భగవద్విషయం సంపుటి

6– 10

ஸ்ரீ:

பகவத்விஷயம்.

பகவத்விஷயம்.

௬- ௭- ௮- ௯- ௰- பத்துக்கள்.

இதில்.

திருவாய்மொழி, ஆறாயிரப்படி, இருபத்தினாலாயிரப்படி, ஸவ்யாக்யாநங்களான

[illegible]

இதுகளடங்கியது.

சுண்டப்பாளையம்,
அ - ரா - திருவேங்கடாசாரியரால்

யதாமாத்ருகம் ஓலைஸ்ரீகோசங்களை ஒத்துப்பார்த்து

பரிஶோதிக்கப்பட்டு

சுண்டப்பாளையம் "ஸாமவதவஸிநீ" முத்ராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது ஸம்புடம்.

1913

திருவாய்மொழி — ஆறும்பத்து

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூ— வைகல்பூங்கழிவாய்வந்துமேயுங்குருகினங்காள்*

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(வைகல்பூங்கழிவாய்) எம்பெருமானோடுகலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி, தன்னுடைய நிரவதிகவைலக்ஷண்யத்தாலே என்னுடைய ஸகலகரணங்களையும் அபஹரித்துப்போய் திருவண்வண்டூரிலுள்ள நிரவதி

ஜ்ஞாநவைராக்ய நிதயே ஸ்ரீமதே வேதாந்த குரவே நம:.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ராய ஸிம்ஹாய கவிவாதிநாம் ।

ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஆறும்பத்து.

இ— அஞ்சிறைய மடநாரைதுடங்கி கீழ்நகவிலுறுக்களில் சொன்னந்யாயத்தாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாரவத்வமும் அநந்யஸமதியும் தாங்களே கண்டுகொள்ளலாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ப்ரமேயம் இரண்டையுஞ் சொல்லாதே ஸந்தேசத்தைத்துடங்கிக்கொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறார் (எம்பெருமானோடு ஸ்ரீஸூக்தியால்) ஆனாலிவை யிரண்டுமிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்? நோற்றநோன்புதுடங்கித் தாம் கூப்பிடச்செய்தேயும் எம்பெருமான் தம்க்குமுகம் காட்டாத ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாகிற விரஹத்தாலே தம்முடைய தௌர்பல்யத்தை யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்றித்திருவாய்மொழிக்கு ஸாரவத்வமும் ஸம்பத்தியுமிருக்கும்படி. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஶரணாகதியென்கிற ஸமக்ஷணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. இப்படி யிப்பத்தில் ப்ரதிபாத்யமான அர்த்தத்திலே யடிக்கரை முன்னிடுகையாலே வடிக்கவாஸஸாரமான ப்ரபதநம் இப்பத்திலே ப்ரதிபாத்யமாய் அந்தாலே ஸர்வேஶ்வரன் ஶரண்யனென்னுமிடம் இப்பத்துக்கெல்லாம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸங்க்ரஹிக்கயாய்த்து. இப்பத்துக்கு கீழ்ப்பத்தோடே ஸங்கதியை "அநாத்யநந்த ஸம்ஸாரவர்த்தநாம் ஸர்வபூதாநாம் ப்ரபத்திரேவ ஶரணம் ... விரவிருதி தவ அவ்யாஜ ஸ்நேஹ நிர்மல ஶரணாகதிப்ரமாணம்" என்றுவாயவர் அருளிச்செய்தருளினார்

முதற்பாட்டு

வைகல்பூங்கழிவாய் பெருமானையென்கிறதற்குக் காதுயடியருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய ஸ்ரீஸூக்தியால்) இதிகாஸத்துக்குக் காதுபடியருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூரி ஸூக்தியால்) இத்தாலிப்

வைகலும் - எப்பொழுதுமான, பகல் - காலமிரவமான, அநந்தகால ப்ரவாஹியானவென்றபடி. அவன் பிரிந்துபோய் வாஸிக்கிறவன்றிக்கே யிருந்தபடியும் மென்னை வாயிட நிற்கிற தென்றுகருத்து. கழிவாய் - கழியின் வாயென்று ஸமாஸவ்யுத்பத்தி. கழி - ஸமுத்ர ஜலவரிவாஹம். வைகல் - ஸதா, ஒருக்கால் ஸம்ஶ்லேஷித் தென்னை விட்டுப்போனவனைப் போலன்றிக்கே நீங்களெப்போதுமிங்கே வந்திருக்கப்பெற்றேனே யென்று கருத்து. வந்து - ஆரிட்டறிக்கவேண்டின இத்தேசத்திலே நீங்களே வந்து, வழிபறியுண்டவிடத்திலே பெற்றதாய்முகங்காட்டினாப்போலே இத்தேசத்திலே நீங்கள்முகம் காட்டப்பெற்றேனேயென்றுகருத்து. "அபாயே ஸர்வபூதாநாம் ..." என்றுவிரஹகாலத்திலே பெருமாளுக்கு ... ஸேவித்துக்கொண்டாடினாப்போலே தனக்கிவைத்திவனுடைய ஶாஸ்த்ரத்தைத் தானேகொண்டாடுகிறாள். மேயும் - மேய்கிற்கிற குருகினங்காள் - குருகுகளுடைய கூட்டங்காள், குருகு - ...

மூ— செய்கொள்செந்நெலுயர் திருவண்வண்டூருறையும்* கைகொள்சக்கரத்தென் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு* ॥க॥
கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர்வினையாட்டியேன்காதன்மையே*
காதல்மென்பெடையோடுடன்மேயுங் கருநாராய்* வேதவேள்வியொலிமுழங்குந்

ஆ— ஸௌலப்யத்தாலே என்னை மறந்திருக்கிறவெம்பெருமானைக்கண்டு எனக்காக அஞ்ஜலியைக் கைகள் கூப்பிச் சொல்லீர் வினையாட்டியேன் காதன்மையென்று சில குருகுகளைநோக்கி அருளிச்செய்கிறாள். ॥க॥

இ— பிராட்டியானவள் தானித்தனை க்லேஶப்படச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே ஜ்ஞானவானாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வநியந்தாவான [illegible] அநந்தகல்யாணகுணநாயகனாயிருக்கிற வெம்பெருமானைத் திருவண்வண்டூரில் ஸந்நிதி நம்மை நினையாதபடி பண்ணுகையாலே நம்முடைய தஶையை யறியாமையால் வாராதொழிந்தான்; இந்தத்தஶையை யறிவித்தால் வருமென்றுபார்த்துத் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதி. (சில குருகுகளைப் பற்றி) தன் பரிஜநங்களெல்லாரும் தன் க்லேஶத்தைக்கண்டு மிகவும் க்லேஶாக்ராந்தராயிருக்கையாலே அவர்களிலே யவன்பக்கல் போய்வரவல்லாரொருவரையுங் காணாமையாலே [illegible]யாய் தன்னாற்றாமையாலே இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாதே கழிக்கரையிலேசென்றங்கே யுலாவாநிற்கிற சிலபக்ஷிகளைக்கண்டு தான் விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தையுடையளாயிருக்கையாலே அவை தன்வார்த்தையறியாவென்று விவேகிக்கமாட்டாதே அவைத்தைத் தூதுவிடுகிறாளென்றுகருத்து. ॥க॥

ஸ— பில் ஜாதிபேதம். இனம் - கூட்டம், இதற்குச்சொல்லீரென்கிறத்தோடே அந்வயம். செய் - கழனியைக் கொள்ளாநிற்கிற, ஒரோருமுதல்தானே கழனியெல்லாம் வ்யாபிக்கும்படி ஸாரவத்தரங்களானவென்றபடி. செந்நெல் - ஶ்லாக்யங்களான நெற்பயிர்கள், உயர் - உயராநிற்கிற, ஆகாஶாவகாஶமும் வளராநிற்கிறவென்றபடி. திரு - ஶ்ரீமத்தான, [illegible]மானவென்றபடி. வண் - ஸாந்த்ரமான, ரத்நஸௌத [illegible] அட்டாலகாதிகளாலே ஸுதர்ஶநீயமானவென்றபடி. வண்டூர் - வண்டூரிலே, "வைகுண்டாஸ்யோபமே ஸ்தலே" என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யஸ்தாநத்திலேயென்றபடி. உறையும் - வஸியாநிற்கிற, 'செய்துபோனமாயங்களும்', என்று கூப்பிட வேண்டாதபடி நித்யஸந்நிஹிதனானவென்றபடி. கைகொள் - கையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கைக்கெல்லாம் தானே ஆபரணமாயிருக்கிறவென்றபடி. சக்கரத்து - சக்கரத்தை யுடையவனான, சக்கரத்தை யுடையவன் - சக்கரத்தன், சக்கரத்தென் கனிவாயென்று [illegible]. என் - என்னுடையவனான, கையுந் திருவாழியுமான அழகாலும் கனிவாயாலு மெனக்கு [illegible]னானவென்றபடி. கனிவாய் - பிம்பாதரனான, கனி - பழம், இங்கே பிம்பபலம் விவக்ஷிதம். பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு - நான் [illegible] ஆசைப்படுகிற விஷயத்தை நீங்களொருகால் முன்னே காணப்புகுகிறீர்களென்று கருத்து. கைகள்கூப்பி - அஞ்ஜலி பண்ணி, அங்குப்போன விடத்திலே பிராட்டிபக்கல் நின்றும் வந்தோமென்று அந்யபரராயிராதே ஸவிநயராய் அஞ்ஜலி பண்ணியென்றபடி. குருகுகள் கைகூப்புகையாவது விநயகாயமாகச் சிறகுகளை யசைக்கை. வினையாட்டியேன் - விஶ்லேஷதஶையான பாவத்தை யுடையவளான வென்னுடைய, வினையை யுடையவள் வினையாட்டி, தன்னைச் சொல்லிக் கொள்ளும்போது வினையாட்டியேனென்று ப்ரயோகமாயிருக்கும். காதன்மை - ஆஸக்தி [illegible]த்தை, சொல்லீர் - சொல்லுங்கோள். * * * * * ॥க॥

காதல் - ப்ரேமத்துக்காஸ்பதமாயிருக்கையன்றிக்கே ப்ரேமந்தான்வடிவுகொண்டாப்போலிருக்கிற, காதல் - ப்ரேமம். மென் - ம்ருதுக்களான, ம்ருதுஸ்வபாவைகளானவென்றபடி. பெடையோடு - ஸ்த்ரீபக்ஷிகளோடே, உடன் - கூட. ஸ்த்ரீயினுடைய காதலையறிந்து கூடத்திரியும் சேவலும் (ப்ரேமமும்) உண்டாயிற்றேயென்று [illegible]யாய்ச்சொல்லுகிறாள். மேயும் - மேயாநிற்கிற, "[illegible]," என்னுமாப்போலே பேடையைக் கூட்டித்திரிகிறவென்றுகருத்து. கரு - கறுத்திருக்கிற, பேடையோடேகூடத்திரிகையாலே யுடம்பு வெளுக்காதே காந்திபெற்றிருக்கிறவென்றபடி. என்னைப்போலே விரஹிகளாயிருப்பார்க்கிறே யுடம்பு வெளுப்பதென்று கருத்து. நாராய் - நாரைவ்யக்திகளே, இதுக்குப்பணியீர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். முன்புபோகவிட்ட தூதர் அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்களென்றிருக்கமாட்டாமையாலே பின்னையும் பின்னையும் தூதுவிடுகிறாள். வேதவேள்வி - வேதங்களுடையவும் யஜ்ஞங்களினுடையவும். ஒலி - கோஷமானது, வேள்வி - யஜ்ஞம், வேதகோஷமும் யஜ்ஞத்தில் ஸ்தோத்ரஶஸ்த்ராதி கோஷங்களுமென்றபடி. முழங்கும் - முழங்கு,

மூ— ...திருவண்வண்டூர் நாதன்* ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக் கண்டு* பாதங்கைதொழுது பணியீர் அடியேன் திறமே* ॥உ॥

திறங்களாகி எங்கும் செய்களூடுழல் புள்ளினங்காள்* சிறந்த செல்வம் மல்கு திருவண்வண்டூருறையும்*
கறங்கு சக்கரக்கைக் கனிவாய்ப் பெருமானைக் கண்டு* இறங்கி நீர் தொழுது பணியீர் அடியேனிடரே* ॥ங॥
இடரில் போகம் மூழ்கி இணைந்தாடும் மடவன்னங்காள்* விடலில் வேதவொலி முழங்குந் தண் திருவண்வண்டூர்*

ஆறு— (ஈகல்) வைகேசாமானிகளும் யாஸ்ரீகவஸ்நுனுமிருந்த திருவண்வண்டூர் நாதனைக்கண்டு பாதங்கைதொழுது பணியீர் அடியேன் திறமென்கிறாள். ॥உ॥

(திறங்களாகி) ஸ்ரீகவிச்ராயிபிராவைலக்ஷணமாகைவிருப்பாலே சுழலாநின்ற திருவாழியை திருவ கையிலுடைய ஸர்வேச்வர... வெம்பெருமானைக்கண்டு இறங்கிநீர் தொழுது பணியீரடியேனிடரென்கிறாள். ॥ங॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு.✳

இ— ஞாலமெல்லாமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைகேசாமானிகளுமென்று) நம் பெருமானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகேசாதிபால) ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

கறங்கு சக்கரக்கையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகேசாதிபால்) கனிவாயென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷிகாதிபால்) இக்குவடிநமென்றது - திருப்பவளத்தை ॥ங॥

ஸ— காசிறுகிற தண் - ஸீதளமான, ஸாவஸாரிகாவம்தட்டாதிருக்கிறவென்றபடி திருவண்வண்டூர்நாதன் - திருவண்வண்டூர்க்கு நாதனை, ஞாலமெல்லாம் - ஜகத்தையெல்லாத்தையும், உண்ட - வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தவனை, நம்பெருமானைக்கண்டு — நம்முடைய ஸ்வாமியைக்கண்டு, பாதம் - பாதங்களை, கைதொழுது - கையாலே தொழுது, நிவேதனம்பண்ணியென்றபடி. கைகள்கூப்பியென்னுமதுபோதாது; அவர்மிகவும்பெரிய வராகையாலே ஸாஷ்டாங்கமாகநிவேதனம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. அடியேன் திறம் - என்னைய வரோடே கூட்டவல்லவராயிருக்கிற உங்களுக்கு தாஸபூதையான வென்னுடைய விஷயமாக, திறம் — விஷய ம். பணியீர் - விண்ணப்பம் செய்யுங்கள், வார்த்தைசொல்லவேணுமென்றபடி. பணியீரென்று வஹுவசநமாகச்சொ ன்னது ... சொன்னபடி. * * * * ॥உ॥

திறங்களாகி - கூட்டங்களாய், திறம் - கூட்டம், எங்கும் - ஸர்வத்ர, செய்கள் - கழனிகளுடைய, ஊடு - நடுவிலே, உழல் - ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள, புள்ளினங்காள் - பக்ஷிகூட்டங்காள். புள் - பக்ஷி, இனம் - கூட்டம். பிராட்டியைப்பிரிந்து பெருமாள் நோவுபடுகிற ஸமயத்திலே வாநரமுதலிகள் கூட்டங்களாய் திரண்டு நாலுதிக்கும்புகுந்து அங்குமிங்குந்திரிந்தாப்போலே யிவையுந்திரிகிறவென்றிருக்கிறாள். சிறந்த - உத்தமமான, செல்வம் - ஸம்பத்து, மல்கு - மிகுந்திருக்கிற, திருவண்வண்டூர் - ஒரு திவ்யதேசம். திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநின்றுள்ள, இது பெருமானுக்கு விசேஷணம். கறங்கு - சுழலாநிற்கிற, ஸ்ரீகவிச்ரா பிராவலக்ஷணமாயிருக்கிற சுழலாநிற்கிறவென்றபடி. சக்கரக்கை - சக்கரத்தைக்கையிலேயுடையவனை, கனி வாய் - கனிபோலே ரமணீயமான திருப்பவளத்தையுடையனை, பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு, நீர் - நீங்கள், இறங்கித்தொழுது - ஸஞ்சாரத்தைவிட்டு நன்றாக வணங்கி நமஸ்காரத்தைப்பண்ணி, அடியேனிடர்- என்னுடைய ... வாதனையான வென்னுடைய துக்கத்தை, இடர் - துக்கம். பணியீர் - சொல்லவேணும், ॥ங॥

இடரில - விச்லேஷமில்லாத. இடர் - விச்லேஷம், போகம் - போகத்திலே, மூழ்கி - அவகாஹித்து, ... இப்படி ஸம்ச்லேஷித் திருப்பாரையுங் காணப்பெறவேணுமோ போகத்திலே ... இணைந்து - கூடிக்கொண்டு, பிரியமாட்டாதேயென்றபடி. ஆடும் - ஸஞ்சரியாநிற்கிற, மட - ஸ வுந்தர்யமான, அன்னங்காள் — ஹம்ஸங்கள், விடல - விச்லேஷம், இல் - இல்லாத, வேதவொலி - வேதகோஷ மானது. முழங்கும் - முழங்காநிற்கிற தண்-ஸீதளமான, ஸம்ஸாரக்லேசமறமானவென்றபடி திருவண்வண்டூர்-

மூ.— கடன்மேனிப்பிரான் கண்ணனை நெடுமாலைக்கண்டு* உடலம் நைந்தொருத்தியுருகுமென்றுணர்த்துமினே* ॥௪॥
உணர்த்தலூடலுணர்ந்துடன்மேயுமடவன்னங்காள்* திணர்த்தவண்டல்கள்மேற்சங்குசேருந்திருவண்வண்டூர்*
புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடிநம்பெருமானைக்கண்டு* புணர்த்தகையினராயடியேனுக்கும் போற்றுமினே॥

ஆ—(இடரில்) ஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதி கல்யாண குணகணநிதியான அவனைக்கண்டு அப்பயோ! ப்ராப்தப்படும்பாடே யிதுவென்றுசொல்லுங்கோளென்று சிலவன்னங்களைக் குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௪॥

(உணர்த்தல்) நாங்களுமுன்திறமாகச் சொல்லும்வார்த்தையை அவன் கேட்டருளாதொழியிற் செய்வதென்னென்னில்? உங்களுடையசேவல்களுங்களோடுள்ள வூடலாலே தொழுதுங்களை யூடல்தீர்த்தாப்போலே நீங்களுமெனக்காக வவனைத்தொழுது என்னோடுள்ளவூடல்தீர்த்துப் பின்னையென்திறஞ்சொல்லுவது.

* நாலாம்பாட்டு. *

இ—. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்பயோ இத்யாதியால்) ॥௪॥

* ஐந்தாம்பாட்டு *

கீழ்ப்பாட்டிலே அன்னங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுமவைத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன சங்கிப்பிக்கிறார் (நாங்களித்யாதியால்) கீழ் தான் சொல்லச்செய்தேயு மவை போகாதிருந்தவாறே "அவன் நாங்கள் சொல்லும்வார்த்தையைக்கேளாதொழியிற்செய்வதென்" என்று போகாதிருந்தனவாகவுத்ப்ரேக்ஷித்துச்சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடைய இத்யாதியால்) சேவல் - பர்த்தாக்கள், ஊடல் - ப்ரணயகலஹம். உங்களோடுள்ளவூடலாலேயென்றது - உங்களாலே தங்களுக்குண்டான ப்ரணயகலஹத்தாலேயென்றபடி. ஊடல்தீர்த்தாப்போலே என்கிறது த்விதீயபாத தாத்பர்யம். இப்பாதத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமோவென்னில்; அடியேனுக்கும் போற்றுமினே என்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தாலே ஸாமர்த்யந்தோற்றுகையாலிப்பாதத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமாகக்கூடுமென்று கருத்து.

ஶ—அந்வயக்ரமம். திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி. கடல்மேனி. ஸமுத்ரம்போலே ஶ்யாமளமாய் ப்ரகாசமான திருமேனியையுடையவனை, பிரான் - உபகாரகனை, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனாயவதரித்தவனை, நெடுமாலை - ஆச்ரிதவிஷயத்தில் தீர்க்கவ்யாமோஹமுள்ளவனை, மால் - வ்யாமோஹம். கண்டு - இதுக்கு உணர்த்துமின் என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருத்தி - ஒருஸ்த்ரீயானவள், உடலம் நைந்து - சரீரம் சிதிலமாய், உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என்று உணர்த்துமின் - அறிவியுங்கோள். * * ॥௪॥

உணர்த்தல் - உணர்த்தலையும், ஊடல் - ஊடலையும், உணர்ந்து - அறிந்து, அதாவது? முற்படவூடலை அநுபவித்து க்லேசித்துப்பின்பு உணர்த்தலைச்செய்தறிந்தென்றபடி. ஊடலாவது - சிலபோது நாயிகையினுடைய ஸந்நிதானத்தை விட்டிருந்துவந்துகூடின விபக்ஷனுக்கு நிமித்தாந்தரமாக வவளால் வரும் ப்ரணயகலஹ விசேஷம். அதாவது நானில்லாதிருக்க நீ ஸாபத்நிகளை, ஸ்த்ரீகளைப்பார்த்தாய், உன்னுடம்பு ஸ்த்ரீஸம்போகமாயிராநின்றது, என்றாப்போலேவரும்கலஹம். உணர்த்தலாவது இத்தைத்தெளிவிக்கை. அதாவது உனக்காகஸாதனனேன், உனக்குவேணுமென்றுவஸ்த்ரங்களைப்பார்த்தேன், என்றாப்போலே தெளிவிக்கை. இந்த ஹம்ஸபர்த்தாக்களும்தங்களுடைய யுவதிகளோடேயிவ்வூடலையுமுணர்த்தலையு மநுபவித்திருக்கிறவென்று கருத்து உடன்மேயும் - கூடமேயாநிற்கிற, இப்படியூடலை அநுபவித்து க்லேசப்பட்டுப் பின்புணர்த்தலைச் செய்தறிந்து இனியொருக்காலு மிப்படி யூடல் வாராதிருக்கவேணுமென்று கூடவே திரியாநிற்கிறவென்றபடி. மட - ஸௌந்தர்யங்களான, அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், இதுக்குப்போற்றுமின் என்கிறதோடே அந்வயம். திணர்த்த - நிபிடமான, வண்டல்கள்மேல் - நதீதீரத்தில் வண்டல்மேல், சங்கு - சங்கங்கள், சேரும் - ப்ரவாஹவேகத்தாலே வந்து சேராநிற்கிற, திருவண்வண்டூர் - அந்வயக்ரமம், அவ்வூரிலிருக்கிறவென்றபடி. இது நம்பெருமானுக்கு விசேஷணம். புணர்த்த - தொடுக்கப்பட்டதான, பூம் - ரமணீயமான, தண் - சீதளமான, துழாய் - திருத்துழாயை யுடைத்தான, முடி - கிரீடத்தையுடையவரான, நம்பெருமானை - ஸ்வஸ்வாமியை, கண்டு - , புணர்த்த. பரஸ்பர ஸம்பந்தங்களான, கையினராய் - கைகளையுடையவர்களாய், அஞ்சலிபந்தராயென்றபடி. கைகளையுடையவர் கையினர். அடியேனுக்கும் - உங்களுக்கு சேஷபூதையான வெனக்காக

மூ—போற்றியானிரந்தேன் புன்னைமேலுறை பூங்குயில்காள்* சேற்றில்வாளைதுள்ளுந் திருவண்வண்டூருறையு* மாற்றலாழியங்கை யமரர்பெருமானைக்கண்டு* மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே ॥௬॥

ஆறு—உங்களுக்குத்தானித்தனைவருத்தம்வேண்டுவதில்லை, அவன்தானித்தனைபோதிங்கே யெழுந்தருளுகைக்கு ஈடாக வுபாயம் அருளாநிற்கும், சொல்லுமித்தனையே வேண்டுவதென்கிறாள். ॥௫॥

(போற்றியான்) ஆஸ்ரிதர்க்காக தடாகம்பண்ணினாலும் ஒன்றுஞ்செய்யாதானாய்நிற்கும் ஸ்வபாவனாய், ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநார்த்தமாக கரதலஸ்தாஙாயுதனாய், ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷைகபோகனாயிருந்த வெம்பெருமானைக்கண்டு மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல் தீர்வதொருவண்ணமென்கிறாள். ।௬॥

(ஒருவண்ணம்) திருவண்வண்டூரிற் சோலைகளுடையவும், தாமரைத்தடாகங்களினுடையவும் ஸந்நிவேசம்

இ—தாஸ்யவாசகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்குத்தானித்யாதியால்) வருத்தம் - ப்ரயாஸம். உபாயித்தருளாநிற்குமென்றது - ஸங்கல்பித்துக்கொள்ளாநிற்குமென்றபடி. சொல்லுமித்தனையேவேண்டுவதென்றது - நீங்கள்போய் என்தசையை யவனுக்கொருக்காலறிவிப்பிக்கிற மாத்ரமே வேண்டுவதென்றபடி. ।௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

ஆற்றல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) ஆழியங்கை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரித விரோதீத்யாதியால்) அமரர்பெருமானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷ இத்யாதியால்) ।௬।

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

விஜயவர்த்தனத்தை ஸூசிப்பித்துக்கொண்டு ஒருவண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூரிலித்யாதியால்) உதாஹரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—வும் போறவுமின்- போற்றுங்கோள், போற்றுகை - ஸ்லாகிக்கை. ஹநுமானைப்போல் மௌனவித்துவரை சொல்லுங்கோளென்றபடி. உங்களுடைய ப்ரியகரர்கள் ப்ரணயகலஹதசையிலே உங்களைமௌனவித்து வானைச்சொன்னாப்போலேநீங்களுமெனக்காக வெம்பெருமானை மௌனவித்து ஒருவார்த்தைச்சொல்லவேணுமென்றுகருத்து. * * * * * * * * ॥௫॥

புன்னைமேலுறை - புன்னைமேலே வஸிக்கிற, இப்படி போகமான ஆஸ்ரயத்திலே ஸர்வமாக வஸியாநிற்கிற வுங்களைப்பேசவிடுகை யுக்தமாயிருந்ததோ? ஆகிலும் என்னுடைய ஆர்த்தியாலேசெய்கிறேன், ராஜ்யத்திலேயிருந்தால்வனவாஸம்கிடையாதென்றுபெருமாளும்பிராட்டியும், காட்டிலேவனவாஸமொழத்துக்குப் போகாநிற்கச்செய்தே நடுவே ராவணன்வந்து தோற்றினாப்போலே உங்கள்போகத்துக்குநான்விச்சேதம்பண்ணத்தோற்றினேனென்று கருத்து. பூம் - தர்சநீயங்களான், குயில்காள் - கோகிலங்காள், யான் - அநந்யகதிகையான நான், போற்றி- உங்களுக்குமங்களாஸாஸநம்பண்ணி இரந்தேன்- ப்ரார்த்திக்கிறேன், உங்களையிதிலேஷேபிக்கிறேனல்லேன்? ப்ரார்த்திக்கிறேனென்றபடி. சேற்றில் - சேறுகளிலே. வாளை - மத்ஸ்யங்கள், துள்ளும் ஆநந்தத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, மத்ஸ்யங்கள் ஸம்ஸாரிகள் போலே மதோத்கடத்தாலே ஸமயஜ்ஞகளையுஞ் சேறுக்கியதிலே துள்ளாநிற்கிறவென்று கருத்து. திருவண்வண்டூர்- ஸப்தமி × உரை. திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, இது பெருமானுக்கு விசேஷணம். - ஆற்றல் - ஆற்றவேண்டுமவனான், ஆற்றுவச் ஆஸ்வஸிப்பிக்கை, ஆஸ்வஸிப்பிக்கவேண்டும்படி நோவுபட்டிருக்குமவனானவென்றபடி. அதாவது ஆஸ்ரிதர்க்காக தடாகம்பண்ணினாலும் ஒன்றும் செய்திலேனென்று நோவுபட்டிருக்குமவனானவென்றபடி. ஆழி - உதாரத்தாலே, அம் - ஸாமர்த்யமான, ஸௌந்தர்யமானவென்றபடி. கை - ஹஸ்தத்தையுடையவனான, அமரர்பெருமானை - நித்யஸூரிநாயகனை. கண்டு - இதுக்குக்கொண்டருளீரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம், மையல் - மோஹமானது, இந்த விஸ்லேஷத்தால் வந்த வென்னுடைய மோஹமானதென்றபடி. தீர்வதொருவண்ணம் - தீரும்படியானதொரு ப்ரகாரத்தாலே, வண்ணம் - ப்ரகாரம். எப்படியானாலிந்த மோஹம்தீரும் அந்தப்படியாகவென்றபடி. மாற்றம் கொண்டு - ப்ரத்யுத்தரம்கொண்டுவந்து, மாற்றம் - வார்த்தை, அங்கே இஸ்லேஷம் ப்ரத்யுத்தரத்தைச்சொல்லுகிறது. அருளீர் - க்ருபைபண்ணவேணும், ஸாதித்தருளவேணுமென்றபடி. * * ॥௬॥

மூ—ஒருவண்ணஞ்சென்று புக்கெனக் கொன்றுரை யொண்கிளியே* செருவொண்பூம்பொழில்சூழ் செக்கர் வேலைத் திருவண்வண்டூர்* கருவண்ணஞ்செய்யவாய் செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால்* செருவொண்சக் கரஞ்சங்குடையாளந்திருந்தக்கண்டே* ॥௭॥

திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையாயொண்சிறுபூவாய்* செருந்தி ஞாழன்மகிழ்புன்னைசூழ்தண்திருவண் வண்டூர்* பெருந்தண்டாமரைக்கட்பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோட்* கருந்திண்மாமுகில்போற்

ஆ—ஸாரமான வழக்குகளிலே யகப்படாதே பொரு வண்ணஞ்சென்றுபுக்கு, என்னோடுள்ளகலவியாலே புதுக்கணித்த திருநிறத்தையும், திருப்பவளத்தையும திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையுந் திருவடிகளையும் திருவாழியையும் திருச்சங்கையும் தனக்கு ஸ்வவிஹமாகவுடையனாயிருந்தவனைத் திருந்தக்கண்டு, எனக் கொன்றுரையொண்கிளியேயென்கிறாள். ॥௭॥

(திருந்த) ஸஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான வழகுதானிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாள். ॥௮॥

ஈ—(என்னோடுள்ள விஶ்லேஷத்தால)- புதுக்கணித்தவென்றது - நவீக்ருதமானவென்றபடி. இது திருப்பவளம் முதலானவைத்திலு மன்வயிக்கிறது. இப்படி உஜ்ஜ்வலங்களான அவயவங்கள் ஸம்வதங்களைப்போலே அவனு க்கே அஸாதாரணங்களாகையாலே இவைத்தையும் விஹங்களாகச் சொல்லக்குறையில்லையென்று கருத்து. இத்தால், அவனுக்கடையாளமேதென்று கேட்டகிளியைக்குறித்து அடையாளம் சொல்லுகிறாளென்று ஸம்கதி ஸூசிதை. ॥௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

ஶ—ஒண் - விலக்ஷணமான, ஸ்ரவணத்தாலும் வாயில்சிவப்பாலும் அவனோடொத்திருக்கிறவென்றபடி, கிளியே - ஶுகமே, இதுக்கு உரையென்கிறத்தோடே அந்வயம், செரு - ஸ்பர்த்தை நின்ற, செருகை - ஸ்பர்த்தைக் கை, இதுபொழிலுக்குவிஶேஷணம், ஒண்பூ - ஒள்ளியபுஷ்பங்களை யுடையவையான, ஸாஸ்ர ஸைந் யங்கள்போலே பிசலிபிசலி ஸர்வமாகப்புஷ்பியாநின்றவையானவென்றபடி. பொழில்- உத்யானங்களாலே, சூழ் - வளிவ்ருதமான, இதுஊருக்கு விஶேஷணம், செக்கர் - சிவந்ததான, ஸாவாமெ ருஸ்ரீவஸிவ ககவஸிதித காஷாயகிரஜநிதமானவென்றபடி, வேலை- ஸமுத்ரதீரங்களையுடைத்தான, ஸமுத்ரதீரத்தையுவஸிக்கிறது. திரு வண்வண்டூர்- [illegible], திருவண்வண்டூரிலேயென்றபடி, இதுக்குச்சென்று புக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருவண்ணம் - ஒருப்ரகாரம், சென்றுபுக்கு, போய்ப்ரவேஶித்து, அவ்வூரிலுள்ள நாகிஸளாலபடுத்திலையகப்பட்டுநி ல்லாதேயொருப்ரகாரம்போய்அவன்ஸந்நிதியில்ப்ரவேஶித்தென்றபடி, கருவண்ணம்- திருமேனியில்நீலவர்ண மும், செய்யவாய் - சிவந்தவாயும். செய்யகண் — "ராஜீவலோசநோராம:" என்கிறபடியேசிவர்தநயனங்களு ம் செய்யகை - சிவந்தகைகளும், செய்யகால் — சிவந்ததிருவடிகளும், செரும் - ஸம்க்ராமோபயோகியான, ஸமாஜ ஸம்ஶ்லேஷாலேஸம்யுக்தஸர்வமானவென்றபடி. ஒண் - ஶோபநமான, சக்கரம் - சக்ரமும், சங்கு - ஶங் கமுமாகிற, அடையாளம் - அவனுடையவிஹ்நங்களை, திருந்தக்கண்டு - ஸ்பஷ்டமாகக்கண்டு, ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண் டென்றபடி, எனக்கு - அவனைக்காணவாசைபட்டு க்லேஶிக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, அவனரு ளிச்செய்ததொரு வார்த்தையையென்றபடி. உரை - நீ அருளிச்செய்யவேணும். ॥௭॥

ஒண் - அழகியதான, சிறு - சிறியதான, தூதுபோம்படி ஸௌகுமார்யமானவென்றபடி. பூவாய் - ஸாரி கையே, இதுக்குஉரையாய் என்கிறதோடே அந்வயம். செருந்தி - வ்ருக்ஷவிஶேஷம், ஞாழல் - பச்சையாயிருப்ப தொரு லதாவிஶேஷம். மகிழ் - வகுளவ்ருக்ஷம், புன்னை - புன்னாகம், சூழ் - இவைகளாலே வளிவ்ருதமான தண் - ஶீதளமான, ஸம்ஸாரதாபஹரமானவென்றபடி. திருவண்வண்டூர் - [illegible]. திருவ ண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி. இது ஸ்வாமிக்கு விஶேஷணம். பெரும் - அதிவிஶாலங்களான, தண் - அதி ஶீதளங்களான, தாமரைக்கண் - புண்டரீகங்களான நயனங்களையுடையவரான, பெருநீள் - மிகவும்நீண்ட, விஶாலமானதென்றபடி, அதிதீர்க்கமானவென்றபடி. முடி - கிரீடத்தையுடையவரான, நால்தடந்தோள் - விஶாலங்களான நாலுபுஜங்களையுடையவரான. தடம் - விஶாலம். கரும் - நீலவர்ணமான, திண் - த்ருடமான, கூறுசெய்யவொண்ணாதே ஸகலதாபஹரமானவென்றபடி, மாமுகில்போல் - மஹாமேகம்போல

மூ— திருமேனியடிகளே.* ॥௮॥

அடிகள் கைதொழுது அலர்மேல் அசையும் அன்னங்காள்* விடியல் சங்கொலிக்குந் திருவண்வண்டூருறையும்*
கடியமாயன்றன்னைக் கண்ணனை நெடுமாலைக் கண்டு* கொடிய வல்வினையேன் திறங்கூறுமின் வேறுகொண்டே ॥
வேறுகொண்டு உம்மையானிரந்தேன் வெறிவண்டினங்காள்*

ஆ—(அடிகள்) சென்றாலெங்களுக்குத் காலமாயிருக்குமோவென்ன; நீங்கள் செல்லுமளவிலே திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளுங்காலமாம், திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளினவாறே ஸ்ரீகருடைய ஸம்ச்லேஷங்களையும் ஒரு க்ஷணத்திலே போக்கியருளுமவனாறைப், ஸ்ரீக ஸம்ச்லேஷமுமாயிருந்தவனைக் கண்டு, கொடிய வல்வினையேன் திறம் கூறுமின் வேறுகொண்டென்கிறாள். ॥௯॥

✻ஒன்பதாம்பாட்டு.✻

இ—முன்பு இரண்டுபாட்டுக்களிலே ஹம்ஸங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலும் ஹம்ஸங்களைச்சொல்லுவா னேனென்ன அவதாரிபிகக்கிறார் (சென்றாலெங்களுக்கித்யாதியால்) முன்புபோகச்சொன்ன ஹம்ஸங்கள் பின் னையும்போகாதிருந்தவாறே நாங்கள்போனால் காலமாயிருக்குமோவென்று போகாதிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித் து அவைத்தைக்குறித்து விஷமாவஸ்தாநத்யாயத்தாலே உத்தரம்சொல்லுகிறாளென்று கருத்து சங்கொலிக் கும் விடியலென்று அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) திருப்பள்ளியுணர்ந்தவா றேயென்கிறதற்குக் கண்டு என்கிறதோடே அந்வயம். கடியமாயன்தன்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீகருடைய வித்யாதியால்) கண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீக ஸம்ச்லேஷமுமாயிருந்தவென்று) ॥௯॥

ஈ— யிருக்கிற, கருந்திண்மாமுகில்போலென்று சமுதாயவிசேஷணம். திருமேனி - திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையவரான, அடிகளை - ஸ்வாமிகளை, அடி - ஸ்வாமி. திருந்த - நன்றாக, பிறர்க்குச்சொல்லத்தெரியும்படி விசத மாகவென்றபடி. கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, எனக்கு - அவரபிப்ராயத்தையறியவாசைப்பட்டிருக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, அவர்சொன்னதொருவார்த்தையையென்றபடி. உரையாய் - சொல்லவேணும், எனக்கா க அவனுக்கொருவார்த்தை சொல்லவேணுமென்றுமாம். * * * ॥௮॥

அலர்மேல - புஷ்பங்களின் மேலே, ஸரஸ்ஸில் தாமரைப் புஷ்பங்களின் மேலே யென்றபடி. அசை யும் - அசையாநிற்கிற. அன்னங்காள்? - ஹம்ஸங்காள், தூங்குமெத்தையில்போலே சுரஸ்துங்களிலே பள்ளி கொண்டு ஸுகமாக நித்ரை பண்ணுகையிலே அசையாநிற்கிற ஹம்ஸங்காளென்றபடி. இதுக்குக்கூறுமின் என்கிறதோடே அந்வயம். நான் புஷ்பங்களைக்கண்டால் தப்தையாகாநிற்க உங்களுக்குப்புஷ்பங்களிலே காலபொருந்துகை உசிதமோவென்றுகருத்து. சங்கு - சங்கமானது, ஒலிக்கும் - த்வநியாநிற்கிற, விடியல் - ப்ராதக்காலம், நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதுகைக்காக சங்கம் த்வநியாநிற்கிற ப்ராதக்காலமென்றபடி. நீங்கள்செல்லுகிற போதென்று பாவம். திருவண்வண்டூர் - திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, கடிய - கொடியவனான, ஸ்ரீகவிரஹியானவனத்திலே ஈசித்யகாரியான வென்றபடி. மாயன்தன்னை - ஸ்ரீ ஸ்ரூபஸம்ச்லேஷன ஸ்ரீகவிரஹவிஷயத்தில் தாக்ஷிண்யமற்றிருக்கை யாகிற ஆச்சர்யத்தை யுடையவ னானவென்றபடி, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனுடையவதாரித்து ஸம்ச்லேஷனை, நெடுமாலை - தீவ்ரவ்யாமோஹத்தை யுடை யனானவனை, கண்டு - அடிகள் - திருவடிகளை, கைதொழுது - கைகளாலே ஸேவித்து, வேறுகொண்டு - விவிக்த த்தை ஸம்பாதித்து, ஏகாந்தஸ்தலத்தைப்பார்த்தென்றபடி. வேறு - விவிக்தம். கொடிய - க்ரூரமான, கருத்ரூமான ரிதாவஹமானவென்றபடி. வல் - ப்ரபலங்களான, வினையேன் - பாவங்களை யுடையவளானவெனக்குண் டைய, திறம் - விஷயமாக, கூறுமின் - வார்த்தைசொல்லுங்கோள். * * ॥௮॥

வெறிவண்டினங்காள் - பரிமளப்ரசுரமான ப்ரமரஸமூஹங்காள்? வெறி - பரிமளம், வெறிவண்டென்று ஸாகவாயிருக்கவுமாம். இனம் - ஸமூஹம, உம்மை - யாவித்தாருடைய காயமெஞ்செய்தல்லது இருக்க மாட்டாத உங்களை, வேறுகொண்டு - ப்ரத்யுத்தியண்ணி; வேறு - வ்யாவ்ருத்தி, ஸ்ரீமஹாபாரதம்ஸ்ரீ வோ ஸந்தேசத்ருஷ்டிஸாக்ஷ்யாதி' என்றுமாப்போலே இழ்ச்சிசொன்னை குருகுமதமானவை - யென்னுடை யிலுங்காட்டிலும் உங்களை யதிசயித்தாக வெண்ணியென்றபடி. யான் - உங்களையொப்பிய ஆகிஞ்சனத்தையுடைய

பா — சேறுநீர்ப்பம்பைவடபாலைத்திருவண்வண்டூர்* மாறிற்போரரக்கனமதிள்நீறெழச்செற்றுகந்த* ஏறு
சேவகனார்க்கென்னையுமுளளென்மின்களே* ॥ ௰ ॥
மின்கொள்சேர்புரிநூற்குறளாயகல்ஞாலங்கொண்ட* வன்கள்வனடிமேற் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*

ஆ — (வேறுகொண்டு) தன்னுடைய ஸௌஜந்யத்தாலே ஸகலமனுஜஸமாஜத்தையும் ஸர்வாபிராமமாய்ச்செய்ய வல்ல தன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தாலே பெண்மைமறந்திருக்கச்செய்தே திருவண்வண்டூரிலுள்ள தன்னுடைய ... ஸௌலப்யத்தாலே ... செல்லவல்லவனுக்கு, தனக்கு ரக்ஷணீயையாயிருப்பாள் நானுமொருத்தியுளளென்று சொல்லவேண்டுமென்று சில அண்டுகளைப்பெக்ஷிக்கிறாள். ॥ ௰ ॥

(மின்கொள்) இப்பிராட்டி, ஒருபடியாலும் விரஹவ்யஸநமாற்றவும் முடியாதபடியொருதுறை வரச்செய்யாதேயும் எம்பெருமானைமுந்தருளாதொழிந்தவாறே, தன்னழகாலே ஸம்ஸாரவஹ்னியைத்தோற்பித்து அவ்வாகல்ஞால

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ — மாறில்வீத்ருஹ்ணி சேவகனார்க்கு ஸத்ரு ஜீத்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவி தௌர்ஹ்ருதியால்) ஸ்ரீ தீபவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூரி தௌர்ஹ்ருதியால்) என்னையுமுளளென்மின்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கி தௌர்ஹ்ருதியால்) ॥ ௰ ॥

✳ நிகமனம். ✳

இத்திருவாய்மொழி திருவண்வண்டூரிலெம்பெருமான் விஷயமாயிருக்க; இதை "குறளாயகல்ஞாலங்கொண்ட" உதாஹரியாலே வாமநவிஷயமாகச் சொல்லுகிறதென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியிதௌர்ஹ்ருதியால்) ஒழிந்தவாறே என்கிறதற்குச்சொன்ன என்கிறதோடே அபிப்ராயம். இப்பிராட்டி தான் மிகவும் க்லேசப்படச்செய்தேயும் திருவண்வண்டூரிலெம்பெருமான் வாராதொழிந்தவாறே அவன் ஸம்ஸாரவஹ்னைகளுக்கு ... ஒன்று கிஞ்சிஜ்ஞயரோஷ யாசையாய்க்கொண்டு தூதுவிட்டாளென்றுமிடம் தோற்றுகைக்காக திருவண்வண்டூரிலெம்பெருமானுக்கு வஹுகவும் தோற்றும்படி அவனை வஹுகளைக வர்ஷவலிந்து இத்திருவாய்மொழியை வாமநவிஷயமாகச்சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. "கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர்" "பாதங்கைதொழுது பணியீர்" என்றுப்போலே பாட்டுதோறும் ப்ரணயரோஷம் தோற்றும்படியில உவாஸம விசேஷங்கள் யுக்திபாதின்றனவிறே. (தன்னழகாலே ஸம்ஸாரவஹ்னியைத்தோற்பித்து) என்றதுமின்கொள் 'சேர்புரி நூற்குறளாய் என்கிறதின் தாத்பர்யம். அவன்கல்ஞாலமென்றது-அவனுடைய அகல்ஞாலமென்றபடி.

ஸ — யிருக்கிற நான், இரந்தேன் - ப்ரார்த்தித்தேன், சேறு - ஸ்ரமஸங்கமான, நீர் - ஜலங்களையுடைத்தான, பம்பை - பம்பையினுடைய, வடபாலைத்திருவண்வண்டூர் - உத்தரதிக்கிலுள்ள திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி. பாலை ஸப்தம் - ஸப்தமீ, இது சேவகனார்க்குவிசேஷணம். மாறில் - ப்ரதிபக்ஷமில்லாத, மாறு - ப்ரதிபக்ஷம், போர் - யுத்தத்தையுடையவனை, போர் - யுத்தம், அரக்கன் - ராக்ஷஸனை யும், ராவணனையுமென்றபடி. மதிள் - அவன்பட்டணத்தின ப்ராகாரத்தையும், நீறெழ - நீறாகவெழும்படி, நீறு - பஸ்மம், பஸ்மமாகக்காற்றிலே பறந்துபோம்படியாகவென்றபடி. செற்று - ஶோஷித்து, உகந்த - ஸந்துஷ்டரான, ஏறுசேவகனார்க்கு - ஏறுகிற சேவகத்தையுடையவர்க்கு, சேவகம் - பராக்ரமம், "யோகே க்ஷேமவாதவம்" "ஸமித்ராஜீவ்யாதவீர்யஸ்யராஜதீபஸ்யவிக்ரமைः" என்கிறபடியே ஸர்வசக்தி ... எல்லாருடையநெஞ்சிலும்மேறி ஸஞ்சரியாநிற்கிற பராக்ரமத்தையுடைய பெருமாளுக்கென்றபடி. என்னையும் - ஸர்வஸத்யையான வென்னையும் உளளென்மின்கள் - உளளென்னுங்கோள்? உளள் - விருத்தமே, ப்ரகாசாந்தரத்தாலே யொழுகமல்லாம் ரக்ஷிக்கிறவுக்கு இன்னும் ஒருத்தி ரக்ஷணீயையாயிருக்கிறாளென்றென்னையும் எம்பெருமானுக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥ ௰ ॥

மின்கொள் - மின்னலைக் கொள்ளாநிற்கிற, கொள்ளுகை - ஜயிக்கை, காந்தியாலே ... வைஜயிக்கிறவென்றபடி. சேர் - அநுரூபமான, ஸௌந்தர்யமான திருமேனிக்குப் பரபாகமாய்க்கொண்டு அநுரூபமானவென்றபடி, புரிநூல் - யஜ்ஞோபவீதத்தையுடையவனாய், குறளாய் - வாமநனாய், குறள் - வாமநன், அகல் ஞாலம் - ஸம்ஸாரவ்யாப்தியை, கொண்ட - ஸம்ஸாரவஹ்னி பக்கல்நின்றும் ஸ்வயத்தவனாய், வன்கள்வன் - ஸம்ஸாரவஹ்னைகளுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளின்விஷயமாக - குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன -

மூ—பண்கொளாயிரத்துள்ளிவைபத்துந்திருவண்வண்டூர்க்கு* இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனர் மின்னிடையவர்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—நங்கொண்டவன்களவனடிமேல் சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் மின்னிடையவர்க்கு மதனன் போக்யமாமாப்போலே யெம்பெருமானுக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கும் போக்யமாவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—அநந்தரம் இவ்வாய்மொழியினுடைய ப்ரயோஜனமான (வன்கள்வனிதயாதி)இத்திருவாய்மொழி ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததாயிருக்க இத்தை பிராட்டி சொன்னதாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; இத்திருவாய்மொழியினை யும் பிராட்டி சொன்னதாகையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லை. மதனர் மின்னிடையவர்க்கே என்கிறபடியே பலத்தை யருளிச்செய்கிறார் (மின்னிடையவர்க்கித்யாதியால்) மதனர்மின்னிடையவர்க்கு என்றது ஸ்த்ரீத்வத்தால் யென்றுகருத்து இங்ஙனன்றிக்கே பாகவதர்களுக்கு போக்யராவரென்று யதாச்ருதம் கொள்ளில் "பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ! புறத்திட்டெம்மை யின்னும் கெடுப்பாயோ!" என்று கலவி ப்ரார்த்தனையை நிஷேதிக்கிற ப்ரவந்த்தோடு விரோதமாமென்றுகருத்து. ॥கக॥

மு—ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, பண்கொள-பண்ணாலேகொள்ளப்பட்டிருக்கிற, பண்-ராகம்,பண்ணாலே தன்னுள்ளே யடக்கிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற வென்றபடி. அதாவது:—ராகமே ஸ்வரூபமாய்ப்பாட்டுக்கள் அதில் ஏகதேசமாம்படி யிருக்கிறவென்றபடி. ஆயிரத்துள் – ஸஹஸ்ரத்திலே, திருவண்வண்டூர்க்கு - இங்குற்ற ஸந்தேசரூபமாயிருப்பதால். திருவண்வண்டூருடையவாக்கியாகையாலே தத்விஷயங்களான வென்றபடி. இன்கொள் - இனிமையைக் கொண்டிருக்கிற, இன்னென்று - இனிமை, அதாவது! போக்யதை, போக்யங்களானவென்றபடி. பாடல்- பாட்டுக்களான, இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாடலும், இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையு மென்றபடி. வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள், மின்னிடையவர்க்கு- மின்போலேயிருக்கிற இடையையுடையவர்களுக்கு, வித்யுத்ஸத்ருச மத்யமத்தையுடையவர்களானபாகவதிகளுக்கென்றபடி. மதனர் – மதநராவர், இதுஸ்த்ரீத்வ யோக்தி. பாகவதிகளுக்குமதனன்போலே எம்பெருமானுக்கும்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் போக்யராவரென்றபடி. ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதிஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(வைகல்பூங்கழிவாய்.)

சக்ராங்க: ஸ்வோதராந்தஸ்திதஜகதவநாத்பிம்பதுல்யாதராங்க:
ச்யாமாம்போதாபகாந்த்யஸ் ஸ்ரக்ததுளஸிகயா நிஜசரணயுஷாமீச்வர:
ரக்தாஸ்யாக்ஷ்யங்க்ரிஹஸ்த: ஸ்வயமுசிதகிரீடஸ்ததாஸ்ரிதவிசேஷ
ஸ்தம்காமாத்ஸாத்வ்யபேக்ஷம் ஸமஜிகமயதே தேசிகஸ்யாபிரூப்யம் ॥௭0॥

(சக்ராங்க:) கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு - திருவாழியைக்கையிலே யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வோதராந்தஸ்திதஜகதவநாத்) நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானை - ப்ரளயகாலத்திலே ஸகலலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளின ஸர்வேச்வரனாகையாலும், (பிம்பதுல்யாதராங்க:) கனிவாய்பெருமானை - கோவைப்பழம்போலே சிவந்தரூபமான திருவதரத்தையுடையவனாகையாலும், (ச்யாமாம்போதாபகாந்த்ய:) கடன்மேனிப்பிரான் - ஸமுத்ரம்போலே ச்யாமளமான திருநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரக்ததுளஸிகயா) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய்முடி - திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதமான திருமுடியையுடையவனாகையாலும், (நிஜசரணயுஷாமீச்வர:) அமரர்பெருமானை - அமரர்களுக்கு அதிபதியாகையாலும், (ரக்தாஸ்யாக்ஷ்யங்க்ரிஹஸ்த:) செய்யவாய் செய்யகண் செய்யகை செய்யகால் - சிவந்ததிருப்பவளம் திருக்கண்கள் திருக்கைகள் திருவடிகள் இவைகளையுடையவனாகையாலும், (ஸ்வயமுசிதகிரீட:) பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோள் - தனக்குத்தகுதியான திருவபிஷேகத்தை யுடையவனாகையாலும்,(ததாஸ்ரிதவிசேஷ:)கடியமாயன்றன்னைக்கண்ணனை-அந்யாஸாதாரணமான விசேஷங்களைச்செய்

ஈடு—கா—தருணமவனாகையாலும், (லங்காம் ப்ராஸாத்ய) மாறில்போரரக்கன் பதிநீறெழச்செற்றகாத- "ஈசநேஶ்யம்" என்றே, சிரம்புகோத்த ராவணனுடைய ஐஶ்வர்யத்தை யழித்தருளினனாகையாலும், திருவண்வண்டூருறையும் பெருமானை தேஶிகர் வாக்யஷகாரமாக அடையப்படுமவனாய் "வைகல்பூங்கழிவாய்", என்கிற தேஶகத்தில வக்தா ஷாஹரணர் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௧௭௯

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

அ—(மின்னிடைமடவார்கள்) இப்படி தன்னைநான் நெடுங்காலம் விஶ்லேஷித்திருக்கச்செய்தேயும் ஆஸக்தி ப்ரவ்ருத்தி

இரண்டாந்திருவாய்மொழி

இ— எம்பெருமானோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று பிறந்த உத்கண்டாதிஶயத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பக்ஷிகளை நோக்கி, எம்பெருமானுக்கென்னுடைய தஶையை யறிவிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாயிருக்க, இத்திருவாய்மொழியிலே "பந்துங்கழலுந்தந்துபோகுநம்பீ" "எம்மைநீகழறேலே" "நமன்மேறேல் நம்பீ" என்றாப்போலே எம்பெருமானை யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வுவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரணயரோஷத்தாலே சொல்லுகிறதாகையாலே ஸங்கதமென்றதாய்த்து. இப்படியென்றது - மாசறுசோதிதொடங்கி வைகல்பூங்கழிவாயுள்பட கீழ் உக்தரீதியாலென்றபடி. அவர்கள் பக்கலென்றது - என்னையொழிய, வேறேசில பெண்களிடத்திலென்றபடி. "ஆகள்போகவிட்டுக்குழலூதுபோயிருந்" இத்யாதியாலே க்ருஷ்ணனுடைய வேணுகாநாதி வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிறது, இத்தாலிக்கு ப்ரணயகோபமத்தையாயிருக்கிறவளொருத்தி கோபஸ்த்ரீகளில் ஒருத்தியென்று ஸூசிதமாய்த்து. ஆழ்வார் தாம் மாசறுசோதிதொடங்கி இவ்வளவாக விரஹத்தாலே பஹுவிதவ்யஸநங்களை யநுபவிக்கச்செய்தேயும் வ்யுத்பத்தியத்தாலே ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும், எம்பெருமானெழுந்தருளாதிருந்தவாறே யத்யந்தவிஸ்மிதராய் ப்ரணயரோஷாக்ராந்தராய் இனி யவன் வந்தாலுமவனைக் கடாக்ஷித்தல் அவனோடு ஸம்பாஷித்தல் செய்யக்கடவோமல்லோமென்று ப்ரணயரோஷத்தாலே துணிந்திருக்க, எம்பெருமானும் "வேறுகொண்டும்மையானிரந்தே" னென்று முன்பு தாமாக ஸங்கல்பம்பண்ணின வாக்யத்தைக் கேட்டு ஶீக்ரமாக ஆகதனாய் ஸாதிகள் ஸந்நிதியிலே நலியாநிற்க-அவள் "மொழிந்தோ?" வென்று க்ரூரஸங்கல்பம்பண்ணின வாக்யத்தைக் கேட்டபோதுபோலேயும் ஜாதவேதஸரான ஸ்ரீஸீதை தஶையை யநுஸந்தித்தபோதுபோலேயும் மிக வுங்கலங்கி "நம்மைப்பிரிந்தவரிங்ஙனே நோவுபடாநிற்க நாமுதவப்பெற்றிலோமே, நமக்கிவ்வளவுமாவதே தன்!" என்று ஜ்ஞாபகங்களினாலே விஷாதத்தாலும் மிகவும் விளைநாப் தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாதவனாய் "ஸக்ஷம ஸிதாஸிதாபாங்க தூஷ்யமான ஸுஸ்மித்ராஜாந்த்" என்கிறபடியே தாமிருந்தவிடத்தே சுகிக்கவொருபோதே வந்து தாம ப்ரணயரோஷத்தாலே கிட்டவொண்ணாதபடியிருக்கிற விருப்பைக்கண்டு, 'கூட்டுமணவில் தபஸ்ஸிரோஹர ஸம்ஹஸ:" எனகிறபடியே மிகவும் க்ருபனாய், தமனைம யநாயித்துத் தமமுடைய ப்ரஸாதத்தை யபேக்ஷிக்க அவனைக்குறித்துததாம் ப்ரணயரோஷாதிஶயத்தாலே யநாதரித்துச்சொன்னபடிகளையும பின்னையுமவன் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையும் தன்னுடைய ஆர்த்திஶயத்தையு முபக்ஷேபித்துத்தம்மை ப்ரஸாதிப்பித்துத் தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷித்துக் களிக்கண்டபடியும் அந்யாபதேஶத்தாலே யருளிச்செய்கிறாரித்திருவாய்மொழியிலென்று கருத்து. இத்தால் ஸமந்விதமத்யாயமென்கிற ஸம்ஶ்லேஷணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிறறு.

ஸம்ஶ்லேஷத்வைஶேஷணமான யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகையு மதுக்கடியான ப்ரணயகோபமும் ஸேவைகொண்ட விஷ்ணுதேகாவஸரான இவர்க்குக்கூடுமோவென்னில்? "ப்ரணயாஜ்ஜாஹிதோ நாத்ய ஸகிஶிக்ஷேவாபவம்" ஸ்ரீமந்தீஷா ஸ்தலவைதேஹ: விதாரித்ரிஷிணாயிவ:- ராக? ஜாதாகம்ப்ராவ்ய ஷ்டிகம் வாக்யஷவிக்ரஹம்":

ஆ—ணைப்பண்ணச்செய்தேயும் எம்பெருமான் எழுந்தருளாதொழிகிறது தன்னுடைய நிரபேக்ஷதாதோஷத்தா லேஎன்னை உபேக்ஷித்து அவர்கள்பக்கலுள்ள ப்ரேமாதிஶயத்தாலே யவர்களை விஶ்லேஷிக்கில் தரிக்கமாட்டாமையாலேயென்று நிஶ்சயித்து ஸத்ருஶமபாஷணையாய், ப்ரணயகோபாவிஷ்டையாய்த ப்ரணயகோபத் தாலே தோழிமாரோடு பெண்களின் பூவைகளென்றுள்ளதின்னுடைய ஶ்ரீகோவைகரணங்களோடுங்கூட, இனிநாமவ னைவந்தாலுமவனைக்கூடாக்கக்கடவோமல்லோமென்று ஸபதமிட்டுக்கொண்டு அவனெழுந்தருளினாலும் வந்து ஊர்கொண்டுதொருபடிய நிரபேக்ஷையாயிருக்க, எம்பெருமானுமிவளைப்பிரிந்த விரஹவ்யஸநத்தாலே

இ—ஐதிஹ்யங்களாலே ஜநகராஜன் திருமகள் பெருமாளோடுண்டான விரஹவிஶ்லேஷமான தோஷத்தா லும் என்னுடைய வான் ஶ்ரீமென்கிற ஸஹிதாநாதிஶயத்தாலு மவரை உபேக்ஷித்து வார்த்தைசொன்னு ளிறே; அப்படியே "ப்ரத்யுவாச ஹநூமந்தம் ப்ரணயகோபஜநிதம் வசனம் ப்ரியவாதிநம்" மென்கிறபடியே. எம்பெருமான்பக்கல் பிராட்டிமாரோடொத்த ப்ரஸவிஶேஷத்தையுடையவரான ஆழ்வாருக்கும் விஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே ப்ரணயகோபமுமதஶயாக ஸநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகையு முண்டாகக் குறையில்லை ஆனாலும் ராமாவதாரத்திலே வேறேசில பெண்களிரென்கிற. ஸ்ரீராமாவதாரத்தி லே வேறேசில ஸமவஸ்தைகளாயிற்ற சொல்லவேண்டுவது. ஆனபின்பு அந்த ஶோகமிக்கெக்கு க்ருஷ்ணன் வேறேசில ஸ்த்ரீமார்பக்கலிலே பாஸக்தனாயிருந்தானென்று ப்ரணயகோபமுண்டாகை ஸாவத்ரு த்தாலே ஸம்ஶ்லேஷதமாலும் ஸர்வஸ்வாமிஷ்யோஜநராய் ஸாமக்ரியோஷ்ஸவர்களாயிருக்கிற ஆழ்வாரு க்கு என்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலிலே ஆஸக்தனாயிருந்தானென்று ப்ரணயகோப முண்டாகக்கூடு மோவென்னில்? இவர்க்கங்ஙனேயன்று ப்ரணயகோபமுண்டானது - மற்றெங்ஙனேயென்னில்? தாம் நெ டுங்காலம் விஶ்லேஷித்து வ்யஸநபரம்பரைகளாலே நோவுபடுகையாலும் இனியவன்வந்தாலும் அவ னோடே ஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷாந்தமாயல்லதிராதென்று நிஶ்சயிக்கையாலு மவனோடின்னும் ஸம்ஶ்லேஷித்து மீளவும் விஶ்லேஷித்து து:க்கபரம்பரைகளை யநுபவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ஶ்லேஷியாதே யொழிந்துமுடி ந்தா லிந்த து:க்கங்களை யநுபவியாதிருக்கலாமென்று இங்ஙனேயாய்த்திவர்க்கு ப்ரணயகோபமுண்டா னது. அந்த ஶோகமிக்கெக்கு ப்ரணயகோபமுண்டானதுமிப்படியேயென்று நஞ்சீயர்முதலானோர் நிர்வஹிப் பர்கள். (என்னையுபேக்ஷித்தவர்கள்பக்கலுள்ள) விஶ்லேஷியான விவ்வாக்யத்துக்கு மப்படியே தாத்பர்யங் கொள்ளலாம் எங்ஙனேயென்னில்? அவர்கள்பக்கல் க்ருஷ்ணனுக்கு ப்ரேமாதிஶயமிருக்கிறப்போலே என் பக்கலுமவனுக்கு ப்ரேமாதிஶயமிருக்கப்பெறறிலேன், நானுபேக்ஷாவிஷயமானேனென்று இப்படி தன் னிழவை யநுஸந்தித்து ஸத்ருஶவசனையாய் ப்ரணயகோபாவிஷ்டையுமாளென்று. இவ்வாக்யத்துக் கு தாத்பர்யங்கண்டுகொள்வது. இப்படியானால் தன்னுடைய ஸாரஸ்யாநுஸந்தானத்தாலே ப்ரணயகோ பமத்தனையொழிய ஸமஸ்தவஸ்துக்களிலவனுக்கிஷ்டமாதிகளில்லையென்று ஸஹிக்கையால் இவனுடைய ஸௌஜந்யம் ஸாரஸ்யதமாயிற்றே. இங்ஙனன்றிக்கே இவ்வநுபவஸித்த ஸாவஸ்தைகளிரண்டிலு மிப்ரண யகோப பெம்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலாஸக்தனாயிருந்தானென்னுமிதடியாகவே பிறந்ததனுமிது ஸமவஸ்தியாவஸ்தாவிஶேஷ விஷயஸித்தமாகையாலே ஸஹிர்பிவசனமென்று பட்டருளிச்செய்வர். ஸங்கே க்கொண்டாதல் ப்ரகாராந்தரேணவாத ஸவனுக்கிவளுடைய கோபத்தைத்தீர்க்கலாமேயென்ன வருளிச்செ ய்திருர் (அந்தப்ரணயகோபத்தாலேயிதாதி) துர்நிவர்த்ரேஷணம் பண்ணச்செய்தேயும் வாராதிருந்தவ னிப்போது வாராநின்றானோ? இவளிக்கனே ஸம்ரம்பம்பண்ணுகைக்கென்னில்? நான் தன்னைவிஶ்லேஷித்து நெடுங்காலம் து:க்கப்படுகையாலும் பெரியவாகிலேபோதே தூதுவிடுகையாலும் அவன்வரவை ஸம்ப்ரதிப் பிக்கிற ஶப்தஸஞ்சிதங்களாலு மவன்தான் நமக்குவிஶ்லேஷநிஸ்ஸஹமாயிருக்க விஶ்லேஷித்துப்போனப்போ லே நமக்கு ஸம்ஶ்லேஷநிஸ்ஸஹமாயிருக்க ஸம்ஶ்லேஷிக்கவருவானொரு விபரீதனாகையாலும் நம்முடைய ஸாமர்த்யவைகல்யத்தாலு மவன் வரவு தப்பாதென்று பார்த்தாளென்றுகருத்து. ஸமயம் - ஸங்கேதம், அணு குதை - கிட்டுகை, நிரபேக்ஷையாயென்றது - ஸாம்ஸ்கவவ நாதிகளாலே நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணாத நிஶ்ச யத்தையுடையவளாயென்றபடி, நிரபேக்ஷைகளாயிருக்கையாலே என்கிறத்துக்கும் நிரபேக்ஷைபவெத யுவிலேயன்று மேலிரண்டுத்தைச்சொன்னத்துக்கும் பெருமையாலேயென்கிறதோபேக்ஷயம், இப்படி ஸதது.

[illegible] இவளுடைய தோழிமார் ஸஹவாஸநியைகளாயிருக்கையாலே யவர்களைச் சென்றணு
[illegible] லுப்புக்கு இவளுடைய தோழிமார் ஸஹவாஸநீயைகளாயிருக்கையாலே யவா்களை சென்றணு
[illegible] ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு இவளுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து ஸாபராதத்தை க்ஷமிப்பி
[illegible] த்துப் பாரணம்பண்ணுதல்? தன் திருநாமங்களைக் கற்பித்து வளர்த்த இவளுடைய கிளிகள் பூவைக
[illegible] ளுடைய வநிதை நீபமெயாலே யவற்றைச் சென்றெடுத்துத் தன் திருநாமங்க
[illegible] சொல்லக்கேட்டாச்வஸித்தல்? இப்படி தன்னுடைய வநிதை நீபமெயாலே ஜீவ
[illegible] னோடே ஸம்ச்லேஷித்துப் பாரணம் பண்ணுதல்? செய்யப்பெறாமையாலே யாத்யாரணக்ஷீண
[illegible] மாக ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷாக்ஷமான இவளுடைய பந்துகழல்களென்று வெகுந
[illegible] யெடுத்து அவற்றை ஸ்வசக்திகளாலும் ஸம்ரக்ஷித்தும் ரக்ஷணம் பண்ணியும்
[illegible] த்யாரணனாயிருந்த இவனை பவநாமவீக்ஷணத்தாலே பார்த்து, நிரவயிக ஸௌந்தர்யமான
[illegible] ன நன்குடைப்பிறந்தவர்களுடைய பந்துங்கழலுமல்லகாணிவை, என்னுடைய பந்துங்கழலுமென்
[illegible] என்னுடைய பந்துங்கழலுமெடுத்து விளையாடுகிறவித்தை யவர்கள் காணில் செய்வதெ
[illegible] ? [illegible] யிருக்கிற வர்கள் காண்கைக்குபாயமென்னென்ன? நான் ஸ்வநிஷ்டைகையா

[illegible] ட்டுக்கொண்டிருந்தாளாகி இவனையோடே வார்த்தை சொல்லுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸூத்
[illegible]) ஸூத்பாரணமாக என்கிறத்திற்கு எடுத்தும ஸம்ச்லேஷித்தும் ரக்ஷணம்
பண்ணியுமென்கிற மூன்றிடத்திலுமபயம். விஸாவாதம் — ஸநம்மீகாரம், ஸ்வேதநமாகையாலே விஸம்வா
[illegible] ரக்ஷணம்பண்ணியுமென்கிறவிடத்திலே "ந்ருஹீஸாவெரக்ஷணாஸாஹதஃ:
[illegible] ஜநகீ[illegible] காவகஃ" என்கிற ந்யாயம் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிதமா
[illegible]. ([illegible]) நானிதஞ்சவனென்று சொல்லாதே நானதஞ்சவனென்று வமிராக்ஷம்போலே
[illegible] இவனெம்பெருமானை முகம்பாராதேயிருந்து வார்த்தைசொல்லுகிறதாகத் தோற்றுகைவர
[illegible] பவநாமவீக்ஷணத்தாலே பார்த்து என்கிறார். பார்த்து உத்தரவதாரிமெக. மேல்முதற்பாட்டுக்குவ்யா
[illegible] என்னுடைய வெண்கிறவடுத்தாலே ஸூசிதமாய் ப்ரமேயவாக்யத்திலபிப்ரேதமான ஸமத்தை
[illegible] (நிரவயிகெத்யாதிபால்) அவர்கள்முன்னே இப்பந்தையும் கழலையும் நீ யெடுக்கிறதற்கு நா
[illegible] ஞ்சாகின்றேனென்று சொல்லும்போது இவை யவர்களுடையவையல்ல வென்னுமிடமும் என்னுடையவை
யென்னுமிடமும் [illegible] சொல்லவொண்ணாமையா லிவ்வர்த்தப் ப்ரமேயவாக்யத்திலே யபிப்ரே
[illegible] . இப்பந்துக்கழலு மிவளுடையவை யென்னுமிடமறிந்தே யவனிற்றை யெடுத்தவனாயிரு
[illegible] சொல்லவேணுமோவெனனில்? இவனித்தை இத்தனையாதரிக்கிறது நம்பக்கல் ஸ்நேஹத்தா
[illegible] இத்தனைகாலம் நம்மை யிவனிப்படியுபேக்ஷித்து வாராதிருக்கக்கூடாது, ஆதலாலவனிங்குநின்றும்
போனபின்பு வேறேயிவர்பக்கலிலே ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி யவர்களோடே கலந்துவிச்லேஷித்து விரஹஸஹ
[illegible] மையாலே கலங்கி நம்முடைய பந்துகழல்களை யவர்களுடையவையாக ப்ரமித்தது இவற்றைக
[illegible] யாமுஷிக்கிறானென்று நிரூபித் தப்படி சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்ய
[illegible]. இங்கு [illegible] ப்ரேமஸ்வரூப்ரத்தமணவாம். ஸௌந்தர்யஸௌதாலே மின்னிடை
[illegible] முடைத்தாலே மடவார்களென்கிறதினஸமும்ஸூசிதம். இவனை இத்தனை கலங்கப்ப
[illegible] யவர்களுடைய ஸௌந்தர்யங்கள் நிரவயிகங்களென்றநுஸந்தித்துச் சொல்லுகிறாளெ
ன்றுகருத்து. அவர்களிங்கே ஸந்நிஹிதைகளாகாதிருக்க நின்னருள்சூடுவார் முன்பு என்று சொல்லக்கூடு
மோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆனால் இத்யாதியுபாயமென்னென்ன
என்னுமவாலே) என்னுடைய பந்துங்கழலுமெடுத்து விளையாடுகிறவித்தை என்கிறவித்தாலே யதென்கிற
[illegible]. ([illegible] த்யாதி) இப்பந்துகழல்களை யெடுத்ததெல்லாம உன்ப
க்கல் ப்ரீதியாலேயென்று சொல்லவேண்டியிருக்கத் தனக்கு வேறேசில ப்ரியதமைகளுளராக வொப்புக்கொ
[illegible] வார்த்தைசொல்லுவானேனென்னில்? ஒருவாம்வோடே தலைகட்டிப்போகாதே உதாராதமி
[illegible] கேட்கவேணுமென்கிற பாவத்தாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். அதுமின்னிடை
மடவார்கள் நின்னருள்சூடுவார்முன்பு என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]

மூ—மின்னிடைமடவார்கள்நின்னருள்சூடுவார்முன்புநானஞ்சுவன்* மன்னுடையிலங்கையரண்காய்ந்தமாய

ஆ—ருக்கச்செய்தேயவர்களோடேவந்துபறிமாறிற்றெல்லாமெங்ஙனே கண்டபடி? அப்படியே யவர்களுங்காண்பர்களிறேயென்ன?கண்டால்தான் வருவதென்னென்ன? தங்கள் ஸ்த்ரீத்வாபிமானமுடையராயிருந்த வுன்னை யுபேக்ஷிப்பரென்று பார்த்து நானஞ்சாநின்றேனென்ன? உனக்கென்னோடுறவில்லையாகில் வருவதென்னென்ன? என்னுடைய க்ருபையாலே யுனக்கநிஷ்டம் வருகிறதென்றஞ்சுகிறேனத்தனை? உறவினாலல்லவென்றிவள்சொல்ல; இப்படி யஸம்பாவிதங்களை யாஶங்கிக்கிறதென்? ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டோ? உன்பக்கலுள்ள ப்ரேமாதிஶயத்தாலே உன்னைப்பிரிந்து ஜீவிக்கமாட்டாமையாலே வந்ததென்றருளிச்செய்ய;

இ—(பாயிதாதியால்) நீயஞ்சவேணுமென்று சொல்லவேண்டியிருக்க நானஞ்சுவனென்பானேனென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (கண்டால்தானித்யாதியால்) அவன் தானஞ்சாதே துணிந்திருக்கையாலே இவள் நானஞ்சாநின்றேன் என்கிறாளென்றதாயிற்று. நானஞ்சுவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்கள்ஸ்த்ரீத்வாதியால்) நாயகன்செய்த களவிருத்துக்குத் தன்னை யவர்கள் வெறுப்பாரென்றிவளுக்கஞ்ச ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே நானஞ்சுவனென்கிறதுக்கிப்படியே தாத்பர்யமாகை யுசிதமென்றுகருத்து. அஞ்சுவனென்கிற உத்தமபுருஷனாலே நானென்பதோடொக்கநிற்க விவ்விடத்திலே நானென்கிறவிடம் வ்யர்த்தமன்றோ! வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) உன்னருள்சூடப்பிறந்தவர்கள் அவர்களென்று தனக்கவனோடு உறவில்லாததாகச்சொன்னாளிறே. நானென்கிறது ஸம்பந்தஸூசகமாகையாலே ஸம்ஶ்லேஷாகாரவிஶிஷ்டவரமாகையாலிங்கு க்ருபாவிஶிஷ்டபான விவளைச்சொல்லுகிறது என்றுநினைத்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையக்ருபையாலேயித்யாதியால்) க்ருபையாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சுகிறேனத்தனை யென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். க்ருஷ்ணனைக்குறித்து இலங்கை யரண்காய்ந்த மாயவனே யென்று ராமவ்ருத்தாந்தத்தாலே விஶேஷிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியஸம்பாவிதங்களையித்யாதி ஶங்கையழிக்கக்கூடுமோவென்னுமளவாலே) தன்பக்கல்

ஸ—அது - அந்த வ்யாபாரமானது, பந்தையுங்கழலையுமெடுத்து நீவிளையாடுகிற வந்தவ்யாபார மானதென்றபடி. இதுக்குமுன்பு என்கிறதோடே ஸம்பந்தம்- இதென்னவேண்டியிருக்க வதென்கிறாள் - ஸ்வபாவமாராதே வராக்ஷேபியாயிருந்து சொல்லுகிறாளாகையாலே. மின்னிடை-மின்போலேயிருக்கிற இடையை உடையவர்களானவித்யுத்தைப்போலே தநுவாய் காந்திமத்தான மத்யத்தையுடையவர்களானவென்றபடி. மடவார்கள்-மௌக்த்யகளான, மடப்பம்- மௌக்த்யம் முதலான குணங்களையுடையவர்களானவென்றபடி. ஐயோ! அவர்களுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களுன்னையிங்ஙனேபிச்சேறப்பண்ணிற்றே யென்கிறவபிப்ராயத்தாலே யவற்றைநினைக்கிறபடி. நின்னருள் - உன்னுடையக்ருபையை, சூடுவார் - ஶிரஸா வஹிக்கத்தக்கவர்களுடைய உன்னுடைய க்ருபாவிஷயமான உபலாலநங்களையடையப்பிறந்தவுன்னுடைய ப்ரியதமைகளுடையவென்றபடி. ப்ரணயகோபமுடையளாய்ச்சொல்லுகிறவிவள் உன் தலையில் கால்வைப்பாரென்று சொல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க நின்னருள்சூடுவார் என்பானேனென்னில்? அப்படி கோபந்தோற்ற வார்த்தைசொன்னாளாகில் அவனுக்கவகாஶங்கொடுத்ததாயாமே, அவனோடுறவுதோற்ற இருக்கிறவிவளப்படி சொன்னாளிறே முன்பு - கண்முன்னே, பந்துகழல்களை யெடுத்து நீ பண்ணுகிற வ்யாபாரமானது அவர்கள் கண்முன்னே யென்றபடி. அவர்களித்தை யவஶ்யம் கண்டுபிடிப்பார்களென்று தாத்பர்யம். நான் — க்ருபாபரவஶையான நான், உன்னைப்போலே நிவ்ருத்தனல்லேனோங்காண்? நாங்கள். நீயிங்கே சிறிதுபோது விளையாடித்துப்போனால் அவர்களுன்னையுபேக்ஷணம் முகம்பாராதே யிருந்தால் நீ பொறுக்கமாட்டாதே கிடந்து துடிக்கும துடிப்புநான்காணமாட்டேன் கலந்துபிரிய வல்லனும் துடிப்புக்காண வல்லனும் நீயே காணென்றுகருத்து. அஞ்சுவன் — அஞ்சாநின்றேன், அவர்களுன்னை யுபேக்ஷிப்பாரென்று பார்த்தென் க்ருபையாலே நான்பயப்படாநின்றேன் என்றுவாக்யார்த்தம். மன்னுடை - ஐஶ்வர்யத்தையுடைத்தான, மன் - ஐஶ்வர்யம். ஶத்ருஹிம்ஸைக்கு ஶக்யமானவென்றபடி. இலங்கை - லங்கையாகிற, அரண் - ரக்ஷையை, ராவணன் தனக்குரக்ஷையாகப்பண்ணிக்கொண்டபட்டணத்தையென்றபடி. காய்ந்த - த்வம்ஸித்தவனே, மாயவனே- வஞ்சகனே? ஸம்போதநம். அஶோகவநிகையிலே பிராட்டிக்காகநீசெய்தவையெல்லாம் என்னை யகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக்காகச் செய்த வஞ்சனமன்றோ!வென்

மூ—வனே* உன்னுடையசுண்டாயநானறிவனினியதுகொண்டுசெய்வதென்* னென்னுடையபந்துங்கழலுந் தந்துபோகுநம்பி* ௭௲
போகுநம்பியுன்றாமரைபுரைகண்ணிணையுஞ்செவ்வாய் முறுவலும்* மாகுலங்கள்செய்யவழிதற்கேநோற்றோமே

ஆ—என்பக்கலுனக்கு ஸ்நேஹமானதுபொய்யிறேயென்ன, நானொருவரோடே பரிமாறினால் அவர்களை பொய்யான ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணுமவனோ வென்றருளிச்செய்ய, உனக்காரேனு மொருவர்திறத்திலே மெய்யான ஸ்நேஹமுண்டாகி லவர்களை யின்னாரென்று சொல்லவிக்காணென்ன? ஸமோக வரதியிலே யிருந்த ஸ்ரீஜநகராஜநந்தநயை திறத்து நான்பண்ணின ஸ்நேஹம் மெய்யன்றோவென் றருளிச்செய்ய, அதுவும்பொய் யென்றிவள் சொல்ல, அவள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹம் பொய்யாகில் அவளுக்காக ஸாகரத்தை யழிக்கக்கூடுமோ வென்றருளிச்செய்ய, அதென்னை யகப்படுத்துகைக்குச்செய்த உபாயமென்னுமிட மறியோமோ? ஆதலால் என்னுடைய பந்துங்கழலுந்தந்திங்கேபோகுநம்பி என்றுசொல்லுகிறாள். * * ௭௲

(போகுநம்பி) இப்படியெம்பெருமானையுபேக்ஷித்து தான்சொன்னவார்த்தைகளாகிற ஸூக்திகளைத் தானே யுவனுஜீவித்து நிரதிஶயஶ்ரீ ஸ்தானுமாய் புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுந் திருப்பவளத்தையுமுடையவனுமாயிருந்தவிடத்து, இதுவெல்லாமவர்களாகக்கருதி யிவனுக்கு வந்ததாகக்கொண்டு "இவ்வழகையாசை

இ—மெய்யுண்டென்று காட்டுகைக்காகப்ரணயகலஹத்தை இவனுக்காஹ்லாதகமாமே அதுவும் வருகமெ ன்றுசொல்லுகைக்காக விவளத்தை யநுபவிக்கிறாளாகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிறறு. ஸ்ரீபதமாத்ர க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதெனனையித்யாதியால்) ௭௲
அவர்களேயுன்னுடையக்ருபைக்கு விஷயபூதர். நாங்களதுக்கு விஷயபூதரல்லோமென்று இம் ப்பாட்டிலேவஸித்திருக்க விப்பாட்டிலுமத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியி த்யாதியால்) புதுக்கணித்தவென்றது - அதிஶயமான என்றபடி. உன்தாமரையித்யாதி நோற்றோ மேயாமித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகையித்யாதியால்) மாயவென்றது - மரிக்க

ஈ—கருத்து. உன்னுடையசுண்டாயம் உன்னுடைய ஸாமர்த்யத்தை,தன்னை யாஶ்ரயித்தபெண்பிள்ளைகளை இவன் கைவிடானென்று ப்ராந்தியை யுண்டாக்கிக்கொண்டு நீயென்னை வஶீகரிக்கைக்காகச் செய்த வ்யாபா ரத்தையென்றபடி. சுண்டாயம் - ஸாமர்த்யம். நான் - நீசெய்கிறவையெல்லாம் மெய்யென்றிருக்கும் ஸ்ரீ ஜநகராஜன்திருமகள் போலன்றிகேக உன்னுடைய க்ருதிமங்களை யறியத்தக்கவளானநான், அறிவன் - முன் பே அறிந்திராநின்றேன், இனி - இப்படி நானறிந்திருந்தபின்பு, அதுகொண்டுசெய்வதென்? - அத்தைக்கொண்டு செய்யத்தக்கதெது? அதனை யாவிஷ்கரித்து உன்னாலே யென்னை வஶீகரிக்கமுடியாதென்றபடி. நம்பி - பூர்ண னே? இது ஸாபஹாஸ முகப்பழக்கமுமின்றிகசே பூர்ணருமாயிருப்பாரைச்சொலலுமாப்போலே நம்பீ என்று, ஸம்போதிக்கிறாள், உன்னை நான்கண்டறிவோம்மா வென்றிபடி விப்ரலம்பஶ்லேஷம் த்யோதிக்கைக்காக. என் னுடைய பந்தும்கழலும் - என்னுடைய பந்தையுங்கழல்களையும், என்னுடையபந்தென்று தனக்கவனோடுள்ள வறுத்துச்சொல்லுகிறாள். ஸ்வாமிகள் மொழியிலே உன்னதென்னதென்று விபாகங்களைக் காட்டுதல் யுறவறுக் கையாவது. தந்து எனக்குக்கொடுத்துவிட்டு, உயிரைவைத்துப்போ, என்பாரைப்போலே இவனிவற்றைவிட்டுப் போகமாட்டா, னென்றிந்தவஸ்துக்களையாகையாலே, தந்துபோகு என்கிறாள். போகு - அவாக்களுந்தன்னையுபே க்ஷிக்கத் துடங்குவதற்குமுன்னே யங்கேபோ, ஸ்திநீய ஸ்தநஜாத விருத்திகமான பாவதையுடைய ஆமிகைகளுடைய ஸௌவிஶேஷமமாகையாலே வஸ்துஸம்பந்தகளாயிருக்கிற கழல்களையும் அவன்கு ஷீத்தானென்றது - ஸாவஶேஷத்திலேயாழ்வாருடைய ஸாரணத்யாஜகமான ஶரீரத்தையும் ஐஶ்வர்ய ஸம்பந்தத்தையும், அவன் தன்விஷயமாகவபிமாநித்து விரும்பினபடியைச்சொன்னபடி. இவரவற்றைத்தாச்சொன் னது உன்னைக்கிடையாவிட்டால் புறைபஶரீரம்ஐஶ்வர்யங்களே யமையுமென்னுங்கருத்தாலே. * ௭௲

உன் - உன்னுடைய, தாமரைபுரை - தாமரைஸாத்ருஶ்யமான, புரை - ஸாத்ருஶ்யம். கண்ணிணையும் - இரண்டு [illegible]மும், செவ்வாய் - சிவந்த திருப்பவளத்தில், முறுவலும் - ஸ்மிதமும், ஆகுலங்கள் செய்ய - ஆகுலங்களை [illegible]பண்ண, ஆகுலம் - து:க்கம். உன்னைபாசைப்பட்டுப்பெறுதேகிடக்கிறஎங்களுக்கு து:க்கங்களை [illegible] என்றபடி. அழிதற்கு - அத்தாலே அழிந்துபோகைக்கு, ஶிதிலராய்ப்போகைக்கென்றபடி. நோற்றோமே

மூ—யாம்* தோகைமாமயிலார்கணின்னருள் சூடுவார் செவியோசைவைத்தெழ* ஆகளைப்போகவிட்டுக்

ஆ—யாம்பெறுந்தேயஸஞ்ஜனாய்மாயப்பிறந்தவர்கள்காண் நாங்கள்; இவ்வழகைக்கண்டு வாழப்பிறந்தவர்களல்லோம். தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள்சூடுவார்; நீ புகுந்தே போயவர்களோடே கலந்து பரிமாறு" என்றிவள்சொல்ல, பின்னையுமவன் எழுந்தருளாதே நின்றவாறே போனவர்களைச்சந்திக்கைக்கு உபாயமறியாமே நிற்கிறாயோ? ஆகில் நல்லதோருபாயமுண்டு, அதென்னென்னில்? பசுக்களைக்கழியப் போகவிட்டவற்றை

இ—வென்றபடி. போகுநம்பி என்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுமித்யாதியால) அவர்களோடே ஸம்ஶ்லேஷி என்றுசொன்னவள் பசுக்களைப்போகவிட்டுக் குழலூதுவென்று வேறேயொரு கார்யத்தைச்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதி அதென்றென்னிலென்னுமளவாலே) நின்றவாறேயென்கிறதுக்குச் சொல்லுகிறாளென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். சந்திக்கைக்குஎன்கிறது - காண்கைக்கு என்றபடி. ஆகள்போகவிட்டு என்றதையுரைக்கிறார் (பசுக்களையித்யாதியால்) குழலூதென்றிவ்வளவே சொல்லவமைந்திருக்க ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதென்றிதனைச்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றைப்பழைக்கிறாயென்று) பெண்களை யழைக்கக் குழலூதுகிறானென்றெல்லாரும் சொல்லுவார்கள். அதெனக்கு பாதகமன்றென்றிவள்சொல்லவதுக்குப் பரிஹாரஞ்சொல்லுகைக்காக ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதென்றித்தனை சொல்லுகிறாளென்றதாய்த்து. குழலூதினமாத்ரத்திலே நாட்டாரப்படி ஸங்கிக்கை ஸம்பாவிதமோவென்ன? அந்தக்குழலின்வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆய்ச்சியர்களேயித்யாதியால்)

ஶ—யாம் - நோற்றுவைத்தவர்களோநாங்கள், நோன்பு - ஸாதநாநுஷ்டாநம். ப்ரியவார்த்தைக்கு ஜந்மாந்தரத்திலே ஸாதநம்பண்ணிவைத்தவர்களோநாங்கள்? அல்லது உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து ரஸிக்கநோற்றவர்களான வந்த பெண்களல்லோமென்றபடி. எங்களையவர்களாக ப்ரமியாதே கொள்ளென்றுகருத்து. இப்படியென்னுடைய வழகைக் கண்டுங்களுக்கு ப்ரீதியும்வருகிறதென்னோடுஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷமன்றோ- ஆதலாலிந்த ப்ரீதியும்போம்படி மேல்காரியம்செய்துகொள்ளீகோள் என்னச்சொல்லுகிறாள், அழிதற்கேநோற்றோமென்று. நாங்கள் ப்ரீதி ஶூந்யராய் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பிறந்தோமல்லோமோ? இங்ஙனே ப்ரியராய்ப்போகப்பிறந்தோமென்றபடி. இப்படி சொல்லிவிட்டவளவனைப்பாராதே வாராதொழிவியாயிருக்க விவளுடைய காலஸ்வபாவத்தைப் பார்த்து, இந்த காலங்களிருக்கிற கார்யமென்னென்றிவன்சொல்ல விதுவும ஶ்லேஷமாகவியாலேசொல்லுகிறானென்று பார்த்து, கண்டார்களை பெல்லாமவர்களாக ப்ரமிக்கும்படியுன்னை இங்ஙனேயச்சேறப்பண்ணினார்களிறே, என்கிற வபிப்ராயத்தாலே சொல்லுகிறாள். தோகைமாமயிலார்களித்யாதி. தோகைமா - தோகையாலே ஶ்லாக்யர்களான, தோகை - பக்ஷம். ஶ்ரீதாயகந்தர்வ நிபந்த பக்ஷமாயினானென்றபடி. மயிலார்கள் - பேடைகளாயிருக்கிறவர்கள், இது ஸாம்யோக்தி. விசேஷத்வங்களைகள்போலே அக்ஷீணகேஶரா பெண்களாயிருக்கிற பெண்களென்றபடி நின்னருள் உன்னுடைய க்ருபையை, சூடுவார் - ஶிரஸாவஹிப்பார்கள், தங்களுடைய யத்ருஷ்டத்தை ஸபலமாக்கிக்கொண்டு உன்னுடைய க்ருபைக்கு விஷயபூதராயிருக்கிறவர்களென்றபடி. நாங்களவர்களல்லோம்? வேறேசிலர்கிடா யுன்க்ருபைக்குவிஷயபூதராயிருப்பாரென்று உன்தாமரைபுரையித்யாதியாக விவ்வளவுக்குபயுக்தம். நம்பி - பூர்ணனே, உனக்கு வியகமேஶ்வரராளாயிருக்க எங்களாலுனக்கு பேக்ஷையுண்டோ என்று கருத்து. போகு - நீபுகுந்தேபோ, அவர்களை விஶ்லேஷித்து நோவுபட்டிராதேயவர்களோடேபோய் ஸம்ஶ்லேஷி என்றபடி. அவர்களைக் காண்கைக்கெனக்கு உபாயமுண்டோ வென்னச்சொல்லுகிறாள். ஓசை - வேணுத்வநியை, செவி - தங்கள் காதுகளிலே, வைத்து - ஸாவதாநமாகக்கேட்டு, அவர்கள் குழலோசை கேட்பது எப்போதோ வென்றுகாது கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கிறவர்களாகையாலே யத்ருச்சையாகக்கேழ்க்கையன்றிக்கே இப்படி ஸாவதாநமாகக் கேழ்ப்பாரென்கிற வபிப்ராயத்தாலே வைத்து என்கிறது. எழ. எழும்படி, குழலோசை கேட்டவுடனே இருந்தவிடத்திலே நின்றும் ஸஸம்ப்ரமமாகக் கிளம்பியோடிவரும் படியென்கை. இதுக்குக்குழலூது என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஸம்யோகத்திலே ஸங்கங்கள்வந்து விழுமாப்போலே நீகுழலூதவே பெண்களெல்லா முன்காற்கீழே வந்து விழுவார்கள்காண் என்றுகருத்து. ஆகள் - பசுக்களை, ஆவென்று பசுவுக்குப்பேர், போகவிட்டு - மறியாதேதூரத்திலேபோம்படிவிட்டுவிட்டு, பசுக்களையழைக்கிறோமென்று நாட்டார்க்கு வ்யாஜம்

மூ—குழலூதுபோயிருந்தே* ॥உ॥

போயிருந்துநின்புள்ளுவமறியாதவர்க்குரைநம்பிநின்செய்ய* வாயிருங்கனியுங்கண்களும்விபரீதமிந்நாள்*

வேயிருந்தடந்தோளினாரித்திருவருள்பெறுவார்யவர்கொல்*மாயிருங்கடலை

ஆ—மழைக்கிருயாயாய்ச்சிகள்கதே ஸாநுமத்திகுழலைப்போயிருந்தூது என்று சொல்லுகிறாள். ॥உ॥

(போயிருந்து) இப்படி இவன் மேன்மேலான விவளுடைய ஸ்வரூபஸ்தாபகமான வார்த்தைகளைக் கேட்டதி னாலே வந்த நிர்வயிகவீட்டாலே ப்ரஹ்லாதநிர்வயிகவளருய்தயமான திருப்பவளத்தையுந் திருக்கண்களை யுமுடையனாய்க்கொண்டு விநீசனுபருளிசெய்ய இவற்றையெல்லாமுன்னுடைய க்ருத்ரிமமறியாதார்க்குப் போயிருந்து சொல்லென்றவளை யுவாலம்பித்துவைத்து உன்னுடைய திருக்கண்களினுடையவும் திருப்பவளத் தினுடையவு மழகிருந்தபடியென்? கண்டுங்கேட்டுமறியாததொருபடியான விவ்வழகு திருப்பாற்கடலிலே யசோதா ஸமேதஸ்வரூபத்திலே யவதீர்ணைபாய் ஸ்வரூபஸ்வாமித்வமெத்யாய் ஸளயுபத் ஸம்ப்ரு ஸுகாரயந

இ—க்ருஷ்ணன் குழலூதுகிறதென்றால் மஹாவிகளுக்கேயென்று ஆவஸ்யமாயிருக்கையாலே அப்படி ஸங்கிக்கை ஸம்பாவிதமென்றுகருத்து. ॥உ॥

உன்னுடையசுண்டாயம் நானறிவன்என்று கீழ்ச்சொன்னத்தாலே இப்ரபமவாதாகமும் கண்ணி ணையும் செவ்வாய்முறுவலுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தாலே த்விதீயவாதாகமும் நின்னருள்சூடு வாரென்று கீழச்சொன்னத்தாலே இவ்வுத்தராயத்திணகமும் வாநராகமன்றோவென்ன ஸவதரிப்பிக் கிறார் (இப்படியித்யாதியால) விநீதனுயருளிசசெய்தவென்றது - நான் ஜாத்யாதிஸவ்யதியாகையாலே குழ லூதுகிறேனததனைபோக்கிப் பெண்களையழைக்கைக்காகவோ நான் குழலூதுகிறது, உன்னையல்லது நானறி வேனோ? குழலூதுபோயிருந்தென்று நீ சொல்லுவானேன்? என்னைப்போலே சிலவார்த்தைகளை யருளிச்செ ய்தவரேயென்றபடி. வாத்வத்தைக்காட்டிலும் ப்ரஹ்லாதநிர்வயிகவளருய்தம் அவனுக்குப்பிறக்கை யாலும் விநீதனுயருளிச்செய்கையாலும் முன்பு சொன்னவற்றையே பின்னையுமிப்பாட்டிலே ஸ்காராந்த ரேண சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ப்ரபமவாதத்தையுரைக்கிறார் (இவற்றையெல்லாமித்யாதியால்) உன் னாலே யென்னவேண்டியிருக்க பெருமானாலேயென்று பரோக்ஷத்தில்போலே சொல்லக்கூடுமோ என்ன? அவன்சொன்னதுக்கு உத்தரத்தைச்சொல்லிப் பின்னையும் வாராஹவியாய்க்கொண்டு தானாக ஸம்வாதமயிக்கி றாளென்று ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (உபாலம்பித்துவைத்தென்று) த்விதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார (உன்னுடையவித்யாதியால்) ஸ்வரூபஸ்யோதநத்தைச்சொல்லுகிற த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ச—பண்ணுகைக்காகவவற்றைதூரத்திலேபோகவிட்டென்றபடி. குழலூத ஸஹ்யம். குழலூதவேபெண்களெ ல்லாம் உன்தாற்கீழே வந்துவிழுவாரென்றிவள். சொன்னத்தைகக்கேட்டவன் இங்கே இருந்தே யூததகடங்கின வாறே சொல்லுகிறாள். போயிருந்து - உன்னுடைய விஷயங்கள்வந்து சேரும்படியானஸ்தாநங்களிலே போ யிருந்தென்றபடி. குழலூதென்றுகீழோடேசுவயம். உன்னுடையவிஷயங்கள்வநது சேருகைக்கிறே நானுபா யஞ்சொன்னது. உனக்கிங்கு விஷயங்களில்லையே என்றுகருத்து. * ।உ॥

நின்புள்ளுவம் - உன்னுடைய கள்ளவார்த்தைகளை, புள்ளுவம் - கள்ளவார்த்தை. அறியாதவர்க்கு - புதிதா க உன்னோடு கலந்தவர்களாகையாலே அறியாதிருக்கும்பெண்களுக்கு, இதுக்குஉரையென்கிறத்தோடே சுவ யம். போயிருந்து — உன்பொய்களை யறிநதிருக்கிற எங்கள் முகப்பினின்றும் போய்அவையறியாதபெண்கள் கோஷ்டியிலே யிருநது, உரை — சொலலு, நீ சொலலுகிறவையெல்லாம் சொல்லு என்றபடி. நம்பி - பூர்ணை னே, உனக்கெங்களால ஸவெக்ஷயுண்டோ வென்றுகருத்து, நின் - உன்னுடைய, செய்யவாய் - ஸாராகமாயிரு க்கிற, இரும் - பெரியதான, ஸ்ராவ்யமானவென்றபடி. கனியும் ஷைமுபம்; வி பஷைமுமென்றபடி. கண்களும் ஜோவநங்களும், இந்நாள் - இப்போது, விபரீதம் - வாத்வமொருககாலத்திலுமில்லாத ப்ரஹ்லாதவிகா ரவ ஸாவியாயிராநின்றது வேய்- மூங்கிலிற்காட்டிலும், இரும்- ஸதிஸயிதமான, ஸ்ரூதுவாஸ ஸௌந்தர்யத்திற் காட்டிலும் வக்ரமையாலே ஸதிஸயிதமான, வென்றபடி. தடம் - விசாலமான, ஸாவஷமானவென்ற படி. தோளினார் - தோள்களையுடையவராய், இதுக்குப்பெறுவார் என்கிறத்தோடே சுவயம். மா - ஸ்யாமளமான. ஸ்யாமளமானவென்றபடி. இரும் — விசாலமான, ஸதிவிஸாலமானமென்றபடி. கடலை - ஸமுத்ரத்தை, கடைந்த

மூ—க்கடைந்தபெருமானாலே* ||௩||

ஆலினிலையாயேழுலகுமுண்டன்றுநீ கிடந்தாயுன்மாயங்கள்* மேலைவானவருமறியாரினியெம்பரமே*
வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடுசூழலைச்சூழவேநின்று* காலிமேய்க்கவல்லாயெம்மைநீகழறேலே* ||௪||

ஆறா— ஸர்வஜ்ஞ [illegible] ஸர்வஶக்தியாய் [illegible] பெரியபிராட்டியாரோடன்று கலந்தகலவியாலும் பிறந்ததில்லை, இப்படி பெரியபிராட்டியிற்காட்டிலும் முனைக்கவிதேசகளாய் உன்னை ஸாக்ஷிச்சப்பிறந்தவர்களாரோவென்கிறாள். ||௩||

(ஆலினிலை) நம்முடைய விஸ்ம்ருதிறே விவனுடைய விவ்வதிஶயத்துக்கு காரணமென்றுபார்த்து நான் பரதந்த்ரனல்லனோ? எனக்குப்பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவோ? நீ நினைத்தபோதே வரலாயிருக்குமோ ஆகையால்விளம்பித்தேன், மற்றொன்றால் விளம்பித்தேனல்லேன் என்றிவனருளிச்செய்ய ஸர்வலோகங்களையுமமுதுசெய்து ஓராலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளின விசேஷாஶ்சர்யத்தையுடையவுனக்குப் பசுமேய்க்கப்போனேனென்றொருபொய்யைக் கேட்டார்க்கு மெய்யென்றிருக்கும்படிசொல்லுகை யாஶ்சர்யமோ? பசுமேய்க்கப்போனமை பொய்யோவென்னில்? வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடும் மணல்குன்றுகளிலேநின்றன்றோ

இ—செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலே உதாஹரிப்பால்) இத்திருவருள்பெறுவாராயவர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிபெரியவிதாரிபால்) இவனுக்கிந்த ப்ரணயித்வாதிகளெல்லாம் நம்மையவர்களாகவு த்துவந்தென்று நிரூபித்துச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

க்ருஷ்ணனைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லாநிற்கச்செய்தே வடதளஶாயிவ்ருத்தாந்தத்தைச்சொல்லுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (நம்முடையவிதாரிபால்) பரதந்த்ரனல்லனோவென்றது - விதுராதிகளுக்கென்றுகருத்து. வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகங்களையுமிதாரி ஆஶ்சர்யமோஎன்றுமளவாலே) பொய்யையென்கிறதற்குச்சொல்லுகையென்கிறதோடே அந்வயம். நீ பசுமேய்த்ததுபொய்யென்றுசொன்ன இவள் காலிமேய்க்கவல்லாயென்று

ப—ரமபதம்பண்ணினவனுன, பெருமானாலே ஸ்வாமியாலே - இத்திருவருள்-இந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணசேஷ்டையை, தங்கள்தோளழகைக்கண்டால் அப்ரதிமஸௌந்தர்யமான ஸ்ரீஸௌந்தர்ய ஸம்பந்தத்திற்காட்டிலும் அதிஶயித பரவனுக்கண்டு உகந்தருளுகையாகிற இந்த க்ருஷ்ணசேஷ்டையையென்றபடி. பெறுவார் - அடைந்திருக்கிறவர்கள், யவர்கொல்- எந்தமஹாபாக்யவதிகளோ, நாமவர்கள்அல்லோமே? இவனிங்ஙனே ஸாதிக்கிறானென்றபடி.

ஏழுலகும் - ஸர்வலோகங்களையும், உண்டு - வயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு, அன்று - அந்த ப்ரளயகாலத்திலே, ஆலின் - வடவ்ருக்ஷத்தினுடைய, நீள் - நீளாநிற்கிற அக்காரதலைமேல கழிந்து அப்போதுதான்நீளாநிற்கிற வென்றபடி. ஆலின்நீள் என்கிறவிடத்தில் னகாரஸ்ய நகாரோவர்ண வர்ணவிகாரஸ்யாவா: [உத்தரஸ்யவர்ணவிகாராதேஶவா] இலைவதத்திலே, நீ - ப்ரளயார்ணவத்தில் விழுவோமென்றறியமாட்டாதபடியான ஶைஶவத்தையுடையவனான நீ, கிடந்தாய். கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்மாயங்கள் - உன்னுடைய ஆஶ்சர்யங்களை, மேலைவானவரும் - ப்ரஹ்மாதிகளைக்காட்டிலும் மேலான நித்யஸூரிகளும், அறியார்-அறியமாட்டார்கள், இனி - அவர்களுங்கூட அறியமாட்டாத பின்பு, எம்பரமே - எங்களுடைய பாரமோ, எங்களுக்கறியப்போமோ வென்றபடி. வேலின்-வேலுக்கு, வேலென்கிற ஆயுதவிஶேஷத்துக்கு, வேலென்று ஸாதகமான ஶஸ்த்ரத்துக்குப்பேர். ஏர் - ஸத்ருஶமான, வேல்போலே ஸக்ருத்தர்ஶனத்தாலே பரபக்ஷிணையழிக்கத்தக்கதான வென்றபடி. தடம் - விஶாலமான, கண்ணினார் - கண்களையுடையவர்களான - பெண்களானவர், விளையாடு - விளையாடுகிற ஸ்தலமான, சூழலை - ஸ்தானங்களை, பாஷிகஸ்தானங்களையென்றபடி. சூழவேநின்று - அவ்விடங்களை விட்டுப்போகமாட்டாதே அவற்றைச்சுற்றிக் கொண்டேநின்று என்றபடி. காலி-மொக்களை, மேய்க்கவல்லாய் - வயிறுநிறைக்கைக்கு ஸமர்த்தனானவனே, இது உபாலம்பகர்மான ஸம்போதி. த்ருணமுமில்லாத ப்ரதேஶங்களிலே பசுக்களைமேய்க்கை ஸம்பாவிதமோவென்று கருத்து. நீ - ஸர்வஜ்ஞதாதிகளுமே ஸ்வபாவமான நீ, எம்மை - உன்னுடைய க்ருத்யங்களையறிந்திருக்கிறவெங்களை, கழறேலே- அஸத்யவார்த்தைசொல்லாதே கொள், கழறுகை - அஸத்யவார்த்தைசொல்லுகை. * ||௪||

ரு—கழறேல்நம்பியுன்கைதவமண்ணும்விண்ணுநன்கறியுந்திண்சக்கர* நிழறுதொல்படையாயுனக்கொன்றுணர்த்துவனான்* மழறுதேன்மொழியார்கணின்னருள்சூடுவார்மனம்வாடிநிற்கவெங்* குழறுபூவையொடும்

ஆ—காலிமேய்ப்பது, இந்தப்பொய்களெங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவென்கிறாள். ॥ சுஅ

(கழறேல்) இப்படிதன்னையுபேக்ஷித்து மேன்மேலிவள் சொன்னவார்த்தைகளையே தனக்குப்பற்றாசாகக்கொண்டு இவளுடைய கிளிகளையும் பூவைகளையுமெடுத்து அவற்றைக்கொண்டு திருநாமங்களைச்சொல்லுவித்துக் குழலிசைவுகொண்டு "எண்பக்கல்பொய்யுண்டோ" என்று தானருளிச்செய்ய, உன்னுடையபொய்யை யறியாதாருண்டோ? பகலையிரவாக்கவல்லவனலலையோ? அதுநிற்க ஒருவிஷயஞ்சொல்லக்கேள், அதெதென்னில், உன்திருநாமங்களைக்கேட்கவிருந்தாயாகில் நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க, இங்ஙனேநின்று [illegible]

ஈ—சொல்லுகை பலமமதன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (பகமேய்க்கப்போனமைபொய்யாவென்னவென்று) எம்மைக்கழறேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்பொய்களிஷ்யமில்) ॥ சுகூ

ஐந்தாம்பாட்டு

உன்மாயங்களிஷ்யமாலே உனக்குகூடுமிவைகள் சுவநகங்களுண்டென்கிறவர்த்தம் இப்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க உன்கைதவவிஷயமாலே, இப்பாட்டிலுமிவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகையும் இவளுடையபூவைகிளிகள் சுகவிஷயவஸ்துக்களாயிருக்கையாலே இவனவற்றையெடுக்கமாட்டிற்றிலன் என்று ஆவேசமுத்தமேசொல்லியிருக்கக் குழறுபூவையொடுங் கிளியோடுங் குழகேலென்கையும ஸங்கதமோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார். (இப்படிவிஷயமால்) ஆசங்காவிஷயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிஷயமால்). திண்சக்கரநிழறுதொல்படையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பகலையிஷ்யமால்) உனக்கொன்றுணர்த்துவனானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகாசிக்கவிஷயமால்) குழறுபூவையென்றும்

ஙா—நான்சொன்னதெல்லாம் பொய்யமெய்யாக உபபாதித்ததாக்கியென்னை இப்படிகூடுமிவனோடுசொல்லலாமோ.வென்றிவன் அருளிச்செய்தவாறே சொல்லுகிறாள் (கழறேலநம்பியென்று) நம்பி — பெரியவனே! கழறேல் - கவிழவித்து வாதைசெய்யாதே கொள், பெரியவனென்றுகொண்டு எங்களை கவிழவித்து வாதைசெய்யாதே கொள்ளென்றபடி. உன்கைதவம் - உன்னுடையபொய்யை, மண்ணும் - லீலாலோகமும், விண்ணும் - பரமபதலோகமும், நன்கு-நன்றாக, அறியும் - அறிந்திருக்கும். திண் - த்ருடமான ஐபத்யபத்தினுன்னைப் பகலை யிரவாக்க வேணுமென்றுநீயொரு பொய்யிலே. துணிந்தால் அதைத்தலைக்கட்டித்தரவல்ல ஸாமர்த்த்யத்தை யுடைத்தானவென்றபடி. நிழறு - தேஜஸ்ஸுப்ரகாசியான, நிழறுகை - தேஜஸ்ஸுகள் ப்ரகாசிக்கை. சக்கர - சக்ராயுதத்தை யுடையாய்- ஸாமாவிகமான ஆயுதத்தை யுடையவனே, தொல் - ஸ்வாபாவிகம். படை - ஆயுதம் புடையுடையவன் படையான். படையா யென்று ஸம்போதிப்பது. பகலையிரவாக்கின உன்னுபாயமே உன்பொய்க்குஸாக்ஷியன்றோவென்று கருத்து. ஐயத்ரவதரணம் இந்த மொழிகைக்கு ஸம்ஸ்ருஷ்டனானு ஞ்சநவமொழிகளும் நானாவதவிதமென்று உணராததற்கு। வியதலாத்தி தாவிஷ்ணுமாயையென வருடெப்பிரமஷ்ணாது காஞ்சனமே என்றுக்ருஷ்ணனுடைய ஸம்ஹாராதவாரிகளையும ஆமியின்னிலையென்றிவனுடைய வஞ்சகசெய்திகளும், அவனுடைய ப்ரஸாதவிஶேஷத்தாலேயறிந்து சொல்லுகிறாப்போலே இந்த ஸவித்ருஜனத்தையும் அப்படியே யறிந்து சொல்லுகிறாளாதல்? ப்ராசீநவாக்யத்தில் ஸ்வஷாவகாரத்திலேயுண்டான ஜயத்ரதவதாணத்தை யறிந்துசொல்லுகிறாளாதல்? ஆகையாலேவிரோதமில்லை. உனக்கு - எங்கள் பூவைகிளிகள்முகத்தாலே உன்திருநாமங்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிற உனக்கு, ஒன்று - ஒருவிஷயத்தை, நான் உணர்த்துவன் - நான் அறிவிக்கிறேன்? ஸாவதாநமாகக்கேளென்று கருத்து. மழறு - மழலையான, அவ்யக்தமதுரமாகையாலே மதுரமானவென்றபடி, தேன்மொழியார்கள் - தேன்போலே இனிதான உக்திகளையுடையவர்களான, மொழி - உக்தி. நின்னருள்சூடுவார் - உன்னுடைய க்ருபையை ஶிரஸா [illegible]வர்கள், ஸாதரம் பந்தாநாஸம்பாதநமேதம் அநந்யப்ரயோஜநரான பெண்களை [illegible] நீ விரும்பினதால் மனஸ்ஸு வாடும்படியிருக்க, இதுக்குக் குழகேலென்கிறதோடே [illegible] வழிவிட்டால் பின்னை நீ அத்தைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாய், கிடாயென்றுகருத்து. [illegible], குழறு - நன்றாகவார்த்தை சொல்லவறியாததான, பூவையொடும் - ஶாரிகை களோடேயும்

மூ—கிளிமொய, டுங்குழகேலே* ௭

குழகியெங்கள்குழமணன்கொண்டுகோயின்மைசெய்துகன்மமொன்றில்லை* பழகியாமிருப்போம்பரமேயி
த்திருவருள்கள்* அழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக்குந்தேவிமைதகுவார்பல நளர்*

ஆ—உங்களுடைய பூவைகளையும் கிளிகளையும் உன் திருநாமங்களைச் சொல்லுவித்துக்கொண்டு சேராதே உன்னுடைய மழறுதேன்மொழியார்களைச் சொல்லுவித்துக்கொண்டு போவென்கிறாள். ௭

(குழகி) முற்பட இவளையணுகக் கூசியிருந்த எம்பெருமான் இப்படி இவள் தன்னைக் குறித்துச் சில வார்த்தைகளைச் சொன்னவாறே அதுவே பற்றாசாக நிலையனாய்ச் சென்றணுகி இவளோடேயிருந்த குழமணனை யெடுத்தருள "குழகியெங்கள் குழமணன்கொண்டு அடிக்கழிவு செய்தானுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு" என்றிவள் சொல்ல, என்னுடைய ஆஜ்ஞாபாலநமாக வெடுத்தேனென்று அவன் அருளிச்செய்ய, நாங்களிப்போது உனக்குப் பழகியோமல்லோமோ? உன்னுடைய இந்த நிரவதிகமான ஸந்நிவேசத்துக்கு நாங்கள் விஷயமாகப் போதுவோமோ? என்றிவள் சொல்ல, நீ பலவுமமற்றெனக்கு ஸூசகமணி பவிஷ்யமுண்டோ?

இ— மழறுதேன்மொழியென்றும் வாஸ்வாரஸ்யத்தொமிகமாக விசேஷணம் வைத்ததுக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடையவித்யாதியால) சேஷாஸ்ஷம். ௭

இப்பிராட்டி விஶ்லேஷபாயிருக்கையாலே கிட்டமாட்டாதே ஸீதனாயிருந்த இவன் இப்போதும் இவள் அபிஸந்தியன்றிக்கேயிருக்க இவளுடைய குழமணனையெடுக்க ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே இப்ப்ரஸங்காவாதத்தில் உக்தி அஸம்கதமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (முற்படவித்யாதியால்) பாடே - ஸமீபத்திலே, ப்ரஸங்காவாதத்தையுரைக்கிறார் (குழகியித்யாதியால்). அடிக்கழிவு - ஶப்தமோஹம், அதாவது:- இவர்களுடைய ஸங்கல்பமும் நம்முடையகையிலே யகப்பட்டபின்பு விவாதம்தீர்ந்ததென்று ஜயித்தவனுடைய ஜயவாதம் வாக்வேலாதாரவாக்யங்களொன்றோடும் அநயிக்கவில்லையேயென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) பழகியாமிருப்போமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களித்யாதியால்) பரமேயித்திருவருள்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஇந்த நிரவதிகமானவித்யாதியால்) உனக்குஸ்தாபதமெசுகள் அநேகரென்று விஸ்வஸ்கரித்து கீழே ஸங்க்ருஹசொல்லியிருக்க பலருண்ர் என்றிப்போது ஸாயிக்கிறப்போலே சொல்லுகை அஸம்கதமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (நீ அல்லதித்யாதியால) இவ்வுலகமூன்றுக்கும் அழகியாரென்றநயித்துக்கொண்டு த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்ய-

அ—கிளிபோடும - ஸங்கங்களோடேயும், குழகேல் - ஸ்நேஹம் கொண்டாடாதே கொள். குழகுகை - ஸ்நேஹம் பண்ணிப்பழிக்கை, எங்குழறுபூவை - நின்னருள்சூடுவார் - தேன்மொழியார்கள் - என்கிறவிவை ஸாஹித்யநிஷேதாங்கள். இப்பூவைகிளிகள் எங்களதாகையாலும் இவை உனக்கு ஸௌஹ்ருதம்படி வார்த்தைசொல்லவறியாமையாலும் அவர்கள் நின்னருள்சூடுவார்களாகையாலும் தேன்மொழியார்களாகையாலும் இவற்றைப்போகட்டு விட்டு அவர்கள் ஸந்நிதிக்கே போகையேயுனக்கு ஹிதமென்று ஆஶயம். இங்குபூவையும் கிளியுமென்கிறது ஸாவஷேஶத்திலே ஆழ்வாருக்கு உசாத்துணையாகைக்கு யோக்யமான ஸ்வபாவத்தையுடைய ஸம்ஸ்க்ருதஜநத்தையும், ஶிஷ்யஸமூதாய் ஆழ்வாருக்கு ரக்ஷணீயரான ஶப்தகவிகளையும் ஸூசிப்பிக்கிறது.

குழகி - எங்களை வஶீகரிக்கைக்காக சில சேஷ்டிதங்களைப்பண்ணி, எங்கள குழமணன் - எங்களுடைய ஸ்வாதீநமான ப்ரக்ருதிமையை, குழமணன் - பாவநாஸ்வாதீநமான ப்ரக்ருதியைக் கொண்டு - ஹஸித்துக்கொண்டு, கோயின்மை - மேன்மையை, நாம் ஜயித்தோமென்றிருக்கையை செய்து - ஸம்ப்ரதம், கன்மம் - கர்மம், ரக்ஷணபாகஸம்பந்தமான ப்ரயோஜநமென்றபடி. ஒன்றில்லை. யாம் - நாங்கள், பழகி யிருப்போம் - உன்னுடைய பொய்களிலே பழகியிருப்போம், வ்யவஹாரமறிந்திருப்போமென்றபடி. இத்திருவருள்கள் - இந்த ஸ்ரீக்ருபைகளானவைகள். நீ செய்கிற இந்த ப்ரஸாதங்களெல்லாமென்றபடி. பரமே - எங்களுக்கு ஸம்மதமோ, எங்களுக்கு ஸஹ்யங்களோ - எங்களுக்கு ஸஹிக்கத்தக்கவைகளோ வென்றபடி. இவ்வுலகமூன்றுக்கும் - இந்த லோகங்கள்மூன்றுக்கும், லோகத்ரயஸ்தரான பாவதிகளில் காட்டிலுமென்றபடி. அழகியார் - ஸௌந்தர்யத்தை யுடையவர்களாய், தேவிமை - தேவிகளாகைக்கு, உனக்கு தேவிகளாயிருக்கைக்கென்றபடி. தகுவார் - யோக்யரானவர்கள், பலர் - பஹுஸங்க்யர் உளர் - உளராயிருக்கிறார்கள், - அங்கேபோவென்று தாத்பர்யம்.

மூ—கழகமேறேனம்பியுனக்குமிளைதேகன்மமே* ॥ சு ॥

சன்மமன்றெங்கள்கையிற்பாவைபறிப்பதுகடன்ஞாலமுண்டிட்ட* நின்மலா நெடியாயுனக்கேலும்பிழைபிழையே

ஆ—வென்றவனருளிச்செய்ய, லோகத்திலுள்ளாரிலும் மழுங்கியானுனக்கே தேவிமைக்குறுப்பாயிருப்பார் எத்தனைவருளர்; அதுநிற்க, நீ முந்துறவெங்கள் வஸிஷ்த்திலவந்தேறாதேகொள், இதுவுனக்கு மிளைய தானகூடு மென்கிறாள். ॥ சு ॥

(சன்மமன்று) இப்படியவன் நியாயமாணனுமிருக்கச்செய்தேயும் இவளுடையவஸிஷ்த்திலேயேறி இவளுடையகையிற் பாவையைப்பறித்தருள, எங்கள்கையிற்பாவையைப்பறிப்பது உனக்கு ஸ்வரூபமோ,

இ—மருளிச்செய்கிறார் (லோகத்தில் ஸ்ரீயால்) எத்தனைவருளரென்றது - எத்தனைபேருண்டாயிருக்கிறார்களென்றபடி. ஸ்வாதந்த்ரனாரேவென்று தாத்பர்யம். கழகமேறேல என்கிறதையுரைக்கிறார் (அங்கஸ்ரீ தரிஷ்டால்) * * * * * ॥ சு ॥

✱ஏழாம்பாட்டு.✱

கழகமேறேல்நம்பியென்றித்தனை யநாதரித்திருக்கச்செய்தே அவனிவள்கையில் பாவையைப்பறிக்கை ஸஹாவிகமல்லாதிருக்க "கன்மமன்றெங்கள்கையில் பாவையைப்பறிப்பது" என்கை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்ஷியால்) கழகமேறேல் என்றிவள் நிஷேதிக்கையாலே இவளுடையமொழியில்புகிரப்பெறாதொழிந்த வெம்பெருமான்செய்யலாவதொன்றும் காணாமையாலே இவளுடைய ஸ்ரீமோசகாரணமான பாவையைச்சென்றெடுப்போமென்றுபார்க்க, இவனுடைய ஐம்மிதத்தையறிந்து பிராட்டியுந்தோழிமாருமாகப் பாவையைச்சென்று தாங்கள்எடுத்துக்கொள்ள, இவர்கள்கையில் பாவையைப்பறித்தாரென்றுகருத்து. கன்மம்என்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கு ஸ்வரூபமோமென்று) நின்ம

ப—இவளிப்படிசொன்னவாறே இவனிவர்களுடைய வஸிஷ்த்திலேவந்து புகிரப்புக்கான், அத்தைக் கண்டு சொல்லுகிறாள். நம்பி - பூர்ணனே, கழகம் - எங்களுடைய வஸிஷ்த்தை, கழகம் - வஸிஷ்ம், ஏறேல் - ஏறாதே கொள்ளீர், பெரியவராகையாலே பாலைகளானவெங்கள் மொழியிலே யேறாதேகொள்ளு மென்றபடி. "தீமை செய்யுஞ்சிரீதரா" என்று எனக்கு வ்யஸிபாகையாலே நாலுபெண்கள் இருந்தவிடத்தே தீம்புசெய்கையெனக்கு ஸ்வரூபமன்றோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்கும் - தீமையே ஸ்வபாவமான உனக்கும். இளைதே - பாலிஸமேயான, கன்மம் - கர்மம். எங்கள் மொழியிலே புகிருகை யுனக்கும் பாலிஸமான க்ருத்யமென்றபடி. இவ்விடத்தே பட்டர் அருளிச்செய்வதோர்வார்த்தையுண்டு, "ஸகலஜ்ஞான ஜ்ஞாதாக்களும் உபயவிபூதிநாதருமான ஸர்வேச்வரன் நாலு இடைப்பெண்களிருந்தவிடத்தேபுக்கல்லதுநிற்கமாட்டாதனன ஸௌலப்யத்தை [illegible] அவர்கள். நீஇங்குபுகிராதேகொள் என்ன, விலங்கிட்டாப்போலே போகவும் திரியவும் மாட்டாதே தடுமாறு நின்றானென்கிற ஸௌசீல்யம் ஆரறிந்துகொண்டாடவல்லார் இந்த [illegible] எழுதியிட்டு வைத்துப்போனார்களோ" வென்றருளிச்செய்வர் இங்குகுழமணனென்றது ஸர்வமங்களத்திலே ஆழ்வார் பாசுரங்களிலே பாகவதர்களொன்றுஞ்செய்யக் காணப்பெறறிலோமென்று ஆற்றாமையிலே [illegible] உடையநங்கையார் முதலானோர் இவரெழுந்தருளியிருக்கிற திருப்புளியின்கீழே கொண்டு வந்திட்டு வைத்திருக்கிற குழமணன் முதலான பகவத்பரிகரங்களை ஸூசிப்பிக்கிறது. * * * * * * * ॥ சு ॥

எங்கள்கையில் - எங்களுடைய கையிலேயிருக்கிற, பாவை - க்ரீடோபகரணமான பாவையை. பறிப்பது - எங்களைத் தீண்டிப்பறிக்கை, சன்மமன்று - கர்மமன்று, க்ருத்யமன்று? உனக்கு ஸ்வரூபமாமென்றபடி. கடல்ஞாலம் - ஸமுத்ரவ்ருதமான ப்ருதிவியை, உண்டிட்ட - ரக்ஷித்தவனே, வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனேயென்றபடி. நின்மலா - நிர்மலனே, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கொரு ப்ரயோஜநத்தை அபேக்ஷிக்கையாகிற தோஷமற்றவனேயென்றபடி. இப்படி ஜ்ஞானகுணாயிகனானவுனக்கித்து ஸ்வரூபமாமோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்கேலும் - உனக்காகிலும், ஸர்வஜ்ஞனான விசிஷ்டனானவுனக்காகிலுமென்றபடி. [illegible] எங்களைத்தீண்டிப்பறிக்கையாகிற ஸ்வரூபமானது ஸ்வரூபமேயாயிருக்கும்,

மூ—மழையே* வன்மமேசொல்லியெம்மை நீவிளையாடுதியதுகேட்கிலென்னைமார்* தன்மபாவமென்னு
ரொருநான்றுதடிபிணக்கே* ௭॥

பிணக்கியாவையும்யாவரும்பிழையாமற்பேதித்தும் பேதியாததோர்* கணக்கில்சீர்த்திவெள்ளக்கதிர்
ஞானமூர்த்தியினாய்* இணக்கியெம்மையெந்தோழியார்

ஆ—அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு ஸவஸ்தாக்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கும் தாயைப்
போலே இத்தனையுமுனக்கு ரக்ஷகத்வத்தைவிளக்குமென்றிவள்சொல்ல, அதின்மேலேபனிமொழிகளை யி
வனருளிச்செய்ய, இங்ஙனே அதிஸ்நிக்தமான வசனங்களையேசொல்லி யெம்மைநீவிளையாடுதி அதுகே
ட்கில்என்னைமார், இதுகூடும்கூடாது என்றுபாராதே உன்னையுமெவ்வுதொருநாளும் சிக்ஷிப்பதும் செய்
யாரென்கிறாள். ௭॥

(பிணக்கி) இப்படியிவன் க்ருத்ரிமஞ்செய்து நம்மையிங்கிருந்து விளையாடவொட்டானாகில் நாமிங்குநின்றும்
போவோமென்றுபார்த்துத் தன்தோழிமாரோடே கூப்பிடப்போச்சப்புக நான்போகவொட்டேன் என்றவன்

ஈ—லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யத்யாதியால்) ஞாலமுண்டிட்டாயென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்யாதியால்) உனக்கேநும்பிழைபிழையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (இத்தனையும் இதாதியால்) பாவையெடுத்து விளையாடுதியென்கையே இங்கு ஸமஸ்தமாயிருக்க
வன்மமேசொல்லி விளையாடுதியென்பானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (அதின்மேலேயித்யாதியால்) பனிமொ
ழிகளை - ஸீதளமானஉக்திகளை, வன்மமேசொல்லியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யா
தியால்) தன்மபாவமென்னாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுகூடுமித்யாதியால்) ஒருநான்
றுதடிபிணக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) ௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

கழகமேறேல்நம்பியென்று தோழிமாருந்தானுமாய் அவனைக்கிட்டவொட்டாதபடி வ்யூஹமிட்டுக்கொ
ண்டிருக்கிற இவள் உணக்கிநீவளைத்தாலென்று தங்களையவன்வளைக்கிறதாகச்சொல்லுகை ஸங்கதமன்றேயெ
ன்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விளையாடப்போதுமின் என்னப்போந்தோமையென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறியாதேயித்யாதியால்) உணக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—இப்போதுங்களைத்தீண்டலாகாதென்கிறதென்? ஸர்வம் ஸம்ச்லேஷஸமயத்தில் நானும் நீங்களுமிங்ஙனே
யன்றோ? வென்னப்போலே சில வசனங்களை அவனருளிச்செய்தவாறேசொல்லுகிறாள். வன்மமே - வசனத்தையே,
எம்மைச்சொல்லி - எங்களை நோக்கிச்சொல்லி, நீ விளையாடுதி - நீ விளையாடா நிற்கிறாய், அவன் மெய்யாக
ஒரு வசனம்சொல்ல-இவள் அத்தைவிளையாட்டாக்குகிறாள். அது - அந்தவிளையாட்டை, என்னை மார் - என்னு
டைய ஆனுடன்பிறந்தவர்கள், என்னுடையவ ஸஹோதரிகளென்றபடி. என்னைமாரென்று ஸஹோத
ரிகளுக்குப் பெயர். கேட்கில் - கேட்பார்களாகில், தன்மபாவ மென்னார் - தர்மம்வாவமென்றுபாரார்கள்,
உன்னைமிகவும் பாயிப்பரென்றபடி. அவர்களித்தைக்காணார்களிறேயென்ன சொல்லுகிறாள்:—ஒருநான்று - ஒன்
றேனு மொருநாள் வரையிலே, தடிபிணக்கு - தடியாலே கலஹமாம், உன்னை அத்யர்த்தம் சிக்ஷிப்பரென்றபடி.॥

யாவையும் - ஸகல சேதநங்களையும், யாவரும் - ஸகல சேதநரையும், பிணக்கி - பிணைத்து, வசமா
க்கியென்றபடி. ப்ரளயகாலத்தில் அவிபக்தநாமரூபங்களாக்கியென்கை. பிழையாமல் - தப்பாமல், அவ்வோ
சேதநருடைய கர்மங்களுக்கு ஸாங்கர்யம் பிறவாமலென்றபடி. பேதித்தும் - ஸ்ருஷ்டித்தும், ஸ்ருஷ்டிகாலம்
வந்தவாறே விபக்தநாமரூபங்க ளாக்கினாலுமென்றபடி. பேதியாதது - ஸ்ருஷ்டியாகாதான, தேவமிகாஸ
ஜாதீய ஸாவயவாதி ஸ்ருஷ்டிங்களாலே ஸம்பந்தமில்லாததான வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, இது
ஞானத்துக்கு விசேஷணம். கணக்கில் - ஸங்க்யையில்லாத, சீர்த்திவெள்ள - கீர்த்திஸமூஹத்தை யுடைத்தா
ன, கதிர் - தேஜஸ்ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரகாசமான, ஞானமூர்த்தியினாய் - ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்தை
உத்தியாக - ஸ்வரூபமாகவுடையவனே, ஜ்ஞானத்தை ஸ்வரூப நிரூபகமாக உடையவனே யென்றபடி.
ஸம்போதி. எம் தோழிமார் - எங்களுடைய ஸகிகளானவர்கள், எம்மை - எங்களை, இணக்கி - கூட்டிக்கொ
ண்டு, நாங்கள் விளையாட இசையும்படி வசனங்கள்சொல்லி எங்களையும் தங்களோடு கூட்டிக்கொண்டென்றபடி.

௮—விளையாடப்போதுமினென்னப்போந்தோமை* யுணக்கிநீவளைத்தாலென்சொல்லாருகவாதவரே* ।அ।
உகவையானெஞ்சமுள்ளுருகி யுன்றாமரைத்தடங்கண்விழிகளி* னகவலைப்படுப்பா

ஆ—தங்களைவளைத்தருள, அறியாதேவிளையாடப்போந்தவெங்களை உன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே ஸிதிலமாக்கிக்கொண்டு ஸர்வேஸ்வரனான நீ வளைத்தால் உன்னையுகவாதாருனக்கென்னபழிசொல்லார்,உனக்கெங்களோடு ஸம்ஸ்லேஷம் வ்ருத்தமென்றும் சொல்லுவாரிறே. ஆனபின்பு இதிடலல்லவென்று அவனை உபாலம்பிக்கிறாள்.

(உகவையால்) தன்னை யெம்பெருமானிப்படிவளைக்கச்செய்தேயும் அவனைக்கடாக்ஷியாதேயிருந்து தான் தோழிமாரோடேகூடச் சிற்றிலிழைத்துச் சிறுசோறிட்டுவிளையாடாநிற்க இவளவனைக்கடாக்ஷியாமையாலே ஏதேனுமொருபடியாலிவள் நம்மைக்கடாக்ஷிக்கவமையுமென்றுபார்த்து இவள் தன்னைப்பார்த்தருளும்படியாக இவளுடையசிற்றிலைத் தன்னுடையதிருவடிகளாலே யழித்தருள, இவளுமவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து அவனுடைய திருக்கண்களின் அழகாலே வஸீக்ருதையாய், உன்பக்கலுள்ள

இ—(உன்னுடையவிக்ரமியால்) ப்ரவ்ருத்தினமித்தத்தை ஸம்ஹ்ருவிக்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரஸ்வத்தாலே) என்சொல்லாருகவாதவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுகவாதாரித்யாதியால்) ஸம்ஸ்லேஷம்வ்ருத்தமென்று மிதவனுக்கிஷ்டாவதியன்றோவென்ன இதுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனை உபாலம்பிக்கிறாளென்று) நாங்களுமக்கத்ருஷ்டவிஷயங்களன்றோ? எங்களோடு ஸம்ஸ்லேஷம்வ்ருத்தமென்றால் உமக்கு தோஷமன்றோவென்று உபாலம்பரூபமாகச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ।அ।

ஒன்பதாம்பாட்டு.

அவனைமுகம்பாராதே கடாக்ஷித்திருக்கிற விப்பிராட்டி தடங்கண்விழிகளின்கவலைப்படுப்பான் என்று தான் அவனுடைய கண்ணழகிலே அகப்பட்டதாக விப்பாட்டிலேசொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) சிற்றிலிழைத்துஎன்றது - மாடங்கட்டியென்றபடி. சிறுசோறிட்டென்றது - இட்டுச்சோறுசமைத்தென்றபடி. சிற்றில் - சிறியவையானக்ருஹங்கள், இழைக்கை - விரலிலேகளாலே ரசிக்கை, சிறுசோறு - சிறியவாத்துக்களிலே சமைக்குஞ்சோறு, அடுகை - பாகம்பண்ணுகை, இவன் போகவிட்டேனென்றுவளைத்தவாறே போகமாட்டாதேநின்ற இவள் இனியிவனுடையமுகம்பாராதேயிருப்போம் என்றத்யவஸித்து பேசாதேயிருந்தவாறே தன்னைநினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாளென்றெண்ணியிருக்கும் இவளென்றுபார்த்து கத்ருவாமதேதோற்றச் சிலவாகுஷ்டிதங்களைச் செய்யத்தொடங்கினானென்றுகருத்து. ஏதேனுமொருபடியாலென்றது - கோபத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. (அவனுடையதிருமுகத்தையித்யாதி) சிற்றிலையழித்தவாறே கோபம்பிறந்து தன்னுடையஸங்கல்பத்தைமறந்து அவன்முகத்தைப் பார்த்துவிட்டாளென்றுகருத்து. உகவையாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலித்யாதியால்) கண்டுநின்முக

ஈ—விளையாட - விளையாடுகைக்கு, போதுமின் என்ன - போருங்கோள் என்ன, ஸகைமாருக்களாய் வாருங்கோளென்றுசொல்லுகையாலேயென்றபடி. போந்தோமை - போந்த வெங்களை, நீ இங்கிருக்கிறதை யறியாதேவந்த வெங்களை யென்றபடி. உணக்கி - உணங்கும்படிபண்ணி, உணங்குகை ஸோஷிக்கை, உன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக்காட்டி ஸிதிலப்படுத்தியென்றபடி. நீ - ஸர்வேஸ்வரனான நீ, ப்ரவ்ருத்தியில் ஸர்வேஸ்வரத்வம் சொல்லுகிறது, வளைத்தால் - போகவொட்டோமென்று தகைந்தால். உகவாதவர் உன்பக்கல் ப்ரீதியில்லாதவர்கள், உதாஸீநரும் ஸத்ருக்களுமென்றபடி. என்சொல்லார் - எந்தவசநத்தைச்சொல்லார், ஸர்வேஸ்வரனாயிருக்கிறவன் இடைப்பெண்களோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தானென்றிப்படி தோஷவசநத்தைசசொல்லுவார்களென்றபடி. இங்கு இணங்கிய தோழியரென்றது ஸாஜாத்யத்தாலே கலந்து ஸௌஹார்தத்தாலே ஸமவிஷயத்திலே கூட்டும் ஸமாஜத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது. * * * * * ।அ।

உகவையால் - உன்பக்கல் ப்ரீதியாலே, உகவை - ப்ரீதி, நெஞ்சம் - எங்களுடைய நெஞ்சானது, உள்ளுருகி - உள்ளுருகுமருகி, இதுக்கு அகப்பட வென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன் - உன்னுடைய தாமரைத் தடம் - தடாகம்போலிருக்கிற, தடித்திஸ்தலே விஸ்தாரணீயங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. கண் - நேத்ரம், விழிகளின்வலையென்றதுவிப்பது - விழிகளாகிறவலையிலே, வீக்ஷணங்களாகிற வலையிலே யென்றபடி, வீக்ஷணம். அகப்படுப்பான் - அகப்படப்பண்ணுகைக் கிச்சையுடையவனாய், எங்கள் சிற்றிலும் -

மூ—னழித்தாயுன் றிருவடியாற்* றகவுசெய்தலையெங்கள்சிற்றிலும்யாமடுசிறுசோறுங்கண்டுநின்* முகவொளி
திகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையே* ||௬||
நின்றிலங்குமுடியினா யிருபத்தோர்கா லரசுகளைகட்ட*

ஆ— ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாயத்தாலே நெஞ்சுருகிக்கொண்டு உன் தாமரைத்தடங்கண்விழிகளாகிற வலையிலேநாங்கள் அகப்படுகைக்காக எங்கள்சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும் உன்திருவடியால் அழித்தருளினாய், நாங்கள் விளையாடுகிறபடியைக்கண்டுகந்துகொண்டு நிற்கமாட்டிற்றில்லை, ஒன்றும்க்ருபையில்லை யாகாதேயென்றுகொண்டு தன்னுடையஅத்யவஸாயத்தை யெம்பெருமான்தன்னழகாலே யழித்ததாக அவனையின்னாதாகிறாள். ||௬||

இ—வொளியிக்ருஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்கள்விளையாடுகிறவிக்ருஷியால்) தரவில்லையேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒன்றும்க்ருபையில்லடாகாதேயென்று) இவளை அவன்தன்னுடைய திருக்கண்களினழகிலே யகப்படும்படிசெய்துகொண்டதே க்ருபாகார்யமாயிருக்க க்ருபையில்லையென்கிற தெங்ஙனேயென்ன இதுக்குப் பரிஹாரமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிக்ருஷியால்) அத்யவஸாயத்தையென்றது- இவனோடேநாம் ஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்கிற நிஶ்சயத்தையென்றபடி. அழித்ததாகவென்றது - ஶிதிலமாக்கினதாகவென்றபடி. மேல்பாட்டிலேயிறே ப்ரணயகோபம் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தமானதாகச்சொல்லுகிறது. இன்னாதாகிறாளென்றது - வெறுக்கிறாளென்றபடி. தன் அத்யவஸாயத்தை யழித்தானென்கிறவித்தை உகப்பிலேமொவகம்பண்ணிக்கொண்டு சிற்றிலையழித்ததற்கு வெறுக்கிறாப்போலே வெளிக்குபாவித்து வெறுக்கிறாளென்றுகருத்து. அவனோடுஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷாஸஹமாயல்லதிராமையாலே அவனோடுஸம்ஶ்லேஷித்து மீளவும் விஶ்லேஷித்து து:கவ்யஸநபரம்பரைகளை அநுபவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ஶ்லேஷியாதேயிருப்பதே நமக்கு ஹிதமென்றுபார்த்துப்பண்ணின அவ்யவஸாயத்தைக்கலக்கினவனையிவள் வெறுக்கவேணுமிறே. அநுகூலம்பண்ணி இவன் சிற்றிலையழித்தவாறே சிற்றஞ்சிறுகமாய் மிகவும் பேசாதிருக்கப்ராப்தையாயிருக்க அவனைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகையும் நின்முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையென்று அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்திலே தனக்கபிநிவேஶம்தோற்றும்படி வர்ணிக்கையும் இவளுடைய அத்யவஸாயம் அழிந்ததற்கு ஜ்ஞாபகமென்றுகருத்து. ||௬||

பத்தாம்பாட்டு.

அவனோடேஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்றுண்டான இவளுடைய அத்யவஸாயம் ஶிதிலமாய்த்தே

ப—எங்களுடைய சிறிய இல்லுகளையும், இல் - க்ருஹம், லீலார்த்தமாக மணல்களாலே செய்யப்பட்ட மாடங்களையுமென்றபடி. யாம் அடு - நாங்கள் அடுகிற, எங்களாலே வலிக்கப்படுகிறவென்றபடி. அடுகை—உவிக்கை. சிறுசோறும் - சிறிய பாத்ரங்களிலேயிருக்கிற சோறுகளையும், உன்திருவடியால் - ஸ்வேச்சம். ஸங்கல்பத்தாலழிக்கலாவது தன் சிற்றிலிறே; இவர்களுடைய சிற்றிலாகையாலே இவற்றை ஸ்வஹஸ்தத் தழிக்கவேணுமே யிவனுக்கு. "க்ரீடாஹேதோரிதம்ஸர்வம்" என்று ஜகத்தெல்லாம் அவனுக்குச்சிற்றிலிறே. அழித்தாய் - கலைத்துவிட்டாய், கண்டு - எங்களுடைய லீலாசேஷ்டைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு, இதுக்கு நின்றிலை யென்கிறதோடே அந்வயம். நின்முகவொளி - உன்னுடைய லாவண்யமானது, திகழ - ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே உஜ்ஜ்வலமாய்ப்ரகாஶிக்க, முறுவல் செய்து - ஸ்மிதம் பண்ணிக்கொண்டு, நின்றிலையே - நின்றாயில்லையே, தகவு - க்ருபையை, செய்திலை - எங்கள்பக்கல் பண்ணினாயில்லை, எங்களுடைய ப்ரதிஜ்ஞையை ரக்ஷிக்கும்படி க்ருபை பண்ணினாயில்லையென்றபடி. உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்று நாங்கள் பண்ணின ஸங்கல்பத்தையெல்லாம் அழித்துவிட்டாயென்றுகருத்து. எங்கள் சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறுமுன்திருவடியா லழித்தாயென்கிறவித்தாலே ஸாவஶேஷத்தில் இனிஎம்பெருமான் இத்தனைஉபேக்ஷணனன்பு இந்த ஶரீரசேஷ்டைகளைக்கொண்டு பழையபடியை யுண்டுபடுத்து ஸஞ்சாரியாய்த் திரிவோமென்று ப்ரணயகோபத்தால் பிறந்த வாழ்வாருடைய ஸங்கல்பத்தைத் தன்திருவடிகளினழகைக்காட்டி யழித்தபடி ஸூசிதமாகிறது. ||௬||

நின்று - ஸ்தாயியாய்நின்று, இலங்கு - விளங்காநிற்கிற, முடியினாய் - கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடையவன் - முடியினான், முடியினாய் என்று ஸம்போதநமிருக்கும். இருபத்தோர்கால் - ஏகவிம்ஶதிவாரம், அரசு - ராஜக்களை, களைகட்ட - உபஸர்க்க ப்ராதுர்பாவத்திலே உத்பூதம்பண்ணின, களைகட்டுகை -

மூ—வென்றிநீண்மழுவாய்வியன்ஞாலமுன்படைத்தா * யின்றிவ்வாயர்குலத்தை வீடுய்யத்தோன்றியகருமாணி ௰
க்கச்சுடர் * நின்றன்னால்வீவேபடுவோ மென்றுமாய்ச்சியோமே *
ஆய்ச்சியாகியவன்னையா லன்றுவெண்ணெய்வார்த்தையுட் சீற்ற

ஆ—(நின்றிலங்கு) இப்படியெம்பெருமானுடையவழகாலும் ஸவிஶ்லேஷஜநித ஸிரவஸிகாவஸாதத்தாலு மாகத் தன்னுடையவுடலெல்லாந்தீர்ந்து தன்னையகப்படுத்தின, அவனுடைய அழகையும், ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணங்களையும்பேசி, இப்படி மாணவானுமிருந்துவைத்து விஶ்லேஷவ்யஸநங்களாலே யெங்களையென்று மிங்ஙனே நலிவேசெய்துபோனாய், ஆய்ச்சியோமாய்ப்பிறந்து நாங்களுன்னைப்பட்டது உன்னை ப்பிரிந்தாற்படும் வ்யஸநமறியாத நீ யறியாய்காண்? என்கிறாள். ௰

இ—யாகிலும் ப்ராணயாத்ரைவமெல்லாம் நிஶ்லேஷநிவ்ருத்தமாம்படி அவனிவளுடைய திருவடிகளிலேவிழுந்து ப்ரஸாதம்பண்ணுவித்துக்கொள்ளாதிருக்க "நின்றன்னால்வீவேபடுவோமென்றுமாய்ச்சியோமே" என்றுதன க்கவனோடு நித்யமாகவுறவுதோற்றும்படி யிவள்வார்த்தைசொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன கவதரிப் பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்கிறதற்குத் தீர்ந்ததென்கிறதோடே அந்வயம். இப்படியென்றது- கீழ்ப்பாட்டிலுக்தரீத்யாஎன்றபடி. அதாவது: —அவனை ஸ்ம்ருதிமாத்ரமாகப்பாராதேயிருந்த இவள் தன்சிற்றிலை அ வன்அழித்தவாறே சீற்றம்பிறந்து தன்அத்யவஸாயத்தைமறந்துவாய்திறக்கைக்குமுகமாக அவனைப்பார்க்கையாலே அவனுடைய அழகையெல்லாம் கண்டென்றபடி. ஸவிஶ்லேஷஜநிதவென்கிறவிடத்தில் ஸஶப்தம் இந்தப்பி ராட்டியைச்சொல்லுகிறது. உடல் - ப்ராணயாத்ரைவம், நின்றிலங்குமுடியினாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவனுடைய அழகையுமென்று) கருமாணிக்கச்சுடர் என்கிறதின் தாத்பர்யமும் இதிலே ஸம்க்ரு ஹீதம். இருபத்தோரித்யாதி மழுவாயித்யஸ்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌர்யஶௌர்யத்தாலே) அநபிபவநீயைகளாயிருந்த தங்களைஜயித்தவ்ருத்தாந்தாலே அவனுடையஸௌர்யத்தைக் கொண்டாடுகிறா ளென்றுகருத்து. வியன்ஞாலமுன்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஶௌர்ய த்தாலே) இன்றிவ்வாயரித்யாதி தோன்றியவித்யஸ்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யஶௌர்யத் தாலே) ஸௌலப்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிமாணவானுமித்யாதியால்) ௰

ய—உக்தநிர்வஹம்பண்ணுகை. வென்றி - ஜயத்தையுடையதான, நீள் - பெரியதான, மழுவாய் - பரஶ்வதை யுடையவனுன, மழு- பரஶு, மழுவுடையவன்-மழுவான், மழுவாயென்று ஸம்போதநம். ராஜாக்களையெல்லாம் ஜயித்தவனக்கு - இடைச்சிகளை ஜயிக்கை ஓரஸ்தமோ வென்றுகருத்து. வியன் - விஸ்தீர்ணமான, ஞாலம்- ஜகத்தை, முன் - பூர்வகாலத்திலே, ப்ரளயகாலத்திலேயென்றபடி. படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனுன, இது வும் ஸம்போதநம். இன்று- இப்போது, இவ்வாயர்குலத்தை - இந்தகோபர்களுடைய குலத்தை, வீடுய்ய- வீட்டோடேயுய்யும்படி, "ஸவாந்தவள த்ரஷ்டு" என்கிறபடியேஸவரிகரமாக உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. தோன்றிய - அவதரித்தவனுன, கருமாணிக்கச்சுடர் - நீலரத்நத்தின் ஒளியையுடையவனே? ஸம்போதநம். ஆய் ச்சியோம்- இடைச்சிகளாகியநாங்கள், அறிவில்லாத இடைக்குலத்திலே பிறந்தநாங்களென்றபடி. ஆயர் - இ டையர், தஜ்ஜாதிஸ்த்ரீகள் ஆய்ச்சிகள். நின்றன்னால் - உன்னாலே, நின் ஸம்பந்தத்தின் மேலே ஸாமாநாதிகரண்யம். என்னும் - ஸர்வகாலமும், நலிவேபடுவோம் - பீடையையே அநுபவியாநின்றோம். உன்னுடைய விஶ்லேஷ வ்யஸநங்களால் நாங்கள் மிகவும் க்லேஶப்பட்டோமென்று தாங்கள்பட்ட துக்கங்களையெல்லாம் ப்ராண ஸமர்ப்பணமாக அவனோடே சொல்லிக்கூப்பிடுகிறபடி. * * * * ௰

ஆய்ச்சியாகிய - இடைச்சியான, அன்னையால் - தாயாலே, க்ருஷ்ணனுக்கு க்ஷத்ரியஸ்த்ரீதாயும் இடை ச்சிஒருத்தியுமாகையாலே வ்யாவ்ருத்திதோற்றுகைக்காக ஆய்ச்சியாகியவென்று விஶேஷிக்கிறது. யஶோதைப் பிராட்டியாலேயென்றபடி. இதுக்குச்சிற்றமுண்டு என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருத்தால்பெற்றுவிட்ட தேவகி யைப்போலன்றிக்கே க்ருஷ்ணனுடைய ஶைஶவசேஷ்டிதங்களெல்லாம் அநுபவியாநிற்கிறவளாகையாலே அதி ஶயமுடையவளான யஶோதைப்பிராட்டி பொறுந்தால் அதுபொறுக்கப்போகாது என்றுகருத்தாலே ஆய்ச்சியாகியவென்று விஶேஷிக்கிறது. அன்று - பூர்வகாலத்திலே, வெண்ணெய்வார்த்தையுள் - வெண் ணெய்களவுபோயிற்றென்கிற வார்த்தைபிறந்தவளவிலேயென்றபடி. சீற்றம் - கோபத்தாலே

மூ—முண்டமூ* கூத்தவப்பன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோப* னேத்தியதமிழ்மாலையாயிரத்துள்ளிவையுமோர்
பத்திசையொடு* நாத்தன்னாலவிலவுரைப்பார்க்கில்லைநல்குரவே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— (ஆய்ச்சியாகிய) ஸகிலேஸஹியான் யஶோதைப்பிராட்டி "வெண்ணெய்களவுகண்டாய்" என்று பொடிந்தபோதும்போலே ஆழ்வார்தாம் ஷுணயகோவத்தாலே "எம்பெருமானோடுகலப்பேனல்லேன்" என்றகல அதுபொறுக்கமாட்டாதே தளர்ந்ததளர்த்தியை யநுஸந்தித்தினியராய் அவ்வெம்பெருமானையேத்தின வித்திருவாய்மொழியை யிஶாவவ்ருத்தியின்றிக்கே சொன்னார்க்கும் எம்பெருமான் ஸஹிஷ்ணுவாயிருக்கச்செய்தே பிறங்கித்தாம்பட்ட துஃகம்படவேண்டாவென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ—ஆய்ச்சியிதாதி அப்பன்தன்னையித்ருஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகிலேஸஹிஜாத்யாதியால்) பொடிந்தபோதுஎன்றது - ஹஸ்தபந்தம்பண்ணினபோதென்றபடி. தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றது - க்ருஷ்ணன்தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றபடி. இனியராயென்றது - ஶ்ரீதாராயென்றபடி. நாத்தன்னால்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்பாவவ்ருத்தியின்றிக்கேயென்று) நல்குரவுஇல்லையென்றபயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) பிறங்கியென்றது - விஶேஷவராயென்றபடி. ||கக||

ஸ—உண்டு- அநுபவித்து, தாயாலே கொவகாய்மான ஹஸ்தபந்தத்தை அநுபவித்தென்றபடி. அமூ- ஸேர்தபந்தம்பண்ணினவனை, கூத்த - கூத்தையுடையவனான், தோப்புக்கரணமிடுகையாகிற கூத்தையுடையவனை யென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரனான க்ருஷ்ணன் தோப்புக்கரணமிட்டது நர்த்தநம்பண்ணினாப்போலே மனோஹ்ருமாயிருக்கையாலே அந்தைக்கூத்தாகச்சொல்லுகிறார். அப்பன்தன்னை - அப்பனை, உபகாரகனையென்றபடி. தன்னையென்று ஸ்வஸம்பந்நாஶ்யோமம். குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்பஷ்டம், ஏத்திய - ஸ்தோத்ரித்ததான, எம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதி குணவ்யஞ்ஜகமாகையாலே அவனுக்கு ஸ்தோத்ரரூபமானவென்றபடி. இதுபத்துக்குவிஶேஷணம். தமிழ்மாலை - த்ராவிடஸூக்திகளுடைய, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஓர் - அத்விதீயமான, இவையுமென்கிறவிடத்தில் உகாரமர்த்தைப் பத்தோடேயந்வயிப்பது. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், இசையொடு - கானத்தோடே, நாத்தன்னால் - ஜிஹ்வையாலே, நா - ஜிஹ்வா, நா ஶப்தத்தின்மேலே ஸ்வாதந்த்ர்யன்ஶப்தம். உபஸ்ஸேலேஶாவவிஶேஷமின்றிக்கே வாஙிமாத்ரத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. நவில - ஶப்திக்கும்படி, நவிலுகை - ஶப்திக்கை, உரைப்பார்க்கு — சொல்லுகிறவர்களுக்கு, ஶப்திக்கும்படிசொல்லுகையாவது ஆகாஶம்தோற்றும்படி உச்சைஸ்ஸ்வரமாகச்சொல்லுகை. நல்குரவு - தாரித்ர்யம், இல்லை, நல்குரவென்று தாரித்ர்யத்துக்குப்பேர். ஸம்ஸ்லேஷவிஶ்லேஷாஸாவமாகிற தாரித்ர்யமில்லையென்றபடி. வஸிவதுணமாக ஸம்ஸ்லேஷம்பெறுவரென்று தாத்பர்யம். ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டானஶேவதி ஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஶ்ரீ꞉.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி꞉.

(மின்னிடைமடவார்கள்.)

ஸந்த்யக்தாஹோபநாரீஜநஸமஸமதயா ஶௌஸநாதம்பராரே꞉
ந்ருத்யே ராமே ஶுபகாதமிஷஸமதயா ஶ்ரீஸமீக்ஷ்யமகாத் ।
நித்யாஶோகாந்தமாயாவிரமயிகயஶஸஸ்வமீகாரிதக்ஷ
ந்நாகுஸ்ஸேவ்யாயவஸ்யஸ்வாதீநாத்மக்ருஷ்ணம்ஸமாஸி꞉ ||எக||

(ஸந்த்யக்தாக) பந்துழலுந்தந்துபோகுநம்பி - ஸ்வார்த்தஸ்வேச்சாசனைகயாலும், (கோபநாரீஜநஸமஸமதயா) தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள்சூடுவார் — ஶ்ரீகோபிமாருக்கு ஸமமஸனைகயாலும், (ஶௌஸநாதம்பராரே꞉) மாயிருங்கடலைக்கடைந்த- பிராட்டியைப்பெறுகைக்காக திருப்பாற்கடலைக்கடைந்தருளு

ஈ—ரா—கையாலும், (த்ரைலோக்யரக்ஷகஸ்) ஆலினிலையிலே யேழுலகுமுண்டன்று நீகிடந்தாய் பாறையாகக் கலங்களையுந் திருவயிற்றிலேவைத்துக்கொண் டாலிலைமேலே சுக்ஸுப்தமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (சுரிஸங்ஹதயா) இன்சக்கரகிழறுதொலபடையாய் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாக வுடையவனாகையா லும், (ஸ்ரீபூமிவல்லபகஸ) அழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக்குந் தேவிமைதகுவார்பலருளர் - பெரியபிராட்டியா ருக்கும் பூமிப்பிராட்டியாருக்கும் வல்லபனுகையாலும், (நிகிலஜகத்ஸம்ஹாரகஸ) நின்மலநெடியாய் - ஸகல ஸ்ருஷ்டிகளை உஸம்ஹரிக்கையாலும், (நிரவதிகபலஸ்) கணக்கிலசீர்த்தியெள்ளாம் - நிரவதிக கீர்த்தியையுடையவனாகையாலும், (வசீகாரீத்ருக்ஷ) தாமரைத்தடங்கண்விழிகளினக்கவேப்பாவைப்பான் - ஆஸ்ரிதரை வசீகரிக்கிற திருக்கண்மலரையுடையவனாகையாலும், (தொகஷஸம்பாவ) ஆயர்குலத்தை வீடுய்யத்தோன்றிய - ஆஸ்ரிதரான தேவர்களுடைய உத்தாரணத்தில் உபேக்ஷையுடையவனாகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் ஆஸ்ரிதரிருந்தவிடத்தே தானேவந்து மேல்விழுந்து ரக்ஷித்தருளுமென்று "நின்னிலாட்டவர்" என்கிறஶ்லோகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினுரென்கிறுர். ௬௭ ௧௧

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றுந்திருவாய்மொழி.

மூ—நல்குரவுஞ்செல்வு நரகுஞ்சுவர்க்கமுமாய்* வெல்பகையுநட்பும்விடமுமமுதமுமாய்ப்* பல்வகையும்பரந்த

ஆ—(நல்குரவும்) இப்படி எம்பெருமான்பிறத்தப்படுவோமல்லோமென்றிருந்த ஆழ்வார் தம்மோடேஸம் ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருவிண்ணகரிலேயெழுந்தருளின எம்பெருமானுடைய நிரவதிகவைபவத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷோபஜநிதமான கலவாதத்தாலும் நிவ்ருத்தப்ரணயகோபராய் அவனோடேஸம்ஶ்லேஷித்து ஸம்ஶ்லேஷஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸஸம்ப்ரமமாக அத்தத்திருவிண்ணகரிலே தாமவனைக் கண்டுஸம் ஶ்லேஷித்தபடியையும் இம் ப்ரஸ்தாவமான ஐஶ்வர்யத்தையும் ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸங்கல்பங்களையும் ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களையும் பேசுகிறுர். தாரித்ர்யஸாவஸ்தகமந்த்ர லேஶங்களைத் த்ருஷ்டமாக

மூன்றுந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி எம்பெருமானோடு கலப்போமல்லோமென்று ப்ரணயகோபராயிருந்த ஆழ்வார்தன்னை யெம்பெருமான்வந்நுவாயித்து ஸம்ஶ்லேஷமாக்கிகொண்ட வநந்தரம் இம் விஶ்லேஷவாஸனையாலே அப்பட்டக்லேசங்களையெல்லாம் அவனுக்கு விஶேஷேண அறிவித்து நீ இனியென்னையொருநாளும் விஶ்லேஷியாதிருக்கவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யவுமாயிருக்க அதுசெய்யாதே இத்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளைப்பேசுகை க்ஷமமென்றேயென்ன கவதரிப்பிக்கிறுர் (இப்படியி ஸம்ஶ்லேஷமென்றதாய்த்து. விஶ்லேஷமென்றது- ஆழ்வாருடைய ஸம்ஶ்லேஷமென்றபடி. இம் ப்ர ஸ்தாவமென்றது - பிணக்கியாவையுமயாவருமென்கிறவிடத்திலே ப்ரஸ்தாவமானவென்றபடி.

முதற்பாட்டு

வாச்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (தாரித்ர்யத்ரயியால்) விதியென்றது - ஸ்வரூ

ஸ— நல்குரவும் - தாரித்ர்யமும், செல்வும் - ஸம்பத்தும், நரகும்- நரகமும், சுவர்க்கமுமாய் - ஸ்வர்க்கமு மாய், தத்ப்ரவர்த்தகனாயென்றபடி. வெல் - வெல்லத்தக்கதான, வெல்லுகை - ஜயிக்கை. ப்ரத்யக்ஷமாயிருப்பவனென்றபடி. பகையும்- ஶத்ருவமும், நட்பும்-மித்ரத்வமும், விடமும்-விஷமும், அமுதமுமாய்- அவற்றுக்குத் தத்ப்ரவர்த்தகனாயென்றபடி. இச்ஶப்தங்களெல்லாம் தத்வாசக ஶப்தமாக ஸமாநாதிகரணங்க ளும்பரந்த-இப்படி ஸஹஸ்ரப்ரகாரங்களாலே வ்யாப்தனுன, விசித்ரஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கத்தக்க

மூ— பெருமானென்னையாளையானை* செல்வமல்குகுடித் திருவிண்ணகர்கண்டேனே* ॥௧॥

கண்டவின்பந் துன்பங் கலக்கங்களுந் தேற்றமுமாய்* தண்டமுந் தண்மையுந் தழலு நிழலுமாய்* கண்டு கொள்தற்கரிய பெருமானென்னையாள்வானூர்* தெண்டிரைப் புனல்சூழ் திருவிண்ணகர் நன்னகரே* ॥௨॥

ஆ— ஆஸ்ரித விஷயத்வாவதாரங்களோடு கூடின ஸர்வேச்வரனிருந்து வைத்து என்னோடே ஸம்ச்லேஷித்த வெம்பெருமானை அஸங்க்யேய கல்யாணகுண ஸம்ஸ்தானமான நித்யஜனவாஸஸ்தானமான திருவிண்ணகரில் கண்டேனென்கிறார். ॥௧॥

(கண்டவின்பம்) ஸுகதுக்க ஸம்ச்லேஷ விச்லேஷாதி நிரூபகமான பரிசேஷித நிர்வாஹகஸ்வரூப விக்ரஹ குணங்களைப் ஸாக்ஷாத்கரித்திருந்த ஸர்வேச்வரனை நான் கண்ணாலே கண்ட புளியம்படி புகுந்தருளின திருநகரி திருவிண்ணகரென்று திருநகரியை அனுபவிக்கிறார். ॥௨॥

இ— விரோதிகளானவென்றபடி. மேல்பாட்டின வ்யாக்யானத்திலே அப்படிபேசொல்லப்புகுகிறீரே; இத்தால் வரவிருக்கிற விரோதிகளான வஸ்துக்களைத் தனக்குவிபூதியாக வுடைபித்துக்கொண்டு நிற்கையாகிற ஸ்வாதந்த்ர்யமென்கிற அர்த்தமிதிருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸித்திக்குமாய்த்து. இதனாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஒருஸம்பந்தவிசேஷமும் ஸித்திக்கும். எங்ஙனேயென்னில்? விரோதிகளாயிருந்தவர்களை அவிரோதிகளாம்படி பண்ணின இந்த விரோதிகடந்த ஸம்பந்தத்தாலே அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாபகாரங்களையெல்லாம் இதிருவாய்மொழியிலே அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸித்திக்கிறது. பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனித்யாதியால்) என்னையாள்வானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) செல்வம்மல்கு குடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அஸங்க்யேயேத்யாதியால்) ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

ஸித்தாந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகதுக்காதேத்யாதியால்) என்னையாள்வானூர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்கண்ணாலேயித்யாதியால்) ॥௨॥

ப— இவ்வநுவாதம். பெருமான் - ஸர்வேச்வரனை, என்னையாள்வானை - விரோதியுமிருந்தவென்னை அவிரோதியாக்கியடிமைகொண்டவனை, செல்வம் - ஸம்பத்தானது, மல்கு - அபிவ்ருத்தமாயிருக்கிற, ஸம்பத்யமொத்திருக்கச் செய்தே கிட்டப்பெறாதே கிடந்த ஸ்ரீதாழ்வானைப்போலன்றிக்கே "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்னும்படி கிட்டியடிமைசெய்யுமிளையபெருமாளைப்போலே கைங்கர்ய லக்ஷ்மீஸம்பந்நர்களான என்றபடி. குடி - ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டியையுடைத்தான, திருவிண்ணகர் - தேவஸ்தானம். திருவிண்ணகரிலே, கண்டேனே - காணவேணுமென்றுரையிருக்கச்செய்தே தேசாந்தரவர்த்தி பண்ணி தேசாந்தரத்திலேபோய்ச் சான்றையன்றிக்கே பசித்த விடத்தே சோறு பெறுமாப்போலே ஆசைப்பட்ட இடத்தே அநுபவிக்கப்பெற்றேனே என்றபடி. * * * * ॥௧॥

கண்ட - ப்ரத்யக்ஷமான, விஷயஜந்யமாய் வர்த்திஷ்ணுமானவென்றபடி. இன்பம் - ஸுகம், துன்பம் - துக்கம், கலக்கங்களும் - துக்கத்தால்வந்த வித்யாகார்யங்களும், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், ஸுகத்தால்வந்த வித்யாகார்யமுமாய், ஸுகதுக்காதிஸாபேக்ஷகாரகனுமென்றபடி தண்டமும் - தண்டமும், நிக்ரஹமும், வித்யாகார்யமுமடியாகவரும் அநுக்ரஹமுமென்றபடி தண்மையும் - அநுக்ரஹமும், வித்யாஸாத்யமடியாகவரும் ப்ரஸாதமுமென்றபடி தழலும் கோபஸாதனமான ஔஷ்ண்யத்தையுடைத்தான அக்நியும், தழல் - அக்நி. நிழலுமாய் - ப்ரஸாதஸாதனமான சைத்யத்தையுடைத்தான சாயையுமாய், தத்தத்ஸாத்ய காரகனுமென்றபடி. கண்டுகொள்தற்கு - ஸ்வயத்னத்தாலே காண்கைக்கு, அரிய - அசக்யனான, பெருமான் - ஸர்வேச்வரனை, என்னையாள்வானூர் - என்னையிழக்கமாட்டாமல் பின்னிடைமடவாரில் நான்செய்த மிறுக்கெல்லாம் பட்டென்னை அவிரோதியாக்கியடிமை கொண்டவனுடைய திவ்யநகரமான, இது திருவிண்ணகருக்கு விசேஷணம். தெண் - தெளிந்தான, திரை - தரங்கங்களையுடையவையான, தெண்திரையென்கிற இடத்திலே அகாரஸ்வரத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறது. புனல் - ஜலங்களாலே, சூழ் - வரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரானது, நன்னகர் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்காட்டிலும் நல்லநகரம். கிழ்நடந்ததாக்ருதமுடைப்பெருமையுமுதவமுகங்காட்டாத ஸ்ரீவைகுண்டமுமொருதேசமாகமாட்டுமோவென்று கருத்து. * * ॥௨॥

மூ:—நகரமுநாடுகளும் ஞானமும்மூடமுமாய்* நிகரில்சூழ்சுடராயிருளாய் நிலனாய்விசும்பாய்* சிகரமாடங்கள்சூ
ழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லை யாவர்க்கும்புண்ணியமே* ௩ ॥
புண்ணியம்பாவம்புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய்* எண்ணமாய்மறப்பாயுண்மையாயின்மையாயல்லனாய்*
திண்ணமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்*

ஆ—(நகரமும்) நகரஜநபதஜ்ஞாநாஜ்ஞாநதேஜஸ் ப்ரகாசாதிமத்த ஸமஸ்தபதார்த்தவாயிருந்த சிகரமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடைய நிரவதிககாருண்யமல்லது மற்றுஜீவநோபாயமில்லையென்று தமக்குஜீவநோபாயமான காருண்யத்தை அநுஸந்திக்கிறார். ௩ ॥

(புண்ணியம்) புண்யபாபத்துக்கு ஹேதுவான இஷ்டவிஷய ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ ஸ்மரணவிஸ்மரண ஸாவாதி ஸகலபதார்த்தங்களையும் தாதாத்ம்யத்தாலேயுடையவராய்ப்பிருந்துவைத்தே தத்கதஜோஷராஸம்ஸ்ப்ருஷ்டராயிருந்த திண்ணமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடையக்ருபையாலே ஸகலபதார்த்தஸாக்ஷாத்காரம் [illegible]

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

இ—பதார்த்தங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நகரேத்யாதியால்) ஸமஸ்தபதார்த்தவா யென்றது - ஸமஸ்தபதார்த்தவாயென்றபடி. இங்கு விசும்பாய்என்னுமளவான பதார்த்தங்களை ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயம் ஶரீராத்மபாவநிபந்தநமாகையாலே ஹேயதவநிபந்தநபதார்த்தங்களும் வஸ்துவிஶேஷமென்று கருத்து. புகர்கொள்கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) புண்ணியமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநோபாயமென்று) ॥ ௩ ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இன்மையாயிருக்கத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புண்யேத்யாதியால்) ஸாவாஸாவ என்கிறவிடத்தில் அஸாவஸப்தம் படாத்யபாவரூபமான கபாலாதிவாசம். அல்லனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்கதேத்யாதியால்) கண்ணனின்னருள் என்கிறதை த்ருதீயாந்தமாகவுரைக்கிறார் (க்ருபையாலேயென்று) கைதவமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) க்ருபையாலே

அ—நகரமும் - நகரமும், நாடுகளும் - ஜநபதங்களும், நகரஜநபதங்களுக்குச் ஸூசகமான பரிமாணங்களாலே விராஜபதார்த்தங்களும் கண்டுகொள்வது. ஞானமும் - ப்ரகாஶரூபஜ்ஞாநமும், மூடமுமாய் - அஜ்ஞாநமுமாய், நிகரில் - ஸத்ருஶரஹிதமான, ப்ரகாஶநஶக்தியாலே வஸ்துக்களுக்குள்ளே அதிஶயிதமான என்றபடி. சூழ் - வ்யாப்தமான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸாய், இருளாய் - தத்விரோதியான அந்தகாரமாய், நிலனாய் - ப்ருதிவியான பூமியாய், விசும்பாய் - ஆகாஶமுமாய். தத்தத்ரூப ப்ரகாரகன் என்றபடி. இதுக்குச்சேர்ந்த வென்கிறதோடே அந்வயம். சிகரமாடங்கள் - பர்வதசிகரங்களைபோலே யிருக்கிற பவநங்களாலே மாடம்-பவநம். சூழ - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற, ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவென்றபடி. பிரான் - உபகாரகனுடைய, புகர்கொள் - புகரைக்கொண்டிருக்கிற, புகர் - ஔஜ்ஜ்வல்யம். திருவிண்ணகரிலே சேருகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலகாட்டிலும் விளங்காநின்றுள்ள வென்றபடி. கீர்த்தியல்லால் - கீர்த்தியொழிய, இங்கே கீர்த்தி ஶப்தம் கீர்த்திஹேதுவான காருண்யத்தை லக்ஷிக்கிறது அவனுடையகாருண்யமொழியவென்றபடி. யாவருக்கும் - ஸர்வருக்கும், புண்ணியம் - உஜ்ஜீவநோபாயமானது, இல்லை -, அவனுடையகாருண்யமே ப்ராப்யநோபாயமென்றபடி. * ॥ ௩ ॥

புண்ணியம் - ஸுகஸாதநமான புண்யமும், பாவம் - து:க்க ஹேதுவானபாவமும், புணர்ச்சி - ஸம்ஶ்லேஷம், புண்யஹேதுமான இஷ்டவிஷய ஸம்ஶ்லேஷம், பிரிவு - விஶ்லேஷம், பாபஹேதுமான இஷ்டவிஷய விஶ்லேஷம், என்றிவையாய் - என்கிற இப்பதார்த்தங்களாய், இப்பதார்த்தங்களை ப்ரகாரமாகவுடையவனாயென்றபடி. எண்ணமாய் - ஸ்மரணமாய், மறப்பாய் - விஸ்மரணமாய், உண்மையாய் - ஸாவரூபபதார்த்தங்களாய், இன்மையாய் - அஸாவங்களாய், படாத்யபாவரூபமான கபாலாதி ப்ரகாரகனென்றபடி. அல்லனாய் - இப்பதார்த்தங்களெல்லாம் அல்லாதவனாய், தத்தத்ஸ்வரூபவாயிருக்கச்செய்தேயும் தத்கததோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயென்றபடி. திண்ண - ஸ்திரங்களான, மாடங்கள் - பவநங்களாலே, சூழ - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற? பிரான் - உபகாரகனான,

மூ — கண்ணனின்னருளே கண்டுகொண்மின்கள்கைதவமே* ॥ ௪ ॥

கைதவஞ்செம்மைகருமைவெளுமையுமாய்* மெய்பொய்யிளமைமுதுமைபுதுமைபழமையுமாய்ச்* செய்த திண்மதிள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பெய்தகாவுகண்டீர்பெருந்தேவுடைமூவுலகே* ॥ ரு ॥

மூவுலகங்களுமாயல்லனாய்உகப்பாய்முனிவாய்ப்* பூவில்வாழ்மகளாய்த்தௌவையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்த்*

ஆறா — ஸமஸ்தகாரணகவைபவ ப்ரவ்ருத்தி ஸம்ஸ்தானங்களும் ஸ்பஷ்டமான இவ்வர்த்தம் திருவிண்ணகரிலே ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(கைதவம்) ஆர்ஜவானார்ஜவஸித நீலஸத்யாஸத்ய யௌவனவார்த்தக நவநவாதிரூபதார்த்தங்களெல்லாம் ஸ்வாதீநஸம்பந்தமாய் நிகிலஜகத்காரணபூதனான ஸர்வலோகங்களுக்கும் ரக்ஷகனென்கிறார் ॥ ரு ॥

(மூவுலகங்களுமாய்) நிகிலலோக ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார ப்ரீத்யப்ரீதி ஸுக துக்க ஸ்ரீ ஜ்யேஷ்டா கல்யாண ஸகலபதார்த்தங்களைப் ப்ரகாரமாக உடையவனாகையாலே யாதொருபடி ஸௌலப்ய—

இ— என்கிற க்ருதியையாலே ப்ரஸித்தமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்பஷ்டமென்று) கண்டுகொண்மின்கள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவிண்ணகரிலேயித்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

பதார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்ஜவேத்யாதியால்) ஆர்ஜவம்- ஜநோபகார ப்ரவ்ருத்தம். பெருந்தேவுடை மூவுலகென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) பெய்தகாவு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனென்று) ॥ ரு ॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

அல்லனுமென்கிறபதமொழியப் பதார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலே த்யாதியால்) ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரமென்றது - ப்ரீதிக்குவிசேஷணம். அல்லனுமென்று கீழ் நாலாம்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க இக்க்ரமத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணவர்த்த—

பா — கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய. இன் - போக்யமான. அருளே - க்ருபையாலே, க்ருதியாகவுண்டான. கைதவம் - க்ருத்ரிமம், ஸர்வகாரணமான காரணவைபவாதிகளெல்லாமென்றபடி. இவையெல்லாம் அவனுடைய க்ருபையாலே யுண்டானவையென்று ப்ரஸித்தமர்த்தம். கண்டு கொண்மின்கள் - கண்டுகொள்ளுங்கோள், இவ்வர்த்தத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு கொள்ளுங்கோளென்றபடி. எல்லாருக்கும்காணலாம்படி அவனுடைய க்ருபை திருவிண்ணகரிலே ஸந்நிஹிதமாயிருக்கிற தென்றுகருத்து. * ॥ ௪ ॥

கைதவம் - அநார்ஜவம், கௌடில்ய மென்றபடி. செம்மை - ஆர்ஜவம். ஜநோபகாரப்ரவ்ருத்த மென்றபடி. கருமை - நைல்யம், வெளுமையுமாய் - தாவள்யமுமாய், மெய் - ஸத்யம், பொய் - அஸத்யம், இளமை - யௌவனம், முதுமை - வார்த்தகம், புதுமை - நூதநத்வம் - பழமையுமாய் - புராதநத்வமுமாய், தத்பதார்த்த ப்ரகாரகனென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்த வென்கிறத்தோடே அந்வயம். செய்த - செய்யப் பட்டதான, காலம் செல்லச் செய்தேயும் இப்போதுசெய்தாப்போலே உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிறவென்றபடி. திண் - த்ருடமான, மதிள் - ப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான. திருவிண்ணகர் திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கிறவனான, பிரான் - உபகாரகன், பெய்த - வைத்துவளர்த்ததான, காவுகண்டீர், உத்யானம் கிடீர், காவு - உத்யானம். பெருந்தேவுடை - பெரிய தெய்வங்களையுடைத்தான, ப்ரஹ்மாதிதேவாதிவஸிதமானவென்றபடி. மூவுலகு - த்ரைலோக்யமானது, பிரான் பெய்தகாவுகண்டீர் என்றதிதோடே அந்வயம். உத்யானமானது உத்யானகர்த்தாவினுடைய ரக்ஷையை யுடைத்தா யிருக்குமாப்போலே த்ரைலோக்யமும் ஸர்வேச்வரனான ரக்ஷையை யுடைத்தானதென்று தாத்பர்யம். * * ॥ ரு ॥

மூவுலகங்களுமாய் - க்ருதகம் - அக்ருதகம் - க்ருதகாக்ருதகம். என்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களையும் ப்ரகாரங்களாக உடையனாய், உகப்பாய் - ப்ரீதியாய், முனிவாய் - அப்ரீதியாய், பூவில் - பத்மத்திலே, வாழ - வாழாநிற்கிற, மகளாய் - பெண்ணாய், லக்ஷ்மியாயென்றபடி. தௌவையாய் - ஜ்யேஷ்டாதேவியாய், தௌவை - ஜ்யேஷ்டாதேவி. புகழாய் - லக்ஷ்மீகடாக்ஷமுடையவர்க்கு வரக்கடவ கீர்த்தியாய், பழியாய் - ஜ்யேஷ்டாகடாக்ஷமுடையவர்க்கு வரக்கடவ அகீர்த்தியாய், கீர்த்த்யாதி ஸகலபதார்த்த ப்ரகாரகனென்றபடி. அல்லனாய்-இவை

மூ—தேவர்மேவித்தொழுந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பாவியேன்மனத்தேயுறைகின்றபரஞ்சுடர்* ‖௬‖
பரஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்* கரந்துந்தோன்றியுநின்றுங்கைதவங்கள்செய்யும்விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்குந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லையாவர்க்குமரணமே ‖௭‖

ஆ— தட்டாதேயிருக்கும், அப்படியே ஹேயவஸ்தாஸம்பந்தவ்யக்தியாலும் நிஷ்க்ருஷ்டரூபிநக்கும் ... யறிந்தபடியென்னில்? ஸம்ஸாரஹேயஸ்வபாவமான என்னுடையநெஞ்சிலேபுகுந்துவைத்தும் ... தட்டாதே நிரதிசயதீப்திபாக்ஞனாயிருக்கையாலே யென்கிறார். ‖௬‖

(பரஞ்சுடர்) நிரவதிகதேஜோமயதிவ்யரூபனைப் ஸம்ஸாரஹேயஸ்வபாவ ஸஜாதீயரூபனாய் ஸம்ஸாரஹேதுகமான உபேக்ஷ்யனை யாச்ரிதார்த்தமாகப்பிறந்தருளியும் அவர்களோடு ஸம்ச்லேஷித்தும் ப்ரதிகூலர்க்குக் கைதவம்செய்தும் விண்ணோர்சிரங்களாலவணங்குந் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரானுடைய திருவடிகளலலதொருவருக்கு ரக்ஷகமில்லையென்கிறார். ‖௭‖

(வன்சரண்) தன்திருவடிகளையாச்ரயிக்கைக்குருவேரான ஸம்ஸாரங்களையும்போக்கியருளி ...

இ— வ்யக்தியாலேஜகத்ராஹியால்) இப்போது ஸந்தோஷமேயாயிருக்கப் பாவியேனென்பான் ... மன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயித்யாதியால்) பாவியேனித்யாதிக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) ‖௬‖

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

பரஞ்சுடருடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரஹேயஸ்வபாவேத்யாதியால்) இதுக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) கரந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபேக்ஷ்யனையென்று) தோன்றியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதார்த்தமித்யாதியால்) நின்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) ‖௭‖

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

வன்சரண்சுரர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(தன்திருவடிகளையித்யாதியால்) ...

பா— இத்தன்மையுமாகாதவனைப், தத்துவஹ்ருதயமே ப்ரதானஸம்பந்தமென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்தவென்கிற தோடே அந்வயம். தேவர் - நித்யஸூரிகள். மேவி - ஆச்ரயித்து, தொழும் - ஸேவியாநிற்கிற. திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - ப்ரீதித்து வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகன், பாவியேன் - ஸம்ஸாரஹேயஸ்வபாவனான வென்னுடைய, மனத்தே - மனஸ்ஸிலே, உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிற, பரஞ்சுடர் - உத்க்ருஷ்ட தேஜஸ்ஸ்வரூபன், என்னுடைய மனஸ்ஸிலே வஸிக்கச்செய்தேயும் நிரதிசய தீப்தியுக்தனாயிராநின்றானென்றபடி. * * * * * * ‖௬‖

பரஞ்சுடருடம்பாய் - நிரதிசயதீப்தியுக்தமான அஸாதாரண திவ்யவிக்ரஹமுடையனாய், அழுக்குப்பதித்த உடம்பாய் - ஸம்ஸாரஸம்பந்தரூபமான த்ருஷ்யமான ப்ராக்ருதஸஜாதீயசரீரகனாய், கரந்தும் - மறைந்தும், ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கச்செய்தேயும் "யோகமாயாஸமாவ்ருத:" என்கிறபடியே அஜ்ஞாதஸ்வரூபனாயிருந்தும், தோன்றியும் - ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண ப்ரகாசித்தும், நின்றும் - ஆச்ரிதர்க்காக நூறாண்டு பதினோராயிரமாண்டு இந்த லோகத்திலேநின்றும், கைதவங்கள்செய்தும் - க்ருத்ரிமங்கள்பண்ணியும், அதாவது: — அவதரித்தாலும் செய்தே தன்படிகள் சிசுபாலாதிகளுக்குத் தோன்றாதபடி பண்ணியுமென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்தவென் கிறதோடே அந்வயம். விண்ணோர் - நித்யஸூரிகள், விண் - பரமவ்யோமம், விண்ணிலேயிருக்குமவர் விண்ணோர். சிரங்களால் - சிரஸ்ஸுக்களால், வணங்கும் - வணங்காநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, இதுக்குப்பாதமென்கிறதோடே அந்வயம். வரங்கொள் - ச்ரேஷ்டத்வதைக்கொண்டிருக்கிற, வரம் - ச்ரேஷ்டம். "தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்", என்கிறபடியே அத்ருஷ்டியிலும் கிட்டலாம்படியான ச்ரேஷ்டத்தை யுடைத்தானவென்ற படி. பாதமல்லால் - திருவடிகளல்லது, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞானவான்களுக்கும், வன்சரண் - வலியசரணம், த்ருடமான உபாயம், இல்லை. * * * * ‖௭‖

மூ — வன்சரண் [illegible] ர்க்கு வெங்கூற்றமுமாய்* தன்சரணிழற்கீழுலகம்வைத்தும்வையாதும்*தென்சர
ண் [illegible] த் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்* னென்சரணென்கண்ணனென்னையாளுடையென்னப்பனே* அ॥
[illegible] காயிகுளாய் [illegible] ன்னைப்பெற்றவளாய்* பொன்னப்பன்மணியப்பன்முத்தப்பனென்னப்ப

ஆ — [illegible] வைக்குமவஸரங்களைப் ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைத்தன் திருவடிகளிலவே
[illegible] ஶத்ருக்களுக்கிருந்த வெம்பெருமான் தென்திசைக்குப்புகலிடமான திரு
விண்ணகரிலே [illegible] எனக்கு ரக்ஷகமாய் எனக்குஸ்வாமியாய் என்னைக்கொண்டு ஸமஸ்தஶேஷவ்ரு
த்திகளும் [illegible] கொள்ளுமவனென்கிறார். ॥அ॥

(என்னப்பன்) [illegible] பொன்னொளியையும் ரத்நஜ்யோதியையுமுடைத்தான
[illegible] தன்னொப்பாரின்றியேயிருந்த திருவிண்ணகர்சேர்ந்த வப்பன்தன்
[illegible] தன்னுடைய வாத்ஸல்யத்தாலே பெற்றதாயும் வளர்த்ததாயும் பண்ணக்கடவதெ
[illegible] என்னுடைய [illegible] மெல்லாம்போம்படி

ஈடு — [illegible] க்குத் காரியமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரையி த்யாதியால்) வையாதும் இத்யாதிக்
குத் காரியமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை இத்யாதியால்) அசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய் என்கிறதற்குக
காரியமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கிஇத்யாதியால்) [illegible] வாக்யத்துக்குத் காரியமருளிச்செய்கிறார்
([illegible] இத்யாதியால்) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

பொன்னப்பனென்கிறதற்குக் காரியமருளிச்செய்கிறார் (சுட்டுரைத்த இத்யாதியால்) மணியப்பனெ
ன்கிறதற்குக் காரியமருளிச்செய்கிறார் (ரத்நஜ்யோதி இத்யாதியால்) முத்தப்பனென்கிறதற்குக் காரியமரு
ளிச்செய்கிறார் (அழகியதென்று) தன்னொப்பாரின்றியே யிருந்தவென்றது அப்பனுக்குவிஶேஷணம். என்
னப்பனெனக்காயென்கிறதற்குக் காரியமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலேயி த்யாதியால்) இகுளாயென்னை
ப்பெற்றவளாயென்கிறதற்குக் காரியமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவாத்ஸல்யத்தாலே இத்யாதியால்)
தந்தனன்தனதாளை யென்னமைத்திருக்க தனதாள்நிழலேயென்று நிழல்வயமாகச்சொன்னதால்

பத — [illegible] - [illegible] க்களுக்கு, வன்சரணாய் - [illegible] மான உபாயமாய், ஸம்ஶ்லேஷவிரோதிவர்க்க
[illegible] என்றபடி. தன்சரண் - தன்னுடைய திருவடிகளுடைய, நிழற்கீழ் - ஸாயையின்கீழே, உலகம் -
[illegible] அந்த ஆஶ்ரிதஜநங்களையென்றபடி. வைத்தும் - வைத்துக்கொண்டும்,
[illegible] - [illegible] அப்படிவைத்துக்கொள்ளாதேயும், அசுரர்க்கு - [illegible] வெங்கூற்
றமுமாய் - [illegible] ஶத்ருவுமாய், கூற்றம் - ஶத்ரு. கூற்றமுமாய் என்கிறதற்குச் சேர்ந்த என்கிற
[illegible] ம். தென் - தக்ஷிணமான, திசைக்கு - திக்குக்கு, சரண் - ஶரணமான, ஸம்ஸாரபய நிவ்ருத்தி
[illegible]. திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்த - ப்ரீதித்து வஸிக்கிறவனான, பிரான் - உப
காரகன். [illegible] ரக்ஷணமா [illegible] என்றபடி. என்கண்ணன் - எனக்கு ஸ்வாமி
[illegible] என்றபடி. கண்ணாயிருக்குமவன் கண்ணன். யத்வா — இருமேசெய்
[illegible] மேலே [illegible] அன் [illegible]. என்னை ஆளுடை - என்னை [illegible]
[illegible], என்னைக்கொண்டுஶேஷவ்ருத்திகளெல்லாம் பண்ணிக்கொள்ளுமவ னென்றபடி. என்னப்பன் -
[illegible]. * * * * ॥அ॥

பொன்னப்பன் - [illegible] போலே [illegible] ஸ்வாமியான, மணியப்பன் - ரத்நம்போலே [illegible]
தில் [illegible] - ரத்நஜ்யோதிஸ்ஸான திருமேனியையுடைய ஸ்வாமியான, முத்தப்பன் - [illegible]
[illegible] ஸ்வாமியான, அப்பன் அப்பனென்று பஹுவாரம்சொல்லுகிறது [illegible] த்தாலே. என்னப
ப்பனும் - எனக்குபகாரகனுமாய், இவ்வழகையெல்லா மெனக்குக் காட்டின மஹோபகாரகனென்றபடி.
தன்னொப்பார் - உபகாரகத்திலே தனக்கு ஸத்ருஶர், ஒப்பார் - ஸத்ருஶர், இல்லப்பன் - இல்லாத ஸ்வாமியா
ன, [illegible] யின்னிடை மடயாரிலே அவன் வந்து மேல்விழ நீயெனக்குவேண்டா, வென்று நான் தள்ளத்தள்
ள, நீ [illegible] நாயெனக்குவேணுங்காணென்று தன்னையெனக்குத் தந்தவனுகையும் [illegible]

௯—னுமாய்* மின்னப்பொன்மதிள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தவப்பன்* றன்னொப்பாரில்லப்பன்றந்தனன்றன தாணிழலே ॥௯॥

நிழல்வெய்யிற்சிறுமைபெருமைநெடுமையுமாய்ச்* சுழல்வனநிற்பனமற்றுமாயவையல்லனுமாய்* மழலை வாய்வண்டுவாழ்திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான்* கழல்களன்றிமற்றோர்களைகணிலங்காண்மின்களே* ॥௰॥

ஆ— ஸகலஸீதளமாய் ஸர்வோபஜீவநமான தன்திருவடிகளின்நிழலைஎனக்குத்தந்தருளினானென்கிறார். ॥௯॥

(நிழல்) சாயாதபாதிஸீதோஷ்ணாதித்வந்த்வங்களை ப்ரகாரமாகவுடையவனும் மதுரமாகப்பாடுகிற வண்டுகள்வாழுகிற திருவிண்ணகரென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெற்றதேசமாகையால் இனிக்ருதார்த்தனாக இவ்விடத்தைவிடேன் என்றெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது நமக்குமற்றொரு கதியில்லை. அவனுடைய கடாக்ஷம்பெறுவதற்குமுன்பு என்னுடைய ஸத்தையில்லாமையாலும் அவன் கடாக்ஷித்தருளினவாறே நானுளனானமையாலும் நமக்கவனல்லது கதியில்லையென்னுமிடம் எல்லாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார். ॥௰॥

(காண்மின்கள்) ஆஸ்ரிதாநாஸ்ரிதவிபாகமின்றியே ஸர்வாத்மாக்களுங் கண்டுவாழுங்கோளென்று அவ

இ—ஸாக்ஷிதமான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஸேஷதாத்பர்யத்தால்) போம்படியென்கிறதற்குத் தந்தருளினானென்கிறதோடே அந்வயம். ॥௯॥

✱பத்தாம்பாட்டு✱

சாயாதபாதித்வந்த்வங்கள் என்றது - ஸாமாந்யநிர்தேசம். சாயாதபஸீதோஷ்ணாதித்வந்த்வங்கள் என்றபடி. உடையவனுயென்கிறதற்கு எழுந்தருளியிருந்தவென்கிறதோடே அந்வயம். திருவிண்ணகர்மன்னுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுஸம்ஸ்லேஷிக்கவிருக்கையால்) காண்மின்களேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையகடாக்ஷத்ருஷ்டியால்) ॥௰॥

✱நிகமனம்.✱

காண்மின்களுலகீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேசத்ருஷ்டியால்) ஆயோயென்கிற

௯— உபகாரகத்வத்திலே தனக்கொப்பில்லாதவனான என்றபடி. மின்ன - மின்னும்படி, காந்திகள் ப்ரகாசிக்கும்படியென்றபடி. பொன்மதிள்- ஸ்வர்ணப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- வேஷ்டிதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்தஅப்பன்- சேர்ந்துவஸிக்கிற ஸ்வாமியானவன், என்னப்பனெனக்காய் - எனக்கென்னப்பனாய் என்றந்வயம். எனக்கானஎன்னுடையஸ்வாமியா யென்றபடி. அதாவது. எனக்கே அஸாதாரணனான என்னுடைய ஸ்வாமியா யென்கை. இகுளாய்-வளர்த்ததாயாய், இகுளென்றுவளர்த்ததாயாருக்குப்பேர். என்னைப்பெற்றவளாய்- வளர்த்துக்கொண்டதாய் போலன்றியேபத்துமாஸம்வயிற்றிலே சுமந்துபெற்றவளானஜநநியுமாய், இவர்களைப் போலே என்பக்கல் அதிஸ்நேஹியாயென்றபடி. தனதாள்- தன்திருவடிகளினுடைய, நிழல்-சாயையை, தந்தனன்- எனக்குத்தந்தருளினான், விரஹாஸஹனாயிருந்தவென்னைத் தன்னோடுஸம்ஸ்லேஷிப்பித்தானென்று தாத்பர்யம். ॥௯॥

நிழல் - தாபஸமநியானசாயை, வெய்யில் - தாபஜநகமான ஆதபம், சிறுமை - அல்பத்வம், பெருமை - மஹத்த்வம், குறுமை - ஹ்ரஸ்வம், நெடுமையுமாய், தீர்க்கமுமாய் ஸமஸ்தவஸ்துகத தத்தத்ஸ்வபாவங்களாகிற தர்மிஸமவேதப்ரகாரகனு யென்றபடி, சுழல்வன - இதஸ்ததஸ்ஸஞ்சாரிகளான, ஜங்கமங்களானவென்றபடி. நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, மற்றுமாய் - கீழ்ச்சொன்ன சாயாதபாதிகளன்றிக்கே ஜங்கமஸ்தாவராத்மகமான மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்களையும் ப்ரகாரமாக உடையவனு யென்றபடி. அவையல்லனுமாய் - அந்த பதார்த்தங்களாகாதவனுமாய், தத்கதஸகலதோஷ அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுமா யென்றபடி. இதுக்கு - மன்னு என்கிறத்தோடே அந்வயம். மழலை - ஈஷந்மதுரமான வாய் - வாக்வ்யவஹாரத்தையுடையவையான, வண்டு - ப்ரமரங்கள், வாழ் - ஸமஹாஸம்ருத்தியாலே வாழாநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. மன்னு - ஸ்திரமாக வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, கழல்களன்றி - திருவடிகளையொழிய, மற்றோர் - வேறேயொரு களைகண் - ரக்ஷகவஸ்து, இலம் - இல்லாதவர்கள். நாம்அவன் திருவடிகளையொழிய வேறொரு ரக்ஷகவஸ்துவை யுடையோமல்லோமென்றபடி. காண்மின்கள்- கண்டுகொள்ளுங்கோள். இவ்வர்த்தம் என்னிடத்தில் காணலாமென்றுகருத்து. ॥௰॥

* * * * *

மூ—காண்மின்களுலகீரென்றுகண்முகப்பேநிமிர்ந்த* தாளிணையன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*
ஆணையாயிரத்துத்திருவிண்ணகர்பத்தும்வல்லார்* கோணையின்றிவிண்ணோர்க்கென்றுமாவர்குரவர்களே ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறு—ர்கள்கண்முகப்பேநிமிர்ந்த தாளிணையன்தன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ஆயிரத்துளெம்பெருமானுடைய ஸர்வநியந்த்ருத்வத்தைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுக்கு நிஸ்ஸம்சயமாக ப்ரயோஜகராவரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவிக்ரமாதியால்) கோணையின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஸ்ஸம்சயமாகவென்று)குரவர்களென்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரயோஜகராதியால்) ॥௧௧॥

ஈடு—உலகீர் - லோகத்திலிருக்கிறஜநங்காள்? காண்மின்களென்று - இந்த ஸ்ரீபாதத்தைக்கண்டு க்ருதார்த்தராகுங்கோளென்று, கண்முகப்பே - அவர்கள்கண்ணெதிரே, நிமிர்ந்த — த்ரிவிக்ரமதேசையிலே வளர்ந்த, தாளிணையன்தன்னை - பாதயுக்மமுடையவனை, தன்னையென்று ஸர்வஸ்மாத்பரத்வமம், குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸூக்தம், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆணை — ஆஜ்ஞையான, அவனுடைய ஜகந்நியமந ஸமர்த்தவாதகமானவென்றபடி. திருவிண்ணகர்பத்தும் - திருவிண்ணகர்விஷயமான பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அப்யஸிக்கிறவர்கள், கோணை - வக்ரம், இன்றி - இல்லாமல், அதாவது:— ஸம்ஸாரியாயிருக்கிற இவன் இத்திருவாய்மொழியைக்கற்றமாத்திரத்திலே நித்யஸூரிகளுக்குப் பூஜ்யனாகக்கூடுமோ என்கிற விவாதமில்லாமலென்றபடி. இவ்வர்த்தத்திலிப்படி ஒருவர்க்கும்விவாதம்பண்ணவொண்ணாதென்று கருத்து. ஸர்வேச்வரனுடைய பரமபதத்திலே போயிருந்தபின்பு ஸம்பந்தமாத்ரத்தாலே நித்ய விபூதிக்குச் சேர்ந்தமைபண்ணுகிற இத்தை இங்கேயிருந்தே சிலர்பெற்றால் ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தே அழகுடையவர்க்குண்டாவதேயென்று நித்யஸூரிகள் இவர்களைப்பூஜிக்கையில் விவாதமில்லை யென்று தாத்பர்யம். விண்ணோர்க்கு — நித்யஸூரிகளுக்கு, என்றும் - ஸர்வகாலமும், குரவர்கள் - மாதாபிதாக்களாக, ப்ரயோஜகராகவென்றபடி. ஆவர்—. ॥௧௧॥

ஜகதாசார்யராமாநுஜதேசிகாய நம:. ஸ்ரீமதே வேதாந்ததேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(நல்குரவும்.)

ஸம்பத்தாரித்ர்யதாதா ஸுகதுக்கக்ருதி: பத்தநக்ராமதாதா
புண்யாபுண்யாதிதாதா கபடஜநதயா ஸர்வலோகாதிதாதா ।
திவ்யாதிவ்யாங்கஸார: ஸ்வாச்ரிதஜநஸுஹ்ருத் சத்ருவர்க்கே க்ருதார்த்த:
சாயாதாபாதிதாதா திசதி கபடகம் ப்ராப்தக்ருஷ்ணம் ச்ருதி: ॥௭௨॥

(ஸம்பத்தாரித்ர்யதாதா) நல்குரவுஞ்செல்வும் - ஐச்வர்யதாரித்ர்யாதிகளைத் தனக்கு விபூதியாக வுடையவனாகையாலும், (ஸுகதுக்கக்ருதி:) கண்டவின்பம்துன்பம் - ஸுகதுக்காதிகளைப்பண்ணுகையாலும், (பத்தநக்ராமதாதா) நகரமுநாடுகளும் - நகரக்ராமாதிகளை விபூதியாக உடையவனுகையாலும், (புண்யாபுண்யாதிதாதா) புண்ணியம்பாவம் - புண்யபாபஸம்ச்லேஷவிச்லேஷாதிகளைப் பண்ணுகையாலும், (கபடஜநதயா) கைதவஞ்செம்மை - கபடார்ஜவாதிகளை ப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலும், (ஸர்வலோகாதிதாதா) மூவுலகங்களுமாயல்லனாய் - லீலாவிபூதியையும் நித்யவிபூதியையும் உடையவனுகையாலும்; (திவ்யாதிவ்யாங்கஸார:) பரஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய் - ஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹங்களைக்கொண்டும் ப்ராக்ருதஜந்துசரீரங்களைக்கொண்டு மிருக்கையாலும், (ஸ்வாச்ரிதஜநஸுஹ்ருத் சத்ருவர்க்கே க்ருதார்த்த:) வன்சரணசுரர்க்காயசுரர்க்கு வெங்கூற்றமுமாய் - தேவதைகளுக்கு ஸுஹ்ருத்துமாய் தைத்யர்களுக்கு சத்ருவுமானகையாலும், (சாயாதாபாதிதாதா) நிழல்வெயில் - சாயாதபாதிகளையுண்டாக்கு

ஓ—தா— கையாலும், இவற்றாலே; ஸம்ஶ்லேஷ ஸமயத்தவங்களைப்போலே விஸ்லேஷதசையான "என்னுடைய னைக்காய்"ஐதிஹ்யத்தாலே வர்த்தமானமாயெயில் சொல்லப்படுகிறதோ தூவித்யமாநம் ஸம்ருத்திக்கப்படுகிறது இப்படி விஶ்லேஷதசைகளையாலே திருவிண்ணகர்பெருமானை ஸர்வதிசையடையநாமஸங்கீர்த்தநமான "நலகுரவுற்" என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். [௪௨]

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாயநம꞉.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் மூன்றாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❧❧❧ * ❧❧❧

நாலாந்திருவாய்மொழி.

மூ—குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததுங் குன்றமொன்றேந்தியது* முரவுநீர்ப்பொய்கைநாகங்காய்ந்தது முட்பட—

ஆ—(குரவை) இப்படி திருவிண்ணகரிலெம்பெருமானைக்கண்டு அவனுடைய ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணங்களை யநுபவித்து நிரதிஶயப்ரீதியுக்தராய் ஸம்ஹ்ருஷ்டரான ஆழ்வாரைக்கண்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீகனைப் பிறந்தவாற்றில் இவருடையவிழவெல்லாம் தீரும்படி தன்னுடைய திவ்யாவதாரம்துடங்கித் திருநாட்டிலெழுந்தருளுகை பர்யந்தமாக நடுவுள்ள ஸர்வசேஷ்டிதங்களையுங்காட்டியருளக்கண்டநுபவித்து தநநுபவஜநித நிரதிஶயப்ரீதியாலே வர்த்திக்கின்றநோயனுமே

❧❧❧ நாலாந்திருவாய்மொழி. ❧❧❧

இ—கீழ்த்திருவாய்மொழியின் ப்ரஸங்கத்தில் சொன்னபடியே ஆழ்வாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக வெம்பெருமான் திருவிண்ணகரிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்க; இவர் அவனைவிட்டித்திருவாய்மொழியிலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை யநுபவிக்கை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸமர்ப்பிக்கிறார் (இப்படியிதற்காதியால்) க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அவன் காட்டியருளுகையாலே இவரவற்றை யநுபவிக்கை ஸம்பந்தமென்றதாயிற்று. மற்றவதாரங்களிருக்க க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களைக் காட்டியருளுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பிறந்தவாற்றிலித்யாதியால்) ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தில திருவடியைப்போலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தத்திலே ஸக்தராயிருந்த ஆழ்வார் அவற்றைக்காணவேணுமென்று பிறந்தவாற்றிலே வ்யஸநப்பட்டாராகையாலே அந்த க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களையே காட்டியருளினானென்று கருத்து இத்தால் ஸர்வேஶ்வரா ஆஶ்ரிதவத்ஸலனென்கிற ஸமயலக்ஷணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. இங்குகாட்டியருளுகையாவது:— ஸாக்ஷாதநுபவத்தையாகிலும் நான் ஸ்மரிக்குமாகாதேயென்று பெறவேணுமென்று பிறந்தவாற்றில் அபேக்ஷித்தபடியே மெய்யிற்றுமன்றிக்கே மாநஸாநுபவிக்கப்பண்ணுகை. ஆனால் காட்டியருளவென்பானேனென்னில்? அந்த க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தங்களெல்லாமிப்போ தாழ்வாருக்கு ஸாக்ஷாத்காரமாய்த்தோற்றுகையன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமாய்த்தோற்றுகிற தென்கிறகருத்தாலே காட்டியருளினதாகச்சொல்லுகிறார் *

❧❧❧ * முதற்பாட்டு * ❧❧❧

"தாமவபத்தகேஶவஜ்ஞாநாமதாமோதராபராவரீய"என்று நாமமாயிருக்கும் ஸவதாரகதையாகையாலே

ப—குரவை - குரவையிலே, ஹஸ்தபந்தநம்பண்ணி, ராஸக்ரீடையிலேயென்றபடி. ஆய்ச்சியரோடு - கோபிகைகளோடே, கோத்ததும் - மணிமாலையிலே மணிகோத்தாப்போலே விஜாதீயனென்று தெரியாதபடி தன்னைப் பெண்களிலே ஒருவனாக்கி அந்தபெண்மாலையிலே தன்னைத்தான்கோத்த ஸ்வரூபவைஷிகமுமென்றபடி, குன்றமொன்று - ஒருபர்வதத்தை, குன்றம் - பர்வதம். கோவர்த்தநத்தை யென்றபடி. ஏந்தியதும் - திருக்கையிலே குடையாகப் பூவேந்தினாற்போலே நிரதிஶய ஸௌகுமார்யமாக ஸஹாயாபேக்ஷ யற்றுநின்றதுவும், உரவு - உரத்ததான, பலிஷ்டமான, வென்றபடி. அதாவது- காளியவிஷஜ்வாலையாலே துர்த்தர்ஷமானவென்றபடி. நீர் - ஜலத்தையுடைத்தான, பொய்கை – ஹ்ரதத்திலே, பொய்கை - ஹ்ரதம். நாகம் - நாகத்தை, காளியநாகத்தையென்றபடி. காய்ந்ததும் - ப்ரஹரித்ததும், நிக்ரஹித்ததுமென்றபடி. உட்பட - இவைமுதலான

ரூ—[illegible] அரவில் பள்ளிப்பிரான்றன் மாயவினைகளையேயலற்றி* யிரவுநன்பகலுந்தவிர்கிலனென்னகுறை எனக்கே* ||௧||

கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் நிரைமேய்த்ததும் கெண்டையொண்கண்* வாசப்பூங்குழற்பின்னைதோள்கள் மணந்தது

ஈடு—[illegible]. [illegible] ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸ்திருமகளுக்குப் பிறந்தருளி [illegible] திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளோடே திருக்குரவைகோத்து [illegible] சேஷ்டிதங்களைப் பாலே [illegible] காட்டி [illegible] விஷாநலஜ்வாலாநலஸமீப [illegible] மநோஹரவிக்ரஹவிசேஷ [illegible] யாலே [illegible] அவற்றையே யலற்றி யிரவுநன்பகலும நான் தவிர்கிலன் எனக்கினியென்ன குறையுண்டென்கிறார். ||௧||

(கோத்திருகுமை) [illegible] நீராருந்துப்ப குழலூதிக்கொண்டு திவத்திலும் [illegible] நிரைமேய்க்கருளினபடியையும் பசுமேய்க்கவெழுந்தருளின ஆயாஸத்தால்வந்த

இ— அரவில் பள்ளிபிரான் என்கிறத்தை முமபடவுரைக்கிறார் (காமமதாதிகால்) பிரான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸ [illegible] ரிகாதியால்) குரவையிகாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible] காதியால்) குன்றமொன்று சுமந்ததும் என்றதே குன்றமொன்றேந்தியதுமென்று சொன்னவித்தால் ஸாத்விகமான [illegible] த்தையருளிச்செய்கிறார் ([illegible] காதியால்) உரவுநீர்ப்பொய்கையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷாநலெதாதியால்) மாயவினைகளையே என்கிறதையுரைக்கிறார் ([illegible] காதியால்) அலற்றியென்கிறவிடத்தில் [illegible] த்தை அருளிச்செய்கிறார் ([illegible] யென்று) ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கேயத்தீமென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible] காதியால்) நிரைமேய்த்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவத்திலுமிகாதியால்) “திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி

ரூ—மற்றும்பல – இன்னும் அநேகங்களான, இதுவினைகளுக்கு விசேஷணம் அரவில் - [illegible] த்தில், பள்ளி-[illegible] த்தையுடையவனான, பிரான்றன் - உபகாரகனுடைய, [illegible] ‘[illegible]’, என்கிறபடியே, அந்தநாமசயநத்தில்நின்றும் வந்த உபகாரகனுடைய வென்றபடி. மாயவினைகளையே – ஆஸ்சர்ய சேஷ்டிதங்களையே, வினைசப்தம்- சேஷ்டிதவாசகம். அலற்றி - [illegible] த்தாலே அநேகவாரம்சொல்லி, இரவுநன்பகலு மென்கிறவிடத்தில் நன்சப்தம் [illegible] த்தாலே இரவுமேலும் சுமையிக்கும் - நன் - நல்லதான, [illegible] மானவென்றபடி. விசேஷணமும் [illegible] மாயிருப்பதென்று கருத்து. இரவும்-ராத்ரியும், பகலும் - திவாவும், தவிர்கிலன் – ஒழிகிறேனில்லை, எனக்கு - இப்படியிருக்கிற வெனக்கு, என்ன குறை, ஒருகுறையுமில்லை யென்றபடி. [illegible] த்தால வருங்குறையுண்டோ? [illegible] த்தால் வருங்குறையுண்டோ? என்றுகருத்து. தவிர்கிலமென்னகுறை நமக்கென்று பாடமுமுண்டு. ||௧||

கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் - மெயத்தோடே [illegible] மானவேணுவையூதினதும், கேயம்- கீதம், பாட்டு, இம் என்று [illegible] த் துக்குபர். தான்நினைத்தபெண்களுடைய பேரைவைத்துப்பட்டாகரவித்து வேணு விலே [illegible] மாகமாரம்பண்ணினஆஸ்சர்யமுமென்றபடி. நிரை – கோவர்க்கை, மேய்த்ததும் - ரக்ஷம். பெண்களையழைக்கைக்குப் பசுமேய்க்கைக்கும் ஒன்றேவ்யாபாரம். குழலையூதவேபசுக்கள்வயிறுநிறையும். [illegible] த் திருமகனுக்கு வில்லு மிகவும் வஸ்யமாயிருக்குமாப்போலே யாய்த்தது க்ருஷ்ணனுக்குக்குழல் மிகவும் வஸ்யமாயிருக்கும்படி. கெண்டை - [illegible] ப்போலே, ஒண் - [illegible] மான, கண் – நேத்ரங்களை யுடையவளான, வாச - வாஸநாஸ்ரயமான, [illegible] களான வென்றபடி. பூம்- ஸூநங்களான, [illegible] வென்றபடி. குழல்-கேசங்களையுடையவளான, பின்னை-நீளையினுடைய, தோள்கள்-புஜங்களோடே மணந்ததும்- ஸம்ஸ்லேஷித்ததும், வாரவயத்திலன்று, “[illegible]”,

மூ— மற்றும்பல* மாயக்கோலப்பிரான்றன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து* நேயத்தோடுகழிந்தபோ தெனக்கெவ்வுலகநிகரே* ||உ||

நிகரின்மல்லரைச்செற்றது நிரைமேய்த்ததுநீணெடுங்கைச்*சிகரமாகளிறட்டதுமிவைபோல்வனவும்பிறவும்*

ஆ—ஸ்ரீகிருஷ்ணன் நப்பின்னைப்பிராட்டியைப்பிரிகையாலவந்தஸந்தாபமுமதிருகைக்குப்ரதிபரோபகாரமாக அவளு டைய ப்ரதிபந்தகமான ஸப்தவ்ருஷபங்களையும் நிரஸித்து அவளுக்கு தானறியாமல் தன் ஸ்ரீபாதத்தைப் பணிந்து அவளுடைய ப்ரதிபந்தகங்களை அழித்துக் கொண்டு அவளுடைய ப்ரதிபந்தகமான வ்ருஷபங்களை ஸம்ஹரித்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸம்பந்தியான திருத்தோள்களோடேபுணர்ந்ததுமுட்பட மற்றுமுள்ள ஸகலதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நினைந்துமன ங்குழைந்திப்படி ஸ்நேஹத்தோடே காலத்தைப்போக்கப்பெற்றவெனக்குத் திருநாட்டில்த்தான் ஸத்ருசருள ரோவென்கிறார். ||உ||

இ—செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே" என்கிறபாசுரம இங்கேஅநுஸந்தேயம். திவத்திலுமென்றது — திவத்தி ற்காட்டிலுமென்றபடி. இங்குத்திவமாவது "திவ்யாதிஸ்தானம்" என்கிறபரமபதம். அங்குள்ளாரெல் லாரும் தன்னோடு ஸமானராயிருக்கையாலே ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் போலே ஸம்ஶ்லேஷிக்கலாகிற ஸெள ஶீல்யத்துக்கங்கே விஷயம்கிடையாமையாலே அவ்விடத்திற்காட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்பதே அவ னுக்குகக்குமென்றாகருத்து. கெண்டையொண்கண் என்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (பசுமேய்க்கவெழுந்தருளினவிடத்திலியால்) வாசப்பூங்குழல்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தநீயெ க்ருதியால்) தநீப என்கிறதற்குக் ஸர்வஸ்வதோடே ஸங்கமம். நேயத்தோடென்கிறதையுரைக்கி றார் (ஸ்நேஹத்தோடேயென்று) எவ்வுலகம்நிகரேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டி லேயித்யாதியால்) ||உ||

மூன்றாம்பாட்டு.

நிரைமேய்த்ததுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தை யிங்குஞ்சொல்லுகை ஸாபராத்யமன்றோவென்ன.

ஈ—என்கிறபடியே பிராட்டி அணைத்தாப்போலே பசுமேய்த்துவந்தஶ்ரமமெல்லாம்போம்படிநப்பின்னைப்பிராட்டி ஸாநுராக ஸ்நேஹஸாரஸ்யமான தன் திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி அழகிய திருக்குழலில் வாஸ னைத்தாலே அவன் திருமேனியை வாஸிதமாக்கித் தன்தோளோடே அணைக்க அவள்தோளோடே ஸம்ஶ்லேஷி த்தது மென்றபடி, மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான, இதுசெய்கைக்கு விசேஷணம். மற்றும்பல வெ ன்றது மற்றப் பிராட்டிமாரோடு கலந்தபடிகளை நினைக்கிறது, ஸர்வஶக்தித்திருமகனுக்கு ஸ்வயம்பரம் ப்ரஸாத வைலை ஸம்பந்தஸாமாந்யங்களுண்டாமாப்போலே யிவனுக்கெல்லா மிவையிறே. மாயக்கோல- ஆஶ்சர்யமா ன திருக்கோலத்தை யுடையவனை, நீலாவதீஷம்ஸமாஹாத்தாலே ஆஶ்சர்யமான அழகையும் தத்தா வகாஸ்த வந்நஶ்ரேஷ்டாந்தரங்களையு முடையவனைவென்றபடி. பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - திவ்யசேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - ஸ்மரித்து, மனங்குழைந்து - நெஞ்சு த்ரவீபூதமாய், நேயந் தோடு - ஸ்நேஹத்தோடே, நேயம் - ஸ்நேஹம், போது - காலங்கள், கழிந்த - போகாநின்றன, எனக்கு - இ ப்படி காலம்போக்காநின்றவெனக்கு, எவ்வுலகம் — எந்தலோகந்தான், நிகர் - ஸத்ருஶம். ஒருவரும் ஸத்ரு ஶராக மாட்டாரென்றபடி. * * * ||உ||

நிரை - கோவர்க்கத்தை, மேய்த்ததும் - ஸ்பஷ்டம். இது மல்லரைச் செற்றதற்கு த்ருஷ்டாந்தம். நிகரில் — ஸத்ருஶரஹிதரான, நிகர் - ஸத்ருஶம். "ஸ்வயமேவ நாவதீர்ணோ ஹம் ஸம்ஸார தஹ்யமானஸ்ய ஸஜ்ஜநோ ஹோமாயம் ஸம்ஸார: ஸர்வ ய ஸமுத்ர ஸமாஶ்ரயோஷித:" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரஸாகரத்தை தனக்கு ஸஜ்ஜநோபி ஸந்நிஹிதரோ ஸர்வதயா ஸத்ருஶவிஸத்ருஶரான வென்றபடி. மல்லரை — சாணூரமுஷ்டிகாதிகளை, செற்றதும் - ஸம்ஹரித்த வ்ருத்தாந்தமும், நீள்நெடும்-அத்யந்ததீர்க்கமான, நீள் என்றும் நெடும் என்றும் இரண்டுபதங்களும் தீர்க்கவாசிகளாகையாலே அத்யந்ததீர்க்கத்வம் விவக்ஷிதம். கை - ஹஸ்தத்தையுடைத்தான. ஶுண்டையையுடைத்தானவென்றபடி. சிகர-பர்வதஶிகரம்போலே, மா - மஹ த்தான, களிறு - கஜத்தை, குவலயாபீடத்தையென்றபடி. அட்டதும் - நசிப்பித்ததும், இவைபோல்வனவும்- இவைக்குத்துல்யங்களான, இந்த கோவர்த்தநோத்தாரணாதிகளைப்போலே ஆஶ்சர்யங்களான வென்றபடி. பிறவும்- மற்

மூ—புகர்கொள்சோதிப்பிரான்றன்செய்கைநினைந்துபுலம்பியென்றும்* நுகராவைகல்வைகப்பெற்றேனெனக்கெ
ன்னினிநோவதுவே* ||ரு||
நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்கவிரங்கிற்றும்வஞ்சப்பெண்ணைச்* சாவப்பாலுண்டதுமூர்சகடமிறச்சாடிய

ஆ—(நிகரில்) பசுமேய்த்தருளின லீலையாடினைப்போலே ஸ்நாயாஸேந செய்தருளின ஸ்தவ்யஸ்வாஸு தஸ்மிந்
வஸுதேவஸ்ய நிரவதிகஸௌஸீல்யாதிஸ்வரூபாநுபந்திகுண நிரவஸாநலீலா சேஷ்டிதங்
களையும் ஸந்தோஷித்து அவ்வநுஸந்தாநவ்ருத்தியாலே ஸுக்ருதம்தனைக்கொண்டு அவற்றையநுபவிக்க
ப்பெற்றவெனக்கினி யொருநோவுமில்லையென்கிறார். ||ரு||
(நோவவாய்ச்சி) உரலோடேகட்டிவைக்கலாம்படி ஆச்ரிதருக்கு பரதந்த்ரனானபடியையும் தவி
ரவொருத்தர் ஸந்நிதானம்பண்ணினபடியையும் ஆதுதுடக்கமாகவுள்ள திவ்யசேஷ்டிதங்களை ஸ்மரித்

இ—அநுஸந்தாநமென்கிறார் (பசுமேய்த்தருளியித்யாதியால) நிகரில்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (ஸ்தவ்யேத்யாதியால்) சிகரமாகளிறென்கிறதையுரைக்கிறார் (தஸ்மிந்நித்யாதியால) வஸுதேவஸ்ய
வஸுதேவஸ்ய நிரவதிகஸௌஸீல்யாதிஸ்வரூபாநுபந்தி இவைபோல்வனவும்பிறவு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (அநுபந்தீத்யாதியால) புலம்பி என்கிறவிடத்தில் ஸ்வாபதேசமான வஸ்துத்தையருளிச்செ
ய்கிறார் (ஸந்தோஷாநுவ்ருத்தியாலேயித்யாதியால்) ||ரு||

✳நாலாம்பாட்டு.✳

நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்க விரங்கிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உரலோடேயித்
யாதியால்) மனங்குழைந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்மரித்தோடேயென்று) ||ச||

ப—றுமுள்ள கேசிநிரஸநாதிகளும், புகர்கொள்- புகரைக்கொண்டிருக்கிற;புகர்-தேஜஸ்ஸு. 'ஸத்யஸ்ய
ஸுத்யஸ்ய வேதாம்ஸாகணிகாதிகம் தேவம்'' என்றுதேயாராவாராயணாதிகள் ஸாதிக்யமாக அநுபவிக்
கும்படி ரணவிஹாரஜநிதஸௌஹா விசேஷத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. சோதி- ஜ்யோதிஸ்ஸையுடைய
வனை, ஸ்வாபதேசஸாஸ்த்ர ஸ்வரூப விக்ரஹத்தையுடையவனனவென்றபடி. பிரான்தன் - உபகாரகனு
டைய, செய்கை – சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, புலம்பி - அது உள்ளடங்காதே வாய்விட்டல
ற்றிக்கொண்டு. என்றும் – ஸததமும், நுகர – ஸ்ருஜிக்கும்படி, அநுபவிக்கும்படியென்கை. நுகருகை -
ஸ்ருஜிக்கை. வைகல் - காலமானது, வைகப்பெற்றேன் – மிகவும் நெடுகப்பெற்றேன், தேஹயாத்ராதிவ்யாபா
ரங்களும் மேல் விச்சேதமும் இல்லாமையாலே காலமெல்லாம் இவ்வநுபவத்துக்கே உபயுக்தமாகப்பெற்
றேனென்றபடி. இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்கு, நோவது – வ்யஸநப்படுவது. என்? – எதற்காக, ஒன்றுக்
கும் வ்யஸநப்படவேண்டாவென்றபடி. அநுபவகாலமில்லாமல் வ்யஸநப்பட வேணுமோ? அநுபவம்
ஸாவதமல்லாமல் வ்யஸநப்படவேணுமோ? என்றபடி. * * * ||ரு||

நோவ - நோவும்படி, ஆழ்வார்தம்முடைய திருமேனியிலே கயிறுறுத்தினைப்போலேயிருக்கையாலே
நோவவென்கிறார். ஆய்ச்சி - இடைச்சியானவள், யசோதைப்பிராட்டியானவளென்றபடி. உரலோடு - உ
லூகலத்தோடே, ஆர்க்க – இறுக்ககட்டினவாறே, இரங்கிற்றும் - இரங்கினதும், ஆர்த்தனாயிருந்ததுவு
மென்றபடி. இரக்கம் - தைந்யமெ, ஸம்ஸாரத்தைவிவரித்துக்காட்ட ப்ரஹ்மாண்டகோடி
களைத் தான் ஓர் கயிற்றைக்கட்டின கட்டவிழ்த்துக்கொண்டுபோகமாட்டாதே நின்றழுகைஸ்வபாவமாயிரு
ந்த வாத்ஸல்யமென்றபடி. வஞ்சப்பெண்ணை - மாத்ருவேஷத்தைக்கொண்டு வஞ்சகையாய்வந்தபெண்ணை,
வஞ்சகியைநையென்றபடி. சாவ - சாம்படி, மந்த்ரவுண்மையைப்போலே ஸம்ஹாரநியைப்பண்ணிவிட்
டு பூசலையிளைப்பியாதே அவள்முடிந்தேபோம்படியாகவென்றபடி. பால் – ஸ்தந்யத்தை, உண்டதும் - பானம்
பண்ணினதும், பெண்ணைப்பாலுண்டதுமென்று த்விகர்மகமும் த்ருதிவஸ்யமாவ்யாகம். நற்றாய்க்கு ஸத்ரு
வாயிருந்தாப்போலே பேய்த்தாய்க்குமவன் ஸத்ருவாயிருந்துவிடாதொழியப்பெற்றேனென்றுகருத்து. ஊர் -
ஸஞ்சாரவேசத்தாலேஸ்வபம்வ ஷர்நதுவாராகிற்கிற, சகடம் - சகடமானது, இற - முறியும்படி, இறுகை -
முறிகை, சாடியதும் – சாடினதுவும், திருவடியாலேயுதைத்ததுமாகிறவென்றபடி. இதுக்குச்செய்கையென்கி

மூ—தூந்*தேவக்கோலப்பிரான்றன்செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து* மேவக்காலங்கள்கூடினேனெனக்கென் ॥௪॥
னிவேண்டுவதே*
வேண்டித்தேவரிரக்கவந்துபிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்* பூண்டன்றன்னைப்புலம்பப்போயங்கோராய்க்கு
லம்புக்கதும்* காண்டலின்றிவளர்ந்து கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்தது* ஈண்டுநானலற்றப்பெற்றேனெ ॥௫॥
னக்கென்னிகலுளதே*

॥௪

ஆ—தோடேயநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக்கினிவேண்டுவதுண்டோவென்கிறார்.
(வேண்டி) ஸம்ஸாரநிஸ்தரணார்த்தமாக ஸ்ருஷ்டியிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளவேணுமெ
ன்று தேவர்கள்ப்ரார்த்திக்கத் தானுகப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலேவந்து பிறந்தருளி
அப்படியையும் "ஜாதோஸி தேவதேவேஸ.. கம்ஸான்காணிற்செய்வதென்" என்று ஸ்ரீவஸுதேவரும் தேவகிப்பிராட்டியுங்
கலங்கும்படி அவதீர்ணமான ஸமயத்திலே ஸதிவஹனாதிசோகபூர்ணமான அர்த்தராத்ரத்திலே
அப்பட்டலற்ற அவர்களுடையபயம்போம்படியாக அதிவஹனாதிஸஹாயராய் திருவாய்ப்பாடியிலே யெழுந்தருளியப
தன்னுடைய வ்ருத்தாந்தம் ஸ்ருஷ்டிவ்யாஜ திரஸ்காரமாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே யெழுந்தருளி
டியும் அங்கேகம்ஸஹ்ருதபூதிகள் அறியாதபடி வளர்ந்தருளி கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்ததும் இவை

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ— தேவரிரக்க என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரநிஸ்தரணாத்யாதியால்) வேண்டியென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (தானுகப்பட்டுக்கொண்டென்று) அன்னைபுலம்பவென்று ஸ்ரீதேவகியைச்சொன்னது ஸ்ரீவ
ஸுதேவருக்கும் உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவருமித்யாதியால்) வீங்
கிருள்வாயென்கிறவிடத்தில் அபிப்ரேதமானஸமயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்)
வீங்கிருள்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிவஹனாதித்யாதியால்) ஆய்க்குலம்புக்கது
மென்கிறவிடத்தில் அபிப்ரேதமான ஸமயத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) காண்டலி
ன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸேத்யாதியால்) இகலுளதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப—தோடே அநுபவம், தேவக்கோல- தேவஸௌந்தர்யத்தையுடையவனை, இவையெல்லாம் ஸ்வாஸ்ரிதரக்ஷணத்தை
அபேக்ஷித்துச்செய்கையன்றிக்கே ஸ்வாஸ்ரிதவ்யாமோஹவிஷயமாயிருந்தே செய்தவனையென்றபடி.
பிரான்றன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, மனங்குழைந்து -
த்ரவீபூதமாய். மேவ - கூடிக்கும்படி, இதுவே ப்ரயோஜநமாயிருக்கும்படியென்கை காலங்க
ள்கூடினேன், - காலங்கள்லபிக்கப்பெற்றேன், இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்குவேண்டுவதுஎன்? - எனக்
கு அவாப்தவ்யமேது? இவ்வநுபவமே பரமபுருஷார்த்தமென்றுகருத்து. ॥௪॥
தேவர் - தேவர்கள், இரக்க - யாசிக்க, ஸம்ஸாரநிஸ்தரணார்த்தம் அவதரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்
த்தித்தவாறே என்றபடி. வேண்டி - "விதாரஸோவமாஸ" என்கிறபடியே தானுகப்பட்டு, வந்து - க்ஷீரா
ப்தியில்நின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலே வந்து. பிறந்ததும் - அவதரித்த ப்ரகாரத்தையும், அன்ற
ன்னை - அன்றைக்குப் பெற்றவளான தாயாரானவள், நவப்ரஸவையான தேவகியானவ ளென்றபடி. பூண்டு -
வாத்ஸல்யத்தாலே மார்பாகக்கட்டிக்கொண்டு, புலம்ப - கம்ஸன்காணில் செய்வதென்? என்று ப்ரலபித்த
வாறே, இதுக்குப் போய் என்கிறதோடே அந்வயம். வீங்கு - வர்த்தியாநிற்கிற இருள்வாய் -. அந்தகாரத்திலே
வாயென்று ஸப்தமீஸ்தானேவ்யயம். போய் - அந்த தேவகி யிருந்த காராக்ருஹத்தில்நின்றும் தப்பிப்போய், அங்
கு - அந்த கம்ஸனுடைய தேசத்துக்குள்ளே, ஓர், - அத்விதீயமான, கம்ஸனுக்குபயப்படாதே இவனைமறைத்து
வைத்து ரக்ஷிக்கும்படி அத்விதீயபுருஷமான, வென்றபடி. ஆய்க்குலம் - கோபகுலத்தை, புக்கதும் - ப்ரவே
சித்ததும் காண்டலின்றி - காண்கையில்லாமல், காண்டல் - காண்கை, கம்ஸாதிகள், காணமல் என்றபடி. வள
ர்ந்து - அபிவ்ருத்தனாய், கஞ்சனை - கம்ஸனை, துஞ்ச - நசிக்கும்படி, துஞ்சுகை - நசிக்கை. வஞ்சம் - கபடம்.
செய்ததும் - பண்ணினதையும், ஈண்டு - இப்போது, நானலற்றப்பெற்றேன் - நான், ஸ்வேச்சையத்தாலே பி
தற்றவும் பின்னையுஞ்சொல்லப்பெற்றேன், எனக்கு - இப்படிப்பட்ட வெனக்கு, என்ன இகல் - என்னவிரோ
தம், இகலென்றுவிரோதத்துக்குப்பேர். என்னஇகல் என்கிறவிடத்தில் ஸமுதாயார்த்தம். என்ன ஸமஸ்த
விரோதமென்றபடி. உளது - உண்டு, ஒரு விரோதமுமில்லையென்றபடி. ✳ ✳ ॥௫॥

மூ—இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமிமிலேறுகள்செற்றதுவு* முயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததுமுட்படமற்றும்பல* வகல்கோள்வையமளந்தமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* பகலிராப்பரவப்பெற்றேனெனக்கென்னமனப்பரிப்பே* ॥௬॥

மனப்பரிப்போடழுக்குமானிடசாதியிற்றான்பிறந்து* தனக்குவேண்டுருக்கொண்டுதான்றனசிற்றத்தினைமுடி

ஆ—எல்லாவற்றையும் இங்கேயநுபவிக்கப்பெற்றேன், எனக்கினியொருது:க்கமுண்டோ!வென்கிறார். ॥௫॥

(இகல்கொள்) ஸம்ஸாரிகளுக்கு [illegible] ஸ்ருஷ்டி [illegible] [illegible] த்ருஷ்டிகங்களை. [illegible] பூமித்தப்பெற்ற நான் [illegible] நாராயணனேனென்கிறார். ॥௬॥

(மனப்பரிப்போடு) ப்ராணதஜநஸீதஸ்ய [illegible] [illegible] நாராயணனுக்கொண்டு [illegible]

இ—மருளிச்செய்கிறார் (து:க்கமுண்டோவென்று) ॥௫॥

ஆறாம்பாட்டு.

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேஸிதஸ்யாதியால்) இமிலேறுகள்செற்றதுவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (து:ஷ்டவ்ருஷவென்று) குருந்தொசித்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கன்றுகஸ்யாதியால்). எனக்கென்னமனப்பரிப்பென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஷ்டஸ்யாதியால்). ॥௬॥

ஏழாம்பாட்டு.

மனப்பரிப்போடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணிதஸ்யாதியால்) தான்பிறந்துஎன்கிற

வ—. இகல்கொள் - இகலைக்கொண்டிருக்கிற, இகல் - விரோதம், ஸம்ஹாரணத்தாலே பாதகமாயிருக்கிறதென்றபடி. புள்ளை - பக்ஷியை, பகாஸுரனையென்றபடி. பிளந்ததும் - விதாரணம் பண்ணினதும், இமிலேறுகள் - ப்ருஹத்ககுத்தையுடையவைகளான வ்ருஷபங்களை; இமில் - ககுத்து. செற்றதுவும் - ஸம்ஹரித்ததும், உயர்கொள் - உயரைக்கொண்டிருக்கிற, உயர் - உச்ச்ராயம், ஆகாசஸ்பர்சியானவென்றபடி. சோலை - சோலையாயிருக்கிற, பத்ரங்களையுடைத்தாயிருக்கிறவென்றபடி. குருந்து - குருந்த வ்ருக்ஷத்தை, ஒசித்ததும் - முறித்ததும், உட்பட - இவைமுதலாக, மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான, இம்மாயங்களுக்கு விசேஷணம். அகல்கொள் - விஸ்தாரத்தையுடைத்தான, வையம் - ப்ருத்வியை, அளந்த - த்ரிவிக்ரமனாயளந்தவனான, மாயன் - ஆச்சர்யபூதனான, என்னப்பன்றன் - இந்தசரித்ரங்களையெல்லாமெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயங்களே - ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையே, பகலிரா - திவாநக்தம், நாட்டார் ப்ராக்ருதவிஷயங்களை [illegible] என்று கூறிட்ட காலமிரண்டும் எனக்கிவ்விஷயத்தை அநுபவிக்கைக்கு உபயோகமாகப்பெற்றேனென்று கருத்து. பரவப்பெற்றேன் - ஸ்தோத்ரிக்கப்பெற்றேன், எனக்கு - ஸர்வஸம்ருத்தனான வெனக்கு, மனப்பரிப்பு - மநோது:க்கம் என்ன, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. பரியென்று து:க்கம். அதில்பரிப்பென்றபடி காரக்ஷணமானாலும் அவ்வர்த்தத்தையே சொல்லும். * * * ॥௬॥

மனப்பரிப்போடு - மநோது:க்கத்தோடே, ஸ்ரீதேவகீ ஸம்ஸ்லேஷமாகிற காரணத்தோடே. என்றபடி. து:க்கவாசியான பரிப்புசப்தம் இங்கு லக்ஷணயா காரணபரம். அழுக்குமானிடசாதியில் - ஹேயமான மநுஷ்யஜாதியிலே, அழுக்குமானிடசாதியென்று, ராகத்வேஷாதிமலபூயிஷ்டமான மநுஷ்யஜாதியிலேயென்றபடி. தான் - ஸர்வாதாரணவிக்ரஹ விசிஷ்டனான தான், பிறந்து - அவதரித்து, பத்துமாஸம் கர்ப்பத்திலே வஸிக்கையாலும் தாய்மாருக்கு முலைசுரக்கையாலும் அவர்களுக்குக்கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி தன்னை யெளியனாக்கிவைக்கையாலும் அவதாரத்தைப் பிறப்பாகச்சொல்லுகிறார். நாநாவித ஜாதிகளிலே பிறக்கைக்கு ஸங்கல்பம்பண்ணிவைத்த ஸம்ஸாரியுங்கூட ஜந்மாவுக்கும்படியான ஜந்மத்திலே பிறந்தான்கிடீர்? ஸ்ரீதேவகியாருடைய து:க்கம்பொறுக்கமாட்டாமையாலே யென்றுகருத்து. தனக்கு வேண்டுரு - தனக்குவேண்டின ரூபத்தை, வஸுதேவாத்மஜாதிகளான வேண்டினவிக்ரஹங்களை யென்றபடி. கொண்டு - ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு, 'க்ருஷ்ணாவதாரவ்யூஹவிஸ்தரமே' இதே, தான் - ஸ்வயம், தனசிற்றத்தினை - தன்னுடைய சீற்றத்தை, சீற்றம் - கோபம், முடிக்கும் - ஸ்ரீதேவகீவிரோதி நிரஸநத்தாலே தீர்த்துக்

மூ—க்கும்* புனத்துழாய்முடிமாலைமார்பனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* நினைக்குநெஞ்சுடையேனெனக்கி ॥௭॥
னியார்நிகர்நீணிலத்தே*
நீணிலத்தொடுவான்வியப்ப நிறைபெரும்போர்கள்செய்து* வாணனாயிரந்தோடுணித்ததுமுட்படமற்றும்

ஆ—ஜோஷ்ஷா ஸ்வதேஹ்ஷ்ஜாதியிலே ஸ்வாஸாயாரணவிவ்ர்யவைதகோடே வந்துபிறந்தருளி ஸ்வாமித்த விரோதியை நிரஸனம் பண்ணிப் பரிவத்ரண ஷிவ ஜவதாஹாஜாதிர வைச்களை யாஸ்ய நமபண்ணிக்கொண்டு விரோதிநிரஸனம் பண்ணி பரிவத்ரண கொராயனைகையாலே சுதிவ சீலை தாவஸீரார்வாகாக்ருதனுபிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரய சேஷிதங்களையே நினைக்கும்நெஞ்சாகிற ஸம்பத்தியையுடையனான வென்றோடொக்க இந்தலோகத்தில் ஸத்ருணோடோவென்கிறார். ॥௭॥

(நீணிலத்தொடு) வாணவிஜயப்ருதவமான க்ருஷ்ணவேஷ்டிதங்களையும் மற்றும் ஸ்ரீவாமநாவதார ஸ்வரூப

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஸாயாரண த்யாதியால) தனக்குயேன்றும் சொன்ன தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஹிதைதத்யாதியால்) தான் தனசிறந்த தினைமுடிக்குமென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதியத்யாதியால்) புனத்துழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ॥௭॥
(சுதிவசீலைத்யாதியால)

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இத்திருவாய்மொழி க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களையேசொல்ல ப்ரவ்ருத்தமாயிருக்கையாலும் "மேசயலு னைவையமளந்த" என்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தையே "மண்ணிய ய்நிலங்கொண்ட" என்று இப்பாட்டிலும் சொல்லுகிற ஸம்ப்ரதாயவதாத்பர்யத்தாலே ஸ்ரீவாமநவ்ருத்தாந்தத்திலும் தாத்பர்யமென்றருளிச்செய்கிறார். (மற்றுமித்யாதியால்) வாத்ஸல்யமான ஸாவண்யத்தையாலும் த்ரிவிக்ரமனாய் வளர்ந்து ஸர்வேஸ்வரவிஹாரமற எல்லாரையுந்தீண்டுகையாலும் ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் வத்ஸலதாராலும் ஆஸ்ரித

ப—கொள்ளுமவனை, ஆஸ்ரிதருக்குவிரோதியைப்போக்கிக்கொடுத்தானுயிருக்கையன்றிச்சேதானந்தன்னுடைய கொவத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டு தன்காயம் செய்துகொண்டவனாயிருக்குமவனென்றபடி. புனத்துழாய் - தன்னிலத்தில் துழாயை, புனம் - பயிர்விளையத்தக்க நிலம். திருமேனியில் ஸம்பந்தத்தாலே தன்னிலத்தில் லேகின்றாப்போலே சுதிகொழுந்து ஸௌரபமான தாவளியையென்றபடி. முடி - மிருதுணி வைத்தவனை, மாலை மார்வன் - அந்த தாவளிமாலையை மார்விலுடையவனை. ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைப் போக்கி ஸ்ரீப்ரத்யேகத்திருவஞ்சனமாடியருளி தாவளிமாலைகளாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கிறவனையென்றபடி. என்னப்பன் தன் - இவ்வழகை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயங்களே - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களேயே, நினைக்கும் நெஞ்சு - அனுஸந்திக்கும்படி வியப்பமான மனஸ்ஸை, உடையேன் - உடையனான, எனக்கு, இனி - இப்படியநுபவம்பெற்றபின்பு, நீள் - விஸ்தீர்ணமான, நிலத்து - பூமியிலே, நீள்நிலம் என்கிறவிடத்தில் ப்ரகாரதோர நகாரொ ணகாரவணகாதேசஃ. ஸப்தஸந்தோஷத்யா. யார்நிகர் - யார்ஸத்ருசர், ஒருவருமில்லை யென்றபடி. திருநாட்டிலும் தமக்குஸத்ருசரில்லையென்று கீழ்ச்சொல்லியிருக்க இந்தலோகத்திலே ஸத்ருசரில்லையென்றுமிடம் சொல்லவேணுமோ என்னில்? ஜ்ஞானவானாக மேலாத ஸம்ஸாரமான தேசத்திலேயிருந்து எம்பெருமானை யநுபவிப்பதிற்காட்டில் இருள்தருமா ஞாலத்திலிருந்து அநுபவிக்கையே ஸம்ஸம்பயமாகையாலே இங்கிருந்தநுபவிப்பாரிலும் எனக்கு ஸத்ருசரில்லையென்கிறார். இது ஸம்ஸாரதோஷாநுஸந்தானம் பண்ணுகிறபடி. * * * * * ॥௭॥

நீள் - விஸ்தீர்ணமான, நிலத்தொடு - பூமியோடேகூட, வான் - ஆகாசமானது, உபலக்ஷணமிது ஸகல அண்டமும் ஸ்ரீதோஷ்ணதேஹ்ஷ்ஜாதிகளும் ஆகாசஸ்தவைதேவஜாதிகளுமென்றபடி. வியப்ப - விஸ்மயப்பட, இதுக்குச்செய்து என்கிறதோடன்வயம். நிறை - பூர்ணங்களான, ஸேநாபத்யாதி வரிசைகளாலே பூர்ணங்களானவென்றபடி. பெரும்போர்கள் - மஹாயுத்தங்களை, வாணனொருவனோடும் தனித்தனியே ஸ்ரீபாதரான ஸ்கந்தருத்ராதிகளோடே தனித்தனியே யுத்தங்கள் பண்ணுகைபாலே போர்களென்று பஹுவசனம் செய்து, வாணனாயிரந்தோள் - வாணாஸுரனுடைய ஸஹஸ்ர பாஹுஸமூஹங்களை, துணித்ததும், உட்பட - இதுமுதலாக, மற்றும்பல - இன்னுமநேகங்களான, இது மாயங்களென்கிறதற்கு

மூ— பல* மாணியாய்நிலங்கொண்டமாயனென்னப்பன்றன் மாயங்களே* காணுநெஞ்சுடையேனெனக்கினியென்னகலக்கமுண்டே* ॥அ॥

கலக்கவேழ்கடலேழுமலையுலகேழுங்கழியக்கடாய்* உலகத்தேர்கொடுசென்றமாயமுமுட்படமற்றும்பல* வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்க மிவையுடைமால்வண்ணனை* மலக்குநாவுடையேற்குமாறுளதோவிம்மண்ணின்மிசையே* ॥கூ॥

ஆ— திவ்யசேஷ்டிதங்களையே அநுஸந்திக்கும்நெஞ்சுடையேனானவெனக்கு இனி கலக்கமுண்டோவென்கிறார்॥

(கலக்க) வெகுஜநஸமூஹமாக வெழுந்தருளுகிறபடியைக்கண்டு ஸ்ரீ க்ருதிபயத்தாலே வைதிகலௌகிகஸமஸ்தவஸ்துக்களும் க்ஷோபிதமாம்படி ஸப்தலோகங்களையும்கழிய கடாயாவெந திருத்தேரைத்திருநாட்டிலே செல்லக்கடாவியருளின ஆச்சர்யமுட்பட மற்றுமுள்ள ஸர்வதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யஸுதர்சனங்களையாலே அதிசயிதஸநாதமாக ஸம்வேதநாதி ஸர்வதிவ்யாயுதங்களையும் ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற அழகையும் எம்பெருமானையும்கூட வீடழிக்கும்படி செவிக்கினியசெஞ்சொல்லாலேத்தப்பெற்ற வென்னோடொப்பாருளரோ? இந்தலோகத்திலென்கிறார். ॥கூ॥

இ— ஸர்வமாக தேவதைகளான காயங்களைச்செய்கையாலும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடொத்திருக்கையாலே ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தை இங்கேயநுஸந்திக்கை யுசிதமென்றுகருதது. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஏழ்கடலேழுமலையுலகேழும்கலக்கவென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(லௌகிகேத்யாதியால்)ஏழ்கடலித்யாதிவிசேஷத்தைக் காகாக்ஷிந்யாயேந கழியவென்கிறவிதத்தோடேயும் அந்வயித்துத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸப்தேத்யாதியால்)உலக்கவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேசெல்லவென்று) சேஷ்டிதங்களையுமென்கிறதற்கு அழகையுமென்கிறதோடே அந்வயம். த்ருதீயபாதத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யேத்யாதியால்) அழகையுமென்கிறதற்கு ஏற்றப்பெத்த என்கிறதோடே அந்வயம் மலக்குநாவுடையேற்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையுமித்யாதியால்) ஈடழிக்கை- விக்ருதனுக்குகை, மாறுளதோ விம்மண்ணின்மிசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பாரித்யாதியால்) ॥கூ॥

பூ— விசேஷணம். மாணியாய்- ப்ரஹ்மசாரியாய், வாமநவ்ருஷவாரியாயென்றபடி. நிலம் - ப்ருதிவியை, கொண்ட- மஹாபலிபக்கல் நின்றும் க்ரஹித்தவனான, மாயன்-ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான, என்னப்பன்தன்- அந்தவிசித்ரசரித்ரத்தாலே என்னைவசீகரித்து எனக்குஸ்வாமியானவனுடைய,-திருவுலகளக்கிறேனென்றேருவ்யாஜத்தையிட்டுஅளந்துகொண்டது தம்மையென்றிருக்கிறார். மாயங்களே- ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையே, காணும் நெஞ்சுடையேன்- காணும்படியான மநஸ்ஸையுடையேனான எனக்கு, ஆழ்வார் முடியானேயிற் கரணங்களை யுடையவராகையாலே நெஞ்சுதானே நினைக்கவும் வற்றாய்க் காணவும் வற்றாயிருக்கு மென்று பிள்ளான் பணிக்குமென்று பட்டர்கள் அருளிச்செய்வார்கள். இனி- நெஞ்சு இப்படியானபின்பு,என்னகலக்கமுண்டு- ஒருகலக்கமுமில்லையென்றபடி. ॥அ॥

ஏழ்கடல் - ஸப்த ஸமுத்ரங்களும், ஏழ்மலை - ஸப்தகுலாசலங்களும், உலகேழும் - ஸப்த லோகங்களும், கலக்க - கலங்க, வெகுஜநஸமூஹமாக எழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்டு ஸ்ரீ க்ருதிபயத்தாலே க்ஷோபிதங்களாம்படி யென்கை. கழிய — இவையெல்லாவற்றையும் அதிக்ரமிக்கும்படி, கடாய் - திருத்தேரைக் கடாவி, உலக்க - முடிய, திருநாட்டிலேசெல்லும்படியாகவென்றபடி. தேர்கொடு — ரதத்தைக்கொண்டு, சென்றமாயமுமுட்பட — போனவாச்சர்யமும்முதலாக, மற்றும்பல — இன்னுமநேகங்களும் வைதிகபுத்ரர்களுடைய ஸஞ்சீவநம் கம்ஸவதம் முதலாக மற்றுமுள்ள வாச்சர்யங்களுமென்றபடி. வலக்கை- தக்ஷிணஹஸ்தத்திலே, ஆழி — சக்ரமும், இடக்கை - வாமஹஸ்தத்திலே, சங்கம் — ஸம்வதமும், இவையுடை — இவையித்தனையு முடையவனான, மால்வண்ணனை - நீலவர்ணனை, மால் - நீலம். மலக்கு - மலங்கப்பண்ணத்தக்கதான, ஹர்ஷாதிசயத்தாலே வ்யாகுலமாம்படி பண்ணத்தக்கதான என்றபடி. நாவுடையேற்கு - நாக்கையுடையவனான வெனக்கு,வாக்வ்யாபாரமுடையமானகவித்தவிதா வைலவமுடையவனானவெனக்குஎன்றபடி. இம்மண்ணின்மிசை - இந்தமண்மேலே, இந்தலோகத்திலேயென்றபடி.மாறு- எதிர், உளதோ-உண்டோ, ஸம்ஸாரத்துக்குஸமாநாதிகாரியானவாயுடையார் வேறு ஸம்ருதியில்லை யென்று ஸ்வஸ்வரூபத்தையநுஸந்திக்கிறபடி. ॥கூ॥

மூ—மண்மிசைப்பெரும்பாரநீங்க வோர்பாரதமாப்பெரும்போர்* பண்ணிமாயங்கள்செய்துசேனையைப்பாழ்பட நூற்றிட்டுப்போய்* விண்மிசைத்தனதாமமேபுகமேவியசோதிதன்றாள்* நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேனெனக்கார்பிறர்நாயகரே* ॥ய॥

நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய்முழுவேழுலகுந்தன்* வாயகம்புகவைத்துமிழ்ந்தவையாயவையல்லனுமாம்*

ஆ—(மண்மிசை) பூபாராவதாரணார்த்தமாக ஸாரதித்வேந ஸாஹஸாநுஷ்டாநாதிகளைப்பண்ணியருளி உபஸம்ஹார ஸங்க்ராமத்தைப்பண்ணுவித்து ஸர்வஸேனையையும் நசிப்பித்து, ஸ்வகீயவிஜயஜநிதகீர்த்திமய தேஜஸ்விக்ரஹனைக்கொண்டு ஸ்வகீயபரமபதத்திலே எழுந்தருளின, எம்பெருமானுடைய ஸர்வ விக்ரஹாவதாரங்களையும் ஸர்வசேஷ்டிதங்களையும் ஸர்வகல்யாணகுணங்களையும் ஸர்வகாலமும் அநுபவிக்கப்பெற்ற வென்னில் மேற்பட்டாருண்டோவென்கிறார். ॥ய॥

(நாயகன்) கீழிரண்டுதிருவாய்மொழியாலும் சொன்ன அர்த்தத்தை நிகமிக்கிறது. நிரவதிகஸ்வதந்த்ர

பத்தாம்பாட்டு.

இ—மண்மிசைப்பெரும்பாரம் நீங்கவென்கிறதையுரைக்கிறார் (பூபாராவதாரணார்த்தமாகவென்று) இதற்கு, யுத்தத்தைப்பண்ணுவித்தென்கிறதோடே அந்வயம். மாயங்கள்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரதித்வேநேத்யாதியால்) பாரதமாப்பெரும்போர்பண்ணியென்கிறதையுரைக்கிறார் (உபஸம்ஹாரேத்யாதியால்) சோதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகீயவிஜயேத்யாதியால்) விண்மிசைத்தனதாமமேபுகமேவியவென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்வகீயேத்யாதியால்) தாள்நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) எனக்கார்பிறர்நாயகரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிலித்யாதியால்) ॥ய॥

நிகமனம்.

க்ருஷ்ணாவதாரத்தைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை நிகமிக்கிறவிப்பாட்டிலே, ஜகத்காரணாதிகளைச் சொல்லுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (கீழித்யாதியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் சொன்ன அர்த்தத்தை ஸங்க்ஷேபத்தில் ஸ்ரீகீர்த்திமயத்தாலே விஸ்தரயோகநியாயத்தாலே அத்தைஇங்கேகூட்டி நிகமிக்கிறதென்றுகருத்து. பாஞ்சஜந்யத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியினர்த்தமும் கேசவன்என்கிறவடிதனிலே

ஸ்ரீ—மண்மிசை - பூமியின்மேலே, பெரும்பாரம் - விஸ்வம்பரையானவளுக்கும் பொறுக்க அஸக்யமாம்படி பெரியதானபாரமானது, நீங்க - நிவ்ருத்தமாம்படி, இதுக்குப்பண்ணியென்கிறத்தோடே அந்வயம். மாயங்கள் - ஜயத்ரதவதத்தின்று ஸாரத்யாதிநா ஸாஹஸாநுஷ்டாநாதிகளானஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களைச்செய்து, ஓர் - அத்விதீயமான, பாரதமா என்கிறத்தை.மாபாரதவென்றுமாற்றி அந்வயிப்பது. உபஸம்ஹாரதமாகிற, பெரும்போர் - பெரிய யுத்தத்தை, பண்ணி - பண்ணுவித்து, சேனையை - ஸேனையை, பாழ்பட - ஸம்ஹ்ருதனையடையும்படி; ஸேனையெல்லாம் நிஸ்ஸேஷமாக நசிக்கும்படியென்கை. நூற்றிட்டு - ஸம்ஹரித்து. உபாயங்களை பண்ணியென்றபடி. போய் - வந்தகார்யம் நிவ்ருத்தமானவாறே இந்தஸம்ஸாரமண்டலத்தை விட்டுப்போய், விண்மிசை - ஆகாசத்தின்மேலே, பரமபதத்திலேயென்றபடி. தனதாமமே - தனக்கஸாதாரண ஸ்தானத்தையே, புக - ப்ரவேசிக்க, மேவிய - அநுஷ்டித்தவனை, அநுஷ்டித்துப்ரவேசித்தவனையென்றபடி. சோதிதன் - நிரதிசயதீப்திமத்தனான க்ருஷ்ணனுடைய, தாள் - திருவடிகளை, நண்ணி - கிட்டி, நான் வணங்கப்பெற்றேன் - நான் ப்ரஹ்வீபூதிகளைப்பண்ணப்பெற்றேன், எனக்கு - ஏவம்வியனானவெனக்கு, பிறர் - அந்யர் - நாயகர், பெரியவர், ஆர், எனக்குமேற்பட்டாரொருவருமில்லையென்றபடி. * * ॥ய॥

முழு - க்ருத்ஸ்நங்களான, எழுலகுக்கும் - ஸப்தலோகங்களுக்கும், நாயகனாய் - ஸம்ஸ்வாமியாய், முழுவேழுலகும் - க்ருத்ஸ்நங்களான ஸப்தலோகங்களையும், தன்வாய் - தன் வதநத்தினுடைய, அகம் - உள்ளே, புக வைத்து - ஜடரத்திலே ப்ரவேசிக்கும்படி, வைத்தும், ஜடரத்திலே ப்ரவேசிக்கும்படி தன்வதநத்திலே வைத்தென்றபடி. ப்ரளயகாலத்திலே நிகரணம் பண்ணியென்று, பாவவிதார்த்தம். உமிழ்ந்து - உத்கிரணம் பண்ணி, ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அவையாய் - அந்த ஸப்தலோகங்களுமாய், தச்சரீரகனென்றபடி. அவையல்லனுமாம் - தத்விஜாதீயனுமாகாநிற்கிற, தத்கததோஷரஸம்ஸ்பர்ஸ்பூநனுமாகாநிற்கிற,

மூ—கேசவனடியிணைமிசைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தூயவாயிரத்திப்பத்தாற்பத்தராவர்துவளின்றியே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸர்வநிர்வாஹகனு நிகிலஜகதுத்பவாதிகளாலே ஸமஸ்தஸம்பந்தத்தையுடையனுய் ஸ்ரீகேசவனென்கிற திருநாமத்தையுடைய அவதார விக்ரஹ விசிஷ்டனான எம்பெருமானைச்சொன்ன ஆயிரத்துளித் திருவாய்மொழிவல்லவர்களை யித்திருவாய்மொழிதானே நிர்தோஷ ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப் பரம ப்ராப்யமான பகவத்விஷய ப்ரவண ஜந நிக்ருஷ்ட நிரவதிக பக்திமான்களாக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்..

இ—இத்திருவாய்மொழியினர்த்தம் ஸம்க்ஷிப்தமாகிறதென்றுகருத்து.. முழுவேழுலகுந்தன்வாயகம் புகவை த்துமிழ்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) அவையாய்என்கிறவாசநாயிக ரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிபந்தஸம்பந்தத்தாலே) அவையல்லனுமாயென்கிறதற்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிதோஷத்வஸம்பந்தத்தாலே) ஸுபஸம்பந்தம் நிதோஷதவஹேதுமான ஸகலதோஷஸம் பவம், நாயகன் முழுவேழுலகுக்குமாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்)
கேசிஹந்த்ருத்வாவதாரமான, கேசவனென்னும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தை வகித்தபடியை ஸ்ப்ருதிப்பித்துக்கொண்டு ஸவதாரவத்வ விக்ரஹவிசிஷ்டனென்று ரூபவர்ணிக்கிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகேசவேத்யாதி யால்) தாத்பர்யவாக்யத்தில் லக்ஷ்யார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழிவல்லவர்களையென்று) இப்பத்தால் பத்தராவர்என்கிற இவ்வசநவ்யக்தியாலே. வ்யஞ்ஜிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்திரு வாய்மொழிதானேயென்று) துவளின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்தோஷஸம்பந்தே த்யாதியால்) பத்தராவர்என்றது — ஸம்ஸாரஸாகரவிமுக்திபூர்வக பக்திமான்களாவரென்றுகாட்டுகிறார் (பரம தேத்யாதியால்) ॥கக॥

ப—வென்றபடி. கேசவனடி - கேசிஹந்தாவான க்ருஷ்ணனுடையதிருவடிகளுடைய, இணைமிசை - யுகளத்தி ன்மேலே, க்ருஷ்ணவாரணப்ரஸக்திவிஷயமாகவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன — ஸூக்தம். ஆயிரத்துள் — ஸஹஸ்ரத்தில், தூய - பரிசுத்தமான, க்ருஷ்ணாவதார வ்ருத்தாந்தங்களையே சொல்லுகையாலே சுத்தஸம்பந்த மானவென்றபடி. இப்பத்தால் - இந்த தசகத்தால், இதுக்குப்பத்தராவர் என்கிறத்தோடந்வயம். துவளின்றி - கு ற்றமில்லாமல், துவள் — குற்றம்- சநாதவத்ஸம்ஸாரங்களொன்றுமில்லாமலென்றபடி. பத்தராவர் - பக்தரா வர்கள், இப்பத்தைஅப்யஸித்தவர்களென்று சேஷம். * * * ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாந்ஷ்டாநசேவதி ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(குரவை)

ராஸக்ரீடாதிக்ருதத்ருவிலக்ஷணாதிகஸ்வாதிதேநஸ்ரம்பதே:
கோபீபம்யாஹ்லாதஜநதாதேவகீஸுதேத்யாதிஸம்பதே: ।
ப்ராதுர்பாவேவிருத்த்யா ஸகலாஸம்ஜ்ஞாநசதுர்தேவஸ்யாதிதே
ராஜலோகேஷ்வபிதத்த்வஸ்மரதிகாயாதிலக்ஷணராவதம் ॥எக॥

(ராஸக்ரீடாதிக்ருதே:). குரவையாய்ச்சியரோடு கோத்ததுமித்யாதி - கோபிமாரோடே குரவை கோத்ததும் - கோவர்த்தநத்தையெடுத்ததும். காளியனை தத்ததும் முதலானவ்யாபாரங்களாலும், (விசித்ர சாரஸிகாவாதிதே:), கேயத்தின்குழலூதிற்றும் - நாநாவிதமான கானத்தோடேகூடக் குழலூதினசேஷ்டிதங்களாலும், (ஸ்ரீமதோ:) கீதரின்முல்லைச்செற்றதும் — மிடுக்கரானஸ்த்ரீ ஸங்கத்தலாதஸம்பந்தத் தாலும், (கோபீபம்யாஹ்லாதக) தேவவாய்ச்சியரலோடார்க்கமிரங்கிற்றும் - பசுக்களோடே யரலோடே கட்டும்படியிருந்தஸௌலப்யத்தாலும், (ப்ராஜஜநதாதேவ:) வேண்டித்தேவரித்யாதி - தேவர்கள்ப்ரார்த்திக்க

ரூ—தா—தேவகிக்குத்தனயனுய்வந்துபிறந்து அந்தக்ஷணத்திலேதானே ஸ்வயகாரத்தோடேகூடின ஸ்வயம்பூர்த்தியிலே அவள்புலம்ப கோகுலத்திலேபோய் ஸம்ஸனறியாதபடி வளர்ந்தவதாரங்களாலும், (ஸம்ஸமெத்யாதிஸம்பெற:) இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமித்யாதி - ஸம்ஸஸம்பந்திப்ரகாஸுரவத்ஸாதிகளை நிரஸித்ததுமுதலான சேஷ்டிதங்களாலும், (ப்ராதுர்பாவமெவதீனிசேஷ்டா) மனபயரிபபோடேழுக்குமாணிட சாதியிற்றுன்பிறந்து - ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்ஸ்தானத்தோடேகூட வ்ராகத்தநாஷ்ட்ர ஸஜாதீயனுபவதரித்தருளின ரூபங்களாலும், (ஸர்வஸஜாதீயஸ்வரூபெவ்யூஹமெத்ர:) நீணிலத்தொடுவான்வியப்பவித்யாதி - மநுஷ்யர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் விஸ்மயாவஹமான பாணாஸுரஸஜ வநவேஷநவ்யாபாரத்தாலும், பூர்வஸூத்தாலே மேவிரண்டுபாட்டில் "கலக்கவேழ்கடலேழ்மலையுலகேழும்" "மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க" இத்யாதியால்சொலலப்படுகிற சேஷ்டிதஸ்வாதந்த்ர்ய ஸாரதய்ய காரணங்கள்ஸம்ஹ்ருதங்கள். ஏவம்ஸாதவாரிதங்களாலே வண்டுவரைப்பெருமாள் எல்லாருடையமந மெல்லாம் ஆகர்ஷிப்பதிற்கிருரென்று "குரவையாய்ச்சியர்" என்கிற ஸ்லோகத்திலே காரிகா அருளிச்செய்தாரென்கிறர்.

௭௧

ஸ்ரீமதெநிஷாமநாதெசிகாயநம:. ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(அவதாரில்) இப்படியெம்பெருமான் திருவிண்ணகர்துடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளிலே யெழுந்தருளியிருந்திருப்பையும் அவனுடைய திவ்யாவதாரங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிஸர்வகல்யாணகுணங்களையு மநுஸந்தித்த ப்ரீதியையும் அவனோடே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம்பெருமையாலேவந்த நிரவதிகவ்யஸநத்தையும் ஸ்வாபதேஸத்தாலே அருளிச்செய்கிருர். ஒருபெண்பிள்ளை திருத்துலைவில்லிமங்கல

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை ஸம்ஸவித்து ஹ்ருஷ்டராகாநின்றஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியில் அன்னைமீர்காள்? இனியுமக்காசையில்லை இவளைவிடுங்கோள் என்றுப்போலே சிலவசனங்களைப்பேசுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறர் (இப்படியித்யாதியால்) உகந்துகந்துள்மகிழ்ந்துகுழையுமே இத்யாதிக ளாலே இத்திருவாய்மொழியிலே ப்ரீதியுந்தோற்றுகிறதென்று அபிப்ராயம். (நிரவதிகேத்யாதி) ஞானஸா மாய் உள்ளடங்காமையாலே வாய்விட்டவற்றை அலற்றுகிறரென்றுகருத்து. (ஸ்வாபதேஸத்தாலேயி த்யாதி) எங்குமஸ்வாபதேஸத்தும் சொல்லிக்கொண்டுபோந்தவரிங்கு ஸ்வாபதேஸமும் ஸ்வாபதேஸமும் தனித்துச்சொன்னது, இந்திருவாய்மொழிக்குக்கீழும்மேலும் எம்பெருமானைக்கவிபாடினர். இத்திருவாய்மொழி யிலே தம்முடைய ப்ரக்ருதியையருளிச்செய்கிறரென்றுஉபாதாய்யதாலே. அவ்வாஸ்வாபதேஸமாவதெங்ஙனே ஹ்ருஷ்டரான ஆழ்வாருடைய இந்தஸந்தாநம் முதிர்ந்து பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே அபிநிவேஸத் தைப்பிறப்பிக்க அவ்வபிநிவேஸாநுரூபமாக ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெருமையாலே ஸத்ஸம்பவாய் அவன் ஸந்நிதியிலேகொண்டு போய்விட்ட இவருடைய பாவங்கள்கண்டிவரை யிழக்கிறோமென்னும்பயத்தாலே இவருடைய அதிப்ராவண்யத்தை நிவர்த்திப்பிக்கப்பார்க்க இவருடைய ப்ரக்ருதியறிந்த ஸஹ்ருதய ருடையப்ராவண்யாதிஸயஜநிதவிகாரங்களையும் அவர்களுக்குச்சொல்லுகிறபடியை இவ்வஸ்வாபதேஸத்தாலே பேசுகிறரென்றுகருத்து. இத்தால் ஆஸ்ரிதரை எம்பெருமான் விஷயப்ராவண்யத்தாலே பாவங்களைவிடும் படிபண்ணுவிக்குமென்னுமிடம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாப்யார்த்தமென்று ஸங்க்ஷிப்தம். நோக்கியென்கிறத ந்து ஸமாவாக்யத்தில் க்ரியையோடே ஸம்பந்தம். நோக்கியித்யுபேதாவிகை.

மூ—துவளின்மாமணிமாடமோங்கு துலைவில்லிமங்கலந்தொழும்* இவளைநீரினியன்னைமீர் உமக்காசையில்லைவிடுமினோ* தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றுந் தாமரைத்தடங்கணென்றும்*

ஆறு—தமி ஸெம்பெருமானைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுப்பெறாமையாலே கலங்கமவஸ்தையாய் அவ்வூருடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும் திவ்யவிக்ரஹங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் திருத்துலைவில்லிமங்கலத்தையும் சொல்லி அலற்றுகிறபடியைக்கண்டு இவளுடைய திருத்தாயாரும் பந்துக்களும் இவளையிழக்கிறோமென்னும்பயத்தாலே இவளும்கவன்பக்கலுள்ள ஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று இவளுடைய தொழிலையைலக்ஷிக்க; இவளும்வர்களைநோக்கி நிரவத்ய நிரதிசயவிவிதகுணரூப நிகரவிரசித வளமையோமைக்யான திருத்துலைவில்லிமங்கலத்தைத்தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவள் அவனுடைய ஸந்நிதிவமாய் ஸர்வஸ்வமாயிருந்த திருச்சங்குதிருவாழியாகிற திவ்யவிக்ரஹங்களையும் பஞ்சாயுதங்களையும் சொல்லியலற்றி அத்தாமரைகளின்கிழமேலே வளரக்கடவ குவளைபோலேயிருந்த அழகியகண்கள்

மேல்முதற்பாட்டுக்குவ்யாக்யானம்.

இ—துவளில்என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரவத்யஎன்று) மாமணியென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிசயவென்று) மணிமயம் ஸாதாரணமாகையாலே ஸகலகுணஜாதிவரமென்றுகாட்டுகிறார் (விவிதஎன்றாதியால்) இத்திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வார் ஸ்த்ரீகிசொல்லப்படுகிறதென்று நம்முதலிகளெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியைப் பேரவிரும்பியிருப்பார்களென்று பூஜிப்பிக்கைக்காகப்பாட்டுத்தோறும் ஸர்வாங்கீணவஸ்த்ராலங்காரவிசிஷ்டவடிவாலங்காரங்களாலே வ்யாக்யானஞ்செய்தருளுகிறார். தவளவொண்சங்குஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிசய என்றாதியால்) குவளையொண்மலர் என்கிறவிடத்தில் ஒண்மையைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத் தாமரையிதர்யாதியால்) ௩௩

ப—துவளில் - துவளில்லாத, துவள் - அவத்யம், நிரவத்யங்களானவென்றபடி. மா - மஹத்துக்களான, நிரதிசயகாந்திமாயிகளானவென்றபடி. மணிமாடம் - ரத்நங்களாலே ரசிதமானவைகள், ஓங்கு - உயர்ந்திருக்கிற, அவ்வூருக்கு ஸந்நிக்ருஷ்டமாகையாலே விஶ்லேஷித்தபோது தொடங்கி அவ்வூரையும் அவ்வூரில் மாடங்களையும் அவற்றில் மாணிக்கங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு வைத்தகண்வாங்கமாட்டாதேயிருக்கிறளென்று இவ்விசேஷணங்களுக்கு அபிப்ராயம். துலைவில்லிமங்கலம் - திருத்துலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, தொழுமிவளை - தொழுகையேஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவளை, "ப்ராஜ்ஞம் ப்ரஹ்ம ஸநாதநம்," என்கிறகணக்கிலே தொழுகையே தேஹயாத்ரையாயிருக்கிற இவளையென்றபடி. இதுவாலிப்ராயமிதேஹம். இத்தனைஸம்பந்தியானஇவளை நிவர்த்திப்பிக்கப்போமோவென்றபிப்ராயம். இதுக்குவிடுமினோ என்கிறத்தோடே அந்வயம். அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், மஹவிஷயத்திலே அவகாஹிக்கையென்றொன்றில்லையோ? கேவலம் ஶரீரத்தையுண்டாக்கினவை ஸநாதநிவர்த்திக்கைகையேபாரமார்த்யமோ? என்று ஸம்போதநத்துக்குக்கருத்து. நீர் - அடியிலே இவளைக்கொண்டுபோய்த்துலைவில்லிமங்கலத்திலேழக்கைக்காட்டினநீங்கள், விடுமினோ - விடுங்கோள், இப்போதிலையாவது - இவளுங்களுக்குவிஷயையென்கிறபைதியை விடுங்கோளென்றபடி. இவளுடைய அந்தாமலத்துக்கு தண்ணீர்ந்நுறும்பாதே இவளுக்கேடுகிற ரஸத்தைக்கண்டுகொண்டு நிற்கப்பாருங்கோளென்று கருத்து. இனி - இவள் அக்ரேது ஸந்நிலையானபின்பு, தொழுகையேதேஹயாத்ரையாவதற்குமுன்னேயன்றோ விலக்கப்பார்ப்பதென்றுகருத்து. உமக்கு - தாய்மாரான உங்களுக்கு ஆசையில்லை, இவளைஆசைப்படவகாசமுமில்லையில்லையென்றபடி. ஸ்ரத்தையானவிதேகங்களாலேபக்கல் பெற்றவர்களுக்கு ஸ்ரத்தையுண்டோ? ...தம்முடைய ஸௌபாக்யமாக நிதானப்பெற்றவர்கள் நாங்கள் என்கிறதைக்கொண்டு நிவர்த்திப்பிக்கையுமில்லையென்று கருத்து. இப்படி இவளைஆசைப்பட அவகாசமுமில்லையென்கிறதுதாலேயென்ன? இவளுடைய ப்ரேமகாரியங்களைச்சொல்லுகிறதென்றவற்றைச் சொல்லுகிறாள். தவள - தவளமான, ஶுத்தஸத்வமான அவன் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி ஸத்வமயமானவென்றபடி ஒண் - ஒள்ளியதான், "அண்டமுதல்சொல்லி துலங்குநன்வாய்முதல்கண்டகடையோன்னில் கடல்வண்ணன் கைத்தலத்தே" என்றபிராட்டிமார் கொண்டாடும்படி ஸௌந்தர்யமானவென்றபடி. சங்கு - ஸங்கம், சக்கரம் - இப்படியொருவிசேஷணமிட்டுச் சொல்லவொண்ணாதபடியானபடிப்பாய், என்றும் - இப்படிசொல்லியும், தாமரைத்தடங்கண் - தாமரைபோலேபோலே

மூ—குவளையொண்மலர்க்கண்ணிமங்கை நின்று நின்று குமுறுமே*
குமுறுமோசைவிழவொலித் தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்* கமுதமென்மொழியாளை நீருமக்காசையின்
றியகற்றினீர்* திகிர்கொண்டாலொத்துநிற்கு மற்றிவடேவதேவபிரானென்றே*

ஆ—நீர்மல்க நின்றுநின்று குமுறு நிற்கும், இவளையாசைபடவேண்டாவென்கிறாள்.

(குமுறும்) மஹோத்ஸவமங்கள வாத்யங்களின் கோஷத்தையுடைத்தான ஸ்ரீகோஷம் செல்லாநிற்கிற திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்குகோள். அன்றுதுடங்கி விரஹவ்யஸனத்தாலே ஸ்ரீசக்ர ... யைப்போலே யொருசெஷ்டிதமுமின்றியே நின்று ஸகிவாஸமாக தேவதேவபிரானென்றே சொல்லி

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ—ஸ்ரீபூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹோத்ஸவாதிபால்) இக்காலம் இவளை அவ்வூரிலே கொண்டுபோகவேண்டினால் திருநாளிலே கொண்டுபோவாருண்டோவென்கிறாளென்று வளர்க்கிலவர்கள். திகிர்கொண்டாலொத்துநிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றுதுடங்கி ஸ்ரீசக்ராதியால்) அமுதமென்மொழியாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகீஜநாதிபால்) நிற்பும்வாசோபிக கண்ணீர்மல்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழுதான்று) அகற்றினீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஈ—ஸகிவிஸமங்களானதிருக்கண்கள் தடம்- விஸாலம். என்றும்- இப்படி சொல்லியும், ஸாவயங்களென்றும் ஸாவயவிஸாலமொவநங்களென்றும் சொலலியென்றுவயுதாஹரணம். இவைகளைக்காணவே அறுமென அறுசொல்ல உவக்கு இத்துவ ஹிமாநிபாலே அவ்வளவுசொலலமாட்டாதே சலேஷாகியிலேவிரஹித்தென்றபடி. அதிலுமர்ச்சக்ரு சக்கரம்தாமரைத்தடங்கணென்றிப்படி யொருக்கால்சொல்லமாட்டாதேசங்குசக்கரமென்றுசொல்லிக்ருகித்தபிறகு புண்டரமரைத்தடங்கணென்று சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. குவளை - கருநெய்தலினுடைய ஒண்- அழகியதான, மலர்- புஷ்பம்போலேயிருக்கிற, கண்கள்- நொவநங்களானவை, நீர்மல்க- ஜலங்கள் ப்ரவஹிக்கும்படி, இதுக்கு குமுறுமென்கிறத் தோடநயம். நின்று நின்று- ஸ்ரீயாரணம் பண்ணிப்பண்ணி. க்ஷணக்ஷணை ஸமயிஜமாகிற ஸ்ரீதாவை யபிகது யபித்தென்றபடி. குமுறும்-வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே யுள்ளேகுமுறுநிற்கிறாள்

குமுறும் - குமுறுநிற்கிற, நாநாவியவாத்ய ஸங்கமநத்தாலே ஸங்கவிஶேஷமாகக்குமுறுநிற்கிற வென்றபடி. ஓசை - த்வநியை யுடைத்தான, விழவு - உத்ஸவத்தில், ஒலி - கோஷத்தை யுடைத்தான, "கோஷ வாண்யாஹவொஷோஷமஹோத்ஸவநா: ஸுயாயாம்வேதாயாதிவ ஸதஸ்யாதா நாதாதிகள்" என்கிறபடியே த்வொத்ஸவகோஷஹஹங்களை யுடைத்தான வென்றபடி பாவியே இவஷிசெவிப்பட்டால் இவளைக்கொண்டு மீளவன்றோவடுப்பது? அவ்வூரையும் திருநாளையும் அந்நாள உத்ஸவகோஷங்களையும் கண்டுவைத்து இவளைக்கொண்டு புகுருவாருண்டோ வென்றுகருத்து. தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - இவளைககூடக்கொண்டுபோய் ப்ரவேஶித்து. இதுக்கு அகற்றினீர் என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். அமுத - அம்ருதம்போலே ரஸமான, மென் - ம்ருதுவான, மொழியாளை - பாஷணத்தையுடைய இவளை, இதுக்கும அகற்றினீர என்கிறததோடே ஸம்பந்தம், மொழி - பாஷணம். அம்ருதம்போலே இருக்கிற இவளுடைய பாஷணங்களை நீங்கள் கேளாதபடி பாஹ்யஸ்தோகளாவதே என்றுகருத்து. அதாவது? அவ்வூரில் புக்கபின்பு இவர்களோடே இவள் வார்த்தைசொல்லத்தவிர்ந்தாளாய்த்து. நீர் - இவளுடையவர்களாயின் நியாயத்தை யறிந்திருக்கிற நீங்கள். உமக்காசையின்றி - உங்களுக்கிவள் பக்கலாசை நிலைமைக்கு இவள்பக்கலாசை யுண்டாகில இவளை யவ்வூரில் கொண்டுபோவதிகோளோவென்றுகருத்து. அகற்றினீர் - அப்படிபண்ணினீர்கோள், அகலுகை - விஶ்லேஷிக்கை. உங்களை விட்டகன்றுபோம்படி பண்ணிக்கொண்டீர்களென்றபடி. இவளுங்களை விட்டுப்போம்படியானு, ளென்னைக்கு ஆசைகமென்ன? இவளுடைய ஸ்வபாவம் ஸைல்லுப்புருங்கோளென்கிறாள், திகிர்கொண்டால் ஒத்துநிற்கும் - ஶரீரம் திகிர்ப்பதினால் யாதொரு ஆகாரமுண்டு? அந்த ஆகாரத்துக்கு ஸத்ருஶையாயிரா நின்றாள், திகிர் தேஹத்திலே வாதவிகாரத்தாலே வரும் ஸ்தம்பம், ஒரு சேஷ்டைக்கும் யோக்யையல்லாதபடி ஸ்தப்தையாகாநின்றாளென்றபடி. மற்று- அப்படியன்றிக் ஒரு சேஷ்டைக்கு யோக்யையானபோது என்றபடி. இவள்- அவன்பக்கல் ஸக்தசித்தையான இவள், தேவதேவபிரானென்றே தேவர்களான நித்யஸூரிகளுக்கும் தேவரான ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநாதிகளுக்கு நாதனை

ரூ—நிமியும் வாயொடு கண்களீர் மல்க நெக்கொசிந்து கரையுமே* ௨

கரைகொள் பைம்பொழில் தண்பணைத் தடங்கிடந்து அங்கெங்கும் புகு* குருகூர் ரின்மொழியாளை நீரும

கூமையின்றி யகற்றினீர்* திரைகொள் பௌவத்துச் சேர்ந்ததும் திசைஞாலந் தாவியளந்ததும்*

ஆ—சொல்லிச்சொன்னபடி நெக்கொசிந்து நீராயுருகாநிற்கும், ஆதலால் அங்கே கொண்டுபுக்கு வழியா இழந்

திருப்பாள், இனி இவளை அசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்கிறாள். ௨

(கரைகொள்) அநந்தரம் ஸர்வேஸ்வரனாகிய ஸ்ரீகைவ விடவிரஹிக வக்ஷ்வாவகாசியான

திருவடிவ்யத்வகையுடைத்தான ஆலமில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்க அன்று அடங்கி அவளைப்பறி

ரித்தவ்யஸநத்தாலே அதுக்கு கிம்மைவிகாப்போன்றே ஸம்ஸாரமான சொற்களாலே திருப்பாற்கடலிலே

இ—பாசுரஞ்செய்தார் (ஆதலாலித்யாதியால்) வழியாவென்றது - வழியிலென்றபடி. உமக்காசையின்றியன்

பந்தற்றுக் காதுபடருளிச்செய்கிறார் (இனிஇவளையித்யாதியால்) ௨

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

தண்பணையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்தரமித்யாதியால்) பைம்பொழில்

ன்றிருக்கையிலைமிக்கிறார் (வக்ஷ்வை இத்யாதியால்) கரைகொள் என்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாரி

வாஹகித்யாதியால்) இத்தால் திருநகரிலேதான் கொண்டுபோகவேண்டும் அவ்வூரில் திருச்சோலையுள்ளிட்

டுக்கொண்டு போவாரன்றோ? இவளை அத்திருச்சோலையுள்ளாகக்கொண்டுபோய்க்கெடுத்துக்கொள்கிறா

னென்று ஸ்வாபதேசவிசேஷமுதாரமாகத் துலே ஸம்பந்தமான ஸம்பந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அன்று

அடங்கியித்யாதியால்) உரைகொளின்மொழியாளையென்றதை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரமித்யா

தியால்) பௌவத்துச்சேர்ந்தது மென்கிறத்தைப்புரைக்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) திரைகள்மெய்த்த

ரூ—ஸாத்மிக்கக்கொடுக்கிற உபகாரகனென்றேசொல்லி, இதுக்குமேல் சொல்லமாட்டாதே இவ்வளவே

சொல்லி யென்றிவ்வயாபாரத்துக்குத் தாத்பர்யம். நிமியும் வாயொடு - உதடுநெளியாநிற்கிறவாயோடே,

நிமிதல் - நெளிதல், கண்கணீர் - நேத்ரஜலங்கள், மல்க - பெருகுமிடிருப்படி, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, ஆத்ம

த்ரவ்யத்தாலே ஹ்ருதயமும் தேஹமும் நெகிழ்ந்து என்றபடி ஒசிந்து - க்ஷணமும் ஆச்ரயிமாய், கரை

யும் - நீராயுருகாநின்றாள். * * * ௨

தண் - ஸ்ரீதங்களான, பார்த்வைகையாக ஸ்ரீதைங்களானவென்றபடி. பணை - பணைத்து, பரந்

தெழுந்தயுடையவையான வென்றபடி. கரைகொள் - கரைகளைக்கொண்டிருக்கிற, கரை - வயல்களுக்கு

மூர். வயல்களுக்கு ஆகவும் எல்லாம் வ்யாவித்துக்கொண்டிருக்கிற வென்றபடி. பைம் பச்சைகளான, அதி

ஸ்ரீதஸ்பர்ஸமான வென்றபடி பொழில் - உத்யாநங்களையுடைத்தான, துலை வில்லியங்கலம் - திருத்து

லைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்திலே கொண்டுபுக்கு - இவளைக் கொண்டுபோய் ப்ரவேசித்து இதுக்கு

அகற்றினீர் என்கிறத்தோடே அந்வயம் உரைகொள் - உரைகொள்ளப்படுகிறதான, ஸம்வதங்களும் போகவேத

ஸ்வாபோதமே கேட்டநுபவிக்கப்படுகிறதான வென்றபடி. இன் - ஸௌம்யமான, ஸ்ரவிருக்க ஸ்வாபோத

மே கேட்டநுபவிக்கும்படி சுகிஸ்ஸூமானவென்றபடி. மொழியாளை - வார்த்தையுடையவளான இவ

ளை, நீர் - இவள்ஹ்ருதயமறிந்திருந்த நீங்களே, உமக்காசையின்றி - இவள்பக்கல் உங்களுக்கு ஆசை

யில்லாமல், ஆசை யுண்டானால் இப்படி செய்வீர்களோ இவளை அவ்வூரிலே கொண்டுபுகுகை யெ

ன்றும் இவள் பக்கலாசையில்லாமையென்றும் அபிப்ராயம். இவள் வேண்டாவென்றன்றோ நீங்கள் இவளை அ

ங்கேகொண்டுபுக்கதென்றுகருத்து. அகற்றினீர் - விஶ்லேஷிப்பித்தீர்கள், அகலுகை - விஶ்லேஷிக்கை. இவள்

உங்களோடுறவற்று விஶ்லேஷித்துப்போம்படி பண்ணிக்கொண்டீர்களென்றபடி. இவளிப்படியானதுக்கு அடி

யாதென்னச் சொல்லுகிறாள். திரைகொள் - திரையைக்கொண்டிருக்கிற, திரை - தரங்கம். அதி

ப்ரபாத ஜநிதமாந வாதாஹதிஜ தரங்கமானவிதயான வென்றபடி. பௌவத்து - க்ஷீரஸமுத்

ரத்திலே, பௌவம் - ஸமுத்ரம். சேர்ந்ததும் - ஸூரிகள் கூக்குரல் கேட்கும்படியாகக் கண்வளர்ந்தது

வும், திசைஞாலம் - திக்குகளோடே கூடின பூமியை, தாவியளந்ததும் - திருவடிகளிட்டு அளந்து

மூ— நிரைகண் மேய்த்ததுமே பிதற்றி நெடுங்கண்ணீர்மல்க நிற்குமே* (ச)

நிற்கு நான்மறைவாணர்வாழ் திருத்துலைவில்லிமங்கலங்கண்டபின்* அற்கமொன்றுமறவுறாண் மலிகின்றாள் கண்டீரன்னைமீர்* கற்குங்கல்வியெல்லாங் கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரானென்றே* ஒற்கமொன்றுமிலளுகந்துகந்துள்மகிழ்ந்து குழையுமே* (ச)

ஆ— கண்வளர்ந்தருளினபடியையும் இந்த்ரனோக்கத்தை யாக்கருளினபடியையும் பசுமேய்த்தருளினபடியையும் முதலாகவுள்ள திவ்யசேஷ்டிதங்களையே பயலற்றி தன்னுடைய திருக்கண்கள் பாஷ்பாகுலமாம்படி நீர்மல்காநிற்கும், ஆதலால் அங்கே கொண்டுபுக்கு இவளை யவிய விழந்திகோளென்கிருள். (ரூ)

(நிற்கும்) சுவளாராஷ்டியமி த்ரக்ஷாமொஷ வேதவேதார்த்த ஜ்ஞானர்கள் வைதிகபான ஸத்வ ஸ்வரூபமாய் மங்கலித்ததிகளை ஸாக்ஷாதித்துக்கொண்டு வாழ்கிற திருத்துலைவில்லிமங்கலத்தைக்கண்டபின் ஸ்ரீஸ்வரூபமான தயாமேதையைக்கடந்து ஒருவர்க்கும் விதேயையன்றியே சொல்லும்சொல்லெல்லாங் கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரானென்றே சொல்லி ஒருக்ராஸியுமின்றியே அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லச்சொல்ல மேன்மேலெனவந்த ஸ்ரீகைமையையாலே

இ— மென்கிறதையுரைக்கிருர் (பரவிதாதியால்) இது உடைக்கண்ணமென்றகாட்டுகிருர் (முதலாகவித்யாதியால்) நெடுங்கண்ணென்று கண்ணை விசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (தன்னுடையவித்யாதியால்) பரப்பு - விஸ்தாரம். மாறும்படி - பாஷ்பங்களாலே குவாகாம்படி, விதேயதைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஆதலாவித்யாதியால்) வஷியமென்றது - விஷவிலென்படி. (ரூ)

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

நிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (சுவளாராஷ்டியமென்று) இத்தால் ஸ்ரீகாரமருளிச்செய்கிருர் (நிதேசரக்ஷயென்று) நான்மறைவாணரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (வேதவேதார்த்தவித்யாதியால்) வாழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (வேதவேதாந்தவித்யாதியால்) அற்கமொன்றுமறவுறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்ரீவைகுண்டாதியால்) மலிகின்றாள்கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஒருவர்க்குமித்யாதியால்) கற்குங்கல்வியெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (சொல்லுமித்யாதியால்) ஒற்கமொன்றுமிலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஒருக்ராஸியுமித்யாதியால்) உகந்துகந்து என்கிறவிடத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அவன் திருநாமங்க

ஈ— கொண்டும், நிரைகள்மேய்த்ததுமே - பசுக்களை மேய்த்ததுமே, அவதாரணம் இவளுக்குஅதுபோலொரு சேஷ்டிதமில்லைகண்டீரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. பிதற்றி - சேஷ்டிதங்களாலே அக்ரமமாக அநுஸந்தித்து, நெடுங்கண் - அதிவிஸ்தாரமான திவ்யாவயவங்கள், இவையிரண்டும் அதிவ்யாமங்கடொன்னலாம்படி. அதிவிஸ்தாரங்களான இக்கண்களடங்கலும் - பரிபூர்ணமாம்படி பாஷ்பமுண்டாயதே! யென்றகருத்து. நீர்மல்க - ஜலம் ப்ரவஹிக்கும்படி, நிற்கும் - நில்லாநின்றாள். பிதற்றவும் அதிவயன்றியே ஸ்தப்தையாகாநின்றாளென்றபடி. (ரூ)

அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? இவள், நிற்கும் - நிற்கத்தக்கவையாய், சுவளாராஷ்டியமான ஸித்தங்களானவென்றபடி, நான்மறை - நாலுவேதங்களுக்கு, வாணர் - நிர்வாஹகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், வாழ் - வாழா நிற்கிற, பகவதநுபவத்தாலே ஸ்வாவியாநிற்கிறவென்றபடி. துலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, கண்டபின் - கண்டபின்பு, அற்கம் - ஸ்ரீவைகுண்டயானையடக்கத்தை, அற்கம் - அடக்கம், ஒன்றும - ஏகதேசத்தும், அற - மிகவும், உறாள் - அடையாநிற்கிறாளில்லை, மலிகின்றாள்கண்டீர் - நமக்குமஞ்சுகிறாள் கிறாள், நமக்கு விதேயையாகாதொழிந்தாளென்றபடி. கற்குங்கல்வியெல்லாம் - அப்யஸிக்கிறவாக்யங்களெல்லாம், அப்யஸிக்கிறப்போலே அநுஸந்தித்தாகச்சொல்லுகிற வாக்யங்களெல்லாமென்றபடி. இதுக்கு என்றே என்கிறதோடே அந்வயம். கருங்கடல்வண்ணன் - நீலஸமுத்ரவர்ணனான, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனுத்தனவடிவழகை என்னைஅநுபவிப்பித்த உபகாரகன், என்றே - இப்படிசொல்லி, சொல்லும் வாக்யங்களெல்லாம் இப்படியேசொல்லியென்றபடி. ஒற்கம் - க்ராஸி, ஒன்றும் - ஏகதேசத்தும், இலள் - இல்லாதவள், உகந்துகந்து - ஸந்தோஷித்து, ஸந்தோஷித்து திருநாமம் சொல்லுகிறதாலே உத்தரோத்தரம் அதிசயிக்கையாயென்றபடி. உள்மகிழ்ந்து - உள்ளேமிகவும் ஸந்தோஷித்து, குழையும் - ஸிதிலையாகாநின்றாள்.

[illegible] — குறையும் வாண் முகத்தேன் [illegible] கொண்டு [illegible] சென்தாமரைக் கட்பிரானிருந்தமை காட்டினீர் [illegible] டன்றதே [illegible]

[illegible] — [illegible] ஆகின்றான், இப்படி அவன் திறத்தில் [illegible] இவனை யென்றும் [illegible] [illegible] தின்றான். [illegible]

(குறையும்) [illegible] திருமுகத்தையுடையவளாய் பண்டே எம்பெருமான் திறத்தில் [illegible] இவனைத் திருத்துவிக்கமங்கலத்திலே கொண்டு புக்கு தன்னுடைய [illegible] தன்னுடைய [illegible] தன்னுள்ளே அடங்கும்படி பெருமிற [illegible] வரிவண்டு [illegible] திருக்கண்களையுடையனுயிருந்த பெரியபெருமாள் எழுந்தருளியிருந்த இருப்பைக்காட்டினீர்; அன்றுதொடங்கி மழைபெய்தாலொக்கும் கண்ணநீரோடு [illegible]

[illegible] குறையுமென்கிறதற்கு [illegible] (இப்படி [illegible]) இதுவே பாட்டுக்கு [illegible] கொள்வது. [illegible]

ஐந்தாம்பாட்டு:

குறையும் வாண்முகத்தேன் என்கிறதற்கு [illegible] அருளிச்செய்கிறார் [illegible] ஆய [illegible] வாண்முகம் [illegible] குறையுமென்கிறவிடம் [illegible]. ஏழமையென்கிறதற்கு [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (பண்டே [illegible]) [illegible] (தன்னுடைய [illegible]) [illegible] என்கிறதை [illegible] (திராவிட [illegible]) [illegible] இருப்பையென்கிற [illegible]. செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையென்கிறதற்கு அருளிச்செய்கிறார் (வரிவண்டு [illegible]) இருந்தவிருப்பைக்காட்டினீர் [illegible] ஸ்ரீ [illegible] காட்டின [illegible] இவருக்கு அவ்விடத்திலே எம்பெருமானுடைய [illegible] காட்டிக்கொடுத்தீரோ [illegible] [illegible] (மயக்கியென்று)

[illegible] — அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், [illegible] - [illegible], குறைமை - [illegible]. [illegible] இருக்கிற என்றபடி. வாண்முகத்தேன் - [illegible] யுடையவளான், வாள் - [illegible]. [illegible] வாண்முகமென்று [illegible] வாண்முகத்தேன் [illegible] வாண்முகத்தையுடையவள் வாண்முகத்தாள். வாண்முகத்தேழையென்று [illegible]. ஏழமை [illegible], பண்டே அவன்விஷயத்திலே [illegible] இவனை. [illegible] - [illegible] மங்கலமென்கிற [illegible], கொண்டுபுக்கு - கொண்டுபோய்ப் [illegible], இத்தைக்காட்டினீர் [illegible] இவள் - [illegible], இறை - [illegible]. [illegible] கொள்ளாநிற்கிற [illegible] என்றபடி. [illegible] என்னும்படியிருக்கிற [illegible] என்றபடி. [illegible] செந்தாமரைக்கண் - [illegible] [illegible] [illegible] என்கிறபடியே [illegible] என்கிறபடி [illegible] என்றபடி. இருந்தமை - [illegible] காட்டினீர் - இவளுக்கு காட்டினீர்கள். [illegible] மழைபெய்தாற்போலே [illegible] [illegible] கண்ணநீரொடு - [illegible]

மூ— இவள் நுழையுஞ்சிந்தைய ளன்னைமீர் தொழுமத்திசையுற்று நோக்கியே* ।௫।
நோக்கும்பக்கமெல்லாங் கரும்பொடு செந்நெலோங்கு செந்தாமரை* வாய்க்கும் தண்பொருநல் வடகரை
வண்டொலைவில்லிமங்கலம்* நோக்குமேலத்திசையல்லால் மறுநோக்கிலள் வைகல்தொறும்* வாய்க்கொள்
வாசகமும் மணிவண்ணனாமமே இவளன்னைமீர்* ॥௬॥

ஆ— அக்கண்களையே நினைத்து அந்ததிக்கை நோக்கித் தொழாநிற்கும்; இனி இவளை ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமோ! என்கிறாள். ।௫॥

(நோக்கும்) சக்ஷுர்விஷயமெல்லாம் இக்ஷுகாண்டங்களும் ஸஸ்யங்களும் ஸலிலஜங்களுமான ஸரோஜங்களுமாய் ஸம்ருத்தமான பொருநல்வடகரை வண்டொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கவன்று தொடங்கி கண்களாலதிக்கல்லது காணாள், வாயால் மணிவண்ணநாமமல்லது சொல்லாள், இனி இவளை நிவர்த்திப்பிக்கமுடியுமோவென்கிறாள். ।௬॥

இ— நுழையும்சிந்தையளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களையே நினைத்தென்று) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனி இவளையித்யாதியால்) ।௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

ஸ்ரீய:பதித்வலக்ஷணமான வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சக்ஷுரித்யாதியால்) இக்ஷுகாண்டங்கள் ஸ்வாதுவாயிருக்கை ... செந்நெலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஸ்யேத்யாதியால்) ஸலிலஜம், ஸலிலஜம், ஸரோஜம், வ்ரீஹி, ஓங்குசெந்தாமரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸரோஜேத்யாதியால்) நோக்கும்பக்கமெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தமானவென்று) நோக்குமேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொண்டுபுக்கவித்யாதியால்) அத்திசையல்லாமல் மறுநோக்கிலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலித்யாதியால்) இத்தால் தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கி என்று கீழ்ச்சொன்னத்தை வ்யதிரேகமுகேந த்ருடீகரிக்கிறதென்று ஸம்ப்ரதிபத்தி. பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியிவளையித்யாதியால்). ।௬॥

ஸ— இவள் - இந்தப்பெண்பிள்ளையானவள், நுழையுஞ் சிந்தையள் - நுழைபாநிற்கிற நெஞ்சையுடையவள், சிந்தை - நெஞ்சு, ஸௌந்தர்யத்தாலே அவனுடைய வடிவழகிலே உள்ளுள்ளே நுழைபாநிற்கிற மனஸ்ஸையுடையவளாய்க்கொண்டு என்றபடி. அத்திசை - அந்ததிக்கை, அவனெழுந்தருளியிருக்கிற தொலைவில்லிமங்கலத்தின் திக்கையென்றபடி. உற்று - உறுதியாக, தன்பார்வையெல்லாம் அந்த திக்கிலேதானே நிரவஶேஷமாம்படியாக என்றபடி, "ஸர்வாவஸ்தாஸு ... நாராயணே ... " என்னுமாப்போலே, நோக்கி - பார்த்து, தொழும் - அஞ்ஜலிபண்ணாநின்றாள். * * * * * ௫।

அன்னைமீர் - தாய்மார்கள், கரும்பொடு - இக்ஷுக்களோடேகூட, செந்நெல் - சிவந்த நெல்லுக்கள், ஸலிலாஶ்ரயமெல்லாம்பாலே ஸஸ்யங்களாயிருக்கிற வ்ரீஹிகளென்றபடி. ஓங்கு - செழிப்பாலே உன்னதங்களான, கரும்புகளுக்கும் செந்நெல்களுக்கும் நிழலைச்செய்யும்படி உன்னதங்களான, செந்தாமரை - ரக்தாரவிந்தங்கள், நோக்கும்பக்கமெல்லாம் - பார்த்தவிடமெல்லாம், பக்கம் - பார்ஶ்வம், உபயபார்ஶ்வங்களிலுமென்றபடி. வாய்க்கும் - வாயாநிற்கிற, ஸம்ருத்தங்களாகாநிற்கிற வென்றபடி. தண் - ஶீதளமான, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியினுடைய, வடகரை - உத்தரதீரத்தில், வண் - உதாரமான, ஸகலஸம்பத்ஸம்ருத்தமான வென்றபடி, தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, வண்தொலைவில்லியென்கிறவிடத்தில் - ணகாராத்பர தகாரஸ்ய டகாராதேஶ:. நோக்குமேல் - நோக்கினதுக்குமேலே, அவ்வூரைக்கண்டபின்பு என்றபடி இவள் - இந்தப்பெண்ணானவள், அத்திசையல்லால் - அந்ததிக்கை ஒழிய, மறு - மற்றொன்றையும், நோக்கிலள் - பார்க்கிறாளில்லை, வைகல்தொறும் - கழிகிறநாள்தோறும், வைகுதல் - கழிதல், நாள்தோறுமென்கிறவிடத்தில் ளகாராத்பர தகாரஸ்ய டகாராதேஶ:, ஸார்வகாலமுமென்றபடி. வாய்க்கொள் - வாயிலே கொள்ளுகிற, இவள் தன்வாயாலே சொல்லுகிற வென்றபடி. வாசகமும் - வாக்ஸமூஹமும், மணிவண்ணனாமமே - நீலமணிவர்ணனானவனுடைய திருநாமமே, மணிபோலேமுடிந்து ஆளலாம்படியானவனுடைய ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதிவாசகங்களான திருநாமங்களென்றபடி.

மூ — அன்னைமீர் அணிமாமயில் சிறுமானிவள் நம்மைக் கைவலிந்து* என்னவார்த்தையுங் கேட்குறாள் தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால்* முன்னம் நோற்றவிதிகொலோ முகில்வண்ணன் மாயங்கொலோ அவன்* சின்னமுந் திருநாமமுமிவள் வாயனகள் திருந்தவே* ॥௭॥

ஆறு — (அன்னைமீர்) நிரதிசயஸௌந்தர்யமுடைய ஆக்ருதியையுடைத்தாய் ஸௌகுமார்யத்தாலே பாலாவஸ்தையிலேயிருந்த விசிறுபப்பெண்பிள்ளை நம்முடைய நிஷேதத்தையும் வலியக்கொண்டு தொலைவில்லிமங்கலமென்னுஞ்சொல்லல்லது மற்றொருசொல்லுங்கொள்ளாள். வேதங்களும் வைதிகரான ஸநகாதிகளுமே த்தினபோலே விசேஷமாக ஐந்த்யமானபடி யவனுடைய திவ்யாயுதங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிகல்யாணகுணங்களையும் சுகிப்பித்தானசொற்களாலே சொல்லாநிற்கும். இப்படி இவளுக்கு எம்பெருமான் திருவடிகளிலுண்டான ஸக்தி விசேஷம் ஜந்மாந்தரக்ருத உபாஸநாதிஸாதநங்களாலே வந்ததோ? அன்றியே அவனுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தைக்காண்கையாலே வந்ததோ? வென்று விஸ்மிதையாயிப்படியதிவிசேஷமான விஷயமெனக்குங்கூட விஷயமல்லவென்கிறாள். ॥௭॥

(திருந்த) கவிஹ்ருதயவண்ணமான ஸகலவேதங்களாலும் ஸம்ஸ்துதனான காஸாராயண

ஏழாம்பாட்டு.

இ — அணிமாமயிலென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) சிறுமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாலேத்யாதியால்) ஆக்ருதியையாலே என்கிறத்தை யுடையவளாய் யென்றொருவசனத்தை யத்யாஹரித்துயோஜிப்பது. நம்மைக்கைவலிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையவித்யாதியால்) என்னவார்த்தையும் கேழ்க்குறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றொருவித்யாதியால்) திருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதியால்) அவன்சின்னமுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) திருநாமமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) இவள்வாயனகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுகிப்பித்தானமானவித்யாதியால்) இத்தால் வாய்கொள்வாசகமுமென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை விவரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸம்மதிவக்ஷிதை. த்ருதீயபாதத்தில் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) முன்னநோற்றவிதிகொலோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாந்தரேத்யாதியால்) முகில்வண்ணன்மாயங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பலிதார்த்தம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியதிவிசேஷயித்யாதியால) ॥௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

திருந்துவேதமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கவிஹ்ருதயேத்யாதியால்) வேள்வியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காஸாராயணேத்யாதியால்) திருநாமங்களைச்சொன்னது உபலக்ஷணம்

பூ — அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? அணி - அழகியதான, மா - நீலகாந்தியையுடைத்தான, மா ஶப்தம் ஶ்யாமவாசி. மயில - மயூரியாயிருக்கிற, மயூரிபோலேயிருக்கிறவென்றபடி. சிறுமான் - பாலஹரிணியான, பாலஹரிணிபோலே முக்தையான என்றபடி. இவள்நம்மை - அன்னையருந்தோழியருமானநம்மை, கைவலிந்து - அதிக்ரமித்து, நமக்குவிதேயையல்லாதவளாயென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிறவார்த்தையொழிய, என்னவார்த்தையும் - வேறொருவார்த்தையையும், கேழ்க்க - கேழ்க்கைக்கு, உறாள் - ஸம்மதியாள், கிட்டாளென்றபடி. அவன்சின்னமும் - அவனுடைய சின்னங்களும், தவளவொண் சங்குசக்கரமென்று சொல்லப்பட்ட திவ்யாயுதாதி சின்னங்களும், திருநாமமும் - ஸௌந்தர்ய ஸௌஶீல்யாதி குணவாசகங்களான திருநாமமும், இவள்வாயனகள் - இவள்வாயிலே திருந்த - திருந்தும்படி, உஜ்ஜ்வலமாம்படி. சின்னங்களும் திருநாமங்களுமிவள் வாயிலே பட்டபின்பு உஜ்ஜ்வலங்களாய்த்தன வென்றுகருத்து. முன்னம் - பூர்வஜந்மத்திலே, நோற்ற - இவளாலே யநுஷ்டிதமான, விதிகொலோ? - ஸுக்ருதமோ, முகில்வண்ணன் மாயங்கொலோ - தேவபிரானுடைய ஆஶ்சர்யரூபமோ, அவனழகைக் கண்டவாறுபமோ வென்றபடி. இவளிப்படி சின்னங்களையும் திருநாமங்களையுமித்தனையழகாகச் சொல்லும்படியான ஸக்திவிசேஷம் ஸுக்ருதத்தால் வந்ததோ? அவன்ஸௌந்தர்யத்தைக்காண்கையால் வந்ததோ என்றபடி.

மூ — திருந்துவேதமும்வேள்வியுந்திருமாமகளிருந்தாமலிந்* திருந்துவாழ்பொருநல்வடகரைவண்தொலைவில்லிமங்கலம்* கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுதவந்நாட்டொடங்கியிந்நாடொறு* மிருந்திருந்தரவிந்தலோசனவென்றென்றேநைந்திரங்குமே*

இரங்கோடோ நும்மால்வெறி இவள் ॥ ௮ ॥

ஆ — [illegible] தாமரைக்கண்ணன் திருநாட்டிலெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பிற்காட்டில் [illegible] பொருநலவடகரை வண்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே இளைப்பொள் [illegible] சோதிச்செந்தாமரைக்கண்பிரானிருந்தமையை அலர்ந்ததொரு நெய்தல்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்களாலேகண்டு கைதொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றொடொரு மிருந்திருந்தக்கண்களையேநினைத்து [illegible] [illegible] வென்றென்றேசொல்லிநைந்து தளராநிற்குமென்கிறாள். ॥ ௮ ॥

(இரங்கி) இவளைத்திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தை நீங்கள் கற்பி

த்தமென்கிறாள் (லக்ஷ்மீத்யாதியால்) தாமென்றதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரனென்று) மலிந்துமென்கிற

தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற

தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தொலைவில்லிமங்கலத்திலேயித்யாதியால்) கருந்தடங்கண்ணியென்கிறத

ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அலர்ந்ததொருவித்யாதியால்) தொழுதவன்றுமித்யாதி - இத்தாலவளைத்

தொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றளவுமுண்டான விவளுடையமெய்யிலுக்கத்தைச்சொல்லுகிறார் என்று ஸம்

[illegible] ॥ ௮ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

அவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளையித்யாதியால்)

மூ — திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ஸ்வரவர்ணாதிகளில் தப்பாதிருக்கிற என்றபடி. வேதமும் - வேதங்களும், வேள்வியும் - யாகங்களும், திருமாமகளிரும் - லக்ஷ்மியாகிற பெரிய பெண்ணும், திரு - லக்ஷ்மீ, மா - [illegible], மாணிக்கத்வேதி யென்றபடி, மகள் - பெண், மகள் என்பதுக்கு மகளிரென்று வசனம் [illegible] வசனம், பெரியபிராட்டியாரு மென்றபடி தாம் - தாமும். ஸர்வேஸ்வரன்தானு மென்றபடி. [illegible] மலிந்து திருநாட்டிலும் ஸம்ருத்தமாக எழுந்தருளியிருந்து, வாழ் - வர்த்திக்கிற, இது அவ்வூருக்கு விசேஷணம். பொருநல வடகரை - தாம்ரபர்ணிக்கு உத்தரதீரத்தில், [illegible] பென்னுமாபபோலே சொன்னபடி. வண் - [illegible], தொலைவில்லி மங்கலம் - திருத்தொலைவில்லி மங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, [illegible] அவ்வூரிலிருக்கிற செந்தாமரைக்கண்ணனை யென்றபடி. இதுக்கு கைதொழுதென்கிறதோடே சம்பந்தம். கரும - கருத்தவையான, "[illegible]" வென்றபடி [illegible] நீண்டவான வென்றபடி. தடங்கண்ணி - தடாகம்போலே [illegible] [illegible] கண்களையுடையவளான விவள், தடம் - தடாகம், கருங்கண்ணி - கண்ணழகு [illegible] தடங்கண்ணியென்று அவளிற் காட்டிலிவனுக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிற [illegible] அவன்கண்ணுக்கு, [illegible] [illegible] விவள் கண்ணுக்கு. கைதொழுத வன்று தொடங்கி. கண்டு சேவித்து வந்தனான்று தொடங்கி, [illegible] இன்றொடுமு - இப்பாலுள் [illegible], இதுக்கு இரங்கு மென்கிறதோடே சம்பந்தம். இருந்திருந்து - ஆறுயையாலே [illegible] [illegible] பண்ணிப்பண்ணியிருந்தென்றபடி. அரவிந்த லோசன - ஸம்போதனம். என்றென்றே - ஒருகால்சொல்லி நிற்கமாட்டாமையாலே பலகாலுமிப்படியே சொல்லி [illegible] நைந்து - [illegible], இரங்கும் - நெஞ்சுருகாநின்றாள், இரங்குகை - நெஞ்சுருகுகை ॥ ௮ ॥

இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், அவ்வூர் - அந்தவூரினுடைய, திருத்தொலைவில்லி மங்கலத்தினுடைய [illegible] திருநாமம் - திருநாமத்தை, கற்றதற்பின்னை - சொல்லக்கற்றபின்பு, இரங்கி - நெஞ்சுருகி, நாடொறும் - நாள்தோறும், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, அவன் நாமங்களை [illegible] சொல்லியென்றபடி.

மூ—கண்ணநீர்களலமர* மரங்களுமிரங்கும்வகைமணிவண்ணவோவென்றுகூவுமால்* துரங்கம்வாய்பிளந் தானுறைதொலைவில்லிமங்கலமென்றுதன்* கரங்கள்கூப்பித்தொழுமவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையே* ॥கூ॥
பின்னைகொனிலமாமகள்கொ றிருமகள்கொல்பிறந்திட்டா* ளென்னமாயங்கொலோ விவணெடுமாலென்

ஆ—க்கக்கற்றதற்பின் விஶ்லேஷவ்யஸநத்தாலேயசேதநஸம்ஶ்லேஷோசிதமாய்நாட்டோடுபவன் திருநாமத்தையே வாய் வெருவி அசேதநமான மரங்களுங்கூட இரங்கும்படி ஶோகித்தோடே மணிவண்ணவோவென்று கூப்பிட்டழைத்துத் துரங்கம்வாய்பிளந்தான் தன் ஸௌஶீல்யமெல்லாம்போம்படி யெழுந்தருளியிருந்த தொலைவில்லிமங்கல மென்றுசொல்லித் தன்கைகளைக்கூப்பித்தொழாநிற்கும். ஆதலால் அவ்வூரில்கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தைக்கற்பித்துக்கெடுத்திகோளென்கிறாள். ॥கூ॥

(பின்னைகொல்) நீங்களிவளை திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கவன்றுதுடங்கி அவளுடைய பரவஶமான ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களையே சொல்லிக்கூப்பிட்டுத் தன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கேற்கத் தானவதாரம்பண்ணுவதற்குமுன்னே எம்பெருமான் பலவடிவுகளைக்கொண்டு நின்றிருந்துறைகின்ற திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைச் சென்னியால்வணங்கி அவ்வூர்திருநாமத்தையென்றோ கேட்பதென்று சிந்தியாநிற்கும். இப்படி எம்பெருமான்பக்கலுண்டான பக்திவெள்ளத்திலே அழுந்திக்கிடக்கிற இவள் நப்பின்னை

இ—இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷேத்யாதியால்) வாய்வெரீஇ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமத்தையேயித்யாதியால்) துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை என்கிறதற்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸௌஶீல்யமெல்லாமித்யாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ॥கூ॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

நெடுமாலென்றேநின்றுகூவும் என்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) நெடுமாலென்றேநின்றுகூவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவளுடையபரவஶேத்யாதியால்) கூப்பிட்டு என்கிறதற்கு வணங்கியென்கிறதோடே அந்வயம். முன்னிவந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோடித்யாதியால்) தன்னோடு என்றது - இப்பிராட்டியோடே என்றபடி. ஏற்க என்றது - அநுரூபமாக என்றபடி. தானவதாரம்பண்ணுவதற்கு என்றது - பிராட்டி அவதாரம்பண்ணுவதற்கு என்றபடி. நின்றிருந்துறையும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பலவடிவுகளையித்யாதியால்) அவ்வூர்திருநாமங்கேட்பது சிந்தையே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியெம்பெருமான்பக்கலித்யாதியால்) பின்னைகொல் நிலமாமகள்கொல்

ஶ—கண்ணநீர்கள் - நேத்ரஜலங்கள், அலமர - ப்ரவாஹங்களாக ப்ரவஹியாநிற்க, மரங்களும் - அசேதநங்களான வ்ருக்ஷங்களுங்கூட, இரங்கும்வகை - இரங்கும்படி தன்னுடைய த்வநியைக்கேட்டு உருகிப்போம்படியென்கை, ஓமணிவண்ணா? என்று மாறியழைப்பது - ஓ! என்று ஆர்த்தத்வநிவிஶேஷம். மணிவண்ண - நீலவர்ணனே, வண்ணம் - வர்ணம். மணிபோலே முடிந்தாளலாம்படி ஸௌலப்யனாய் ரமணீயனா யிருக்கிறவனே என்றபடி. ஸம்போதி. என்றுகூவும் - இப்படிகூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - விஷாதே. துரங்கம் - அஶ்வரூபியான கேஶியை, வாய்பிளந்தான் - வாயைப்பிளந்தவனான க்ருஷ்ணன், உறை - வஸியாநிற்கிற, தொலைவில்லி மங்கலமென்று - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்று சொல்லி, தன் கரங்கள் - தன்னுடைய ஹஸ்தங்களை, கூப்பி, - அஞ்ஜலியாகப்பண்ணி, தொழும் - ஸேவியாநின்றாள். * * * * * ॥கூ॥

இவள் - தொலைவில்லிமங்கலத்தை நீங்கள்காட்டக்கண்டநுபவித்தவிவள், நெடுமாலென்றே - ஆஶ்ரித விஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹத்தை உடையவனே என்றே, மால் - வ்யாமோஹம், நின்று - ஸ்தாயியாய், நிரந்தரமாயென்றபடி. கூவும் - கூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - ஆஶ்சர்யத்யோதகமவ்யயம், முன்னிவந்து - இவளைத் தனக்கு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக இவள்பிறப்பதற்குமுன்னேவந்து, அவன் - அந்தஸர்வேஶ்வரனானவன், நின்றிருந்துறையும் - அநேகரூபங்களை பரிக்ரஹித்து நின்றுமிருந்தும்வஸியாநிற்கிற, தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, சென்னியால் - ஶிரஸ்ஸாலே, சென்னி - ஶிரஸ்ஸாவ வணங்கும் - ஸேவியாநிற்கிறாள், அவ்வூர்திருநாமம் - அந்தவூர் திருநாமத்தை, கேட்பது - பிறர்சொல்லக்கேட்கை

மூ—றேநின்றுகூவுமால்* முன்னிவந்தவனின்றிருந்துறையுந்தொலைவில்லிமங்கலஞ்*சென்னியால்வணங்குமவ்வூர்திருநாமங்கேட்பதுசிந்தையே* ॥ ௰ ॥

சிந்தையாலுஞ்சொல்லாலுஞ்செய்கையினாலுந்தேவபிரானையே* தந்தைதாயென்றடைந்தவண்குருகூரவர் சடகோபன்* முந்தை

ஆ— ...ப்பிராட்டியோ! ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோ! பெரியபிராட்டியோ! அன்று இவள்தானென்றுசொல்லலாமித்தனை. ஆச்சர்யமான சேஷ்டிதங்கண்டுமறியோம், இதென்னவாச்சர்யமென்று விஸ்மிதையாய்க்கொண்டு இப்படியதிவிசேஷயான இவளை என்றாலும் நிர்த்தேசிக்கமுடியாதென்றுசொல்லி முடிக்கிறாள். ॥ ௰ ॥

(சிந்தையாலும்) வாங்மனஃகாயவ்ருத்திகளாலே தேவபிரானையே தந்தைதாயென்று அடைந்த குருகூர்ச்

இ— திருமகள்கொல என்றிவ்வளவேசொல்லலாமைந்திருக்கையாலே பிறந்திட்டாளென்கிறவிடம் ஸ்வயமேவ அதுக்குத் தனியே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிவள்தானித்யாதியால்) அவர்களுக்கு மிவள்படியில்லாமையாலே யிவளவர்களிலேயொருத்தியுமன்று; லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவள்தானிப்படியொருத்தி பிறந்தாளென்று சொல்லலாமென்றபடி. அவதரித்தாளென்றுசொல்லாதே பிறந்திட்டாளென்றுசொன்ன வடிவாரஸ்யத்தாலு மிப்பதத்திற்கிப்படியே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதமென்றுகருத்து. என்னமாயங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்சர்யமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியதிவிசேஷயித்யாதியால்) இவளுக்கிவ்வவஸ்தையெல்லா முங்களாலேவந்ததென்கிற வர்த்தத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலே யுபஸம்ஹரித்து இனியென்னாலிவளை நிர்த்தேசிக்கமுடியாதென்று உபஸம்ஹரிக்கிற விப்பாட்டிலென்று இவ்விரண்டுபாட்டுக்களுக்கும் ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ॥ ௰ ॥

ஈ—சிந்தை - இத்யாதி, இவளுக்கதிசோஷ:. தான்சொல்லுகிறதிருக்கப் பிறர்சொல்லக்கேட்கவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறாளென்றபடி. தோழி தன்வாயில் திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்றால் இப்பிராட்டிசொல்லும் போதுள்ள பாவபந்தம்பிறவாமையாலே ஊர்திருநாமத்தைச்சொல்லாதே யவ்வூரென்றுசொல்லுகிறாள். ஆனால் ஒருக்கால் சொன்னாளேயென்னில்? அது பாவபந்த ஸம்ரஹிதமாயிருக்கையாலே இத்தையிப்போது தவிருகிறாள். பின்னைகொல் - பின்னையோ, இவள் நீளைப்பிராட்டியோ என்றபடி. நிலமாமகள்கொல் - பூமியிக்க்ஷமாதியாய் குணங்களாலே ஸத்ருசியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோ, நிலம் - பூமி. திருமகள்கொல் - பெரியபிராட்டியோ, பிறந்திட்டாள் - பிறந்தாள், இட்டாளென்று ஸாவதாரணம் அவர்களிலேயொருத்தியுமன்று? லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவளொருத்தி பிறந்தாளென்றபடி. என்னமாயங்கொலோ - என்ன ஆச்சர்யமோ, எம்பெருமான்பக்கல் ஆச்சர்யமான சேஷ்டிதமென்ன வாச்சர்யமோ வென்றபடி. * ॥ ௰ ॥

சிந்தையாலும் - மனஸ்ஸாலும், சிந்தை - மனஸ்ஸு, சொல்லாலும் - வாக்காலும், செய்கையினாலும் - காயிகவ்யாபாரங்களாலும், இதுக்கு அடைந்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். தேவபிரானையே - தொலைவில்லிமங்கலத்திலிருக்கிற தேவப்பிரானையே. தந்தைதாயென்று - பிதாவும்மாதாவுமென்று. அடைந்த - அடைந்தவரான, இது ஆழ்வாருக்குவிசேஷணம் இத்தாலிப்பிராட்டி தன்தாய்மார்முதலான பந்துக்களைவிட்டுத்தேவப்பிரானையே மநோவாக்காயங்களாலே பற்றினாளென்று சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாபிப்ராயத்தை ஆழ்வார் தாமே வெளியிட்டாராய்த்து. இரங்குநாடொறுமென்று மனஸ்ஸுக்கவன் பக்கல் ப்ராவண்யமும், மணிவண்ணாவோவென்று கூவுமாலென்று வாக்ப்ராவண்யமும், கரங்கள்கூப்பித்தொழுமென்று காயப்ராவண்யமுமொருபாட்டிலே யுபஸம்ஹரித்துச்சொல்லிற்றிறே. வண் - விலக்ஷணரான, ஆழ்வார் அவனையேஸர்வவிதபந்துவுமாகப்பற்றினாப்போலே, “அன்னையாயத்தனாய்”, “மாதா பிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதிஸ்ஸர்வம் யதேவ” என்கிறபடியே யாழ்வாரையே ஸர்வவிதபந்துவுமாய்ப்பற்றியிருக்கிறவர்களானவென்றபடி. குருகூரவர் சடகோபன் - திருக்குருகூரிலிருக்கிறவர்களுடைய சடகோபன், ஊரிலிருக்கிறவர்கள் - ஊரவர். அவர்களுக்கு ஸ்வநிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். முந்தை - அநாதியான, அநாதியாயிருக்கிற வேதத்தினர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதானவென்றபடி. “வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தசரதாத்மஜே । வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா” என்னுமாப்போலே உபயஸஜாதீயனாய் வந்துபிறந்தருளுகிற ஸர்வேச்வரனுக்கநுரூபமாக வேதமும் தமிழாயவர்பக்கல் பிறந்தருளுகையாலே முந்தையாயிரமென்கிறது.

மூ—யாயிரத்துள்ளிவையுந் தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன* செந்தமிழ்பத்தும்வல்லாரடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—சடகோபன்சொன்ன ஸகலவேதஸாரமான திருவாய்மொழியிலும ஸாரபூதமானவித்திருவாய்மொழியை வல்லாரெம்பெருமானுக்கும் பிராட்டிகளுக்கும் ஸகலவித கைங்கர்யம் பண்ணுவாரென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— மூன்றையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேதஸாரமாயால்) செந்தமிழ்பத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரபூதமானவித்திருவாய்மொழியையபிஸ்யாஸியால்) திருமாலுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்குமிதுபோலியால) ॥கக॥

பா—ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன - ஸ்பஷ்டம். செந்தமிழ - செவ்வியதமிழான, சப்தார்த்தங்களாலே அழகியவான வென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள், திருமாலுக்கு - ஸ்ரீயபதிக்கு, திரு ஸ்ரீ, மால் - பதி, ஸ்ரீயபதியான நாராயணனுக்கென்றபடி, அடிமைசெய்வார் - ஸகலவிதகைங்கர்யங்களையுஞ் செய்யப்பெறுவர். * ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸம்பந்நஸ்ரீவேதாந்தாசார்யாய நம꞉.

ஸ்ரீவேதாந்ததேசிக த்ராவிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளீ.
(துவளில்மாமணிமாடம்.)

ஶங்காதியோகாத் ஆஶ்ரிதஸம்பதா ஸ்திராயுதத்வாத் ஶமந்யாதிஸிந்தோ꞉
ஶயநோத்பந்நாதபத்மாக்ஷபாவாத் விஷ்ணுநாமத꞉ ।
தேவீபிஶ்ச தயாதிஸாம்யதோ வ்யக்திவைபவாத்
ப்ராஹ்மண்யாதேஸ் ஸர்வோத்கர்ஷத் த்ரயோதஶவிதாநாம் ॥எசா

(ஶங்காதியோகாத்) தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் - அழகியதிருவாழி திருச்சங்குகளாலும், (ஆஶ்ரிதஸம்பதா) தேவதேவப்பிரானென்றே - தேவதேவத்தாலும், (ஸிந்துஶாயித்வாத்) திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும் - திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளின வைபவத்தாலும், (அஶ்வோத்தாரஸாகர) கருங்கடல்வண்ணன் - கடலுக்கு ஸத்ருஶமான ஔதார்யத்தாலும், (அருணஸரஸிஜாக்ஷ) செந்தாமரைக்கட்பிரான் - புண்டரீகாக்ஷத்தாலும், (விஷ்ணுநாம) அவன்சின்னமும் திருநாமமும் - வ்யாப்தியாலும், விஷ்ணு என்கிற இதாலேதானே சின்னமும்திருநாமமும் என்று ஸஹஸ்ரமாய் வடிவையுடைய மணிவண்ணனுமமே என்றுசொல்லப்படுகிற திருநாமமும் ஸம்பூர்ணமாகிறதென்று திருவுள்ளம். (தேவீபிஶ்ச) திருமாமகளிருந்தாம் - ஸ்ரீபூமிநீளைகளாலே ஸேவிக்கப்படுகையாலும், திருமாமகளிரென்றது மற்றைப்பிராட்டிமாருக்கும் உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம் (அதிஸாம்யமதயா) துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை - கிருஷ்ணனாய்வந்துபிறந்த ஸௌலப்யத்தாலும், (ஸர்வோத்கர்ஷாத்) நெடுமாலென்றேநின்று - ஆஶ்ரிதரிடத்தில் அத்யந்தவ்யாமோஹத்தாலும், திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலெம்பெருமான் தன்னிடத்திலாஸக்தரானவர்களை உதாரஜனங்களோடே விவஸ்யப்பியாநிற்கிறானென்று "துவளின்மாமணிமாடம்" என்கிற தஶகத்திலே ஸர்வஶ்ரேஷ்டரான ஶடகோபன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

[த்வ்யாஷ்யாதேந꞉, தேவீஸம்ஶ்லிஷ்டமாவாஸ, என்று பதினெண்ணாயிரத்தில்பாடம். விஷ்ணுவ்யாதேந꞉ - திவ்யாவஸ்தாந꞉. ஸரஸிஜாக்ஷவிஷ்ணு - அயிபாத - விஷ்ணுவ்யாதேந꞉ - செந்தாமரைக்கண், மணிவண்ணனுமமே, சின்னமுந்திருநாமமும், ஆகையாலே]

ஸ்ரீவேதாந்ததேஶிகாய நம꞉.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ—மாலுக்குவையமளந்தமணாளர்க்கு* நீலக்கருநிறமேகநியாயர்க்குக்* கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கென்

ஆ—(மாலுக்கு) இப்படிமரங்களுமிரங்கும்வகை "மணிவண்ணாவோ" வென்று கூப்பிட்டு அவனைக்காணப்பெறாமையாலே மோஹதசாபன்னையாய் ஆத்மீயங்களையிழந்து க்ருதக்ருத்யையான இவளைக்கண்டு திருத்தாயாரிவளினுடைய மதிநாசாவஸ்தாஹேதுவென்கையாய்க்கொண்டெம்பெருமானுடைய குணசேஷ்டிதங்களுக்குத்தோற்று இவளிழந்தவற்றைச்சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்பெருமானுடைய ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்கு மாச்ரிதரக்ஷணமான சௌர்யாக்ரஹசேஷ்டிதத்துக்கும் ஸௌந்தர்யமாயகம்பீரமாய் வடிவுக்குமான காளமேகத்தினுடைய நிறத்தையுங்குளிர்ச்சியையுமபெருமையையுமழகையுமுடைத்தான திருமேனிக்கும் சேவகத்திலேயழகியதொரு தாமரைத்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்களுக்குந்தோற்று இந்த நிரவயிகவாள

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படியெம்பெருமானோடு பாஹ்யஸம்ச்லேஷங்கிடையாமையாலே வைவர்ண்யமாக வ்யஸநப்பட்ட ஆழ்வார் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே "என்பெண்பிள்ளைசங்கிழந்தாள் மாமைநிறமிழந்தாள்" என்றாப்போலே சிலவற்றைப்பேசுகை யத்தமன்றேவென்ன அவ ஸ்ரீக்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) நிரதிசய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி கல்யாணகுணகணநிதியான ஸர்வேச்வரன்விஷயத்தில் தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகவ்யாமோஹத்தால்வந்த பாரவச்யாதிசயத்தாலே ஆத்மாத்மீயபதார்த்தங்களெல்லாமவனிட்டவழக்காம்படியவற்றில் தமக்குஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திபிறந்தபடியைக்கண்ட தம்முடைய அந்தரங்கைகள்தாமேவிதராய்ச்சொன்னபாசுரத்தை அநுகாரவசத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய விதக்ஷிமையை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்றுகருத்து. ஆத்மீயங்களையென்றது — வளையாதிபதார்த்தங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையுமென்றபடி. இங்கு இழக்கையாவது — காணக்காணவழியுமாகை. இதாலெம்பெருமான் ஸ்வவிஷயமோஹத்தாலே ஸ்வாச்ரிதர்க்காத்மீயங்களோடு ஸம்பந்தமறும்படி பண்ணுவிக்குமென்னுமிடமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யார்த்தமென்று ஸம்ப்ரதிபந்தமாய்த்து. இத்தையே ஸாத்விகஹாரகமென்றுவாயர்ருளிச்செய்வர். அதிஸ்வஸ்வரூபதாச்ரிதவரம். *

முதற்பாட்டு

மாலுக்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) வையமளந்த மணாளர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதரக்ஷணமாகவித்யாதியால்) கருநிறஎன்னச்செய்தே நீலரூபம்புநருக்தமாயித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நிக்தமாயித்யாதியால்) மேகவண்ணர்க்கென்னாதே மேகநியாயர்க்கென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிறத்தையுங்குளிர்ச்சியையுமித்யாதியால்) கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேவகத்திலேயழகியதொருவித்யாதியால்) கொங்கலரேலக்குழலிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தநிரவதிகவித்யாதியால்) ௧

ப—மாலுக்கு — ஆச்ரிதவிஷயத்தில வ்யாமோஹத்தை யுடையவனுன, மால - வ்யாமோஹவான். மின்னிடைமடவாரிலே நீயெனக்கு வேண்டாவென்று பிராட்டிதள்ளச்செய்தேயும் மேல்விழுந்ததாகிற வாச்ரிதவ்யாமோஹத்தைக்காட்டி யிவளை யகப்படுத்தினனென்று கருத்து. வையம் - ப்ருதிவியை, அளந்த — ஆச்ரிதரக்ஷணமாக வாமனனாய்ப்பிறந்தளந்தவனுன, மணாளர்க்கு- மணவாளரான, ப்ருதிவீஜாயாபதியானவர். மணம் — ஸம்ச்லேஷம், மணத்தையுடையவன் மணவாளன், நாயகனென்றபடி. இதற்குமணாளனென்று ஸாது வகாரமாயும் ரூபமுண்டு, - ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தில் குணசேஷ்டிதங்களாலே இவளை வசீகரித்து இவளுக்கு நாயகனான வென்றபடி. நீல - ஸ்நிக்தமான, கருநிற என்று மேல் சொல்லி இருக்கையாலே இந்த நீலரூபம் ஸ்நிக்தபரம். கருநிற - நீலவர்ணமான, மேகநியாயர்க்கு - மேகத்தினுடைய ந்யாயத்தை யுடையவரான, நியாயம் - ரீதி. நீலகாளிமாதி விபாகமாக ரஞ்ஜகமான மேகரீதியை யுடையரானவென்றபடி. கோல- அலங்காரங்கள்நீளமான திருமேனிக்குப ஆபரணமானவங்களான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கு - காரணத்தினால் ஸாத்விகமான நேத்ரங்களை யுடையவர்க்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அன்வயம்.

மூ—கொங்கலர்* ஏலக்குழலியிழந்தது சங்கே* ॥௧॥

சங்குவில்வாடண்டுசக்கரக்கையற்குச்* செங்கனிவாய்ச்செய்யதாமரைக்கண்ணற்குக்* கொங்கலர்தண்ணந்துழாய்முடியானுக்கென்* மங்கையிழந்தது மாமைநிறமே* ॥௨॥

நிறங்கரியானுக்கு நீடுலகுண்ட* திறங்கிளர்வாய்ச்சிறுக்கள்வனவற்கு*

ஆ—ஔதார்யத்தையுடையவனை யெம்பெருமானையுங்கூடத்தோற்பிக்குந்திருக்குழலழகையுடையவளானவென் பெண்பிள்ளை தன்னுடைய சங்கிழந்தாளென்கிறாள். ॥௧॥

(சங்கு) அளந்தருளுகிறபோது வளர்ந்த ஶங்கஶார்ங்காதி திவ்யாயுதங்களையேந்திய வழகுக்கும் ஸ்வாநந்தமான ஸம்ஸ்லேஷ ஜீவிகமான ஸகலாத்மாக்களையுங்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே புறுக்கணித்த திருப்பவளத்துக்கும் திருக்கண்களுக்கும் தோற்றுத் தோற்றவிக்ஷணயாக ஜநித ப்ரேமவ்ருத்தாந்தமாக ஆயர்குலமமார்கள் கதிவாசிலே தாளஸீஹமகளைக்கொண்டொப்பித்தருளின வழகுக்குந் தோற்று என்மங்கை மாமைநிறமிழந்தாளென்கிறாள். ॥௨॥

(நிறங்கரியானுக்கு) ஸகலலோகங்களையு மமுதுசெய்தருளின சுவடுகாணலாயிருந்த திருப்பவளத்தின் அழகுக்கும் ஸகலஜநநேத்ரநந்தநகாரியானவந்த சிறியவடிவுதனக்கு மத்திருவடிவுடைய நீலமேகம்போலே

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ—இப்பாட்டில் த்ருதீய ஶப்தாநாம் ப்ரதமாகையா லிப்பாட்டும் சதுர்த்யர்த்தமென்றுநினைத்து ப்ரதமபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளந்தருளுகிறவித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாநந்தவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய (தோற்றவொகெவித்யாதியால்) ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

நீடுலகுண்ட திறங்கிளர்வாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகங்களுமித்யாதியா ல்) சுவடு - ரஸம், கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜநேத்யாதியால்) சிறுஅவர்க்கெ ன்கிறவடிவங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவித்யாதியால்) நிறங்கரியானுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்திருவடிவுடையவித்யாதியால்) கறங்கியஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—மாலுக்கு மணாளர்க்கு இத்யாதிபரக விஶேஷணந்தோறும் அவனுக்கு அவனுக்குஎன்றது அவ்விஶேஷணங்களில் தனித்தனியே யீடுபட்டாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. இப்படிமேலுங்கண்டு கொள்வது. என்- என்னுடையவளான, கொங்கலர்- ஸுகந்தபுஷ்பங்களான வாஸனைகளை யுடைத்தான, கொங்கு- ஸுகந்த, அலர்- புஷ்பம், ஸுகந்தபுஷ்பவிஶேஷ: ஏலக்குழலி- ஏலம்போலேயுமையுமைமையுமகிலான கேஶங்களையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது - போக்கினது, செந்தாமரைக்கண்ணர்க் கிழந்ததென்கிறது அவரையாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே இழந்ததென்றபடி. சங்கு - வலயம், அவனைப்பெருமையாலே வ்யஸநத்தால்வந்த காஶ்யத்தாலே வலயத்தையிழந்தாளென்றபடி. * * * ॥௧॥

சங்குவில்வாள் தண்டு சக்கரக்கையற்கு - ஶங்கஶார்ங்கவஜ்ர கதாசக்ரங்களைக்கையிலேயுடையவரான, சங்கு - ஶங்கம், வில் - ஶார்ங்கம், வாள் - கட்கம், தண்டு - கதை, சக்கரம் - சக்ரம், செங்கனிவாய் - சிவந்த பழம்போலிருக்கிற வாயையுடையவனான, செய்யதாமரைக்கண்ணற்கு - சிவந்த தாமரைபோன்ற கண்களையுடையவரான, கொங்கலர் - பரிமளம் விகஸியாநிற்கிற, பரிமளம் ப்ரஸரியாநிற்கிறவென்றபடி. கொங்கென்று பரிமளத்துக்குப்பேர். தண்- ஶீதளமான, அம் - ஸுந்தரமான, துழாய் - துளஸியை, முடியானுக்கு - கிரீடத்திலேயுடையவரான ஸ்வாமிக்கு, என்மங்கை - என்னுடைய மங்கையானவள், மங்கை - பருவம்பளவமுடையவளான பெண், இழந்தது - போக்கிவிட்டது, மாமைநிறம் - அழகியதான காந்தி, மாமை - அழகு, நிறம் - காந்தி, அவனையாசைப்பட்டும் பெருமையாலே தன் காந்தியையிழந்தாளென்று பரமார்த்தம். * * ॥௨॥

நீடு- விஸ்தாரங்களான, உலகு- லோகங்களை, உண்ட திறம்- உதரத்திலேயுண்ட ப்ரகாரமானது, திறம்- ப்ரகாரம் - கிளர் - ப்ரகாஶியாநிற்கிற, ஸ்பஷ்டமாகத் தோற்றுகிறவென்றபடி. வாய்- வாயையுடையவனை, சிறு- வடிவத்திலே யடங்கும்படி சிறியவடிவையுடையவனை, கள்வர்-வஞ்சகனை, தன்ஸௌந்தர்யத்தாலே த்ருஷ்டிவித்தாபஹாரியான என்றபடி. அவற்கு- அந்தப்ரஸித்தனான், நிறங்கரியானுக்கு- வர்ணம் கறுப்பாயிருக்கிறவனுக்கு

மூ— கறங்கியசக்கரக் கையவனுக்கென்* பிறங்கிருங்கூந்தலிழந்ததுபீடே* |ரு|
பீடுடைநான்முகனைப்படைத்தானுக்கு* மாடுடைவையமளந்தமணாளற்கு* நாடுடைமன்னர்க்குத் தூது
செய்நம்பிக்கென்* பாடுடையல்குலிழந்ததுபண்பே* ||ச||

ஆ— பிருந்த நிறத்துக்கும் வர்ணதவளித்ராணகவிரோயி நிரவதிகங்களிலே எப்போதும் ஸஞ்சாரமான திருவாழியையேந்தின திருக்கையழகுக்கும் தோற்று நீண்ட ஸ்நிக்தங்களினுடைய வொளிகள் திரண்டாப்போலே விளங்குகிற திருக்குழலையுடையளான வென்பெண்பிள்ளை தன் பெருமையிழந்தாளென்கிருள். ||ரு||

(பீடுடை) நிகிலஜநஜாதாபேக்ஷிதவிசேஷ வாராஷாஸ்ஸாயநஸம்ருத காரணகாவைபாஷ்யவகாரண நிஷ்காரணாநஸ்மாண ஜ்ஞாநஸக்திப்ரகுத்வ தாஷ்கர்வ ஸ்ருஷ்டிமத்தமஸ்ருத காரணத்வத்துக்கும் ஸாணவஹஸாணவிஹாமமன்றிக்கே ஸகலார்த்தாக்களும் தன்திருவடிகளை ஸ்பர்சித்து நிற்கின்றவிடங்களிலே கண்டுயநூராம்படி இந்தலோகத்தை அளந்தருளின ஸௌசீல்யகுணத்துக்கும் ஸகலபாண்டவ ஸமாச்ரிதரான பாண்டவர்கள் ஸாவகாசராம்படி அவர்களுக்குத் தூத்யம்பண்ணி அதுவேதனக்குப் பூர்த்தியாயிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணவாத்ஸல்யத்துக்கும்தோற்று என்பாடுடையல்குல தன் சீர்மையையிழந்தாளென்கிருள். ||ச||

இ— (வர்ணதேஹத்யாதியால்) பிறங்கிருங்கூந்தலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நீண்ட ஸ்நிக்தங்களினுடையவித்யாதியால்) ||ரு||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

பீடுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நிகிலஜநேத்யாதியால்) நான்முகனைப்படைத்தானுக்கு, என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (வதாஷ்கர்வேத்யாதியால்) மாடுடையென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸாணவஹேத்யாதியால்) வையமளந்தமணாளர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (இந்தலோகத்தையித்யாதியால்) நாடுடையென்கிறவிசேஷணத்துக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிருர் (ஸகலபாண்டவேத்யாதியால்) தூதுசெய் நம்பி என்கிற ஸம்போதனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர்(அதுவேதனக்கித்யாதியால்)சீர்மை – நல்லஸ்வபாவம், ஸௌசீல்யாதிகுணங்களென்றபடி. ||ச||

மூ— வடதளசாயி ரூபத்திலும் நீர்வண்ணனென்றபடி. கறங்கிய - ஸ்ரீகவிரோயி நிரவதிகஸ்ஞ்சாரத்தாலே, எப்பொழுதுஞ் சுழலாநின்ற, கறங்குகை - சுழலுகை. சக்கரக்கையவனுக்கு - சக்ரத்தைக் கையிலே யுடையவனான ஸ்வாமிக்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறத்தோடே அந்வயம். என் - என்னுடையவளான, பிறங்கிரும் - காந்திமத்துக்களுமாய் பஹுளங்களுமான, பிறங்குதல் - நீட்சி, இருமை - விசாலமும். இங்கு பஹுளத்தைச் சொல்லுகிறது. கூந்தல் – கேசபாசங்களையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது - போக்கினது. பீடு - பெருமை, ஜ்ஞானவாதாதிகளாலுண்டான வுத்கர்ஷமென்றபடி. அவனைக்காணாத வ்யஸனத்தாலே தன்னுடைய பெருமையை யிழந்தாளென்றபடி. * * ||ரு||

பீடுடை - ஸ்ருஷ்ட்ருத்வஜ்ஞாநஸக்த்யாதி சேஷ்டிதத்தை யுடையவனான, பீடு - சேஷ்டிதம். நான்முகனை - ஸ்ருஷ்டம். படைத்தானுக்கு - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, மாடுடை - இடமுடைத்தான, மாடு - இடம். ஸாணவஹஸாண விஹாமமற ஸகலர்க்கும் வஸிக்கும்படி பஹுதேசங்களை யுடைத்தான வென்றபடி, வையம் - ப்ருதிவியை, அளந்த - த்ரிவிக்ரமனுப் அளந்தவனான, மணாளற்கு - த்ரிவிக்ரமனுப் எல்லாரையும் தன்திருவடியாலே ஸம்ஸ்பர்சித்த ஸௌசீல்யத்தைக்காட்டி இவளை வசீகரித்திவளுக்கு நாயகனான, மணாளன் – நாயகன். நாடுடை - நாட்டையுடையவரான, நாட்டுக்கெல்லாம் உடையவர்களாகைக்கு ஸ்வாமிகளான வென்றபடி. மன்னர்க்கு - ராஜாக்களுக்கு; மன்னர் ராஜாக்கள். பாண்டவர்களுக்கென்றபடி. தூதுசெய்ய - தூத்யம்பண்ணினவனான, நம்பிக்கு - பரிபூர்ணனானவனுக்கு, ''ஸுஹிஷிவுவஸம்காயா'' இத்யாதிகள்படியே அந்த தூத்யகாரணத்தாலே க்ருதார்த்தனாயிருக்கிற க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம். என் – என்னுடையவளான, பாடுடை - விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பாடு - விஸ்தாரம். அல்குல் - நிதம்பத்தையுடையவளான பெண்ணானவள். அல்குல் - நிதம்பம், இழந்தது - போக்கினது, பண்பு – ஸ்வபாவம். தன்னுடைய நிஸர்க்க ஸௌசீல்யாதிகுணமென்றபடி. அவனை யாசைப்பட்டுப்பெருத வ்யஸநத்தாலே தன் ஸ்வபாவத்தை யிழந்

௫—பண்புடை வேதம் பயந்த பரனுக்கு* மண்புரை வையமிடந்த வராகற்கு* தெண்புனற் பள்ளியெந் தேவபிரானுக்கு* கண்புனை கோதையிழந்தது கற்பே* ।௫।

கற்பகக் காவன நற்பல தோளற்கு* பொற்சுடர்க்

ஈடு—(பண்புடை) தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபமான ஸத்வாதிகமாகையாலே தன்னிலும் சிறியதான வேதங்களை ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குக் கொடுத்த ஔதார்யத்துக்கும் பூமிப்பிராட்டியையெடுத்தருளி அவளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளின ஸ்ரீவராஹமான திருவடிவிலழகுக்கும் திருநாட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற இருப்பைக்கண்டநுபவிக்கிற அயர்வறுமமரர்களையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கவல்ல, திருப்பாற்கடலிலே பிராட்டியோடேகூடக் கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகுக்குந்தோற்று தர்ஶநீயமான திருக்குழலையுடையவென்பெண்பிள்ளை தன்னுடைய கற்பிழந்தாளென்கிறாள். ।௫।

(கற்பகக்காவன) திருப்பாற்கடலிலே பிராட்டியோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளுகையாலே ஒருகற்பகச்சோலை

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ—பண்புடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) வேதம்பயந்தபரனுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களைப்ரஸாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூமிப்ராதியால்) தெண்புனல்பள்ளி தேவபிரானுக்கென்கிற ஸமஸ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) அடிமையாக்கவல்லவென்கிறதற்கு கண்வளர்ந்தருளுகிறஅழகுக்கும் என்கிறதோடே அந்வயம். ।௫।

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

கீழ்ப்பாட்டிலே க்ஷீரார்ணவஶாயித்வம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே இப்பாட்டும் தத்விஷயமென்று நினைத்து ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) த்விதீயபாத

அ—பண்புடை - நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையவையான, பண்பு - ஸ்வபாவம், ஸமஸ்தஸ்வரூபபாதார்த்தாபலயாவத் ப்ரகாஶகத்வரூப ஸ்வபாவத்தை யுடையவையான, வென்றபடி வேதம் - வேதங்களை, பயந்த - உண்டாக்கினவனான, "யோ ப்ரஹ்மாணம் விதாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாவுக்கும் ப்ரதமமுபதேஶித்தவனான வென்றபடி. பரனுக்கு - ஸர்வவிஷயத்தாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டனான, இப்படி யெல்லார்க்கு மறிவு கொடுக்குமவன் கிடீர் இவளுடைய அறிவை அபஹரித்தானென்று அபிப்ராயம். மண்புரை - ஶைலமயமான, புரை - ஆகாரம். ஶைலத்விஷயாத்ருஶமான மான வென்றபடி. வையம் - பூமியை இடந்த - ஸ்வேதாவகாரமாய் மூலமித்தவனான, வராகற்கு - ஸ்ரீவராஹரூபனான, தெண் - தெளிந்ததான. புனல் - ஜலத்தை யுடைத்தான க்ஷீரார்ணவத்திலே, புனல் - ஜலம், தெண்புனலென்று பஹுவ்ரீஹி. பள்ளி - ஶயநத்தையுடையவனான, என் - என்னுடையவனான, ஸ்வாமியான வென்றபடி. தேவபிரானுக்கு - இங்கு தேவஶப்தம் நித்யஸூரிவாசகம். நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியான ஸ்வாமிக்கு, க்ஷீரார்ணவஶயந ரமணீயகத்தைக்காட்டி நித்யஸூரிகளையும் அங்கே அடிமைகொண்ட ஸ்வாமிக்கென்றபடி. இதுக்கு இழந்ததென்கிறதோடே அந்வயம். என் - என்னுடையவளான, கண்புனை - கண்களைப்புனையாநிற்கிற, புனைதல் - கட்டுதல் கண்டார் கண்களையெல்லாம் தன்னோடே கட்டாநிற்கிற வென்றபடி. அதாவது? வைத்தகண் வாங்க வொண்ணாதபடி தர்ஶநீயதமமான வென்கை. கோதை - கேஶபாஶத்தை யுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது - போக்கினது, கற்பு - பாதிவ்ரத்யத்தை, அவனையாசைப்பட்டுப்பெறாமையாலே தன்னுடைய பாதிவ்ரத்யத்தையே யிழந்தாளென்று பாவம். ।௫।

கற்பக - கல்பகவ்ருக்ஷங்களினுடைய, காவு - உத்யாநத்துக்கு, அன - ஸத்ருஶங்களான, அன ஶப்தம் ஸாத்ருஶ்யவாசி, கல்பகதரு வ்ருக்ஷம்போலே ரமணீயங்களானவென்றபடி. நல் - நல்லவையான ஸமாஶ்ரயண [illegible] தலிகளாலே தர்ஶிதவ்யாஸ்திகளான வென்றபடி. பல - பஹுக்களான, "ஸஹஸ்ர பாஹுரத்யாஷ்டஶதம் ஸஹஸ்ரம் ப்ரதிஸாஜஸாவ" என்கிறகணக்கிலே குறிக்கரை அணைக்கைக்கும் அவர்களுக்கு [illegible]ம் வளருகைக்குமாக ஸஹஸ்ரங்களான வென்றபடி. தோளற்கு - ஸஹஜங்களை யுடையவரான, தோள்

மூ — குன்றன்ன பூந்தண்முடியற்கு* நற்பலதாமரை நாண்மலர்க்கையற்கென்* விற்புருவக்கொடி தோற்றது மெய்யே* ॥ ௯ ॥

மெய்யமர்பல்கலன்நன்கணிந்தானுக்குப்* பையரவின்அணைப்பள்ளியினானுக்கு* கையொடுகால்செய்ய

ஆ — தழைத்தாப்போலேயிருக்கிற திருத்தோள்களிலழகுக்கும் கற்பகச்சோலையிலே பூத்தாமரைக்காடலர்ந்தாப்போலேயிருந்த திருக்கைகளின் அழகுக்கும் நிரதிஶயதேஜோயுக்தமாகையாலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவபிஷேகத்தினழகுக்கும், ஶ்ரீஶார்ங்கம்வளைந்தாப்போலேயிருந்த திருப்புருவத்தையுடையளான இவள் தன் திருமேனி தோற்றதென்கிறாள். ॥ ௯ ॥

(மெய்யமர்) அவனுடைய திருமேனியிலே தேஜஸ்ஸு பூத்தாப்போலேயிருந்த ஸௌந்தர்யமான திருவணிகலன்களாலே ஒப்பித்தருளினவழகுக்கும் திருப்பாற்கடலிலே நிரதிஶயஸௌகுமார்யமான திருவரவணையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகுக்கும் அத் திருவணிகலன்களுடைய நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் திருவனந்தாழ்வானுடைய ஃபணாமணிகளின் நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் விஞ்சியிருப்பதாநின்ற ஒளியையுடைய

இ — த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கற்பகச்சோலையிலேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) விற்புருவக்கொடியென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீஶார்ங்கமித்யாதியால்) ॥ ௯ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

மெய்யமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) பல்கலன்நன்கணிந்தானுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமித்யாதியால்) ஒப்பித்தருளினஎன்றது - அலங்கரித்தருளினஎன்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) தாமரைநாண்மலர்க்கையற்கென்று கீழ்ச்சொன்ன திருக்கையினழகை கையொடுகாலென்று இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன? கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டிலும் ஆகர்ஷகத்வம் விஶேஷிதமாகையாலே புநருக்தியில்லையென்கிறார் (அந்தத்திருவணியித்யாதியால்) கையொடுகாலென்றது உபலக்ஷணம்.

ஶ — யுடையவர் தோளர். சுடர்ப்பொற்குன்று என்றுமாறி அந்வயிப்பது. சுடர் - அதிதேஜிஷ்டமான, பொற்குன்று - கநககிரிக்கு, அன்ன - ஸத்ருஶமான, அன்ன - ஸாத்ருஶ்யம். பூம் - தர்ஶநீயமான, தண் - ஶீதளமான, திருமுடிக்கு ஸாத்ருஶ்யமான வென்றபடி. முடியற்கு - கிரீடத்தை யுடையவரான, முடி - கிரீடம். முடியையுடையவர் - முடியர். நல - நல்லவையான நீலமணிமேகங்களான ஸாஜங்களுக்குப் பரமஹம்ஸங்களானவென்படி. பல் - பஹுக்களான, இவை கைகளுக்கு விஶேஷணங்கள். தாமரை - தாமரஸத்தினுடைய, நாள் - அபிநவமான, நாள் - அபிநவம். நாள் மலர் - என்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய மகாரே பரே ணகாராதேஶ:. மலர் - புஷ்பம் போலேயிருக்கிற, கையற்கு - கைகளை யுடையவரானவருக்கு, இதற்குத்தோற்றது என்கிறதோடே அந்வயம். என் - என்னுடையவளான, வில்புருவ - தநுஸ்ஸுபோலேயிருக்கிற ப்ரூவையுடையவளான, ப்ரூஸௌந்தர்யத்தைக் கையிலேக்கொண்டுபட்டுக் கிடப்பாரைப்போலே விஜயஹேதுவான ஶரீரத்தைக்கொண்டுபோனா! இவள் தோற்றதென்று விஷாதம் இங்கே ஸூசிதம் கொடி - லதாகாரமுடையாப்போலே யிருக்கிறவள். தோற்றது - இழந்தது, மெய் - தன்னுடைய ஶரீரம் மெய்யென்று ஶரீரம், ஶரீரத்தை இழக்கையாவது ஶரீரமாத்ரமன்றிக்கே யொழிகை. "ஸத்ஸங்காஸாஞ்ஜீவிஷ்யே" என்னப்பண்ணும் தனவடிவழகைக்காட்டி "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி" என்னப்பண்ணும் இவளுடைய வடிவைக்கவர் ந்தானென்றுகருத்து. ॥ ௯ ॥

மெய் - திருமேனியிலே, அமர் - பொருந்தியிருக்கிற, தத்தவயவங்களுக் கநுரூபங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. பல் - பஹுவிதங்களாயிருக்கிற, கலன் - திவ்யாபரணங்களை, கலன் - ஆபரணம். நன்கு - நன்றாக, தர்ஶநீயமாகவென்றபடி. அணிந்தானுக்கு - சாத்திக்கொண்டிருக்கிறவனுக்கு, அணிகை - சாத்துகை, பையரவின் - ஃபணாஶாலியான ஸர்பத்தினுடைய, பை ஃபணம்- ஃபணாஜாலி. அரவு - ஸர்ப்பம், ஶாகை... ஸ்பர்ஶ: ஸௌகுமார்யஜநித நிரவதிகாநந்தத்தாலே விகஸிதஃபணனான திருவனந்தாழ்வானுடைய. அ[illegible] ஶய்யையிலே, திருவனந்தாழ்வானாகிற ஶய்யையிலே என்றபடி. பள்ளியினானுக்கு - கண்வளர்த்தியையுடையவனுக்கு, பள்ளி - கண்வளர்த்தி, பள்ளியை யுடையவன் - பள்ளியினான். கையொடுகால் - திருக்கைகளோடே

ழ—கண்ணபிரானுக்கென் * தையலிழந்ததுதன்னுடைச்சாயே * ॥எ॥

சாயக்குருந்தமொசித்ததமியற்கு * மாயச்சகடமுதைத்தமணாளற்குப் * பேயைப்பிணம்படப்பாலுண்பிரானுக்கென் * வாசக்குழலியிழந்ததுமாண்பே * ॥அ॥

மாண்பமைகோலத்தெம்மாயக்குறளற்குச் * சேண்சுடர்க்குன்றன்னசெஞ்சுடர்மூர்த்திக்குக் * காண்பெருந்

ழு— திருக்கைகள்திருவடிகள்திருக்கண்களிவைமுதற்கு மிவள்தோற்றுத்தன்னொளியிழந்தாளென்கிறாள். ॥எ॥

(சாயக்குருந்தம்) திருப்பாற்கடலில்நின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமாளிகையிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளி க்ருஷ்ணஸ்வபாவ... நாகாந்தாத்யஸாத நிரவதிநாயகஸௌந்தர்யகணிகாலங்க்ருதமான திருமுகத்திலழகுக்கும் தோற்றுத்தன்னழகிழந்தாளென்கிறாள். ॥அ॥

(மாண்பமை) கோள்வளுண்மாவலிமூவடிதாவென்றிரக்கிற ஸமயத்திலே நிரவதிகஸௌந்தர்யநிவாஸஸ்தாநமாய் அசேஷஜநநயநமநோஹாரியாய திவ்யரூபமான திருவடியினழகுக்கும் அளந்தருளுகைக்காக

இ—மென்கிறவருத்தாலே திருவடிகளைச்சொன்னது. இங்குஒளியென்றது- ஆபரணஜநிதசோபை. ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

இப்பாட்டிலே பதசதுஷ்டயமானவதாரத்தைஅருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலில்நின்றுமித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (க்ருஷ்ணேத்யாதியால) ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

மாண்பமைகோலத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொள்வளுணித்யாதியால்) எம்மாயக்குறளற்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யரூபமானவித்யாதியால்) இதீடவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளந்தருளுகையித்யாதியால்) பெருந்தோற்றத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ம—கூடத்திருவடிகளும்; செய்ய — சிவந்திருக்கிறவனான, கண்ணப்பிரானுக்கு — க்ருஷ்ணனுபகாரகனானவனுக்கு; இதுக்கு இழந்ததுஎன்கிறதோடேஸம்பந்தம். என்தையல்- என்னுடையபெண்ணானவள், தையலென்று பெண்ணுக்குப்பேர், இழந்தது — ஸ்வரூபம். தன்னுடைச்சாயே - தன்னுடையவொளியை, ஆபரணஜநிதசோபையென்றபடி. சாயை — சோபை. * * ॥எ॥

குருந்தம் — அஸுராவிஷ்டமான குருந்தவ்ருக்ஷத்தை, சாய - வேரோடேசாயும்படி, ஒசித்த - முறித்தவனான, தமியற்கு - அஸஹாயவீரனான, தமியன் — ஏகாகீ, மாயச்சகடம - மாயாசகடத்தை, உதைத்த - திருவடியாலே நாசம்பண்ணினவனான, மணாளற்கு - மணவாளனான, சகடபஞ்ஜநாதிவ்யசேஷ்டிதத்தைக்காட்டி இவளுக்குநாயகனானவென்றபடி. ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கு தநுர்பங்கம்போலே இச்சகடபஞ்ஜநமிவளுக்கு ஸ்வீகாரமாய்த்தென்றுகருத்து. பேயை - பிசாசியை, பூதநையையென்றபடி. பிணம்பட - பிணமாய்விழும்படி, பாலுண் - ஸ்தந்யத்தையுண்டவனான, பேயைஸ்தந்யத்தையுண்டவனென்று விசேஷணங்களுக்குஸாமாநாதிகரண்யம். பிரானுக்கு - பூதநைபோலேயுபகாரத்தைவிளைக்கும்படி உயிரோடேவிடாதே த்ருடியாம்படியாகப்பண்ணின உபகாரகனுக்கு, என் - என்னுடையவளான, வாசக்குழலி - நிரவதிகவாஸனையாயுள்ள கூந்தலையுடையபெண்ணானவள், வாசம் - வாஸனை, இழந்தது - ஸ்வரூபம், மாண்பு - ஸௌந்தர்யம், அவனுக்காகவன்றிஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேதன் ஸௌந்தர்யத்தையிழந்தாளென்றபடி. ॥அ॥

மாண்பு - ஸௌந்தர்யம், அமை - வர்த்திக்கிற, கோலத்து - அவதார விக்ரஹத்தையுடையனான, கோலம் - வேஷம். இங்கு ஸாம்ஸாரிகரூபமான வவதாரவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. கோலமுடையவன்-கோலத்தன். கோலத்தெம்மாயக்குறளற்கு என்று ஸாமாநாதிகரண்யமாகையாலே கோலத்தனென்கிறவிடத்தில் அன்ப்ரத்யயலோபம். எம் - அஸ்மதீயனான, அவ்வழகாலே நமக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. மாய - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான, குறளற்கு - ஸ்ரீவாமநனான, சேண் - உந்நதமான, சேண்மையும் உந்நதவாசி. சுடர்க்குன்று - தேஜோமயமான பர்வதத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருசமான, செஞ்சுடர் - காவலான தேஜஸ்ஸையுடைத்தான, மூர்த்திக்கு- திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையவனான, காண்- "த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" மென்கிறபடியேதர்சநீயமான, பெருந்தோற்றத்து "ஜநாரதஸம்ஸ்தாநம்" என்கிறபடியே.

மூ—தோற்றத்தெங்காகுத்தநம்பிக்கென்* பூண்புனைமென்முலைதோற்றது பொற்பே* ௬॥

பொற்பமைநீண்முடிபூந்தண்டுழாயற்கு* மற்பொருதோளுடைமாயப்பிரானுக்கு* நிற்பனபல்லுருவாய்

நிற்குமாயற்கென்* கற்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே* ।ய।

ஆ—தாமரைக்காடலர்ந்ததொரு மாணிக்கமலைபோலே வளர்ந்தருளினபோதையழகுக்கும் "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" என்னும்படி திவ்யமானஜந்மத்தையுடையனான தசரதாத்மஜனுடைய ஸௌசீல்யலாவண்யாதிகல்யாண குணங்களுக்கும்தோற்று ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷதசைகளிலே இவள் தன்னுடைய லாவண்யமிழந்தாளென்கிறாள். ॥௬॥

(பொற்பமை) அயர்வறுமமரர்களும் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியும் கண்டு தன்னுடைய நிரதிசயஸ்வரூபமான திவ்யாபரணங்களைக்கொண்டொப்பித்தருளப்பண்ணின அழகுக்கும் அவ்வழகுக்குறியழியாதபடி மற்பொருத வ்ருத்தாந்தத்துக்கு அவனுடைய ஸௌலப்யாதிகமான ஸ்வபாவத்துக்கும் தோற்கையா

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷ்வித்யாதியால) நம்பிக்கென்கிறவிடத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யேத்யாதியால்) பூண்புனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்)॥௬॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

பொற்பமைநீண்முடியென்று ராஜாதிராஜஸம்பந்தமான திருவபிஷேகத்தைச்சொல்லுகையாலே நித்யஸூரிஸேவ்யத்வமும் மற்பொருதோளென்று ஸௌலப்யத்தைச்சொல்லுகையாலே ஸ்ரீமத்வாரகாவ்ருத்தாந்தமும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) திவ்யாபரணஸ்வரூபமானவென்கிறவிடத்திலே "ஸ்வயோக்யாஸ்வரூபாநுரூபதாபந்நாந்யவத"மென்கிறவநந்தவசநம். தண்டுழாயைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே பஞ்சாயுதாபரணம். ஒப்பித்தருளவென்றது - அலங்கரித்துக்கொள்ளவென்றபடி. த்விதீயவாக்யத்தில் தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகுக்குறியழியாதவித்யாதியால்) மற்பொருதவென்றது - ஸ்வயோதனம்பண்ணினவென்றபடி. த்ருதீயவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) அவனுடையவென்கிறத்துக்கு ஸௌலப்யத்துக்கு

ரூ—பெரிய வாத்ஸல்யத்தை யுடையவனான, தோற்றம் - ஆவிர்ப்பாவம். அவதாரரஹஸ்யஶ்லோகத்தின்படியே திவ்யமான வாத்ஸல்யத்தை யுடையவனாலென்றபடி. தோற்றத்தையுடையவன் - தோற்றகதான். தோற்றத்தெங்காகுத்தநம்பி என்று ஸம்போதனம். எம் - ஸ்வதாஸ்யாஸக்தியான, "தயரதற்குமகன்தன்னையன்றிமற்றிலேன்"னென்றாரிறே, காகுத்தநம்பிக்கு - காகுத்ஸ்தனாய் ஸகலகல்யாணகுண பூர்ணனானவனுக்கு, இதுக்குத் தோற்றது - என்கிறத்தோடே அந்வயம். என் - என்னுடையவளான, பூண் - ஆபரணங்களை, புனை - தொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற. புனைதல் - தொடுத்தல். ஆபரணங்களை யடைவாக தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. மென் - ம்ருதுக்களான, விரஹதாபாஸஹிஷ்ணுக்களான வென்றபடி. முலை - ஸ்தனங்களையுடையவளான பெண்ணானவள், தோற்றது - இழந்தது, பொற்பு - அழகு, லாவண்யமென்றபடி. அவனுக்காகவந்த தாபாதிஶயத்தாலே தன்லாவண்யத்தை யிழந்தாளென்றபடி. * * ॥௬॥

பொற்பு - அழகு, அமை - பொருந்தியிருக்கிற. நீள் - உத்துங்கமாயிருக்கிற, முடி - கிரீடத்தை யுடையவனான, பூம - திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலே வாஸிதமான, தண் - அந்த திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலே ஸுகிதமான, துழாயற்கு - தாஸியை யுடையவனான, மல் - மல்லரோடு, மல் - ஸ்வம் யுத்தம், மல் பொருவென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்யவகாரேவ வைபரீத்யம். பொரு - யுத்தம் பண்ணினவையான, தோளுடை - தோள்களை யுடையவனான, மாய - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான, தோள்களிலே கந்தவசாத்தின அடையாளம் குறியழியாதே யுத்தம்பண்ணின ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனானவென்றபடி, பிரானுக்கு - அவ்வழகை ஸ்ரீமதுரையிலே பெண்களுக்குபகரித்தவனான, நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, இதுஜங்கமங்களுக்குமுபலக்ஷணம். பல் - பஹுக்களான, உருவாய் - ஶரீரங்களாய், ஶரீரபூதனாயென்றபடி. நிற்கும் - நிற்கிறவனான, மாயற்கு - ஸர்வாந்தராத்மாவாயிருக்கச்செய்தே தத்கதோஷதோஷரஹஸ்யத்தையுடையிருக்கிற ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனுக்கு இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம். - என்னுடையவளான, கற்புடையாட்டி - அறிவுடையவளாயிருக்கிற பெண்ணானவள், கற்பு - அறிவு. கற்புடையவள் - கற்புடையாட்டி. இழந்தது - ஸர்வம். கட்டு - ஸங்கோசம்.

மூ—கட்டெழிற்சோலைநல்வேங்கடவாணனைக் கட்டெழிற்றென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* கட்டெழிலாயிரத் திப்பத்தும்வல்லவர்* கட்டெழில்வானவர்போகமுண்பாரே* ||௧௧||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரயோஜநம் விரோதிநிவ்ருத்தியும் பகவத் ப்ராப்தியுமாகையாலே அவற்றைச் சொல்லுகிறது. தன்னையும் தன்னுடைமையையும் சட்டமாக்கிற தென்கிறான். ||யி||

(கட்டெழில்) பரமபோக்யதையையுடைத்தான சோலைகளாலே சூழப்பட்ட திருமலையிலே நின்றருளின திருவேங்கடமுடையானுடைய கல்யாண குணங்களையே அனுபவிக்கையாலே, ஸர்வகல்யாணமான இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுடைய கல்யாணமான வைபவத்தை யடங்க அனுபவிக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— மென்கிறதோடே அந்வயம். சர்ப்புடையாட்டி என்று ஜ்ஞாநவைசித்ர்யத்தைச் சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுநினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசக்த்யாதியால்) ||டு||

✻ நிகமனம். ✻

த்விதீயபாதத்தில் கட்டெழில்ஸப்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபோக்யதையால்) தென்குருகூர் சப்தத்தையுரைக்கிறார் (திவ்யதேசத்தால்) வைத்துக்கொண்டுஎன்கிறதுக்கு ஸர்வகல்யாணமான என்கிறதோடே அந்வயம். ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணகுணங்களால்) த்ருதீயபாதத்தில் கட்டெழில்ஸப்தத்தை பத்துக்குவிசேஷணமாக்கியுரைக்கிறார் (ஸர்வகல்யாணத்தால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமமரர்களால்). ||௧௧||

ப—தூதாதீயங்களெல்லா மென்றபடி, கட்டு ஸப்தம், ஸகலஸம்பந்தம். * ||டு||

கட்டெழில் — க்ருஸ்நமமா யிருக்கிற, கட்டு - க்ருஸ்நம், காம்யமா யிருக்கிற வென்றபடி. சோலை - பரம்பரைபுடைத்தான, நல் - நல்லதான, சேஷசேஷிகளிருவர்க்கும் போக்யமான என்றபடி. வேங்கட - வேங்கடாசலத்துக்கு வாணனை - நிவாஸகனான ஸ்ரீநிவாஸனை, வாணன - நிவாஸகன், இதுக்குச்சொல் லென்கிறதோடே அந்வயம். கட்டெழில் - காம்யமாயிருக்கிற, எங்கும் ஸமவேதமான என்றபடி. தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்கிற, சடகோபன்சொல் - ஸம்பாதனமருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிசேஷணம், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலும் கட்டெழில் - காம்ய கல்யாண குணமான, இப்பத்து - இந்த தசகத்தை, வல்லவர் - அப்யஸித்தவர்கள், கட்டெழில் - அடங்க - உஜ்வலமான, வானவர் - நித்யஸூரிகளுடைய, போகம் - போகத்தை, உண்பாரே - அனுபவிப்பார்கள். * * * * * ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ப்ரபந்நஜநஸம்ரக்ஷணதீக்ஷிதாய நம:.

ஸ்ரீ:,

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(௩ - ௩.)

பாரம்யம் ஸ்ரீநிவாஸஸ்ய [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௪||

(பாரம்யம்) மாலுக்குவையமளந்தமணாளற்கு - என்பதாலும் திருவுலகளந்தருளினதாலும், ([illegible]) சங்குவில் வாள் தண்டுசக்கரக்கைய ற்கு - ஸமஸ்தாயுதஸம்பந்தத்தாலும், [illegible] மேலிரும்பாட்டிலே நீலகுண்ட திறங்கிளர்வாய்ச்சிறுக்கள்வ ற்கு,

[illegible] — என்று சொல்லுகிற உபாயமாயும் ஸம்ரக்ஷிக்கப்படுகிறது. (ஸஹஸ்ரநாமோப ஸ்ருதவாக்) பிரு ... உலகங்களைப்படைத்தானுக்கு - [illegible] வைபவஸ்ய ஸ்பஷ்டிக்கையாலும், (தேவாதேவோப்பூர்வாக்) தேவபுனற்பள்ளிபெற்றதேவபிரானுக்கு - [illegible] களைக்கு [illegible] களுக்கையா லும், (ஸாநகவ) கற்பகக்காவனயிக்ருதி - [illegible] வங்களாயிருக்கிற திருத்தோள்கள் முதலான [illegible] களையுடையவனுகையாலும், (தைலஸுகேசி) பெய்யபர்பல்கலன் நன்கணிந்திருந்தானுக்கு - [illegible] பங்களிலே பொருந்தியிருக்கிற திவ்யாபரணாலங்காரத்தாலும், (காருஹாக) சாயக்குருந்த மொசித்த - [illegible] நத்தாலும், (ப்ராதஸ்ஸ்வரதிபோஸு) காண்பெருந்தோற்றத்தெங் காகுத்தநம்பிக்கு - [illegible] வத்தையுடைய [illegible] ங்களாலும், (ஸர்வ ஜ்ஞாநியாக) நிற்பரம்பல்யாநவாய்க்கும் [illegible] - [illegible] களுக்கும் [illegible] யாநிற்கையாலும், எம்பெருமான் ஆச்ரிதருடைய [illegible] [illegible] களை [illegible] மென்று "மாலுக்குவையம்" என்கிற ஸ்லோகத்திலே [illegible] செய்தாரென்கிறார். ௭௫

*[வேதாநாஸ்ரேஷ்டநவாக், வேதம்பயந்த - [illegible] நத்தாலும், ஸ்ருஷ்டி-ப்ரதாநம் என்று பதினொண்ணாயிரம்.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❦ ✳ ❦

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (உண்ணுஞ்சோறு) இப்படியெம்பெருமானைப்பிரிந்தவ்யஸநத்தாலே [illegible] [illegible] ப்பிராட்டி [illegible] யைக்கொண்டு திருக்கோளூரிலே யெழுந்தருள, திருத்தாயாரிவளுடைய [illegible] வ்யஸநத்தாலே [illegible] [illegible] யாலே [illegible] வற்றையநுஸந்திக்க [illegible] பின்னை நெடும்

❦ ஏழாந்திருவாய்மொழி. ❦

இ— [illegible] திருவாய்மொழியிலெம்பெருமான்பக்கல் [illegible] த்தாலே தம்முடைய [illegible] ங்களெல்லா [illegible] தமக்குப்பிறந்த [illegible] த்தைப்பேசின வாழ்வார் [illegible] த்திருவாய்மொழியிலே [illegible] தனியே திருக்கோளூரிலே போனாளென்றும் இனியொருக்கால வருவளோவென்றும் அங்கே [illegible] நிற்கும் மோவென்றும் மற்றுமிப்படி சிலவற்றைப்பேசுகை [illegible] மென்றுவென்ன [illegible] (இப்படியித்யாதியால்) இப்போதே யெம்பெருமானை [illegible] பிறந்த [illegible] த்தாலே [illegible] யை [illegible] த்து அவனை [illegible] யிலே [illegible] திருக்கோளூரிலே யெம்பெருமான்பக்கலிலே [illegible] ராய் அந்த [illegible] த்தாலே [illegible] போய்ப்புகுந்ததாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே தன்னுடைய [illegible] யை [illegible] அந்த [illegible] த்தாலும் முன்பே [illegible] வ்யஸநத்தால் வந்திருந்த [illegible] [illegible] ராயிருக்க; தம்முடைய [illegible] யைக்கண்ட [illegible] [illegible] த்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடையவிந்த [illegible] யை யெம்பெருமானுக்கு [illegible] ன்று கருத்து. அவற்றையநுஸந்திக்கவென்றது - எழுந்தருளுகிற [illegible] க்கண்ட [illegible] என்றபடி. [illegible] போதுங்கூடவென்றது - [illegible] பின்பென்றபடி. *

❦ ✳ முதற்பாட்டு ✳ ❦

[illegible] மும் [illegible] கமும் க்ருஷ்ணனென்றிப்படி சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க சோறுநீர்வெற்றிலை யென் [illegible] ம் க்ருஷ்ணனென்றிப்படி சொல்லுவானேனென்ன இந்த [illegible] தாமருளிச்செய்கிறார்

௯— உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம்* கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றேகண்கணீர் மல்கி* மண்ணினுள் அவன்சீர்வளமிக்கவனூர்வினவி* திண்ணமென்னிளமான்புகுமூர்திருக்கோளூரே* ॥க॥

ஆ— போதுங்கூட ப்ரவேசிக்கையாயிவளைக்காணாமையாலே இவளையிழந்தேனென்கிறாள். லோகவிலக்ஷணமான தாரகபோஷகபோக்யங்களை யிவள் ஸாதிக்கவேணுமென்றுகொண்டு சென்றால் அத்தையாதரியாதே எனக்கு தாரகமும் போஷகமும் போக்யமும் கண்ணனெம்பெருமான் என்றென்றேசொல்லி யவனைப்பெறாமையாலே கண்கள் நீர்மல்கியிருந்த வென்னுடையபெண்பிள்ளை ஸாக்ஷியிலெங்குந்தைகாணும் ஹேயகுணங்கள் ஸத்யமாக விவனைவளைத்துக்கிடக்கிற திருக்கோளூரிலே யதிராத்ரஸஹஸ்ராநவேஸாபாகையாலே யவ்வூரை

இ—(லோகைகத்ரியால்) கொண்டுசென்றாலென்றது - நாங்கள்கொண்டுபோய் ஸமர்ப்பித்தாலென்றபடி. உண்ணுஞ்சோறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரகமுமென்று) பருகுநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போஷகமுமென்று) தின்னும்வெற்றிலையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (போக்யமுமென்று) இத்தால் ஸுப்ரிதாநாயசரணபோஷணாதிநிதாநகமென்கிறமஹாவசனமித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமென்றுஸூசிசம். என்னிளமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையபெண்பிள்ளையென்று) மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவனூரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷியிலெத்ரியால்) இவனைவளைத்துக்கிடக்கிறதென்றது - இந்த எம்பெருமானை வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்றபடி. வினவியென்கிறவிடத்தில் ஸம்பவிலக்ஷணமானவஸம்பத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அதிராத்ரத்ரியால்) வினவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரையித்ரியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத்

ஈ—உண்ணுஞ்சோறு - பசித்தஸமயத்திலேசரீரதாரணார்த்தமாகவுண்ணப்படுமதான ஓதனம், பருகுநீர் - த்ருஷாயிக்யஸமயத்திலே த்ருஷ்ணாசமநார்த்தமவேணுமென்று போஷகமாகப்பருகப்படுமதான பாநீயம், பருகுகை - பானம் பண்ணுகை. தின்னும்வெற்றிலையும் போகார்த்தமாகத்தின்னப்படுமதான வெற்றிலையும், எல்லாம் - இப்படி தாரகபோஷக பருகப்படும். போக்யங்களானவையெல்லாம், எம்பெருமான்கண்ணன் - ஸர்வஸ்வாமியான க்ருஷ்ணன், ஸர்வபூதாநிகளெனக்கு தாரகபோஷகாதிகளென்று "வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்" மென்கிறபடியே க்ருஷ்ணனெனக்கு தாரகபோஷகாதிகளெல்லாம் பிராப்ய்மென்றபடி. சோறுநீர்வெற்றிலை யென்றிவ்வளவேயோ சொல்லவமையாதோ? இவற்றில் ப்ரத்யேகஞ்சொல்லுகிற விசேஷணங்கள் எதுக்கென்னில்? ஸர்வபூதாநிகள் ப்ரத்யேகமாக ஸம்ஹிதங்களாயிருக்கையாலே தத்வாத்ருத்யவிவ்விசேஷணங்கள் - ஸர்வபூதாநிகள் ஆவிர்பாவஸமயத்திலேயாதொருபடி இருக்கும்? அப்படியேயிருக்குமெப்போதும் எம்பெருமானிவளுக்கு என்றதாய்த்து. என்றென்றே - இப்படியே பின்னையும் பின்னையுஞ்சொல்லி, கண்கள் நீர்கள் மல்கி - அவனைக்காணாமையாலேகண்களிலேஜலங்கள் ப்ரவஹித்து, இது ஸ்வபாவமானதுமிங்குகண்களிலே ஜலம்ப்ரவஹித்திராநின்றவளான என்றபடி. "அமிதரவஸ்வம் லோகதிதம் ப்ராவ்ருஷஜலஸ்ரா"மென்கிற விடத்திலே ப்ராவ்ருஷென்றது ப்ராவ்ருட்காலம் என்று வர்ஷாகாலம்போலே யிங்கும் நீர்கள்மல்கி என்றது நீர்கள் மல்கியிராநின்றவளான என்றபடியாகக்குறை யில்லை யிறே; என் - என்னுடையவளான், இது ஸாபிப்ராய விசேஷணம். என்னுடைய பெண்ணாகையாலே அவனெழுந்தருளி யிருக்கிற திருக்கோளூர்க்கே போவளென்றபிப்ராயம். ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹத்தில் பிறந்தவர்கள் அவர்களைப் போலே யிருப்பார்களிறே. இளமான் - பால்யவதியானவள், தத்ருப்யமான பெண்ணானவள்என்றபடி. இதுக்குப்புகுமூர் என்கிறத்தோடேஸம்பந்தம். மண்ணினுள் - ஸம்ஸ்ருதிக்குள்ளே, அவன்சீர் - அவனுடையகல்யாணகுணங்களுடைய, வளம் - ஸம்ருத்தியானது, மிக்க - மிகுந்திருந்த, கல்யாணகுணங்கள் மிகவும் ப்ரகாசிதங்களாயிருந்தவென்றபடி. அவனூர் - அவனுடையவூரை, அவனுக்கு க்ருதார்த்தமான திருக்கோளூரை, வினவி - ப்ரச்நம்பண்ணி, அவ்வூரிலாஸக்தியத்தாலே அவ்வூரெத்தனைதூரமுண்டென்று எதிரேவருகிற ஜனங்களை யெல்லாம் கேட்டு என்றபடி. புகுமூர் - போய்ப்ரவேசிக்கத்தக்கவூர், திருக்கோளூரே - ஸ்பஷ்டம். ஸாதாரணத்தால்வேறொரு ஊரென்றென்று தோற்றுகிறது. திண்ணம் - இது நிச்சிதம், என்னுடையபெண்ணாகையாலே அவனூரல்லதுபுகாமையாலும் பாவஜ்ஞரின்போலே ஸ்வேச்சையாகையாலே வேறோரிடத்திலே போகமாட்டாமையாலும் திருக்கோளூரிலேயே போமவள், இதில் ஸந்தேஹமில்லையென்று பாவம்.

மூ — ஊருநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போலவனுடைய* பேருந்தார்களுமேபிதற்றக்கற்புவானிடறிச்* சேருநல்வளஞ்சேர்பழனத்திருக்கோளூருக்கே* போருங்கொலுரையீர்கொடியேன்கொடிப்பூவைகளே* ॥௨॥

ஆ — வினவிவிளவி தனக்கதுவே ப்ராப்யமாகக்கொண்டு திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புகும், இதிலொருஸந்தேஹமில்லை. அங்ஙனே கண்கள்நீர்மல்க விருந்தவிருப்பையாகிலும் கண்டிருக்கப்பெறுகிறிலேன், இழந்தேனென்றலற்றுகிறாள். ॥௧॥

(ஊருநாடும்) அவனுடையகல்யாணநாமங்களையும் திவ்யவிக்ரஹங்களையும் நிரவதிகமான ப்ரீதியோடேகூப்பிடுகிற தன்னுடைய வ்யாபாரத்தைக்கேட்டு ஊநநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போலே க்ருதஜ்ஞதையாலே மேற்கொண்டு அத்திருநாமங்களையும் திவ்யவிக்ரஹங்களையுமே சொல்லிக்கூப்பிடும்படியாகக் கூப்பிடுகிறவிவள்

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலி த்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பாவகாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே யித்யாதியால்) “ஆனந்தஜநகேந்தோஸ்ஸ்வாந்தேஷிக்ருதமாதவாநு । லோகாவரமணாவிஷ்டாந்த்ருஷ்ட்வா ஸந்தேஹவிஷு:” என்கிறபடியே ஸம்ஸவிஷயமான இவளைக்கண்டுகொண்டிருக்கை நமக்குப்ராப்தமாக ப்ராப்தமிறே என்றுகருத்து. ॥௧॥

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

பூர்வாபரத்தி லஸிமேஷார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) அதிலவனுடைய நாமங்களையென்றது - பேர்கள்நாமங்களுக்கு வாசகங்களாகையாலே இங்கு பேருமென்றது ஸஜாதீயமான நாமவாசமென்கிறகருத்தாலே. ஆகையாலிறே மேல் அந்தநாமங்களையுமென்று சொல்லவேண்டின ஸ்தானத்திலே அத்திருநாமங்களையுமென்றுசொல்லிற்று. பிதற்றவென்கிறவிடத்தில் ஸம்பாவிதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (க்ருதஜ்ஞதையாலேமேற்கொண்டென்று) தார்களுமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யத்யாதியால்) விக்ரஹமும் ஸம்பந்தாதிஸ்வரூபம். பிதற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லித்யாதியால்) கற்புவானிடறி என்கிறவிடத்தில், ஸம்பாவிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார்.

ப — ஊரும் - தானிருந்தக்ராமமும், நாடும் - அத்தோடேசேர்ந்ததேசமும், உலகமும் - அந்ததேசத்தோடே சேர்ந்தலோகமும், இஸ்ஸவங்கள் உன்னுடைய ப்ராப்யாமிபோலே தந்தஜநவாஸங்கள். அந்தந்தஜநங்களுடைய ஸம்பந்தாநுஸ்ருதமாக ஊரும் நாடுமுலகமுமென்று நிர்தேசம். இதுக்குப்பிதற்றுமென்கிறதோடு அந்வயம். தன்னைப்போல் - வைலக்ஷண்யத்தாலே உபமானமாக மலற்றுநிற்கிற தன்னைப்போலே, அவனுடையபேரும் - அவனுடையதிருநாமங்களையும், தார்களுமே - மாலைகளையுமே, இதுஸம்பந்தாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம். பிதற்ற - வைலக்ஷண்யத்தாலே க்ரமமாகச்சொல்லும்படி, தேவதேவபிரானென்றும்சங்கென்றும்சக்கரமென்றும் துழாயென்றும்தான்பிதற்றுகிறாப்போலேயெல்லாருமபிதற்றும்படியிருக்கிறவளானவென்றபடி. அதாவது ஸர்வமும் அப்படியே கூப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறவளானவென்கை இதுபெண்ணுக்கு விசேஷணம். வான் - உயர்த்தான, வான்ஸ்வரூபம் உயர்த்துக்குவாசகம். ஸர்வருக்கும் அசாதாரணமான என்றபடி. கற்பு - தன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வ மர்யாதையை, கற்பு - மர்யாதை, இடறி - த்ருணீகரித்து, இதுக்குசேருமென்கிறதோடே அந்வயம், நல்வளம் - நல்லஸம்பத்துக்களானவை, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, இதுஊருக்கு விசேஷணம். பழனத்திருக்கோளூர்க்கே - நல்லகழனிகளையுடைத்தான திருக்கோளூரிலே, பழனம் - கழனி, ஸாகவாத்யாவகஸ்வராஸ: அக்கரைக்கேஇக்கரைக்கே என்னுமாப்போலேதிருக்கோளூர்க்கே என்று ஸப்தமீ, சேரும் - போய்ச்சேராநின்றவளான, கொடியேன் கொடி - க்ரூரமானபாவத்தை யுடையவளானவென்னுடையகொடியானவள், கொடிபோலே ஆஸ்ரயாபேக்ஷையானபெண்ணானவளென்றபடி. கொடிது - க்ரூரம், அத்தையுடையவள் கொடியாள். இஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொளும்போது கொடியேனென்றுஸ்வபாவமாயிருக்கும். பெண்ணைப்பிரிந்த து:க்கத்தாலே கொடியேனென்று தன்னைவெறுக்கிறாள். போருங்கொல் - திரும்பிவருவளோ, போருகை - வருகை. பூவைகளே - அவளுடையபூவைகள், பூவை - ஸாரிகை, உரையீர் - சொல்லுங்கோள், அவள்தன்போக்குவரத்தை நீங்களென்றோ சொல்லலாகாது நீங்களுக்கெல்லாஞ்சொல்லிப்போவளே? ஆதலாலவள்வருவாள் வாராளென்கிறத்தை எனக்குச் சொல்லவேணுமென்று கருத்து. பாவியானநானிருக்கையாலே வராதொழியவும் ஸம்பாவிதம்? அவளிருக்கையாலே வரவும் ஸம்பாவிதம்? அதிலவள்சொல்லிப்போனத்தைச் சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥௨॥

மூ—பூவைபைங்கிளிகள்பந்துதூதைபூம்புட்டில்கள்* யாவையுந்திருமாறிருநாமங்களேகூவிஎழுமென்*பாவை போயினித்தண்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே* கோவைவாய் துடிப்பமழைக்கண்ணொடென்செய்யுங்கொலோ॥

ஆ—அத்யவஸாயம்பொறுக்கமாட்டாமையாலே உத்க்ருஷ்டமான தன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை த்ருணவந்நிரூபித்து மெய்யாய்க்கொண்டு போகட்டுச்செல்வனன்சேர்பதனத் திருக்கோளூருக்கே போய்ப்புக்கும் ஸாமர்த்யமுடையனான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை யுங்களினித்தாங்கிலு மொருகால்வருமேயென்று யென்றவளுடைய பூவைகளைக்கேட்கிறாள். ௩௨॥

(பூவை) ஸ்ரீஸாமோகத்தைக்கொண்டுவந்த ஸாஸ்த்ரிகாதி ஸ்ரீ ஸாவகரணங்களைக்கண்டால் வரும்ஸ்ரீ ஸாஸாம்யம் தனக்குப்பிராட்டியோடே ஸம்ஸாரணன வெம்பெருமானைக்காணுமதுவேயாகையால் அவனைநினைத்துக்காணப்பெறாமையாலே அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூப்பிட்டு அச்சொல்லினுடைய ஸாமர்த்யத்தாலும் குளிர்த்தியாலும் உஜ்ஜீவித்திருக்கிற வென்பெண்பிள்ளை திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக்கு இனிதன்னுடைய

இ—(அத்யவஸாயமித்யாதியால்) மாட்டாமையாலேயென்கிறதற்கு த்ருணவந்நிரூபித்துமெய்யாய்க்கொண்டென்கிற த்தோடே ஸம்பந்தம். வானென்கிறவடித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டமானவென்று) கற்புஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்த்ரீத்வத்தையென்று) இடறிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருணவந்நிரூபியால்) சேருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (போய்ப்புகுமென்று) புகுமென்றதுதி யாகுமன்று, புகும்வளாஸவென்றபடி. இதுபெண்பிள்ளைக்கு விசேஷணம். கொடியேன்கொடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமர்த்யாதியால்) போருங்கொல்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களையித்யாதியால்) வருமேயென்றது - வருமோஎன்றபடி. அவளுடையபூவைகளை இத்யாதியாலே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுரைக்கிறார். திருக்கோளூருக்குப்போனாளென்று கீழ்ப்பாட்டிலேநிரூபித்தாள்; திரும்பிவருவளோ! வென்றிப்பாட்டிலே பூவைகளைக்கேட்கிறாளென்றுஸங்கதி. ௩௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

யாவையுந்திருமாலென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸாமோகஸ்மித்யாதியால்) திருநாமங்களேகூவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைநினைத்தித்யாதியால்) எழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமர்த்யத்தாலுமித்யாதியால்) என்பாவையென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்பெண்பிள்ளையென்று) என்செய்யுங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிதன்னுடையவித்யாதியால்) (அன்றியேஇத்யாதி) அவனிவளுக்கெதிரேவந்து ஸாமதாதிகளைப்பண்ணி குணஸாகரமானவோம்

பூ— பூவை - ஸ்ரீஸாமோனஸாரிகைகள், பைம் - பச்சைவர்ணங்களான, கிளிகள் - ஸுகங்கள், பந்து - கந்துகம், தூதை - உண்டுகொள்ளும்வாவகரணங்கள். பூம்புட்டில்கள் - புஷ்பவெடிகைகள், யாவையும் - இந்த ஸ்ரீஸாவகரணங்களெல்லாம், திருமால் - ஸ்ரியப்பதியே, இவளுக்கிதிசேஷம். இந்த ஸ்ரீஸாவகரணங்களைக் கண்டால் இவளுக்கஸஹ்யமாயிவையெல்லாத்தாலும்வரும்ரஸமெல்லாம் ஸ்ரியப்பதியைக்கண்டாலவிக்கை யென்று, ஸர்வமாயிருக்குமிவளுக்கென்றபடி. திருநாமங்களேகூவி - அவனுடையதிருநாமங்களையே கூப்பிட்டு, தனக்குஸாவமியமஹாயனுமாயிருந்தவனைக்காணக்கிடையாவிட்டவாறேயவனுடைய திருநாமங்களையேயலற்றியென்றபடி எழும் - அததாலே ஸாணதாரணம்பண்ணி யுஜ்ஜீவித்திராநிற்கும, வேறொரு ஸ்ரீஸாவகரணங்களைக் கொண்டு போதுபோக்கவேண்டும்படியான வாய்யவஸ்திலும் அவன்திருநாமங்களையே கொண்டுஜ்ஜீவியாநிற்கும், இதென்ன ஸாமர்த்யமோ வென்றபடி. என்பாவை - என்னுடைய பெண்ணானவள், பாவை - பெண். தண்பழன - ஜலஸம்ருத்தியாலேஸ்ரீதளங்களான கழனிகளை யுடைத்தான, பழனம் - கழனி, திருக்கோளூருக்கே - ஸமஸ்தம் ஸக்தம், போய் - இத்திருநாமோச்சாரணரஸமிருக்கவித்தை விட்டுப்போய், இங்கிருந்த நாள் மற்றொன்றுமாராகமாய் அங்கேபோயவனோலேபரிக்கபோனாளோவென்று கருத்து. இனி - அவ்வூரிலேபுக்கபின்பு, கோவைவாய் - பிம்பஸமம்போலேசிவந்திருக்கிற தன்னுடையவாயானது, துடிப்ப - உகவைமேமத்தால் துடியாநிற்க, மழைக்கண்ணொடு - வர்ஷம்போலே யாராவமானகண்களோடே, என்செய்யுங்கொலோ - என்னசெய்வளோ, அவனைக்கண்டு ஸந்தோஷிப்பளோ? அன்றிக்கே யவனுடையவிலக்கணமையாலே பின்னையும் உத்ஸேகியாநிற்பாளோ வென்றபடி.

மூ— கொல்லையென்பர்கொலோ குணமிக்கனளென்பர்கொலோ,* சில்லைவாய்ப்பெண்டுகளயற்சேரியுள்ளாருமெ
ல்லே* செல்வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே* மெல்லிடைநுடங்கவிளமான்செல்லமேவினளே* ௪॥
மேவிநைந்துநைந்துவிளையாடலுறாளென்சிறுத்* தேவிபோயினித்தன்திருமால்திருக்கோளூரில்* பூவியல்

ஆ— ஜநாபவாதமெல்லாம் வர்ணமாம்படியிருக்குமோ? அன்றியே தன்னுடைய கண்ணில் நீருமூகையு மேடாயிருக்குமோவென்கிறாள். ॥௪॥

(கொல்லை) ஸௌந்தர்யத்தால் ஸர்வஸ்வமாய்க்கொண்டவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருக்கோளூர்க்கே உத்யுக்தையானவிவள் மெல்லிடைநுடங்கப்போனாள், ஸ்த்ரீத்வமெல்லையைக்கடந்தாளென்று லௌகிகர்களானவர்கள் குற்றமாகச்சொல்லுவரோ? அன்றியே திருக்கோளூரிலே பொருந்தியிருக்கிற ஸ்வாமியிடமே இருக்கும்படி யென்? என்று உத்தமகுணமாகச்சொல்வரோ? அங்ஙனே குணமாகச்சொல்லுகை ஸம்பவிக்குமோ? ஸாமான்யமான குணத்தையும் தோஷமாகவேகாண்கிற லௌகிகஸ்வபாவமிருந்தபடி யென்னென்று இன்னாதாகிறாள். ॥௪॥

(மேவிநைந்து) பிள்ளையாய்விளையாடும்பதமாலே பிள்ளைகளோடே விளையாடுகையிலே ஆதரமின்றியே

இ— நாயிகனாலே ஆஶ்லேஷிப்பியாமையாலே பின்னையும் அழுதுகொண்டே கிடக்குமோவென்றபடி. ॥௫॥

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்தாலித்யாதியால்) இளமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்யுக்தையானவிவளென்று) சொல்லையென்பர்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீத்வமெல்லையித்யாதியால்) குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயித்யாதியால்) சில்லைவாயென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனேகுணமாகவித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

விளையாடலுறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையாயித்யாதியால்) பிள்ளை - சிறுபெண்,

---

ஶ— இளமான் - பாலஹரிணியானவள், உத்யுக்தையானவிவளென்றபடி. இதுக்கு மேவினளென்கிறத்தோடே அந்வயம். செல்வம்மல்கி - ஸௌந்தர்யம் ஸர்வஸ்வமாய்க்கொண்டு, அவன்கிடந்த - அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, இதுக்குச்செல்லவென்கிறத்தோடே அந்வயம். மெல் - ஸூக்ஷ்மமான, இடை - தன்னுடைய மத்யமானது, நுடங்க - ஶ்ரமாயாஸத்தாலே துவளத்துவள, செல்ல - போகுகைக்கு, மேவினள் - உத்யுக்தையானாள், தன்னுடைய வயஸ்ஸினுடைய … த்தையும்பாராதே ஸ்வபாவத்தோடே போனாளென்றபடி. சில்லைவாய் - சிறுசொல்லானவாயையுடையவர்களான, சிறு - அல்பம். பெண்டுகள் - லௌகிகஸ்த்ரீகளான ஸ்த்ரீகள், அயல்சேரியுள்ளாரும் - அசல்தெருவிலேயிருக்கிற ஸ்த்ரீகளும், கொல்லையென்பர்கொலோ - கொல்லையென்று சொல்லுவார்களோ, கொல்லை - ஸ்த்ரீத்வஸீமைவிட்டு மர்யாதையைப்பழிந்தவளென்று … பார்களோவென்றபடி. குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ - குணாதிக்கையென்று சொல்லுவார்களோ, திருக்கோளூரிலே பெருமான்பக்கல் குணாதிஶயத்தையறிந்து மேல்விழும்படியான மிக்க குணாதிஶயத்தையுடையவளென்று செல்லுவார்களோ வென்றபடி. எல்லே யென்று விஷாதத்யோதகமவ்யயம், அவனையிழந்து படுகிற நான் இத்தனை குணாதிஶயையான விவளைச் சிலர் பழிசொல்லவும் கேட்கில் என்செய்வோம் … தேவ னென்றுகருத்து. * * * * * ॥௪॥

மேவி - கிட்டி, அவனை நெஞ்சாலே கிட்டி, அவனையாசைப்பட்டென்றபடி. நைந்து நைந்து - க்ஷணக்ஷணமழிந்துபோய், விளையாடல் - பால்யக்ரீடைகளிலே, உறாள் - ஸம்பாவியாதவளான. "பால்யம் மண்சுழிப்படமங்கயர்தோளைகைவிட்டு" "… " என்கிறபடியிலே யந்த ஸ்ரீ … களிலே … திபாதவளானவென்றபடி. என - என்னுடையவளான, சிறு - பால்யமான, தேவி - தேவியானவள், சிறுபெண்ணையிருக்கச்செய்தே ஸமஸ்தலக்ஷணஸம்பூர்ணமறியும்படியான திவ்யஸௌபாக்யத்தையுடையவளானவிவளென்றபடி. போய் - இங்குநின்றும்போய், இனி - இதுக்குமேல், தன் திருமால் - தனக்கு … ஸ்ரீயப்பதியினுடைய, திருக்கோளூரில் - ஸ்வஸ்தம் பூவியல் - புஷ்பங்களையே ஸ்வபாவமாக உடைய … இயல் - ஸ்வபாவம்: ஸகலஸௌகந்த்யஸாரங்களானவென்றபடி. பொழிலும் - உத்யானங்களையும்

மூ—பொழிலுந்தடமும்மவன்கோயிலுங்கண்டு* ஆவியுள்குளிரவெங்ஙனேயுகக்குங்கொலோ?* ॥ ௫ ॥
இன்றெனக்குதவாதகன்றவிளமானினிப்போய்* தென்றிசைத்திலதமனையதிருக்கோளூர்க்கே* சென்று
தன்றிருமாற்றிருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு* நின்றுநின்றுநையுநெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே* ॥ ௬ ॥

ஆ—எம்பெருமானைக்காண வேணுமென்றாசைப்பட்டுப் பெண்மையாலே நைந்துநைந்து இருந்தவென்னைவிட்டுப் போயினித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில் பூம்பொழிலையும் அதுக்குள்ளே தாமரைத்தடாகங்களையும் அதுக்குள்ளே யவன்கோயிலையுங்கண்டு தன்னுடைய நிரவதிகஸௌகுமார்யமெல்லாம்போய் ஆவியுள்குளிரவின்று எங்ஙனேயுகக்கின்றாளோ? என்தவஸ்தையைக் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥ ௫ ॥

(இன்றெனக்கு) இன்றுதன்னைப்பிரிந்துவ்யஸநப்படுகிற வெனக்குத்துணையாகாதே யென்னைப்போகட்டுப்போன வென்னிளமானினிப்போய்த் தென்றிசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கேசென்று அவன்கோயிலுள்ளேபோய்த் தனக்குப்பிராட்டியோடுள்ள ஸம்ச்லேஷத்தாலே புதுக்கணித்ததிருக்கண்களையும் திருப்பவளத்தையுங்கண்டு நிரவதிகப்ரீதியாலே விகஸிதமான வவளுடையகண்களையுமாநந்தஜமானகண்ணநீரையுமாநந்தமக்நமான ஸௌஹித்யாவஸ்தையையுங் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥ ௬ ॥

இ—மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) தடமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரையித்யாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) ॥ ௫ ॥

✱ ஆறாம்பாட்டு. ✱

இன்றெனக்குதவாதகன்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றுதன்னையித்யாதியால்) திருமாலென்கிறவதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குப்பிராட்டியித்யாதியால்) தன்னென்கிறவிடமெம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது. நெடுங்கண்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) பனிமல்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தஜ மித்யாதியால்) நின்றுநின்றுநையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தாநுபவமித்யாதியால்) [ஆநந்தமக்நமானவென்று பாடாந்தரம்.] ॥ ௬ ॥

ஈ— தடமும்-அந்த வுத்யாநங்களுக்குள்ளேயிருக்கிற தாமரைத்தடாகங்களையும், தடம்— தடாகம். அவன் கோயிலும்- அவனுடைய திவ்யபவநத்தையும், இன்று - தனக்குநல்லவிடிவானவின்றைக்கு, கண்டு - இங்கிருந்து நினைத்து ஸம்ச்லேஷையாகாநின்றவிவள்தன்கண்ணாரக்கண்டு, ஆவி-ப்ராணனுந்து, அதுக்காச்ரயமான ஹ்ருதயமானதென்றபடி. உள்குளிர-விரஹஜநிததாபமெல்லாம்போய்உள்ளங்குளிரும்படி, எங்ஙனே யுகக்குங்கொலோ - எப்படி ஸந்தோஷிப்பாளோ, அந்தப்ரீதிஸந்தோஷதசையைநான்காணப் பெற்றிலேனென்று கருத்து. * * * * * ॥ ௫ ॥

எனக்கு- தன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாநிற்கிற வெனக்கு, இன்று- இப்படி வ்யஸநஸாகரமக்நமாயிருக்கிற காலத்திலே, உதவாது-உதவாதே, ஸஹவாஸியாம்படியாக ஸந்நிஹிதையாயிராதே யென்றபடி. அகன்ற-விஸ்லேஷித்துப்போனவளான, இளமான்- பாலஹரிணிபோலே மௌக்த்யமான பெண்ணானவள், போய்- ஸ்வயமேவ நடந்துபோய், இதுக்குச்சென்றென்கிறதோடே அந்வயம். தென்திசை - தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதமனைய - திலகம்போலேயிருக்கிற, திலகமென்று திலகத்துக்குப்பேர். அனையசப்தம்-ஸாத்ருச்யவாசி. திருக்கோளூர்க்கே- திருக்கோளூரிலே, சென்று - ப்ரவேசித்து, இனி- அங்கேபோய்ப்புக்கபின்பு, தன்திருமால் - தனக்கஸாதாரணனான ஸ்ரீயப்பதியினுடைய, திருக்கண்ணும் - ஸ்ரீநேத்ரங்களான லோசநங்களையும், செவ்வாயும் , அருணமான அதரத்தையும், கண்டு - தன்கண்களாரக்கண்டு, நெடுங்கண்கள்- அந்தத்திவ்யாவயவங்களைக்கண்டவாநந்தத்தாலே விகஸிதங்களானதன்னுடையலோசநங்கள், பனிமல்க- ஆநந்தபாஷ்பப்ரவஹிதமாக, பனியென்று ஜலம். நின்றுநின்றுநையும்- ஆநந்தாதிசயத்தாலேதன்னையும் மறந்ததவளாகாநிற்பள். அந்த தசையை நான்காணப் பெற்றிலேன் "ஆஹ்லாதசீதநேத்ராம்பு: புலகீக்ருதகாத்ரவாந் ஸதாபரகுணாவிஷ்டோ த்ரஷ்டவ்யஸ்ஸர்வதேஹிபி:" என்னும்படியான விவளுடைய தசையாகிற ஸௌபாக்யத்தைப் பெற்றிலேனென்றுகருத்து.

மூ—மல்குநீர்க்கண்ணொடுமையலுற்றமனத்தனளாய்* அல்லுநன்பகலுநெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய்* செல்வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே* ஒல்கியொல்கிநடந்தெங்ஙனேபுகுங்கொலோவிங்கே* ||எ||
ஒசிந்தநுண்ணிடைமேற்கையைவைத்துநொந்துநொந்து* கசிந்தநெஞ்சினளாய்க்கண்ணநீர்துளும்பச்செல்

ஆ—(மல்குநீர்) எம்பெருமானைக்கண்டுஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக கனவத்துமான அநுமந்தகாலமெல்லாம் அவனோடு ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே கண்ணநீர்மல்கி நெடுமால் நெடுமால் என்றுஅழைத்து, இனிஇவள் தன்னுடைய விரஹவ்யஸநத்தாலும் ஸாகாங்க்ஷாபத்தாலும் சுகிலாத்ரவஸ்தையாய் வஸ்த்ரமெநயாய்க்கொண்டு செல்வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே நடந்துபோய்ப்புகும்படியைக்காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ||எ||
(ஒசிந்த)வண்டாலேதுகையுண்ட பூமாலைபோலே எம்பெருமானோடுள்ள கலவியாலேயொசிந்த திருமேனி

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ—நன்பகலுமென்கிறவிடத்தில் நன்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) அல்லும்பகலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலமெல்லாமென்று) காலமெல்லாமென்கிறதற்கு மல்கிஎன்கிறத்தோடும் அழைத்துஎன்கிறத்தோடும் அந்வயம். வ்யாக்யாநத்தில் அந்வயப்ரகாரமநுஸந்தேயம் ... த்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனோடித்யாதியால்) ஒல்கியொல்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஒசிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஸ்த்ரமெநயாயென்று) நடந்தெங்ஙனேபுகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடந்துபோயித்யாதியால்) ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஒசிந்தவொண்மலராளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டாலேஇத்யாதியால்), துகையுண்டவென்றது- பீடிக்கப்பட்டவென்றபடி. ஒசிந்ததிருமேனியையுடையவென்றது- "ஶ்லேஷ்யமாணஸ்ய ... கண்டே ... ஸ்ய ..." என்கிறபடியே விஶ்லிஷ்டமான திருமேனியையுடையவென்றபடி.

ஶ—அல்லுநன்பகலு மென்கிறவிடத்தில் நன் ஶப்தம் காலாந்தரத்தையும் மேலும் அந்வயிக்கிறது. நன்- நல்லதான, ஸமயக ஸம்ச்லேஷாநுகூலமான வென்றபடி. அல்லும்- ராத்ரியிலும், அல்லு ஶப்தம் ராத்ரிவாசி "அல்லுமித்யத்ரகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் லோப:". நன்பகலும் – நல்ல திவாவிலும், மல்குநீர் – விரஹத்தாலே பெருகுகிற ஜலங்களான, கண்ணொடு - கண்களோடேகூட, மையலுற்ற - மோஹத்தை யடைந்ததான, மையல் - மோஹம். உறுகை- அடைகை, மனத்தனளாய் - மனஸ்ஸையுடையவளாய், நெடுமாலென்றழைத்து- ஆஶ்ரிதர்பக்கல் தீவ்ரவ்யாமோஹஶாலியானவனையென்று ... நம்பண்ணி; மால் - வ்யாமோஹம். இனி- இதுக்குமேலே. இங்கிருந்தநாள்நடந்தஇத்தனைவ்யஸநங்களின்மேலே யென்றபடி. ஒல்கியொல்கிநடந்து- தௌர்பல்யத்தாலே அசைந்தசைந்து வழிநடந்து, ஒல்குதல் – அசைதல். ஒசிந்து - துவண்டு, ஒசிகை - துவளுகை. இன்னுமவனைக்காணுதல் ... ப்ரியமாமெத்தாய் என்றபடி. இதுக்கு எங்ஙனே புகுமென்கிறதோடே அந்வயம். செல்வம் மல்கி - ஸௌஶீல்யம் ஸம்ருத்தமாய், அவன்கிடந்த – அந்த ஸௌஶீல்யப்ரகாஶத்தாலே இவளுக்கெதிரேவாராதே அவன் கண்வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற விடமான, ஸௌஶீல்யப்ரகாஶமன்றாகில் இவளுக்கெதிரே வந்தணைத்தாஶ்வாஸநம்பண்ணுமேயென்று கருத்து. யதா? "ஸமயாமோபாயிதஃ ஶ்ரீமாநுவாஸ வஸந்தே:" என்கிறபடியே ஸௌஶீல்யப்ரகாஶமாய் அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற விடமானவென்றபடி. திருக்கோளூர்க்கே திருக்கோளூரிலே, எங்ஙனேபோய்ப் புகுங்கொல் - எப்படிபோய்ப்புகுவளோ, அத்தைநான் காணப்பெற்றிலேனென்றுகருத்து.

* * * * ||எ||

ஒசிந்த- துவண்டவளான, ரஸிகஸ்த்ரீஸம்போகத்தாலே யான வாஷ்பத்துபோலே ஸமயக்ஷோமத்தாலே துவண்டவளானவென்றபடி, ஒண் - அழகியளான, அந்ததுவட்சியாலே பின்னையும் அழகியவளான வென்றபடி மலராள் - பத்மவாஸிநியினுடைய, கொழுநன்- வல்லபனுடைய, கொழுநன் – வல்லபன், திருக்கோளூர்க்கே- திருக்கோளூர்க்காகவே, திருக்கோளூரையுடைகைக்காக வென்றபடி, கசிந்தநெஞ்சினளாய்-ஸ்நேஹார்த்ரமான மநஸ்ஸையுடையவளாய், எம்மை - தாய்மாரானவெங்களை, நீத்த- நீக்கினவளான, அவ்வூரிலாஸக்தியாலே எங்களை விட்டவளானவென்றபடி, எங்காரிகை, என்னுடைய காரிகையானவள், காரிகை- அழகியபெண்.

மூ— ஒசிந்த* ஒண்மலராள் கொழுநன் திருக்கோளூர்க்கே* கசிந்த நெஞ்சினளாய் எம்மை நீத்த எம் காரிகையே* ॥௮॥

காரியநல்லனகளவை காணில் என் கண்ணனுக்கென்* றீரியாயிருப்பாள் இதெல்லாம் கிடக்க இனிப்போய்* சேரிபல்பழி தூஉய் இரைப்பத் திருக்கோளூர்க்கே* நேரிழை நடந்தாள் எம்மை ஒன்றும் நினைத்திலளே* ॥௯॥

ஆ— யுடையபிராட்டியோடே திருக்கோளூரிலே அவன் கணவளாக சருளுகிறபடியைக் காணவேணுமென்னு மாசையாலே என்னைப் போகட்டுப் போன என் காரிகை வ்யஸநத்தாலே மெலிந்து நுண்ணிடைமேலே ஸ்ரீஹஸ்தத்தாலே கையை வைத்து நொந்து நொந்து கண்ணீர் துளும்ப அவ்வழி நிவேஶமே துணையாக அவ்வூரிலே புக்கு முடியவல்லளேயோ வென்கிறாள். ॥௮॥

(காரியம்) ஸுகிர்தேநோபமமான த்ரவ்யங்களைக்காணில் இவையெல்லாமென் கண்ணனுக்கென்று சொல்லாநிற்கும் பெண்பிள்ளை தனக்காக நாங்கள் கொண்டுவந்த த்ரவ்யங்களையும் எங்களையுமொரு

இ— கொழுநன் திருக்கோளூர்க்கே என்கிற ஸம்வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கோளூரிலே ஸ்வதியால்) கசிந்தநெஞ்சினளாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றுதியால்) எம்மைநீத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதியால்) ஒசிந்த நுண்ணிடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யஸநத்தாலே ஸ்வதியால்) அதீபவாதத்தில் கசிந்தநெஞ்சினளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழி நிவேஶமே ஸ்வதியால்) செல்லுங்கொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரிலே ஸ்வதியால்) ॥௮॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

ஸம்வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகிர்தேநோபமமிதியால்) செல்லாநிற்குமென்கிறது க்ரியாபதமன்று; பெண்பிள்ளைக்கு விஶேஷணம். இதெல்லாங்கிடக்க என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்காகவிதியால்) எம்மையொன்றும் நினைத்திலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ— ஒசிந்த - வ்யஸநாதிஶயத்தாலே துவண்டதான, நுண- ஸூக்ஷ்மதஸந்தாநமான, இடைமேல்- தன்னுடைய இடையின்மேலே, கையைவைத்து - ஸ்ரீஹஸ்தத்தாலே தன்னுடைய கையைவைத்துக்கொண்டு, நொந்துநொந்து- அந்தக்கைவைத்ததும் பொறுமையாலே பின்னையும்பின்னையும் ஸ்ஷிதிபெப்பட்டு, கண்ணநீர் - நேத்ரஜலங்கள், துளும்ப - அலைய, கசிந்தநெஞ்சினளாய் - அவன் பக்கலுண்டான ஸ்நேஹத்தால் ஆர்த்ரமான நெஞ்சையுடையவளாய், செல்லுங்கொல- செல்லுவளோ. அவ்வூரிலேபோய்ச்சேரமாட்டுவளோ மாட்டாளோவென்றபடி, ॥௮॥

காரிய நல்லனகளவை - கார்யஸாதநங்களாய் நல்லவைகளான வஸ்துக்களை, தனக்காகவென்கைகளால் செய்யப்பட்டு நல்லவையான வஸ்த்ராதிவஸ்துக்களையென்றபடி. காரியநலலன என்கிறவிடத்திலே நகாரமும் மகாரவஸ்து பிராஸ:. காணில்- கண்டால, என் கண்ணனுக்கென்று- எனக்கு- ஸுலபனான க்ருஷ்ணனுக்கென்று, நிஶ்சயித்து- ஈரியாயிருப்பாள் - ஆர்த்ரஸ்வபாவையாயிருக்கிறவளாய், ஸ்நேஹார்த்ரமதியாயிருக்கிறவளானவென்றபடி. நேர் இழை -நேர்களான இழைகளையுடையவள், நேர் - ஸூக்ஷ்மம், இழை - ஆபரணம். திவ்யஸாக்ஷாத்ருபமாக திருமேனிக்கநுரூபமாக அநுரூபங்களான ஆபரணங்களையுடைய பெண்ணானவளென்றபடி. இதெலலாங்கிடக்க- தனக்காக நாங்கள் கொண்டுவந்த த்ரவ்யங்களெல்லாமிங்கேகிடக்க, இவைத்தை த்ருணீகரித்துவென்றபடி. இனி- இதுக்குமேலே, கண்ட த்ரவ்யங்களெல்லாம் க்ருஷ்ணனுக்கென்கிற விப்ரதிபத்திக்குமேலே அவனுக்கு என்செய்ய வங்கே போனாளென்று கருத்து, போய் - இவைத்தை விட்டுப்போய். சேரி - வீதியானது, வீதிஸ்தஜநங்களானவர்களென்றபடி. ஜநங்களுடைய காலக்ஷேபஸாதநமாம் லக்ஷணயாவ்ருத்தியோமம். பல்பழி - பஹுவான அபவாதங்களை, அவன் வரவுபார்த்திராதே தான் புறப்பட்டுப் போனாள், தாயைவிட்டுப் போனாள், தனியே போனாள், ஊராருக்கஞ்சாதேபோனாள், என்றாப்போலே பஹுவிதங்களான அபவாதங்களையென்றபடி. தூஉய் - தூற்றி, தூறுதல் - சூழ்மாக எல்லாரோடும் சொல்லுதல். இரைப்ப- கோஷியாநிற்க, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, நடந்தாள் - எழுந்தருளினாள், நடந்தாளென்றது ஆர்ஜவத்திலே பஹுமாநநோக்கி. தன்னுடைய பெண்ணானவளைப் பஹுமானத்தொடு நோக்கியாலே சொல்லுகிறாள் ஸம்வஷயத்திலவமாநித்தவள். என்கிறத்தாலே. எம்மை- என்னை, ஆத்மநிவேதநம

மூ— நினைக்கிலேன்றெய்வங்காணெடுங்கணிளமானினிப்போ* யனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனைத்*
தினைத்தனையும்விடாளவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே* மனைக்குவான்பழியுநினையாள்செல்லவைத்தனளே*।௰॥

ஆ— த்ருணமாகநினையாதேபோகட்டு லோகமெல்லாம் இவள்தனியேபோனாளென்று பழிசொல்லியிரைக்கும்படியாகத் திருக்கோளூரிலே போனாளென்கிறாள். ॥௯॥

(நினைக்கிலேன்) தன்திருக்கண்களினழகாலே ஸர்வலோகங்களையும் தோற்பித்தடிமையாக்கிக்கொண்டிருக்கிறவனுடைய திருக்கண்களைக்கண்டல்லதொரு க்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டாதிருக்கிற நெடுங்கணிளமான் இனிஇது குடிப்பழிஎன்னுமிடமென்றுநினையாதே அவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே போய்ப்புக்காள். இவளைப்பிரிந்தவ்யஸநாதிஶயம் நினைக்கவுங்கூடுகிறதில்லை, என்றுசொல்லிப்பின்னையும் தன்செயலறுதியாலே தெய்வங்காளென்றுகூப்பிடுகிறாள். ॥௰॥

(வைத்தமாநிதி) ஆழ்வார் விஶேஷமாகிறவாவத்துக்குத் தமக்குவைப்பாகவைத்த ஸ்வாமியாயிருந்த

இ—(எங்களைபுமித்யாதியால்) சேரியல்பழிதூஉய்இரைப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகமெல்லாமித்யாதியால்) ॥௯॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனையென்கிற ஸங்க்ஷேபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருக்கண்களித்யாதியால்) தினைத்தனையும்விடாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரமித்யாதியால்) மனைக்குவான்பழியும் நினையாளென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுகுடிஇத்யாதியால்) நினைக்கிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளைப்பிரிந்தவித்யாதியால்) நினைக்கவுங்கூடுகிறதில்லையென்றது - நினைக்கவுமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. செயலறுதியாலேயென்றது - தன்னால்செய்யலாவதில்லாமையாலேயென்றபடி. ॥௰॥

✳நிகமனம்.✳

வைத்தமாநிதியாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதியால்) ஆழ்வார்தமக்கு

ப— வசநம். ஒன்றும் நினைத்திலள் - ஒன்றாகவும்நினைத்தாளில்லை, உறவுடையவளாகவும்நினைத்திலள், ஊராராகவும் நினைத்திலளென்றபடி. தன்னையவள் நினையாததற்குத் தாயார் ஶோகிக்கிறாள் ஸர்வஜ்ஞஶக்தியுடையவருடைய ஸம்ஶ்லேஷமே உத்தேஶ்யமாகையாலே, * * * க்ஷர்

அனைத்துலகும் - ஸமஸ்தலோகங்களையும், உபயவிபூதிகளையுமென்றபடி. உடைய - உடையவனை, அரவிந்தலோசனனை - கமலநயநனை. தினைத்தனையும் - ஸ்வல்பமாத்ரமும், ஒருக்ஷணமாத்ரமுமென்கிறபடி. தினை - ஸ்வல்பம், தனையென்றுபரிமாணவாசிஶப்தம். எள்ளத்தனையுமென்னுமாபோலே தினைத்தனையுமென்கிறது. விடாள - விடாதவளான, நெடுங்கண் - அதிவிஶாலமானநயனமுடையளான, இதுஸாபிப்ராயவிஶேஷணம். இவள்தான் நெடுங்கண்ணளாகையாலே அரவிந்தலோசனனைவிடமாட்டாளென்றபிப்ராயம். இளமான் - பாலஹரிணிபோலே ஸுகுமாரியானவென்பெண்ணானவள், இனி - இதுக்குமேலே, தனக்கிப்படி கண்ணழகுண்டாயிருக்க இதின்மேலேயென்றபடி. இக்கண்ணழகுக்குத்தோற்று பரவஶனாய் அவனிங்கேவரவேண்டும்படியாயிருக்க இவளங்கேபோனாளிதென்ன ஆஶ்சர்யமென்றுகருத்து. போய் - அவனைநாடிக்கொண்டுபோய், மனைக்கு - தன்னுடைய குடிக்கு, வான்பழியும் - பெரியஅபவாதத்தையும், வான் - பெரியது, பழியுமென்கிறவிடத்தில் உம்மை ஸம்பாவநாயாம். நினையாள் - எண்ணாதவளாய்க்கொண்டு, அவன்சேர் - அவன்வஸிக்கிறவிடமான, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, செல்லவைத்தனளே - போகவைத்தாள், ஸ்வயமாகப்போனாளென்றபடி. செல்லவைத்தாளென்கிற ப்ரயோகத்தாலே ஸ்வயம்போனாளென்கிறதாகிறது, நினை - அவளுடைய வ்ருத்தியை நினைக்கவும், கிலேன் - மாட்டுகிறிலேன், தெய்வங்காள் - தேவதைகாள், இது துக்கம்பொறுக்கமாட்டாமையாலே ஆக்ரந்தநம்பண்ணுகிறபடி, இங்குதெய்வங்காளென்று ஸம்போதநம் பண்ணுகிறாளென்று [illegible] சொல்லுவாரோடே இந்த வ்ருத்தாந்தத்தைச்சொல்லி [illegible] ஆலும் தேவதைகள் பழிசொல்லாதிருக்கையாலும் தன்னுடைய [illegible] தேவதைகளோடே இந்தவ்ருத்தாந்தத்தைச்சொல்லிக்கூப்பிடுகிறாள்

மூ— வைத்தமாநிதியாம்மதுசூதனையேயலற்றிக்* கொத்தலர்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* பத்துநூற்றுள்ளிப்பத்தவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே* சித்தம்வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— எம்பெருமானையேயலற்றிச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைத் திருக்கோளூர்க்கே ப்ரவணமான நெஞ்சையுடையராய்க்கொண்டு சொல்லுவாரிட்டவழக்காகும் திருநாடென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வைப்பாகவைத்தவென்றநயம். தமக்கு க்ஷேமநிதியாக ஸந்நிஹிதித்திருந்தவென்றபடி. பொன்னுலகாள்வாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இட்டவழக்காமித்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ— வைத்த - வைக்கப்பட்டதான, ஆபத்திலே ரக்ஷகமாகவேணுமென்று வைக்கப்பட்டதானவென்றபடி. மா - க்ஷேமத்தான, கலகாலத்துக்கப்பால் மாண்டுபோகக்கடவதான லோகத்தில் நிதிபோலன்றிக்கே எத்தனை காலம் போஜித்தாலும் குறையாததானவென்றபடி. நிதியாம் - நிதியாகாநிற்கிற, "தத்யதா ஹிரண்யநிதிம்நிஹித"மென்கிறபடியே நிதிபோலேயிராநிற்கிறவென்றபடி. அதாவது:— ஆபத்திலே ரக்ஷகமாய்த் தன்னையுடையவனொருக்கும் விசாரப்படவேண்டாதபடியாய் ஸகலபோகங்களையும் தன்னைக்கொண்டேஸாதிக்கலாய் ஸகலஸம்பந்தங்களும் தன்னையநுபவிக்கிற காலத்துக்குள்ளேகிடக்கும்படியாய் தன்னையுடையவனுக்கு ஸர்வகாலம் ஸம்ருத்தியையுண்டாக்கவற்றாய்த் தன்னையுடையவன்காலிலே யெல்லாரும்விழும்படி பண்ணவைத்தாய் மற்று ஜ்வல்யகுணங்களையுடைத்தாயிருக்கிறவென்றபடி. இத்தால் ஸம்ஸாரபழிக்குமஞ்சாதே தாயையுங்கைவிட்டுத் தனிவழிபோகைக்கு நிர்ப்பந்தஞ்சொல்வித்தாய்த்து. மதுசூதனையே - விரோதிநிரஸநனையே, ப்ரதிபந்தகநிவர்த்தகனானவனையென்றபடி. உத்தேச்யமானதுதானே விரோதியையும்போக்கித் தன்னையநுபவிப்பிக்கவைத்தாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. அலற்றி - அடைவுகெட நிர்ப்பந்தமான ஆர்த்தியாலே ப்ரலாபித்து, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். கொத்து - புஷ்பமஞ்ஜரிகள், அலர் - விகஸிதமாநிற்கிற, தாம் விரஹதசையை அநுஸந்திக்க க்ஷமரல்லாதபடி திருக்கோளூரி லெம்பெருமான்பக்கல் ப்ரவணசித்தராகையாலே தமக்குப்பிறந்த ஆச்வாஸத்தால் ஸம்ருத்தபுஷ்பவங்களானவென்றபடி. பொழில்-உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸூக்தம், இது பத்துக்குவிசேஷணம். பத்துப்பத்துப்படிகளான, "ஸஹஸ்ரசாகோபநிஷத்" என்கிறஸ்லோகத்தின்படியே ஸஹஸ்ரசாகைகளான பத்தங்களை யடைவே ப்ரதிபாதிக்கிறவையானவென்றபடி. நூற்றுள் - சதகங்களுக்குள்ளே, இப்பத்து - ப்ரபந்நப்ரகாசகமான விந்தசதகத்தை, இதுக்கு உரைப்பாரென்கிறதோடே அந்வயம். அவன்சேர் - அவனெழுந்தருளியிருக்கிற, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, சித்தம்வைத்து - சித்தத்தைவைத்து, அவ்வூரிலே ப்ரவணமான நெஞ்சையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. உரைப்பார் - சொல்லுகிறவர்கள், திகழ் - உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, ஸமஸ்தநிரவதிகாநந்தங்களாலே யுஜ்ஜ்வலமானவென்றபடி, பொன்னுலகு - ஸ்வப்ரகாசதிவ்யமான லோகத்தை, பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்வாரே - ஆளுவர்கள், ஸமஸ்தஜ்ஞாநஸம்பந்நஸேவ்யராலே ஸேவ்யமாநமாகப் பூஜிப்பரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதி ஸ்ரீசடகோபார்யராமாநுஜமஹாதேசிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(உண்ணுஞ்சோறு.)

"பாரம்யஸ்வஸ்வாமிபாவஸ்ஸஹிதஹிதகரணோபேத ஸ்ரீஸ்ஸதீத்யுத்தரத்ர
ஸ்நேஹிஸேநாதிரஸ்வ்யாச்ரிதபரதாபரிமோசகத்வை:।
ப்ருத்வ்யாத்யாதிதேஹ ஸர்வசேஷீதயவ்யாமோஹஸஞ்சாராம்
வேதாநாமப்யஸ்மாதாரஸ்வாரஸ்யபாதஸோஹ்யவேதநாயம: ॥எசு॥

(பாரம்யஸ்வஸ்வாமிபாவஸ்) கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே. யென்கிறத்தோடே க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து

ஸ்வா — கா — படைத்தவளஸம்ருத்தாலும், (ஸமஹிஷீகாதிபை:) பெருநதார்களுமேபிதற்றி - திருநாடுகீர்த்தனத்தாலும் திருமாலையினுடைய உக்தியாலும், (ஸ்ரீமதேதஸ்யபத்மநாப) இத்தாலே நாலுபாட்டில் ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தம் ப்ரகாசிக்கப்படுகிறது. யாவையுமதிருமால் - செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த - இனித்தன்திருமால்திருக்கோளூரில் - தன்திருமால் திருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு - ஸ்ரீய:பதித்வத்தாலும் அத்தாலுண்டானசௌஸப்த்யாதியாலும் பிராட்டியோடே பொருந்தியிநச்கையாலே நித்யவாஸமாகச்செல்லுகிற ஸ்வாமித்வ ப்ரகாசிரத்வத்தையாலும், ஸௌந்தர்யத்தாலே புதுக்கணித்ததிருக்கண்கள்முதலான திவ்யாவயவசோபையாலும், (வைஷ்ணவ) நெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய் - ஸ்ரீசர்பக்கல் வ்யாமோஹத்தையாலும் (ஸ்ரீவத்ஸ) ஒசிந்தவொண்மலராள் கொழுநன் - வேரிமாறுதபூமேலிருப்பாளுக்கு ப்ரியதமனானஸௌலப்யாதியாலும், (ஸ்ரீதராய) என்கண்ணுக்கென்றீரியாயிருப்பாள் - ஸ்ரீதரகாந்தத்தையாலும், (ஸர்வலோகேச்வராயநம:) அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனை - ஸர்வஸ்வாமித்தையாலும், ஸ்வாமித்வத்தாலே அத்தைக்கொள்சொலலுகிற ஸர்வநிரூபணமும் ஸம்ப்ருஹீதமாகிறது. இப்படிகளாலே திருக்கோளூரெம்பெருமான், ஸ்ரீசர்க்கு விச்லேஷஸமயத்தில் ஸஹவாஸத்திகியில்லாதபடி செய்யகுணங்களையுண்டாக்காநிற்கிறானென்று "உண்ணுஞ்சோறு" என்கிறதசகத்திலே ஸர்வஜ்ஞோஜீவநாயகமாக வேதங்களை ஸ்ரீபாஷ்யாவமாக ஸம்க்ரஹித்த ஸம்கோவர் உபபாதித்தருளினார்என்கிறார். ॥ எ சா ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (பொன்னுலகு) திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக் கெம்பெருமானோடே ஸம்ச்லேஷித்ததெல்லாம் ஸ்வப்நாநுபூதமாய் பழையபடியே எம்பெருமானைக்காணப்பெறுமையாலே தூதஸந்தேசஸாதகராய் ஸ்த்ரீவசனத்தாலே ஒருபிராட்டியாய் அவனைக்குறித்து தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறார்; இப்படி திருக்கோளூரிலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— மாலுக்குவையத்திலே விரஹவ்யஸநத்தால்வந்த வைக்லவ்யத்தாலும் உண்ணுஞ்சோற்றிலே திருக்கோளூரிலே எம்பெருமான்பக்கலிலே ஸங்கல்பம் மிகவும் ப்ரவணமாகையாலும் "விஸ்ம்ருதாத்மாநம் ப்ரஞ்ஞாநிக்ஷிப்த" என்னும்படியான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்போலே தம்மைமறந்து தம்முடைய விரஹதசையையுமநுஸந்திக்க க்ஷமரல்லாதவராயிருந்த வாழ்வார் விரஹாநுஸந்தானதசையிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே யொருபிராட்டி யெம்பெருமானுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறதாகச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்னவ தரிப்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலே ஜயித்தியால்) அப்படியிருந்தாரேயாகிலும் திருக்கோளூரிலெம்பெருமான்பக்கலிலே ஸாகாங்க்ஷித்ராய் அவன்குணங்களை நெடும்போதநுபவிக்கையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டவர்கள் நீரிலேமுழுகி ஸம்தோஷிக்குமாப்போலே அந்தவிரஹவ்யஸநத்தால்வந்த வைக்லவ்யநீங்கி ஸந்தோஷித்து "ப்ரஹ்லாதோவாஸ்திகிஸ்துஷ்டா" என்னுமாப்போலே தம்மையுணர்ந்து தம்முடைய தசைகளையுமநுஸந்திக்கக்ஷமரானவாறே பழையபடியே தம்முடையவிரஹதசை உத்பத்தியாகையால் அத்தை யனுஸந்தாநராய்க்கொண்டு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றாகருத்து. காணப்பெருமையாலே என்றது - வாஹ்யஸம்ச்லேஷாபாவமாம்படி காணப்பெறாமையாலேஎன்றபடி. ஒருபிராட்டியாயென்றது - விலக்ஷணியானவொருபிராட்டி தசையையுடையவராயென்றபடி. ஸ்த்ரீவசனத்தாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றபடி. இப்படி ஸ்வாபதேசத்திலே திருவாய்மொழிஸம்கதமானாலும் மாலுக்குவையத்திலே சோகமக்னையாயிருந்த பிராட்டி இத்திருக்கோளூரிலேசென்றாளென்று உண்ணுஞ்சோற்றிலே சொல்லுகையாலே இவளுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணவேண்டாமையால் ஸ்த்ரீவசனத்திலே இத்திருவாய்மொழி ஸம்கதமன்றோவென்னவ தரிப்பிக்கிறார் (இப்படி திருக்கோளூரிலேயெழுந்தருளினவி த்யாதியால்)

மூ— பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ * நன்னலப்புள்ளினங்காள் வினையாட்டியே னிரந்தேன் * முன்

ஆ— யெழுந்தருளினபிராட்டியோடுள்ள விரஹஸம்ஶ்லேஷஜநிதாநந்தஸ்ரீகாநநே ஸ்மாரணேவாஸநிர்வேதனை எம்பெருமான் ஆர்த்தஸ்ரீநவெள்ளர் தலைச்சுகாவாஸ்யானவாறே அத்தவாஸக்கைகாக விஶ்லேஷித்து நெடுங் காலம் எழுந்தருளாதிருந்தவாறே தவி ஶ்லேஷத்தாலே ஸஹ்யநஹவஸம்ஸபான பிராட்டி தன்னுடைய ஆற்றாமையாலே அவனைக்குறித்து சிலபக்ஷிகளை தூதாகவிடுகிறாளென்றுமாம். திருக்கோளூரிலே போய்ப்புக வேணுமென்று புறப்பட்டவிப்பிராட்டி தன்னுடைய ஸௌகுமார்யத்தாலே பின்னைபோகசக்தையன்றியே அங்கே உத்யாநத்திலேயிருந்து எம்பெருமானைக்குறித்து தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாளென்றுமாம். ஶ்ரீஸம் ஶ்லேஷைகயாத்ரைகபோஷகமோஹநாய் ஶ்ரீநஸ்வாதீநவர்த்தநகவிஹங்கமான விஹங்களோய்க்கொண்டு என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்கிறான், என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரித்துக்கொண்டு என்னைத் தோற்பித்துத் தனக்கடிமையாகக்கொண்ட எம்பெருமான்தன்னைப்பிரிந்து நான்படுகிற வ்யஸநத்தைச் சென்று சொல்லவேணுமென்று புள்ளினங்களைக் குறித்துச்சொல்ல; பின்னையும் அவை போகாதிருந்தவாறே அவன் நம்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்யாதொழியில் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு

ஓ— தூதாகவிடுகிறாளென்றுமாமென்கிறவிடத்தில் ஸமாநாதிகரணமானது மேல்வாக்யத்தில் ஸமாநாதிகரணத்தோடே அந்வயிக்கிறது. ஸ்வாபதேஶத்திலே திருக்கோளூரெம்பெருமானோடே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷமின்றிக்கேயிருக்க ஆந்தரபக்ஷத்திலே அவனோடே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் நடந்ததாகச்சொன்னால் விருத்தமாமென்கிற ஶங்காவகாஶத்தாலே ப்ரகாராந்தரேண அவதாரிப்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புகவேணுமித்யாதியால்) *

* முதற்பாட்டு *

பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்) பொன்னுலகாளீரோ இத்யாதியாலே உபயவிபூதியையும் பக்ஷிகளுக்கிவள் கொடுக்கிறதாகச்சொல்லும்போது இவ்விபூதிகளெல்லாமிவளதீநமென்னுமிடமிப்பாட்டிலேசொல்லவேண்டுகையால் பிரானென்கிறபதத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமுரைக்கையுசிதமென்றுகருத்து. என்னலங்கொண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷிக்கிறானித்யாதியால்) விஶ்லேஷிக்கிறானென்றது - விஶ்லேஷிபாநிற்கிறவனென்றபடி. ஸர்வஸ்வத்தையுமென்றது - ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிரூபநமஸ்க்ருத்யாதிகளையென்றபடி. த்ருதீயபாதத்திற்சொல்லுகிற விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமேதென்னவதுசொல்லுகைக்காகவவதாரிப்பிக்கிறார் (பிரிந்துநான்படுகிறவித்யாதியால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டென்றது - போகாதேயிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித்தென்றபடி. இந்தஶங்கையைப்

ப— நன்னல - நல்லதான நலத்தையுடையவையான, நலம் - கல்யாணகுணம். ஆஶ்ரிதர்க்குக் காயக்லேஶம்பண்ணுகைக்கடியான தயாஸௌஹார்தாதி கல்யாணகுணங்களையுடையவையானவென்றபடி. புள்ளினங்காள் - பக்ஷிகணங்காள், புள் - பக்ஷி, இனம் - கணம், பிரிந்தாரைச்சேர்க்கை விப்ரலப்தர்க்குக்காயமென்று இருக்கிறாள் ஸாரோபகாரத்தில வாஸனையாலே. இனங்காளென்று "ஷ்கஷ பஸந்தாஸஜீவ" என்கிறபடியே யெல்லாயிக்கிலும்போகவிடலாம்படி திரள் இருக்கிறபடியைக்கொண்டாடினபடி. முன் - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே; இந்த ஜகத்துக்களெல்லாம் கரணகளேபரங்களையிழந்து தங்களுடைய ஸத்பாவங்களையறிவிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற தஶையிலே யென்றபடி. உலகங்களெல்லாம் - லோகங்களையெல்லாற்றையும், படைத்த - தன் ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனான, முகில்வண்ணன் - மேகஸ்வபாவனான வண்ணம் - ஸ்வபாவம் ஔதார்ய ஸ்வபாவனானென்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனே, ஆஶ்ரிதஸுலபனானவென்றபடி. அவதாரதஶையிலேயுமிறே ஔதார்யாதிகள் நமக்குப்ப்ரகாஶிப்பது, என்னலம் - என்னுடைய நன்மைகளை, என்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும் பாரதந்த்ர்யாதிகளான ஆத்மகுணங்களையும் என்றுஸர்வஸ்வத்தையுமென்றபடி. கொண்ட - அபஹரித்தவனான, விஶ்லேஷத்தாலே அஸத்கல்பமாம்படி பண்ணினவனான என்றபடி. பிரான் தனக்கு - உபகாரகனானவனுக்கு, இந்த விஶ்லேஷாவஸ்தையும் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து ஶ்ரீஸம்ஶ்லேஷைக போகனாய் ஸ்வாதீநதீயவிபூதிகனாயிருந்தவனுக்கென்றபடி. அவனுடைய ஸந்நிதாநத்திலே இவள் உபயவிபூதியையும் ப்ரீதிபோகார்த்தமாகக் கொடுக்கும்படியிறே பவன் தன்னையும் தன் விபூதியையுமிவளுக்காக்கிவைத்தபடி; என்னிலைமை - என்னுடைய ஸ்திதியை, உரைத்து - விண்ணப்பஞ்செய்து, பொன்னுலகு - ஸ்வர்க்காயை

மூ — னுலகங்களெல்லாப்படைத்தமுகில்வண்ணன் கண்ணா* னென்னலங்கொண்டபிரான்றனக்கென்னி லைமைபுரைத்தே* ॥௧॥

ஆ — அவன்ஸர்வேச்வரனாகையாலும் ஆச்ரிதவத்ஸலனாகையாலும் நம்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுவர்; ஆதலால் என்னுடைய தசையைச் சொல்லவேணுமென்று சொல்லி அவற்றின்பக்கலுள்ள ஸௌஹ்ருதப்ரதத்தாலே திருநாட்டையும் லீலாவிபூதியான ஸம்ஸாரங்களையுமடங்க இவைசெய்கிற உபகாரங்களுக்குக் கைம்மாறாகக்கொடுத்துப் பின்னையும் நிரூபித்து இவை செய்கிற உபகாரத்துக்குக் கைம்மாறாகப்போராதென்று பார்த்து பரதந்த்ரைகளான உங்களுடைய நிரவதிகநெய்யாலே தேவோபமமாக நிர்வேதமான வென்னுடைய தசையைச்சென்று சொல்லவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாள். ॥௧॥

(மையமர்) ஒருதாமரையிலே ஒருதாமரைபூத்தாப்போலே திருக்கையும் திருவாழியும்சேர்ந்திருக்கிற

இ — வரிஹரிக்கைக்காக விவ்விசேஷணங்களென்றுகருத்து. முன்னுலகங்களெல்லாப்படைத்தமுகில்வண்ணன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஸர்வேச்வரனாகையால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவத்ஸலனாகையால்) என்னிலைமையுரைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஸௌஹ்ருதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றின்பக்கலித்யாதியால்) கைம்மாறாக - ப்ரத்யுபகாரமாக, உபயவிபூதியு மிவளையீநமாம்படி யவன்பண்ணியிருக்கையாலும் "ஸர்வஸ்வஹரணேநாபி ஸம்ஹோஷ நக்ருதக:" என்றுசொன்னவனுடைய திருவுள்ளத்தைப்பார்த்தால் இவளைத்தன்னோடுசேர்த்தார்க்கு உபயவிபூதியுங்கொடுக்கை யவனுக்கு க்ருதஜ்ஞதையாகையாலும் இப்புள்ளினங்களுக்கு இவள் உபயவிபூதியையுங்கொடுக்கத் தட்டில்லையென்றுகருத்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு வடகாயிநோபயவிபூதிகமென்கிற ஸங்க்ரஹம் வ்யஞ்ஜகமென்று ஸூசிதமாய்த்து இப்படியுபயவிபூதியையுங்கொடுத்தவிவள் நானிரந்தேனென்று க்ருபணரைப்போலே ப்ரார்த்திப்பானே னென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) பரதந்த்ரைகளென்கிறத்தாலே நன்னலஸ்வரூபம்வ்யக்தம். ॥௧॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

(கையமர்சக்கரத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரையிலேஇத்யாதியால்) சக்கரத்

மூ — ஸௌந்தர்யாத்மகமான லோகத்தை, யதா - நித்யஸுரஸேவ்யமானலோகத்தை, ஸ்ரீவைஷ்ணவலோகத்தையென்றபடி, ஆள்மின் - ஆளுங்கோள, முழுது - க்ருத்ஸ்நமான, புவனி - ஸம்ருத்தியையும், இது உபலக்ஷணம். லீலா விபூதியையு மென்றபடி. ஆள்மின் - ஆளுங்கோள், என் தசையை நீங்களவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்த வந்தரம். உபயவிபூதியு முங்களதன்றோ வென்றுகருத்து. என் தசையை யவனுக்கு அறிவிக்கும்படி நீங்கள் சிலருளராகப் பெற்றேனே, உங்களுக்கு உபயவிபூதியையும தருகிறேனென்று கருத்து. தருகிறே னென்று சொல்லாதே ஆளுங்கோளென்று சொன்னது உங்கள் விபூதியை நீங்கள் ஆளுகையத்தனைபோக்கி நான் தருகையென்றொன் றுண்டோவென்றுவாமராக்யபாகச் சொன்னபடி. ஆள்மின்னென்கிறவிடத்தில் ஓவென்கிற அவ்யயம் ஸம்போதநார்த்தகம். உங்களுடைய விபூதியும் நான் பட்டது படவேணுமோ; அப்படி படாதபடி இவைத்தை ரக்ஷித்தருளவேணும. இவைத்துக்கு ரக்ஷகர் நீங்களே யன்றோ, எங்களுக்கதில் ப்ராப்தியுண்டோ? நாங்களு முங்களுக்கு ரக்ஷ்யராயிருக்கு மத்தனையன்றோவென்று கருத்து. வினையாட்டியே ன் - விச்லேஷித்து நோவுபடுகைக்கீடான பாபத்தை யுடையவளான, வினையயுடையவள் வினையாட்டி. இ ஸ்வபத்தால் தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையாட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கு. நான் - என் னுடைய விச்லேஷத்திலே "ஸா ஸ்ரீ வம்ஸாரணம்மதா:" என்று தியக்கின்காலிலே யவன்போய்விடும்படியிருக் கிறவளான நான், இரந்தேன் - ப்ரார்த்தித்தேன், நீங்கள் செய்கிற உபகாரத்துக்கும் உபயவிபூதியும் ஸத்ருசமல்லாமையாலே க்ருபணனைப்போலே உங்களை ப்ரார்த்தித்தேனென்றபடி. இரக்கிறேனென்று வர்த்தமானமாகச் சொல்லாதே பூதகாலமாகச சொன்னது என்றால் ஸமர்ப்பணம் பண்ணிட இனி உங்களாலுபேக்ஷிக்கக் கூடாதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. யத்வா:— இரண்டு மூன்றுதரமிரந் தால் உங்களுக்கு ஸாபேக்ஷமாமென்றறிந்து ஒருக்கால இரந்தொழிந்தேனென்றபடி. ॥௨॥

மூ — மையமர்வாணெடுங்கண் மங்கைமார்முன் பென்கையிருந்து * நெய்யமரின்னடிசில் பாலொடு மேவீரோ * கையமர்சக்கரத்தென் கனிவாய்ப் பெருமானைக்கண்டு * மெய்யமர்காதல்சொல்லிக் கிளிகாள் விரைந்தோடி வந்தே ||

ஆறா — வழகாலும் திருவாழியைக்கண்ட வடிவாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்தினழகாலும் என்னையடிமையாக்கினவனுடைய அழகைக்கண்டு நீங்கள் ஸஸம்ப்ரமராய்ப் பின்னை அவனுக்குன் பக்கலுள்ள ஸ்நேஹம் மெய்யான ஸ்நேஹம் என்று அவனுக்குச் சொல்லி அவனருளிச்செய்யும் வார்த்தைகளை நான் முடிவதற்குமுன்னே விரைந்தோ

ஒ — அவன் அது சொன்ன வசனாம்கனிவாயென்று சொன்ன ஸௌந்தர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியைக்கண்ட இத்யாதியால்) புதுக்கணித்தஎன்றது - நவீநஸௌந்தர்யமான என்றபடி. எம்பெருமானென்றுநினைத்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) சொல்லிஎன்றபோதே காணுகை ஸித்தமாயிருக்கச்செய்தே கண்டுஎன்கிறவிடம் ப்ரயோஜித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகைக்கண்ட இத்யாதியால்) மெய்யமர்காதல்சொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குன் பக்கலித்யாதியால்) விரைந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்முடிவதற்கித்யாதியால்) இவள் விரஹவ்யஸனம் பொறாதே யழித்திருந்தாலல்லது தோழிமார்க்கொள்ளுங்கூடாமையால் மெய்யமர் காதலென்று தோழிகளுக்குச் சொல்லுகிறவிடத்திலே ஸ்வாபாவிகமான வசனத்தையருளிச்

ப — கிளிகாள் - ஸாதகஸ்நேஹத்தையாலே எனக்காதரணீயராய் ஸம்வாதகத்தாலே அவனுக்காதரணீயராயிருக்கிற ஶுகங்காள்! கையமர் - திருக்கையிலேயமர்ந்திருக்கிற, ஸாமாந்யவிஜஸத்ருஶமான திருக்கையிலே ஸ்வாபாவிகமாய்க் கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. சக்கரத்து - சக்ரத்தையுடையவனை, சக்கரத்தையுடையவன் சக்கரத்தன், சக்கரத்தென்கனிவாய் என்று ஸமாஸவிடம். என் - என்னுடைய, கனிவாய்ப்பெருமானை - பிம்பவாயனுமான ஸ்வாமியை, கனி - பழம், இங்கு பிம்பபலமும் விவக்ஷிதம் கண்டு - நெஞ்சாலே நினைத்துக்கொண்டு, ஶோகிக்கிற வென்னைப்போலன்றிக்கே கண்ணாலே காணப்பெற்று, மெய் - ஸத்யமான, அமர் - ப்ரதிஷ்டிதமான, காதல் - ப்ரேமத்தை, தம்முடைய ப்ரேமத்தைப்போலே பொய்யுமாய் - வஞ்சநமுமாயிராதே ஸத்யமாய் ஸ்திரமான வென்னுடைய ப்ரேமத்தை யென்றபடி. சொல்லி - அவனுக்கறிவித்து, விரைந்து - த்வரித்து, அவனோடேகூட வருகிறீரென்று அங்கே நில்லாதே யென்றபடி. ராவணவதாநந்தரம் பெருமான் மீண்டெழுந்தருளுகிறபோது திருவடி முன்னேவந்து ஸ்ரீபரதாழ்வானை யாஶ்வஸிப்பித்தாப்போலே யென்னுடைய ஶோகத்தை யாற்றுகைக்காகவும் நீங்கள்வந்த வ்ருத்தியெனக்கு முற்பட ஸாதித்து பின்பு அவன்வந்த வ்ருத்தியை யநுபவிக்கலாம்படி யிருக்கைக்காகவும் நீங்களவனுக்கு முன்னே வரவேணுமென்று கருத்து. ஓடிவந்து - வழியிலே மெள்ளவராதே வேகமாகவந்து, பிராட்டியைக்கண்டு மீண்டவநந்தரம் ஸ்ரீவாநரமுதலிகள் பெருமாள் தாபத்தை யாற்றவேணுமென்றோடிவந்தாப்போலே நீங்களு மவனருளிச்செய்த வார்த்தைகளைக்கொண்டுவந்தென்னுடைய தாபத்தையாற்றுகைக்காக வத்ஸலமாக வோடிவந்தென்றபடி. இதுக்கு என்கையிருந்தென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மையமர் - மை அமர்ந்தவையான, அஞ்ஜநத்தாலே ஸ்வாபாவிகமாகவலங்க்ருதமானவென்றபடி. நீங்கள் திரும்பிவந்தவன் வார்த்தைகளைச் சொல்லக்கேட்டு எனக்குண்டான ஹர்ஷத்தைக்கண்டு தோழிமார்தங்களஞ்ஜநாதிகளாலே யலங்கரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. வாள் - அந்தஹர்ஷத்தாலே காந்திமத்களான, வாள் - காந்தி, வாணெடுங்கணென்று ஶாகபார்த்திவவத் ஸமாஸ:. வாள்நெடுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய ணகாரோ ணகாரவர்ணாதேஶ:. நெடும் - ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே யதிவிஸ்த்ருதங்களான, கண் - கண்களை யுடையவர்களான, மங்கைமார்முன்பு - யுவதிகளுடைய முன்னே, மங்கை - யுவதி, உங்களைப்போலே ரக்ஷணீயபூதைகளான என்ஸகிகளுடைய கண்முன்னே என்றபடி. "ஸர்ந்நீ பாரமார்த்தஶ்லோகா:" என்கிறநயத்திலே என்றுகருத்து. என்கையிருந்து - என்னுடையகையிலேயிருந்து, தஶரதஸம்போலே அவன் பிரஸாதமிக்கிற வென்கையை யுங்களுக்கு வாஸஸ்தானமாக வங்கீகரித்தென்றபடி. இதுக்கு மேவீரோவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். நெய்யமர் - நெய்யமர்ந்திருக்கிற, ஸ்வாபாவிகமான நெய்யோடே கலந்திருக்கிறவென்றபடி. இன் - ஸ்வாதுவான, அடிசில் - ஶால்யோதநங்களை, பாலொடு - க்ஷீரத்தோடேகூட, மிச்சல் - நித்யமும், மேவீர் - புஜியுங்கோள், மேவுதல் - புஜித்தல், ஓவென்கிறவவ்யயம் ஸம்போதநார்த்தகம். புஜாரத்தோடே ஸ்வீகரித்தென்னை யுஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணுமென்றபடி. இங்கு இன்னடிசில்

மூ—ஓடிவந்தென்குழல்மேலொளிமாமலரூதீரோ* கூடியவண்டினங்காள்குருநாடுடையைவர்கட்கா* யாடிய

ஆ—டிவந்தெனக்குச்சொல்லி என்னையபிப்பித்துஎன்னுடையதோழிமாரெல்லாரும்உங்களுடையஸம்ருத்தியைக்கண்டாசைப்படும்படி என்கையிலேயிருந்து அவன்திருநாமங்களை நான்கற்பிக்கக்கற்று வாழிகோளென்று தன்கிளியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௨॥

(ஓடிவந்து) ராஜ்யஹீநராய் ஸஹ்ருதயரான பாண்டவர்பக்கலுள்ள வாத்ஸல்யத்தாலே தௌத்ய ஸாரத்யாதிகளைப்பண்ணி ஸாதகமாயிருந்த திருத்தேரிலேநின்று அவர்களுக்குஸாரத்யம்பண்ணி தத்ஶ்ரயிகளை நிரஸித்தருளினஸமயத்திலே உபகாரகரான த்விஜங்கள் ஸஞ்சாரமாகச் சாற்றியருளப்பண்ணின திவ்யமான திருத்துழாயின்மணத்தைப் பானம்பண்ணி அத்தாமதுவங்களைக்கொண்டு ஓடிவந்து அம்மணத்தையும் மஹத்வமான திவ்யமத்தையும்என்குழல்மேல் ஒளிமாமலர்களின்மேல்

இ—செய்கிறார் (எனக்குச்சொல்லியித்யாதியால்) மங்கைமார்முன்பு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோழிமாரித்யாதியால்) ஆசைப்படும்படியென்கையிலே யிருந்தென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாட்டைக்கொடுத்தாள் இப்பாட்டிலே யதிற்காட்டில் மிகவும்ஸ்லாக்யமாய் "வாணிம் ஹ்ருஷ்டவாணிநா" என்றவனுக்கு மிகவுமாதரணீயமான தன்திருக்கையைக்கொடுக்கிறாளென்று ஸம்பாவ்யம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையித்யாதியால்) உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணனென்றிருக்கிறவளாகையாலும், "யதந்ந:" என்கிறந்யாயத்தாலே இவளுடையகிளிகளுக்கும் திருநாமங்களே ஸம்போக்யங்களாகையாலும் நெய்யடிசில்பாலென்றிவள் சொன்னது திருநாமங்களேயாகை யுசிதமென்றுகருத்து. ॥௨॥

❋ மூன்றாம்பாட்டு. ❋

குருநாடுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யஹீநரென்று) ஹீநரென்றது ஸம்பந்தரென்றபடி. ஐவர்கட்காவென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹ்ருதயரித்யாதியால்) வாத்ஸல்யத்தாலேஎன்கிறதற்கு பண்ணிஎன்கிறத்தோடும் நிரஸித்தருளினவென்கிறத்தோடு மந்வயம். நெடுந்தேரென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (தௌத்யஸாரத்யாதியால்) நெடுந்தேரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதகமித்யாதியால்) படைநீறெழச்செற்றஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஶ்ரயீத்யாதியால்) நீறெழச்செற்றபிரான் சூடியஎன்கிறஸந்நிவேசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமயத்திலித்யாதியால்) தண்டுளபமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (திவ்யமித்யாதியால்) ஊதீரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அம்மணத்தையுமித்யாதியால்), இவள்விரஹாவஸ்தையாயிருக்க ஒளிமாமலரென்னக்கூடுமோவென்ன வித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ய—லென்றது காருண்யஸௌஶீல்யாதிகுணங்களுக்கு அதிவாசகங்களான திருநாமங்களை, பாலென்றது- அந்ததிருநாமங்களை மிகவும்ரஸிக்கும்படியான ஶக்தியை, நெய்யென்றது- அந்தஶக்திஜந்யமாய் திருநாமோச்சாரணத்துக்கு ஸௌகர்யாதிகங்களான மாநங்களை. ॥௨॥

கூடிய - பரஸ்பரம் ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற, வண்டினங்காள் - ப்ரமரகணங்காள்? குருநாடுடை - குருதேஶத்தையுடையவர்களான, குருதேஶத்தையாள ஹீநரானவென்றபடி. ஐவர்கட்காய் - உபகாரகர்களுக்காக, இதுக்குநீறெழச்செற்றபிரானென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆடியமா - ஆடாநிற்கிற பாக்களையுடைத்தான, ஆடுகை- ஸஞ்சாரமாக ஸஞ்சரிக்கை, மா - அஶ்வம். ஸஞ்சாரஸஞ்சாரிதாரணமாயானவென்றபடி. நெடும் - "ஶதஸ்ய நேமிகள்" என்கிறபடிபெரியதானமான, தேர் - ஸ்யந்தனம், தேரிலேயிருந்தென்றபடி, தேரிலேஸாரதியாயிருந்தென்று தாத்பர்யம். படை - ஸேநையை, ஶத்ருஸேநையையென்றபடி. நீறெழ - நீறுயெழும்படி, பஸ்மமாய்ப் பறந்துபோம்படி யென்கை. செற்ற - ஸம்ஹரித்தவனான பிரான் - உபகாரகன், சூடிய - அந்தஸாரத்யஸமயோசிதமாகச் சூடிக்கொண்டிருக்கிற, தண் - ஶீதளமான, துளபம் - துளஸியை, உண்ட - பானம்பண்ணின, தாது - அந்தத்துளஸியில் ப்ரஸவபரிமளங்களான தாதுக்களையுடையவையான, தாவென்றது பராகமும் பரிமளமும். வாய்கள்கொண்டு - முகங்களைக்கொண்டு, ஓடிவந்து - விரஹதாபத்தாலேநான்

ரூ—பாரநெடுந்தேர்ப்படைநீறெழச்செற்றபிரான்* சூடியதண்டுளபமுண்டதூமதுவாய்கள்கொண்டே* ॥௩॥

தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்து என்முல்லைகள்மேல்தும்பிகாள்* பூமதுவுண்ணச்செல்லில்வினையேனைப்பொய்செய்தகன்ற* மாமதுவார்தண்டுழாய்முடிவானவர்கோனைக்கண்டு*

ஆ—வஷிக்கவேனும்,வஷிக்கவே அவைமலர்ந்து புதுக்கணிக்கும் என்கிறம்பண்டுபோலொக்கும்கெண்டையொண்கண்ணுந்துயிலும் என்று பாரஸ்பர்யஸம்ஶ்லேஷகமமான வண்டுகளோநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௩॥

(தூமது) நீங்கள்பூமதுவுண்ணச்செல்லில் ஸாம்ருஷிஃப்ரேயானவெனக்கு ஸம்ஶ்லேஷ்ஃஎன்றொருஸம்ஞாயத்தைக்காட்டி என்னையகன்று திருநாட்டிலே திருமாமணிமண்டபத்திலே அயர்வறுமமரர்கள் திவ்யபரிஷத்திலே ஸர்வேஶ்வரராயிருந்த அவர்களாலே ஸேவ்யனாயிருந்த அவனைக்கண்டு அவன் திருக்குழலில் திருத்துழாயின் மதுவெள்ளத்தை உங்கள்தூமதுவாய்கள்கொண்டு பருகிப்பின்னை உம்மை

இ—செய்கிறார் (வஷிக்கவேயுதாஹ்ருதியால்) வஷிக்கவேயென்றது- வஷிக்கவுவகஸ்ரித்தவளவிலே என்றபடி. புதுக்கணிக்குமென்றது – நவீநமாமென்றபடி. இது உபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (என்கிறபடிக்ருதி) பண்டுபோலொக்குமென்றது - பூர்வம்போலே யதாபூர்வமாயென்றபடி. கெண்டையொண்கண்ணுமென்றது - மத்ஸ்யம்போலேயழகியதான வெண்கண்ணுமென்றபடி. துயிலுமென்றது - நித்ரிதமாமென்றபடி. கூடியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாரஸ்பர்யத்யாதியால்). ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

வினையேனைப்பொய்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷமென்றொருவிருத்யாதியால்) வானவர்கோனையென்கிறவிடத்திலே பலிதமானவர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே இத்யாதியால்) வானவர்கோனையென்கிற ஸம்போதநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரித்யாதியால்) பூமதுவுண்ணச்செல்லிலென்றுவகஸ்ரித்துமாமதுவாயென்று விஶேஷணங்கொடுத்தவித்தாலே லப்யமாய் தூமதுவாய்கள்கொண்டு என்கிறவிடத்திலே விவக்ஷிதமானவர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருக்குழலித்யாதியால்) யாமிதுவோதக்கவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உம்மைபொருத்

ஈ—முடியாதபடி ஶீக்ரமாகவந்து, என்குழல்மேல்- என்னுடையகேஶங்களின்மேலே, ஒளிமாமலர்- காந்திமத்தானங்களாய் ஶ்ரேஷ்டங்களான. புஷ்பங்களை, ஒளி - காந்தி, மா ஸர்வாதிஶயஸௌரபம், அவன் பக்கல் நின்றும்வந்தவுங்களுடைய ஸம்ஸர்காத்திலே யதாஜலங்களாய் வீதங்களான புஷ்பங்களென்றபடி. ஊதிரோ - ஊதுங்கோள், ஓவென்கிற வல்யம் ஸந்தய த்யோதகம். அவன்சூடின திருத்துழாயில்நின்று முங்கள்வாயில் கொண்டு வந்த ரேணுக்களெல்லா மென்குழல்மேலே புஷ்பங்களில்விழும்படி ஸஞ்சாரம்பண்ணவேணுமென்றபடி. 'வாஹிவாதயதஃகாந்தா தாம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வா மாமபிஸ்ப்ருஶ । த்வயிமே காத்ரஸம்ஸ்பர்ஶஃ சந்த்ரேத்ருஷ்டிஸமாகம:" என்னுமாப்போலே சொல்லுகிறாள். ॥௩॥

என் முல்லைகள்மேல் - என்னுடைய முல்லைகளின் மேலே, நான் வளர்க்கிற முல்லைக் கொடிகளின்மேலே யிருக்கிறவென்றபடி, தும்பிகாள் - ப்ரமரவிஶேஷங்காள், தும்பி - ப்ரமரவிஶேஷம், பூமது - புஷ்பங்களின் ரேணுக்களை, அந்தமுல்லைப் புஷ்பங்களில் மகரந்தங்களை யென்றபடி. உண்ணச்செல்லில் - பாநிக்கப்போனால், பாநிக்கவுத்யுக்தரானீர்களாகிலென்றபடி. இதுக்குஇதுவோதக்கவாறென்னவேண்டு மென்கிறத்தோடே அந்வயம். வினையேனை - அவன் சொன்னதெல்லாம்மெய்யென் றிருக்கைக்கு ஹேதுவான பாபத்தை யுடையவளான வென்னை, இதுக்ககன்ற வென்கிறத்தோடே அந்வயம். பொய் செய்து - என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷமென்றொரு ஸம்ஞாயத்தைச்செய்து, அகன்ற – விஶ்லேஷித்துப்போனவனான, இது வானவர்கோனுக்கு விஶேஷணம். மா- மஹத்தான, அதிஶயமான என்றபடி. மது - மகரந்தங்களை, வார் - வாராநிற்கிற, பாமெரியாகவிடாநிற்கிற என்றபடி. தண் - திருமுடி ஸம்பந்தத்தாலே பதிஶீதலமான, துழாய் - துளஸியை, முடி - கிரீடத்திலேயுடையவனான, துழாய்முடியென்றவ்யதிகரணபஹுவ்ரீஹி. வானவர்கோனைக்கண்டு – நித்யஸூரிநாயகனைக் கண்டு, கோள் - ஸ்வாமீ. தூமது - பரிஶுத்தமான்மதுபானவையுடையவையான, ஸுநவத்துங்களாய் மதுரங்களான பேச்சுக்களை யுடையவையானவென்றபடி. இங்கேமதுஶப்தம் ராஜைகாதிஶயோகியாய் பேச்சைச் சொல்லுகிறது. உங்களுடைய வாயாபாரமவனை யிங்கேயாகவிடக்குமென் றகருத்து, வாய்கள்கொண்டு - வடிதங்களை

மூ — பாமிதுவோ தக்கவாறென்ன வேண்டுங்கண்டீர் நங்கட்கே* ।௫।।
நங்கட்கியானுரைக்கேன் வம்மின் யான்வளர்த்தகிளிகாள்* வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்து வினையேனை நெஞ்சங்

ஆ — யொருத்தியினருசைபட்டுக்கூப்பிடாநிற்கஅவளைநினையாதிருக்குமிதுவோ உடம்புடைய ஸ்வபாவமென்று அவன் ஸந்நிதியிலே சொல்லவேணுமென்று தனக்குப்பரமஸஹ்ருத்துக்களாய் தன் முல்லைகளிலே வர்த்திருக்கு தருமபிகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ।௫।।

(நங்கட்கு) ஸ்ரீராமாவதாரத்துஸத்ருஶமான பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயே றியருளிவந்தென்னோடேஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்கிறபோது ஸ்வஸம்ஸ்தமாய் ப்ரஸம்ஜீவனமான திவ்ய

இ — திருத்ரூடிபால்) என்முல்லைகள்மேல்என்கிறவிடத்தில ஸஹிதவ்ரஹமானவஸ்துக்கதையருளிச்செய்கிறார் (நங்கட்கிதூராடிபால்) தன்முல்லைகள்மேலே வந்திருந்தவாறே தனக்குப்பரமஸஹ்ருத்துக்களாக பாவித்துச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ।௫।।

✱ஐந்தாம்பாட்டு✱

வெங்கட்புள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீராமாவதாரத்தூடிபால்) ஊர்ந்துவந்தென்கிறதற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலேயேறி தூடிபால்) வினையேனை நெஞ்சங்கவர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிச்செய்தே நடுவே த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷிக்கிறபோதி தூடிபால்) அதில் ஸ்வஸம்ஸ்தமிதூடியாலே "செங்கண்கருமுகில்" தாத்பர்யமும் ஸஞ்ஜீவனதூடி

ப — க்கொண்டு,உவந்து, உகந்து, வாஹநங்களைக்கொண்டுசக்கையாவது வாஹநங்களாலே ஊர்ந்த ஸம்பந்தியில் உபாக்களைப் பரிதம்பண்ணி ஸம்ஶ்லேஷிக்கை. நங்கட்கு - என்னுடைய பேச்சுவழியிலே என் முல்லைக் கொடிகளிலே வர்த்திருக்கிற வுங்களுக்கு, இதுக்கு என்ன வேண்டுமென்கிறதோடே அந்வயம். இதுவோ - இப்படி நித்யஸம்ஶ்லேஷ விதனுப் ஸஹாவமொழியின்றிக்கே பக்ஸ்ஸமான உபகாரஸ்ம்ருதி ஶரணாகத்ர ஞயிருந்துகொண்டுவிரஹ காலமாகியானவிவளை ஸம்ரக்ஷித்தும் நினையாதிருக்கிறவிதுவோ, பாபத்தவாறு "ஸஜீவெபம்ஸ்க்ஷணஉவிதாஉவிதெக்ஷணாம்" என்னும்படி ஸ்வகாரணிகளான நாம் செய்யத்தக்க ப்ரகாரம், நீரென்கிற ஸ்தானத்திலே நாமென்றுவாரொக்கியாகச்சொன்னபடி தக்கது - உசிதம், ஆறு - ப்ரகாரம், தக்கவாறென்று ஸமஸ்தபதம். தக்க ஆறு என்கிறவிடத்திலே ஸமாஸவ்யாஸம். என்னவேண்டுங் கண்டீர் இப்படிசொல்லவேணுங்கிடீர், கண்டீரென்கிறவத்ய உபஸர்க்கத்ருத்ய நிபாதநமாம். என்முல்லைக்கொடிகளிலேபரிபாலநம பண்ணப்பார்க்கிற வுங்களுக்கு அவனைக்கண்டிவ்வார்த்தை யவஶ்யஞ் சொல்லவேணும். இது சொல்லாதபோது அவன் வராதையாலே என் விரஹதுஃகம் போகாமையால் "ஸுவிரக்ஷாஶ்ச ஶ்ரீராமா" என்கிறபடிகிலேயென்னுடைய தாபத்தாலே என்முல்லைகொடிகள்தாங்களும் சருகாயிருக்கையாலே யவற்றிலே யுங்களுக்கு வாஸஸ்தானங் கிடையாதொழியும், நீங்களிவ்வார்த்தைசொல்லாவிடில் யவன்வருகை தப்பாமையால் நானுஜீவித்தையாய் என்னுடைய முல்லைக்கொடிகளும சர்வமிதல ஸமஷ்டி வஸ்துவ உபகாரம் வர்ஷ ஸ்வயங்களா யாசைபாலே அப்போதுங்களுக்கு பரிபாலநம் பண்ணலாமென்று பாட்டுக்கேல்லாம் பாவார்த்தம். ✱ ✱ ✱ ✱ ।।௫।।

யான்வளர்த்தகிளிகாள் - ஜந்மமெத்ரபான வென்னாலேவளர்க்கப்பட்டதான ஶுகங்காள்? என்னால் வளர்க்கப்பட்ட வுங்களுக்கு ஸ்வதந்த்ராய்விளையாடித்திரிய வவகாஶமுண்டோ? அவனுடைய பரிகாரமாயிருக்கிலிறே ஸ்வதந்த்ராயிருக்கலாவதென்றுகருத்து. நங்கட்கு - என்னிலசாட்டியும் ஶக்தராயிருக்கிறவுங்களுக்கு, நீங்களிப்படியாஶக்தராயிருக்க வுங்களைக்காயமேவுகிறது யாதுமோவென்றுகருத்து, யானுரைக்கேன் - நான்சொல்லுகிறேன், வம்மின் - வாருங்கோள், இவளைநாம் ஜீவிப்பிக்குமுபாயமேதோவென்று விஷைப்படாநிற்கிறவுங்களுக்கு ஒருஉபாயம்நான் சொல்லக்கேட்கவாருங்கோளென்றபடி. வெங்கண் - வெவ்வியகண்களையுடைத்தான, ப்ரதிகூலர்க்குபாஷகங்களாயிருக்கிற த்ருஷ்டிவாதகங்களையுடைத்தான வென்றபடி. எம்பெருமான் என்னோடேஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபோது நடுவுள்ளப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கும்படியான த்ருஷ்டியையுடைத்தானவென்றபடி, வெங்கண்புள்என்கிறவிடத்திலே ஸகாரஸம்ப்ரஸாரண லோபம். புள் - பக்ஷியை - கருடனையென்றபடி. ஊர்ந்து - ஸவாரிபண்ணி, நடத்திக்கொண்டென்றபடி.

மூ— வார்த்த சங்கக் கருமுகிலைச் செய்யவாய்ச் செழுங்கற்பகத்தை* யெங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டு இதுவோ தக்கவாறென்ன வேண்டும்* ।டு॥
என்மின்னுநூன்மார்ப னென்கரும்பெருமா னென்கண்ணன்*

ஆ—அடியார்களாலும் அக்ஷேப்யமான பணிமொழிகளினாலும் திருமேனியிலழகாலும் ஆகர்ஷகமான காரியம் மாத்திரமு மென்னுடைய ஸ்த்ரீத்வ லக்ஷணங்களையும் அபஹரித்துக்கொண்டுபோனவனை திருநாட்டிலே சென்றாகிலுங்கண்டு உம்முடைய தக்கவாறிதுவோவென்று சொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்த கிளிகளைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள். ।டு॥

(என்மின்னுநூன்மார்பன்) இதுவோ தக்கவாறென்று சொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்த பூவைகளை கவலிக்கப் பின்னையும் அவைபோகா திருந்தவாறே நம்மவைகளில் கமலன் செய்தருளாவிடில் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு ஸகியானவெவ்ப திவ்யாபரணங்களையும் திவ்யாயுதங்களையும் தன்

இ—யாலே செய்யவாய் ஸௌந்தர்யமும் திருமேனியினழகாலுமென்கிறவித்தாலே கருமுகில் ஸௌந்தர்யமும் ஆகர்ஷகத்வத்தாலே செழுங்கற்பகம் வைதர்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து. நெஞ்சைச்சொன்னது உவகையைமென்கிற நந்தாலே ஸ்த்ரீத்வமாபஹரிக்கப்பட்டு, எங்குச்சென்றாகிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே ஆசார்யரால்) ।டு॥

❋ அரும்பதம் ❋

அவனென்னையாபஹரித்துப்போயிருக்கிறானென்னுமிதெல்லாஞ்சொன்னவ ளிப்பாட்டிலே நமக்கன்றி நல்காரென்பாளேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இதுவோவிதுர்யால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டேன்று மாவுமவதாரிகை. கொண்டென்றது - உபந்யஸித்தென்றபடி. இதுக்கு ஸம்வாதத்தில் கிளிப்பேட்டையும். இதுவோதக்கவாறென்று சொல்லவேணுமென்கிறவித்தாலே தாத்பர்யாதிதாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. ஸ்த்ரீத்வமபஹரித்துக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்ஷேப தாத்பர்யரால்) அதில் ஸம்க்ஷிதமான

மூ— வார்த்தானென்றது - ஸம்ஸ்லேஷம்.வந்து - என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காகவிப்படி ஸம்க்ஷமமாக வந்து, வின்னையேனை - விஷ்ணுவாகிறவன் பரித்திருக்கிறப்போலே யிருக்கவொட்டாதவாவத்தைப்பண்ணினவென்னை, நெஞ்சங்கவர்ந்து - ஸ்த்ரீத்வத்தையபஹரித்தவனை, ஸ்த்ரீத்வமபஹரித்தவனையென்றபடி. என்னை ஸ்த்ரீத்வைபவமபஹரித்தவனென்று விசேஷிக்கவும் ஸ்த்ரீத்வஸாமாந்யாதிவைவஸ்தம். என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வையவஹரித்தவனையென்றபடி. செங்கண் - என்பக்கல்ஸ்ரீதியாலே சிவந்தகண்களையுடையவனை, செங்கட்கருமுகிலென்கிறவிடத்தில் ஸகாரலுப்தகாரேவரோ டகாரலோபஸ். கருமுகிலை - காளமேகம்போலிருப்பவனை, செய்யவாய - என்னையிரக்ஷிக்கிறஸமயத்திலே வாடிஸ்மிதம் சொல்லப்புக்கு விதம்பண்ணும்போது மிகவும் சிவந்தவாயையுடையவனை, செழுங்கற்பகத்தை - அழகியதாகிற்கிற கற்பகத்தை, செழுமென்றது அழகியது மோகத்தில் கற்பகம்போலன்றிக்கே ஸர்வத்தையும் கொடுக்கிற விலக்ஷணகற்பகவ்ருக்ஷமாயிருக்கிறவனையென்றபடி. எங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டு - எங்கேபோயாகிலுங்கண்டு, திருநாட்டிலேபோயாகிலுங்கண்டென்றபடி. இதுவோதக்கவாறு - இப்படியவள்நெஞ்சையு மபஹரித்துக்கொண்டு உம்முடையநெஞ்சை அவ்வளவிலே ஸம்ஸ்லேஷிக்கும்வையாதேடிப்போருகையோவுமக்குத்தக்கதானகார்யம், என்மின்னே - என்னுமகோள், இப்படிசொல்லுங்கோளென்றபடி. ।டு॥

நீவளர்த்த - கர்மவான பாவத்தை யுடையவளான நான்வளர்த்த, உங்களுடைய காரியமும் நான் செய்யவேண்டியிருக்க வுங்களைக்கொண்டென்காரியஞ் செய்துகொள்ளும்படியான வரவத்தைப்பண்ணினவளான என்னாலே வளர்க்கப்பட்டவையான வென்றபடி. சிறு - சிறியவைகளான, பூவைகளே - ஸாரிகைகாள்? என் - என்னுடையவனை, மின்னுநூல்மார்பை யெனக்கு போக்யமாக்கினவனை வென்றபடி. மின்னுநூல் மின்னாநிற்கிற நூலையுடையத்தான, கத்தகை நகயஜ்ஞோபவீதமாயானவென்றபடி. மார்பன் - வக்ஷஸ்ஸையுடையவனை,என் - என்னுடையவனை,தன்னுடையகறுத்த திருமேனியையெனக்கு போக்யமாக்கினவனை வென்றபடி. கரும்பெருமான் - நீலவர்ணனையைஸர்வேசனை, ஸம்ருத்தீலஸ்வரூபமான திருமேனியினழகைக்காட்டி யென்னையடிமை கொண்டவனையென்றபடி. என்கண்ணன் - என்னுடைய க்ருஷ்ணன், தன்ஸௌந்தர்யத்தை

மூ— றன்மன்னுநீள்கழன்மேற்றண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான்* கன்மின்களென்றும்மையான்கற்பியாவைத்த
மாற்றஞ்சொல்லிச்* சென்மின்கடீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே* ।௬॥

பூவைகள்போனிறத்தன்புண்டரீகங்கள்போலுங்கண்ணன்* யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்னாழி
ப்பிரான்* மாவைவல்வாய்பிளந்தமதுசூதற்கென்மாற்றஞ்சொல்லிப்* பாவைகள்தீர்க்கிற்றீரே வினையாட்டி-

ஆ— னையும் எனக்கே ஸௌஹார்தமபவன் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டிருக்கிற என்கண்ணன் தன்மன்னுநீள்கழல்மேல்
தண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான் ஆதலால் நீங்கள்சென்றுசொல்லுங்கோளென்கிறாள். ।௬॥

(பூவைகள்) நான்வளர்த்தசிறுபூவைகளினுடைய நிறம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையும் புண்டரீகங்க
ள்போன்றிருந்தகண்களையும் அக்கண்களாலே ஸூசிதமான வேதநாவேதங்களுக்கெல்லாம் ஸகலசேதநாசேதநங்களினுடைய ஸ்வ
ரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையும் என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின திருவாழியையோகின அழகையும் திருக்கை
யில்தழும்பாலே ஸூசிதமான விரோதிநிரஸநதீக்ஷையையும் உடையவனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் உடையாள

இ—வென்னுமளவாலேமின்னுநூல்மார்பனென்கிறதற்குக் காரணஞ்சொல்லிற்றாய்த்து திவ்யாபரணங்களைத்தரித்தலேப
றவித்தாலே கரும்பெருமானென்கிறதற்குக் காரணஞ்சொல்லிற்று. தன்னையுமென்கிறவித்தாலேகண்ணனென்
கிறதற்குக் காரணஞ்சொல்லித்தாய்த்து. எனக்கேயாக்கிப்பாலே என்னென்கிறவசநங்களுக்குக் காரணஞ்
சொல்லித்து. சென்மின்களென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ।௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

புண்டரீகங்கள்போலுங் கண்ணன்யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்கிற ஸமஷ்டிவ்யாஹாரத்துக்குக்
காரணமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலே ஸூசிதமானவென்று) யாவையுமித்யாதிக்குக் காரணமருளிச்
செய்கிறார் (வேதநேத்யாதியால்) என்னாழிப்பிரானென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்
தோற்பித்தித்யாதியால்) இத்தோடு த்ருதீயபாதஸமஷ்டிவ்யாஹாரத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (திரு
க்கையிலித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (உபயவிபூதியித்யாதியால்)

ஸ—வெனக்குஸௌஹார்தமாக்கினகாரணனென்றபடி. தன் - தன்னுடைய, நீள்கழல்மேல்- ஆச்ரிதரிருந்தவிட
த்தளவும்நீண்டுவருவதானதிருவடிகளின்மேலே, மன்னு - மன்னியிருக்கிற, ஸ்திரமாயிருக்கிற' நித்யம் சாற்றப்
பட்டிருக்கிறவென்றபடி. தண் - ஸௌசீதளமான, துழாய் - தாமவிசேஷம், நமக்கன்றி - நமக்கொழிய, நல்கா
ன் - உபகரிப்பான், நமக்கொழிய வேறொருவர்க்குமுகந்து கொடானென்றபடி. கன்மின்களென்று - அப்யஸிய
ங்கோளென்று, ஸ்வைரமாய் விளையாடித்திரியாதே யித்தையப்யஸியுங்கோளென்று நியமித்ததென்றபடி. கற்
கை - அப்யஸிக்கை, உம்மை,- ஸ்வைரரான உங்களை, யான் - உங்களைக்கொண்டு காரியங்கொள்ளவிருக்கிற நா
ன், கற்பியாவைத்த - கற்பித்து வைத்த: அப்யஸிப்பித்துவைத்த வென்றபடி. மாற்றம் - வார்த்தையை, இதுவோ
தக்கவாறென்கிறவார்த்தையையென்றபடி. சொல்லி - இத்தை வழிக்குப் பாயேயமாகச் சொல்லிக்கொண்டு
சென்மின்கள் - செல்லுங்கோள், அவன் ஸமீபத்துப்போங்கோளென்றபடி. அங்கேபோனபின்பு சொல்லுகி
றோமென்றிராதேசொல்லிக்கொண்டே போங்கோளென்றபடி. * * ।௬॥

பூவைகள்போல் - பூவைகளென்கிறபக்ஷிவிசேஷங்கள் போலே, நிறத்தன் - தேஹகாந்தியுடையவனான
புண்டரீகங்கள்போலும் - புண்டரீகங்களுக்கு ஸத்ருசங்களாகாநிற்கிற, கண்ணன் - கண்களையுடையவனான,
யாவையும் - ஸகலாசேதநங்களும், யாவரும் - ஸகலசேதநரும் - ஆய்நின்ற - "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி" என்கி
றபடியே இவையித்தனையுமாய்நின்ற, தத்ஸ்வரூபராகாரனாய்நின்றவனான என்றபடி. மாயன் - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனா
ன, என் - என்னுடையவனான, திருவாழிபழகாலே யென்னை வசீகரித்தவனான வென்றபடி. ஆழிப்பிரான் -
உபகாரனாய் அவ்வழகை யெனக்குக்காட்டி யுபகரித்தவனான' ஸாகவாதிவதவிசேஷம். மாவை - அச்வத்
தை, கேசியை யென்றபடி. வல் - த்ருடமான, வாய் - வதநத்தை, பிளந்த - விதாரணம் பண்ணினவனான
மதுசூதற்கு - மதுவென்னுமஸுரனுக்கு, என்மாற்றஞ்சொல்லி - என்னுடைய வார்த்தையை விண்ணப்பஞ்செய்து,
மாற்றம் - வார்த்தை. இதுவோதக்கவாறு என்கிற வார்த்தையைச் சொல்லி யென்றபடி. பாவைகள் - ஸ்த்ரீ,
யோகாஷ? ஸம்போதநம். பாவை ஸ்த்ரீ பிரதிமை. வினையாட்டியேன் - உங்களை நானுபலாலிக்கவேண்டி
யிருக்க உங்களை யென் காரியத்திலேஏவும்படியான பாபத்தையுடையவளானவென்னுடைய,பாசறவு - துக்கம்,

ரூ—யேன்பாசறவே* ॥ள॥

பாசறவெய்தியின்னே வினையேனெனையூழிநைவேன்* ஆசறுதூவிவெள்ளைக்குருகேயருள்செய்தொருநாள்*
மாசறுநீலச்சுடர்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு* ஏசறுநும்மையல்லால்

ஆ—ராகவன்பக்கலிலே ப்ரேமத்தையுடையனாய் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பக்கலிலே தாம் சொல்லிவிட்ட வார்த்தைக்குப் பேரையிட்டுத் தாங்கள் தீர்க்கவேண்டுமென்று திருவுள்ளம் பற்றி, தன்னுடைய பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லையென்று பாவைகளை நோக்கி அருளிச்செய்கிறாள். ॥

(பாசறவெய்தி) நீங்களும் செல்லவேணுமென்று சிலகுருகுகளை அபேக்ஷிக்க அவை போகாதிருந்தவாறே ப்ரீதிபூர்வகமாக ரக்ஷணத்திலே ஒரு கைவிரத்த்ஸம்பண்ணுமிதனையோ? அவன் விடவைத்தாலல்லவோ? ஒரு கைவிஷயம் பண்ணுவதென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு அவனையிழந்திப்படியே வ்யஸநப்படுகிறதைத் தன்னாயிரம் ஸம்வத்ஸரமுண்டு! ஆகையால் வார்த்தைகொண்டு வருவாரான நீங்கள் விரைந்து

இ—பாசமவனிறத்துக்குக் காருண்யமருளிச்செய்கிறார் (எனையூழிநைவேனென்று தீர்க்கிறீரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களேயிக்கார்யம்) பாவைகள் ஸவகாரங்களாயிருக்க வவற்றை நோக்கி அருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய ஸ்வாமி) பக்ஷிகளைப்போலே பறந்துபோகாதே பாவைகள், தன்வசியமத்தைவிடாதே நிறைகையாலே இவை தன் காரியஞ்செய்யுமென்று பார்த்து அவற்றை நோக்கி அருளிச்செய்கிறாள்ன்றுகருத்து. ॥ள॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எனையூழிநைகிறேனென்று அவனுக்குச்சொல்லுங்கோளென்று சொல்லவேண்டியிருக்க எனையூழிநைவேனென்று தன்னுடைய ஸ்திதியைக் குருகுகளுக்கு அறிவிக்கையாலென்னமன்றோ? வென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (நீங்களுமிக்கார்யம்) பாசறவெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையிழந்து என்று) இன்னே வினையேனெனையூழிநைவேனென்றபயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியேயிக்கார்யமால்) எத்தனையாயிரமென்றது - அநேகமாயிரமென்றபடி. வெள்ளைக்குருகேயென்கிறவிடத்தில விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யகார்யமால்) மாசறுநீலச்சுடர்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயகார்யமால்) வானவர்கோனைக்கண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ஸ—க்கை, பாசமவன்முடிவ. தீர்க்கமாகிறீர-தீர்க்கக்கிறதென்கிறதிற்கை - ஸம்ஸ்கார்யகை, தீர்க்கமாட்டுதிக்காளோ என்றபடி. * * * ॥ள॥

ஆசறுதூவி - தோஷரஹிதங்களான பக்ஷங்களையுடைத்தான, ஆசு - தோஷம், அறுகை - ராஹித்யம். தூவி - பக்ஷம் மேநந்தம் குறைவற்றவையான பக்ஷங்களையுடைத்தானவென்றபடி, வெள்ளைக்குருகே - வெளுத்திருக்கிற குருகே? மேலேகரியனாயிருக்கிறவள வன்றிக்கே யெனைவிட்டுப்போனைபாலே உள்ளுங்கூட வவன் கரியனாயிருக்குமாபபோலே இவ்வாபத்திலே எனக்குதவுகையாலே உள்ளுங்கூட ஸாத்விகமாயிருக்கிற குருகென்றபடி ஸம்போதி. வினையேன் - விரஹதாபம் முடியாதபடியான பாபத்தைப்பண்ணினவளானநான் பாசறவு ஸ்நேஹவிஶ்லேஷத்தை, பாசு ஸம்பந்தம். அறவு - விச்சேதம், விஶ்லேஷமென்றபடி. எய்தி - அடைந்து, இன்னே - இப்படியே உங்களுக்கெல்லார்க்கும் காணப்படுகிற விதத ஆகாரமாயென்றபடி. இது கரஸ்பர்சத்தாலே மந்தனைப்போக்கி வாயாலே சொல்லுகை யோக்யமென்கிற கருத்தாலே இன்னேயென்று தன்னுடைமையை யக்குருகுக்குக் காட்டுகிறாள். எனையூழி - அநேகம் கல்பங்கள், எனையென்று வைலக்ஷண்ய விரோதவாசி. ஊழி - கல்பம். நைவேன் - ஶிதிலையாகாநிற்கிறேன், ஒருநாள் - பலநாள்வேண்டாமென்றபடி. அருள்செய்து - என்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி, இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கப்புகுகிறவித்தே, பட்சமயம். மாசறு - தோஷரஹிதமான, மாசு - தோஷம், அறுகை - ராஹித்யம். உஜ்ஜ்வலமான. வென்றபடி. நீல - க்ருஷ்ணவர்ணமான, சுடர்முடி - ஜ்யோதிர்மயமான மயிர்முடியையுடையவனை, ஸர்வதாஸர்வக்ரியாகாலத்வமாய ஸ்வாமியான என்றபடி. வானவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்கண்டு, கோன் - ஸ்வாமீ. இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்கிறத்தோடே சமயம். ஏசு - எச்சு. ஊரார்தன்பக்கல்சொல்லும்பழியென்றபடி. அறும் - அற்றவளாயிருக்கிறாள், உன்பக்கல ஸம்பந்தத்தாலேஎச்சையெண்ணுதவளாயிருக்கிறாளென்றபடி. நும்மையல்லால் - உம்மையொழிய,

மூ—மறுநோக்கிலள் போதுமறறே* ॥ ௮ ॥

போதுமறறோர்களேகண் வினையாட்டியேன் நான் ஒன்றிலேன்* நீர்த்திரைமேல் உலவி இரைதேரும் புதாவினங்காள்* கார்த்திரள் மாமுகில்போல் கண்ணன் விண்ணவர்கோனைக் கண்டு* வார்த்தைகள் கொண்டருளி உரையீர் வைகல் வந்திருந்தே* ॥ ௯ ॥

ஆ—ஜ்யோதிஷ்டோம ஸம்ஸாரத்தில் ஸம்ஸாரிகள் வருந்த தவாணயமான ஜ்ஞானயிருந்தவெம்பெருமானுக்கு அநாத்யத்வமாகவே தாமெப்படி உன்பக்கலிலே ஆஶ்ரிதவத்ஸலையானாள், நீயுமெக்ஷிக்கிலும் உன்னுடைய கடாக்ஷமல்லது வேறொருதுணையுண்டென்றிராளென்று சொல்லவேணுமென்று குருகுகளையிரக்கிறாள். ॥ ௮ ॥

(போத்து) ஸம்ஸாரிகளை உலராநிற்கிற சேதநர்கள் கடலிலே வஷிக்குமாப்போலே தன்னுடைய கடாக்ஷமொழிய வேறொருநதியின்றியே நான்தளராநிற்கத் தன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலே ஸம்ஸாரிகள் அநுபவிக்க வாராநின்றான் அயர்வறுமமரர்களுக்கே தன்னைய நுபவிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமித்தனையோவென்றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து பின்னை அவன் அருளிச்செய்தருளின வார்த்தைகளைக்கேட்டு "ப்ராப்யம் ப்ராபகம் ஏகம்" என்னும் ப்ரக்ரியையபாலே யிருந்ததென்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி யெனக்குப்போது மவற்றைச்சொலவி என்னையபிமானிக்கவேணு

இ—றூர் (ஸர்வேஶ்வரனாலவ)ஏசறுயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யகதித்வத்தால்) நாமமையலாவி த்யாகிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீ உபேக்ஷிக்கிலுமித்யாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யஶேஷம் ப்ரதிபாதித்துயோஜிக்கிறார் (என்றுசொல்லவேணுமென்று) ॥ ௮ ॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

கார்த்திரண்மாமுகில்போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதியால்) ஹ்ருதயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையகடாக்ஷமித்யாதியால்) விண்ணவர்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸ்வாதந்த்ர்யேத்யாதியால்) வார்த்தைகள்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையவனித்யாதியால்) வந்திருந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யமித்யாதியால்) அருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலே இத்யாதியால்) உரையீர்வைகலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கெப்போதுமித்யாதியால்) ॥

ப—போதுமறறு - இனையேவேறொன்றிலே, மறுநோக்கு - மறித்துப்பார்வை, உம்முடைய கடாக்ஷத்தைத் திரஸ்காரமாக ஶரணாகதிகளையைத் தவிர்ந்து வேறொன்றைத்துணையாகவெண்ணுகையென்றபடி. இலள் - இல்லாதவள், என்று - சொல்லவேணுமென்று அத்யாஹாரத்தைப் ப்ரதிபாதித்துயோஜிப்பது. * * ௮ ॥

நீர்த்திரைமேல - ஜலதரங்கங்களின்மேலே, திரை - தரங்கம், உலவி - உலாவி, நிலத்திலே ஸஞ்சரிக்குமாப்போலே ஸஞ்சரித்து, இத்த லிவை ஸம்ஸாரஜலத்தையு முக்தருப ப்ரவேஶத்தளவும்போக வல்லவையென்று இருக்கிறாள், இரைதேரும - ஆஹாரத்தைத்தேடாநிற்கிற, புதாவினங்காள் - பெருநாரைக்கூட்டங்காள்? புதா - பெருநாரை, இனம் - கூட்டம், வினையாட்டியேனான் - ஸத்ருஶமான வெம்பெருமானாலே இப்படியுபேக்ஷிக்கப்படும்படி மஹாபாபியானநான், போது - அவனையொழிய, மறு - வேறே, ஓர் - அத்விதீயமான, களைகண - ரக்ஷகவஸ்து, ஒன்றிலேன் - ஒன்றுடையேனல்லேன், கார்த்திரள் - நீலவர்ணஸமூஹமான, கார் - நீலவர்ணம், திரள் - ஸமூஹம், நீலவர்ணமெல்லாம் ஸமூஹீபூதமானாற்போலேயிருக்கிறவென்றபடி. மாமுகில்போல மஹாமேகம்போலேயிருக்கிறவனை, ஸம்ஸாரிகளை உலராநிற்கச்செய்தே மேகமஸமுத்ரத்திலே வஷிக்குமாப்போலே நான்தன்னைப்பிரிந்து வரிதவிக்கச்செய்தே நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனை வென்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனாயவதரித்து ஸௌலப்யமுடையனாயிருந்தவனை, விண்ணவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்கண்டு, வார்த்தைகளைகொண்டு - அவனருளிச்செய்த வார்த்தைகளை க்ரஹித்துக்கொண்டு, வந்து - அங்குநின்றுமிங்கேவந்து, இருந்து - நான்ஸமீபத்திலேயிருந்து, அருளி - என்பக்கலிலே க்ருபையைபண்ணி, வைகல் - ஸர்வகாலமும், உரையீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும், [illegible]

மூ— உம்முடைய மணிச்சேவலும் நீருமெல்லா * மந்தரமொன்றுமின்றியலர்மேலசையுமன்னங்காள் * என் திருமார்வற்கென்னையின்னவாறிவள் காண்மினென்று * மந்திரத்தொன்றுணர்த்தியுரையீர் மறுமாற்றங்களே * ॥௭॥

மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டு மதுசூதப்பிரானடிமேல் *

ஆ— என்று சில ப்ராஸங்கிகளை நோக்கிச் சொல்லுகிறாள். ॥௬॥

(வந்திருந்து) திருவோலக்கத்திலே எழுந்தருளியிருந்த ஸமயத்தில் திருவுள்ளம் ஸ்வஸ்தமாயிருக்கிறபோது சொல்லாதே அவ்வோலக்கங்கலைந்து ஏகாந்தத்திலே எழுந்தருளினால் அங்கே பிராட்டியினுடைய திவ்யஸந்நிதியிலே திருவுள்ளத்திலேபடும்படி யென்திறம் விண்ணப்பஞ்செய்து அவன் அருளிச்செய்தருளின மறுமாற்றங்கொண்டு மீண்டுவந்திருந்து சொல்லவேணுமென்று ஸந்தேசஹரத்வஸம்ப்ரேஷகமான அன்னங்களைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள். ॥௭॥

(மாற்றங்கள்) பொலிந்துநின்றபிரான் திருவடிகளிலே நாற்றங்கொள் பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்

✳ பதப்பாட்டு. ✳

இ— மந்திரத்தொன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவோலக்கத்திலேயித்யாதியால்) 'என்னையின்னவாறிவள் காண்மினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறமித்யாதியால்) 'வந்திருந்துரையீரென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மீண்டுவந்திருந்தித்யாதியால்) உம்முடைய மணியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்தேசஹரத்யாதியால்) ॥௭॥

✳ நிகமனம். ✳

மதுசூதப்பிரானடிமேல் நாற்றங்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொலிந்துநின்றவித்யாதி

ஈ— "ஸ்ரோதவ்யம்" என்கிறபடியே யவற்றைக் கேட்கையே எனக்குப் போதுபோக்காயிருக்கும்படி எப்போதும் அவர் வார்த்தைகளையே சொல்லவேணுமென்றபடி. ॥௬॥

உம்முடைய - உங்களுடைய, மணி - ஸ்லாக்யமான, என்னுடைய நாயகனென்னைவிட்டுப்போனாப்போலன்றிக்கே ஸதா ஸம்ஸ்லேஷிகளானவர்களானவென்றபடி. சேவலும் - புருஷபக்ஷிகளும், நீரும் - ஸ்த்ரீபக்ஷிகளானநீங்களும், உபதேசத்திலே ஸ்த்ரீபும்ஸமுண்டாயிருந்தாலும் ஆதிவ்யதம்பதிகளுடைய ஸம்ஸ்லேஷத்துக்குபாயமாயிருக்குமாப்போலே இவற்றினுடைய ஸ்த்ரீபும்ஸ் ஸம்ஸ்லேஷமும் தன் காரியஞ்செய்கைக்குபாயமென்றிருக்கிறாள். எல்லாம் - "ஸபாந்தவா ஸஸஹாயா" என்னுமாப்போலே மற்றுமுள்ள உங்களுடைய பந்துக்களுமெல்லாருமென்றபடி. அந்தரம் - இடைவெளி, பரஸ்பரஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு விச்சேதமென்றபடி. ஒன்றுமின்றி - ஸம்ஸ்லேஷத்தில் இல்லாமல், அலர்மேல் - புஷ்பங்களின்மேலே, பத்மங்களின்மேலேயென்றபடி. அசையும் - ஸம்ஸ்லேஷரஸத்தாலே அசையாநிற்கிற, இவையும் தன்தோழிமாரைப்போலே கூடக்களாயிருந்து விடாதேயிப்படி ஸங்கதங்களாயிருக்கை தன் காரியத்துக்கு உபாயமென்றிருக்கிறாள். அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், என் திருமார்வருக்கு - எனக்கு ஸாதியான பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையவரான ஸ்ரீபதிக்கு, இதுக்குணர்த்தியென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்னை - அநந்யகதியான என்னை உத்தேசித்து, இதுக்கு ஒரு வார்த்தையென்கிறத்தோடே அந்வயம். இவளின்னவாறு - இவளிப்படிப்பட்ட ஆகாரத்தையுடையவளானாள், ஆறு - ஆகாரம். காண்மினென்று - கண்டுகொள்ளுமென்று, தன் ஆகாரம் வாசாமகோசரமாயிருக்கையாலே இன்னவாறென்று ஸாமாந்யேந சொல்லுகிறாள். யத்வா:— இன்னவாறு காண்மினென்று உபயமான உங்களுடம்பைக் காட்டுங்கோளென்கிற கருத்தாலே யிப்படி நிர்தேசிக்கிறாள். மந்திரத்து - மந்திரத்திலே, பிராட்டியுந்தானுமாய் ஏகாந்தமாயிருக்கிற ஏகாந்தஸ்தானத்திலே யென்றபடி. ஒன்று - ஒருவார்த்தையை, உணர்த்தி - அறிவிப்பித்து, மறுமாற்றங்கள் அவனருளிச்செய்த ப்ரத்யுத்தரங்களை, மறுமாற்றம் - ப்ரத்யுத்தரம், வந்து - அவன்பக்கல் நின்றுமிங்கேவந்து, இருந்து - என்வாஸஸ்தலத்திலேயிருந்து உரையீர் - நீங்கள் சொல்லவேணும். ॥௭॥

மதுசூதப்பிரான் - ஜ்ஞானப்ரதமான வேதத்தை யபஹரித்துக்கொண்டுபோன மதுவை நிரஸித்து உபகாரகனான பொலிந்துநின்றபிரானுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளிலே, மேலென்று ஸப்தமீ ஸமாஸம்

மூ— நாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்*தோற்றங்களாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்* ஊற்றின்கணுண்மணற்போலுருகாநிற்பர்நீராயே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸமஸ்த ஸௌகந்த்யமான பரமபுருஷனை த்யானித்துக்கொண்டு குருகூர்ச்சடகோபன் அருளிச்செய்ய, அவருடைய வார்த்தையாயிருந்தசொற்களாலே சொன்ன ஆயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாருடைய த்ருஷ்டாந்தத்தை அநுஸந்தித்தார் ஸ்வரூபாநுகூலமன்றியே ஊற்றின்கண் நுண்மணற்போல் நீராயுருகாநிற்பரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—(வியால்) "ஸர்வகந்தஸ் ஸர்வரஸ:" என்னும்படியிருக்கிறவன் திருவடிகளிலேபொழில்களும் பரிமளங்களைக் கொள்ளாநிற்கிறனவென்றுகருத்து. தோற்றங்களென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஸகல கல்யாண [illegible]யால) காவும்பண்ணுவோமென்கிற ஸங்கல்பமன்றிக்கே "ப்ரகாசமாநஸ்ஸர்வஜ்ஞ:" என்கிற கணக்கிலே ஸ்ரீ திவ்யஞானமாகச் சொன்னதானவென்றபடி. மாற்றங்களாய்த் தொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகியாபதிசந்தியால்) இவையுமொருபத்தும்வல்லாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியில் [illegible]யால்) ॥௧௧॥

வ்யா—நாற்றங்கொள்- பரிமளங்களைக்கொள்ளாநிற்கிற, "ஸர்வகந்த:"என்றுசொல்லப்பட்டவன் திருவடிகளினின்றும் பரிமளங்களை ஸம்பாதியாநிற்கிறவையான வென்றபடி பூம்பொழில் - ஸம்ருத்தமான பூம்பொழில்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரியிலிருக்கிறவாழ்வார், மாற்றங்கள் - சப்தங்களை, கொண்டு உபாயங்களான சப்தங்களை யென்றபடி. ஆய்ந்துகொண்டு - எம்பெருமானுக்குத் தகுதியாயிருக்கும்படி. ஸாவதானமாக ஆராய்ந்துக்கொண்டு, சொன்ன - அருளிச்செய்ததான. தோற்றங்கள் - தோற்றங்களான, ஆவிர்பாவங்களான. ஸர்வஜ்ஞனான பகவானுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ஸ்வயம்ஆவிர்பூதங்களான வென்றபடி, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே. இவையுமொருபத்தும் - இப்படியொரு விலக்ஷணமான தசகத்தை, இவையுமென்கிற விடத்தில் உகாரார்த்தத்தாலே இப்படியுமொருபத்துண்டோ!வென்று விஸ்மயிக்கிறபடி. வல்லார் - அதைத் தோடேய அநுஸந்திக்கவல்லரானவர்கள், ஊற்றின்கண், ஊற்றினிடத்திலே. கண் என்று ஸப்தமீ விபக்தி ப்ரத்யயம். ஊற்றுப்புறப்படுகிறவிடத்திலிருக்கிறவென்றபடி. நுண் - ஸூக்ஷ்மங்களான, மணற்போல் - மணல்கள் போலே த்ரவீபூதராய், நீராயுருகாநிற்பர். தேஹபந்தமும் பிறந்து த்ரவமாயுருகுவரென்றபடி. "ஸர்வ [illegible] வ்யாப்தி [illegible]" என்று ப்ராப்யபூதமான ஜலம் தேஹத்தாலேவந்த பரிச்சேதத்தைக் காட்டில்லாமலில்லையிறே. உருகாநிற்பரென்கிற விடத்தில் வர்த்தமான நிர்தேசத்தாலே தேஹத்தினுடைய அவிநாசமும் சொல்லப்படுகிறது. * * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநகோஷ்டீ ஸ்ரீஸடாரிஸ்ரீவரதாசார்யாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பொன்னுலகு.)

லோகஸ்ருஷ்டிக்ஷமத்வாத்ஸஹஸ்ரதயா ஜிஷ்ணுஸாரத்யயோகாத்
ஹ்ருத்யாபேதஸௌந்தர்யாத்பரதயா ஸ்ரீநிகேதத்வாத் ।
காந்த்யா ஸாம்ராஜ்யயோகாதநந்தஸம்ஸ்மாரணாத்யாத்
ஸ்ரீபத்யம் தத்விதகம் ப்ரீதயே மாதவம் ஸ்ம: ॥௭॥

(லோகஸ்ருஷ்டிக்ஷமத்வா) முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்த - ஸர்வலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனா யிருத்தலாலும், (ஸுதர்ஸநதயா) கையுமர்சக்கரத்தென் - திருவாழியைத் திருக்கையிலே யுடைத்தானுகையாலும், (ஜிஷ்ணுஸாரத்யயோகாத்)- குருநாடுடை ஐவர்க்காயடியமாநெடுந்தேர் - ஸாரத்யத்திலே அர்ஜுனனுக்கு ஸாரத்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ஹ்ருத்யாபேதஸௌந்தர்யாத்) மாமதுவார்தண்டுழாய்முடிவானவர்கோனைக்கண்டு - ஸௌந்தர்யமான திருத்துழாய்மாலையலங்காரத்தாலே ரஞ்ஜிதமான தேஹ

ஈடு - கா—ஜெலஸ்தத்தாலும், (ஸாஸ்வதகயா) ஜெங்கட்புள்ளேறிவந்து – விரோதிநிரஸநஸமர்த்தனா யிருக்கிற வாஹநாரோஹணமுடையனுகையாலும், (கஸ்ரீரெங்ஷ்வர்தாஸ) என்கண்ணன்தனைமன்னுநீள் பழம்பெருந்திருப்பொருமநகைமகன் திகழ்கான் - அபிஜாதத்வ ஸௌந்தர்யத்தாலும்,(காஸ்யா)பூவைகள்போல் நிறத்தன் - பூவைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தாலும், (ஸாம்ராஜ்யயோக்யம்) பாசறுநீலச்சுடர்முடி - ஸ்ரீயதீயைக்காங்கேயம்சேர்ந்திருக்கிற திருஅபிஷேகத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான விஹிதவைபவஸாம்ராஜ்யயோகத்தாலும், (ஸர்வாரஹமாஸ்ரயணீயபதவ்யர்த்த) சார்ந்திரள்மாமுகில்போல கண்ணன் விண்ணவர் கோனை - ஸகலரஷ்யமாயிருக்கிற அயர்வறுமமரர்களதிபதித்வத்தாலும், வகாரத்தாலே "என் திருமார்வற்கு" என்று மேலிற்பாட்டில்சொல்லுகிற ஸ்ரீயப்பதித்வமும் ஸமுச்சயமாகிறது. இப்படிகளாலெம்பெருமானை வாஸிபவவங்கங்க ளிட்டெழுக்காய்படியான விஹிதயத்தைப்புடையனாக "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிறபுஷ்பகத்தில ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ௱௭௮

ஸ்ரீசடகோபமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❋

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ—நீராய்நிலனாய்த்தீயாய்க் காலாய்நெடுவானாய்* சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச்சிவனாயயனானாய்*

ஆ—(நீராய்) இப்படிஆர்த்தியோடெம்பெருமான் வரக்காணுமையாலேயவனைத்தம்முடைய பெரியஆர்த்தியோடேகூடத் திருநாட்டிலேகேட்கும்படி கூப்பிட்டழைக்கிறார். வ்யாக்யாநஸ்ரீஸூக்திஸங்கதி:

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஆர்த்திஷணம்பண்ணினவநந்தர மவன்வருகை யவஸ்யம்பாவியாக வஞ்சிறைமடநாரை முதலானவிடங்களிலே கண்டிருக்கிறவிவ ரித்திருவாய்மொழியிலே ஆர்த்ராயாக்ரஹம்பண்ணுகை யுக்தமன்றோ? ஆர்த்தஷணத்தாலே அவன்வரக்காணுமையாலே தாமாகவவனைக்கூப்பிட்டு அழைக்கிறாரென்னில்? ஆர்த்தஷணத்தால் வாராதவன் தாமாகவழைத்தால் வருவனென்றிருக்கைக்கு நிபந்தநமேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஆர்த்தியோடே) "மரங்களும்இரங்கும்வகை மணிவண்ணவோ! வென்றுகூவுமா" லென்கிறபடியே தம்முடையவார்த்தியாலே அசேதநங்களான மரங்களுங்கூட விரங்கிறபடியைக்கண்டவிவர் கீழிற்பாட்டில் பெரியவார்த்தியோடேகூட தாமாக ஆக்ரஹம்பண்ணினால் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தனுமாயிருக்கிறவவன் நீராயுருகிவந்து விழாதிருக்கமாட்டானென்று பார்த்து இப்படி கூப்பிட்டழைக்கிறாரென்றுகருத்து. * * * * * * *

முதற்பாட்டு

சிவனாயயனானாயென்று ப்ரஹ்மாதிகளுக்கிவன் ஆத்மாவென்றபோதே மற்றபேர்க்காத்மாவென்னுமிடம் கைமுத்யஸித்தமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதி) (நீராயித்யாதி) சுடர்களி

ப—நீராய் - ஜந்துக்களுக்கு ஜீவநஸாதகமாயிருக்கிற ஜலமாய் நிலனாய் - ஸகலருக்கும் ஆதாரமாயிருக்கிற பூமியாய், தீயாய் - ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கும் அவகாசத்தையுண்டாக்குகிற வஹ்நியாய், தீயாய் - ஸர்வாராதநமான வழியாய், தீ – அக்நி, காலாய் - தேஹஸஞ்சார ஸாதநமான வாயுவாய், காலென்றுவாயுதன், நெடு - விசாலமான, ஸகலத்துக்குமவகாசப்ரதமாய்க்கொண்டுஸகலத்தையும்தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. வானாய் – ஆகாசமாய், சீரார் - ஸ்ரீயினாலேவ்யாப்தங்களான, சீர் - ஸ்ரீ, ஸர்வஸ்வரூபஸ்வபாவ நிர்வாஹகமாயும் ஸகலத்துக்கு மாதாரமாயுமிருந்துள்ள காந்திகளாலே வ்யாப்தங்களானவென்றபடி. சுடர்களிரண்டாய் இரண்டு ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களாய், சந்த்ரஸூர்யர்களாயென்றபடி. சிவனாய் – ருத்ரனாய், அயனானாய் – ப்ரஹ்மாவானவனே? ப்ரஹ்மாதிகளுக்காத்மாவானவனே யென்றபடி. ஸம்போதி. நீராய்நிலனாயென்று தொடங்கிச்சிவனாயயனானாய்

மூ — கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்வாராய்* ஒருநாள்மண்ணும்விண்ணுமகிழ* ௧௧

மண்ணும்விண்ணுமகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி* மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட

ஆ — ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளையுமுகக்கத்தக்கதாக்கவல்லஅவனுக்கு அவதாரங்களையும் பேர்த்தும் தர்சநம் நிரவதிகமானவுபகாரத்தைப் பண்ணவல்ல உனக்கு என்னுடைய ஆர்த்தியைப் போக்குகை அரிதோ? உன்னைக்காணப்பெறாதே கூப்பிடுகிற என்னுடைய ஆர்த்தியைக் கண்டு இவ்வுபயவிபூதிகளான ஆத்மாக்களும் திருநாட்டிலுள்ள நித்யஸூரிகளும் படுகிற துக்கத்தைக் கண்டு ஆழ்வார் ஆயாஸப்படுகிறது, ஆதலாலுன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டமும் ஸௌசீல்யமும் மஹிமையும் கூராராழி வெண்சங்கேந்தின அழகோடே உன்னுடைய விபூதியெல்லாம் ஆநந்திக்கும்படி கொடியேன் பால் ஒருநாளாகிலும் வாராயென்று கூப்பிடுகிறார். ௩௪

(மண்ணும்) ஸ்ரீவாமநனாய்வந்து பிறந்தருளி உன்னுடைய திருவடிகளை மண்ணும் விண்ணும் தீண்டும்படி வைத்து லோகங்களைக் கொண்டருளிற்று, இவ்வுபயவிபூதிகளான ஆத்மாக்களும் திருநாட்டிலு

இ — ரண்டாம்வ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்ருக்கு இத்யாதியால்) மண்ணும்விண்ணுமகிழுமென்கிறவிடத்தில் ஆர்த்தியைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காண இத்யாதியால்) அடையவென்பது — கூடு ஞ்சமுமென்றபடி மண்ணும்விண்ணும் மகிழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலால் இத்யாதியா ல) ஸ்ரீவைகுண்டமெனசிறப்பித்ததாலே பரமபதத்திலேயுள்ளவர்களைக்காணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறவர் என்பது இத்யாதியாலே ஐச்வர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே பெரியோனென்கிற ஸௌசீல்யம் வாசிகமாய்ச் சொல்லுகைக்காக என்னுடைய வாத்ஸல்யத்தாலே ஜகத்தெல்லாம் பிழைத்துப்போகும்படி நோக்கிக்கொள்ளென்று சொல்லு ம்போது ஜகத்தவனுடைய விபூதியென்னுமிடம் சொல்லவேண்டுகையால் அதுக்காக ஐச்வர்யத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்றுகருத்து. ௩௪

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

குறளாயென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவாமநனித்யாதியால) வலங்காட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால) மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட என்கிறத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (லோகங்களை இத்யாதியால) மண்ணும்விண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபயவிபூதி இத்யாதியால) இத்தால்இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாய்த்து. எங்ஙனேயென்னில்? கீழ்ப்பாட்டிலே என்

ப — கையாலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸுக்ருதிகளுக்குமவையைத் ஸௌசீல்யத்தாலே தாழ்ந்துபோகா தொருவாசியில்லையென்று ஸம்விசயர்த்து ச— கூறையலே, மெய்க்ஞதாரியென்றபடி. ஆர் - கூர்மை மான, ஆழி - திருவாழியையும், வெண்சங்கு - ச்வேதமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், ஏந்தி - தரித்துக்கொண்டு, மண்ணும் - ஸம்ஸாரிகளும், இது உபலக்ஷணம். லீலாவிபூதியும். விண்ணும் - பரமபதமும், மகிழ ஸந்தோஷிக்கும்படி, என்னுடைய ஆர்த்தியைக்கேட்டு ஸஹிக்கமாட்டாதே பீதியுமாய் போகாநிற்கிற உபயவிபூதியும் அந்தத்துக்கம்நீங்கி ஸந்தோஷிக்குமபடி யென்கை இதுக்கு வாராயென்கிறதோடே அந்வயம். கொடியேன்பால் - க்ருதக்நனென் விஷயத்திலே, பாலென்று ஸப்தமீ ப்ரயோகம். உன்னுடைய விபூதிக்களெல்லாம்பழி யும்படி யாகக் கூக்குரல் பண்ணுகையாலே யெல்லார்க்கும் ஸந்தாபஹேதுவான வெனக்காகவென்றபடி. ஒருநாள் - ஒரு நாளாகிலும வாராய்? - நீவரவேணும், விடாய்ப்பட்டவர்கள ஒருக்காலாகிலும் தண்ணீர்வேணுமென்னுமாப் போலே ஒருகால்வாராயென்கிறார். ✳ ✳ ✳ ௧௫

மண்ணும - ஸம்ஸாரிகளும், இது உபலக்ஷணம ஸ்ரீவைகுண்டத்தியுமென்றபடி. விண்ணும் - பரமபத மும், தத்ரஸ்தர்களுமென்றபடி. மகிழ - உன்னழகைக்கண்டுகக்கும்படி, குறளாய் - ஸ்ரீவாமநனாய், வலங்காட்டி - வடிவத்தைக்காட்டி, மஹாபலியானவன் ஔதார்யமென்றொரு குணத்தையுடையவனாயிருக் கையாலே ராவணாதிகளைப்போலே யவனை நிரஸிக்கவொண்ணாமையாலே ஸௌந்தர்யமாகிற வடிவத்தைக் காட்டியென்றபடி. ஸம்ஸாரிகள் நிரோதிக்கச்செய்தேயும் அவர்களைத்தள்ளிக்காரியம்நடக்கும்படி பண்ணு கையாலே ஸௌந்தர்யத்தை வடிவமாகச்சொன்னது. மண்ணும் - ஸம்ஸாரியையும, விண்ணும் - உபரிலோகங் களையும், கொண்ட - ஸ்வீகரித்தவனான, இந்த்ரனுக்கு வாங்கிக்கொடுத்தவனென்னவேண்டியிருக்கத்தான் ஸ்வீகரித்த

மூ—மாயவம்மானே *நண்ணி புன்னை நான் கண்டுகந்து கூத்தாட* நண்ணியொருநாண் ஞாலத்தூடே நடவாயே*॥
ஞாலத்தூடே நடந்தும் நின்றும்

ஆ—ள்ள திவ்யஸூரிகளும் ஸ்ரீ கராகைக்கன்றோ? ஆதலால் அவர்களுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸௌகா ஸ்திகஸ்தயான என்னுடைய மநோரதங்களாலே உன்னை ஸம்ஸ்லேஷித்துன்னழகையு முன்நடையையுங் கண்ணாலேக ண்டுகந்து அந்தஸ்ரீ த்ருதிஸயத்தாலே நான்கூத்தாடும்படி வந்தொருநாள் ஞாலத்தூடே நடவாயென்கிறார். ॥௧॥
(ஞாலத்தூடே) வாதநனும் வசுதேவத்திருமகனும் ஸ்ரீகேஸவஸ்வர்திருமகனும்மற்றுமெலங்லேவு

இ—ஞ கவ்யநியைக்கேட் டுன்விலக்ஷணியழியாமைக்காக நீ வாவேணுமென்றிவ ரருளிச்செய்தவாறே உம்மு டைய வாகவ்யநியாலேயில்லை ஸௌகாவிஷங்களாஞவைத்தைஸ்ரீ தங்களாக்குகைக்காக நமக்குவிதமல்லாத காயத்தை நாம் செய்யப்போமோவென்றருளிச்செய்ய ஸ்ரீயஃபதியான நீ உன்விலக்ஷணியான வாதூக்கள் ஸ்ரீ கராகைக்காகவன்றோ வஸாரன்பக்கலிலே பாவகனுப்செென்றது, அப்படியே இத்தையுஞ்செய்யவே ணுமென்கிறாரென்றுகருத்து. வாக்யவ்யாயத்தில் ஸ்வதாதமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) உஜ்ஜீவநார்த்தமாகவென்கிறதற்கு நடவாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். நண்ணிபுன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌகாஸ்தித்யாதியால்) "யாதம்வாஸஷயஸ் ம மநோரதௌகாஸிகஸ்மிகே! ஸ்வஸ்யாஸாகாரஷம் தயாகாஷாயி" என்கிறஸ்லோகமிங்கே யவிப்ரேதம். கண்டுவென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

ஞாலத்தூடேநடந்தென்கிறவிடத்திலே யவதரணிகையத்தையருளிச்செய்கிறார்(வாதநனுயுமித்யாதியால்)

ஸ—தாகச் சொன்னது ஆஸ்ரிதர்பேறே தன்பேறாகயிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. மாய- ஆஸ்சர்ய சேஷ்டிதனென், ஸ்ரீயஃபதியானவன் அர்த்தியாய் வந்தபடியும்வடிவழகைக்காட்டி யஸ்ஸானை வஸீகரித்தபடி யும் "கொள்வனுன் மாவலிமூவடி" யென்னும்போலே சில முக்ஜல்பிதங்களைப் பண்ணினபடியும் சிற்றடியைக் காட்டிப் பெரியவடியாலே யளந்துகொண்டபடியும் முதலான வாஸ்சர்யங்களை யுடையவனென வென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமீ? "பதிம் விஸ்வஸ்யாத்மேஸ்வரம்" மென்கிறபடியேபொதுவான ஸ்வாமி த்வத்தாலேயிறே யஸாரனையும் அநுபவிக்கவேண்டித்தென்றுகருத்து. உன்னை- நிரதிஸயஸௌந்தர்யநிதி யான உன்னை, நண்ணி- கிட்டி, ஸௌகாஸிகஸ்மிகங்களான் வென்னுடைய வவயவங்களாலே ஸ்பர்ஸித்தெ ன்றபடி- கண்டு- கண்ணாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து, உகந்து- மிகவும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷனுப், நான்கூத்தாட-நான் ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, ஐந்த்ரனைப்போலே உன்பக்கலொன்றைவாங்குகைக்காக வாதல் ஈஸ்வரமீமையப்போ லே என்னுதென்றபிமானித்து வைத்ததொன்றை யுனக்குக்கொடுக்கைக்காகவாதல் நீ வரவேணுமென்கிறேன ல்லேன் "ஸம்ஹ்ருஷ்டமநா மஹதோபதந்நாத்" என்கிறபடியே நான் ஸம்ஹ்ருஷ்டமாகக்கண்ட நுபவிக்கைக்காக ப்ரார்த்திக்கிறேன். எனக்கு வேணுமென்றிருப்பாரோடும் என்னுதான வஸ்துவைக்கொ டுக்கிறேனென் றிருப்பாரோடுமோ நீ கலப்பது. உன்னைக்கண்டநுபவிக்கையே ப்ரயோஜனமாயிருப்பார் க்குன்னைக் காட்டலாகாதேவென்று கருத்து. நண்ணி- கிட்டி, நானிருக்கிறவிடத்திலே வந்தென்றபடி. ஒரு நாள்- ஒரு நாளாகிலும், பலநாள் செய்யச் சொல்லுகிறேனோ. முன்புசெய்ததை பின்னையுமொருநாள் செய் தாலாகாதோ. மண்ணும் விண்ணும் மகிழநடப்பது அஸாரன் முன்பேபோ- அநந்யப்ரயோஜனர்முன்னே நடந்தா லாகாதோவென்று கருத்து. ஞாலத்தூடே- ஸம்ஸாரத்திலே, ஊடு- மத்யம், ஸம்ஸ்ருதியிலேயென்றபடி. நடவாய்- வெயிலாவாடத்திலே நடந்தாப்போலே நடந்துவரவேணும். ॥உ॥

ஞாலத்தூடே - ஸம்ஸாரத்திலே, ஜநங்களில்லாத வொருமூலையிலேயன்றிக்கே ஸகலருங்காணும்படி யாக மத்யஸம்ஸ்ருதியிலே யென்றபடி, ஸத்தர்ஸநம் பண்ணுவார்முன்னே நடக்கக்கடவநடையை காதாசித்க மாகத் தான்வந்தாலும் கடாக்ஷியாதார் முன்னே நடந்தாய் இதென்ன ஸௌஸீல்யமென்று கருத்து. நடந்தும்— "ஹம்ஸஃ ப்ரயயனாஸஃ, ஸஷ்டாஸாயிஸீ ரோரஸ்தோநாதஸோவஃ, விஷ்ணுர்நக்ஷத்ரஸ்யைண வ ஸுராஸயாதனெ" என்கிறபடியே ஸவிலாஸமாக ஸஞ்சாரங்களைப்பண்ணியருளியும், நடந்துமென்கிற விட த்தில் ஸஞ்சாரம் ஸம்பியிலே ஸ்வார்த்தமா யிருக்கிறது. நின்றும் "ஸ்வஷ்டஸ்துதிஷ்டந் ஸ்தஸர்வநாவஜீத"

மூ— கிடந்திருந்தும்* சாலப்பலநாளுகந்தோறுயிர்கள்காப்பானே *கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே*
சாலப்பலநாளடியேனின்னுந்தளர்வேனோ* ॥௩॥
தளர்ந்துமுறிந்துஞ்சகடவசுரருடல்வேறாப்ப* பிளந்துவீயத்திருக்காலாண்ட

ஆ— யங்களான திருவவதாரங்களைப்பண்ணி ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம் கதனாய்ச் சேஷ்டிதங்களாலே திவ்யசேஷ்டிதங்களைக்கொண்டு ஸர்வாத்மாக்களையும் யுகந்தோறும் ரக்ஷித்தருளுகிற பரம காருணிகனே? நீ பிராட்டியோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பையு முன்னழகையு முன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நானொருத்தனும் ஸர்வகாலமும் காணப்பெறாதே தளருமித்தனையோவென்கிறார். ॥௩॥
(தளர்ந்தும்) ஶகடாஸுரநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே உன்னைக்காண்கைக்கு விரோதியான வென்

இ— ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸசேஷ்டிதாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மாக்களையுமித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாச்சு. எங்ஙனேயென்னில்? யாத்ருச்சிகமாக நாமொருகால் ஸந்நிஹிதனாயவதரித்தவளவைக்கண்டு நீ இன்னமிந்த ப்ராக்ருதஜநங்கள்நடுவே நம்மைவரச்சொல்லலாமோ? வென்னவொண்ணாதபடி நீயுகந்தோறும் ராமக்ருஷ்ணாத்யநேகாவதாரங்களைப்பண்ணி ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் நாநாவிதசேஷ்டிதங்களையும் பண்ணும்ஸ்வபாவனாயிருக்க, நானொருவனொருத்தன் முன்னைக்காணாதே க்லேஶப்படுகை யுக்தமோவென்கிறாரென்றுகருத்து. உன்னைக் கூடாதேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) உன்னையென்கிறது ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வதா ஸேவ்யமான ஸௌந்தர்யாதிவிஶிஷ்டனை யென்று கருத்து. ॥௩॥

நாலாம்பாட்டு.

வ்யவஹிதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶகடாஸுரேத்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு

ப— "ராமோ ராஜ்யமுபாஸித்வா" என்கிறபடியே ஸுகோபவிஷ்டனாக நின்றருளியும், கிடந்துடென்கிறவிடத்திலும் ஸ்ரீராமாவதாரத்திலே ஸம்ஜநீயம். கிடந்தும் 'பாஹும் புஜகபோகாபம் உபதாயாரிஸூதந: அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" என்கிறபடியே கடற்கரையிலே கடலுக்கு ப்ரதியாக கிரண்டாங்கடல் கிடந்தாப்போலே கண்வளர்ந்தருளியும், யிருந்தும் - 'உபவிஷ்டம் ஸபாமத்யே ஸ்வர்ணபீடே ஸஹாநுஜம், ஸீதயா ஸஹிதம் ராமம் தத்ருஶு: ஸர்வவாநரா:" என்கிறபடியே பிராட்டியோடே ரத்நஸிம்ஹாஸனங்களிலே யிருந்தருளியும், இதுக்குக்காப்பானே என்கிறத்தோடே அந்வயம். சால - மிகவும், பலநாள் - பஹுகாலம், "தஶவர்ஷ ஸஹஸ்ராணி தஶவர்ஷ ஶதாநி ச" என்கிறபடியே மிகவும் பஹுகாலமென்றபடி. உகந்தோறும் - "ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்கிறபடியே யுகந்தோறும், உயிர்கள் - ஆத்மாக்களை, காப்பானே - ரக்ஷித்தருளுகிறவனே? ஸம்போதி. கோலத் திருமாமகளோடு - கோலத்தை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட, கோலம் - வடிவழகு, ஶாகவாத்யேவ ஸ்வபாவ: "தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ விஷ்ணோர் தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" என்கிறபடியே உன்னவதாரங்களுக்கநுரூபங்களானவடிவழகுகளை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட என்றபடி. உன்னை - நிரதிஶயஸௌந்தர்யாதியுக்தனான உன்னை, கூடாதே - கிட்டியநுபவியாதே, இன்னம் - இழநாளிழந்த நாள்மன்றிக்கே இதுக்கு மேலும், யத்:—ராமவியில்லாத நாளிழந்தநாள் மன்றிக்கே ராமவிபிறந்த பின்புமென்றபடி. சால - மிகவும், பலநாள் - பஹுகாலமும், ஒருநாளிரண்டுநாளன்றிக்கே யநந்தகாலமென்றபடி. இதுக்குத்தளர்வேனோ என்கிறத்தோடே அந்வயம். அடியேன் - தாஸனானநான், உறவறியாதநாளில்தானிழந்தாலுறவறிந்தபின்புமிழக்கவோவென்றுகருத்து. தளர்வேனோ - ஶிதிலனாகக்கடவேனோ, உன்னைக்காணாத து:க்கத்தாலே க்லேஶப்படக்கடவேனோ, என்றபடி. * * * * ॥௩॥

சகட வசுரர் - ஶகடாஸுரனுடைய, அசுரரென்கிற பஹுவசநம் கம்ஸப்ரேஷித ஶகடாஸுரபாஹுள்யம். ஏகவசநாபேக்ஷமென்னவுமாம். உடல் - ஶரீரமானது, தளர்ந்தும் - கட்டுக்குலைந்தும், முறிந்தும் - ஸந்திபந்தங்களெல்லாம் ஶிதிலமாயும், வேறாய் - இரண்டுகூறாக, பிளந்து - ஸவர்ணம். வீய - நஶிக்கும்படி, யாழிபாய் போம்படியென்கை. திருக்காலாண்ட - திருவடிகளை யாண்டவனை, திருவடிகளை வ்யாபரித்தருளினவ

ரூ— பெருமானே* கிளர்ந்தபிரமன்சிவ னிந்திரன்விண்ணவர்சூழ* விளங்கவொருநாள் காணவாராய் விண்மீதே* ॥௪॥

விண்மீதிருப்பாய்மலைமேனிற்பாய் கடற்சேர்ப்பாய்* மண்மீதுழல்வாயிவற்றுளெங்கு மறைந்துறைவாய்*

ஆ—பக்கதுள்ளவாவங்களை விசேஷமாக நீயேநிரவதிதருளிச்செய்த ஜீவஸ்வரூபாசனேர்தரளுகிறபடியைக் கண்டு ப்ரஹ்மாதிரான வகாஸ்ரம ஸ்வஸம்பந்தியும் ஸர்வரும் ஸாமர்த்யமான பரம ஆதிநகரமாகிலமடைய தேஜோரூபமான உன்னுடைய திருமேனியில் தேஜஸ்ஸாலே ஸகலலோகங்களும் விளங்கும்படி ஸ்ரீமதெம்பெருமானுக்குவந்து தோற்றிருப்போலே ஒருநாள்காணவாராய்? விண்மீதேயென்று கூப்பிடுகிறார். ॥௪॥

(விண்மீது) திருநாட்டிலும் திருமலையிலும் திருப்பாற்கடலிலும் மற்றும் ஸம்ஸாரத்திலுள்ள திருநகரிகளிலும்

இ— ஸம்மத்யும்ஸந்நிதிபேத. எங்ஙனேயென்னில்? ப்ரஹ்மாதிகள்ஆஸ்ரிதர்களாயிருக்க இன்னந்தளர் வேணுமென்று நீர்கூப்பிடப்போமோவென்ன? அதுக்குத்தரம் அருளிச்செய்கிறாரென்றுகருத்து. கிளர்ந்த யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநேத்யாதியால்) விளங்கவென்கிறவிடத்தில் ஸங்கல்ப ஸாமர்த்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (பரமவ்யாதியால்) இன்னதுவிளங்கவென்று விசேஷியாதே விளங்கஎன் று ஸாமாந்யசொன்னத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்), காரியபாடித்திலஸ் ப்ரகாரமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதெம்பெருமானேத்யாதியால்) ॥௪॥

✻ ஐந்தாம்பாட்டு ✻

மண்மீதுழல்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்தியாதியால்) இவற்றுளென்கிற

ஈ—னுணவென்றபடி. ஆஸ்ரிதர்க்கு விரோதிநிவர்த்தகங்களான திருவடிகளேஉனக்கும்விரோதிநிவர்த்தகங்க ளாய்த்தென்றுகருத்து. பெருமானே – ஸர்வேச்வரா? சேஷியான உன்னையஸ்வாமிபக்கல் நின்றும் ரக்ஷித்த உனக்கு சேஷபூதனான என்னை ப்ரதிபந்தகங்கள் நின்றும் ரக்ஷிக்கை அரிதோவென்றுகருத்து. கிளர்ந்த – ஜ்ஞானசிந்துனை, யென்னைரக்ஷிக்கைக்காக வரக்கூடின வருகிறவுன்னைக் கண்டு ப்ரஹ்மாதிகள் ஸந்தோஷித்து எழுந்த வென்றபடி. இது ப்ரஹ்மாதிகளுக்கெல்லாம் விசேஷணம். பிரமன் – ப்ரஹ்மாவும், சிவன் – ருத்ர னும், இந்திரன் – இந்த்ரனும், விண்ணவர் மற்றுமுள்ள தேவதைகளும், சூழ – உன்னைச்சுற்றிலும் ஸேவிக்க, வி ளங்க – உன்னுடைய தேஜஸ்ஸாலே ஸர்வலோகங்களும் விளங்கும்படி, விண்மீதே – ஆகாசமதன்மேலே, விண் – ஆகாசம், மீதென்றுமேலெனஸுப்ரத்யயம். ஆகாசத்தினுடைய ஊர்த்வதேசத்திலே என்றபடி. நா னிருந்த ஸம்ஸாரத்திலே வரச்சொல்லுகிறேனோ ஆகாசத்திலேயாகிலும் வரவமையுமெ ன்றுகருத்து. ஒருநாள்- "ஸக்ருதேவ ஹி சாஸ்த்ரார்த்த:" என்னுமாப்போலே பதினோராயிரமா ண்டுவரச்சொல்லுகிறேனோ. ஒருநாள் வந்தாலமையுமென்றுகருத்து. காணவாராய் – நான்கண்ணாலே காணு ம்படிவரவேணும், என்தலையிலேதிருவடிகளைவைத்தருளவேணுமென்கிறேனோ என்கண்ணுக்குத் தோற்றும்படி வரவேணுமென்று கருத்து. ॥௪॥

விண்மீது – பரமபதத்தின் மேலே, இருப்பாய் – திருநாட்டிலுள்ளார்க்குமொழுங்குக்கொண்டிருக்கிற வனே? ஸர்வ ஸி. இது ப்ரதர்சநமாத்ரம். பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே பரிபூர்ணனாய்க்கொண்டே திருமலைமுதலான விடங்களிலுமிருக்கிறாயென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. மலைமேல்நிற்பாய். திரு நாட்டிலுள்ளார்க்கும் ஸம்ஸாரிலுள்ளார்க்கும் ஸாதாரணமாம்படி திருமலைமேலேநின்றருளுகிறவனே? கடல் – க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, சேர்ப்பாய் – ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஸ்ரயணீயனாம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, சேருகை- சயனிக்கை, மண்மீது – ஸம்ஸாரத்தின்மேலே, திருவயோத்யை ஸ்ரீமதுரை ப்ருந்தாவனம்முதலான திவ்யதேசங் களிலேயென்றபடி. உழல்வாய் – ஸஞ்சரிக்கிறவனே, உழலுகை – ஸஞ்சரிக்கை. உன்னழகாலேஎல்லாரையும்வ சீகரிக்கைக்காக ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண ஸஞ்சரிக்கிறவனே, என்றபடி. இவற்றுள் – இந்த ஸர்வ ஸம்ஸாரதேச ஸ்தலங்களில், எங்கும் – எல்லாத்திலும், மறைந்து ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடி. உறைவாய் – வஸியாநிற்கிறவனே

மூ—யெண்மீதியன்றபுறவண்டத்தா யெனதாவி* யுண்மீதாடி யுருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ* ॥௫॥
பாயோரடிவைத்ததன்கீழ்ப்பரவைநிலமெல்லாந்* தாயோரடியாலெல்லாவுலகுந்தடவந்த* மாயோனுன்னைக்காண்பான்வருந்தியெனைநாளுந்* தீயோடுடன்சேர்மெழுகா யுலகிற்பிறந்தேனே* ॥௬॥

ஆ—இவற்றிலும் ஸம்ஸாரசக்திகளான ப்ரஹ்மருத்ராதிக்ஷேத்ரஜ்ஞர்களிலும் ஸர்வவ்யாபகமான ஸம்ஸாரங்களினுள்ளும் என்னாத்மாவினுள்ளும் எங்கும் ஸ்ரீகாந்தனாக ஸன்னிஹிதனாயிருந்துவைத்து எனக்கு ஒருத்தனுக்கு உன்திருவடியைக்காட்டாதொளிக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்கிறார். ॥௫॥

(பாயோரடிவைத்து) என்னை யுன் திருவடிகளிலே சேர்க்கவேணுமென்று லோகவிக்ராந்தமான த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தாலே விலையில்லாததொரு ரத்நத்தைக்கெடுத்துத்தேடுவாரைப்போலே பெரியவருத்தத்தோடே யுந்திருவடியாலே என்னைத்தேடிக்கொண்டுதிரிந்தவுன்னை நான்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று வருந்தித்தேடிக்காணப்பெறாதே லோகஸித்திபோலே தீயோடுடன்சேர்மெழுகுபோலே துக்காநுபவத்திலே

இ—த்துக்கு இவற்றிலுமென்று ப்ரதிவசநமிட்டு அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரசக்திகளானவிக்ரஹயால்) எண்மீதியென்ற புறவண்டத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவ்யாப்தியால்) எனதாவியுண்மீதாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னாத்மாவினுள்ளுமித்யாதியால) உருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) "ஸர்வஜ்ஞா திவ்யமங்கள விக்ரஹ" என்கிறபடியே ஸூரிகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷப்படிக்கொண்டு பரமபதத்திலேயிருக்கிற நமக்கந்தர்யாமித்வத்தைவிட்டு வரப்போமோவென்ன? பரமபதந்தொடங்கி யெங்கும்வஸிக்கிற நீ எனக்குன்னைக்காட்டாதிருக்கை யாக்ஷேபமோவென்கிறாரென்று ஸமதிஸந்தேஹம். ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

ஸங்க்ஷேபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதிதிரிந்தவுன்னையென்னுமளவாலே) வருத்தத்தோடேயென்றது – ப்ரயாஸத்தோடேயென்றபடி இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸமதியும்ஸந்திஹிதே. எங்ஙனேயென்னில்? நாமெங்கும்ஸன்னிஹிதராயிருந்தோமேயாகிலும் நம்மைக்காண்கைக்கு நீர ஸாதநரோவென்றவனுக்கபிப்ராயமாகவெண்ணி நீயென்னைத்தேடித்திரியாநிற்க நானஸாதநனென்னக்கூடுமோவென்கிறாரென்றுகருத்து. காண்பான்வருந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமித்யாதியால) தாத்பர்யவாக்யத்தில் லக்ஷ்யவிஷயத்தையருளிச்செய்கிறார் (காணப்பெறாதேயென்று) எனைநாளுமென்

ப—எண்மீது-ஸம்வேத்யக்குமேலே, இயன்றவர்த்தியாநின்றதான, ஸம்வ்யாப்தியானவென்றபடி புறவண்டத்தாய்–பஹிரண்டங்களிலே யிருக்கிறவனே? புறம் - பஹி:, அண்டத்திலே யிருக்குமவன் அண்டத்தான். அண்டத்தாயென்று ஸம்போதநம். எனது - மதீயமான, ஆவியுள் - ஆத்மாவுக்குள்ளே, ஹ்ருதயப்ரதேசத்திலேயென்றபடி. மீது - மிகவும், ஆடி - நடையாடி, வஸித்தென்றபடி. உரு, ரூபத்தை, உன்னுடைய திவ்யரூபத்தையென்றபடி. காட்டாதே - என்கண்ணுக்குக்காட்டாதே, ஒளிப்பாயோ, மறைக்கக்கடவையோ. * ॥௫॥

ஓரடி - ஒருதிருவடியை, பாய்வைத்து - பரப்பிவைத்து, பாயென்றது வ்யாபகவசநம். ஒருதிருவடியை ஸம்ருத்திக்கு ஸம்பூர்ணமாம்படி விஸ்த்ருதமாக்கி ஸம்ருத்தியிலே வைத்தென்றபடி. அதன் கீழ் - அந்த திருவடிகளின்கீழே, அந்த திருவடிகளுக்குள்ளே யடங்கும்படி யென்கை. பரவை நிலமெல்லாம் - ஸமுத்ரத்தோடே கூடினஸம்ருத்தியெல்லாம், பரவை - ஸமுத்ரம், ஸாகராதிஸப்தஸாகரா: தாய் - தாவி, அளந்தெனறபடி. ஓரடியால் - மற்றொருதிருவடியாலே, எல்லாவுலகும் - ஸகலலோக பதார்த்தங்களான வெல்லாலோகங்களையும், தடவந்த - தடவினவனை, கடாகத்திலேவிழுந்த ரத்நத்தை தேடுவார் காலாலேதடவுமாப்போலே என்னைத் தேடிக்கொண்டு தடவினவனையென்றபடி. மாயோன் - ஆஸ்ரயணஸுலபனே? இப்படி யென்பக்கல் ஸுலபத்வத்தை யுடைய வாத்ஸல்யஸம்பந்தனே யென்றபடி. ஸம்போதநம். உன்னைக்காண்பான் - உன்னைக்காணவேணுமென்றிச்சையுடையவனாய்க்கொண்டு, வருந்தி - ப்ரயாஸப்பட்டு, உன்னைக் காணப் பெறாமையாலே க்லேசப்பட்டென்றபடி. எனைநாளும் - ஸர்வகாலமும், இதுக்குமெழுகா யென்கிறத்தோடே அந்வயம். தீயோடுடன் - அக்நியோடேகூட, தீ - அக்நி, சேர் - சேர்ந்ததான, அக்நிஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமானவென்றபடி. மெழுகாய் - மெழுகினுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடையனுயென்றபடி, உலகில் - லோகத்திலே, ஹேயமான விந்தநாட்டிலே யென்றபடி.

மூ— உலகிற்றிரியுங்கருமகதியா யுலகுமாய்* உலகுக்கேயோருயிருமானாய்ப்புறவண்டத்* தலகிற்பொலிந்ததிசைப
த்தா யருவேயோ* வலகிற்பொலிந்த வறிவிலேனுக்கருளாயே* ॥௭॥

ஆ— நானுள்ளதனையும் திரியுமத்தனையோவென்கிறார். ॥௬॥

(உலகிற்றிரியும்) ஸ்ராஹிதவா்மாஷ்ட்ரஸாமாந்யஸம்பந்நாதீபஷ்டாநமாயிருக்க யாகாதி ஸாத்திக்ரி
கைகளும், அந்த க்ரியாநுஷ்டாநாநுஷ்டாரமான லோகமும், அந்த லோகத்திலே வர்த்திக்கிறராய் க்ரியா
நுஷ்டாதாக்களான வாஸ்தாக்களும், கம்மாசுவைஷிவத்தராய் கர்மப்ரஸம்சாதிதஜ்ஞாநராய் ஸ்வ
வெஷ்யாயிருக்க உபாதாநாக்களும், இதெல்லாமுன் ஸங்கல்பாயத்தமன்றோ? ஆதலாலென்றொருசெயலில்லை
ஸ்வரூபத்தேவாய விஷயஜ்ஞாநமொன்றியேயிருக்கிறவெனக் குன்னுடைய நிரவதிககருணையாலே
உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். ॥௭॥

இ— கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுள்ளதனையுமென்று) ॥௬॥

ஏழாம்பாட்டு

உலகில்திரியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ராஹிதேதஷாதியால்) கருமகதியாயென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாகாதஷாதியால்) உலகுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (அந்தக்ரியைதஷாதியால்) உலகுக்கேயோருயிருமானாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்த
லோகத்திலேயிதஷாதியால்) திசைபத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மப்ரதஷாதியால்)
அலகில்பொலிந்தவென்கிறதைதயுரைக்கிறார் (ஸ்வவெஷ்யராயிருந்தவென்று) அருவேயென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாதேதஷாதியால்) வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதஷாதியால்)
இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸாதிதை. எங்ஙனேயென்னில்? நம்மைக்காண்கைக்கு நீரொருவ்யாபா
நுஷ்டாநம்பண்ணவேணுமென்ன வதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று. அலகில்பொலிந்தவறிவிலேனுக்கு
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்தேதஷாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையநிதஷாதியால்) ॥௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

அறிவிலேனுக்கருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தையே இப்பாட்டிலும்சொல்லுகையாலே ஸங்

ஸ— திரிவேனோ - திரியக்கடவேனோ. * * * ॥௬॥

உலகில் - லோகத்தில், திரியும் - திரியாநிற்கிற, தத்தத்ஸாதிகளாலே யதாஷ்டீபஷ்டங்களாயிருக்கிற
வென்றபடி. கருமகதியாய் - கர்மகதியாய், மதிராவாய: யாகாதிகர்மங்களாகிற உபாயங்களாய்- அவிய
ஸாவாயென்றபடி. உலகுமாய் - அந்த கர்மாநுஷ்டாநவ்யாஸங்களான லோகங்களுமாயென்றபடி. உல
குக்கே - லோகங்களுக்கே, "ஜநாநாம் ப்ராண" போலே ஸஹஜோ. லோகாஸத்திகளான வாஸ்தாக்க
ளுக்கென்றபடி. வங்காரம்காஸ்த்ரவாம் ஓருயிருமானாய் - அத்விதீயமான வாத்மாவுமானவனே? ஸம்வ்ர
தி, புறவண்டத்து - பஹிரம்பவத்திகளான, கம்மாசுவைஷிவ்யதேசவர்த்திகளானவென்றபடி. அலகில் -
ஸம்வெஷ்யிலே, பொலிந்த - வஸிந்தவையான ஸம்வெஷ்க்கு முடிவில்லாதவையான வென்றபடி. அலகு-
ஸம்வெஷ், திசைபத்தாய் - பத்துதிக்குகளுமாயிருக்கிற, "ஸவாநத்யாயகஜ்ஞகே" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மஜ்
ஜ்ஞாநத்தாலே ஸர்வதிக்குகளிலும் வ்யாப்தங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. அருவே- ஸர்வஜ்ஞஸ்வபாவே? "நாம
ரூபவிபாகாத" என்கிறபடியே தேவநுஷ்யாதிரூபவாஹிதரான உபாதாநாக்களுக்கு காரணத்
ஸூக்ஷ்மதேனயென்றபடி. ஸம்பாஷி. அலகில் - ஸம்வெஷ்யில், பொலிந்த - வஸிந்தவையான, ஸம்வெஷ்க்கு
முடிவில்லாதவையான என்றபடி. அறிவிலேனுக்கு - ஜ்ஞாநஸாவங்களையுடையேனானவெனக்கு, கருணை
ஜ்ஞாநஸமுத்ரனான வெனக்கென்றபடி. அறிவு - ஜ்ஞாநம், இல் - இல்லாமை, அபாவமென்றபடி. அறிவி
டையவன் அறிவிலான், இஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அறிவிலேனென்றாரெனவம்.
அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், என்தலையிலொரு வுபாயத்தைச்சுமத்தாதே நீயே வுன்னையெனக்கு
க்காட்டியருளவேணுமென்றபடி. அருவேயோவென்கிறவிடத்தில் ஓவென்றது ஸம்போதநார்த்தமாகவந்த
ஸம்போதநம்.

மூ—அறிவிலேனுக்கருளாயறிவாருயிரானாய்* வெறிகொள்சோதிமூர்த்தியடியேன்நெடுமாலே* கிறிசெய்தென்னைப்புறத்திட் டின்னங்கெடுப்பாயே,* பிறிதொன்றறியாவடியேனாவிதிகைக்கவே* ॥ ௮ ॥

ஆ—(அறிவிலேனுக்கு) என்னையுள்ளபடியறிவார்க்கன்றோ நானென்னைக்காட்டிக்கொடுப்பதென்னில்? அவர்கள் ஸ்வதந்த்ரராகையாலே யவர்களுக்கு உன்னைக்காட்டிக்கொடுக்கைப்ராப்தம். அறிவற்றிலேனாகவுஞ்செய்தருளுகையன்றோ? குணமாவது:— ஆதலாலுன்னுடைய நிரதிசயஔஜ்ஜ்வல்யயுக்தமான ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி கல்யாணகுணாஶ்ரயமான உன்திருமேனியை கேவலமுன்க்ருபையாலே யெனக்குக்காட்டியருளவேணுமென்றபேக்ஷிக்க, தத்க்ஷணத்திலே செய்தருளக்காணாமையாலே பகிரந்தரீகராய் நெடுங்காலமெல்லாமுன்னைக்காணப்பெறாதே விஶ்லேஷித்தபடியெனக்கறியனுமில்லை நீ உன்திருவடிகளல்லது மற்றொரு உபாயமும் ப்ராப்யமுமில்லையென்றிருக்கிற இவ்வறிவுங்கூடக்கலங்கும்படி உன்னைக்காட்டாதே என்னை ஶப்தாதிவிஷயங்களைக்காட்டி என்னையின்னங்கெடுக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்கிறார். ॥ ௮ ॥

(ஆவிதிகைக்க) ஶப்தாதிவிஷயஸாவம் வ்யாஸக்தமன்றோ? அத்தைய ப்ரஸக்தமாக்கிச் சொல்லு

இ—வாக்கியன்றோவென்ன? அதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (என்னையிதுவரையால) அறிவாருயிரானாய்? என்று ஸம்போதித்து அறிவிலேனுக்கருளாய்? என்றுசொன்னவிடத்து ஸ்வரூபாதிகாரத்தாலே தோற்றுகிற அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வாதிகுணமாவதென்னுமளவாலே) “ஸர்வமேவாத்யாரண்யமாஶ்ரித்ய ஸர்வதோசாரணா:” வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி அருளாயென்கிறவடிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால) அருளாயென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவர் அவனுடைய வாத்ஸல்யாதிகுணங்களைச்சொல்லுகை யுக்தமாயிருக்க இன்னங்கெடுப்பாயோவென்றவனுடைய வாயக்ஷத்தைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (தத்க்ஷணத்திலேயித்யாதியால்) நீசரா யென்கிறத்துக்கு உபாவாக்யாநத்தில் க்ரியையோடே ஸம்பந்தம். நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடுங்காலமித்யாதியால்) பிறிதொன்றறியாவடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளித்யாதியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வறிவுங்கூட வித்யாதியால்) கிறிசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காட்டாதேயித்யாதியால்) புறத்திட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶப்தாதித்யாதியால்) ॥ ௮ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

புறத்திட்டின்னங்கெடுப்பாயோவென்று கீழ்ச்சொன்னதையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ஶப்தாதித்யாதியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஶ—வெறிகொள் - வெறியைக்கொண்டிருக்கிற, வெறி - பரிமளம். “ஸர்வகந்த:” என்கிறபடியே பரிமள ப்ரசுரமானவென்றபடி. சோதி - “தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்” மென்கிறபடியே ஸ்வாஜ்ஜ்வல்யமான, மூர்த்தி - திவ்யமங்களவிக்ரஹமுடையவனே? அறிவாருயிரானாய் அறிவார்க்குயிரானவனே? உன்னையுள்ளபடியறியத்தக்கவர்களுக்கு நீயே உன்னைக்காட்டிக் கொடுத்து தாரகனாயிருக்கிறவனே என்றபடி ஸம்போதி - அறிவிலேனுக்கு - அறிவில்லாதவனான வெனக்கு, ஸர்வஜ்ஞாநஶூந்யனான வெனக்கு அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், உன்னுடைய திவ்யரூபத்தைக் காட்டியருளவேணுமென்றபடி. இப்படிசொன்ன உத்தரக்ஷணம் காட்டியருளாமையாலே சொல்லுகிறார் மேல. அடியேன்நெடு - தாஸனானவெனக்கு, ஸ்ரமதனான வெனக்கு ஸ்ரமமானவென்றபடி. மாலே - பெரியவனே? மால - பெரியவன், பிறிது - வ்யதிரிக்தமான, ஸ்வரூபஸ்வரூப ப்ராப்தி ஸாதனமானதுவரமல்லாமல் என்றபடி, ஒன்று - ஒருவிஷயத்தை, அறியா - அறியாதவனான, ப்ராப்யமாகவாதல ப்ராபகமாகவாதல் அறியாதவனானவென்றபடி. அடியேனாவி - தாஸனானவென்னுடைய ஆத்மாவானது, இங்கே ஆவிஶப்தம் ப்ரத்யகாத்மாஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. திகைக்க - கலங்கும்படி, நீயே ப்ராப்யமென்றிருக்கிற வென்னையொழிய ப்ராப்யாந்தரமறியாதிருக்கிற வென்னை, புறத்திட்டு - புறமேபவைத்து, ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே ப்ரவணனாக்கி, இன்னங்கெடுப்பாயோ - அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்திலே போராமல் உனக்கல்லாதபடியிருந்தபின்னும் கெடுக்கப்பார்க்கிறாயோ

✳ ✳ ✳

௯.— ஆவிதிகைக்க ஐவர் குமைக்குஞ் சிற்றின்பம் பாவியேனைப் பலகாட்டிப் படுப்பாயோ தாவிவையங் கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங் காலம் இன்னங் குறுகாதோ ௯௯.

ஆறு — வாஸோபனென்னில் ஜ்ஞாநத்துக்குக் கலக்கமாய் பக்ஷணவலாய் ஸ்வல்பமாய் க்ஷுத்ரமாய் சுகாஸ்வரூபமாயிருக்கிற வைஷயிகஸுகத்தை ஐவர் கூடிக் குமைக்குமாகையாலே அந்தவிஷயங்களைக் காட்டி என்னை மிழுப்பித்தென்னைத் தகர்ப்படுத்தாதே லோகமெல்லாம் நிறையும்படி மலர்ந்த உன் திருவடிகளாகிற தாமரைத்தடாகத்திலே என்னை வாங்கியருளாவென்று வெகுளிக்க அப்போதே செய்தருளாமையாலே அக்காலம் வந்தால் செய்கிறோமென்று நினைக்கொண்டு அக்காலம் இக்காலமெல்லாம் முடிந்தாலும் வாக்கடவதன்றோவென்று கூப்பிடுகிறார்.

இ — செப்புகிறார் (ஆவிதிகைக்க) குமைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநத்துக்கு என்று) சிற்றின்பமென்கிறவிடத்தில் விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷுத்ரமாயென்று) இது உபலக்ஷணமென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (சுகாஸ்வரூபமென்று) இவ்விசேஷணங்களெல்லாம் ஐவர் கூடிக் குமைக்கும் என்கிறதால் ஸித்தமானதை யருளிச்செய்கிறார் (வைஷயிகஸுகத்தை இத்யாதியால்) ஐவர் கூடிக் குமைக்குமாகையாலே யென்கிறதுக்கு தறைப்படுத்தாதே என்கிறதோடே அந்வயம். வைஷயிகஸுகம் ஐவர் கூடிக் குமைக்குமாகையாலே ஆத்மாவைக் கெடுக்கையே தறைப்படுத்துகையன்றோவென்று கருத்து. பலசிற்றின்பம் காட்டி என்றதையும் பித்தத்தை தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவிஷயங்களைக்காட்டி யென்று) படுப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னை மிழுப்பித்தி இத்யாதியால்) இழுப்பித்தென்றது - உன்னை நானிழக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. க்ஷுத்ரவாக்யராயிருக்கிற விவரிதக்ஷணத்திலே என்னை யுன் திருவடிகளிலே சேர்க்கவேணுமென்று சொல்லாதே காலமின்னங் குறுகாதோவென்று சில காலவிளம்பத்தை இசைந்து சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன உபதம்ப்பிக்கிறார் (லோகமெல்லாம் இத்யாதி செய்கிறோமென்று நினைக்கொண்டென்னுமளவாலே) என்று நினைக்கொண்டென்றது - என்றெண்ணினுகை உபலக்ஷிதமென்றபடி. இவ்வாக்யத்தில் லோகமெல்லாம் இத்யாதி தடாகத்திலே என்னுமளவாலே த்ருதீயவாக்யார்த்தமும் சொல்லித்தாய்த்து. வாங்கியருளாயென்றது - நீ சேர்த்துக்கொள்ளவேணுமென்றபடி. சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்காலம் இத்யாதியால்) இக்காலமென்றது - ஸாவதாநமான அவதாரமாய

ஈ — ஆவி - ஜ்ஞாநம், பூர்ணவாச்சியான ஆவி ஸப்தமிங்கே லக்ஷணயா ஜ்ஞாநத்தைக் காட்டுகிறது. திகைக்க - கலங்கும்படி. பராக்ருதவிஷயமாகையாலே ஜ்ஞாநங்களெல்லாம் கலங்குமிறே ஐவர் - ஐந்துபேர்கள், இந்த்ரியங்களென்றபடி. குமைக்கும் - பிடிக்கும்படியான, என் விஷயத்தைக் காட்டு என் விஷயத்தைக் காட்டென்று தனித்தனியே என்னைப் பீடிக்கும்படி பண்ணுகிறவையான வென்படி. ஒருசேதனனைப்பற்றி ஐந்துபேர் ஹிம்ஸிக்குமாப்போலே யிவையும் ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றுகருத்தாலே ஐவரென்று சேதநஸமாதியாயிருக்குமாப்போலே நிர்தேசித்தது. பல - பஹுக்களான, சிற்றின்பம் - சிறியஸுகங்களை, இன்பம் - ஸுகம், க்ஷுத்ரங்களான விஷயஜந்யஸுகங்களையென்றபடி. காட்டி - வஸ்துக்களைக்கொலலுகைக்கு ஸாதநங்களைக் காட்டுவாரைப்போலே காட்டி, பாவியேனை - விஷயங்களோடு பொருந்தாத தசையைப்பெற்றுப் பின்னையும் அவ்விஷயங்களாகிற விஷயாந்தரங்களாய் ஸஞ்சரிக்கிற தேசத்திலே யிருக்கும்படி பாவியானவென்னை, நீ - ரக்ஷகனான நீ படுப்பாயோ - நசிப்பிப்பாயோ உன்னை யறியாதே ஸம்ஸாரத்திலேயப் போம்படி பண்ணப்பார்க்கிறாயோவென்றபடி. இந்த விஷய விஷயாந்தரங்களின் நடுவே என்னை வைத்துப் போந்தது இப்படி செய்கிறது நீயுமன்றோவென்றுகருத்து கருத்து. உமமை யுஜ்ஜீவிப்பிக்குங்காலம் வந்தவாறே யுஜ்ஜீவிப்பிக்கிறோமென்னச் சொல்லுகிறார்மேல் தாவி - "தீண்வடிவிசும்பே" என்கிறபடியே விக்ரமணம் பண்ணி, வையம் - பூமியை, கொண்ட - வ்யாபித்ததான, தடம் - விசாலமான, நிரதிசயபோக்யமான என்றபடி. தாமரைகட்கே - தாமரைகளிலே, இதுவும் ஸப்தமியாகி தாமரைத்தடாகம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளிலே யென்றபடி. அங்கே இங்கே என்னுமாப்போலே தாமரைகட்கேயென்று ஸப்தமி. கூவிக்கொள்ளுங்காலம் - அடியேனை நீயழைத்துக்கொள்ளத் தக்ககாலம், கூவிக்கொள்ளுகை - அழைத்துக் கொள்ளுகை, திருவடிகளிலேயழைத்துக்கொள்ளுகையாவது - திருவடிகளிலே நிரந்தர கைங்கர்யம் பண்ணும்படியழைத்துக்கொள்ளுகை. இன்னம் - இத்தனையாயிரங்காலம் போனபின்பும், குறுகாதோ - கிட்டிவாராதோ! குறுகுகை கிட்டு

மூ—குறுகாநீளாவிறுதிகூடாவெனையூழி* சிறுகாபெருகாவளவிலின்பஞ்சேர்ந்தாலும்* மறுகாலின்றிமாயோ யுனக்கேயாளாகுஞ்* சிறுகாலத்தையுறுமோ வந்தோதெரியிலே* ।௰॥

ஆ—(குறுகா) வைஷயிகஸாவத்யஸ்வரூபாதி தோஷதுஷ்டமாகையாலே உபேக்ஷிதமன்றாகில் ஸ்வாபாவிகநிரதிசயாநந்தமான கைவல்யாநந்தாநுபவலக்ஷணஸாவத்தை ஸ்வாபாவ்யாகக்கொள்ளலாகாதோவென்னில்? கைவல்யாநந்தாநுபவம் துர்விஷயஸம்பந்தமாய் நித்யவிஷயமாய் நிரவதிகமாவது ஸங்கோசரஹிதமாவது க்ஷணிகமாயதுண்டமாவது, ஆகிலுமந்த வாத்மாநுபவமொருதட்டுமிந்த பகவதநுபவமொருதட்டுமானால் இத்தைக்கைவிட்டத்தைப்பற்றுகை யுறுமென்றிருப்பாரோவறிவுடை

இ—ஸ்வாதிரேகவிஷயவிவேகமநமாயிருக்கிறகாலமெல்லாமென்றபடி. ॥௯॥

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

ஸ்வஸம்ஸாரஹிதமாய் நித்யமான வநவதிகாநந்தத்தைப்பெற்றாலும் அந்தவாநந்த முனக்கடிமைசெய்யு முதூர்த்தத்தோடு ஸத்ருசமாகமாட்டுமோ வென்றிப்பாட்டுக்கு கருத்தமாகையாலே மோக்ஷத்திற்காட்டிலுங்கி ருந்து கைங்கர்யம்பண்ணுகையே யதிசயிதமென்றதாகத்தோற்றுகையாலிப்பாட்டு கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோவென்று மோக்ஷவிளம்பஸஹியாததாகக் கீழ்ச்சொன்னத்தோடு விரோதியாதோவெ ன்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (வைஷயிகேத்யாதியால்) இங்கு ஸ்வா பாவம் வைஷயிகஸாவாபேக்ஷயா அதிகஸாம் ஸ்வாத்மா- "யஸ்யாத்மஸுகமேவாநந்தாகாஸ்யாஜிநஸாக்ஷ" மென்னுமாப்போலே விரகாரஸ்தாயிஸம். ஆதிசப்தத்தாலே துர்விஷயஸம்பந்தம் விவக்ஷிதம். இன் பமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யேத்யாதியால்) குறுகாநீளா சிறுகாபெருகாவென்கிறத ற்கு ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (துர்விஷயஸம்பந்தமாயென்று) இறுதிகூடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நித்யவிஷயமாயென்று) அதிவிரகாரஸ்தாயியாயென்றபடி. யதா:— கைவல்யம் நித்யமாய் நிரவதிகமாயிருந்தாலும் ஸங்கோசரஹிதம் க்ஷணிகமாயதுண்டமாயிருந்தாலு மிதுக்கது ஸத்ருசமாக மாட்டாதென்று சொல்லுகைக்காக நித்யவிஷயாதிக ஸாமாநாதிகரண்யமாகச் சொன்னதுகளாகவுமாம். அள விலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகமாவதென்று) நிரவதிகமாகட்டுமென்றபடி. உனக்கேயாளாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கோசரஹிதமென்று) சிறுகாலத் தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷணிகமாயென்று) மறுகாலின்றியென்கிறதற்கு ஹ்ருதய மருளிச்செய்கிறார் (துண்டமாவதுஎன்று) துண்டமாகட்டுமென்றபடி. சிறுகாலத்தையுறுமோவென்கிற விடத்தில ஸமுதாயார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்) உறுமே, தெரியிலேயென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தைக்கைவிட்டித்யாதியால்) அந்தோஎன்கிறவதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ய—ஒ - என்று ஆத்மநிஷ்டதத்தாலே வந்த ஆக்ரந்தநம். * * ॥௰॥

மாயோன்- உன்விஷயத்தில க்ஷணமாத்ர கைங்கர்யமும் ஸர்வோத்கர்ஷாவதிசயிதமாய்படி ஆச்சர்யமானவனே, குறுகா - குறுகாததான, நீளா நீளாததான, ஸர்வதா ஸ்வஸம்ஸாரஹிதமானவென் றபடி. இறுதி - நாசம், கூடா - கூடாததான, அதிவிரகாரஸ்தாயியானவென்றபடி. எனையூழி - பஹுகாலம், சிறுகா - ஸங்கோசியாததான, பெருகா - விகஸியாததான, காலக்ருதஸங்கோசவிகாஸங்களுமில்லாததான வென்றபடி. அளவில- அளவில்லாததான, வைஷயிக ஸாவாபேக்ஷயா அதிகமானவென்றபடி. இன்பம்-ஸு கத்தை, கைவல்யாநந்தத்தையென்றபடி. குறுகா நீளா இத்யாதி விசேஷண ஸாமர்த்யாலும் மேலே ஸ்வகைங்கர்யாபேக்ஷயா நிக்ருஷ்டஞ்சொல்லுகை யாலுமிந்த இன்பசப்தம் கைவல்யாநந்தவாசி. சேர்ந்தாலும் - அடைந்தாலும், இதுக்கு உறுமோஎன்கிறதோடே அந்வயம். தெரியில் — நன்றாகநிரூபி த்து தெளிந்தால், இதுக்கும்உறுமோஎன்கிறதோடேயந்வயம். மறுகால் - பின்னையொருக்கால். இன்றி - இல லாமல், உனக்கேயாளாகும் - உனக்கேகிங்கரனாகிற, சிறுகாலத்தை - க்ஷணமாத்ரத்தை, ஒருக்காலொழியப் பின்னையொருக்காலில்லாமல் ஒருக்ஷணமாத்ரமாகிலு முனக்குக்கைங்கர்யம் பண்ணுமாநந்தத்தையென்று வர்த்தமானம். உறுமோ - கிட்டுமோ. அதுக்குஸத்ருசமாகமாட்டுமோ என்றபடி. அந்தோ - அய்யோ! இவ்வர்த்தம் ஸாதிக்க வேணுமோ என்று நிர்வேதத்தாலே அந்தோ வென்கிறார். * * ॥௰॥

மூ—தெரிதல் நினைதல் எண்ணலாகாத் திருமாலுக்கு* உரிய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன்* தெரியச் சொன்ன ஓராயிரத்துள் இப்பத்தும்* உரிய தொண்டராக்கும் உலகமுண்டார்க்கே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— இப்பொருளுவவாதி நீயமோ? அந்த வைஷயிகஸுகத்தினுடைய க்ஷுத்ரத்வாஸ்திரத்வாதி தோஷங்களைப் பண்ணிற்று அநவச்சிந்ந ஸுகமான [illegible] வன்று, ஸர்வேச்வரன் ஸ்வரூபம் பண்ணின வித்தனை, வைஷயிகஸுகம் அநவச்சிந்நமாகைக்கு ஹேது ஆத்மகைங்கர்ய நிவ்ருத்திமாகை, ஆதலால் அந்த வைஷயிகஸுகத்தையும் கைவல்யஸுகத்தையுமொழிய ப்ரகாசமாந பகவத்ஸுகத்தை எனக்குத் தந்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்து முடிக்கிறார். ||ய||

(தெரிதல்) விசிஷ்டஸநகாதிகளுடைய ச்ரவணமநநநிதித்யாஸநங்களுக்கு அவிஷயனாய் ச்ரிய:பதியாயிருந்த எம்பெருமானுக்குரிய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துள் கண்ணாற்கண்டதிற்காட்டிலும் விசதமாம்படி சொன்ன இத்திருவாய்மொழி தானே அவன் குணங்களுக்குத் தோற்றடிமையாம்படி பண்ணுமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ய்கிறார் (இப்பொருளித்யாதியால்) இப்படி நிரவதிகஸுகாதிகளுபாதேயமெத்தனைக்கும் ஸுகாதிகள் த்யாஜ்யமெத்தனைக்கும் ப்ரயோஜநங்களல்லவாகில் 'சிற்றின்பம் பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ' வென்று இப்பாட்டிலே ஸுகஸ்வரூபங்களாலே வைஷயிகஸுகம் த்யாஜ்யமாகச் சொன்னது விரோதியன்றோவென்ன அதுக்குத் தரமாக இப்பாட்டிலபிப்ரேதமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அந்த வைஷயிகஸுகத்தினுடையவித்யாதியால்) ஸுகாதிகீர்த்தநம் ஸர்வேச்வரஸ்வரூபமாகில் த்யாஜ்யமெத்தாலேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வைஷயிகஸுகமநவச்சிந்நமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) ||ய||

✳ நிகமனம். ✳

தெரிதல் நினைதல் எண்ணலாகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விசிஷ்டவித்யாதியால்) இன்னாருடைய தெரிதல் நினைதலென்று பாட்டிலே விசேஷியாமையாலே விசிஷ்டாதிகளுடைய ச்ரவணமநநாதிகளுக்குங்கூட அவிஷயனென்று விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. அவிஷயனென்றது - அபரிச்சேத்யனென்றபடி. தெரியச்சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணாலித்யாதியால்) உரிய தொண்டராக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் குணங்களுக்கித்யாதியால்) ||கக||

ப—தெரிதல் - தெளிவாலே ஸத்ருசிப்ராய பக்ஷ ச்ரவணஜந்ய ஸமீசீந ஜ்ஞாநத்தாலே, நினைதல் - மநநத்தாலே, எண்ணல் - த்யாநத்தாலே, ஆகா - ஆகாதவனான, அசக்யனான வென்றபடி. பரிச்சேத்தும் அசக்யமல்லாதவனானவென்கை. திருமாலுக்கு - ச்ரிய:பதிக்கு, உரிய - அநந்யரான, அநந்யார்ஹரான வென்றபடி. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் - தாஸர்க்கும் தாஸர்க்கும் தாஸரான ஆழ்வார், தெரியச்சொன்ன - கரதலாமலகம்போலே யெல்லார்க்கும் ஸ்வரூபமும் ஸம்ஸாரதோஷமும் விசதமாகத் தெரியும்படி யருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்கு விசேஷணம். ஓர் - விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும். இந்த தசகமானது. உலகமுண்டார்க்கு - லோகங்களை வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனான ஸ்வாமிக்கு. உரிய தொண்டராக்கும் - அநந்யார்ஹதாஸராகப் பண்ணும், தன்னை யப்யஸித்தவர்களை இதி சேஷ:. உரியர் - யோக்யர், இங்கு அநந்யார்ஹரை சொல்லுகிறது, தொண்டர் - தாஸர். ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநபோஷகாய ஸ்ரீவேதவ்யாஸராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமத்வேதாந்ததேசிகப்ரணீத த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(நீராய்நிலனாய்.)

ஸர்வார்த்தஸ்ராஜஸ்ருஷ்ட்டேஸ்ஸத்ஸம்ரக்ஷணாதிஷ்டாநாத்

ஶத்ரூத்யஸநாத்ஸர்வாத்யாதிஷ்டதேஹாபாவநாபாவஸ்ஸீஜ்யத்வாத் |

நிஸ்ஸமாநாஞ்சகோட்யாத் பாஹ்யாதயிதயாஸர்வஶீர்ஷண்யத்வாத்

நோக்ஷேஸ்வாதாதிகஸ்ஸ்ரீஜய நரஶிரஜ்ஜயக்த்ருநமஹாநாம ॥

(ஸர்வார்த்தஸ்ராஜஸ்) நீராய்நிலனாயி த்யாதி - ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கு உபாதாநமாகையாலும், (ஜகத்ஸ்ருஷ்டே:) மண்ணும்விண்ணும்மகிழ கொண்டமாயவம்மானே - ஸ்ருஷ்டிகாலங்களை நினைப்பிப்பாய் ஸ்ருஷ்டிக்கைகையாலும், (ஸத்ஸம்ரக்ஷணாதிஷ்டாநாத்) பலநாளுகந்தோருயிர்கள்காப்பானே - ஆச்ரிதரான லோகங்களை ரக்ஷித்தருளுகையாலும், (ஶத்ரூத்யஸநாத்) தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடவசுரருடல் வேறாப்பிளந்த விரோதியான ஶகடாஸுரனை ஸம்ஹரிக்கையாலும் (ஸர்வாத்யாதிஷ்டதேஹாபாவநாபாவஸ்ஸீஜ்யத்வாத்) விண்மீதிருப்பாயி த்யாதி - ஸர்வ்வவிஹவாஞ்சயார்த்தவ்யூஹவிபவஅந்தர்யாமிநாபாவ ஸர்வவியமாயிருக்கையாலும், (நிஸ்ஸமாநாஞ்சகோட்யாத்) பாபோரடிவைத்ததன்கீழி த்யாதி உலகிற்றிரியுங்கருமகதியாயுலகுமி த்யாதி - ஆஶ்ரயணத்துக்கு ஸமனைப்பக்கொண்டு ஜநங்களுக்கும் பஹிரங்கரெல்லாருக்கும் நிஸ்ஸமாநனுகையாலும், (பாஹ்யதயிதயா) அறிவரியபிரானே - ஜ்ஞாநிகளை ஆத்மாவாகவுடையனாகையாம், ஜ்ஞாநிகளுக்கு ஆத்மாவானவனாகையாலும், (ஸர்வஶீர்ஷண்யத்வாத்) தாவிவையங்கொண்டதடந்தாமரைகட்கே - ஸர்வாத்மாக்களையும் நிர்வாஹம்பண்ணாதே எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளைவைக்கையாலும், (மோக்ஷேஸ்வாதாதிகஸ்ஸ்ரீஜய) குறுகாநீளாவி த்யாதி - உதாரவாத்ஸல்யாதிகமெல்லாம் வைதக்ருஷ்ணவ்யவஹாரமாக மோக்ஷத்திலே உபாயமாயுண்டாக்குகையாலும், எம்பெருமானை விஶேஷித்துக்கநமஹாநாமா "நீராய்நிலனாய்" என்கிற ப்ரகரணத்திலே ஆழ்வார் நிஷ்கர்ஷித்தருளினாரென்கிறார்.

எ-டு.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(உலகமுண்டபெருவாயா) இப்படி திருநாட்டிலேகேட்கும்படி கூப்பிட்டழைத்து மவனைக்காணப்பெருளம

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—என்னுடைய ப்ரார்த்தநை ஸம்ஶ்லேஷிப்பண்ணும்படி நீ இங்கே எழுந்தருளுதல் அசிந்த்யமாகவென்னைத் திருநாட்டிலேயழைத்தருளுதல் செய்தருளவேணுமென்றிப்படி கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வாராயோரநாளொன்றும் தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோவென்று மாகுறநம்பண்ணின ஆழ்வார் ப்ராப்யஸம்ஶ்லேஷயோக்யனன்றிக்கே ஸர்வாவதாரப்ரதேஶயோடே யெழுந்தருளியிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை அநுபவிக்கவேணுமென்றித்திருவாய்மொழியிலே ப்ரார்த்தனை யவஸரமன்றோ? வென்னவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியி த்யாதியால்) திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளை யிங்கு ப்ராப்யமாகவபேக்ஷிக்கிறாரல்லர், கீழத்திருவாய்மொழியில் ப்ரார்த்த்த ப்ராப்யாகாரநுபவத்துக்கு ப்ராபகமாய்ப்பற்றுகிறாராதலா லித்திருவாய்மொழி இங்கே மிகவும் ஸங்கதமென்றதாய்த்து.

இத்திருவாய்மொழியிலாறும்பாட்டிலே திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ப்ராப்யமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிறதுவும் ஸர்வாவதாரப்ரதேஶயிலகப்படாதே நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய்க்கொண்டு நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸஸங்காஞ்சிதமாக அநுபவிக்க வசைப்படுகிறபடியென்னுமிடம் அந்தப்பாட்டின் வ்யாக்யாநத்திலே வ்யஞ்ஜிதமாயிருக்கையால் விரோதமில்லை. இவனைக்காண்கைக்குளென்றது - தம்முடைய

௧. உலகமுண்டபெருவாயா வுலப்பில்கீர்த்தியம்மானே* நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி நெடியாயடியேனாருயிரே*
திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே* குலதொலடியேனுன்பாதங்கூடுமாறுகூறாயே* ௧

ஆ — யாலே இனிப்பவனைக்காணுகைக்குபாயம் அவன் திருவடிகளைச் சரணம்புகுகைபோக்கி மற்றொன்றுமில்லையென்றுபார்த்து இவனுடைய காருண்யவாத்ஸல்யாதிகுணங்களைப் பரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு பிராட்டி புருஷகாரமாக ஸர்வலோகசரண்யனான திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை சரணம்புகுகிறார். காருண்யவாத்ஸல்யாத்யநந்தகல்யாணகுணங்களாலும் ஸ்வதேஜஸா நிகிலஜகத்தையும் உஜ்ஜ்வலியாநின்ற திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனாய் எனக்கு யாவதாத்மபாவியும் வாத்ஸல்யநிதியுமான

ஒ — ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரமெல்லாம் நிர்ஹேதுகமாயிருக்கிறவனை ப்ராப்யமாக அநுபவிக்கைக்கென்றபடி. மேல்பத்தின் முதற்றிருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே இப்படியநுஸந்திக்கிறீர்; ஸர்வரக்ஷகத்வேந ஸகலஸ்வாமியாகையாலே யதுக்கெல்லாம் பட்டமைந்திருக்கச் பத்துப்பாட்டுக்கள் பாடுவானேனென்ன வருத்தமிருக்கிறார் (இவனுடைய காருண்யேத்யாதியால்) ஒன்பதுபாட்டாலும் சரணங்களை நிஷேவித்துப் பத்தாம்பாட்டிலே சரணம்புகுகிறாரென்று கருத்து. இத்தாலெம்பெருமானுடைய ஶரண்யத்வம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. * * *

முதற்பாட்டு

உலகமுண்டபெருவாயா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸௌஶீல்யத்தாலே) உலப்பில்கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யாதியால்) நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதேஜஸேத்யாதியால்) அடியேனாருயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) நெடியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபேத்யாதியால்) விஷயமாகைக்காகவென்கிறதற்கு நின்றருளுகையாலுமென்கிறதோடே அந்வயம். குலதொலடியே

ஸ — உலகமுண்டபெருவாயா - லோகங்களையமுதுசெய்த பெரியவாயையுடையவனே, வாயையுடையவன் வாயான் வாயாவென்று ஸம்போதி. பெரியவாயாவது ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கைக்காக லோகங்களை அமுதுசெய்யும்போது ரக்ஷ்யங்களான லோகங்களுக்கு அளவாவாத்ரமன்றிகே காருண்யாதிசயத்தாலே அதிவிஸ்ருதமான ரக்ஷணஸாமர்த்யத்தையுடைத்தானவாயென்றபடி. அந்த லோகரக்ஷணத்திலே யத்தனை ஸாமர்த்யம்பண்ணின நீயே என்பக்கலிலே இத்தனையுபேக்ஷை பண்ணவேணுமோ? ஜகத்துக்கெல்லாம் ஆபத்துவந்தாலோ ரக்ஷிக்கலாவது? ஜகத்துக்குவருமாபத்தெல்லாம் எனக்கொருவனுக்கே வந்தால் ரக்ஷிக்கலாகாதோ? ப்ரளயார்ணவத்திலேவிழுந்தாரையோ ரக்ஷிக்கலாவது? ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே யழுந்தினவரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ- அபேக்ஷிக்கமாட்டாதே அவிவேகிகளாய்க் கிடப்பாரையோ ரக்ஷிக்கலாவது? அபேக்ஷிப்பாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோவென்றுகருத்து. உலப்பில - அவதிரஹிதங்களான, உலப்பு - அவதி. கீர்த்தி - வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யாதி குணவத்தாப்ரதையை யுடையவனே, அம்மானே - எனக்கு ஸ்வாமியானவனே, நிலவும் - வர்த்தியாநின்ற, நிலவுகை - வர்த்திக்கை, ஸாமாநிகமாகையிலே நிகமாயிராநின்ற என்றபடி. சுடர் - தேஜஸ்ஸாலே சூழ - வ்யாப்தமான, "தேஜஸா பாபயஞ்ஜகத்ஸமக்ரம்" என்கிறபடியே ஸர்வஜகத்தையும் வ்யாபித்திருக்கிறதென்றபடி. ஒளிமூர்த்தி - ஸாமான்யப்ரகாஶமாத்ரவ்யதிரிக்தமான ஒளிவிக்ரஹமுடையவனே. அடியேனாருயிரே - தாஸபூதனான எனக்கு விலக்ஷணப்ராணபூதனானவனே, ஆர் - விலக்ஷணம், உயிர் - ப்ராணன். நெடியாய் - உத்ஸாரகனே, வாத்ஸல்யநிலையனானவென்றபடி. இதுக்கு திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே என்கிறதோடே அந்வயம். உலகுக்கு - லோகங்களுக்கு, திலதமாய் நின்ற - திலகமாய் நின்றதான, ஜகத்துக்கெல்லாம் அலங்காரமாய் ஸாந்நித்யமாயிருந்த என்றபடி. திருவேங்கடத்து - ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலிருக்கிற, எம்பெருமானே - உன்னுடைய நிரவதிகஸ்வாமித்வத்தை யெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனே. அம்மானேயென்று கீழ் ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லுகையாலே எம்பெருமானென்கிற இதுக்கு ஸ்வாமித்வப்ரகாஶத்தைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதம். குலதொலடியேன் - குலத்தினாலே யநாதியாக தாஸபூதனான நான், தொல்லென்று அநாதி. வம்ஶபரம்பரையாலே முன்பேயுனக்கு தாஸனாயிருக்கிறானென்றபடி. உன் பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை, கூடுமாறு - அடையும் ப்ரகாரத்தை, ஆறு - ப்ரகாரம், கூறாய் -

மூ - கூறாய்நீறாய்நிலனாகிக்கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாஞ்*சீறாவெரியுந்திருநேமிவலவாதெய்வக்கோமானே*சேறார்* சுனைத்தாமரைச்செந்தீமலருந்திருவேங்கடத்தானே*ஆறாவன்பிலடியேனுன்னடிசேர்வண்ணமருளாயே.

ஆ — நீ காரணவஸ்தையிலே ப்ரகாசிக்கையன்றியே கார்யவிஷயமாகைக்காக ஸகலஜகத்துக்கும் ஸுலபமான திருமலையிலேபுகுந்து நின்றருளுகையாலும் நானுனக்குக் குடியடியேனாகையாலும் உன் திருவடிகளிலே என்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ௧௬௦

(கூறாய்) ப்ருதிவ்யாதிகளான பதார்த்தங்கள் போலன்றே வென்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறலாவதென்னில்; ஆச்ரிதரானதேவர்களுக்கு விரோதிகளான அஸுரவர்க்கங்களைத் திருவாழியைக்கொண்டு நிரஸித்தாப்போலே என்பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகத்தையும் நிரஸித்து ஸௌசீல்யத்தாலே திருமலையெல்லாம் விளங்கும்படி ப்ரத்யக்ஷமாய் ப்ரதிபந்தகமாய் ஸமஸ்தமாய் உத்தேச்யமாயிருந்த ஸமஸ்த பதார்த்தங்களாலே ஸமலங்க்ருதமான திருமலையிலே நின்றருளின உன் திருவடிகளை உபாயோபேயமாக அநந்யப்ரயோஜநனான வடியேன் சேரும்படி க்ருபைபண்ணியருளாயென்கிறார். ௧௬௧

இ — னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுனக்கித்யாதியால்) இப்படிங்களெல்லாம் ஹேதுவாம் ஸம்பந்தமென்றுகருதி உன்பாதமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) ௧௬௨

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

அடியேனுன் திருவடிகளையடையும்படி க்ருபைபண்ணவேணுமென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸம்க்ஷேபமன்றோ? வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிகைக்கிறார் (ப்ருதிவ்யாதிகளானவித்யாதியால்) ப்ருதிவ்யாதிவர்ணநத்திலும் ப்ருதிவ்யாதிஸ்ருஷ்டிக்கும் ஸாமர்த்யத்துக்கு வ்யாப்தியென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் ஸம்க்ஷேபமில்லையென்றதாய்த்து. தெய்வக்கோமானேயென்கிறவிடத்தில் ஸர்வாத்மா தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதரித்யாதியால்) கூறாயித்யாதிவலவாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸுரர்களையித்யாதியால்) நிரஸித்துஎன்கிறத்துக்குப் பண்ணியருளாயென்கிறதோடே அந்வயம். செந்தீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யத்தாலேஇத்யாதியால்) சேறார்சுனையென்கிறவித்தால் சொல்லித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷமாயித்யாதியால்) தாமரைமலருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்தேச்யமாயித்யாதியால்) ஆறாவன்பிலடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ — செப்பவேணும், கூறுதல்-சொல்லுதல், அடியேனும் திருவடிகளையடையும்படி செய்தருளவேணுமென்றபடி. செய்தருளாயென்னாதே கூறாயென்பானேனென்னில்? உனக்கொருசொல்லு போரும். எனக்கு ஸ்வாபாவிகதாஸ்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் "ஸர்வம்" என்கிறபடியே ஒரு வாக்குச்சொல்லியென்னுடைய நினைவைத்தீர்க்கவேணுமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் கூறாயென்கிறார். * ௧௬௩

தெய்வக்கோமானே - தேவதைகளுக்கு ஸ்வாமியான, கோமான் - ஸ்வாமீ. கொடு - க்ரூரரான, வல் - வலியரான, அசுரர்குலமெல்லாம் - அஸுரர்களுடைய கூட்டங்களையெல்லாத்தையும், கூறாய் - கண்டங்களாக பின்னங்களாயும். நீறாய் - சூக்ஷ்மமாக பொடியாயும் தெரியாதபடி பஸ்மமாயும், நிலன் - சூக்ஷ்மமாந்தபஸ்மமுந்தெரியாதே வெறுந்தரையாகவும், ஆகி - ஆக்கி, சீறா - பின்னையும் ஸமாதிக்கப்போதே சீறுநின்று கொண்டு, எரியும் - கொழுமடங்காமையாலே ஜ்வலியாநின்றதான, திருநேமி - வீரஸ்ரீயையுடைத்தான சக்ரத்தை, வலவா - வலத்திலேயுடையவனே, வலம் - தக்ஷிணபார்ச்வம், வலத்திலே யுடையவன் வலவன், வலவா என்று ஸம்போதநம். சேறார் - பங்கஜலஸம்ருத்திக்கு உபாதாநங்களான சேறுகளாலே பூர்ணங்களான, இத்தால் சுனைகளுக்கு நித்யமஹிமை ஸமுச்சயம் வ்யஞ்ஜிதம். சுனை - பர்வதஸ்தஸரஸ்ஸுக்களில், தாமரை - தாமரைப்பூக்கள், செந்தீ - ஜ்வாலைகளான ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிகள் போலே, மலரும் - விகஸியாநிற்கிற, திருவேங்கடத்தானே? ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே. ஸம்போதநம். ஆறா - ஆறுதலில்லாத, ஒருக்காலுமடங்காததான. அன்பில் - ப்ரேமத்தையுடையவனான, அன்பு - ப்ரேமம். இல்லென்று ஸ்வாமித்வம் ஸம்பத்யம். அடியேன் - நிரதிசய ஸ்வாமிகனான நான், உன்னடி - நிரதிசய மஹாத்ம்யமான உன்திருவடிகளை, சேர்வண்ணம் - சேரும் ப்ரகாரம், வண்ணம் - ப்ரகாரம், அடையும்படி என்கை. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும். ௧௬௪

மூ—வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணாமாயம்மானே* எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதேயிமையோரதிபதியே* தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்குந் திருவேங்கடத்தானே* அண்ணலேயுன்னடிசேரவடியேற்காவாவென்னாயே* ॥௩॥

ஆவாவென்று துஸாத்தையலைக்கு

ஆறு—(வண்ணமருள்கொள்) நிரவதிகதேஜஸ்கமாகச்செய்யக்கடவதோவென்னில்? உன்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு அபர்வருமமரர்களுளராயிருக்கச்செய்தே கேவலக்ருபையாலே நிரதிஶயபோக்யமான நீலரத்னவர்ணமான ஸ்வரூபத்தை ஸம்ருத திவ்யாவயவிஶிஷ்டனைக்கொண்டு என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்து எனக்கினியையானைப்போலே இன்னமுன் க்ருபையாலே ஸாத்ரவஸாரஸ்ய ஸமீவஸரித்தாமம ஸுரஸமாபாதகமான விஶேஷாதிவிலக்ஷணநி கநகரத்னாதிகங்களாலே விராஜமானமான திருமலையிலே நின்றருளின உன் திருவடிகளிலே பிரானே? என்னைச்சேர்ந்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௩॥

இ—(உபபத்யாவ்ருத்யாதியால்) ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

அதிஶயமாகஸௌகஷ்யத்தைத்தந்தருளவேணுமென்று ஆராதிக்கிறவிவரிபபோதுண்டான ஸோஷலி தாஸ்யத்தையனிர்தரித்து வாழ்கைச்சொல்லவேண்டியிருக்கி எண்ணம்புகுந்து தித்திக்குமமுதேயென்றித்தை ஸாதனமாகச்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன? அது க்ருபாகார்யமாகையாலே ஸம்மதமென்றிப்படி தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (நிரவதிகதேஜஸ்கமித்யாதியால்) இமையோரதிபதியேயென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கித்யாதியால்) வண்ணமருள்கொளென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலேத்யாதியால்) க்ருபையாலேயென்கிறதற்கு இனிமையாயென் கிறதோடே அந்வயம். அணிமேகவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) எண் ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சித்யாதியால்) இனிய யானைப்போலேயென்றது — ஸ்வாமிநனைப்போலேயென்றபடி. இனியன் — ஸ்வாமீ, இஷ்டமெதிரேயி ருக்குமவனைச்சொல்லும்போது இனியையென்றுமாயிருக்கும். இன்னமுன் க்ருபையாலே என்கிறது க்கு சேர்த்தருளவேணுமென்கிறதோடே அந்வயம். தெண்ணலருவி என்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸாத்ரவஸேத்யாதியால்) மணிபொன்முத்தலைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுரஸமாபாதகேத்யாதியால்) அடியோர்க்காவாவென்னாயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிரானே இத்யாதியால) ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு ✳

ஆவாவென்றுதுஸாத்தையலைக்குமமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(நித்யஸூரித்யாதியால்)

ப—இமையோர் - அநிமிஷர்க்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. அதிபதியே - ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனான, வண்ணமருள் - ஸ்வபாவமான க்ருபையை, வண்ணம் - ஸ்வபாவம், கொள் - கொண்டவனான, ஆஶ்ரிதர்களெல்லாரையும் ஸ்வபாவமாயிருக்கிற க்ருபையை யுடையவனான என்றபடி. அணி - ஸர்வாபரணமான, மேகவண்ணா - மேகத்தினுடைய வர்ணம்போலேயிருக்கிற வர்ணமுடையவனான, மாய - "ஸமாஶ்ரயணீயோஸ்" மென்கிறபடியே ஆஶ்சர்யவிக்ரஹமஹிமையான, அம்மானே ஸ்வாமியான, எண்ணம் - என்னுடைய ஹ்ருதயம், புகுந்து - ப்ரவேஶித்து, தித்திக்கும் எனக்கு அதிபோக்யமான, அமுதே - அம்ருதமாயிருக்கிறவனான, தெண் - தெளிந்தவையான, நல் - நல்லவையான, ஜலங்களானவென்றபடி. அருவி - நிர்ஜரங்கள், மணி - மாணிக்கங்களையும், பொன் - கநகங்களையும், முத்து - முத்துக்களையும், அலைக்கும் - உபயபார்ஶ்வத்திலும் தரங்கங்களாலே யலையாநிற்கிற, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனான, அண்ணலே - உன்னுடைய நிரதிஶய ஸௌஶீல்யத்தை யெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனே, உன்னடி உன்னுடைய திருவடிகளை, சேர் - சேரும்படி, அடியேற்கு - தாஸபூதரான வெங்களுக்கு, ஸாதநமாக அடியேனுக்கென்றபடி. ஆவாவென்னாயே - ஹா! ஹா! வென்னவேணும். ஐயோ! ஐயோ! வென்று க்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி.॥

ஆவாவென்றது - ஹாஹாவென்றதே, ஐயோ ஐயோவென்று க்ருபைபண்ணுதேயென்கிறாரென்றபடி உலகத்தை-லோகங்களை, அலைக்கும் ஸ்வாதந்த்ரியத்தாலேயவர்களான, க்ருபை பண்ணுதவரான் றிக்

மூ — மசுரர்வாணாண்மேற்* தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த சிலையா திருமாமகள்கேள்வா* தேவா சுரர்கள் முனிக்கணங்கள்விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* பூவார்கழல்களருவினையேன்பொருந்துமாறுபுணராயே* ॥

ஆ—(ஆவாவென்னாது) நிர்க்ருணரான அஸுரராலே புபுக்ஷாஸமமான லோகத்தினுடைய வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாமை அவ்வஸுரருடைய ப்ராணங்கள்மேலே ஸரவர்ஷத்தை வர்ஷித்து லோகத்தை நிருபத்ரவமாக்கினாப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே பிராட்டியோடேகூட நின்றருளின உன்னுடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளைச் சேருகைக்கு எனக்கென்னவே அஸாதாரணமாயிருப்பதோருபாயத்தை விதித்து அவ்வுபாயத்தாலே என்னைச்சேர்த்தருளி அடியேனுடைய ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையும் போக்கியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். ௪

இ— வாணாள்மேல்தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வஸுரருடைய இத்யாதியால்) அடையென்றது - ஸர்வஸ்வருமென்றபடி. ஆக்கினாப்போலேயென்கிறதற்குப் போக்கியருளவேணுமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரி இத்யாதியால்) பிராட்டியோடேகூடவென்கிறவித்தாலே திருமாமகள்கேள்வா என்கிறது வ்யாக்யாதம். பூவார்கழல்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசய இத்யாதியால) புணராயென்கிற பதஸ்வாரஸ்யத்தாலே ஸித்தமானவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (எனக்கென்னவே இத்யாதியால்) கேவலமுன் க்ருபையாலே நீயென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளினாப்போலே என்னையுன்திருவடிகளிலேசேர்ப்பதும் கேவலக்ருபையாலே செய்தருளவேணுமென்றிவர் விண்ணப்பஞ்செய்தவாறே நாமும்உம்முடைய நெஞ்சில்புகுந்தது மொருஸாக்ஷாத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு செய்தோமாகையாலே நம்மைப்ராபிக்கைக்கு மொருவ்யாஜம்வேணுமென்றிவரருளிச்செய்ய அப்படிவேணுமாகில் ஸாதநமென்னால் ஸித்தங்களான வுபாயங்களிலொன்றும் மெனக்குக்காரணமாகிறதில்லை, எனக்கே அஸாதாரணமாகக் காரணமாம்படி ஸாதநமாகவொரு உபாயத்தை நீ கல்பித்து அவ்வுபாயத்தாலே நீயென்னை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸம்கதி ஸூசிதை. அருவினையேனென்கிறபதத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடைய இத்யாதியால்). ௪

ப— ஹிம்ஸிப்பதும் செய்கிறவர்களான வென்றபடி. ஸம்ஸாரனுக்கு ப்ரியஞ்செய்கையாவது ஸம்ஸார விஹாரியான லோகத்திலே க்ருபை பண்ணுகையிறே; அது செய்யாத வளவன்றிக்கே அத்தை ஹிம்ஸிப்பதும்செய்தால் அவனுக்கு நிரஸ்யராவரிறே என்றுகருத்து. அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, வாணாள் மேல் - ப்ராணன்மேலே, வாணாள் - ப்ராணன் - ப்ராணவிஷயமாக என்றபடி. ப்ராணங்களைப் போக்குகைக்காக என்கை. இதுக்குப்பொழிந்த என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். தீவாய் - அக்நிஜ்வாலங்களான, "தீப்தபாவக ஸங்காசை:" என்கிறபடியே அக்நிபோலே ஸந்தாஹகங்களான அக்ரப்ரதேசங்களையுடையவையான வென்றபடி. வாளிமழை வாணங்களுடையவர்ஷத்தை, வாளி - வாணம். பொழிந்த சிலையா - வர்ஷித்த ஸார்ங்கத்தையுடையவனே, சிலை ஸார்ங்கம், சிலையையுடையவன் சிலையான். சிலையாவென்று ஸம்போதநம். திருமாமகள்கேள்வா - பெரியபிராட்டியாருக்கு நாயகனே, கேள்வன் - நாயகன், கேள்வாவென்று ஸம்போதநம், ஸமஸ்தஸம்பந் நிரவஸாநஜநித வீரஸ்ரீயாலே, "தத்ருஷ்ட்வா ஸத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம்। பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாருக்கு மிகவுமாதரணீயனான வென்றபடி. தேவா - தேவனான, த்யோதமானனான வென்றபடி. வீரஸ்ரீயிருக்கவதின்மேலே லக்ஷ்மீஸ்ரீயானவள்பண்ணின பரிஷ்வங்கத்தால் பிறந்தவௌஜ்ஜ்வல்யத்தைச் சொன்னபடி. சுரர்கள் - நித்யஸூரிகளும், முனிக்கணங்கள் - முமுக்ஷுஸமூஹங்களும், விரும்பும் - ஆதரம் பண்ணுகிற, போக்யமாக அநுபவிக்கிற என்றபடி. திருவேங்கடத்தானே ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே நிற்கிறவனே, பூவார் - வாஸவர்ணங்களான, அந்தஸாரஸம்ஸ்தநங்களாலே [illegible] ஸுகந்தங்களான புஷ்பங்களாலே பூர்ணங்களானவென்றபடி. கழல்கள - உன்திருவடிகளை, அருவினையேன் - கர்மங்களானபாவங்களையுடையவனான், திருவடிகளில் ஸம்ஸ்லேஷியிருந்துவைத்து இழக்கைக்கீடானபாபத்தைப்பண்ணின நானென்றபடி. பொருந்துமாறு - கிட்டும்படியான வுபாயத்தைத், பொருந்துகை, [illegible], ஆறு உபாயம், உன்திருவடிகளை நித்யமாகச்சேர்ந்திருக்கும்படியான உபாயத்தை யென்றபடி.

மூ—புணரா நின்ற மரமேழன்றெய்தவொருவில்வலவாவோ* புணரேய்நின்றமரமிரண்டினடுவேபோனமுதல்வாவோ* திணரார்மேகமெனக்களிறுசேருந்திருவேங்கடத்தானே* திணரார்சார்ங்கத்துன்பாதஞ்சேர்வதடியேனெந்நாளே* ।ரு॥

ஆ—(புணரா) இதுக்குமுன்பு களவன்றியே ஸ்வரூபமாயிருப்பதோருபாயத்தை வரிகழிக்கமுடியுமோவென்னில்; ஒருதிருச்சரத்தினாலே ஸம்ஶ்லேஷவான மராமரங்களேழையும் ஸம்ஶ்லேஷத்தையும் ஸவாஸநமழித்தருளும்படியெய்த உனக்குமுடியாததுண்டோ? ஆதலால் அன்றுனக்கொரு தீங்குவிளையாதபடி மருதின்நடுவேபோயென்னுடைய ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி என்னையுஜ்ஜீவிப்பித்தாப்போலே ஸர்வஸுலபனாய் மானதிருமலையிலே ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமான ஸ்ரீஸார்ங்கத்தையுடைய திவ்யாயுதத்தையேந்தி ஞாய்க்கொண்டு நின்றருளின உன்திருவடிகளிலே சேர்த்தென்னையுஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெந்நாளென்கிறார். ।ரு।

ஐந்தாம்பாட்டு

இ—ஸங்கல்பங்களைஸ்வாதிகளைப்போலே கூறிதவிரவொழிகைகளைப்போலே மிழச்சொன்ன ஸாத்விகரான ஸநவரதம்போலே இவர் ஸங்கல்பத்தைய நவரதம் ஸமிதிபகதிவ்யஞ்ஜகமாக மாட்டானபாவிதனதுயிங்கேசொல்லுகை நிரர்த்தகமன்றோ? ஸாத்யஸ்யவ்யஞ்ஜகமாகிறதென்னில்! அதுவுபஸம்ஹாரஸாரூஞ்சொன்னவிடத்திலே ப்ரஸ்துதமாகையாலே இது ஸாதநாபேக்ஷைபாகாதோவென்ன வயக்ஷிப்பிக்கிறார் (இதுக்குமுன்பிரத்யாதியால்) இந்தஸம்ஶ்லேஷத்தாஞ்சொல்லுகைக்காக விதிஸம்ஶ்லேஷத்தைச் சொல்லவந்ததாகையாலே ஒருதோஷமில்லையென்றதாய்த்து. ஊரஸ்போத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதிருவிசாதியுண்டோவென்னுமளவாலே) அதில்அன்றுஎன்று தக்காலத்தைஸூசிப்பிக்கையால் வ்யஞ்ஜிதமாகிற அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸம்யோகத்தையுமித்யாதியால்) ஆதலாலென்கிறதற்கு உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெந்நாள் என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கொருவித்யாதியால்) தீங்கு - அநிஷ்டம், மருதின்நடுவே - யமளார்ஜுநவ்ருக்ஷத்திலே, அர்ஜுநவ்ருக்ஷத்துபோகப்புக்க க்ருஷ்ணனுக்கென்ன தீங்குவிளையப்போகுதோ! வென்றெனக்குப்பிறந்த ஸம்ஶயத்தைப்போக்கியென்றபடி. களிறுசேருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸுலபமித்யாதியால்) திணரார்சார்ங்கத்துனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆணையைத்யாதியால்) ।ரு।

ப—புணராய் - கழித்தருளவேணும், புணர்த்தல - கழித்தல. * * ॥ச॥

புணரா நின்ற - ஸாஸ்த்ர ஸம்ஶ்லிஷ்டங்களாய் நின்றவையான, புணர் - ஸம்யோகம், ஆகை - உண்டாகை செய்வையாகவிலக்குக்கூறிக்கவொண்ணாதபடி ஸம்ஶ்லிஷ்டங்களாய்நின்றவையானவென்றபடி. மரமேழு - வ்ருக்ஷங்களேழையும். அன்று - "ஸாதீஸ்வ ஸ்ருங்கி ஸஸாதீர்ஶ்ச வீயேஷணை ராகவே" என்று ஸ்ரீஸுக்ரீவமஹாராஜர் ஸம்ஶயிக்கிராயிருந்த காலத்திலே, எய்த - வேதம் பண்ணினவனான, ஒரு - அத்விதீயனான, வில்வலவா - தநுஸ்ஸையுடைய ஸமவீரனான, வலவன் - வீரன், வலவலவா - வென்று - ஸர்வஸாதீர்த்தஸம்போதநம், ஓ!வென்று திருவடிகளைப் பெருமையால் வந்த விஸ்மயாதிஶய த்யோதகம். புணரேய்நின்ற - ஸாஸ்த்ரஸம்யோகம்பொருந்தியிருக்கிற ஏய்கை - பொருந்துகை, நிர்விவரமாய்படி நன்றாக ஸம்ஶ்லிஷ்டங்களாய் நிற்கிற என்றபடி. மரமிரண்டினடுவே - அர்ஜுநவ்ருக்ஷங்களிரண்டுக்கும் மத்யத்திலே, போன - திருமேனியிலே ஒருதீங்குவாராதபடி தப்பிப்போனவனான, முதல்வா - காரணபூதனான, மருதமரங்களாலே உனக்கென்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்கிறவெனக்குப்பிறந்த ஸம்ஶயத்தைப் போக்கி யென்னை புரக்கின்றவனான என்றபடி. ஓ!வென்று ஸம்போதநம் விஸ்மயாதிஶய த்யோதகம். திணரார் - திணராலே ஸம்ருத்தங்களான, திணர் - ஸம்ருத்தஸம்ஹதிகம், மிகவும். பெருத்திருக்கிறவையான என்றபடி. மேகமென - மேகங்களென்று சொல்லலாம்படி, களிறு சேரும் - கஜங்கள் கூடியிருக்கிற, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, திணரார் - திணராலே ஸம்ருத்தமான, திணர் - பெருமை, அதிஶயம் பொருந்தியான என்றபடி. சார்ங்கத்து - ஸ்ரீஸார்ங்கத்தையுடையவனான, ஸார்ங்கத்தையுடையவன் ஸார்ங்கத்தன். ஸார்ங்கத்துன்பாதமென்று ஸம்போதநம். உன்பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை, அடியேன் - தாஸபூதனான நான், சேர்வது - அடைவது, எந்நாள் - எந்தகாலமோ! விஸ்மயாதிஶய த்யோதகங்களான ஓகாரங்களை இங்கே கூட்டிப்பது. * * ।ரு॥

மூ—எந்நாளே நாம் மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கென்று* எந்நாளும் நின்று இமையோர்கள் ஏத்தி இறைஞ்சி இனமினமாய்* மெய்ந்நா மனத்தால் வழிபாடு செய்யும் திருவேங்கடத்தானே* மெய்ந்நான் எய்தி எந்நாள் உன்னடிக்கண் அடியேன் மேவுவதே*

௬

அடியேன் மேவி அமர்கின்ற அமுதே இமையோர் அதிபதியே*

ஆ—(எந்நாளே) ஸர்வேச்வரத்திலே இருக்கும் ஸம்ஸாரிக்கு ஸம்ச்லேஷ வ்யாவ்ருத்தியும் பண்ணுகையன்றோவென்பார்க்கும் ப்ராப்யமென்னில், அங்குள்ள அபாவறுமமார்ச்சாந்த திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளையன்றோ நாங்கள் காண்பதென்றாசைப்பட்டு இங்கே இனமினமாக வந்து உன்னுடைய திருவடிகளிலேயன்றோ வாசிக்கு ஸ்தாயங்களாலே ஸம்ச்லேஷமும் ஸம்ச்லேஷ வ்யாவ்ருத்தியும் பண்ணுகிறது அப்படியெனக்கு மிதுவே ப்ராப்யம். ஆதலால் திருமலையிலே செல்லவேணும், என்னதகககதாக நான் மெய்யாகத் திருமலையிலே வந்துன் திருவடிகளிலே ஸம்ச்லேஷமும் ஸம்ச்லேஷங்களாலும் ஸம்ச்லேஷ வ்யாவ்ருத்தியும் பண்ணுவதன்றோவென்கிறார். ॥௬॥

(அடியேன் மேவி) உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணிலன்றோ விதப்ராப்யம் பெறலாவதென்னில்? உரை

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

இ— உன் திருவடிகளை அடியேன் சேர்வதென்றோவென்று கீழ்ப்பாட்டிற் சொன்ன ஸம்ச்லேஷத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யானமன்றோவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (எந்நாளே த்யாதியால்) இமையோரென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (அங்குள்ளவித்யாதியால்) ப்ராப்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய திருவடிகளிலேயித்யாதியால) இதுக்குப் ப்ரதிதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியித்யாதியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிற விட்டத்தி லஹி ஸர்வதா ஸம்ச்லேஷமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்மெய்யாகவித்யாதியால்) உன்னடிக்களடியேன் மேவுவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

எனக்கொரு உபாயமும் காயக்லேசமாகிறதில்லை, நீயே என்னை ரக்ஷிக்கவேணும் என்று கீழ்ச்சொன்னவிவர் "உன்பாதம் காணநோலாதாற்றேன்" என்று இப்பாட்டிலே உன்னையநுபவிக்கைக்கு உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணாதே யானிருக்கமாட்டேனென்று சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (உபாயாநுஷ்டானமித்யாதியால்) எனக்கென்னவேயஸாதாரணமாக

ஸ— மண்ணளந்த - ஸ்ருஷ்டியை அளந்ததுகளான, மணமணங்களைப் பாராதே யெல்லார் தலையிலும்படும்படி ஸ்ருஷ்டியெல்லாம ஸ்ப்ருச்யங்களானவென்றபடி. தாமரைகள் - தாமரைபோன்ற ஸ்ருஷ்டங்களை, ரூபவகாசியமாகி ஸஸ்ப்ருச்யங்களான திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளையென்றபடி இணை - இரண்டையும், நாம வைபோமாயிருக்கிறவர்களென்று, எந்நாளென்று வைப்பீர். திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை நயக்கண்டு சேவிப்பது எந்தகாலமோவென்றாசைப்பட்டு என்றபடி. இமையோர் - சுரிஷ்டிஷர், ஸ்ருஷ்டிகாரரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. எந்நாளும் - ஸம்ச்லேஷமும், இனமினமாய் கூட்டங்கூட்டமாய், இனம் - கூட்டம். நின்று - திருமலையிலேவந்து நின்று, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரம், இறைஞ்சி - ஆச்ரயித்து, இறைஞ்சுதல் - ஆச்ரயித்தல். மெய்ந்நா மனத்தால - சரீர வாங் மநஸ்ஸுகளாலே, மெய் - சரீரம், நா - ஜிஹ்வை, வாக்கென்றபடி. வழிபாடு - கைங்கர்யத்தை, செய்யும் - செய்யும்படியான, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவெங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே? அடியேன் ஸம்ச்லேஷமற்ற சேஷனான நான் - ஸம்ஸாரியான நான், மெய் - ஸத்யமாக, ஸம்ஸாரமான ப்ராப்யமாக ஸாக்ஷாத்காரமாகவென்றபடி, எய்தி - அடைந்து - கிட்டியநுபவித்தென்றபடி அடிக்கள் - திருவடிகளிலே, களென்று ஸப்தமீ. மேவுவது - பொருந்துவது, நிரந்தரமாக கைங்கர்யம் பண்ணுவதென்றபடி எந்நாள் - எந்தகாலம்.

இமையோரதிபதியே - நித்யஸூரிநாயகனே, அடி - ஆச்ரிதர்களைத் தரிக்கும் ஸ்வாமியே, அடிகை - தப்பிகை. புள் - வஹிக்கிற கருடனென்றபடி கொடியாயுஜமாக, கொடி த்வஜம், உடையானே

மூ—கொடியாவடுபுள்ளுடையானேகோலக்கனிவாய்பெருமானே* செடியார்வினைகடீர்மருந்தேதிருவேங்கடத்தெம்பெருமானே* நொடியார்பொழுது முனபாதங்காணநோலாதாற்றேனே* ॥ள॥

ஆ—ப்ரதிபக்ஷபூதரான ஸம்ஸாரிகளால் வந்த வ்யஸநங்களைப் போக்குகைக்கு ஈடாக விஜயத்வஜமான பெரிய திருவடி திருத்தோளிலே ஏறியருளி எனக்காகத் திருமலையிலே புகுந்தருளி என் பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கி, என்னெஞ்சிலே வந்து புகுந்தருளி, உன் திருப்பவளத்தின் அழகாலே ஸர்வாத்மாக்களையும் ஸர்வேஶ்வரனான என்னையுங் கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கி ஒரு க்ஷணமாத்ரமும் விஶ்லேஷத்தில் தரிக்க வொண்ணாதபடி பண்ணின நானுன்னை அநுபவிக்கும்படி எனக்கு ஸர்வஸ்வமுமாயிருக்கையாலே உன்னைக் காண்கைக்கோருபாயம் அநுஷ்டித்திலேனாகிலும் உன்னைக் காணாதொழியில் தரிக்கமாட்டேன், ஆதலால் உன்னைக் காட்டியருளாயென்கிறார். ॥ள॥

இ—ஒரு உபாயத்தை அநுஷ்டிக்கை விதிஸூக்ஷ்மமானதாகையால் அநுஷ்டிக்க அருமையோ என்னுமிடம் ஏவுமே இவர்சொன்னவாறேஇது நமக்கருமையன்றாகிலும் ஸ்வதந்த்ரனான நாமே ஸர்வஸாதநமாக நாமநாதியாகக் கல்பித்துவைத்த உபாயங்களிராநிற்க உமக்கே ஸாதாரணமாக வேறொரு உபாயத்தை இப்போது கல்பித்தால் நமக்கு வைஷம்யம் ப்ரஸங்கிக்குமாம். ஆதலால் ஶாஸ்த்ரங்களான உபாயங்களிலே ஒன்றை அநுஷ்டித்தாலன்றோ இந்த ப்ராப்யம் பெறலாவது என்றவனருளிச்செய்ய, அப்படியொரு உபாயம் அநுஷ்டித்திலேனாகிலும், உன்னைக்காணாதொழியில் க்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டுகிறிலேன், ஆதலாலெனக்குன்னைக் காட்டியருளவேணுமென்றபடி. இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் இப்பாட்டு ஸமஸ்தமென்று கருத்து. இமையோரதிபதியே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரேதியால்) கொடியாவடுபுள்ளுடையானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குவிஜயேத்யாதியால்) திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால்) செடியார்வினைகள் தீர்மருந்தே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலுள்ள வித்யாதியால்) அடியேன்மேவி என்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலே யித்யாதியால்) கோலக்கனிவாயென்கிற பதத்துக்கும் அடியேனென்கிற பதத்துக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருப்பவளத்தினித்யாதியால்) மேவியமர்கின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரேத்யாதியால்) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஸர்வேத்யாதியால்) உனபாதங்காணநோலாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காண்கைக்கித்யாதியால்) ஆற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணாதொழியிலித்யாதியால்) இதுக்குப் ஸர்வதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலுன்னையித்யாதியால) ॥ள॥

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

கீழ் ஆறும்பாட்டிலே நித்யஸூரிகளெல்லாருந் திருமலையிலே வந்தெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்கிறார்களென்றபோதே ஸம்ஸாரிகளிங்கே வந்தடிமைசெய்கிறாரென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாமையால் அத்தை

ஸ—உடையவனான, திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே - ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே இருக்கிறஸ்வாமியான, செடியார் - காடாரம்போலே நிபிடங்களான, செடி - காடாரம், ஆர் - பூர்ணம், நிபிடமென்றபடி. வினைகள் - துஷ்கர்மங்கள், தீர் - தீருகைக்கு, மருந்தே - ஔஷதமாயிருக்கிறவனான, கோல - ஸுந்தரமான, கனிவாய் - பக்வபலம்போலேயிருக்கிற அதரத்தையுடையவனான, பெருமானே - பெரியவனான, ஸர்வஸ்வமுமாயிலே ஶேஷியானவனான என்றபடி. அடியேன் - இந்த அழகுக்குத்தோற்றடிமைபுகுந்தநான், மேவி - ஆஶ்ரயித்து, க்ஷணமாத்ரம் விரஹாஸஹனே யென்றபடி. அமர்கின்ற - அமரா நிற்கிற, நிரந்தரமாக அநுபவியாநிற்கிற வென்றபடி. அமுதே - அம்ருதமே, உனபாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை, காண் - கண்டநுபவிக்கைக்கு, நோலாது - நோலாதே, நோன்புபண்ணாதே, நோன்பு - வ்ரதம், உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் என்றபடி. நொடியார் பொழுதும் - நொடியானது ஸம்பூர்ணமாம் காலமும், நொடி - அங்குலிஸ்போடநம். ஆருகை - ஸம்பூர்ணமாகை. ஒரு க்ஷணமாத்ரமுமென்றபடி. ஆற்றேன் - ஆறியிருக்கமாட்டேன், உன்னைக்காணாதே ஒருக்ஷணமாத்ரமும் ஸஹிக்கமாட்டேனென்றபடி. * * ॥ள॥

நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்று நுண்ணுணர்வின்* நீலார்கண்டத்தம்மானுநிறைநான்முகனுமிந்திரனும்* சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவிரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* மாலாய்மயக்கியடியேன்பால்வந்தாய்

ஆ.—(நோலாதாற்றேன்) உபாயஸம்பந்நராயிருந்து வைத்தாசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்னில்; அறிவுடையரான ஸர்வஜ்ஞரான ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவர்களுங்கூட ஸபரிவாரமாக வந்து, நாங்களுபாயஸம்பந்நராகிலு முன்னைக் காணாதொழியில் தரிக்கமாட்டோமென்றாசைப்பட்டன்றோ உன்னைக் காணப்பெறுகிறது, ஆதலாலடியேனு முன்னை ஸர்வலோகமுங் காணும்படி வரவேணுமென்றபேக்ஷிக்க, அப்பொழுதே யெழுந்தருளாவிட்டவாறே இப்படி செய்கை திருவுள்ளமன்றாகில், உன்னைக்காணப்பெறாத து:கத்தாலே தேறி

இ.—இப்பாட்டிலே சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (உபாயஸம்பந்நராயிருந்தாகிலுமென்று) நுண்ணுணர்வில்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையரானவென்று) சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸபரிவாரமாகவென்று) ஸபரிவாரங்கள் - ஸகலதாரங்கள், நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களுபாயஸம்பந்நரானாலுமென்று) ஸம்பந்நராகையாலுமென்றது - ஸம்பந்நராயிருக்கச்செய்தேயுமென்றபடி. விரும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்பெறுகிறதென்று) இப்பாசுரத்துக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலென்றாரம்பித்தபடியால்) இப்போது ஸாக்ஷாத்காரம் அபேக்ஷிக்கிறவர் தம்மோடு ஸாக்ஷாத்கார ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு அநுரூபமாம்படி எம்பெருமான் முன்பு வந்ததில்லாதிருக்க வந்தாய்போலே வாராயென்று முன்புவந்தாப் போலே இப்போதும் ஸாக்ஷாத்கார ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு வரவேணுமென்று சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அப்பொழுதேயென்று) எழுந்தருளாவிட்ட வாறேயென்கிறதற்கு உபாலம்பத்தில் க்ருபையோடே ஸமயம். தாதீயவாக்யத்தில் லக்ஷ்யார்த்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் - (இப்படிசெய்கையென்று) இப்படிசெய்கையென்றது - நானுன்னை ஸர்வலோகமுங் காணும்படி நீவருகையென்றபடி. மாலாய்மயக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்

ப.— நுண்ணுணர்வில் - ஸூக்ஷ்மஜ்ஞாநமுடையவனை, நுண் - ஸூக்ஷ்மம், உணர்வு - ஜ்ஞாநம். இல்லென்று, ஸகலதேவதா ஸ்வரூபம், ஸ்வரூபரூபகுணவிபவங்களிலே ஸூக்ஷ்மஜ்ஞாநமுடையவனை வென்றபடி. நீலார் - நெஞ்சத்தாலே ஆர்ந்திருக்கிற, விஷத்தாலே நீலவர்ணவ்யாப்தனாயிருக்கிறவனென்றபடி. கண்டத்து - கண்டத்தை யுடையவனை, அம்மானும் - ஜகத்ப்ரபுவானவனும், விஷத்தைகண்டத்திலேயடக்கினசக்தியுடைமையால் ஜகத்ப்ரபுவானவனும் என்றபடி. நிறை - பூர்ணனான, அந்த ருத்ரனிற்காட்டில் ஜ்ஞாநாதிகுணங்களாலே பூர்ணனான. நான்முகனும் - சதுர்முகனும், இந்திரனும் - இந்த்ரனும், இதுக்கு விரும்புமென்கிறதோடே அந்வயம். சேலேய்கண்ணார் - மீனையொத்த அழகியகண்களையுடைய அப்ஸரஸ்ஸ்த்ரீகளானவர்கள், சேல் - மீனம், ஏய்கை - ஸாத்ருச்யமாகை. பலர் - அநேகம்பேர், சூழ - சூழ்ந்திருக்க, ஸபரிவாரமாயபடி தங்களுடைய ஸ்த்ரீகளை யுங்கூட்டிக்கொண்டு வந்தென்றபடி. இதுக்கு விரும்புமென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன்பாதம் - உன் திருவடிகளை காண - கண்டநுபவிக்கைக்கு, நோலாது - நோன்புபண்ணாதே, நோன்பு - விரதம், உன்திருவடிகளைக்கண்டநுபவிக்கைக்கு ஒருபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணாதிருக்கச் செய்தேயும் என்று பலிதாம்சம். ஆற்றேன் - ஆறியிருக்கமாட்டேன், உன்னைக் காணாதே தரித்திருக்கமாட்டே னென்றபடி. ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் தனித்தனியேசொல்லுகிறபடியை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஆற்றேனென்று ஏகவசந நிர்த்தேசம் . என்று - இப்படிசொல்லி, விரும்பும் - ஆதரிக்கிற, ஸாதரமாக ஆச்ரயிக்கிற என்றபடி. திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியிலே நிற்கிறவனே, மாலாய் பிச்சாய், உன்னைக்காணப் பெறுமையாலே பிச்சேறி யென்றபடி, மயக்கி - மயங்கப்பண்ணி, மோஹிக்கப்பண்ணியென்றபடி. உன்னைக்காணாமையாலே பிச்சேறி மயங்கும்படி பண்ணுவித்தென்கை. "அநித்ரஸ்ஸததம் ராம: ஸுப்தோபிச நரோத்தம:" மென்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீராமன் என்றது விபரீதலக்ஷணையாலே பக்தனை சொல்லுமாப்போலே மயக்கி என்றதுவும் அதுவாகமாய் என்னை மயங்கப் பண்ணியிருக்கிறவனை நீயென்றதாகிறது. வந்தாய்போலே - ஸ்ரீமதாழ்வாருக்கு வந்தாப்போலே, ஸர்வலோகமும் நான்கண்டநுபவிக்கும்படிவரத்திருவுள்ள மன்றாகில் ஸ்ரீமதாழ்வாருக்கு வந்தாப்போலேயாகிலுமென்றபடி. அடியேன்பால - அநந்யார்ஹனானவென்பக்கலிலே

மூ— போலே வாரா போ* ॥ அ॥

வந்தாய்போலேவாராதாய்வாராதாய்போல்வருவானே* செந்தாமரைக்கட்செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதே யெனதுயிரே* சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே* அந்தோவடியேனுன்பாத

ஆ— மபங்கியிருந்த வடியேன்பால ஸ்ரீமதே ஆழ்வானுக்கு வந்துதோற்றினைப்போலேயாகிலும் வந்தென்னை யபிப்ரேக்ஷருளாயென்கிறார். ॥ அ॥

(வந்தாய்போலே) ப்ரதிகூலர்க்குக்கண்டவாற்றாலேயெளியானைப்போலே யிருந்தரியையாகையாலும் ஆஸ்ரிதர்க்குக் கண்டவாற்றாலரியாரைப்போலே யிருந்தெளியையாகையாலும், நீயென்னை ஸௌஸீல்யத்தாலே ஸ்வயமாக வைசேஷிக ஸௌந்தர்யாதிகளையுடையனாகையாலும், திநகரகிரணஸஹிஷ்ணுமான ஸ்வஸ்வமஹஸ்களாலே ராத்ரியையும் பகலாக்காநின்ற ரத்நங்களாலே யலங்க்ருதமான திருமலையிலே யெனக்காக நின்றருளுகையாலும், அடியேனொருக்ஷணமாத்ரமு முன்திருவடிகளை விஸ்லேஷிக்கமாட்டாமையாலு முன் க்ருபையாலே யடியேனை

இ— பெறுதவித்யாதியால்) வந்தாயபோலேயாராமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதேஜமதேத்யாதியால்) ॥ அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வந்தாய்போலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) கண்டவாற்றாலென்றது – ஸ்வாதந்த்ரீயப்ரயுக்தமான ப்ரகாரத்தாலே என்றபடி. ஆறு - ப்ரகாரம், எளியார் – ஸுலபர், வாராதாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அரியையாகையாலுமென்று) அரியை - துர்லபன், அருமையாயிருக்குமவன் அரியான், இஸ்ஸப்தம் எதிரேயிருக்குமவனைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும். வாராதாய்போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) வருவானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எளியையித்யாதியால்) எளியானென்கிறஸப்தம் எதிரேயிருக்குமவனைப்பார்த்துச்சொல்லும்போது எளியையென்று ரூபமாயிருக்கும். செந்தாமரையித்யாதி விஸேஷணங்களோடே எனதுயிரேயென்கிறவடித்தின் ஸமுதாயார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திநகரேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனொருக்ஷணமாத்ரமித்யாதியால்) இதுக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (உன் க்ருபையாலேயித்யாதியால்) இத்தால் தாமபேக்ஷித்தபோதே காணப்பெறாமையாலே

மூ— பாலென்றுஸர்வதாவிஸ்லேஷயம். எனக்காகவென்றபடி. வாராய் - வரவேணும். * ॥ அ॥

வந்தாய்போலே - வந்துகிட்டினவன்போலே, ஸுலபனானவன்போலேயிருந்து என்றபடி. வாராதாய் - வந்துகிட்டாதவனான, துர்லபனாயிருந்தவனானவென்றபடி. ப்ரதிகூலர்க்கிதிஸேஷ:. வாராதாயென்கிற ஸப்தம் எதிரேயிருக்குமவனைக்குறித்துச் சொல்லும்போது வாராதாயென்று ரூபமாயிருக்கும் வாராதாய்போல் - வந்துகிட்டாதவன்போல், துர்லபன்போலே யிருந்தென்றபடி. ஆஸ்ரிதர்க்குத் தங்களாகிஞ்சந்யத்தைப் பார்த்தால்நமக்குவன் துர்லபனென்று தோற்றும்படி இருந்தென்றபடி வருவானே - வருமவனான, ஸுலபனாயிருக்குமவனான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண் - காருண்யாதிஸய வ்யஞ்ஜகனான, கட்செங்கனிவாயென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரேவர்ணவிகாரோதேஸ:. செங்கனிவாய் காருண்யஸம்ருத்தமானவதரத்தை யுடையவனான, பிம்பாதரனானவென்றபடி. நாற்றோள் - சதுர்ப்புஜனான. அமுதே – போக்யமான, ஸௌந்தர்யாதிகுணனான வென்றபடி. எனது - மதீயமான, உயிரே – ப்ராணனான, இந்த ஸௌந்தர்யத்தை எனக்கு யாரகவைசேஷிக ஸௌந்தர்யங்களாக்கினவனான வென்றபடி. சிந்தாமணிகள் - சிந்தாமணிகளுடைய, பகர் - தேஜஸ்ஸானது, சிந்தாமணிகள்போலே யபேக்ஷிதார்த்தப்ரதங்களாய்க்கொண்டு வேங்கடகிரிசிகரங்களிலேயிருக்கும்மாணிக்கங்களுடைய தேஜஸ்ஸானது என்றபடி. பகர் - தேஜஸ்ஸு, அல்லை - ராத்ரியை, அல்லு ராத்ரி, பகல்செய் - பகலாக்காநிற்கிற, "ஸகஜ்ஜிவாஹோஹவாஸ்ஹகி" என்னுமாப்போலே பகலேயாம்படி ராத்ரியையுங்கூடப் பகலாககாநிற்கிற என்றபடி, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, அந்தோ – ஐயோ, ஆகஸ்மிகபதியாவணுராய் ஆர்த்திஸபத்தாலே அந்தோ என்கிறார். அடியேன் – நிருபாதிகஸேஷபூதனான நான், உன்பாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, இறையும் - ஈஷத்தும், க்ஷணகாலமுமென்றபடி...

மூ—மகலகில்லேனிறையுமே* ॥௰॥

அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா* நிகரிற்புகழாயுலகம்மூன்றுடையாயென்னையாள் வானே* நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்புந் திருவேங்கடத்தானே*

ஆ—யுன் திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணு மெனகிறார். ॥௰॥

(அகலகில்லேன்) ஸ்வாபாவிக ஸௌஹார்தயிபாய் ஸர்வஸ்வாமியாய், உன்னுடைய குணங்களாலே ஸர்வஸ்வாமியாய், திருநாட்டிலே ஸ்வர்விவச்சேக ஸொமரராயும் ஸகுணாநுபவைக ஸொமரராயும்

இ—இனி ஒருக்ஷணமாத்ரமும் பரிக்கமாட்டேனென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸாருஷிமெத. ॥௰॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

நிகரில்புகழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிக த்யாதியால்) புகழென்றது - குணவாசகமாயிருந்ததேயாகிலும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் நிரூபகாந்தரூபவ்யாபாரங்களாகையாலும், வாத்ஸல்யாதிகளெல்லாம் காருண்யத்தினகவடுகளாகையாலும், ஸர்வ ரக்ஷணஹேதுபூதமான காருண்யகுணமே இங்கேவிவக்ஷிதமென்றுகருத்து. உலகமூன்றுடையாயெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியாயென்று) என்னையாள்வானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) அமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேஇத்யாதியால்) "தேவாஃ ஜ்ஞாநாநந்தைகநிஷ்டாஃ" என்றிபபடி தேவஶப்தம் ஸ்ரீகோஶத்திலே வ்யாவ்ருத்தமாகையாலே தேவஶப்தம் ஸர்வாநுபந்தமான ஸூரிஶப்தம் அநவச்சேதமான பகவதநுபவைகபோகரைச் சொல்லுமென்றுகருத்து. முனிக்கணங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகுணேத்யாதியால்) முநிஶப்தம் மநநஶீலரைச்சொல்லுகிறதாகையாலே குணாநுபவநிஷ்டரைச்சொல்லுமென்றுகருத்து. த்வீபவாக்யத்தில் நிகரிலென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) இப்படிநிகரிலென்று விஶேஷிக்கை யாலே இங்கு ஸூரிஶப்தமும் முநிஶப்தமும் நித்யஸித்தவாசகமென்றுகருத்து. விரும்புமென்கிறதற்குத

ப—அகல்- விஶ்லேஷிக்க, கில்லேன் - ஶக்தனாகிறிலேன், கிற்கை- ஶக்தனாகை. * ॥௰॥

இறையும்- அல்பக்ஷணமும், க்ஷணகாலமுமென்றபடி. அகல- விஶ்லேஷிக்க, நிரதிஶயபோக்யமான வித்தத் திருமார்வை விஶ்லேஷிக்கவென்றபடி. கில்லேனென்று- மாட்டுகிறிலேனென்று, நித்யஸம்ஶ்லேஷம் நடவாநி றகச செய்தேயும் அவன் திருமார்வின் போக்யதாதிஶயத்தாலே நவம்நவமாகப்பிறக்கிற ஸாபேக்ஷதிஶயத் தாலே விஶ்லேஷிக்கமாட்டேன் விஶ்லேஷிக்கமாட்டேனென்று சொல்லாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்கு உறையுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். அலர்மேல்- பத்மத்தின் மேலேயிருக்கிற, பத்மவாஸிநியான வென்றபடி. பத்மத்திலே பரிமளம் வடிவு கொண்டாபபோலே நிரதிஶய போக்யமாயிருக்கிறவளுங்கூட வகலகில்லேனி றையுமென்றும்படி யிருக்கிறது உன்னுடைய போக்யதையென்றுகருத்து. மங்கை - யுவதியானவள், நித்ய யௌவநஸ்வபாவையான பெரியபிராட்டியாரென்றபடி. உறைமார்பா - வஸியாநிற்கிறதிருமார்வையுடையவனே; உறைகை - வஸிக்கை. நிகரில - ஸத்ருஶரஹிதங்களான, நிகர் - ஸத்ருஶம். புகழாய்- புகழையுடையவனே, புகழ் - குணவத்தாக்யே, புகழையுடையவன் புகழான். புகழாயென்று ஸம்போதநம். இத்தால்காருண்ய வாத்ஸல்யாதிகுணவத்தைச்சொல்லித்து. மூன்றுலகமென்றுமாறியநபபது. மூன்று - த்ரிவிதங்களான, உலகம்- லோகங்களை, லோக்யந்தே இதிலோகாஃ. ப்ரமாணவிஷயங்களான சேதநாசேதநங்களையென்றபடி, உடையாய்- ஸ்வமாக வுடையவனே, இத்தால் தன்பேறாக ரக்ஷிக்கைக்கீடான ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லித்து. என்னை - அகிஞ்சந ஶரணனை வென்னை, ஆள்வானே - அங்கீகாரம்பண்ணி ஸ்வீகரித்தாளாநின்றவனே, இததால் ஸௌஶீல்ய ஞ்சொல்லித்து. நிகரில - அநவச்சிந்ந போகங்களிலே ஸத்ருஶரஹிதரான, அமரர் - தேவர்களும், அந ந்தஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபரான நித்யஸூரிகளு மென்றபடி. முனிக்கணங்கள் - முநிகணங்களும், குணாநுபவ நிஷ்டரான ஸூரிகளுடைய கூட்டங்களுமென்றபடி. விரும்பும் மிகவுமாதரிக்கும்படியான, இருட்டறையிலேவிளக்குப்போலே எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்ய காருண்யாதிகுணங்கள மிகவும் ப்ரகாஶிப்பதுஸம்ஸாரமண்டலத்திலேயாகையாலே இபபாட்டு அதீபகுணப்ரகாஶநாதிஶயத்தையிட்டு ஸூரி கள்திருமலையைபரமபதத்திற்காட்டிலும் மிகவும் ஆதரியாநிற்பரென்று கருத்து. திருவேங்கடத்தானே-

மூ—புகலொன்றில்லாவடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே* ।ய॥
அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந் தடியீர்வாழ்மின்னென்றென்றருள்

ஆ—நிரவதிகராயிருந்த நித்யஸூரிகளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே, அநாலோசித விசேஷாசேஷலோக சரண்யனாய்க்கொண்டு நின்றருளுவதுஞ்செய்த உன் திருவடிகளை, அநந்யசரணனான வடியேன் அநந்யப்ரயோஜனனாய்க்கொண்டு பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக சரணம் புகுந்தேன், இப்போதே நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகனாய் உன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலமும் ஸர்வவிதகைங்கர்யமு மடியேன் பண்ணப்பெறவேணு மென்கிறார். ।ய॥

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்று) கருவேங்கடத்தானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலேயித்யாதியால்) புகலொன்றில்லாஎன்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (அநந்யசரணனாயித்யாதியால்) அமர்ந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜனனாய்க்கொண்டென்று) ப்ரயோஜனத்திலஹிதமான தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபிராட்டியாரித்யாதியால்) இங்குபிராட்டிக்கு புருஷகாரத்வஞ்சொன்னது இவளுடைய விசேஷணஹாவத்துக்கு முபலக்ஷணம். அல்லதவ்விசேஷணஹாவத்தை வ்யவச்சேதித்தபடியன்று. உபாயத்திலும் உபேயமானதத்திலு மிப்பாட்டிலுமிவளுக்கு விசேஷணத்வம் ஸ்வரூபஸித்தமாயிருக்கையாலே அத்தையிங்கே வ்யவச்சேதிக்கக் கூடாதிறே; ஆனபடியால் விசேஷணஹாவத்தை விடாதே புருஷகாரஹாவத்தைஎடுத்தது எம்பெருமானிற்காட்டில இவளுக்குள்ளவேற்றஞ்சொல்லுகைக்காகவாமத்தனை. புகுந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சரணம்புகுந்தேனென்று) பாட்டிலஹிதமான தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதேயித்யாதியால்) "அந்தோவடியேனுன்பாதமகலகில்லேனிறையு" மென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லி இப்பாட்டிலே உன்னடிக்கீழ்அமர்ந்துபுகுந்தேனென்றுசொன்ன விசேஷவ்யாஹாரத்தாலு மிப்பாட்டு சரணாகதிமாத்ரமான உபாயத்தினுடைய ஸாதநஸாத்யமாகையாலே உத்தரவாக்யார்த்தமுமிங்கு சொல்லவேண்டுகையாலும் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக பரிபூர்ணகைங்கர்யப்ராப்தி நமக்கே பலிக்கவேணுமென்றுகருத்து. இத்தால்ஸக்ருதாயிருப்பதோருபாயாநுஷ்டானமல்லது உபாயபுரஸ்ஸரமாயிருக்கை யாதென்று அவனருளிச்செய்தவாறே யிப்பாட்டிலே சரணாகதியைப்பண்ணுகிறாரென்றுஸமதிக்கவேணுமிறே. இப்பாட்டு உபாயாநுஷ்டானமாகிறபடி எங்ஙனேயென்னில்? ப்ரதமபாதத்தாலே ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தமும் த்விதீயத்ருதீயபாதங்களாலே கல்யாணகுணங்களோடு கூடின நாராயணசப்தார்த்தமும் புகலொன்றில்லாவடியேனென்று அநந்யகதித்வமும் க்ரியாபதத்திலுத்தேசிக்கப்பட்ட விவக்ஷிதமானவர்த்தமும் உன்னடிக்கீழென்று சரணசப்தார்த்தமும் புகுந்தேனென்று க்ரியாபதத்திலர்த்தமும் சொல்லி அமர்ந்தேனென்று அநந்யப்ரயோஜனத்வத்தாலே உத்தரவாக்யார்த்தமும் ஸூசிதமாகிறதிறே. ।ய॥

ஸ—ஸ்ரீவேங்கடமலையிலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவனே? ஸம்போதி. இத்தால்ஸௌலப்யஞ்சொல்லிற்று. உன்னடிக் கீழ் - கீழச்சொன்ன உக்ருஷ்டஸ்வாயம்பூ காருண்ய வாத்ஸல்யாதிகுண ஸௌசீல்யஸௌலப்யவிசிஷ்டனான உன்னுடைய பாதாரவிந்தத்திலே, புகலொன்றில்லாவடியேன் - ஸ்வரக்ஷணோபாயத்வ ரஹிதமான உபாயமொன்று மில்லாதவனாய் நிரவயவமான அநந்யார்ஹசேஷபூதனான நான், புகல் - கதி, உபாயமென்றபடி. நானுனக்கு நித்யஸம்பந்தமானவனாகையாலும் உபேயஸாதநமாகா நிர்விண்ணனான வெனக்கு மதாந்தரமில்லாமையாலும் என்னுடைய ரக்ஷணபரத்தை நீ சுமவாதொழிய வொண்ணாதென்றுகருத்து. அமர்ந்து - ப்ரதீக்ஷித்தனாய், ப்ரயோஜனாந்தரங்களை வாங்கிக் கொண்டுவிடுகை விட்டுப்போகாதே ஸ்வரூபானுரூப அநந்யப்ரயோஜனனாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபானுரூபமாகிற ஸித்தோபாயனைப்பெறுவதுபோலே தனித்துவ மாஸாநுஷ்டிக்கையான பாவத்தை யுடையனாயென்றபடி. புகுந்தேன் - ப்ரபன்னனானேன். ப்ராப்யப்ராபகவிசிஷ்டனானே னென்றபடி. உன்திருவடிகளே என்னுடைய ரக்ஷணபரத்தைச்சுமந்ததுகளாக அத்யவஸித்தேனென்று பதார்த்தம். * ।ய॥

அடியீர் - உபாஸ்யரவிசேஷஜனங்காள்? அடிக்கீழ் - உங்களுக்கிஷ்டதமமான வென்னுடைய பாதாரவிந்தத்திலே, அமர்ந்து - ப்ரதீக்ஷித்தராய், ப்ரயோஜநாந்தரத்தில் ருசியன்றிக்கே இதிலேஸ்திரமான ருசியை யுடையவராயென்றபடி. புகுந்து - ப்ரவிஷ்டராய், மாஸாநுஷ்டித பாவிகளாயென்றபடி. வாழ்மின் - வாழுங்கோள்

மூ—கொடுக்கும்* படிக்கேழில்லாப்பெருமானைபழனக்குருகூர்சசடகோபன்*முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்துத்திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும்* பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்துபெரியவானுண்ணிலாவுவரே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(அடிக்கீழமர்ந்து) கைங்கர்யோபகரணங்களாய்க்கொண்டு தன்திருவடிகளை ஶரணம்புக்கவர்களுக்கு கைங்கர்யஸம்பத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற நிருபமமான வாத்ஸல்யத்தையுடைய திருவேங்கடமுடையானைச்சேர்ந்து முடிக்கைக்காகத் திருமலையில் ஸூக்தியைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை யாஶ்ரயித்தவர்களை யாஶ்ரயித்தவர்களே, திருநாட்டிலே ஸமஸ்த ஸாம்ராஜ்யத்திலே அபிஷிக்தராய் ஸர்வகாலமும் ஸர்வசேஷ வ்ருத்தியும் பண்ணிக்கொண்டு வர்த்திக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

நிகமனம்.

இ— அடியீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யோபகரணங்களி த்யாதியால்) அடிக்கீழி த்யாதி படிக்கேழில்லா இத்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யஸம்பத்தையி த்யாதியால்) முடிப்பான்சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேர்ந்துமுடிக்கைக்காகவென்று) அடைந்துதீருகைக்காக வென்றபடி. அடைந்து-க்ருதார்த்தனாய்விடுகைக்காகவென்கை. திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலி த்யாதியால்) பிடித்தார்பிடித்தாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஆஶ்ரயித்தவர்களையி த்யாதியால்) பெரியவானுள்வீற்றிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேஇ த்யாதியால்) நிலாவுவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (வர்த்திக்கவி த்யாதியால்) ॥௧௧॥

ப— ஆநந்தியுங்கோள், என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஆஶ்ரிதஜநங்களுக்குத்தனித்தனியே யிப்படி சொல்லியென்றபடி. அருள்கொடுக்கும்படி - க்ருபையைகொடுக்கும் ப்ரகாரத்துக்கு க்ருபைபண்ணுகிற ப்ரகாரத்துக்குஎன்றபடி. கேழில்லா - ஸத்ருஶரஹிதனை, கெழ் - ஸத்ருஶம் ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்திலே தனக்கு ஸத்ருஶரில்லாதவனை என்று பாவம். பெருமானை - ஸர்வாதிகனை, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் - நல்லகழனிகளை யுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற வாழ்வார், பழனம் கழனி, இங்கு ஶாகவாதிந்யாயத்தாலே. முடிப்பான் - முடிக்கவிச்சையுடையவனாய், முடிக்கை - தீர்க்கை, எம்பெருமானையடைந்துக்ருதக்ருத்யனாய்த் திரிகைக்கு இச்சையுடையவராயென்றபடி. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில். திருவேங்கடத்துக்கு - ஸ்ரீவேங்கடமிரிக்கு சேஷமான, அதஏவாதி ஶயங்களை வர்ணித்ததானஎன்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுகளையும், பிடித்தார் பிடித்தார் - ஆஶ்ரயித்தவர்களையாஶ்ரயித்தவர்கள், இத்தைஸாதநமாக வநுஸந்திக்கிறவர்களை யாஶ்ரயித்தவர்களென்றபடி. பெரிய - அபரிச்சிந்நஸ்வரூபவைபவமான, வானுள் - ஆகாஶத்திலே, வான் - ஆகாஶம், பரமவ்யோமத்திலே என்றபடி. வீற்றிருந்து - வீறுபெற்றிருந்து, வீறு உத்கர்ஷம். கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்தைபெற்றிருந்துஎன்றபடி. நிலாவுவர் - வர்த்திப்பார், நிலாவுகை - வர்த்திக்கை. யாதாப்ரவ்ருத்தியன்றிக்கே நித்யமாக வர்த்திக்கப் பெறுவரென்றபடி. ॥௧௧॥

* * *

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஶ்ரீமதேவாதிராஜநாமாத்மஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆத்மஸ்வரூபநிஷ்டாத்யயாநுஸந்தாநம்.

(உலகமுண்டபெருவாயா.)

ஆவத்ஸ்ரக்ஷணார்த்த ஸர்வஶரணதயா தேவ ஸார்வாதிஷத்த்ரா
ஸாந்தாநம்விஶ்வாஸதாநாஸ் ஸம்ரக்ஷணஜந திவ்யதேஶாவஸத்வா ।
ப்ராப்யப்ராப்யஸ்வயோகாஸ்ஸஜநவிஜநயோஸ்ஸப்ரபத்த்யாவாஸ்
உக்தாந்தாயம்ஶரண்யம்ப்ராஹித்வதஷ்ட வேங்கடேஶம்ஶரி:॥ ॥௭௬॥

(ஆபத்ஸ்ரக்ஷணாஸ்) உலகமுண்டபெருவாயா - ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாரையுந் திருவயிற்றிலே வைத்துரக்ஷித்தருளுகையாலும், (ஸர்வஶரணதயா) கொடுவல்லசுரர் குலமெல்லாஞ் சீறுமெரியுந்திருநேமிவலவா - ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே சீறுகிற திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (தேவ

ஸ்ரு—ஜா—ஸாத்ருஶ்யக்ருதா) அணிமேகவண்ணா - ஸாக்ஷாத்ஸகலஜநஸேவ்யத்தையுடையவனாகையாலும், ஸ்ரீ ஸம்பந்தத்தாலே கநகஹராமபெயிலே "திருமாமகள்கேள்வா தேவா" என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரிய:பதித்வம் ஸம்க்ரஹிக்கப்படுகிறது, (த்ராணாம் விஶ்வாஸதாநாத்) புணராநின்றமரமேழெய்த வொருவில்வலவாவோ - ஸ்வஸாமர்த்யங்களைவெளியிட்டுக்காட்டி "விஶ்வஸ்ய ஸர்வகாலே" என்கிறபடியே ஸ்ரீசர்க்கு விஶ்வாஸத்தையுண்டாக்குமவனாகையாலும், (ஸாமாநமனஸ்ஜநாத்) இமையோர்களேத்தி யிறைஞ்சியினமினமாய் இமையோரதிபதியே - அயர்வறுமமரர்கள் திரள்திரளாகவந்து ஸ்வாதும்பண்ணியடிமைசெய்ய அவர்களாஶ்ரயணத்துக்கு ஸேவ்யனாய் நிற்கையாலும், (திவ்யதேஶவஸத்யா) நீலார்கண்டத்தம்மானுமிதுக்குதி - தேவதேஶஷ்யாதி விஶாமமற வெல்லாருமாஶ்ரயிக்கும்படி திவ்யமான திருமலையிலேநின்றருளுகையாலும், (ஆஶ்ரித்யாஶ்ரயணீயத்வ யோமாகஸ்ய ஜநயிஜநயோ:) வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே - ஸ்ரீசர்க்கரியனைப் போலே ஸாத்ராவனுமாய் ஸ்ரீசர்க்கெளியனைப்போலே ஸுலபனுமாயிருக்கையாலும், (ஸஹாஶ்ரயத்வ ஸாவாஸ) அகலகில்லேனிறையுமிக்குதி - ஸர்வர்க்குமாஶ்ரயணீயையாய் தன்னை யாஶ்ரயித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாதவனுமாய் வாத்ஸல்யாதிக ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தித்வ ஸம்கல்ப வாத்ஸல்யாதிகங்களையுடையவனாய் ஸர்வரக்ஷக ஸர்வஶேஷி வாமேதாதிகாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனுமாகையாலே சுகிஞாநரான வெல்லாராலும் ஆஶ்ரயணீயனாகையாலும், ஸர்வவேதாந்தங்களிலும் ஸாத்யவிஷயவானான திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகஶரண்யனாக "உலகமுண்டபெருவாயா" என்கிறதிருவாய்மொழியிலே ஆழ்வார் உபாதித்தருளினாரென்கிறார். ॥௫௯॥

> உச்சாவசாகாரமத்ஸ்யாதி தத்ஸமஸ்யாயிநாம் யோஜநாஹம்
> க்ஷேத்ரேம் ஸம்ஸாரிதைத்ய விஷ்வக்விஜநம் ஸ்வாந்தவேத்யக்ஷம் ।
> ப்ருத்வீநாம் பிதாநம் ஸ்வகவஶதமாஹாத்ம்யபூர்ணம் ஶரீரி
> தேவேஶ்வர்யஸ்யாத்யந்தஸாத்யவஶ ஸாமர்த்யம் ஸஹவிஶேஷஶரண்யம் ॥ ॥௬௰॥

இப்படி ஷஷ்டஶதகத்திலே பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட குணங்களை ஸம்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஸ்ரீமத்வாத்ஸல்யாதிஸாரமாக வஹித்ருத்துமாய், ஸ்ரீசரிருந்தவிடத்தில் தானேவந்துமேல்விழுமவனும், விரோதிகளானவஸ்துக்களை வடிப்பிக்குமவனாய், ஸ்வகீயவிபூதிகளாலே ஸர்வவிதாகஷ்டகனுமாய், ஸௌவாத்ஸல்யாதிஜநங்களோடே விவடிப்பிக்குமவனாய், ஸ்ரீசருடைய ஸம்ஸாரதுக்காதிநிவர்த்தகனுமாய் விஶேஷஸமயத்திலே மாஶ்ரீசர்க்கு தேவபோதிகளையுண்டாக்குமவனாய், ஸ்ரீசரைத் தன்னோடேவடிப்பித்த ஜநங்களிட்டவழக்காம்படியான விஷ்ணுத்வத்தையுடையனுமாய், விஶேஷத்துக்கு நக்ஷத்ரனுமாய், ஆஶ்ரயணத்துக்கு ஸாமர்த்யனுமான திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகஶரண்யனாக ஷஷ்டஶதகத்திலே ஶடகோபர் ஸ்தாபித்தருளினாரென்கிறார். ॥௬௰॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆறாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:.

> ஶ்ரிய:பதித்வம் ஸாமஸ்த்யாத் காருணிகஸ்ய ப்ரணதார்த்திஹர: ப்ரபத்திவிஷயத்வம் ।
> தராவயோரவஜ்ஞம் விரோதிவிஷய ஸாமர்த்யஸ்ய ஸர்வஶக்தி ஶரண்யாதிஶரணம் ॥ ॥௧௧॥
> மாதுர்யவாத்ஸல்ய ஸ்வயம்ஸித்த ஸம்பத்விஶேஷம் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிவிஶேஷவஶம் ஸாத்விகஸாரம் ।
> நித்யாநந்தத்வாதி ஸர்வஶக்தித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யவிஶேஷ ஶரண்யத்வேதீதி ॥ ॥௧௨॥

இஶ்லோகத்தில் கீழ்பத்துகளுக்கும் மேல்பத்துக்குமுள்ள ஸம்கதியை அருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பதித்வாதி). ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்ய ஸௌஹார்த்த ஸர்வஶக்தித்வாதி ஸகலகுணங்களாலே ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் ப்ரதிபாத்ய ஸ்வரூபியாயிருக்கிற பரமபுருஷனுடைய, காரணவிஶேஷமின்னதென்றறுதியிட வொண்ணாதபடியாலே திவ்யதேஶமென்னலாம்படி ஸர்வஸாக்ஷியான ஸ்ரீவைகுண்டமும் காரணமடியாக அவன்தான் வேதநனை ஆஶ்ரயணத்திலேமூட்டும்படிகளிருக்கும் படியை ஐந்தாம்பத்தில் அருளிச்செய்தார். பரமவஸ்துவான நந்தனின்படியே விவேகநிவேதி விரக்த்யாதிகளையுண்டாக்கினபடியென்கை. மேல் ஆறாம்பத்தில்- நெடுங்காலமிழந்த நய்மைததிருவுள்ளம்பற்றாமைக்கென்றுகொண்டு அவனது

மூ — அந்தோவணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதும்* சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்* கொந்தார்மலர்ச்
சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* வந்தேயுறைகின்றவெம்மாமணிவண்ணா* ॥௰॥
வண்ணமமணிமாடநன்னாவாயுள்ளானைத்* திண்ணம்மதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்* பண்ணார்தமிழாயிரத்
திப்பத்தும்வல்லார்* மண்ணாண்டுமணங்கமழ்வர்மல்லிகையே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம் ॥௧௧॥

ஆ — னென்று நோகிறார். ॥௩॥

(அந்தோ) இப்படியுன்னையாசைப்பட்டுப்பெறுதேயொழிந்தாலும் நிராசனாய்விடமாட்டாதே பின்னையும் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருநாவாயிலே வந்திருந்தருளின விக்ரஹத்தை யநுஸந்தித்து என்றோ வுன்னைநானணுகப்பெறுவதென் றெப்போதும் சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழையாநிற்பனென்கிறார். ॥௰॥

(வண்ணம) இத்திருவாய்மொழிவல்லார் லௌகிகாலௌகிக ஸகலபோகங்களையும் புஜிக்கப்பெறுவரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ॥௧௧॥

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

இ — இப்பாட்டி னவிஶேஷ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இது மேலைப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. பின்னையுமென்கிறத்துக்கு அழையாநிற்பன் என்கிறத்தோடே அந்வயம். திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவித்யாதியால்) ப்ரயோஜநாந்தர லோபேக்ஷிதமான பதத்தை யத்யாஹரித்து யோஜிக்கிறார் (என்றோவித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

அநுஷ்டேயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லௌகிகேத்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈடு — ஷ்யாஜேவாஸ்து’ என்று வக்ஷ்யதி விலபித்தாப்போலே விலபிக்கிறபடி. ॥௩॥

கொந்தார்மலர்— ஸம்ருத்தியேன எங்கும் பரிமளம்களாயிருக்கிற வ்ருக்ஷங்களை யுடையவையான, கொந்து— ஸம்ருத்— நித்யவஸந்தமாயிருக்கிறவென்று கருத்து. சோலைகள்சூழ்— உத்யாநங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்— அந்த திவ்யநகரத்திலே, வந்தேயுறைகின்ற— ப்ரதிபந்தகமாக ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் வந்தே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகிற, வந்தேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் ஸ்தாநாந்தர ஸம்பந்தநிவ்ருத்யேக பரிசீலநரூபபோக்த்ருத்வ நிவாஸஸம்ஸ்காரம் வ்யவச்சேதம். எம்— ஸ்வகீயனான, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாக விருக்கிறவனான வென்றபடி. மாமணிவண்ணா— மஹாமணிவர்ணா, நிரதிஶயபோக்யமான நீலமணியினுடைய வர்ணத்தையுடையவனேயென்றபடி. அணுகப்பெறுநாள்— உன்னை நான் கிட்டப்பெறுகிறநாள், என்றோ! வென்றொருவசமப்ராப்தம், விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலே க்ஷயோந்முகியாயிருக்கிறது அந்தோ! என்று— அய்யோவென்றிப்படி விலபித்து. எப்போதும்— ஸர்வகாலமும், சிந்தைகலங்கி— ஶோகத்தாலே ஹ்ருதயம்கலங்கி, திருமாலென்று— ஸ்ரீயப்பதியென்று, க்ஷேத்ரஞ்ஞன் ப்ரஜேஶ்வராதி நாமங்களைச்சொல்லிக் கூப்பிடுமாப்போலே யென்றுகருத்து. அழைப்பன்— ஆக்ரந்தநம்பண்ணுகிறபன் ॥௰॥

வண்ணம்மணிமாட— நாநாவர்ணரத்ந மணிப்ரஸாதங்களையுடைத்தான, வண்ணமணியென்று பஹுவ்ரீஹிஸமாஸம். நன்னாவாயுள்ளானை— நல்லநாவாயிலேயிருக்கிறவனை, நிரதிஶயபோக்யமான திருநாவாயிலேயிருக்கிற ஸ்ரீயப்பதியைக்குறித்தென்றபடி. இதுக்கிப்பத்தும் வல்லாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். திண்— த்ருடமான, அம்— அழகியதான, மதிள்— ப்ராகாரத்தையுடைத்தான, தென்— ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்— திருநகரியையுடையவரான வாழ்வாருடைய, இதுக்கு ஆயிரத்துளென்கிறத்தோடே யந்வயம். பண்ணார்— ஸ்வரஸம்பூர்ணமான, பண்— ஸ்வரம், தமிழ் த்ராவிட ஸூக்திகளுடைய, ஆயிரத்து— ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்வல்லார்— இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும் அப்யஸித்தவர்கள், மண்— ப்ருதிவியை, லௌகிகஸம்பத்தையென்றபடி. ஆண்டு— ஐஶ்வர்யமாகவநுபவித்து, பரமபதவிஷயத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டநுபவித்தென்றபடி. மல்லிகையே— மல்லிகைபோலே, ஏகாரம்அவதாரணார்த்தகம், மணங்கமழ்வர்— பரிமளம்வீசிப்பார்கள், ஐஹிகாமுஷ்மிகஸம்பத்போக்தாக்களாவரென்றபடி. நித்யஸூரிகளிலேபோய் பரமபதாநுபவஶக்தியாலே மல்லிகைபோலேபரிமளமாய் பரஸ்பரவ்யாபாராஸக்தராவரென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநபோதயி ஸ்ரீசடகோபமுநிஜமஹாதேஶிகாயநம:.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி — ஏழாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறு—(உண்ணிலாவிய) இப்படி எம்பெருமானைக் காணப்புக்குள ஸாநுடைய ப்ராக்ருதிஸம்பந்தத்தைப் போக்கி என்னை யடிமைகொண்டருளவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கச்செய்தேயும் அவனுக்குத் தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வ்யாமோஹத்தாலுமிவரைக்கொண்டே திருவாய்மொழியை முடிக்கத் திருவுள்ளமாகையாலுமிப் ப்ராக்ருதிஸம்பந்தத்தைத்தவிர்த் தருளாமையாலே பண்டுபோலே இந்த்ரியங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறபடியைக்கண்டு இவர்தம்முடையகரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயவிமுகமாய் ஸம்பந்தவணமா யிருக்கச்செய்தேயும் விஷயப்ரவணகரண ஸஜாதீயமாகையாலும் ஸம்ஸாரிகளெல்லாம் விஷயப்ரவணராய் பகவத்விமுகராயிருக்கையாலுமிப்போது ஸம்ஸ்ருஷ்ட ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாகையாலும் ஹேயமாகையாலே பகவத் ஸம்ஸ்லேஷ ப்ரதிபந்தகமாகையாலுமிவற்றினுடைய தர்சநத்தாலே விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்தரானவரைப்போலே பீதராய் எம்பெருமானைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே வியோகமுமாய்க்கொண்டு எம்பெருமானை நோக்கி இக்கரண ஸம்பந்தத்தைத் தவிர்ப்பித்தருள வல்லையாயிருந்து வைத்துத் தவிர்த்தருளாமையாலே நீ இவற்றையிட்டு என்னை ஹிம்ஸிப்பித்து உன்திருவடிகளில்சேராதபடி பண்ணுகிறாய்? இத்தாலுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு ஸர்வசக்தியானவனே இவற்றினின்றும் உன் திருவடிகளிலே யென்னை வாங்கியருளாயென்று

ஸக்லேசம் ஸப்தமே விஷய க்ருதிபிர் அதி ஸந்தாபம் ஆர்த்யா அப்ரஸாதம்।
ஸாரார்த்தோ தீர்க்கவேதநாம் ஸர்வதா ஸ்ரீரங்கநாதம் ப்ரபந்நோ॥

⁂ ஏழாம்பத்து. ⁂

இ— ஸர்வசக்தியும் ஸர்வஜ்ஞனும் ஸமஸ்தஸஜ்ஜநஸுலபனாய் பரமகாருணிகனுமாயிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே இப்படி ப்ரபத்தி பண்ணினவநந்தரம் க்ருதக்ருத்யனாகையாலே நிர்பரராய் நிஶ்சிந்தராய் நிர்ப்பயராய் ஸுகோதிராயிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்க விவர் இத்திருவாய்மொழியிலே இந்த்ரியங்கள் என்னை ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றும் நீ யென்னைக் கைவிடப்பார்த்தாயென்றும் சொல்லிக்கொண்டு க்லேசப்படுகை யஸாமஞ்ஜஸ்யமன்றோவென்ன அதனை விவரிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பண்டுபோலேயென்றது - ஸம்ஸாரிகளைப்போலேயென்றபடி. முடியானேயில் தான் சொன்னபடியே தம்முடையகரணங்கள் பகவத் ப்ரவணங்களாயிருக்க விக்கரணங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறதாகத்தாலே யித்தனையலற்றுகை ஸம்பாவிதமோவென்ன அதனை விவரிக்கிறார் (தம்முடையகரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயேத்யாதியால்) ஸஜாதீயேத்யாதியாலே ஸம்ஸாரிகளுத்திலே இந்த்ரியங்கள் விரோதிகளாயிருந்தபடியும் இப்போது இத்யாதியாலே ஸ்வதேஹேந்த்ரியங்களிலும் விரோதிகளாயிருக்கிறபடியும் ஹேயமித்யாதியாலே ஸவிஷயகார்யத்திலும் விரோதியாகத்தக்கபடியும் சொல்லிற்றாயிற்று. ஸுதிர்க்கஸ்தாவர ஸம்ஸ்லேஷஸ்லேஷி விஹ்வலர், ஸுதிர்க்கஸம்ஸ்லேஷமாவது அனுயோகநாமா வாதிர ப்ரவமான பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம். இவருடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயப்ரவணங்களாயிராவிட்டாலும் எம்பெருமான தீந்த்ரியமாகையாலே அவனோடு பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷங்களாயிருக்கிறனவென்றுகருத்து. (ஸ்வதேஹேந்த்ரியத்தாலேயித்யாதி) ஸம்ஸாரங்கள் கடியாதிருந்தாலும் அவைகளுடைய ஸந்நிதியத்தின் நடுவே வஸிக்கை பதிமயங்கரமாயிருக்குமிறே யென்றுகருத்து. (நீயிவற்றையிப்படியித்யாதி) இப்படி இவரவன்பக்கலிலே ப்ராப்யாம்ஸத்தைச் சொன்னவித்தாலே ப்ராப்யாம்ஸ கார்ஸத்யம் ஆமென்கிற ஸம்பந்தமான இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹம் என்னும் ஸங்கதியாயிற்று. (இவற்றினின்

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூ—உண்ணிலாவிய ஐவரால் குமை தீற்றி என்னை உன் பாத பங்கயம்* நண்ணிலா வகையே நலிவான் இன்னும் எண்ணுகின்றாய் * எண்ணிலாப் பெருமாயனே இமையோர்கள் ஏத்தும் உலகம் மூன்றுடை* அண்ணலே அமுதே அப்பனே என்னை ஆள்வானே * ௧

ஆ—திருவடிகளைப் பூண்டு கொண்டு கிடந்த எம்பெருமானைக் கண்டு பெருந்தவரார்த்தரும் சுவஸ்ப்ருஷை ஆகிஞ்சன்ய ப்ராக்ருதிகள் ஜநித வ்யஸநத்தாலுமாக அசோகவநிகையில் பிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலே

இ—(அவதாரிகை)இப்படி இந்த்ரியங்களை நிவ்ருத்திப்பிக்கவேணுமென்று இடப் பத்திலே உபக்ரமத்திலே சொல்லுகையாலே இப்பத்துக்கு எம்பெருமானுடைய உபாயத்வ ஸ்வீகாரணையாய் இருக்குமான இந்த்ரிய விஷய ஸம்பந்தத்தை ஆர்த்திவாசிகைகையிலே தாத்பர்யமென்று ஸங்கதி அமைத்து. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே ப்ரபதநத்தைப் பண்ணி இப்பத்திலே அவனுடைய ஸ்ரீ காந்த்ய விஷய ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு தம்முடைய இந்த்ரிய நியந்த்ருத்திலே விடைவிடாதபடி அவனை ரக்ஷகனாக்குகிறாரென்று கீழோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியாயிற்று. இவ்வர்த்தத்தை “தத்ஸம்ஸ்லேஷணம் விஷயஸம்ஸ்லேஷப்ரபதநம் ஸம்ஸாரவிஷய ஸக்தஹ்ருதயஸ்ய ஸ்வதோஷம் । இந்த்ரியாவ ந்யாய ப்ரஹ்ருத்ய இந்த்ரிய ப்ரயுக்த ஸ்வஸ்ய ஸம்ஸாரபயம் ப்ராஹ ஸம்ஸாரவபத்” என்று த்ராவிடரருளிச்செய்தார். *

ஶ—எண்ணிலா - எண்ணில்லாதவையான, ஸம்வ்யூஹங்களான வென்றபடி. பெரு - பெரியதுகளான ஸர்வாச்சர்யங்களான வென்றபடி. மாயனே - ஆச்சர்யங்களை யுடையவனே? விசித்ரஶக்திகளை யுடையவனே யென்றபடி. ஸம்போதி. நீ ஸர்வஶக்தனாயிருப்பது என்னை இக்காரணங்களையிட்டு நலிகைக்காக வென்றறிந்தேனென்று கருத்து. இமையோர்களேத்தும் - நித்யஸூரிகளாலே ஏத்தப்படா நிற்கிறவரான, இமையோர் - அநிமிஷர் இங்கே நித்யஸூரிகளைச் சொல்லுகிறது. உன் திருவடிகளை விஶ்லேஷிக்கில் தரிக்க மாட்டாதாரை இந்த்ரியங்களையிட்டு நலிவிக்கிற இப்பெருங்குணத்தை யேத்துகைக்குனக்கொரு விஷயம் ஸூக்தி யுண்டாயிருக்க நீயென்னை கடாக்ஷிக்க ப்ரஸங்கமுண்டோ வென்று உபாலம்பிக்கிறபடி. உலகமூன்றுடை - லோகத்ரயத்தையு முடையவனான, அண்ணலே - ஸ்வாமீ, ஸ்வாமியாயிருக்குமவன் நம்மைநலியுமோ வென்று நான் நம்பியிருக்கும் படிபண்ணி என்னை நலியப்பார்த்தாயென்று கருத்து. அமுதே - அம்ருதமே? எனக்கு நிரவதிக ஸௌந்தர்யனானவனே என்றபடி. உன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தையெனக்குக்காட்டினது வேறொரு புருஷார்த்தத்திலும் பொருந்தாதே உன்னையே நினைத்து நான் நோவுபடுகைக்காகச் செய்தாயென்று கருத்து. அப்பனே - உபகாரகனே? உத்பத்தி தொடங்கி யிவ்வளவாக எனக்குபகரித்தவனே, இப்படி உபகாரகனாயிருக்கிறவன் நம்மை நலியானென்று நான் விஶ்வஸிக்கும்படி பண்ணி என்னை நலியப்பார்த்தாயென்று கருத்து. என்னையாள்வானே - இன்னமுள்ள உன்னுடைய குணங்களாலே யென்னை வஶீகரித்தவனே, இதெல்லாம் தம்மை நலிகைக்காக வென்றிருக்கிறார். உள் — உள்ளே, என்னுடைய ஶரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. உள்நிலாவிய என்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்ய நகாரேபரே ணகாராதேஶ:. நிலாவிய - வர்த்தியாநிற்கிற, நிலாவுகை வர்த்திக்கை. ஓடிப்போய் தப்பவொண்ணாதபடி ஶத்ருக்களெனக்கு ஶரீரத்துக்குள்ளே வர்த்தியா நிற்கிறார்களென்று ஐஹார்த்தியாலே சொல்லுகிறபடி. ஐவரால் ஐந்து பேர்களாலே, பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே என்றபடி. ஐந்துகளாலே என்று சொல்லாதே ஐவராலென்று சேதநரைச் சொல்லுமாப்போலே சொன்னது இவையசேதநரைப்போலே யிருக்கிறனவென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. ஐவராலென்கிறவித்தால் ஒருவரிருவரானால் பரிஹரித்துக்கொள்ளலாமென்று தோன்றுகிறது. இன்னும் - இதற்பரமும், கீழ்ச்சொன்ன அநாதிகால ஸம்ஸாரத்தில் நலிந்ததுபோராதே அநந்தமான பவிஷ்யத்காலத்திலு மென்றபடி. குமை - வேதனை, தீற்றி - தின்றப்பண்ணி, அநுபவிக்கப்பண்ணியென்றபடி. இந்த்ரியங்கள் சிறிது உபைபண்ணினாலும் பண்ணவொட்டாமே தானேகைக்கொண்டு நலியப்பார்க்கிறானென்றிருக்கிறார். என்னை உன் திருவடிகளை யொருக்ஷணம் விஶ்லேஷிக்கிலும் தரிக்கமாட்டாதவனானவென்னை. உன்பாத பங்கயம் - ஸ்ரீபாத பங்கஜத்தை, நண்ணிலா வகையே - கிட்டாதபடியாகவே, நண்ணுகை - கிட்டுகை. நலிவான் - ஹிம்ஸிக்கக் கடவனாக, திருவடிகளைக் கிட்டாமையே நலிவென்றிருக்கின்றார். எண்ணுகிறாய் - எண்ணுகிறாய், இவனை நம்பக்கல் கிட்டாதபடி பண்ணுகைக்குபாயமேதோ வென்று விசாரியா நிற்கிறாய்

மூ — என்னையாளும்வன்கோவோரைந்திவைபெய்திராப்பகன்மோதுவித்திட்டு* உன்னைநானணுகாவகைசெய்து
போதிகண்டாய்* கன்னலேயமுதேகார்முகில்வண்ணனேகடன்ஞாலங்காக்கின்ற* மின்னுநேமியனாய்வினை

ஆ — கூப்பிடுகிறார். ஈத்ருஶ நிரவதிக நிஸ்ஸீம ஸௌசீல்ய வத்ஸல்ய ப்ரகர்ஷனாய் ஸர்வேஶ்வரனாய் நிர
வதிக போக்யபூத கல்யாண குணவானாய் இச்சாப்ரதனுமாயிருந்துவைத்து இன்றளவும் அநாதிகாலம்
ஸ்லாமுன் திருவடிகளை யிழப்பித்து வைத்து இன்னமும் என்னுடைய ஶரீர ஸம்பந்தமுமாய் அதவா
ஜ்ஞேயமுமாய் ஶப்தாதி விஷயமுமாய் ஸ்வயம் ப்ரபலமா யிருந்த இந்த்ரியங்களாலும் விஷயங்களிலே யென்
னை யாகர்ஷிப்பித்து உன் திருவடிகளை யொருக்ஷணம் விஶ்லேஷிக்கிலும் தரிக்கமாட்டா திருக்கிற வென்னை
யுன்றிருவடிகளை யிழப்பிக்கவோ பார்த்தருளுகிறது பிரானே? யென்றுகூப்பிடுகிறார். ॥௧॥

(என்னையாளும்) ஸௌந்தர்யத்தாலேயும் போக்யதையாலேயும் நிரதிசயனான வென்னை உமக்குத்தந்து
உம்முடைய த்ரிவிஷ ஸம்ஶ்லேஷத்தையும் அறிந்து ஸர்வயோக வ்யவஸாயகனுமாயிருந்து வைத்து
நானும்மை இந்த்ரியவஶ்யனாக்கி யென்னை இழப்பிப்பதேனோ வென்னில்? எனக்கு நிரவதிக போக்யபூதனா
னாய் ஸர்வஸஹனுமாய் ஸர்வயோகவ்யவஸாயகனுமாயிருந்தாயே பாகிலும் உன்னை ஶரணம்புக்க பின்னுமிந்த

முதற்பாட்டு

இ— எண்ணிலாப்பெருமாயனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈத்ருஶமெநத்யாதியால்) உலக
மூன்றுடையண்ணலேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்யாதியால்) அமுதேயப்பனேயெ
ன்னையாள்வானே என்கிறவிஶேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்)
இன்னமென்கிறபதத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்றளவுமித்யாதியால்) இன்ன
மும்மென்கிறதற்கு இழப்பிக்கவோயென்கிறதோடேயந்வயம். உண்ணிலாவியஎன்றதையுரைக்கிறார் (என்னுடைய
ஶரீரேத்யாதியால்) இந்த்ரியங்கள் சேதநங்களாயிருக்கச்செய்தே ஐவரென்றிவற்றை சேதநரைப்போ
லே நிர்தேஶித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரேத்யாதியால்) குமைதீற்றியென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களிலேயேத்யாதியால்) என்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(உன்திருவடிகளையித்யாதியால்) உன்பாதவித்யாதி எண்ணுகின்றாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(உன்திருவடிகளையிழப்பிக்கவித்யாதியால்) ॥௧॥

இரண்டாம்பாட்டு.

அவன்பக்கலிலே ஶாஸ்த்ரஶங்கைபண்ணுகிற விப்ரகரணத்திலே கன்னலேயமுதேயித்யாதியாலே யவ
னுடைய போக்யதாதிகளைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்தாலே
யுமித்யாதியால்) கன்னலேயமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகபோக்யபூதனென்
று) வினையேனுடைவேதியனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனென்று) கார்முகி
ல்வண்ணனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸஹனுமாயென்று) கடன்ஞாலம்காக்கின்ற
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஐந்திவைபெய்து என்கிறவிடத்தில் விவ
க்ஷையருளிச்செய்கிறார் (உன்னைஶரணமித்யாதியால்) வைத்தருளுகையாலேயென்கிறதுக்கு ஸப்பட

யா—யென்றபடி. ஶரணாகதனுக்கொழிய வேறுகர்த்தவ்யமில்லை யென்றிருக்கிறார். உபகாரகனானவீஶ்வரனையிப்படி
யபகாரகனாகச் சொல்லுகிறது தனக்கவனோடுறவுமிகுந்தமையாலே. ॥௧॥

கன்னலே — ஶர்கரையே அமுதே — அம்ருதமே, அபேக்ஷிதனுமாக அத்யந்தபோக்யனே என்றபடி. வினை
யேனுடை — உன்னைக்கிட்டவொட்டாதபடியான பாபத்தை யுடையேனான வென்னுடையவனான, எனக்குன்னை ஈந
ஸர்வஜ்ஞனாகத் தந்தவனானவென்றபடி. வேதியனே — வேதவேத்யனே, ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வரக்ஷகத்வாதி
குணங்களை யுடையவனே என்றபடி. கார்முகில்வண்ணனே — காளமேகஸ்வபாவனே. வண்ணம் — ஸ்வபா
வம். வர்ஷகமேகம்போலே ஔதார்யத்தை ஸ்வபாவமாக வுடையவனே என்றபடி. ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணு
மவனே என்கை. கடன்ஞாலம் — ஸமுத்ராவ்ருத ப்ருதிவியை, ஶாகவாதிகதசப்ததீ ப்ரதேஶங்க
ளையு மென்றபடி. காக்கின்ற — ஸர்வராக்ஷகனாக நிற்கிறவனான, மின்னுநேமியனாய் — மினுங்குகிற நேமியை உ
டையவனே, நேமி — சக்ரம் — நேமியையுடையவன் நேமியன். இஷ்டம் ஸாதிக்கவேணுமென்றுசொல்லும்போது நேமியனு

மூ— யேனுடைவேதியனே*

॥௨॥

ஆ— ப்ரக்ருதியிலேயென்னை வைத்த நுணுக்கியாலேஉனக்கு நாஸ்ரீஹ்ருதிஸம்ஸஷமானவென்னையத்ப்ரவயங்களான விஷயங்களுக்கு நிஃஸஷமாக்கி அவற்றைவிட்டு வாயிப்பித்த தூன திருவடிகளைச்சேராதபடி பண்ணைப்போகிறு யென்று ஸயப்படாகின்றேனென்கிறார்

॥௨॥

(வேதியாகிறதும்) உமமை நானிந்த ப்ரக்ருதியிலே வைத்ததொரு ப்ரயோஜநாஸம்மாக வாதலாமிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கடவதனறென்னில்? நிவியஜஹளிஜ்ஞான நிரமமொழிரண கூ ஜனொ

இ— நின்றேனென்கிறதோடே ஸம்யம. எனனையென்கிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கநநு த்ருஷியால்) ஆளும்வனனோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ப்ரவயெ த்ருஷியால்) போதுவித்திட் டென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவற்றையித்ருஷியால) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்தி ருவடிகளையித்ருஷியால)

॥௨॥

✳ மூன்றும்பாட்டு ✳

நீயென்பக்கல ஸத்ருஷோபகாரகனுமிருந்தாயேயாகிலுமிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைபபோக்கா தொதர த்தைக்கொண்டு நான் ஸடப்படாநின்றேன என்றிப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே அவனை மஹோபகாரனாக வுபபுக்கொண்ட ருளிச்செய்த வாழ்வார் என்னை இந்த்ரியங்களையிட்டு நீ வீவிததாலுனக்கு ப்ரயோஜனம் விஸிப்பதொன்றுமி ல்லை கேவலமென்னைப் வீவிகைக்ககாகவே ப்ரவர்த்திக்கிறுயெனறிப்படி மேலிரண்டுபாட்டுகளாலே யவனை கேவலநிர்ப்யனாகச்சொல்லுகை யஸம்ஹதமன்றோவென்ன வயதாக்கிக்கிறா (உம்மையித்ருஷியால்), உமக்கு வஷோவியோபகாரகனுமிருக்க நானும்மைப்வீவிப்பனோ வென்றவன்சொல்லுகையாலே அவனை மஹோபகா ராகவொப்புக்கொண்டார் கீழ் இப்போது இபப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கக்கடவதன்றென்று அவ ன்சொன்னவாறே யிப்படிகுறறஞ்சொல்லுகிறாராகையாலே இது ஸம்ஹதமென்றதாயிற்று ஒருப்ரயோஜநத் துக்காகவேயென்றது - திருவாய்மொழியை நிறைவேற்றுகையைச்சொன்னபடி. இத்தைச்சொன்னுலிவ ரநாதி ப்ப்பரென்று ஸயத்தாலே ஒருப்ரயோஜநத்துக்காகவென்று ஸாதாரணமாகச்சொல்லுகிறார். த்ருதீயபாதத்து க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிமெத்ருஷியால்) சோதிநீள்முடியாய் என்கிறவித்தாலே ஸூஷிக

ஸ—வென்று ரூபமாயிருக்கும். ஜோதிரூபோபகரணமுமாய் திருமேனிக்குப்பரஹாஸமாம்படி ஸாவஸர மூமான திருவாழியை யுடையவனே என்றபடி. இத்தனைமஹோணங்களுமுண்டேயாகிலுமிப்போதென்னை இந்த்ரியங்களையிட்டு நலியப்பார்க்கிறுயென்று ஸயப்படுகிறேனென்று சொல்லுகைக்காக விக்ரஹணங்களை யெல் லாம் ஸங்க்ஷித்தபடி. என்னை - உனக்கநந்யார்ஹஸ்ஸேஷஸூதனை வென்னை, ஆளும் - ஆளாகிற்கிறவை யான, உனக்கே கிங்கரனான வென்னைத் தங்களுக்கு கிங்கரனாக்கிக்கொண்டு ஸஸகாமங்களிலே ஆகவுஷிக் கிறவையான, வன் - ப்ரபவங்களான எனக்கு ஜயங்களான வென்றபடி. கோ- ஸாதிகளான, எனக்குத்தாங் களுபகாரணமென நமேஸஷங்களாபிருக்கையன்றிக்கே தங்களுக்குக் கூறைசோறுதேடியிடும்படி குமைத் தெ ன்னைஸேஷமாக்கிக்கொணடவையான என்றபடி. ஓர்- ஸஜாதீயங்களான, ஒன்றுக்கொன்று ஸஜாதீயங்களாகாத படி விஜாதீயங்களை யுடையவையான யென்றபடி. ஐந்து வணுஸம்பந்ங்களான; "வசகுஸாலுபா" என்கிற மி ஷஜிஷ்டமாக நியோமித்துஎன்றபடி ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான்மேலே யிராவண்ண்ஹந்தியிஷமாகஜ ஸாலவர்ங் களை எவினுபபோலேஎன்றுகருத்து. அடியார்கள குழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ' என்றுப்ரார்த்திக் தவெனக்குஇவற்றுடனேகூடுமபடியாவதேஎன்றுகருத்து. இராப்பகல் - நக்தந்திவம், காலத்துக்கெல்லாம்வி நி யோகம் என்னை மோதுவிக்கையிலேயே யாய்விட்டதே, ஒழிவில்காலமெல்லா மடிமை செய்யவேணுமென்று சைப்பட்ட ஸமம் அழகியதாகப் படைத்தேனென்று கருத்து. மோதுவித்திட்டு - என்னைமிகவும் வீவிப்பித் து, மோதுவிக்கை - அதிஸமாகப்ரஹரிக்கை, இட்டுஎன்று ஸாகல்யந ப்ரயோகம். உன்னை - நிரதி ஸயபோக்யனான உன்னை, நான் - ஸம்ஸ்லேஷித்தல்லதுதரிக்கமாட்டாநான், அணுகாவகை - கிட்டாதபடி, அ வகை - கிட்டுகை. செய்து- பண்ணுவித்து, போதிகண்டாய், போவாய் கிடாய், என் கணுக்குத்தோற்று த படி. யொளித்துப்போவாய் கிடாயென்றபடி.

மூ—வேதியாகிற்குமைவரால்வினையேனைமோதுவித்துன்திருவடிச்*சாதியாவகைநீதடுத்தென்பெறுதியந்தோ* வாதியாகியகலிடம்படைத்துண்டுமிழ்ந்துகடந்திடந்திட்ட* சோதிநீண்முடியாய்தொண்டனேன்மதுசூத னனே* ||ரு||

சூதுநானறியாவகை சுழற்றியோரைவரைக்காட்டியுன்னடிப்* போதுநானணுகாவகைசெய்துபோதிகண்

ஆ—காரணாதிகளாலும் ஸர்வேச்வரனாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை நிர்வஹிக்கை முதலான ப்ரயோஜநனுமாயிருந்த வுனக்குப்ப்ரக்ருதியிலே என்னைவைத்தநவரத பாபகமெங்கஸ்ஸமாவ மான இந்த்ரியங்களாலும்பாதிப்பித்துன்திருவடிகளைச்சேராதபடி தடுத்தாலென்னப்ரயோஜநமுண்டென்கிறார்.||

(சூது) இந்த்ரியக்ருதமான வென்னுடைய பாபமெயைப்போக்கவல்லையுமாயென்னுடைய பாபமெயை ப்போக்குகைக்காக ஸர்வஜ்ஞனுமாயிருந்துவைத்துன்திருவடிகளைப்பெறுகைக்குபாய முன்திருவடிகளே

இ—மாகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனித்யாதியால்) தொண்டனேனித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (காரணேனித்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்திலே யர்த்தாந்தரமிசைக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கி றார் (ப்ரக்ருதியிலேயித்யாதியால்) வேதியாநிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவரதெ த்யாதியால்) ஐவரால்மோதுவித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (இந்த்ரியங்களாலுமித்யாதியால்) சாதியாவகையென்கிறதையுணர்க்கிறார் (சேராதபடியென்று) என்பெறுதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) ||ரு||

நாலாம்பாட்டு.

யாதுமித்யாதி குழவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (இச்செயத்யாதியால்) வினையேனி த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய பாபமெயைப்போக்குகைக்காக ஸர்வஜ்ஞனு மிருந்துவைத்துஎன்று) சூதுநானறியாவகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளை

ஸ—ஆதியாகி - காரணபூதனாய், அகலிடம் - விஸ்தீர்ணையான ப்ருதிவியை, இடம் - ப்ருதிவி. படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு - ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்து — பின்பு ஸ்ருஷ்டிகாலே உத்காரம்பண்ணி, கடந்து - பிறர்ஸ்வஸமரியாமே த்ரிவிக்ரமனாயளந்து, இடந்திட்ட - வராஹரூபியாய் ஸ்வீகரித்தவனான், இப்படி ஸர்வ விய கார்யஸமர்த்தனுமிருக்கிற உனக்குஎன்னாலே ஸாதிக்கவேண்டினதொன்றுண்டோ என்றுகருத்து. சோதிநீள்முடியாய்- ஜ்யோதிர்மயமாய்உத்துங்கமான கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடையவன்முடியான். முடியா யென்றுஸம்போதிவிப்ரமாயிருக்கும். ராஜாதிராஜனுமாய ஸர்வஸ்வாமியுமாயிருக்கிற உனக்குக்கீழ்மைக்குக்க நவாப்தமாய் அவாப்தவ்ய மொன்றுண்டோ என்றுகருத்து. தொண்டனேன் மதுசூதனனே - மதுவுன் வென்னுடைய விரோதிநிரஸநனே, தொண்டன்- தாஸன், இஸ்ஸப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்றுப்ரயோகமாயிருக்கும். உன்னுடைய குணங்களை அநுபவிக்கையிலே ஸக்தனானவெனக்கு விரோதியென்கிற அஸுரனைப்போலே க்ரூரமாயிருந்தப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதிகளைப்போக்கும்ஸ்வபாவனே என்றபடி. வேதியாநிற்கும் - பேதியாநிற்கிற, பேதநம்பண்ணுகை — ஸாரத்தாலேஉருவும்படிபோடுகை. மிகவும்பீடிப்பியா நிற்கிறஎன்றபடி.ஐவரால-ஐந்துபேர்களாலே, பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே என்றபடி. வினையேனை- உன்னுடையரக்ஷ ணத்துக்குவிஷயமாகவொட்டாதபடியான பாபத்தையுடையவனானவென்னை, மோதுவித்து - ப்ரஹரிப்பித்து, மோதுகை - ஸர்வமர்மங்களிலும்ப்ரஹரிக்கை, உன்திருவடி- உன்னுடையதிருவடிகளை, சாதியாவகை- ஸாதியாதபடி. சாரவுடையாதபடி என்கை. தடுத்து - நிரோதித்து, நீஎன்பெறுதி - நீ என்னப்ரயோஜநம் பெறப் புகுகிறாய், ஒரு ப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. ஸ்ரீஸராகாழ்வானை நீ ஸம்ஸாரதுக்கத்தைக் கண்டு ரக்ஷிக்கைக்காகப் பிரித்துவைத்தாய், என் னைவிமுகஷிப்பித்து வைக்கிறதுக்கு என்னப்ரயோஜநமுண்டு, நான் படுகிற வ்யஸநத்தாலுனக்கு ஒருப்ர யோஜந முண்டாகில் எனக்கிதுவே யமையுமென்று கருத்து. அந்தோ!- ஐயோ, ரக்ஷகனாயிருக்குமவனே பாதகனாவதே என்று சோகிக்கிறபடி. ||ரு||

யாதும்- ஸகலசேதநங்களும், யாவரும் — ஸகலசேதநரும், இன்றி- இல்லாமல், சேதநாசேதநங்க ளிலே ஒன்றும் விடாமல்என்றபடி. தின்னகம்பால்- உன்னுள்ளுக்குள்ளே, அகம் — உள்ளு. பாலென்று ஸப்தமீ சேஷ்டவ்யம். உன்வயிற்றுக்குள்ளே யென்றபடி. ஒடுக்கி— ஒடுங்கப்பண்ணி, ஓரால்லின்- ஒருவடவ்ருக்ஷத்தினுடைய

மூ— டாய்* யாதும்யாவருமின்றிநின்னகம்பாலொடுக்கியோராலினிலை* மீதுசேர்குழவிவினையேன்வினை
தீர்மருந்தே* ॥ ௪ ॥
தீர்மருந்தின்றியைந்துநோயடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவரை* நேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துநெஞ்
ப்பாணிக்கின்று* யார்மருந்தினியாகுவாரடலாழியேந்தியசுரர்வன்குலம்* வேர்மருங்கறுத்தாய்விண்ணு

ஆ— வென்றிருக்கிற. என்னுடைய வறிவுகூட வழியும்படி இந்த்ரியங்களைக்காட்டி என்னைக்கலக்கி யுன் திருவடிகளைச்சேராதபடி பண்ணிப்போகவாகாதே புகுகிறதென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(தீர்மருந்தின்றி) ஸ்ரீதவிரோதிநிரஸநைகஸ்வபாவனாய் ஸகலதேவதாவதாராதி திவ்யாவதாரண வைலக்ஷண்யனுமாய் ஸர்வஜ்ஞனுமாயிருந்துவைத்து சுவிகித்ஸ்யவிஷயாவ்யாஹதவ்யாபாரங்களாலே யதிஹா ஸ்வீகரிக்கனுப்கொண்டு ப்ரக்ருதியிலே இவ்வார்த்தவை பரிஹரிப்பிக்கிற இந்த்ரியங்களாலேசுழற்றும்

இ— ப்பெறுகைகக்கிதஸ்யாதியால) சுழற்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (கலக்கியென்று) உன்னடிபபோதிகஸ்யாதிகருத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனதிருவடிகளைச்சேராதவிதஸ்யாதியால்) இத்தாலென்னை இந்தப்ரக்ருதியிலேநிறு த்தினவித்தாலுனக்கொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி ஆதலால் என்னைப்ரீவிக்கைக் காகவே இப்படிசெய்கிறாயென்று இபபாட்டிலேசொலலுகிறாரென்று ஸம்கதிஸமுதிதை. ॥ ௫ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அசுரர்வன்குலம்வேர்மருங்கறுத்தாயென்கிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதஸ்யாதியால்) அடலாழியேந்தியென்கிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தஷநாமமணிஸ்யாதியால்) வேர்மருஙகறுத்தா யென்கிறவிடத்தில் ஸமிதார்த்தமருளிசசெய்கிறார் (ஸமூலஸ்யாதியால்) தீர்மருந்தின்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (சுவிகித்ஸ்யஎன்று) ஐந்துநோயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷ யெதஸ்யாதியால்) அடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுகிதாதெதஸ்யா தியால்) ஐவரைநேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (இந்த்ரியங்களாலே

யய— இன்னவிடத்திலே முளைத்தெழுந்ததென்று தெரியாததொருவடவ்ருக்ஷத்தினுடையவென்றபடி. நீள் - நீளா நிற்கிற, - ஸூக்ஷ்மமெசுழிந்து அபபோதான் விஸ்த்ருதமாகாநிற்கிறஎன்றபடி. இலைமீது- இலையினுடையமேலே சேர் - கண்வளர்ந்தருளினவனை, குழவி - ஶிஶுவானவனே, குழவி - ஶிஶு, வினையேன்வினை - பாபமே நிரூபகமாம்படியானவென்னுடையபாவங்களை, தீர்மருந்தே - தீர்க்கவௌஷதமானவனே, ஓர் - அத்விதீயமா நான, ஐவரை - ஐந்துபேர்களை, இந்த்ரியங்களையென்றபடி. காட்டி, என்மேலே கொண்டுவந்துவிட்டென்ற படி, சூது நானறியாவகை - சூதை நானறியாதபடி, சூது - உறுவது, உசிதமான தென்றபடி, உன் திருவடிக ளே உசிதொவாய மென்று நானறியாதே போம்படியென்கை. சுழற்றி - யென்னை ப்ரமிப்பித்து, உன்னடிப் போது- சரணாரவிந்தத்தை, போது, பத்மம், இங்கேசரணம்லக்ஷிதம். நானணுகாவகைசெய்து - நான்கிட்டா தபடி பண்ணி, போதிகண்டாய் - போவாய்கிடாய்,எனக்குத்தோற்றாதபடி போகப்பார்க்கிறாய் கிடாயென்றபடி. கண்டாயென்கிற அவ்யயத்தாலே நீயிப்படி செய்வாயென்றுமிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்று தோற்றுகிறது ॥ ௪ ॥

அடலாழி - பராக்ரமஶாலியானசக்ரத்தை, அடல் - பராக்ரமம், ஶாகவாத்திரவயஸ்ஸாஸ: . ஏந்தி - யணித்து, அசுரர்வன்குலம்- அஸுரர்களுடைய ப்ரபலமான ஸமூஹத்தை, வன்- ப்ரபலம் மருங்கு வேரென் று மாறியுரையிபபது மருங்குவேர்- வாஸநத்திலவேரோடே, மருங்கு - வாஸநம், நிஶ்ஶேஷமாக என்றபடி. அறுத்தாய் - சேதித்தவனே, ஸம்போதி. தீர்மருநதின்றி - தீர்க்கத்தக்கமருந்தில்லாமல், ஒன்றாலும் நிவர்த் ப்பிக்க முடியாமலென்றபடி. ஐந்துநோய் - வ்யாதிகளாலே, ஶப்தாதி விஷயங்களாகிற வ்யாதிகளா லே.என்றபடி, அடும்-பாயிக்குமவையான, இது இந்த்ரியங்களுக்குவிஶேஷணம், செக்கிலிட்டு- செக்கத்திலே வைத்து, ஹாநிமெதாவாயிருக்கிற ஶரீரமாகிற யந்த்ரத்திலே வைத்தென்றபடி. திரிக்கும - இவ்வாத்மாவை பரிஹரிப்பிக்குமவையான, ஐவரை-ஐந்துபேர்களை, வாக்யாம்ஶநிஷேதத்தாலே பஞ்சஸங்க்யையும் தோன்றுகிற து பசுபடரைப்போலே சுகிஸம்ஹாரங்களான இந்த்ரியங்களை யென்றபடி. நேர்மருங்குடைத்தாய் - நேர்மரு ங்குடைத்தா யிருக்கும்படி, நேர். முற்புறம், மருங்கு - பார்ஶ்வம், என்னுடையமுற்புறத்திலும் பக்கங்களிலும் இருக்கும்படிஎன்கை. அடைத்து - நிவிடமாகநிறுத்தி, சுஹ்ருந்ந்யாயென்றொருவாயையை நலிகைக்காக சுதிரபூ

ணு—ளார்பெருமானேயோ* ॥ரு॥

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுஞ்செறுமைம்புலனிவை* மண்ணுளென்னைப்பெற்றாலென்செ

ஆ— நிரபாயிப்பித்துத் தன்னைக் கைவிடுவாரைப்போலே யிராநின்றாய், நீயென்னைக்கைவிட்டால் வேறெனக்கு ரக்ஷகருளரோ? ஆதலால் ஸமஸ்தைஸ்வர்யங்களுக்கவதியாயிருந்த திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்கள் சூழவெழுந்தருளியிருந்த வுன்திருவடிகளிலே யடியேனைவாங்கியருளாயென்கிறார். ॥ரு॥

(விண்ணுளார்) திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்த உன்திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கிற வயர்வறுமமரர்களையுங்கூட ஸ்வவஸ்யமாக்கி யுன்திருவடிகளையிழப்பிக்கவல்ல ஸித்தஸப்தாதிவிஷயங்கள் தன்னிலமாவது பின்னைநீயுங்கைவிடுவது ஆனால் என்னைஎன்செய்யா இவைசெய்யும்படியை சொல்லவேண்டுமல்ல இந்தவாபத்தாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடையசொற்களிலும் அதிஸ்ரத்தாஸம்ஸ்தாரூபமான வென்னுடையவெஸனத்திலும் முன்னைக்காணப்பெறாமையாலே யவஸன்னமான வென்னுடைய சக்ஷுராதிகரணங்களிலும்

இ—ஐ.த்யாதியால்) நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவிடுவாரை இத்யாதியால்) ஆர்மருந்தினியாகுவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னை இத்யாதியால்) விண்ணுளார்பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா இத்யாதியால்) இத்தால் நீயென்னை நசிக்கப்பார்க்கிறாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி இப்பாட்டிலே இப்படிகைவிடாதே என்னையரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே இத்யாதியால்) செறுமைம்புலனிவையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவஸ்யமித்யாதியால்) விஷயங்களென்கிறதற்கு என்செய்யாவென்கிறத்தோடே அந்வயம். மண்ணுள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலமாவதென்று) மற்றுநீயும்விட்டாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையித்யாதியால்) தன்னிலமென்றது - தங்கள்கார்யங்களைத்தட்டில்லாமல் செய்யலாம்படியான ஸ்தலமென்றபடி. இவ்விடம் ப்ராக்ருதவிஷயங்களுக்குத் தன்னிலமாயிருக்க நீயுமென்னைக்கைவிட இப்படியானவிந்தவிஷயங்கள் என்னையென்னபாடுபடுத்தாவென்று கருத்து. என்செய்யாஎன்கிறவிடத்தில் ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (இவைசெய்யுமித்யாதியால்) பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவாபத்தாலேகூப்பிடுகிற இத்யாதியால்) பத்தியினுள்ளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஸ்ரத்தா இத்யாதியால்) கண்ணுளாய் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காண இத்யாதியால்) இவ்வடிநு

ஈ—ஸேனாபதியெல்லாரும்சூழ்ந்திருந்தாப்போலேஎன்னைச் சுற்றிலும் நிறுத்தினஎன்றபடி. நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய் - நெகிழ்க்க நினைவுடையவனுக்கு ஸத்ருஸனாகா நிற்கிறாய், என்னை விஸ்லேஷிக்க நினைவுடையவனைப்போலே யிராநின்றாய் என்றபடி. இனி - ரக்ஷகனான நீ கைவிட்டபின்பு, மருந்தாகுவார் ஆர்? - இந்தவிஷயவ்யாமோஹவ்யாதிக்கு நிவர்த்தகராகத்தக்கவர்களார், ஒருவருமில்லை என்றபடி. விண்ணுளார்பெருமானே - பரமபதவாஸிகளான நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனே, ஓ என்று சோகாதிஸயத்தாலே நிர்வேதமாக வருத்தம்பண்ணுகிறபடி. "ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞா ஸாரஸங்க்ரஹதத்பரா ஸ்வஸமேஜநந்ய:" என்னுமாப்போலே தமக்குறவுமுறையாரான அயர்வறுமமரர்களையும் எம்பெருமானையும் நினைத்துத் தம்முடைய வார்த்திஸயத்தாலே கூப்பிடுகிறார். ॥ரு॥

விண்ணுளார் பெருமாற்கு - பரமபதத்திலேயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு, அடிமைசெய்வாரையும் - கைங்கர்யம் பண்ணுகிறவர்களையும், நித்யஸூரிகளையுமென்றபடி. செறும் - அபிபவிக்குமவையான நலியத்தக்கவையான என்றபடி. செறுதல்- அபிபவித்தல், பெரியதிருவடியையுங்கூட ஸம்ஸாரஜ்வரத்திலே அவதரித்திருக்கும்போது ஸாமவமென்கிற வொருஸப்தமாகிற பாரம்தப்பிப் போனவாறே உபேந்த்ரனையிருக்கிற ஸவேந்த்ரனையும் த்ருணீகரித்து ஸதோஷம் சொல்லப்பண்ணிவைத்ததிறே இவ்விஷயமென்றுகருத்து. ஐம்புலனிவை- இவையைம்புலனென்றுமாறிக்கூட்டுவது. இந்தஸப்தாதிவிஷயங்களானவை, புலனென்றுவிஷயங்களுக்குப்பேர், மண்ணுள்- ப்ருதிவிக்குள்ளே, தங்களுக்கு ஸ்வாபஸ்யமான

மூ— ய்யா மற்றுநீயும்விட்டால்* பண்ணுளாய் கவிதன்னுளாய் பத்தியினுள்ளாய்* பரமீசனே வந்தென்* கண்ணு ளாய்நெஞ்சுளாய்சொல்லுளாயொன்றுசொல்லாயே* ॥௬॥

ஒன்றுசொல்லியொருத்தனினிற்கிலாதவோரைவர்வன்கயவரை* யென்றுயான்வெல்கிற்பனுன்திருவருளி

ஆ— ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வேஶ்வரனுமாயிருந்த நீ என்னுடைய விஷயவ்யஸநமெல்லாந்தீரும்படி என்னையுன்திருவடிகளிலே வாங்குகிறேனென்றுசொல்லுதல் நானுசையறும்படி வாங்கக்கடவதன்றென்று சொல்லுதலிரண்டத்தொன்று சொல்லாயென்றுகூப்பிடுகிறார். ॥௬॥

(ஒன்றுசொல்லி) இப்படி இந்தவிஷயங்களுமக்குவஶமாகி யிவற்றில் ப்ரவணமாகாதபடி உம்முடைய இந்த்ரியங்களை ஜயிக்கமாட்டீரோவென்னில்? ப்ரஹ்மேஶாநாதிகளான தேவர்களுங்கூட உன்னையொழிய தனிவந்தந்நக்ஷத்ரராயிற்றிலர் ஸர்வஜ்ஞத்வஸாமர்த்யமாபதிவ்யமாய் ஸாஹஸ்ரெஸாஸ்த்ரமிருந்தாயிருக்கிற

இ— களிலஜ்ஞ ப்ரதாயமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனுமாயென்று) பரமீசனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனுமாயிருந்தஎன்று) ஒன்றுசொல்லாயென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிஷயவ்யஸநமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்னை ஸ்வீகரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தவரிப்பாட்டிலே இரண்டத்தொன்றுசொல்லவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௬॥

✳ ஏழாமபாட்டு. ✳

இந்தவிஷயங்களினின்றும் என்னைபிப்போதே உன்திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தியாநின்ற விவரின்னஞ்சிலகால மிந்த்ரியங்களோடிருக்கையை இசைந்தார்சொல்லுமாப்போலே உன்னுடையக்ருபையையிலலையாகி யிவ்விந்த்ரியங்களை நானென்றைகுஜயிக்கப்புகுகிறேன் என்றுசொல்லுகை யஸம்பாவிதமன்றேவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தேவாஸுராதித்யாதி குன்றம்வைத்தஉத்ருஷ்டத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேஶாத்யாதியால்) ஒன்று சொல்லி ஒருத்தனில்நிற்கிலாதஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வேத்யாதியால்) வன்

ப— இந்தப்ராக்ருத லோகத்திலே என்றபடி. என்னை - விஷயங்களைஜயிக்கமாட்டாதபடி ஶக்தனானவென்னை, பெற்றால் - தங்களுக்குவஶ்யமாக வடைந்தால், மற்று - இதுதவிர, இப்படிமண்ணுக்குள்ளே என்னைப் பெற்றவிது ஶாத்ருமன்றிக்கே என்றபடி. நீயும்விட்டால் - ரக்ஷகனான நீயும்கைவிட்டால் - என்செய்யா - என்னை ஸீமையைப் பண்ணாது, ஸர்வஸீமைகளையும் பண்ணுமென்றபடி. பண்ணுளாய் - பண்ணுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, பண் - கானம், பண்ணுக்குள்ளே யிருக்குமவன் பண்ணுளான். பண்ணுளாயென்று ஸம்போதி. ஆகிப்பாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடைய வார்த்தஸ்வரத்துக்குள்ளே இருக்கிறவனே என்றபடி. என்னார்த்தஸ்வரம் கேளாதவனல்லையே என்றுகருத்து. கவிதன்னுளாய்- கவிதைக்குள்ளே இருக்கிறவனே, அந்தஸ்வரத்துக்காஶ்ரயமானவென்னுடையஉக்திகளைக்கேளாதாயல்லைஎன்றுகருத்து. பத்தியினுள்ளாய் - என்னுடையபக்திக்குள்ளே இருக்கிறவனே? எனக்குன்பக்கலுள்ளப்ரேமாதிஶயத்தையறிய தாயல்லையேயென்றுகருத்து. என்கண்ணுளாய் - என்னுடைய சக்ஷுரிந்த்ரியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, நெஞ்சுளாய் - மநஸ்ஸுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, சொல்லுளாய் - சொல்லுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, வாகிந்த்ரியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெறாதே ஸந்நஞ்சங்களான வென்னுடைய சக்ஷுராதி கரணங்களை யறியாதாயல்லையே என்றுகருத்து. வந்து - எனக்காக நாலடிநடந்து வந்து, ஒன்றுசொல்லாய் - ஒன்றுசொல்லவேணும், என்னையுன் திருவடிகளிலே சேர்க்கையையாதல் சேராமையையாதல் இவற்றிலேதேனுமொன்றுசொல்லவேணும். ॥௬॥

அன்று - அந்தக்ஷீராப்திமதனகாலத்திலே, தேவர் - தேவதைகளும், அசுரர்- அஸுரர்களும், வாங்க- வாங்கினவாறே. அவர்கள் கடையமாட்டாதேகைவாங்கினவாறேஎன்றபடி. இதுக்குவைத்த என்கிறத்தோடே அந்வயம். அலைகடல - அலைகிறகடலிலே, அரவம்-ஸர்ப்பத்தை, வாஸுகியைஎன்றபடி. அளாவி - ஆவிக்கப்பண்ணி, சுற்றிஎன்றபடி. ஓர்குன்றம் - ஒரு பர்வதத்தை, மந்தரபர்வதத்தை என்றபடி. வைத்த - வைத்தவனை, அவர்களுக்குக்கடையலாம்படி நிறுத்தினவனை என்றபடி, எந்தாய்- ஸ்வாமிந், கொடியேன்- க்ரூரனான நான், உன்னை யநுபவிக்க வொட்டாதபடி ஶக்ருராமான பாபத்தைப்பண்ணினநான், பருகு- பருகும்படி, பருகுகை - பானம்பண்ணுகை, நன்றாக வநுபவிக்கும்படிஎன்கை. இன் - ஸுஹ்ருத்யமான, அமுதே

மூ—ல்லையே* லன்றுதேவரசுரர்வாங்கவலைகடலரவமளாவியோர்* குன்றம்வைத்தவெந்தாய்கொடியேன்பருகி ன்னமுதே* ||எ||

இன்னமுதெனத்தோன்றியோரைவர்யாவரையுமயக்கநீவைத்த*முன்னைமாயமெல்லாமுழுவேரரிந்தென்னை

ஆ— விஷயங்களை உன்னுடைய க்ருபையொழிய நானெங்ஙனே ஜயிக்கும்படி ஆதலாலுன்னுடைய க்ருபையாலே நீ யென்னுடைய ஸம்பந்தமான பாபத்தைப்போக்கி நிரவதிகஸௌஹார்த்தத்தாலே யுன்னை யெனக்கு ஸாக்ஷாத்கரித்தருளினாற்போலே இன்னமுமுன்க்ருபையாலே நீயேயிந்த கரணஸம்பந்தத்தைப் போக்கி யுன் திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்கிறார். ||எ||

(இன்னமுதென) ஸந்தோஷமுடைய ப்ரத்யக்ஷமாய் விஷயங்கள் நிரதிசயபோக்யங்களாக விஷயிக்கப்படுகிற ஸ்வரூபத்தை யதாத்ம்யவிஷயமென்றுஷீகரான தேவாதிகளையுங்கூட மோஹிப்பிக்கும்படி ஸ்வாதிவிஷயாஸக்தமான உன்னுடைய நிக்ரஹமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை ஸஹேதுகமாகப்போக்கி அயர்வறுமமரர்கள் பரிஷத்திலேயென்னைவாங்கி ப்ராக்ருதவிஷயஸ்மரணமாத்ரமுமின்றிக்கேயாக

இ—என்கிறதையுரைக்கிறார் (கதிவமாயென்று) யவரைஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரோ க்ஷாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையக்ருபையை யித்யாதியால்) கொடியேன்பருகின்னமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இன்னமுதெனத்தோன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்தோஷமேத்யாதியால்) தோன்றி என்கிறவித்தாலே ஸ்வரூபதோஷமுண்டாகிற சித்தனையொழிய ஸஷ்டவ்யக்தியில் விஷயமென்றுதோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (விஷயஜாத்யாதி) யாவரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஸ்வராதிகேத்யாதியால்) மயக்கஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (மோஹிப்பிக்கும்படியென்று) ஓர் ஐவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதேத்யாதியால்) நீவைத்தமுன்னமாயமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையேத்யாதியால்) எல்லாம்முழுவேரரிந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸஹேதுகமித்யாதியால்) ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஹேதுவான அநாதிகர்மத்தோடே என்றபடி.

அரு—ஸரூபமே, ஒன்றுசொல்லியொருவாமைக்கொள்ளையச்சொல்லி, ஒரு விஷயத்தைத்தரவேணுமென்றொரு வாசைக்கொள்ளி — என்றபடி. ஒரு விஷயத்தைக்ஷணத்திலே ஸம்பாதிக்கும்படி குமைத்து என்று தாத்பர்யம். ஒருத்தனில் - ஒருபடியிலே, ஸகஸ்ரீதியிலே என்றபடி. ஒருத்து - ஸகஸ்ரீதியா யிருக்கை. நிற்கிலாத - நிற்கமாட்டாதவையான, ஒருவிஷயத்திலே பலவுண்டாம்படிகுமைத்துபின்னையந்தவிஷயத்தை ஸம்பாதித்த நானவிக்குந்தனையுமே அந்தரீதியாயிருக்கமாட்டாதவையான என்று பதார்த்தம். ஸ்ருஷ்டித ஸ்வபாவங்களான என்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, தனிதனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர் - பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற, வன் - அதிப்ரபலரான. யவரை - யாரை, யவர் - யார், பரஹிம்ஸைக்கு ஸஹாயரை என்றபடி. நின் திருவருளில்லையேல் - உன்னுடைய ஸ்ரீக்ருபையில்லையாகில், நீ க்ருபை பண்ணாவிட்டா லென்றபடி. என்று - என்றைக்கு, வெல்கிற்பன் - வெல்லமாட்டுவேன், வெல்லுகை - ஜயிக்கை, கிற்கை - ஸாமர்த்யம்ஒருகாலத்திலும் ஜயிக்கமாட்டேனென்றபடி. ஆதலாலிந்த ராக்ஷஸர்களின்றும்மன்னை விடுவிக்கவேணுமென்றுகருத்து. ||எ||

எம்மம்மா - என்தாயே, தாய்போலே எனக்குப்பரிவனானவனே என்றபடி. என்கண்ணு - என்னுடைய சக்ஷுஸ்ஸானே, உன்னுடைய வாஸ்ரீதஸ்வரூபத்தை எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே என்றபடி. இமையோர்தங்குலமுதலே - நித்யஸூரிகளுடைய ஸமூஹத்துக்கு ப்ரதானனானவனே, இமையோர்- அநிமிஷர்- இங்கே நித்யஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. தம் என்று ஸாமான்யவிஷயம். குலம் - ஸமூஹம். முதல்- ப்ரதானன், ஓர்- அத்விதீயங்களான, தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர்- ஸ்வாதிகளான விஷயங்கள், இன்- போக்யமான, அமுதென- அம்ருதமென்னும்படி, தோன்றி- "யத்தத்ரே விஷமிவ" என்கிறபடியே ஆபாதத்திலே தோற்றி என்றபடி. அமுதென்னவே போக்யம்ஸித்தியாநிற்க போக்யவிசேஷணம் பேசுவதென்றோ வென்னில்? பழியும் [illegible] யுமாய் மேல் நரகமுமானாலும் விடப்போகாதபடி அத்யந்தாஸக்

மூ—உன்* சின்னமுந் திருமூர்த்தியுஞ் சிந்தித்தேத்திக் கைதொழவே யருளெனக்* கென்னம்மா என் கண்ணா இமையோர் தங்குலமுதலே* ॥ அ ॥

குலமுதலடுந் தீவினைக் கொடுவன் குழியினில் வீழ்க்கு மைவரை* வலமுதல் கெடுக்கும் வரமே தந்தருள் கண்டாய்*

ஆ—உன்னுடைய ஶங்க சக்ராதிகளையும் ஸௌந்தர்யாதி விஶிஷ்டமான திவ்ய விக்ரஹங்களையும் அவற்றாலே யோக்யமான திருமேனியையும் நான் சிந்தித்தேத்திக் கைதொழவே யருள எனக்கு எம்பிரானே ஸ்ரீ ஸ்வாமிநே என்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார். ॥ அ ॥

(குலமுதல்) ஸங்கல்ப மாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்த நித்ய ஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனான ஸர்வேஶ்வரனை ஶரண்யனாக ப்ரார்த்தித்து இந்திரியங்களை வென்று அநுபவிக்கும் ... [illegible]

இ—இமையோர் தங்குலமுதலென்கிற விஶேஷணத்துக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அபராஜிதாதியால்) கைதொழவென்கிறவிடத்தில் ஸ்வயாரணத்தாலே தோற்றுகிற அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதே த்யாதியால்) உன்சின்னமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய ஶங்கே த்யாதியால) என்னம்மாவென்கண்ணாவெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பிரானே இத்யாதியால) இத்தால் இப்பாட்டிலே பகவத் விஷய நிவ்ருத்தி ப்ராவண்யங்களை யிப்பாட்டிலே ஸ்பஷ்டமாக வெளியிடுகிறாரென்று ஸம்க்ஷேபம். ॥ அ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

நிலமுதலித்யாதி படைத்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கல்ப த்யாதியால்) அதில ஸூக்ஷ்மார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தியாயென்று) என்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய...

ஸௌலப்யங்களைத் தோற்றுகிறனவென்கைக்காக இவ்விஶேஷணம். யாவரையும்- எல்லாரையும், க்ஷேத்ரஜ்ஞரான ப்ரஹ்மாதிகளோடு ஜ்ஞாநவான்களான ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியறவெல்லாரையுமென்றபடி. மயக்கும்- மோஹிப்பிக்கும்படி, க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகஶூந்யராகைக்காக என்றபடி. நீ வைத்த- உன்னாலே வைக்கப்பட்டவையான, மூன்னைனாதியான, மாயம்- ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை, எல்லாம்- க்ருத்ஸ்னத்தையும், என்னை. ஸம்ஸாரிகளோடொக்க வென்னை, முழுவேரரிந்து, முழுக்கவேரறுத்து, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்துக்கு காரணமான கர்மத்தோடேகூட நிஶ்ஶேஷமாக அறுத்து என்றபடி. என்னை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை என்றுவிகக்ஷிக்கவும் என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அறுத்து என்றபடி. உன்சின்னமும்- உன்னுடைய விக்ரஹங்களையும், ஶங்க சக்ராதிகளையுமென்றபடி. திருமூர்த்தியும் - ஸ்ரீமத்தான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், சிந்தித்து - மநஸ்ஸாலே த்யானித்து, ஏத்தி- வாயாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, கைதொழ- கையாலே தொழும்படி, வாயாலேயொன்றைச்சொல்லி நெஞ்சாலே வேறொன்றை நினைத்திருக்கும் மநஸ்ஸாலே- உனக்குஶேஷமென்றநுஸந்தித்து ஏவத்து கையாலே வேறொருவர்க்கடிமை செய்கையன்றிக்கே மநோவாக்காயங்கள் மூன்றும் ஏகரூபமான ப்ரவணங்களாய் என்றபடி. கைதொழ என்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை எனக்கு என்கிறதோடேயநயிப்பது. எனக்கேயருள- எனக்கே க்ருபைபண்ணு, எனக்கே ஸாதாரணமாக க்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி. ॥ அ ॥

நிலமுதல்- ப்ருதிவீ முதலாக, இனியெவ்வுலகுக்கும் - இன்னமுள்ள ஸர்வலோகங்களுக்கும், லோகங்களாரம்பிருக்கைக்காக என்றபடி. இதுக்குப் படைத்தாய் என்கிறத்தோடே அந்வயம். நிற்பன - ஸ்தாவரங்கள், செல்வன - ஜங்கமங்கள், என - என்னும்படி, ஸ்தாவரங்கள் ஜங்கமங்களென்று சொல்லப்படுமவையான என்றபடி. பல - பஹுவான, பொருள் - பதார்த்தங்களை, முதல் - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம்" மென்று ஸஹாயாந்தரமில்லாதபடியான ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே என்றபடி. படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, ஸ்வதீயமாயிருக்கையாலே ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனே என்று பாவம். என்கண்ணா - என்னுடைய க்ருஷ்ணனே, லோகங்களுக்காக அவதரித்த க்ருஷ்ணனை தமக்காக அவதரித்தவனாக நினைக்கிறார். என்பரஞ்சுடரே- என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே, எனக்கு போக்யமான நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவனே என்றபடி. குலமுதல் - குலத்துக்கு முதலானவர்களையும், வம்ஶத்துக்கு கூடஸ்தரான பூர்வபுருஷர்களையுமென்றபடி. அடும் - ஹிம்ஸிக்குமவையான, ஒருவன் பண்ணின பாபம் தன்னளவிலே நிற்கையன்றிக்கே கூடஸ்தரையுங்கூட ஹிம்ஸிக்குமென்று கருத்து. தீவினை - க்ரூரமான

மூ— நிலமுதலினிமெவ்வுலகுக்குநிற்பனசெலவனவெனப்பொருள்* பலமுதல்படைத்தாயெனகண்ணாவெ
ன்பரஞ்சுடரே* ॥ ௬ ॥

என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னையலற்றியுன்னிணைத்தாமரைகட்* அன்புருகிநிற்குமதுநிற்கச்சுமடுதந்தாய்*

ஆ— ஸாபேக்ஷநிரபேக்ஷ ஸாதநஸாத்யமாய மஹாநிவ்ருத்த ஸாதநமுமான ஜன்மங்களினுடைய ஸந்தானத்தை ஸவாஸநமாகக்கெடுக்கையாகிற வென்னுடைய அபேக்ஷிதத்தைச்செய்தருளவேணுமெனகிறார். ॥ ௬ ॥

(என்பரஞ்சுடரே) ஆஸ்ரிதருடையஅபேக்ஷிதத்தை முடிப்பானொருவனுமாய் முடிக்கவல்லானொருவனுமாயிருக்கச்செய்தே உன்னுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ப்ரத்யக்ஷஸமதாகாரத்தைக்கொண்டு என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னையலற்றி உன்திருவடிகளிலுள்ள ப்ரேமாதிசயத்தாலே நீராயுருகிநிற்கையாகிற வென்னுடைய ஸ்வபாவத்தையொழிய விஷயாநுபவோபகரணமான ப்ரக்ருதியை

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்க்ருதேத்யாதியால) பரஞ்சுடரெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணயேத்யாதியால) நிலமுதலநிதினையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமயேத்யாதியால) கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிகோரேத்யாதியால்) ஸாபேக்ஷநிரபேக்ஷ ஸாதநஸாத்யமாய மஹாநிவ்ருத்தமென்று. ஐவரால்வலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியேத்யாதியால்) முதல்கெடுக்கும்வரமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவாஸநேத்யாதியால்) இத்தால் இப்பாட்டில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளிரண்டையும் ப்ரார்த்தித்தவரிவ்விரண்டிலுமநிஷ்டநிவ்ருத்தியை விசேஷித்து ப்ரார்த்திக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதம். ॥ ௬ ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

அவதாரிகைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடையவித்யாதியால்) இருக்கச்செய்தே என்கிறதற்குத் தந்தாயென்கிறதோடே அந்வயம். அலற்றியென்கிறவிடத்திலே ப்ரஸாதாதிக்கிறவம்சத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையகல்யாணேத்யாதியால்) அன்புருகிநிற்குமதுநிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரேமாதிசயத்தாலேயித்யாதியால்) சுமடுதந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—ளான பாவங்களாகிற, கொடுவன் குழியினில்- கோரமாய் ப்ரவேசமான மஹாநதியிலே, வீழ்க்கும்- விழும்பண்ணுமவையான, ஐவரை - இந்த்ரியங்களை, வலம்- ஸந்தைத, கெடுக்கும்வரமே — நசிப்பிக்கையாகிறவென்னுடையஅபேக்ஷிதத்தையே, வரம் - அபேக்ஷிதம், அவதாரணத்தாலே இந்த அநிஷ்டநிவ்ருத்தியே ப்ரதானமென்று தோன்றுகிறது. தந்தருள்கண்டாய் — நீதந்தருளவேணும் கிடாய், கண்டாயென்கிற அவ்யயம் இந்த காரியத்துக்கு அவஶ்யகர்த்தவ்யத்வ த்யோதநார்த்தமான பதாநவயோகி. ॥ ௬ ॥

மூன் – பாபகர்மாதிகளிலே, தேவாஸுரஸ்வபாவத்தால்வந்தஅவகாசத்திலேயென்றபடி. பரவைஸமுத்ரத்தை, கடைந்து - உபமப்பண்ணி, அமுதங்கொண்ட — அம்ருதத்தை ஸ்வீகரித்தவனை. மூர்த்தி - ஸ்வாமீ, அம்ருதத்தைக் கொடுத்து தேவர்களுக்குபகரித்த ஸ்வாமித்வத்தை யுடையவனே என்றபடி. ஓ என்கிறது ஏற்றுகின்றனர் என்கிறத்தோடேஅந்வயம், என்பரஞ்சுடரே - என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே, எனக்கு [illegible]னும் ப்ரகாசனமான ஞானமே என்றபடி. என்றுன்னையலற்றி - இப்படி யுன்னைக்குறித்து ப்ரலபி[illegible] — உன்னுடைய, இணைத்தாமரைகட்கு- ஸத்ருசமான திருவடித்தாமரைகளுக்காக, இணை - ஸத்ருசம், -தாமரையென்று ரூபகாதிசயோக்தி, பரஸ்பரமுள்ளசேர்த்தியாலேபத்மஸௌகுமார்யங்களான திருவடிகளென்றபடி. அன்பு - ப்ரேமத்தாலே, அன்பு:ப்ரீதிபாகம் வடம். உருகிநிற்குமதுநிற்க - த்ரவீபூதனாயிருக்கையாகிற வந்த பாரவச்யம்கிடக்க, தத்பரவசமான பாரவச்யமே யிவ்வாத்மாவுக்கு உசிதமாயிருக்கச்செய்தே என்றபடி. சுமடுதந்தாய்- சும்மாட்டைத்தந்தாய், சுமடு என்று பாரம் வஹிக்கைக்காகத் தலையிலே கட்டுகிற சும்மாடு. விஷயாநுபவோபகரணமான தேஹஸரீரத்தைத் தந்தாயென்றபடி. ஐவர் - ஐந்துபேர்கள், இந்த்ரியங்களென்றபடி. ஒருவரிருவரானால் நான் பொறுத்திரேனோ வென்று கருத்து. வன் - ப்ரபலங்களானை, அடக்கப்போகாதவையென்றபடி. [illegible] கடைகளிலே யெடுத்திழுக்கிறவர்களாகிய

மூ — வன்பரங்களெடுத்திவையைவர் திசைதிசைவலித்தெற்றுகின்றனர்* முன்பரவைகடைந்தமுதங்கொண்டமூர்த்தியோ* ||௰||

கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராய்க்குணங்கள்படைத்தளித்துக்கெடுக்குமப்* புண்டரீகக்கொப்பூழ்புனற்பள்ளியப்பனுக்கே தொண்டர்* தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துளிப்பத்தும்*

ஆ — யெனக்குத்தந்தாய் இந்த ப்ரக்ருத்யாஸ்ரயமான இந்த்ரியங்கள் க்ஷுத்ரமான விஷயஸாரங்களையெடுத்து ப்ரதிஸரோகவழித்தென்னை வாயிபாகின்றனகிடா யென்றெம்பெருமானைக் கூப்பிடுகிறார். ||௰||

(கொண்டமூர்த்தி) ஜ்ஞானத்யாஸ்ரயபதி உத்பத்திஸ்திதிவிநாஸநிவ்ருத்திஜகத்ஸம்ஹாரஹேது ஸம்ஹாரஹே தாஹேதுவானைப் ஸ்ருஷ்டமானஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக க்ஷீரார்ணவஸயனனைப் பத்மஸரீரஸ்வரூப மானதிருநாபியையுடையனையிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஸௌஸீல்ய ஸௌலப்ய வாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணங்களுக்குத்தோற்று சந்த்ராதி மொஷமாத்ரரானவர்களுடைய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் அநந்தமானங்களையே தமக்குப்பற்றாசாகக் கொண்டு கூப்பிட்டவிந்திருவாய்மொழியில் ஸாவமிதையை யுள்ளபடியேகண்டு பாடுவாருடைய ப்ரக்ருதி

இ — (விஷயதர்ஸியால்) வன்பரங்களெடுத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷுத்ரமானவித்யாதியால்) திசைதிசைஜத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிஸரதீத்யாதியால்) மூர்த்தியோ யென்கிறவிடத்தில் ஓ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைக்கூப்பிடுகிறாரென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலேதாம் ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயு மவன் செய்யாதொழிந்தவாறே க்ருத்ஞாதரராய் கூப்பிடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகிறதென்று. ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞானத்யேத்யாதியால்) புனல்பள்ளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமானவித்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்தில் ஹவித்தவகுணங்களையருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஸீல்யேத்யாதியால்) புனல்பள்ளியென்கிறவிடத்தில் ஹவித்தவகுணங்களையருளிச்செய் கிறார் (காருண்யேத்யாதியால்) தொண்டரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சந்த்ரேத்யாதியா ல்) இப்பத்துங்கண்டு பாடவல்லாரென்கிறவிடத்தில ஹவித்தவகுணங்களை யருளிச்செய்கிறார் (அநந்தமானங்

ஸ — நான்சுமவேனோ வெனவுகருத்து. பரங்கள் - ஸாரங்களை, விஷயங்களாகிற சுமைகளையென்றபடி. எடுத்தி - என்தலையிலே சுமத்தி, திசைதிசை - தங்கள்தங்களுக்கிஷ்டமானதிக்குகளிலே, ஒருதிக்கிலே போக இழுத்தார்களாகில் நான்பொறுக்கேனோ வென்றுகருத்து. வலித்து - இழுத்து, எற்றுகின்றனர் - எற்றுகின்றார்கள், வீழியா நின்றனவென்றபடி. ராஜபுத்ரன் தலையில் கிரீடத்தைவாங்கி சும்மாடுந் தலையுமாய் வழியிலேநின்றுலறியாதாரிவன் தலையிலே சுமையை எடுத்துக் தள்ளிக்கொண்டு போமாபோலே ஹேயஸரீரத்தோடே இருக்கிறவென்னை இந்த்ரியங்கள் விஷயங்கள்தோறுமிழுத்துபவீடிபடுகிறதெனவென்றுகருத்து. ஓ என்று க்ஷுத்ரவாதியத்தாலே முறையிடுகிறபடி. ||௰||

குணங்கள்கொண்டமூர்த்தியென்றநயிப்பது - ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களைக்கொண்டிருக்கிற மூர்த்தியையுடையவர்களான, ஓர் - அத்விதீயமான, மூவராய் - ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்கள் மூவருமாய், ப்ரஹ்மருத்ரஸரீரகனைப் ஸ்வவ்யவஹாரவிஸிஷ்டனுமாயென்றபடி. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து - ரக்ஷித்து, கெடுக்கும் - ஸம்ஹரிக்குமவனை, ப்ரஹ்மாவாய்ஸ்ருஷ்டித்து விஷ்ணுவாய்ரக்ஷித்து ருத்ரனைப் ஸம்ஹரிக்குமவனையென்றபடி. புண்டரீகக்கொப்பூழ் - பத்மஸரீரஸ்வரூபமானதிருநாபியையுடையவனை, ஜகத்காரணனுக்கு வகுத்ததிவ்யஸ்தானமான பத்மஸரீரத்தை நாபியிலேயுடையவனை என்றுமாம். புனல்பள்ளி - ஜலத்தை ஸயநமாகவுடையவனை, புனல் - ஜலம், பள்ளி - ஸயநம், லோகரக்ஷணார்த்தமாக க்ஷீரார்ணவஸாயியான என்றபடி. அப்பனுக்கே - உபகாரகனுக்கே, தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் - தாஸரானவர்களுக்கும் தாஸரானவர்களுக்கும் தாஸரானவர்களுக்கும், தொண்டன் - தாஸபூதரான, தாவாதந்மடியிலே தாழ முழுகுமாப்போலே விஷயேந்த்ரியவிஸேஷங்களை பந்தஸம்பந்தமுண்டான ஹேதாவத்தாலே மொஷத்தினுடைய பல்லிலே நிலத்திலேபோய்நிற்கிறார். சடகோபன்சொல் - ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்

மூ—கண்டுபாடவல்லார்வினைபோம்கங்குலும்பகலே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸம்ஸாரஸம்பந்தஹேதுபூதமான பாபம் நிச்சேஷமாகப்போமென்கிறார். ॥௬௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— (கண்டித்யாதிபதங்கள்) வினைபோம்கங்குலும்பகலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுக்ருதீத்யாதிபதங்கள்) ॥௧௧॥

ப—த்தலே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுகளையும், கண்டுபாடவல்லார்- அர்த்தங்களைத்தெளிந்து காநம்பண்ணத்தக்கவர்களுக்கு, கங்குலுமென்கிறவிடத்தில் அவ்யயம் காகாக்ஷிந்யாயேந பூர்வோத்தரவாக்யங்களிரண்டிலுமன்வயிப்பது. கங்குலும்பகலும் - ராத்ரியிலும் திவாவிலும், கங்குல் - ராத்ரி, ஸர்வகாலங்களிலுமென்றபடி. வினை - ஸுக்ருதஸம்ஸாரஸம்பந்தஹேதுக்களான பாபங்கள், போம் - நிச்சேஷமாகப்போய்விடும். ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸம்பூர்ணாய ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நமஃ.

ஸ்ரீஃ.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(உண்ணிலாவிய.)

நிஸ்ஸங்க்யாச்சர்யயோகாந்நிரவதிகரஸதயா ஜகத்காரணத்வாத்
ந்யக்ரோதார்ஹஸ்வமூர்த்தேஸ்த்ரிதசபதிதயா வாத்யஸந்நிதாநாத் ।
பீயூஷஸ்யார்ப்பணாதேரகிலவிபுதயா லோகஸம்ரக்ஷணாத்யைஃ
ஶார்ங்கீ ஸம்ஸாரஸக்திம் த்யஜநஸமஸஹத்யாஹ ஸூரி(தா(னா)ஷிகஸ்ஸஃ ॥௬௧॥

(நிஸ்ஸங்க்யாச்சர்யயோகாத்) எண்ணிலாப்பெருமாயனே - எண்ணிமுடியாத ஆச்சர்யங்களையுடையனாகையாலும், (நிரவதிகரஸதயா) கன்னலேஅமுதே - கருப்புக்கட்டிபோலேயும் அம்ருதம்போலேயும் அத்யந்தபோக்யனாகையாலும், (ஜகத்காரணத்வாத்) ஆதியாகியித்யாதி - லோகங்களுக்கெல்லாம் காரணபூதனாயிருக்கையாலும், (ந்யக்ரோதார்ஹஸ்வமூர்த்தே) ஓராலினீளிலைமீதுசேர்குழவி - சேதநாசேதநங்களொன்றும் பிரியாதபடி வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு ஓராலின்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (த்ரிதசபதிதயா) விண்ணுளார்பெருமானேயோ - அயர்வறுமமரர்களுக்கதிபதியாகையாலும், (வாத்யஸந்நிதாநாத்) பண்ணுளாயித்யாதி - ஆச்ரிதருடையவாத்யங்களிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (பீயூஷஸ்யார்ப்பணாதேஃ) அன்றுதேவரசுரர்வாங்கஇத்யாதி - திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து தேவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக்கொடுத்தருளுகையாலும், (அகிலவிபுதயா) என்னம்மாஎன்கண்ணா - எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியாகையாலும், (லோகஸம்ரக்ஷணாத்யைஃ) நிலமுதலினிஎவ்வுலகுக்கும் - லோகங்களையெல்லாம் ரக்ஷித்தருளுகையாலும், ஆதிசப்தத்தாலே அநந்தரதசையிலே 'என்பாஞ்சுடரேஎன்றுன்னையலற்றி' என்றுசொல்லுகிறபடியே ஆச்ரிதருக்குத்தன் வடிவழகைக்காட்டி அநுபவிப்பிக்கிற உபகாரகத்வம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. (த்ரிதநுஃ) கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராயித்யாதி - ப்ரஹ்மருத்ரசரீரகனாயும் வேதநாதவைணவனாயும் ஸர்வஹேதுவான எம்பெருமான் தன்னிடத்திலே ந்யஸ்தபரரான நம்மை இந்த்ரியங்களோடே ஸம்பந்திப்பித்து ஸம்ஸாரத்திலேவைத்தபோதே கைவிடநினைத்தாயென்று ஆழ்வார் மிகவும் வ்யாகுலிதராய் இனி நாம் இவனிடத்தில்பண்ணும் சார்ங்காசங்கையை ஸஹிக்குமவனென்று "உண்ணிலாவிய" என்கிறதசகத்திலே உபபாதித்தருளினாரென்கிறார். ॥௬௧॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் முதற்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ.— (கங்குலும்பகலும்) இப்படி திருவேங்கடமுடையானோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாத வ்யஸநத்தாலும் தத்ஸம்ஶ்லேஷவ்யதிரேகவ்யக்த்யதிஶயஜநிதவ்யஸநத்தாலும் மந்த்ஸ்பேஸஸராயவன் திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டு கிடந்து கூப்பிட்டுப் பின்னையுந்தம்முடைய அபேக்ஷிதம்பெறாமையாலே இனிக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சென்றுவிழுந்தாலல்லது என்னுடைய க்லேஶம் போகாதென்றுபார்த்துப் பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலேசென்று விழுந்து அங்குமொரு கடாக்ஷம்பெறாமையாலே மதியெல்லாமுள்கலங்கி எனக்குச்செல்லுகிறவ்யஸநமொன்றுந்தெறிகிறதில்லை, சொல்லக்ஷமனாகிறிலேன், பிரானே! என்னையென்செய்யநினைத்தருளினாயென்று தாம் பெரியபெருமாளைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறபாசுரத்தை யந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறார். பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டி வ்யஸநாதிஶயத்தாலே மோஹதஶாவஸ்தையாயிருக்கிறபடியைக்கண்டு அவளினுடைய அவஸ்தையை யறிந்த விவளுடைய திருத்தாயாரிவளுக்குச்செல்லுகிற தஶையைச்சொல்ல நிலமல்லாமையாலே இவளுடைய தஶையை பெரியபெருமாளுக்குக்காட்டி இவளுடைய வ்யஸநகாரிதமான வெஷ்டிதங்களையுஞ்சொல்லி இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாயென்று பெரியபெருமாளைநோக்கிக்கூப்பிடுகிற பாசுரங்களாகச்சொல்லுகிறார். உன்னைக்காணப்பெறாத நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ.— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ஸாகல்யவிஷயங்களென்னைப் பாதிப்பாகிற்கிறனவென்று தம்முடையதஶையைச்சொல்லியலற்றின விவர் ஸநந்தர மித்திருவாய்மொழியிலே ஒருபெண்பிள்ளையினுடைய வ்யஸநங்களைப் பேசுகை யஸங்கதமன்றோ? தாம் ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடச்செய்தேயு மவன் தம்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்யக்காணாமையாலே தமக்குப்பிறந்த வுத்கடவ்யஸநங்களை யந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறாரென்னில்? அதுபே ஸமிடத்தில் தாம்ஸாநந்யம்பண்ணின திருவேங்கடமுடையானைக்குறித்துப்பேசுகை யுசிதமாயிருக்க திருவரங்கத்தாயென்று பெரியபெருமாளைக்குறித்துப்பேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இனிக்கோயிலிலேஇத்யாதி "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம் பவதி து:கித:" என்கிறபடியே ஸர்வஶரண்யனான பெருமாள் ஸந்நிதாநவாஸராய்க்கொண்டு தம்மைப்போலே அவஸ்தையாக வாராயிக்கும்படி ஸர்வஶரண்யகோத்ரராயிருக்கிற பெரியபெருமாள் திருமுன்பே தம்முடைய வ்யஸநங்களை யறிவித்தாலவர் திருவுள்ளம் புண்படப்புகுகிறதென்று ஸாபிப்ராயத்தோடே முமுக்ஷுக்களி லெம்பெருமான்களைக்குறித்துத் தம்மார்த்தியைச்சொல்லி யலற்றின வாழ்வார் தமக்கு வ்யஸநோத்கடமானவாறே இனி பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலேசென்று விழுந்தாலல்லது தீராதென்று பார்த்தாரென்றபடி. (அங்குமொருகடாக்ஷமித்யாதி) ஸர்வஶரண்யரான பெரியபெருமாள் இவருடைய திவ்யஸூக்திகளாகிற திவ்யப்ரபந்தங்களாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி ஸாதநங்களை யாவ்யாயநம்பண்ணியருளத் திருவுள்ளமாயிவரைக்கொண்டே இப்ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுகைக்காக விவரை இப்போதாஶ்வஸிப்பிக்கைக்குபாய மேதோவென்று விசாரித்துக்கொண்டு ஸ்திதராயிருந்தவாறே தம்மை பெரியபெருமாள் ஒரு விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணிற்றிலராகக்கொண்டு விஷாதிக்கிறாரென்றுகருத்து. கலங்கியென்கிறதுக்கு கூப்பிடுகிறளென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். தம்முடையதஶையை யந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறதாகில் நானுன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாநின்றேன் நீயென்னைக்கடாக்ஷிக்கிறாயில்லையென்றிப்படி இத்திருவாய்மொழி பிராட்டியினுடைய வாக்யரூபமாயிருக்கவேண்டாவோ உம்மைப்பிரிந்துப்பிராட்டி நோவுபடாநின்றாள், இவளைநீர் கடாக்ஷிக்கிறீரில்லையென்று மாத்ருவாக்யரூபமாயிருக்கக்கூடுமோவென்ன? அருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளோடேஇத்யாதியால்) பெரியபெருமாள் தம்மை விஶேஷித்துக் கடாக்ஷியாததாகக்கொண்டு தாம்மிகவும் அவஸந்நராய் மோஹதஶாவஸ்தராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு தம்முடைய அநுபாவ்யர்களிதஶையைப் பெரியபெருமாளுக்குவிண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட்டபடியை யிவ்வந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறார். தம்பக்கல் பெரியபெருமாள்திருவுள்ளம் நீராய்க்கரைந்துருகியிருக்கைக்காக வென்றபிப்ராயம். *

முதற்பாட்டு

கங்குலும்பகலும்கண்டுயிலறியாள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதி)

மூ— கங்குலும்பகலுங்கண்டுயிலறியாளகண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குஞ்* சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்பு ந்
தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும்* எங்ஙனேதரிக்கேனுன்னைவிட்டென்னுமிருநிலங்கைதுழாவிருக்கும்*

ஆ— திவாராத்ரிவிபாகமின்றியேயொருக்காலும் நித்ரையானதென்னையேயிருக்குமென்றறியாள், உன்னைக்கா ணுகைக்காகப்பேராற்றாக வூறுகிற கண்ணீராகிறகடலைத் தன்னுடைய ஸ்திரீஸ்வபாவத்தாலும்ஸௌகுமார்யத்தாலும் தன் சிறுகைகளாலே இறையாநிற்கும், "கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்வாராய்" யென்று சொல்லத்துடங்கி முடியச்சொல்ல க்ஷமையல்லாமையவ்விரப்புத்தோன்றுமபடி கைகளாலே தொழாநிற்கும் தாமரைக் கண்களாலே நோக்காயென்றுசொல்ல வுபக்ரமித்து அதிலே தளரும். என்னையுங்கூடத்தோற்பித்தடிமையாக்கின கண்களையுடைய வுன்னைப்பிரிந்து தீக்ஷ்ணமானவிஷத்தைப் பானம்பண்ணினாற்போலே ஒருபடியாலும் தரிக்கமாட்டேனென்றுசொல்லாநிற்கும் தன்னுடைய ஸத்தையைப்பொறுக்கமாட்டாமை உஷ்ணமான பூமியிலே விலேசுசம்பண்ணாநிற்கும். நிர்விசேஷகாருண்யனே கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற இவளுக்காக

இ— றியாளென்றுமளவாலே) கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காண்கைக்காகவித்யாதியால்) காண்கைக்கு என்கிறதற்கு இறையாநிற்குமென்கிறத்தோடே அந்வயம். பேராற்றாகவூருகிறதென்றது - பெரியவாற்றாக ஊறாநிற்கிறதென்றபடி. தான்மிகவுமசக்தையாயிருக்கையாலே இப்போதவன்வருகை தப்பாதென்றுபார்த்து அவன்வந்தால் காணுகைக்கு ப்ரதிபந்தகமாய்ப்ரவஹிக்கிற பாஷ்பங்களைத் தன்கைகளாலே இறையாநிற்கிறாளென்றுகருத்து. ஸௌகுமார்யத்தாலுமென்றது - இந்தவபாஷ்பப்ரவாஹமானது தன்சிறுகைகளாலே இறைக்கமுடியாதென்றறியமாட்டாமையாலுமென்றபடி. சங்குசக்கரங்களென்று கைகூப்புமென்கிற வாக்யத்துக்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (கூராராழியித்யாதியால்) அவ்விரப்புஎன்றது — வாராயென்கிற இந்தப்ரார்த்தனையானது என்றபடி. தாமரைக்கண்ணென்றே தளருமென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (தாமரைக்கண்களாலித்யாதியால்) உன்னைவிட்டெங்ஙனே தரிக்கேனென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுங்கூடவித்யாதியால்) இருநிலங்கைதொழாவிருக்குமென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸத்தையித்யாதியால்) செங்கயல்பாயென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (நிர்விசேஷேத்யாதியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்

ய— கங்குலும் - ராத்ரியும், பகலும் - திவாவும், கண்டுயில் - கண்களிலே நித்ரையை, துயில் - நித்ரை. கண்துயிலென்கிற விடத்தில் [illegible] அறியாள் — விரஹவ்யஸநத்தாலே நித்ரையின்னபடி இருக்குமென்றறியாளென்றபடி. நாயகனோடு ஸம்ச்லேஷமறியாதநாட்டார் [illegible] ராத்ரியிலும் நாயகஸம்ச்லேஷஸத்தாலே ராத்ரியெல்லாம்போதுபோக்கின [illegible] இவளுக்கு நித்ரையிலே ஸம்பந்தமுங்கூட இல்லையென்றபடி. நாயகனோடுஸம்ச்லேஷமறியாதார் ராத்ரியுறங்கலாம். நாயகனோடுஸம்ச்லேஷித்திருந்தால்பகலிலேயுறங்கலாம் இரண்டுமில்லாத தசையாயிற்று இவளுக்கென்று கருத்து. கண்ணநீர் — நேத்ரஜலங்களை, கைகளாலிறைக்கும் - இவளுடைய கண்வட்டத்திலே பெருகாநின்றவெள்ள மெடுக்கக்கூடாமையத்தைத் தன்கைகளாலே இறையாநிற்கிறாளென்றபடி. இத்தனையாகிப்பான தசையில் நீவருகை தப்பாதென்று நினைத்து உன்னைக் காண்கைக்காக கண்ணீர்வெள்ளத்தைக்கடலைக்கைபயிட்டு இறைக்குமாபபோலே இறையாநிற்கிறாளென்று கருத்து. சங்குசக்கரங்களென்று - ஸம்ப [illegible]ங்களென்று, கைகூப்பும் - கைகளைக்கூப்பாநிற்கிறாள், ஸம்பவங்களை யேந்திக்கொண்டு வரவேணுமென்று யாசிக்க வுபக்ரமித்து முடியச்சொல்ல மாட்டாமையாலே சங்குசக்கரங்களென்று [illegible]லே மேல்ச்சொல்லமாட்டாதே அந்த யாச்ஞையை அஞ்ஜலியாலே வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாளென்று கருத்து. தாமரைக் கண்ணென்றே — ஸாத்ருச்ய விசேஷணங்களொன் றிவ்வளவே சொல்லி, தளரும் — ஸிதிலை [illegible] நிற்கிறாள். ஸாத்ருச்ய விசேஷணங்களாலே குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்று சொல்லி [illegible] த்து தாமரைக்கண்ணென் றிவ்வளவு சொன்ன வளவிலே மேல்சொல்லமாட்டாதே ஸிதிலையாகிறா ளென்றுகருத்து. உன்னைவிட்டு - அதிசோபநமான கண்ணழகை யுடையவனான உன்னை [illegible] தரிக்கேன் - எப்படி தரிக்கக்கடவேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள், இரு - விஸ்தீர்ணமான, நிலம் - பூமியை, கைதுழா - கையாலேதுழாவி, [illegible] இருக்கும் - இராநிற்கிறாள் [illegible]

மூ—செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாயிவடிறத்தென்செய்கின்றாயே* ॥க॥
என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்றுங்கண்ணீர்மல்கவிருக்கும்* என்செய்கேனெறிநீர்த்திருவரங்கத்தாயென்றும்வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும்* முன்செய்தவினையேமுகப்படாயென்றும்முகில்வண்

ஆ— வன்றோ? இவளுடைய ஈடுபாடிருக்கிறபடி பார்த்தருளாய் பிரானே? யிவள் திறத்து என்செய்யநினைத்தருளினாயென்கிறாள். ॥க॥

(என்செய்கின்றாய்) என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின தாமரைக்கண்களையுடையவனே அக்கண்களாலே யென்னைக்குளிரப்பார்த்தருளநினைத்தாயோ இல்லையோவென்னும், உன்னுடைய வ்யாமோஹஜநிதமான வத்தாலே யக்கண்ணநீர்வெள்ளமெல்லாம் சோஷிக்கையாலே கரைக்குட்பட்ட கண்ணநீரையுடையவளாயொரு வெஷ்டிதமுமின்றியே இருக்கும் என்னுடைய ஸாபராதத்தையெல்லாம் பொறுக்கைக்காகவன்றோ கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளிற்று. இஸ்ஸாபராதமொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன் என்செய்கேனென்

இ—செய்கிறார் (கோயிலிலேஇத்யாதியால) இவளென்கிறவக்ஷத்தில விவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித்யாதியால) ॥க॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

என்தாமரைக்கண்ணாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால்) என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்கிற ஸம்வ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களாலேயித்யாதியால) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்று சோகாஸ்ருக்களுடைய வத்ஸ்வாதத்தைச்சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே, கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்று நேத்ரஜலம் பெருகிற ஸாத்த்தைச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவ்யாமோஹேத்யாதியால்) எறிநீர்திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய ஸாபராதத்தையித்யாதியால்) என்செய்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸாபராதமொன்று

ப— தேயுமவன்வரக்காணாமையாலேயாமெதென்ன யிந்தஉஹாவஸ்தையிலியையெல்லாம்தன்கையாலே துழாவிக்கொண்டிரா நிற்கிறாளென்றபடி. செம் - சிவந்தவையான, இளமையாலே ரக்தஷுர்ணிதவர்ணங்களானவென்றபடி. கயல் - மத்ஸ்யங்களானவை, பாய் - பாயாநிற்கிற, ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே குறுக்கும்நெடுக்கும் ஸவேகமாக ஓடாநிற்கிற வென்றபடி. நீர் - ஜலங்களை யுடைத்தான, ஜலஜந்துக்களுங்கூடக் களிக்கும்படியிருக்கிறஎன்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, இவள்திறத்து - இந்தபெண்பிள்ளையின் விஷயத்திலே, தன்பெண்பிள்ளையினுடையவ்யஸநங்களொன்றும வாசாசொல்லி முடியாமையாலே 'வனஷிவஸ்யஸீராணி' என்னுமாப்போலே இவள்திறத்தென்று இப்பெண்பிள்ளையையவனுக்குக்காட்டுகிறாள். என்செய்கின்றாய் - என்னசெய்யாநின்றாய். ॥க॥

என்தாமரைக்கண்ணா - என்னுடைய தாமரஸ விலோசநனே, என்செய்கின்றாயென்னும் - என்ன செய்யாநிற்கிறாய், உன்திருக்கண்களாலே என்னை கடாக்ஷிக்கநினைக்கிறாயோ இல்லையோ வென்றபடி. கண்ணீர்மல்க - நீ கடாக்ஷியாதொழிந்தவாறே சோகாஸ்ருவ்ருஷ்டிக்க, இருக்கும் - ஒருசேஷ்டிதமுமின்றிக்கே யிராநிற்கிறாள். எறிநீர - எறிகிறநீரை யுடைத்தான, தரங்கவிக்ஷேப ஸாலிகளான ஜலங்களையுடைத்தான என்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே, என்செய்கேனென்னும் - என்னசெய்யக்கடவேனென்று சொல்லாநிற்கும், வந்துகிட்டுகைக்கு ஸக்தனாய் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிற நீயொன்றுஞ் செய்யாதிருந்தால் நானெனத்தைச்செய்யக்கடவேனென்கிறாளென்றபடி. வெவ்வு - உஷ்ணமாக, வெம்மை - ஔஷ்ண்யம், உயிர்த்துயிர்த்து - பின்னையும் பின்னையும் மூச்சுவிட்டு, உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என்செய்கேனென்று கீழ்ச்சொன்ன வாக்யவ்யாபாரஸம்பாதநத்துக்கும வாராதொழிந்தவாறே இப்படி விஷண்ணையாய் மூச்சுவிட்டுருகாநிற்கிறாள் என்றுகருத்து. முன்செய்த - பூர்வஜந்மத்திலே என்னாலே செய்யப்பட்ட, வினையே - கர்மமே, முகப்படாயென்றும் - முகத்திலே ஸம்பவியா யென்றுசொல்லா நிற்கும் என்கண்ணுக்குத்தோற்றும்படி வந்து நில்லாய் என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. தானித்தனை க்லேசப்படச்செய்தேயுமவனொன்றுஞ்செய்யா தொழிந்தவாறே ,,கிமேதத்துஷ்க்ருதம் கிம்ஸ்ரீ நஷ்டதஸி நஸம்ஸயா:" என்கிறகணக்

மூ—ணு தருவதோவென்றும்* முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கொலோமுடிகின்றதிவட்கே*॥உ॥

ஆ—னும். தன்னுடைய [illegible] ஸ்வபாவங்களாலே யுருகாநிற்கும். [illegible] ன வ்யஸநத்தை யநுபவிக்கைக்கு ஜந்மாந்தரத்திலே யென்னபாபத்தைப்பண்ணினேனோவென்னும். ஸர்வேச்வரனே! என்னுடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்யாதொழிகை யுன்னுடைய ஔதார்யத்துக்குப் போருமோவென்னும், நிர்ஹேதுகமாக லோகத்தைப்படைத்து ரக்ஷித்தருளுகிற ஸர்வகாரணனே இவளுக்கென்னாய்விளையுமோவென்கிறார். ॥உ॥

(வட்கிலள்) உன்னைக்காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமான ஸ்த்ரீத்வ [illegible] ங்களையுமிழந்தாள், பின்னை நெடும்போதுங்கூட த்யானம்பண்ணியாய் நிரதிசயஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையவனே யென்னும். ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்துதோன்றினாப்போலே பெரியதிருவடி திருத்தோளிலே யேறியருளிவந்து தோன்றுவதுகாணென் றாகாசத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும், அங்குகாணாதொழிந்தவாறே மயங்கும். [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ராய் [illegible] ரான ஸம்ஸாரமெல்லாம் நிரஸித்து நிரவத்யமான ஸர்வஸ்வத்தையுடையவனே உன்னைக்காண்கைக்கென்பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகத்தையெல்லாம் போக்கியருளாயென்னும். பின்னையும் அவன்வரக்காணாமையாலே நெஞ்சுருகும். ப்ராக்ருதமான வஸ்துக்களுக்கு நாளுநாளும் விஷயமாகே

இ—[illegible] யால்) வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய [illegible] ஜநிதேத்யாதியால்) முன்செய்தவினையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible] மானேத்யாதியால்) முகில்வண்ணா தருவதோவென்று மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible] த்யாதியால்) முன்செய் திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible] த்யாதியால்) ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

வட்கிலளிறையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) ஸ்த்ரீகுணங்களையுமென்றது - ஸ்த்ரீத்வத்துக்கஸாதாரணமான லஜ்ஜாதிகளையுமென்றபடி. மணிவண்ணாவென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) வானமேநோக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ரேத்யாதியால்) மையாக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (அங்குக்காணாதித்யாதியால்) ப்ரதிபந்தகமென்கிறத்துக்கு போக்கியருளாயென்னுமென்கிறவிடத்தில் என்னுமென்கிற [illegible] யோடே அந்வயம். உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட வொருவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible] போக்கியருளாயென்னுமித்யந்தம்) கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாயென்கிற ஸம்வ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதமானவித்யாதியால்) மணிவண்ணாவென்று ஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்தவள் காகுத்தாகண்ணனேயென்று பின்னையும்பின்னையுமந்த ஸௌ

ப—கிலே தனக்கொரு [illegible] மாயிருக்கிறதாக நினைத்து ஸர்வகாரணனையுங்கூட ப்ரதிபந்தகமாக்கிறவுன்னுடைய [illegible] த்தைநாளுநாளுங்கண்ணாலே காணவாராயென்று தன்னாற்றாமையாலலற்றுகிறாளென்றுகருத்து. முகில்வண்ணா - ஸௌந்தர்யமானவனே, வண்ணம் - ஸ்வபாவம், நித்யாஜ ஸர்வேச்வரனே என்றபடி. தருவதோ என்னும் - உசிதமோ வென்றுசொல்லாநிற்கிறாள், தருவது - உசிதம், நீ யிப்படிமுகங்காட்டாதிருக்கிற விது ஸர்வேச்வரனாய உனக்கு உசிதமோ என்னாநின்றாளென்றபடி. முன் - ஸம்ஹாரகாலத்திலே ஆத்மாக்களெல்லாம் அசித்விசேஷிதங்களாய் தங்களுக்கொரு உதங்களை யபேக்ஷிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற தசையிலேயென்றபடி. இவ்வுலகம் இந்தலோகத்தை, செய்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு - ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து - வெளிநாடுகாண ஸ்ருஷ்டித்து, அளந்தாய் - பிறர்கொண்டுபோகாதபடி த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்து கொண்டவனே, நீ யித்தனை ஸர்வேச்வரனன்றோ வென்றபடி. இவட்கு - உம்மை யொழியதரிக்கமாட்டாதவளான இவளுக்கு, முடிகின்றது - பாபமனுபவிக்கப்புகுகிறது, என்கொலோ - என்னாயிருக்கிறதோ, இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வமே நசிக்கப்புகுகிறதோ உன்னுடைய [illegible] நசிக்கப்புகுகிறதோஎன்றுகருத்து. ॥உ॥

மூ—வட்கிலளிறையுமணிவண்ணாவென்னும்வானமேநோக்குமையாக்கு* உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட
வொருவனேயென்னுமுள்ளுருகும்* கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணனேயென்னும்*
திட்கொடிமதிள்சூழ்திருவரங்கத்தாயிவள்திறத்தென்செய்திட்டாயே* ॥௯॥

ஆ—னென்றுனக்கொரு நிர்பந்தமுண்டாகில்நானொருத்தியுமுன்னைக்காணும்படி க்ருபைபண்ணாயென்னும் அங்ஙனேசெய்யக்கடவதோவென்னில் உன்னைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டார் காண்கைக்காகவன்றோ வசுதேவத்திருமகனும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் பிறந்தருளிற்றென்றுசொல்லும். இவளோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக ஸுலபதாஸூசகமான ப்ராகாரங்களாலேவரிஷ்டமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நீ இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாயென்கிறாள். ॥௯॥

இ—ஸ்வாபராதங்களைச்சொலலுவானேனென்ன அவற்றுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனேசெய்யவிதாரஷியால்) அவற்றுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவேணுமிதாரஷியால்) திட்கொடிமதிள்சூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளோடேஸ்ராஷியால்) ॥௯॥

ப—இறையும் - ஈஷத்தும், வட்கு - லஜ்ஜை, இலள் - இல்லாதவளானாள், வட்குதல் - வெட்குதலாய், லஜ்ஜையைச் சொல்லுகிறது. லஜ்ஜையில்லாமையை நீ கண்டபடி எங்ஙனேஎன்ன? சொல்லுகிறாள். மணிவண்ணாவென்னும் - நீலஸ்வபாவனேயென்று சொல்லுகிறாள், வண்ணம் - ஸ்வபாவம், மணிபோலே முந்தாணியிலே முடிந்து ஆளலாம்படி ஸுலபனாய் அஜ்ஞனானவனேஎன்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. பெற்றதாய் முன்பென்று ஸங்கோசப்படாதே யிப்படி தன் நாயகனைச் சொல்லுகிறபோதே இவள் லஜ்ஜையில்லாதவளானாளென்றறிந்தேனென்று கருத்து. வானமே நோக்கும் - ஆகாசத்தையேபாராநிற்கும், மணிவண்ணாவென்று தான் கூப்பிடுகிற ஆர்த்தத்வனியைக்கேட்டவன் வருகைதப்பாதென்றுபார்த்து நீ பெரிய திருவடிமேலேயேறியெழுந்தருளும் ப்ரதேசமான ஆகாசத்தைப் பாராநிற்கிறாளென்றபடி. வானமே என்கிற அவதாரணத்தாலே நிரந்தரமாகப் பார்க்கிறாளென்று தோற்றுகிறது. மையாக்கும் - அப்படி வரக்காணாமையாலே சோகியாநிற்கும், மையாக்கை - சோகிக்கை, உட்கு - ஸாமர்த்த்யத்தை, உடை - உடையவர்களான, உசுராதிகளை ஜயிக்கும்படி ப்ரபலரானவென்றபடி. உட்குஎன்று ஸாமர்த்த்யத்துக்குப்பேர். அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, உயிரெல்லாம் - ப்ராணன்களெல்லாவற்றையும், உண்ட - முடித்தவனான, ஒருவனே என்னும் - ஏகவீரனேயென்று சொல்லாநிற்கிறாள், என்னுடையப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கைக்குனக்கு ஸாமர்த்த்யமில்லையோ வென்று கருத்தாலே இப்படி சொல்லுகிறாளென்று தாத்பர்யம். உள்ளுருகும் - பின்னையும், நீவாராமையாலே நெஞ்சுசீராயுருகாநிற்கிறாள், கட்கு - கண்ணுக்கு, இலீ - இல்லாதவனே, ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லாதவனே என்றபடி. உன்னை - ஸர்வஸ்வாமியான வுன்னை, காணுமாறு - காணும் ப்ரகாரம், நான் என்கண்ணாலே காணும்படிஎன்கை. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லனென்கிற நியமத்தை எனக்கொருத்திக்குமாத்ரம் அந்யதாகரித்தாலாகாதோ என்று பட்டர் தாத்பர்யம். நாமந்த நியமத்தையாரேனுமொருவர்க்கந்யதாகரித்ததுண்டோ வென்ன? சொல்லுகிறாள். காகுத்தா - காகுத்ஸ்த, வசுதேவத்திருமகனாயவதரித்து "த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்றும் "ரூபௌதார்யகுணை: பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்றும் நாடோடும் காடோடும் வாசியற எல்லாருக்கும் முன்னே நீ காட்டினாயில்லையோ வென்றுகருத்து. அதொருகால்செய்ததத்தனையன்றோவென்ன சொல்லுகிறாள் கண்ணனே? க்ருஷ்ணனே? "தாஸாமாவிரபூச்சௌரி:" என்கிறபடியே இடைச்சிகளுக்கும்கூட உன்னை நீ காட்டினாயில்லையோ என்றுகருத்து. என்னும் - இப்படி சொல்லாநிற்கும், திண் - த்ருடமான, உன்னை மணிவர்ணாஸுரர்களை விரஹித மாகையாலே த்ருடமான என்றபடி. இது ப்ராகாரத்துக்கு விசேஷணம். திண்கொடி யென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்யடகாராதேசம் டகாராதேச: கொடி - மதிள் - த்வஜாலங்க்ருதமான ப்ராகாரத்தாலே, கொடி - த்வஜம், ஸாகவாத்ருடியஸ் ஸமாஸ:. சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, அவதாரகாலத்திலே யுதவாதாரிழக்கவொண்ணாதென்று பார்த்து ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. இவள்திறத்து - இவள்விஷயத்திலே, என்செய்திட்டாய் - என்னசெய்தாய், இது என்று ஸாமர்த்த்யம். கஷ்டப்ரயோகம்: என்செய்யநினைத்தா

மூ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமெழுந்துலாமயங்குங்கைகூப்பும்* கட்டமேகாதலென்றுமூர்ச்சிக்குங்
கடல்வண்ணாகடியைகாணென்னும்* வட்டவாய்நேமிவலங்கையாவென்னும் வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும்

ஆ— (இட்டகால்) இவள், வாசாமகோசரமான ஸவிஷ்லேஷ சமனமான காரணங்களை யுடையவளாயிருக்கும். இப்படி வெவிஷ்லேஷம் இன்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே யவஸாநமபத்திலே அஜீவம்போலே ஸஹஸா எழுந்துலாவி மயங்கிக்கிடக்கும். பின்னையும் அநுஸந்தாநபலத்தாலே தன்னுடையவஸநாதிஶயத்தாலே உன்னைத்தொழாநிற்கும். வாஸமமான த்தனையெல்லாதாகாதே; வெஸமகுந்திகளல்லாதார் என்னஸாதம்பண்ணினுநோவென்று சொல்லி சோகிக்கும். அநவயிகாதிஶயாஸம்வெ்ய கல்யாணகுணகணனே யென்றுன்னைச்சொல்லுகிற விதெல்லாப்பொய் நீ சாலநிஷ்டுரன்காணென்றுசொல்லும். வலத்திருக்கையிலே திருவாழியை யேந்திக்கொண்டிருக்கிற வழகைநான்காணும்படி வந்திடாயென்று சொல்லவுபக்ரமிக்கும். முடியச்சொல்ல க்ஷமையல்லாமை வட்டவாய் நேமிவலங்கையாவென்னும், பின்னையும் நெடும்போதுங்கூட வந்திடாயென்னும், வரக்காணாமையாலே பின்னையும் வந்திடாயென்னும், வரக்காணாமையாலே மயங்கும். இங்ஙனேசொல்லாநிற்கும்.

❋ நாலாம்பாட்டு. ❋

இ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவள் வாசாமகோசரமான ஸவிஷ்லேஷ...யால்) எழுந்துலாய்மயங்குமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிவெவிஷ்லேஷக்ஷமையின்றிக்கேயிருக்கச் செய்தேயாதல்) கட்டமேகாதலென்று மூர்ச்சிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸமமான த்தனையாதல்) கடல்வண்ணாகடியைகாணென்கிற வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவயிகாதிஶயவித்யாதிசொல்லுமென்னுமளவாலே) சாலவென்றது - மிகவுமென்றபடி. க்ஷமையல்லாமையென்றது - க்ஷமையல்லாமையாலே என்றபடி. நெடும்போதுங்கூடஎன்றது - தீர்க்ககாலமானபின்பு என்றபடி. தீர்க்ககாலமவன் வாராதிருந்தவாறே என்கை. என்றென்றேஎன்கிறவிப்ஸைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரக்காணாமையாலேபின்னையுமித்யாதியால்) மயங்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரக்காணாமையாலேமயங்குமென்று) இவ்வளவுக்கும் வாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேசொல்லாநிற்குமென்று) இப்படியே சோகமும்தெளிவுமாய் நடவாநிற்குமென்றபடி. சிட்டனேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய...

ஶ— என்றபடி. உபேக்ஷிக்கநினைத்தாயோ அநாதரிக்கநினைத்தாயோ வென்கை. ௧௩௧

இட்டகாலிட்ட கையளாயிருக்கும்- இடப்பட்டகால்களை யுடையவளாயு மிடப்பட்ட கைகளை யுடையவளாயுமிருக்கிறாள், தான் வெவிஷ்லேஷக்ஷமையல்லாமையாலே "ஸவீஷிதஸ்ய ஸ்தீண வாஸதம் த்ருவிவாஸநாமீம்" என்கிறபடியே ஸகிகளிட்டு வைத்தபடியே நிஶ்சலமாய்க்கிடக்கிற காரணங்களை யுடையவளாய் யிருக்கிறாளென்றபடி. எழுந்து. கிளம்பி, அணையப்புகுகிற விளக்குப்போலே ஸஹஸா எழுந்திருந்து என்றபடி. உலா- உலாவி, ஸஞ்சரித்தென்றபடி. மயங்கும் - சோகித்துக்கிடக்கும், கைகூப்பும் - சோகந்தெளிந்தவாறே ஸ்வஸ்தநம் பொறுக்கமாட்டாதே யஞ்ஜலிபண்ணாநிற்கும், காதல் - ஸ்நேஹமானது, கட்டமென்று - கஷ்டமென்றுசொல்லி, பகவத்விஷயத்துக்கு நிதானமேயொழிய அத்தாலொரு ஸாபமில்லையென்று அத்தை நிந்தித்தென்றபடி மூர்ச்சிக்கும் மோஹியாநிற்கும், கடல்வண்ணா- ஸமுத்ரஸ்வபாவனே, அபரிச்சேத்யனே என்றபடி. அநவயிகாதிஶயா ஸம்வெ்ய கல்யாணகுணாகரனே என்கை. கடியைகாணென்னும் - நீகடியன்காணென்று சொல்லாநிற்கும், கடியன் - க்ரூரன், இங்கு நிஷ்டுரனைச் சொல்லுகிறது. கடல்வண்ணாஎன்றது ஸாபிப்ராயஸம்வோதநம், உன்னைய ஸம்வெ்யகுணாகரனாக நினைத்தோம், நீ நிஷ்டுரன்காணென்று வக்யாபிப்ராயம். கடியன் ஶப்தம் அபிதேயனைச் சொல்லும்போது கடியையென்று ரூபமாயிருக்கும், வட்டவாய்-வட்டமானவாயையுடைத்தான, சூழ்திரக்ஷணாதாரமாகச்சுற்றிலும் வாயையுடைத்தான என்றபடி. நேமி - சக்ரத்தை யுடைத்தான, வலங்கையாஎன்னும் - தக்ஷிணஹஸ்தத்தையுடையவனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், திருவாழியையேந்தினவழகோடேவரவேணுமென்றுசொல்லவுபக்ரமித்துமுடியச் சொல்லமாட்டாமையாலே யப்ரஸக்தி பண்ணாநிற்குமென்றபடி. வந்திடாயென்றென்றே - நீவரவேணுமென்றென்றே பலகாலுஞ்சொல்லி, இடாயென்று ஸாபிப்ராயம். கலவாக்யத்திலே விஶ்லேஷத்துவக்கும்குறைவாலே யுஞ்சொல்லிஎன்றபடி. மயங்கும் - பின்னையும்நீ வரக்காணாமையாலே சோகியாநிற்கும், சிட்டனே - ஶிஷ்டனே, ஸதாசாரமுடையவனே

மூ— ங்குஞ்* சிட்டனேசெழுநீர்திருவரங்கத்தாயிவடிறத்தென்சிந்தித்தாயே* ||சு||
சிந்திக்குந்திசைக்குந்தேறுங்கைகூப்புந்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்* வந்திக்குமாங்கேமழைக்கண்ணீர்ம
ல்கவந்திடாயென்றென்றேமயங்கும்* அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானேயலைகடல்கடைந்தவாரமுதே*

ஆ—செழுநீர்திருவரங்கத்தா யிதுவோவுன்னுடைய ஶீலவத்தம், இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாய் என்கிறாள். ||சு||

(சிந்திக்கும்) உன்னழகையு முன்னோடேபண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையும் நினைக்கும். நினையா மோஹிக்கும் நெடும்போதுங்கூட அஜ்ஞஸம்ஜ்ஞையாம், தன்னுடைய வ்யவஸாயம்பெறுகைக்காக உன்னைத்தொழாநிற்கும், தன்னுடையவ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும், ஸஹஜமாயிருந்து வைத்தே நாயகியைப்போலே திருவடிகளிலேவிழுந்துகிடக்கும், அங்ஙனேவிழுந்துகிடந்து தன்னுடையவழகியகண்கள் நீர்மல்க வந்திடாயென்றென்றே மயங்காநிற்கும். உன்திருவடிகளை யொருக்கால்கண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்னுமாசையாலே தன்னை யழித்துக்கொண்டிருக்கிற விப்பெண்பிள்ளையை இப்பாடு

இ—மருளிச்செய்கிறார் (இதுவோஉசிதமாகியால்) ||சு||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

சிந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) திசைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையா மோஹிக்குமென்று) நினையாஎன்றது - நினைத்தவாறேஎன்றபடி. தேறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடுமித்யாதியால்) தன்னுடையவித்யாதி வாக்யத்வயம் ஸ்பஷ்டார்த்தம். வந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஜமெயித்யாதியால்) ஆங்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனேவிழுந்துகிடந்துஎன்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—என்றபடி. இது மஹார்ஹமஹிதமான ஸம்வோயநம்- உம்முடையஶிஷ்டமழகியதாயிருந்தது- ஸ்வைமெகள் குடிகெடுக்கைக்கு அழகியதாக க்ருதஸம்ஸ்யாநராயிருந்தீர்- வ்ரதஸமைத்யங்களைப்பண்ணிப் பூணுநூலைவெளுக்க யழித்துக்கொண்டு கையிலே பவித்ரத்தையுமிட்டு ஸ்வாத்யாயஞ் சொல்லிக்கொண்டுதிரிவாரைப்போலேயிருந்ததுஉம்முடையரீதியென்றுகருத்து. செழு - ரமணீயமான, செழு ஶப்தம் ரமணீயவாசி, நீர்- ஜலங்களை யுடைத்தான, திருவரங்கத்தாய் - ஶ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனே, ஶிஷ்டாசாரனை பண்ணிக்கொண்டு நீர்க்கரையிலே கிடக்கிறவனேஎன்றபடி. தண்ணீர்ப்பந்தலிலேவாதகரோதிங்கினைப்போலேயா யிருக்கிறது நீ யிவ்வூரில் வஸிக்கிறதுஎன்றுகருத்து. இவள் திறத்து- உம்முடைய விஶ்லேஷகாலத்திலே மோஹிக்கும் ஸ்வபாவையான விவள்விஷயத்திலே, என்சிந்தித்தாய் - என்னவிசாரித்தாய், இவளை மோஹிப்பிக்கவே விசாரித்திருக்கிறாயோ? தேறப்பண்ணிவைக்கநினைத்திருக்கிறாயோ? என்றபடி. இப்படி யிப்பாட்டிலே யவனை மஹிக்கையாலே சூஸ்ரீதர் வ்யஸநாசாரராய்த்தன்னை மஹித்தால் "நகஶ்சித் க்ருபயா... ... ... ஸர்வம்" என்கிறபடியே யவர்களைத்தான் ரஞ்ஜிப்பித்து அநத மஹெயை ரக்ஷிப்பிக்குமென்கிற ஸமக்ஷணமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யமென்று ஸம்ப்ரதாயம். ||சு||

அந்திப்போது- அஸுரர்களுக்கு பலம் வர்த்திக்கிற ஸந்த்யாகாலத்திலே, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனுடைய தேஹத்தை, அவுணன் - ஹிரண்யன், இடந்தானே - ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்காகப்பிளந்தவனே, இடக்குகை - நகத்தாலே பிளக்குகை, 'உதஸ்வஸ்தமஸம்வஸத்'' மென்று தெளிவோடே இருப்பார்க்கோ நீ யுதவலாவது, மோகத்தாலே மோஹித்துக்கிடப்பார்க்குதவலாகாதோ. அக்குஸம்ஶய யென்றொரு காலநியமம் பார்த்தாப்போலே இவளை ரக்ஷிக்கைக்கு அப்படியே ஒருகால நிபந்தநம்பார்க்கவேணுமோ வென்று கருத்து. ப்ரஹ்லாதனென்பானொருவனுக்கொருக்காலுதவினோமென்றால் அப்படி யெல்லாருக்கும் நாமுதவப்போமோ வென்னச் சொல்லுகிறாள். அலைகடல் - அலையாநிற்கிற ஸமுத்ரத்தை, தேவாஸுரர்களுக்குங்கூட நினைத்தபடி காயங்கொள்ள வொண்ணாதபடி உபஹாதிஸங்கடமாயிருக்கிற க்ஷீரஸமுத்ரத்தை என்றபடி. கடைந்த- அவர்களுக்காகஉபநம்ப்பண்ணிக்கொடுத்தவனே, ஆரமுதே-ஶரிவமிணார்ப்பகமே, நிரதிஶயபோக்யமானவனே

மூ— சந்தித்துன்சரணஞ்சார்வதேவலித்ததையலைமையல்செய்தானே* ॥௫॥
மையல்செய்தென்னைமனங்கவர்ந்தானேயென்னுமாமாயனேயென்னுஞ்* செய்யவாய்மணியேயென்னுந்த

ஆறு—படுத்தவேணுமோ உன்னுடையநிரவதிகமான வாத்ஸல்யமெல்லாம் எங்ஙனேபோயிற்றென்கிருள்.॥
(மையல்செய்து) அதிக்ஷுத்ரமான காகத்தின்பக்கலிலே வ்யாமோஹத்தைவிட்டருளின உன்னுடைய ஸர்வேஶ்வரனான ஸௌஶீல்யமாஹாத்தாலே என்னுடையநெஞ்சை யபஹரித்தவனேயென்னும், வக்ஷ்ய

இ— (உன்னுடையநிரவதிகமித்யாதியால்) ॥௫॥

✻ஆறும்பாட்டு.✻

மையல்செப்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிக்ஷுத்ரேத்யாதியால்) பெரியபெருமாளுக்கு ராமாவதாரம் ஸந்நிஹிதமாகையால் மையல்செய்தென்றது ராமாவதாரத்தில் ஸௌஶீல்யகார்யத்தை விவக்ஷிக்கிறதுஎன்கையே யுசிதமென்றுகருத்து. என்னைமனங்கவர்ந்தானேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால) மாமாயனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— என்றபடி. உன்னைக்கொண்டொருப்ரயோஜநாந்தரங்கொள்ளுவார்க்கோ நீயுதவலாவது.உன்னையேப்ரயோஜநமாகப்பற்றினார்க்குதவலாகாதோவென்றுகருத்து. சந்தித்து- ஸம்யோகித்து, உன்னைகிட்டி என்றபடி. ஶாஸ்த்ர நோபவ ஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே வக்ஷ்யமாணகாரணங்களாலும் ஸம்பவிக்கும்படி உன்னையடைந்து என்றபடி. உன்சரணம் உன்னுடைய திருவடிகளை, சார்வதே- சார்வதாகவே, உன்திருவடிகளோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் பெறுகைக்காகவே என்றபடி. வலித்த- வலித்தவளான, வலிக்கை- கரைந்துபோகாதே த்ருடமாயிருக்கை. “ஶக்தி ஜீவஸ்ய தநுர்ஹி நாராயணஸம்ஶ்லேஷ ஶாதுதி” என்கிற கணக்கிலே என்றேனுமொருநாளுன் திருவடிகளோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் பெறவேணுமென்று மாசையாலே தன்ஶரீரத்தை நீராயுருகிப் போகாதபடியரித்துக்கொண்டு இருக்கிறவளான என்று பாவார்த்தம். தையலை-பெண்பிள்ளையை, தையலென்று பெண்பிள்ளைக்குப்பேர். மையல் செய்தானே - மோஹம்பண்ணிவித்தவனே, மையல் - மோஹம், இவளை இப்படி மோஹிப்பித்து க்லேஶப்படுத்துகிறவனே என்று மஹாத்மஸஹிதமான ஸம்போதநம். சிந்திக்கும் - உன்னுடைய கல்யாண ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும் உன்னோடுதான் பண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையும சிந்தியாநிற்கும், திசைக்கும் அந்த ஸம்ஶ்லேஷப்போது பெருமையாலே மோஹியாநிற்கும், தேறும் - தெளியும், நெடும்போது போன பின்பு பின்னையும் ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷயாமென்றபடி. கைகூப்பும் - மோஹந் தெளிந்தவாறே தன்னபேக்ஷிதம்பெறுகைக்காக வுன்னைக்குறித்து அஞ்ஜலி பண்ணாநிற்கும். திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்துக்குள்ளேஇருக்குமவனே என்றுசொல்லாநிற்கும், இப்படி நீ ஸந்நிஹிதனாயிருக்கச்செய்தேயெனக்குதவாதொழிவானேயென்றுதன்னாற்றாமையாலே சொல்லாநிற்குமென்றபடி. வந்திக்கும்- வந்தநம்பண்ணாநிற்கும், அநாதையைப்போலே காலாணுந்தோற்ற உன் திருவடிகளைநினைத்துதெண்டனிட்டுக்கிடக்குமென்றபடி. அங்கே - அவ்வவஸ்தையிலே, அப்படி தெண்டனிட்டபடியே கிடக்கச்செய்தே என்றபடி. மழைக்கண் - மழைபோலே குளிர்ந்திருக்கிற கண்களுடைய, நீர் - ஜலங்களானவை, மல்க — ப்ரவஹிக்க, வந்திடாயென்றென்றே - நீர் வரவேணுமென்றென்றே சொல்லி, மயங்கும்- பின்னையும் வாக்காணுமையாலே மோஹியாநிற்கும், அவஸ்தாந்தரங்களுடைய விகாரங்களில் இவளுக்கில்லாதவை யில்லையென்று கருத்து. ॥௫॥

மையல் செய்து — பிச்சேறினாருடைய வ்யாபாரத்தைச் செய்து, மையலென்று பிச்சுக்கும் பிச்சேறினாருடைய வ்யாபாரத்துக்கும் பேர். ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் பிச்சாலே அதிக்ஷுத்ரமான காகத்தின் மேலே வ்யாமோஹாதிஶயோகத்தைப்பண்ணி என்றபடி. இப்படி ஆஶ்ரிதர்கள் பக்கலிலே தனக்குள்ள ஸக்தியுள்ளதாகக்காண்பித்தென்கை. என்னை - உன்னுடைய க்ருத்யங்களறியாதவென்னை, மனம்- நெஞ்சை. ஸ்திதம். என்னுடையநெஞ்சையென்றபடி. கவர்ந்தானேஎன்னும் - அபஹரித்தவனே என்று சொல்லாநிற்கும், கவருகை - அபஹரிக்கை. இங்கேஅபஹரிக்கையைச் சொல்லுகிறது. மாமாயனேஎன்னும் - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனே என்று சொல்லாநிற்கும், ஆஶ்சர்யமான ஸௌந்தர்யமுடையவனே என்றுசொல்லாநிற்கும் என்றபடி. அதையே விவரிக்கிருள் மேல். செய்யவாய் மணியே என்னும் - அநர்க்காகாரத்தையுடைத்தான நீலமணியேஎன்றுசொல்லாநிற்கும். நானுன்னுடையஸொத்தன்றோஎன்றுப் போலே ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே

மூ—தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்* வெய்யவாடண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும்விண்ணோர்முத லென்னும்* பைகொள்பாம்பணையாயிவள்திறத்தருளாய்பாவியேன்செயற்பாலதுவே* ॥௬॥

ஆ—ஶரணமான வுன்னுடைய ஸௌஸ்வாம்யாதிகுணங்களை அநுஸந்தித்து ஹா ஸௌஸ்வாம்யாதிகுணங்களையுடையவனே என்றுசொல்லும், நிரதிஶயதீப்தியுக்தமாயிருப்பதொரு நீலரத்நம் செந்தாமரைப்பூத்தாற்போலேயிருந்த திருவுடம்பையும் திருப்பவளத்தையுமுடையவனே என்றவ்வழகைச்சொல்லும். அடியேனுக்கு ரக்ஷகனாய் அண்ணுகைக்காகவன்றோ கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிறதென்னும் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனுமாயிருந்த பஞ்சாயுதாதி திவ்யாயுதங்களை ஏந்தியருளுகிற தெனக்காகவன்றோ வென்னும், இவளுக்காக நீ கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளாநிற்கச்செய்தே இவள்பக்கல க்ருபை பண்ணியருளுகிறதில்லை, இதுக்குஹேது என்னுடையபாபமேயிறே என்கிறாள். ॥௬॥

(பாலதுன்பங்கள்). ஸாம்ஸாரிகங்களை யநாதிகர்மாநுகுணமாக நீ பண்ணின வ்யவ

இ—(வக்ஷ்யஶரணேத்யாதியால்) செய்யவாய்மணியேயென்று ஸௌந்தர்யம் வக்ஷ்யமாணமிறே. செய்யவாய்மணியே யென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) விண்ணோர்முதலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனுமித்யாதியால்) வெய்யவாளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) பைகொள்பாம்பணையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுக்காகநீ இத்யாதியால்) இவள்திறத்தருளாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவள்பக்கலித்யாதியால்) பாவியேன்செயற்பாலதுவென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குஹேதுவித்யாதியால்) ॥௬॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

பாலத்துன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) (அநாதிகர்மேத்யாதி) க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுக்கும் முக்தர்களுக்கும் ஸுகதுக்கங்களாக என்றபடி.

ப—ஸவிநயமாக விவளைக்குறித்து சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லும்போது ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகமான உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையும் அக்காலத்தில் திருமேனியொளியையும் நினைக்கிறாளென்றுகருத்து. தண்புனல் - குளிர்ந்த ஜலங்களாலே ஶிஶிரமாயிருக்கிற காவேரீ ஸலிலங்களாலே என்றபடி. சூழ் - வளைந்துகொண்ட, மணிரத்நங்கள் ஶணிரத்நங்களுடைய குளிர்ச்சிபோலே யிராநின்றதவ்வூரில்குளிர்ச்சியுமென்றுகருத்து. திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே என்று சொல்லாநிற்கும். வெய்ய - உக்ரங்களான, ஆஶ்ரிதவிரோதிகள்பக்கல் அதிதீக்ஷ்ணங்களான என்றபடி. வாள்தண்டு சங்குசக்கரம்வில் - பஞ்சஸாதநாயுதங்களை, ஏந்தும் - ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறவனை, "வாதா ஹஸ்தஸ்ததாயாம் விஷ்ணுர்வஸந்நிதௌ । ஸதாவஸாநமாயாஸம் ஸ்ரீரங்கநாயகஃ" என்னும்படியோ ரக்ஷணைகதீக்ஷையாம் தோன்றும்படி. ஸர்வதா தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவனை என்றபடி. உன்னுடைய திவ்யாயுதம் வெறிகளை நலிபுமாபோலேகாதிநிகளையும் நலியாநின்றது. "க்ஷிதிமே ஸாயகை வாவொ நாதமாஸமோ ஹலைஷ்தி" என்னும்படியான திவ்யாயுதங்களையே கொண்டு நீ பெண்பிள்ளைகளை இங்கே அழப்பண்ணலாமோ. இங்ஙனேயோ நீ ஶத்ருக்கள்பக்கல் ஸதைநயிருப்ப தென்கிறாளென்று கருத்து. விண்ணோர் முதலென்னும் - பரமவ்யோமவாஸிகளுக்கு நிர்வாஹகனென்னாநிற்கும். அவர்களுடையஸத்தைக்கும் பாரதந்த்ர்யத்துக்கும் நிவர்த்தகனென்றபடி ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாயிருக்குமவனென்று சொல்லாநிற்கிறாள் என்றபடி. பைகொள் - பையைக்கொள்ளாநிற்கிற, பையென்று ஃபணத்துக்குப்பேர். ஸ்வீயதிவ்யஸம் ஸ்பர்ஶ ஸம்ஸர்க்க ஸந்தோஷ விகஸ்வரமானாபோகனென்றபடி. பாம்பு - நாகத்தை, அணையாய் - ஶயநமாகவுடையவனே, இவளுக்காக இங்கேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே என்றபடி. இவள்திறத்து - நீ திவ்யஶயநத்திலே ஸாவஶயிதனாயிருக்கத் தறைப்பட்டுகிடந்து அலறுகிற இவள் விஷயத்திலே, அருளாய் - க்ருபை பண்ணுகிறாயில்லை. பாவியேன் - இவளை இப்படி காண்கைக்கீடான பாபங்களையுடையவளான வென்னுடைய, செயற் பாலது - கர்மத்திலே யிருப்பது, செயல் - கர்மம், பால் - இடம், பாலிலே யிருக்குமது பாலது. இப்படி நீ யிவள்பக்கல் க்ருபைபண்ணாமைக்கு நிபந்தனம் என்னுடைய து:ஷ்கர்மத் திலே யிருக்கிறதென்று பாவம். ॥௬॥

மூ—பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய்பற்றிலார்பற்றநின்றானே*காலசக்கரத்தாய்கடலிடங்கொண்டகடல்வண்ணா கண்ணனேயென்னுஞ்* சேல்கொள்தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாயென்னுமென்தீர்த்தனேயென்னும்* கோலமாமழைக்கண்பனிமல்கவிருக்குமென்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே* ||எ||

ஆ—பெண்பிள்ளையை என்னளவிலே விஷயீகாரமாக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்னும். உன்னுடைய [illegible] ஸம்மங்கே போயிற்றென்னும் ஆஸ்ரிதவிரோதிகளுடைய [illegible]மான திருவாழியையேந்திக்கொண்டிருக்கிற தடியேனுக்காகவன்றோவென்னும், திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதும் ஸ்ரீநந்தகோபர்திருமகனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளினதும் கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறதும் ஆஸ்ரிதார்த்தமாகவன்றோவென்னும் ஸமஸ்தக்லேசபாரக [illegible]விரோதியாய்

இ—பற்றிலார்பற்றநின்றானே என்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யையால) காலசக்கரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிகளுடையவித்யாதியால்) கடலிடங்கொண்டஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேஐகத்யாதியால்) கண்ணனேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்தகோபரித்யாதியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேஐத்யாதியால்) என்தீர்த்தனேஎன்னும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தக்லேசத்யாதிசொல்லிக்கொண்டென்றுமளவாலே) கோமளக்கொழுந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ப—பால - பாலாக, இரண்டுபாலாக என்றபடி. பாலென்றுஸாமம். ஸுக்ருதிகளுக்கு ஸ்வர்க்கமும் - தார்மிகர்க்கு ஸௌக்யமும் என்றிப்படி இரண்டுஸாமமாக என்றபடி. துன்பங்களின்பங்கள் - ஸுகங்களையும் து:க்கங்களையும், துன்பம் - து:க்கம், இன்பம் - ஸுகம், படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, இதுஸாதிஸ்ருஷ்டிவ்யவஸ்தாபநம். இப்படி ஸர்வேஸ்வரனாக நீ கட்டின வ்யவஸ்தையை என்பக்கலிலேவிஷயீகாரமாக்கிறாயேவென்றபிப்ராயம். ஸாதனங்களொன்றுமில்லாதாரை விஷயீகரிக்கப்போமோவென்ன? சொல்லுகிறாள், பற்றிலார் - அவலம்பநமில்லாதார், பற்று - அவலம்பநம், ஒருஸாதனமுமில்லாதாரென்றபடி. பற்ற - ஆஸ்ரயிக்கும்படி. நின்றானே, நின்றவனே, ஸாதனமொன்று மன்றியே அநந்யப்ரயோஜனராயிருக்கிற காகாஸுரன் முதலானவர்களுமுன்னே யாஸ்ரயிக்கும்படி நின்றவனே என்றபடி. இவ்வஸாதனஸாதனத்வஸ்வபாவமுனக்கு இப்போது போய்விட்டதோவென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரதிபந்தகங்களிருக்க விப்போது ஸமீகரிக்கக்கூடுமோவென்ன? சொல்லுகிறாள். காலசக்கரத்தாய் - ஆஸ்ரிதவிரோதிகளுக்கு ம்ருத்யுவாயிருக்கிற சக்ரத்தை யுடையவனே. காலோஸ்மி என்றபடி. ப்ரதிபந்தகநிரஸநார்த்தமாகவன்றோ நீதிருவாழியையேந்திக்கொண்டிருக்கிறதென்று கருத்து. ஆனாலுமதூரஸ்தனாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே யன்றோ நாமிருக்கிறதென்ன? சொல்லுகிறாள். மேல், கடலிடங்கொண்ட - க்ஷீராப்தியிலே ஸ்தானத்தைக்கொண்டவனே, கடல்வண்ணா - ஸமுத்ரவர்ணனே, ஒருகடலிலேயொருகடல்சாய்ந்தாப்போலேஇருக்கிறவனேஎன்றபடி. ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவன்றோக்ஷீராப்தியில் கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்று கருத்து. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே, க்ஷீராப்தியிலே வரமாட்டாதார்க்குமாஸ்ரயணீயனாகைக்காகவன்றோ "நாமவதாரோ லோகாநாம் ரக்ஷணார்த்தாய ப்ரஸ்ருஜாம்யஹம்" என்கிறபடியே க்ருஷ்ணனாய்வந்து அவதரித்தருளிற்றென்றுகருத்து. என்னும் - என்னாநிற்கும், இப்படி சொல்லாநிற்குமென்றபடி. சேல்கொள் - மத்ஸ்யங்களைக் கொண்டிருக்கிறவையான, சேல் - மத்ஸ்யம். மத்ஸ்யங்களை யுடைத்தானவையான என்றபடி. மத்ஸ்யங்கள் ஜலத்தைப்பிரிந்துபரிக்கிலன்றோ நானுன்னைப் பிரிந்துதரிக்கவல்லளாவது என்றுகருத்து. தண்புனல் - ஸீதளங்களான ஜலங்களாலே, சூழ் - வேஷ்டிதமான, திருவரங்கத்தாயென்னும்- ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், அந்த க்ருஷ்ணாவதாரத்திலும்உதவாதார்க்காகவன்றோ கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்கிறாளென்றுகருத்து. என்தீர்த்தனேஎன்னும் - என்னுடைய தீர்த்தனேஎன்னாநிற்கும், எனக்கு பாவநபூதனே என்னாநிற்குமென்றபடி. எனக்கு ஸமஸ்தப்ரதிபந்தக விரோதிகளையெல்லாம் போக்கினவனே என்னாநிற்கிறாளென்கை. என்னுடைய - மதீயையான, கோமளக்கொழுந்து - ஸுகுமாரமான பதாம்பம்போலே அத்யந்தஸௌகுமார்யவதியான பெண்ணானவள், கொழுந்து - பதாம்பம், கோல - ரமணீயங்களான, மா - மஹத்துக்களான, விஸாலங்களான என்றபடி. மழை - வர்ஷம்போலே ஸ்ரவிக்கிற ஜலங்களான, கண் - நேத்ரங்கள், பனிமல்க - ஜலம்ப்ரவஹிக்க, இருக்கும்

மூ—கொழுந்துவானவர்கட்கென்னுங்குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னும்* அழுந்தொழுமாவியனலவெவ்வுயிர்க்குமஞ்சனவண்ணனேயென்னும்* எழுந்துமேல்நோக்கியிமைப்பிலளிருக்குமெங்ஙனேநோக்குகேனென்னும்* செழுந்தடம்புனல்சூழ்த்திருவரங்கத்தாயென்செய்கேனென்திருமகட்கே* ॥அ॥

ஆ—உக்தமான வைலக்ஷண்யங்களையும் போக்யதையும் ஸஜாதீயஸம்ச்லேஷவிரோதியான வென்னுடையவாவங்களையும் போக்கியருளாயென்னும் சொல்லிக்கொண்டுபிரிவென்னுஞ் சொல்லுங்கூடப்பொறுக்கமாட்டாதபடியான ஸௌகுமார்யமுடையாளான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை தன்னுடைய வழுகியதிருக்கண்கள்நீர்மல்கவிருக்குமென்கிறாள். ॥எ॥

(கொழுந்து) ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனு மயர்வறுமமரர்களதிபதியா யவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருந்துவைத்து மோவவிஷயா த்ருஷிதனுக்கொண்டு பிறந்தருளி வஷ்டத்திலே ஸ்வகீயமான மோவமாவிஜாதங்களையும் பசுக்களையும் ஸ்ரீமோவர்த்தனத்தை யெடுத்துரக்ஷித்தருளின உன்னுடைய நிரவதிகமான காருண்யத்துக்குங்கூட விஷயமல்லேனோவென்னும். பின்னையும் நீ பார்த்தருளாதொழிந்தவாறே யழாநிற்கும். தன்னுடைய வசேஷிதம்பெறுகைக்காக உன்னைத்தொழாநிற்கும். தன்னுடைய வார்த்த்யாதிசயமாரயமா

இ—செய்கிறார் (பிரிவென்னுஞ்சொல்லுமித்யாதியால) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

கொழுந்துவானவர்கட்கென்கிறவிடத்தில் ஸௌசீல்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால்) அத்தையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) இங்கே ஸ்வாமித்வமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபேத்யாதியால்) குன்றேந்திஎன்கிறவிடத்தில் ஸௌசீல்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (மோவேத்யாதியால்) குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஷ்டத்திலே ஜத்யாதி அல்லேனோவென்றுமித்யந்தம்) ஆவியனலவெவ்வுயிர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவார்த்தேத்யாதியால்) எழுந்துமேல்நோக்கி இமைப்பிலளிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமா

ஸ—நிச்லேஷமாயிருக்கும், தன்னுடைய வார்த்திநிக்கெல்லா மவன்வாராதொழிந்தவாறே இப்படி கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்றுகருத்து. ॥எ॥

வானவர்கட்கு - வாஸுதேவாவாஸிகளுக்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. கொழுந்தென்னும் - கொழுந்துபோலே ஸிரோபூதனென்று சொல்லாநிற்கும், அவர்களுக்கு நிரதிசயபோக்யனென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. குன்று - பர்வதத்தை, மோவர்த்தனத்தையென்றபடி. ஏந்தி - கையிலேயபிடித்து, கோநிரை - மோவஜாதியை, காத்தவனென்னும் - ரக்ஷித்தவனென்றுசொல்லாநிற்கும், அவனுக்குப்பரக்ஷமில்லாமையாலே யென்னை ஸமீபழக்கிறேனோ ஸாமர்த்யமில்லாமையாலே இழக்கிறேனோவென்று வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். அழும் - பின்னையும் நீ வாராதொழிந்தவாறே அழாநிற்கும், தொழும் - உன்னைக்குறித்தஜலிபண்ணாநிற்கும், ஆவி - ஆத்மாவானது, அனலவெவ்வு - அனலாலேவேகும்படி, சோகாக்நியாலே தஹ்யமாம்படி, உயிர்க்கும் - பெருமூச்சுவிடாநிறதும, அஞ்சனவண்ணனேயென்னும் - என்னையிப்படியாகச்செய்யாக்கின நீலவிக்ரஹத்தையுடையவனேயென்று சொலலாநிற்கும், எழுந்து - இவளார்த்தியைக்கேட்டு நீ வருகை ஸம்பாவிதமென்று ப்ராந்தியாலே எழுந்திருந்து, மேல்நோக்கி - மேலேநோக்கி, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்தாப்போலே யாகாசத்திலே நீ வரப்புகுகிறாயென்று கருத்தாலே ஆகாசத்திலே பார்த்தென்றபடி. இமைப்பு - நிமேஷம், இலள் - இல்லாதவளாக, இருக்கும் - இராநிற்கும், நீ வருகிறதை அடியேதுடங்கிக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கண்கொட்டாதே பார்த்துக்கொண்டிருக்குமென்றபடி. இமைப்புஎன்றுநிமேஷம். எங்ஙனேநோக்குகேனென்னும் - அப்படி வரக்காணாதவாறே உன்னைநானெப்படி காணப்புகுகிறேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள், செழும் - ரமணீயங்களான, செழுஎன்று ரமணீயம். தடம - விசாலங்களான, புனல் - ஜலங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, "ப்ரதீர்ணயஸஸாஸஸிந்தீமோ" யான ஸரஸாதிகளாலே பரிவ்ருதமானஎன்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனே, என்திருமகட்கு - என்னுடையவளான லக்ஷ்மீஸத்ருசையான விப்பெண்பிள்ளைக்கு, என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன், இவ்வார்த்திக்கடியான மோஹத்தை யளவுபடுத்துவேனோ, வாராதவனை

மூ—என்திருமகள்சேர்மார்வனேயென்னுமென்னுடையாவியேயென்னும்* நின்திருவெயிற்றாலிடந்துநீகொண் டநிலமகள்கேள்வனேயென்னும்* அன்றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்டவாய்மகளன்பனேயென்னுந்* தென்

ஆ—ம்படி நீ வெளிக்காட்டின ஸௌலப்யத்தைப்பண்ணும். என்னுடையஸத்தாவுமெல்லாம்போம்படி உன்னுடையவஸீகரமான வராஹமேனியைக் காட்டியருளாயென்னும். நீவரும்படி காணவேணுமென்றெழுந்திருந்து ஸந்நிதியிலேவந்தபின்பு ஆகாஶத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். அங்குங்காணாதொழிந்தவாறே உன்னைக் காண்கைக்கு உபாயமேதோவென்னும். செழுந்தடம்புனல்சூழ் திருவரங்கத்தாய் என்திருமகட்கினிநான்செய்வதென்னென்றுகூப்பிடுகிறாள். ॥அ॥

(என்திருமகள்) ஸர்வலோகஶேஷியாய் ஸர்வகல்யாணகுணாகரியாயிருந்த பெரியபிராட்டியார்க்குமஶேஷியாய் உன்னுடைய குணங்களாலே தாஸ்யத்தை விரும்புமவளான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்குமஶேஷியாய் தன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌரப்யாதிகளாலே ஸம்ஶ்லேஷகல்யாணகுணங்களாலே பாரதந்த்ர்யம் ஸம்பந்நமாகையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கும் ப்ரணயியாயிருந்த நீ தத்ஸம்ஶ்லேஷமாகையாலே என்னை ரக்ஷிக்கப்போகிறாய்போலே இன்னமும் தத்ஸ்பர்ஶமென்றென்னை யுன்திருக்கண்களாலே பார்த்தருளாயென்றுசொல்லும். இவளுக்காகக்கோயிலிலே கண்

இ—ருளிச்செய்கிறார் (நீவரும்படிஉத்யாதியால்) எங்ஙனேநோக்குகேனென்னு மென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குங்காணாதித்யாதியால்) ॥அ॥

✱ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

திருமகள்சேர்மார்வனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) நீகொண்டநிலமகள் கேள்வனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையகுணங்களாலேஉத்யாதியால்) அன்றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்ட என்கிறவிடத்தில் ஸமித்தவசனத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையநிரவதிகேத்யாதியால்) ஆய்மகளன்பனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நப்பின்னையித்யாதியால்) என்திருமகளென்கிறவிடத்திலே என்பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்ஶ்லேஷமாகையாலேஎன்று) என்னுடையாவியேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைரக்ஷிகேத்யாதியால்) வாக்யத்திலவிவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) தாத்பர்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுக்காகவித்யாதியால்) ॥கூ॥

ய—வாப்பண்ணுவேனோ, இவ்விரண்டுமொக்கமன்றோவென்றுகருத்து. ॥அ॥

என்திருமகள் - எனக்கு ஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியார், சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிறாளென்றபடி. மார்வனேஎன்னும் - வக்ஷம். பெரியபிராட்டியார்க்கு நான் ஸ்வபாவஸித்த தாஸ்யமுடையேனான ஶேஷபூதையென்றன்றோநீஎன்னையென்றுமாதரிக்கிறது, இப்போதுமவளுடைய ஸம்பந்தமாகவேன்னைகடாக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாளென்றுகருத்து, நின் - உன்னுடைய, திருவெயிற்றால். ஸ்ரீவராஹத்தின்தம்ஷ்ட்ரையால், எயிறு - தம்ஷ்ட்ரை. "த்ரஷ்டாவராஹ தம்ஷ்ட்ராக்ரஶ்ரீகௌஸ்துபவ்ருதம்" என்னும்படி அதிரமணீயமான திவ்யதம்ஷ்ட்ரையாலே என்றபடி. இடந்து - ஸம்ஹிதிதலத்தில்நின்றுங்கீண்டெடுத்து, உன்னை யபாஶ்ரயிக்கொண்டாகிலும் ப்ரணயிநிகளுக்கு நீ கார்யஞ்செய்யுமவனல்லேயோ வென்கிறாளென்றுகருத்து. நீகொண்ட - இப்படி உன்னுடையப்ரணயிகுணத்தைக்காட்டி நீயுனக்கு ஶேஷமாக்கிக்கொண்ட, நிலமகள் . பூமிப்பிராட்டிக்கு, கேள்வனே என்னும் - உத்தமனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், அன்று - க்ருஷ்ணனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறுவேனோவென்று நப்பின்னைப்பிராட்டியார் தாபப்படாநின்றவந்த காலத்தில், உரு - இடிபோலே பயங்கரமான ப்ரக்ருதியை யுடையவையான வ்ருஷபங்களை, உருவென்று இடிபோலே பயங்கரப்ரக்ருதியான்வ்ருஷபவுக்குப்பேர். ஏழு - ஏழுகளையும், தழுவி- ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணி, மாயமிஷத்தாலேவீழ்த்தென்றபடி. நீ... ஸம்ஶ்லேஷமாயநமாகையாலே தத்ஸம்ஶ்லேஷம்போலே க்ருஷ்ணனுக்கு போக்யமாயிருந்ததென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக வசனத்தை தழுவுதலாகச் சொல்லுகிறாள். நீகொண்ட - நீயுனக்காக்கிக்கொண்ட. ஆய்மகள் - கோபகுமாரிகைக்கு நப்பின்னைப்[illegible]ட்டிக்கென்றபடி. அன்பனேயென்னும் - ப்ரியதமனேயென்று சொல்லாநிற்கும், இப்படியவர்கள்பக்கலிலே ப்ரணயியாயிருந்த நீ அவர்களுக்கு ஶேஷமான வென்பக்கலிலே க்ருபைபெ

மூ—திருவரங்கங்கோயில்கொண்டானே தெளிகிலேன்முடிவிவடனக்கே* ||௯||

முடிவிவடனக்கொன்றறிகிலேனென்னு மூவுலகாளியேயென்னுங்* கடிகமழ்கொன்றைச்சடையனேயென்னுநான்முகக்கடவுளேயென்னும்* வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்னும்வண்டிருவரங்கனேயென்னும்*

ஆ—வளர்ந்தருளுகிற நீ இவளைப்பார்த்தருளுகிறதில்லை, இனியிவளுக்கென்னாய்விளையுமென்றோன்று மறிகிறிலேனென்கிறாள். ||௯||

(முடிவிவள்தனக்கு) இப்பெண்பிள்ளைதனக்கு முடிகைக்கொருபாய மறிகிலேனென்னும், ப்ரஹ்மருத்ராதி ஸகலதேவதைகளுக்கு ரக்ஷகத்வேன அவர்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி ஸத்தாஹேதுவானவனே? உன் திருவடிகளிலவர்களோபாதி யுறவுயோராதோவென்னும், அயர்வறுமமரர்களையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கிக்கொண்டிருக்கிற வுன்னைக்காட்டியருளாயென்னும், கோயிலிலேபுகுந்து கண்வளர்ந்தருளி ஸம்ஸாரிகளை நம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற பரமோதாரனேயென்னும்.

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ—மூவுலகித்யாதிகடவுளேயென்னுமித்யந்தத்துக்கு வ்யாக்யாநமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதியால்) இதுக்குப் பரிதாபமருளிசசெய்கிறார் (உன் திருவடிகளிலித்யாதியால்) வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) வண்டிருவரங்கனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேஇத்யாதியால்) அடியடையாதாள்போலிவளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெருமாள்திருவடிகளையித்யாதியால்) சேர்ந்துமுடியவென்றது – சேர்ந்துதலைக்கட்டஎன்றபடி. போய்முடிந்தாளென்றது – மிகவும் சிதிலையானாளென்றபடி.

ஈடு—பண்ணு தொழிவதெங்ஙனே யென்றாளென்றுகருத்து. தென் – ஸுந்தரமான, திருவரங்கம்– ஸ்ரீரங்கத்தை, கோயில் கொண்டானே – கோயிலாகக்கொண்டவனே, அவதாரத்திலே யுதவாதாருன்னை யிழந்து போகாதபடி கோயிலை நித்யவாஸஸ்தாநமாக ஸ்வீகரித்தவனே என்றபடி. இவள்தனக்கு – இப்பெண்பிள்ளைக்கு, தன்னென்றுஸ்வாதந்த்ர்யபோதம். முடிவு – ஊஜ்ஜீவநத்தை, முடிவு – அவஸாநம், தெளிகிலேன் – தெளியமாட்டுகிறேனில்லை, நீஎத்தனை ரக்ஷகனேயாகிலு மிவளுடைய வ்யஸநாதிசயத்தைப் பார்த்தாலிதுக்கு முடிவுண்டாகப் புகுகிறதாகவெனக்குத் தோற்றுகிறதில்லைஎன்றபடி. ||௯||

இவள் – இப்பெண பிள்ளையானவள், தனக்கு– விரஹாக்நி தஹ்யமாநையானதனக்கு, முடிவொன்று – முடிவை யொன்றையும், முடிக்கைக்குபாயமொன்றையு மென்றபடி. இங்குமுடிவு சப்தம் முடிக்கைக்குபாயபரம். அறிகிலேனென்னும் – அறியமாட்டுகிறிலே னென்றுசொல்லுகிறாள். இந்தவிரஹ தசையிலே தனக்கு முடிகையே நன்மை யென்று நினைத்து அதுக்குபாய மொன்று மறியமாட்டுகிறிலே னென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்று கருத்து. மூவுலகாளியே என்னும் – மூன்றுலோகங்களையு மாளுகிறவனேஎன்னாநிற்கிறாள், மூன்றுலோகங்களையுமாளுகிற விஷ்ணுகரக்ஷகத்வமுடையனே என்றுசொல்லுகிறாளென்றபடி. கடி – பரிமள மானது, கமழ் – பரிமளியாநிற்கிற, கமழ்கை – பரிமளிக்கை. பரிமளம் ப்ரவஹியாநிற்கிற என்றபடி, கொன்றைச் சடையனே யென்னும் – கொன்றைப்பூவை ஜடையிலே யுடையவனேயென்னாநிற்கிறாள். ருத்ரனுக்கரக்ஷகனே என்றுசொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. நான்முக – சதுர்முகமான, கடவுளேயென்னும்– தெய்வமேஎன்னாநிற்கிறாள். கடவுள் – தெய்வம், சதுர்முகதேவதைக்கரக்ஷகனே என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடுள்ள வுறவு அபேக்ஷிதையான என்றோடுனக் கிலலையோ வென்று வடிகாகூபயம். வடிவுடை – திவ்யரூபத்தை யுடையவர்களான, அநவச்சிந்நாநந்த ரஸமெல்லாம் வடிவிலேதோன்றும்படி யுஜ்ஜ்வலரூப சாலிகளான என்றபடி. வானோர் – நித்யஸூரிகளுக்கு, தலைவனேஎன்னும்– ப்ரதாநனே என்னாநிற்கிறாள், உன்னழகாலேயவர்களை தோற்பித்தடிமை யாக்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு சேஷியாயிருக்கிறவனே என்றுசொல்லுகிறாளென்றபடி. அவர்களுக்கு நீயுன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலேஎனக்கு முன்னைக்காட்டியருளா யென்கிறாள் என்று தாத்பர்யம். வண் – உதாரமான, திருவரங்கனேயென்னும் – ஸ்ரீரங்கத்திலேயிருக்கிறவனேஎன்னாநிற்கும் நித்யஸூரிகள் ஸ்வாத்மாநுபவிக்கிறதாய்ப்போகாதே ஸம்ஸாரிகளுமநுபவிக்கும்படி கோயிலிலே

ஸூ— அடியடையாதாள்போலிவளணுகியடைந்தனள்முகில்வண்ணனடியே* ॥ ௰ ॥
முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்மொய்புனற்பொருநல்* துகில்வண்ணத்தூநீர்சேர்ப்பன்
வண்பொழில்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்னசொல்மாலையாயிரத்திப்பத்து

ஆ— இனி பெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து முடியமாட்டாள் போய்முடிந்தாளென்னும்படி ப்ராப்யமானவிவள் ஸ்வரூபமானவிந்த விஶ்லேஷ நிபந்தனமான நிரவதிகது:க்கமெல்லாம் விஸ்ம்ருதமாம்படி தானாசைப்பட்டபடியே பெரியபெருமாள்திருவடிகளையே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றாள் என்றிவளுடைய திருத்தாயார் ஸ்ரீதேவியாகிறாள். ॥ ௰ ॥

(முகில்வண்ணன்) பெரியபெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து ஸர்வப்ரகாரஸம்ஶ்லேஷமும் பண்ணப்பெறுகையாலே உஜ்ஜீவநராய் ஸாக்ஷாத்ஸம்ஸார நிவர்த்தகமான திருப்பொருநலாலும் ஶ்லாகநீய திவ்யதேஶ ஸம்பந்தாதிகளாலும் விலக்ஷணமான திவ்யநகரியிலிருந்த சடகோபன் முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொல்மாலையாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார் பெரியபெருமாள்திருமேனியில் நீலமான ஜ்யோதிஸ்ஸின்வெள்ளத்தாலே ஶ்யாமளமான திருநாட்டிலே யயர்வறுமமரர்கள்சூழ ஸுகித்திருப்பாரென்றுகருத்து.

இ— அனுகூலதத்ராதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமான ஸித்த்யாதிகளால்) இத்தால் ஸர்வேஶ்வரனிவளுடைய ஆர்த்தியையறிந்து தன்ஸௌலப்யாதிஶயத்தாலும் ஔதார்யத்தாலுமிவளுடையவாஞ்சாஸம்ஶ்லேஷத்தை விஶேஷித்து ப்ரகாஶிப்பிக்க இவளுக்கதால்பிறந்த வாத்ஸல்யத்தைக்கண்டு தாயார் ஸந்தோஷியாய்ச்சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதமே. ॥ ௰ ॥

நிகமனம்.

முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்த்யாதியால்) மொய்புனற்பொருநல்துகில்வண்ணத்தூநீர்சேர்ப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்த்யாதியால்) வண்பொழில்சூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யதேஶத்யாதியால்) வண்குருகூர்ச்சடகோபனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யநகரத்யாதியால்) முகில்வண்ணவானத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளித்யாதியால்) இமையவர்சூழஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) பேரின்பவெள்ளத்தேஎன்கிற-

ஸ— வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேஶ்வரனேஎன்கிறாளென்று பாடமெடுப்பு. நீ கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸம்பந்தம் பெறவேண்டாவோ என்கிறாளென்று ஸாரதாத்பர்யம். அடி - அவன்திருவடிகளை, அடையாதாள்போல்- அடையாதவள்போலே இருந்தவளான, இந்த விரஹத்தாலே யிவள் முடிந்து போயினளையொழிய இனியவன்திருவடிகளை யடையமாட்டாளென்னும்படி இருந்தவளான என்றபடி. இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், முகில்வண்ணன் - ஸௌலப்யமாவனுடைய, முகில் - மேகம், ஜலஸம்ருத்தியை வர்ஷிக்கும் மேகம்போலே ஸர்வருக்கும் முகங்கொடுக்கும் ஸ்வபாவரான பெரியபெருமாளுடைய என்றபடி. அடி - திருவடிகளை, அணுகி - கிட்டி, அடைந்தனள் - அடைந்தாள், ஶீக்ரமாக ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்று பரித்ருப்தையானாளென்று கருத்து. ॥ ௰ ॥

முகில்வண்ணன் - ஶ்யாமவர்ணரான பெரியபெருமாளுடைய, அடியை - திருவடிகளை, அடைந்து - ஸம்ஶ்லேஷித்து, ஶீக்ரமாக விஶதமாக ஸந்தோஷித்தென்றபடி. அருள்சூடி - க்ருபையை ஶிரஸாவஹித்து, அவருடைய ப்ரஸாதத்தைப் பெற்றுஎன்றபடி. உய்ந்தவன் - உஜ்ஜீவித்தவரான, விரஹதாபந்தீர்ந்து பரித்ருப்தரான என்றபடி. மொய் - நிபிடங்களான, ஸம்ருத்தங்களான என்றபடி. புனல் - ஜலங்களை யுடைத்தான, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியி னுடைய, இதுக்கு நீர் என்கிறத்தோடேயன்வயம். துகில்வண்ண - பட்டவர்ணவஸ்த்ரம்போலே, துகில் - பட்டவஸ்த்ரம், தூ - ஶுத்தமான, "ஶ்லாகநீயம் ப்ரஸன்னாம்பு ஸந்நாஶ்ரயம்" என்கிறபடியே ஶுத்தமானதென்று பாடமெடுப்பு. நீர் - ஜலத்தை, சேர்ப்பன் - சேர்ந்தவரான, தாம்ரபர்ணீ ஸமீபவர்த்திநகரரான என்றபடி. வண் - உதாரங்களான, பொழில் - உத்யானங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, வண்குருகூர் - ஶ்லாகநீய திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன - ஶ்யாமவர்ணன்விஷயமாக அருளிச்செய்ததான, சொல்மாலையாயிரத்து - ஸஹஸ்ரஸங்க்யாகத்தில்

மூ—ம்வல்லார்* முகில்வண்ணவானத்திமையவர்சூழவிருப்பர்பேரின்பவெள்ளத்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸ்துதிகவராவோ: ப்ராப்யகாநுபவஜநித நிரவதிகாநந்த ஸாகரமக்நராயிருப்பரென்கிறார். ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஸ்துதிகேத்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ— இப்பத்தும்- இந்த பத்து பாட்டுக்களையும், வல்லார்- அப்யஸிக்கவல்லார்கள், முகில்வண்ண- மேகவர்ணமான, பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியி லத்ய ஜ்வலாதிவ்யாஸங்களாலே நீலவர்ணமான என்றபடி. வானத்து- பரமபதத்திலே, இமையவர்-தேவர்கள், நித்யஸூரிக ளென்றபடி. சூழ- இவர்கள்பக்கலாதர அதிசயத்தாலேசூழ்ந்துகொண்டிருக்க, பேரின்ப வெள்ளத்தே - மஹாநந்தஸாகரத்திலே, இன்பம் - ஆநந்தம் பரிவாஹமான ஸமுத்ரத்திலேஎன்றபடி. இருப்பர் - நித்யமாக ப்ரதிஷ்டிதராவர்கள். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(கங்குலும்பகலும்.)

ஸ்ரீரங்கே ஸந்நிதாநாத் த்ரிவிதஜகதநுஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வஶாலீ
வித்யுத்ஸாந்த்ரபோஷ்மாக்ரஶயநத: ஸாந்தஸாகரோதாரபாவம் ।
ஶரீரஶரீரவ்யூஹாநாஜஹத் ப்ரபந்தோபகீயாதத்பரவாச்
ஸ்வாஶ்ரிதாநாம்விமோசநாய ஸுஸம்ஶயதிவேத்யாஸ்யத்ராணம் ஶரணம் ॥

(ஸ்ரீரங்கேஸந்நிதாநாத்) செங்கயல்பாய் நீர்திருவரங்கத்தாய் - மத்ஸ்யங்களுக்குங்கூடக் களித்துவர்த்திக்கும்படி ப்ரசுரமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஸ்ரீரங்கத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (த்ரிவிதஜகதநுஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வ:) முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் - எல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், ஆஶ்ரிதஸௌலப்யத்தாலே ஈநகாரமாயெயிலே "காகுத்தாகண்ணனேயென்னும்" என்றுசொல்லுகிற அவதீர்ணராகவும் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. (ஶாந்திவாச) சிட்டனே - பரிசுத்தனைகையாலும், (வித்யுத்ஸாந்த்ரபோஷ்மாவாச) அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானே - விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும் (உராஶயநத:) பைகொள்பாம்பணையாய் - தன்திருமேனிஸ்பர்ஶத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே விகஸிதமான பணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வானை திருப்படுக்கையாகவுடையவனைகையாலும், (ஸாந்தஸாகரோதாரபாவம் ஶரீரஶரீரவ்யூஹாநாஜ) பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய் - வேதநருடைய கர்மாநுரூபமாக ஸுகது:க்கங்களைக் கொடுக்குமவனைகையாலும், (ஜஹத்ப்ரபந்தோபகீயாதத்பரவாச) இங்கேகஸம்விபக்ஷிதமன்று குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னும் - நின்திருவெயிற்றுலித்யாதி - முகில்வண்ணனடியை - சௌலப்யத்தையெடுத்து மோமோவாகுசர்கருவகரிக்கையாலும், வராஹரூபத்தைக்கொண்டு ஸ்துதிக்குவகரிக்கையாலும், ஸதர்சகஸமாஹகம்போலே ஶ்யாமமாய்க்குளிர்ந்திருக்கிற வடிவையுடையனைகையாலும், எல்லார்க்கும்ஸ்வாமியான ஸ்ரீரங்கநாயன் ஸ்வாஶ்ரிதருடைய மநோஹர்ஷத்தை ஶமிப்பியாநிற்கிறானென்று "கங்குலும்பகலும்" என்கிறஶ்லோகத்திலே காரிமாறன் அருளிச்செய்தானென்கிறார். ॥

ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (வெள்ளைச்சுரிசங்கு) இப்பிராட்டியோடே பெரியபெருமாள் ஸம்ச்லேஷரஸத்தை யநுபவித்து அந்த ஸம்ச்லேஷப்ரஸங்கமுள்ளடங்காதபடி பெருகினவாறே அதுஸாத்மிக்கைக்காகவு மாத்ருவதிகளுடைய ஶ்ரமஶமநார்த்தமாகவுந் தென்திருப்பேரையிலே எழுந்தருளத்திருவுள்ளத்தே கோலியருளி இவளுடைய ஸம்வாதார்த்தமாக இவளிடத்திலே க்ஷிப்ரப்ரஸ்தாநத்தைப்பண்ணியருளி தென்திருப்பேரையிலே வேட்டைக்குப்போய்வருகிறோமென்றருளிச்செய்ய, இப்படி பதிவ்ரதையான இவள் ப்ரணயவிச்லேஷமாகையாலு மிவனெழுந்தருளுகை யிவனைக்காணுதொழிகைக்கு ஹேதுவென்னுமிட மறியாமையாலு மெழுந்தருள ஸம்மதித்து விஜயத்தைப்ராசம்ஸித்து திவ்யாயுதங்களைக்கொடுத்தருளி "க்ஷுராஶ்வநேநாத்யாஜ ஶம்ஶா ந்யஸ்யத்வாந்ஷீ" என்னும் ஶ்ருதியைப்போலே திருப்பல்லாண்டுபாடிக்கொண்டு திருவணுக்கன் திருவாசலளவும் பின்னேயெழுந்தருளப் பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி தாமரைத்தடாகம் மலர்ந்தாப்போலேயிருந்த திருக்கண்களாலே யிவளைப்புரிந்துபார்த்தருளி இவளாலேயநுஜ்ஞாதனாய்த் தென்திருப்பேரையிலேயெழுந்தருள, இவளவனைக்காணுமையாலே அத்யந்தவ்யஸநியாய் அவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலேயெழுந்தருள வுத்யோகிக்க இவளுடைய திருத்தாயாரும் தோழிமாரும் மற்றுமுள்ள பந்துக்களு மிவளை ப்ரதிஷேதிக்க நான்போகைதவிரேன், தனியேபோனளென்னும் பழியுங்களுக்கு வாராமே

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ — கீழ்ப்பாட்டில்சொன்னபடியே ஆழ்வார் பெரியபெருமாளோடு ஶாஶ்வதஸம்ச்லேஷவிஶேஷத்தைப்பெற்று ஸந்துஷ்டராயிருக்க விச்லேஷதசையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியான பெருபிராட்டியினுடைய பேச்சுக்களைப்பேசுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன? இப்போதிவர் ஶாஶ்வதாநுபவவிஶேஷஜத்தாலே ஸம்ஷ்லேஷஸந்துஷ்டராயிருந்தாரேயாகிலும் பாஹ்யஸம்ச்லேஷங்கிடையாமையாலே பின்னையுமவஸந்நராய் இப்போதவனோடு பாஹ்யஸம்ச்லேஷம்பெறவேணுமென்று ஆசைப்படுகிற தம்முடையதசையை பெரியபெருமாளோடு ஸம்ச்லேஷித்துப்பிரிந்து விரஹார்த்தையான பெருபிராட்டியானவள் தான் திருப்பேரையில் செல்லவேணுமென்று அன்னைமாரையும் தோழிமாரையுங்குறித்துச்சொல்லுகிற வாக்யாவஸ்தைமுத்தாலே பேசுகிறாளென்கிற கருத்தாலே யவதரிப்பிக்கிறார் (இப்பிராட்டியோடே இத்யாதியால்) இப்படி ஸாவஸ்தைத்திலே இத்திருவாய்மொழி ஸங்கதமானாலும் அந்யாவஸ்தைத்திலே பெரியபெருமாளோடு ஸம்ச்லேஷிக்கவேணுமென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வ்யஸநப்பட்ட விப்பிராட்டி இத்திருவாய்மொழியிலே திருப்பேரையிலே செல்லவேணுமென்று பேசுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸம்ச்லேஷரஸமித்யாதியால்) இத்தனை ஸம்ச்லேஷம் நடவாநிற்க இவளவன்விச்லேஷத்தை ஸம்மதிப்பளோ, இவள் ஸம்மதிக்கவில்லையாகில் அவனிவளை விச்லேஷித்துப்போகை யுசிதமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவளுடைய ஸம்வாதார்த்தமாக இத்யாதியால்) ப்ரணயவிச்லேஷமாகையாலுமென்றது - ஸம்ச்லேஷரஸாதிசயத்தாலுண்டான மதமாகையாலே விச்லேஷமின்னபடியிருக்குமென்று தெரியாதேபோம்படி அத்தை மறந்தவளாகையாலுமென்றபடி, (இவனெழுந்தருளுகை இத்யாதி) இவன் திருப்பேரைக்கெழுந்தருளுகிறது இவனைக்காணுதேபோகைக்கு ஹேதுவென்னுமிடத்தை யறியமாட்டாதபடி அத்யந்தமுக்தையாகையாலுமென்றபடி. இவன் திருப்பேரைக்கெழுந்தருளுகிறதுவும் ஒருஸம்ச்லேஷவிஶேஷமென்றே எண்ணிக்கொண்டிருந்தாளென்றுகருத்து. இப்படி அவனைப்பிரிந்தவிவள் பாஹ்யவஸ்துக்களோடு அவன் ஸம்ச்லேஷித்திருந்த தசையிலுண்டான வஸ்துக்களை நினைத்துச்சொல்லுமத்தனையொழிய ஸந்நிதானத்திலேயிருக்கிற தான் காணுதவனுடைய வ்யாபாரஸம்பந்தங்களை வெள்ளைச்சுரிசங்கொடி இத்யாதியாலே யிவள் பேசக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விஜயத்தையித்யாதியால்) திவ்யாயுதங்களைக்கொடுத்தருளி என்கிறவிடத்திலே "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா... ணீயநாஷீவாயமேதக்ஷணா தேஜஸாதபோஹ்ராஜேந்த்ரா: வஸுதாவுமீஜயஸ்தா" என்கிற ஶ்லோகஸூசிதம். திருவணுக்கன் திருவாசலளவுஞ்சென்று வ்யாபாரஸம்பந்தங்களையெல்லாங் காண்கையாலே இவளவற்றைச் சொலலக்கூடுமென்றதாய்த்து. புரிந்துபார்த்தருளி என்றது - திரும்பிப்பார்த்தருளியென்றபடி. *

மூ— வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தித்தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே* புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைக் காணீரென்சொல்லிச்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தவேதவொலியும்விழா

ஆ—நீங்களேயென்னைத் தென்திருப்பேரையிலே யீண்டெனக்கொண்டுபோய்விடுங்கோளென்கிறாள். நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்ய ஸம்பந்நமான நிஶாகரஸாத்ருஶ்யம்போலேயிருந்த ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், நிரதிஶயதீப்தியுக்த ஸூர்யஸாத்ருஶ்யம்போலேயிருந்த திருவாழியையுமேந்தி, பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போலே பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறிய நீளி இலங்கொளிசேரரவிந்தம்போன்ற நீண்டகண்களையுடையனானவ னென்னெஞ்சினூடே சாரிகைத்திரிந்தருளுகிறபடி நீங்கள் காணகிறிலிகோள். இன்னபடியென்றெனக்குச் சொல்லநிலமாகிறதில்லை, ஆதலாலவனை யொருக்ஷணங்காணுதொழியில் தரிக்கமாட்டேன் வேதகோஷத்தாலும் உத்ஸவகோஷத்தாலும் ஶ்ரீமான்களான பாகவதர்களுடைய ஸம்ப்ரமகோஷத்தாலும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான திருப்பேரையிலே உத்ஸவதர்ஶநீய நிரவதிகவைபவ

❊ முதற்பாட்டு ❊

இ— வெள்ளைச்சுரிசங்கொடு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்யத்யாதியால்) ஆழியேந்திஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயதீப்தீத்யாதியால்) புள்ளைக்கடாகின்ற என்கிறவிடத்தி லபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பொன்மலையித்யாதியால்) மீமிசைஎன்றது - உபரி என்றபடி. கநககிரியுபரி காலமேகம்போலேஎன்றபடி. தாமரைக்கண்ணனென்கிறதற்கு திருமொழிப்பாசுரத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இலங்கொளியித்யாதியால்) இலங்கொளி – விளங்காநிற்கிறகாந்தியானது, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, காந்தியுக்தமாயிருக்கிற என்றபடி. அரவிந்தம்போன்ற – அரவிந்தஸத்ருஶமான, புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையித்யாதியால்) என்சொல்லிச்சொல்லுகேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதியால்) ஸந்தர்பத்துக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதி) வேதவொலியுமித்யாதி விளையாட்டொலியுமென்பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதகோஷத்யாதியால்) ஶ்ரீமான்களானவென்கிறவிடத்திலே "யோகாக்ஷீ ஶ்ரீமாநாம் ... பாஸ்வரா: । ... ஶ்ரீவத்ஸ ..." என்கிறஶ்லோகமநுஸந்தேயம். வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்ஸ

ப— அன்னைமீர்காள்? - மாத்ருஜநங்காள், வெள்ளை - தவளமான, ஶுப்ரமான திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி ஶுக்லமான என்றபடி, சுரிசங்கொண்டு - சுரியையுடைத்தான ஶங்கத்தோடே, சுரி - சுழல், சுழித்தச்சுழிபோலே வர்த்துலமான ஆகாரவைலக்ஷண்யவிஶேஷத்தையுடைத்தான ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோடேகூட என்றபடி. ஆழி - சக்ரத்தை, அப்படியொருவிஶேஷண மிட்டுச்சொல்ல வொண்ணாதபடி. அதிஸுந்தரமான ஶ்ரீஸுதர்ஶநத்தைஎன்றபடி. ஏந்தி - அவற்றில்ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே திருக்கைகளாலே ஏந்திக்கொண்டென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன் - ஸர்வாதிகாரணபூதன், ஸூர்யனுக்கும் திருக்கண்களுக்குமசேதநஸம்பந்தத்தாது இவைகளுடையதெஶ்வர்யத்துக்குண்டாயிருக்கையாலே. அதாவது:— திருக்கண்களைப்போலே ஸூர்யனுங்களும் திருமேனிக்கலங்காரமாயிருக்கையாலும் ஸூர்யனுங்களைப்போலே திருக்கண்களும் எல்லாரையும் தோற்றுககாலிலே விழப்பண்ணுகையாலுமென்றபடி. என்னெஞ்சின் - என் நெஞ்சினுடைய, ஊடே - மத்யத்திலே, புள்ளை - பக்ஷியை, கருடனை என்றபடி, கடாகின்ற - ஸுகமாக நடத்துகிற, ஆற்றை - ப்ரகாரத்தை. ஆறு - ப்ரகாரம், கடாகின்ற ஆற்றைஎன்கிறவிடத்திலே ஸம்யபிலேபகாரமும். காணீர் - காண்கிறிகோளில்லை. உங்கள்நெஞ்சிலே தோற்றுந ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு நீங்களிதுகூடாதென்றிருக்கக்கூடுமோ வென்றுகருத்து. நாங்கள் காணோமாகில நீசொல்லலாகாதோவென்ன? உத்தரஞ் சொல்லுகிறாள். என் சொல்லி - என்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி, சொல்லுகேன் - என்னெஞ்சில்நடக்கிற ஆஶ்சர்யத்தைச் சொல்லக்கடவே னென்றபடி. அதுவாவாசாமகோசரமென்றுகருத்து. வெள்ளச் சுகம் - வெள்ளமான ஸுகங்களை யுடையவனை, நிரவதிகாநந்தஸஹிதனை வென்றபடி. அவன் - அந்த ஸர்வாதிஶாயிதன், வீற்றிருந்த - வீறு தோன்றும்படி இருந்த, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸர்வோத்கர்ஷந்தோன்றும்படி எழுந்தருளியிருந்தவிடமான என்றபடி. இதுதிருப்பேரைக்கு விஶேஷணம். வேதவொலியும் - வேதகோஷமும், ஒலி – கோஷம், விழா

மூ—வொலியும்* பிள்ளைகுழாவிளையாட்டொலியுமறாத்திருப்பேரையிற்சேர்வன்நானே* ॥௨॥

நாணக்கருங்குழற்றோழிமீர்காளன்னையர்காளயற்சேரியீர்காள்* நாணித்தனிநெஞ்சங்காக்கமாட்டேனென்

ஆ— [illegible] ஸர்வேஶ்வரனைக்கொண்டிருக்கிற விருப்பைக்காணவேணும், நீங்களென்னைக் கொண்டுபோய்விடீர்களாகில நானேயாகிலும்போவேனென்று தன்னை நியமிக்கிற தாய்மாரையும் தோழிமாரையுங்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௧॥

(நாணக்கருங்குழல்) ஸ்நிக்தநீலகுடிலகுந்தளங்களையுடைய தோழிமாருமன்னையரும் மற்றுமுள்ள ஸம்பந்திஜநங்களும் நீதனியேபோகையீடல்லவென்றுசொல்ல, அவர்களைக்குறித்து நானென்னுடைய ஸ்வதந்த்ரமானநெஞ்சைக் காக்கமாட்டேன், எனக்குவஶ்யமன்று, ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணத்துக்காகத் திருநாட்டில்நின்றும ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனாய் வந்துபிறந்தருளி, அக்காலத்தில் பெறாதாருடைய இழவுதீரும்படி தேன்மொய்த்தபூம்பொழில தண்பணைசூழ் தென்திருப்பேரையில் ஸர்வேஶ்வரனெழுந்

இ—ஸம்ஶ்லேஷ இத்யாதியால்) சேர்வன்நானேயென்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களென்னையித்யாதியால) சேர்வன்நானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானேயாகிலுமித்யாதியால்) ॥௧॥

நான் திருப்பேரையிலேபோயல்லது நில்லேனென்று சொல்லவந்தவிவள் அத்தைப்பாட்டிலே என்னெஞ்சவன்பக்கலிலே கிடக்கிறதென்றுசொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரேத்யாதியால்) இத்தால் ப்ரதமபாதத்தில் பதங்களுக்கர்த்தமும் ஸூசிதமாயிற்று. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னுடையவித்யாதியால்) மணிவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவரித்யாதியால்) அக்காலத்திற்பெறாதாருடையஎன்றது - அந்த க்ருஷ்ணாவதாரகாலத்திலே ப்ரத்யக்ஷிக்கப்பெறாதாருடைய என்றபடி. வானப்பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—வொலியும்- உத்ஸவ கோஷமும், விழா- உத்ஸவம், உத்ஸவங்களிலுண்டான ஶங்கவாத்யாதி கோஷமுமென்றபடி. பிள்ளைக்குழா - பாலஸமூஹத்தினுடைய, குழா - ஸமூஹம், விளையாட்டொலியும் - க்ரீடநத்திலுண்டானகோஷமும், க்ரீடநகாலத்திலே பாலர்கள் சொல்லுகிற [illegible] ஜயகோலாஹலமுமென்றபடி. அறா - அறாதான, விச்சேதியாதவென்றபடி. இதுவெல்லாம் நித்யமாக நடவாநிற்கிறதானவென்றபடி. திருப்பேரையில்- திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே. நானே- நானே, நீங்கள் கொண்டுபோய் விடீர்களாகில்நான்தானேயாகிலுமென்றபடி. சேர்வன் - போவேன். ॥௧॥

நாணக் கருங்குழல் - ஸ்நிக்த ஸுரபிகளாய நீலங்களான குந்தளங்களையுடையவர்களான, நாணமென்று மயிர்முடிக்கிடும் கந்தத்ரவ்யத்துக்குப்பேர். நாணக்கருங்குழலென்று [illegible]. இப்படிவர்ணிக்க [illegible] ஸ்நிக்தைகளானவுங்கள் ஸம்ருத்தியிலேயாகில் நானுங்குப்போகவொட்டாதிரேனோவென்று கருத்து. இவளோடு ஸம்ஶ்லேஷ காலத்திலே தானேசாற்றிக்கழித்தவையாய் "[illegible]" என்கிறகணக்கிலே தங்களுக்கவன் ப்ரஸாதித்தருளினவையான ஸர்வகந்தத்ரவ்யங்களை யெல்லாமித்தோழிமார்கள் அவன்பக்கல ப்ரீதியாலே சுத்யாவியரித்துக்கொண்டிருக்கையாலே யவர்களுடைய ஸம்ருத்தியேயிவளுக்கு உத்தம்பன [illegible] ஸாரகமாய்க்கொண்டு பாதகமாயிருக்கைபாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். தோழிமீர்காள்?- ஸகிகாள், அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள், அயல்- அசலாரான, ஸமீபஸ்தஜந வ்யதிரிக்தரான என்றபடி. சேரியீர்கள்- ஊரிலிருக்கிறவர்காள், சேரி-ஊர், சேரியிலிருக்குமவர்கள். சேரியார், சேரியீர்களென்று ஸம்போதநம். அந்தரங்கதமைகளான தோழிமாரோடு அந்தரங்கைகளான தாய்மாரோடு அந்தரங்கரல்லாதவர்களோடு வாசியற இவளுடைய பாவத்தை யெல்லாருமறியும்படியாய்த் திவளுடைய வாத்ஸல்யதிஶயம். நான் - அவன்பேர் சொன்னால் நையும் ப்ரக்ருதியான நான், இத்தனி நெஞ்சம் – இந்த தனிநெஞ்சத்தை, சொல்விற்றுக் கேளாதே, ஸ்வதந்த்ரமான விந்த ஹ்ருதயத்தையென்றபடி. "[illegible]" என்றுகொண்டு ஒருவரையும் பாராதே போகாநின்ற விந்த ஹ்ருதயத்தையென்கை. காக்கமாட்டேன்- அவன் பக்கல் போகாதே தகையமாட்டேன்

மூ—ளார்பெருமானேயோ* ||ரு||

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுஞ்செறுமைம்புலனிவை* மண்ணுளென்னைப்பெற்றாலென்செ

ஆ— நிரோயிப்பித்தென்னைக் கைவிடுவாரைப்போலே யிராநின்றாய், நீயென்னைக்கைவிட்டால் வேறெனக்கு ரக்ஷகருளரோ? ஆதலால் ஸம்ஸாரேந்த்ரியங்களுக்கஸந்நிதியாயிருந்த திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்கள் சூழவெழுந்தருளியிருந்த வுன்திருவடிகளிலே யடியேனைவாங்கியருளாயென்கிறார். ||ரு||

(விண்ணுளார்) திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்த உன்திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கிற வயர்வறுமமரர்களையுங்கூட ஸ்வவஶமாக்கி யுன்திருவடிகளையிழப்பிக்கவல்ல விந்தஶப்தாதிவிஷயங்கள் தன்னிலமாவது பின்னைநீயுங்கைவிடுவது ஆனாலென்னையென்செய்யா இவைசெய்யும்பாபமே சொல்லநிலமல்ல இந்தவாமெயாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடையசொற்களிலும் கவிஶ்ரேஷ்டாஸஹ்ஸ்ரணஸாரவயான வென்னுடையஸ்நேஹத்திலும் முன்னைக்காணப்பெறாமையாலே யவஸந்நமான வென்னுடைய சக்ஷுராதிகரணங்களிலும்

இ— ஐத்யாதியால்) நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவிடுவாரையித்யாதியால்) ஆர்மருந்தினியாகுவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையித்யாதியால்) விண்ணுளார்பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தால் நீயென்னைப் வீவிக்கப்பார்க்கிறாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி இப்பாட்டிலே இப்படிகைவிடாதே என்னையங்கீகரிக்க வேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ||ரு||

* ஆறும்பாட்டு. *

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே ஐத்யாதியால்) செறுமைம்புலனிவையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவஶமித்யாதியால்) விஷயங்களென்கிறதற்கு என்செய்யாவென்கிறத்தோடேஸம்பந்தம். மண்ணுள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலமாவதென்று) மற்றுநீயும்விட்டாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையித்யாதியால்) தன்னிலமென்றது - தங்கள்கார்யங்களைத்தட்டில்லாமல் செய்யலாம்படியான ஸ்தலமென்றபடி. இவ்விடம் ப்ராக்ருதவிஷயங்களுக்குத் தன்னிலமாயிருக்க நீயுமென்னைக்கைவிட இப்படியானவிந்தவிஷயங்கள் என்னையென்னபாடுபடுத்தாவென்றுகருத்து. என்செய்யாஎன்கிறவிடத்தில் ஶேஷிதாயமருளிச்செய்கிறார் (இவை செய்யுமித்யாதியால்) பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவாமெயாலேகூப்பிடுகிறவித்யாதியால்) பத்தியினுள்ளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கவிஶ்ரேஷ்டேத்யாதியால்) கண்ணுளாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) இப்படிங்

ப—ஸாரயரெல்லாருஞ்சூழ்ந்திருந்தாப்போலேஎன்னைச் சுற்றிலும் நிறுத்தினென்றபடி. நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய் - நெகிழ்க்க விஶ்வாஸமுடையவனுக்கு ஸத்ருஶனாகா நிற்கிறாய், என்னை விஶ்லேஷிக்க விஶ்வாஸமுடையவனைப்போலே யிராநின்றாய் என்றபடி. இனி - ரக்ஷகனானநீகைவிட்டபின்பு, மருந்தாகுவார் ஆர்? - இந்தவிஷயாவ்யஸநவ்யாயிக்கு நிவர்த்தகராகத்தக்கவர்களார், ஒருவருமில்லை என்றபடி. விண்ணுளார்பெருமானே - பரமபதவாஸிகளானநித்யஸூரிகளுக்குநிர்வாஹகனானவனே, ஓ என்று ஶோகாதிஶயத்தாலேநிர்வேதமாக வாக்ருத நமபண்ணுகிறபடி. "ஸாராஸாரவிவேக்ஞா ஸாவஸூரிதா ஸாராஸீதா ஸ்வஸம்ஶேஜ நந்த்ய" என்னுமாப்போலேதமக்குறவுமுறையாரான அயர்வறுமமரர்களையும் எம்பெருமானையும் நினைத்துத் தம்முடையவார்த்திஶய த்தாலே கூப்பிடுகிறார். ||ரு||

விண்ணுளார் பெருமாற்கு - பரமவ்யோமத்திலேயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்வாமியானஸர்வேஶ்வரனுக்கு, அடிமைசெய்வாரையும் - கைங்கர்யம் பண்ணுகிறவர்களையும், நித்யஸூரிகளையுமென்றபடி. செறும் - அதிக்ரமிக்குமவையான அபிபவிக்கத்தக்கவையான என்றபடி. செறுதல்- அதிக்ரமித்தல், பெரியதிருவடியையுங் கூடஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலே அவதரித்திருக்கும்போது ஸாரஸ்வமென்கிற வொருஸர்ப்பமாகிறவாஹாரம்தப்பிப் போனவாறே உபேந்த்ரனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனையும் த்ருணீகரித்து வசனங்கள் சொல்லப்பண்ணி வைத்த திறே இவ்விஷயமென்றுகருத்து. ஐம்புலனிவை- இவைஐம்புலனென்றுமாறிஅந்வயிப்பது. இந்தஶப்தாதிவஞ்சவிஷயங்களானவை, புலனென்றுவிஷயங்களுக்குப்பேர், மண்ணுள்- ஸம்ஸ்ருதிக்குள்ளே, தங்களுக்குஸ்வாபாவிகமான

மூ—இழந்தவெம்மாமைத்திறத்துப்போனவென்னெஞ்சினாருமங்கேயொழிந்தார்* உழந்தினியாரைக்கொண்டென்னுசாகோவோதக்கடலொலிபோலவெங்கு* மெழுந்தநல்வேதத்தொலிநின்றோங்குதென்திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த* முழங்குசங்கக்கையன்மாயத்தாழ்ந்தேனன்னையர்காளென்னைமுனிந்தே* ॥௪॥

ஆ—சானது திங்களும்நாளும் விழாவறாத தென்திருப்பேரெயிலே வீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்கு நாணுந்நிறைவுமிழந்தது, இனியெனக்கு நாணும்நிறைவுமுண்டோவென்று தோழியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௩॥

(இழந்த) யுக்தமோ அயுக்தமோவென்று நிரூபியாதே போகப்பெறலாமோவென்றன்னைமார் தன்னை முனிய, இழந்தவெம்மாமைத்திறத்துப்போன வென்னெஞ்சினாரு மவனுடையவழகைக்கண்டு என்னைமறந்து மீளாதேயங்கேயொழிந்தார், இனி இங்கிருந்தென்ன ப்ரயோஜநம்ஸாதிப்பது, ஆரோடேயெத்தைநிரூபிப்பது, ஓதங்கிளருகிற கடலினுடைய கோஷம்போலேஇருந்த ஶப்தமான வேதகோஷத்தாலே ஸம்ருத்தமான தென்திருப்பேரெயிலே வீற்றிருந்தருளினவிவனுடைய நண்ணுவசுரர் நலிவெய்துநல்ல வமரர்பொலி

இ—செய்கிறார் (மற்றோரழகுக்கித்யாதியால்) உரித்தல்லாதபடியென்றது - ஶேஷமாகாதபடியென்கை, உரித்து - ஶேஷபூதம். ॥௩॥

* நாலாம்பாட்டு. *

திருப்பேரைக்கு நான்தானேபோவேனென்றபோதே தான்வன்பக்க ஸத்ரூபமென்னுமிடம் ஸ்பஷ்டமாயிருக்க இப்பாட்டிலும் அவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகை ப்ரயோஜநமன்றோவென்ன இதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (யுக்தமோவித்யாதியால்) அங்கேயொழிந்தாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவழகையித்யாதியால்) உழந்தினியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) ஆரைக்கொண்டென்னுசாகோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆரோடேயித்யாதியால்) நல்வேதமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஶப்தமித்யாதியால்) ஓங்குஎன்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸம்ருத்தமானவென்று) முழங்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நண்ணுவசுரரித்யாதியால்) ஸாமர்த்யம், நண்ணு - தன்னோபாஶ்ரயியாதவர்களான, அசுரர் - அஸுரர்களானவர்கள், நலிவு - வேதனையை,

ஈ—கத்தையும், இழந்தது - ஸ்பஷ்டம், வகாரம்ஸாகல்யவாசகம். ॥௩॥

இழந்த - என்னாலே இழக்கப்பட்டதான, அவனபஹரித்துக்கொண்டுபோனதான வென்றபடி. எம்மாமை - என்னுடைய மாமையுடைய, திறத்து - விஷயத்திலே, மாமை - காந்தி, அவனபஹரித்துக்கொண்டுபோன வென்னுடைய காந்திக்காக வென்றபடி. போன - அவன்பக்கலிலே போனதான, என்னெஞ்சினாரும் - என்னுடைய மநஸ்ஸாம், அவனுக்காக வன்றிக்கே என் காந்திக்காகப்போன வென்மநஸ்ஸுமென்றபடி. நெஞ்சினாருமென்கிற பஹுவசநம் அங்கேபோய்வரோடேகூடினவாறேமிகவும்பெரியவராயென்னைமறந்துவிட்டாரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அங்கே - அவ்விடத்திலேதானே. ஒழிந்தார் - நின்றுவிட்டார், அவனழகைக்கண்டவாறே அங்கே நின்றுவிட்டாரென்றபடி. இனி - இப்படி நெஞ்சுபோனபின்பு, உழந்து - க்லேஶப்பட்டு ப்ரயோஜநமொன்றுமின்றிக்கே க்லேஶப்பட்டென்றபடி. ஆரைக்கொண்டு - ஆரை ஸஹாயமாகக்கொண்டு, என் - என்னத்தை, எந்தவர்த்தத்தையென்றபடி. உசாகோ - உசாவுவேன், ஸல்லாபம் பண்ணி நிரூபிக்கக்கடவேனென்றபடி. உசாவுகை - ஸல்லாபம்பண்ணுகை, கோ வென்றது கிம்ஶப்தபர்யாயமாய்க்கொண்டு ஆக்ஷேபார்த்தம். மநஸ்ஸுபோனபின்பு யுக்தாயுக்தம் நிரூபிக்கக்கூடுமோ வென்றுகருத்து. ஓதக்கடல் - ஓதத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தில், ஓதம் - தரங்கஸமூஹம், ஒலிபோல - கோஷம்போலே, எங்கும் - ஸர்வப்ரதேஶத்திலும், எழுந்த - உஜ்ஜ்ரும்பிதங்களான, நல் - ஶ்லாக்யமான, வேதத்து - வேதங்களினுடைய, ஒலி - கோஷமானது, நின்று - ஸ்தாயியாய்க்கொண்டு, ஓங்கு - ஓங்காநின்ற, ஸம்ருத்தமாகாநின்றவென்றபடி. தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த - ஸ்பஷ்டம், முழங்கு - ஶப்தாயமாநமான், அந்த வேதகோஷ ஸ்ரூதிஸஹிதமாலே ஶப்தாயமாநமாகாநின்றவென்றபடி. சங்கக்கையன் - ஶங்கத்தைக்கையிலே யுடையவனான வெம்பெருமானுடைய, மாயத்து - மாயையிலே, ஆஶ்சர்யமான வழகிலே, ஆழ்ந்தேன் - மக்னையானேன்; அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள்? என்னை - இப்படியிருக்கிற வென்னை, முனிந்து - கோபித்து, என் - என்னப்ரயோஜநமுண்டு, நீங்கள் தாய்மாரான மாத்ரத்தாலே கோபிக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ॥௪॥

மூ— முனிந்துசகடமுதைத்துமாயப்பேய்முலையுண்டுமருதிடைபோய்* கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்தகண்ணபிரானுக்கென்பெண்மைதோற்றேன்* முனிந்தினியென்செய்தீரன்னைமீர்காண்முன்னியவன்வந்துவீற்றிருந்த* கனிந்தபொழிற்றிருப்பேரையிற்கேகாலம்பெறவென்னைக்காட்டுமினே* ॥௫॥

ஆ— வெய்தும்படி முழங்குகிற ஸ்ரீவாமனுஜ ந்ருத்தையேந்தினவழகு வெள்ளத்திலேபுக்கழுந்தினேன், இனியென்னை முனிந்து ப்ரயோஜநமென்னென்று தன்னுடைய வன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௪॥

(முனிந்து) உன்னுடையஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போருமோவென்றவர்கள் பின்னையுந்தன்னைமுனிய, ஸந்நாயிட்டாய், ரோஷத்தாலே ஶகடத்தைப்பாய்ந்த திவ்யசேஷ்டிதத்துக்கும் வஞ்சனையால்வந்த பேய்ச்சிமாயும் படி முலையுண்ட திவ்யசேஷ்டிதத்துக்கும், கனிந்தவிளவுக்குக் கன்றெறிகைக்காக விளங்கனியைக்குறித்துப்பார்த்தருளின பார்வைக்கு மென்பெண்மைதோற்றேன், நீங்களினியென்னைமுனிந்துசெய்வதென்? என்னுடைய வரவுபார்த்து முன்னமேபோயவன் வீற்றிருந்த நிரவதிகஸௌரப்யமான சோலையையுடைத்தான தென்றிருப்பேரையிலே கொண்டுபோயவன்பக்கலிலே யென்னை யீண்டக்காட்டிக்கொடுங்கோளென்கிறார். ॥௫॥

இ— எய்து - அடைந்து, நல்ல - நல்லவர்களான; தன்னையாஶ்ரயித்தவர்களானவென்றபடி. அமரர் - தேவர்களானவர்கள், பொலிவு - வ்ருத்தியை. எய்தும்படி - அடையும்படி, மாயத்தாழ்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகித்யாதியால்) ॥௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

அவன்பக்கல்நான த்ருஜவ்ரவமொணயானேன், என்னைநீங்கள் முனிந்தென்னப்ரயோஜநமென்று கீழ்ச் சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு ஸாநாஸாக்யமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) முனிந்துசகடமுதைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீத்வாதியால்) மாயப்பேய்முலையுண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஞ்சனையாலித்யாதியால்) முன்னியவன்வீற்றிருந்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவரவித்யாதியால்) கனிந்தபொழிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) திருப்பேரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தென்றிருப்பேரையிலேஇத்யாதியால்) ॥௫॥

ஆறாம்பாட்டு.

எனக்கவன்பக்கலிலே அபிநிவேஶாதிஶயமென்னும் என்னைத்திருப்பேரையிலே கொண்டுபோய்க்காட்டுங்கோளென்னும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களையே சொல்லுகிறதாகையாலேயிப்பாட்டு ஸாநாஸாக்யமன்றோ

ஶ— முனிந்து - கோபித்து, 'ஸந்நாத்தீர்க்கவரோஷ:' என்கிறபடியே ஸந்நாத்தீர்க்கமாய் அது விளம்பித்துவாறே கோபித்தென்றபடி. சகடம் - ஶகடத்தை, உதைத்து - திருவடிகளாலே தாடநம்பண்ணி, மாய - வஞ்சகையான, பேய் - பூதநையினுடைய, முலை - ஸ்தநத்தை, உண்டு - அமுதுசெய்து, மருது - அர்ஜுந வ்ருக்ஷங்களுடைய, இடை - மத்யத்திலே, போய் - ஸஞ்சாரவிஷயங்களானவவற்றிலகப்படாதே தப்பிப்போய், கனிந்த - பக்வமான, விளவுக்கு - கபித்தவ்ருக்ஷத்துக்கு, விளவு - கபித்தம், கன்றெறிந்த - வத்ஸத்தை எடுத்தெறிந்தவனை, கபித்தாஸுரனாய்நின்ற வஸுரன்மேலே வத்ஸாஸுரனாய்வந்திருந்தவஸுரனை ஹநநிவாதநார்த்தம் கல்லெறிவாரைப்போலே எறிந்தவிசித்ரசேஷ்டிதனானவென்றபடி. கண்ணபிரானுக்கு - க்ருஷ்ணனான உபகாரகனுக்கு, அந்தக்ருஷ்ணாவதாரத்தில் விசித்ரசரித்ரங்களையெல்லாம் எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்த உபகாரகனுக்கென்றபடி, என்பெண்மை - என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை, தோற்றேன் - இழந்தேன், இனி - இப்படியானபின்பு, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், முனிந்து - என்னைக்கோபித்து, என்செய்தீர் - என்னகார்யஞ்செய்யநிற்கிறீர்கோள், இந்தமுனிவாலொரு ப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. முன்னி - பூர்வமே, என்னுடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டு எனக்குமுன்னேதானே என்றபடி. அவன்வந்து வீற்றிருந்த - அவன்வந்தெழுந்தருளியிருந்தவிடமான, கனிந்தபொழில் - பரிபக்வமான உத்யாநங்களையுடைத்தான, திருப்பேரையிற்கே - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்துக்கு, காலம்பெற - ஶீக்ரமாக, என்னை - அவன்வருமளவும் விளம்பம் பொறுக்கமாட்டாதவென்னை, காட்டுமின் - காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலிருக்கிறவனுக் கென்னைக் கொண்டுபோய் ஶீக்ரமாகக்காட்டுங்கோளென்றபடி. ॥௫॥

மூ—காலம்பெறவென்னைக்காட்டுமின்கள்காதல்கடலின்மிகப்பெரிதா* நீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமானிற்கு முன்னேவந்தென்கைக்குமெய்தான்* ஞாலத்தவன்வந்துவீற்றிருந்தநான்மறையாளரும்வேள்வியோவாக்* கோலச்செந்நெற்கள்கவரிவீசுங்கூடுபுனற்றிருப்பேரையிற்கே* ||சு||

ஆ—(காலம்பெற) வேட்டைக்கெழுந்தருளினவத்தனையன்றோ இப்போதே யெழுந்தருளுகிறானிறே, இங்ஙனே பதறவேணுமோ, என்று அவர்கள்சொல்ல, எனக்கவன்திறத்திலுள்ள அபிநிவேசவெள்ளத்துக்கொரு முடிவில்லை, நீலமேகநிபமான விக்ரஹத்தினுடைய வழகாலேயென்னைத்தோற்பித்தடிமைகொண்டவனென்கண்ணிலேவந்துதோற்றாநிற்கும், என்கைக்குமெய்தான், ஸர்வேச்வரனாயிருக்கச்செய்தே நித்யநைமித்திகாதி ஸத்கர்மாநுஷ்டாநநிரதராய் வேதவித்துக்களான ப்ராஹ்மணர்களாலே ஸததவ்ரிகிருக்கையாய், ரமணீய ஸ்ரீஷ்டசாலிகளாலே வீஜ்யமானமாய் ஸர்வஸம்ருத்திமத்தான்.

இ—வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (வேட்டைக்கித்யாதியால்) காதல்கடலின்மிகப்பெரிதாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீலமேகேத்யாதியால்) வேள்வியோவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரேத்யாதியால்) நான்மறையாளருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவிதித்யாதியால்) கோலச்செந்நெற்கள் கவரிவீசுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரமணீயேத்யாதியால்) கூடுபுனலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸம்ருத்தித்யாதியால்) ஞாலத்தவன்வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப—காதல் - அபிநிவேசமானது, எனக்கவனைக் காணவேணுமென்கிற அபிநிவேசமானதென்றபடி, கடலில் - ஸமுத்ரத்தைக்காட்டில், மிகப்பெரிது - மிகவும் பெரியதாய் இருக்கிறது, ஆலென்று வேதத்யோதகம் ஆதலால் அவனுகவருமளவும்விளம்பம் பொறுக்கமாட்டேனென்றுகருத்து, ஆனாலும் காதலை யளவுபடுத்திக்கொண்டு நீ நாங்கள்சொல்லுகிற வார்த்தையைக்கேட்கவேண்டாவோவென்ன? சொல்லுகிறாள். நீலமுகில் வண்ணத்து - நீலமேகவர்ணத்தை யுடையவனான, வண்ணத்தை யுடையவன் வண்ணத்தன், வண்ணத் தெம்பெருமானென்று ஸமஸ்தபதம். எம்பெருமான் - அவ்வழகாலே என்னை யடிமை யாக்கிக்கொண்டவன், முன்னே வந்து - என்கண் முன்னேவந்து- நிற்கும் - நில்லாநிற்கிறான், கண்ணுக்குத் தோற்றுமாப்போலே தோற்றாநிற்கிறானென்றபடி. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றிலனாகில் நாங்கள் வார்த்தையைக்கேட்டு மீளோமோ அவனிப்படி வந்து முன்னேநிற்க வென்னால் மீளப்போமோ வென்றுகருத்து. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றானாகில் உன்னபிமதம் தலைக்கட்டித்தே யென்ன? சொல்லுகிறாள். என்கைக்கும் - என்னுடைய கைகளுக்கும், எய்தான் - எட்டான், வார்த்தைசொல்லுதல் அணைத்தல்செய்யாமை மாத்ரமன்று. கைக்குங் கூடக்கிட்டுகிறானில்லை யென்றபடி. ஆனால் - நீ செய்யநினைக்கிறதென்னென்னில் சொல்லுகிறாள்மேல், ஞாலத்து - பூமியிலே, அவன் - அந்தஸர்வேச்வரன், வந்து - தன்னழகோடே வந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, தன்னுடைய ஸர்வேச்வரத்வம் ப்ரகாசிக்கும் படியென்கை. இருந்த - எழுந்தருளிஇருந்த ஸ்தலமான, இது திருப்பேரைக்கு விசேஷணம். நான்மறையாளரும் - சதுர்வேத பாடிகளான ப்ராஹ்மணர்களும், மறை - வேதம், மறையுடையவர்கள் மறையாளர், மறையாளருமென்கிற ஸமுச்சயத்தின்மே லிருக்கிற உம்காரம் கவரி வீசு மென்கிறத்தோடே ஸமந்வயம். ஸத்விஜரான ப்ராஹ்மணர்களும் ரஜ்ஜுங்களான செந்நெற்களும் ஒக்க கைங்கர்யம்பண்ணும்படி யிருக்கிற என்று ஸமுச்சயத்துக்குத் தாத்பர்யம். வேள்வி - யாகங்களிலே, நித்யநைமித்திக ரூபங்களான ஸமாராதனங்களிலே என்றபடி. ஓவா - ஓயாதவிடமான, ஸர்வதா நித்யநைமித்திக ஸமாராதனங்களை யநுஷ்டியாநிற்கிறவிடமானவென்றபடி. இதுவும்திருப்பேரைக்குவிசேஷணம். கோல - ரமணீயங்களான, செந்நெற்கள் - ஸ்ரீவாகதேசயிலேசிவந்திருக்கிறநெல்லுகளானவை, கவரிவீசும் - சாமரம் வீசாநிற்கிற, சாகவிநம்ரங்களானகதிர்கள் ஸஞ்சாலித சிரஸ்களாய்க்கொண்டு அசைகிறபோது சாமரம் வீசுகிறாப்போலே யிருக்கிறதென்றுகருத்து. நான்மறையாளரும் வேள்வியிலே ஓயாதவர்களாய் செந்நெற்களும் கவரிவீசுகிறனவா யிருக்கிறஸ்தலமான என்று வ்ருத்தம். கூடுபுனல் கூடினஜலங்களை யுடைத்தான, சேர்ந்தஜலங்களை யுடைத்தானவென்றபடி. அந்தஸமாராதனங்களுக்கும்செந்நெற்களுக்கும்அநுரூபமானஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தான. ஒண்கை - திருப்பேரையிற்கே - திருப்

மூ—பேரெயிற்சூழ்கடற்றென்னிலங்கைசெற்றபிரான்வந்துவீற்றிருந்த* பேரெயிற்கேபுக்கென்னெஞ்சநாடிப்
பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேன்* ஆரையினியிங்குடையந்தோழியென்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லை*
யாரையினிக்கொண்டென்சாதிக்கின்றதென்னெஞ்சங்கண்டதுவேகண்டேனே* ||௭||

ஆ—ஸர்வாதிசய ஸம்ருத்தமாயிருக்கிற திருப்பேரெயிலே யெனக்காகவெழுந்தருளியிருந்த பெரியபெருமாள் பக்கலிலே காலம்பெற வென்னைக்காட்டுமின்களென்று தன்னுடைய வன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ||௯||

(பேரெயில்) உனக்கவன்பக்கலுள்ள ஸர்வாதிசயம் நிரவதிகமாயிருந்ததாகிலும், அவனெழுந்தருளும் ளவு மிங்கேயிருக்குமத்தனை, அங்குப்போகை யுக்தமன்றென்று தோழிசொல்ல, ஸமுத்ர ஸம்வ்ருத ப்ராகாரஜ யிஷ்வாத்ஸமான லங்கையிலே ராவணனை ஸபுத்ரஜனபாந்தவமாகக் கொன்றருளின விஜயலக்ஷ்மீ ஸம்ருத்தனாய்க்கொண்டு தென்திருப்பேரெயிலே யெழுந்தருளியிருந்த விருப்பைக்கண்டென்னெஞ்சின்னம் மீண்டுவாராது, எனக்கிங்கொருதுணையுமில்லை. துணையானவென்னெஞ்சை யழைக்கவல்லாருமில்லை, இங்கா ரைக்கொண்டென்ன வ்யாபாரம் ஸாதிப்பது இனியென்னெஞ்சுபுக்க தேசத்திலேபோய்ப்புகு மித் தனையென்று தன்தோழியைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ||௬||

இ—செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால) ||௯||

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

நெஞ்சங்கேபோயிற்றென்றும் திரும்பிவரக்காணேனென்றும் எனக்கிங்காருமில்லையென்றும் நானுமங் கேபோவேனென்றும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வநுபாஷிக்கி றார் (உனக்கித்யாதியால) பேரெயிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுத்ரேத்யாதி யால்) சூழ்கடற்றென்னிலங்கை செற்றபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜயஸ்ரீத்யாதியால்) வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஜயேத்யாதியால்) பேர்த்துவரவெங்குங்காணமா ட்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சின்னமித்யாதியால்) ஆரையினியிங்குடையமென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிங்கித்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லையென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துணையானவென்னெஞ்சையித்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கண்டதுவேகண் டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னெஞ்சித்யாதியால்) ||௭||

ப—பேரெயென்கிற திவ்யநகரத்திற்கே, என்னை - விளம்பாக்ஷமமான வென்னை, காலம்பெற - ஸீக்ரமாக காட்டுமின்கள் - சாட்டுங்கோள், திருப்பேரெயிலேகொண்டுபோய் விடுங்கோளென்றபடி. ||௯||

பேர் - பெரியதான, ஸமுத்ரஸ்தமானவென்றபடி. எயில் - ப்ராகாரத்தாலே, எயில் - ப்ராகாரம் சூழ் - ஸம்வ்ருதமான, கடற்றென்னிலங்கை - கடலையுடைத்தான தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற லங்கையை, ஸமுத் ரத்தை யகழாகவுடைத்தாய் யுத்தாரம்போலே பயங்கரமான லங்கையிலிருக்கிற ராவணாதிகளையென்ற படி. செற்ற - தொலைத்தவரான, பிரான் - அத்தாலே ஜகத்துக்கெல்லா முபகாரகனானவன், வந்து - ஸ்வஸ்தா னத்தில்தேடிக்கொண்டுபோகவேண்டாதபடி தானேகிட்டிவந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, விஜயலக்ஷ்மியெல்லாம் ஸ ம்ருத்தமாய்த்தோன்றும்படி, இருந்த - எழுந்தருளியிருந்தவிடமான, அவன் ப்ரதிகூலநிரஸநம்பண்ணி விடாய்த்துவந்திருக்கிறான் "ஹத்வாரவணம் ஸம்ஜே" என்கிறபடியே ஸிஸிரோபசாரம்பண்ணப்போக வேணுமென்றுகருத்து. பேரெயிற்கே - திருப்பேரெயிலே, புக்கு - ப்ரவேசித்து, நாடி - அவனைத்தேடி, என்னெஞ்சம் - என்னுடையநெஞ்சானது, பேர்த்து - மீண்டு, எங்கும் - ஒருவிடத்திலேயும், வரக்காணமாட் டேன் - வரும்படிகாணமாட்டுகிறேனில்லை, இனியது வரமாட்டாதென்றுகருத்து. இனி - இப்படிநெஞ்சுவாரா தொழிந்தபின்பு. தோழி - என்னோடு ஸமானதுக்கமுடையவளே, இங்கு - இவ்வவஸ்தையிலே, ஆரையு டையம் - ஆரைஸஹாயமாகவுடையோம், ஒருவரும்ஸஹாயமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சம் - அங்கேபோன வென்னுடையநெஞ்சை, கூவவல்லாருமில்லை - அழைக்கத்தக்கவருமில்லை, நெஞ்சொத்திருப்பவும் ஒருவரா லேயும்ஸக்யமன்றென்றபடி. இனி - இப்படிநெஞ்சுவாராதேபோய், நீயுமென்னைப்போலே துக்கமுடையாயி ருந்தபின்பென்றபடி. ஆரைக்கொண்டு - எந்தஸஹாயத்தைக்கொண்டு, என் - என்னவ்யாபாரத்தை, சாதிக்கின்றது - ஸாதிக்கிறது, இனியிங்கே நமக்கொருவ்யாபாரமுமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சங்க ண்டதுவே - என்னுடையநெஞ்சுகண்டவிஷயத்தையே, கண்டேனே - நானுங்கண்டுவிட்டேன். ||௭||

மூ—கண்டதுவேகொண்டெல்லாருங்கூடிக்கார்கடல்வண்ணனோடென்றிறத்துக்* கொண்டலர் தூற்றிற்றதுமு
தலாக்கொண்டவென்காதலுரைக்கிற்றோழி* மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலும்நீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்*
தெண்டிரைசூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்ததென்திருப்பேரையிற்சேர்வன்சென்றே* ॥௮॥

ஆ—(கண்டதுவேகொண்டு) ஆகாரமானவபிநிவேசம் ஸகோசமாயிருக்கச்செய்தே புறம்புதோற்றுகிற ஆகா
ரத்தையேகொண்டு ஸகலஜனங்களும் ஜநிதமான வென்னபிநிவேசத்தைக் குற்றமாகவுங்கொண்டு லோ
கமெல்லாங்கூடி ஒருத்திக்கெம்பெருமான்பக்கலுள்ள அபிநிவேசமே, இப்படியபிநிவேசிக்கை குடிப்பழி
யன்றோ? என்று என்னை யலர்தூற்ற, அதடியாகக்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த வென்னபிநிவேசத்தின்பெருமை
சொல்லநிலமன்று, சொல்லில் தோழி இவ்வஸம்வ்யமான வண்டங்களு மளவிறந்ததிருநாடும் நிறையப்பெ
ருகி அதுவுமிடம்போராமை பொங்கிப்பெருகாநின்றது, ஆதலாலவனெழுந்தருளியிருந்த தென்றிருப்பேரை
யிலே நானேயாகிலுஞ்சென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கை தவிரேன்என்கிறாள். ॥௮॥

(சேர்வன்சென்று) இப்போதேதானே எழுந்தருளுகிறானிறே, இப்படி பதறவேணுமோவென்றும் போ
கைதானுமீடல்லவென்றுந் தோழிமாருமன்னையருஞ்சொல்ல; நீங்களென்னையொன்றுந் தேற்றவேண்டா,

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— கண்டதுவேகொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகாரமானவித்யாதியால்) கார்க்கட
லவண்ணனோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜநேத்யாதியால்) என்திறத்துக்கொ
ண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னபிநிவேசத்தையித்யாதியால்) உரைக்கிலென்கிற
பதத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சொல்லநிலமன்றென்று) மண்டிணிஞா
லமுமேழ்கடலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸம்வ்யேத்யாதியால்) நீள்விசும்புமெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவித்யாதியால்) கழியப்பெரிதுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

நீர்களுரைக்கின்றதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) இங்கபிப்ராயம்

ஈ— தோழி - ஸகியே? கண்டதுவேகொண்டு - வெளியிலேகாணப்படுகிற ஆகாரத்தைக்கொண்டு, உள்ளேயி
ருக்கிற வென்னபிநிவேசத்தையறியாதேமேல்காணப்படுகிற தனாகீகநாதிவிஹாராகாரத்தைக்கொண்டென்
றபடி. எல்லாருங்கூடி - ப்ரியவரான தோழிமாரும் ஹிதவரானவன்னைமாருமெல்லாரு மேகமாய்க் கூடி
க்கொண்டு, கார் - நீலவர்ணமான, கடல் - ஸமுத்ரத்தினுடைய, வண்ணனோடு - வர்ணத்தை யுடையவனோ
டே, என்திறத்து - என்பக்கலுள்ளத்தை, இங்குதிற ஶப்தம் திறத்திலே யிருக்கிற வஸ்துவை
க்காட்டுகிறது யென்பக்கலுள்ள அபிநிவேசத்தை யென்றபடி. அவனோடெனக்குண்டான வாஸக்தி ரூ
பத்தை யென்றபடி. கொண்டு - ஸ்வீகரித்து, அத்தையொரு குற்றமாக ஸ்வீகரித்தென்று தாத்பர்யம். அலர்
தூற்றிற்றதுமுதலா - பழிதூற்றினபதுவேமுதலாக, அலர் - பழி, நீங்கள் திரளாக அபவாதஞ்சொன்னதுவே
உத்தம்பகமாகவென்றபடி. கொண்ட - இடங்கொண்டதான, ஸத்ருஶவ்ருத்திமானதானஎன்றபடி. நீங்கள் பேசா
திருந்திகோளாகில் என்னுடைய அபிநிவேசமளவுபடாதோ வென்றுகருத்து. என்காதல் - என்னுடைய அ
பிநிவேசத்தை, உரைக்கில் - சொல்லப்புக்கால்' மண் - ம்ருத்திகைகளாலே, திணி - திணிந்திருந்ததான, நிபிட
த்வாமானதென்றபடி. ஞாலமும் - பூலோகமும் - ஏழ்கடலும் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், நீள் - அதிவிஸ்தீர்ண
மான' விசும்பும் - ஆகாஶமும், உபரிலோகமுமென்றபடி. கழிய - அதிக்ரமமாம்படி, இவையெல்லாம் ஸங்
க்ஷேபமாம்படி. இவையித்தனையும்விஞ்சிஎன்றபடி, பெரிது - பெரியதா யிருக்கிறது, ஆல் - விஷாதத்யோதக
ம். தெண் - தெளிந்தவையான, திரை - தரங்கங்களாலே, தாத்விகஸமீர தரங்கங்களாலே என்றபடி. சூ
ழ்ந்து - சூழப்பட்டு, அவன் வீற்றிருந்த - அவனெழுந்தருளியிருந்த விடமான, "தஸ்யாவயஸ்யோஷ
ந்தநாவாஸஸம்ஸ்ரயிஷ் । விஸ்யதஸ்யதிக்ஷா தவாஸமேதாவாஸம்" என்கிறபடியே ஸர்வபோ
க்யமான தேசத்திலேபோய்ப் புகக்கடவேனென்றபடி. தென்திருப்பேரையில் - தக்ஷிணதேசஸ்திதமான. தி
ருப்பேரையிலே. சென்று சேர்வன் - போய்ச்சேருவேன். ॥௮॥

மூ — சேர்வன்சென்றென்னுடைத்தோழிமீர்காளன்னையர்காளென்னைத்தேற்றவேண்டா* நீர்களுரைக்கின்றதென்னிதற்கென்னெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்லை* கார்வண்ணன்கார்க்கடல்ஞாலமுண்டகண்ணபிரான்வந்துவீற்றிருந்த* ஏர்வளவொண்கழனிப்பழனத்தென்திருப்பேரையின்மாநகரே* ||௯||

ஆ — போகைக்கு நீங்கள்சொல்லும்விரோதமென்? போனால்வாரதகடவ விரோதமுண்டோவென்றிவள்சொல்ல; உன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிமானாதிகளுக்குப் போராது என்று அவர்கள்சொல்ல, அவனுடைய ஸௌந்தர்யஸௌசீல்ய காருண்யாதிகுணங்களாலே என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிமானாதிகளபஹ்ருதங்களாயிற்றன, ஆதலால அதிஸம்ருத்தமாய் அதிரமணீயமாயென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக அவன்வந்தெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே சேர்வன்சென்றென்கிறாள். ||௯||

(நகரமும்) அவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே நீயேபோகில் ஊரும்நாடும் மற்றுமெல்லாருமுன்னைப் பழிசொல்லாரோவென்று தோழிமார்சொல்ல, அவர்களையிறே நான் தேடுவதென்றிவள்சொல்ல, பழிசொன்னாலுனக்கு லஜ்ஜையாகாதோவென்று பின்னையுந்தோழிமார்சொல்ல,

இ — அருளிச்செய்கிறார் (போனால் இத்யாதியால்) நெஞ்சுநிறைவுமில்லையென்கிறபதம் இங்கே உக்தமாயிருக்கையாலே யிங்கத்தைச்சொல்லுகை பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையஸ்த்ரீத்வாதியால்) கார்வண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஸ்வரூபத்தாலே) கண்ணபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யஸ்வரூபத்தாலே) கார்க்கடல்ஞாலமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யாத்யாதியால்) நெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய இத்யாதியால்) ஏர்வளமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஸம்ருத்தமாயென்று) ஒண்ணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிரமணீயமாயென்று) வந்துவீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடு இத்யாதியால்) ||௯||

* பத்தாம்பாட்டு. *

திருப்பேரைப்போவேனென்று சொல்லாநின்றவிவள் நகரமும்நாடுந்தேர்வேனென்றுசொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (அவனி இத்யாதியால்) நகரமுநாடும் பிறவுந்தேர்வேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையிறே இத்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கவர்ந்தென் றிப்பாட்டிற்சொல்லுகிற விது இதிலோடே பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (பழிசொன்னால் இத்யாதியால்) மாயன்மகரநெடுங்குழைக்காதனென்

ஸ — என்னுடைத்தோழிமீர்காள்? - என்னுடைய ஸகிகாள், அன்னையர்காள?- தாய்மார்காள், என்னை - அங்குப்போகையிலே துணிந்திருக்கிற வென்னை, தேற்றவேண்டா - நீங்களாஸ்வாஸநம் பண்ணவேண்டா, இதற்கு - நானங்கேபோகிறவிதுக்கு, என் - என்னத்தை, என்னவிரோதத்தை, நீர்கள் - நீங்கள், உரைக்கின்றது - சொல்லுகிறது இதுக்கொரு விரோதமுண்டோ சொல்லுகைக்கென்று கருத்து. நீபோகையுன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிமானாதிகளுக்குவிருத்தமன்றோவென்னில், நெஞ்சும் - மநஸ்ஸும், நிறைவும் - ஸ்த்ரீத்வாபிமானபூர்த்தியும், எனக்கிங்கில்லை - ஸ்பஷ்டம். எல்லாமவனாலே அபஹ்ருதமாயிற்றென்றுகருத்து. கார்வண்ணன் - நீலவர்ணனான, கார்க்கடல் ஞாலமுண்ட - நீலவர்ணமான ஸமுத்ரத்தை யுடைத்தான ப்ருத்வியை ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலே வைத்துரக்ஷித்தவனான, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனாயவதரித்துபகாரகனானவன், என்னுடையநெஞ்சையும் நிறைவையு மபஹரிக்கைக்கீடான ஸௌந்தர்யகாருண்ய ஸௌசீல்யாதிகுணங்களையுடையவனானவனென்று பாவம். வந்து - என்னோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக முன்னமேவந்து, வீற்றிருந்த - ஸவைபவத்தனைக்கொண்டு வஸிக்கிற விடமான, ஏர்வள - ஏர்களுடைய ஸம்ருத்தியை யுடையவையான, ஏர் - க்ருஷியிலே நியுக்தமான ஹலஸங்கம், வளம் - ஸம்ருத்தி, ஒண் - ரமணீயங்களான, கழனிப்பழன - கழனிகளையும்பழனங்களையு முடைத்தான, கழனி - க்ஷேத்ரம். பழனம் - நீர்நிலம், தென் - தக்ஷிணதிக்ஸ்த்தமான. திருப்பேரையில்மாநகர் - திருப்பேரையிலாகிற மஹாநகரத்தை, சென்று - போய் - நீங்கள்சொல்லுகிறவாதைக்கு நில்லாதே போயென்றபடி. சேர்வன் - அடைவேன், வழியிலே நில்லாதே சேர்ந்துவிடுவேனென்றபடி. ||௯||

மூ — நகரமும் நாடும் பிறவும் தேர்வேன் எனக்கில்லை யென் தோழிமீர்காள்* சிகரமணி நெடுமாடம் நீடு தென்திருப் பேரையில் வீற்றிருந்த* மகர நெடுங் குழைக்காதன் மாயன் நூற்றுவரை யன்று மங்க நூற்ற* நிகரின் முகில்வண்ணனை நேமியானை யென்னெஞ்சங் கவர்ந்தெனை யூழியானே* ।௰॥

ஊழிதோறூழி யுருவும் பேரும் செய்கையும் வேறுடையன் வையங்காக்கும்* ஆழிநீர்வண்ணனை யச்சுதனை யணிகு

ஆ — அவனுடைய நிரதிசய பாவ்ய ஸௌந்தர்யாதி கல்யாண குணங்களாலும் அவனுடைய ஆஶ்சர்ய திவ்ய சேஷ்டிதங்களாலும் என்னுடைய நெஞ்சமும் லஜ்ஜையும் அபஹ்ருதமாய்த்தன காலமுமுண்டு, ஆதலால் இனித் தென்திருப் பேரையிலே நானாகிலும் போமத்தனையென்று அத்யவஸிக்கிறாள். ॥௰॥

இ — நிகரதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய நிரதிசய ஸௌந்தர்யாதியால்) நூற்றுவரையிலாதி நேமியானிடத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய ஆஶ்சர்ய சேஷ்டிதாதியால்) என்னெஞ்சங்கவர்ந் தெனையூழியான் நாணெனக்கில்லையென்கிற இரண்டுக்குங்கூடக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய நெஞ்சுமித்யாதியால்) ।௰।

✳ நிகமனம். ✳

ஊழிதோறூழி புருவும்பேருஞ்செய்கையும் வேறுடையனென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார்

ப — என்தோழிமீர்காள்? - என்னுடைய ஸகிகாள், நகரமும் - நகரங்களையும், நாடும் - ஜநபதங்களையும் பிறவும் - மற்றுமுள்ள ப்ரதேஶங்களையும், ஸகலயாத்ருத்ருஷ்டரான ஜநங்களெல்லாரையுமென்றபடி. தேர்வேன் தேடாநிற்கிறேன், அவர்களெல்லாருங்கூடி எனக்குப்பழிசொல்லவேணுமென்று அவர்களைத்தேடா நிற்கிறேனென்றுகருத்து. நீங்களென்னைக் கொண்டுபோயவனோடே சேர்கோளாகில் அவன்தானும் வாரானாகில் இனியவனோடே யென்னைக்கூட்டிப் பழிசொல்லுவாருடையவாய்த்தேகளாகிறவஸ்துக்களைக்காதலேவாநம்ப் ண்ணியிற யெனக்குப்ப்ராணயாரணம்பண்ணவேண்டுமென்றுகருத்து. அவர்கள்பழிசொன்னாலுனக்கு லஜ்ஜையாகாதோவென்னில்? நாணெனக்கில்லை - லஜ்ஜையெனக்கில்லை, நாண் - லஜ்ஜை. என்னையவனோடேகூட்டிச்சொல்லுகிற பழிகளைக் கேட்கையே யெனக்குப் பரமபுருஷார்த்தமானபின்பு லஜ்ஜைக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று கருத்து. இவ்வளவேயன்று, சிகர - ஶிகரங்களை யுடையவையான, மணி - ரத்நமயங்களான, நெடு - உந்நதங்களான, மாட - ப்ராஸாதங்களையுடைத்தான, நீடு - தீர்க்கமான, விஶாலமாயிடான என்றபடி. தென் - தக்ஷிணதேஶஸ்திதமான, திருப்பேரையில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்றிருந்த - ஸர்வோத்தமனாக வெழுந்தருளியிருந்தவனான, மகர - மகரத்தை யுடைத்தான, மகராகாரங்களான ஆபரணங்களை யுடைத்தான, நெடும் - தீர்க்கங்களான, உத்தமவஸ்தாவிஶேஷங்களான என்றபடி. குழைக்காதன் - கர்ணாபரணங்களான குண்டலங்களை யுடையவனான, மாயன் - இவ்வவயவ ஶோபைகளாலே ஆஶ்சர்யபூதனான, அன்று - அந்த பாரதயுத்தஸமயத்திலே, நூற்றுவரை - ஶதஸங்க்யரான துர்யோதநாதிகளை, மங்க - நஶிக்கும்படி, நூற்ற - ஸங்கல்பித்தவனான, நூற்கை - ஸங்கல்பம்பண்ணுகை, நிகரில் - ஸத்ருஶரில்லாதவரான, முகில் வண்ணன் - மேகவர்ணனான, ஆஶ்ரித ஸுலபத்வஸாம்யத்தாலே ஸத்ருஶனான என்றபடி. நேமியான் - சக்ரயாரனானவன், ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த்தம் பகலை இரவாக்கும் ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தை யுடையவனான வுபகாரகன், என்னெஞ்சங்கவர்ந்து - என்னுடைய நெஞ்சை அபஹரித்து, எனையூழியான் - எத்தனையோ காலத்தையுடையவன், அநந்தகாலத்தையுடையவனென்றபடி. அவனென் நெஞ்சை அபஹரித்துக்கொண்டுபோய் அநந்தகாலமாயிற்றென்றுகருத்து. ।௰॥

ஊழிதோறூழி - ஊழியூழிதோறுமென்றபடி. கல்பகல்பந்தோறுமென்றபடி. உருவும் - ரூபங்களும், பேரும் - திருநாமங்களும், செய்கையும் - திவ்யசேஷ்டிதங்களும், வேறுடையன் - வேறாக வுடையவனைக் கொண்டு, ராமக்ருஷ்ண ந்ருஸிம்ஹாதிரூபவைலக்ஷண்யவிஶேஷாவதாரங்களை யுடையவனைக்கொண்டு, வையம் - ஸகலலோகங்களையும், காக்கும் - ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனான, ஆழிநீர்வண்ணனை - ஸமுத்ரஜலம் போலே ஶ்யாமளமான வர்ணத்தையுடையவனான, ஆழி - ஸமுத்ரம், ரக்ஷியாதேயுபேக்ஷகனாயிருந்தாலும் விடவொண்ணாதபடியான வடிவழகை யுடையவனை யென்றபடி. அச்சுதனை, ஆஶ்ரிதரைக் கைவிடாதவனானவனை அணி - அலங்காரமான, ஜகத்துக்கெல்லாமலங்காரமாயிருக்கிற என்றபடி. குருகூர் - திருநகரியி லிருக்கிற,

மூ—ருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* கேழிலந்தாதியோராயிரத்துள்ளிவைதிருப்பேரையின்மேயபத்து* ஆழியங்கையனையேத்தவல்லாரவரடிமைத்திறத்தாழியாரே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ||௧௧||

ஆ—(ஊழிதோறூழி) ப்ரதிகல்பம ஸ்ருஷ்ட்யவதாரங்களைப்பண்ணிக்கொண்டு ஸர்வஸாதாரண திவ்யரூபேணாவதீர்ணனாய் ஆச்ரிதரை ரக்ஷித்தருளும் ஸர்வேச்வரனாயிருந்த வச்சுதனை யணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ஸகலஸாஸ்த்ரங்களாலும் நிரூபகமாயிருந்த திருவாய்மொழியில் தென்திருப்பேரையைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அவனுடைய திருவாழியுங்கையுமாயிருக்குமழகை யேத்தவல்லார் திருவாழி போலொக்கவடிமைசெய்யப்பெறுவாரென்கிறார். ||௧௧|| திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—(ப்ரதிகல்பமித்யாதியால்) ஆழிநீர்வண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸாதாரணேத்யாதியால்) வையங்காக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) இவ்வளவாலே ஸமாச்ரிதர்க்குத் தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தைத்தானே ப்ரகாசிப்பிக்குமென்கிற ஸங்க்ஷேபம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. கேழிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) ஆழியங்கையனையேத்தவல்லாரவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிருவாழியுமித்யாதியால்) அடிமைத்திறத்தாழியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியோடித்யாதியால்),

---

ஸ—சடகோபன் சொன்ன - ஸ்பஷ்டம். கேழில - ஸத்ருசரஹிதமான, கேழ் - ஸத்ருசம், அந்தாதி - அந்தாதிரூபமான, ஓர் - விலக்ஷணமான, ஒருபடியாலு மொப்பில்லாததான என்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில் திருப்பேரையில் மேய - திருப்பேரையின் மேலேசேர்ந்த, தத்விஷயமான என்றபடி. இவைபத்தும் - இந்த பத்து பாட்டுக்களையும் கொண்டு, ஆழியங் கையனை - ஸ்ரீஸுதர்சனத்தாலே அழகியதான கையையுடையவனை, ஏத்தவல்லாரவர் - ஸ்தோத்ர ஸமர்த்தரானவர்கள், அடிமைத் திறத்து - கைங்கர்யவிஷயத்திலே, ஆழியார் - ஸுதர்சனநாழ்வார்கள், ஸ்ரீஸுதர்சனநாழ்வானைப் போலே அநவரத கைங்கர்யங்கள் பண்ணப் பெறுவரென்றபடி, ||௧௧|| ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதி ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:. (வெள்ளைச்சுரிசங்கு.)

பத்மாக்ஷ: ஸ்வாந்தத்ருச்ய: பரமநிலய: ஸோபகாரீ விராஜந்
ஸஞ்ஜாதத்வாந: க்ஷிப்ரப்ரஹர்த்தா ப்ரவ்ருத்தஸ்நேஹ: ஸ்வரக்ஷ: ஸோம்போதிச்யாம: |
ஆபத்ஸம்ரக்ஷக: ஸ்ரீமகரவரச்ரவணாலங்க்ருத: ஸம்பகாந்த்யா
ஸௌலப்யம் ஸ்வம் ஸ்ரீபதிரப்யதிசத்ஸ்வாச்ரிதாநாம் ஸமஸ்தான் || ௬௩ ||

(பத்மாக்ஷ: ஸ்வாந்தத்ருச்ய:) தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே - ஸர்வவிஷயஸ்வஹ்ருதயனாணுப்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாசிக்குமவனாய், (பரமநிலய:) வானப்பிரான் - பரமபதநிலயனுமாய், (ஸோபகாரீ) தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்கு - ஆச்ரிதார்த்தமாகத் தென்திருப்பேரையிலே வந்து வீற்றிருந்துபகரிக்குமவனாய், (ஸஞ்ஜாதசங்க:) முழங்குசங்கக்கையன் - அநேக ஸூரிகள் வாழவும் ப்ரதிகூலர் நடுங்கவும் முழங்காநிற்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையனுமாய், (க்ஷிப்ரப்ரஹர்த்தா) முனிந்து சகடமித்யாதி - சகடாஸுரநிரஸந வத்ஸநாசந யமளார்ஜுநபஞ்ஜநாதிகளைப் பண்ணுமவனாய், (ப்ரவ்ருத்தஸ்நேஹ:) காதல்கடலின்மிகப்பெரிதால் - ஆச்ரிதர்க்குத்தன்னிடத்திலே ஸ்நேஹத்தை வர்த்திப்பிக்குமவனாய், (ரக்ஷக:) பேரையில்சூழ்கடலித்யாதி - அவதரித்தருளி விரோதிநிரஸநபூர்வகமாக லோகங்களுக்கு ரக்ஷகனுமாய், (அம்போதிச்யாம:) கார்க்கடல்வண்ணனோடென்திறத்து - கடல்போலே ஸுந்தரமான வடிவையுடையவனுமாய், (ஆபத்ஸம்ரக்ஷக:) கார்க்கடல்ஞாலமுண்ட கண்ணபிரான் - ப்ரளயாபத்திலே யெல்லாரையும் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்குமவனாய், (ஸ்ரீமகரவரச்ரவணாலங்க்ருத: ஸம்பகாந்த்யா) மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயன் - மகரஸந்நிவேசமாய்த் திருமேனிகாந்தியாலே விளங்காநிற்கிற திருக்காதுகளை யுடையனுமாயிருக்கிற தென்திருப்பேரையிலெம்பெருமான் ஸமாச்ரிதவிஷயத்திலே தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தை ப்ரகாசிப்பியாநிற்கிறானென்று "வெள்ளைச்சுரிசங்கு" என்கிற தசகத்திலே யாழ்வார் வெளியிட்டருளினாரென்கிறார்.

|| ௬௩ ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஏழாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

மூ— ஆழியெழச்சங் கும்வில் லுமெழத் திசை* வாழியெழத்தண்டும்வாளுமெழ வண்டம்* மோழையெழமுடி பாதமெழ வப்ப* னூழியெழவுலகங்கொண்டவாறே* ‖க‖

ஆ— (ஆழியெழ) இப்படி தென்றிருப்பேரையிலே தாமேபோக வ்யவஸித்திருந்த ஸமயத்திலே [illegible] என்னும் [illegible]யாலே தென்றிருப்பேரையிலே [illegible]மாக வெழுந்தருளின பெரியபெருமாள் விஜயஸூசக [illegible]களைக்கொண் டெழுந்தருளினபடியைக்கண்டு [illegible]ராய் [illegible]ராய்க் கொண்டு "[illegible]" என்னும் ந்யாயத்தாலே [illegible] ஜநிதஹர்ஷத்துக்கு [illegible]மாகப் பெரியபெருமாளோடே ஸம்ஸ்லேஷித்து ததீயதிவ்யசேஷ்டிதங்களைச்சொல்லி என்னப்பன்செய்தருளி னபடியென்? பிரான்செய்தருளினபடியென்? என்று அநுபவிக்கிறார், [illegible] ஸர்வாத்மாக்களினுடைய ஸம்ஸ்லேஷயோக்யனாய் [illegible]மென்னும்படி [illegible]மாக ஸம்வர்த்த [illegible] கொண்டு என்னப்பன் மஹாபலியைஜயித்து லோகத்தையளந்து

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிவிரஹாதுரராய் இப்போதே தென்றிருப்பேரையிலேபோய் அவனோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கவேணு மென்றலற்றின வாழ்வார்க்கநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய [illegible] களைப்பேசுகை யஸம்பவமன்றோவென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிஇத்யாதியால்) கீழ்த்திருவாய் மொழியிலே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபாவத்தாலே வந்த வ்யஸநத்தாலே [illegible] கலங்கித் தென்றி ருப்பேரையிலேபோக வ்யவஸித்த விவருடைய [illegible]யைக்கண்டு பெரியபெருமாளிவர்க்குத்தாம் விஜய ஸூசகதிவ்யாயுதங்களைக்கொண்டெழுந்தருளுகிறபடியை ப்ரத்யக்ஷஸமமாக [illegible]விக்கும்படி பண்ணி யருள அத்தாலேஹ்ருஷ்டராயிப்படிபேசுகிறாரென்றபடி. *

முதற்பாட்டு

திசைவாழியெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]இத்யாதியால்) அண்டம்மோ ழையெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டஹமித்யாதியால்) முடிபாதமெழ ஆழியெழ ச்சங்கும் வில்லுமெழத் தண்டும் வாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]இத்யாதியா ல்) உலகங்கொண்டவாறேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பன்மஹாபலியைஇத்யாதியால்)‖

ப— திசை - திக்குகளிலே, ஸர்வதிக்குகளிலேயு மென்றபடி. வாழி - மங்களாஸாஸநமானது, எழ - கிளம் பாநிற்க, தேவர்ஷி ஸித்தமஹர்ஷிகளுடைய வாழி வாழியென்னும்போலே சொல்லுகிற மங்களாஸாஸந த்வநிகள் திக்குகள்தோறுங்கிளம்பாநிற்கவென்றபடி. எழுகை - கிளம்புகை, அண்டம்மோழையெழ முடிபாத மெழ — அண்டங்குமிழி கிளம்பும்படி முடியும் பாதமும் வளராநிற்க, மோழை - குமிழி. திருமேனிவளர்த்திக்கு அவகாசமிடம் போராமையாலேநெருங்கிபேதித்திபிளந்து ஆவரணஜலமுள்ளே புகும்படி திருமுடி யும் திருவடிகளும் வளராநிற்க வென்றபடி. ஆழி - ஸுதர்சநம்' எழ - ஜ்ரும்பியாநிற்க, வாநேன் வளரத்துடங் கினவாறே மஹாபலியினுடைய படரான அஸுர வீரர்கள் மேல்விழப்புகுகிறாரென்று [illegible] [illegible]யான திருவாழியாழ்வான் ஸஸம்ப்ரமமாகத்திருக்கையிலேவந்தேறி [illegible] [illegible]னைக்கொண்டு அண்டமெல்லாம் நிறையும்படி ஜ்ரும்பியாநிற்கவென்றபடி. சங்கும்வில்லுமெழ - [illegible]ஜ்ரும்பியாநிற்க, தண்டும்வாளுமெழ - கதையும்வாளும்ஜ்ரும்பியாநிற்க, ஸ்ரீபஞ்சாயுதமான [illegible]ழ்வான்முன்னேகிளம்பப்பின்னேபேஞ்சாயுதங்களும்ஜ்ரும்பியாநிற்கவென்று [illegible]தாத்பர்யம். ஊழி - கல்பமானது, எழ - ஜ்ரும்பிக்கும்படி, மஹாபலியாலே வீடுபெட்ட காலம்போய் நல்ல காலமாம்படி யென்கை. அப்பன் - உபகாரகனான ஸர்வேஸ்வரன், உலகங்கொண்டவாறே -

மூ—ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலியர*வூறுசுலாய்மலைதேய்க்குமொலி கடன்*மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொ
லியப்பன்* சாறுபடவமுதங்கொண்டநான்றே* ॥உ॥
நான்றிலவேழ்மண்ணுந்தானத்தவேபின்னும்* நான்றிலவேழ்மலைதானத்தவே பின்னும்* நான்றிலவேழ்

ஆ—கொண்டருளினபடியென்னென்கிறார். ॥க॥

(ஆறு) கடைந்தருளுகிறபோது மலைகளிற்காட்டில் கடலுக்குகையாலே ஆறு மலையை நோக்கி யோடுகிறவோசையும், பாம்பினுடம்பைச்சுற்றி மலையைத்தேய்க்கிறத்வநியும், ஸமுத்ரத்தை மதித்தபோது இடமும்வலமுமாய்ச்சுழன்று வொலிக்கிறகோஷமும், என்னப்பன் நீர்கோதாம்படி பசைபடக்கடைந்தம்ருதம் வாங்கினநாளிவையெல்லாமுளவாயினவென்று ஸமுத்ரமதநவ்ருத்தியையை அநுபவிக்கிறார். ॥உ॥

(நான்றில) என்னப்பன் ப்ரளயகாலத்தெய்வமான ஸ்ருஷ்டியைத் திருவெயிற்றிலே யிடந்தெடுத்தருளினபோது ஸப்தத்வீபங்களும் ஸப்தகுலபர்வதங்களும் ஸப்தஸமுத்ரங்களும் தந்தாமுடைய ஸ்தாநங்களிலே

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தருளுகிறவித்யாதியால்) உக்குகையாலேயென்றது - ஊர்த்வவேகமாக ப்ரவாஹமாகையாலேயென்றபடி. அரவூறுசுலாய் மலைதேய்க்குமொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாம்பினித்யாதியால்) கடல்மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுத்ரத்தையித்யாதியால்) சாறுபடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீரித்யாதியால்) பசைபடவென்றது - ஸாரமுண்டாகவென்றபடி. அமுதங்கொண்டநான்றேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தம்ருதமித்யாதியால்) ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

ஊன்றியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயகாலவித்யாதியால்) நான்றில தானத்தவேஎன்கிற பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) பாட்டுதோறுமப்பனப்பனென்கிறது

ஶ்ரீ—லோகங்களை யளந்துகொண்ட ப்ரகாரம், கொண்டஆறு என்கிறவிடத்திலே ஸம்ஶய வகாராமஶ்ச. இப்படி லோகங்களை யளந்துகொண்ட ப்ரகாரமென்ன ஆஶ்சர்யமென்றுகருத்து. ॥க॥

அப்பன் - உபகாரகனான வென்னுண்டவன்' சாறுபட - ஸாரமுண்டாம்படி, க்ஷீரஸமுத்ரத்தில் நீரெல்லாம் கோதாயதிலே ஸாரமுண்டாம்படி யென்கை. அமுதங்கொண்ட நான்று - அம்ருதத்தைக்கடைந்தெடுத்த வந்தகாலத்திலே, ஆறு - நதிகளானவை, மலைக்கு - ஸ்வோத்பத்திஸ்தாநங்களான பர்வதங்களுக்கு எதிர்ந்து - எதிர்த்து, ஓடுமொலி- ஓடுகிறகோஷமும். மதநவேக வஶிகாஹிதமாய்கொண்டு ஸாகரம்- ஊர்த்வ முகமாக ப்ரவஹிக்கையாலே ஆறுகளெதிர்த்து அதிவேகமாகத்திருமபிகொண்டோடுகிற கோஷமு மென்றபடி. அரவூறு - ஸர்ப்பத்தினுடைய உடலாலே, அரவு - ஸர்ப்பம், ஊறு - உடல், வாஸுகியினுடைய உடலாலே என்றபடி. சுலாய் - சுற்றி, மலை - மந்தரபர்வதத்தை, தேய்க்குமொலி - தேய்க்கிற கோஷமும், மதநஸமயத்திலே வாஸுகிபாகிறகயிற்றை யிழுக்கும்போது மந்தரகிரியொடுஉரைத்தலாலேயுண்டான சரசரவென்கிற மஹாகோஷமு மென்றபடி. கடல் - ஸமுத்ரமானது, மாறு சுழன்று - மாறிமாறிசுழந்து, மதநவேகத்தாலே ஸவ்யாபஸவ்யமாகச் சூழ்ந்தென்றபடி. அழைக்கின்ற - கூப்பிடாநிற்கிற, அழைக்கை - கூப்பிடுகை. ஒலி - கோஷமும், அம்ருதமதநத்திலேயிந்த வ்ருத்தாந்தங்களெல்லாம் நடந்தனவென்று விஸ்மிதராயவனுடைய அம்ருதமதந சேஷ்டிதத்தையநுஸந்திக்கிறபடி. ॥உ॥

அப்பன் - என்னுண்டவன், ஊன்றி - குத்தி, ப்ரளயத்திலே பம்பஹித்தியோடொட்டிக்கிடந்த ஸ்ருஷ்டிக்கு அதோடே ஒட்டிவிடும்படி தம்ஷ்ட்ராக்ரத்தாலே குத்தியென்றபடி. இடந்து- ஸம்ஶ்லிஷ்டியில்நின்றுமிடந்து, எயிற்றில் - தம்ஷ்ட்ரையில், எயிறு- தம்ஷ்ட்ரை, கொண்ட நாள் - எடுத்துக்கொண்டருளின காலத்திலே, நான்றில - நான்றுதலை, நான்றுகை - ஸ்வஸ்தாநத்தை விட்டு ஒழிக்கை; ஸ்வஸ்தாநத்தைவிட்டுச்வழிபாதலையாய்க் கொண்டென்றபடி. ஏழ்மண்ணும்- ஸப்தத்வீபங்களும், தானத்த - ஸ்வஸ்தாநஸ்தங்களாயின, தானம் - ஸ்தாநம், தானத்திலேயிருக்குமவை தானத்த, அகாரமவாக்யாலங்காரம். தானத்தஎன்கிறவிடத்திலே ஸம்ஶய வகாராமஶ்ச. பின்னும் இதின்மேலே, இந்தவாஶ்சர்யமொன்றுமே யமைந்திருக்க இதின்மேலேயென்றபடி. நான்றில- நான்றுதலையாய்

॥௩॥
மூ—கடல்தானத்தவெ யப்ப* னூன்றியிடந்தெயிற்றிற்கொண்டநாளே*
நாளுமெழநிலநீருமெழவிண்ணுங்* கோளுமெழவெரிகாலுமெழமலை* தாளுமெழச்சுடர்தானுமெழவப்ப*
॥௪॥
னூளியெழவுலகமுண்டவூணே*
ஊனுடைமல்லர்ததர்ந்தவொலிமன்ன* ரானுடைச்சேனைநடுங்குமொலிவிண்ணு* ளோனுடைத்தேவர்

॥௩॥
ஆ—நிஸ்ஸமமாயிருக்கும்படி யெடுத்தருளினான், இதென்னவாஶ்சர்யம், என்னப்பனென்னப்பனென்கிறார்.
(நாளுமெழ) ஸம்வத்ஸராதி காலவிஶேஷமான காலத்தையும், ப்ருதிவ்யாதிபஞ்சபூதங்களையும், ஸகல
காலாவயவங்களையும், நக்ஷத்ரஜ்யோதிஸ்ஸுக்களையும், ப்ரளயகாலஸம்ஹாரோபஸ்திதமான ஸமஸ்த
மத்தையும், அநாயாஸேந ரக்ஷணம்பண்ணினாப்போலே நிரவஶேஷமாக வுண்டருளினானென்னப்பனெ
॥௪॥
ன்னப்பனென்கிறார்.
(ஊனுடைமல்லர்) அதிபலவான்களான மல்லருடைய வியூஹஸமூஹமும், ஶஸ்த்ரப்ரயோகவிவரம்.
ணத்தைஸந்நத்தரான ராஜாக்களுடைய ஸைந்யகதமான கோலாஹலமும்,
இ— நிரவதிகஶக்தியாலே வாயணிக்கவமுதூறச்சொல்லுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கி
॥௫॥
றார் (என்னப்பனென்னப்பனென்கிறாரென்று)

✳நாலாம்பாட்டு.✳

நாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வத்ஸராதியால்) நிலவிதயாதிகாலுமெழவித்ய
மலைதாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ருதிவீத்யாதியால்) மலைதாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
சுடர்தானுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ந
மருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) சுடர்தானுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயகாலேத்யாதியால்) ஊளி
க்ஷத்ரேத்யாதியால்) உலகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயகாலேத்யாதியால்) ஊளி
யெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநாயாஸேநேத்யாதியால்) உண்டவூணென்கிறதற்குத்
॥௪॥
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவஶேஷமித்யாதியால்).

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

ஊனுடைச்சேனைமன்னர் நடுங்குமொலியென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶஸ்த்ரேத்யா
ஊ—க்கொண்டு, ஸம்ஸ்தானத்தில்நின்றும் வழியாதவையாய்க்கொண்டென்றபடி. ஏழுமலை- ஸப்தகுலாசலங்க
ள், தானத்த- ஸ்வஸ்தாநஸ்தங்களாயின, ஏகார்ணவ மாகாரமாகாரம். ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களை. இதென்ன வாஶ்சர்ய
மென்றபடி. பின்னும்- இதின்மேலேயும், இந்தமஹாஶ்சர்யத்தின் மேலேயும் என்றபடி. நான்றில- வழியாதவை
யாய்க்கொண்டு, ஏழ்கடல் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், தானத்த - ஸ்வஸ்தாநஸ்தங்களாய்த்தன, ஏகார மாஶ்சர்யசேஷ்டி
॥௫॥
தகம். இதென்னவாஶ்சர்யமென்றபடி.
நாளும் - ஸம்வத்ஸரக்களும், இது உபலக்ஷணம், அஹோராத்ர பக்ஷமாஸாதி காலங்களுமென்றபடி.
நாளும் - ஸம்வத்ஸரக்களும், இது உபலக்ஷணம், அஹோராத்ர பக்ஷமாஸாதி காலங்களுமென்றபடி. நிலம் - ப்ருதிவியும். நீரும் - ஜலமும், எழ —
எழ - போக, எழுகை - போகை, நிலைகுலைந்துபோக என்றபடி. நிலம் - ப்ருதிவியும். நீரும் - ஜலமும், எழ —
நிலைகுலைந்துபோக. விண்ணும்- ஆகாஶமும், கோளும்- தேஜஸ்ஸும், நவக்ரஹரூபதேஜஸ்ஸுக்களுமெ
ன்றபடி. கோள்- தேஜஸ்ஸு. எழ- நிலைகுலைந்துபோக, எரி- அக்நியும், காலும்- வாயுவும், எழ- ஸஹ்ஹம், மலைதா
ளும்- பர்வதங்களுடைய மூலங்களும், எழ- நிலைகுலைந்துபோக. அவயவங்களெல்லாம் போகவென்றப
டி. சுடர்தானும்- நக்ஷத்ரரூபங்களானஜ்யோதிஸ்ஸுக்களுமென்றபடி. தானுமென்றுஸாகல்யேந ஸர்வமுமென்ற
ஶ். எழ- ஸஹ்ஹம், இதுக்கு உலகமுண்ட வூணெ என்கிறத்தோடே அந்வயம், அப்பன்- ப்ரளயாபத்ஸகனா யுப
காரகனான ஸர்வேஶ்வரன், ஊளி- உறுஞ்சுகிற ப்ரளயானது, எழ- கிளம்பும்படி, உறுஞ்சினாப்போலே யநாயாஸ
மாகவென்று தாத்பர்யம். உலகமுண்டவூண்- லோகங்களை ரக்ஷித்தலக்ஷணம். இப்படி ஸகலபதார்த்தங்களும் நி
ஶ்ஶேஷமாய்ப்போம்படி. ப்ரளயதிமிரலோகங்களை ரக்ஷித்தவிது என்னவாஶ்சர்யசேஷ்டிதமென்றபடி.
அப்பன் - ஆஶ்ரித பக்ஷபாதியான வென்னப்பன், ஊனுடை- காண்கைக்கு யுடைத்தான, அதிஸ்தூல-
ஶரீரமான வென்றபடி. பாரதம் - பாரதத்திலே. பாரதஸமரத்திலேயென்றபடி. கைபெறிபோழ்து - கை
யெறிந்தபோது, அதாவது ஸேநையை ப்ரோத்ஸாஹித்து நீங்களின்னபடி செய்யுங்கோள் நாங்களின்னபடி.செய்
கிறோமென்று பரஸ்பரஸமரத்திலே கைதட்டினபோதென்றபடி, ஊனுடை- ஊனையுடையவரான, பலகர்வான

மூ— வெளிப்பட்டவொலியப்பன்* காணுடைப்பாரதங்கையெறிபோழ்தே* ॥ரு॥
போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரில்வான்றிசை* சூழுமெழுந்துதிரப்புனலாமலை* கீழ்துபிளந்தசிங்கமொத்த
தாலப்ப* ஆழ்துயர்செய்தசுரரைக்கொல்லுமாறே* ॥சு॥

ஆ— ஆஸ்ரிதரான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்வவிஷயஸ்துதிகோஷமுமெழும்படி தர்ஸநீயமான ஜயாவ ரதயாத்ரத்திலே யணிவகுத்தென்னப்பன் ஸாரத்யம்பண்ணினபடியென்னென்கிறார். ॥ரு॥

(போழ்து) பஸ்சிமஸந்த்யாஸமயத்திலே ஸகலஸைந்யநிவஹமும் ருதிரப்ரவாஹப்ரவாஹிதமாம்படி ஐராவதத்தாலே யேறி யொருஸிம்ஹமானது ஐராவதத்தைபிளந்தாப்போலே ஹிரண்யனையழிக்கும்படியண்ணி யென்னப்பன் பிளந்தருளினபடியென்னென்கிறார். ॥சு॥

(மாறுநிறைத்து) சாரிகைவருகிற ஸௌக்ஷ்ம்யாதிஸயத்தாலே ஸர்வதிக்குகளிலும் நின்றுவிட்ட திருச்

இ—ரியால்) ஏணுடைத்தேவர்வெளிப்பட்டவொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரான வித்யாதியால்) காணுடையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தர்ஸநீயமானவித்யாதியால்) ॥ரு॥

✱ ஆறாம்பாட்டு. ✱

போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பஸ்சிமேத்யாதியால்) வான்திசைசூழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) எழுந்துதிரப்புனலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருதிரேத்யாதியால்) இதுக்குப் பிளந்தருளினபடியென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். மலைகீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐராவதேத்யாதியால்) ஆழ்துயர்செய்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யனையித்யாதியால்) ॥சு॥

✱ ஏழாம்பாட்டு. ✱

மாறுநிறைத்திரைக்குஞ் சரங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையித்யாதியால்)

ஸ— வாஹநங்களை யுடையவரான வென்றபடி. யுத்தத்திலே உத்ஸாஹாதிக்யமுண்டாகைக்காக ஜயகரமான ஜம்ஸாத்யாஹாரங்களைபக்ஷித்து யுத்தத்திலே ஆவ்ருத்தரான வென்கை. மல்லர் - மல்லரானவர்கள், ததர்ந்தவொலி - நெருங்கின கோஷமும், ததர்த்தல் - நெருங்குதல, யுத்தத்திலே பரஸ்பரம் நெருங்கி ஸரீரம்முறிகிற கடகடாரவமும் மென்றபடி. ஆணுடை - பௌருஷத்தை யுடைத்தான, ஆண் - பௌருஷம். சேனை - ஸேநையை யுடையவர்களான, மன்னர் - துர்யோதநஸேநையில் ராஜாக்கள், நடுங்குமொலி - பயத்தினாலே நடுங்குகிற கோஷமும், தான் ஸாரதியாய்க்கொண்டு அர்ஜுநரதத்தை நடத்திக்கொண்டெழுந்தருளிறவாறே பயத்தாலே நடுங்காநிற்கிற ஸத்ருராஜாக்களுடைய கோஷமுமென்றபடி. ஏணுடை - ஏணையுடையவர்களான, லோகத்திலெண்ணப்பட்டவர்களான வென்றபடி. மிகவும் ஆஸ்ரிதர்களான வென்கை. தேவர் - ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், விண்ணுள் - ஆகாஸத்திலே, வெளிப்பட்டவொலி - வந்துதோன்றினகோஷமும், யுத்ததர்ஸநார்த்தமாக ஆகாஸத்திலேவந்துதோன்றி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌஸீல்ய ஸாரத்யாதிகளைக் கொண்டாடுகிற ஜயகோஷமும், இவையெல்லா முண்டாயிற்றன, இதென்ன வத்யாஸ்சர்யமென்றுகருத்து. ॥ரு॥

போழ்து - காலமானது, அஹஸ்ஸானதென்றபடி. மெலிந்த - க்ஷயித்த, மெலிகை - க்ஷயிக்கை, புன் - புல்லியதான, அல்பமானவென்றபடி. செக்கரில் - சிவந்ததிலே, ரக்தவர்ணமான ஸந்த்யாகாலத்திலேயென்றபடி. செக்கர் - சிவந்தது, அஹஸ்ஸுக்ஷயித்த ஸந்த்யாகாலமாவது பஸ்சிமஸந்த்யாகாலம், பஸ்சிமஸந்த்யாகாலத்திலென்று பதார்த்தம். வான் - ஆகாஸமும், திசை - திக்குகளும், சூழும் - சுற்றிலும், எங்குமென்றபடி. எழுந்து - கிளம்பி, உதிரப்புனலா - ருதிரஜலமாக, எங்கும் ரக்தப்ரவாஹமாம்படியென்கை. அப்பன் - ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்குப்போலே ஆஸ்ரிதரெல்லார்க்கும் ஆபத்ஸகனான உபகாரகன், ஆழ் - அகாதமான, அதிஸயிதமானவென்றபடி. துயர் - து:கத்தை, செய்து - பண்ணிவித்து, மிகவும் க்லேஸப்படுத்தியென்றபடி. அசுரரை - அஸுரனை, ஸஜாதீயவர்க்கப்ரதர்ஸநார்த்தம் பஹுவசநம். கொல்லுமாறு - ஸம்ஹரிக்கும்ப்ரகாரம், மலை - பர்வதத்தை, கீழ்து - கீழாக, தனக்குக்கீழேயாம்படி, தான்மேலேயேறிக்கொண்டென்றபடி. பிளந்த - விதாரணம்பண்ணின, சிங்கம் - ஸிம்ஹத்துக்கு, ஒத்தது - ஸத்ருஸமாயிருந்தது, ஆலென்றுவிஸ்மயத்யோதகம். இதென்னவத்யாஸ்சர்யமென்றபடி. ॥சு॥

மூ—மாறுநிறைத்திரைக்குஞ்சரங்களின* நூறுபிணமலைபோல்புரளக்* கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவப்ப* னீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே* ॥எ॥
நேர்சரிந்தான்கொடிக்கோழிகொண்டான்பின்னும்* நேர்சரிந்தானெரியுமனலோன்பின்னும்* நேர்சரிந்தான்

ஆ—சரங்கள் பரம்பரயாக தன்னிலேசந்தித்திரைக்கும்படியாகவும் ராக்ஷஸசரீரங்கள் விஹீநமாம்படியும் விஹீநமாம்படியும் ஸமெரொடிஷ்டமாம்படியும் வ்யூஹமாம்படியும ஸமூஷவீஷிதமாம்படியும், ராவிரவெள்ளத்தாலே கடலெல்லாமநிறைந்தாறுகளிலே எதிர்க்கும்படியும் ஸாரவஷத்தை வஷித்ததென்னப்பன் பொடிபடவில ங்கைபைச்செற்றுனென்கிறர். ॥எ॥

(நேர்சரிந்தான) வாணனுடையதோள்களைத்துணித்தவன்று தோற்கைக்குக்கொடிகட்டிக்கொண்டு வந்தாபபோலே ஸாவ ஹணன்முகமாகத்தோற்றுன், ஜ்வரநெரிகிற வழியே மப்படியேதோற்றுன், திணைதுனும் வராஜபவீமெயபாலே கவக ணிதனுக்கொண்டுபோனுன். என்னப்பன் ஜயித்தருளினபடியென்

இ—சாரிகை-உ வளைகாரமாகபாடீலஹரணம. இனநூறுபிணம்மலைபோல்புரளவென்கிறதற்குத்தாதபர்யமருளிச்செய்கிருர் (ராக்ஷஸெத்யாதியால்) இங்கு "விஹீநவிஹீநஸமெரொடிஷ்டம் வ்யூஹஸமூஷவீஷித" மென்கிற ச்லோகமஷிதம். கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவென்கிறதற்குத் தாதபர்யமருளிச்செய்கிருர் (ராவிரேத்யாதியால்) இங்கஸஹஸ்ரதாரவஷத்தையருளிச்செய்கிருர் (ஸாரவஷத்தைவஷித்தென்று) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

வாணன்திண்டோள்கொண்டவன்றுஎன்கிறதற்குத் தாதபர்யமருளிச்செய்கிருர் (வாணனுடையவித்யாதியால்) கொடிக்கோழிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாதபர்யமருளிச்செய்கிருர் (தோற்கைக்கித்யாதியால்) நேர்சரிந்தானென்கிறதற்குத் தாதபர்யமருளிச்செய்கிருர் (முகமாகத்தோற்றுனென்று) வ்யாஜந்தோற்றுனென்றபடி. நேர்சரிந்தானெரியுமனலோனென்கிறதற்குத் தாதபர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஜ்வரந்தவித்யாதியால்) கண்டரென்கிறவஷம் வ்யபோஹித்ததற்குத் தாதபர்யமருளிச்செய்கிருர் (வராஜபெத்யாதியால்) முக்கண்

ஸ—இனநூறு-நூறுஇனமென்று மாறிய யோஜிப்பது. நூறுநூறுகக்கூட்டமாயென்றபடி. இனம்-கூட்டம், பிணம்-ஸவங்களானவை, ராக்ஷஸஸவங்களானவையென்றபடி. மலைபோல்-வவதங்கள்போல், புரள-ஹதியிலேகிடந்து புரளும்படியாகவும், கடல்-ஸமுத்ரமானது, ஆறு மடுத்து-ஆறுகளிலே எதிர்த்து, உதிரப்புனல-ராவிரஜலமாகவும், ஸமுத்ரமெல்லாம் ரக்தப்ரவாஹங்களாலே கவி ப்ரவ்ருத்தமாய் நதிகளிலே எதிர்க்கும்படியாகவுமென்றபடி. இதுக்கு இலங்கைசெற்ற வென்கிறத்தோடே யநவயம். அப்பன்-ஸவஜம் உபகாரகனுன வகுவகித்திருமகன், இலங்கை-லங்கையை, நீறுபட-ஸூக்ஷமமாம்படி, செற்றநேரே-வஷித்த காலத்திலே, ஸம்ஹாரம்பண்ணின காலத்திலேயென்றபடி. நேரென்று காலம். சரங்கள்-வாணங்களானவை மாறு-எதிர்க்க, ஒன்றுக்கொன்று எதிர்க்க வென்றபடி. நிறைத்து-வரிசைவரிசையாக ஸம்ஸகங்களாயென்றபடி. இரைக்கும்-ஸப்தியாநிற்கும், பெருமாள் உம்பகாரமாக ஓடியோடி ஸாரங்களை வஷிக்கும்போது மேற்குதிக்கில் நின்றும்புறப்பட்ட ஸாரவஷங்கள் கிழக்கே வருவதற்கு முன்னே இவருடைய ஸமநவேகத்தாலேகிழக்கில் நின்றும் ஸாரவஷம் எதிரேபுறப்படுகையாலே இப்படிஎட்டுதிக்கிலுமிவருடைய ஸாரஜாலங்கள் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்த்தடிபட்டு வடிவடிவென்று உஹாஹநிபாக ஸப்திபாநிற்கும் இதென்ன வகுஸ்தமென்றபடி. ॥எ॥

அப்பன்-என்னப்பனுனவன், சேர்சரி-நேரில் நின்றும் சரிந்தவனுன. நேர்-எதிர், தான் முன்னேவந்து நிற்கமாட்டாதே ராஷ்ட்ராதிகளை முன்னிட்டுப்பின்னே ஒதுங்கி இருந்தவனுனென்றபடி. வாணன்-வாணனுடைய, திண்-த்ருடங்களான, ராஷ்ட்ரவாபலத்தாலே த்ருடங்களான என்றபடி. தோள்-புஜங்களை, கொண்டவன்று, ஜயித்தவன்றைக்கு, கொள்ளுகை-ஜயிக்கை, வெதித்தவன்றைக்கென்றபடி. கோழி-மயிலை, கோழியென்றுமயிலுக்கும்பேர். கொடி-த்வஜத்திலே, கொண்டான்-கொண்டிருக்கிறவன், ஸுப்ரஹ்மண்யனுன் ஸாவஹணனென்றபடி. நேர்சரிந்தான்-நேரில் நின்றும் சரிந்துபோனுன், எதிரே நிற்கமாட்டாதே ஒதுங்கிப்போனுனென்றபடி. பின்னும்-அதின் மேலே, எரியும்-ஜ்வலியாநிற்கிற, அனலோன்-அக்நியும், நேர்சரிந்தான்-முன்னே நிற்கமாட்டாதே போனுன், பின்னும்-இவ்வளவுமன்றிக்கே அதின்மேலே, முக்கண-

மூ— முக்கண்மூர்த்திகண்டீரப்ப* னேர்சரிவாணன்றிண்டோள்கொண்டவன்றே* ॥அ॥

அன்றுமண்ணீரெரிகால்விண்மலைமுத* லன்றுசுடரிரண்டுபிறவும்பின்னும்* மன்றுமழையுயிர்தேவுமற்றும ப்ப* னன்றுமுதலுலகஞ்செய்ததுமே* ॥கூ॥

மேய்நிரைகீழ்ப்புகமாபுரளச்சுனை*வாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரியவின*வாநிரைபாடியங்கேயொடுங்கவப்பன்*

ஆ—னென்கிறார். ॥அ॥

(அன்று) ஸங்கல்பைகதேசத்தாலே நிகிலஜகஜ்ஜந்மஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணியருளுகிற ஸர்வேச்வரனுக்கு, சத்ருஸம்ஹாரம் த்ரிவிக்ரமாபதாந மொருபொருளோவென்கிறார். ॥கூ॥

(மேய்நிரை) பசுக்களுக்குமிடையர்க்கும் கீழ்புக்கு நிர்பயமாக வர்த்திக்கும்படியாகவும், ஸிம்ஹ சரபாதி துஷ்டஸத்வங்கள் கீழே புரளும்படியாகவும், ஜலாசயங்கள் சைத்யபாவமாய்

இ— மூர்த்திகண்டீரென்று இவரவனை முக்கண்ணனாக விசேஷித்து எல்லாருக்குங்காட்டுகையாலே யவன் வ்ரீடையாலே தன்னைமறைத்துக்கொண்டுபோகிறதாகத் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. பாட்டுக்குப் பரமோதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பனித்யாதியால்) ॥அ॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கல்பைகதேசாதியால்), ॥கூ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு.✱

மேய்நிரைகீழ்புக இனவாநிரைபாடியங்கே யொடுங்கவென்கிறவிரண்டுக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுக்களுக்குமித்யாதியால்) மாபுரளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸிம்ஹசரபாத்யாதியால்) சுனைவாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜலாசயேத்யாதியால்)

மூ— த்ரிநேத்ரனை, மூர்த்தி - ஸ்வாமியானவன், த்ரிமூர்த்திசப்தம் ஸ்வாமிவாசகம். தான்ஜகத்ஸ்வாமியென்கிற அபிமானத்தை யுடையவனான ருத்ரனென்றபடி. நேர்சரிந்தான் கண்டீர் - முன்னே நிற்கமாட்டாதேயோடிப் போனான்கிடீர், அவன் வ்ரீடையாலே தன்னை மறைத்துக்கொண்டுபோக இவர் முக்கண்மூர்த்தி கண்டீரென்று கண்ணைக்காட்டுகிறார். ॥அ॥

அப்பன் - ஜகத்காரணனான மஹோபகாரகனானவன், மண் - ப்ருதிவியையும், நீர் - ஜலத்தையும், எரி - அக்நியையும், கால் - வாயுவையும், விண் - ஆகாசத்தையும், மலைமுதல் - பர்வதங்கள்முதலானவற்றையும், தாரீயவாக்யத்தில் செய்து மென்கிறபதத்தை கீழ்மூன்றுவாக்யத்திலுமநுஷங்கிப்பது. செய்ததும் - ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று - அன்றைக்கே, ஸங்கல்பித்தபோதே யென்றபடி. க்ஷணமாத்ரத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தானல்லது விளம்பித்துக்கூடிஸ்ருஷ்டித்தானல்லனென்றபடி. இரண்டு. சுடரென்று மாறியமைப்பது. இரண்டு தேஜஸ்ஸுக்களை, ஸூர்யசந்த்ரதேஜஸ்ஸுக்களை யென்றபடி. பிறவும் - மற்றவையும் மற்றுமுள்ள நக்ஷத்ராதி தேஜஸ்ஸுக்களையுமென்றபடி. செய்ததுவும்-ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று- தத்க்ஷணத்திலே, பின்னும்-அதுக்குமேலே, மழை-வர்ஷத்தையும். உயிர்-அந்த வர்ஷோபஜீவிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும்-அந்த வர்ஷப்ரதரான தேவதைகளையும். மற்றும்- இன்னுமுள்ளபதார்த்தங்களையும், செய்ததுவும்- ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று- ஸங்கல்பித்தக்ஷணத்திலேதானே, முதல்-ஆத்யஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, உலகஞ்செய்ததும்- லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று-தத்க்ஷணத்திலேதானே, இதென்ன ஆச்சர்யமென்று கருத்து. இப்படி ஸங்கல்பமாத்ரத்திலே ஸகலஸ்ருஷ்டியும் பண்ணுகிறவனுக்குச்சொன்ன சத்ருநிரஸநாதிகள் ஒரு ஆச்சர்யமோ வென்று பாட்டுக்குத்தாத்பர்யம். ॥கூ॥

மேய்நிரை - பசுக்களுடைய கூட்டங்கள், மேய் - மேயுமவை, பசுக்களென்றபடி. கீழ்புக - கீழேபுகும்படியாகவும், கீழேபுக்கு வர்ஷபீடையின்றிக்கே ஸுகமாயிருக்கும்படியாகவு மென்றபடி. மா - மிருகங்களானவை' ஸிம்ஹாதிக ளென்றபடி. மா சப்தம் ம்ருகவாசகம். புரள - புரளும்படியாகவும், சுனை - ஜலாசயஸ்தலங்களுடைய, வாய்நிறை - வாயளவும் நிறைந்தவையான, நீர் - ஜலங்கள், பிளிறி - கோஷித்து, பிளிறுகை - கோஷிக்கை, சொரிய - திரளாக வர்ஷிக்க, கோவர்த்தந கிரியை யெடுத்துத் தலைகீழாகப் பிடிக்கைபோலே சுனைநீரெல்லாம் சொரியும்படியாகவு மென்றபடி. இன - கூட்டங்கூட்டமாக, ஆநிரை - கோபங்களை யுடைத்தான, பாடி - திருவாய்ப்பாடியானது, அங்கேயொடுங்க - அதின்கீழேவந்தடங்கும்படி

மூ— தீமழைகாத்துக்குன்றமெடுத்தானே* ॥ம॥

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடு* மொன்றிநின்றசடகோபனுரைசெய* நன்றிபுனைந்தவோராயிரத்துள்ளிவை* வென்றிதரும்பத்தும்மேவிக்கற்பார்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸவோக்ஷமாய் ரக்ஷிக்கும்படியாகவும், ஸ்ரீ கோவர்த்தனத்தையெடுத்தருளி, வ்யஸநமான வர்ஷத்தைத்தடுத்தருளி, ஐந்த்ரனை ஜயித்தருளினை னென்னப்பனென்கிறார். ॥ம॥

(குன்றமெடுத்த) ஆழ்வார்தாமும் கோவர்த்தனத்தின் கீழே திருவாயரோடேகூடிநின்று கோவர்த்தநோத்தாரணவ்ருத்தாந்த ஸம்பந்தியான ஸௌசீல்யாதிகுணங்களையும் ஏத்தின திருவாய்மொழியை ஸார்த்தமாகக்கற்பவர்க்கு இத்திருவாய்மொழியிலோரோர்பாட்டே விஜயத்தைக்கொடுக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தீமழைகாத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யாபகமித்யாதியால்) பாட்டுதோறுமப்பனப்பனென்றது ஸ்ரீக்ருஷ்ணமயகாநுகமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக விரக்திஃ. ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடு மொன்றிநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்தாமுமித்யாதியால்) நன்றிபுனைந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோவர்த்தநேத்யாதியால்) மேவிக்கற்பார்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸார்த்தமாகவித்யாதியால்) இவைபத்தும்வென்றிதருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிலித்யாதியால்) ॥கக॥

ப—பாகவும், அப்பன்—ஸர்வஸ்வவனாந க்ருஷ்ணன், தீமழை- க்ரூரமான மழையை, காத்து, நிவாரணம்பண்ணி, குன்றம் - கோவர்த்தனபர்வதத்தை, எடுத்தானே — ஸ்வஷ்டம், இதென்னவிசித்ரமென்றபடி, ॥ம॥

குன்றமெடுத்த — கோவர்த்தனகிரியை யெடுத்தவனான, பிரான் — உபகாரகனுடைய, அடியாரோடும் — தாஸர்களோடே கோவர்த்தநதாரனுடைய ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகல்யாணகுணங்களாலே தாஸ்யைகரஸரான கோவரோடே, ஒன்றி நின்ற — ஸம்ச்லேஷித்து நின்றவரான, அவர்களுக்கு தாஸ்யத்தை வஹித்து நின்றவரானவென்றபடி. சடகோபன் — ஆழ்வாருடைய, உரைசெயல் - உக்திசெய்கையான, வாசிககைங்கர்ய ஸ்வரூபமானவென்றபடி. நன்றி புனைந்த- நன்மையைப்புனைந்ததான, புனைகை- தொடுக்கை. ஸர்வேச்வரனுடைய விசித்ரசேஷ்டிதங்களையடைவேவர்ணிக்கிறதானவென்றபடி. இது பத்துக்கு விசேஷணம். ஓர் - அத்விதீயமான - ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும் — இந்தபத்து பாட்டுக்களும், இதுக்குத்தருமென்கிறத்தோடே யந்வயம். மேவி - ஆதரித்து, கற்பார்க்கு — அப்யஸிக்கிறவர்களுக்கு, வென்றி- ஜயத்தை, தரும் - கொடுக்கும், வைஷ்ணவர்களுக்கு வைஷ்ணவவிரோதிவர்க்கஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். கைவல்யார்த்திகளுக்கு தத்விரோதி ஜயத்தைப்பணணிக்கொடுக்கும். ஐச்வர்யார்த்திகளானவர்களுக்குமதிவிரோதிவர்க்கஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கு கைங்கர்யவிரோதிவர்க்கவிஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்குமென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதயே ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயசதகவிஷயஸங்க்ரஹ:.

(ஆழியெழ.)

விக்ராந்த்யவதாரசேஷ்ட்ரமநநக்ஷோப்யகேஷக்ஷயாதித்யார்த்ஜ
கஸ்த்ரைகாநுஷ்டிநாத்ஸாரஸாரணாஸக்த்யாஜ்ஞாஸாரா: ।

ஸம்ஸ்காரகௌஸ்துபாதிவஸ்துஜலநமேநார்ணகவிஷ்ட்ர

ஸ்ரீத்ரைகோவர்த்தநாத்ருதிஸௌந்தர்யமநநக்ருதிம்ஸ்ரீஸஹ ॥அசா

(விக்ராந்த்யவதாரம்) உலகங்கொண்டவாறே- த்ரிவிக்ரமனுக்கேகாண்டு கொண்டார்க்கையாக்கி.

த்ரா—தா— (க்ஷீராப்திமதநஸ்ய) அமுதங்கொண்டநான்றே- க்ஷீராப்தியை நிர்மதிதமாகக் கடலைக்கடைகையாலும், (உத்ருதவஸுந்தராஸ்ய) ஊன்றியிடந்தெயிற்றிற்கொண்டநாளே- வராஹரூபத்தைக்கொண்டு பூமியை யுத்தரிக்கையாலும், (ஸர்வலோகாதநஸ்ய) உலகமுண்டவூணே - ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாலோகங்களையும்விழுங்குகையாலும், (க்ஷிதிபாரஹரணஸ்ய) காணுடைப்பாரதங் கையறைபோழ்தே - மஹாபாரதத்தை நடத்தி பூபாரத்தை யபஹரிக்கையாலும், (தைத்யராஜஸம்ஹாரஸ்ய) அசுரரைக்கொல்லுமாறே - ந்ருஸிம்ஹனைக்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லங்காஸம்சோஷகஸ்ய) நீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே - துளவிக்கூடுபோலே ராக்ஷஸாவாஸமான இலங்கையை நீறாக்குகையாலும், (பாணபாஹுவனச்சேதநாஸ்ய) வாணன்திண்டோள்கொண்டவன்றே- கையிற்றிரைபாணாஸுரனுடைய பாஹுக்களைக்கழிக்கையாலும், (லோகஸ்ருஷ்டேः) அன்றுமுதலுலகம்செய்ததுமே - முதலிலே லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (பூதாரோவர்த்தநாதேः) நீமழைநாத்துக்குன்றமெடுத்தாமே - கோவர்த்தனமாக கோவர்த்தநத்தையபிநிக்கையாலும், எம்பெருமானை தன்னுடையரக்ஷாதிகாரங்களை வெளியிடாநிற்கிறவனாக "ஆழிஎழச்சங்கு" என்கிறதஸகத்திலே யாழ்வாரநுளிசெய்தருளினாரென்கிறார். ॥ ௮௪ ॥

ஸ்ரீசடகோபாய நமः ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமः.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ—கற்பாரிராமபிரானையல்லால்மற்றுங்கற்பரோ* புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதியொன்றின்றியே* நற்பால

ஆ—(கற்பாரிராமபிரானை) ஸ்ரீரஸ்தமைக்ஷ்வாகு விக்ருதமாநுஷஜாதிவிஜாதீய திவ்யசேஷ்டிதங்களுடைய பரமோதாரத்வலக்ஷண குணவிசேஷாகாரத்தை யநுபவிக்கிறார், அவ்வா, ஸ்ரீரஸ்தமைமா யாதவஜாதிவ்யசேஷ்டிதங்களிலே திருவுள்ளம்தாழ்ந்து மற்றும் ஸர்வஸ்தமதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ததீயமென்னுமிவ்வாகாரத்தாலே யநுபவிக்கிறார், ஸ்ரீரஸ்தமதவஸ்தக்களே யாபகமோக்ஷமோஹமாயிருக்கக்கட்டவ

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன திவ்யாவதாரசேஷ்டிதங்களையே யித்திருவாய்மொழியிலுஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே யித்திருவாய்மொழி புநருக்தியன்றோவென்ன பரிஹரிக்கிறார் (ஸர்வஸ்தமேதத்யாதியால்) இப்படியாகில் முந்தினவையான வராஹாத்யவதாரங்களை முற்படச்சொல்லாதே கற்பாரிராமபிரானை யித்யாதியாலே ராமாவதாரத்தை முற்படச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸ்ரீகாரணகேமரணவதரிப்பிக்கிறார் (ஸுபவேத்யாதியால) தாழ்ந்துஎன்றது - மிகவும்ப்ரவணமாயென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளேயென்கிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீராக்ஷமேத்யாதியால்)

பப— நான்முகனார் - சதுர்முகனை, நியந்த்ருத்வம் ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வம் சதுர்முகனையே. பெற்ற - ஸ்ருஷ்டித்த, ஸமஸ்தஜனை சதுர்முகனாலே ஸ்ருஷ்டமாய் - தந்நியாம்யமாயிருக்கையாலே ஸமஸ்தஜனமானவென்று தாத்பர்யம். நாட்டுளே - ஜகத்துக்குள்ளே, இதுக்கு நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறதோடே யந்வயம். புற்பாமுதலா வென்கிறத்தை பாபுல் முதலாவென்று மாறியந்வயிப்பது, பா - பாவினவையான பாவுகை - பரம்புகை, பூமியெல்லாம் படர்ந்தவையான வென்றபடி. புல்முதலா - ஓஷதிஜாதி த்ருணங்கள் முதலாக, புல் - க்ஷுத்ரத்ருணங்களான, புல்லென்று க்ஷுத்ரத்துக்கும் பேர். எறும்பாதி - எறும்புமுதலாக, ஸ்தாவரங்களிற கடையான த்ருணங்களும், ஜங்கமங்களிற் கடையான சிற்றெறும்புமுதலாகவென்று பட்டர்மதம் ஸ்ரீராமாவதாரமானது நிஸ்ஸமத்திலே முற்பட வோடுமாப்போலே யிந்த க்ஷுத்ரஜந்துக்கள் பக்கலிலேயிறே ஸ்ரீராமனுடைய க்ருபையானது முற்பட ப்ரவஹிக்குமென்றுகருத்து. இதுக்குசசராசரமென்கிறத்தோடே யந்வயம். நற்பால் - நல்லஸ்வபாவங்களை யுடைத்தான, ஸக்திமதாவான வுபாயமொன்றுமில்லாதாருக்கும் ஸம்பந்தமாத்ரத்தாலே ஸ்ரீராமபக்திமானாயிருந்த ஸ்வபாவங்களை யுடைத்தான வென்றபடி. அயோத்தியில் - அயோ

மூ—யோத்தியில்வாழுஞ்சராசரமுற்றவு* நற்பாலுக்குய்த்தனனான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே* ।௧।

ஆ—ஸ்வப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலே வைத்துக்கொண்டு திருவயோத்யா திருநகரியிலே வர்த்திக்கிற ஸ்தாவரஜங்கமவிஜாதீயஜந்துக்களையும் ஸர்வேச்வராங்கீகாரவிஷயம் பண்ணுவிக்கச்செய்தேயும் திருநாட்டிலுள்ளாரைப்போலே தன்திருவடிகளே ப்ராப்யப்ராபகமுமாக்கியருளின விமலதமகுணத்தையுடையனாயிருந்த ஸ்ரீராமபிரானையல்லால் மற்றுங்கற்பரோவென்றவனுடைய குணங்களையநுஸந்திக்கிறார். ।௧।

(நாட்டிற்பிறந்தவர்) தான் திருவவதாரம்பண்ணியருளின திருநகரியிலே வர்த்திக்கிற ஜந்துக்களைத் தன் திருவடியே ப்ராப்யப்ராபகமாகப் பண்ணியருளினானென்னுமிதோரேற்றமோ மனுஷ்யஜாதியுடைய துக்கம் பொறுக்கமாட்டாமை தவிரவாயிநிரவதிகம்பண்ணியருளின ஸௌசீல்யகுணத்தைப்பார்த்தாலென்கிறார். ராவணவதார்த்திகளான தேவர்களாலேயர்த்திதனாய் தனக்கு விஸத்ருசமான மனுஷ்யயோனியிலே ஸஜாதீயனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளி ஒருமனுஷ்யர்படும் துக்கப்படியும் தான் ஸ்வீகரித்துத் துக்கிதனாய் ஸர்வலோகநாதரான விராதகபந்தாதி ராவணபர்யந்தரான ராக்ஷஸரையும்

இ—வைத்துக்கொண்டென்கிறதற்குத் தன்திருவடிகளேயித்யாதியோடேயந்வயம். புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்தாவரஜங்கமாத்யாதியால்) ஒன்றின்றியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராத்யாதியால்) நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலித்யாதிகுணத்தையுடையனென்னுமளவாலே) இத்திருவாய்மொழியினுடைய ப்ரமேயத்திலே யிப்படிசொல்லுகையாலே நிர்விஜாதீயஜந்துக்களையுமென்கிற ஸமஸ்தகுணம் இங்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ।௧।।

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வஜந்துவுபகாரகத்தையே சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு வ்யாக்யாதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தான்திருவித்யாதியால்) நாட்டிற்பிறந்தென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (ராவணவதாத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குவிஸத்ருசமித்யாதியால்) இவ்விடத்திலே "ஸஹிதேவைர்மஹர்ஷிபிஸ்ஸர்வை ராவணஸ்யவதார்த்திபி: । வதார்த்தம் தாநவாநாஞ்ச ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ்ஸநாதந:" என்கிறவசநம் ஸஹிதாத்மிகம் மனிசர்க்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருமநுஷ்யத்யாதியால்) படாதனபட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதியால்) நாட்டைநலியுமரக்கரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகேத்யாதியால்)

மூ—யோத்தியில, வாழும் - வாழாநிற்கிறவையான, ராமகுணாநுபவத்தாலே ஸத்தையாநிற்கிறவையானவென்றபடி. சராசரம் முற்றவும் - ஸ்தாவரஜங்கமமெல்லாவற்றையும், ஒன்றின்றியே - ஸர்வேச்வராங்கீகாரவிஷயமொன்றில்லாதிருக்கச் செய்தேயும், நற்பாலுக்கு - நல்ல ஸ்வபாவத்திலே, ப்ராப்யப்ராபகவிவேகரூபப்ராப்யவொஷக ஸௌஹார்த்தமாகிறநல்ல ஸ்வபாவத்திலேயென்றபடி. அங்கு இங்கு என்னுமாப்போலே பாலுக்கென்று ஸப்தமீ. உய்த்தனன் - ப்ரவேசிப்பித்தான், உய்க்கை - ப்ரவேசிப்பிக்கை, நல்லஸ்வபாவ நிஷ்டராக்கினனென்றபடி. "விஷயே தேவராஜஸ்ய வஸந்தஸ்ஸர்வதா: । தவிருக்ஷாஸ்ஸர்வேஜீவா: ஸர்வேஸாகேதவாஸிந: । அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: ।" என்னும்படி பண்ணியருளினனென்கை. ஆதலாலென்று ஒருபதங்கூட்டிக்கொள்ளுக. கற்பார் - கற்குமவர்கள், ஸ்ரீயப்பதிங்களையநுஸந்திக்க வேண்டுமென்று இச்சையுடையவர்களென்றபடி. இராமபிரானையல்லால் - ராமனைப் பரமோபகாரகனானவனையொழிய மற்றும் - வேறொன்றையும், அவதாரத்தையுமவதாரங்களையுமென்றபடி. கற்பரோ - அநுஸந்திப்பரோ, "ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாநித்யஸ்ரீ: அஜய்யோ நித்யஸ்ரீருதி: । ஸத்யபராக்ரம: ஸர்வதா அநுத்தமோ தாருஜன" என்றிறே யிருப்பார்களென்று கருத்து. இவனையொழியவேறு ஸ்ரீயப்பதித்வமுமுண்டோவென்று கருத்து. இராமனென்கிறவித்தாலே ஸ்ரீபதித்வமும் பிரானென்கிறவித்தாலே ஸௌசீல்யமும்சொல்லிற்று. ராமேதி ராமசந்த்ர: என்கிறதிறே. "ரூபௌதார்யகுணை: பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம் । ராமம் ரமயதாம் ச்ரேஷ்டம் ஸத்யவ்ரதம் ... ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:" என்னும்படியிறே ஸ்ரீயப்பதித்வமும் ஸௌசீல்யமுமிருக்குப்படி. ।௨।

மூ—நாட்டிற்பிறந்தவர்நாரணர்க்காளன்றியாவரோ*நாட்டிற்பிறந்துபடாதனபட்டுமனிசர்க்காய்* நாட்டைநலியுமரக்கரைநாடித்தடிந்திட்டு* நாட்டையளித்துய்யச்செய்துநடந்தமைகேட்டுமே* ‖உ‖

ஆ—ல்லாரையும்ஸித்3தாஶ்ரமவாஸிகளான ருஷிகளின்வ்யாஜேந வநத்திலேயெழுந்தருளித்தேடித்தேடிவதித்தருளி இப்படி லோகத்தைரக்ஷித்தருளி "தி3ஷ்ட்யா த்3ருஷ்டோஸி காகுத்ஸ்த2" என்று ப்ரஹ்மாதிகள் விண்ணப்பஞ்செய்தபோதே யெழுந்தருளாதே விஶ்லேஷத்தாலே விரஹவ்யஸனமான திருநகரியில் ஸ்தா2வரஜங்க3மஜாதத்தை யெல்லாமீண்டெழுந்தருளி யுய்யச்செய்து பின்னை திருநாட்டிலேயெழுந்தருளின வ்ருத்தாந்தத்தைக்கேட்டும் வேதநராயிருப்பார் "ஸர்வ நாராயணோ தே3வ:" என்று சொல்லப்படுகிற ஸர்வேஶ்வரனான நாராயணனுக்கடிமையாகாதிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்கிறார். ‖உ‖

இ— நாடியென்கிறவிடத்தில் ஸ்தா2னவிஶேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷாதிகளால்) நாடித்தடிந்திட்டுளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேடியித்யாதியால்) நாட்டையளித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிலோகத்தையித்யாதியால்) நாட்டையளித்தென்றிருக்கச்செய்தே உய்யச்செய்தென்றுசொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ("தி3ஷ்ட்யா த்3ருஷ்டோ" இத்யாதிசெய்தென்னுமளவாலே) நடந்தமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைதிருநாட்டிலேயித்யாதியால்) நாட்டிற்பிறந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநராயிருப்பாரென்று) ஸர்வேஶ்வரனுக்காளாகாதவர் நாட்டிற்பிறந்தாரோடுகூட்டன்று, வேதநமில்லாத காஷ்டபாஷாணப்ராயரென்கிறாரென்றுகருத்து. ஸர்வேஶ்வரனை நாராயணனென்று சொல்லப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமித்யாதியால்) ஆளன்றியாவரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) ‖

✳மூன்றும்பாட்டு.✳

அநுகூலப்ரதிகூலஜநங்களையும் ரக்ஷித்தவாஸ்ரூபத்தைச்சொன்னவ ரிப்பாட்டிலே ஸம்ஸாரிகளை

ப—நாட்டில் - ஸம்ஸாரிகளுங்கூட ஜாமறவேட்டுப்படும்படி யிருக்கிறவிந்த ஸம்ஸாரிலோகத்திலே, பிறந்து - ஸர்வேஶ்வரனான தான்வந்துபிறந்து, மனிசர்க்காய் - ஸம்ஸாரிகளுக்காக, திருவயோத்யையிலுள்ளார் மற்றையூராரென்கிற வாசியற வெல்லாஸம்ஸாரிகளுக்காகவு மென்றபடி. படாதனபட்டு - ஒருவரும் படாதது:க்2ங்களைப்பட்டு, "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்4ருஶம் ப4வதி து:கி2த:" என்கிறபடியே யொருவனொருவன் து:க்2கப்பட்டாலும் தான்மிகவும் து:க்2கிதனென்றபடி, இதுக்கு தடிந்திட்டு என்கிறத்தோடே யந்வயம். நாட்டை - லோகத்தை, நலியும் - ஹிம்ஸிக்குமவர்களான, அரக்கரை - ராக்ஷஸர்களை, விராதவாலிப்ரப்ருதிகளை யென்றபடி. நாடி - தேடி, அவர்களிருந்தவிடந்தேடிக்கொண்டு போயென்றபடி. தடிந்திட்டு - ஸம்ஹரித்து, தடிதல் - ஸம்ஹரித்தல், இட்டுஎன்று ஸ்வார்த்2யமாநம். நாட்டையளித்து - இப்படி லோகத்தைரக்ஷித்து, உய்யச்செய்து - உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணி, ராவணவதமான மட்டிலே தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளாதே மீண்டுதிருவயோத்யைக்கெழுந்தருளி "அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:" என்னும்படி கிடந்தவராவரங்களெல்லாவற்றையும் "ஸம்வத்ஸரஸஹஸ்ராணி ஸம்வத்ஸரஶதாநி ச" என்கிறபடியே நெடுங்காலந்தன்னுடைய ஸௌஶீல்யாதிகளாலே ரஞ்ஜிப்பித்து வஶீகரணம்பண்ணி யென்றபடி. நடந்தமை - பின்பு - எழுந்தருளின வ்ருத்தாந்தத்தை, பின்புதன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளினவிந்தவ்ருத்தாந்தத்தையென்றபடி, கேட்டும் - ஶ்ரீராமாயணஶ்ரவணத்தாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், இதுக்குஆளன்றியாவரோவென்கிறத்தோடே யந்வயம் - நாட்டில் - "ராஜ்யே ராமே ஶஶாஸதி ந ஜநபதா: ... ராமோ ராஜ்யமுபாஸித்வா" என்றிருக்கக்கடவலோகத்திலே நாடென்றில் ராமாயணவிஷயமாயல்லாதிராதென்றிருக்கிறார். பிறந்தவர் - ஜநித்தவர்கள் இன்னாரினியாரென்று விஶேஷமில்லை பிறப்புடையவர்களெல்லாருமென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஆளாகாதாரென்ன பிறப்புப்பிறந்தவரென்றுகருத்து. நாரணர்க்கு - நாராயணனுக்கு, வாத்ஸல்யாதிகுண ஸௌஶீல்யாதிகுணபூர்ணரான ஸர்வேஶ்வரனுக்கென்றபடி, ஆளன்றியாவரோ - அடிமையாகாதவர்களாயிருப்பார்களோ, "பராவர நேதிகாகு" என்னுமிளையபெருமாளைப்போலே பெருமாளுக்கடிமையாகாதே யிருப்பாருமுண்டோவென்றபடி. பிறந்தாராளன்றியாவரோ, "ஸர்வே ஸம்ப4வநாராய" என்னுமாப்போலே ஜநித்தவர்கள் ஜந்மபலத்தை யிழப்பரோவென்றுகருத்து. ‖௩‖

மூ—கேட்பார்கள கேசவன்கீர்த்தியல்லான்மற்றுங்கேட்பரோ* கேட்பார்செவிசுடுகீழ்மைவசவுகளேவையுஞ்*
சேட்பாற்பழம்பகைவன்சிசுபாலன்திருவடி* தாட்பாலடைந்ததன்மையறிவாரையறிந்துமே* ||௩||

ஆ—(கேட்பார்கள்) ஸ்நேஹபூர்வகமான நிந்தைக்கு ஸஹநம பண்ணியருளும் இதுதானொரு ப்ரமாணமோ, ஆஸ்ரிதனுடைய ஶிஶுபாலனுக்குங்கூடத் தன்திருவடிகளைக் கொடுத்த விஶேஷமான ப்ரமாணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார். கேவலமிருவரும் ஒக்க விரோதிகளான ஆஸ்ரிதருடைய செவிகளும் வேம்படி, வசவுகளாலே வையுமவனும் ஆஸ்ரிதனாய் ஜன்மாந்தரமாயிருந்த ஶிஶுபாலனுக்குங்கூடத் தன்திருவடிகளைக் கொடுத்தருளின இஸ்வபாவத்தை யறிவாரையறிந்துவைத்தும் ஸம்ஶ்ரயணீயமாயிருப்பதொன்றைக் கேட்கவேண்டியிருப்பாரவர்கள்பக்கலிலே, தென்றிக்கு ப்ரமாணத்தையன்றி மற்றுமொன்றைக் கேட்பாரோவென்கிறார். ||௩||

(தன்மையறிபவர்) ஆஸ்ரிதனான ஶிஶுபாலனை ரக்ஷித்தருளினானென்று இதுதானுமொரு ப்ரமாணமோ? ஸம்வ்யவஹாரிகமான ஸகலஜநஸந்நிதியிலும் அபேக்ஷ வாராமையில் ஸாக்ஷாத் ஸந்நிதானமாக இருந்தவராய் திருவடிகளை ப்ரதானம் பண்ணின விஶேஷமான ப்ரமாணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார்.

இ—யொருத்தனை ரக்ஷித்தவிதையொரு தூஷணமாகச் சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (நிந்தைஷ்ய த்யாதியால்) ஆநந்தரூபரை ரக்ஷிக்கிறதிற்காட்டில் ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷிக்கை யாதொருபடிமங்கை யாலே சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. கேட்பார்செவிசுடு என்கிறவிடத்திலே கேட்பாரென்கிற ஸாமாந்யநிர்தேஶத்தாலே ஆஸ்ரிதருங்கூட விவக்ஷிதரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபரிவாதேஷ்வித்யாதியால்) இந்தஸ்வபாவம் க்ருஷ்ணஸ்வபாவம். கீழ்மைவசவுகளேவையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாக்ஷைத்யாதியால்) சேட்பால்பழம்பகைவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸம்த்யாதியா ல்) திருவடிதாட்பாலடைந்த தன்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யா தியால்) கேட்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்ரயணேத்யாதியால்) கேட்பரோவென்கிற விடத்தில் ஸ்வாபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதியால்) அவர்கள்பக்கலிலேயென்றது - அந் தக்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவத்தை யறிவார்பக்கலிலேயென்றபடி. கேசவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (இப்ப்ரமாணத்தையித்யாதியால்) ||௩||

✻நாலாம்பாட்டு.✻

கீழ்ப்பாட்டுகளிலும் அவதாரங்களைச் சொல்லாநிற்க நடுவே இந்தப்பாட்டிலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ஆஸ்ரிதனுனவித்யாதியால்) இப்படி மேற்பாட்டுக்களிலும் ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யப்ரமாணாபேக்ஷயா உத்க்ருஷ்டமான ப்ரமாணங்களை உதாஹரணமாகச் சொல்லுகிறாரென்று.

ப—கேட்பார்செவி - கேட்கிறபேர்களெல்லாருடைய காதுக்கும், சுடு - சுடுகைக்கு ஹேதுவாய்க்கொண்டு சுடுமவையான கீழ்மை - நிக்ருஷ்டங்களான, கீழ்மை - நிகர்ஷம். வசவுகளேவையும் - வாக்ஷங்களையே சொல்லு மவனை, வசவுகளேவையுமென்றது, ஒருவராகுவ என்னும்போலே ஔபசாரிகம். சேட்பால் - உயரத்தில, உயரகாலத்தி லென்றபடி. ஹிரண்யராவணஜந்மங்கள் தொடங்கி விரகாலத்திலே யென்றபடி. சேண் - உயரம், பாலென்று ஸப்தமீவிபக்தியும், சேண் பாலென்கிறவிடத்திலே ஸந்தியிலே ணகாரலோப காரமிதம். பழம் - பழையவனை. பகைவன் - வைரியான, பகை - வைரம் பகையுடையவன் பகை வன், ஹிரண்யாதி ஜந்மதொடங்கி விரகாலமாக ஸஹஜ வைரியானவென்று, பஹுஸ்யம் சிசுபாலன் - ஶிஶுபாலனானவன், திருவடி - ஸ்ரீஸ்வாமியினுடைய, நிர்ஹேதுக ஸ்வாமியானவனுடைய வென்றபடி, அடியென்று ஸ்வாமிவாசகம். தாட்பால் - ஸ்ரீபாதத்திலே, தாள் - பாதம். பாலென்று ஸப்தம்யர்த்தகம், அடை ந்ததன்மை - அடைந்த ஸ்வபாவத்தை. தன்மை - ஸ்வபாவம். அப்படிப்பட்ட ஶிஶுபாலனுங்கூட திருவடி களை யடையும்படி பண்ணின க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. அறிவாரை - அறிந்தஜ்ஞாநிகளை, அறிந்தும் - அறிந்திருக்கச் செய்தேயும், கேட்பார்கள் - ஶ்ரோதவ்யமாயிருப்ப தொன்றைக் கேட்கவேணுமென் றிச்சையுடையவர்கள், கேசவன் கீர்த்தியல்லால் - கேஶிஹந்தாவான க்ருஷ்ணனுடைய கீர்த்தியொழிய, ஆஸ்ரிதவிரோதிகளுக்குங்கூட மோக்ஷங்கொடுத்தவிந்த கீர்த்தியொழிய வென்றபடி, மற்றும் - வேறொன்றையும், கேட்பரோ - ஸ்பஷ்டம். ||௩||

மூ — தன்மையறிபவர்தாமவர்க்காளன்றியாவரோ* பன்மைப்படர்பொருளாதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்து* நன்மைப்புனற்பண்ணிநான்முகனைப்பண்ணித்தன்னுள்ளே* தொன்மைமயக்கியதோற்றியசூழல்கள்சிந்தித்தே॥

ஆ — தேவாதிஸ்தாவராந்தமிவ்ஜகத்துக்களும் ப்ரளயகாலம் ஸூக்ஷ்மரூபமாய் சேதநாசேதநவிபாகமற ஸகலதேஹாகரணசூந்யமாயிருக்க ஸ்வகீயநிரவதிககாருண்யத்தாலே ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி வாதி சேதநாசேதநஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் தன்னுடைய ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தருளின விம்சஹாமாண்யத்தை யநுஸந்தித்தால ஸர்வஸ்வத்வாபாரத்தை யறிவார், அந்தஸர்வகாரணனுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார். ॥௪॥

(சூழல்கள்) கிணற்றிலேவிழுந்த தன்னுடையசிசுவை மாதாவானவள் வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே விழுந்தெடுக்கும்படிபோலே ஸம்ஸாரத்திலே நிமக்நரான ஆத்மவஸ்துவை ஸர்வேச்வரனாய் அவதாரணத்

இ — கண்டுகொள்வது. அதீதவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாத்யாதியால்) ப்ரளயகால மென்கிறவித்தாலே நெடுங்காலத்துஎன்றது வ்யாக்யாதம். ஸூக்ஷ்மரூபமித்யாதியாலே ஆதுமில்லென்றது வ்யாக்யாதம். ஸகலதேஹாகரணசூந்யமென்கிறவித்தாலே பாழென்றது வ்யாக்யாதம். அதீதவாக்யத் திலக்ஷ்மீவிசேஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகீயேத்யாதியால்) நன்மைப்புனலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஷ்டீத்யாதியால்) தன்னுள்ளேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய வித்யாதியால்) ப்ரதமவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வத்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

பாடிலக்ஷிதமான த்ருஷ்டாந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (கிணற்றிலேயித்யாதியால்) அதீதவாக்யார்த்தை ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரேத்யாதியால்) உணர்ந்துஎன்கிறவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஞாநமித்யாதியா

ஶ — பன்மைப் படர்பொருள் - பஹுத்வத்தை யுடையவையாய் படர்ந்தவையான பதார்த்தங்கள், பன்மை - பஹுத்வம், சாக்யாத்விவ ஸ்வஸ்ஸாரஸ:. தேவாதிரூபேண பஹுவிதமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யேத் தானுமநேகவிதமாய் வ்யாப்தமானபதார்த்தங்களென்றபடி. ஆதும் - ஒன்றும், இல் - இல்லாத, எல்லாம் ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதியிலே லீநமானவென்றபடி. பாழ் - சூந்யமான, ஸகலதேஹாகரண சூந்யமான வென்றபடி. நெடும - தீர்க்கமான, ப்ரளயரூபதயா அதிதீர்க்கமான வென்றபடி. காலத்து - காலத்திலே, ப்ரளயகாலத்திலே யென்றபடி. ப்ரளயகாலத்திலே யென்று விவக்ஷிதம். நன்மைப்புனல் - நன்மையை யுடைத்தானஜலத்தை, சாக்யாத்விவ ஸ்வஸ்ஸாரஸ:. ஸம்ஹரிக்கைக்கு ஸம்வர்த்தகமேகங்கள் வர்ஷிக்கின ஜலம்போலன்றிக்கேகார்யோத்பத்திகளுக்கெல்லாமுபயுக்தமாகிறநன்மையையுடைத்தான ஜலத்தை என்றபடி. பண்ணி - நிர்மித்து, "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" என்கிறபடியே முற்பட ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. நான்முகனைப் பண்ணி - அந்த ஜலத்துக்குள்ளே சதுர்முகனை நிர்மித்து, ஸ்ருஷ்டித்தென்றதே பண்ணியென்றது சதுர்முகஸ்ருஷ்டியில் ப்ரயோஜகத்வநாபி ஸ்ருஷ்டிக்கு பண்ணியென்னுமாப்போலே. தன்னுளளே - தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலே, தொன்மை - அநாதிகாலத்திலே, தொல் - அநாதிகாலம், தொன்மை - அநாதிகாலத்வம். இப்படியர்த்தாவிவக்ஷை மிகவும் லக்ஷணையாயதியாம். மயக்கிய - தான்மயக்கின, ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடி, 'தமஸ்யாஸீத்' என்னும்படி பண்ணிவித்தவென்றபடி. ஸம்ஸாரவாஸனைகளெல்லாம் நாசமாம்படி சேதநாசேதநங்களைவிசகாலமாய்பிரித்துவைத்தவென்னை, தோன்றிய - ஆவிர்ப்பவிப்பித்த, திரும்பிகரணகளேபரப்ரதாநத்தாலேயெல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. சூழல்கள் - உபாயங்களை, இப்படிஜகதீதார்த்தமாகவவன்பண்ணினஸ்ருஷ்ட்யாத்யுபாயங்களையென்றபடி. சிந்தித்து - விசித்து, வேதாந்தங்களாலே பராமர்சித்தென்றபடி தன்மை - ஸ்வஸ்வபாவங்களை, தன்மை - ஸ்வபாவம், "சந்த்ராபாணா ஹிரண்மயாதிகர்மா ஸ்வயம்ப்ரபு:" என்கிறபடியே அவன்காரணமாயிவையெல்லாமவனுக்குக்கார்யமாயிருக்கிறவிந்த ஸம்பந்தஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. அறிபவர் - அறிந்தவர்கள், தாம் - தாங்கள், ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வேச்வரர்க வென்றபடி. அவர்க்கன்றி - அந்த ஜகத்காரணபூதரான பெருமானுக்கல்லது, ஆளாவரோ - அடிமையாவர்களோ. ॥௪॥

மூ—சூழல்கள்சிந்திக்கின்மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ* வாழப்பெரும்புனறன்னுளழுந்தியஞாலத்தைத்* தாழ ப்படாமற்றன்பாலொருகோட்டிடைத்தான்கொண்ட* கேழற்றிருவுருவாயிற்றுக்கேட்டுமுணர்ந்துமே*||௫||
கேட்டுமுணர்ந்தவர்கேசவனைகாளன்றியாவரோ* வாட்டமிலாவண்கைமாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்* டீட்டங் கொடேவர்கள்சென்றிரந்தார்க்கிடர்நீக்கிய* கோட்டங்கைவாமனனாய்ச்செய்தகூத்துக்கள்கண்டுமே*||௬||

ஆ—திலேசென்று முழுகியெடுத்தருளின ஸ்ம்ஹாரமாணத்தைக்கேட்டு ப்ராமாணத்தை ஸ்மரித்திருந்துவை த்துதங்களுக்கொரு வ்யாபாஷாஸாயநத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றுநினைக்கில் அந்தஸுஹ்ருதனை னவனுடைய திருவடிகளையல்ல தாஶ்ரயிப்பரோவென்கிறார். ||௫||

(கேட்டுமுணர்ந்தவர்) மஹாபலியாகிற மஹாஸாரனாலேவீடிதமாய் தரிசனாயிருந்த தேவஸ

இ—ல்) சூழல்கள்சிந்திக்கிலென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்கிஷ்டாஷியால்) மாயன்கழலன்றி ச்சூழ்வரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாஸ்யெந்த்ருஷியால்) ||௫||

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

மாவலியித்ருஷி இரந்தார்க்கித்ருஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹாபலித்ருஷியால்) வாட்ட

ஶ—பெரும் - பெரியதான, ஸமிஷ்டமான, வென்றபடி. புனல் தன்னுள் - ஜலத்துக்குள்ளே புனல்- ஜலம், தன்னென்று ஸாமாந்யாதிகரண்யம். ஆழ - ஆழும்படி. ஸகலவஸ்துக்களும்தாழவிழும்படி யென் கை. அழுந்திய - மக்னமான, ஞாலத்தை - ஸ்ருஷ்டியை, இதுக்குக்கொண்டவென்கிறத்தோடேயந்வயம் தாழப படாமல் - விஷ ஷிக்கப் படாமல், தாழ்கை - விஷம்பிக்கை, ஸகஷீவமாக வென்றபடி. தன்பால் - தன்னி டத்திலே, தன்திருமேனியிலே என்றபடி. ஒரு - ஏகதேஶமான, கோட்டிடை - தம்ஷ்ட்ராக்ரத்திலே, கோட் டு - தம்ஷ்ட்ரா இடை - அக்ரம், தம்ஷ்ட்ராயிலேஎன்றபடி. கொண்ட - த்ருதித்தவனை, கேழற்றிருவுருவாயி ற்று - வராஹமான வழகிய ரூபவனைதை, கேழல் - வராஹம். கேட்டும் - வேதேதிஹாஸ புராணாதி களாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், உணர்ந்தும் - அறிந்தும், கேட்டிருந்தவித்தை ஸ்மரித்திருக்கச் செய்தே யுமென்றபடி. இதுக்குக் கழலன்றிச் சூழ்வரோ வென்கிறத்தோடே யந்வயம், சூழல்கள்- உபாயங்களை,வ்யாபா ஷாஸாயநங்களை யென்றபடி. சிந்திக்கில் - ஸம்பாதிக்கவேணுமென்று ஸிந்தித்தால், மாயன்கழலன்றி - ஸுஹ்ருதனைவனுடைய திருவடிகளை யொழிய, சூழ்வரோ - ஆஶ்ரயிப்பரோ வென்றபடி. ||௫||

வாட்டமிலா - ஹாநியில்லாததான, ஒருக்காலு மௌதார்யங் குறையாததான வென்றபடி. வண்கை - உதா ரமானகையை யுடையவனை, எத்தனைகாலம் தானம்பண்ணினாலும் ஔதார்யம்வாடாதே உத்தரோத்தர வ்ருத்தமானகையையுடையவனைவென்றுவ்யாக்யாநம். இப்படி மஹாபலி ஔதார்யமாகிற ஸ்வாபாவமிருக் கையாலே அவனை ராவணாதிகளைக்கொன்றுபபோலேகொல்லமாட்டாதேதான்யாசகனாய் வந்தானென்று கரு த்து மாவலி - மஹாபலியானவன், வாதிக்க - பாதிக்க, பாதித்ததினாலேயென்றபடி. வாதிப்பு - பாதையெ யை, உண்டு - அநுபவித்து. ஈட்டங்கொள் - கூட்டங்கொண்டவர்களான, ஸம்ருத்தஸம்ருதரான வென்றப டி. ஈட்டம் - ஸம்ருத்தம், த்ரிகுணிகள்போலே பரஸ்பரஸங்கஷம் ஸஹியாமையாலே சேராச் சேர்த்தி யாயிருந்துவைத்து. மஹாபலி பீடிக்கத்தொடங்கினவாறே ஸஹஹிதராய் கார்யார்த்தமாக க்கூட்டங்கூடின வர்களான வென்றபடி. தேவர்கள் - தேவதைகள், சென்று - தான் எழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்திலேவந்து, இரந்தார்க்கு - யாசித்தவர்களுக்கு, பூர்வம்தேவஸாம்ராஜ்யாதிகளாயிருந்துவைத்து இப்போது தீனராய்வந்து யாசித்தவர்களுக்கென்று வ்யாக்யானம். இடர்நீங்கிய - து:க்கத்தைப்போக்கினவனை, இடர் - து:க்கம். யா சித்த வஸ்துத்தைச் செய்கிறோமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞா வசனத்தாலேயவர்களுடைய மனோது:க்கத்தைப் போ க்கினவனை வென்றபடி. கோட்டு - குவிந்ததான, மஹாபலியினுடையதானஜல மேற்கைக்காகக் குவிந்த தான வென்றபடி. அம் - ஸுந்தரமாய அழகியதான, கை- ஹஸ்தத்தை யுடையவனை, வாமனனாய்; வாமநரூ பவானரூபவனாய் செய்த கூத்துக்கள்- பண்ணினவாஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களை, அதாவது அன்றேபிறந்து அ ன்றேவளர்ந்து அன்றே ஸிக்ஷையிலே பயிற்சித்து மஹாபலி யஜ்ஞவாடத்திலே க்ருஷ்ணாஜிநமும் யஜ்ஞோ பவீதமும் முஞ்சியுமான விநீத வேஷத்துடனே வந்துநின்று "கொள்வன்நான்மாவலிமூவடிதா" வென்று ப்ராமணீகத்தைப்பண்ணிச்சிறியகாலைக்காட்டிப்பெரியகாலாலேயளந்துகொண்டவிந்த வாஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களை

மூ— கண்டுந்தெளிந்துங் கற்றார் கண்ணற்காளன்றியாவரோ* வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் மார்க்கண்டேயனுக்
குவாழுநாள்* இண்டைச்சடைமுடியீசனுடன்கொண்டுசாச்செல்லக்*

ஆ— உபதேசத்தாலே யபிமதனானவெம்பெருமான் அவனுடைய வாஸ்ரயத்தாலே ஸர்வேச்வரனை நிர
விக்கமாட்டாமை ஸ்ரீமானனுப்வந்துபிறந்தருளி ஆஸ்ரிதார்த்தமாக "ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யைகஜலதி:" என்கிற
தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையுங்கூட வஸ்யாகரித்துக்கொண் டவனுடையஜன்மத்தை 'கொள்வன்னான்மாவலிமூ
வடிதா' வென்றிரந்துகொண்டுசெய்தருளின வ்யாபாரங்களைக்கண்டுவைத்து மறிவுடையராயிருப்பார் ப்ர
ஹ்மாதிகளுக்குக் காரணபூதனான ஸ்ரீவாமனனுக்கல்லது ஆளாவரோவென்கிறார். ॥௬॥

(கண்டும்தெளிந்தும்) உபதேசாதிகளாலே உபதேசகவாக்யங்களைப் ஆநுஸந்தித்துவைத்து இரு
ந்த மார்க்கண்டேயன் தன்னுடைய ஆபத்ரக்ஷணார்த்தமாக ருத்ரனையாஸ்ரயிக்க, அவனும் உத்தீர்ணஸ்வரூபனாக
மாக நானும் ஸர்வேச்வரனைநோக்கி தபஸ்ஸுபண்ணிவர்த்திக்கிறேனென்றுசொல்லி தன்னுடைய
தபோவேஷத்தையுங்காட்டி, அவனுடையதிருவடிகளை யாஸ்ரயிக்கப்போரென்று அவனைக் கொண்டு
ருத்ரன்வந்தாஸ்ரயிக்க, அவனுக்காக மார்க்கண்டேயனுக்கு ஸநாதனமான வாயுஸ்ஸைக்கொடுத்தருளி

இ— பிலாவண்மைகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவ்யாபாரத்தாலேஜகத்ரக்ஷியால்)
கோட்டங்கைவாமனனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமனனித்யாதியால்) செய்தகூத்துக்
களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையஜன்மத்தையித்யாதியால்) கேட்டுமுணர்ந்தவரென்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையராயிருப்பாரென்று) கௌஸ்துபத்துக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் என்கிறவிடத்திலே ஸூசிதமாகிற அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (உப
தேசாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநுஸந்தித்யாதியால்) வாழுநாளென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால) இங்கு ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரனையி
த்யாதியால்) இண்டைச்சடைமுடியீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்தீர்ணத்யாதியால்)
உடன்கொண்டுசாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய திருவடிகளையித்யாதியால்)
ஆஸ்ரயிக்கப்போரென்றது - ஆஸ்ரயிக்கவாருங்கோளென்றபடி. செல்லவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (அவனைக்கொண்டித்யாதியால) கொண்டங்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்காக

ப— யென்றபடி. கண்டும் - நன்றாகவறிந்திருக்கச்செய்தேயும், இதுக்கு ஆளாவரோவென்கிறத்தோடேயந்வயம்.
கேட்டும் - பிறர்சொல்லக்கேட்டும், உணர்ந்தவர்- அறிந்திருக்கிறவர்கள், ஸநகாதிகளைப் பிறர்சொல்லக்கேட்
டும், தாங்கள் மனனத்தாலே நிரூபித்துமறிந்திருக்குமவர்கள், தேசவர்க்கன்றி - 'ஜகத்ப்ரஹ்மோணாமாத
ராத்ரிமாஹம்ஸர்வதேவதாநாம், ஸுவாதமவாம்ஸ ஸம்ஸ்தானதர்த்தைகேவல மாமவாது" என்கிறபடியே
ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு காரணபூதரானவர்க்கல்லது, "ஏக: ப்ராஸீத்ஸர்வதாஸநோ: ப்ரகவஸூதநோஹம்ஸ:
ஸவிராடீப்ரதீஜ்யோதிகோஜ்யோதிமண்டதா:" என்னும்படி யவர்களுக்கு காரணரூபிருந்த ஸ்ரீவாமனனுக்
கல்லது என்றபடி. ஆளாவரோ - அடிமையாவர்களோ. ॥௬॥

வண்டுண் - வண்டுகளுண்ணுகிறகிற. மகரந்தபூர்ணமாகையாலே வண்டுகளாலே புஸ்வாதநம்பண்ண
ப்படாநிற்கிற வென்றபடி. மலா - புஷ்பங்களையுடைத்தான, தொங்கல் - மாலையை யுடையவனான, உபதேசா
திகளாலே ஸந்தோஷத்தாலேஸர்வஸ்வரனானவென்றபடி. மார்க்கண்டேயனுக்கு- மார்க்கண்டே
யனுக்கு; வாழுநாள் - வாழுநாளைக்காக, ஜீவித்திருக்குங்காலமுண்டாகைக்காகவென்றபடி. ஸந்தத்ரப்தபி
ஜீவித்திருக்குங்காலமுண்டாகைக்காகவென்கை. இதுக்குச்செல்லவென்கிறத்தோடே யந்வயம். இண்டைச்ச
டை - பஹுளமானஜடையை, 'இண்டை - பஹுளம். முடி - ஸிரஸ்ஸிலேயுடையவனான, தன்னுடை
ய தபோநிஷ்டையும் தோற்றும்படி யிருக்கிறவனான வென்றபடி. ஈசன் - ருத்ரனானவன், உசா - உசாவி, ஸ
ம்வாதம்பண்ணி, உசாவுகை - ஸம்வாதம்பண்ணுகை, நான் நாராயணஸமாஸ்ரிதன், நீயுமவனையாஸ்ரயிக்க,
வாவென்று மார்க்கண்டேயனோடே ஸம்வாதம்பண்ணியென்கை; உடன்கொண்டு - மார்க்கண்டேயனையுங்கூட

ரூ— கொண்டுபோந்து தன்னொடுங்கொண்டுடன் சென்றதுணர்ந்ததுவே* ॥எ॥

செல்லவுணர்ந்தவர்செல்வன்றன்சீரன்றிக்கற்பரோ* எல்லையிலாதபெருந்தவத்தாற்பலசெய்மிறை* அல்லலமரரைச்செய்யுமிரணியனாகத்தை* மல்லலரியுருவாய்ச்செய்தமாயமறிந்துமே* ॥அ॥

ஆ— நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரிப்பதுஞ்செய்தருளின விமலசரணத்தையறிந்துவைத்தும் ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞராயிருப்பார் அந்தக்ருஷ்ணனுக்காளன்றியாவரோவென்கிறார். ॥எ॥

(செல்லவுணர்ந்தவர்) தன்னுடைய தபோபலத்தாலே தேவர்களுக்கு ஸர்வப்ரகாரபாதகனான ஹிரண்யனுடையசரீரத்தை யநாயாஸேந நரஸிம்ஹரூபியாய் நின்று பிளந்தருளின ஆஸ்சர்யத்தையறிந்துவைத்து மறிவுடையராயிருப்பார், ஸ்ரீதஸம்ஸ்லேஷாரூப நிரதிசயஸம்பத்தையுடையனானவனுடைய வங்க ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யகுணத்தைபல்லது கற்பரோவென்கிறார். ॥அ॥

இ— வித்யார்த்தியால) தன்னொடுமித்யார்த்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஸ்சித்யார்த்தியால்) கண்டுந் தெளிந்துங்கற்றாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ப்ரதார்த்தியால்) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

எல்லையிலாதபெருந்தவத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யார்த்தியால்) பலவித்யார்த்திசெய்யுமித்யார்த்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுக்கித்யார்த்தியால) மல்லலரியுருவாயித்யார்த்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈவர்த்திகேதார்த்தியால்) செல்லவுணர்ந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவித்யார்த்தியால்) செல்வன்றன்னித்யார்த்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதஸம்ஸ்லேஷதார்த்தியால்) ॥அ॥

ஸ— வழைத்துக்கொண்டு, செல்ல - ஸர்வேஸ்வரனைவந்துகிட்டினவாறே, அங்கு - அந்ததேசத்திலே, ஜகத்ஸம்ஹாரவேளையான ப்ரளயாந்த தேசத்திலேயென்றபடி. கொண்டு - அங்கீகரித்து, அப்படி தேவதாந்தர நிஷ்டனான ஜகத்ஸம்ஹாரத்தையும் ரக்ஷகனாக அங்கீகரித்தென்றபடி. தன்னொடுங்கொண்டு - தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு, ரக்ஷித்த ஜந்துமன்றிக்கே யவனைத்தனக்கு கிங்கரனுக்கியுங்கொண்டென்றபடி. உடன்சென்றது - கூடச்சென்றத்தை, அவனினிதன்னைப்பிரியாதபடியாக வவனை நாராயணைகநிஷ்டனுப்படி பண்ணிக்கொண்டத்தை. உணர்ந்தும் - ப்ராமாணிகஜ்ஞானத்தாலே யறிந்திருந்தும், இதுக்குஆளாவரோ வென்கிறத்தோடே. அந்வயம். கண்டும் - ப்ரத்யக்ஷித்தாற்போலேயறிந்தும, ஸ்வபக்ஷங்களை யித்யோஷி. தெளிந்தும் - ஸம்சயங்கள் தீரும்படி ஜ்ஞானத்தாலே தெளிந்தும், கற்றார் - இப்படிஸாஸ்த்ரங்களை யப்யஸித்திருக்குமவர்கள், ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணியிருக்குமவர்களென்றபடி. கண்ணற்கன்றி - க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ - அடிமையாவாரோ. ॥எ॥

எல்லையிலாத - அவதியில்லாத, அஸாத்யங்களான, பெருந்தவத்தால் - பெரியதபஸ்ஸுக்களால், பல - பஹுக்களான, செய் - தன்னால் செய்ப்பட்டவையான, மிறை - மிறுக்குக்களையுடையவனான, ஹேதுவிசேஷங்களை யுடையவனான வென்றபடி. தபஸ்ஸுக்களைப் பண்ணி வரங்களைப் பெற்றுலோகங்களையெல்லாம் ஸர்வப்ரகாரமாக பீடிக்கிறவனான வென்றபடி. அமரரை - தேவர்களை, அல்லல்செய்யும் - உபத்ரவம் பண்ணுமவனான, அல்லல் - உபத்ரவம், இரணியனாகத்தை - ஹிரண்யனுடைய சரீரத்தை, ஆகம் - சரீரம், மல்லலரியுருவாய் - பெருமையையுடைய ஸிம்ஹரூபியனாய், மல்லல் - பெருமை அரி - ஸிம்ஹமென்றபடி. மஹாவிக்ரஹ நரஸிம்ஹரூபியானயென்றபடி. செய்தமாயம் - பண்ணின ஆஸ்சர்யங்களை, அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே ஸ்தம்பத்தில் நின்று மாவிர்ப்பவிக்கையும் மஹாஸுரனுடைய உடலை நகாக்ரங்களாலே பிளக்கையும் முதலான ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையென்றபடி. அறிந்தும் - ப்ராமாணிகஜ்ஞானத்தாலே கேட்டறிந்திருக்கச் செய்தேயும், இதுக்குச் சீரன்றிக் கற்பரோவென்கிறத்தோடே அந்வயம். செல்ல உணர்ந்தவர் - எல்லையளவும் செல்லவறிந்தவர்கள், பரிபூர்ணஜ்ஞாநராயிருக்குமவர்களென்றபடி. செல்வன்தன் சீரன்றி - ஸம்பந்நனுடைய கல்யாணகுணங்களையல்லது, ஸ்ரீதஸம்ஸ்லேஷாரூப மஹாஸம்பத்தை யுடையவனுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை யென்றபடி. கற்பரோ - அப்யஸிப்பரோ, வேறொன்றை அப்யஸிப்பரோ வென்றபடி. ॥அ॥

மூ— மாயமறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்கவோரைவர்க்காய்த்* தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச்சென்றுசேனையை* நாசஞ்செய்திட்டு நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமே* ॥கூ॥
வார்த்தையறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* போர்த்தபிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடிறப்பவை*

ஆ—(மாயமறிபவர்) பாண்டவர்களுக்கு ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகமாக ஸாரத்யம்பண்ணியவர்களுடைய தாயப்ராப்தராஜ்ய நாஹவிரோதிகளான துர்யோதநாதிகளையும் அவர்களுடையஸேநைகளையும் நாசஞ்செய்திட்டு திருநாட்டேறவெழுந்தருளின கல்யாணகுணத்தைப்பறிந்துவைத்து நல்லதறிவார் அந்தவாஸுதேவனுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார். ॥கூ॥

(வார்த்தையறிபவர்) "[illegible]" என்றுகொண்டாஸ்ரிதரையா [illegible] ஜந்மவ்யாதிஜராமரணாதி நிரவதிகது:காகரஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி [illegible]

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இ— ஓரைவர்க்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவர்களுக்கென்று) தேசமறியவோர் சாரதியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியால்) தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டேறவித்யாதியால்) அறிந்துவைத்துஎன்கிறதற்கு ஆளாவரோவென்கிறதோடேயந்வயம். [illegible]த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நல்லதித்யாதியால்) ॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

போர்த்தவித்யாதி பேர்ததித்ருஷ்டத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விவேசேத்யாதியால்) நாரகஸரீரவ்யாப்தியும் ஜந்மவிசேஷமாகையால் போர்த்தபிறப்பொடுவென்று ஜந்மநிவ்ருத்தியைச்சொன்னபோதே

ஸ— தாயம் - தாயத்தை, தாயப்ராப்தமான ராஜ்யாம்ஸத்தையென்றபடி. செறும் - செறுக்கினவர்களான, செறுக்குதல் - பாதித்தல், தாயத்தைபாதிக்கையாவது இவர்களைபுஜிக்கவொட்டாதே தாங்களபஹரிக்கை, ஓர் - தௌர்ஜந்யத்திலும் [illegible]த்திலுமத்விதீயரான, நூற்றுவர் - ஸதஸங்க்யரான துர்யோதநாதிகள், மங்க - நஸிக்கும்படி, இதுக்குச்சாரதியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஓர் - அஸஹாயரான, ஒரு ஸாரதியொழிய வேறுதுணையில்லாதவர்களானவென்றபடி. ஐவர்க்காய் - பஞ்சஸங்க்யரான பாண்டவர்களுக்காய், அவர்களுக்குத்தானொருவனுமே ஸர்வவிதபாந்தவமாயென்றபடி. தேசமறிய - தேசமெல்லாமறியும்படியாக, இது நிக்ருஷ்டக்ருத்யமாகையாலே இத்தை ரஹஸ்யமாகச்செய்யவேணுமென்றெண்ணாதே "[illegible]" என்னும்படி உபயஸேநைகளுக்கும் நடுவே ஸகலதேஸங்களிலும் ப்ரஸித்தமாம்படியாகவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயனான, சாரதியாய் - ஸாரதியாய், சென்று - தேரைநடத்திக்கொண்டு ஸஞ்சரித்து, சேனையை - ஸேநையை, நாசஞ்செய்திட்டு - நாசம்பண்ணிவித்து, நடந்த - "[illegible]" மென்கிறபடியே தன்னுடையவிந்த ஸௌஸீல்யாதிகுணங்களை யறியமாட்டாதே அஸூயைப்படுகிற [illegible] ஸம்ஸாரத்தையே தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளின, நல்வார்த்தை - நல்லவார்த்தையை, இப்படியெழுந்தருளினபடியைப்பேசின [illegible]த்தையென்கை. இப்படி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌஸீல்யாதிகுணங்களை ப்ரதிபாதிக்கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே நல்லதான [illegible]த்தையென்கை. அறிந்தும் - அறிந்திருக்கச்செய்தேயும், இதுக்காளாவரோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். மாயம் - ஆஸ்சர்யத்தை, ஆஸ்சர்யமான விந்த ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதத்தையையென்றபடி. அறிபவர் - அறிந்தவர்கள், மாயவற்கன்றி - அந்தவாஸுதேவனான க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ - வேறொருவர்க்கு அடிமையாவர்களோவென்றபடி ॥கூ॥

போர்த்த - போர்த்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸம்வஸ்த்ராதிகளைக் காணவொண்ணாதபடி யாத்மாவைமறைத்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. பிறப்பொடு - ஜந்மத்தோடே, நோயொடு - அந்த ஸரீரநிபந்தமான வ்யாதிகளோடு, மூப்பொடு - ஜரையோடு, அந்தவ்யாதிகள்போலே ஔஷதாதிகளையிட்டுப் பரிஹரித்துக்கொள்ளவு மொண்ணாதபடியான ஜரையோடென்றபடி. இறப்பு - மரணமும், அப்படி ஜரையோடேயாகிலும் ஜீவித்திருக்கவுமொட்டாத மரணமுமென்றபடி. அவை - அவையத்தனையையும், பேர்த்து - அடியோடே

மூ— பேர்த்துப்பெருந்துன்பம்வேரறநீக்கித்தன்றாளின்கீழ்ச்* சேர்த்தவன்செய்யுஞ்சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்றே* ॥ம॥

தெளிவுற்றுவீவின்றிநின்றவர்க்கின்பக்கதிசெய்யும்* தெளிவுற்றகண்ணனைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்

ஆ— ப்ராக்ருத ஸம்பந்தத்திலும்புகாமே தன்தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து ஆத்மஸம்ரக்ஷணத்தைப் பண்ணியருளும் ஸம்ரக்ஷணத்தை உள்ளபடியேயறிந்துவைத்தும் வேதநராயிருப்பார் ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதியான வஸுதேவபுத்ரன் நமக்கல்லது ஆளாவரோவென்கிறார். ॥ம॥

(தெளிவுற்று) அநந்யப்ரயோஜநமாக வொருக்கால் தன்னை நினைத்தவர்களுக்குத் தன்திருவடிகளை ஆஶ்ரித

இ— நரகநிவ்ருத்தியும் தனித்துச்சொல்லவேண்டாமையாலே பெருந்துன்பமென்றது கைவல்யமென்றுகருத்து. அவன்செய்யுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகிறது. கீழ்ப்பாட்டுகளிற்சொன்ன வுபகாரங்களெல்லாமிச்சேதநர் ஸம்ஸாரத்தேயிருக்கச்செய்தே யிவர்களுக்குப்பண்ணுமுபகாரங்கள் அவ்வளவன்றிக்கே ஸம்ஸாரத்தை நிஶ்ஶேஷமாகப் போக்கித் தன்திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளுகையாகிற ஸம்ரக்ஷணத்தை யநுஸந்திக்கிறதிப்பாட்டிலேயென்றதாயிற்று. வார்த்தையறிபவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநராயிருப்பாரென்று) மாயவர்க்கென்று ஸாமாந்யநிர்தேஶமாயிருந்தாலும் கற்பார்இராமபிரானையென்றுபக்ரமத்தாலே யிவ்வுபஸம்ஹாரமும் ராமவிஷயமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதியித்யாதியால்) ॥ம॥

நிகமனம்.

வீவின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) தெளிவுற்றுநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்காலித்யாதியால்) இன்பக்கதிசெய்யுமென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதியால்) தெளிவுற்றகண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— போக்கி, பெருந்துன்பம் - பெரியதுக்கத்தை, கைவல்யமாகிற ஸம்பந்தத்தையென்றபடி. ஜந்மஜராமரணாதிகளை நிஶ்ஶேஷமாகக்கழிக்க யத்நம்பண்ணுவாரையும் "ஸம்ஸாராபாஸம்ஸார" மென்கிறபடியே ஆகர்ஷிக்குமதாகையாலே ஸம்பந்தமிறே கைவல்யம். வேரற - வேரற்றுப்போம்படி, கைவல்யத்தில் ஸம்ஸர்கமும் கிட்டாதபடியென்கை. நீக்கி - தள்ளிவிட்டு, தன்றாளிணைக்கீழ் - "பாவநவரணாரவிந்த யுகளம் பரமாத்மநி ஸ்திரதாயி ... நரகாந்தகஸ்ய விஷ்ணோ" என்னும்படியிருக்கிற தன்திருவடிகளின்கீழே, சேர்த்து - சேரப்பண்ணி. ஆஶ்ரிதரையிதிஶேஷ:. அவன் - "விதிதஸ்ஸ ஹி தர்மஜ்ஞ" என்கிற படியே ஆஶ்ரிதவத்ஸலனான வஸுதேவபுத்ரன், செய்யுஞ்சேமத்தை - பண்ணும்க்ஷேமத்தை, ஐஶ்வர்யஸ்வாமியநக்ஷேமே; அவர்களுக்குப் புநராவ்ருத்தியில்லாதபடி யாவதாத்மபாவி அநுபவம் நடத்தும்படியையென்றபடி. எண்ணி - ஸ்மரணம்பண்ணி, தெளிவு - நிஶ்சயத்தை, உற்று - நன்றாக வடைந்து, உறுகை - ப்ராப்தம்; அவனுடைய விஷய ஸம்ரக்ஷணத்தை நன்றாகத்தெளிந்துஎன்றபடி. இதற்கு மாயவற்காளன்றியாவரோ வென்கிறத்தோடேயந்வயம். வார்த்தையறிபவர் - வ்யவஹார மறிந்தவர்கள், வேதநராயிருப்பாரென்றபடி. விஶேஷஜ்ஞராயிருப்பாரென்று தாத்பர்யம். மாயவற்கன்றி - ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதியான தேவகீபுத்ரனுக்குக் கல்லது, ஆளாவரோ, மற்றொருவர்க்கடிமை யாவாரோ வென்றபடி. ॥ம॥

வீவு - நாஶம், விச்சேதமென்றபடி, இன்றி - இல்லாமல், அநந்யப்ரயோஜநமாயென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரஸ்ஸ்வியுண்டாகிலிறே பகவத்ஸம்ஶ்லேஷத்தில் நின்றும்விச்சேதம்வரும், ஆகையாலே வீவின்றி என்றவாறே அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்று ஸித்திக்குமிறே! தெளிவு. நல்லஜ்ஞாநத்தை, உற்று - அடைந்து, பகவத்விஷயமாக நல்ல ஸ்மரணத்தைப்பண்ணி யென்றபடி. அவனேப்ராப்யம்ப்ராபகமென்றத்யவஸித்துஎன்கை. நின்றவர்க்கு - இப்படி யொருக்கால்நினைத்து அப்பால் ஸ்திராத்யவஸாயராயிருக்கிறவர்களுக்கு, இன்ப - அதிபோக்யமான, கதி - கதியை, அதிபோக்யமான தன்திருவடிகளினுடைய ஸம்பந்தத்தைஎன்றபடி. செய்யும் - பண்ணுமவனான, தெளிவுற்ற - விஶேஷஜ்ஞாநத்தையடைந்தவனான' அதாவது, அப்படி திருவடிகளையவர்களுக்குக் கொடுத்தும் இவர்களுக்கொன்றும் செய்யமாட்டித்திலோமென்று "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே" என்று நினைத்திருக்குமவனானவென்றபடி, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநம்பி

மூ—சொற*றெளிவுற்றவாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லாரவர்*தெளிவுற்றசிந்தையர்பாமரு மூவுலகத்துள்ளே॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸாம்யமாகக்கொடுத்துவைத்து பின்னையுமவர்களுக்கொன்றுஞ்செய்யப்பெற்றிலோமென்று அவர்கள்திறத்திலேகுனித்துக்கொண்டிருக்குமிந்த உதாரகுணவிசிஷ்டனானவெம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரித்துச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை வல்லாரிந்தலோகத்திலேயிருந்துவைத்தே யவனையறிந்து தத்ஸமராவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— (பின்னையுமவர்களுக்கித்யாதியால) சிகலேயென்றது - க்ருபையையென்றபடி. அவர்களசெய்த கிஞ்சித்காரத்தையென்கை. தெளிவுற்றவாயிரத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்கரித்தித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயித்யாதியால்) ॥கக॥

இ—மேலிருக்கிற வாழ்வாருடைய, சொல - உக்தியான, தெளிவுற்ற - விசதஜ்ஞாநத்தை யுடைத்தான, "தமிழ்மாலைகள் நான்தெளியவோதித்தெளியாத மறைநிலங்கடெளிகின்றோமே" என்னும்படி விசதஜ்ஞாநஜநகமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும் வல்லார் - ஸ்பஷ்டம். பாமரு - விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பா- பரப்பு, விஸ்தாரமென்றபடி மருவுதல் - ஸம்பந்தித்திருத்தல், வேதநருடைய கர்மாநுஷ்டாநமாக அதிவிஸ்த்ருதமான வென்றபடி. மூவுலகத்துள்ளே - ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே த்ரிவிதங்களான லோகங்களுக்குள்ளே, தெளிவுற்ற சிந்தையர் - தெளிவை யுடைத்தான சிந்தையையுடையவர்கள், ப்ரஸந்ந ஸாத்யா யதாகாரஸாக்ஷாத்காரஸம்பந்நவிஷய ஸௌசீல்யாதிக ராவரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநவேசயி ஸ்ரீசைலேசதாஸாய ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கற்பாரிராமபிரானை.)

ஸாகேதே தத்தமுக்தேர்நகஸ்திரசரஜநதாஸம்ஸ்ருதேர்மோசகத்வாத்

சைத்யே ஸாயுஜ்யதாநாஜ்ஜகதுபக்ருதிதஉஸ்ரதேஹோத்ருதிவ்யா: ।

பாதுஸ்ஸம்மோஹநத்வாச்சிவபஜகதநோர்மோக்ஷதாநாத்ருதேஸ்ச:

ஸ்வஸ்ஸம்ஸாரப்ரயம்ஸம்ப்ரகடயதி ஹரிஸ்ஸ்வாத்யாயிதேந ॥௬ரு॥

(ஸாகேதே தத்தமுக்தேர்நகஸ்திரசரஜநதா) புற்பாமுதலாவித்யாதி - அயோத்யையிலுள்ள திருமகனுக்கொண்டு திருவயோத்யையில ஜங்கமஸ்தாவரவிஷமமன்றிக்கே யெல்லார்க்கும் மோக்ஷங்கொடுக்கையாலும், (ஸம்ஸ்ருதேர்மோசகத்வாத்) நாட்டிற்பிறந்தித்யாதி - லோகத்தார்படும்பாட்டைத் தானேபட்டு அவர்களுக்கு நாயகனான ராவணனிருந்தவிடத்தேசென்று ஸம்ஹரித்து ஸம்ஹாரத்தாலும் லோகத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (சைத்யே ஸாயுஜ்யதாநாத்) சிசுபாலன்திருவடிதாட்பாலடைந்த - ப்ரதிகூலனையுங்கொண்டு மிகவும் வசிவாதங்களைபபண்ணின சிசுபாலனுக்கும் ஸாயுஜ்யத்தைக்கொடுக்கையாலும், (ஜகதுபக்ருதே:) ஆதுமில்லாப்பாழ்நெடுங்காலத்தித்யாதி - ஒன்றுமின்றிக்கே பாழாய்க்கிடக்கிறகாலத்திலே "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்கிறபடியே அசித்ஸமாயிருக்கிற ஸகலசேதநருக்கும் கரணகளேபரயோகமாக லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (உஸ்ரதேஹோத்ருதிவ்யா:) ஆழப்பெரும்புனலித்யாதி - மிக்கஜலத்திலே யழுந்தினபூமியை வராஹவேஷத்தைக்கொண்டு எயிற்றாலேயெடுக்கையாலும், (பாதுஸ்ஸம்மோஹநத்வாத்) ஈட்டங்கொள்தேவர்களித்யாதி - அஸுரபயத்தாலே பாதிக்கப்பட்ட தேவர்களிரக்க, அவர்கள்நிமித்தமாகத் தான் வாமநனாய்க்கொண்டிரப்பாளனாகையாலும், (சிவபஜகதநோர்மோக்ஷதாநாத்ருதேஸ்ச:) வண்டுணமலர்த்தொங்கலித்யாதி - சிவனைஹஸித்த ப்ரஹ்மகபாலத்தை விவஸ்தன் கையிலேகாட்டிக்கொடுக்க, அவனுக்கு மோக்ஷங்கொடுக்கையாலும், க்ருஷிபலத்தாலே விரோதிநிவர்த்தகங்களான ஸம்பவஸ்தாரங்கள் தேவகார்யங்கள் ஸம்ஹ்ருதங்கள். அல்லலமரரைச்செய்யுமித்யாதி - ஸ்ரீத்ராணதேவர்களுக்கு விராஜநைஹிரண்யனை நிரஸிக்கையாலும், ஓரைவர்க்காய் தேசமறியவோர்

ஞ — தா — சாரதியாய்ச்சென்று 'பார்த்த ஸாரதி ...' என்கிறபடியே எல்லாருமறிய ... யாய்பார்க்கக்கொண்டுநிற்கையாலும், போரத்தபிறப்பொடி ... வெதநர்க்கு ஜநநஜராமரணாதி நிவாரணபூர்வகமாகத்தன் திருவடிகளிலே சேர்க்கையாகிற மோக்ஷத்தைப்பண்ணுமவனுகையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வாபாவிகமான தனதுடைய ... ப்ரகாசிப்பியா நிற்கிறுனென்று "கரியா ... ராமபிரானை" என்கிறபாட்டிலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ௭௱௫௰

ஸ்ரீமதே ... மாநுஜாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறுந்திருவாய்மொழி.

மூ—பாமருமூவுலகம்படைத்தபற்பநாபாவோ* பாமருமூவுலகுமளந்தபற்பபாதாவோ* தாமரைக்கண்ணவோ

ஆ— (பாமருமூவுலகம்) இப்படியாஸ்ரிதரை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்கித் தன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளும் ... கிடக்கச்செய்தே நான்பின்னையும் ப்ரக்ருதியோடே கூட வர்த்திக்கிறவத்தனை யாகாதேயென்று ... தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே ... ராய் இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்கியருளி யுன்திருவடிகளிலே யென்னைச் சேர்த்தியருளவேணுமென்று ... திருமகளைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறார். ... ஸகலலோகங்களையும்படைத்த ... பின்னையுமந்த ஸ்ருஷ்டமானலோகத்திலே ஸ்ரீவாமநனுய்வந்து ... த்தருளி ... ஸகலலோகத்தையு

ஆறுந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஸ்ரீவைஷ்ணவ ... களை ... கொண்டு ... ராயிருந்த வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே ... பண்ணுகை ... மன்றோவென்ன ... ப்பிக்கிறார் (இப்படியாஸ்ரிதரையித்யாதியால) ... திருமகளையித்யாதி - இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஆஸ்ரித ... மென்கிற ... ரூபம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

பாமருமூவுலகம்படைத்தவென்கிறதற்கு ... மருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) பாமருமூவுலகுமளந்தவென்கிறதற்குக் ... மருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) தனியேன்தனியாளாவென்கிறதற்குத் ... மருளிச்செய்கிறார் (எனக்குநீயித்யாதியால்) பற்பநாபா பற்பபாதா தாமரைக்கண்ணு

ஶ — பா - பதார்த்தங்கள், தேவாதி ஸ்தாவராந்த ... என்றபடி. பாவென்று பதார்த்தங்களுக்குப்பெயர் - மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் ... களாகச்சேர்ந்திருக்கிறவென்றபடி. மூவுலகம் - க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களை, படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனுன. இப்படி காரணவைபவ ... த்தாலே ... காரணனை வென்றபடி. இப்படி பெற்ற தாயாயிருந்து வைத்தென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோவென்று கருத்து. பற்பநாபா - பத்மநாப? பத்மம்போலே ... மான நாபியை யுடையவனே யென்றபடி. லோகங்களை யெல்லாம் உண்டாக்கின பத்மத்தை நாபியிலே யுடையவனேயென்று சொல்லுவாருமுண்டு. ஓவென்று ... த்தாலே ... பண்ணுகிறபடி. பா - தேவாதி ஸ்தாவராந்த பதார்த்தங்கள், மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் ... மாகச்சேர்ந்திருக்கிற வென்றபடி, மூவுலகும் - மூன்று லோகங்களையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரம ... லேயளந்துகொண்டதான, பற்பபாதா? - பத்மஸத்ருசங்களையுடையவனே, லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்த வளவன்றிக்கே ... இருக்கிறவனே யென்றபடி. ஓவென்று ... தாமரைக்கண்ணு' - ... னே
லோகங்களைப்பெற்று வளர்த்த ... மொழிய ... தை ... யாமல் நானுறியிரேனு

மூ—தனியேன்றனியாளாவோ* தாமரைக்கையாவோ வுன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே* ॥௧॥
என்றுகொற்சேர்வதந்தோவரனான்முகனேத்துஞ்செய்ய* நின்றிருப்பாதத்தையானிலநீரெரிகால் விண்ணுயி* ரென்றிவைதான்முதலாமுற்றுமாய்நின்றவெந்தாயோ* குன்றெடுத்தாநிரைமேய்த்தவைகாத்தவெங் கூத்தாவோ* ॥௨॥

ஆ—மளந்தருளின வாமநரூபவானே? எனக்குநீயல்லது கதியில்லை, ஆனபின்பு உன்னுடைய அதிரமணீய விகஸித ஸரஸிஜஸத்ருஶமான திருநாபியையும் விகஸிதகமலஸத்ருஶமான திருவடிகளையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையும் கண்களாரளவும் நின்றுகாணும்படி யுன்னையென்றோநான் சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ॥௧॥

(என்றுகொல்) ஶிவவிதாத்ருப்ரமுகஸகலதேவர்களுக்கு மாஶ்ரயணீயனே? நிர்ஹேதுகமாக ஸ்ரீகோவர்த்தநத்தையெடுத்தருளிப் பசுக்களைரக்ஷித்தருளின உபகாரகனே? ஸர்வப்ரதாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுங்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீய நிரதிஶயபோக்யமான வுன்றிருவடிமலர்களை யென்றோநான்சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ॥௨॥

இ—தாமரைக்கையா வென்கிற ஸம்போதநங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவதிரமணீயதாதியால்) கமலஸத்ருஶமானவென்றது - திருக்கண்கள் திருக்கைகளுக்கும் விஶேஷணம். கண்களாரளவுமென்றது - கண்கள் த்ருப்திகளாமளவுமென்றபடி. ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

நிலநீரித்யாதிஎந்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶிவவிதாத்ருத்யாதியால்) குன்றெடுத்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமித்யாதியால்) அரனான்முகனேத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வப்ரதாநேத்யாதியால்) இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குங்கூட போக்யமான வுன்றிருவடிகளை அநந்யப்ரயோஜநனான நான் கிட்டும்படிபண்ணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறார் என்று ஸமதிவ்யாப்திதெ. செய்யவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயபோக்யமானவென்று) ॥

ப—வென்று கருத்து. ஓவென்றுகூப்பீடும். தனியேன்தனியாளா - தனியேனானவெனக்குத் தனியாளானவனே, உபாயாந்தரமில்லாமையாலே யஸஹாயனானவெனக்கு அத்விதீய ரக்ஷகனானவனே. ஆளன் - ஆண்டவன், ரக்ஷகனென்றபடி. ஆளாவென்று ஸம்போதநம். தாமரைக்கையா - தாமரைஸத்ருஶ ஹஸ்தனே, உன்னை - நிரதிஶயபோக்யனான வுன்னை, என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது - நானடைவது. ॥௧॥

நிலம் - ப்ருதிவி, நீர் - ஜலம், எரி - அக்நி. கால் - வாயு, விண் - ஆகாஶம, உயிர் - ப்ராணிகள், என்றிவைதான் முதலா - என்கிறவிவைமுதலாக, தானென்று ஸாமாநாதிகரண்யம், முற்றுமாய்நின்ற - ஸமஸ்தப்ரகாரகனாய் நின்றவனை யென்றபடி. எந்தாய் - ஸ்வாமீ, ஸநாதநாதிதமமாமாக ஸம்பந்தத்துக்கு மதாஶ்ரயாய் நின்றவிந்த ஸம்பந்தத்தாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனே யென்றபடி. ஓவென்றுகூப்பீடும். ஆநிரை - கோவர்க்கங்களை, மேய்த்து - ஸம்ரக்ஷித்து, குன்றம் - கோவர்த்தநத்தை, எடுத்து - ஸத்ரம்போலே வுயரத்தரித்து, அவை - அந்தகோக்களை, காத்த - ரக்ஷித்தவனை, உபத்ரவத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தவனைவென்றபடி. ஆஶ்ரிதரக்ஷணைகஸ்வபாவனை யென்கை. என்கூத்தா - என்னுடைய கூத்தனே, கூத்து - விசித்ரசரித்ரம், கூத்தை யுடையவன் - கூத்தன், கூத்தாவென்று ஸம்போதநம். கோவர்த்தநோத்தாரணாதியான தன்னுடைய விசித்ரசேஷ்டிதத்தை யெனக்கு போக்யமாக ப்ரகாஶிப்பித்தவனேஎன்றபடி. ஓவென்றுகேதஶோஷம். அரன் - ஹரனும், நான்முகன் - சதுர்முகனும். ஏத்தும் - கொண்டாடும்படியான, அந்யபரரானவர்க்குங்கூட போக்யமானவென்றபடி. செய்ய - சிவந்ததான, அநுராகவிஷயபூதமான வென்றபடி. நின்திருப்பாதத்தை - உன்னுடைய ஸ்ரீபாதத்தை, யான் - ஸ்வரூபைக ப்ரயோஜநனான நான், என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது - கிட்டுவது, அந்தோ - அய்யோ, ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கு போக்யமான திருவடிகளை அநந்யப்ரயோஜநனான நான் கிட்டுகைக்குக் கூப்பிடவேண்டுவதே யென்றுகருத்து. ॥

மூ—காத்தவெங்கூத்தாவோ மலையேந்திக்கன்மாரிதன்னைப்* பூத்தண்டுழாய்முடியாய்ப்புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய்* வாய்த்தவென்னான்முகனேவந்தென்னாருயிர்நீயானால்* ஏத்தருங்கீர்த்தியினாயுன்னையெங்குத்தலைப்பெய்வனே* ௩

எங்குத்தலைப்பெய்வனானெழில்மூவுலகுநீயே* யங்குயர்முக்கட்பிரான்பிரமபெருமானவனீ* வெங்கதிர்

ஆ—(காத்தவெங்கூத்தாவோ) ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வ ஸம்ஹாரகர்த்ருத்வங்களுக்கு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹர்த்ருவனுமாய் ஜகத்ஸம்ரக்ஷணஸ்வபாவமாகையாலே பரத்வஸூசகமான கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனுமாயிருந்தவனே? வர்ஷபீடிதமான பஶுக்களை ரக்ஷித்தருளுகைக்காக ஸ்ரீகோவர்த்தனத்தையெடுத்துக்கொண்டு நின்றருளின வுன்னுடைய ஆஶ்சர்யமான நிலையையும் அப்போது திருவாயர் திருத்துழாயைக்கொண்டொப்பித்தருளப்பண்ணின வவ்வழகையும் கேவலமுன்னுடைய க்ருபையாலே யென்றோ காண்பதென்கிறார். ௩

✻ மூன்றாம்பாட்டு ✻

இ— கொன்றையித்யாதி நான்முகனேயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிகர்த்ராதியால்) வந்தென்னாருயிர்நீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹர்த்ருவனுமாயென்று) ஏத்தருங்கீர்த்தியினாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்ஸம்ரக்ஷகாதியால்) ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்ஷாத்ராதியால்) பூத்தண்டுழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போது திருவாயரித்யாதியால்) இத்தாலே ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டிலே கோவர்த்தனோத்தாரணம் ப்ரஸ்துதமானவாறே அவ்வழகைநான் காண்பதென்றோவென்று கூப்பிடுகிறாரென்று ஸங்கதி. எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலமித்யாதியால்) ௩

ப—மலையேந்தி - கோவர்த்தனத்தை யெடுத்து, கன்மாரி தன்னை - கல்வர்ஷத்தை, க்ரூரமான வர்ஷத்தை யென்றபடி. காத்த - நிவாரணம் பண்ணினவனான, காக்கை - நிவாரணம்பண்ணுகை. எங்கூத்தா - என்னுடையகூத்தனே. கூத்து - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதம். கூத்தையுடையவன் கூத்தன். கூத்தாவென்று ஸம்போதி. பூத்தண்டுழாய் முடியாய் - புஷ்பங்களையும் ஶீதளஸுகந்த துளஸிகளையும் முடியிலே யுடையவனே, புனைகொன்றை - புனைந்தகொன்றையை யுடைத்தான, புனைதல் - தொடுத்தல், தொடுக்கப்பட்டகொன்றைப்பூவை யுடைத்தான வென்றபடி. அம் - ஸுந்தரமாய் அழகியதான, செம் - சிவந்ததான, சடையாய் - ஜடையை யுடையவனே, ஸம்வ்யஜடையையுடையவனான ருத்ரனே யென்றபடி. ருத்ரஶரீரகனே யென்கை. ருத்ரனுடைய ஜடையிலம்ப வர்ணமென்று ப்ரஸித்தமிறே, வாய்த்த - ஸித்தனான, உனக்குப் புத்ரனாகப் பிறந்தவனானவென்றபடி. என்னான்முகனே - என்னுடைய சதுர்முகனே, எனக்கு ஸ்வாமியாய் சதுர்முகஶரீரகனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஏத்தரும் - ஏத்துகைக்கருமையான, அநந்தங்களாகையாலே ஸ்தோத்ராவிஷயங்களானவென்றபடி. கீர்த்தியினாய் - கீர்த்திகளையுடையவனே, கீர்த்தியையுடையவன் கீர்த்தியினான்; கீர்த்தியினாயென்று ஸம்போதனம். நீ ஸர்வஶக்தனான நீ, வந்து - என்னபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக வந்து, என்னாருயிர் - எனக்கு ப்ராணனான ஆத்மா, ஸர்வப்ரகார ஶேஷவ்ருத்தி ப்ரயோஜனனென்றபடி. ஆனால் - இப்படியானால், நீ ஸர்வநிர்வாஹகனாய் நான் க்ருதார்த்தனாயிருந்தபின்பு என்றபடி. உன்னை - கோவர்த்தனதாரணவேளையில் ஸுந்தரனாயிருந்தவுன்னை, எங்குத்தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுகிறேன். உன் க்ருபையொழியவெனக்கு வேறுமக்கில்லையென்றபடி. தலைப்பெய்கை - கிட்டுகை ௩

கொங்கலர் தண்ணந்துழாய்முடி - ஸுவாஸநிவிகஸித ஶீதளஸுந்தர துளஸியை முடியிலே யுடையவனான, கொங்கு - மது, பராகவாஸநைவஸ ஸுவாஸம். அலர் - விகஸிதம், தண் - ஶீதளம், அம் - ஸுந்தரம். என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடைய கோபாலனே, உன்னழகையென் நேத்ரங்களுக்கு ப்ரகாஶிப்பித்த கோபாலனே யென்றபடி. எழில் - உஜ்ஜ்வலங்களான, நாநாவிதவைசித்ர்யபதார்த்தங்களான வென்றபடி, மூவுலகும் - மூன்றுலோகங்களும், நீயே. ஶரீரகன் நீயேயென்றபடி. ஸூக்ஷ்மங்களான வஸ்துக்களெல்லாம் ஸ்ருஷ்டியங்க ளென்கையிலே தாத்பர்யம். அங்கு - அந்த லோகத்ரயங்களிலும். உயர் - உத்க்ருஷ்டனான, ஜ்ஞானஶக்த்யாதிகளாலே ஶ்ரேஷ்டனென்றபடி, முக்கட்பிரான் - த்ரிநயனனாய்

மூ—வச்சிரக்கையிந்திரன்முதலாத்தெய்வம்நீ* கொங்கலர்தண்ணந்துழாய்முடியென்னுடைக்கோவலனே* |சு||
என்னுடைக்கோவலனேயென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே* யுன்னுடையுந்திமலருலகமவைமூன்றும்-ரந்*

ஆ—(எங்குத்தலைப்பெய்வன்) ப்ரஹ்மாதிகளான அஜ்ஞர்களுடைய ஸத்தா ஹேதுவாயோ ஸ்வாமித்வாயத்தம் அவர்களுடைய ஐச்வர்யமும் ஸ்வாமித்வாயத்தமன்றோ, ஆதலால் ப்ராப்யத்தைப்பெற்றோ மடியேனையுன்றிருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். |சு|

(என்னுடைக்கோவலனே) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸத்தாஸித்திகள் உன் ஸ்வாதீனமேயாகி லும் ஸ்வவிஷயத்தில் ப்ராப்யத்தை நீயே கடாக்ஷிக்கவேணுமென்றேன் ப்ரபத்தியுண்டாகில் ஸர்வேச்வரன் வருமதலாக் ஸ்வவிஷயங்களிலும் ப்ரவணமானவென்னுடைய ஆத்மா ப்ராப்திவிஷயத்தைப்பண்ணி நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளிலே புணர்க்கண்டு

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ—ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்திதியாதிகள் ஸ்வாதீனங்களென்னுமிடத்தை கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாதாரண நாயிகாரணத்தாலே சொல்லிப்போந்த விப்பாட்டிலுமந்த ஸாதாரணநாயிகாரணத்தைச்சொல்லுகை வ்யாபாரமன்றோவென்ன? விஸாதாரணநாயிகாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதியால) எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால) இதுதலை கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஹ்மாதிநாமஸ்வரூபம் ஸ்வாதீனமென்று சொன்னவரிப்பாட்டிலே யவர்களுடைய ஐச்வர்யமும் ஸ்வாதீனமென்றுசொல்லிக்கொண்டு ஸ்வாபிமதத்தைப்பேசுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ||சு||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

என்னுடையாருயிராரென்று தம்முடையவாத்மாவை ஸம்போதனத்தாலேசொல்லுகை யஸங்கதமன்றோ வென்ன? விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்படுத்துகிறார் (ப்ரஹ்மாதீநேத்யாதியால்) இது ஆழ்வாரைக்குறித் தெம்பெருமானருளிச்செய்கிற வாக்யமாகச்சொன்னபடி. உண்டாகிலென்கிறதற்கு முடியாததுண்டோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரேத்யாதியால்) என்னுடையாருயிராரென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவாத்மாவென்று) சதுர்த்தபாதத்தில ஸ்வாபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யமித்யாதியால) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதி

ய—ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்கு கிவனும், முக்கண் பிரானென்கிற விடத்திலே ஸகாரப்ரகாரம்ரவம் டகாரலோபச்சாந்தஸம். அவன்-அந்த ப்ரஸித்தனான, பிரமபெருமான் - ப்ரஹ்மாவாகிற ஸ்வாமியும், ஈச்வரனாகிய ப்ரஹ்மாவும், நீ, ஸர்வேச்வரனும் நீயென்றபடி, அவர்களுடைய பாலனச்சக்தி ப்ரஜாபதித்வங்கள் ஸ்வாதீனங்கள் என்றபடி. வெங்கதிர் - வெவ்வியதான கதிரையுடைத்தான, வெம் என்பது - உஷ்ணவாசி. கதிர் - கிரணம், ப்ரகாசமாகி ப்ரகாசமான வென்றபடி. வச்சிரக்கை - வஜ்ரத்தைக்கையிலேயுடைத்தான, இந்திரன் முதல் - இந்த்ரன்முதலான, தெய்வம் - தேவதைகளும் - நீ, ஸர்வேச்வரனும் நீயென்றபடி. அவர்களுடைய ஸ்திதிபலன்களும் ஸ்வாதீனங்களென்றபடி. நான் - சக்தனான அஜ்ஞனான நான், எங்குத்தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுகிறேன், உன்னையிதிசேஷ:. அந்தப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் பதவிப்ராப்திகளைக் கொடுத்தாற்போலே யென்னுடைய வபிமதத்தையும் நீ தானே செய்தருளவேணுமென்று கருத்து. ||சு||

என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடைய கோபாலனே, பசுக்களை மேய்த்து வாவென்று நியமிக்கலாம்படியானவாச்ரிதஸுலபத்தையை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனேயென்றபடி. என் - என்னுடைய, எனக்குன் ஸௌலப்யத்தைப்ரகாசிப்பித்தவனானவென்றபடி. பொல்லா - பொல்லாததான, துளையாததான வென்றபடி. அநாக்ராதமானவென்று தாத்பர்யம். கருமாணிக்கமே - நீலரத்னமே, அநாக்ராதமான நீலரத்னம் போலே ஸுபோக்யமான வென்றபடி. உன்னுடையுந்தி - உன்னுடைய நாபியில், மலர் - புஷ்பத்தில, தாமரைப்பூவிலேயுண்டானவென்றபடி. லோகங்களுடைய காரணபூதமான ப்ரஹ்மாண்டமிவ்விசேஷணம் உலகம்- லோகங்களுடைய, அவை - ப்ரஸித்தங்களான, மூன்றும்- மூன்றுவிஷயங்களையும், மனத்தடைய விசாலத்தாலே திவ்யங்களான விஷயங்களை யென்றபடி. பரந்து - வ்யாபித்து, ஸர்வாத்மகமான ஸகலவிஷயங்களிலும் ப்ரவணமாயிருந்து, வைத்தேனென்றபடி. இதுக்கெங்கனே கொல்வந்தெய்துவரென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னு

ரு — னுன்னுடைச் சோதிவெள்ளத்தகம்பா லுன்னைக்கண்டுகொண்டிட்டு* டென்னுடையாருயிரார் எங்ஙனேகொல் வந்தெய்துவரே* ॥ ரு ॥

வந்தெய்துமாறறியேன் மல்கு நீலச்சுடர்தழைப்பச்* செஞ்சுடர்ச்சோதிகள்பூத்தொருமாணிக்கஞ்சேர்வது போல்* அந்தரமேற்செம்பட்டோடடியுந்திகைமார்புகண்வாய்*

ஆ — ஆர்த்திகரும்படியெங்ஙனே இவர் ஆர்த்திக்கு முடியாததுண்டோ வென்று தமமைப் பார்த்தருளிச் செய்து கொண்டு சொல்லுகிறார். ॥ ரு ॥

(வந்தெய்துமாறறியேன்) உனது நீலமாயிருந்த தேஜஸ் ஸமூஹத்தைக் கழித்து சிவந்தவொளியைப்பூத் தொரு மாணிக்கங்கிடந்தாற்போலே திவ்யாவயவங்கள் நீலதேஜஸ்ஸாலும் பீதாம்பர ஆபரண கிரணங்களாலும் திவ்யவாயுதமாய், ஸ்ரீயப்பதியாய்த் திருமகளிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற வுன்னைக்

இ — (உன்னை யென்றுடையாருயிர்) என்னுடையாருயிர்க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்தியாலே) என்னுயிராரென்கிற வஹர்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்மையாலே) ॥ ரு ॥

✳ ஆரும்பாட்டு ✳

மல்குநீலச்சுடர்தழைப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனதுதிருமேனியால்) செஞ்சுடர்ச் சோதிகள்பூத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்த திருமேனியால்) சேர்வதுபோலென்கிறதனை யுரைக்கிறார் (கிடந்தாப்போலேயென்று) நீலரத்னத்தாலே ஆபரணவர்ணத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திவ்ய ஆபரணத்தால்) செம்பட்டோடென்கிறதி சோதிவிடவிதர்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பீதாம்பரத்தாலே) பீதாம்பராபரண கிரணங்களானவும் திவ்யாவயவங்களால் விராஜிதவக்ஷஸ்ஸினுடைய வடிவினுடைய திருமார்பனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயப்பதியாயென்று) உறையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேயிருக்கையால்)

ப — உடையாருயிரார் - என்னுடையவாத்மாவானவர், அந்த ஸம்ஸ்லேஷங்களுக்கும் தம்மையே ஹேதுவாக வமிசோதித்து வர்த்திக்கிறவர்த்தாவானவரென்றபடி. இவர் உபாதாவன்றோ, இவர் ஸாதிக்கமாட்டாத துண்டோவென்று தம்பார்த்தவையுமாவஹிக்கிறபடி. உன்னுடை - உன்னுடைய தான, உனக்கே அஸாதாரணமான வென்றபடி. சோதிவெள்ளத்து - தேஜஸ்ஸமூஹத்தை யுடைத்தான "ஸர்வஸ்மாத் பரா நித்யோ தாமாக்ஷரம் பரமம் பதம்" என்கிறபடியே அதிதேஜஸ்ஸானவென்றபடி. அகம் பால் - அகத்தைப்பாலாகவுடையவனை, அகம் - ஹ்ருதயம், பால் - இடம் - அதிதேஜஸ்ஸான ஸ்ரீவை குண்டத்தை ஸ்தானமாகவுடையவனை வென்றபடி. உன்னை, இப்படிப்பட்ட ஸர்வாதிகனான வுன்னை யென்றபடி. கண்டு கொண்டிட்டு - ஸர்வகரணமாக அனுபவிக்கப்பெற்று, எங்ஙனே கொல் வந்தெய்துவர் - எப்படிதான் வந்தடைவர், ஸாக்ஷாத்கார ஞானவிவ்யாபாரமுடையமட்டா னென்றபடி.

மல்கு - ப்ரவ்ருத்தமான, நீலச்சுடர் - நீலதேஜஸ்ஸானது, தழைப்ப - தழையாநிற்க, ஸந்நிதிக்குச்சனி யும் திவ்யமாசப்பரம்பாநிற்கவென்றபடி. இதுக்குச்சேர்வதுபோலென்கிறத்தோடேயன்வயம். செஞ்சுடர் - சி வந்தவர்ணத்தையுடையவையான, சோதிகள் - தேஜஸ்ஸுக்களை, ஆபரணவர்ணங்களான ஆபரணங்களை யென்றபடி. பூத்து - புஷ்பித்து, நீலதேஜஸ்ஸின்நடுவே நடுவே புஷ்பித்தாப்போலே ஆபரணங்களின் கிரணங்க ளை யுடைத்தாயென்றபடி. ஒருமாணிக்கம் - விலக்ஷணமான ஒரு நீலரத்னமானது, சேர்வதுபோல் - படுத்து க்கிடந்ததுபோலே, இதுக்கு உறையென்கிறதோடே யன்வயம். அந்தரமேல் - அனந்தனின்மேலே, அனந்தம் - உதரம், கடிப்ரதேசமென்றபடி. பரமீரத்துக்குத்ஸ்ருதிப்ரேக்ஷிதம். செம்பட்டோடு - சிவந்தபட்டோடே, கடிதடவி ராஜமான பீதாம்பரத்தோடேயென்றபடி. அடி - திருவடிகளும், உந்தி - திருநாபியும், உந்தியென்று நா பிக்குப்பேர். ஆபரணவர்ணமாகையாலே நாபியையும் ஆபரணங்களோடேகூடவெடுக்கக்குறையில்லை யிறே! கை - திருக்கைகளும், மார்பு - வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், லக்ஷ்மீகௌஸ்துபவிராஜிதமாகையாலே திருமார்பையும், சிவந்தவர்ணங்களோடே சேரவெடுக்கக்குறை யில்லையிறே! கண் - திருக்கண்களும், வாய் - திவ்யாதரமும், செஞ்சுடர்ச்சோதி - ஆபரண வர்ணங்களானவர்ணங்களை, விட - ப்ரகாசிப்பியாநிற்க, உறை -

மூ— செஞ்சுடர்ச்சோதிவிடவுறையென்றிருமார்பனையே* ।கூ॥
என்றிருமார்பன்றன்னையென்மலைமகள்கூறன்றன்னை*யென்றுமென்னாமகளையகம்பாற்கொண்டநான்முகனை*
நின்றசசிபதியை நிலங்கீண்டெயின்மூன்றெரித்த*

ஆ— காணுதொழிபில யனிக்கமாட்டுகிறிலேன், காண்கைக்கோருபாயமுங் காண்கிறிலேனென்கிறார். ॥கூ॥
(என்றிருமார்பன்றன்னை) உன்னுடைய ஸௌலப்யவ்யக்திக ஸ்வதீனமானுபடோர் ப்ரஹ்மாதிக

இ— வந்தெய்துமாறறியேனென்கிறவிடத்து ஸ்வப்ராப்தாபேக்ஷை நம்பிசசெய்கிறார் (காணுதொழியிலிக்யாதியால்)
இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காண்கைக்கித்யாதியால்) ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

என்றிருமார்பன்றன்னையென்று ஶ்ரீபதித்வத்தை யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை ப்ரஸ்தாவஸ்தகடன்றோ
வென்ன விதுவுமத்தாரகத்வமென்கிறார் (உன்னுடையமித்யாதியால்) ஸௌலப்யவ்யக்திகளென்றது ஸம்பந்த
ஸம்பந்தம், ஸௌலப்யமும் வ்யக்திகளுமென்றபடி. ஸௌலப்யவர்த்தனே திருமார்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மும் வ்யக்திஸத்தாலே நிலங்கீண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. ப்ரஹ்மருத்ராதிக
ளோடே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேஶம் பண்ணியிருக்கிற விப்பாட்டிலுமப்படி ஸாமாநா
திகரித்துச்சொல்லுகை ப்ரஸ்தாவஸ்தகிடன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யா
திபால) ஸௌலப்யவ்யக்திகளென்றது - ப்ரஹ்மாதிவஸ்து ஸம்பந்தம். அவர்களுடைய ஸ்வரூபங்கள் ஸ்வதீந
ங்களென்கிற விஶேஷத்தாலே மலைமகளித்யாதி சசிபதியையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமும் வ்யக்திகள்
ஸ்வதீநங்களென்கிற விஶேஷத்தாலே எயில்மூன்றித்யாதிகளுக்குத் தாத்பர்யமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இங்கு
ஸாமாநாதிகரண்யேந நிர்தேஶிக்கப்படுகிற ருத்ராதிகளை மலைமகளித்யாதியாலே பாரதந்த்ர்யஸ்வபாவ
வைஶிஷ்டர்களாக நிர்தேஶிக்கையாலே இஸ்ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு அவர்களுடைய ஸ்வரூபம் ஸ்வ
தீநமென்கையிலே தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையிலும் எயில்மூன்றெரித்தித்யாதியாலே திவ்யசேஷ்டிதாதி

ம— கண்வளர்ந்தருளுமவனை, கோயிலேயென்றுகருத்து. என்றிருமார்பனே - என் மாதாவான பெரியபிராட்
டியாரை வக்ஷஸ்ஸிலேயுடையரான பெரியபெருமாளையென்றபடி. வந்தெய்துமாறு - வந்துகிட்டுமுபாயத்தை,
எய்துகை - கிட்டுகை, ஆறு - உபாயம். அறியேன் - நான்காணேன், நீயேயுன்னைக்கிட்டுமுபாயத்தைச் செய்தருளவே
ணுமென்றுகருத்து. ।கூ॥

என்றிருமார்பன்றன்னை - என்னைப்பெற்றதாயான பெரியபிராட்டியாரை வக்ஷஸ்ஸ்தலத்திலேயுடையவனை,
தன்னையென்று ஸ்வாதந்த்ர்யாமம் என் - என்னுடையவனை. என்னுடையவனையென்றபடி. தன்
னுடையபாரதந்த்ர்யாதிசயத்தை எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனையென்கை. மலைமகள்கூறன்றன்னை - பார
வதியை ஶரீரைகதேஶத்திலேயுடையவனை, மலைமகள் - பார்வதி, கூறு - ஸ்தானம், கூறிலேயுடையவன் -
கூறன், பார்வதிநித்யஸம்ஶ்லிஷ்ட ருத்ரஶரீரகனையென்றபடி. என் - என்னுடையவனை, இது ஸகல
தேவதாந்தர்யாமித்வத்துக்கும் விஶேஷணம், ஸகலதேவதாந்தர்யாமித்வத்தை எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனையென்
றபடி. நாமகளை - ஸரஸ்வதியை, நாவென்று நாக்கு, மகள் - பெண், நாக்கிலேயிருக்கும்மகள் நாமகள். என்
றும் - ஸர்வதா, அகம்பால் - உள்ளே, அகம் - உள்ளு, பாலென்றுபஞ்சமிவிபக்தி, தன் ஶரீரவிகத்துக்கு
ள்ளேயென்றபடி. கொண்ட - வைத்துக்கொண்டவனை, ஸரஸ்வதியோடே நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனையென்
றபடி. நான்முகனை - சதுர்முகனை, ஶதமுகத்வதந்த்ர ப்ரஹ்மஶரீரகனையென்றபடி. நின்ற - ஸ்ரஷ்
டுவாகவஸ்திதஞ் "என்றியாகமோஸ்டகடச சொல்லலாமபடிநின்றவனை, சசிபதியை - ஶசீபதியான,
இந்த்ரஶரீரகனையென்றபடி. ப்ரதானயரான தேவர்களுக்கு ஸமிதவிஷயங்களிலே விஸ்ரம்பண
ணிவைக்கும் விதானைப்போலே தனக்குப்பிராட்டிபோல ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்களுக்கு ஸநாதநஸம்ஶ்லேஷ
ஸம்பந்தத்தைப் பண்ணிவைத்தவனையென்று பதார்த்தம். நிலங்கீண்ட - வராஹரூபியாய் பூமியை
யெடுத்து. எயின்மூன்று - த்ரிபுரங்களாமூன்றை, எயில - த்ரிபுரம், ரக்ஷணயாவதாரத்தைக்காட்டுகிற
து. திவ்யாவதாரத்தையென்றபடி. எரித்து - ருத்ராந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு தஹித்து, புலன் - இந்த்ரியங்களை
வென்றுதுறந்த - ஜயித்துத்துறந்தவனை, வெல்லுகை - ஜயிக்கை, ப்ரஹ்மஶரீரகனுக்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதி

மூ—வென்றுபுலன்றுறந்தவிசும்பாளியைக்காணேனே ॥எ॥

ஆளியைக்காண்பரியா யரிகாணரியாயரக்கர்*ளூளையிட்டன்றிலங்கைகடந்து பிலம்புக்கொளிப்ப* மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விறன்மாலியைக்கொன்றுபின்னு*மாளுயர்குன்றங்கள்செய்தடர்த்தானையுங்காண்டுங்கொலோ*॥

ஆ—ளுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளும் ஸ்வாதீநம்; ஆனபின்பு என்னுடையவபேக்ஷிதமும் ஸ்வஸ்வரூபாபேக்ஷையும், இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தே நீயோவென்னபேக்ஷிதம் செய்தருளுகிறிலை, நானினிபுன்னைக்காணப்பெறாதே போமத்தனையாகாதேயென்கிறார். ॥எ॥

(ஆளியை) ஆளியைக்கண்டகுதிரையைப்போலேயும், ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட நரியைப்போலேயும் ஸமஸ்தரான ராக்ஷஸரெல்லாரும் பீதபீதராயூளையிட்டு லங்கையினின்றும் ரஸாதலத்திலே புக்கொளிக்கும்

இ— தத்வ்யாபாரங்களாலே அவர்களைவிஶேஷிக்கையாலே தத்ஸ்வரூபவ்ருத்திகள் ஸ்வாதீநங்களென்கையிலே யிவ்விடத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையுங் கூடுமென்றுகருத்து. விசும்பாளியையித்யாதித்துக்குப் பாவ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) காணேனேவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருக்கவித்யாதியால்) ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

ஆளியைக்காண்பரியாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆளியையித்யாதியால்) அரிகாணரியாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸிம்ஹத்தையித்யாதியால்) பிலம்புக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸாதலத்திலேபுக்கென்று) மீளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— யாதமாக விஜயபத்தைப்பண்ணினவனையென்றபடி. ஸ்வஹர ஐச்சிரயஜயம்பண்ணினத்தைப் பேக்ஷயமாகவியக்ஷமாகச்சொல்லுகிறார். விசும்பாளியை - நாகாதிபதியை, விசும்பு - நாகம், ஐம் த்ரியங்களைக்கொண்டு ஸுகத்தையாளுகிற ஸ்வர்க்கவாஸனையென்றபடி. ராமாதிகளுடைய திவ்ய சேஷ்டிதாதிவ்யாபாரங்களும் ஸ்வாதீநங்களென்று பட்டர் தாத்பர்யம். காணேனே - காணமாட்டேனே, இப்படி ஸ்வஹ்ருதாதிஸர்வஜ்ஞநாத ஸர்வசேஷமஹாப்ரவ்ருத்திநிவர்த்தகனானவன் என்காரியஞ்செய்யக்காணாமையாலே யினிநானவனை யிழந்துபோமித்தனையென்றுகருத்து. ॥எ॥

ஆளியைக்காண் - ஆளியைக்கண்டதான, ஆளியென்று யாளிக்குப்பேர். அதாவது - கஜவைரியாயிருப்பதொரு மிருகவிஶேஷம். பரியாய் - அஶ்வமாய், பரி - அஶ்வம், யாளியைக் கண்ட அஶ்வம்போலே பீதபீதரா யென்றபடி. கஜவைரியைக்கண்டால் அஶ்வம் நடுங்கும்படி சொல்லவேண்டாவிறே, அரிகாண் - ஸிம்ஹத்தைக்கண்டதான, அரி - ஸிம்ஹம், நரியாய் - ஜம்புகமாய், காண்நரியென்கிறவிடத்தில் ணகாரநகாரங்களுக்கு ணகாரலக்ஷணாதேஶ꞉. ஸிம்ஹத்தைக்கண்டநரிபோலேபீதராயென்றபடி. "ஸோऽபஶ்யாத்ஸிம்ஹா ஸிம்ஹேந விதிதாயதா! விதேஹபாரஜாம் ஜாமி! த்ரைலோக்ய நிவாஸிநோ ! யதாமே ராக்ஷஸாநாம் விஷ்ணோ ஸ்வர்பஹவிஷ்ணோ" என்று ராமவிஜய ராமிகளுடைய யுத்தத்திலே ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் சொன்ன த்ருஷ்டாந்த பாஷையாலே சொல்லுகிறார். அரக்கர் - ராக்ஷஸரானவர்கள், ஸமஸ்தரான ராக்ஷஸர்களென்றபடி. அன்று - அந்த யுத்தகாலத்திலே, ஊளையிட்டு - பயாதிஶயத்தாலே ஸஶப்தமாகக்கூப்பிட்டு, இலங்கைகடந்து - லங்கையை யதிக்ரமித்து, குளவிகள் கூண்டைவிட்டுப்பறந்து போமாப்போலே லங்கையை விட்டென்றபடி. பிலம்புக்கு - பிலத்தை ப்ரவேஶித்து, துஷ்டஜந்துக்கள் பயத்தாலே பிலத்தை ப்ரவேஶிக்குமாப்போலே ரஸாதலத்திலே ப்ரவேஶித்தென்றபடி. ஒளிப்ப - ஒளிக்கும்படி, இதுக்கடர்த்தானை யென்கிறத்தோடேயந்வயம். மீளி - ம்ருத்யுவான, மீளியென்று ம்ருத்யுவுக்குப்பேர். ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுவான வென்றபடி. அம் - ஸுந்தரமான, அநுகூலர்க்கத்யந்தஸௌம்யரான வென்றபடி. புள்ளை - கருடனை, கடாய் - கடாவி, ஸவேகமாக நடத்தியென்றபடி. விறல்மாலியை - பராக்ரமவானான மாலியென்கிற ராக்ஷஸனை, ஶாகவாத்திவேதவாஶௌர்யவஸ꞉. கொன்று. ஸம்ஹரித்து, பின்னும் - அதின்மேலேயும், ஆளுயர் குன்றங்கள்செய்து - ஆள்களாலே யுயர்ந்த குன்றங்களைச் செய்து, ராக்ஷஸர்களைக்கொன்றுராக்ஷஸர்களை பர்வதங்களாகக்குவித்தென்றபடி. அடர்த்தானையும் - இப்படி யவர்களை ஸம்ஹரித்த வவனையும், அடர்த்தானையுமென்கிறது உகாரஸமுச்சயத்தாலே யவனைக்காண்கை அதிதுர்லபமன்றோவென்று தோற்றுகிறது.

மூ— காண்டுங்கொலோநெஞ்சமே கடியவினையே முயலு*மாணடிறன்மீளிமொய்ம்பிலரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து*
மீண்டுமவன்றம்பிக் கேவிரிநீரிலங்கையருளி* யாண்டதன்சோதிபுக்கவமரரரியேற்றினையே* ॥௯॥

ஆ— படியாக ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுஸத்ருசரான பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறி ராக்ஷஸரைச்செற்றடர்த்து, ஆஸ்ரிதராயிருந்த தேவர்களை ஸம்ருத்தமாகக்கொண்டருளினாற்போலே விரோதியான வென்னுடையபாவங்களையும்போக்கி யெனக்கென்றே தன்னைக்காட்டியருளுவதென்கிறார். ॥அ॥

(காண்டுங்கொலோ) பின்னைபுக்க ப்ராகாரத்திலேநிரசனைப் பீடத்தெஜோவிசிஷ்டனைப் ம்ருத்யுஸத்ருசனுமாயிருந்த ராவணனுடைய காலக்ஷேபத்தைப்பண்ணி அவனைக்கொன்றோமென்று திருவுள்ளத்திலேநோக்கி அவன்றம்பியான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தருளி மீண்டெழுந்தருளி ஸவிசேஷஜநித நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே விநஷ்டப்ராயமான திருவயோத்யாநகரியிலுள்ள

இ— (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) கடாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலேயித்யாதியால்) அடர்த்தென்றது - பீடித்தென்றபடி. விரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) தேவரைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (தேவேத்யாதியால்) பின்னுமித்யாதிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமருத்தமித்யாதியால) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

கடியவினையேமுயலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) பின்னையுமென்றது - மிகவுமென்றபடி. ஆண்டிறலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வீர்யேத்யாதியால்) மீளிமொய்ம்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ம்ருத்யுவித்யாதியால்) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராவணனுடையவித்யாதியால்) அவன் தம்பிக்கேயென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனைக்கொன்றோமித்யாதியால்) மீண்டுமாண்டென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மீண்டெழுந்தருளியித்யாதியால்) தன்சோதிபுக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ஈ— காண்டுங்கொலோ - காணப்போமோ, அப்படியும் நமக்கொருகாலம் வருமோவென்றுகருத்து. ॥அ॥

கடியவினையே - க்ரூரகர்மங்களையே, ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைப் பிரிகைத்துடக்கமான க்ரூரகர்மங்களை யென்றபடி. அவதாரணத்தாலே அநுகூலகர்மமுமில்லையென்று தோற்றுகிறது. முயலும் - அபிநிவேசத்தோடே யாரம்பிக்கிறவனை, முயலுகை - அபிநிவேசத்தோடே யாரம்பிக்கை. ஆண் - ஆண்மையிலே, பௌருஷத்திலே யென்றபடி. திறல் - பராபிபவந ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனை, திறல் - பராபிபவந ஸாமர்த்யம். ஆண்திறலென்று வ்யதிகரண பஹுவ்ரீஹி. ஆண்திறலென்கிற விடத்திலே டகாரலோபம். பௌருஷத்திலே பார்த்தால் ஸர்வபராபவ ஸாவகனை வென்றபடி. மீளிமொய்ம்பில் - ம்ருத்யுவைப்போலே மிடுக்கையுடையவனை. மீளி - ம்ருத்யு, மொய்ம்பு - மிடுக்கு. இல்லென்று உபமார்த்தீயம், ம்ருத்யுவைப்போலே அத்யுக்ரஸக்தியை யுடையவனை வென்றபடி. அரக்கன்குலத்தை - ராக்ஷஸனுடையகுலத்தை, ராவணனுடைய ப்ராதாவானகும்பகர்ணனும் இந்த்ரஜித் ப்ரஹஸ்த ப்ரப்ருதிகளுமான குலத்தைஎன்றபடி. தடிந்து - சேதித்து, தடிகை - சேதிக்கை. அவன்றம்பிக்கே - அவனுடையதம்பிக்குத்தானே, விபீஷணாழ்வானுக்கென்றபடி. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்குராஜ்யங்கொடுத்த அவனநாதனாயிருந்தானென்கிற வித்தாலே யன்று. ராவணனைக் கொன்றோமே யென்று திருவுள்ளத்திலேநோக்கி இனியவன்றம்பிக்காகிலும் ராஜ்யத்தைக்கொடுக்கவேணுமென்றுபார்த்து நம்முடைய ஸாமாந்யாதிசயத்தாலேயிவனவன்றம்பியா யிருக்கப்பெற்றோமென்றிவ்வாகாரத்தாலேயென்றுகருத்து. விரிநீர் - விஸ்த்ருத ஜலத்தையுடைத்தான, அதிவிததஸமுத்ர பரிவ்ருதமான வென்றபடி. இலங்கை - லங்கையை, அருளி - கொடுத்தருளி, மீண்டுமாண்டு - பின்னையும் பரிபாலநம்பண்ணி, ராவணவதாநந்தரம்மீண்டெழுந்தருளி திருவயோத்யையிலே ஸகலஜநங்களையும் பதினோராயிரமாண்டு பரிபாலநம்பண்ணி யென்றபடி. தன்சோதி - தன்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை, அத்யுத்தமமான தன்னுடைய பரமபதத்தையென்றபடி. புக்க - "விவேச வைஷ்ணவம் தேஜஸ்ஸஸரீரஸ்ஸஹாநுக:", என்கிறபடியேயெல்லாரையுங்கூட்டிக்கொண்டு ப்ரவேசித்தவனை, அமரரரியேற்றினை - அமரருடைய ஸிம்ஹஸ்ரேஷ்டத்தை, அரி - ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி. ஏறு - ஸ்ரேஷ்டம்,

மூ— ஏற்றரும்வைகுந்தத்தை யருளுநமக்காயர்குலத்** தீற்றிளம்பிள்ளையொன்றாய்ப்புக்குமாயங்களேயியற்றிக்*கூற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்றைவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைதடிந்* தாற்றன்மிக்கான்பெரியபரஞ்சோதிபுக்

இ— ஸ்வாவதாரஸமகாலீநமான ஸகலஜந்துஜாதத்தையும்ரக்ஷித்தருளி அவர்களையுங்கூடக்கொண்டு திருநாட்டிலேயெழுந்தருளி திருமாமணிமண்டபத்திலே யபர்வரு மமரர்கள்நடுவே ஸ்ருதிகிரீடஸிம்ஹாஸநஸ்தமான ஜபத்தோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை நெஞ்சே நாமொருநாள் காணவல்லோமோவென்கிறார். ௧௯

(ஏற்றரும்) ஸ்ரீநந்தகோபகோபாலனாய்வந்துபிறந்தருளி திண்கொளசுரரைத்தேயவளர்ந்தருளி பாண்டவதூதனாய்ப்போய்ப்புக்கு ஸ்ருதிகிரீடஜ்ஞாநகாவலனை வஞ்சித்துக்கொன்றருளி பின்னை பாண்டவர்களுக்காக ஸகலஸ்ருதிகிரீடஜ்ஞாந துர்யோதநனையும் க்ரூரனானவனுடைய ஸேநையையும் நிஸ்ஸேஷமாக நஸிப்பித்து பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுத்து பின்னையுமவர்களுக்கொன்றும செய்யாதானாய்த் திருநாட்டிலே

இ—மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையுமித்யாதியால்) அமரரரியேற்றினையே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாமணியித்யாதியால்) காண்டுங்கொலோநெஞ்சமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயித்யாதியால்) ௰௬॥

✳பத்தப்பாட்டு.✳

ஆயர்குலத்தீற்றிளம்பிள்ளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்தேத்யாதியால்) மாயங்களேயியற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திண்கொளித்யாதியால்) ஸுராஸுரஸ்ய, திண்கொள் - திண்மையைக்கொண்டிருக்கிற, வஜ்ரகோடிகடிநமாத்ரரானவென்றபடி. அசுரரை - ஸுராஸுரரை, ஸ்ருதிஸ்மாதிஸிதீபா, த்ருணாவர்த்த ஸகடாஸுராஸுரர்களையென்றபடி. தேய- க்ஷயிக்கும்படி, வளர்ந்தருளி - அவர்களைக்ஷயிக்கப்பண்ணிக்கொண்டே வளர்ந்தருளியென்றபடி. ஒன்றாய்ப்புக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவேத்யாதியால்) கூற்றியல்கஞ்சனைக் கொன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருதிகிரீடஜ்ஞாநவித்யாதியால்) ஐவர்க்காய்கொடுஞ்சேனைதடிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைபாண்டவர்களுக்கித்யாதியால்) ஆற்றன்மிக்கானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவர்களுக்குராஜ்யத்தையித்யாதியால்) பெரியவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்)

பா— அதிதேயகவசநத்திலே பேற்றினையென்று ராகவமாயிருக்கும், நித்யஸூரிகளுடைய ஸிம்ஹ ஸ்ரேஷ்டத்தை யென்றபடி. ராவணாதிஸ்ருதிகிரீட நிரஸநஜநிதஹர்ஷாநுவ்ருத்தியாலே நித்யஸூரிகள் நடுவே ஸிம்ஹாஸநஸ்தம்போலேவ்ருத்தனாயெழுந்தருளியிருக்குமவனான ஸகலபதித்திருமகனையென்கை. நெஞ்சமே? - என்னுடையமநஸ்ஸே, ஸம்போதநம். காண்டுங்கொலோ - காண்போமோ, காணமாட்டுவோமோவென்றபடி. ௯௯

ஆயர்குலத்து- கோபர்களுடைய குலத்திலே, ஈற்றிளம்பிள்ளை- ஈன்றப்பட்ட பாலகோத்ரனன், ஈன்றுகை- ஜநிக்கை, இது க்ருஷ்ணனுக்கு விஸேஷணம் மாயங்களேயியற்றி- ஸ்வரூபங்களையே ப்ரவர்த்திப்பித்து, இயற்றுகை- ப்ரவர்த்திப்பிக்கை, பூதநாத்ருணாவர்த்த ஸகடாஸுரநிரஸநாதிவ்ருத்தங்களான ஆஸ்வரூபங்களையே நடத்தியென்றபடி. ஒன்றாய்ப்புக்கு- ஒருவ்யாஜத்தாலே ப்ரவேஸித்து, யதாகாமத்துக்கு வருகிற பாண்டவர்களோடே தானும் பாண்டவ்யாஜத்தாலே ஸபாமண்டபத்திலே ப்ரவேஸித்தென்றபடி. கூற்றியல்- ம்ருத்யுஸ்வபாவனான, கூற்றம்- ம்ருத்யு, இயல்- ஸ்வபாவம். ம்ருத்யுவுக்கு ஸ்வபாவமாவது ப்ராணனையும் தேஹத்தையும் பிரிக்கையிறே. ஸ்ரீவஸுதேவதேவகிகளுக்கு ப்ராணஹரனான தன்னை யவர்கள் பக்கல்நின்றும் பிரிக்குமவனானவென்றபடி. கஞ்சனை- கம்ஸனை, கொன்று- ஸம்ஹரித்து, ஐவர்க்காய்- பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக, ஸகலவிபவபாண்டவ மவர்களுக்காயென்றபடி. கொடுஞ்சேனை- கொடியதான ஸேநையை, க்ஷத்ரியர்களான துர்யோதநாதிஸேநைகளையென்றபடி. தடிந்து- நஸிப்பித்து, ஆற்றன் மிக்கான்- பொறுமைவிஞ்சினவனான, ஆற்றல்- பொறுமை, நாம் பாண்டவர்கள்காரியமெல்லாம் ஸாதித்துக் கொடுத்தோமென்று மவிகனாகாதே "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே" என்கிறபடியே யிவர்களுக்கொன்றும் செய்யாதானாயிருக்குமவனானவென்றபடி. பெரிய- ஸர்வஸ்ரேஷ்டமான, பரஞ்சோதி- பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸை, ஸ்ரீவைகுண்டத்தையென்றபடி. புக்க- ப்ரவேஸித்தவனான, ஸமுத்ராவதரணாநந்தர மெழுந்தருளினவனான, அரி- ஹரியானவன்ச

॥௰।

மூ— கவரியே*

புக்கவரியுருவா யவுணனுடல்கீண்டுகந்த*சக்கரச்செல்வன்றன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* மிக்கவோராயிரத்து ளிவைபத்தும்வல்லாரவரைத்*தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வரேழையரே* ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— போய்ப்புக்கருளின பரமபுருஷனே அந்தவுத்க்ருஷ்டமான திருநாட்டை நமக்குந்தந்தருளுமென்று தம்திருவுள்ளத்தையாவிஷ்கரிக்கிறார். ।௰॥

(புக்கவரியுருவாய்) வாவாதமோவாமாம்படி ஆஸ்சர்யபூதமான ஸிம்ஹரூபியானுப்புக்கு ஹிரண்யனைப்பிளந்தருளி ப்ரஹ்லாதனைப் ரக்ஷித்தருளி நிரஸ்தநிகில ஸமஸ்தவிரோதிவர்க்கனாய் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்ய ஸுதர்சநாதி திவ்யாயுதங்களையுடைய பரமபுருஷனுக்கு ப்ரதிபாதகமாய் ப்ரதிபாத்யத்திலும் உத்தமமான திருவாய்மொழியி லித்திருவாய்மொழிவல்லார்க்கு பரமபதவாஸிகளாயிருப்பாரெல்லாரும், திறந்திறமாக ஸர்வசேஷவ்ருத்திகளும் பண்ணுவார்களென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

இ— ஏற்றருமென்கிறதைபுரைக்கிறார் (உத்க்ருஷ்டமானவென்று) வைகுந்தத்தையருளும்நமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டைநமக்கு மித்யாதியால்) இத்தாலித்திருவாய்மொழியில் முதலிரண்டுபாட்டுகளாலே ப்ராப்யனவனென்று சொல்லுமிடத்தைச்சொல்லி மேலெந்துபாட்டுகளாலே ப்ராபகனவனென்னுமிடத்தைச்சொல்லி அநந்தரமிரண்டுபட்டாலே யவனுடைய விரோதிநிரஸநசீலதையைச்சொல்லி யிப்பாட்டிலே யிப்படியிருக்கிறவனே நமக்கபீஷ்டத்தைச்செய்தருளுமென்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தை யாவிஷ்கரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

புக்கு அ அரியுருவாயென்றுபதச்சேதம்பண்ணி அ அரியுருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாபாமித்யாதியால்) அவுணனுடலகீண்டுகந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யமித்யாதியால்) சக்கரச்செல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுதர்சநமித்யாதியால்) மிக்கவோராயிரத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபாத்யத்திலுமித்யாதியால்) ஏழையரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபதமித்யாதியால்) தொக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திறந்திறமாகவென்று) பல்லாண்டித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசேஷமித்யாதியால்) ॥

ஶா— க்ருஷ்ணனவனென்றபடி, ஏற்றரும்- ஏறுகைக்கருமையான, பரமபக்தியையொழிய உத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. வைகுந்தத்தை- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, நமக்கருளும்- அவன் க்ருபையையொழிய வேறுபாயமில்லாத நமக்குத் தந்தருளும். ॥க௦॥

அ அரியுருவாய் - அந்த ஹரிரூபனைப், ப்ரஸித்தமான ஸிம்ஹரூபத்தை யுடையவனை யென்றபடி. அ என்று ப்ரஸித்திவாசகம். அத்புதநரஸிம்ஹரூபியானையென்கை. புக்கு- ஶத்ருவிஷயத்திலே ப்ரவேசித்து, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனுடைய சரீரத்தை, கீண்டு - பிளந்து, உகந்த - ஸ்ரீகவிரோதிநாசத்தாலே ப்ரஹ்ருஷ்டனை, சக்கரச்செல்வன்றன்னை - சக்ரபாணியை ஸ்ரீமானை. சாகபார்த்திவக்ரமவத்ஸமாஸ: தன்னை யென்று - ஸாமாந்யநிர்தேசயோக: குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ஸ்ருஷ்டம். மிக்க - அதிசயிதமான, பரமோத்க்ருஷ்ட ப்ரதிபாதகமாகையாலே அதிசயிதமான வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்துளிவைபத்தும் - ஸ்ருஷ்டம். வல்லாரவரை- அப்யஸிக்கவல்லவர்களை, ஏழையர் - பரமைகள், பரமபதநிவாஸிகள் பரமைகளாய் ஸாமாதிகாரப்ரதேசங்களாயிருக்கிற திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களென்றபடி. தொக்கு - ஸம்வீஸ்திதைகளாய், தொக்குதல் - ஸம்வீபவித்தல். பல்லாண்டு - மங்களாசாஸநமாலைகளை, இசைத்து - பாடி, கவரி - சாமர வீஜநத்தை, ஸர்வவிபோபசாரங்களையு மென்றபடி.செய்வர் - பண்ணுவர்கள். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதாய வேதாந்தகுரவே நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(பாமருமூவுலகம்.)

நாபீபத்மோத்பவஜஸ்ருஷ்டிவிஸ்ரஜநீபாதஸித்தாம்புஜாக்ஷ:
த்ராணாதைஸ்வர்யஸம்ருத்தாநிக்ரஹநகக்ஷ: ஸம்ஸ்ரிதைகாந்த்யமாநாத் ।
புத்தாத்யாபத்திதோக்ஷாதுஸ்ஸாரநிரஸநாத் தாரகேஷாநுஜாநாத்
ஸ்வீயாக்ரூராவமாரீஸ்வமதிவஹநமயாநிர்வ்யஜீஷ்டார்த்தி: ॥ ௬௬ ॥

(நாபீபத்மோத்பவஜாத்) பாமருமூவுலகம்படைத்த பற்பநாபன் என்கையாலே - ப்ரஹ்ம ஸ்ருஷ்டிஹேதுவான திருநாபீகமலத்தாலே ஸ்ருஷ்டிகனாகையாலும், (விஸ்ரஜநீபாதஸித்தாம்புஜாக்ஷ) அரனன்முகனேற்றுஞ் செய்யநின்திருப்பாதத்தை - ப்ரஹ்மருத்ரர்களாலே ஸேவ்யமான திருவடிகளையுடையனாகையாலும், (மஹாத்ராணாதைஸ்வர்யாத்) காத்தவெங்கூத்தாவோமலையேந்தி - கோவர்த்தனத்தையெடுத்து லோகத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (ஸர்வஸம்ருத்தாநிக்ரஹநகக்ஷ:) எழில்மூவுலகுநீயே யித்யாதி - ஸமஸ்தஸம்ருத்தங்களையும் ஸங்கல்ப்பவிஸ்ருஜிக்கையாலும், (ஸம்ஸ்ரிதைகாந்த்யமாநாத்) என்னுடைக்கோவலனே - க்ருஷ்ணனுபவகரித்தாஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்கையாலும், இத்தாலேதானே மேலிற்பாட்டில் என்றிருமார்பனையென்று வாத்ஸல்யஸௌலப்யாதிகுணங்களைச்சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீஸம்பந்தமுமுக்கமாயிற்றென்று திருவுள்ளம். (புத்தாத்வாபத்தி தோக்ஷாத்) இலங்கீண்டெயின்மூன்றெரித்தித்யாதி - "ஸ்லிஷ்டாநாத்ருஹவ:" இத்யாதிகளிற்படியே ப்ரஹ்மருத்ரர்களை விசேஷித்தவிதிநிந்து அவர்கள் அடங்கின திரிவஸம்ஹாராதிகளைத் தலைக்கட்டி அந்தந்தவாபத்துக்களினின்றும் விடுவிக்கையாலும். (துஸ்ஸாரநிரஸநாத்) ஆனையைக்காய்ந்திரிகூடமித்யாதி - விரோதிகளானவஸுரர்களை யோரிடத்திலும்தரிக்கவொட்டாதே நிரஸிக்கையாலும், (தாரகேஷாநுஜாநாத்) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து மீண்டுமவன்றம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி - ஸ்வேச்சாக்ருதியான ராவணனை அவனுறவுற்றவர்களோடேகூட ஸம்ஹரித்து ஸகலப்ரக்ருதியான விபீஷணாழ்வானுக்கு லங்காராஜ்யத்தைக்கொடுத்துரக்ஷிக்கையாலும், இவற்றாலேதானே மேலிற்பாட்டிலே ஸ்வதந்த்ரநாமாய் இவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைதடிந்து என்றுசொல்லுகிற ஸ்ரீஹநுமத்ருதிகளான ஸ்வயம்வராதிநிரஸநவாத்ஸல்யமான் வாமநவராஹாதிரூபமுமெனக்கருத்து. இப்படிகளாலே யெம்பெருமான் ஸ்வாஸ்ரிதர் தன்னை யநுபவிக்கப்பெறாதே கூப்பிடுகிறவற்றைப் பரிஹரியாநிற்கிறானென்று "பாமருமூவுலகம்" என்கிறதஸகத்திலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். ௬௬

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஏழையராவி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய வாஸ்ரிதவாத்ஸல்யாநுஸந்தாநத்தாலே ஸ்வாபேக்ஷிதத்தைச்செய்தருளுமென்று ஆஸ்வஸ்தரானவாழ்வார், அவன் செய்தருளாமையாலே, பின்னையுமவனோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்க வாசைப்பட்டு, தத்ஸௌந்தர்யாநுஸந்தாந ப்ரகர்ஷஜநிததத்ஸாக்ஷாத்காரராய், தத்ஸம்ஸ்லேஷ

ஏழாந்திருவாய்மொழி:

இ—ஏற்றரும் வைகுந்தத்தையருளும் நமக்கென்றிப்படி யாஸ்வஸ்தரான வாழ்வார் அநந்தரமே இத்திருவாய்மொழியிலே வ்யஸநதசையிலேபோலே விரஹிணியான பிராட்டியினுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகைக்கு ப்ரஸங்கமென்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் '(இப்படி யித்யாதியால்) அநுஸந்தாநத்தாலேயென்கிறத்துக்கு ஆஸ்வஸ்தரான வென்கிறதோடே யந்வயம். ஆஸ்வாஸாநந்தரமென்று ஸந்தோஷாநந்தரத்தைச்சொன்னபடி.

மூ—ஏழையராவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோவறியேன்* ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோ

ஆ—உபமாநராய். ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்ரஜ்ஞீபகதீயதிவ்யாவயவங்களாலே பீட்யமாநராய்க்கொண்டு அந்யாபதேசத்தாலே கூப்பிடுகிறார். பரஸ்வரூப ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷிதமிதாஜந ப்ராணஹாரி ஶத்ருபூதமன்றோ? அன்றியே ஆயதாதிரஜ்ஞீய விஶேஷநவிஶிஷ்ட ஸகலஶ்ரேஷ்டனை எம்பெருமானுடைய திருக்கண்கள்கொலோ வறிகிறிலேன், அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலே சூழவந்துதோன்றி என்னை வாயியாநின்றன, தோழியர்காள் அன்னமீரென்றும் ஸ்வமேபடப் பிறந்தேனுதாதேயென்று "ஹாராஹாரோக்ஷ.

இ—ஸத்ஸம்ஶ்லேஷமென்றது-பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை யென்றபடி. ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்ரஜ்ஞீயேத்யாதி. இத்தாலே ஸாரணவிஶதமென்கிற ஶப்தார்த்தம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று ஆனாலே ஸம்ஶ்லேஷமே அன்னமீர்காட்டிவித்திருவாய்மொழிக்கு விஶேஷமென்னில், அதிலே ஶ்ருதஶ்ருதிகளிரண்டும் ஸமமாயிருக்கும். இதிலே ஶ்ருதஶம்ஸமதிகமாயிருக்கும். இவ்வபேக்ஷ்யபீட்யமாநராயென்கிறபதத்தாலே ஸூசிதம். ஏழையராவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோ வென்றெம்பெருமானுடைய திருக்கண்களை ஶத்ருக்களாகச்சொல்லுகையாலே சத்ருகவீட்யமாநகவம் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. (அந்யாபதேசேத்யாதி) ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாகத் தம்முடைய மநஸ்ஸிலே வந்துதோற்றுகிறவனுடைய திவ்யாவயவஶோபைகளாலே பீட்யமாநரான ஆழ்வார் தம்முடையவாகிக்கைபைக்கண்டு நிர்விஷண்ணரான ஸாஹஸத்துக்களுக்கும் ஸாய்க்களுக்கும் தமக்கும்நடச்சிற விதஶேஷையைத்தாமாவிஷ்கரித்துக்கொண்டலற்றுகிற ப்ரகாரத்தை விரஹிணியான வொருபிராட்டியினுடைய பாசுரங்களாலே பேசுகிறாரென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) ஆவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணேத்யாதியால்) ஆழியங்கண்ணபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆயதேத்யாதியால்) வேதநாவேதநரையகப்படுத்துவது கண்ணாலேயாகையாலே தன்னையகப்படுத்தினகண்களை மற்றையவயவங்களுக்கு முன்னே யநுபவிக்கிறாரென்று கருத்து. தாமரைநாண்மலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போதித்யாதியால்) தோன்றுங்கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோன்றியித்யாதியால்) தன்னுடைய வத்யந்தவ்யாவஸ்த்தை நிஷேதிக்கக்கடவரான தோழிமார்க்கு மனமாறும் தன்னுடையவ்யஸநங்களைச் சொல்லுவானேனென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (ஹாராஹேத்யாதியால) அவனைப்பிரிந்திருக்கமாட்டாதே பலமெயானவிவள்

ஸ—ஏழையராவி - ஏழைகளுடைய ப்ராணனை, ஏழைகள் - பலமெகள், அவன் பக்கலிலே பாவபந்தத்தைப்பண்ணி அவனைக்கிடையாவிடில தரிக்கமாட்டாத பலமெகளுடைய ப்ராணனை யென்றபடி. இவை பலமெகளையே நாடிநலிகிறன வத்தனையொழிய இச்வாவுத்தை யுண்டாக்கின வவனையும் இதுவேண்டாவென்று மீட்கப்பார்க்கிற வன்னைமுதலானோரையும் கிட்டுகிறதில்லை. அவனையும் நமைப்போலே நலிந்தாகில் இவைபடுத்துகிற பாட்டை யறிந்து நமபக்கலிரங்கானே. அன்னைமுதலானோரைநலிந்ததாகில அவர்களுமிவளபடுகிறதெல்லாம யாகுமென்றிரார்களோவென்று கருத்து உண்ணும - ஜீவிக்கக்கடவதான, ஏழையரைநலியு மிடத்திலும், அவர்களுடைய தேஹமுமிந்த்ரியமும் இருந்தபடியே யிருக்க ராஜஸமபோலே ப்ராணனையே உண்கிறனவென்று கருத்து. இணை - இரண்டான, இவை பரஸ்பரம் ஸங்கேதம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தாப்போலே யிருக்கிறனவென்று கருத்து. கூற்றங்கொலோ - ஶத்ருக்களோ, கூற்றம் - ஶத்ரு, கொலோ வென்றவ்யயம் ஸம்ஶயவாசகம். அறியேன் - நிஶ்சயிக்கமாட்டுகிறேனில்லை, இவை ஶத்ருக்களாகிலிப்படி தர்ஶநீயங்களாயிருக்குமோவென்றுகருத்து. அன்றியேயென்று ஒருவ்யாக்யானம், ஆழியங்கண்ண - ஸமுத்ரஸத்ருஶங்களாய் ஸுந்தரங்களானகண்களையுடையவனான, ஆழி - ஸமுத்ரம், அம் - ஸுந்தரமான, கண்ணுடையவன் கண்ணன், கண்ணபிரானென்று ஸமாஸம். க்ஷீரஸமுத்ரங்கள்போலே ஆயதவிஸ்தீர்ணங்களாய் அதிஸுந்தரஸதிஶயங்களான திருக்கண்களையுடையவனான வென்றபடி. பிரான் - முன்பெனக்கு விஷயமாய் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துபகரித்த க்ருஷ்ணனுடைய, திருக்கண்கள்கொலோ - திருக்கண்தானோ, அறியேன், அதுவும்நிஶ்சயிக்கமாட்டுகிறிலேன்,

மூ—வறியேன்* சூழவுந்தாமரைநாண்மலர்போல வந்துதோன்றுங்கண்டீர்* தோழியர்காளன்னைமீரென் செய்கேன் றுயராட்டியேனே ||௧||

ஆட்டியுந்தூற்றியுநின்றன்னைமீரென்னை நீநலிகென்? *மாட்டியர்கற்பகத்தின்வல்லியேகொழுந்தேவறியே*

ஆ—ஸஹாஸாத்விக்த்ரு ஸௌபாக்ய தல்லஜ ஐஜநந்ய'' என்றசொர்க்கநிலைகயிற் பிராட்டிகூப்பிட்டாற்போலே கூப்பிடுகிறார். ||௧||

(ஆட்டியும்) ஸௌலப்யவாஸநமாய்க்கொண்டு மூளத்தெழுந்தகற்பகத்தினுடைய கொழுமையானகல்லி யோ அன்றிக்கே அதினுடையகொழுந்தோ அதுவுமன்று, ஈட்டியவெண்ணெயுண்டான்திருமூக்கு அந்தவெ.

இ—அவனுடையதிருமுகத்தலழகை மிகவுமநினைத்துக்கொண்டுபோருகையாலே பித்திருமுகஸௌந்தர்யத்திலேயிவ ளுடையஹ்ருதயமகப்பட்டு பாஹ்யவிஷயதர்சனவிக்ஷைக்கு வக்ஷ்யாதிகரணங்களுக்குத்தான் ஸஹகாரி யாகமாட்டாதே யாதாவஸ்துபத்தையே நிரந்தரமாகவநுஸந்திக்கையாலே கண்முன்னேவந்துநின்ற ாற்போலே ப்ரத்யக்ஷதாவனுமாய்க்கொண்டவழகு ப்ரதிபாஸிக்கத் துணுக்கென்றெழுந்திருந்திவள் கிட் டச்செல்ல, நினைத்தபடி ஸம்ச்லேஷிக்கப்போகாமையாலே நடுக்கடலிலேயகப்பட்டாற்போலே ஸ்வாஸ்ரயாக் கைமையாய் துஸ்ஸஹதுக்கமெல்லாமாய் உபேஜநங்களையெல்லாம்நினைத்து முறையிடுகிறாளென்றுகருத்து. ||௧||

இரண்டாம்பாட்டு.

மாட்டுயரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யத்தாதியால்) ஸௌலப்யத்தையே தன க்குவாஸநகாரணமாகவுடைத்தாய்க்கொண்டென்றபடி. இதுமஹோத்ஸவத்தோடேகூட. த்ருதீயவாக்யத்தி லபி ப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவெண்ணெயினுடையவிஷயாதியால்) மாட்டியவிஷயாதிக்குத் தாத்பர்யம்

ஶ— இவையவனுடைய திருக்கண்களாகில் இப்படி வியஸநங்களாயிருக்குமோ, லோகஸஞ்ஜீவநங்களன் றோ அவனுடைய திருக்கண்களென்று கருத்து. இப்படி வியஸநங்களானவற்றில் அகப்படாதேதப்பியோ ளலோவென்ன? சொல்லுகிறாள். தாமரை நாண்மலர் போல் - தாமரையத்தினுடைய அபிநவவிகாஸம்போல, நாள் - அபிநவம், நாண்மலரென்கிறவிடத்திலேளகாரஸ்யமகாரமே ணகாராதேசம். சூழவும் - சுற்றி லும், தேசவைபாஸத்தினன்று பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாமபெருமாளேயாயிருந்தாற்போலே யிருக்கிறது ராக்ஷஸர்க்குராமோபங்களைத்தப்பிப்போகலாகிலன்றோ இவமைகளுக்குக்கண்களைத் தப்பிப்போகலாவதென்று கருத்து. வந்துதோன்றும் வந்துதோன்றுகின்றது, ஏதோவொன்றிடுமஷ்டீ. கண்டீர் - கண்டீர்களோ, உ ங்களுக்குத்தோற்றுகிறதில்லையோவென்றுகருத்து. தோழியர்காள - ஸகிகாள், அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், துயராட்டியேன் - துக்கங்களை யுடையவளானநான், துயர் - துக்கம், துயரையுடையவள் துயராட்டி. இ ஸ்வத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது துயராட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கும். துக்கமே வ டிவெடுத்தநானென்றபடி. என்செய்கேன் - என்னசெய்யக்கடவேன், இந்த துக்கத்துக்கு என்ன பரி ஹாரம்பண்ணக்கடவேன், தோற்றுகிறதிருக்கண்களைமறைக்கமாட்டேன் கிட்டியநுபவிக்கவுமாட்டே னென்றபடி. ||௨||

மாட்டுயர் - மாட்டிலே யுயராநின்ற, மாடு - பரிஸரம், ஸமீபத்திலே டகாரம் இகும் - க்ஷீராணவமா மஹ பரிஸரத்திலேஅந்த க்ஷீரதரங்கஸமூகசக்தாலே ஸ்பீதமாயொரு கல்பகக்கொடி வளருமாப்போலே திருக்கண்களின் பரிஸரத்திலே வளராநின்ற வென்றபடி. கற்பகத்தின் - கல்பகதருவினுடைய, வல் லியோ - கொடியோ, கொழுந்தோ - அதாகுமோ, ஊர்த்வமாக நீண்டிருக்கையாலே கொடியென்னவுமாம், சு குமாரமாய் கூர்மையாயிருக்கையாலே கொழுந்தென்னவுமாமென்று கருத்து. அறியேன் - ஸ்பஷ்டம், என்னெதிரிலே தோற்றுகிற இது கல்பகலதைகயோ, அதின் கொழுந்தோ, அறியேனென்று பட் ஷம். ஈட்டிய - திரட்டின, ஈட்டுகை - திரட்டுகை, கடைந்தெடுத்து திரட்டி வைத்ததான வென்றபடி. க்ருஷ்ணனுக்கு முக்கைக்கிட்டி - மண்டி உண்ணலாம்படி திரளாயிருந்ததான வெண்ணை. வெண்ணெ யுண்டான் திருமூக்கு - வெண்ணெயையுண்டவனான க்ருஷ்ணனுடைய திவ்யநாஸிகை, இது கல்பகக்கொடியுமன்று, கொழுந்துமன்று, நவநீதஸௌரப முடைத்தாயிருக்கையாலே இந்த க்ருஷ்ணனுடைய திருமூக்கேயென்று பட்டாஸம். இது நிஷ்யாத ஸந்தேஹாலங்காரம், ஸாதநாப்ரகஷ்டஜநித வைஸத்ருசியத்தாலே

மூ— ஈட்டியவெண்ணெயுண்டான்றிருமூக்கெனதாவியுள்ளே* மாட்டியவல்விளக்கின்சுடராய்நிற்கும்வா லியதே* ॥௨॥

வாலியதோர்கனிகொல்வினையாட்டியேன்வல்வினைகொல்* கோலந்திரள்பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோ

ஆ—வெண்ணெயினுடைய ஸ்வாபாவிகமான திருமூக்கழகென்னுடைய ஆத்மாவினுள்ளேயாரோபிதமாய்த்தாயிருப்பதொரு விளக்கினுடைய ஜ்வாலையைப்போலே நின்று ப்ரகாசியாநின்றது, அவ்வளவன்று அதிலும் வ்யாபகமாயிராநின்றது, என்னைப்பலைத்துக்கொண்டெங்கும் வொளிர்த்துநின்றென்னை வாயித்தால் அன்னைமீர்ங்களுக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்கிறாள். ॥௨॥

(வாலியதோர்) வக்ஷ்யமாண தாவஸ்தாயிருப்பதொருகனியோ, அன்றியே வ்யாபகமானைபாலே ஸஹஜ

இ—மருளிச்செய்கிறார் (சுரோவிதம் த்யாதியால)வாலியதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அவ்வளவித்யாதியால்) ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையலைத்தித்யாதியால்) இத்தால் தோழியர்களன்னைமீரென்று இங்கே இவர்முறையிட்டவாறே யவர்களெல்லாரும் வந்திப்படியலற்றுகிறது யாதமன்றென்றிவளைக்கூப்பிட அவர்களைக்குறித்து இப்படிசொல்லுகிறாளென்று ஸம்கதிஸூசிதமெனக. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

வினையாட்டியேன்வல்வினைகொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (வ்யாபகமித்யாதியால்) வ்யாபகமாகையாலேயென்கிறதுக்கு பாவபோஎன்கிறத்தோடேயந்வயம். கோலந்திரளென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஈ—க்ருஷ்ணனுடைய திருமூக்கிலநந்தரம் அழகுடைத்தானவிவளுக்குப்போதந்யாஸமாகையாலேயிப்படி சொல்லுகிறாள். எனதாவியுள்ளே - என்னுடைய ஆத்மாவினுள்ளே, ஸ்வரூபத்துக்குள்ளே யென்றபடி. மாட்டிய - மாட்டப்பட்டதான, ஏத்தப்பட்டதானவென்றபடி. மாட்டுகை - தூண்டுகை, ஏத்துகை என்றபடி. வல் - வலியதான, உறுத்தானவென்றபடி. விளக்கின் சுடராய் - தீபத்தினுடைய ஜ்வாலையாய், நிற்கும் - ஸ்திரமாயிருக்கிறது, அந்த திருமூக்கின்விசேஷம். அவனுடைய திருக்கண்கள் சுற்றிலிருந்த ஆத்மாகையாலே அவற்றைக்குறித்து தப்பிலும் தப்பலாம். இது என்னுடைய ஸ்வரூபத்துக்குள்ளே பற்றி நிற்கையாலே ஒருபடியாலும் இதைத் தப்பிப்போக முடியாதென்று கருத்து. இங்கு திருமூக்கை ஸ்வாத்மாவைப் பற்றின தீபஜ்வாலையாகச் சொன்னது ஸுதர்சநமுதலியநீபவத் ஸம்பந்தத்தால் ப்ரதீயமானமாயிருக்கச்செய்தே தான் பற்றின வஸ்துவைப்ரகாசிக்கிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. வாலியது, வலியது, பெருத்ததென்றபடி. தீபஜ்வாலையைக்காட்டிலும் அதிகமாக ப்ரகாசிக்கிறதென்றபடி. அதை மணிமந்த்ராதிகளாலே ப்ரதிபந்திக்கலாம், இதை யொன்றாலும் ப்ரதிபந்திக்கமுடிகிறதில்லை யென்றதாகவுமாம். அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், நீர் - எனக்குப்ரியவரைகளான நீங்கள், ஆட்டியும் - அலற்றியும், ஹிதவசனங்களான நிஷேதவாக்யங்களாலே யென்னை யிருந்தவிடத்திலே யிருக்கவொட்டாதே பண்ணியுமென்றபடி. தூற்றியும் - அபவாதம் பண்ணிவைத்தும், தூற்றுகை - அபவாதம்பண்ணுகை. நீங்களாகவென்னை யலற்றுகிற வளவன்றிக்கே ஊரெல்லாரோடும் என்பக்கல் குற்றங்களைச்சொல்லியு மென்றபடி. நின்று - ஸ்தாயியாய், ஒருக்கால - சொல்லிவிடுகை யன்றிக்கே யெப்போதுமிப்படியே சொல்லிக்கொண்டுநின்றென்றபடி. என்னைநலிந்து - இப்படி யென்னைப்பீடித்து, என்? - என்ன ப்ரயோஜநம். ॥௨॥

வாலியது - வலியதான, பரிவ்ருத்தமான வென்றபடி. ஓர் - விலக்ஷணமான, நிரதிசய போக்யமான வென்றபடி. கனிகொல - பழமோ, வினையாட்டியேன - இபாபத்தை இப்போதேபநுபவிக்கப் பெறுதபடி பாபங்களை யுடையவளான வென்னுடைய, வல - த்ருடமான, அநுபவித்துங்கழிக்க முடியாததான வென்றபடி. வினைகொல் - பாபமோ, அன்றுகிவித்தனை ஸதாவ்யஜநகமாயிருக்குமோ வென்றுகருத்து. புண்யபாபங்களாவன பகவத்ப்ரீதிகோபங்களாகையாலே தன்னுடைய பாபத்தையவன்பக்கலிலே யிருக்கிறதாகச் சொலலக்குறையில்லையிறே. கோலந்திரள் - ஸௌந்தர்யந்திரண்டதான; கோலம் - ஸௌந்தர்யம். ஸௌந்தர்யங்களெல்லாங்கூடி ஸம்ஹிதமானுப்போலே யிருக்கிறதான வென்றபடி, பவளம் - ப்ரவாளத்தினுடைய, வித்ருமத்தினுடைய வென்றபடி. கொழும் - கொழுத்ததான, பீநமாக வளர்ந்ததான வென்றபடி. துண்டங்கொலோ - கண்டமோ, அறியேன் - ஸ்தூலம்.ஸௌந்தர்யஸமுதாயமாயிருக்கையாலே பாவ

மூ—வறியேன் * நீலநெடுமுகில்போற்றிருமேனியம்மான்றொண்டைவாயே * யேலுந்திசையுளெல்லாம்வந்துதோன்றுமெனின்னுயிர்க்கே * ॥௩॥

இன்னுயிர்க்கேழையர்மேல்வளையுமிணைநீலவிற்கொல் * மன்னியசீர்மதனன்கருப்புச்சிலைகொல்மதனன் *

ஆ—விஸ்வஸநீயமாயிருந்தவென்னுடைய ஸ்வாபாவமோ? ஸௌந்தர்யஸாரஸர்வஸ்வமான பவளத்தினுடைய கொழுவியாயிருப்பதொருமுறியோ? அவையெல்லாமல்ல நீலமேகஸங்காஸனான திவ்யாவயவனுடைய ஸாரதரபிம்பஸத்ருஸமான திருப்பவளம், தத்திவ்யாவயவஸௌந்தர்யமாய்க்கொண்டென்னை முடிக்கைக்காக வெல்லாதிக்குகளிலும் வந்துதோன்றாநின்றதென்கிறார். ॥௩॥

(இன்னுயிர்க்கு) ஸர்வஸ்த்ரீஸமுதாயத்திலே ஸாரமான காதிநீஜநத்தினுடைய ப்ராணனையே லக்ஷ்யமாகவுடையவையாய் நீலமாய் நீண்டிருப்பனவிரண்டுவிற்களோ அன்றிக்கே? ஸ்வநனுடைய ஸௌந்தர்யாதிசயமான விக்ஷேபகோதண்டமோ? இவையெல்லாமல்ல ஸௌந்தர்யஸாரனான ஸ்வநனுக்கு ஜநகனாகிய ஸர்வேஸ்வரனுடைய புருவங்களே இவையென்னுடைய ப்ராணன்களையெப்போதும் பாதிக்கிறனவென்கிறார். ॥௪॥

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதிஸ்யாதியால்) கொழுவியது - கொழுத்தது, ஸ்ரீகமாகவளர்ந்ததென்றபடி. முறி - பல்லவம், த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவையெல்லாமித்யாதியால்) நீலநெடுமுகில்போலென்கிறவிசேஷணத்தாலே ஸூசிதமானதையருளிச்செய்கிறார் (தத்தித்யாதியால்) எனின்னுயிர்க்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைமுடிக்கைக்காகவென்று) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இன்னுயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணனையேயித்யாதியால்) வளையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமமாயித்யாதியால்) மன்னியசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதிசயமானவென்று) மதனன்றன்னுயிர்த்தாதையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஸாரனனென்று) தாரீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ॥௪॥

ப—மென்று நிஸ்சயிக்க மாட்டுகிறிலேன்- ஸஜாதீயமாயிருக்கைபாலேகனிபவளமென்று நிஸ்சயிக்கவும், மாட்டுகிறிலேனென்றபடி. நீல - நீலவர்ணமான, நெடுமுகில் போல் - மஹாமேகம்போலே யிருக்கிற திருமேனி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவனான, அம்மான் - ஸ்வாமியினுடைய, தொண்டைவாய் - பிம்பாதரமானது. தொண்டை - பிம்பம், வாய் - அதரம், இந்த்ரநீலஸ்நிக்தமான திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி சிவந்திருக்கிற திவ்யாதரமானதென்றபடி. என் - என்னுடைய, இன்னுயிர்க்கு - இனியதான ஆத்மாவுக்கு, ஸாத்யமான ஸம்ஹாரத்திற்கென்றபடி. ஸம்ஹாரத்தைக் கொல்லுகைக்காக வென்கை. ஏலும் - யோக்யமான, இதிலகப்படாதே தப்பிப் போகைக்கு யோக்யமான வென்றபடி. திசையுளெல்லாம் - திக்குக்களிலெங்கும். பார்த்த பார்த்த திக்குக்களெங்குமென்று பாவம். வந்து தோன்றும் - வந்துதோன்றாநின்றது. ॥௩॥

இன்னுயிர்க்கு - ஸாத்யமான ப்ராணனுக்காக, ப்ராணனை யபஹரிக்கைக்காக வென்றபடி. ஏழையர்மேல் - அபலைகள் மேலே. ஸர்வஸ்த்ரீ ஸமுதாயமெல்லாமான அபலைகள்மேலே யென்றபடி. வளையும் - தாந்தானே நமமாகாநிற்கும், இணை - ஸமமாயிருக்கிற, நீலவிற்கொல் - இந்த்ரநீலமணிமயங்களான பாணஸ்தானங்களோ, மன்னியசீர் - ஸ்திரமானஸௌந்தர்யத்தையுடைத்தான, சீர் - கல்யாணகுணம், இங்கு ஸௌந்தர்யம் விவக்ஷிதம். இதுகருப்புசிலைக்கு விசேஷணம், மதனன்கருப்புச்சிலைகொல் - ஸ்வநனுடைய விக்ஷேபசாபஸ்தானமோ, சிலை - சாபஸ்தானம், ஏதேனுமொரு நீலசாபஸ்தானங்களாகில் ஏழையர்மேலே வளையவேணுமென்று நியமமில்லையிறே, ஆதலாலிவை ஸ்வநனுடைய சாபஸ்தானங்களென்று கருத்து மதனன்றன் - மதனன் தனக்கு, ஸௌந்தர்யத்தாலே லோகங்களை யெல்லாம் மோஹிப்பிக்கிற ஸ்வநனுக்குங்கூட வென்று தன் ஸௌந்தர்யத்துக்குக்கருத்து, உயிர் - ஜநகனான, அவனுக்குங்கூடஸ்ரஷ்டாவாஸ்ரீயித்யாதி

மூ—றன்னுயிர்த்தாதைக்கண்ணபெருமானபுருவமவையே*யென்னுயிர்மேலனவாயடுகின்றனவென்றுநின்றே*॥
என்றுநின்றேதிகழுஞ்செய்யவீன்சுடர்வெண்மின்னுக்கொ* லன்றியென்னாவியடுமணிமுத்தங்கொலோவ-
றியேன்* குன்றமெடுத்தபிரான்முறுவலெனதாவியடு* மொன்றுமறிகின்றிலேனன்னைமீரெனக்குய்விடமே*॥

ஆ—(என்றுநின்றே)தோன்றிமாயாதேயென்றும நின்றுவிளங்காநின்று சிவந்தசுடரையீன்றுநின்ற வெள்ளை மின்னோ? அன்றிக்கே என்னாத்மாவை நோவுபடுத்தாநின்றுள்ள வழகியமுத்துநிரையோ? அறிகிறிலேன், கோவர்த்தநோத்தரணம்பண்ணி யாச்ரிதர்பக்கல ஸௌசீல்யனான க்ருஷ்ணனுடைய முறுவலானது என்னுடைய ப்ராணனைநலியாநின்றது. அன்னைமீரவனுடைய திருவழகாலேவந்த நலிவைத்தப்பியுஜ்ஜீவிக்கலாமிடமொன்று மறிகிறிலேனென்கிறாள். ॥௫॥

(உய்விடம்) சுபாச்ரயங்களுக்குமஸுராஸுரருக்கும் ராக்ஷஸருக்குமுய்விட மெவ்விடமென்றிலங்கி திருமகளுண்டலந்தளிர்க்கிறதளிரோ? தன்னோட்டை ஸம்ச்லேஷத்தாலே விகஸிதமான ஸேணங்களையும் ப்ரகிருதிமர்க்கனுகூலவாணாதபடி நஞ்சைபுமுடையனைப் தன்னுடைய திருவழகுக்கு உத்தம்ஸகனான திருவனந்தாழ்வானை

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— என்றுநின்றேதிகழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோன்றியித்யாதியால்) செய்யசுடரீன்என்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதியால்) அணிமுத்தங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முத்துநிரையோவென்று) எனதாவியடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) உய்விடமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய வித்யாதியால்) ॥௫॥

ஆறும்பாட்டு.

பைவிடமென்கிறவடிங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோட்டையித்யாதியால்) பாம்பணையானென்கிறவிடத்திலே ஸம்ச்லேஷஸ்வபாவஸ்வாரஸ்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) கைவிட

பூ— தாவான வென்றபடி. தாதை- ஜநகனான, கண்ணபெருமான்- க்ருஷ்ணன் ஸம்பந்தியினுடைய, புருவமவையே - புருவங்கள்தானே, அழகிலே ப்ரஸித்தங்களான வந்தபுருவங்கள்தானே யென்றபடி. ஜநகஜநாஸ்த்தக்களுக்கித்தனை யதிசயங்கூடுமோ? அவனுக்குங்கூடஜநகனான க்ருஷ்ணனுடைய திருப்புருவங்களேயிவையென்று கருத்து. என்னுயிர் மேலனவாய் - ஸ்வப்ராணவிஷயங்களாய்க்கொண்டு, உயிரின்மேலேயிருக்கிறவை உயிரின் மேலன, ஸ்வப்ராணாஹிதங்களாய்க்கொண்டென்றபடி. என்றும்- ஸர்வகாலமும், என்றும் என்கிற மகாரத்துக்கு ஸந்தியிலே லோபம், நின்று - வ்யாபகத்திலே ஸ்தாயியாய்நின்று, அடுகின்றன. ஹிம்ஸிக்கிறன. ॥௪॥

என்றும் - ஸர்வகாலமும், ஸந்தள மகாரலோபம்: நின்றே திகழும் - ஸ்திரமாய் விளங்காநிற்கிற, லோகத்தில் மின்போலன்றிக்கே ஸ்தாயியாய் விளங்காநிற்கிறதானவென்றபடி. இதுவெண்மின்னுக்கு விசேஷணம் செய்யச்சுடர் - சிவந்த காந்தியை, ஈன் - ஈனாநிற்கிற, வெண் மின்னுக்கொல்- வெளுத்தமின்னோ, ஒஷ்டகாந்திபானது பிம்பாதரகாந்தி விகஸித வர்ணோபாதமமா யிருக்கையாலே சிவந்த காந்தியை யீனாநிற்கிற வெள்ளை மின்னாக வத்தைசசொல்லுகிறாள், அன்றி - அன்றிக்கே, என்னாவி - ஆத்மாவை, அடும் - ஹிம்ஸிக்கும் ஸ்வபாவமான, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை. அணி - வரிசையான, முத்தங்கொலோ - முத்துக்களோ, அறியேன் - நிச்சயிக்க மாட்டுகிறிலேன், குன்றமெடுத்த - கோவர்த்தநகிரியை யெடுத்தவனான, பிரான் - அத்தாலே பெண்பிள்ளைகளை மழையினின்றும் காத்துரக்ஷித்த உபகாரகனானவனுடைய, முறுவல் - அவர்களை ரக்ஷித்தப்ரீதியாலேயுண்டான ஸ்மிதமானது, எனதாவி- ஆத்மாவை, அடும் ஹிம்ஸியாநிற்கிறது, கோவர்த்தநத்தின்கீழே நின்ற பெண்பிள்ளைகளுக்கெல்லாமாநந்தாவஹமான முறுவலெனக்கொருத்திக்கும் ஹிம்ஸகமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், எனக்கு - இப்படியவனுடைய திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களிலே யகப்பட்ட வெனக்கு, உய்விடமொன்றும் - உஜ்ஜீவிக்கத்தக்கவிடமொன்றையும், இவற்றில் நின்றும் தப்பிப்போயுஜ்ஜீவிக்கும்படியான ஸ்தாநத்தை யொன்றையுமென்றபடி. அறிகின்றிலேன் - அறியமாட்டுகிறேனில்லை, எங்கேபோனாலுமிவை யென்னை விடாவென்றுகருத்து. ॥௫॥

மூ—உய்விடமேழையர்க்குமசுரர்க்குமரக்கர்கட்கு* மெய்விடமென்றிலங்கிமகரந்தழைக்குந்தளிர்சொல்* பைவிடப்பாம்பணையான்றிருக்குண்டலக்காதுகளே* கைவிடலொன்றுமின்றியடுகின்றன காண்மின்களே* ௬
காண்மின்களன்னையர்காளென்றுகாட்டும்வகையறியேன்* நாண்மன்னுவெண்டிங்கள்கொனயந்தார்கட்குநச்சிலைகொல்* சேண்மன்னுநாற்றடந்தோட்பெருமான்றன்திருநுதலே*

ஆ—அணைபாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய திருக்குண்டலக்காதுகளை ஸம்ஹாரமாகவியாநின்றன பாரீர் கோளென்கிறார். ௬

(காண்மின்கள்) (நாள்மன்னு) வர்த்திஷ்ணுத்வத்தில் த்ருஷ்டாந்தமோ? அன்றிக்கே ஆசைப்பட்டார்க்கு நச்

இ—கொன்றுமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹாரமாகவென்று) ௬

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

உத்தேசம் பண்ணியதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்த்திஷ்ணுத்வாதியால்) வெண்டிங்கள்கொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுத்தீத்யாதியால்) நயந்தார்கட்குநச்சிலைகொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசையித்யாதியால்) நச்சவேண்டாதிருக்கிறதோவென்றது - நச்சவேண

ஸ—ஏழையர்க்கும் - ஸர்வேஶ்வரன் பக்கல் ஸபலைகளான ஸபலைகளுக்கும், அசுரர்க்கும் - ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான ஸுராஸுரர்களுக்கும், அரக்கர்கட்கும் - ராக்ஷஸர்களுக்கும், உய்விடம். உஜ்ஜீவிக்குமிடம், தப்பிப்போய்ப் பிழைக்குமிட மென்றபடி. எவ்விடமென்று - எந்தவிட மென்று, இது க்ஷேபார்த்தகம். தப்பிப்போய்ப்பிழைக்குமிட மொன்றுண்டோ வென்று கொண்டென்றபடி. இலங்கி - விளங்கி அதாவ திவ்வழகைக்கண்டால் ஸபலைகளுக்கு மஸுர ராக்ஷஸர்களுக்கு பிழைக்கவிட முண்டோவென்று கொண்டென்றபடி. இவ்வழகைக்கண்டால் ஸுராஸுரராக்ஷஸர்கள்பொறுக்கமாட்டாதேமுடிந்துபோவார்கள், ஸபலைகள் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறுமையாலே முடிந்துபோவார்களென்றுகருத்து. மகரந்தழைக்கும் — மகரமாகத்தழையாநிற்கிற, தளிர்கொல் — பல்லவங்களோ, மகராகாரமாகத்தழையாநிற்பன சிலபல்லவங்களோ வென்றபடி. பைவிடப் பாம்பணையான் — பையையும் விடத்தையு முடைத்தான பாம்பை யணையாக வுடையவனுடைய, பை - பணம். விடம் - விஷம். ஸாகவாக்ஷி ஸேவக ஸமேதம். ஸமஸ்தப்ரதிகூல நிரஸநாத்தாலே விகஸிதங்களான பணங்களையும் ஶத்ருக்களுக்குக் கிட்ட வொண்ணாதபடி விஷத்தையு முடையவனான திருவனந்தாழ்வானை ஶய்யாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய வென்றபடி. திருக்குண்டலக்காதுகளே - மகராகார குண்டலங்களான திருக்காதுகள்தானே, பல்லவங்களென்றபடி. அவற்றுக்கித்தனை போய்க்கை ஶக்தியுண்டோ வென்றுகருத்து. கைவிட லொன்று மின்றி - கைவிடுகை யிஷத்து மின்றிக்கே, ஈஷத்து மொட்டாதே யென்றபடி. அடுகின்றன - வீர்யமாநிற்கின்றன, காண்மின்கள் - பாருங்கோள், தன்னைப்போலே யவர்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தோற்றுமென் றிருக்கிறாள். ௬

நாள்மன்னு — நாள்களிலே மன்னாநிற்கிற, நாள்தோறும் க்ஷயியாமல் வர்த்தியாநிற்கிற வென்றபடி. வர்த்திஷ்ணுவான சந்த்ரனை வென்றதாயிற்று. வெண் - வெளுத்தவனான, ஸத்வகாரணமிருக்கையாலே ஸத்வகார்யமான ஶைத்யமுடையனான வென்றபடி. திங்கள்கொல் - சந்த்ரனோ. திங்கள் - சந்த்ரன் — நயந்தார்கட்கு ஆசைப்பட்டவர்கட்கு. நயக்கை - ஆசைப்படுகை, தன்னையாசைப்பட்டார்க்கென்றபடி. நச்சிலைகொல் - ஆசையிலையோ நச்சு - ஆசை, தன்னை யாசைப்பட்டாரை முடித்துவிடுகையாலே இனியவர்களுக்கு தன்னை யாசைப்பட வேண்டாதபடி யிருக்கிறதோ, வென்றபடி. இப்படி யாசைப்பட வேண்டாதபடி யிருப்பதொரு விலக்ஷணவஸ்துவோ வென்கை. சேண்மன்னு — தைவ்யம்ஶ்ரமாயிருக்கிற, சேண் - ஔந்நத்யம். இங்கே - தைவத்வத்தை - க்காட்டுகிறது. "ஸுரதாஸ்ஸர்வபூதாஸ்ஸு" என்கிறபடியே ஆஜாநுலம்பிகளான வென்றபடி. நால் — நாலுகளான, தோளழகுகண்ட நாஸ்திகர்க்கு ரஸமிட்டிக்கும்படி நாலுகளாயிருக்கிறவையான வென்றபடி. தடம் - விஶாலங்களான, பீவரங்களானவென்றபடி. தோள் - புஜங்களை - யுடையவனான, பெருமான்றன் - அவ்வழகாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனுடைய, தன்னென்று ஸௌலப்யம் ஸூசிப்பிக்கிறது. திருநுதலே - திருநெற்றியே, நுதல் - நெற்றி, மற்றவையொன்றும் இத்தனை ஸம்ஹாரகங்களன்றென்று

மூ — கோண்மன்னியாவியடுங் கொடியேனுயிர்கோளிழைத்தே* ||௬||
கோளிழைத்தாமரையுங்கொடியும்பவளமும்வில்லும்* கோளிழைத்தண்முத்தமுந்தளிருங்குளிர்வான்பிறையும்* கோளிழையாவுடைய கொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல்கண்ணன்*

ஆ — சவேண்டாதிருக்கிறதோ! கொழுந்துவிட்டுச்சுற்றுடைத்தானநாலு நிருந்ததோளையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருநெற்றியே. இப்படி நோவுபடுகைக்கு பாபத்தைப்பண்ணின வென் ப்ராணனை முடிக்கையிலே துணிந்தவிதி வெளித்து நலியாநின்றது, இத்தைத் தாண்மின்களென்னையர்காளென்று காட்டும்வகையறிகிறிலேனென்கிறாள். ||௭||
(கோளிழைத்தாமரையும்) தன்னொளியைத் தனக்காபரணமாகவுடைய தாமரையும், கொடியும், பவளமும், வில்லும், அழகை ஆபரணமாகவுடைய குளிர்ந்தமுத்தும், தளிரும், குளிர்ந்துபெருத்தபிறையுமாய் தன்னழகே தனக்காபரணமாயிருக்கிற ஜ்யோதிர்மண்டலமோ? தன்னொளியே தனக்காபரணமாகவுடைய க்ரு

இ — டாதபடியிருக்கிறவொரு விலக்ஷணவஸ்துவோவென்றபடி. கோண்மன்னுநாற்றடந்தோளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொழுந்தித்யாதியால்) திருநுதலேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திருநெற்றியிலேயென்று) கொடியே னித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால) கோள்மன்னியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விதிவெளித்தென்று) ஆவியடு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நலியாநின்றதென்று) ||௭||

* எட்டாம்பாட்டு. *

கோளிழை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னொளியை யித்யாதியால்) இரண்டாங்கோளிழைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகை யித்யாதியால்) வான்பிறையு மென்னதை யுரைக்கிறார் (பெருத்த பிறையுமென்று) கோளிழையாவுடைய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகை யித்யாதியால்) சோதிவட்டங்கொலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜ்யோதிர்மண்டலமென்று) இதுக்குநலிகிறதென்

ம — கருத்து. கொடியேனுயிர் - பாபிஷ்டையான வென்னுடைய ப்ராணனை, கொடுமை - க்ரௌர்யம். பாபமென்றபடி, கொடுமையை யுடையவள் கொடியாள் ஸ்த்ரீத்வத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேனென்று ரூபம். உயிர் - ப்ராணன், கோள் - கொள்ளுகையை, ப்ராணனையபஹரிக்கையை யென்றபடி. கோள் - அபஹாரம். இழைத்து - நிரூபித்து, இழைக்கை - ரசிக்கை, இங்கு நிரூபிக்கையைச் சொல்லுகிறது. ப்ராணனை யபஹரிக்கையிலே துணிந்தென்று பலிதார்த்தம். கோண்மன்னி - கொள்கையிலே ஸ்திரமாய், ப்ராணனை யபஹரிக்கையிலே யதிநிவிஷ்டையாயென்றபடி. ஆவி - உக்தப்ராணனை, அடும் - பீடியாநிற்கிறது, இது நலியாநின்றதென்று சொல்லாநின்றாய், எங்களுக்குத் தெரிகிறதில்லை, எங்களுக்குத் தெரியும்படி சொல்லிக்காணாயென்ன? அதுக்குத் தானே சொல்லுகிறாள். அன்னையர்காள்? - தாய்மார்காள், தாண்மின்களென்று - இத்தைக்கண்டுகொள்ளுங்கோளென்று, காட்டும்வகை - காட்டும்ப்ரகாரத்தை, அறியேன் - அறியமாட்டுகிறேனில்லை, எனக்கதுகையிலே யகப்படுகை யாதல், என்னைப்போலே யுங்களுக்கும் ஸாக்ஷாத்கார விஷயமாகையாதல், செய்யிலிறே யுங்களுக்குத் தெரியச் சொல்லலாவதென்றுகருத்து. ||௭||

கோளிழை - தன் காந்தியையே தனக்காபரணமாக வுடையவையான, கோள் - காந்தி, இழை - ஆபரணம். தாமரையும் - தாமரஸ வ்ருக்ஷங்களும், கொடியும் - கல்பலதையும், "கற்பகத்தின்வல்லியோ" வென்றதிறே பவளமும் - வித்ருமமும், வில்லும் - இந்த்ரநீலமணிமய சாபங்களும், "இணைநீலவிற்கொ" லென்றதிறே. கோளிழை - தன்னழகையே தனக்காபரணமாக வுடையவையான, கோள் ஶப்தமிங்கே யழகைக்காட்டுகிறது. தண் - அதிஶீதளங்களான, முத்தமும் - மௌக்திகங்களும். தளிரும் - பல்லவங்களும், 'மகரந்தமழைக்குந்தளி" ரென்றதிறே. குளிர் - ஶீதளமான, வான் - பெரியதான, வான் ஶப்தம் விஶாலவாசி, பிறையும் - அர்த்தசந்த்ரனையும், அஷ்டமீசந்த்ரனுடைய கலையுமென்றபடி. இவை யித்தனையும் ஸமுதாயமாயிருக்கிற வென்றபடி. இது சோதி வட்டத்துக்கு விஶேஷணம். கோள - தன்னழகையே, இழையாவுடைய - ஆபரணமாக வுடையதான, கொழும் - கொழுத்ததான, அதிரூப்யமான வென்றபடி. சோதிவட்டங்கொல் - ஜ்யோதிர்மண்டலமோ, இதுக்குக் கொல்கின்ற தென்கிறத்தோடே யந்வயம். கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய,

மூ— கோளிழையாண் முகமாய்க் கொடியேனுயிர் கொள்கின்றதே* ॥அ॥

கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுருளின்* உள்கொண்ட நீலநன்னூல் தழைகொல் அன்று மாயன் குழல்* விள்கின்ற பூந்தண் துழாய் விரைநாறவந்து என்னுயிரைக்* கள்கின்றவாறறியீர் அன்னைமீர் கழறுகின்றீரே* ॥௯॥

ஆ— ...னுடைய அழகிய திருமுகமென்று பேரையிட்டுக்கொண்டு இப்படி நோவுப்படுகைக்கடான பாவத்தையுடைய வென்னுடைய ப்ராணனை நலிகிறதென்கிறாள். ॥அ॥

(கொள்கின்ற) ஸ்ரூபகாலத்திலே வியாப்தியாலே ஜகத்தையடைய வ்யாபியாநின்ற மிக்க தமஸ்ஸைப்புறவாயிலே வெளிறானவற்றை நீக்கழித்து அதினுள்ளேயுண்டான கொழுவிய திரண்ட சுருளினுடைய ஸாரமான கறுத்த நூற்றிரளோ? அன்றன்று, ஆச்சர்யபூதமான வழகையுடைய க்ருஷ்ணனுடைய திருக்குழல் அலராநின்றுள்ள அழகிய திருத்துழாயினுடைய பரிமளம் நாறவந்து என்னுடைய ப்ராணனை

இ— நந்தோடே யபம். வாண்முகமாய்க் கென்கிறத்துக்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (அழகிய திருமுக மித்யாதியால்) இதனால் கீழேழு பாட்டுக்களாலே திருமுகத்திலவயவ சோபைகளை தனித் தனியே சொல்லி, இப்பாட்டிலே யதின் ஸமுதாயசோபையைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

கொள்கின்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டியித்யாதியால்) கோளிருளை யென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (மிக்க தமஸ்ஸை யென்று) சுகிர்ந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புறவாயிலே யித்யாதியால்) புறவாயிலேயென்றது- பஹிரவயவங்களிலே யென்றபடி. வெளிறானவென்றது- செறிவும் போராததான வென்றபடி. கொழுஞ்சுருளின் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதினுள்ளேயித்யாதியால) கொழுவிய - கொழுத்த, அதாவது:— சுத்தநீலமானவென்றபடி. உள்கொண்ட நீல நன்னூற் றழைகொலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸாரமானவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்

ம— இதுக்குவாண்முகத்தோடே யபம் கோளிழை - தன்காந்தியையே தனக்காபரணமாகவுடைத்தான, வாண்முகமாய்- அழகியதிருமுகமண்டலமாய், திருமுகமண்டலமென்று பேரிட்டுக்கொண்டென்றபடி. வாள் - உஜ்ஜ்வலம், அழகியதென்றபடி கொடியேனுயிர் - அவனழகாலே நோவுபடும்படியான பாவத்தையுடையவளான வென்னுடைய ப்ராணனை. கொள்கின்றது - கவளீகரியாநின்றது. ॥அ॥

கொள்கின்ற - ஜகத்தையெல்லாம் வ்யாபியாநிற்கிற, ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே ஸூர்யாதிதேஜஸ்ஸுக்களில்லாமையாலே நிரந்தரமாக வெங்கும் வ்யாபியாநிற்கிற வென்றபடி. கோள் - வலிஷ்டமான, நிபிடமான வென்றபடி. இருளை - தமஸ்ஸை, சுகிர்ந்து - சிக்கி, காதல் கழியும்படி பண்ணியென்றபடி. சுகிருகை - சிக்குகை, அதாவது:- ஸாராம்சமெல்லாம்போய் நூல்நன்றாக விழுகைக்காக பசையில்லாமலே தறிக்கையை சிக்குகை யென்பார்கள் - இட்ட - இடப்பட்டதான, அந்த தமஸ்ஸாலே ரசிக்கப்பட்டதான வென்றபடி. கொழும - கொழுத்ததான, சுத்தநீலமான வென்றபடி. சுருளின் - சுருட்டினுடைய, உள்கொண்ட - உள்ளேகொண்டதான சையழுகத்துப்படாதேயுள்ளே நூர்க்கப்பட்டதானவென்றபடி. தமஸ்ஸின் ஸாராம்சத்தைத் தானே ஒருகாவடாலம்போலே சுருட்டிய திரளாலே நூர்க்கப்பட்ட தானவென்று பதார்த்தம். இத்தனை விசேஷித்ததாயிற்று இந்நூற்றழையுவமானமாகப்போராதென்று சொல்லயோக்யமாவது. நீல- சுத்தநீலங்களான, நல் - நல்லவையான, ஸ்நிக்தகோமள ஸுலக்ஷணங்களானவென்றபடி, நூற்றழைகொல்- தழை - ஸமூஜமோ? இது ஸம்பாவனைக்கும். உபமேயத்தைப்பற்றி அந்தநூற்றழை இத்தனை யழகியதாயிருக்கமாட்டாதே யென்றுகருத்து. அன்று - அதலாலிந்த நூற்றழையு மன்று, மற்றென்னில்? மாயன்குழல் - ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களாலே ஆச்சர்யபூதனான க்ருஷ்ணனுடைய குழல்கள், விள்கின்ற - விகஸ்வரங்களான, பூம் - சுகிமாங்களான, பூம் ஸ்வபம் ஸாதரவாசீ. தண் - ஸௌசீதங்களான, துழாய் - துழாயினுடைய, விரை - பரிமளமானது, நாற - பரிமளிக்க, வந்து - சுற்றிலும்வந்து, என்னுயிரை - என்னுயிரை, கள்கின்றவாறு - கவளீகரியாநிற்கிற ப்ரகாரத்தை, கள்கை - கவளீகரிக்கை, ஆறு - ப்ரகாரமும், ஸம்பள வகாரமைதம். அறியீர் - அறியமாட்டுகிறீரோ இல்லை, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்! கழறுகிற்றீர் - கழறுகின்றீரோ,

மூ—நிற்றிமுற்றத்துளென்றுநெரித்தகையினிராயெம்மைநீர்* சுற்றியுஞ்சூழ்ந்துவைதிர்சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாய்* முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே* யொற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமன்னைமீர்நசையென்னுங்கட்கே* ॥ ௰ ॥

கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றவர்க்கும்* கட்கரியகண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* வுட்கு

ஆ—உபமர்த்திக்கிறபடி யறிகிறிலிகோள், ஏதேனுமொன்றைச்சொல்லிப் பொடியாநிற்கிறிகோளென்கிறாள். ॥ கூ ॥

(நிற்றிமுற்றத்துள்) தன்னகத்துமுற்றத்தேநின்றுயென்று ஆயாசத்துஞ்செய்தேனாகக்கொண்டு என்னுடைய தெளமையறிந்தநீங்கள் விடாதேசுற்றியுஞ்சூழ்ந்தும் வையாநின்றிகோள், நிரவதிகதேஜஸ்ஸான ரத்நங்களினுடையவொளியை யுடைத்தாய்க்கொண்டு ஸமஸ்தலோகங்களையு மோரிடமொழியாமே வ்யாபிக்கிற தேஜஸ்ஸையுடைய திருவபிஷேகத்திலேயென்னுடைய ஹ்ருதயமகப்பட்டது, இனியென்னைப்பொடிந்தன்னைமீருங்களுக்கொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறாள். ॥ ௰ ॥

இ—கிறார் (அலராகின்றுள்ளவித்யாதியால்) கள்கின்றவாறென்கிறதையுரைக்கிறார் (சஷ்டமிக்கிறபடியென்று) கழறுநிற்றிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமொன்றையித்யாதியால்) ॥ கூ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

நிற்றிமுற்றத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னகத்தித்யாதியால்) நீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்ற சுடர்முடிக்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) ஒற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஹ்ருதயமித்யாதியால்) நசையென்னுங்கட்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னையித்யாதியால்) ॥ ௰ ॥

ய—நிறுத்திவாவெத்தச்சொல்லாநின்றீர்களென்றபடி. கழறுகை – நிறுத்திவாவெத்தச்சொல்லுகை. ॥ கூ ॥

முற்றத்துள் - ஸ்வஸ்தாநத்திலே, நிற்றியென்று – நில்லாநிற்கிறாயென்று, 'யாவதலேகாவாவாதங்கூ ஸர்வெசாகாமைவைக்' என்னும்படி யிருக்கக்கடவ நீயெல்லாருங்காணும்படிமுற்றத்திலேபுறப்பட்டு நில்லாநின்றாயென்று கொவித்தேன்றபடி. நெரித்த - நெரிக்கப்பட்ட, கையினிராய் - கையை யுடையவர்களாய், கையை யுடையவர்கள் கையினர். கனிமாவனரைச் சொல்லும்போது கையினிரென்றுவசனம் கோபித்துவையும்போது கையைநெரித்து வைகிறீர்களென்றுகருத்து. நீர் - என்னுடைய தெளமையறிந்த நீங்கள், எம்மை - அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே வசிக்கப்படாநிற்கிறவென்னை, சுற்றியும்சூழ்ந்தும் - போயும்வந்தும், சுற்றுகை - வெளியிலே திரிகை. சூழ்கை – வந்து கிட்டுகை, வைதிர் - வையாநிற்கிறிகோள், சுடர்ச்சோதி - தேஜஸ்ஸினுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸைப்போலே தக்க ஜ்யோதிஸ்ஸை யுடைய வையான, ஸப்தாதி தேஜஸ்ஸுக்களுடையவர்ணம்போலே தக்கவர்ணத்தை யுடைத்தானவென்றபடி. மணிநிறமாய் - ரத்நங்களினுடைய வர்ணத்தை யுடைத்தாய், இம் மூவுலகும் – இந்த மூன்று லோகங்களையும், முற்ற - காத்ஸ்ந்யேந, விரிகின்ற - வ்யாபியாநிற்கிற, சுடர் - காந்தியையுடைத்தான, முடிக்கே - முடியிலே, திருவபிஷேகத்திலே யென்றபடி. அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே முடிக்கேயென்று ஸப்தமீ. உள்ளம் - என்னுடையமனஸ்ஸானது, ஒற்றுமை - ஏகாக்ர்யத்தை, கொண்டது - அடைந்துவிட்டது. அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்! நுங்கட்கு - உங்களுக்கு, நசையென் – ஆசையென்ன, ப்ரத்யயமவேதகளாய் நாயகஸம்ஸ்லேஷஸமறிந்த பெண்கள்பக்கலிலே தாய்மார்களுக்காசையுண்டோ வென்று கருத்து ॥ ௰ ॥

கட்கு - கண்ணுக்கு, அரிய – அஸாக்ஷ்யரான, ஜ்ஞாநஷ்யவஸாயஸ்ஸாக்கு ப்ரத்யக்ஷரல்லாதவரானவென்றபடி. பிரமன் - ப்ரஹ்மா, சிவன் - ருத்ரன், இந்திரன் – இந்த்ரன், என்றுஅவர்க்கும் - என்றுப்ரஸித்தரான வந்த தேவர்களுக்கும், கட்கரிய - கண்ணுக்கஸாக்ஷ்யனான, அவர்கள் கண்ணுக்கும் ஸாக்ஷ்யனானவன் தமக்கு மறக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சிலே நின்றுனென்றவிப்ராயம். கண்ணனை - க்ருஷ்ணனான க்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ஸ்ரீஸூக்தம். உட்குடை - உட்கை யுடைத்தான, உட்கு-ஸக்தி. ஸமைத்ருவாதிகமான ஸக்தியையுமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவையும் – இப்படியுமொரு

மூ—டையாயிரத்துளிவையுமொருபத்தும்வல்லா* ருட்குடைவானவரோடுடனாயென்றுமாயாரே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(கட்கரிய) இந்த்ரியருடையவிஷயங்களுக்கு விஷயமன்றிக்கேயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் கண்ணுக்கு அவிஷயனான க்ருஷ்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன (உட்குடையாயிரம்) வாச்யத்தைவசிக்கவல்ல ஶக்தியாமதனையுடைய வாயிரத்திலித்திருவாய்மொழிவல்லார் ஸம்ஸாரஸம்பந்தங்களை வாஸனையோடே நஶிக்கவல்ல வயர்வறுமமரர்களோடே நித்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணப்பெறுவரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ ஏகமனம. ✳

இ— கட்கரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியருடையவித்யாதியால்) இரண்டாங்கட்கரியஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணுக்கித்யாதியால்) உட்குடையாயிரமென்று ஸமாஸமயபண்ணியதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாச்யத்தையித்யாதியால்) இரண்டாமுட்குடைஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரித்யாதியால்) வானவரோடித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ||கக||

ப— விலக்ஷணங்களான, ஒரு - அத்விதீயங்களான, பத்தும் - பத்துபாட்டுகளையும, வல்லார் - அப்யஸிக்கவல்லார்கள், உட்குடை - ஶக்தியையுடையவரான, ஸம்ஸாரங்களை வாஸனையோடே நஶிக்கும் ஶக்தியையுடையவர்களானவென்றபடி. வானவரோடு - நித்யஸூரிகளோடு, உடனாய் - கூடினவராய், என்றும் - ஸர்வகாலமும், மாயாரே - நசியார்கள், அவர்களைவிட்டுப் பிரியார்களென்றபடி, ||கக||

ஜ்ஞானவைராக்யாநுஷ்டானஸேவதீஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாயநம:.

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(ஏழையராவி)

ஸ்ப்ருஹ்யாம்ஹாஸ்யாக்ஷிஸ்ரக்கோதாப்தாநவஸ்நாதகாயரேண
ஸ்நிக்தாபேநஸ்மிதேநாப்யுதகரஸஞ்சயமாஸ்ரவிஶிஷ்ட: |
ஸாம்யநாஸேநாப்தஸாக அங்கவஶ்ஶிநாதேந்துஸோபாலிஹாஜா
ஶ்ரீமாநுதேவ:கிரீடஸ்புரிவிஶதநாஸாதிநேதஸ்யயாயி ||அ௭||

(ஸ்ப்ருஹ்யாம்ஹாஸ்யாக்ஷிஸ்ரக்) ஆழியங்கண்ணபிரான்றிருக்கண்கள்கொலோவித்யாதி - ஸரஸிஜஸத்ருஶங்களான திருக்கண்மலர்களோடும், (கல்பதாப்தாநவஸ்நாத:) மாட்டுயர்கற்பகத்தின் வல்லியோகொழுந்தோவித்யாதி - கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய கொடிபோலேயிருக்கிற திவ்யநாஸிகையோடும், (காயரேண) கோலந்திரள்பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோவித்யாதி - அழகிய பவளமுறிபோலேயும், பக்வமானகோவைப்பழம் போலேயுமிருக்கிற திருவதரத்தோடும், (ஸ்நிக்தாபேந) மன்னியசீர்மதனனித்யாதி - மந்மதனுடைய விக்ஷேபம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளங்களோடும், (ஸ்மிதேந) வெண்மின்னுக்கொலித்யாதி - வெளுத்தமின்போலேயும் முத்துநிரைபோலேயுமிருக்கிற ஸ்மிதத்தோடும், (மகரஸஞ்சயமாஸ்ரவ) மகரந்தழைக்குந்தளிர்கொலித்யாதி - தளிர்போலேயிருக்கிற திருச்செவியிலே மகரஸம்ஸ்தாநமாய் விளங்காநிற்கிற திருக்குண்டலங்களோடும், (ஸாம்யநாஸேநாப்தஸாக) நாணமன்னும்வெண்டிங்கள்கொலித்யாதி - அஷ்டமீசந்த்ரனை ஸத்ருஶமான லலாடம்போன்ற திருநெற்றியோடும், (அங்கவஶ்ஶிநாதேந்துஸோபாலிஹாஜா) கோளிழைத்தாமரையுமித்யாதி - திருக்கண்மலர் - திவ்யநாஸாவம்ஶம். திருவதரம், திருப்புருவம், அருஸிதம், திவ்யகர்ணபாஶம்; திருநெற்றி, இவைகளாலே ஶோபமானமாய், திருமேனிவடிவெல்லாம்ஸத்ருஶமான திருமுகமண்டலத்தோடும் விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு, (ஶ்ரீமாநுதேவ:கிரீட) முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே - நிரதிஶயதீப்திமானான திருவபிஷேகத்தையுடையனாய் அத்தாலே ஸர்வாதிகனாக விளங்காநிற்கிற "கிரீட" என்கிறதித்தாலேதானே முன்னில்பாட்டிலே 'கொள்கின்றகோளிருளை', இத்யாதியாலே சொல்லப்படுகிற திருவபிஷேகத்தோடே ஸம்பந்தித்திருக்கிற திருக்குழற்கற்றையையுடையனாயும்மாயிற்

ஈடு — தா — ரென்றுகருத்து. ஸர்வஸம்ருத்தனான எம்பெருமான் ஸ்ரீ தர்க்கதிவிசஷமாக ஸ்வ விஷயம் கிறுமென்று "ஏழைபராவியுண்ணும்" என்கிற தசகத்திலே யாழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்டதென்கிறார். ||அஎ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ — மாயாவாமனனே மதுசூதா நீயருளாய்* தீயாய்நீராய்நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய்த்* தாயாய்த்தந்தையாய்

ஆ — (மாயாவாமனனே) கீழுருவு வெளிப்பாடென் றறிந்து நோவுபடச் செய்தே தன்னைக்காட்டி. யாதிசித்ரா தொழுகிற படியையும், அங்ஙனேயிருக்க முடியாதபடி தம்மை நடத்துகிற படியையுங்கண்டு, 'இவ்வாச்சர்யமிருந்தபடியென்' என்றெம்பெருமானுக் கறிவிக்க, அவனும் இவ்வளவோ வென்படி என்று தன்னுடைய விசித்ர விபூதிகத்தைக் காட்டியருளக் கண்டு, இதிருந்தபடியென்? என்று விஸ்மிதராகிறார் ஆச்சர்யஸம்பந்தனை யாச்ரிதவிரோதிநிரஸநசீலனை நீயென்னைத் தெளிவிக்க வேண்டும், லோகத்தில்,

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — கீழ்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமானோடு பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்தை யாசைப்பட்டுப்பெறாமையாலும் ஸாக்ஷாத்கார தசையில் ப்ராப்ய ஸௌந்தர்யங்களாலே நோவுபட்டமையாலும், க்லேசப்பட்ட ஆழ்வார்க்கு அநந்தரம் இத்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய விசித்ரவிபூதிகத்தை விஸ்மிதராய்ப்பேசுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்னவ தரிப்பிக்கிறார் (கீழிதத்ரதியால்) உருவுவெளிப்பாடென்றது - ரூபவத்ஸாக்ஷாத்காரமென்றபடி. அதாவது:— விரஹிணிக்குவருவதோரவஸ்தாவிசேஷம். நாயகனைப்பிரிந்துதரிக்கமாட்டாத நாயகியானவள் பிரிந்தக்ஷணந்துடங்கி யவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களை நிரந்தரமாக நினைத்துக்கொண்டேயிருக்க; அந்தவ்யஸநாதிசயத்தாலே 'ஸஞ்சரந்தீம் ப்ரவிசந்தீம் ஸர்வதர்ஷிணீம்' என்கிறகணக்கிலே பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம அவன்ரூபம் ப்ரத்யக்ஷமாய்த்தோற்றுகை. (உருவுவெளிப்பாடென்றறிந்தித்யாதி) எம்பெருமானுடையரூபம் ப்ரத்யக்ஷதாவளமாய்த்தோற்றினவாறே யவன்வந்ததாகவேயெண்ணிஸஸம்ப்ரமமாகவெழுந்திருந்து திருவடிகளைப்பிடிக்க, அதுகையிலேயகப்படாதொழிந்தவாறே இதுஉருவுவெளிப்பாடென் றறிந்து நோவுபட்டாரென்றுகருத்து. முடியாதபடியென்றது - சரீரவிச்லேஷம் வாராதபடியென்றபடி. 'வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம்பவதி து:கித:' என்னும்படியிருக்கிறவன் ஆழ்வார்நோவுபடாநிற்க ஸந்நிதியைத்திராதொழிகிறவிதுவும். இத்தனைவிரஹதாபம்நடக்கச்செய்தேயு மிவரைமுடியாதபடிநடத்துகை மஹதாச்சர்யமன்றே! (விசித்ரேத்யாதி) இத்தால்விசித்ரவிபூதிகனென்கிற ஸங்க்ரஹமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு

மாயாவாமனனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்சர்யேத்யாதியால்) மதுசூதாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) நீயருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஈடு — மாயா - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனே, இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லப்புகுகிற வாச்சர்யங்களெல்லாம் ஸாமாந்யமாக நிர்தேசித்தபடி. அதிலே யொன்றை யுதாஹரிக்கிறார், வாமனனே - மஹாமேருவை மாட்டும்மணியாகச் சுருக்கினாற்போலே ஆச்சர்யமான வாமநரூபத்தையுடையவனே, மதுசூதா - மதுவென்கிற அஸுரனை நிரஸித்தவனே, ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனேயென்றபடி. நீயருளாய் - நீயேயருள் செய்யவேணும் மேல் நான் கேட்கப்புகுகிற ப்ரச்நங்களை நீயேயருள் செய்யவேணு மென்றபடி. தீயாய் - அக்நியாய், நீராய் - ஜலமாய், நிலனாய் - ப்ருதிவியாய், விசும்பாய் - ஆகாசமாய், காலாய் - வாயுவாய், தத்வப்ரகாரகனென்றபடி. தாயாய் - லோகத்திலே மாதாக்களாயிருக்கிற ஜநங்களாய், தந்தையாய் - பிதாக்க

மூ—மக்களாய்மற்றுமாய்முற்றுமாய்* நீயாய்நீநின்றவாறிவையென்னநியாயங்களே* ॥௧॥

அங்கண்மலர்த்தண்டுழாய்முடியச்சுதனேயருளாய்* திங்களுஞாயிறுமாய்ச் செழும்பல்சுடராயிருளாய்ப்* பொங்குபொழிமழையாய் புகழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னுநீ* வெங்கண்வெங்கூற்றமுமா யிவையென்னவிசித்திரமே* ॥௨॥

ஆ— ஸஹஜஸம்பந்த்யாகாரவாயாக்களையும் தாயையும் தந்தையையும் மக்களையும் மற்றெல்லாரையும் ஸம்பந்தியாகவுடையையாய், இவற்றோடுபிரியஸாதாரணாகாரத்தையுமுடையையாய்க்கொண்டுநீநின்றபடிஎன்னென்று விஸ்மிதராய் எம்பெருமானைக் கேட்கிறார். ॥௧॥

(அங்கண்மலர்) அழகிய ஸௌரபத்தோடேகூடின பூவையுடைய திருத்துழாயை திருமுடியிலே யுடையையாய், இவ்வழகுக்கொருநாளுமொருவ்யாவ்ருத்தியில்லாதவனே, திங்களும்ஞாயிறுமாயழகியதாய்பலவகைப்பட்டநக்ஷ

இ—செய்கிறார் (நீயித்யாதியால) க்ருத்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகத்திலேயித்யாதியா ல்) நீயாய்நீநின்றவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றோடித்யாதியால்) இவற்றோடுபிரியவென்றது – இவற்றிற்காட்டிலவ்யாவ்ருத்தமாகவென்றபடி. * இவையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மிதரித்யாதியால்) ॥௧॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

அங்கண்மலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதியால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகுக்கித்யாதியால்) செழும்பல்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியதாயித்யாதியால்) வெங்கண்வெங்கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ம—ளாய், மக்களாய்- புத்ரர்களாய், மற்றுமாய்- இன்னுமுள்ளபந்துக்களாய்,முற்றுமாய் - ஸம்பந்திகளுமாய், காரணஸத்தகார்யஸத்தவஸ்துக்களுமாய் காரணத்தகார்யவஸ்துக்களுமாய் என்றபடி. நீயாய் – உன்னுடைய ஸாதாரணாகார விசிஷ்டனென்றபடி. இத்தனையுமா யிருக்கச் செய்தேயும் தத்ததோஷ ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனைக்கொண்டு "ஸத்ருஸாந்யதரூஸத்ஸவ" என்கிறபடியே கல்யாணைகதாநனென்கை. இவைநீ நின்றவாறு - நீநின்றவித்த ப்ரகாரங்கள், ஆறு - ப்ரகாரம், என்ன நியாயங்கள், என்ன ந்யாயங்கள், என்னஉபபத்திகளென்றபடி. காரணமும்கார்யமும் நீயேயாயிருக்கச்செய்தேயும், நீ தத்ததோஷ ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனா யிருக்கிறவிப் ப்ரகாரங்களுக்கு ஸாதகங்களான வேதாந்தஸ ஹஸ்ராவபத்திகளென்ன வாக்யங்களாயிருக்கிறன, இவற்றை நீயேசொல்ல வேணுமென்றுகருத்து. இந்த ஜகதாகாரகாரிகளைகீழே கலந்தவந்ஸங்களிலே யநுஸந்தித்தாரேயாகிலும் "அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென் னாராவமுத" மென்கிறகணக்கிலே யபூர்வம்போலே ரஸிக்கையாலே இப்படிவிஸ்மிதராய்ச் சொல்லுகிறார். ॥

அங்கள் - அழகியதான கள்ளை யுடையவையான, கள் - மாதுர்யவும். ஸௌரபகேஸரநாளிகளான வென்றபடி. கள் மலர்என்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்ய மகாரேபரே ணகாராதேசம். மலர் - புஷ்பங்களை யுடையவையான, தண்டுழாய்முடி - ஸ்ரீ தௌளஸிகளை கிரீடத்திலே யுடையவனை. அச்சுதனே - ஸர்வ தனே? இந்த திவ்யஸௌந்தர்யத்துக்கொருக்காலும்வ்யாவ்ருத்தியில்லாதவனேயென்றபடி. அருளாய் – நீயருள்செய்ய வேணும், மேல சொல்லப்புகுகிறவிசித்ரையைப்பன்றபடி. திங்களும் ஞாயிறுமாய் - விஷ்ணுவாதிகாரனை ஸம்ஹ ணும் ஸ்ருஷ்டிகாரணனை ஸாத்யனுமாய். செழும் – அழகியதுகளான, செழுமென்றழகியதுக்குப்பேர், பல் - பஹுவிதங்களான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸுக்களாய், நக்ஷத்ரங்களாயென்றபடி. இருளாய் - தமஸ் ஸம்ஹம் பண்ணவொட்டாத தேஜஸ்ஸாய், பொங்கு பொழி - பொங்கிப்பொழியாநிற்கிற, சத்ருஷம் வர்ஷி யாநிற்கிற வென்றபடி. மழையாய் - வர்ஷமாய், புகழாய் - கீர்த்தியாய், பழியாய் - அபகீர்த்தியாய், பின்னும்- அதின்மேலேயும், தாருணமான அபகீர்த்தியாயிருக்கிற விதுக்கு மேலேயு மென்றபடி. இதுக்குக் கூற்ற முமா யென்கிறதோடே அந்வயம். நீ – கல்யாணகுணஸாகரனானநீ, வெங்கண் - வெவ்விய கண்ணை யுடை த்தான, சத்ரு மானதுஷ்டிவாதத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. வெங்கூற்றமும் – க்ரூரமான ம்ருத்யு வும், க்ரூரஸ்வபாவமானம்ருத்யுவுமென்றபடி. கூற்றம் - ம்ருத்யு, ஆமிவை - ஆகிறவிவை, நீயே யித்தனையு மாகிற வித்த ப்ரகாரங்க ளென்றபடி. என்ன விசித்திரம் – என்ன ஆச்சர்யம், என்னவாச்சர்யமென்றபடி. ॥௨॥

மூ—சித்திரத்தேர்வலவா திருச்சக்கரத்தாயருளாய்*யெத்தனையோருகமுமவையாயவற்றுள்ளியலு*மொத்தவொண்பல்பொருள்களுலப்பிலனவாய்வியவாய்* வித்தகத்தானிற்றிநீ யிவையெனனவிடமங்களே* ॥௩॥

ஆ—யுகங்களுமாய் தத்ஸ்தமாய் பொங்குபொழி மழையாய் புகழாய்பழியாய், பின்னும்நீ வெவ்விய கண்ணையுடையவெவ்விய ரூபத்வமான படிகளென்ன வைசித்ரிதானென்கிறார். ॥௨॥

(சித்திரத்தேர்வலவா) ஸாரத்யம்பண்ணும்போது சித்ராஸ்யமாம்படி தேரைநடத்தவல்லவனே? ஜயத்ரதவதத்தினன்று பகலை யிரவாக்கின ஆச்சர்யமான திருவாழியை யுடையவனே? க்ருதாதிகளான அநேகயுகங்களையும், அவ்வவகாலங்களி லுண்டான ஓரோர்வகையாலேயொத்தும், ஓரோர்வகையாலே வேறுபட்டும், தேவமநுஷ்யாதிரூபேண பலவாய், ப்ரதிவ்யக்த்யஸம்வேத்யமான பதார்த்தங்களையும் விபூதியாக வுடையையாய், இப்படி விஸ்மயநீயனாய் நில்லாநின்றாய்? இவையென்ன சேராச்சேர்த்திக ளென்கிறார்.॥

(கள்ளவிழ்) ஸௌரஸ்யமிகியான தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையகண்ணனே? எனக்கொன்றருளிச்

இ—(வெவ்வியவித்யாதியால்) வெவ்வியது- உக்ரமானது. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

சித்திரத்தேர்வலவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரத்யமித்யாதியால்) திருச்சக்கரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ஜயத்ரதேத்யாதியால்) எத்தனையோருகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதாதீத்யாதியால்) அவற்றுள்ளியலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வவகாலங்களிலுண்டானவென்று) அந்தந்தகாலங்களிலுண்டாயென்றபடி. ஒத்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரோர்வகையித்யாதியால்) வியவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரோர்வகையாலேவேறுபட்டுமென்று) பலஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) உலப்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிவ்யக்தீத்யாதியால்) பொருள்களாயென்றதைப்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பதார்த்தங்களையித்யாதியால்) தாதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிவிஸ்மயநீயனித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கள்ளவிழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌரஸ்யமிகியானவென்று) உள்ளதுமென்கிறதற்

ப— சித்திரத்தேர் வலவா - விசித்ரமாகத் தேரிலே வலவனே, வலவன் - ஸாரதி, ஸாரத்ய பண்ணும்போது விசித்ரமாகத் தேரைநடத்தவல்லவனானவனே, பீஷ்மத்ரோணாதிகள் விடுகிற பாணங்கள் தப்பிப்போம்படியாகவும் அர்ஜுநன் விடுகிறபாணங்கள் தப்பாதே இலக்கிலேவிழும்படி யாகவும் அர்ஜுநன்விட்ட பாணங்கள் தன்தேருக்குப் பிந்தும்படி பாணவேகாதிசயவேகமாகும்படியும் மற்றுமிப்படி விசித்ரமாகத் தேரை நடத்தவல்லவனே யென்றபடி. திருச்சக்கரத்தாய் — ஸ்ரீஸுதர்சநத்தை யுடையவனே, சக்கரமுடையவன் சக்கரத்தான், ஸம்போதியிலே சக்கரத்தா யென்று ரூபம். பகலை யிரவாக்கின ஆச்சர்யசக்தியானே யென்றபடி. அருளாய் — நீயருள் செய்யவேணும், எத்தனை - அநேகங்களான, க்ருதத்ரேதாதி ரூபேண பஹுவிதங்களான வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருசங்களாகமாட்டாமையாலே யத்விதீயங்களான வென்றபடி. அவை - ப்ரஸித்தங்களான, உகமுமாய் — யுகங்களுமாய், அவற்றுள். அந்த யுகங்களுக்குள்ளே, இயலும் — ப்ரவ்ருத்தியாநிற்கிற, அந்தந்தகாலவஸ்துங்களாய் நடவாநிற்கிற வென்றபடி. ஒத்த - ஸத்ருசங்களான, ஓரோரா காரங்களாலே பரஸ்பர ஸத்ருசங்களான வென்றபடி. வியவாய் - விலக்ஷணங்களாயிருப்பதுகளான, மற்றோராகாரத்தாலே பரஸ்பர விலக்ஷணங்களான வென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதுகளான, ஸ்லாக்யங்களான வென்றபடி. பல் - தேவமநுஷ்யாதி ரூபேண பஹுவிதங்களான, உலப்பிலன - அவதியில்லாதவைகளான, உலப்பு - அவதி, தேவாதிவ்யக்திகளாலும் அஸங்க்யாதங்களான வென்றபடி. பொருள்களாய் — பதார்த்தங்களாய், சேதநாசேதநங்களுமென்றபடி. வித்தகத்தால் — விஸ்மயநீயதையால், இப்படி விசித்ரபதார்த்தப்ரகாரகமாகிற விஸ்மயநீயதையாலே யென்றபடி. நிற்றி - நீ நில்லாநிற்கிறாய்; இவை யென்னவிடமங்கள் - இவையென்ன விகடங்கள், இந்த வைபவங்கள் ஆச்சர்யங்களென்றபடி. ॥௩॥

மூ— கள்ளவிழ்தாமரைக்கட்கண்ணனேயெனக்கொன்றருளாய்* யுள்ளதுமில்லதுமாயுலப்பிலனவாய்வியவாய்*
வெள்ளத்தடங்கடலுள்விடநாகணைமேல்மருவி* யுள்ளப்பல்யோகுசெய்தியிவையென்னவுபாயங்களே* ||ச||
பாசங்கணீக்கியென்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டுநீ* வாசமலர்த்தண்டுழாய்முடிமாயவனேயருளாய்* கூய

ஆ—செய்யவேணும் நித்யமாயிருக்கையாலேயுண்டென்றுசொல்லலாம்படி சேதநனும் பரிணாமஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு ப்ரதிக்ஷண வைலக்ஷண்யாஸ்பதமாக்காகையாலே யில்லையென்னலாம் ப்ரக்ருதியுமாய் வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி திருவுள்ளத்தாலே பலரக்ஷணவிசேஷங்களைப்பண்ணாநிற்றி? இவையென்ன விரகுகளென்கிறார். ||ச||

(பாசங்கணீக்கி) ஸ்வாபாவிகபரிமள தாஸஸீதளஸம்ருத்திதமான திருமுடியையுடையையாய் ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான நீ ப்ராக்ருதவிஷயப்ராவண்யத்தைத்தவிர்த்து அநந்யப்ரயோஜனனும்படி என்னைப்பண்ணிவைத்து பின்னையுமிப்ப்ரக்ருதியிலேயிட்டுவைக்கிற வாஸ்யத்தை யருளிச்செய்யவேணும், சரீரஜீவஜநநமரணாதிநிவர்த்தகனாய் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளாகிற வ்யஜநங்களைப்பண்ணிவையாநின்றாய் இவையென்ன ஆச்சர்யப்ரவ்ருத்திகளென்கிறார். ||ரு||

இ—குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யமாயென்று) இல்லதுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரிணாமேத்யாதியால்) துரீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளத்தாலேயித்யாதியால்)।

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஜாதேத்யாதியால்) பாசங்கணீக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) என்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சரீரேத்யாதியால்) மாயங்கள் செய்துவைத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளித்யாதியால்) வ்யஜநங்கள் - ஆச்சர்ய ந்ருஷ்டாந்தாக்கள். ||ரு||

ப— கள்ளவிழ - கள்ளாக ளவிழாநிற்கிற, கள் - மாதுஸ்வம், அவிழுகை - ஸ்ரவணம், ஸ்ரவணகரமான வென்றபடி. தல்லக்ஷணவிகஸிதமான வென்கை. தாமரைக்கண் - தாமரஸம்போலே யிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனான், கண் கண்ணனே என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரேவரேடகாரரதேஶ:. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே? எனக்கொன்றருளாய் - எனக்கொன்றருளிச்செய்யவேணும், உள்ளதும் - ஸதநேதகரூபமாகையாலே அஸ்திஶப்தவாச்யமானவேதநவஸ்துவும், இல்லதுமாய் - ஸததவிகாரஶீலமாகையாலே நாஸ்திஶப்தவாச்யமான அவேதநமுமாய், த்ரிகுணப்ரக்ருதியுமாயென்றபடி. உலப்பிலனவாய் - அவதியில்லாதவையாய், வியவாய் - விலக்ஷணங்களானவஸ்துக்களாய், தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. வெள்ளம் - பரிணாமஜலமான, தடம் - விஶாலமான, கடலுள் - க்ஷீரார்ணவத்திலே, விடநாகணைமேல் - விஷத்தையுடைத்தான நாகஶயநத்தின்மேல், விடம் - விஷம், ஶாகவாதி வைசக்ஷணோவஸ:. ப்ரதிகூலர்க்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷஶாலியான ஶேஷஶயநத்தின்மேலே யென்றபடி, மருவி - ஆஶ்ரயித்து, ஸாதரமாகக்கண்வளர்ந்தருளியென்றபடி. உள்ளப்பல்யோகு - உள்ளத்தாலே பஹுவிதயோகங்களை, செய்தி - செய்யாநிற்கிறாய், யோகம் - விசேஷ, திருவுள்ளத்தாலேபஹுவிதரக்ஷணவிசேஷங்களைப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற யென்றபடி. இவையென்னவுபாயங்கள் - அவதாரணோபாயமோ? அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யுபாயமோ? அபிமதப்ராப்த்யுபாயமோ? ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணோபாயமோ? அறிகிறிலேன். ஒன்றை நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்யவேணும், ||ச||

வாசமலர் - வாஸனையையும் மலரையுமுடைத்தான, பரிமளப்ரசுரமாய் ப்ரஶஸ்தமுமான வென்றபடி. தண்டுழாய்முடி - ஶீதளதுளஸியை முடியிலேயுடையவனை, மாயவனே - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனே, அருளாய் - ஸஷ்டம், பாசங்கள் - ப்ராக்ருதவிஷயாஸக்திகளை, நீக்கி - நிவர்த்திப்பித்து, பாசங்கள் நீக்கி என்கிறவிடத்தில ளகாரஸ்ய நகாரேவரே ணகாரஸ்ய ஙகாரதேஶ:, என்னை - அநந்யப்ரயோஜனனான வென்னை, உனக்கேயற - உனக்கேயறும்படி, மற்றொருவர்க்கு மன்றிக்கே யுனக்கே ஶேஷமாகத் தீரும்படி என்னைக் கொண்டிட்டு - ஸ்வீகரித்து, பின்னும் - இப்படி ஸ்வீகரித்தும், இதுக்கு மாயங்கள் செய்து வைத்தி

மூ—முஞ்சீவனுமாய்க்கழிவாய்ப்பிறப்பாய்ப்பின்னுநீ*மாயங்கள்செய்துவைத்தியிவையென்னமயக்குக்களே! ௫
மயக்காவாமனனேமதியாம்வண்ணமொன்றருளாய்* அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாயழலாய்க்குளிராய்வியவாய்*
வியப்பாய்வென்றிகளாய்வினையாய்ப்பயனாய்ப்பின்னுநீ* துயக்காநீநின்றவாறிவையென்னதுயரங்களே* ॥

ஆ—(மயக்காவாமனனே) ஸ்ரீவாமநனுடைய வழகாலேபிச்சேற்றி நினைத்ததுமுடித்துக்கொள்ள வல்லவிரகனானநீ தெளிவுடையேனாம்படி யொன்றுபண்ணியருளாய், அஜ்ஞாநஜ்ஞாநௌஷ்ணசீதவிஸ்மய விஸ்மயவாவண்யாதிகளையுமுடைய பதார்த்தங்களுக்கு அதுக்குமேலே அந்யதாஜ்ஞாநாதிஜநகனாய் நீநின்றப்ரகாரமென்ன து:க்கங்களென்கிறார். ௬॥

(தூரங்கள்செய்யுங்கணைசுடர்நீண்முடியாய் அருளாய்) உன்னுடைய திருவபிஷேகத்தினழகாலே நலியும் க்ருஷ்ணனே? அப்படியேவிஸ்மயத்தியினுடைய வாஸ்யத்தாலேயும் நலிவுபடாமே தெளிவிக்கவேணும். து:க்க

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ— மயக்காவாமனனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமநனித்யாதியால்) மதியாமவண்ணமொன்றருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தெளிவித்யாதியால்) அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநஜ்ஞாநவென்று) அழலாய்க்குளிராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஷ்ணசீதவென்று) வியப்பாய்வியவாயென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மயேத்யாதியால்) வினையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாவண்யவென்று) பயனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருஷ்ணேத்யாதியால) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்யேத்யாதியால) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ப்ரமேயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) துயரஞ்செய்மானங்களா

ரா—என்கிறதோடேயநுபம். காயமும் - சரீரமும், சீவனுமாய் - ஜீவாத்மாவுமாய், கழிவாய் - நிவ்ருத்தியாய், சரீர நிவ்ருத்திரூப மரணமா யென்றபடி. பிறப்பாய் - ஜநநமாய், நீமாயங்கள் செய்து வைத்தி - நீ மாயங்களைச் செய்து வையாநிற்கிறாய். அவித்யாகர்மவாஸநாதிகளாகிற ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணிவையா நிற்கிறா யென்றபடி. இவையென்ன மயக்குக்கள் - இவையென்ன ஹேதுக வ்யாபாரங்கள். இந்தஸம்ஸாரத்திலே ருசியிலலாதவனைப் பக்ஷேகமோஹனாம்படி என்னைப்பண்ணி பின்னையுமிந்த ஸம்ஸாரத்திலே நிறுத்தி யபித்திருக்குமபடி பண்ணுங்கையாகிற விவைகளென்ன ஹேதுகவ்யாபாரங்களென்றபடி. இத்திருவாய்மொழிக்கு நிதாநமிப்பாட்டினர்த்தம். இவ்வர்த்தத்தைக் கேட்கவந்து ஆச்சர்யஸம்பத்தாலேயிறே மற்றவிசித்ரங்களை யெல்லாம் ப்ரகாசிப்பித்தது. ॥௫॥

மயக்கா - மயக்குமவனே, வடிவழகாலும் நடையழகாலு முக்கியாலு மெல்லாரையும் மோஹிப்பிக்குமவனே வென்றபடி. வாமனனே - ஸ்ரீவாமநரூபத்தையுடையவனே, மதியாம் வண்ணம் வைஸத்யமுண்டாம்படி, எனக்குக் கலக்கம்தீர்ந்து தெளிவுண்டாம்படி யென்கை. ஒன்றருளாய் - ஒன்றுபண்ணி யருளவேணும், அயர்ப்பாய் - அஜ்ஞாநமாய், லோகத்திலுள்ள அஜ்ஞாநத்தை யெல்லாம்தனக்கு சரீரவஸ்துவாகவுடையவனென் றபடி. அயர்ப்பு - அஜ்ஞாநம், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், விசதஜ்ஞாநமுமா யென்றபடி. லோகத்தில் விசதஜ்ஞாநங்களை ப்ரகாரமாக வுடையவனென்கை. அழலாய் - உஷ்ணப்ரகாரனாய், அழலென்று உஷ்ணத்துக்குப்பேர். குளிராய் - சீதமாய், வியப்பா யென்கிறத்தை முற்பட வநுபிப்பது. வியப்பாய் - விஸ்மயமாய், தத்ப்ரகாரகனா யென்றபடி. வியப்பு - விஸ்மயம். வியவாய் - விலக்ஷணமாய், விஸ்மயா திலக்ஷணமான வஸ்துவத்தையும் ப்ரகாரமாக வுடையவனென்றபடி. வியந்தது - விலக்ஷணமானது. வென்றிகளாய் - ஜயங்களாய், வினையாய் - கர்மங்களாய், லாவண்யாவங்களா யென்றபடி. பயனாய் - பலங்களாய், பயன் - பலம். பின்னும் - அதின்மேலேயும், நீ துயக்கா - நீயந்யதா ஜ்ஞாநத்தை சரீரமாகவுடையனாய், துயக்கு - அந்யதாஜ்ஞாநம். நீநின்றவாறு - நீநின்றப்ரகாரங்கள், இவையென்னதுயரங்கள் - இவையென்ன து:க்கங்கள், இப்படி சீதோஷ்ணாதி வஸ்துசரீரகனாயிருக்கிற விந்தவிசித்ரப்ரகாரங்களெனக்குமிவையாயிருக்கின்றன. எங்களுக்கிவை து:க்கங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி. ॥௬॥

மூ—துயரங்கள்செய்யுங்கண்ணாசுடர்நீண்முடியாயருளாய்*துயரஞ்செய்மானங்களாய்மதனாகியுகவைகளாய்*
துயரஞ்செய்காமங்களாய்துலையாய்நிலையாய்நடையாய்* துயரங்கள்செய்துவைத்தி யிவையென்னசுண்டாயங்களே* ௭॥

என்னசுண்டாயங்களானின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணா* இன்னதோர்தன்மையையென்றுன்னையாவர்க்குந்தேற்றரியை* முன்னியமூவுலகுமவையாயவற்றைப்படைத்துப்* பின்னுமுள்ளாய்புறத்தாயிவையென்

ஆ—ஸௌந்தர்யவானவஸ்தானம், அத்தாலேவந்த த்வேஷம், உகப்பு - து:க்கரமானகாமம், வரிஸ்ரணம், ஸ்திதிமநங்கள், வனவம்ருத்யு மாய் து:கோத்பாதகமான வ்யாபாரங்களைப்பண்ணிவைத்தாய், இவையென்னவிளையாட்டுகளென்கிறார். ௭॥

(என்னசுண்டாயங்கள்)என்னஸ்ரீபாதங்களாய்நிற்கின்றாய் என்னையடிமைகொள்ளுகிறக்ருஷ்ணனே? இன்னதொரு

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (து:க்கஸௌந்தர்யானவித்யாதியால்) துலையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரிஸ்ரணமென்று) நிலையாய்நடையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்திதிகமனங்களென்று) துயரங்கள்செய்துவைத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வனவமித்யாதியால்) ௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

என்னசுண்டாயங்களானின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னஸ்ரீசேஷ்டாதியால்) விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னதொருவித்யாதியால்) முன்னியமூவுலகுமவை

ஈ— சுடர் - தேஜோரூபமான, நீள் — உத்துங்கமான, முடியாய் — கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடையவன் முடியான். முடியாயென்று ஸம்போதி. துயரங்கள் செய்யும் - து:க்கங்களைப் பண்ணுகிற, துயரம் - து:க்கம், உன்னுடைய திருவபிஷேகத்தி லழகைக்காட்டி என்னை க்லேசப்படுத்தாநிற்கிற வனென்றபடி. கண்ணா - க்ருஷ்ணனே, அருளாய் — நீ க்ருபை பண்ணவேணும், இந்தவிஷயத்திலே விசாரத்தைக்கண்டு நான்நலிவுபடாதபடி யென்னைத்தெளிவித்து க்ருபைபண்ணவேணும், துயரஞ்செய் - து:க்கங்களைப் பண்ணக்கடவதான, மானங்களாய் - அபிமானங்களாய், த்வேஷங்களா யென்றபடி. மதனாகி — ஹர்ஷமாய், அபிஜநாதி ... ஹர்ஷம் மதமென்கிற ஸ்வத்துக்கு மதனென்று னகாராகம ப்ரயோகமு முண்டு. உகவைகளாய் - ப்ரீதிகளாய், துயரஞ்செய்காமங்களை ... "... ஸ்ம்ருதி" என்கிறபடியே து:க்கங்களை யுண்டாக்கக்கடவதான, காமங்களாய் - ஸ்நேஹம், துலையாய் - தூக்கமாய், ஸாம்யாஸாம்யங்களா யென்றபடி. துலை - தூக்கம். நிலையாய் — ஸ்திதியாய், நடையாய் — கமனமாய், துயரங்கள் செய்து வைத்தி - து:க்கங்களைப்பண்ணிவையா நிற்கிறாய், இவை யென்ன சுண்டாயங்கள் - இவையென்ன ஸாமர்த்ய ப்ரவ்ருத்திகள், உனக்கிவை லீலாரூபவ்யாபாரப்ரவ்ருத்திகளாயிருக்கிறன, எங்களுக்கு து:க்கங்களாயிருக்கிறன வென்றபடி. ௭॥

என்ன சுண்டாயங்களால் — என்ன ஸாமர்த்யப்ரவ்ருத்திகளாலே, நின்றிட்டாய் , நின்றருளினாய், எத்தனை யாஸ்சர்யமான சேஷ்டைகளை யுடையவனாய் நின்றருளினாயென்று பாவம். என்னை யாளுங்கண்ணா - உன் ஸௌந்தர்யங்களைக்காட்டி என்னையடிமைகொள்ளுகிற க்ருஷ்ணனே, இன்னதோர்தன்மையையென்று - இன்னபடியானவொரு ப்ரகாரத்தை யுடையவனென்று, தன்மை - ப்ரகாரம், உன்னை - அபரிச்சேத்யஸ்வபாவனான வுன்னை, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞாநாதிகர்க்கும், தேற்றரியை - நீதேருகைக்கரியனானவன், அறிகைக்கஸமர்த்தனென்றபடி. அரியன்- அஸமர்த்தன், அபிதேயனைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும், முன்னிய - அநாதியான, ப்ரவாஹாநாதியான வென்றபடி. மூவுலகுமவையாய் - அந்தமூன்று லோகங்களுமாய் க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று ப்ரஸித்தங்களான த்ரிவிதலோகங்களுக்கும் சரீரியாயென்றபடி. அவற்றைப்படைத்து - அந்த லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்து, பின்னும் - அதின்மேலேயும், உள்ளாய் - அந்தப்ரவிஷ்டனாயிராநின்றாய், உள்ளேயிருக்குமவன் உள்ளான், அபிதேயனைச் சொல்லும்போது உள்ளாயென்று ரூபமாயிருக்கும். புறத்தாய் — பஹிஷ்டனாயிராநின்றாய்? புறத்திலேயிருக்குமவன் புறத்தான். அபிதேயனைச்சொல்லும்போது புறத்தாயென்று ரூபம். இவை யென்ன வியற்கைகள். வியற்கை - ஸ்வபாவம்,

மூ— னவியற்கைகளே* ॥அ॥

என்னவியற்கைகளாலெங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கண்ணா* துன்னுகரசரணமுதலாகவெல்லாவுறுப்பு* உ
ன்னுசுவையொளியூறொலிநாற்றமுற்றுநீயே* யுன்னையுணரவுறிலுலப்பில்லைநுணுக்கங்களே* ॥கூ॥
இல்லைநுணுக்கங்களே யிதனிற்பிறிதென்னுமவண்ணம்* தொல்லைநன்னூலிற்சொன்னவுருவுமருவுநீயே*

ஆ—ஸ்வபாவமென்று ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு மறியவொண்ணாதநீ பழையதான மூவுலகுக்குங்கடைவயாய் அவற்றை ஸ்ருஷ்டித்து பின்னையுமதுவ-ஸ்திஸ்ருஷ்டாவித்துநின்றாய், இவையென்னவாஸ்சர்யமென்கிறார். ॥அ॥

(என்னவியற்கைகள்) என்னஸ்வபாவங்களையுடையனாய் எந்தவாகாரத்திலேநிற்கிறாய் எனக்குஸுலபனான க்ருஷ்ணனே? நெருங்கினகரசரணம் முதலானவெல்லா (உறுப்பும்) அவயவங்களுக்கும், ரஸம், ரூபம், ஸ்பர்ஸம், ஸப்தம், கந்தம், இவையெல்லாவற்றுக்கும் கடவையானவுன்னை யநுஸந்திக்கப்புக்காலுன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்துக்கு முடிவில்லையென்கிறார். ॥கூ॥

(இல்லை) இதிற்காட்டில் (பிறிது) வேறுஸூக்ஷ்மமில்லையென்னும்படி பழையதான வேதாந்தத்திலேசொன்ன

இ—யாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழையதானவித்யாதியால) உள்ளாய்ப்புறத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தர்பஹிரித்யாதியால) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

எங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எந்தவாகாரத்திலேநிற்கிறாயென்று) என்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) துன்னுஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (நெருங்கினவென்று) நிபிடங்களானவென்றபடி. உறுப்புமென்று ப்ரதீகக்ரஹணம். அவயவங்களுக்குமென்றது - அதினர்த்தத்தைச்சொன்னபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸமித்யாதியால்) உன்னையுணரவுறிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) உலப்பில்லைநுணுக்கங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ॥கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

தொல்லைநன்னூலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழையதானவித்யாதியால்) உருவுமருவுநீயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவித்துக்குமித்யாதியால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்குத்தாத்பர்ய

ப— இதென்ன வாஸ்சர்யஸ்வபாவங்களென்றபடி. ॥அ॥

என்கண்ணா- என்னுடையக்ருஷ்ணனே, எனக்குஸுலபனான க்ருஷ்ணனேயென்றபடி. என்னவியற்கைகளால்- என்னவாஸ்சர்யஸ்வபாவங்களாலே, என்ன வாஸ்சர்யஸ்வபாவயுக்தனாயென்று தாத்பர்யம். எங்ஙனே நின்றிட்டாய்- என்ன ப்ரகாரத்திலே நின்றருளினாய், எத்தனை விசித்ரவிபூதிகளைப் நின்றருளினாயென்றபடி. துன்னு- நிபிடங்களான, ஸரீரத்திலே நிபிடங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. கரசரணமுதலாக- கரசரணாத்யவயவங்களான, எல்லாவுறுப்பும்- எல்லாவவயவங்களும், உறுப்பு- அவயவம், இதுக்கு நீயேயென்கிறத்தோடே யந்வயம். உன்னு- உன்னப்படுமதான, போக்யமாகையாலே யாசைப்படும்படி யிருக்குமவையானவென்றபடி. உன்னுகை- ஆசைப்படுகை, சுவை- ரஸம், ஒளி- ரூபம், ஒளியென்று ரூபத்துக்குப்பேர், ஊறு- ஸ்பர்ஸம், ஊறுகை- ஸ்பர்ஸிக்கையிறே. ஒலி- ஸப்தம், நாற்றம்- கந்தம், நாற்றமென்கிறவிடத்தில மகாரம் ஸந்தியிலே வந்தும். முற்றும்- க்ருத்ஸ்நமும, நீயே- இவை யித்தனையையும் ப்ரகாரமாகவுடையவன் நீயேயென்றபடி. உன்னையுணர- உன்னையறிகைக்கு, உறில- அபேக்ஷிக்கில், நுணுக்கங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்கள். நுணுக்கம்- ஸூக்ஷ்மம், வைலக்ஷண்யங்களென்றபடி. உலப்பில்லை- அவதியில்லை, அநந்தங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி. ॥கூ॥

இதனில்- இதிற்காட்டில், பிறிது- வேறு, நுணுக்கங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்களானவை, இல்லையென்னும் வண்ணம்- இல்லையென்னும்படி, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே யந்வயம். தொல்லை- அநாதியான, நன்னூலில்- நல்ல ஸாஸ்த்ரத்திலே, நூல்- ஸாஸ்த்ரம், அபௌருஷேயமான வேதாந்தத்திலே யென்றபடி. சொன்ன- சொல்லப்பட்டதான, "அவ்யக்தமக்ஷரேலீயதே அக்ஷரந்தமஸிலீயதே தமஏகீபவதி" இத்யாதி வேதாந்தவாக்யங்களிலே அவ்யக்தாக்ஷராதிபதயா ஸூக்ஷ்மமாகச் சொல்லப்பட்டதானவென்றபடி. உருவும்- ரூபித்ரவ்யமும், கார்யதஸையிலே ரூபவாஸ்ரயமாகத்தக்க த்ரிவ்ருத்க்ருதியுமென்றபடி. அருவும்- அரூபியும்,

மூ— பலவித்துழாயலங்கலணிமார்பவென்னச்சுதனே* வல்லதோர்வண்ணஞ்சொன்னாலதுவேயுனக்காம் வண்ணமே* ॥௰॥

ஆம்வண்ணமின்னதொன்றென்றறிவதரியவரியை* யாம்வண்ணத்தாற்குருகூர்ச்சடகோபனறிந்துரைத்த* வாம்வண்ணவொண்டமிழ்களிவையாயிரத்துளிப்பத்து* மாம்வண்ணத்தா

ஆ—வஹித்துக்கும் ஹிதத்துக்கும் நிவர்த்தகமான அல்லியையுடைய திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதமான அழகிய மார்பையுடையையாய் இவ்வழகுக்கொருநாளுமொழிவில்லாதவனே? வேதங்களும் ஸநகாதி யோகிகளும் உன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைப் பேசப்புக்கால் பேசினவம்ஸம் பேசிற்றுமத்தனைபோக்கி பேசாததுக்கவதியில்லை, அவர்- உனக்குநல்லராய் உன்குணங்களிலேயீடுபட்டிருப்பார் உன்னையேதேனுமொருபடிபேசினால் அதுவேயுனக்காம்ப்ரகாரமென்கிறார். ॥௰॥

(ஆம்வண்ணம்) ஒருவராலுமொருவகையுமறியவொண்ணாத ஸர்வேஶ்வரனை யுள்ளபடியேயறிந்து ஜகத்துக்கு ஸத்ருஶமாக வாழ்வாரருளிச்செய்த ஆயிரத்திலுமித்திருவாய்மொழியை யதாஶக்தி சொல்லுமவர்களே என்றைக்கும் க்ருதக்ருத்யரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகுக்கித்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதியால) இந்தயோஜநையிலே உனக்காம்வண்ணமென்கிறவிடத்திலே காகாக்ஷிந்யாயம் விவக்ஷிக்கவேண்டுகையாலே இந்தயோஜநை க்லிஷ்டமாகையாலே யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அவரித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவராலுமித்யாதியால்) ஆம்வண்ணத்தாலறிந்தென்றந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உள்ளபடியேயறிந்தென்று) த்ருதீயபாதத்தில் ஆம்வண்ணஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்துக்குஸத்ருஶமாகவென்று) ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யதாஶக்தித்யாதியால) அமைந்தார்தமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதக்ருத்யரென்று) ॥௧௧॥

ப—காரணாவஸ்தாபன்னனான ஜீவாத்மாவும். நீயே-இவை யித்தனையையும் ப்ரகாரமாகவுடையவன் நீயென்றபடி. அல்லித்துழாய்- புஷ்பங்களை யுடையவையான துளஸிகளுடைய, அலங்கல்- மாலையை, அணி- அலங்காரமாக வுடைத்தான, மார்பன்- வக்ஷஸ்ஸையுடையவனான, அலங்கல்- மாலை, அணி- அலங்காரம், என்னச்சுதனே- என்னுடைய அச்யுதனே, இவ்வழகுக்கொருநாளும் ச்யுதியில்லாதபடியை யெனக்குக் காட்டினவனே யென்றபடி. பூர்வார்த்தத்தாலே லீலாவிபூதியோகமும், த்ருதீயபாதத்தாலே அப்ராக்ருதவிக்ரஹாதி நித்யவிபூதியோகமும் சொல்லிற்றாயிற்று. வல்லதோர்வண்ணம்- தாங்களறிந்ததொரு ப்ரகாரத்தை, சொன்னால்- சொன்னார்களாகில், வேதங்களும் ஸநகாதிகளுமிதிஶேஷ:. அதுவே- தந்நாமமே, உனக்காம்வண்ணமே- உனக்கஸாதாரணமான ப்ரகாரமோ வென்றபடி. அவ்வளவேயுனக்குப் ப்ரகாரமன்று- இன்னுமுன்னுடைய ப்ரகாரங்களபரிச்சேத்யங்களென்றபடி. இது ஆறாயிரப்படியில் ப்ரதமயோஜநைக்க நுகுணமான ஸ்வாபதேஶம். த்விதீயயோஜநைக்கு ஸ்வாபதேஶமேதென்னில்; வல்லதோர்வண்ணம் சொன்னால்- உன்பக்கல் ப்ரேமமுள்ளவர்களாயிருப்பார் தாங்கள வல்லதேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தைச் சொன்னால், ஏதேனுமொருபடி யுன்னைப்பேசினாலென்றபடி. அதுவே யுனக்காம்வண்ணம்- அதுவே யுனக்கு நல்ல ப்ரகாரமாம்படி ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமுடையையிருப்புதி யென்றபடி. ॥௧௦॥

ஆம் வண்ணம்- ஆகாநிற்கிற ப்ரகாரம், அவனுக்குண்டாயிருக்கிற ப்ரகாரமென்றபடி, இன்னதொன்றென்று இப்படிப்பட்டதாயிருப்பதொன்றென்று, அறிவதரிய- அறிவதிலே அரியவனான, அறிகைக்கஶக்யனானவென்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஆம் வண்ணத்தால்- உண்டாயிருக்கிற ப்ரகாரத்தாலே, உள்ளபடியே யென்றபடி. அறிந்து குருகூர்ச்சடகோபனுரைத்த- ஸ்பஷ்டம், ஆம்வண்ணம்- ஆகத்தக்கபடியான, அவனுக்கநுரூபமாம்படியான வென்றபடி- ஒண்- அழகியதான, தமிழ்களிவை- இந்த த்ராவிடமாலைகளுடைய, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டுக்களையும், ஆம் வண்ணத்தால்- ஆன ப்ரகாரத்

ஞூ—னுரைப்பாரமைந்தார்தமக்கென்னுறக்குமே॥ ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ரு—தாலே, உங்களுக்கு ஸக்யமான ப்ரகாரத்தாலே யென்றபடி- ஸஹ்ருஜ்ஞானத்தோடே யாதல், அதன்றிக் கேட்டாதல், ஸாநயாஸமாக வாதல், கேவலமாகவாதலென்றபடி. உரைப்பார்- சொல்லுமவர்கள், என்னைக் கும்- ஸர்வகாலத்திலும், தமக்கமைந்தார்- தமக்கு வ்யர்ப்ராரா யிருப்பார்கள், அமைவு- வ்யாப்தி. அவர் களுக் கிஸ்வரனைபு மாஸாகிக்க வேண்டா, இத்திருவாய்மொழியின் ஸம்பந்தமாத்ரத்தாலே க்ருதக்ருத்யராய் விடுவார்களென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேவயீஸ்ரீமதேஶடாரிஸாமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(மாயாவாமனனே.)

வஹ்ந்யாதேஶ்சந்த்ராத்யம்ஶைஶ்ச ஸகலஸமமதைர்வைஶேஷிகைஶ்சேதநாசேதநைஶ்ச

லோகாநாம் நியந்த்ரா ஸ்தாநதிஸ்தோபாதி * நாநாநநாசேதநைஶ்ச ।

ஏவம்ஜ்ஞேயமாநஸ்வஸாஜாம்யஸாஸஹகாரணாசேதிவேத்யஸ்வபாவாத்

ஸ்ரீமாநாஸ்மபாநாநாவிலஜகிதத:ஸ்ரீயர:ப்ரத்யவாதி ॥அஅ॥

(வஹ்ந்யாதே:) தீயாய்நீராயிருந்து - வஹ்நஸூர்யங்களாலும், (சந்த்ராத்யம்ஶைஶ்ச:) திங்களும்ஞாயிறு மாயிருந்து – சந்த்ராதித்யநக்ஷத்ராதிகளாலும், (ஸகலஸமமதைர்வைஶேஷிகை:) எத்தனையோருகருமமவையாயிருந்து - க்ருதத்ரேதாதிலக்ஷணகாலவிசேஷங்களாலும், (சேதநாசேதநை:) உள்ளதுமில்லதுமாயிருந்து – நித்யாநித்யங்களான சேதநாசேதநவஸ்துக்களாலும், (லோகாநாம் நியந்த்ரா) காயமுஞ்சீவனுமாயிருந்து- ஸ்தாநஸ்தாநஜநநவிநாசாதிகளை யுண்டாக்கிறதாகத்தான் கட்டிவைத்த லோகநியந்த்ருத்வத்தாலும், (ஸ்தாநதிஸ்தோபாதிநாஸ) அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய் - ஸ்மரணவிஸ்மரணங்களை யுண்டாக்குகையாலும், (ஸாநநாசேதநை:) துயரஞ்செய்மானங்களாயிருந்து – ஸாநஸோதிகளாலும், (ஏவம்ஜ்ஞேயமாநஸ்) இன்னதோர் தன்மையையென்றுன்னை யாவர்க்கும்தேற்றரியை - இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவனென்று எத்தனை பேறு மகிஸயிதஜ்ஞாநராலு மறியவொண்ணுதபடி நிற்கையாலும், (ஸ்வஸாஜாம்யஸாஸஹகாரணாஸ) நின் றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணு - தன்னையாஸ்ரயித்தபேர்களுக்கு நன்மைகளைப்பண்ணுகையாலும், (வேதிவேத்யஸ்வபாவாஸ) தொல்லைநன்னூலிற்சொன்ன வுருவுமருவுநீயே – ஸர்வஸ்மாத்பரத்வவிஶிஷ்டதயா "ஸர்வேவேதா யத்பதமாமநந்தி" இத்யாதியாலே ப்ரதிவாதிக்கப்படுகையாலும், எம்பெருமானுஸ்வபாவிஸர்வஜ்ஞனென்று "மாயாவாமனனே" என்கிறஸந்தர்ப்பத்திலே மாறனாலேப்ரதிவாதிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥அஅ॥

+ காயகேஶத்ருஜ்ஞ்மௌலே:, * கோநாநநாசேதந:" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் வாக்யம்.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ—என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டுபோகிய* அன்றைக்கன்றென்னைத்தன்னாக்கியென்னாற்றன்னை*

ஆ—(என்றைக்குமென்னை) இப்படி ஸர்வாஶ்ரயமான ஐஶ்வர்யத்தையும், அப்ராக்ருதஸ்வாஸாதாரணதிவ்ய ரூபத்தையும், இவையவன்பக்கலிலே ஸம்பந்தமாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்த த்ருஷ்டவிஷயராய் நிரதிஶயப்ரீதிபாக்ராய் நிரஸ்தஸமஸ்தவ்யஸநராயிருந்து நிரவதிகாஶ்சர்யமான வ்யாபாரத்தை யுள்ளபடியேசொன்னார், இதுதானும்நிரூபித்தவாறே யவன்செயலாயிருந்தது, இத்தையநுஸந்தித்து ஜ்ஞாநவிஹீநனுமிருந்த வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிசொல்லுவித்தருளுவதே என்றுதம்மைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின அவனுடைய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய வாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணாநுஸந்தாநஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலேசொல்லுகிறார். ஸூத்ரகிங்கரஸேவநஸ்வீகரித்து ப்ரீதிநமுமென்னைத்தன்னைப்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸம்ஸாரதாபத்தைப்பொறுக்கமாட்டாதே வ்யஸநிக்கிறதம்மை இஸ்ஸம்ஸாரத்திலேவைத்து பரிப்பிக்கிற வாஶ்சர்யத்தையநுஸந்தித்து தத்ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யவனுடையவிசித்ர விபூதிகத்வத்தை யநுபவித்தவாழ்வார் ப்ராஸங்கிகமான வவ்வநுபவம் தலைகட்டினபின்பு பழையபடியே யவிலம்பி தஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியைப்ராபிக்க ப்ராப்யமாயிருக்க ஸ்ஸம்ஸாரத்திலேபொருந்துவார்சொல்லுமாப்போலே தம்மையிச்சரீரத்தோடேவைத்து கவிபாடுவிக்கிறவித்தை யித்திருவாய்மொழியிலே கொண்டாடிக்கொண்டுபேசுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன? வித்தையவதரிப்பிக்கைக்காக வ்ருத்தாநுபத்தையநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) நிரஸ்தஸ்ருஷ்டி, இங்குவ்யஸநமாவது- வரிவாகுணாநுபவ ப்ரீதிஸம்பகவதத்தை யவன்நிவர்த்திப்பியாமையாலே வந்தது:கம். அவனுடைய வெவ்விதிஷுக்கண்டப்ரீதியாலே யிந்தது:கம் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்றுகருத்து. இந்தவ்ருத்தாநுவாதத்தாலே யஸாம்ப்ரதாயிகக்குப் பரிஹாரமென்னுயிற்றென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (இதுதானுமித்யாதி) இதுதானுமென்றது - இப்படிதான் சொன்னதுதானுமென்றபடி. இதுதானுமென்கிறவிடத்தில் வகாரத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவாஶ்சர்யங்கள்போலே இதுவுமொருவாஶ்சர்யமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. நிரூபித்தவாறேயித்யாதி - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் பொறுக்கமாட்டாதே வ்யஸநியாகின்றதாய் அந்தக்லேஶங்களைமறந்து அவனுடைய விசித்ரவிபூதியோகத்தைப்பேசி விஸ்மிதராய் ப்ரக்ருதியோடுபொருந்தாத நாமிப்ப்ரக்ருதியோடேயிருந்துகொண்டு இதென்ன செய்கிறோமென்று விஷாதித்து ஸ்வஸ்வரூபவிரோதியாயுள்ள ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யறுத்தருளவேணுமென்று பல்காலுமபேக்ஷிக்கச்செய்தேயு மவன்செய்தருளாமைக்குக் காரணமென்னென்று நிரூபித்தவாறே ஶரீரத்திலே வீக்ஷணைவைத்து லோகத்தாருக்கு பக்ஷிகளைச்சொல்லிவைத்தாப்போலே தன்னையாஶ்ரயித்தார்க்கும் தனக்கும் லோகோபகாரகத்தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ள நினைக்கிறவிவனுடைய வ்யாபாரமிதென்னுமிடத்தைக் கண்டாரென்றபடி. ஜ்ஞாநவிஹீநனித்யாதி - வேதங்களும் ஸ்ரீவால்மீகிமஹர்ஷி தொடக்கமாகவுண்டான ருஷிகள்சொன்னகவிகளும் எனக்குமுந்தினவர்களான முதலாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த கவிகளும்கிடக்க ஜ்ஞாநவிஹீநனானவென்னைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளுகிற விதென்னவாஶ்சர்யமென்றபடி. சொல்லுவித்தருளுவதேயென்றென்கிறத்துக்கு சொல்லுகிறோமென்கிறத்தோடேயந்வயம். *

முதற்பாட்டு.

என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூத்ரவேதாந்தாதியால்) என்னைத்தன்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) என்னாற்றன்னையின்றமிழ்

ப— என்றைக்கும்- எல்லாக் காலத்துக்கும், மேலுள்ள ஸர்வகாலத்துக்குமென்றபடி. யாவதாத்மபாவிகளாக மேலெல்லாமநுபவிக்கும்படி யென்கை. என்னை- ஸகலஜ்ஞனைவென்னை, உய்யக்கொண்டு- உஜ்ஜீவிப்பித்து, கிங்கரஸேவநஸ்வீகரித்தென்றபடி. போகிய- போனவையான, அன்றைக்கன்று- திவஸந்தோறும், என்னைத்தன்னாக்கி- என்னைத் தன்னுடையனாக்கி, ஸாயுஜ்யனான வென்னைத் தன்னைப்போலே பரிஶுத்தனாக்கி யென்றபடி, என்னால்- ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளொன்றுமில்லாத வென்னைக்கொண்டு, தன்னை- வேதங்களுக்கு

மூ— யின்றமிழ்பாடியவீசனையாதியாய்* நின்றவென்சோதியையென்சொல்லிநிற்பனோ* ॥க॥
என்சொல்லிநிற்பனென்னின்னுயிரின்றொன்றாய்* யென்சொல்லால்யான்சொன்னவின்கவியென்பித்துத்* தன்
சொல்லாற்றான்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயனென்* முன்சொல்லுமூவுருவாமுதல்வனே* ॥உ॥

ஆ— போலேவசிஷ்டனுக்கு என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுந்தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தையும் ஸ்வரூபம் நிரதிசயஸௌந்தர்ய நிரவதிகதேஜஸ்ஸையும் எத்தைச்சொல்லியநுபவிப்பன், கல்யாணகுணமுள்ளதெல்லாம் சொன்னாற்றானவனோவென்கிறார். ॥க॥

(என்சொல்லி) என்னையுமொருவஸ்துவாகக்கொண்டு என்சொல்லால்யான்சொன்ன வின்கவியென்பித்து வ்யாஸபராசராதிகளுக்காதாரமாய்நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணினாப்போலே என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு

இ— பாடியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுபகரணமித்யாதியால்) ஈசனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யத்தையுமென்று) ஆதியாய்நின்றவென்சோதியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமித்யாதியால்) என்சொல்லிநிற்பனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தைச்சொல்லியித்யாதியால்) ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

என்னின்னுயிரின்றொன்றாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) மூவுருவாமுதல்வனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்ய

ஷ— மிதிஹாஸ புராணாதிகளுக்கும் பரிச்சேதிக்க முடியாத தன்னை, இன்- மாதுர்யங்களான, ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்யாதிரூபமாயிருக்குமவையான வென்றபடி. தமிழ்- ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடங்களான காதைகளை, பாடிய- பாடின, ஈசனை- ஸர்வநியந்தாவான, ஸர்வசக்தனானவென்றபடி. ஸர்வசக்தனாகையாலே த்ருணத்தை ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமாக்கினாப்போலே யென்னைக்கொண்டு தன்னைக்கவிபாடவும் வல்லவனேயென்று கருத்து. நானொரு வுபகரண மிருந்தபோதும் கவிபாடினவனவனென்று திருவுள்ளம். தன்னையின் தமிழ்பாடியவென்று விவக்ஷிக்கவும். ஆதியாய் நின்ற- இதுக்கு உபாதானகாரணமாய் நின்றவனை, எனக்காதாரமாய் நின்று கவிபாடுகையாலே யிக்கவிக்கு ப்ரதானகாரணமாய் நின்றவனைவென்றபடி. என்சோதியை- என்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை. தானிப்ப்ரபந்தஞ்செய்தருளி யத்தாலே ஸ்வதேஜஸ்ஸுயிருக்குமிருப்பை யெனக்குக் காட்டினவனை வென்றபடி. என் சொல்லிநிற்பனோ- என்னவாசகஞ்சொல்லி நிற்கக்கடவேன். அவனுடைய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யவாத்ஸல்யாதிகளிலே எத்தைச்சொல்லி நிற்கக்கடவேனென்றபடி. ஓரோருகுணங்களைக் காலதத்வமுள்ளதனையும் பேசினாலும் முடியுமோவென்று கருத்து. ॥க॥

என்- என்னுடைய, இன்- இனியதான, நல்லதான வென்றபடி. விபரீத லக்ஷணயாஹேயமான வென்றபடி. உயிர்- ஆத்மாவானது, இன்று- இன்றைக்கு, ஒன்றாய்- ஒரு பதார்த்தமாய், இத்தனைநாள் அஸத்கல்பமான விதுஇன்றைக்கொரு வஸ்துவா யென்றபடி. என்சொல்லால்- என்னுடைய சொல்லாலே, யான்சொன்ன- நான்சொன்னதாக, இன்கவி- மாதுர்யமானகவி, என்பித்து- என்னும்படிபண்ணுவித்து, உக்தியுமென்னதன்றிக்கே கவிபாடினவனும் நானன்றிக்கேயிருக்க; உக்திகளுமென்னதாய கவியாடினவனும் நானேயென்று லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாம்படி பண்ணுவித்தென்று பாவம். த்ராவிடத்திலே கவியென்று பாட்டுக்குப்பேர். தன்சொல்லால்- தன்னுடைய சொல்லாலே, தான்றன்னைக் கீர்த்தித்த- தான் தானேதன்னை ஸ்தோத்ரம்பண்ணினவனை, மாயன்- ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, என்முன் சொல்லும்- நான் கவிசொல்லும் போதெனக்காதாரமா யிருந்துகொண்டெனக்கு முன்னுருசொல்லுமவனை, அவன்தான்முன்னே சொல்லிக்கொண்டுபோக நான்பின்னேசொன்னேனத்தனையென்று கருத்து. மூவுருவாம்- மூன்றுரூபமாக நிற்கிற, த்ரிமூர்த்திரூபனாகநிற்கிறவென்றபடி. மூவுருவமென்கிற விடத்தில் மகாரத்துக்கு லோபம் பிலேமொரவும். விஷ்ணுவதார ரூபனாய்க்கொண்டு ரக்ஷணம்பண்ணுகிறாப்போலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை சரீரமாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையுந்தான் பண்ணச்செய்தே ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்செய்கிறார்களென்று லோகத்திலே ப்ரஸித்தம்பண்ணுவித்தாப்போலே தான்பண்ணச்செய்தேயுமிப் ப்ரபந்தத்தைநான் பண்ணினதாக ப்ரஸித்தம்பண்ணி வைக்கிறானென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக விவ்விசேஷணம். முதல்வனே—

மூ—ஆமுதல்வனிவனென்றுதற்றேற்றியென்* னாமுதல்வந்துபுகுந்துநல்லின்கவி* தூமுதற்பத்தர்க்குத்தான் றன்னைச்சொன்னவென்* வாய்முதலப்பனையென்றுமறப்பனோ* ॥௩॥

அப்பனையென்றுமறப்பனென்னாகியே* தப்புதலின்றி தனைக்கவிதான்சொல்லி*

ஆ—திருவாய்மொழிபாடியருளினதன்னுடையவிருத்தாந்தத்தை யெத்தைச்சொல்லி யனுபவிப்பதென்கிறார். ॥

(ஆமுதல்வன்) ஆமிவனேஸர்வேஶ்வரனென்று தன்னையுள்ளபடியேயறிவித்து என்னுவைமியழித்துக் கொண்டுவந்து புகுந்து அயர்வறுமமரர்களுக்குபோக்யமாக நல்லனவாயினியவான கவிகளைத்தான்றன்னைசொல்லுகையாகிற விம்மஹோபகாரத்தை யென்றுமறப்பனென்கிறார். ॥௩॥

(அப்பனையென்று) என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு. கவிசொல்லாநிற்கச்செய்தே தப்பாதபடிசொல்லி

இ—மருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) என்சொல்லிநிற்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தையித்யாதியால்) ॥௨॥

✻மூன்றாம்பாட்டு.✻

ஆமுதல்வனிவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆமிவனேயித்யாதியால்) தற்றேற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) 'என்னாமுதல்வந்தென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுவையித்யாதியால்) தூமுதற்பத்தர்க்குநல்லின்கவியென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அப்பனையென்றுமறப்பனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்மஹோபகாரத்தையித்யாதியால்) ॥௩॥

✻நாலாம்பாட்டு.✻

என்னாக்கியென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்)உய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத்

ப—காரணபூதனானவனை, என்சொல்லி நிற்பன் - எத்தைச்சொல்லிநிற்கக்கடவேன். இந்த வாக்யமென்னாலே சொல்லிமுடியாதென்று கருத்து. ॥௨॥

முதல்வன் - ஜகத்காரணபூதன், இவனென்று - இந்த நாராயணனே யென்று - நான்கவிபாடியேத்தும்படி ஜகத்காரணதயா ஸர்வேஶ்வரனாயிருப்பானிவனேயென்றபடி. தற்றேற்றி - தன்னை நான் தேறும்படிபண்ணி, தன்னை நானநுபவிக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. தற்றேற்றியென்றது ஸம்பந்தமாய் தன்னைத் தேற்றியென்கிற வர்த்தத்தைக்கொடுக்கும், என்னாமுதல் - என்னுடையநாக்குமுதலாக, என்னுடைய வாகிந்த்ரியத்துக்குக் காரணபூதனென்றபடி. வந்துபுகுந்து - என்னுக்கிலே வந்து ப்ரவேசித்து "ப்ரஹ்மாதேவ ப்ரஸாதாத் ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸரஸ்வதீ" என்கிறபடியே ஸ்ரீவால்மீகி பகவானுக்கு சதுர்முகன் ப்ரஸாதமாக ஸரஸ்வதிவந்து நாக்கிலேபுகுந்தாப்போலேயன்றிக்கே தன் ப்ரஸாதத்தினாலே தான் தானே வந்து புகுந்தென்றபடி. தூ - பரிஶுத்தரான, முதல் - அநாதிகளான, அநாதியாக பகவதனுபவம் பண்ணுமவரானவென்று வ்யாக்யாதாக்களின் தாத்பர்யம். பத்தர்க்கு - பக்தர்களுக்கு, நிரதிஶயபோக்யங்களான நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. நல்லின் - நல்லவினியவையான, நிரதிஶய போக்யங்களான வென்றபடி. "கேட்டாரார் வானவர்கள்" என்றதிறே. இன் என்கிறதற்கு ஈன்என்று தீர்க்கமாக பாடமுமுண்டு. கவி - கவிகளை, தான்றன்னைச்சொன்ன - தான்தானேதன்னை யுபதேசித்துச் சொன்னவனான, என் வாய்முதல் - என்னுடைய வாகிந்த்ரியங்களுக்குக் காரணபூதனான, அப்பனை - உபகாரகனை, என்று மறப்பனோ - என்றாகிலும் மறப்பேனோ, ஒருநாளும் மறவேனென்றபடி, ॥௩॥

என்னாகியே - தானென்பக்கலிலேயாயே - என்னையுபகரணமாகக் கொண்டே யென்றபடி. ஸ்வபரிகரத்தாலே யுபகாரகனான வென்னைக்கொண்டே யிப்படிதப்பாமல்சொல்லுகை யாஶ்சர்யமன்றோவென்று ஸூசிக்கிறது. இங்கே எம்பெருமானா ரருளிச்செய்யும்படி. தான் பாடினானாகில் நிரவத்யமாய் தலைக்கட்டும், நான் பாடினேனாகில் ப்ரமாதப்பட்டு தப்புந்தாருமாக வொருபடி தலைக்கட்டும், என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச்செய்தேயும் என்னோடே ஸம்பந்தத்தால் வரும்தோஷந்தட்டாதபடி தலைக்கட்டினானிதென்ன வாஶ்சர்யமென்று, தப்புதலின்றி - தப்புகையில்லாமல், ஶப்ததோஷ அர்த்ததோஷமொன்றுமில்லாம லென்றபடி

மூ—யொப்பிலாததீவினையேனையுய்யக்கொண்டு* செப்பமேசெய்துதிரிகின்றசீர்கண்டே* ॥௪॥
சீர்கண்டுகொண்டுதிருந்துநல்லின்கவி* நேர்படயான்சொல்லுநீர்மையிலாமையி* லேர்விலாவென்னைத்
தன்னாக்கியென்னாற்றன்னைப்* பார்பரவின்கவிபாடும்பரமரே* ॥௫॥

ஆ—திரிகின்றசீர்கண்டு அப்பனையென்றுமறப்பனோவென்கிறார். ॥௪॥

(சீர்கண்டு) தன்னுடையகல்யாணகுணங்களை யுள்ளபடிகண்டுகொண்டு திரிந்துநல்லின்கவிநான்சொல்லும் நீர்மையிலாமையில் எனக்குஸாத்ருஶ்யமில்லை, இப்படிகுணலேஶமின்றியே யிருந்தவென்னைத் தன்னைப்போலே ஹேயப்ரத்யநீகத்வஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனாக்கி என்னாற்றன்னை ஸர்வலோகஶ்லாக்யமாகக்கவியை ஸாதிக்கும்படி யின்கவிபாடும்பரமனையென்று மறப்பனோவென்கிறார். ॥௫॥

(இன்கவி) இன்கவிபாடும்பரமகவிகள் தனக்குளராயிருக்கச்செய்தே அவர்களைக்கொண்டு தன்னைக்கவி யொப்பில்லாததீவினையேனாயிருக்கச்செய்தேயென்னையாஜ்ஞமாக வடிமைகொண்டு மேன்மேலநன்மைசெய்து

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஜ்ஞமித்யாதியால) செப்பமேசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேன்மேலித்யாதியால்) ॥௪॥

✻ஐந்தாம்பாட்டு.✻

சீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால) ஏர்விலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) என்னைத்தன்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பார்பரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ॥௫॥

✻ஆறும்பாட்டு.✻

பூர்வார்த்தத்திலர்த்தவிஶேஷத்தைபருளிச்செய்கிறார் (தனக்குளராயிருக்கச்செய்தேயென்று) இத்தால்ஸ்ரீவ்யாஸாதிகவிகளில்லாமையாலே யும்மைகொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொண்டானித்தனையாகையாலி

ஸ— தனைக்கவிதான் சொல்லி - தன்னைக்குறித்துக்கவிகளைத்தான்தானே சொல்லி, ஒப்பிலா - ஸாத்ருஶ்யரஹிதனான, ஸர்வேஶ்வரன் ஜ்ஞானஶக்த்யாதிகளிலே யொப்பிலாதவனாயிருக்குமாப்போலே அஜ்ஞானஶக்திகளிலே யொப்பிலாதவனென்றுகருத்து. தீவினையேனை - க்ரூரகர்மாவானவென்னை, தீ - க்ரூரம், வினை - கர்மம். வினையுடையவன்வினையான். தன்னைச்சொல்லும்போது வினையேனென்று ரூபமாயிருக்கும். உய்யக்கொண்டு - உஜ்ஜீவிப்பித்து, ஆஜ்ஞதாஸ்ய ரஸிகனாக்கியென்றபடி. செப்பமே செய்து — மேலும் நன்மைகளையேசெய்து, செப்பம் - செவ்வை, இங்கே நன்மையைக்காட்டுகிறது. திரிகின்ற சீர்கண்டு - இதுவே கார்யமாய்த்திரிகிற சீலத்தைக் கண்டிருந்து, அப்பனை - இப்படி உபகாரகனானவனை, என்றுமறப்பன்- என்றாகிலும் மறப்பனோ, இனியவனவகாரம் பண்ணினான்தானென்னால் மறக்கஶக்யமோவென்றபடி. ॥௪॥

சீர் - அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை, கண்டுகொண்டு — ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு, திருந்து - திருந்தாநிற்கிற, ஸ்வபாவங்களை நன்றாகப் ப்ரதிபாதியாநிற்கிற வென்றபடி. நல் - நல்லதான, ஶப்தார்த்த லக்ஷணோபேதமான, ஈன் - இனியதான, ஸம்ருத்த உபசாரமான வென்றபடி. கவி - கவியை, நேர்பட -வாய்க்கும்படியாக, அவனுக்கு மவன்பக்கல ப்ரேமவான்களுக்கும் போஜநகமாய்க்கொண்டு ரஸிக்கும்படி யென்கை. யான்சொல்லு நீர்மையி லாமையில - நான் சொல்லும்படியான நீர்மை யில்லாமை யிலே, நீர்மை - ஸ்வபாவம், சொல்லுமென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்ப்ரஸாரணம். நான்சொல்லுகைக்கீடான ஜ்ஞானஶக்த்யாதி ஸ்வபாவங்களில்லாமையிலே யென்படி. ஏர்விலா — ஸாத்ருஶ்யரஹிதனான, ஏர் - ஸாத்ருஶ்யம், என்னை- இப்படி குணலவஶூந்யனான வென்னை. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஸகலஹேய ப்ரதிகனாய் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விஶிஷ்டனாக்கி, என்னால் - என்னை யுபகரண மாக்கிக்கொண்டு, தன்னை சுவாமிவேத்ய வேதனனான தன்னை, இதுக்குப்பாடுமென்கிறத்தோடே யன்வயம். பார் - ஹ்ருதயானது, பாரென்றுஹ்ருதிக்குப்பேர், ஸர்வலோகமுமென்றபடி. பரவு - கொண்டாடும்படி, பரவுதல் - கொண்டாடுதல், இன்கவி - உபசாரமானகவிகளை, பாடும் - பாடாநிற்கிறவனான, பரமர் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டனை, இத்தனையுபகாரனான வென்னைக்கொண்டிப்படிகவிபாடுவித்தவித்தாலே யவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஶாஸ்த்ரங்கொண்டறியவேண்டாதபடி ப்ரத்யக்ஷமாயிற்றென்றுகருத்து. பூஜாயாம்பஹுவசநம். என்றுமறப்பனென்று கீழோடேயன்வயம். ॥௫॥

மூ—இன்கவிபாடும்பரமகவிகளாற்* றன்கவிதான்றன்னைப்பாடுவியாதின்று* நன்குவந்தென்னுடனாக்கியென்
னாற்றன்னை* வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே* ॥௬॥
வைகுந்தநாதனென்வல்வினைமாய்ந்தறச்* செய்குந்தன்றன்னையென்னாக்கியென்னாற்றன்னை* வைகுந்தனாகப்

ஆ—பாடுவியாதே, இன்றுநான்வந்து என்னுள்ளேபுகுந்து வேதங்களினுள்ளுமடங்காத தனக்கும்கூடவடங்
காதகவிகளைப்பாடின வென்வைகுந்தநாதனை யெனறுமறப்பனென்கிறார். ॥௬॥
(வைகுந்தநாதன்) ஸ்ரீவைகுண்டநாயனாயிருந்துவைத்து என்னுடைய வல்வினைகளையெல்லாம்போக்கி
ஆதலால் குந்தனென்னும்திருநாமத்தையுடையனாய் என்னைத்தன்னைப்போலே தூயனாக்கி என்னாற்றன்னைவை
குந்தனாகப் புகழவண்டன்கவிசெய்குந்தன்றன்னைக்காலதத்வமெல்லா மநுபவித்தாற்றுனார்வனோவென்கிறார். ॥எ॥

இ— தொருமாணமோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்பாட்டாலேயென்று ஸம்கதிஸூசிதெ. என்னுடனாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேபுகுந்தென்று) வன்மையைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களிதர்சியால்) அடங்காதவென்றது - அபரிச்சேத்யமானவென்றபடி.
தயாவியகர்ணமானவென்கை. ॥௬॥

✻ஏழாம்பாட்டு.✻

என்வல்வினைமாய்ந்தறச்செய்யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதர்சியால்) குந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவிதர்சியால்) "குந்த:குந்தர:குந்த:" என்றதிறே. தன்னையென்னாக்கியென்கிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தன்னைப்போலேயிதர்சியால்) தூயனாக்கி – பரிசுத்தனாக்கி. ॥எ॥

ம— இன் - "[illegible]" மென்கிறபடியே [illegible]ங்களான, கவி - வசநங்களை, பாடும் - பாடத்தக்கவர்களான, பரமகவிகளால் - [illegible]கவிகளாலே, ஸ்ரீவால்மீகிபராசரவ்யாஸாதிகளாலும் முதலாழ்வார்களாலுமென்றபடி. தன்கவி - தனக்குஸத்ருசங்களான கவிகளை, தான்றன்னைப்பாடுவியாது - [illegible] தன்னைமுன்புபோலே யிப்போதும் பாடுவித்துக்கொள்ளாதே. இன்று - இப்போது, நன்கு - நன்றாக, உவந்து - உகந்து, இக்கவிபாடுகைதானே [illegible]மாகவுகந்தென்றபடி. என்னுடனாக்கி - என்னையவிநாபூதனாக்கி, உடன் - அவிநாபூதன். என்னையவிநாபூதமான [illegible]மாக்கியென்றபடி. என்னால் – [illegible]னாலே, தன்னை - அபரிச்சின்னனான தன்னை, வன்கவி - [illegible]ங்களானகவிகளை, [illegible]களும் பரிச்சேதிக்கமுடியாதபடி நிரதிசய [illegible]மான கவிகளையென்றபடி. பாடும் - பாடாநிற்கிற, என்வைகுந்தநாதனே - என்னுடையவைகுண்ட நாதனை, தான் வைகுண்டநாயனாயெழுந்தருளியிருக்கிற பெருமையைப்போலே திருவாய்மொழிபாடுவிக்கிற வித்தைத்தனக்கு மிகவும் பெருமையாகவுடையனாயிருக்கிற விருப்பை யெனக்குப்ரகாசிப்பித்தவனையென்றபடி. என்றுமறப்பனென்று கீழோடேயன்வயம். ॥௬॥

வைகுந்தநாதன் – வைகுண்டநாயனானவன், "[illegible]" என்கிறகணக்கிலே ஸ்ரீவைகுண்டநாயனாயிருந்துவைத்து ஒருஸம்ஸாரிபக்கலிலே இததனைமேல்விழுந்தா லென்னை லாறியிருக்கப்போமோவென்று கருதது. என் - அவஶ்யம்போகவேணுமென் றிருக்கையில்லாதவெ ன்னுடைய, வல் - ப்ரபலங்களான, வினை - பாபங்களை, மாய்ந்து - நசித்து, அற - அறும்படி, நிஶ்ஶேஷ நிவ்ருத்தங்களாம்படியென்கை. செய் - செய்தவனான, குந்தன் - குந்தஶப்தம்போலே பரிசுத்தனான, தன் னையென்னாக்கி – என்னைத்தன்னாக்கியென்று [illegible]ங்களை மாறியநயிப்பது. ஹேயனானவென்னைத தன்னை ப்போலே [illegible]தனாக்கியென்றபடி. என்னால் – இப்படிதான் விஷயீகரித்தவென்னால், தன் னை - அபரிச்சேத்யவைபவனானதன்னை, வைகுந்தனாகப்புகழ – வைகுண்டனாம்படிஸ்தோத்ரிக்க, அவனுக்கு வைகுண்டத்வமுண்டாம்படி நான்ஸ்தோத்ரிக்கவென்றபடி. வைகுண்டத்வமாவது– நித்யஸூரிநிர்வாஹகத்வம். [illegible]ங்களுக்கொருக்காலும் குண்டநமில்லாதார்- விகுண்டர். விகுண்டாநாம்பதி: வைகுண்ட:, அவனுக்கு வைகுண்டத்வமுண்டாம்படி யிவன்ஸ்தோத்ரிக்கையாவது- லோகத்திலேயின்னுன்வாக்காலே கவிபா டினபின்பு யிவனுக்கையைமுண்டாயிற்றென்னுமாப்போலே இவர்புகழ்ந்தவித்தால் தனக்கு விஶேஷியுண்

மூ—புகழவண்டீன்கவி* செய்குந்தன்றன்னையெந்நாள்சிந்தித்தார்வனே* ॥எ॥
ஆர்வனேவாழியங்கையெம்பிரான்புகழ்* பார்விண்ணீர்முற்றுங்கலந்துபருகிலு* மேர்விலாவென்னைத்தன்
னாக்கியென்னாற்றன்னைச்* சீர்பெறவின்கவிசொன்னதிறத்துக்கே* ॥அ॥
திறத்துக்கேதுப்பரவாந்திருமாலின்சீ* ரிறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமார்வனே* மறப்பிலாவென்னைத்தன்னாக்

ஆ—(ஆர்வனே) என்னைக்கொண்டு தானுளனும்படி கவிபாடினவிந்தகுணத்தை இவ்வம்ஶாவதீர்ணர்களான ஸம்வ்யவஹர்த்தாக்களுடைய போக்யோபகரணங்களையும அயர்வறுமமரர்களுடைய போக்யோபகரணங்களையுங்கொண்டு அநுபவித்தாற்றுனார்வனேயென்கிறார். ॥அ॥

(திறத்துக்கே) ஞானத்துக்குங்கூட வாஶ்ரயமல்லாமையாலே யசித்கல்பனாயிருந்த வென்னைத்தன்னைப்போலேயாக்கி யென்னைக்கொண்டு பிராட்டியுந்தானுமாக திருவாய்மொழிபாடின விம்மஹோபகாரத்தை

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— சீர்பெறவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானுளனும்படியென்று) இன்கவிசொன்னவென்றிருக்கையாலே யெம்பிரான்புகழென்கிறது கவிபாடினவிந்தகுணத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (கவியித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வம்ஶாவதீர்ணத்யாதிகளநுபவித்தாற்றுனென்றுமளவாலே) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

மறப்பிலாவென்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஞானத்துக்குமித்யாதியால்) திருமாலென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுந்தானுமாகவென்று) சீரென்கிறபதம் ஸ்ரீயபதிநாநுகுண்யத்தாலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடினகுணத்தைச் சொல்லுகிறதென்றுகாட்டுகிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) என்னாள்சிந்தித்தார்வனேயென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே இறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமென்று சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டுபுநருக்தியன்றோவென்ன? விங்கவிசெய்தார்த்த

ஸ—டானதாக வவன்நினைத்திருக்குமென்றுகருத்து. வண்-உதாரங்களான, தீன்-ஸுஸ்வாதுவான, தீனென்று ஸ்வாதுவுக்குப்பேர். கவி - கவிகளை, செய் - செய்யாநிற்கிறவனை, குந்தன்றன்னை — கூந்தவாஷ்ம்பேரலேயிருக்கிறவனை, என்னைக்கவிபாடுவிக்கை தன்பேறாயிருக்கையாகிற ஸௌஸீல்யஸ்வபாவத்தையுடையவனை யென்றபடி. சிந்தித்து — அவனுடையவிந்தகுணங்களை யநுபவித்தென்றபடி. எந்நாளார்வன் - எந்தகாலத்திலே த்ருப்தனாவேன், காலமெல்லாமநுபவித்தாலும் த்ருப்திவாராதென்றபடி. ॥எ॥

ஏர்விலாவென்னை — ஏர்விலாதவனனவென்னை, ஏர்வு - யோக்யதை, கவிபாடுகைக்கு யோக்யதையான ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளில்லாதவனன வென்னையென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஜ்ஞாநாதியுக்தனாக்கி, என்னாற்றன்னை - ஸ்வஸ்மிம், சீர்பெற - கல்யாணகுணங்களுண்டாம்படி, ஸ்வதஸ்ஸகலகல்யாணகுணநிதியானவன் நான்கவிபாடினவித்தால் தனக்கு கல்யாணகுணங்களுண்டாயிற்றாக நினைத்திருக்கிறானென்றுகருத்து. இன்கவிசொன்னதிறத்துக்கு - போக்யங்களானகவிகளைத் தான்சொன்னவுபகாரத்துக்கு, திறம் — உபகாரம், இதுக்குப்பருகிலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஆழியங்கை - திருவாழியாலே யழகியதானகையையுடையவனை, எம்பிரான் - இவ்வழகைக்காட்டி யென்னையடிமைகொண்டஸ்வாமியினுடைய, புகழ் - கல்யாணகுணத்தை, என்னால்தன்னைக்கவிபாடுவித்த விக்குணத்தையென்றபடி. இதுக்குப்பருகிலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். பார் - ப்ருதிவியும், தத்ரஸ்த்தப்ராணிகளுமென்றபடி. "ஊர்ம்மேகௌமஞ்சா" இதிலக்ஷணா. விண் - பரமவ்யோமமும். தத்ரஸ்தஜநங்களுமென்றபடி. நீர் - ஜலங்களும், தத்ரஸ்தப்ராணிகளும், முற்றுங்கலந்து — இவையித்தனையையுக்கூட்டிக்கொண்டு, இவைற்றினுடைய போக்யோபகரணங்களெல்லாத்தையுங் கொண்டென்றபடி. பருகிலும் — பானம்பண்ணினாலும், அநுபவிக்கிலுமென்றபடி. ஆர்வனே - த்ருப்தனாவனே. ॥அ॥

மறப்பு- விஸ்மரணம், இலா வென்னை — இல்லாதவனன வென்னை, ஸ்மரணமுண்டா மவனுக்கிறே ததபாவரூபமான விஸ்மரணமுண்டாவது. ஒருக்காலும் ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வமில்லாமையாலே ஜ்ஞாநாஶ்ரயமு மில்லாதபடி யசித்கல்பனனவென்னை யென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே யதிஶயிதஜ்ஞாநவானாக்கி, என்னால்- "மறந்தேனுன்னைமுன்னம்" மென்கிற வநுதாபமுங் கூடவில்லாத வென்னால், தன்னையுற- தன்னை ஸாம்யமாக

ஸூ—நின்றுற்றன்னை* யுறப்பலவின்கவிசொன்னவுதவிக்கே* ‖கூ‖

உதவிக்கைம்மாறென்னுயிரென்னவுற்றெண்ணில்* அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னதென்னாற்றன்னைப்* பதவிய
வின்கவிபாடியவப்பனுக்கு* எதுவுமொன்றுமில்லைசெய்வதிங்குமங்கே* ‖௰‖

ஆ—முன்புசொன்ன ஸர்வோபகாரகத்வத்தைக்கொண்டு பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமாநகாலமெல்லா மநுபவித்தாலுமார்வனோவென்கிறார். ‖கூ‖

(உதவி) இப்படியென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின மஹோபகாரத்துக்குக் கைம்மாறாக வென்னுடைய ஆத்மாவை யவனுக்கடிமையாகக்கொடுக்கவேண்டில் அதுவும் பண்டேயவனுக்கடிமையாதலால் இங்குமங்கு மிதுக்கொரு கைம்மாறுசெய்யலாவதில்லையென்று அவனுடைய மஹோபகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார். ‖௰‖

இ—மருளிச்செய்கிறார் (முன்புசொன்னவித்யாதியால்) இறப்பெதிர்காலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கேதத்யாதியால்) ‖கூ‖

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

என்னாற்றன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸ்வபாவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹோபகாரேத்யாதியால்) அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவும்பண்டேயித்யாதியால்) ‖௰‖

ஶ— ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்படி. உறுகை - ஸாக்ஷாத்ஸம்ஶ்லேஷிக்கை. “திரநிவர்த்தநைவேத்யங்கள் ஸர்வத்ராவலம்பித” மென்னுமாப்போலே தன்னுடைய ஸ்வரூபகுணாதிகளை யெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாஶிக்கும்படி யென்றபடி. பல் - பஹுக்களான, இன் - அத்யந்தபோக்யங்களான, “வசநாமிஸம்ஸத் ஸஹஸ்ராணி ஶ்லோகாநாமுக்தவாந்ருஷி:” என்னுமாப்போலே யிந்த ஸம்ஸாரத்திலே யிப்படி விலக்ஷணங்களான வாயிரம் பாட்டுக்களைப் பாடினுனென்று விஸ்மயிக்கிறபடி. கவி - பாட்டுக்களை, சொன்ன வுதவிக்கு - சொன்ன உபகாரத்துக்கு, உதவி- உபகாரம், இதுக்குப்பருகிலு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். திறத்துக்கு- ஸகலகார்யப்ரகாரங்களுக்கு, திறம் - ப்ரகாரம், ஏய்- அநுரூபமான, ஏய்கை- அநுரூபமாகை, துப்பரவாம்- ஸாமர்த்த்யமுண்டாயிருக்குமவனை, துப்பரவு - ஸாமர்த்த்யம், ஸகலகார்யங்களையுமுண்டாக்குகைக் கநுரூபமான ஸாமர்த்த்யத்தை யுடையவனையென்றபடி. திருமாலின் - ஶ்ரிய:பதியினுடைய, சீர் - கல்யாணகுணங்களை, இறப்பு - அதீதகாலத்திலே, இறப்பென்றதீதகாலங்களுக்குப்பேர், எதிர்காலம் - பவிஷ்யத்காலத்திலும், இதுஉபலக்ஷணம், வர்த்தமாநகாலத்திலுமென்றபடி. பருகிலும் - பாநம்பண்ணினாலும், அநுபவித்தாலுமென்றபடி. ஆர்வனோ — த்ருப்தனாவனோ. ‖கூ‖

உதவி - உபகாரத்துக்கு, என்னைக்கொண்டுகவிபாடுவித்த வுபகாரத்துக்கென்றபடி. கைம்மாறு — ப்ரத்யுபகாரம், என்னுயிரென்ன - ஆத்மாவென்ன, உற்று - ஸாக்ஷாத்ஸம்ஶ்லேஷித்து, ஸாக்ஷாத்கரித்தென்றபடி. எண்ணில் - நினைத்துப்பார்க்கில், ஆங்கு - அவ்வவஸ்தையிலே, ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யாகிக்கவேண்டுமவஸ்தையிலே யென்றபடி. அதுவும்- அந்த ஆத்மவஸ்துவும், மற்று- தத்ஸம்பந்திகளான ஆத்மீயங்களும், அவன்தன்னதே- அந்த ஸர்வேஶ்வரனுடையதே, ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யாகிக்கவேண்டுமவஸ்தையிலே என்னதாயிருப்பதொன்றுமில்லாமல் போய்விட்டதென்று பாவம். என்னால்- ப்ரத்யுபகாரஞ்செய்கைக்குங்கூட யோக்யதையில்லாதவென்னாலே, தன்னை - மஹோபகாரகனானதன்னை, பதவிய - ஶ்ருத்யங்களான, பதவியது - ஶ்ருத்யமானது, இன்- ஸ்வாதுக்களான, கவி - பாட்டுக்களை, பாடிய - பாடினவனை, அப்பனுக்கு - உபகாரகனுக்கு, இங்கும்- இந்தலோகத்திலும், அங்கும் - திருநாட்டிலும், இங்கு - ஸம்ஸாரிகளானிருந்த பத்தாவஸ்தையிலே ப்ரத்யுபகாரமில்லையாகிலும் முக்தாவஸ்தையிலேயுண்டாகலாமேயென்ன வங்குமில்லையென்கிறார். இங்கே கடாக்ஷவிஷயீபூதஸம்ஸாரிசேதநாகையாலே ஏதேனுமொன்றை யென்னதாகவபிமானித்து ப்ரத்யுபகாரமாகக்கொடுக்கநினைத்தாலும் நினைக்கலாம். முக்தாவஸ்தையிலே இப்படிநினைக்கவுங்கூட வவகாஶமில்லையென்றுகருத்து. செய்வது - ப்ரத்யுபகாரஞ்செய்யத்தக்கது, எதுவுமொன்றுமில்லை - ஏதேனுமொருவஸ்துவில்லை. ‖௰‖

மூ— இங்குமங்குந்திருமாலன்றியின்மைகண்* டங்ஙனேவண்குருகூர்ச்சடகோப* னிங்ஙனேசொன்னவோரா யிரத்திப்பத்து* மெங்ஙனேசொல்லினுமின்பம்பயக்குமே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— (இங்குமங்கும்) ஸ்ரியஃபதியானவனல்ல துபகாரகரில்லையென்னுமிடத்தை யநுஸந்தித்து அந்தரங்கரானவாழ்வார் தம்மைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின விஶேஷோபகாரத்தைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழி எங்ஙனேசொல்லினு மின்பமபபக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— திருமாலன்றியிங்குமங்குமின்மைகண்டென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரியஃபதீத்யாதியால்) அங்ஙனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தரங்கரானவென்று) இங்ஙனேசொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (தம்மையித்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ— திருமாலன்றி - ஸ்ரியஃபதியல்லது, இங்குமங்கும் - ஆமுஷ்மிகதசையிலும் ஐஹிகதசையிலும், இன்மை - இல்லாமை, வேறுபகாரகரில்லாமையை, கண்டு - அநுஸந்தித்து, 'பண்டைநாளாலேநின்திருவருளும் பங்கயத்தாள்திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சீய்த்' தென்றதிறே. அங்ஙனே - அப்படியிருக்குமவனை, ஸ்வாப்யநுபவதெசிக்கிறஸமயத்திலே செவ்வையாயிருந்து புறம்போனால் அந்யபரராய்ப்போருகிற நம்மைப்போலன்றிக்கே ஸ்ரீஸவனே ஸர்வோபகாரகனென்கிற பாவமொருக்காலும் மாறாதவரானவென்றபடி. வண் - உதாரரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்வேஷ்டம், இங்ஙனேசொன்ன - இப்படிசொன்னதான, என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தான் இதுக்கொருப்ரத்யுபகாரமில்லையென்றிப்படி யருளிச்செய்ததானவென்றபடி. இது பத்துக்கு விஶேஷணம். ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுக்களும், எங்ஙனேசொல்லினும் - ஏதேனுமொருபடிசொல்லினும், பாவபந்தத்தோடேயாதல் பாவபந்தமன்றிக்கேயாதல் ஏதேனுமொருப்ரகாரஞ்சொல்லினுமென்றபடி. சடகோபனுடையபாசுரங்களைக் கற்றவர்களென்றிறே ஸம்ஸ்வாமிவர்களைக்கடாக்ஷிப்பது. ஆதலாலிவர்களுடைய பாவபந்தஸத்பாவாஸத்பாவங்களிரண்டும் ப்ரயோஜகங்களென்றுகருத்து. இன்பம் - ஆநந்தத்தை, போகாநந்தத்தையென்றபடி. பயக்கும் - ஜநிக்கும், உண்டாக்குமென்றபடி. பயக்கை - ஜநிக்கை. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(என்றைக்குமென்னை)

ஸாத்ம்யாஸ்வாத்யஸ்வபாவாதவிகலகரணாதத்வராஜ்ஞ்யம்ஹணத்வா
துஜ்ஜீவாதகத்வாதவதிரஹிதநாமஶக்தேர்வைகுண்டயோகாத் ।
ஶாந்தஸ்வாந்தத்வகார்யாஜயஜயிஸந்தாநஸம்ஹர்த்ருகத்வாத்
ஸேவ்யஸேவாத்ருவிஷ்ணோ: ப்ரத்யுபக்ருதிவிஷயே ஸாந்யமந்த்யமாயுஃ ॥அகூ॥

(ஸாத்ம்ய) இன்றமிழ்பாடியவீசனை - ஸர்வஸாத்ம்யமாகையாலும், (ஆஸ்வாத்யஸ்வபாவாத்) தன்சொல்லால்தான்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயன் - அத்யாஸ்வாத்யஶக்தியுக்தனாகையாலும், (கரணதாத்வாஜ்ஞம்ஹணத்வாத்) என்வாய்முதலப்பனை - ப்ரஹ்மனுக்குப்போலே தன்க்ருபையாலே தானேயாஸ்ரிதர்க்கு வாக்கையுண்டாக்குமவனாகையாலும், (உஜ்ஜீவாதகத்வாத்) ஒப்பில்லாத்தீவினையேனையுய்யக்கொண்டு - அத்யந்தநிக்ருஷ்டர்களையு முஜ்ஜீவிப்பிக்குமவனாகையாலும், (அவதிரஹிதநாமஶக்தி) ஏர்விலாவென்னைத்தன்னாக்கியித்யாதி - தன்னைக்கவிபாடுகைக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலு மயோக்யரானவர்களையுங்கொண்டு பாடுவித்துக்கொள்ளவல்ல அவதிரஹிதஸாமர்த்யத்தையுடைத்தாகையாலும், (வைகுண்டயோகாத்) வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஶாந்தஸ்வாந்தத்வ) வல்வினைமாய்ந்தறச்செய்குந்தன்றன்னை - ஆஸ்ரித

த்ரு—தா— ருடையவராவங்களை நிவ்ருத்தமாம்படி பண்ணவல்ல ஸர்வஶக்தனாவனுமையாலும், (வக்ஷ்ர ஸ்த) ஆர்வனோவாழியங்கை யெம்பிரான்புகழ் - திருவாழியை ஆயுதமாகவுடையவனுமையாலும், (ஜய விஶாலநஜ்கூஸ்தகர்) திருமாலின்சீர் - ஸ்ரீய:பதியாகையாலும், (கவித்வகர்) பதவியவின்கவிபாடியவப்பனு க்கு- உபகாரகனுமையாலும், எம்பெருமானுகிற தர்ச்சநத்தருபொன நிஷயத்திலே ஈடு பட்டாநிற்கிறரென்று "என்றைக்குமென்னை" யென்கிறதிலேயாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறுர். (அக)

ஸ்ரீஉபெகமதலகொவுமுகோநெஸிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ— இன்பம்பயக்கவெழின்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகை* யின்பம்பயக்கவினிதுடன்வீற்றிருந்தாள்கின்ற

ஆ— (இன்பம்பயக்க) இப்படி என்னைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளுகைக்காகத் திருநாட்டினின்றும் அங்கேயெழுந்தருளியிருந்தபடியை ஸவிகாரமாகத் திருவாறன்விளையிலேவந்துபுகுந்து என்னைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்துப் பாட்டுக்கேட்டருளி திருவடி பெருமாள்குணங்களைச்சொல்லக்கேட்டருளி அயோத்தியிலே பிராட்டி நித்யவ்ருத்தையாயிருந்தாப்போலே நித்யவ்ருத்தனுயிருந்த திருவாறன்விளையை யென்றோசென்றுநாமநுபவிக்கப்பெறுவதென்று ஆசைப்படுகிறார். ஸாஹஸாஹித்தாலே தங்களுக்கின்ப

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— என்னுடையப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யிப்போதேபோக்கி யென்னையுன்திருவடிகளிலேசேர்த்தருளவேணுமென்று "பாமருமூவுலகிலே" யலற்றினவாழ்வார் ப்ரஸாதப்ரஸங்கமாகவந்த விஷ்ணுவிஷயக்கூர நாயகர்கூரநும் தம்மைக்கொண்டுகவிபாடுவித்த வாத்ஸல்யத்தைபநுஸந்தித்தவிதுவும் தலைக்கட்டினபின்பு பழையபடியே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி தலையெடுத்தென்னை யிப்போதேதிருநாட்டிலே சேர்த்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டியிருக்க வின்னமிசரீரத்தோடேயிருந்து திருவாறன்விளையிலே போயடிமைசெய்யவேணுமென்றித்திருவாய்மொழியிலேபேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படிதாத்பர்யால்)

முதற்பாட்டு

இன்பம்பயக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹஸோதாத்பர்யால்) இனிதென்கிறதற்குத்

ஸ— இன்பம்- ஆநந்தமானது, ப்பக்க- ஸவிக்கும்படி, ஸம்ப்ரயோகத்தாலே தங்களிருவருக்குமாநந்தவ்ருத்தி யுண்டாம்படி யென்றபடி. இனிது- இனிதாக, நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யமாகவென்றபடி. இதுக்கு வீற்றிருந்தென்கிறதோடே யந்வயம். எழில்- உஜ்ஜ்வலமான, "ராகவோர்ஹதி வைதேஹீ" மென்று ஸதஸத்திருமகளே யிவனுக்கநுரூபை யென்னும்படி நிரதிஶய ஸௌந்தர்ய லாவண்யஶாலினியான வென்றபடி. மலர்மாதரும்- ஸரஸிஜவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரும், தானும- அவளும் மேல்விழும்படி ஸர்வேஶ்வரனான தானும், உடன்- இருவருங்கூட, வீற்றிருந்து- வீறுதோற்றவிருந்து, வீறு- உத்கர்ஷம். ஸர்வேஶ்வரமான வுத்கர்ஷந்தோற்றும்படி திருமாமணி மண்டபத்திலேயிருந்தருளி யென்றபடி. இவ்வேழுலகை- இந்த ஸப்தலோகங்களை, லோகத்ரயங்கள்- ஸதாநம். ஸிம்ஹாஸநம் ஸந்தாநாநுரூப வதாஸீநம் வேதநும் பஞ்சோபநிஷந்மய திவ்யவேதநுமென் றிப்படி ப்ரதாந ஸங்கங்களான ஸப்த ஸதாநங்களையுமென்றபடி. இதுக்காள்கின்ற வென்கிறதோடே யந்வயம். இன்பம்பயக்க- ஆநந்தம் பிறக்கும்படி, "ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய: ஸர்வ ஏவாநந்த ஸ்வரூபா: ப்ருஹத்யோகா:" என்கிறபடியே ஸதாவிதாக்களான தாங்களிருவருங்கூட விருந்து ரக்ஷிக்கத் தொடங்கினவாறே லோகங்களுக்கு நிரதிஶயாநந்தமுண்டாம்படி யென்கை,

மூ— வெங்கள்பிரா* னன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ்திருவாறன்விளை* யன்புற்றமர்ந்துவலஞ் செய்து கைதொழுநாள்களுமாகுங்கொலோ* ॥௧॥
ஆகுங்கொலையமொன்றின்றியகலிடமுற்றவுமீரடியே* யாகும்பரிசுநிமிர்ந்த திருக்குறளப்பனமர்ந்துறையு*

ஆ—மூண்டாம்படியாகவும், அயர்வறுமமரர்களுக்கினிதாம்படியாகவும் பிராட்டியோடேகூடத்திருமாமணிமண்டபத்திலே வீற்றிருந்தருளி யிவ்வேழுலகையின்பம்பயக்கவாள்கின்ற வெங்கள்பிரான் அன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ் திருவாறன்விளையன்புற்றமர்ந்து வலஞ்செய்து கைதொழுநாள்களுமாக வற்றேயோவென்கிறார்.॥
(ஆகுங்கொல்) ஒருஸந்தேஹமின்றிக்கே யகலிடமுற்றவு மீரடியேயாகும்படி யளந்தருளின ஸ்ரீவாமநனெழுந்தருளியிருக்கிற திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற உபகாரத்துக்காகக் கொடிகட்டி யலங்க்ருதமானதிருவாறன்விளையை வந்தநகவசனாதி ஸர்வஸ்வத்வவாஸிதமாய் ஸுஶீதளமான நீர்கொண்டு தூவி வலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமோவென்கிறார். ॥உ॥

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ஆகவற்றேயோவென்றது - ஆகமாட்டுமோவென்றபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஆகுங்கொலையமொன்றின்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருஸந்தேஹமின்றிக்கேயென்று) எழுந்தருளியிருக்கிறவென்கிறது திருவாறன்விளைக்கு விஶேஷணம். மாகந்திகழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) மாகந்தநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வந்தநேத்யாதியால்)॥உ॥

ஶ—ஆள்கின்ற- வஶிவர்த்தியாநிற்கிற, எங்கள்பிரான்- எங்களுடைய உபகாரகன், தன்னுடைய ஸம்பத்தை யெங்களுக்குக் காட்டி யென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுவித்தெனக்கு மென்னஸம்பந்திகளுக்கும் மஹோபகாரகனான வென்றபடி. அன்பு- ஸ்நேஹத்தை, உற்று- ப்ராப்தமாகஸ்வீகரித்து. திருவாய்மொழிகேட்கைக் கநுகூலமாயிருப்பதொரு தேஶத்தைப்பெற்றோமென்றந்ததேஶத்திலே ப்ராப்தஸ்நேஹயுக்தனானென்றபடி. அமர்ந்து- வ்யாவ்ருத்தனாய், அத்தேஶத்திலிருந்துதிருவாய்மொழி கேட்கையிற்காட்டில் வேறொரு ப்ரயோஜநத்தை யபேக்ஷியாதவனா யென்றபடி. உறையும்- அவதாரங்கள்போலே தீர்த்தமிம் ப்ரஸாதித்துப்போகாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் பாடின ஸ்ரீராமாயணம் கேட்கைக்குத் திருவயோத்யையிலே திருத்தம்பிமாருந்தாமுங்கூடப்பெருமாள் பேரோலக்கமாக விருந்தாப்போலே நான்பாடின திருவாய்மொழி கேட்கைக்காகத் திருவனந்தாழ்வான்மேலே நாய்ச்சிமாரோடேகூட நித்யஸூரிஜநங்களோடேகூட வவன்வஸிக்கிற தேஶமானவென்றபடி. அணிபொழில்- ஊருக்கலங்காரமான வ்ருக்ஷ்யாநங்களாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, இதுக்குக் கைதொழுமென்கிறதோடே யந்வயம். அன்புற்று- திருவாய்மொழி கேட்கைக் கநுகூலமான தேஶமிதுவென்று அத்தேஶத்திலே ப்ராப்தஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, அமர்ந்து- அத்தேஶவாஸத்திற்காட்டில் வேறொருப்ரயோஜநத்தை யபிஸந்திபண்ணாமல், வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணி, கைதொழுநாள்களும்- கைகளாலே தொழும்படியான திநங்களும், “பத்தாஞ்ஜலி புடாஹ்ருஷ்டா:” என்கிறபடியே யஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநுபவிக்கும் திநங்களுமென்றபடி. நாள்களுமென்கிற பஹுவசநத்தாலே யவற்றினுடைய தைர்க்யாவகமும் ப்ரதிக்கிறது. ஆகுங்கொலோ- உண்டாகுமோ. “சுவீதா நீம் ஸகாமஸ்யாஜநமஶோக க்ஷயஸ்ரியம் । ஸஹாயமிம் பச்யஸஹஸ்ராத்ரா வமேயதிஹாராவம்” என்னுமாப்போலே யிக்காமமே யக்காமமாகாதோ வென்றபடி.॥௧॥
ஆகுங்கொல்ஐயம்- ஆகமாட்டுமோ வென்கிற ஸந்தேஹம், இது ஶக்யமாமே,வென்கிற ஸந்தேஹமென்றபடி. ஐயம்- ஸந்தேஹம், ஒன்றின்றி- லேஶத்துமில்லாமல், இத்தனை ஸௌலப்யனை விவ்வாமநஸ்பர்ஶமாரிக்கு லோகங்களளக்க ஶக்யமோவென்று கலங்கின தேவர்களுடைய ஸந்தேஹமெல்லாம்போம்படி யென்கை, இதுக்கு நிமிர்ந்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அகலிடம்- விஸ்தீர்ணமான ஸ்ருஷ்டிபானது, இடம்- ஸ்ருஷ்டி, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நமும், ஈரடியேயாகும்பரிசு- இரண்டடியே யாகும்படியாக, நிமிர்ந்த- த்ரிவிக்ரமனாயளந்தவனான, திருக்குறளப்பன்- ஸ்ரீவாமநனான உபகாரகன், குறள்- வாமநன். அமர்ந்துறையும்- பரமபதத்திற்காட்டிலும் பொருந்திவஸிக்கிற ஸ்ரயமான, மாகம்- உபகாரதேஶத்திலே, மா- மஹத்து, கம்-

மூ—மாகந்திகழ்கொடிமாடங்கணீடுமதிட்டிருவாறன்விளை* மாகந்தநீர்கொண்டுதூவிவலஞ்செய்துகைதொழக் கூடுங்கொலோ* ||௨||

கூடுங்கொல்வைகலுங்கோவிந்தனைமதுசூதனைக்கோளரியை* யாடும்பரவைமிசைக்கண்டுகைதொழுதன்றி யவனுறையும்* பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறைவேள்வியைந்தாறங்கப்பன்னினர்வாழ்* நீடுபொழிற்றிருவாறன்விளைதொழவாய்க்குங்கொனிச்சலுமே* ||௩||

ஆ—(கூடுங்கொல்) ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான வெம்பெருமான் பெரியதிருவடிமேலேயெழுந்தருளி யிருக்கும்படியைக்கண்டு கைதொழுகையன்றியே அவனுக்குங்கூட ப்ராப்யமாய், ஸாங்க ஸகலவேதவிதக்ரேஸராய், ததுக்தவர்ணாஶ்ரமாசாரபராயணராய் பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநஶீலராயிருந்த தி³வ்யஜநங்கள்வாழ்கிற திருவாறன்விளையை நிச்சலுந்தொழக்கூடுமேயோவென்கிறார். ||௩||

மூன்றும்பாட்டு

இ— கோவிந்தனையித்யாதிவசநங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யேத்யாதியால்) ஶ்ரீஶப்³த³த்தாலே விரோதிநிரஸநக்ஷமத்வமும் ஶத்ருநிராஸநஸமர்த்த²த்வமும் விவக்ஷிதம். ஆடுபறவைமிசைக்கண்டு கைதொழுதன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடியால்) அவனுறையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாங்கேத்யாதியால்) அதில்ஸாங்கஶப்³த³த்தாலே ஆறங்கமென்றது வ்யாக்²யாதம். பஞ்சமஹாயஜ்ஞஶப்³த³த்தாலே வேள்வியைந்தென்கிறது வ்யாக்²யாதம். ||௩||

ஈ—ஆகாஶமென்றபடி. திகழ்- விளங்காநிற்கிற, கொடி- த்⁴வஜங்களையுடையவையான, மாடங்கள்- க்³ருஹங்களையும், நீடு- உன்னதங்களான, மதிள்- ப்ராகாரத்தையுமுடைத்தான, மதிள் திருவாறன் என்கிறவிடத்திலே ளகாராக்ஷரஸ்ய தகாரோச்சாரணே டகாரஶ்சாபி தே³ஶ:. திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற தி³வ்யதே³ஶத்தை, மாகந்த- ஸுக³ந்த⁴யுக்தமான, ஸந்த²ந க²நஸாராதி³ தி³வ்யக³ந்த⁴வாஸிதமான வென்றபடி. நீர்கொண்டு- ஸலிலங்களைக்கொண்டு, தூவி- "ஸிஞ்சந்தி வஸுதா⁴ம் க்ருத்ஸ்நாம் ஹிமஶீதேந வாரிணா" என்கிற கணக்கிலே யெங்கும் திருநீர்பரிமாறி. வலஞ்செய்து- ப்ரத³க்ஷிணங்களைப்பண்ணி, கைதொழக் கூடுங்கொலோ- அஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநுப⁴விக்கக்கூடுமோ. ||௨||

வைகலும்- ஸர்வதா³, கூடுங்கொல்- இது ப்ரஶ்நார்த்த²ஶப்³த³த்தாலே கீழ்ச்சொன்னதுக்கநுஷங்க³ம். கோவிந்தனை- கோ³விந்த³னை, கோக்களை ரக்ஷிக்கையாலே ஸௌலப்⁴யவாத்ஸல்யகுணவிஶிஷ்டனானவென்றபடி. மதுசூதனை- மது⁴ஸூத³நனை, ரக்ஷ்யவிரோதிநிரஸநனானவென்றபடி. கோள்- ஶ்ரேஷ்ட²மான, அரியை- ஹரியை, ஸிம்ஹத்தை, ஸிம்ஹம்போலே ஶத்ருக்களுக்கநபி⁴ப⁴வநீயனான வெம்பெருமானை யென்றபடி. ஆடு- ஆடாநிற்கிற, ஆடுகை- நர்த்தநம்பண்ணுகை. எம்பெருமானுக்கு வாஹநமாயிருக்கிற ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே நர்த்தநம்பண்ணுமாப்போலே த³ர்ஶநீயமதிஶயிதமான வென்றபடி. பரவைமிசை- பக்ஷியின்மேலே, க³ருட³ன்மேலே யென்றபடி. கண்டு- திருவாறன் விளையினின்றும் என்னைக் கடாக்ஷிக்கைக்காக விங்கே யெழுந்தருளக்கண்டு, கைதொழுதன்றி- கைகளாலே தொழுகையன்றிக்கே, இதுக்குத்தொழவாய்க்குங்கொலென்கிறதோடே யந்வயம். எழுந்தருளினவிடத்திலே யவனைக்காண்கை போராது. அவ்வூரிலேபோயவனைக் காணவேணும் என்று கருத்து. அவனுறையும்- அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவிடமான, இது திருவாறன்விளைக்கு விஶேஷணம். பாடும்- பாடாநிற்கிற, உச்சை:ஸ்வரமாகச் சொல்லப்படாநிற்கிறவையான வென்றபடி. பெரும்புகழ்- விஷ்ணுமஹத்த்வப்ரதிபாதகங்களான, நான்மறை- நாலு வேதங்களையும் வேள்வியைந்து- யஜ்ஞங்களைந்தையும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையுமென்றபடி. ஆறங்கம்- ஷட³ங்க³ங்களையும், பன்னினர்- நன்றாக நிரூபித்தவர்கள், வாழ்- ஸம்ருத்³த⁴த்தாலே வஸியாநிற்கிற ஸ்தா²னமான, நீடுபொழில்- விஶாலோத்³யாநஶாலியான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற தி³வ்யதே³ஶத்தை, நிச்சலும்- நித்யமும், தொழ- ஸேவிக்க, வாய்க்குங்கொல்?- கிடைக்குமோ, நித்யமும் ஸேவிக்கும்படி என்றைக்குக் கிடைக்கப்புகுகிறதென்று ஶங்கிக்கிறபடி. ||௩||

மூ—வாய்க்குங்கொல்நிச்சலுமெப்பொழுதுமனத்தீங்குநினைக்கப்பெற* வாய்க்குங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும்
வயல்சூழ்திருவாறன்விளை* வாய்க்கும்பெரும்புகழ்மூவுலகீசன்வடமதுரைப்பிறந்த* வாய்க்குமணிநிறக்க
ண்ணபிரான்றன்மலரடிப்போதுகளே* ॥ ச ॥

மலரடிப்போதுகளென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமிருத்திவணங்கப்* பலரடியார்முன்பருளியபாம்பணையப்ப
னமர்ந்துறையு* மலரின்மணிநெடுமாடங்கணீடுமதிள்

ஆ—(வாய்க்குங்கொல்) ஸ்ரீமதுரையிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளுகையாலே யதார்த்தமான
ஸ்வாத்மகுணங்களையும் ரூபகுணங்களையுமுடையனாயிருந்த வவனெழுந்தருளியிருந்த திருவாறன்விளையிலே
அவன்றிருவடிமலர்களை நெஞ்சாலென்றநுஸந்திக்கக்கூடுமென்கிறார். । ச ॥

(மலரடிப்போதுகள்) தன்றிருவடிமலர்களை யென்னெஞ்சத்தெப்பொழுது மிருத்திவணங்கித் திருவாய்
மொழிபாடியநுஸந்திக்கும்படி திருவனந்தாழ்வான்முதலாகவுள்ள பலரடியார்முன்பருளிய ஸர்வேச்வராணிக

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— வடமதுரைப்பிறந்தவாய்க்கும்பெரும்புகழென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுரையி
லேயித்யாதியால) வாய்க்கும்மணிநிறமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரூபவேத்யாதியால்) ஸ்ரு
யமேவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்) । ச ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வணங்கவென்கிறதற்குப் ப்ரகாராந்தரமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கியித்யாதியா

ஈ— வடமதுரை - உத்தரதேசஸ்தமான ஸ்ரீமதுரையிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனை, வாய்க்கும் -
அத்தாலேவாயாநிற்கிற, மதுரையிலே யவதரிக்கையாலே ஸத்யம்ப்ரகாசியாநிற்கிறவையான வென்ற
படி. பெரும்புகழ் - அவதாரவிஷயங்களான கல்யாணகுணங்களையுடையவனை, மூவுலகீசன் - த்ரிவிதவேத
நாவேதநநியந்தாவான, வாய்க்கும் - ஸமீபாநிற்கிற, அவதரிக்கையாலே மிகவும்ப்ரகாசியாநிற்கிறவென்ற
படி. அணி - அலங்காரமான, அதிமநோஹரமானவென்றபடி. நிறம் - காந்தியையுடையவனை, கண்ணபி
ரான்றன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை மஹோபகாரகனுடைய, தன்னென்றுஸ்வாமித்வாநுஸந்தாநம். மலர் - விகஸித
ங்களான, அடிப்போதுகளை - சரணகமலங்களை, போது - புஷ்பம், இங்குகமலம்விவக்ஷிதம். இதுக்கு நி
னைக்கவென்கிறதோடேயந்வயம். ஈங்கு - இந்தலோகத்திலே, வாய்க்கும் - பஹுமாநமாகஸமீபாநிற்கிற, க
ரும்பும் - இக்ஷுக்களும, பெரும - பெரியதுகளான, கரும்புகளுக்கும்நிழலாம்படி யுன்னதங்களானவென்றபடி.
செந்நெலும - சிவந்தகதிர்களையுடையவையான நெலலுபபயிர்களுமான, வயல் - கழனிகளாலே, சூழ் - பரி
வ்ருதமான, திருவாறன்விளை, திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, நிச்சலும் - நித்யமும், எப்பொழு
தும் - ஸர்வகாலக்ஷணந்தோறும், மனத்து - மநஸ்ஸிலே, நினைக்கப்பெற - த்யானிக்கப்பெறுகைக்கு, பெறவென்
கிறவித்தாலே த்யானிக்கையே பேறென்றுதோற்றுகிறது. "ஸம்வத்ஸரேண ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டி:" என்றதிறே! வாய்க்
குங்கொல் - கிடைக்குமோ. ॥ ச ॥

மலர் - விகஸிதமான, அடிப்போதுகள் - தன்றிருவடித்தாமரைகளை, என்னெஞ்சத்து - என்னுடையமந
ஸ்ஸிலே, எப்பொழுதும் - ஸர்வக்ஷணங்களிலும், இருத்தி - ப்ரதிஷ்டிதங்களாக்கி, வணங்க - நான்ஸேவிக்
கும்படி, திருவாய்மொழிபாடி யநுஸந்திக்கும்படியென்கை. இதுக்கருளியவென்கிறதோடே யந்வயம். பலரடி
யார்முன்பு - ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் ஸ்ரீபராசரபகவான் முதலாழ்வார்களென்கிற வி
த்தனைபேர்களான வடியார்முன்னே, அடியார் - தாஸ்யரஸிகர்கள், அருளிய - என்பக்கல விசேஷித்துக்ரு
பைபண்ணினவனை, "பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே" என்று முதலிகளெல்லாருமிருக்க
ச்செய்தே திருவடிபக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினாப்போலே யென்றுகருத்து. பாம்பணை - நாக
சயநனை, அப்பன் - உபகாரகன், அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதனாய், அத்தேசவாஸத்திற்காட்டில் வே
றொன்றை யபிஸந்திபண்ணாமலென்றபடி. உறையும் - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமான, மலரில் - புஷ்ப
ங்களையுடையவையான, இல்லென்றதுஷஷ்டீ-யம், புஷ்பாலங்க்ருதங்களானவென்றபடி. மணி - ரத்நமயங்களா
ன, நெடு - உத்துங்கங்களான, மாடங்கள் - ஸௌதங்களையும், நீடு - உந்நதங்களான, மதிள் - ப்ராகா

ரு—திருவாறன்விளை* யுலகுமலிபுகழ்பாட நம்மேல்வினையொன்றுமில்லாகெடுமே* ॥ரு॥

ஒன்றுமில்லா கெடுமுற்றவுந்தீவினையுள்ளித்தொழுமின்றொண்டீர்* அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தா* னென்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சந்துதிப்பவுள்ளேயிருக்கின்றபிரா* னின்றவணி திருவாறன்விளையென்னுநீணகரமதுவே* ॥சு॥

நீணகரமதுவேமலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருவாறன்விளை* நீணகரத்துறைகின்றபிரானெடுமால்கண்ணன்விண்

ணமர்ந்துறையும் திருவாறன்விளையினுடைய வுலகமலிபுகழ்பாட நம்முடையக்லேசமெல்லாந்தீரும், திருவாறன்விளையைப்பாடுங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ॥ரு॥

(ஒன்றுமில்லாகெடும்) அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தருளி அத்திருமணம்புணர்ந்தருளின திருவழகையென்றுமென்னெஞ்சந்துதிப்ப வென்னெஞ்சுள்ளேபுகுந்திருக்கிற பிரான் நின்றவணிதிருவாறன்விளையென்னும் நீணகரமதுவே உள்ளித்தொழுமின்தொண்டீர்? உங்கள்ஸகலது:க்கங்களும்போமென்கிறார். ॥சு॥

ல்) பாம்பணையென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானித்யாதியால்) ॥ரு॥
பாட்டுக்குவிஷயமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையைப்பாடுங்கோளித்யாதியால்)

✻ ஆறும்பாட்டு. ✻

என்னெஞ்சந்துதிப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்திருமணமித்யாதியால்) ॥சு॥

ரங்களையுமுடைத்தான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்தினுடைய, இதுக்குப்புகழோடேபயம். உலகமலி - லோகத்திலேமலிந்ததான, ஸர்வாதிகமானவென்றபடி. புகழ் - கீர்த்தியை, பாட - பாடினால், நம்மேல்வினை - நம்முடையமேலேயிருக்கிறகர்மங்கள், ஒன்றுமில்லா - சேஷத்தும்இல்லாமல், கெடும் - நஷ்டங்களாம். ॥ரு॥

அன்று - சிசுபாலன் விவாஹம்பண்ணுவிப்பதாக ஸந்நத்தனாய் வந்திருந்த காலத்திலே, அங்கு - அந்த ராஜஸபையிலே, அமர் - யுத்தத்திலே, வென்று - ஜயித்து, சிசுபாலாதிகளை யிதிசேஷ:. நங்கை யுருப்பிணியென்று மாறியனுபிப்பது. நங்கை - ஸௌந்தர்யாதி பரிபூர்ணையான, நங்கை - பூர்ணை. உருப்பிணி - ருக்மிணிப் பிராட்டியினுடைய, அணி - அலங்காரபூதகளான, அணி - அலங்காரம். ஸாகவாத்யவஸர: நெடும் - பெரியதுகளான, அதிசயிதமஹாத்ம்யங்களானவென்றபடி. தோள் - புஜங்களை, புணர்ந்தான் - ஸம்ச்லேஷித்தவனான, என்றும் - ஸர்வதிநங்களிலும், எப்போதும் - ததாவி ஸர்வக்ஷணங்களிலும், என்னெஞ்சம் - என்னுடைய நெஞ்சானது, துதிப்ப - ஸ்தோத்ரிக்கும்படி, அவ்வவதாரத்தையு மவ்வழகையுங்கொண்டாடும்படியென்றபடி. உள்ளே - என்னெஞ்சுக்குள்ளே, இருக்கின்ற - ருக்மிணிப்பிராட்டியை ஸ்வீகரணம் பண்ணினபோதுள்ளவத்திருக்கோலத்தோடே வந்திருக்கிறவனான, பிரான் - உபகாரகன், நின்ற - எல்லாருங்கண்ணாலே காணும்படி நின்றருளுகிற ஸ்தலமான, அணி - ஜகதலங்காரமான, திருவாறன் விளையென்னும் - திருவாறன் விளையென்கிற, நீணகரமது - அந்தப்ரஸித்தமான உத்தமநகரத்தை, நீள்நகரமென்கிறவிடத்திலே ளகாரலகாரவிகாரா நகாரோ உபயோகாபாவ ஸுகரதேசம். தொண்டீர் - ஸமவிஷயத்திலே ஸாவதானமுடையவர்காள்? தொண்டு - ஸாபேக்ஷம், தொண்டுடையவர் தொண்டர், தொண்டீரென்று ஸம்போதந. உள்ளி - உபாஸித்து ஹ்ருதயத்தாலே அநுஸந்தித்து, தொழுமின் - ஸேவியுங்கோள், தீவினை - க்ரூரபாபங்கள், ஒன்றுமில்லா - சேஷத்தும் நிற்கமாட்டா, முற்றவும் - க்ருத்ஸ்நபாபமும், கெடும் - நஷ்டமாய்விடும், கெடுமென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோப:. ॥சு॥

அதுவே - அந்ததிருவாறன்விளையே, நீணகரம் - தீர்க்காகாரமிருந்து ஸகலவிபவகோபுரங்களும் பண்ணும்படியான ப்ராசுர்யமும், மலர்ச்சோலைகள் - ஸம்பந்நகுஸுமாதிராமமான வ்ருக்ஷங்களாலே, சூழ - வரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளைநீணகரத்து - திருவாறன்விளையாகிற உத்தமநகரத்திலே, உறைகின்ற - நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனான, பிரான் - என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்த உபகாரகனான, விண்ணவர்கோன் - நித்யஸூரிநாயகனான, நெடுமால் - ஆச்ரிதர்பக்கலிலே தீர்க்கவ்யாமோஹத்தை யுடையவனான, கண்ணன் - அதவா க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்தவனான, வாணபுரம்புக்கு - பாணாஸுரனுடைய

மூ—ணவர்கோன்* வாணபுரம்புக்குமுக்கட்பிரானைத்தொலையவெம்போர்கள்செய்து* வாணனையாயிரந்தோடுணித்தான்சரணன்றிமற்றொன்றிலமே* ||எ||

அன்றிமற்றொன்றிலநின்சரணேயென்றகலிரும்பொய்கையின்வாய்* நின்றுதன்னீள்கழலேத்தியவானையின்னெஞ்சிடர்தீர்த்தபிரான்* சென்றங்கினிதுறைகின்றசெழும்பொழில்சூழ்திருவாறன்விளை* யொன்றிவ

ஆ— (நீணகரமதுவே) திருவாறன்விளையென்னும நீணகரமதுவே ஸர்வர்க்கும் ப்ராப்யம், அதுபெறுகைக்குபாயம் அதிலேநின்றருளின அவன், அவனுகிறான் அயர்வறுமமரர்களதிபதியோடு ரநந்தவைத்து ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே யாஶ்ரிதவிஷயாணாகுணோதகவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநைகஸ்வபாவனான க்ருஷ்ணன், அவனல்லதுபாயமில்லை, அவனை ஶரணம்புகுங்கோளென்கிறார். ||எ||

(அன்றிமற்றொன்றிலம்) ஶரணமபுக்கால் நம்மபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமோவென்னில், ஸர்வாபேக்ஷித

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

இ— நீணகரமதுவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனித்யாதியால்) நீணகரத்துறைகின்றபிரான்சரணென்கிறவிஷயங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுபெறுகைக்கித்யாதியால்) நெடுமாலித்யாதிதோள்துணித்தானித்யந்தத்துக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (அவனுகிறானித்யாதியால்) அதில்நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலேயித்யாதியால்) பண்ணியருளினவென்கிறதற்கு க்ருஷ்ணனுடைய நயம். வாணபுரமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) அன்றிமற்றொன்றிலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனல்லதித்யாதியால்) இதுக்குப்ஸர்வதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) ||எ||

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

அகலிரும்பொய்கையின்வாய் நின்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸரஸீத்யாதியால்).

ஈ—ஸ்தாநத்தைப்ரவேஶித்து, முக்கட்பிரான்- ப்ரபலரக்ஷகஸ்வாமிகமான நேத்ரத்ரயத்தையுடைய பாணாஸுரனுக்குரக்ஷகனான ருத்ரனை, இதுக்குப் போர்கள்செய்தென்கிறதோடே அந்வயம். கண்பிரான் என்கிறவிடத்திலே ணகாரஸ்ய பகாரேபரே டகாராதேஶ:. தொலைய - ஸர்வஜ்ஞனும்படி, பாணாஸுரரக்ஷணம்பண்ணினது போருமென்று உபரதனும்படியென்கை. வெம்போர்கள்செய்து - க்ரூரங்களான யுத்தங்களைப்பண்ணி, வெம்என்று - உக்ரம், போர் - யுத்தம், ருத்ரனை யுத்தங்களைப்பண்ணியென்று அநேகத்வம் ப்ரஸித்திஸம்வாதவஶம். வாணனை - பாணாஸுரனை. ஆயிரந்தோள் - ஸஹஸ்ரஸங்க்யங்களான ஹஸ்தங்களை, அநேகத்வம். துணித்தான் - சேதித்தவன், சரண் - ஶரணம், திருவாறன்விளையை ப்ராபிக்கைக்குபாயம் என்றபடி. அன்றி - அவனன்றிக்கே, மற்றொன்றிலம் - வேறொரு வுபாயமுடையோமல்லோம். ||எ||

அகல்- விஸ்தீர்ணமான, இரும்- பெரியதான, அகாதமானவென்றபடி. பொய்கையின்வாய்- ஸரஸ்ஸினுடைய இடத்திலே, வாய்- இடம். நின்று- க்ராஹக்ரஸ்தனுப்க்கொண்டு வழிக்கமாட்டாதேநின்று. இதுக்கேத்தியவென்கிறதோடே அந்வயம். நின்சரணேயன்றி- உன்திருவடிகளேயொழிய, மற்றொன்றிலமென்று- வேறொரு கதியுடையோமல்லோமென்று, தன்- தன்னுடைய, நீள்- நீளுமவையான, ஆவணிருந்தவிடத்தளவும் வரத்தக்கவையான வென்றபடி. கழல்- திருவடிகளை, ஏத்திய- ஸ்தோத்ரம்பண்ணின, ஆனையின்- ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய, நெஞ்சிடர்- மநஸ்ஸில் து:க்கத்தை, தாஸஸ்வாமிகங்களை திருவடிகளிலே சாத்தப்பெற்றிலேனென்கிற மநோது:க்கத்தையென்றபடி. தீர்த்த- நிவாரணம்பண்ணினவனுன, பிரான்- உபகாரகன், ஆனையிடரைப் போக்கினதுவும் தமக்குபகரித்ததாக நினைத்திருக்கிறார். சென்று- ஆதராதிஶயத்தாலே வந்து, அங்கு - அவ்விடத்திலே, இனிது - இனிதாக, ஸுகமாக உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிறஸ்தலமான, இது ஊருக்குவிஶேஷணம், செழும் - அழகியதான, பொழில் - உத்யாநங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யநகரத்தை, ஒன்றி- கிட்டி, வலஞ்செய்ய - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுகை

மூ— லஞ்செய்யவொன்றுமோ தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவே* ॥அ॥

தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித்தெளிவிசும்பேறலுற்றால்* நாவினுள்ளுமுள்ளத்துள்ளுமமைந்ததொழிலினுள்ளுநவின்று* யாவரும்வந்துவணங்கும்பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை* மேவிவலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொலென்னுமென்சிந்தனையே* ॥௯॥

ஆ—ஆனைப் பாராமதனை ஸ்ரீமஜ்ஜாதுராழ்வானுடைய பாபத்தையெல்லாம்போக்கி யவனைரக்ஷித்தருளின பாராமதவத்ஸலனல்லனோ திருவாறன்விளையிலே யிருக்கிறான், அவன்நம்முடைய ஸமேக்ஷிதஞ்செய்தருளும் ஆதலாலுங்களுடைய ஸம்ஸாரதுகங்களும்போம்படி திருவாறன்விளையிலே போய்அநுபவியுங்கோளென்கிறார். ॥அ॥

(தீவினை) திருவாறன்விளையேயோ ப்ராப்யம், திருநாடன்றோவென்னில்? நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிபந்தகராய்த்தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையைக்கண்டால் திருநாட்டைவிட்டு இத்தையே ப்ராப்யமாகக்கொண்டு ஸகலகரணங்களாலுமநுபவிப்பர் திருநாட்டிலுள்ளார்க்கு மிதுவேப்ராப்யம், என்னெஞ்சம் திருவாறன்விளையை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமேயோவென்று மநோரதியாநிற்கும், அதுவே ப்ராப்யமென்கிறார். ॥௯॥

இ—அன்றியிதுாதிக்கும் தன்னீள்கழலேத்தியவென்கிறதற்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாராமதனை வென்று) ஆனையின்நெஞ்சிதுாதி விளையிடர்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஜ்ஜேந்த்ராதிஇரு க்கிறானென்னுமளவாலே) இவ்வளவுக்கும் பரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிதுாதியால்) த்ருதீய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதுாதியால்) ॥அ॥

❋ஒன்பதாம்பாட்டு.❋

திருவாறன்விளை ஸர்வர்க்காச்ரயிக்கைக்காக வீச்வரனாலே வரிகளவுமாயிருக்க வித்தை நிவ்ருத்தப்ரதிபந்தகராய்த் திருநாட்டிலேபோமவர்கள் வந்தநுபவிப்பரென்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகை யபிமதமன்றோ வென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (திருவாறனிதுாதியால்) தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்ததுாதியால்) த்விதீயபாதத்திலபிப்ராயஸ்வீகரிக்கிற பாவார்த்தையருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையைக்கண்டாலிதுாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதுாதியால்) யாவருமென்கிறபதத்திலே யபிப்ரேதமானபாவார்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயிதுாதியால்) பாட்டுக்குப் பரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேப்ராப்யமென்று) ॥௯॥

மா— தீவினையொன்றும் – க்ருத்ஸ்நபாபங்களொன்றும், ஓவென்றுஸம்போதநம். வாரீர்ஜநங்காளென்றபடி. உள்ளத்தின்சார்வு - உள்ளத்திலேசார்வையுடையவை, அல்ல - மநஸ்ஸிலேஸ்திதியுடையவையல்ல, மநஸ்ஸிலேநிற்கமாட்டாதே நசித்துப்போமென்கை. ஆதலாலங்கேபோய் அநுபவியுங்கோளென்று தாத்பர்யம். ॥அ॥

என்சிந்தனை- என்னுடைய சிந்தையானது, என்னுடைய மநோரதமானதென்றபடி. இதுக்குக் கூடுங்கொலென்று மென்கிறத்தோடே யந்வயம். தீவினை- க்ருத்ஸ்நபாபங்கள், உள்ளத்தின்சார்வு- மநஸ்ஸிலே சார்வையுடையவை, மநஸ்ஸிலே ஸ்திதியை யுடையவை. அல்லவாகி- அல்லாதவைகளாய், ஸமூலம் நிவ்ருத்தங்களாயென்றபடி. தெளிவிசும்பு- தெளிவைக் கொடுக்கு மாகாசத்தையுடைய, பரிபூர்ணாநுபவஸ்தானமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தினுடைய வென்றபடி. ஏறல்- ஆரோஹணமானது, உற்றால்- கிட்டினால், உறுகை- கிட்டுகை, ப்ரதிபந்தகங்களும் நிவ்ருத்தங்களாய் ஸ்ரீவைகுண்டாரோஹணமும் வந்து கிட்டினாலென்று பாவார்த்தம், இதுக்கு வணங்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். நாவினுள்ளும்- வாக்கிலும், உள்ளத்துள்ளும்- மநஸ்ஸிலும், அமைந்த- அந்த வாக்மநஸ்ஸுகளுக் கநுரூபமாம்படி பரிபூர்ணமான, அமைவு- பர்யாப்தி, தொழிலினுள்ளும்- காயிகவ்யாபாரங்களிலும், த்ரிவிதகரணங்களாலே யென்றபடி. நவின்று- அப்யஸித்து, நவிலுகை- அப்யஸிக்கை. ஆதராதிசயத்தாலே பரிபூர்ணாநுபவித்தென்றபடி. யாவரும் எல்லாரும், முக்தராய்ப்போவாரெல்லாருமென்றபடி. இது நித்யஸூரிகளுக்கு முபலக்ஷணம். வந்துவணங்கும்- இவர்களெல்லாரும் வந்து ஸேவிக்கிற ஸ்தானமான, பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை- உத்யானங்களை யுடைத்தான திருவாறன்விளையாகிற வந்தநிவ்ருதேசத்தை, மேவி- ஆச்ரயித்து, வலம்செய்து- ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கைதொழ- கைகளாலேயஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநுபவிக்க, கூடுங்கொலென்னும்-

மூ—சிந்தைமற்றொன்றின் றிறத்ததல்லாத்தன்மைதேவபிரானறியுஞ்* சிந்தையினாற்செய்வதானறியாதனமாயங்களொன்றுமில்லைச்* சிந்தையினாற்சொல்லினாற்செய்கையானிலத்தேவர்குழுவணங்குஞ்* சிந்தைமகிழ் திருவாறன்விளையுறைதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே * ॥ ய ॥

தீர்த்தனுக்கற்றபின்மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணித் தீர்த்தனுக்கே* தீர்த்தமனத்தனனாகிச்செழுங்

ஆ—(சிந்தை) திருநாடு ப்ராப்யம், என்னுமதுவலிஸியாலே யும்மைத்திருநாட்டேறக்கொண்டெழுந்தருளிற்செய்வதென்னென்னில, திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கைக்கு விரோதியான பாபத்தைப்போக்கியென்னைத்திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கப்பண்ணினபின்பு திருவாறன்விளையென்றால் என்னெஞ்சுதாழ்ந்துகிடக்கும்படியறியாரோ, ஸர்வஜ்ஞனல்லரோவென்கிறார். ॥ ய ॥

(தீர்த்தனுக்கற்றபின) திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கைக்கு விரோதியானவென்னுடைய பாபத்தைப்போக்குகையாலே பவித்ரம். அதிலநின்றருளின வெம்பெருமான் அதிலும்பவித்ரம். அவனை

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

இ—திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றை யென்னெஞ்சறியாதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸங்க்ரஹமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வதரிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டிலித்யாதியால்) தீர்த்தனுக்கென்கிறவசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையேப்ராப்யமித்யாதியால்) தாரீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையென்றாலித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனல்லரோவென்று) ॥ ய ॥

✻ நிகமனம். ✻

மனத்தனாகியித்யஸ்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனித்யாதியெம்பெருமானென்னுமன

ரச—கிடைக்குமோ வென்று நினையாநின்றது. ॥ கூ ॥

நிலத்தேவர்குழு - பூஸுரரான பாகவதருடையஸமூஹமானது, குழு - ஸமூஹம், சிந்தையினால் - மநஸ்ஸாலே, சொல்லினால் - வாக்காலே, செய்கையினால் - காயிகவ்யாபாரத்தாலே, வணங்கும் - ஸேவியாநிற்கிற, இவ்வூருக்குவிஶேஷணம். சிந்தைமகிழ் - ஸமாஶ்ரயிக்கிறவர்களுடைய சித்தத்தை யாநந்திப்பிக்கிறதான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, உறை - வஸியாநிற்கிற, தீர்த்தனுக்கு - தீர்த்தனுக்கு, பரமபாவநஸ்வபாவனுக்கென்றபடி. அற்றபின்னே - அறுதியாகத்தீர்ந்தபின்பு, அவ்வூரிலெம்பெருமானுக்கே யநந்யார்ஹஶேஷமாக வத்யவஸித்துத்தீர்ந்தபின்பென்றபடி. சிந்தை - என்னுடையசித்தமானது, மற்றொன்றின் றிறத்ததல்லாத்தன்மை - திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றின்விஷயத்திலேயிராத ஸ்வபாவத்தை, இங்குவேறென்றது திருநாட்டை. அதின்பேர்சொல்லுகையுங்கூட ஸஹ்யமாகையாலே வேறொன்றென்று ஸாமாந்யமாகநிர்தேஶிக்கிறார். திறம் - விஷயம், திறத்திலேயிருக்குமது திறத்தது, தன்மை - ஸ்வபாவம், வேறொன்றையுமுத்தேஶ்யமாக வுடைத்தாயிராத ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. தேவபிரான் - நித்யஸூரிநாயகன், அறியும் - அறிவன், சிந்தையினால் - என்னுடையமநஸ்ஸாலே, செய்வ - செய்யப்பட்டவையான, மாயங்கள் - ஒருவர்க்குந்தெரியாதே மறைக்கப்பட்டவர்த்தங்கள், தானறியாதன - ஸர்வஜ்ஞனானதானறியாதவைகள், ஒன்றுமில்லை - என்னுடையமநஸ்ஸிலேயிருக்கிற வர்த்தங்களிலே அவனறியாததொன்றுமில்லையென்றபடி. ஆதலாலென்னைத் திருவாறன்விளையிலேதானே கொண்டுபோய்ச்சேர்ப்பனென்றுகருத்து. ॥ ய ॥

தீர்த்தனுக்கு - பாவநஸ்வபாவனானவனுக்கு, அற்றபின் - அநந்யார்ஹஶேஷமாகத் தீர்ந்தபின்பு, மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணி - வேறொருபாயமில்லையென்று நிஶ்சயித்து, தீர்த்தனுக்கே - திருவாறன்விளையிலேயிருக்கிற பரமபாவநனுக்கே, தீர்த்த - அத்யவஸிதமான, ஸ்ரீவைகுண்டநாயனையும்விட்டு இவனுக்கேயடிமையாக வத்யவஸிதமானவென்றபடி. மனத்தனாகி - மநஸ்ஸையுடையவனாய், செழும் - செழித்ததான, ஆத்மகுணங்களைச் செழிப்பிக்குமதானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - திருநகரியிலே

மூ—குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீர்த்தங்களாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லார்களைத்தேவர்வைக* தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்துநல்கியுரைப்பர்தந்தேவியர்க்கே* ௧௧

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸூக்திவாஹித்த திருவாய்மொழிகள் இவைவல்லா ரவைற்றிலும்பவித்ராத்மகரென்று ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள்ஸத்கரித்துக்கொண்டு தங்கள் பத்நிகளுக்குச் சொல்லுவரென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—வாலே) அதில்நின்றருளினவெம்பெருமான் பாவத்தைப்போக்குகையாலே பவித்ரமென்றபடி. பவித்ரஸ்பர்ஶத்தாலே தீர்த்தஸ்பர்ஶம்வ்யாவ்ருத்தம். த்ருதீயபாதத்தில் தீர்த்தஸ்பர்ஶத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலுமித்யாதியால்) திருவாய்மொழிக ளதிலும்பவித்ரமென்றபடி. தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவைவல்லாரித்யாதியால்) ஸூக்திவாஹித்ததிருவாய்மொழிகளென்றுமளவு மாழ்வார்தாமாக வருளிச்செய்ததைச்சொன்னபடி. இவைவல்லாரதிலும் பவித்ராத்மகரென்றது — ப்ரஹ்மாதிகள்சொன்னதாக வாழ்வாரநுஸரித்ததைச்சொன்னபடி. ௧௧

ஸ—யிருக்கிற வாழ்வாரருளிச்செய்ததான, தீர்த்தங்கள் - தீர்த்தங்களான, பரமபாவநங்களான. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆயிரம்பாட்டுமாயிரந்தீர்த்தமென்றுகருத்து. இவைபத்தும்வல்லார்களை — இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையு மப்யஸிக்குமவர்களை, தேவர் - ப்ரஹ்மாதிதேவதைகள், வைகல் - ஸர்வதா, ஸர்வவர்ணிகட்கு த்தீண்டலாகாதென்றுப்போலே யொருகாலுமநுஷ்டியன்றிக்கேயென்றபடி. தீர்த்தங்களேயென்று - பரமபவித்ராத்மகரேயென்று, ஏகாரத்தாலே அதில் ஸம்ஶயலேஶமில்லையென்றபடி. இதுக்கு உரைப்பரென்கிறத்தோடேயந்வயம். பூசித்து - பூஜித்து, நல்கி - ஸ்நேஹித்து, தம்தேவியர்க்கு - தங்களுடைய தேவிகளுக்கு. உரைப்பர் - ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே சொல்லாநிற்பர்கள். ௧௧

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(இன்பம்பயக்க.)

வைகுண்டே நித்யயோகாத் ச்ரிதவிபவதயா நந்தகீத்யாட்யபாவாத்
சேஷே சாயித்வரூக்மிண்யபிமதஸமரணாத் பாணதோர்வம்ச நாச்ச ।
க்ராஹக்ரஸ்தேபரக்ஷாவிரசிதவிஷயே ஸந்நிதாநாத்ஸ்திதத்வாத்
ஸ்தோத்ருணாந் தேவஜாதம் விவ்ருணுதி ஹரிஸ்ஸ்வம் ஸதோஷாஹ்யயாயி ॥ ௬௦ ॥
சார்ங்கம் சங்கம் ஸஹிஷ்ணும் ச்ருதிஜநநதமஸ்தம்பநம் ஸ்வேஷ்டரக்ஷாம்
வ்யாக்யாவர்ணம் ஸ்வரக்ஷாக்ரமவிமஜநமோஹாரிதாம் தேஹஸாம்யம் ।
ஸ்வீயாக்ரந்ருத்திகோசம் ஸ்மரணஸவிதஸம்விஸ்பயாஸக்திமாத்ரம்
ஸ்தோத்ரேர்யாஞ்ஜநதாஸ ஸ்வாதிக்ருதவஸஸம்ஸ்வ்ருதேஷ்டம் ஸ்வராஜம் ॥ ௬௧ ॥

(வைகுண்டே நித்யயோகாத்) இன்பம்பயக்கவித்யாதி - பெரியபிராட்டியாருந்தானுமாக நலமந்தமில்லதோர்நாட்டுக்குள்ளே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலும்; (ச்ரிதவிபவதயா) அகலிடமுற்றவுமித்யாதி - கூடுங்கொல்வைகலுங் கோவிந்தனையித்யாதி - வாமநக்ருஷ்ணாதிரூபேண வவதரித்தாச்ரிதர்க்குச் சொல்விற்றுச் செய்யுமவனாகையாலும், (நந்தகீத்யாட்யபாவாத்) வாய்க்கும்பெரும்புகழ் மூவுலகீசன் - நிரவதிககீர்த்தியாலே யாட்யனாகையாலும், (சேஷேசாயித்வ) பாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும் - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையவனாகையாலும், (ரூக்மிண்யபிமத) உருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள் புணர்ந்தான் - ருக்மிணிப்பிராட்டிக்கபிமதஸமயத்திலே யுதவுகையாலும், (ஸமராஜிதபாணதோர்வம்சநாச்ச) வாணபுரம்புக்கு முக்கட்பிரானைத்தொலைய வெம்போர்கள்செய்து வாணனையாயிரந்தோள்துணித்தான் - நெற்றியிலே கண்படைத்தருத்ரனை ரக்ஷகனாகப்பற்றினேம் என்றிறுமாந்து தேவர்களோடேவிரோதித்த வாணாஸுரனிருந்தவிடத்தேசென்று ஸம்ச்ருதரக்ஷகத்வாயத்தாலே அவனுக்கு ரக்ஷகனான ருத்ரனை முன்னே ஸம்ஹாரநாகப்பண்ணி பின்னையவனுடைய வாயிரம்கரங்களைக்கழிக்கையாலும், (க்ராஹக்ரஸ்தேபரக்ஷாஹி:) அகலிரும்பொய்கையின்வாயித்யாதி - ப்ரபலமானமுதலைகையிலே யகப்பட்டநந்யகதியாய்நின்ற மஜேந்த்ராழ்வானைக்ருபைபண்ணி அதில்நின்றும் விடுவித்து ரக்ஷிக்கையாலும், (உசிதவிஷயேஸந்நிதாநாத்) யாவரும்வந்துவணங்கும் பொழில்திருவாறன்விளையதனை - அயர்வறுமமரர்களும் வந்தாச்ரயிக்கும்படி உசிதஸ்தாவ்யமான திருவாறன்விளையிலே யெழுந்தருளுகையாலும், (ஸ்திதத்வாத்) திருவாறன்விளையுறைதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே - தன்னிடத்திலே ப்ரவணரானாரை உசிதவிஷயநிஷ்டராம்படி பண்ணவல்லவசித்தனாகையாலும், திருவாறன்விளை யெம்பெருமான்தன்னை ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறபேர்களுடைய தேவத்தையெல்லாம் ஸதிப்பியாநிற்கிறனென்று "இன்பம்பயக்க" என்கிறதசகத்திலே யாழ்வாராலேயருதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥ ௬௦ ॥

இப்படி ஸப்தமசதகத்தில் பத்துதசகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களானகுணங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

சார்ங்கசங்கையை ஸஹிக்குமவனாய், ச்ருதிகளுடையமஹிமையை ஸதிப்பிக்குமவனாய், தன்னுடையரக்ஷகத்வத்தை வெளியிடுமவனாய், அதினுடையப்ரகாரங்களை ப்ரகாசிப்பிக்குமவனாய், தன்னுடையஸஜ்ஜநஸௌஹார்தத்தை தர்சிப்பிக்குமவனாய், ஸ்வாச்ரிதருடையகூப்பீட்டைப் பரிஹரிக்குமவனாய், அவர்களுக்குவிசதமாக ஸ்ம்ருதிவிஷயனுமாய், சுஸ்யாதிஸித்திகனுமாய், ச்ருதிசரை ஸ்வவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே யோஜிக்குமவனாய், ஸ்தோதாக்களுடையதேவத்தை ஹரிக்குமவனான வெம்பெருமானை ஸப்தமசதகத்திலே ச்ருதிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனாக ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ ௬௧ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ததேவம் ஷஷ்டாங்கம் விஹிதஸவிசேஷப்ரபதநே ஹஸாராஸாரவிவேகஸரிதமப்யப்ரதேவே |
ஸமிக்ஷ்யாவஸ்த்ராஸஹ்யதிரஸநிஷ்டப்ரஸ்ய ஸேவக ஸதத் பஞ்சேந்த்ரியஸம்பவாத் ஸத்ஸம்ஸாரவ்யதி |கரு|
ஸஹ ஸம்ஸாரோத்தரம் ஸ்வாம்ப்ய ஸதீமஹ ஸ்வைப்ரயுக்த்ய ப்ரஸ்தாவ்ய க்ஷ்ய ஸம்பந்த ஸதவிஷயஜ்ஞாப்ருணயிதா |

இச்லோகத்தில் கீழ்ப்பத்துக்களோடே ஏழாம்பத்துக்குள்ளஸங்கதியை அருளிச்செய்கிறார் (ததேவமித்யாதி) ப்ராப்யப்ராபகங்களான ஸௌசீல்யவிக்ரஹகுணாதிவிசிஷ்டனான ஸ்ரீபதிதிருவடிகளிலே அநந்ய ஸாதநமாய் ஆகிஞ்சந்யபுரஸ்ஸரமாக சரணவரணம்பண்ணச்செய்தேயும் தம்மைவைகுந்தம்தலைக்கட்டக்காணாமையாலே விஷண்ணராய் ஆற்றாமையின்மிகுதியாலே 'பஞ்சேந்த்ரியங்களைவிட்டென்னை ஹிம்ஸித்துன்திருவடிகளைச் சேராதபடிபண்ணப்பார்த்தாயாகாதே" என்று 'ப்ரணயாதிசயநாதுவரிதிக்ஷுபாரவம்" என்கிறகணக்கிலே உபாலம்பியாநின்றுகொண்டு ஸ்வநிஷ்டநிவ்ருத்தி தத்ஜ்ஞனை எம்பெருமானை ஸம்பாவிகரித்தருளுகிறாரென்கிறார். |கரு|

இச்லோகத்தில் ஸ்வாநிஷ்டநிவர்த்தகத்வாதிகமான ஏழாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளிலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்துகுணங்களையும் அடைவேஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் (ஸஹஸ்யஜதி) கீழுலகமுண்டபெருவாயாவில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ப்ரபதநம்பண்ணச்செய்தேயும் ஸம்ஸாரம் கைபுகுராமையாலே விஷண்ணராய் நீஎன்னை உன்திருவடிகளிலே சேரவொட்டாதபடி பண்ணுகிறாயாகாதே இப்படிபண்ணுகிறஸாமர்த்த்யத்தாலே உனக்கென்னப்ரயோஜநமுண்டென்று முதற்திருவாய்மொழியிலே எம்பெருமானைவைத்துக்கொண்டுநிற்கையாலே எம்பெருமான் தன்திறத்தில் ஸ்வநிஷ்டர்பண்ணும் ஸாமர்த்யஸம்விகையை ஸஹித்தருளுமவன் என்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியினுடைய திருத்தாயார் எம்பெருமானைநோக்கி இவள்திறத்தென்செய்கின்றாயே என்று மஹிஷிக்கும்பாசுரத்தாலே ஸ்வஜநமஹிஷிஸாம் எம்பெருமானுக்குள்ள ஸக்தியையும் ஸக்திஸம்யக்தவத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஸ்வாச்ரிதமஹிஷிஸாரகனென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் ஸமஸ்தகுணப்ரஸம்பத்தாலே மோஹித்தபிராட்டி பாசுரத்தாலே திருப்பேரைக்குப்போகாமல் நிற்கவல்லேனல்லேனாதேயென்றுகொண்டு எம்பெருமான் ஸ்வாச்ரிதாகர்ஷகத்வப்ரகாசகனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய அவதாராபதாநங்களை அநுஸந்தித்து அவன்பண்ணும்ரக்ஷாப்ரகாரங்களை அநுஸந்திக்கையாலே ரக்ஷாகத்வப்ரகாசகனென்றருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் "ஆன்றுசராசரங்களைவைகுந்தத்தேற்றி" என்கிறபடியே கோஸலஜநபதஜநி ஜங்கமஸ்தாவரஜந்துஜாதத்தை தமத்யதாநப்ரத்யவதாநத்தை திவ்யாவதாநங்களை அநுஸந்தித்து அவன் நிவிஷ்டஜந்துஜாதஸ்மரணனென்றுகொண்டு ஸகலஜநஸமாச்ரயணப்ரகாசகனென்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் "உன்னையொரு

ஶ்ரிதாக்ருஷ்டேர்வேதாஸாரணவிஶதஸ்ருஷ்டி த்ருவிஹவ:ஸ்வாந்தபாலம் ஜநுஸ்தோத்ரத்ருவ்யஸநஜிதஶிவேந்த்ரஹாஸிஹ ॥

கொல்சேர்வதுவே” என்றுகேட்டாரடைய நீராம்படிகூப்பிடுகையாலே எம்பெருமான் ஸ்வாஶ்ரிதர்பண்ணும் க்ருஷ்டநங்களை ஸஹிப்பியாநிற்பனென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் ஸாவநர்வ்ருக்ஷைத்தாலே வ்ருத்யக்ஷஸநோநாகாரமாகத் தோற்றுநிற்கச்செய்தேயும் வாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங்கிடையாமையாலே கரைந்து நோவுபடும் பிராட்டி பாசுரத்தாலே எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதர்நினைக்குந்தோறும் மனதிலேவ்ருகாஶியாநிற்ப னென்றுகொண்டு ஸ்வ்ருதிவிஶதநாக்ஷத்தை உபபாதித்தருளினர். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமாந் தனது ஆஶ்சர்யநாநாவிபூதிகளைக் காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு அவனது விசித்ரவிபூதிகக்ஷத்தையருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் “நீயென்னை இவ்ருக்ருதியிலேயேன்வைத்தா” யென்று எம்பெருமானைக்கேட்க ஜொகோபகாரகாரமாக நம்ஸ்வரூபஸ்வரூபகுணவிபூதிகளை உள்ளீடாக வைத்த திருவாய்மொழியைப் பாடுவிக்கைக்காகவென்று அவன் அருளிச்செய்ய, ‘ஸ்ரீவால்மீகிமஹான் உள்ளிட்டார்நிற்க என்னைக்கொண்டு பாடுவிப்பதே’ என்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய ஸ்தோத்ரவ்ருப்ரகக்ஷகுணத்தை அருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானைக்கவிபாட வினைகளொன்றுநில்லாகெடுமென்றுகொண்டு எம்பெருமாமானுடைய ஸ்தோத்ருஜநாபஹாரகத்தை அருளிச்செய்தார்.

இப்படி ஶாஸ்த்ரஶங்காஸஹகாதிகளாலே எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனென்றருளிச்செய்தாராயிற்றென்கிறார். ॥ கசுா ॥

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீஶைல ஶ்ரீநிவாஸாய மஹாதேஶிகாய நம:,
ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.
ஆழ்வாரெம்பெருமானர் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி-எட்டாம்பத்து.

மூ— தேவிமாராவார்திருமகள்பூமியேவமற்றமரராட்செய்வார்* மேவியவுலகமூன்றவையாட்சிவேண்டுவேண்

---

* திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம். *

ஆ— (தேவிமாராவார்) கீழில்திருவாய்மொழியிலே ப்ரார்த்தித்தபடி பெறுமையாலே க்ருதஜ்ஞஸ்வபாவனாய் எம்பெருமானுடைய ஆச்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களை அதிசங்கைபண்ணும்படி கலங்கி "காணுமா

---

* ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநசேவதிஸ்ரீமத்ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: *

[illegible] ;

[illegible] ॥

* எட்டாம்பத்து. *

இ— தாம்ப்ரார்த்தித்தபடியே ஸம்ச்லேஷிக்கலாம்படி திருவாறன்விளையிலே அவன் எழுந்தருளியிருக்கக் காணுமாறருளாயென்றிவர் இத்திருவாய்மொழியிலே அலற்றுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன அவதாரிக்கிறார்- (கீழில்த்ருஷ்டி) ப்ரார்த்தித்தபடியே பெறுமையாலேயென்றது - நினைத்தக்ஷணத்திலே திருவாறன்விளையைக் காணப்பெறுமையாலே யென்றபடி. அதிசங்கைபண்ணும்படி என்கிறவிடத்தில் "ப்ராப்தேऽப்யாஜ்ஞோக்த ஜ்ஞஸ்வாநந்தே ஸம்ஸ்வர்க்கவ: । ஸஹ்யதோவிரஹந்தே ஸம்ப்ரஶ்லேஷோத்ரஸாக்ஷ்யாங்க" என்கிறச்லோகம் அபிப்ரேதம். காணுமாறருளாயென்கிறவித்தாலே த்ருஷ்டாபாத்ருஷ்டமென்கிற ஸம்ச்லேஷகுணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. அதாவது:— ஆச்ரிதர்காணவேணுமென்று இசைத்தால் அவனுக்குத்தான்த்ருச்யனாகை. இப்பத்தினுடைய ஆதியிலே இப்படிசொல்லுகையாலே ஸம்ஜ்ஞாநாநுவர்த்தநம் இப்பத்துக்கெல்லாம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இத்தால்கீழ்ப்பத்திலே அநிஷ்டநிவர்த்தகத்வத்தைச்சொல்லி இப்படி அநிஷ்டநிவர்த்தகனும் தனக்குஸ்வாதீனமாகிலும் இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளெல்லாம்

ப— தேவிமாராவார்- உனக்கநுரூபவ மஹிஷிகளாயிருப்பார், திருமகள்பூமி- ஸ்ரீதேவியும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும், ததிம்மித ஸ்வாமிநனைக்கொண்டு நீ கார்யம் செய்யும்படி உனக்கு ஸஹதர்மசாரிகளாயிருப்பார் ஸ்ரீஸூக்திகள், இப்படி "நகஸ்ஸ்ரீர்நாபாராஜ்ஞாதி" என்பாரும் அருகேயிருக்க எனக்கு க்லேசப்படவேண்டின ஹேது வென்னென்று கருத்து. ஏவ- நீ ஆஜ்ஞாபிக்க, கைங்கர்யம் ப்ரியமானப்போலே "ப்ரியகாரிதிகாரம்வது" என்கிறபடியே ஏவி அடிமை கொள்ளுகையும் மிகவும் ப்ரியமாயிருக்குமிறே; "க்ஷாமம்ஹீரயாவாவா" என்கிற ச்லோகத்தை இங்கே அநுஸந்திப்பது. ஆட்செய்வார்- கைங்கர்யம்பண்ணுவார், மற்றமரர்- ஸ்ரீஸூரிகளுக்கு வேறான அமரர், அவர்களுக்கு ப்ரதிநிதிகளான அமரரென்றபடி. ஸ்வநதட வாஸிஷ்டமத்தாலே பிராட்டிமாருக்குப் பிறக்கும் ரஸாதிசயம் அவர்களோடவனுக்கு கைங்கர்யம் பண்ணப் பெறுகையாலே தங்களுக்கு மூண்டாகையாலே அவர்களோடு தாதாத்ம்யமாக விகல்பிக்கலாம்படி இருக்கிற நித்யஸூரிகளென்கை. "வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு" என்கிறபடியே இவர்களெல்லோரும் ஸாக்ஷிகாரமாயிருக்க நான் க்லேசப்படுவதே என்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸௌஹ்ருதத்தில் குறையுண்டாகில் கார்யம் செய்யமுடியுமோ வென்னில்; மேவிய- ஸம்பந்திகளான, ஆச்ரிதமானவென்றபடி. "ஐச்வர்யமோஹி ப்ரஹாவாஸ்ஸம்" என்கிறபடியே உன்பக்கல் பொருந்தினவையான என்கை. உலகமூன்றவை- அந்த ப்ரஸித்தங்களான மூன்று லோகங்கள். லோகத்ரயமிதிலோகம், ப்ராஜ்யம், த்ரிவிதசேதநங்களென்றபடி. ஆட்சி- ஆளப்படுமவை, நியாம்யங்களென்றபடி., வேண்டுவேண்டு- இந்த ஐச்வர்யத்துக்கு தத்கார்யங்களிலே வேண்டின வேண்டினவையான

மூ—டுருவநின்னுருவம்* பாவியேன்றன்னையடுகின்றகமலக்கண்ணதோர்பவளவாய்மணியே* யாவியேயமுதே யலைகடல்கடைந்தவப்பனேகாணுமாறருளாய்* ||க||

காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக்கண்ணநீர்களலமரவினையேன்* பேணுமாறெல்லாம்பேணிநின்பேரே

ஆ— றருளாய்" என்றுகூப்பிடுகிறார். ஏகஸ்மின்நபி நயநாயகனாய் ஶேஷஶேஷாஶந ஶரீரவ்யூஹ நாநாவிதாநந்த பரிஜநபரிசாரிகா பரிசரித சரணயுகளனாய், நிகிலஜந நிர்மாணத்ராண ஸம்ஹாராதிலீலனாய், ஆஶ்ரித பரித்ராணார்த்தமாக ஜந்மாநந்தவிக்ரஹனாய், ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்யாதி ஶேஷகுணநிதியனாய், ஸர்வாஜ்ஞவிதேயஸர்வலோகனாய், நீலரத்நவர்ணனாய், எனக்குதாரகனாய், போக்யனாய், ப்ராணதஜநஸஞ்ஜீவநக்ஷமனாய் இருந்த- உன்னைக்காணுமாறருளாயென்கிறார். ||க||

இ—ஸகலஸந்தாநமாகவே செய்தருளுமென்னுமிடத்தை இப்பத்திலேயருளிச்செய்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும்ஸங்கதிதயாகிறது. இவ்வர்த்தத்தை "ஆஶாநிவேஸம்ஸாரம்" என்று ஆயர் அருளிச்செய்தார். *

முதற்பாட்டு

பூமிபிரணத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏகஸ்மிந்நாதியால்) ஏவமற்றமாராட்செய்வார்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷதயாதியால்) உலகமூன்றவையாட்சிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) பாவியேன்றன்னையடுகின்ற கமலக்கண்ணதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யேத்யாதியால்) ஆவியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குதாரகனென்று) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யனென்று) அலைகடல்கடைந்தவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணதேத்யாதியால்) ||க||

ஶா— உருவம்- ரூபங்கள், நின்னுருவம்- உனக்கு திவ்யவிக்ரஹங்கள், பாவியேன்றன்னை- உன்னழகுகளை யநுபவிக்கப் பெறாதபடி பாவத்தையுடையவனான வென்னை, பாவத்தையுடையவன் பாவியான். இஸ்வபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது பாவியேன் என்று ரூபமாயிருக்கும். தன்னை யென்று ஸாமாந்ய ப்ரயோகம். அடுகின்ற- வீசியாகின்ற, ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகக் கொண்டு வீசியாகின்ற என்றபடி. கமலக்கண்ணது- கமலஸத்ருஶநயநங்களை யுடைத்தான, கண்ணை உடைத்தானது கண்ணது, இதுமணிக்கு விஶேஷணம். ஓர்பவளவாய் விலக்ஷணப்ரவாளாதரமான, வாய்- அதரம், அத்யாஜ்ஜ்வலப்ரவாளஸத்ருஶாதராஶாலியான வென்றபடி. மணியே- நீலரத்நமே, ஒரு நீலரத்நமானது கமலலோசநமாய் ப்ரவாளஸத்ருஶாதராஶாலியாயிருந்தாப்போலே இருககிறவனே என்றபடி. ஆவியே- ப்ராணனே, விஶ்லேஷித்தால் எனக்கு, ஜீவிக்கப்போகாதபடி இருக்கிறவனே என்றபடி. ஒரு வாயுவிஶேஷமன்று இவருக்கு ப்ராணன், நாய்ச்சிமாரோடும் விபூதியோடும்கூடி அழகிய கண்ணும் வாயும் வடிவுமாயாயிற்றிவருடைய ப்ராணனிருப்பது. அமுதே- நிரதிஶயபோக்யனே; தாரகமான ப்ராணமாத்ரமாய் போக்யவஸ்து புறம்பேதேடவேண்டியிராதே போக்யமும் நீயேயாயிருக்கிறவனே என்றபடி. அலை- தேவாஸுரர்களாலே கடைந்து தலைக்கட்டவொண்ணாதபடி அலையாநிற்கிற, கடல்- ஸமுத்ரத்தை, கடைந்த- மதநம்பண்ணிக்கொடுத்தவனான, அப்பனே- உபகாரகனே, ப்ரயோஜநாந்தர பரருக்கும் அபேக்ஷிதங்களைச்செய்தாகிலும் உபகரிக்குமவனே என்றபடி. காணுமாறு- உன்னை நான் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கும்படி, அருளாய்- நீ க்ருபை பண்ணவேணும். அவர்களுக்குப்போலெனக்குக் கடல் கடையவேண்டா, அவ்வடிவைக்காட்ட அமையும், ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் நீயே என்றிருப்பாருக் கிவ்வளவும் செய்யலாகாதோ என்று கருத்து. ||க||

காணுமாறருளாய் என்றென்றே- உன்னைநான்காணும்படி க்ருபைபண்ணியருளவேணுமென்றலற்றி- பலற்றியே, கலங்கி- ஶோகித்து, கண்ணநீர்கள்- நேத்ரஜலங்கள், அலமர- ப்ரகாஶங்களாய் ப்ரவஹிக்க, வினையேன்- உன்னைக்காணப்பெறாதபடி பாபங்களையுடையவனான நான், பேணுமாறெல்லாம்பேணி- ஆசைப்படும்படியெல்லாமாசைப்பட்டு, பேணுகை- ஆசைப்படுகை. ஆகவும் தூதுவிட்டும் மரணம்புகுதும் மோஹித்துக்கிடந்தும் இப்படி ஸஹஸ்ரப்ரகாரமாக வாசைப்பட்டென்றபடி, நின்பெயரேபிதற்றுமாறு-

மூ— பிதற்றுமாறருளெனக்கந்தோ* காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணா தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே*
பேணுவாரமுதேபெரியதண்புனல்சூழ்பெருநிலமெடுத்தபேராளா* ||௩||
எடுத்தபேராள னந்தகோபன்ற னின்னுயிர்ச்சிறுவனே யசோதைக்* கடுத்த

ஆ—(காணுமாறருளாய்) இப்படிகாணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக் கண்ணநீர்களலமறவினையேன் இதற்குமேல் இல்லையென்னும்படி யாசைபபட்டாலும் உன்திருநாமங்களையே சொல்லிக்கூப்பிடப்பெறுமிதுவோ எனக்கருளுமருள். இங்ஙனன்றிக்கே காணுமாறருளாய் காணவேணுமோவென்னில், காணவேணுமென்ற பேக்ஷித்தாருக்கு ஸகலத்திருமகனும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் வந்துதிருவவதாரம்பண்ணியன்றோ உன்னைககாட்டிககொடுத்தருளிற்று. நெஞ்சாலே அநுபவிக்கலாம்படி உன்னையெனக்கு ஸௌலப்யமாகத் தந்தருளின வரப்ரஸாதனல்லையோ? மற்றுமாசைப்பட்டாரெல்லாருக்கும் உன்னைஸௌலப்யமாகக்கொடுக்குமவனல்லையோ? மஹாவராஹரூபியாய் ஜலத்தையெடுத்து ரக்ஷித்தருளின மஹோபகாரனல்லையோ? காணுமாறருளாய்? யென்கிறார். ||௩||

(எடுத்த) ஸ்வதந்த்ரமாய் எடுத்தாப்போலே எடுத்தநுபவிக்கலாம்படி ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கும் யசோதைக்கும்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— பேணுமாறெல்லாம்பேணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமேல்ஐத்யாதியால்) நின்பெயரபிதற்றுமாறருளெனக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருநாமங்களையேயித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்தில் விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன அவற்றிற்கு ப்ரயோஜநம்சொல்லுகைக்காக வ்யதரிப்பிக்கிறார் (காணவேணுமோவென்று) காகுத்தாகண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தவர்க்கித்யாதியால்) தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்) பேணுவாரமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பெரியவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹாவராஹவித்யாதியால்) ||௩||

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

எடுத்தவித்யாதி ஸ்ரீஸூக்தியிருக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரத்யாதியால்) அடுத்ததோருரு

ஈ—பின்னையும் காணப்பெறுமையாலே யுன்திருநாமங்களையே அலற்றும்படியே. பெயர் - நாமம், பிதற்றுகை— அலற்றுகை, பிதற்றுமாறுஎன்றது காகாக்ஷந்யாயம். எனக்கு அருள்என்று மாறிப்பயிப்பது. எனக்கு - அநந்யசரணனான எனக்கு, அருள் - நீபண்ணும்க்ருபை, உன்னைக்காணப்பெறாதே நான் க்லேசப்பட்டலற்றுகையேயோ நீ யெனக்குப்பண்ணும்க்ருபையென்று பாவம். அந்தோ - அய்யோ! இது விஷாதோக்தி. காகுத்தா - காகுஸ்த, ஸகலபுருஷர்களுடையவாஞ்சிதங்களும் கிடைக்கும் காகுஸ்தவம்சத்திலே பிறந்தவனேயென்றபடி. கண்ணா - க்ருஷ்ண, பெண்பிறந்தாரும் கலந்தநுபவிக்கும்படி ஸுலபனான க்ருஷ்ணனாய்ப்பிறந்தவனேயென்றபடி. தொண்டனேன்கற்பக- தாஸனானஎன்னுடைய கல்பவ்ருக்ஷ, தொண்டன்- தாஸன், இஷ்டபூர்த்தியாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ரூடியாயிருக்கும், ஸர்வாதிவிஷயங்களிலே தாஸனாய்த்திரிகிற எனக்குங்கூட ஸ்நேஹத்தாலே அநுபவிக்கும்படி உன்னைத்தந்தவனேயென்றபடி. கனியே - பழமே, எனக்குபோக்யனானவனேயென்றபடி. பேணுவாரமுதே - உன்னையாசைப்பட்டார்க்கு நிரதிசயபோக்யனானவனே, பெரிய - அதிவிசாலமான, நித்யஸௌக்யஹேதுவானவென்றபடி. தண் - சீதளமான, ப்ரளயமாகையாலே ஸூர்யகிரணஸம்பந்தமில்லாமையாலே அத்யந்தசீதளமானதென்றபடி. புனல் - ப்ரளயார்ணவஜலத்தாலே, சூழ் - வ்யாப்தமான, பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை, எடுத்த - உத்தரித்தவனான, பேராளா - மஹாவராஹரூபனே, காணுமாறு - உன்னைநான்காணும்படி, அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும். ||௩||

எடுத்த - ஸ்வதந்த்ரமாக நீயெடுத்தாப்போலே உன்னைக்கண்டெடுத்தவரான, பேராளன் - மஹாவைபவசாலிரான, ஸௌஹார்த்யிகரானவென்றபடி. நந்தகோபன்தன் - ஸ்ரீநந்தகோபருடைய, இன் - நிரதிசயபோக்யமான, உயிர் - ப்ராணனான, சிறுவனே - பாலகனே, அசோதைக்கு - யசோதைப்பிராட்டிக்கு, அடுத்த

மூ— பேரின்பக்குலவிளங்களிறே அடியனேன்பெரியவம்மானே* கடுத்தபோரவுணனுடலிருபிளவாக் கையுகிராண்டவெங்கடலே* அடுத்ததோருருவாயின்றுநீவாராயெங்ஙனந்தேறுவருமரே* ||ங||

உமருகந்துகந்தவுருவநின்னுருவமாகியுன்றனக்கன்பரானார்* அவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பன்வினையேன்* அமரர்க்கமுதே அகலிடம்புடைசூழடுபடையவித்தவம்மானே* அமரர்தமமுதே

ஆ— ப்ராட்டிகளும் பரமபுருஷனும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனும் அவதாரங்களும் க்ருஷ்ணனும் தவிர்த்தவர்களுக்கும் நிர்வாஹகனாக ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாவதாரத்திலே கொடிய ஹிரண்யனைத்தரித்த ஸௌலப்யத்தை நிரவதிகப்ரீதியோடே அநுபவித்து ஆச்ரிதர்களை வெளிக்காட்டி இன்று நீவருகிறிலை, வாராதொழிந்தால் உன்னுடைய ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்திலே அவிஶ்வாஸம் பண்ணுவாரான ஸாத்விகஜநங்களை எங்ஙனே? தரிக்கும்படியென்கிறார். ||ங||

(உமருகந்து) ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநசீலனாய், ஆச்ரிதபரதந்த்ரனாய், ஆச்ரிதவிரோதி

இடாவாயென்கிறவிடத்திலே ப்ரமாணத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால) அடுத்ததோருருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தவிரோதீத்யாதியால)· கடுத்தவுத்யாதிகிராண்ட என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நவரேத்யாதியால்) எங்கடலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தவிராணேத்யாதியால) அடியனேன்பெரியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதனை வெளிக்கித்யாதியால்) எங்ஙனந்தேறுவருமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாராதொழிந்தாலித்யாதியால) ||ங||

✳நாலாம்பாட்டு.✳

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) அமரர்தமமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதபரதந்த்ரனுமென்று) அசுரர்கணஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவிரோதிநாசகனேத்யாதியால்) என்னுடையாருயிரென்கிறதற்குத்

ஶ— ஸ்வதந்த்ரமாகக்கிட்டின, ஸ்வதந்த்ரமாக ஸுகமானவென்றபடி. இதுகளிறுக்குவிசேஷணம். பேரின்பம்- ஸர்வாதிசயமான, இதுவும் களிறுக்குவிசேஷணம், குலவிளங்களிறே - ஸமூஹத்துக்கு இளங்களிறானவனே, களிறு - கஜம், தேவஸமூஹத்திற்கு ஐராவதம்போலே ஶ்ரேஷ்டனானவனே? யென்றபடி. அடுத்தது - உசிதமான, அடுத்தது - உசிதம், வஜ்ரகொடிய ஹிரண்யாஸுரனை விதாரணஞ்செய்வதற்கு உசிதமானவென்றபடி. ஒருருவாய் - லோகவிலக்ஷணவிக்ரஹனாய். அத்புதமான ஸ்ரீநரஸிம்ஹவிக்ரஹயுக்தனையென்றபடி. போர - யுத்தத்திலே, கடுத்த - கோபமுடையவனான, அவுணன் - ஹிரண்யனுடைய, உடல் - சரீரமானது, இருபிளவா - இரண்டுபிளவாக, இரண்டுகூறாம்படியாகவென்றபடி கையுகிர் - கரநகங்களை, ஆண்ட - ஆண்டவனான, நியமித்தவனானவென்றபடி. நகங்களைவ்யாபரித்தவனென்கை. எங்கடலே - எங்களுடைய ஸமுத்ரமே, ஆச்ரிதவாத்ஸல்யஜலநிதியானவனேயென்றபடி. அடியனேன் - தாஸனானவெனக்கு, பெரிய - பெரியவனான, எட்டவொண்ணாதவிபூதியானவென்றபடி, அம்மானே - ஸ்வாமிந், இன்று நீ வாராய் - எனக்கிப்படி யாவத்துநடவாநிற்கிற விபபோதுமவருகிறுயிலை, உமர் - உன்னுடையவர், உன்னுடையகுணங்களையே ஜீவநமாகவுடையவர்களென்றபடி. எங்ஙனந்தேறுவர் - எப்படிவிச்வஸிப்பர்கள, தேறுகை - விச்வஸிக்கை, ஆச்ரிதரெல்லாருமுன்னை விச்வஸிக்கைக்காக நீயென்னவெகூதிதம் செய்யவேணுமென்றுகருத்து. ||ங||

அமரதுவென்கிறவித்தை அது அமர்என்று மாறியநயிப்பது. அது - அந்தப்ரஸித்தமான, அமர் - யுத்தத்தைப்பண்ணி, உளத்யஸாரஸ்யாதிரூபத்தாலேயுண்டாக்கி, இதுக்கு அவித்தஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். அகலிடம்புடை - விஸ்தீர்ணையான ப்ருதிவியினுடைய பரிஸரமெங்கும், இடம் - ப்ருதிவி, புடை- பரிஸரம், சூழ - வ்யாப்தமான. அடு - ஹிம்ஸகஸ்வபாவமான, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை, படை - ஸேனையை, ஶத்ருஸேனையையென்றபடி. அவித்த - நசிப்பித்தவனான, அவித்தல் - நசிப்பித்தல், அம்மானே - ஸ்வாமிந், அமரர்தம் - அமரர்களுக்கு, தைவஜாதியானவர்க்கென்றபடி. தம்மென்று ஸ்வார்த்தப்ரயோகம், அமுதே - அம்ருதமே, நிரதிசயபோக்யபூதனேயென்றபடி. அசுரர்கணஞ்சே - அஸுரர்களுக்கு நஞ்சாக

மூ— அசுரர்கணஞ்சே யென்னுடையாருயிரேயோ*
ஆருயிரேயோ வகலிடமுழுதும் படைத் திடந் துண்டுமிழ்ந்தளந்த* ॥சா॥

ஆ— நாமஸம்ஹேதுகஸ்வரூபவனுப், எனக்குதாரகனுயிருந்த உன்னுடைய ஆச்ரிதவாத்ஸல்ய நிர்வாஹகார்யமான ஆச்ரிதவாத்ஸல்யகுணமொன்றுமே யெனக்குதாரகம். நீவாராமையாலே அதுவுமென்னுடையபாவத்தாலே பொய்யோவென்று ஸங்கியாநின்றேனென்கிறார். ॥சா॥

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) உமருகந்தஉத்யாதி செய்கைஉத்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவாத்ஸல்யேநத்யாதியால) அதிலநிர்வ்யேஹதஸம்பந்தத்தாலே செய்கையுன்மாயை யென்கிறதற்குத தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஸிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவாத்ஸல்யகுணமென்று) உன்மாயையறிவொன்று மென்கிறவிடத்தி லவ்யயத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமேயெனக்குதாரகமென்று) இதொன்றுமன்றே எனக்குதாரகமாயிருந்தது, இத்தையும் ஸங்கியாநின்றேனென்று கவ்யத்தாலே ஸூசிதமாகிறதென்றுகருத்து. அமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையென்கிறவித்தோடு ஸமாநாதிகரணத்தாலே அறிவுசப்தம் வாத்ஸல்யகுணவிஷயமானவறிவைச்சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. சங்கிப்பன்வினையேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீவாராமையாலே யித்யாதியால்) ॥சா॥

ரா— அவனே, ஆச்ரிதரக்ஷகர்களான வாச்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாசகஸ்வபாவனானவனே யென்றபடி. அசுரர்கள் நஞ்சேயென்கிறவிடத்திலே ளகாரத்தோடு நகாரத்தோடு ணகார உபயோகாதேசம். என்னுடை- என்னுடைய, ஆர் - ஸர்வஸ்வமான, உயிரே - ஆத்மாவே, எனக்குஸதாதாரகனேயென்றபடி. அதாவது:— ஆச்ரிதர்க்குகூர்தமாய் ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாசகனுமிருக்கிற விவ்வாகாரங்களைக்காட்டி யென்னை யபிப்பித்தவனேயென்கை. ஓ! என்றது அவனைக்காணமையாலேவந்த விஷாதாதிசயத்யோதகம். உமர் - உன்னுடையவர்கள், ஸதாச்ரிதரென்றபடி. உகந்துகந்த - வளரவேர்ந்து உகந்ததான, உருவம் - ரூபமானது, நின்னுருவமாகி - உனக்குரூபமாய், இன்னரூபமெங்களுக்கு மோஹமென்று ஆச்ரிதர்மிகவுமுகந்ததான ரூபமேஉனக்கு திருமேனியாய்என்று பாவம். இதுக்கஸ்ஹாரிஷ்ணதே யேயோடேயம். உந்தனக்கன்பரானார் - அவர் உன்விஷயத்திலே ப்ரேமவாஸ்ரயமாயிருக்குமவர், ஷஷ்டியானது ஸம்பந்த ஸாமாந்யவாசமாகையாலே உன்றனுக்கு என்கிறவிடத்தில் ஷஷ்டியானது விஷயகமன்றோ. அன்பர் - ப்ரீதிமான்கள், உகந்து - கநிஷ்ட நம்பணனி, அமர்ந்தசெய்கை - ப்ரதிஷ்டிதங்களான சேஷ்டிதங்கள், ப்ரயோஜநாந்தரவிரோதராய்வந்து கிட்டும்படியான சேஷ்டிதங்களென்றபடி. உன்மாயை - உன்னுடையவாச்சர்யசேஷ்டிதங்கள், ஆயிருக்குமென்று க்ரியாஸ்ஹாரணயோஜிப்பது. ஆச்ரிதர் ப்ரயோஜநாந்தரவிரோதராய்க்கொண்டு நிரந்தரமாக வுன்னைவந்துகிட்டும்படி யவர்களுக்குமிகவும் ப்ரியங்களாயிருந்த சேஷ்டிதங்களை யுனக்குஸ்வாபாவங்களாயிருக்குமென்று பாவம். அறிவொன்றும் - இப்படிநீ யாச்ரிதவத்ஸலனாயிருப்பதென்கிற வறிவையொன்றையும், வினையேன் - பாபமாயிருக்குமவற்றிலும் அதிஸங்கைபண்ணும்படியானபாவத்தையுடையவனான நான், சங்கிப்பன் - ஸங்கியாநின்றேன், நீயாச்ரிதவத்ஸலனென்கிற வறிவொன்றுமேயெனக்கு தாரகமாயிருந்தது, நீவாராமையாலே அதுவும்பொய்யோவென்று ஸங்கியாநின்றேன், வாவியாகையாலேயென்று பாவம், "ப்ராதர்ப்ராஜ்ஞஃக்ருதஜ்ஞஞ்ச" என்கிறஶ்லோகத்தை யிங்கேயநுஸந்திப்பது. என்னுடைய ஸாமர்த்ய்ஹாநியாலே நானதிஸங்கைபண்ணுகிறேனத்தனைபோக்கி அவர்பக்கலிலே ஸம்ஷத்தும்குணஹாநியில்லையென்கிறார். ॥சு॥

ஆர் - பூர்ணமான, உயிரே - ப்ராணனே, "ப்ராணஸ்யப்ராணஃ" என்கிறபடியே தாரகமான ப்ராணாதிகளுக்கும் தாரகனாகையாலேயெனக்கு பரிபூர்ணதாரகனானவனே என்றபடி. ஓ! வென்று வேதநாத்யோதகம். ஸதைகதாரகனான நான் என்னத்தைபநுஷிப்பது. எனக்கு தாரகனான நீயே என் கார்யஞ்செய்ய வேண்டாவோவென்று கருத்து. அகல் - விஸ்தீர்ணமான, இடமுழுதும் - ஜகத்தையெல்லாத்தையும், படைத்து - நீ ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து - ப்ரளயார்ணவத்தாலே யழிந்துபோகாதபடி உத்தரித்து. உண்டு - பூர்வப்ரளயகாலத்தில் வயற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து - ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே உத்தரணம்பண்ணி,

மூ — பேருயிரேயோ பெரியநீர் படைத்தங்குறைந்ததுகடைந்தடைத்ததுடைத்த* சீருயிரேயோ மனிசர்க்குத்தே வர்போலத்தேவர்க்குந்தேவாவோ *வோருயிரேயோவுலகங்கட்கெல்லாமுன்னைநானெங்குவந்துறுகோ*॥ ரு॥

ஆ — (ஆருயிரேயோ) நீரே உபாயங்களை அநுஷ்டித்து என்னை ப்ராபிக்க நமக்கன்றோவென்னில், எனக்குபாயமும் நிவிஜமஹிமையான உபாயாந்தரம் ஜகத்காரண நிமித்தமொத்ரம் விக்ஷேப தேஹத்ருத்யா வாடகாரமானது விசிஷ்டமும், வியோநிபிம்பநமும் நமய நமேஹ்ந மேஹதாஹா க ப்ராணயி க்ஷமாணமாவுமாய், சூத்ரமாணங்களாலும் ரூபமாணங்களாலும் உநாஷ்டர்களைக்காட்டில் தேவர்களைத்தனை விலக்ஷணராயிருப்பார். அப்படியே தேவர்கள் உநாஷ்டர் என்னும்படி அந்தமாணங்களால் விலு

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ — ஸமஸ்தப்ராப்திதமக்குஸம்பவிக்குமென்கிற வ்யவஸாயத்தாலே காணுமாறருளாயென்று தத்ப்ராப்தியை ப்ராபியாகிற்கிற விவரிப்பாட்டிலே முன்னைநானெங்குவந்துறுகோவென்று தத்ப்ராப்திதனக்கு ஸம்பவியாதென்று சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (நீரேயித்யாதியால) நீரேயென்றது - ஸ்வஸ்தஹாயநிரபேக்ஷமாகை நீரேஸ்வதந்த்ரமாயென்றபடி. ஸமஸ்தஸஹாயநிரபேக்ஷ ஸ்வயத்நத்தாலே தமக்குஸமஸ்தப்ராப்தி ஸம்பவியாதென்கிறார். ஆகையாலே ஸம்கதமென்றுஸங்கதிதமாயிற்று. உபாயங்களை யென்றது - ஸக்திப்ரவக்திகளிலேதேனுமொரு வுபாயத்தையென்றபடி. அவனிப்போது விஸேஷித்தவாறே மூன்புதான்பண்ணினப்ரவக்தி "ஸ்வஸ்வஸ்வவிரோஸ்ய" மென்கிறபடியேயவன் ப்ரயாநதகத்தாவாய்ப் பண்ணினதாகையாலே யநகனன்றிக்கே ஸ்வஸ்வஸஹாயநிரபேக்ஷமாக நீரேயேதேனுமொரு வுபாயத்தை யநுஷ்டிக்கவேணுமென் நீரஸாராஷிப்ராயமோ யென்றுகலங்கி யிப்படிசொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ஆருயிரேயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) அதலித்யாதிபேருயிரேயோஉத்யந்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிமெத்யாதியால்) பெரியநீரித்யாதிசீருயிரேயோவித்யந்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வியோநியீத்யாதியால) மனிசர்க்கித்யாதிதேவாவோஉத்யந்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூத்ரமாணங்களாலுமித்யாதிபால்) ஒருபிரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப — வாநஸ்யுஷித்தென்றபடி. அளந்த - உஹாபவிபவஹரித்தவாறே யத்தையளந்து மீட்டுக்கொண்டவனை, பேருயிரே - உஹாத்ராவே, வாடகாராணிகனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவெதெ, ஸ்ருஷ்டியை ஸகலவேதத்துக்களிலும் ரக்ஷித்தநீயே என்னையும்ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ, என்னுலொருவுபாய மநுஷ்டிக்கமுடியுமோவென்றுகருத்து. பெரியநீர் - ஸகலலோகஸ்ருஷ்டிஸாடமான ஸகாரணத்வத்தை, படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அங்கு - அநதவநகாரணத்வத்திலே, உறைந்து - கண்வளர்ந்தருளி, அது - அந்தஸமுத்ரத்தை, க்ஷீராணைவரூபமெண வரிணதித்த வநதஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்து — பிராட்டியைலபிக்கைக்காக உயநம்பண்ணி, அடைத்து - ராவணாவகாரமானவத்தை பிராட்டிக்காக வே ஸேதுவாலேபவம்பித்து, உடைத்த - ஸம்ஸாரிகளுக்கு தீயமேஹதாவாம்படி யநுஷ்கோடியாலேயுடைத்தவனை, சீருயிரே- ப்ரணயிக்ஷமாணமாயியான வத்ராவே, சீர் — கல்யாணமாணம், வியோநிமேபநாதி ஸஉவிவ்யாஹாரத்தாலே யிங்கேப்ரணயிக்ஷமாணம் விவக்ஷிதம். உயிரேயென்றது சூத்ராபோலேயிருக்குமவனேயென்றபடி. அதாவது:— ஸூரி தாக்ஷணத்தில்வந்தால் ஒருவன்தான் தன்னுடையரக்ஷணத்திலே ப்ரணயியாயிருக்குமாபபோலேயிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவெதெ, பெரியபிராட்டியாரோடு ஜோகதநோடுவாசியற ப்ரணயியானநீ யென்தலையிலேயொரு ஸாரத்தைச்சுமத்தப்பார்க்கலாமோவென்று கருத்து. மனிசர்க்கு - உநாஷ்டர்க்கு, தேவர்போல - தெய்வதெதகள்போலே, தேவர்க்குந்தேவா- தெய்வதெதகளுக்கும் தெய்வதெதயாயிருக்கிறவனே, தெய்வதெதகளை உநாஷ்டஸாநமாக்கி யவர்களைக்காட்டில் ஸவப்ரகாரொத்கர்ஷமுயிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவெதெ, இத்தனையுத்கர்ஷமுடையுன்னை நீயே ப்ராபித்தாலல்லது என்னுல்கிட்டமுடியுமோவென்றுகருத்து. உலகங்கட்கெல்லாம் - ஸவலோகங்களுக்கும், ஒருயிரே - சுவிதீயாத்ராவே, ஓ! உதிவெதெ, ஶரீரரக்ஷணமாத்ராவுதன்றோ? ஶரீரம் தான்றன்னைரக்ஷித்துக்கொள்ளுமோவென்றுகருத்து. உன்னை - வனவம்மஹுதனைவுன்னை, நான் - க்ஷுத்ரநஸதாவஸ்திப்ரவ்ருத்திகனை நான், எங்குவந்துறுகோ- எங்கேவந்துகிட்டுவது, உறுகை- கிட்டுகை, கேவலஸ்வயத்நத்தாலே யுன்னைக்கிட்டமுடியாதென்றுகருத்து.॥ ரு॥

மூ—எங்குவந்துறுகோவென்னையாள்வானேயேழுலகங்களுநீயே* யங்கவர்க்கமைத்ததெய்வமுநீயேயவற்றவை கருமமுநீயே* பொங்கியபுறம்பாற்பொருளுளவேலுமவையுமாநீயின்னேயானால்* மங்கியவருவானெற்பமுநீயேவான்புலனிறந்ததுநீயே* ॥௬॥

ஆ— க்ஷணனாய் ஸமஸ்தலோகங்களுக்கும் ஆத்மாவாயிருந்தவுன்னை நான் என்னுடையயத்நத்தாலே எங்ஙனே ப்ராபிக்கும்படியென்கிறார். ॥௬॥

(எங்குவந்து) ஸமஸ்தலோகங்களும் தச்சரீரபூதமான இந்த்ராதிதேவமும் அவைற்றினுடையக்ரியைகளும் லோகத்துக்கும்புறம்புள்ள பதார்த்தங்களும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாய் ஸம்ஸாரி தஜ்ஞாநமாய் ஸூக்ஷ்மமாயிருந்தவாத்மஸமஷ்டியும் ஸம்பந்தரஹிதமாய், ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாய், பரிசுத்தமா

இ—(ஸர்வேத்யாதியால்) நானித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னுடையவித்யாதியால்) ॥௬॥

ஆறும்பாட்டு.

புறம்பாற்பொருளென்கிறதையுரைக்கிறார் (லோகத்துக்கித்யாதியால்) மங்கியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) ஸம்பந்தமாயென்றது - லீநமாயென்றபடி. அருவானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸேத்யாதியால்) நெற்பமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மேத்யாதியால்) வான்புலனிறந்தது மென்கிறவிடத்தில் ஸமஸ்தவிசேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தேத்யாதியால்) புலனிறந்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) பரிசுத்தமாயென்றது - அவித்யாவாஸநாதிதோஷாத்யஸம்பந்தரஹிதமாயென்றபடி. இன்னேயானாலெங்கு.

மூ— ஏழுலகங்களும் - ஸமஸ்தலோகங்களும், ஸமஸ்தலோகஸ்தஜநங்களுமென்றபடி. நீயே - தத்ஸ்வீகாரகன் நீயேயென்றபடி. ஸமாநாதிகரண்யநிர்தேசம். அங்கவர்க்கு – அங்குள்ளாருக்கு, அங்கென்றது ப்ரஸித்தவாசம். ப்ரஸித்ததேசஸ்தஜநங்களுக்கென்றபடி. அமைத்த - வ்யவஸ்தமாக்கிவைத்த, "தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச" என்கிறபடியே ஆராத்யதேவதையிலும் ஸம்பந்தேதிதேவதையிலும் வ்யவஸ்தமாக்கிவைத்தவென்றபடி. தெய்வமுநீயே - இந்த்ராதிதேவதைகளும் நீயேயென்றபடி. அவற்றவை - அந்த தேவதைகளுக்கான, கருமமும் - ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களுமென்றபடி, நீயே - தத்ஸ்வீகாரகனும் நீதானேயென்கை. பொங்கிய- ஸமஷ்டிகளான, தசகுணிதோத்தரங்களான வென்றபடி. புறம்பாற்பொருள்- பஹிர்ப்ரதேசத்தில் பதார்த்தங்களும், பால்- ப்ரதேசம். ஸம்ஹதஸமஷ்டிகளான மஹதஹங்காராதிபதார்த்தங்கள், உளவேலும் - உண்டாயிருந்தாலும், "விகாரஜநநீமஜ்ஞாமஷ்டரூபா" இத்யாதிப்ரமாணஸித்தங்களாகையாலே யவையுண்டாயிருந்தாலும் என்றபடி. அவையுநீயென்றதுயிப்பது. தத்ஸ்வீகாரகனும் நீயேயென்றபடி. அவையும் ஸ்வாதீநங்களாயே யிருக்குமென்றபடி. உளவேலுமென்கிறவஸ்வரஸமாப்தி ஸ்வகாரணவாதிகளானநமக்கு ஸாங்க்யாதிகள் ஜகத்காரணமாகச்சொன்ன ப்ரக்ருதிமஹதாதிபதார்த்தங்களை யில்லையென்னவேண்டா, அவையுண்டாகிலும் ஸ்வாதீநங்களிறே ச்ருதிகளாலேயவிஷ்ப்பதென்று ஸாதிப்பிக்கைக்காக. அவையுமென்கிறவிடத்திலே ஓவென்றது ஸர்வேச்வரனை உன்னை நானெங்ஙனே வந்துகிட்டுவதென்கிற விஷாதத்யோதகம். ஓரென்றுவாமானால் நானுன்னைக்கிட்டவல்லனோவென்கிறவர்த்தத்தை நீ விசாரித்துப்பாரென்றபடி. ஒருகை - விசாரிக்கை, மங்கிய – நஷ்டமான, மங்குதல்- நசித்தல், ப்ரக்ருதியிலேலீநமானவென்றபடி. அருவான் - அரூபமான, ரூபம் - ஆகாரம், சுத்தஜ்ஞாநஸம்ஸாரி தஜ்ஞாநமென்றபடி ஆத்மவஸ்துவானது ஜ்ஞாநைகாகாரமிறே. அருவானெற்பமும் என்கிறவிடத்திலே ஸம்ஹிதாயாம் வர்ணலோபகாரஸ்யலோபம். நெற்பமும் – ஸூக்ஷ்மவஸ்துவும், ஸூக்ஷ்மரூபமான க்ஷேத்ரஜ்ஞஸமஷ்டியுமென்றபடி. நீயே - தத்ஸ்வீகாரகனும் நீயேயென்கை. வான்புலனிறந்ததும்- பரமவ்யோமத்தில் ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமான வஸ்துவும், வான் - பரமவ்யோமம், புலன் - இந்த்ரியம், இறந்தது - கடந்ததானது, பரமவ்யோமத்திலேபோய் இந்த்ரியதேஹாதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தரஹிதமான முக்தஸ்வரூபமுமென்றபடி. நீயே – தத்ஸ்வீகாரகனும்நீயேயென்றபடி. இன்னேயானால் - இங்ஙனேயானால், இப்படிநீ ஸர்வகாரணமென்றபடி. எங்குவந்துறுகோ - நானென்னுடையயத்நத்தாலே உன்னையெங்குவந்துகிட்டுவது. என்னையாள்வானே-என்னை ரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இது ஸாத்யப்ராப்யஸம்போதநம். இவ்வளவாக கேவலம்

மூ— இறந்ததும்நீயேயெதிர்ந்ததும்நீயேநிகழ்வதோநீயின்னேயானால்* சிறந்தநின்றன்மையதுவி[illegible]மென் றறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பன்வினையேன்* கறந்தபால்நெய்யேநெய்யினின்சுவையேகடலினுளமுத[illegible]முதிற்*

ஆ— யிருந்த ஸ்த்ரீஸரீரவுமும்நீயே, ஆதலால என்னுடையயத்நத்தாலே உன்னைநான் [illegible] ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி, இதற்குமுன்பு நிர்ஹேதுகமாக என்னைவிஷயீகரித்தாப்போலே இன்னமும் உன் [illegible] வபாலே விஷயீகரித்தருளாயென்கிருர். பூர்வோக்தமான ஸ்த்ரீஸரீரஹாவம் இந்தஸாரநாயிகாரண [illegible] னுமிடத்து சொல்விற்ருயிற்று. ‖ ௬ ‖

(இறந்ததும்நீயே) ஹேதுவிஷ்யத்வர்த்தமாந ஸகலஜகத்ஜாதத்துக்குமாத்மாவாய் ரக்ஷ[illegible]யிருந்த வுன்

இ—வர்நூறுகோவென்றமைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஆதலாவித்யாதியால்) ஆதல[illegible]றது - நீயிப்படிஸத்ஸ்வபாவனாகையாலென்றபடி. என்னையாள்வானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய[illegible]ச்செய்கிருர் (இதற்குமுன்பித்யாதியால) இப்படிநீயென்னை விஷயீகரிப்பதற்கு என்பக்கலுள்ளது ஒரு[illegible]மன்ருே? இதுவொருஹேதுவென்னப்போருமோவென்று நிர்ஹேதுகஸ்வபாவத்துக்குக்கருத்து. [illegible]யோ வுலகங்கட்கெல்லாமென்று கீழ்ச்சொன்ன வாத்ஸரீரஹாவத்தை ஸாரநாயிகாரணநிர்த்தேஸங்[illegible] இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன இந்த ஸாரநாயிகாரண வ்யாகாரணநிர்த்தேஸங்களிரண்டுக்[illegible]ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிருர் (பூர்வோக்தேத்யாதியால்) ஆத்மாவே ஸரீரத்தைரக்ஷிக்க ப்ராப்[illegible]ன்னுமிடம் சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வாத்ஸரீரஹாவத்தை யிப்பாட்டிலே ஸாரஸ[illegible]கமாக விஸ்தரித்திப்படி. ஸத்ஸ்வபாவனையுன்னை யென்னாலகிட்டக்கூடுமோவென்று சொல்லவந்த[illegible]லே ஸாரநாயிகாரணநிர்த்தேஸம்பண்ணுகையால் பூர்வோக்தாத்ஸரீரஹாவ நிபந்தநமிந்த ஸாரநாயிகாரண்யமென்றபிப்ராயமாகிறதென்றுகருத்து. ‖ ௬ ‖

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இறந்ததுமித்யாதிஉதுவென்றுஜ ஸ்வஸத்துககுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஹே[illegible]த்யாதியால்) இத்தாலபிமதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிருர் (ரக்ஷகனுயிருந்தவென்று) அறிவொன்றுஞ்சங்[illegible]ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (உன்னுடையவித்யாதியால்) "தேனும்பாலும்நெய்யுங்கன்[illegible]துமொத்தே"

ஸ— ஸ்வேச்சையாலே ரக்ஷித்தருளினாப்போலே மேலுஞ்செய்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம். ‖ ௬ ‖

கறந்தபால் - கறக்கப்பட்டபாலாயிருக்கிறவனே, ஸத்யோஜாதமான க்ஷீரம்போ[illegible] தாதுர்யமாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. நெய்யே - அதில்ஸாராம்ஸமான நெய்போலேயிருக்கிறவனே, [illegible]யின் - அந்த நெய்யினுடைய, இன்சுவையே - ஸத்ஸ்வபாவமான ஸாரமாயிருக்கிறவனே, [illegible]போக்யனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. கடலினுளமுதமே - இப்படிலௌகிகபோக்யமன்றியே திவ்யபோக்யமாம[illegible]ஸாகரத்திற்பிறந்த அம்ருதம்போலிருக்கிறவனே, அமுதிற்பிறந்த - அம்ருதத்திலுண்டான, இன்[illegible]மான, சுவையே - ரஸம்போலேயிருக்கிறவனே, அதுசுவையென்று மாறியநயிப்பது. அதுசுவை[illegible]பயனே - அந்த ரஸத்தாலுண்டானப்ரயோஜநமே, பயன் - ப்ரயோஜநம், ஸாரவமென்றபடி. அம்ருத[illegible]ப்ரயோஜநஸாரவத்ஸ்வபோக்யனேயென்றபடி. இப்படி யுக்தபோக்யதாரஸ்வருகங்களான ரஸங்க[illegible] நிரூபித்துச் சொல்லி இவையித்தனையும் அவனுடையபோக்யதைக்குப் போராமையாலே ஸர்வ[illegible]போக்யனை வன்றன்னையே நிர்த்தேஸிக்கிருர்மேல். பின்னைதோள்மணந்த - நீளையினுடைய திருத்தோ[illegible]டே ஸம்ஸ்லேஷித்தவனை, ஸம்ஸாரியாயிருந்து போக்யனானவனுக்கு அவன்போக்யமாயிருக்கும[illegible]லேயாயிற்று இவளுக்கவன் போக்யனாயிருப்பனென்கிறது அத்தலைக்களிருவருங்கூடியேயாயிற் றிவருக்கு[illegible]போக்யராயிருப்பது. பேராயா - பெரியஆயனே, மஹாப்ரஹாவனை கோபாலனேயென்றபடி. இறந்ததும - அதீதமானவஸ்துவும், நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. எதிர்ந்ததும்நீயே - ஹவிஷ்யத்வஸ்துஸரீரகனும் நீயே, எதிர்ந்தது - ஹவிஷ்யத், நிகழ்வதோநீ - வர்த்தமாநவஸ்துப்ரகாரகனும்நீ, நிகழ்வது - வர்த்தமாநம், இங்கு ஓவென்றதுஸமுச்சயார்த்தகம். இன்னேயானால் - இங்ஙனேயானால், நீ காலத்ரயவர்த்திவஸ்துஸரீரகனுனபின்பென்றபடி. அதுவிதுவுது - விப்ரக்ருஷ்ட ஸந்நிக்ருஷ்ட மத்யஸ்தவஸ்துக்கள், சிறந்த - ப்ரஸ்துதனை, ஸேஷித்தாலெ ஸர்வாயிகனனவென்றபடி. நின்தன்மை - உன்னுடையப்ரகாரங்கள், என்றறி

மூ— பிறந்தவின்சுவையேசுவையதுபயனேபின்னைதோண்மணந்தபேராயா* ॥௭॥

மணந்தபேராயா மாயத்தால் முழுதும்வல்வினையேனையீர்கின்ற* குணங்களையுடையாயசுரர்வன்கையர்கூற்

ஆ—னுடையவிந்த நிரவதிகசாரணாத்தையும் பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேன், அப்படி அதிஶங்கை பண்ணுவானேனென்னில், நிரவதிகஸௌந்தர்யனாயிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறாதொழிந்தால் ஶங்கைபிறவாதோவென்கிறார். ॥௭॥

(மணந்தபேராயா) உம்முடையவபேக்ஷிதஞ் செய்யவேண்டுமாகில் லோகஸஞ்ஜிஹீர்ஷையாகிலும் பண்ணமாட்டீரோவென்னில், அதுக்குத்தரம் மேலிட்டு ஸ்ரீயப்பதியாகையாலும் "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்னும்ப்ரதிஜ்ஞையாலே முழுதும்வல்வினையேனையிருந்த வென்னையுங்கூடவீராநின்ற ஸௌஶீல்யாதிகல்யாணகுணங்களை யுடையையாயிருக்கையாலும் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநைகஸ்வபாவனாயிருக்கையாலும், ஆஶ்ரிதருடைய ரக்ஷணத்துக்குதவுவதாகைக்கீடான பெரியதிருவடியை திவ்யவாஹநமாகவுடைய

இ— என்று ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷயிற்சொல்லுமத்தை கறந்தபாலித்யாதியாலே இந்தவிரஹவிஶ்லேஷயிலேசொல்லுகை பலம்ஸித்தமன்றோவென்னவபதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கறந்தவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ॥௭॥

✻எட்டாம்பாட்டு.✻

ஸர்வேஶ்வரகைங்கர்யங்களும்பண்ணும்படி நானுன்னைக்காணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிற விவரிப்பாட்டிலே வணங்குமாறறியேனென்று வணக்கமாகிற கைங்கர்யமேஶாஸ்த்ரமும் தம்மாலேசெய்யமுடியாதென்கை பலம்ஸித்தமன்றோவென்ன வபதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) ஐந்தாம்பாட்டிறசொன்னபடியே ஸ்வஸ்வரூபாநிரபேக்ஷமாக நீரேஸாதனத்தராய் ப்ரவ்ருத்த்யாதிகள்பண்ணமாட்டீராகில் ஓலோகஸஞ்ஜிஹீர்ஷையாகிலும் பண்ணமாட்டீரோவென்ன இப்படி உபாயாந்தரங்களும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமன்றென்கையிலே பாட்டுக்குப் ஸாரதாத்பர்யமாகையாலிது ஸம்மதமென்றதாயிற்று. மணந்தபேராயா மாயத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேலிட்டித்யாதியால்) மேலிட்டென்றது - மிகவுமென்றபடி. முழுதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வபாபேத்யாதியால்) ப்ரதிஜ்ஞையாலே முழுதுமென்கிறவதங்களுக்கு ஈர்கின்றவென்கிறதோடே அந்வயம். அசுரரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) கொடியபுள்ளுயர்த்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடையவ

ஶ— வொன்றுஞ்சங்கிப்பன் - என்கிறவதிவையொன்றையும் அதிஶங்கைபண்ணுகின்றேன். இவையுனக்கு ஸ்வரூபஸ்வபாவப்ராப்தங்களாகையாலே யவற்றிற்குவந்தக்லேஶத்தை ஸக்லேஶமாகநினைத்து காரணங்களாயிருப்பதென்கிற ஜ்ஞானமொன்றும் எனக்குயாரகமாயிருந்தது. அத்யந்தஸௌந்தர்யனாயிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறாமையாலே அந்தஜ்ஞானத்தையும் பொய்யென்று ஶங்கியாநின்றேனென்றபடி. வினையேன் - துர்ஷ்க்ருதங்களையுடையவனானநான், உன்னுடையகாரணமும் பொய்யாகாதிறே. இப்படி அதிஶங்கைபண்ணுகைக்குஹேது என்னுடையதுர்ஷ்க்ருதமிறே! என்றுகருத்து. ॥௭॥

மாயத்தால்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களாலே, மணந்த- ஸ்ரீநிவாஸநிவாஸம் ஸம்ஶ்லேஷித்தாநந்திப்பித்தவனை, உத்கர்ஷாபகர்ஷம் பாராதே ஆஶ்ரிதரெல்லாரையும் ஸ்ரீநிவாஸநிவாஸம்ஸம்ஶ்லேஷிப்பித்தாநந்திப்பித்தவனை யென்றபடி. மணமென்று நாயிகாநாயகயோர்வ்யாஸாநந்தாவஹமான ஸம்ஶ்லேஷம், தஶாநந்தாவஹமான ஸம்ஶ்லேஷமாத்ரத்தைக் காட்டுகிறது. பேராயா- ஸௌஶீல்ய ஸௌஹார்த்தாதி குணங்களாலே பெரியவனான மேவாமனே, முழுதும்- க்ருத்ஸ்னமும், இதுக்கு ஈர்கின்ற வென்கிறத்தோடே யந்வயம். சில குணங்களீராநிற்கச் சிலகுணங்கள் பாதகங்களாகையன்றிக்கே யெல்லாங்கூடவென்னை யீராநிற்கின்றன வென்று கருத்து. வல்வினையேனை- ப்ரபலதுஷ்க்ருதங்களையுடையவனானவென்னை, சிலர் ஸ்வீயகுணஜ்ஞானத்தாலே ஜீவித்திருக்க அந்த குணம் பாதகமாம்படி ப்ரபலபாபத்தைப் பண்ணினேனென்று கருத்து. ஈர்கின்ற— விதாரணம் பண்ணுகின்ற, ஸ்வபாவங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் பீடிபாநின்றனவென்றபடி. குணங்களை யுடையாய்- ஸௌஶீல்யஸௌந்தர்யாதிகுணங்களை யுடையவனே, வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான, பலிஷ்டர்களானவென்றபடி. அசுரர்- அஸுரர்களுக்கு, ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக் கென்றபடி. கூற்றமே—

மூ—றமேகொடியபுள்ளுயர்த்தாய்* பணங்களாயிரமுடையபைந்நாகப்பள்ளியாய்பாற்கடற்சேர்ப்பா* வணங் ॥அ॥
குமாறறியேன்மனமும்வாசகமுஞ்செய்கையும்யானுநீதானே*
யானுநீதானேயாவதோமெய்யே யருநரகவையுநீயானால்* வானுயரின்பமெய்திலென்மற்றை நரகமேயெய்

ஆ—வனாகையாலும், திருநாட்டில்நின்றும் வந்து ஆஸ்ரிதருடைய பாவத்தைப்போக்கப்பற்றாமை யணித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், ஐஸ்வர்யப்ரகாரமெ வஷிதங்கள் ஸர்வஸங்க்ரஹாயத்தமாய் ஸர்வாத்மகமாய் ஸர்வசரீரமாகையாலும் என்னாலொருசெயலில்லை; ஆதலால் அவனை வணங்குமாறறியேனென்கிறார். ॥அ॥

(யானுநீதானே) உம்முடையஸ்வரூபமுள்பட ஸமஸ்தமும்நானேயென்னுமிட மறிந்தீராகில் உமக்கென் பக்கல் ஸௌஹார்த்தமுண்டோவென்னில், ஸமஸ்தமும்நீயே ஆதலால் இவ்விடத்தேயிருந்ததோடு திருநாட்டி

இ—வத்துக்கித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டில் இத்யாதியால்) பற்றாமையென்றது - அத்தனைவிளம்பம்ஸஹியாமையாலென்றபடி. அணித்தாக - ஸமீபமாக, யானும்மனமுமென்ற நயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஸ்வர்யப்ரகார இத்யாதியால்) (என்னால் இத்யாதி) ஸர்வஸஹாயநிரபேக்ஷமாக வென்னாலொருவ்யாபாரஞ்செய்ய ஸம்பவியாதென்றபடி. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஸம்ஸாரத்தில்நின்றுமெடுத்தென்னை யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றிவ்வளவே சொல்லவுசிதமாயிருக்க வானுயர் இத்யாதியாலே திருநாட்டிலிருந்ததோடு ஸம்ஸாரத்திலிருந்ததோடு வாசியில்லையென்றிதைச்சொல்லுவானேனென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடைய இத்யாதியால்) ஸௌஹார்த்தமுண்டோவென்றதுக் கிங்கிருந்ததோடு திருநாட்டிலிருந்ததோடு வாசியுண்டோவென்றுகருத்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தம் இத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ஶ— ஶத்ருவாயிருக்கிறவனே, கூற்றம்- ஶத்ரு. கொடிய- ஆஸ்ரிதவிரோதிகளுக்கு க்ரூரமான, புள்- பக்ஷியாலே, கருடனாலே யென்றபடி. உயர்த்தாய்- வஹிக்கப்பட்டவனே, பணங்களாயிரமுமுடைய- ஃபணா ஸஹஸ்ரஶாலியான, ஸ்வீயமாத்ருஸம்ஸர்ஜனித ஹர்ஷாதிஶய விகஸிதங்களாய் ஸ்வநிஶ்வாஸ ஊஷ்மாநலத் துக்கு பஹிர்ப்ரவமாக ஸ்வாதிஶயத்தாலே போக்குவிடலாம்படி ஸஹஸ்ரஸங்க்யங்களான ஃபணங்களை யுடையவனான வென்றபடி. பைந்நாக- பிராட்டிமாருக்கு முனக்கும் விஶாலமாக விருக்கலாம்படி ஶக்திவிஶிஷ்டனான திருவனந்தாழ்வானாகிற, பையென்று விஸ்தீர்ணவாசி. பள்ளியாய்- படுக்கையை யுடையவனே, பள்ளியுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதனம். பாற்கடற்சேர்ப்பா- க்ஷீரார்ணவஶாயியானவனே, சேர்ப்பன்- ஶயிதன், சேர்ப்பாவென்று ஸம்போதனம். யானும்- நானும், மனமும்- மனஸ்ஸும், வாசகமும்- வாக்கும், செய்கையும்- அநுஷ்டானஸாதனமான ஶரீரமும், செய்கையென்று ப்ரவ்ருத்திவாசியான பதமிங்கே ப்ரவ்ருத்தியைக் காட்டுகிறது. நீதானே- காரணியான நானும் காரணங்களான மனோவாக்காயங்களும் நீயே யென்றபடி. தத்ப்ரகாரகன் நீயேயென்கை. வணங்குமாறு- வணங்கும் ப்ரகாரத்தை, அறியேன்- இவையெல்லாம் த்வத்ப்ரகாரதயா த்வதீயங்களான பின்பு நான் ஸ்வதந்த்ரமாக வணங்கும் ப்ரகார மறிகிறிலேனென்றபடி. ॥அ॥

யானுநீதானே யாவதோ- தத்ப்ரகாரகன் நீயேயாயிருக்கிற விவ்வர்த்தமோவென்றால், மெய்யே- "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:" என்று ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே ஸத்யம். அரு- அருமையான, எனக்கு துஸ்ஸஹமான வென்றபடி. நரகவையும்- நரகதுல்யமான ஸம்ஸாரமண்டலத்திலிருக்கிற பதார்த்தங்களும், நீ- தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. ஆனால்- ஸர்வாத்மபாவமிப்படியானால், வான்- பரமபதத்திலே, உயர்- உத்க்ருஷ்டமான, இன்பம்- ஆநந்தத்தை, எய்தில்- அடைந்தால், என்- என்னதிஶயம், மற்றை- அதுக்கெதிர்த்தட்டான, நரகமே- ஸத்த்வத்துக்கும் மோக்ஷஜ்ஞானத்துக்கும் விரோதியாகையாலே நரகதுல்யமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரமண்டலத்தையே, எய்தில்- அடைந்திருந்தால், என்- என்னகுறை, மோக்ஷஜ்ஞானம் ப்ரதிஷ்டிதமாயிருந்தாலிரண்டும் துல்யமென்று பத தாத்பர்யம் எனிலும்- என்றாலும், இப்படிநிரூபித்தறிந்தாலுமென்றபடி. யானுநீதானாய்த்தெளிதொறும்- நானும்நீயாய்த் தெளிகைதோறும்,

மூ—தில்லெனினும்*யானுநீதானாய்த்தெளிதொறு நன்றுமஞ்சுவனாகநானடைதல்* வானுயரின்பமன்னிவீற்
றிருந்தாயருளுநின்றாள்களையெனக்கே* ||௯||

தாள்களையெனக்கேதலைத்தலைச்சிறப்பத்தந்தபேருதவிக்கைம்மாறாத்* தோள்களையாரத்தழுவியென்னுயி

ஆ— லிருந்தத்தோடு வாசியில்லை நிரூபிக்கில் அப்படியேயாகிலும் ஸர்வமும்நீயேயென்னுமிடத்தை யறியச்
செய்தேயும் திருநாட்டிலே நீயேயாயிருக்கிறவிருப்பைக் காணுதேயிருக்கு மிவ்விருப்பாகிற நரகத்தை மிகவும
ஞ்சாநின்றேன், அருளுநின்தாள்களை யெனக்கேயென்கிறார். ||௯||

(தாள்களை) ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் ஸ்வாதந்த்ர்யவிஷயமாக யாரகபோஷகபோக்யராயிருக்கச்செய்
தே என்னையுன்திருவடிகளையே யாரகபோஷகபோக்யமாயிருக்கும்படி பண்ணியருளினுப் இந்த மஹோ
பகாரமேயமையாதோ, இவ்வுபகாரத்துக்குக்கைம்மாறாக வென்னுடையவாத்மாவை யுனக்கே யடிமையாக

இ—வித்யாஷியால்) யானுநீதானாய்த்தெளிதொறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமுநீயே
யென்னுமிடத்தையித்யாஷியால்) கேசவன்றமர் கீழ்மேலெமரென்றிருக்கிறவிவருக்கு நரகப்ரஸக்தியிலலாமை
யாலே நன்றுமஞ்சுவன்னரகநானடைதலென்கை யஸம்மதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(திருநாட்டிலேநீயேயித்யாஷியால்) (அதிலிருக்குமிருப்பையென்னுமளவாலே) வானுயரின்பமன்னிவீற்றிருந்தா
யென்கிறதினர்த்தமும் ஸம்க்ருஹீதமாயிற்று. நீயேயாயிருக்கிறவென்றது - ஸம்ஸாரிகஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யகந்தம்
கலசாதே நீ ஸர்வஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிறவென்றபடி. ||௯||

✻பத்தாம்பாட்டு.✻

எனக்கேயென்கிறவவதாரணத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளி
த்யாஷியால்) தாளித்யாஷிதந்தவித்யாஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாஷியால்) பேருதவி
யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தமஹோத்யாஷியால்) பாட்டிலே தந்த பேருதவிக்கைம்மாறு
வென்று ஸகலவாக்யமாயிருக்கச்செய்தே பண்ணியருளினுயென்றிவர் வாக்யசேஷம்பண்ணிற்றும் தமக்கவ
ன்வருவர்த்தம்பண்ணின உபகாரங்களைக்கண்டு கொண்டாடுகிற விவ்வர்த்தமிப்பாட்டுக்கு விசேஷமெ
ன்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாஷிகொ
டுத்துஎன்னுமளவாலே) அதில்ப்ரீதியாலே ஸம்ஹாவித்துஎன்கிறவித்தாலே தோள்களையாரத்தழுவியென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தந்தேனென்னுமென்கிறதற்குக் கொடுத்துமென்கிறத்தோடேயன்வயம்.
ப்ரீதியாலேயென்றது - இவ்வாத்மாவுவனுக்கு ஸமர்ப்பமாயிற்றென்னும் ப்ரீதியாலேயென்றபடி. ஸம்ஹாவித்து

ஈ—ஸர்வஸ்வாதந்த்ரகன் நீயாகையாலே உபகாரகனும் நீயேயாய்த் தெளியச்செய்தேயுமென்றபடி. இதுக்கு
அஞ்சுவனென்கிறத்தோடே யன்வயம். நான் - சேஷித்வகாரணியான நான், நரகம் - நரகத்தை, நரகது
ல்யமான ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. அடைதல் – அடைந்திருக்கையை, நன்றுமஞ்சுவன் - மிகவுமஞ்சாநின்
றேன், சேஷஜ்ஞானவிரோதியாகையாலே ஸம்ஸாரத்திலிருக்கையைப்பற்ற மிகவுமஞ்சாநின்றேனென்றப
டி. வான் - பரமவ்யோமத்திலே, உயர் - உத்க்ருஷ்டமான, நிரதிசயமானவென்றபடி. இன்பம்மன்னி - ஆநந்
தாம்ஸ்ரமாய், வீற்றிருந்தாய் - வீறுபெற்றிருந்தவனே, வீறு - உத்கர்ஷம், சேஷிகோத்கர்ஷம்தோன்
றும்படி ராஜாதிராஜனுயிருந்தவனேயென்றபடி. நின்தாள்களை - சரணங்களை, எனக்கு - இப்படிபய
ஸஹிதனுனவெனக்கு, அருளு- க்ருபைசெய்துப்ரஸாதித்தருளவேணும். ||௯||

எனக்கே - மற்றஸம்ஸாரிகளொருவருக்குமன்றிக்கே யெனக்கேயஸாதாரணமாக, தாள்களை - உன்தி
ருவடிகளை, தலைத்தலைச்சிறப்ப - மேன்மேலெனச்சிறக்கும்படி, சிறக்கை - அபிவ்ருத்தமாகை, தலையையெ
ன்று மேலைச்சொல்லுகிறது. உத்தரோத்தரம்அபிவ்ருத்தமாம்படியென்கை. யாரகமும்போஷகமும்போ
க்யமும் எல்லாமிதுவே யபர்யவஸாமாம்படியென்று யபர்யவஸிதார்த்தம். தந்தபேருதவி – ப்ரஸாதித்தருளி
னவிம்மஹோபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு – ப்ரத்யுபகாரமாக, இதுக்கு விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடே
யன்வயம். என்னுயிரை - என்னுத்மவஸ்துவை, இதுக்குத்தழுவி விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடேயன்வயம். "என
தாவியார்யானார், அதுவுமற்றாங்கவன்றனதே" என்கிறநிருவணங்களைபிங்கே ஸக்ஷிதாதிசயத்தாலே மறந்து
என்னுயிரையென்கிறார். தோள்களையார - தோள்களைவ்யாபிக்கும்படி, தோள்களிரண்டும் நிரம்பும்படியென்கை.

மூ— ரைப்பறவிலைசெய்தனன் சோதி* தோள்களாயிரத்தாய் முடிகளாயிரத்தாய் துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய்* தாள்களாயிரத்தாய் பேர்களாயிரத்தால் தமியனேன் பெரியவப்பனே* பெரியவப்பனைப் பிரமனப்பனையுருத்திரனப்பனை முனிவர்க்* குரியவப்பனையமரரப்பனையுலகுக்கோர் தனியப் ॥௰॥

ஆ— த்தநதேனென்னும் வ்ருத்தியாலே ஸம்பாவித்து தம்முடைய ஆத்மாவை ஆத்மஶேஷமாகக் கொடுத்து இந்த உபகாரத்தைப்பண்ணினவுன்னை யொருக்கால் காணவேணும் காணவெளிதோவென்னில்? காணவேணுமென்ற வெகுளித்த வாஶ்ரிதர்க்காகவன்றோ நீ பரஸம்வேத்யதிவ்யாபரணங்களையும் ஸம்வேத்யகல்யாணகுணங்களையும் உடையையாயிருக்கிறது, உன்னையொழிய வொருக்ஷணமாத்ரமும் செல்லாதிருக்கிறவெனக்கு அரியையாகலாமோ பிரானே? யென்கிறார். ॥௰॥

இ— என்றது- பஹுமானம் பண்ணியென்றபடி. கொடுத்தனனென்கிறதற்கு உபகாரஸ்மரணத்தில் க்ரியையோடே அந்வயம். சோதியென்று காந்திவிஶிஷ்டதயா ஸம்போதநம் பண்ணுகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த உபகாரத்தைப்பண்ணின வுன்னை யென்கிற வாக்யத்தால்) ஆத்மாத்மநிவேதநம் ஸாமாந்யமாகப்பண்ணுகைக்காகத்தானிவரை ஸம் ஸாரிகளைப்போலன்றிக்கே ஸ்வாராதநவிஷயமாக ப்ராபகதயா சொல்லுகிறபடியை ஸ்வீகரிப்பிக்க இவரும் அக்ரஹணத்தைக்கொண்டாடி யதுவே ஹேதுவாக வவனையாசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாயிற்று. உத்தரார்த்தத்தில் விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன வதுசொல்லுகைக் காகவவதரிப்பிக்கிறார் (காணவெளிதோவென்னிலென்று) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றவெகுளித்தவித்யாதியால்) அதில் பூஷணங்களையுமென்கிறவித்தாலே தாள்களாயிரத்தாயி த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமும் குணங்களையுமென்கிறவித்தாலே பேர்களாயிரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தமியனேன்பெரியவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னை யொழியவித்யாதியால்) ॥௰॥

ஶ— சுதிமாத்ரமாகவென்று பதார்த்தவிஶதார்த்தம். தழுவி - ஆலிங்கநம்பண்ணி, ஸ்ரீஜநகராஜன்றன்திரு மகளை "ஜயம்ஸீதாஶ்வஸ்தா" என்ற த்யாகத்தோடே அணைந்துகொடுக்குமாப்போலே உனக்குத்தரப்புகு கிற வஸ்துவென்கிற வ்ருத்தியாலே ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணியென்றபடி. ஆத்மாத்மநிவேதநமானது அ ணைத்துக்கொள்ளலாம்படி தானுந்தோளுமாய்ப் பணைத்ததாயிற்று. உபகாரஸ்ம்ருதியால்வந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே தழுவிக்கொள்ளுமாப்போலே ஆதராதிஶயம்பண்ணியென்று பதார்த்தவிஶதார்த்தம். அற - அ றும்படி, மற்றொருவரோடு ஸம்பந்தமற்று உனக்கேயஸாதாரணமாம்படியென்கை. விலைசெய்தனன் - விக்ரயம்பண்ணினேன், மீளாதபடிஸமர்ப்பித்தேனென்றபடி. ஆத்மப்ரதாநத்தை விக்ரயமாகச்சொன்னது உபகாரமானதத்தை பரத்வக்தாலே பெற்றவனுபயிக்குமாப்போலே அவன்றன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபவிக்ரஹாதிகளைக்காட்டி வஶீகரித்துக்கொண்ட ஜ்ஞானியினுடைய ஆத்மாவை "ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:" என்றுதன் ஸ்வரூபாதிகளிற்காட்டில் அதிகமாகவாதரிக்கைக்காக, சோதி — ஸ்ப்ருஹணீயமான காந்தியை யுடையவனே, தோள்களாயிரத்தாய் - பாஜஸஹஸ்ரமுடையவனே, ஆயிரமுடையவன் ஆயிரத்தான், ஆயிரத் தாயென்றுஸம்போதநம். முடிகளாயிரத்தாய் ஶிரஸ்ஸஹஸ்ரமுடையவனே, துணைமலர்க்கண்களாயிரத் தாய் - அம்ஶமாயிருக்கிற தாமரைமலர்போலிருக்கிற நயநஸஹஸ்ரமுடையவனே, துணை - ஸ ஜாதீயஸஹாயம், அம்ஶமென்றபடி. தாள்களாயிரத்தாய் - பாதஸஹஸ்ரமுடையவனே, பேர்களாயிரத் தாய் - நாமஸஹஸ்ரமுடையவனே, தத்வாசக்குணவாசகநாம ஸஹஸ்ரங்களையுடையவனேயென்று தா த்பர்யம். தமியனேன் - அஸஹாயனானவெனக்கு, உன்னைவிட்டிருக்கமாட்டாத ப்ரக்ருதியானவெனக்கென்ற படி. பெரியவப்பனே — உபகாரகனானவனே, ஸர்வஶக்தியனான நீயெனக்கு துர்லபனாகலாமோவென் றுகருத்து. விலைசெய்தனனென்று கீழோடேயந்வயம். ॥௰॥

பெரியவப்பனை - ஸர்வாதிகஸ்வாமியான, ஸர்வஸ்வாமித்வாரஸ்திதனனென்றபடி. பிரமனப்பனை — ப்ரஹ்மாவுக்கீஶ்வரனான, உருத்திரனப்பனை - ருத்ரனுக்கீஶ்வரனான, முனிவர்க்கு — ஸநகாதிகளுக்கு, உரியவப்ப னை - அஸாதாரணஸ்வாமியான, ஸநகாதிகள் கேவலபகவத்த்யாநநிஷ்டராகையாலே அவர்கள்பக்கல் வி ஶேஷகடாக்ஷமுடையவனென்றபடி. அமரரப்பனை - தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான, உலகுக்கு

மூ—பன்றனைப்* பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன்பேணினவாயிரத்துள்ளும்* உரியசொன்மாலையிவையு ம்பத்துமிவற்றாலுய்யலாந்தொண்டீர்நங்கட்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(பெரியவப்பனை) ப்ரஹ்மாதிஸகலஸாமான்யர்களுக்கும ஸர்வலோகத்துக்கும்ஸ்வாமியாயிருந்தநீயே யுன் திருவடிகளைத் தந்தருளவேணுமென்றாசைப்பட்டு "ஸம்ஸாரஸாகராத்ஸமுத்தர்த்தா" என்றுபிராட்டிசொன்னாப்போலே சொன்ன வுரியசொன்மாலையான வித்திருவாய்மொழியைவல்லார்க் கெம்பெருமானைப்பெறலாம், நான்பட்டபாடுபடவேண்டாம். நீரிப்பாடுபடுவானேனென்னில, இக்கண்ணாலேயிப்போதே காணவேணுமென்றுபடுகிறேன், எம்பெருமானைப்பெறுந்தொழிகிறேனென்று படுகிறேனல்லேனென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

* நிகமனம். *

இ— பிரமனித்யாதி அமரரப்பனையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) உலகுக்கு ஐ த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பேணினவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயித்யாதிசொன்னஎன்றுமளவாலே) உய்யலாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) இங்கஸிஷ்டாசயமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவித்யாதியால்) ॥கக॥

ரா—ஸர்வலோகங்களுக்கும், ஓர் - அத்விதீயமான, தனியப்பன்றன்னை - ஏகாநாயகனானவனை, இதற்குப்பேணினவென்கிறத்தோடே யன்வயம். பெரியவண்குருகூர் - மஹாஸம்பத்ஸம்ருத்தமான திருநகரியில், வண்என்று ஸம்பத்ஸம்ருத்தம். வண்சடகோபன் - திவ்யப்ரபந்தநிர்மாணத்தாலே உதாரரான ஸடகோபன். பேணின - ஆசைப்பட்ட, எம்பெருமானைக்காணவாசைப்பட்டுச் சொன்னவையானவென்றபடி. இது பத்துக்குவிசேஷணம். இவைபத்தும்என்று வகாராசத்தைப் பத்தோடேகூட்டியந்வயிப்பது. இந்தபத்துப் பாட்டுகளுமென்றபடி. ஆயிரத்துள்ளும் - ஆயிரம்பாட்டுகளிலும், உரியசொன்மாலை - யோக்யமானஸூக்தி ஸமூஹம், ஸ்வருசிரார்த்தமான ஸ்வோக்திகவிதாநயோக்யமான ஸமூஹமென்றபடி. தொண்டீர் - விஷயாஸக்தராய்த்திரியும்ஜநங்காள், தொண்டர்- பக்தர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநத்திலே ரூபமாயிருக்கும். நங்கட்கு - இப்படிபக்தரானநமக்கு, உங்களுக்கென்றபடி. நங்கட்கென்று நிர்தேசித்தது, அவர்களை ஸ்வபக்ஷபதிதராக நினைத்து ஸ்நேஹத்தாலேசொன்னபடி. இவற்றால் - இந்தபத்துப்பாட்டால், உய்யலாம் - உஜ்ஜீவிக்கலாம், எம்பெருமானைக்கிட்டி யநுபவிக்கலாமென்றபடி. ஆகையாலிவற்றை யப்யஸியுங்கோளென்று தாத்பர்யம். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதிஸ்ரீவேதாந்தாசார்யபாதஜுஷாம் ஸ்ரீமதேஸிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ:.

(தேவிமாராவார்.)

ப்ராப்தேஷ்வேத்யாதிரத்நாத்யாப்யாயமாநோபாயஸ்வாப்திதோ
யோநாவிர்ஜ்ஜீவரக்ஷோவிஹிதஹிதாத்மகாஸநோ ॥
ஸாதிஸ்ஸ்வாஸ்ரிதாவேக்ஷ்யவிஸ்மரணதயாஜ்ஞாநிநாதவ்யூஹ்யோ
ஸ்வாதீநாவதாரதேஹவிஹாரக்ருதவிதேஹஸ்வாமிநோஸ்ஸ்யா: ॥௬௨॥

(ப்ராப்தேஷ்வேத்யாதிரத்நாஸ) தேவிமாராவரித்யாதி - யஜ்ஞோபநிஷத்களை பத்நிகளாகவும், சேஷசேஷாஸநவைநதேயர்களை பரிஜநமாகவும் உடையவனாகையாலும், (ரூபாப்யாயமாநோபாயவாஸ) காணுமாறருளாய்காகுத்தா - எடுத்தபேராளன் நந்தகோபன்றனித்யாதி - ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக ராஜ்யத்யாகவேண அவதரிக்கையாலும், (ஸ்வாஸ்ரிதாயோநாவிர்ஜ்ஜீவாஸ) உமருகந்துகந்தவுருவம் நின்னுருவமாகியித்யாதி - தனக்கஸாதாரணமாயிருந்தவடிவைத் தனக்குத்திருமேனியாகவும், அவர்களுக்கஸாதாரணமான விக்ரஹங்களைத் தனக்கு அஸாதாரணங்களாகவும் கைக்கொள்ளுமவனாகையாலும், (ஸகலவிஹிதாஸ

(ஸர்வ — தா — ராத்மஸுஹ்ருத்) ஒருயிரேயோ வுலகங்கட்கெல்லாம் ஏழுலகங்களுமித்யாதி - ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களுக்கு மாதாபிதாவாயிற்கையாலும், (ஸாக்ஷாத்) இறந்ததும்நீயேயித்யாதி - காலத்ரயத்திலுள்ள வஸ்துக்களையும் ப்ரத்யக்ஷமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸர்வஜ்ஞ ஸகலகுணதயா) வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையாய் - ஆஸ்ரிதருடைய துக்கத்தை யாகர்ஷிக்கவல்ல கல்யாணகுணங்களை யுடையனாகையாலும், (ஜ்ஞாநினாம் ஸ்வதயா ஸ்வாத்மப்ரதாநாய) யானுநீதானாய்த்தெளிதொறும் நன்றுமஞ்சுனாகையாலும், (ஜ்ஞாநிநாம் ப்ரத்யக்ஷஸ்வரூபேணாவஸ்தாநாத்) யானுநீதானாய்த்தெளிதொறும் நன்றுமஞ்சுவனித்யாதி - ப்ரத்யக்ஷஜ்ஞாநயுக்தராய், ப்ரத்யயானதன்னிடத்திலே ந்யஸ்தபரராயிருப்பாரையும் ஸம்ஸாரத்திலேபயத்தையுண்டாக்கித் தன்னைப்ராப்திக்கப்பண்ணுமவனாகையாலும், ஆஸ்ரயத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலேயென்னுயிரையறவிலைசெய்தனன்சோதீ என்றுசொலலப்படுகிற நிரதிசயதீவ்ரஸக்தியும் ஸம்ருத்தியிலே என்னுயிரையறவிலைசெய்தனன்சோதீ என்றுசொலலப்படுகிற நிரதிசயதீவ்ரஸ்நேஹம் ஸம்பந்தமுடையவர்களுக்குத் தானேஉபாயமாகப்படுகிறது. இப்படிகளாலெம்பெருமான்தன்னைக் காணவேணுமென்றுசைப்படுமவர்களுக்குத் தானேப்ராப்யமாகிற்கிறானென்று "தேவிமாராவார்" என்கிறதசகத்திலே யாழ்வாராலேதெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (நங்கள்வரிவளை) இந்தவ்யஸநம்முறுகி எம்பெருமானோடே கலந்துபிரிந்த பிராட்டியாய்க் காணவேணுமென்றுகூப்பிடுகிறார். ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனை ஸவிலாஸாரனும் "உன்னுடைய கடாக்ஷலக்ஷ்யமாகப் பெறுவது காண்" என்றுரைசைப்படவேண்டும்படியான வடிவையுடைய நீயாசைப்படுதற்கீடாயிருப்பதொரு விஷயமுண்டோ?

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படிஎம்பெருமானைக்கண்டு அநுபவிக்கவேணுமென்றபிலஷித்து ப்ராயித்த வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே அந்யாபதேசத்தாலே சங்கஞ்சரிந்தனவென்றும் சங்குமணிநிறையுங் கொள்வானென்றும் (கோலவளையொடுமாமை கொள்வானென்று மிப்புடைகளிலே யவன்பக்கல்நின்றும் வஸ்த்ராபரணங்களையும் தேஹகாந்தியையும் நான்பெறவேணுமென்றும் அதற்காகவவனைக்காணவேணுமென்று மாசைப்படுகை ஸம்மதமன்றோ, ஸம்பந்தமான அந்யாபதேசோக்தியால் சிலப்ரயோஜநாந்தரங்களை யவன்பக்கல்நின்றும் நான்பெறவேணுமென்றன்றோ ஸ்வாபதேசத்தில்பலிப்பது. ஆகையாலிதுகூடுமோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இந்தவ்யஸநமித்யாதியால்) முறுகியென்றது - அத்யந்தமாயென்றபடி. அந்யாபதேசோக்திப்ரபவமான வித்திருவாய்மொழிக்கு மவனைக்காணவேணுமென்கையே ப்ரதாநப்ரதிபாத்யம். அல்லது வஸ்த்ராதிகளைப்பெறவேணுமென்கை ப்ரதிபாத்யமன்று, "நமேஜீவிதேநார்த்தோ நைவார்த்தைர்நபூஷணை: । வஸந்த்யா ராக்ஷஸீமத்யே விநாராமம்மஹாரதம்" என்றிருக்கிறபிராட்டிக்கு அவனைக்காண்கையேயபேக்ஷிதம். வஸ்த்ராதிகளைப்பெறுகை யபேக்ஷிதமன்றிறே. ஆதலாலதைச்சொல்லுவானேனென்னில், தன்னுடைய வ்யஸநம்முறுகினபடியை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக சங்கொடுசாயிழந்தேனென்று வஸ்த்ராதிகளையும் தன்திருமேனியொளியையு மிழந்தேனென்றுசொன்னவித்தனை, சங்கும்நிறையுங்கொள்வானித்யாதியாலே யவற்றைப்பெறவேணுமென்றாகாரஞ்சொன்னதுக்கு மிவனோடுஸம்ஸ்லேஷிக்கவேணுமென்கையிலே தாத்பர்யம். ஆகையாலவனைக்காணவேணுமென்கையே ஸ்வாபதேசத்திலும் பலிக்கையாலிது ஸம்மதமென்றுகருத்து. முறுகியென்கிறதற்கு பிராட்டியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். பிராட்டியாயென்றது - பிராட்டிதசையையுடையராயென்றபடி. இதுக்குக் கூப்பிடுகிறாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். *

முதற்பாட்டு.

அவனைக்காணவேணுமென்றுசைப்படுகிற பிராட்டி யிவ்வ்ருத்தாந்தத்தை யவனுக்குஅறிவிக்க விரகுபாராதே தோழிமாரோடே சிலஸல்லாபம்பண்ணுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால்) ஸவிலாஸாரனுமென்கிறதற்கு ஆசைப்படவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெறுவதென்றது லாபேவிஷயே

மூ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளோநம்முடையேதலர்முன்புநாணி* நுங்கட்கியானொன்றுரைக்குமாற்ற

ஆ—நீயாசைப்பட்ட விஷயமேது என்றும் உனக்குச்சொல்லுகிற வ்யவஸாயமேது என்றுமிவளுடைய தோழிமார்கேட்க உகவாதார்முன் பென்னுடையவ்யவஸாயத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலுள்ள லஜ்ஜையாலும், வ்யவஸாயந்தானிரவதிகமாயிருக்கையாலே யதுக்குவாசகமாயிருப்பதொரு ஶப்தம் காணாமையாலு மென்னுடைய வ்யவஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், இப்படி வ்யவஸாயம்வருகைக்காசைப்பட்டதென்னென்னில்

இ—ஶமாய் ப்ராப்யமாநபேக்ஷம். பெறவேணுமென்றபடி. தோழிமார்கேட்கவென்கிறதற்கு உபலக்ஷணத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். நம்முடையேதலர் முன்புநாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உகவாதாரித்யாதியால்) இங்குகவாதாரென்றது நீயவன்பக்கல ப்ராவண்யம்பண்ணலாகாதென்று தன்னையவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கிற வன்னைமார்களைச்சொன்னபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஸாயந்தானித்யாதி மாட்டுகிறிலேன்என்னுமளவாலே) உங்களுக்கென்றது ஸம்போதநாஸம்பந்தமாகையாலே ஸாமீப்யவாசமாகையாலே உகவாதாரென்று ப்ரஸ்துதைகளான வன்னைமார்களையும் கூட்டிக்கொண்டு தோழிமார்களையுஞ்சொல்லுகிறது. அன்னைமார்களுக்கும் தோழிமார்களுக்குமென்றபடி. யதாஸங்க்யம் லஜ்ஜையாலும் ஶப்தங்காணாமையாலும் உங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன். லஜ்ஜையாலே யன்னைமார்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், ஶப்தங்காணாமையாலே தோழிமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. இங்கு அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். உகவாதவர்களான வன்னைமார்களுக்கன்றே உன்னை வ்யவஸாயத்தைமறைக்கவேண்டுவது, அந்தரங்கைகளான வெங்களுக்கும் மறைக்கலாமோவென்ன லஜ்ஜையாலே அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டாதாப்போலே இதுக்கொரு வாசகஶப்தங்காணாமையாலே யுங்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்கிறாளென்றுகருத்து. இப்படி வ்யவஸாயம்நிரவதிகமென்று சொன்னபின்பு சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேனித்யாதியாலே யத்தைச்சொல்லுகை ஸாதநாந்தரமன்றோவென்ன வ்யக்தமாக்குகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வருகைக்கென்கிறதற்கு ஏதுவென்கிறதோடேயந்வயம். உன்னாலே யபேக்ஷிக்கப்பட்டதாய் இத்தனைவ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவானவிஷயமேதென்றபடி. இவ்வ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவைச்சொல்லுகையிலே யுத்தரார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமாகையாலே ஸாதநாந்தரமல்லவென்றதாயிற்று. ஆனாலும் த்ருதீயபாதம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னில், என்னவ்யவஸாயத்தை நான்சொல்லவேணுமோ, என்னுடம்பிலே இதுஸுவ்யக்த

ஸ— நங்கள் - நம்முடைய, இதுஸாத்விகஸம்பந்தம், இதுக்காயங்காளென்கிறதோடேயந்வயம். நம் அந்தரங்கைகளானவென்றபிப்ராயம். வரிவளையாயங்காள் - தர்ஶநீயவலயஶாலிகளான ஸகிகாள், வரி-தர்ஶநீயம், வரிவளையென்று பஹுவ்ரீஹி. ஆயங்காள் - ஸகிகாள், சங்கஞ்சரிந்தனவென்னும்படி நான் அத்யந்தவ்யஸனையாய் நிற்கச்செய்தே நீங்கள் தர்ஶநீயவலயவதிகளாயிருப்பதே "ஸமாநஸுகது:கா:" என்றிருக்கிற வுங்களுடைய வந்தரங்கத்வம் கைமேலேகாணலாயற்றென்றுகருத்து. 'இவளையாஶ்வஸிப்பிக்கைக்காகத் தங்களுடையவ்யவஸாயத்தை மறைத்துக்கொண்டு ப்ரியவசநவிதர் ஸ்வபூஷணங்களையணிந்துக்கொண்டிருக்கிற விந்த ஸ்வாபிப்ராயத்தை யிவளுமறிவளேயாகிலும் அறியாதவள்போலே யவர்களையிப்படி யுபாலம்பிக்கிறாள். இவர்கள்தன்னை யவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கவுத்யோகிக்கிற வபிஸந்தியைச்சில லிங்கங்களாலேகாண்கையால் ஓ! என்று விஷாதோக்தி. அவர்களைஸம்போதித்துவைத்து வார்த்தைசொல்லுவதற்குமுன்னே விஷண்ணையாகிறாள், வ்யஸநாதிஶயத்தாலே உன்னவ்யவஸாயத்தை ப்ரதிகூலர்க்கன்றோமறைப்பது, அந்தரங்கைகளான வெங்களுக்குச்சொல்லவேண்டாவோ என்ன அதுக்குத்தரஞ்சொல்லுகிறாள். நம்முடையேதலர்முன்பு - நம்முடையஶத்ருக்கள்முன்னே, ஏதலர் - ஶத்ருக்கள், நாயகாபிஸாரணோத்யோகையானவென்னை ப்ரதிபந்தகப்பார்க்கையாலே ஶத்ருக்களான தாய்மார்கள்முன்னேயென்றபடி. என்னுடையேதலரென்னாதே இப்போது ப்ராதிகூல்யவ்யவஸிதைகளான ஸகிகளையும் தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு நம்முடையேதலரென்று நிர்த்தேஶித்தது நாயகஸம்ஶ்லேஷார்த்தமே ... ஸகிக்கும்ஸமாநவெதளென்கிறகருத்தாலே, நாணி - லஜ்ஜித்து, தாய்மார்கள்முன்னே வ்யவஸாயத்தைச்சொல்ல லஜ்ஜித்தென்றபடி. நுங்கட்கு - அந்தரங்கைகளான உங்களுக்கு, உரைக்குமாற்றம் ... என்றவிப்பதம் ... சொல்லத்தக்கவாசகஶப்தமொன்று, மாற்றம் = வசநம், இவ்வ்யவஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லும்படியான

மூ—நோக்குகின்றேனெங்குங்காணமாட்டேன்* சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேன்றடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்ந்தேன்* வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன் வேங்கடவாணனைவேண்டிச்சென்றே* ॥௧॥
வேண்டிச்சென்றொன்றுபெறுகிற்பாரிலென்னுடைத்தோழியர் நுங்கட்கேனு*

ஆ—தீக்ஷ்ணநிரீக்ஷணநிபுணதிவ்யசக்ஷுஸ்ஸான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையதிருவேங்கடமுடையானை யாசைப்பட்டு சங்கம்சரிந்தனசாயிழந்தேன் தடமுலைபொன்னிறமாய்த் தளர்ந்தேனென்கிறாள். ॥௧॥
(வேண்டிச்சென்று) நீயாசைப்பட்டவிஷயந் திருவேங்கடமுடையானாகில்? அதுபாக்யம், உனக்குங்கூட

இ— மன்றேவென்று ஸமாஶ்வஸிப்பிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறதாகையாலே த்ருதீயபாதமும் ஸாபிப்ராயமென்று கருத்து. வெங்கணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீக்ஷ்ணத்ருஷ்டியால்) பறவையின்பாகனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடியிதத்ருஷ்டியால்) ஶிஷ்டம் ஸ்பஷ்டம். ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டில் ஸமாஶ்வாஸத்திற்சொன்னவசனத்தையே யுரைக்கும்படியை யந்தோகாண்கிறிலே னென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டில் ஸமாஶ்வாஸம் ஸாநுபாக்யன்றேவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (நீயாசையித்ருஷ்டியால்) ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரி

ஶ— வாபேக்ஷையென்றபடி. யான் - இவ்வவஸாயத்தை யநுஷ்டியாநிற்கிறயான், நோக்குகின்றேன் - வாராவழியேயாய்நின்றேன், எங்குங்காணமாட்டேன் - ஒருவழியிலுமத்தைக் காணமாட்டுகிறிலேனில்லை, நிர வயிகமான விவ்வவஸாயத்திற்கு வேபயகமானஶப்தத்தை யொருவ்யாபாரத்தாலும் காணமாட்டுகிறிலேனெ ன்றபடி. ஆனாலுன்னுடையவவஸாயம் எங்களுக்குத்தெரியும்படியெங்ஙனே, நிரதிஶயகல்யாணியான வுனக்குங்கூடவித்தனை ஸ்ப்ருஹணீயமான விஷயந்தானேதென்னச் சொல்லுகிறாள்மேல், வெங்கண் - வெவ்வியகண்களையுடைத்தான. ப்ரதிபக்ஷவிஷயத்திலே காருண்யவதத்ருஷ்டமான நேத்ரங்களையுடைத்தானவென்றபடி. வெங்கண்பறவையென்கிறவிடத்திலே ணகாரஸ்யபகாரேபரே டகாராதேஶ꞉. பறவையின் - பக்ஷியி னுடைய, ஶரபனுடையவென்றபடி. பாகன் - நேதாவான, ஶரபனையேறிக்கொண்டு நடத்துமவனனவெ ன்றபடி. பாகனென்று ரயகஜாதிகளைநடத்துமவனுக்குப்பெயர். எங்கோன் - அந்தஶரபாரோஹணஸௌ ந்தர்யாதிஶயத்தாலே என்னையடிமைகொண்டெனக்கு ஸ்வாமியான, வேங்கடவாணனை - வேங்கடநிவாஸகனை, வாணன் - நிவாஸகன், ஸ்ரீவைகுண்டநாயன்போலன்றிக்கே ஸம்ஸாரிஜனங்களைக்காகத் திருமலையிலே நின்றருளினவென்றபடி. வேண்டிச்சென்று - ஆசைப்பட்டடைந்து, நிரந்தரமாகவாசைப்பட்டென்றபடி. சங்கம் - வளை, ஜாத்யேகவசநம், என்னுடையவளைகளானவையென்றபடி. சரிந்தன - கட்டோடேவிழுந்துபோயின, அவனைக்காணாதவ்யஸனத்தால்வந்த காஶ்யத்தால் கராக்ரத்தில்நின்றும் ப்ரஶஸ்தங்களாயிற்றுகளென்றபடி. சாய் - ஊரையை, ஸௌந்தர்யஶோபையென்றபடி. இழந்தேன் - அதுவுமெனக்குப்போய்விட்டதென்றபடி. தடமுலை - விஶாலங்களானஸ்தநங்கள், தடம் - விஶாலம், "ஏகஸ்மிந்நேவ தாத் ஶ்ரோணிஸ்தநஸம்பத்பராம்ருதே । ஸ்ரீரங்கராஜஸ்ய மஹிஷி ரஸ்த்ரஸம்பதா" என்கிறபடியே நாயகனுமேகதேஶத்திலேயடங்கும்படி அதிவிஶாலங்களான ஸ்தநங்களென்றபடி. பொன்னிறமாய் - பொல்லாதநிறத்தை யுடையவையாய், பொல்லென்று - பொல்லாதது, பொல்கிறமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்யநகாரேபரே ணகாராதேஶ꞉. விவர்ணமாயென்றபடி. தளர்ந்தேன் - ஶிதிலையானேன், ஶிதிலஶரீரையானேனென்ற படி. என்னவஸாயமென்னுடைய ஶரீரத்திலே காணலாகிறதில்லையோவென்று கருத்து. ॥௧॥

சென்று - அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், ஒன்று - ஒருப்ரயோஜநத்தை, வேண்டி - அபேக்ஷித்து, பெறுகிற்பாரில் - பெறுகைக்கு, ஸமர்த்தரானவர்களில், கிற்பார் - ஸமர்த்தர் - அபேக்ஷிதமெல்லாம் பெறும்படியான அதிஶயத்தை யுடையவர்களிலே என்றபடி. இங்கதிஶயமாவது அவனுக் கத்யந்தமபிமதையாயிருக்கை, தலையானவென்றொரு பதமத்யாஹரிப்பது - ஶ்ரேஷ்டையானவென்றபடி. யதா - பெறுகிற்பாரிலென்றது பெறுகிற்பாரில்லாதவளானவென்றபடி. அதாவதுதானொழிய வபேக்ஷிதம் பெறத்தகுவாரினி வேறில்லாதவளானவென்கை. அவர்களெல்லாரிலும் ஶ்ரேஷ்டையானவென்று பதப்ரயோஜநம். என்னுடை - என்னுடைய, தோழியர் - ஸகிகாள், நுங்கட்கேனும் - உங்களுக்கேயாகிலும், அன்னைமார்களைப்போ

மூ — மீண்டு துரைக்கும்படியையந்தோ காண்கின்றிலேனிடராட்டியேனான் * காண்டகுதாமரைக்கண்ணன்கள்வன் விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோனைக் கண்டால் * ஈண்டியசங்குநிறைவுங்கொள்வானெத்தனைகாலமிளைக்கின்

ஆ — ஸ்ப்ருஹணீயமானவனாகிலும் நீயாசைப்பட்டால் கிடையாததுண்டோவென்னில், ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரெல்லாரிலும் தலையாயிருக்கச்செய்தேயும் ஆசைப்பட்டுப்பெறாதே நான்படுகிறவ்யஸநம் வாசாமகோசரமாகையாலே வ்யஸநப்படுமத்தனையல்லது உங்களுக்குச்சொல்லுகைக்கொரு சொல்லுச்சொல்லக்காண்கிறிலேன், அவனையாசைப்பட்டார் ஆத்மக்ஷணம்பெறுந்தொழிலில் தளர்ந்துகொண்டிருக்கு மித்தனையோவென்னில், ஸர்வாங்கஸுந்தரனாலும் ஸகலதர்ஶநீயமாய் ஸர்வஶ்ரீக்ஷணாஜ்ஞாயகமான திருக்கண்களையுமுடையனாய் சக்ஷுர்விஷயவர்ஜித ஸகலஜநநேத்ரநயநனுமயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத் தென்னை

இ — ஆஶ்ரிதஸுலபனாயிருக்கச்செய்தேயு மத்தைப்பெறமாட்டாதே க்லேஶப்படுகிறேனென்கையிலே இதுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே பௌநருக்த்யமில்லையென்றதாயிற்று. இவளையவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கவுபேக்ஷிக்கிற ஸகிகள் அவனுனக்கு ஸ்ப்ருஹணீயனும்படியான குணமுடையவனல்லன், ஆதலால் அவன்பக்கல் ஸ்ப்ருஹையைவிட்டுவிடென்றிப்படி சொல்லாதே நீயாசைப்பட்டால்கிடையாததுண்டோ வென்றிப்படிசொலலும்போது திருவேங்கடமுடையானை இவளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயனாக ஸம்மதித்ததாக வேணுமென்கிறகருத்தாலே பாக்ஷிகத்வஶங்கிதமாயிற்று. திருவேங்கடமுடையானாகி லென்கிறவித்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனாகில் பக்ஷமன்றென்றுதோற்றுகிறது. ஸௌலப்யமுண்டாகிலு மவனுக்கித்தனை ஸௌலப்யமில்லையிறே. வேண்டிச்சென்றொன்று பெறுகிற்பாரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டபொருளித்யாதியால்) தலையாய் - ஶ்ரேஷ்டையாய், த்விதீயபாதத்தி லக்ஷ்யார்த்தமாகஸூசிக்கிற அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டி லுத்தரார்த்தத்திற்சொன்ன ஶரீரவைவர்ண்யத்தையே எத்தனைகாலமிளைக்கின்றேனென் றிப்பாட்டி லுத்தரார்த்தத்திலும் சொல்லுகையாலே இது பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையாசைப்பட்டாரித்யாதியால்) வ்யஸநம்வந்து அதிஶயமாயிற்றென்கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே பௌநருக்த்யமில்லையென்றதாயிற்று. காண்டகுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாங்கஸுந்தரனித்யாதியால்) கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) நங்கள்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ — லென்றிக்கே அநாதரைகளாயிருக்கிற வுங்களுக்குச் சொல்லுகிறதென்று பார்த்தாலு மென்றபடி. ஈண்டு- இப்போது, முன்பெல்லாமென்னவஸாதம் சொன்னேனேயாகிலும் இப்போது சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்று கருத்து. இது- இந்த வ்யஸநத்தை, மத்த வ்யஸநங்களைச்சொல்லிப் போந்தேனேயாகிலுமிந்த வ்யஸநஞ்சொல்ல முடிகிறதில்லையென்று கருத்து. உரைக்கும்படியை- சொல்லும் ப்ரகாரத்தை, இடராட்டியேன்நான்- துக்கவதியானநான், இடர்- துக்கம், இடரையுடையவளிடராட்டி. இச்ஶப்தத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது இடராட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கும். காண்கின்றிலேன்- காண்கிறிலேனில்லை, அந்தோ- ஐயோ, உங்களுக்குச் சொல்லியாறவேண்டி யிருக்கச்செய்தே சொல்லும்படியைக் காணேனென்று விஷண்ணையாகிறபடி. காண்டகு- காண்கைக்குத் தகுதியான, ஸர்வதர்ஶநீயங்களான வென்றபடி. காண்டகு என்கிறவிடத்திலே ணகாரத்வயஸ்ய தகாரஸ்ய டகாரஶேஷஃ. தாமரைக்கண்ணன்- தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற கண்களையுடையவனை, கள்வன்- வஞ்சகனை, அக்கண்ணழகாலே ஸகலஜநநேத்ரநயநஹாரியானவென்றபடி. விண்ணவர்கோன்- நித்யஸூரிநாயகனை, நங்கள்கோனை- அவர்களுக்குப் போலேயக்கண்ணழகாலேநமக்கும் ஸ்வாமியானவனை, கண்டால்- காணப்பெற்றால், காணப்பெற்ற அநந்தரமென்றபடி. இதுக்குக் கொள்வானென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஈண்டிய- குவிந்தனான, என்பக்கல்நின்றும் அவன்பக்கலிலேபோய் ராஶீபூதங்களான வென்றபடி. தன் பக்கல் தரித்திருக்கமாட்டாதவை யெல்லாத்துக்கும் முதியவனே யென்றிருக்கிறாள். சங்கும்- வளையங்களையும், நிறைவும்- என்னுடைய குணவ்ருத்திகளையும், கொள்வான்- வாங்கிக்கொள்ள விச்சையுடையவளாய், கொள்வானென்றது ஸந்தஶப்தவைசித்ர்யம், ஆகையாலிது பும்லிங்கஶப்தமன்று, ஸ்த்ரீலிங்கத்திலும் ஸாதாரணமான ஶப்தம். இப்படியிருந்துவான் தொழுவான்

॥ உ ॥

மூ— ரேனே*
காலமிளைக்கிலல்லால்வினையேனானிளைக்கின்றிலன் கண்டுகொண்மின்* ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேனன்னுதலீ

ஆ— யடிமைகொண்ட பரமபுருஷனையிருந்தவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாதே யென்னுடைய உபாதிஸம்ருத்திகளையும் ஆத்மகுணங்களையுமிழந்து அவைகொள்கைக்கு நான்வருந்துகிற தெத்தனைகாலமுண்டென்கிறாள். ॥ உ ॥
(காலமிளைக்கில்) அவனையாசைப்பட்டுப்பெறாதே யுனக்குள்ளவையு மிழந்தவைபெறுகைக்கு நெடுங்காலம்

இ—(என்னையடிமையித்யாதியால்) தாஸீயவாஹததி லக்ஷணாக்ஷிக்கிற லக்ஷணத்தைய நுளிச்செய்கிறார் (அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) தாஸீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைகொள்கைக் கித்யாதியால்) ॥ உ ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

நான்ப்ராணஜயாகாநின்றேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னவளிப்பாட்டிலே நானிளைக்கின்றிலனென்று தனக்கு விரஹஜநிதக்ஷாமதியில்லாததாகச்சொல்லுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) காலதத்வமெல்லாம் முடிந்துபோனாலும் நான

ப— செய்வானித்யாதியான ஸங்க்ஷேபவிஸ்தராயங்களிலெங்கும் கண்டுகொள்வது. எத்தனைகாலம் - காலம்வ்யயகாலமெல்லாம், கதசங்கல்யோதயோத்ராகநாஷம் ஸர்வதீவ்ரமொமாமாவ:. இளைக்கின்றேன் - ப்ராணஜயாகாநின்றேன், வதநாரநிதேஷத்தாலே இதுக்கு விரதிகாணேனென்றுதோற்றுகிறது. அவனைக் கண்டு அவன்பக்கல்நின்றும் உபாதிகளைவாங்கிக்கொள்ளவேணும் என்றவிதுக்கு விரஹதமாம்ஸங்க ளான உபாதிகளை அவன்வந்து ஸம்ச்லேஷித்தென்னை யாச்வஸிப்பித்து ப்ரேமாதிசயனாய்க்கொண்டு, "கபாநிஹேமஉபாதிஹஸ்தயோ:" என்னும் ஸூக்தியையாலே தன்கையாலே பூட்டியருளப்பெற வேணுமென்று கருத்து. ஆகையாலிப்படியவன் ஸ்வீகரிப்பணணும்படி அவனோடேஸம்ச்லேஷிக்கவேணுமென் கையிலே யிவ்வுக்திக்குத்தாத்பர்யமாயிற்று. ॥ உ ॥

நீல - நீலவர்ணமான, மலர் - விகாஸியான, ஸர்வதஸ்ஸுகஸ்ஸாரியானவென்றபடி. நெடும் - விஸ்தாரமான. சுவாஸிஷ்டமானவென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸாலே, ஸ்வப்ரபாலேயென்றபடி. சூழ்ந்த- வ்யாப்தமான, நீண்டமுகில்வண்ணன்- மஹாமேகவர்ணனான, சுவாஸிஷ்டநீலஜ்யோதி: வ்யாப்த மஹாமேக வர்ணனென்று ஸமாதேவம். கண்ணன்- க்ருஷ்ணன், இவ்வடிவழகைப்பெண்களுக்கே யாக்கிவைக்குமவனென்றபடி. கொண்ட - ஸ்வீகரித்த, அவனாலேயபஹரிக்கப்பட்டவையானவென்றபடி. கோலவளையொடு - அழகியவளைகளோடேகூட, மாமை - காந்தியை, மேனிவர்ணத்தையென்றபடி. கொள்வான் - வாங்கிக்கொள்ளவிச்சையுடையவளாய், காலமுமென்கிறவித்தி லக்ஷணத்தை சென்றுஎன்கிறத்தோடே கூட்டிப்பது. எத் தனைகாலங்கூடச்சென்றும் - காலமெல்லாங்கூடநடந்தும், காலமுள்ளதனையும் துடந்தாகிலுமென்றபடி. கொள்வனென்றொரு க்ரியாபதமத்யாஹரிப்பது. அவன்பக்கல்நின்றும் வாங்கிக்கொள்ளுவேன், இளைக்கில் காலமென்றொருவாக்யமும் அல்லால்வினையேன் நானிளைக்கின்றிலனென்றொரு வாக்யமுமாக யோஜிப்பது. இளைக்கில் - ஒழியில், அந்தவுபாதிகளை யவன்பக்கல்நின்றும் கொள்ளுவதற்குமுன்னே யுபாரதமாய்ப்போகி லென்றபடி. காலம் - காலதத்வம், அல்லால் - அல்லது, இதுக்கு இளைக்கின்றிலனென்கிறத்தோடே யன்வயம். வினையேன் - அவன்ஸம்ச்லேஷமென்றாலும் விடவொட்டாத பாபத்தையுடையவளான, வினையையுடையவள் வினையாள். இஸ்ஸ்வபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையேனென்றாரூபம். நான் - சதாசக்தாஸிநிவேசவதியான நான், இளைக்கின்றிலன் - இளைக்கிறேனில்லை, உபாரதையாகிறேனில்லை, உபாரதமாகில் காலமுபாரதமாமத்தனையல்லது நானுபாரதையாகிறேனில்லையென் றிவ்வாக்யஅபத்திற்கும் நிஷ்கர்ஷார்த்தம் இதுவாவாசொல்லு மத்தனையல்லது உன்னால்நடத்தமுடியுமோவென்னில், கண்டுகொண்மின்- நான்நடத்தப்புகுகிறபடியை நானிப்போது சொல்லவேணுமோ நீங்களே ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டுகொள் ளுங்கோள், நீ லோகத்தார்க்கு லஜ்ஜிக்கவேண்டாவோவென்னில், ஞாலமறிய - லோகமெல்லாம் ப்ரஸித்தமாம்படி, பழி - அபவாதத்தை, துணிந்துபுறப்பட்டாளென்கிற அபவாதத்தையென்றபடி. சுமந்தேன் - [illegible] ஸ்வீகரித்துக்கொள்ளவும் வேண்டுமன்றிக்கே பூஷணமாகவஹித்தேன், நன்னுதலீர் - நல்லதான நுதலையுடைய

மூ—ரினிநாணித்தானென்* நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தநீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட* கோலவளையொடுமாமைகொள்வானெத்தனைகாலமுங்கூடச்சென்றே* ॥ ௩ ॥

கூடச்சென்றேனினியென்கொடுக்கேன்கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம்* பாடற்றொழியவிழந்துவை

ஆ—வருந்தியும் பெறுதபின்பு இனித்தான்வருந்திஞல கிடைக்குமோ இனியவைபெறுகைக்கு வருந்தாதேவிட்டாலோவென்னில் நிரவதிகதேஜோராசிவ்யாப்த ஸ்வாபாவிக ஸௌந்தர்யமான திருமேனியையுடையவனான க்ருஷ்ணனாலேயபஹ்ருதமான கோலவளையோடு மாமைகொள்வானுத்யுக்தையான நானெத்தனைகாலங்கூடச்சென்றாகிலும் கொள்வன் இக்காலதத்வந்தான் முடிந்துபோமத்தனையல்லது நான்சொன்னதல்லது விடேன் இத்தைக்கண்டுகொண்மின், அவன்றானாசைப்பட்டவனுக்கு அரியையாயிருக்கக்கடவ நீயவனையாசைப்பட்டால் உனக்குப்பழிவருமென்று ஸகிஜனங்களைப்போவென்னில ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன் நன்னுதலீரினிநாணித்தானென்னென்கிறாள். ॥ ௩ ॥

(கூடச்சென்றேன்) இதுக்குமுன்பு அவனையாசைப்பட்டு உன்னுடையஉபகரணங்களை யிழந்தாப்போலே

இ—வனைக்கண்டாலல்லது ஒழியேனென்கையிலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலிது ஸங்கமமென்றதாயிற்று, நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகதேஜோராசியால்), நீண்டவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகஸௌந்தர்யாதியால்) கொள்வானுத்யுக்தையானவென்றது - கொள்ளவேணுமென்றிச்சையுடையவளாயுத்யுக்தையானவென்றபடி. கொள்வனென்றொருவசனத்தை யத்யாஹரித்துயோஜிக்கிறார் (சென்றாகிலுங்கொள்வனென்று) ஸ்ரீஸங்கமவாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்காலதத்வமித்யாதியால்) ஸ்வநாயகனிடத்திலே ப்ரீதிபண்ணிஞல் பழியுண்டாகப் ப்ரஸக்தியில்லாமைபாலே பழிசுமந்தேனினி நாணித்தானென்னென்றுசொல்கை யஸாமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வதாரிப்பிக்கிறார் (அவன்தானித்யாதியால்) அரியையாய் - துர்லபையாய், அவனுக்குதுர்லபமாம்படி யடைக்கலமாயிருக்கிற நீ மேல்விழுந்தாசைப்பட்டால் பழிவாராதோவென்றபடி. ॥ ௩ ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

சங்கஞ்சரிந்தனவித்யாதியாலே யவனையாசைப்பட்டு வலயாதிகளையிழந்தேனென்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யர்த்தமன்றோவென்ன வதாரிப்பிக்கிறார் (இதுக்கித்யாதியால்) முதற்பாட்டிலே தன்னுடையவ்யவஸாயத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னாள். உனக்கின்ன

மூ—வர்காள், நுதல் - லலாடம், நல்நுதல்என்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்ய நகாராதேசம். லலாடங்களை அழகியவைகளான ஸகிகாளென்றபடி. இனி - இப்படிபழிசுமந்தபின்பு, நாணித்தானென் - லஜ்ஜித்துத்தானென்ன ப்ரயோஜனம், அபவாதம் ப்ரஸித்தமானபின்பு லஜ்ஜித்துப்ரயோஜனமில்லையென்றபடி. இப்படிகொள்வனென்றொரு க்ரியாபதத்தை அத்யாஹரித்துயோஜிப்பது இவ்வத்யாஹாரமில்லாதபக்ஷத்திலே ப்ரதமஸ்லோகார்த்தம்: கூடச்சென்றும் நீலமலரித்யாதி வளையொடுமாமை யெத்தனைகாலங்கூடச்சென்றும் கொள்வன்ஞாலமறியப்பழியித்யாதியென்றிப்படியன்வயம். இப்பக்ஷத்தில் விவ்வாறாயிரப்படிவாக்யம் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகிறது. தத்தனைபோக்கியிப்பத்துப்பாட்டினயகர்த்தம் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமில்லையென்றுகண்டுகொள்வது. ॥ ௩ ॥

மாடக்கொடிமதிள் - மாடங்களையும் கொடியோடேகூடின மதிளையுமுடைத்தான, மாடங்கள்- ப்ராஸாதங்கள், கொடி - த்வஜம், மதிள் - ப்ராகாரம், கொடியுடையமதிள் கொடிமதிள், கொடிமதிள்என்று மத்யமபதலோபிஸமாஸம். மதிள்தென்குளத்தை என்கிறதுவும் உத்தரபதலோபிஸமாஸம் மதிள்தென் என்கிறவிடத்திலே ளகாரதகாரயோ: ப்ரக்ருதிபாவம். தென்குளந்தை- தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற குளந்தையென்கிற திவ்யதேசத்திலுடைய, வண்குடபால- ஔதார்யவிசிஷ்டமாயிருப்பதிலே, வண்- ஔதார்யம், குடஎன்றுவசிரம், பாலென்று- ஸ்தானம், நின்ற - விஸ்வவிஷ்டனை, ஆடல்பறவை- ஆடலையுடைத்தான பறவையாலே, ஆடல் - நர்த்தனம், பறவை- பக்ஷி, உபமிதப்ரதிபதவிஸர்ஜனம். ஸர்வேஸ்வரனுக்கு வாஹனமாயிருக்கப்பெற்ற ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே தாண்டவமாடுகின்ற பெரியதிருவடியையுடையவனென்றபடி. உயர்த்த- உயர்த்தப்பட்டவனுடைய, வெல்போர் என்கிறதை போர்வெல்லென்று மாறியவபிப்பது. யுத்தங்களிலே ஜயசீலனானவென்றபடி. போர்- யுத்தம், வெல்லு- ஜயிக்கை. வெல்லென்றுஜிகீஷா, ஆழி- ஸ்ரீஸுதர்சனத்தை, வலவன்- வலத்திலேயுடையவனை, ஆழிவலவ

ரூ — கல்பல்வளைபார்முன்பரிசழிந்தேன்* மாடக்கொடிமதிட்டென்குளந் தைவணகுடபானின்றமாயக்கூத்த*
ஞுடற்பறவையுயர்த்தவெல்போராழிவலவனையாதரித்தே*
ஆழிவலவனையாதரிப்புமாங்கவனம்மில்வாவுமெலலாந்* தோழியர்காணம்முடைய மேதான்சொல்லுவதோ ॥ ௪ ॥

ஆ — இனிபுள்ளவற்றைபுமிழவாதே யவனை யாசைபபடத்தவிர்ந்தாலோவென்னில், ஸௌசீல்யவாத்ஸல்ய ப்ராப்யத்வாத்யாகரமாய், புஜ பிராஜிதவுதாகாரவசீகரமாய், தக்ஷிணதிக்கிலுக்குஸ்தமாயிருந்த திருக்கு ளந்தையில் வாஸ்தவ்யமானமேலத்திக்கிலே வெநதெயவாஹனனை, விஜிதவிதிகூர ஸாதரைந்ந விஸ்ருஷ்டசக்ராயுதனைக்கொண்டு ஸாந்த்ரதுஸ்தீயனும்படி நின்றருளினவனை யாதரித்துக்கூடச் சென்றேன், சென்று கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெலலாம் பாடற்றொழியவிழந்து வைகல்பல்வளையார்முன் னே யென்ஸ்வமெல்லாமிழந்தேன், இனியென்கொடுக்கேனென்கிருள். ॥ ௪ ॥
(ஆழிவலவனை) அவனையாசைப்பட்டால் பெறவொண்ணாது, தாஷ்ட்ரவன், அவனையாசைப்படவேண்டா

இ — முள்ளவற்றையு மிழக்கப்புகுகிறுமென்று தோழிமார்சொல்ல முன்பேயெல்லாமிழந்தேன் இனியேததையி ழக்கப்புகுகிறேனென்றிப்பாட்டிலே யதுக்குத்தரம்சொல்லப்புகுகிருளாகையாலே வாநாக்கியிலலையென்றதா யிற்று. மாடக்கொடிமதிளென்கிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸௌசீல்ய த்யாதியால்) தென்குளந்தை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிருர் (தக்ஷிண த்யாதியால்) வணகுடபாலென்கிறதற்குத் தாத்பர் மருளிச்செய்கிருர் (வாஸத்யாதியால்) உதாரம் - ஈநோஜ்ஞம், ஆடற்பறவையுயர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத் பர்மருளிச்செய்கிருர் (வெநதெயெத்யாதியால) வெல்போராழிவலவனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிருர் (விஜிதெத்யாதியால) நின்றமாயக்கூத்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸாந்த்ர த்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அவனோடுஸம்ஸ்லேஷிக்கச்சென்று அதுபெறுமையாலே என்னுடையவுபாதிகளையு மிழந்தேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலே அவனுடைய தௌர்ஜந்யஞ்சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே அவன்நம்மில் வரவுமித்யாதியாலே அவனநாதியாக எல்லாருக்கும் தௌர்ஜந்யனென்றுவவாதிக்கை யஸமதமன்றோவென்ன வஸரிப்பிக்கிருர் (அவனையித்யாதியால்) இப்படியவனுக்கு தாஷ்ட்ரவகுஞ்சொல்லுகிற ஸகிகளுக்குத்தரஞ்சொல்லுகிறதாகை

ரு — னென்று வ்யாக்யானஸ்வாரஸ்யம். திருவாழியை வலததிருக்கையிலேயுடையவனைவென்றபடி. மாயக்கூ த்தன்-ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதன். கிம்விதம்வ்யமஸம்ஹநநக'' மென்கி றபடியே ஸாந்த்ரதுஸ்தீயமான நிலையுடையவனை ஸ்வாமியையென்றபடி. ஆதரித்து- ஆசைப்பட்டு, கூடச் சென்றேன் - ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்போனேன், கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கம்- சுபாகாரமான, உபயங்கள் ஈநஸ்ஸா முதலாகளெல்லாம், பாஹ்யாப்யாகாரங்களான உபயங்களும சுபாரமானஈநஸ்ஸாமுதலாக என்னுடைய ஸவஸ்வ த்தையுமென்றபடி. இதுக்கு இழந்து என்கிறத்தோடே யந்வயம். பாடு-என்வசிஸரத்திலே, அற்று- இல்லாமல், ஒழிய- போம்படி, என்னிடததிலே ஏகதேசத்துமில்லாமல் நிஸ்ஸேஷமாகப்போம்படி என்றுவயாக்யாநம். இழந்து போக்கிவிட்டு, வைகலபல்வளையார்முன் — ஸவகாலமும பஹுவலயவதிகளான ஸ்த்ரீகள்முன்னே, வைக லென்று ஸவகாலவாசகம். பரிசு அழிந்தேன் - ப்ரகாரமிழந்தவளானேன் - பரிசு - ப்ரகாரம், இங்கு லஜ்ஜையாகிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. சிலபோதுகழத்தி சிலபோதுபூணத்தக்க வாபரணமான உபய ங்களும், ஒருக்காலுமிழவாத ஸ்த்ரீகள்முன்பே ஒருக்காலும்கழத்தவேண்டாத வாபரணமான லஜ்ஜையையுங்கூ ட யிழந்தவளானேனென்று வயாக்யாநம். இனியென்கொடுக்கேன் — இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன்; இனியெத்தை யிழக்கப்போகிறேனென்றபடி. எல்லாம்முன்பே இழந்துபோனபின்பு இனிஇழக்கைக்கு ஒன்று மில்லையென்கை, ॥ ௪ ॥

தொல்லையஞ்சோதி- அநாதிஸாதாரஜ்யோதிஸ்ஸை, தொல்லை- அநாதி, அம்- ஸாதாரம், நித்யஸா தாரஜ்யோதிர்மய விக்ரஹஸாலியான என்றபடி. ஆதி- ஜகத்காரணபூதனை, நினைக்குங்கால்- விமர்சிக் கும்போது, பராமர்சித்துப் பார்க்கும்போது என்றபடி. இதற்குசுடர்கொளென்கிறத்தோடே அந்வயம். நன் கு- நன்றாக, உணர்வார்க்கும்- அறியத்தக்கவர்களுக்கும், தத்வங்களை யதாவஸ்திதங்களாக வறியத்தக்க ஸ

மூ—விங்கரியதுதா* னூழிதோறூழியொருவனாகநன்குணர்வார்க்குமுணரலாகாச் சூழலுடையசுடர்கொளா
தித்தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலே* ॥ரு॥

ஆ—வோவென்னில், பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஸர்வேச்வரனை நினைக்கப்புக்கால் ஜ்ஞாநவத்தமரான ஸநகாதிமுனிகளுக்கும் ஊழிதோறூழிகூடினாலும் ஒருவனாக உணரவொண்ணாத திவ்யசேஷ்டிதங்களையும், தேஜஸ்ஸ்வரூபஸம்பந்ந கல்யாணகுணத்தையுமுடையானொருவனாகிலு மந்த ஸர்வேச்வரன் மடியானாயிருந்த வனை யாசைப்படுகையும் ஆசைப்பட்டநம்போல்வர் பக்கலவன்வருகையும் நாம்துடங்கியோ? இப்படியரியனா யிருக்கச்செய்தே யாசைப்படுவாரும் பெறுவாருமெத்தனைவர், அவனரியன், அவனையாசைப்படவேண்டாவெ ன்று சொல்லுகையெளிதென்றுச் சொல்லுமித்தனையோவென்கிறாள். ॥ரு॥

இ—யாலே இதுஸங்கதம். கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னது "ஸ்வேதவந்ஹஸ்ய ஸங்கதிஸ் ஸ்வேதஸ்வஸ்திஸம்சய:" என்கிற படியே நமக்கு ப்ரதிபந்தகங்களிருக்கையாலே விளம்பிக்கிறானென்றுசொன்ன வித்தனையல்லது அவனை துர்லபனென்றுசொன்னபடி யல்லாமையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. தொல்லையஞ்சோதிநினை க்குங்காலென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸித்யாதியால்) நன்குணர்வார்க்குமென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநவத்தமரித்யாதியால்) சூழலுடையசுடர்கொளாதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) உணரவொண்ணாதவென்றது - உணரவொண்ணாதபடியானவெ ன்றபடி. ஒருவனாகிலுமென்கிற வ்யக்தியைக்யத்தாலே அவர்கள்சொன்ன துர்லபத்வப்ரகாசமான வவனு டைய துர்லபத்வத்தை யிவள்தானுமநுவதிக்கிறாளென்று ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸாமாந்யங் சொல்லவந்தவள் துர்லபத்வங் சொல்லுவானேனென்கிற சங்கையநுத்தமாயிற்று. ஆழிவலவ னையாதரிப்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸர்வேத்யாதியால்) ஆங்கவனம்மில் வரவு மெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டவித்யாதியால்) நம்போல்வரென்றது - அ ஸக்ஸத்ருசரென்றபடி. நம்முடையமேதானென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (நாம்துடங்கியோவென்று) இவ்வள வுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சொல்லுவதோவிங்கரியதுதானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனரியனித்யாதியால்) ॥ரு॥

ஸ—நகாதிகளுக்கு மென்றபடி. ஊழியூழிதோறு என்றபடிப்பது. கல்பம்- கல்பந்தோறுமென்றபடி. ஸஹகாரத் திலுமென்கை. ஒருவனாகை - ஒருபடிப்பட்டவனாக, ஸாவதியனென்று பரிச்சேத்யனாகவென்றபடி. உண ரலாகாச்சூழலுடைய- அறியவொண்ணாத வசீகரணோபாயங்களை யுடையவனான, சூழல்- வசீகரணோ பாயம், அவனை பரிச்சேதித்தறியவொட்டாதவையாய் ஆச்ரிதர்க்கு ரக்ஷகங்களான திவ்யசேஷ்டிதங்களை யுடையனானவென்றபடி. சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்குமவன், சுடர் - தேஜஸ்ஸு, இதுஉபலக்ஷ ணம், தேஜஸ்ஸ்வரூபஸம்பந்ந கல்யாணகுணஸாகரமாயிருக்குமவனென்றபடி. ஆகிலுமென்றொருபதம் கூட்டிக்கொள்வது, ஆழிவலவனை- திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனை, ஆதரிப்பும் - ஆதரிக்கை யும், ஆசைப்படுகையுமென்றபடி. ஆங்கு - அந்த ஆச்ரயணவேளையிலே, அவன்வரவும்போலே ஸௌசீ ல்யத்தையுமுடையவனானவன். நம்மில் - நம்பக்கலிலே, வரவும் - வருகையும், ஆசைப்பட்டவர்களான நம் மையபேக்ஷித்து வருகையுமென்றபடி. எல்லாம் - அவனையாசைப்படுகையு மவன்வருகையுமாகிற விவையெல் லாம், நம்முடையமேதான் — நம்முதாகவுடையோமே, தானென்றது வாக்யாலங்காரம், அஸ்மதீயமாக வு டையோமேயென்றபடி. இவையெல்லாம்நாம்துடங்கி நடக்கக்கடவனவாக நாம்செய்கிறோமே. அநாதியாக நட க்கிறவையன்றோவென்கை. தோழியர்காள் - என்னோடே ஸமாநசீலைகளாகையாலே யவனுடையகுணங ்களிலே நீங்களுமவகாஹித்திருப்பதிகோளேஎன்று ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். சொல்லுவதோ - அவ ன்துர்லபனென்றுசொல்லுகையோ, இங்கரியது — இங்கரியாமையாயிருக்கிறது, அவன்துர்லபனென் றுசொன்னால் நிவாரணம்பண்ணுவாரில்லாத விங்கேயிப்படிசொல்லுகை யருமையோ, அருமையில்லாதவா றே அஸத்யத்தைச்சொல்லுமித்தனையோவென்று கருத்து. தானென்றது வாக்யாலங்காரம், யதா, அவனை யாதரிப்பும் அவன்நம்மில்வரவுமாகிற விவையெல்லாந்தான் நாம்துடங்கியுண்டாமவையோ. அவன்துர்லபவ னென்றுசொல்லுகைதானரியதோ இவையிரண்டுமிப்படியன்றிறே ஒன்றிப்படி தான் ஸம்சயத்துக்கு மவகா

மூ—தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலென்சொல்லளவன்றிமையோர்தமக்கு* மெல்லையிலாதனகூழ்ப்புச்செய்
யுமத்திறநிற்கவெம்மாமைகொண்டா* னல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந்தாரானாக்கிடுகோவினிப்பூசல்சொல்வீர்* ‖ ௬ ‖
வல்லிவளவயல்சூழ்குடந்தைமாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே*

ஆ—(தொல்லையஞ்சோதி) அவனறியனல்லேனோவென்னில், நான்சொல்லுமளவோ வவனுடையவருமை?
ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குங்கூட வறியவொண்ணாத ஸர்வஸ்வபாவங்களையுடையா னொருவனல்லனோ, அத்தி
றம்நிற்க என்னைவிஷயீகரித்தருளுகைக்காகத்திருக்குடந்தையிலே புகுந்துவைத்தென்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையு

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ—இப்படியவனுக்கு ஸௌஹார்தமநாதிஸித்தமென்று சொன்னவிவள் என்சொல்லளவன்றித்யாதியாலே யவ
னுக்கு ஔதார்யமுண்டென்றுசொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்)
அவனுக்கு ஸௌஹார்தமே அநாதிஸித்தமென்றாயாகிலும் ஔதார்யமொருக்காலுமில்லையோவென்றபடி. ‘யஸ்ய
ஸம்மதவாறு ப்ரஹ்மாஜாநாதிவர்ணாஸேஷாதஸ்ம’’ ‘‘நஹ்யஹம்ஸ்கந்தவிஸ்தவிஸ’’ என்றுசொல்லிற்றில்லையோ
வென்றுகருத்து. இப்படிஸம்கித்த ஸவிகளைக்குறித்து அவனுக்கு ஔதார்யமுண்டென்றுசொல்லி யிப்படிஸு
ஸ்திஷயஔதார்யனானும் என்பக்கலிலே ஸௌஹார்த்தைக்காட்டிப் பின்னையும்விலம்பிக்கிறவனை நான்கூப்பி
டாதொழியேனென்று சொல்லுகிறாளாகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. என்சொல்லளவன்றித்யாதத்துக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இமையோரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்ம
த்யாதியால்) ஆஸீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) எம்மாமைகொண் ‖ ௬ ‖
டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்)

‖ ௫ ‖

ஸ—ஸமர்த்தமாகவுமாம்.

நினைக்குங்கால் - பராமர்சிக்கும்போது, தொல்லையஞ்சோதி - அநாதிஸித்தஜ்யோதிஸ்ஸானது, நி
த்யமாய்ஸர்வோத்தமமான ஜ்யோதிர்மயவிக்ரஹஸாலியானவனென்றபடி. என்சொல்லளவன்று - வாக்கிலடங்
காதது, ‘‘நஸம்ஸ்தாஸ்தாரவேதாதாம் யதஸம்ஜவிஹம்’’ । ஸர்வவ
க்தக்கதன்று, அளவு - அடங்கத்தக்கது, ‘‘நஸம்ஸ்தாஸ்தாரவேதாதாம் யதஸம்ஜவிஹம் । ஸர்வவ
ணர்நஸ்வ கயம்யோஷிஸ்ஸரிஷ்யதி’’ என்றபடி. இமையோர்தமக்கும் - அநிமிஷர்க்கும், தம்மென்றுஸர்வ
ஸர்வேஸ்வரயோமம். அதிஶயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமென்றபடி. எல்லையிலாதன - அவதியில்லா
தவையான, கூழ்ப்பு - ஸம்ஶயங்கள், செய்யும் - பண்ணாநிற்கும், ஜநிப்பிக்குமென்றபடி. அத்திறம் - அந்த
ப்ரகாரமானது, அந்தஅதிஶயோக்தமானதென்றபடி. நிற்க - நிற்கச்செய்தே, வல்லிவளவயல்சூழ் -
வல்லி - படுகை, வளம் - அழகு, குடந்
தையிலே, மாமலர்க்கண் - ஸ்ரீவஸுதாம்பரீதஸதஸ்ருஶங்களான நேத்ரங்கள், மா - ஸ்ரீவும், வளர்கின்ற -
நித்ரைபண்ணுநின்ற, மால் - ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹஸாலியானவன், நித்ரைபண்ணாநிற்கிற நேத்ரங்களையு
டைய, ஆஸ்ரிதவத்ஸலனென்று பதார்த்தம். இப்படிஸந்நிஹிதனாய் வத்ஸலனானவனுடைய ஸாவிஶ
ஷ்யநேத்ரங்களென்ன வளவில்மாலாகக்காணேனென்றுகருத்து. கூப்பிட்டுக்கேட்கும்படி திருக்குடந்தை
யிலே ஸந்நிஹிதனென்றுமபிப்ராயம். நித்ரைகண்களுக்குப் போஷணஹேதுவாகையாலே அத்தைக்
கண்ணுக்குவளர்த்தியாக வுபசரித்துச்சொல்லுவார்கள். எம்மாமை - என்னுடையகாந்தியை, கொண்டான்
அபஹரித்தான், திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனுபிநக்கிரமித்தாலே தன்னுடைய ஸௌஹார்த்தைக்காட்டி
வைத்து பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம்தாராதே விலம்பிக்கையாலே என்காந்தியை யபஹரித்தானென்றபடி. அல்
லிமலர்த்தண்டுழாயும்- கேஸரஸாலிபுஷ்பயுக்தமாய் ஶீதலமான திருத்துழாயையும், அல்லிகேஸரம்
ஸாகவாயில்வகஸராஸ:. யதா அல்லியென்றுமாலையாய் மாலையினுடைய விகஸிதஶீதல காந்தியையு
மென்னவுமாம். கயவா, அல்லிகந்தபுஷ்பமாய் தத்வாபரவிகஸித ஶீதல காந்தியையுமென்னவுமாம்.
தாரான் - தருகிறானில்லை, என்னையிப்படி நோவுபடுத்திவைத்து தான்வந்துஸம்ஸ்லேஷியாவிட்டால் தன்னோடு
ஸம்பந்தமுள்ளவற்றையாகிலும் தரலாமிறே, அதுவும்தருகிறிலனென்று கருத்து. இனி - அவனிப்படி நம்மை
ப்படுத்தினபின்பு, ஆர்க்குப்பூசலிடுகோசொல்வீர் - இப்படிநம்பக்கலுறவுபண்ணி நம்மைப்படுத்தினவனையொ
ழிய மற்றார்க்குக்ரூகக்ரந்தனம்பண்ணுவது சொல்லுங்கோள், பூசல் - க்ரூகக்ரந்தனம், இடுகை- பண்ணுகை, இடுகை

மூ—மாலரிகேசவனாரணன்சீமாதவன் கோவிந்தன் வைகுந்தனென்றென்று* ஓலமிடவென்னைப்பண்ணிவிட்டிட் டொன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டான்* ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்காளென் னுடைத்தோழியர்காளென்செய்

ஆ— மஹாஸாரிக்குத் தன் திருவடிமலர்களில் அல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந் தருகிறிலேன், இப்படி யந்யாயஞ்செய்தவனையொழிய மற்றாரைக்கூப்பிடுவோம் சொல்லீரென்கிறார். ॥௬॥

(மாலரி) இப்படிகூப்பிடச்செய்தேயுந் தன்னைக்காட்டாதிருக்கிறவனை யாசைப்படுவாருண்டோவென்னில், ஸ்ரீ வத்ஸவக்ஷஸ், ஸ்ரீ காளீஹரன், ஸ்ரீ தவிரோதி நிரஸநஸமர்த்தன், ஸர்வஶக்தி, ஸர்வகல்யாணகுணநிதி, ஸ்ரீயப்பதி, ஸர்வஸ்வாமி, ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனென்று கூப்பிடும்படி பண்ணிவிட்டொன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டான் ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்காளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்கேன் ஸ்வஸம்பொறுக்கலாயிருக்கிறதில்லை காலம்பலசென்றுமுங்களையேகண்டல்லதுவிடேன் நீங்களிதரர்க்குவிரோதத்தைப்பண்ணி னுமுங்களோடுமுதவில்லையென்கிறார். ॥௭॥

* ஏழாம்பாட்டு *

இ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளென்று தனக்கந்தரங்கைகளாகச்சொல்லப்பட்ட ஸகிகளைக்குறித்து உங்களோடே எங்களிடையில்லையென்றுறவறுக்கை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதர்ஶியால்) ஆசைப்படுவாருண்டோவென்றதுக்கு நீயவனையாசைப்படவேண்டாவென்றுகருத்து. அவர்களிப்படி ப்ரதிஷேதிக்கையாலே யுறவறுக்கிறாளென்றுகருத்து. மாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸாதியால்) அரியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகாளீஹராதியால்) கேசவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதவிரோதி த்யாதியால்) நாரணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்த்யாதியால்) சீமாதவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயப்பதியென்று) கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாம்யாதியால்) வைகுந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத்யாதியால்) ஓலமிடஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (கூப்பிடும்படியென்று) உங்களோடித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) ॥௭॥

ரூ—யென்றது ஸாபேக்ஷப்ரயோகம் ஓஎன்று கிம்ஸப்தார்த்தகம். உறவுண்டானவனைக்குறித்து முறையிடுமத்தனையொழிய வுறவில்லாதாரைக்குறித்து முறையிட்டு ப்ரயோஜநமுண்டோவென்றுகருத்து. ॥௬॥

மால்- ஸ்ரீதவ்யாமோஹமே வடிவாயிருக்குமவன், அரி- ஹரி, ஸ்ரீகாளீஹரன்- கேசவன்- கேஶிஹந்தா, இது உபலக்ஷணம். கேஶிமுதலான ஸ்ரீதவிரோதிகளை நிரஸிக்குமவனென்றபடி. நாரணன்- உக்தாநந்தகல்யாணகுணாகரன், சீமாதவன்- ஸ்ரீயப்பதி இக்குணங்களை யதிஶயிதங்களாக்குமவளான லக்ஷ்மிக்கு வல்லபனானவனென்றபடி. கோவிந்தன்- கோவிந்த, கோக்களோடே மருவும்படியான ஸௌஶீல்யத்தையுடையவனென்றபடி. வைகுந்தன்- வைகுண்ட, ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனென்றபடி. ஸௌஶீல்யாதிகளைக்கண்டாஶ்ரயித்தார்க்குக்கொடுக்கும்படி கல்யாணமான விபூதியையுடையனென்கை. என்றென்று இப்படி நிரந்தரமாகச் சொல்லி, ஓலமிட- கூப்பிடும்படி, என்னைப்பண்ணி "ஸங்கீர்த்தயந்தோமாம்" என்ற கணக்கிலேயிப்படி கூப்பிடும்படியாகவே என்னைப்பண்ணி என்றபடி. விட்டிட்டு- தன்பக்கல்நின்றும் என்னைப்பிரித்து, இட்டு- ஒரு த்ருணத்தைப் போடுமாப்போலே போகவிட்டு, ஒன்றும்- ஸம்ஶ்லேஷத்தும், உருவும்- ரூபத்தையும், மற்ற வடிவையுமென்றபடி. சுவடும்- தானிருந்தவிடத்துக்கு ஒரு அடையாளமும், சுவடு- அடையாளம், காட்டான் "சாஸாஶ்ஸம்பூதம்" என்கிற கணக்கிலே தன் திருமேனியை யாதல் ராமாஶ்ரமத்தில் ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு யஜ்ஞஶாலைகளைப்போலே தானிருந்த விடத்துக்கு அடையாளமாயிருப்பதொன்றை யாதல் காட்டுகிறதில்லை என்றபடி. ஏலமலர்க்குழல்- ஏலம்போலே குளிர்ந்து வாஸிக்கிற வாஸங்களையுடைத்தான கூந்தல்களை யுடையவர்களான, குழல்- கூந்தல், இப்போது ஸ்வாதீநைகளாயிருக்கிற உங்களை இப்படி யதாபூர்வைகளான நான்காண்பதெப்போது என்னுங்கருத்தாலே இவ்விஶேஷணம். அன்னைமீர்காள்- தாய்மார்காள், என்னுடைத்தோழியர்காள்- அன்னைமார்களைப்போலன்றிக்கே எனக்கந்தரங்கைகளாயிருந்த ஸகிகாள் என்செய்கேன்- எத்தைச் செய்யக்கடவேன், ஓரடையாளமும் காணாத நானெத்தைச் செய்வேனென்று வ்யஸநாதிஶயத்தாலே சொன்னபடி. காலம்பல சென்றும்—

।எ॥

மூ—தேன்* காலம்பலசென்றுங்காண்பதாணையுங் களோடெங்களிடையில்லையே*
இடையிலலையான்வளர்த்தகிளிகாள்பூவைகள்காள்குயில்காள்மயில்கா* ளுடையநம்மாமையுஞ்சங்குநெஞ்
சுமொன்றுமொழியவொட்டாதுகொண்டா* னடையும்வைகுந்தமும்பாற்கடலுமஞ்சனவெற்புமவைநணிய*

ஆ—(இடையில்லை) தன்னை ப்ரதிபந்திக்கிற வன்னைமாரோடுந்தோழிமாரோடு முறவறச்செய்தேயு மவனைக்
காணாதொழிந்தவாறே தான்வளர்த்த தன்னுடைய ஸ்ரீஸாவகரணமான கிளிகள், பூவைகள், குயில்கள், மயில்
கள், என்கிறவிவற்றோடுள்ள ஸம்பந்தமாகாதே யவனைக்காண்கைக்கு ப்ரதிபந்தகமென்று பார்த்தவற்
றைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். அவன் நம்முடையநிறமும் வளையும்நெஞ்சுந்தொடக்கமாகவுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையு
மபஹரித்துக்கொண்டுபோனானாகிலும் ப்ராப்யாந்தரமான திருநாடும் திருப்பாற்கடலுந்திருமலையுந் தன்
னையாசைப்பட்டார்க்குக் காணலநணியவாகில் காட்டாதொழிவானே னென்னில், உங்கள்பக்கலுள்ள ஸம்பந்
த்தைவிஶேஷமாகப்போனாலல்லதவனவை காண்கொடான், ஆதலாலினியுங்களோடு முறவில்லையென்கிறாள். ॥அ॥

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

இ— இப்படிஸவிகளைத்துறந்தாளேயாகிலு மவர்களைப்போலே தன்னைப்ரதிஷேதிக்கைக்கு யோக்யதையு
மில்லாதபடி தியக்குகளாயிருக்கிற ஶுகஶாரிகாதிகளை யிப்பாட்டிலேதுறக்கிறவிது சுஸம்மதமன்றோவெ
ன்ன வ்யதிரிப்பிக்கிறார் (தன்னையிதர்யாதியால்) ஸம்பந்தமாகாதேயென்றது — ஸம்பந்தமன்றோவென்றபடி.
அதீதவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனி த்யாதியால்) அடையும்வைகுந்தமுமென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்ய த்யாதியால்) நணியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னை
யாசையி த்யாதியால்) காணல்நணியவென்கிறது - காண்கைக்குக்கிட்டினவையென்றபடி. நணியவென்று திரு
நாடுமுதலான திவ்யதேசங்களுக்கு ஸௌலப்யத்தைச்சொல்லி யநந்தரமே யவைகாண்கொண்டானேயெ
ன்று அவைத்துக்கு துர்லபத்வஞ்சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வ்யதிரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலித்யா
தியால்) தாத்பர்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களி த்யாதியால்) இத்தால் நணியவென்று
ஸௌலப்யத்வஞ்சொன்னது விஷயஸம்பந்தாமிகளுக்கென்று ஹவிக்கையாலே விரோதமில்லையென்று கரு
த்து. ப்ராப்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலி த்யாதியால்) இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு
நிஸ்ஸம்பந்தஸம்பந்தமென்கிற ஸமஸ்கரணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ॥அ॥

ஶ— பலகாலம் சென்றபின்பாகிலும், காலமெல்லாமதீதமாகிலு மென்றபடி. காண்பது- காணக்கடவது,
ஸாவேவியிதிர்வ்யோமம். நானவனை ஸ்வஶ்யங்காண்பே னென்றபடி. ஆணை- இதுக்கு ஶபதப்பண்ணு
கிறே னென்றபடி. நானிந்தவ்யாபாரத்தை விடேனென்கை. உங்களோடு- இத்தை ப்ரதிபந்திக்கிற வுங்க
ளோடே, எங்களிடையிலலை- எங்களுக்கும் ஸம்பந்தமில்லை, ஸாத்நிவஹாவநம். இடை- ஸம்பந்தம்,
எனக்கொரு ஸம்பந்தமில்லையென்றபடி. உங்களோடு ஸம்பந்தத்தைவிட்டேனென்கை. ॥எ॥
யான்வளர்த்த - என்னாலேவளர்க்கப்பட்டவையான, ரூஷிஹரதன்வளர்த்த மான்போலே நீங்களும்வளர்
த்த ஸம்பந்தத்தாலே எனக்கு பந்தகங்களாய்விட்டிகோளென்று கருத்து. யான்வளர்க்கிறவென்னாதே யா
ன்வளர்த்தவென்று ஸந்நிதாஸ்மாகநிர்தேஶித்தது இப்போதுங்கள்பக்க லெனக்காஸக்தியற்றது தோற்று
கைக்காக, கிளிகாள் - ஶுகங்காள், பூவைகள்காள் - ஶாரிகைகாள், குயில்காள்மயிலகாள் - ஸ்ஷ்டம்,
உடையநம்என்கிறத்தை தம்முடையவென்று மாறிபரிப்பது. நம்முடையமாமையும் - ஸாத்நிவஹாவநம்
என்னுடையஶோபையையுமென்றபடி. சங்கும் - வளையல்களையும், நெஞ்சும் - மநஸ்ஸையும், ஒன்றுமொ
ழியவொட்டாது - ஒன்றுமென்பக்க லவஶேஷிக்கவொட்டாதே, கொண்டான் - அபஹரித்தான், தான்வ
ந்துஸம்ஶ்லேஷியாதே விஶ்லேஷித்தபஹரித்தானென்றபடி. ஆனாலுமென்று ஒருபதங்கூட்டிக்கொள்ளுக. இப்
படிவிஶ்வவனைப்போலே யிருந்தாகிலுமென்றபடி. இதுக்கு நாணியென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடையும் —
அடையவேண்டுவதான, ப்ராப்யமானவென்றபடி. வைகுந்தமும் - ஸ்ரீவைகுண்டமும், பாற்கடலும் -
க்ஷீராப்தியும், அஞ்சனவெற்பும் - அஞ்ஜநாசலமும், அவதாரஸ்தலங்களுக்குள்ளே திருமலையும் ப்ராப்
யத்தோடொக்கச் சொல்லலாயிருக்கிறதென்று கருத்து. அவை - அந்ததிவ்யதேசங்கள், ஸ்ரீவைகுண்டமும்
க்ஷீராப்தியும் அஞ்ஜநாத்ரியுமாகிற வந்ததிவ்யதேசங்களென்று பதார்த்தம். நணிய - கிட்டினவை, அவனைக்

மூ— கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி யவனவைகாண்கொடானே* - ஈஅ

காண்கொடுப்பானல்லனார்க்குந்தன்னைக் கைசெய்ப்பாலதோர்மாயந்தன்னால்* மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்டி மண்ணும்விண்ணுநிறையமலர்ந்த* சேண்சுடர்த்தோள்கள்பலதழைத்த தேவபிரானென்னிறையினோடு*

ஆ—(காண்கொடுப்பானல்லன்) உனக்குத்தன்னைக்காட்டானோவென்னில்; ஸர்வேச்வரன் ஸகலத்தையும் விடாதார்க்குந் தன்னைக்காட்டானென்று அவற்றைநோக்கிச்சொல்லி [illegible] ஸ்வாமியை ஆச்ரயிக்கைக்காக நீ அவனைப் பாசைப்பட்டிதற்குமுன்பு உன்னுடைய வ்யாபாரங்களை யிழந்தாற்போலே யின்னமுள்ளவற்றையிழவாதே யிருக்கப்பார்க்கிலத்தைவிடு என்றநர்ஸராயிருப்பார்சொல்ல; அவர்களை நோக்கி ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாயிருந்த ஸர்வேச்வரனாலுமிப்படி நிவர்த்திக்கமுடியாதென்னும்படி யாச்சர்யமாய் நிரதிசயஸௌந்தர்யவிசிஷ்டமுமாய் ஸர்வாகர்ஷகமான தன்னுடைய மாண்குறள் கோலவடி

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

இ— காண்கொடுப்பானல்லனென்கிறவாக்யம் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே ஸாநுராகமின்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) நீயத்யாதரவிஷயமென்றோ வுனக்குக்காட்டானோவென்றுகருத்து. அந்த பரமபாகவதர்களுக்குயிர்த்து என்னுடைய [illegible]யெல்லாமிழந்தேன் இனியென்கொடுக்கேனென்று நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகைக்கு [illegible] தமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (தமாத்யாதியால்) ஆச்ரயிக்கைக்காகவென்கிறதற்கு கருத்தாயிருப்பார் சொல்லவென்கிறதோடே யன்வயம். கருத்தென்றது - ஸர்வேச்வரனென்றபடி. கீழ்ச்சேஷிகளுக்குச்சொன்னாள், இங்கே கருத்தருக்குச்சொல்லுகிறாளாகையாலே [illegible]மென்றதாயிற்று. தன்னால்கைசெய்ப்பாலது என்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதியால்). மாயமென்றதையருளிச்செய்கிறார் (ஆச்சர்யமென்று) ஓரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) மாண்குறளென்கிற

மூ—காணவாசைப்பட்டார்க்கு ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி ஆனாலவற்றையுனக்கவன் காட்டாதொழிவானேனென்ன ச்சொல்லுகிறான். கடையற - சேஷமற்றுப்போம்படி, கடை - சேஷம், நிச்சேஷமாகவென்றதாயிற்று அதாவது;— வாஸனையுங்கூட [illegible]படியென்கை. பாசங்கள் - ஆஸக்திகள், ஸமஸ்தவிஷயாஸக்திகளென்றபடி. விட்டபின்னையன்றி - நம்மைவிட்டுப்போனபின்பல்லது, அவன் "த்யஜிவீரா [illegible] [illegible] ஸர்வ" என்னும்படியான ஸர்வ விசேஷத்தையுடையவன், அவை - அந்தவிஷயங்களை, காண்கொடான் - காணும்படிஸங்கல்பியான், உன் பக்கலெனக்குள்ள ஆஸக்தியாலே அவற்றையெனக்கவன்காட்டுகிறிலன் என்றுகருத்து. உங்கள்பக்கலாஸக்தி யைவிட்டேனென்றதாயிற்று. ஈஅ

ஆர்க்கும் - எத்தனையேனுந்தனக்கணித்தானார்க்கும், தன்னை - ஸந்த்யாவந்தனருக்கு [illegible] த்தினை, காண்கொடுப்பானல்லன் - ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கொடுக்கும் ஸ்வபாவனல்லன், அவர்களுக்கு விஷயாஸக்தி ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கிலென்றுகருத்து. தன்னால் - ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தனான தன்னாலும், கைசெய் - கையாலேசெய்கைக்கு, நிவர்த்திக்கைக்கென்றபடி. அப்பாலது - அப்பாற்பட்டதான, நிவர்த்திக்கைக்கு சக்யமல்லாததென்னும்படியானவென்றபடி. ஓர் - அத்வீதீயமான, நிரதிசயஸௌந்தர்யமிபான வென்றபடி. மாயம் - ஆச்சர்யமான, மாண்குறள்கோல - ப்ரணவகவாமநவேஷமான. மாண் - ப்ரணவகம், குறள் - வாமநன், வாமந ப்ரஹ்மசாரிவேஷமானவென்றபடி. வடிவு - ரூபத்தை, காட்டி - மஹாபலியைவஞ்சிக்கைக்காக அவனுக்கு க்காட்டி, மண்ணும் - ஸகலலோகமும், விண்ணும் - ஆகாசமும், ஊர்த்வலோகங்களுமென்றபடி. நிறைய - நிறை யும்படி, மலர்ந்த - விஸ்த்ருதனான, த்ரிவிக்ரமாவதாரமெடுத்தவனென்றபடி. இத்தேவபிரானுக்குவிசேஷணம் [illegible] மஹாபலியை வஞ்சித்தமாண்மலர்த்தியாலே உண்டாக்கின திருமேனியை ஸர்வாதிசயமாம்படி [illegible] [illegible]ஸாராமியென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. சேண்சுடர் - மஹாதேஜஸ்ஸான, சேண் - தேஜஸ், சுடர் - தேஜோமயமானவென்றபடி. பலதோள்கள் - அநேகபுஜங்கள், தழைத்த - கல்பவ்ருக்ஷங்கள்தழைத்தாற்போலே தழைத்திருக்கிறவனான; தேவபிரார்க்கு - தேவாதிதேவனானவனுக்கு; மஹாபலிபக்கலின்றும் ராஜ்யத்தைமீ ட்டுக்கொடுத்து தேவர்களுக்குப்கார்களுக்கு என்றபடி. என்னிறையினோடு - என்னுடையவடக்கத்தோடே,

॥ கூ ॥

மூ— நாண்கொடுத்தேனினியென்கொடுக்கே னென்னுடைநன்னுதனங்கைமீர்காள்* என்னுடைநன்னுதனங் கைமீர்காள்யானினிச்செய்வதென்னென்னெஞ் சென்னை* நின்னிடையேனலலே னென்றுநீங்கிநேமியுஞ்ச ங்குமிருகைக்கொண்டு* பன்னெடுஞ்சூழ்சுடர்நாயிறரோடுபான்மதியேந்தியோர்

ஆ— வுகாட்டி, ஹாவபாவவிருக்கையுடைய ஸௌந்தர்யங்களையு மவலம்பித்து நெய்தல்பூஅலர்ந்தாப்போலே ஸ்வஸ்யொக்கும்நிறைபும்படி மலர்ந்ததிருமேனியையுங் கற்பகச்சோலைதழைத்தாப்போலே தழைதத நிரதிசய யௌஜ்வல்யமான திருத்தோள்களையுமுடையனாயிருந்த தேவபிரானுக்கென்னிறைவினோடு நாண்கொடுத்தேன் இனி யென்கொடுக்கேன் என்னுடைநன்னுதல் நங்கைமீர்காளென்றுசொல்லுகிறாள். ॥ கூ ॥

(என்னுடை) ஆகிலுமவனையாசைப்படுகை யீடல்லவென்றவர்கள்சொல்ல; நான் தோழிமாரைவிட்டாப்

இ—விடத்தில் ஹ்ருதாபம்மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்யெஜ்ஞாதாழியால்) ஆணவகாரமெனாயிக்கும் ஸ்வஸ் வசீகரணமிறே. வடிவுடையனென்னாதே வடிவுகாட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹா வபூதாழியால்) நிமிர்ந்தவென்னாதே மலர்ந்தவென்றதால் புஷ்பஸாத்ருச்யந்தோற்றுகிறதென்று நினைத்த ருளிச்செய்கிறார் (நெய்தலிதாழியால்) தழைதத்வென்றதால் சோலையோடுஸாத்ருச்யந் தோற்றுகிறதென்றுநி னைத்து உசிதமானசோலையை யருளிச்செய்கிறார் (கற்பகச்சோலையிதாழியால்) செஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயயௌஜ்வல்யமானவென்று) ॥ கூ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

லஜ்ஜையையுங்கூடவிழந்தேனென்றபோதே தன்னெஞ்சவன்திருவடிகளிலே ஸக்தமென்னுமிடம் ஸித்த மாயிருக்க யிப்பாட்டிலேயத்தைச்சொல்லுகை பலம்ஸமன்றோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமிதாழி யால்) சொல்லவென்கிறதற்கு ஹாவாக்யாத்தில் க்ரியையோடேயன்வயம். இப்படி சொன்னவர்களைக்குறித் தென்னெஞ்செனக்கு ஸாதீநமன்றிக்கே போயிற்றென்றுசொல்லுகிறாளாகையாலே யிதுஸமஸமென்றதா யிற்று. தன்னெஞ்சுதன்னைவிடுகை பலம்ஸாஸிதமன்றோவென்ன இது ஸம்ஹாவிதமென்கைக்கு ஈஷிவ்ருத மான த்ருஷ்டாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நான்தோழிமாரையிதாழியால்) இவ்வபம்முங்களோடெங்களிடை

ஸ—நிறைவு- ஸம்ருத்தி, மாம்ஸியமென்றபடி. கம்பீரஹ்ருதயகமென்கை. நாண்- நாணத்தை, லஜ்ஜையையெ ன்றபடி. கொடுத்தேன் - இழந்தேன் அவனையாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே யிழந்தேனென்றுவபாக்யம். நன்னு தல் - நன்னுதலையுடையவர்களான, நுதல் - லலாடம், ஏகதேசமறியாமையாலே காந்திஸ்வரூபமாயிருந்த லலாடங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, என்னுடைநங்கைமீர்காள் என்றன்வயிப்பது. என்னுடையஸம் ஜெனிகாள், நங்கை - ஸம்ஜெனி, எனக்குஹிதஞ்சொல்ல ப்ரவ்ருத்தைகளாய் விரஹமறியாமையாலே மாம்ஸியவாதஸ்யாதிகுணங்களாலே குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்த்ரீகாளென்றபடி. இனியென்கொடுக் கேன் - இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன், எல்லாம்முன்பே யிழந்தபின்பெத்தை இழப்பதென்றபடி. ॥ கூ ॥

என்னெஞ்சு- எனக்கெப்போதும் ஸாத்யமாயிருந்த வென்னெஞ்சானது, நின்னிடையேனல்லேனென்று- நானுனக்கவகாசமுடையதல்லேனென்று, இடை- அவகாசம், இடை யுடையது இடையது. இஸ்வத் தாலே தன்னைச்சொல்லிக் கொள்ளும்போது இடையேனென்று ரூபமாயிருக்கும். என்பக்கலுனக் கவ காசமுண்டாம்படி நானுனக்கு, காரணமாயிருப்பேனல்லேனென்றென்றபடி. என்னை- தன்னைக்கொண்டு உஜ்ஜீ விக்கவிருக்கிற வென்னை, நீங்கி- விட்டுப்போய், "ஸுக்ருதஸம்ஜயா" என்று போவாரைப்போலே இனிமீழ்க் கவொண்ணாதபடி ஸம்பந்தமறுத்துவிட்டுப் போயென்று பாவார்த்தம். இதுக்கு அடைந்ததென்கிறதோடே அன்வயம். நேமியும்- சக்ரத்தையும், சங்கும்- சங்கத்தையும் இரு கைகொண்டு- இரண்டுகைகளிலும் தரி த்துக்கொண்டு, இதுக்கு வருவதொப்பா னென்கிறதோடே அன்வயம். பல்- பஹுக்களான, அஸம்க்யங்க ளான வென்றபடி. நெடும்- தீர்க்கங்களான, திகந்தவ்யாபிகளான வென்றபடி. சூழ்- சூழ்ந்தவையான, திசை க்குகளிலும் வ்யாபங்களான வென்றபடி. சுடர்- ப்ரபைகளையுடையவையான, நாயிற்றோடு- ஸூர்யனோ டேகூட, நாயர்- ஸூர்யன், பான்மதி- பால்போலேயிருக்கிற சந்த்ரனையும், மதி- சந்த்ரன், பால் போலே பலக்ஷஹாதிகங்காதி குணங்களை யுடையனான சந்த்ரனையுமென்றபடி. ஏந்தி- தரித்துக்கொ ண்டு, இதுக்குவருவதென்கிறத்தோடே அன்வயம். ஓர்கோல- ஏகவிலக்ஷண ஸௌந்தர்யமான, நீல- இந்த்ரநீல

மூ—கோலநீல* நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பா னாண்மலர்ப்பாதமடைந்ததுவே* ॥ய॥
பாதமடைவதன்பாசத்தாலேமற்றவன்பாசங்கள்முறறவிட்டுக்* கோதில்புகழ்க்கண்ணன்றன்னடிமேல்வண்
குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள்

ஆ—பேராலே யென்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்றுநீங்கி ஸம்ஶ்லேஷைகபராயணனாய், நீலமான திருமேனியையுடையனாய், நிரவதிகதீப்தியுக்த திவாகரநிஶாகராலங்க்ருத நிரதிஶயரமணீய வாரணீய ஜங்கம நீலஶைலம்போலேயிருந்த வவனுடைய நாண்மலர்ப்பாதமடைந்தது, யானினிச்செய்வதென்? என்னுடைநன்னுதல்நங்கைமீர்காளென்கிறாள். ॥ய॥

(பாதமடைவதன்) திருவடிகளைச்சேரவேணுமென்னுமாசையாலே தத்வ்யதிரிக்தவிஷயஸம்பந்தத்தை நிஶ்ஶேஷமாகவிட்டு ஸர்வ்வ்யதிரிக்தஸகலவிஷயஸம்பந்த நிவர்த்தகமான கல்யாணகுணங்களையுடையனான கண்ணன்

இ—யிலலென்று தான்சொன்னப்போலே நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கியென்று தன்னைக்குறித்துத் தன்னுடை நெஞ்சுசொன்னதாகச் சொல்லுகிறவித்தால் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. நீலநன்னெடுமித்யாதி னோக்தநீலமிஶ்ரீஷ்டாந்தத்தாலே ஜங்கமவிஶேஷமான வஸ்துத்தைபுரைக்கிறார் (நீலமானவித்யாதியால்) பன்னெடுஞ்சூழ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) நாயிறுஞ்சுடுபொன்மதியேந்தியென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (திவாகரேத்யாதியால்) ஓர்கோலவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) நீலநன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாரணீயேத்யாதியால்) அதில் வாரணீயஶப்தத்தாலே நன்ஶப்தம்வ்யாக்யாதம். ஜங்கமஶப்தத்தாலே வருவதென்றதுவ்யாக்யாதம். ॥ய॥

நிகமனம்.

கோதில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ்வ்யதிரிக்தஸகலவிஷய ஸம்பந்திவர்த்தகமான

ஸம்—வணக்கமான, நல்- நல்லதான, உக்தார்த்த ஸம்வாதகார நிரதிஶய ஸாரஸ்யமான வென்றபடி, நல்நெடுமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய நகாரேவரே ணகாராதேஶ:. நெடும் உத்துங்கமான, குன்றம்- பர்வதமானது, வருவதொப்பான்- நடந்து வருவதற்கு ஸத்ருஶமானவனுடைய, ஒப்பு- ஸாத்ருஶ்யம், ஒப்புடையவன்- ஒப்பான், நாண்மலர் பாதம்- ஸத்யம், அடைந்தது- வந்ததிலேவண்டுபடிந்தாப்போலே சேர்ந்துவிட்டது. நன்னுதல்- நல்லநுதலை யுடையவர்களான, லகாரஸ்ய ணகாராதேஶ:. பாஞ்சஸதஶ, நுதல்- லலாடம். தாவமறியாமையாலே யொளியழியாத தேஜஸ்த்தையுடையவர்களான வென்றபடி. என்னுடை நங்கைமீர்காள்- என்னுடைய பாங்கிமார்காள், நங்கை- பாங்கி, எனக்கு ஹிதஞ்சொல்ல ஶக்தைகளாய் விரஹமறியாமையாலே ஸம்ஶ்லேஷாவதாராத்யகுணங்களில குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்த்ரீகாளென்றபடி. யான்- உங்களைப்போலன்றிக்கேயெல்லாத்தையு மிழந்திருக்கிறநான், இனி- நெஞ்சு என்னைத்துறந்துபோனபின்பு, செய்வது- செய்யத்தக்கது, என்- எது, என்னாலசெய்யலாவதொன்றுமில்லை யென்றபடி. நெஞ்சுஸாயநமன்றிக்கே யென்னைவிட்டுப்போனபின்பு நீங்கள் சொன்னஹிதத்தை யென்னால்கேட்கமுடியாதென்று கருத்து. ॥கய॥

பாதமடைவதன் பாசத்தாலே- ஸம்பந்தவாதஶாப்தியிலாஸக்தியாலே, பாசம்- ஆஸக்தி, இதுக்குவிட்டு என்றதோடே அந்வயம். மற்ற- தத்வ்யதிரிக்தங்களான, இதர பதார்த்தாதிஷு விஷயங்களான என்றபடி. வன்- த்ருடங்களான, பாசங்கள்- ஆஸக்திகளை, முற்ற- காத்ஸ்ந்யத்தையும், விட்டு, இதுக்குச்சென்றவென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் ஶ்ருதிவாக்யமென்னுமிடத்தை யிவர்தாமே யருளிச்செய்தாராயிற்று கோதில- கோதில்லாததான, கோது- அஸாரம், தன்னை யநுபவிப்பாருக்கு இதர விஷயஸம்பந்தம் விட்டுப்போம்படி அத்யந்தஸாரமானவென்றபடி. புகழ- கல்யாணகுணங்களையுடையவனான, கண்ணன் தன்னடிமேல்- க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளின்விஷயமாக, வண்- பரமோதாரனான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன- ஸத்யம், தீதில்- தீதிலலாததான, தீது- தோஷம், ஸம்பந்தகுணமொழியா கபாதாரஶஸ்த்ரமாகிற தோஷமில்லாததானவென்றபடி. யதா விஷயாகாரஸம்பந்தவாக்ய நிவர்த்தகமான வென்றபடி இது பத்துக்குவிஶேஷணம், அந்தாதி- அந்தாதிரூபமான, ஓர்- அத்விதீயமான, ஆயிரத்துள-

மூ—ளிவையுமோர்பத்திசையொடும்வல்லார்*ஆதுமோர்தீதிலராகியங்குமிங்குமெல்லாமமைவார்கடாமே* ॥கக॥

ஆ—தன்னடிமேல் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன நிரவத்யமான இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் நிரஸ்த ஸமஸ்ததோஷராய் அங்குமிங்குமெல்லாப்படியாலும் பரிபூர்ணரென்கிறார். ॥கக॥

இ—வென்று) தீதிலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யமானவென்று) ஆதுமோர்தீதிலராகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) எல்லாமமைவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாப்படியாலுமித்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ—ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, ஓர்இவைபத்தும் என்றன்வயிப்பது. அத்விதீயமான இந்தபத்துப்பாட்டையும், இசையொடும் - கானத்தோடே, ஸ்வரஸமாக கானமுண்டாம்படியான ஸௌஸ்வர்யத்தோடே என்றபடி. வல்லார் - அப்யஸிக்கவல்லவர்கள், ஆதுமோர்தீது - அவித்யாகர்மவாஸநாதிகளி லேதேனுமொருதோஷமும், இலராகி - இல்லாதவர்களாய், ஆதுமென்கிறவிடத்திலே உதாரஸம்ரமற்றிருக்கச்செய்தே ப்ராஸங்கம் தலைக்கட்டுகைக்காக யிருக்கையாகிற தோஷமுமவர்களுக்கில்லையென்று தோற்றுகிறது. தாமே - தாங்கள்தானே, இவர்களுக்கு இஷ்டஸித்தியில் ஸ்வாமியையும் அபேக்ஷிக்கவேண்டாவென்று கருத்து. இங்குமங்கும் - இஹலோகத்திலும் பரலோகத்திலும், எல்லாமமைவார்கள் - எல்லாம்பரிபூர்ணராவார்கள், அமைவு - பூர்த்தி, இஹலோகத்திலே க்ருதக்ருத்யஸம்பாதநாதிகளிலும் பரலோகத்திலே ப்ரஹ்மாநுபவகைங்கர்யாதிகளாலும் பரிபூர்ணராவர்களென்றபடி. ॥கக॥

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:
(நங்கள்வரிவளை.)

தார்க்ஷ்யாரூடாஸநத்வாத் ஸரஸிஜநயநதயா நீலமேகோபகாந்த்யா
ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதத்வாத் அப்ரமயபரதயா யோகிபிர்விஜ்ஞேயதேஹாத் ।
ஸ்வேஷு வ்யாமோஹவத்வாத் ப்ரதிகதிரஸ்காராத் ஸ்வாஜநாத்ருஶ்யபாவாத்
நிஸ்ஸங்காநாம் ஜநாநாம் ஸ்வஸமஹதஜகத் ஸுலபோ யஶ்ஶௌரி: ॥கூ௨॥

(தார்க்ஷ்யாரூடாஸநத்வாத்) வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன் - விரோதிநிரஸநத்திலே உத்யுக்தனான வைநதேயனை வாஹநமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸரஸிஜநயநதயா) காண்டகுதாமரைக்கண்ணன் - ஸதாதர்ஶநீயமாய் ஸரஸிஜஸத்ருஶமான திருக்கண்மலரையுடையனாகையாலும், (நீலமேகோபகாந்த்யா) நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த நீண்டமுகில்வண்ணன் - ஸஜலஜலதம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதத்வாத்) வணகுடபால்நின்றமாயக்கூத்தன் - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களான சேஷ்டிதங்களையுடையவனாகையாலும், (அப்ரமயபரதயா யோகிபிர்விஜ்ஞேயதேஹாத்) ஒருவனுக நன்குணர்வார்க்குமுணரலாகா - எத்தனையேனும் அதிஶயிதஜ்ஞாநரான யோகிகளாலும் ப்ரஹ்மாதிகளாலும் இன்னபடியென்றறியவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வேஷு வ்யாமோஹவத்வாத்) மலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே - ஆஶ்ரிதரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ப்ரதிகதிரஸ்காராத்) காலம்பலசென்றுங்காண்பதானை - ஆஶ்ரிதர்காணுமிடத்தில் ப்ரதிகநிரஸிக்கையாலும், (ஸ்வாஜநாத்ருஶ்யபாவாத்) கடையறப்பாசங்களித்யாதி - காண்கொடுப்பானல்லார்க்குந்தன்னை - ஸாதநமாக உபாயவிஷயஸங்கத்தைவிடாதே ஸ்வயத்நத்தாலே காணவுத்யோகிக்குமவர்களுக்கு அத்ருஶ்யனாகையாலும், (நிஸ்ஸங்காநாம் ஜநாநாம் ஸ்வஸமஹத:) என்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கியித்யாதி - உபாயவிஷயஸங்கரஹிதருடைய மநஸ்ஸு தன்னிடத்திலேசேரும்படி யிருக்குமவனாகையாலும், எம்பெருமான் உபாயவிஷயத்தில் பற்றற்றபேர்களுக்கு ஸுலபனாயிருக்கிறானென்று “நங்கள்வரிவளை” என்கிற ஶதகத்திலே ஆழ்வார் நிரூபித்தருளினாரென்கிறார். ॥கூ௨॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

எட்டாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அங்குமிங்கும்வானவர்தானவர்யாவரு* மெங்குமினையையென்றுன்னையறியகிலாதலற்றி* யங்கஞ்

ஆ— (அங்குமிங்கும்) இப்படி எம்பெருமானைப்பிரிந்து வ்யஸநப்படுகிற தமக்கொருதுணையின்றியே யிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார். ஸ்வர்க்காதிலோகங்களிலு மிந்தலோகத்திலும் மற்றெங்கும்வர்த்திக்கிற தேவதாநவப்ரப்ருதி ஸமஸ்தார்த்தங்களும் ஸர்வஶக்தனென்றுன்னை யுள்ளபடியறியாதே ஶங்கசக்ரதரநாய கனைப், ஸம்ஶ்லேஷ ஸ்வபாவனைப், பரமப்ராப்யனாயிருந்த உன்னைத்தங்களுக்கு ப்ராப்யமான க்ஷாமைஶ்வர்ய

இ— இப்படியவனைக்காணவேணுமென்றுள்ள தம்முடைய அபிநிவேஶாநுகுணமாகத் தாமவனைக்காணப் பெறாமையாலே அந்தவ்யஸநமின்னம் ஶாஶ்வதமாகாதிருக்கச்செய்தே யிப்போது ஸஜ்ஜோஷடிமெயிற்போலே அங்குமிங்கும் வானவர்தானவரித்யாதியாலே யவனநாலோவிதவிஶேஷமாக ஸர்வஸாதாரண்யனென்றும் அவனையாஶ்ரயித்து நம்ஸம்ஸாரக்லேஶங்களை நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டோமென்று மவனைக்கொண்டாடுகை யஸம்பாவிதமென்ன வ்யதிரேகிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தமக்குத்துணையில்லையென்று சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. தாமிப்படி வ்யஸநப்படச்செய்தேயு மவன் வாராதொழிந்தவாறே ஸமஸ்தஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸாக்ஷிகளாயிருப்பார் சிலரோடே யாலோசநம்பண்ணியாகிலும் தரிப்போமென்றுபார்த்து அயோக்யரிங்கே தமக்குதவியாதொழிந்தவாறே மிகவுமார்த்தராய தைச்சொல்லி விலாபிக்கிறாரென்று கருத்து. *

முதற்பாட்டு

இனையையென்றுன்னை யறியகிலாதலற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தனித்யாதியால்) ஸர்வஶக்தனென்றது — நிரதிஶயஸௌலப்யனென்றபடி. ஶ்ரீவத்ஸலக்ஷணாய வ்யஞ்ஜிதஸௌலப்யாதிஶயத்தாலே ஸூசிதவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பரமப்ராப்யனென்று) இன்ன ப்ரயோஜநத்துக்கென்று விஶேஷியாதே ஸாமாந்யேந ஶரணமென்றிருந்தாலும் தேவதாநவாதி வ்யாஹாரத்தாலே இஸ்ஸூக்திங்கே வைலக்ஷண்யபர்யவஸாநமாமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்

ப— அங்கும் - அந்தலோகங்களிலும், ஊர்த்வதேஶஸ்தங்களான ஸ்வர்க்காதிகளிலுமென்றபடி. இங்கும் — இந்தமத்யலோகத்திலும், எங்கும் - ஸர்வலோகங்களிலும், இன்னுமுள்ள பாதாளாதிகளிலுமென்றபடி. வானவர் - தேவதைகளும், தானவர் - அஸுரர்களும், யாவரும் — ஸர்வரும், மநுஷ்யாதிகளாக வின்னமுள்ளசேதநரெல்லாருமென்றபடி. இங்கு லோகங்களையெடுத்தது இவர்களெல்லாரும் ஸ்வஸ்வலோகஸ்தாயிகளாய் ராஜ்யைஶ்வர்யபோக்தாக்களென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் ஒருலோகத்திலும் தமக்குத்துணையில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவுமாம். இங்கு அஸுரரையெடுத்தது பரமேஶ்வரஸௌலப்யதையறியாமையாலே, அது அநாதிமதமேவ ப்ரஹ்லாதரோடு அல்லாதாரோடு வாசியில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. புராணத்திற்சொன்னபடியே ஸத்யயுகத்திலே ரயிகாரவிஶேஷம்பெற்றவர்களான வைதிகஶ்ரேஷ்டர்களைப்போலே அஸுரர்களிலேயும் சிலர் ஸாத்விகஸங்க்ஷேபம் ஸர்வேஶ்வரனையாஶ்ரயித்திருப்பார் ஸம்பாவிதரிறே. உன்னை- ஶ்ரீவத்ஸலக்ஷணாயேத்யாதிகளாலும் ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலு மதிஶயஸௌலப்யனை உன்னை, இனையையென்று- ஸர்வஶக்தனென்று, நிரதிஶயஸௌலப்யனென்று என்றபடி. இனையான்- ஸர்வஶக்தன், எதிரேயிருக்கிறவனைச் சொல்லும்போது இனையையென்று ரூபமாயிருக்கும். அறியகிலாது- அறியமாட்டாதே, அலற்றி- ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வாதிகளைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டு, ஸௌலப்யதாவ்யஞ்ஜகங்களான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதிகளைச்சொல்லி யநுபவிக்கவறியாதே ரக்ஷகத்வவ்யஞ்ஜகங்களான ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணஜாதத்தை யலற்றி என்றபடி. இதுக்கு என்பாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். பூமகள்- பூமத்தில்பெண், பூவில்வாஸிபெண்வடிவு கொண்டாப்போலே, வக்ஷஸ்தலவாஸிநியாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருமென்றபடி. மண்மகள்- மண்ணில்பெண், பூமிக்கதிஷ்டாத்ரியாய் அதவஶம்வதியான ஶ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமென்றபடி. ஆய்மகள்- கோபகுமாரியும். ஆயர்- கோவர், அநவத்ய ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யங்களையுடையவளான நீளையுமென்றபடி. அங்கஞ்சேரும்- திருமேனியைச்

மூ— சேரும்பூமகண்மண்மகளாய்மகள்* சங்குசக்கரக்கையவனென்பர் சரணமே*
சரணமாகியநான்மறைநூல்களுஞ்சாராதே* ||க||

ஆ—த்துக்குவாயமென்பர் ஆதலாலெனக்கவர் துணையல்லரென்கிறார். ||க||

(சரணமாகிய) இப்படி ஸ்வரூப வ்ருத்திகள் துணையல்லரென்றருளிச்செய்து கைவல்யார்த்திகளுந் தனக்குத்துணையல்லரென்றருளிச்செய்தார். ஸ்வரூபப்ராப்தமாய வியாபக மந்த்ரங்களைவிட்டு மோக்ஷாவஸ்ரீ தவ்யாபகமந்த்ரத்தை யவலம்பித்த நாமும் அநந்யார்ஹசேஷபூதராய திவ்யப்ரபந்தமுடையோரும், ஸர்வேஸ்வரனான ஸர்வேஸ்வரனே ப்ராப்யமாக அநுஸந்தித்து ஐஸ்வர்யத்தைப்பண்ணி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திகாரணத்தை அநந்யமாகப்பற்றினோமித்தனையிறே, அவன்திருவடிகளை அநந்யமாகப்பற்றிற

இ—கித்யாதியால்) பாட்டுக்கு ஸங்க்ஷேபமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால) ஆதலாலென்றது– இப்படி அப்ரயோஜநாந்தரபரராகையாலே ஸர்வஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷைக ஸாதநங்களல்லாமையாலென்றபடி. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு.✳

ஸர்வஸ்வரூபாயித்துகளாயிருக்கிற விவரிப்பாட்டிலே எம்பெருமானையாஸ்ரயித்து ஜராமரணமோக்ஷமான கைவல்யத்தைப்பெற்றோமென்று சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால) ஸ்வரூபயாயித்துகளை யநுவதித்தது ஸ்ரீ ஸூசநார்த்தம். தமக்குத் துணையில்லையென்று சொல்லுகிற அநந்யஸாதநார்த்தமாகவுமாம். அநந்யர்ஹசேஷருக்குத் துணையல்லராகில் ஜ்ஞாநநதுவேஸாதநாநுஷ்டாநர் துணையாகலாமேயென்ன ஸர்வேஸ்வரனாவிநா ஸர்வரக்ஷகரல்லாமையாலே ஸ்வரூபயாயித்துகளைப்போலே யவர்களுமெனக்குத் துணையல்லரென்கிறாரென்றுகருத்து. அநந்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திலர்த்தவிஸா ஸர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷத்யாதியால்) மோக்ஷஸம்பந்நமாய் கைவல்யவாரம். நாமுமென்கிறவிடத்தில் ஸர்வமும் அவன்திருவடிகளை அநந்யமாகப்பற்றுமையாலே கீழ்ச்சொன்னஸ்வரூபயாயித்துகளோடே இக்கைவல்யார்த்திகளை ஸமுச்சயிக்கிறது. ஸம்ப்ரதாயஞ்சொல்லுகிற உத்தராயத்தி லர்த்தவிசேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநந்யதைத்யாதியால்) ஆழியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுநினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஈசர்க்காளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) கரணப்பல்படையித்யாதியான விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஸ்வர்யேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) இங்கு ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் ஜராமரணாதிவாரம். இதுக்கு ஸங்க்ஷேபமருளிசெய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால)

ப—சேரும்படி யிருக்கிறவனை, ஸமுதாயாதிகளிலே யகப்படுப்பிரியமாட்டாமல் தன் திருமேனியோடே நித்யஸம்ஸ்லேஷிகளாம்படி யிருக்கிறவனை என்றபடி. “ஒண்டொடியாள் திருமகளும்நீயு” மென்கிற கணக்கிலே உபயவிஷய வைதக்த்யவஸமான விதவிவ்யதம்பதிகளுடைய சேர்த்தியைக்கண்டால் “வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டே” என்றுமங்களாஸாஸநம்பண்ணி யநுபவிக்க வறியகிலர். இவர்கள் தங்களுடைய க்ஷேத்ரப்ரயோஜந ஸாதநத்துக்கு ஸாதகாரமாக நினைக்கிறார்கள். இவர்களைத்தனை ஸாத்யஹீநரோ என்றுகருத்து. சங்கு சக்கரக்கையவன்- ஸர்வ ஸர்வாணிபானவன், கையுந திருவாழியுமான வழகைக்கண்டால் பரவஸராய் “வடிவார் சோதிவலத்துறையும்சுடராழியும்பல்லாண்டே” என்றுமங்களாஸாஸநம் பண்ணியநுபவிக்க வறியகிலர். தங்களுடைய க்ஷேமஸ்வரூபவிரோதிகளை ஹேதுக்கைக்குஉபகரணமுடையவனென்று அநுஸந்திக்கிறார்கள். இதென்ன ஔதார்யமென்றுகருத்து. சரணமென்பர்–உபாயமென்ற நுஸந்திக்கிறர். அவனை நிரதிசயபோக்யமென் றநுபவியாதே ஸாதநாநுஷ்டாந ஸாதநமென்றப்யவஸிப்பாரென்றபடி. ஆகையாலெனக் கவர்கள்துணையல்லரென்று கருத்து. ||க||

சரணமாகிய- உபாயமான, ஸ்வரூபவ்ருத்தாய ஜ்ஞாநஸாதநமானவென்றபடி. நான்மறைநூல்களும் நாலுவேதங்களாகிற ஶாஸ்த்ரங்களையும், மறை- வேதம், நூல் - ஶாஸ்த்ரம் ததுபப்ரும்ஹணங்களான இதிஹாஸபுராணங்களையுமென்றபடி. சாராதே - ஆஸ்ரயியாதே, இதுக்கு ஆராய்மாய்ந்ததோமென்கிற விரண்டிடத்திலுமன்வயம். யதா நூல்களுமென்கிறவிடத்தி லர்த்தத்தை சாராதேயென்கிறவிடத்திலே கூட்டிப்பது.

மூ— மரணம்தோற்றம்வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்* கரணப்பல்படைபற்றறவோடுங்கனலாழி*
அரணத்திண்படையேந்தியவீசற்காளாயே* ॥௨॥
ஆளுமாளார்ஆழிபுஞ்சங்குஞ்சுமப்பார்

ஆ—திரோமிறே. ஆதலால் நீங்களுமெனக்குத துணையல்லீரென்கிறார். தம்மோடவர்களுக்குண்டான ஸ்வரூப ப்ரயுக்த வைராக்ய ப்ரஸாதத்தாலே ஐகரூப்யாபத்திகளை ஸ்வஸ்ருஷ்டத்தாலே வ்யபதேசிக்கிறார். ॥௨॥
(ஆளுமாளார்) தன் தனிமையினுடைய அநுஸந்தாநத்தாலே அவன் தனிமையை நினைத்து அவன் தனிமைக்கு,

---

இ—மாய்த்தீரென்னவேண்டியிருக்க மாய்த்தோமென்று தம்மையுமவர்களைக் கூட்டிச்சொல்லுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தம்மோடி த்யாதியால்) பாட்டிலே ஸ்வஸம்பந்தமில்லையாகிலும் மாய்த்தோமென்கிற உத்தமபுருஷனாலே ஸ்வஸாம்யவ்யபதேசம் ஸமஷ்டிவிஷயமென்றுகருத்து. ஸ்வரூபப்ரயுக்த வைராக்ய ப்ரஸாதத்தாலே தாமுமவர்களோடுடன்பட்டுநின்று தம்மைக்கூட்டி வ்யபதேசிக்கிறாரென்றபடி. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

தமக்குத்துணையில்லையென்று விஷாதிக்கிறவிவர் அத்தைவிட்டு இப்பாட்டிலே அவன் அநாதிக்காய் ஸஞ்சரிக்கிறானென்ற நைஸ்ஸங்கிக்கை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தன்தனிமையி த்யாதியால).

ஈ—சாராதேயும் - ஆஶ்ரயியாதிருந்தும், இதுக்கு மாய்த்தோமென்கிறத்தோடே அந்வயம். காம்யகர்மவிபாக ஸாதநங்களை அநுஷ்டிபாதேயிருந்தும் ஜராமரணாதிகளைப் போக்கினோமித்தனையொழிய அவனை ப்ராப்யமாகப் பற்றிநேலமென்றிப்படி ஸ்வரூபப்ரயுக்த வைராக்யமு மவர்கள்தமக்குததுணையாகைக்கு ஸாதகமன்றென் றிவ்வ வ்யாக்யாநத்தாலே த்யோதிதமாம், கரணப்பல்படை - இந்த்ரியஸமூஹமானது, படை - ஸேனை, பல்ப டை - பஹுஸேனை, இஸ்ஸேநைக்கே ஸமூஹவாசம், பற்றற - ஸம்பந்தமில்லாமல், பற்று - ஸம்பந்தம், அறவென் றுக்ரியாவிசேஷணம், ப்ராக்ருதவிஷயஸம்பந்தமில்லாமல் என்றபடி. ஓடுங்கனல் - ஓடும்படி ஜ்வலியாநின்ற, கன லுகை - ஜ்வலிக்கை, ஆஶ்ரிதருடைய கரணக்ராமம் நிவ்ருத்தவிஷயஸம்பந்தமாய் நடக்கும்படி ஜ்வலியாநின்றவென் று பதார்த்தம். இத்தாலிவர்களவனை ஆஶ்ரயிப்பது இந்த்ரியஜயார்த்தமென்று ஸூசிதம். ஆழி - சக்ர மாகிற, இதுக்குப்படையோடேயந்வயம். அரணம் - ஆஶ்ரிதர்க்கு அரணான, ரக்ஷகமானவென்றபடி. அரண்— ஆஶ்ரிதஸ்வாபகார ப்ரபோதரக்ஷாஸாதநம், இதுக்கு அரணமென்று அகாராந்தமாயும் ப்ரயோகமுண்டு. யதா, அர ண் அத்திண்படையென்று வடிவெண்டம், அனென்றுவ்யவஸ்தவாம், அரணைய்வ்யவஸ்மானஎன்றபடி. திண்- த்ரு டமான, ஶத்ருநிரஸந ஸமர்த்தமான என்றபடி. படை - ஆயுதத்தை, ஏந்திய - தரித்தவரான, ஈசர்க்கு- ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, ப்ரயோஜநாந்தரவசநம். ஆளாய் - தாஸபூதராய், "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே" என்கிறகட்டளையாலே அவனையுபாஸித்துஎன்றபடி. மரணம் - ஸூக்ஷ்மஶரீரவியோகம், ஸூக்ஷ்மஶரீரவியோகமாத்ரமான மரணம் ஸ்வரூபநாஶமில்லாமையாலே ஐகரூப்யத்திலே ஸூக்ஷ்மஶரீராநுவ்ருத்தியுண்டென்[illegible]ஸூசிதம் தோற்றம் - ப்ராதுர்பாவம், ஜநநமென்றபடி. வான்பிணி - மஹாவ்யாதி, வான் - மஹத், [illegible]பிணி - வ்யாதி, நிவர்த்திதாநுபஶக்யங்களான வ்யாதிகளென்றபடி. மூப்பு - ஜரை, என்றி வை - என்கிறவிதுகளை, மாய்த்தோம் - நஶிப்பித்தோம், ஸ்வரூபப்ரயுக்தவைராக்யத்தாலே வந்த உறவாலே அவர்கள்செய்ததைத்தாம் செய்ததாகவநுஸந்தித்து மாய்த்தோமென்று உத்தமபுருஷனாலே நிர்த்தேசிக்கி றார். ஜராமரணாதிநாஶம் இந்த்ரியஜயமாகையாலே ஸூசிதநிர்த்தேசம், இவ்வளவே உத்தேஶ்யமாகப்பற்றி னோம்த்தனையொழிய அவனை[illegible]ப்ராப்யமாகப்பற்றிலோமாகையாலே நீங்களுமெனக்குத்துணையன்றென்றதாயிற்று.

ஆளுமாளார் - ஆளையுமாளுகிறாரில்லை, ஆள் - ஆளப்படுமவன், தாஸனென்றபடி. தாஸராயிருக்கிறவரை யும் ஏவிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்றபடி. இளையபெருமாள் "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று கிங்கரராய் நிற்கச்செய்தேயும், ஶரீரநிரஸநார்த்தமாகவாதல் பராதிநிரஸநார்த்தமாகவாதல் எழுந்தருளும் போது அவரையேவித் துணையாக்கிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்கை. ஶயாவிகளாய் நிவ்ருத்த[illegible]ராக்ஷஸர் க்கு வாஸஸ்தாநமான தண்டகாரண்யத்திலே இப்படி தனியேயெழுந்தருளுவதே, ஐயோ! அப்போதைக்குநா ன் துணையாகவுதவப்பெற்றிலேனே, அவனுடைய வித்தனிமையையறிந்த நானினிஎங்ஙனே யாறியிருப்பதெ ன்றுகருத்து. ஆழியும்சங்கும் - ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், சுமப்பார் - சுமக்குமவர்

மூ— தாம்* வாளும்வில்லுங்கொண்டுபின்செல்வார்மற்றில்லைத்* தாளுந்தோளுங்கைகளையாரத்தொழக் காணேன்*

ஆ—தவப்பெறறிலேனென்று சொல்லிக்கொண்டு தம்முடைய தனிமையைச்சொல்லுகிறார். ஸ்ரீவநப்ரஸ்தாந காலமாகவாதல் பரமபதப்ரஸ்தாநகாலமாகவாத லெழுந்தருளும்போது துணையின்றியே தன்னுடைய ஶங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதங்களைத் தானேசுமந்துகொண்டு போகாநிற்கும், வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின் செல்வார்மற்றிலலை, தானெழுந்தருளும்போதவனுடைய திவ்யாயுதங்களைச்சுமந்துகொண்டு அவனதிநவடி

இ—தனிமை-ஏகாகித்வம், இப்படிநான் ஏகாகியானேனென்று விஷலித்தவிவர் பரிஶேஷத்தில் தனகருத் தனிமையில்லாமையாலே இறையவனென்னை யிப்படிஸம்ஶ்லேஷிக்கிறதென்று விசித்துப்பார்த்தவிடத்தில் சில தேஶயிலே தனிமையுள்ளதாகததோற்றி யிப்படிப்ரஸங்காத் அவனுடையதனிமையைக்கண்டு மிகவும் உத்விக்நராய் அவன்தனிமைக்கு நாலுதவப்பெறறிலேனென்று விஷலித்து இப்படி இம்பாவத்தாலும் தமக் குள்ளதனிமையைச்சொல்லி விஷலிக்கிறராகையாலே ஸங்கதமென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழியிலே ஸ்விஶேஷகாகித்வமென்கிற ஸம்வக்ஷணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இந்தவ்யாக்யமும் ஶ்ருதிவை ரம். இளையபெருமாள்முதலானோர் உளராயிருக்க ஆளுமாளாரென்னக்கூடுமோவென்ன அதுக்குக் காதய மருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீவைகுண்டபால) எழுந்தருளும்போதுஎன்கிறதற்குத் துணையின்றியேயென்கிற விவ் வளவிலேயந்வயம். மேலேஅந்வயமில்லை. பரமபதத்திலே ஶங்கசக்ராதிகளில்லையிறே. ஶ்ரீவநப்ரஸ்தாநமா மெழுந்தருளும்போது துணையின்றியேநிற்கும். க்ருஷ்ணாவதாராதிதேஶங்களிலே ஶங்கசக்ராதிகளைத் தா னேசுமந்துகொண்டுபோகாநிற்குமென்று வாக்யபேதம்பண்ணும். அதா, துணையின்றியேயென்கிறதற்கு போ காநிற்குமென்கிறத்தோடே அந்வயம். தானேசுமந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே அந்வயமில்லை. அதாவது ஶ்ரீவ நப்ரஸ்தாநாதிதேஶயிலே துணையின்றியேயும் க்ருஷ்ணாவதாராதிதேஶங்களிலே ஶங்கசக்ராதிகளைத் தானே சுமந்தும் போகாநிற்குமென்றதாயிற்று. அதவா, பரமஸம்ஹிதையில் ஷட்பஞ்சாஶந்ப்ரகரணத்திலே "த்ரிஸம்ஸ்தேநாயுதாநாம் ஶ்ரீவத்ஸாங்கம்ப்ரவாஹம் பராந்தம் விதாஸநம் | உஜ்வலம் பத்ரக்ஷநகம் பரமஸ்ய நம்பரம் | அநபாயம் பாவிதம் ஸர்வலோகைகரக்ஷணம் | அபராஜித ஸங்கீர்த்தநமாம் ஸவ்யாபஸவ்யயோர்பயோ:" என்றுசொல்லுகையாலே ஒருகஷ்டவிஶேஷத்திலே பரமனுக்கும் அநந்தாயுதஸமுண்டென்றுகருத்தாலே யிப்பாட்டிலே யருளிச்செய்ததாகவுமாம். சுமப்பார்தாம் பின்செல் வார்மற்றிலலை யென்கிறவிடத்திலே யபிக்கிறஅர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தாமெழுந்தருளும்போதிஶ்வர ரியால்) அதாவது:— பரமஜாதியாவதநன்றிகமே 'உத்தராதரமாஜிந" மென்னும்படி ஸஹீரதெராஸர மாய் நடந்தெழுந்தருளும்போது என்கை. நாடுவனென்று ஸாதநத்வஞ்சொல்லாதே ஞாலத்தேநாடுவனென் றுசொன்னத்தால் காதாரத்யமத விரஹிணீஸாத்ருஶ்யம்தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார்

ஸ—தாம் "ஸுஶாபொகம்நொமஹாதி:" என்னும்படி சுகுமாரரானதாமே "திவ்யாஸ்த்ரவாஹித தவத்தாஜ" மென்கிறபடியே கூரானமான திவ்யாயுதங்கள் மலையெடுத்தாப்போலே சுமையாய்த்தோற்றுகிறது அவனுடைய ஸௌகுமார்யத்தையே யநுஸந்திக்கிறவிவருக்கு எப்போதும் கைகழலாநேமியானன்றோ, அத்தைமற்றொருவர் தொடக்கூடுமோவென்ன, இவற்றையாகிலும் ஒருவர்சுமக்கலாகாதோ வென்கிறார்மேல், வாளும் - வாளத்தையும், வில்லும் - தநுஸ்ஸையும், கொண்டு - சுமந்துக்கொண்டு, பின்செல்வார் - ப்ருஷ் டதோநுயாந்தவகாணிரேக்ஷணாநுஜமாத்ஸ" என்றகணக்கிலே பின்னேபோவார், மற்றில்லை - வேறொ ருவருமில்லை, தாமேஇவற்றையும் சுமந்துக்கொண்டுபோகாநிற்பரென்றபடி. தாளும் - திருவடிகளையும், தோ ளும் - புஜங்களையும், இதுக்குக்காணேனென்கிறத்தோடே யந்வயம், கைகளையார - என்னுடையகைகள் த்ருப் தங்களாமபடி, கைகளையென்கிறவிடத்திலே ஐகாரமவ்யயமாய் வாக்யாலங்காரமாயிருக்கிறது. ஆருகை- த்ருப் தமாகை, அவனைப்பிரிந்துவிடாய்த்திருக்கிற வென்கைகள் விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்கை. தொழ - வெ விக்கைக்கு, காணேன் - என்கண்ணாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அந்த வாளையும்வில்லையும் நான்சுமந்து கொண்டு "உத்தராதரமாஜிநம்" என்னும்படி அதிரமணீய பூதஸஞ்சாரணாதிகளான திருவடிகளையும் "வ்ருஷஸ்கந்தாதிவிஶாலஸம்ஶ்ரித" என்னும்படி ஶ்ருதிர்க்கவாப்ருத்யங்களாய் ஸமஸ்தஶோபநீயங்களாய் நடை

மூ—நாளுநாளுநாடுவனடியேன்ஞாலத்தே* ॥௩॥

ஞாலம்போனகம்பற்றி யோர்முற்றாவுருவாகி* யாலம்பேரிலை யன்னவசஞ்செய்யுமம்மானே* காலம்போவ

ஆ— களையும் திருததோள்களையும என்னுடைய கைகளினுடையவிடாய்தீரும்படி தொழக்காணப்பெறுகிறிலேன், "காஙக்ஷாமி ஜநகஸுதாம் த்ரஷ்டும் ஸீதா" என்றபிராட்டியைப்போலே அவனைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு நாளுமநாளுமிந்த ஸோகமாகிறகாட்டிலே தனியேகிடந்து கூப்பிடாநின்றேனென்கிறார், ॥௩॥

(ஞாலம்) ஓர்முற்றாவுருவாய் அந்தப்பிள்ளைத்தனத்தாலே ஸர்வஸோகங்களையுமமுதுசெய்து பெரியவெள்ளத்திலே சிறியதோராலிலையிலே யஸோதைப்பிராட்டியைப்போலே அவனைக்காணவேணுமென்றாசைப் பட்டிருப்பாளொரு தாயாருமின்றியே தனியே கண்வளர்ந்தருளுகிற உஸ்ரமயில் துணையாயிருக்கப்பெறாமை

இ—(காஙக்ஷாமி த்யாதி) என்றபிராட்டியைப்போலேஎன்றது- சொல்லப்பட்டபிராட்டியைப்போலேயென்றபடி.॥

நாலாம்பாட்டு.

ஞாலம்போனகம்பற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தப்பிள்ளையித்யாதியால்) பிள்ளைத்தனம்- ஸிஸுத்வம், ஸிஸுவானதுதனக்கு ஸாத்ம்யாஸாத்ம்யங்களை நிரூபிக்கவறியாதே தன்னெதிரேகிடந்ததெல்லாவற்றையும் விழுங்கிவைக்குமிறே! த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவெள்ளத்திலேயித்யாதி பெருமையாலுமென்னுமளவாலே) அதில் யஸோதையித்யாதி ஸ்வாபதேஸம், இத்

ஸ—யிலேவீசுகிற திருத்தோள்களையும் ஸம்ஸ்லேஷம் பண்ணிக் கொண்டு பின்செல்லவேணுமென்று நினைத்தால் அவற்றைக்காணப்பெறுகிறிலேனென்று கருத்து. அடியேன் - ஸேஷபூதஸ்வரூபமானநான், நாளும் நாளும் - திநம்திநமும், ஞாலத்தே - ப்ருதிவியிலே, இந்த ஸம்ஸாரஸாகரத்திலேஎன்றபடி. நாடுவன் - தேடாநிற்பன். ॥௩॥

ஓர்- அத்விதீயமான, முற்றா- முற்றாததான, பால்யாவஸ்தமான என்றபடி. உருவாய்- ரூபத்தையுடையவனாய், இவ்வளவென்று நிர்ணயிக்கவொண்ணாதபடி அத்யந்தபால்யமுடைத்தான திவ்யரூபத்தை யுடையவனாயென்றபடி. ஸர்வஸம்ஹார காலத்திலே ஸமஸ்த லோகங்களையும் உதரத்திலே அதிஸைஸவமான ஸிஸுவாய்க்கொண்டு நீ கிடந்தமையை நினைத்தால் நானெங்ஙனே பொறுத்திருக்கும்படி யென்று கருத்து. அவனுடைய ஸர்வ ஸக்தித்வம் இப்போதிவருக்குத்தோற்றுகிறதில்லை, அந்த நிரதிஸய ஸௌகுமார்யமேயாயிற்று இவர் நெஞ்சிலேயுரைப்பது, அத்தாலே இப்படியஞ்சுகிறார். ஞாலம்போனகம்பற்றி- ப்ருதிவியை போஜநமாக ஸ்வீகரித்து, போனகம்- போஜநம், கீழ்ச்சொன்னவிவ்வளவேயோவெனக்கு பயஸ்தாநம், என்னையும் ஸாத்மியாதென்னும்படி அத்யந்தஸைஸவத்தையுடையவனான நீ அந்த ஸௌகுமார்யத்தாலேயிது ஸாத்மியாதென்றறியாதே ப்ருதிவிப்பரப்பையெல்லாமெடுத்து விழுங்கிவைத்தாய், உனக்கென்ன தீங்குவருகிறதோவென்று மிகவுமஞ்சாநின்றேனென்றுகருத்து. இத்தனையுமானாலுமொரு தொட்டிலிலேதான் கிடக்கப் பற்றாதோவென்கிறார் மேல், ஆலம்பேரிலை- ஆலமரத்தினுடைய பேர்த்தமமானவிலையிலே, இலையென்று பேர்மாத்ரமாயிருக்கிறதத்தனையல்லது ஸாக்ஷாத் இலை யன்றென்றபடி. இலை என்று சொல்லப்போராதபடி அத்யல்பமான வடவ்ருக்ஷபத்ரத்திலே என்கை. "வடஸ்ய பத்ரஸ்ய புடே ஸயாநம் பாலம் முகுந்தம் மநஸா ஸ்மராமி" என்னக்கடவதிறே! ஒருதொட்டில்தானில்லையாயிற்று, இவ்வாலிலைபு மித்தனை சிறியதாகவேணுமோ என்வயிறெரிகைக்கு என்றுகருத்து. அன்னவசம் செய்யும- உதாஸீநரைப்போலிருக்குமவனான, அன்னவசஞ்செய்கையாவது:— பாலர்மான வஸ்த்ரவ் யமாம்படி படுக்கையிலே இடமும் வலமுமாக மாறிமாறிப் புரளுகை. ஸௌகுமார்யத்தாலே அதிவ்யாமுக்தனாய் யஸோதைப்பிராட்டி யிட்ட தொட்டிலிலே செய்யும் வ்யாபாரமெல்லாமிதிலே செய்யுமவனானவென்றபடி. கீழ் ஜலமயமான பூமியாய் அதின்மேல் ஒரு தொட்டிலுமின்றியே ஆலிலையுமித்தனை சிறியதானால் அதிஸைஸவமான ஸிஸுவான நீ அதில்கிடந்த விடத்திலேயாகிலும் கிடக்கலாகாதோ! இங்ஙனே அருகுருகையாகப்படவேணுமோபிரானே, ஐயோ! இந்த ஸாஹஸத்துக்கு நானென்னசெய்வேனென்று மோஹாபந்நராய் விஷாதிக்கிறார். அம்மானே- எனக்குஸ்வாமியாயிருக்கிறவனே, நான் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் கிஞ்சித்கரிக்க

மூ—தோர்காரிருளூழியொத்துளதாலுன்* கோலங்காரெழில்காணலுற்றாழுங்கொடியேற்கே* ॥௪॥
கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும்புளிங்குடியு* மடியாதின்னேநீதுயில்மேவிமகிழ்ந்ததுதா* னடியாரல்லற
விர்த்தவசைவோவன்றேலிப்* படிதானீண்டுதாவியவசைவோபணியாயே* ॥௫॥

ஆ—யாலும் உன்வடிவழகைக்காண வாசைப்பட்டுப்பெருமையாலும் ஸமாயமான து:க்கோவாணத்திலே நிஜ ஹுனைக்கிடக்கிற வெனக்கொருக்ஷணமானது கல்பஸஹஸ்ரமான ராத்ரியாமமாய்ச்செல்லுகிறதென்கிறார். ॥௪॥

(கொடியார்) அந்தவிழவுதீரவேணுமென்று ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸூக்ஷ்மாநம்பண்ணுகைக்குக் கொடிகட்டிக் கொண்டிருக்கிற திருக்கோளூரிலுந் திருப்புளிங்குடியிலும் போய்ப்புக்கவிடத்திலே தம்மைத்திருக்கண்ணாலேபார்த்தருளுதல், ஒருவார்த்தையருளிச்செய்தல், ஒருவிஷய்வ்யவஹாரத்தைப்பண்ணுதல் செய்தருளாதே யொருபடியே கண்வளரக்கண்டவாறே நீயொருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறது ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநஜநித

இ—தாலவனுக்குக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன தனிமையைக்காட்டில் ஸமாநமான தனிமையைநினைத்து விஷாதிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாயிற்று. கோலங்காரெழில்காணலுற்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்வடிவித்யாதியால்) ஆழும்கொடியேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமாயமான வித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) ராத்ரியாமமாயென்றது- திவாவின்றியே கேவலராத்ரிரூபமான யாமமாயென்றபடி. ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அவனுடையதனிமையைநினைத்து விஷாதிக்கிற விப்ரகாரணத்திலே ஸநாதநஜநஸங்க்ஷமான திருக்கோளூர்முதலான திவ்யதேஶங்களிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநுஸந்திக்கை யஸங்கதமன்றோவென்னவ வதரிப்பிக்கிறார் (அந்தவிழவுதீரவித்யாதியால்) இங்குஇழவானது தாமவனுக்குத் துணையாயிராமையாலும் அவனழகைக்காணப்பெருமையாலுமுண்டான தம்முடையது:க்கம், தீரவேணுமென்றுஎன்கிறதற்கு புக்கவிடத்திலேயென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயொருபடியே

ய—வேண்டும்படி ஸாதிப்பாயிருக்கிற உனக்கித்தனையிலே துணையாயிருக்கப் பெற்றிலேனென்றுகருத்து. காரெழில்- நீலகாந்தியையுடைத்தான, எழில்- காந்தி, நின்கோலம்- உன்னுடைய வழகிய விக்ரஹத்தை, காணல்- காண்கையை, உற்று- ஸம்பவித்து, ஆசைப்பட்டு என்றபடி. ஆழும்- ஆழாநிற்கிற, து:க்க ஸாகரத்திலே மூழ்குகாநிற்கிறவென்றபடி. கொடியேற்கு- பாபவியானவெனக்கு, அதீதமான ஸம்ஸ்லேஷங்களை நினைத்துப் போது வீதனுபவித்த ஸமத்துக்கொரு பரிஹாரமும் காணாதே இது நித்யமாக வநுவர்த்திக்கும்படியான பாபவத்தைப் பண்ணின வெனக்கு என்றபடி. காலம்போவது- ஒருக்ஷணம்போகிறது, ஒருக்ஷணம் போய் த்விதீயக்ஷணம் வருகிற ஸம்பேதமென்றபடி. ஓர்- அத்விதீயமான, காரிருளூழி- மாஸாம்யகாரஜமான கல்பத்துக்கு, ஊழி- கல்பம், ஒத்து- ஸத்ருஶமாய், உளது- இராநிற்கிறது. ॥௪॥

கொடியார்மாட- த்வஜநிகரவரிவ்ருத்தஹர்ம்யாகாரஸாலியான, கொடி- த்வஜம், மாடம்- ப்ராகாரம், கோளூரகத்தும்- திருக்கோளூர்க்குள்ளேயும், அகம்- உள்ளு, புளிங்குடியும்- திருப்புளிங்குடியிலும், இதுக்குத்துயில்மேவிஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். பலவிடங்களிலேகண்வளருகை ஸ்ரமாதிக்யத்தாலே யன்றோவென்று கருத்து. மடியாது- திரும்பாதே, இடம்வலமாக வரியாதேயென்றபடி. இன்னே- இப்படியே, ஸர்வகால மேகரூபமாயேயென்றபடி. துயில்மேவி- நித்ரையையாதரித்து, துயில்- நித்ரை, மகிழ்ந்தது தான்- அதிஸந்தோஷனை நீயுகந்திருக்கிறது, கண்வளரக்கண்வளர மிகுத்துவருகிற திருமுகத்திலொளியாலே கண்வளர்த்தியிலுகப்புத் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. இதற்கு அசைவோஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். தானென்றது வாக்யாலங்காரம். அடியாரல்லல்- ஆஸ்ரிதருடைய து:க்கங்களை, தவிர்த்தவசைவோ- போக்கின ஶ்ரமமோ, அசைவு- ஶ்ரமம், ராவணாதிவிரோதிகளான தேவரிஷிஸந்யாஸ்யாதிகளுக்காக ராவணாதிகளுடனே ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணி அந்த தேவாதிகளுடைய து:க்கங்களைப்போக்கின ஶ்ரமமோஎன்றபடி. துயில் மேவிமகிழ்ந்தது- து:க்கங்களைப்போக்கின ஶ்ரமமோஎன்றது ஹேதுகார்யயோரபேதோபசாரத்தாலே சொன்னபடி. துயில்மேவிமகிழ்ந்தது து:க்கங்களைப்போக்கியருளின ஶ்ரமத்தாலேயோவென்று தாத்பர்யம், அன்றேல்- அன்றாகில், இப்படிதான்- இந்தஸ்திதியைத்தான், படி- ஸ்திதி, ஈண்டு- பூர்வமாக, நீபிறந்த

மூ—பணியாவமரர்பணிவும்பண்புந்தாமேயா* மணியாராழியுஞ்சங்கமுமேந்துமவர்காண்மின்* றணியாவெந் நோயுலகிற்றவிர்ப்பான்றிருநீல* மணியார்மேனியொடென்மனஞ்சூழவருவாரே* ।௬

ஆ—ஸ்ரூக்திகளாலேயோ, அன்றிக்கே வேதாந்தவாக்யங்களாலேயோ வென்றுகொண்டு இவனுக்கொரு வ்யவஸாயமுண்டானதாக ஶங்கித்து வ்யவஸாயப்படுகிறார். ௩௫௱

(பணியாவமரர்) ஸூரிகளான நித்யஸூரிகளுக்கு வேதாந்தவாக்யங்களாலும் அதிஶயித ஸேஷ்யோ ஸகலலோகஸ்வாமியாய் ஸர்வநாதனாய் ஸாத்விகபுருஷர்களாலே ஶங்கிக்கப்பட்டு வ்யாப்தியுடையனாய்

இ— யித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூரிகளிலொருவனாய் இத்யாதியால்) சதுர்த்த வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதாந்தவாக்யேத்யாதியால்) ௩௫௲

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

பணியாவென்றுவிஶேஷிக்கையாலே அமரர்ஶப்தம் ப்ரஹ்மாதிபரமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸூரிகேத்யாதியால்) அதில்ஸூரிகளென்றது உபலக்ஷணம். பணிவுமென்கிறதற்கு பணியாவென் கிறத்தோடே ஸங்கீர்ணத்தாலுக்த்த வஸ்துத்தைபருளிச்செய்கிறார் (ஸேவகரேத்யாதியால்) ஸ்வபாவமாவது ஸௌலப்யம். பண்புஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயஸௌலப்யமென்று) பணிவும்பண்புந்தாமேயாம் என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம் ஆயத்தமென்னுமாப்போலே காரணகாரணாவமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யமென்று) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகேத்யாதியால்) அணியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்விகபுருஷவென்று) என்மனம் சூழவருவாரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டித்யாதியால்) தாவியவசைவோ பணியாயென்று தாம் விஜ்ஞாபிக்கச்செய்தேயும் தமக்கொருவார்த்தை யருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே விஷண்ணராய் கலங்கி கடினஸ்வபாவமானவிஷயத்தை யாசைப்பட்டு வ்யவஸாயப்படுகிறோமென்று ஶங்கித்து ஶ்ரவணம்பிரகாஶித்துப்பார்த்து அப்படி கடினஸ்வபாவமானவிஷயமன்று நானாசைப்பட்டது, ஸ்வபோஜநாஸ்பதரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மநோரதத்துக்கு விஷயமல்லாமற மற்று

மா— தினத்திலேதானேயென்றபடி. தாவியவசைவோ- அப்போதான்பிறந்தவனான வுன்னுடைய அதிஸுகுமாரமான திருவடியாலே யளந்தருளினஸ்ரமமோ, பணியாய்- அருளிச்செய்யவேணும், ராவணாதிஶராவலத்திலே அதிபராக்ரமஸம்பந்நராக்ஷஸாதிகளாலே திருத்தோள்கள்நொந்தோ, காடும்மலையுமான பூமியளந்தருளினதாலே அதிஸுகுமாரமான திருவடிகள்நொந்தோ இங்ஙனேகண்வளர்ந்தருளுகிறது, திருத்தோள்கள் நொந்தாகில்அவைநான்பிடிப்பன், திருவடிகள்நொந்தாகில் அவைதன்னைப்பிடிப்பனென்றுகருத்து. ௧௫௱

பணியா- பணியாதவர்களான, பணிதல்- ஸேவிக்கை, ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலே ஒருவரையும் ஸேவியாதவர்களான வென்றபடி. தாங்களே ஸர்வருக்கும் ஸேவ்யராயிருக்குமவரான என்கை. அமரர்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுடைய, பணிவும்- ஸேவையும், பண்பும்- ஸ்வபாவமும், ஸௌலப்யமுமென்றபடி. தாமேயாம்- தாமேயாயிருக்குமவரான, ப்ரஹ்மாதிகள் விஷயமாக ஸர்வரும் பண்ணுகிறஸேவைக்கு மவர்களுடைய ஸௌலப்யத்துக்கும் தாமே ஹேதுவாயிருக்குமவரான வென்றபடி. உலகில்- லோகத்திலே, தணியா- தணியாதவையா ன, ஒருக்காலும்முடியாதவையானவென்றபடி. வெந்நோய்- வெவ்வியநோய்களை, தாபகரங்களான வ்யாதிகளை, ஆத்யாத்மிகாதிதுக்கங்களை என்றபடி. தவிர்ப்பான்- நிவர்த்திப்பிக்கக் கடவனாய், அணி ஆரென்கிறதை ஆர் அணி என்று மாறியமயிப்பது. பரிபூர்ணமான என்றபடி. அணி- ஆபரணம், ஸர்வாபரணமும் தாமேயாயிருக்கிறதான என்கை. ஆழியும்சங்கும்- ஸ்பஷ்டம். ஏந்துமவர் காண்மின்- எப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருக்குமவர் கிடீர், திருநீலமணி- ஸ்ரீமத்தான நீலரத்னம்போலேயிருக்கிற, ஆர்- பரிபூர்ணமான, த்ருப்திகரமானவென்றபடி. ஸர்வாபரணமான என்கை. யதா- என்னெஞ்சினுறென்னுமாப்போலே, மணியாரென்று பரிஜாபாம்ஸமானவநமாய் ரத்னமணிபோலே யிருக்கிற மேனி, என்பது, அன்வயம்- ஆரென்கிறதைதிருவோடே அந்வயிப்பது. திருவார் நீலமணி- ஸ்ரீஸம்ருத்தமான நீலமணிபோலே யிருக்கிறவென்றபடி.. மேனியொடு- திருமேனியோடேகூட, இதுக்கு வருவாரென்கிறதோடே அந்வயம். என்மனம்- என் மனஸ்ஸானது, சூழ- தன்னைச்சூழும்படி, தன்னை யாசைப்படும்படி என்கை. வருவார்- இந்த ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலே

மூ— வருவார்செல்வார்வண்பரிசாரத்திருந்தவென்* திருவாழ்மார்வற்கென்திறஞ்சொல்லார்செய்வதென்* உருவார்சக்கரஞ்சங்குசுமந்திங்கும்மோ* டொருபாடுழல்வானோரடியானுமுளனென்றே* ॥ எ ॥

ஆ— நிரதிசயபோக்யனாய் ஸ்ரீயஃபதியாயிருந்தவவனையாசைப்பட்டுக்கிடீர் நானிப்பாடுபடுகிறதென்கிறார். ॥

(வருவார்) நானிப்பாடுபடாநிற்கச்செய்தே அவனெழுந்தருளாதொழிகிறது என்னுடைய வ்யஸநமறியாமையென்றுபார்த்து ஸ்வகார்யார்த்தமாகப் போகிறாருமவருகிறாரும் திருப்பரிசாரத்தேறப்போகிறாராகவும் அங்குநின்றும் வருகிறாராகவும் நிஶ்சயித்து, அவர்கள்திருப்பரிசாரத்திலே எனக்குத்தாயுந்தந்தையுமாய் என்னைத்தேடிக்கொண்டிருக்கிற வென்திருவாழ்மார்வற்கு நிரதிஶயதர்ஶநீய ஸாதநஸந்நாஹாதி திவ்யாயுதங்களைச் சுமந்துகொண்டிருந்த லோகத்திலே தனியேயெழுந்தருளும்போது பின்னேசாயையைப்போலே திரிவானோரடியானு முளனென்று என்திறஞ்சொல்லார், செய்வதென்னென்கிறார். ॥ எ ॥

இ— முள்ளஸமஸ்தலோகங்களுக்கும் ஸமஸ்தப்ரகாரரக்ஷகனாய்க்கொண்டு ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தவானாயிருக்கிற வவனையாசைப்பட்டேகிடீர் நானென்னுடைய ஸாஹஸாதிபாலே இப்பாடுபடுகிறது என்கிறாரென்றுகருத்து. ॥ கூ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இப்படி க்ருதஜ்ஞஸம்பந்தவானாயிருக்கிற வவன் "ஸர்வஸாதாரண ஸம்பந்த:" என்னுமபடியிருக்கிற தாமதுஃகம் வ்யஸநப்படச்செய்தேயும் வாராதொழிந்தவாறே அவனைவெறுக்கவேண்டியிருக்க என்திறஞ்சொல்லாரென்றிப்பாட்டிலே பாகவதர்களைவெறுக்கை யஸம்பவமன்றோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (நானிப்பாடித்யாதியால்) அவன் நம்முடைய வ்யஸநத்தையறியாமையாலே நாமவனைவெறுக்க ப்ரஸக்தியில்லையென்றிருக்கிறாரென்றுகருத்து. ஆனால் பாகவதர்களும் ஸ்வஸ்வாபிமததேசங்களுக்கு ஸஞ்சரிக்கிறாரத்தனை போக்கித் திருவண்பரிசாரத்துக்கு ஸஞ்சரிக்கிறார்களல்லாமையாலே யவர்களையும்வெறுக்க ப்ரஸக்தியில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் · (ஸ்வகார்யார்த்தமித்யாதியால்) பார்த்துஎன்கிறதற்கு நிஶ்சயித்துஎன்கிறத்தோடேயந்வயம். நிஶ்சயித்துஎன்கிறதற்கு மேலாவாக்யஶேஷத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். என்திருவாழ்வார்மார்பனென்கிறவிடத்தில் என்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தாயுமித்யாதியால்) மார்பற்கு என்கிறதற்குச் சொல்லாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். உருவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயதர்ஶநீயமென்று) உம்மோடொருபாடுழல்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயித்யாதியால்) ॥ எ ॥

ஈ— வாராதிற்பர், ஆதலாலவர் க்ருதஸ்வபாவரன்று, ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தவரென்றபடி. ॥ கூ ॥

வருவார் செல்வார்- திருவண் பரிசாரத்துக்கும் திருநகரிக்கும் வருவது போவதுமாய்த்திரிகிற ஜநங்காள், வண்- ஸௌந்தர்யமான, பரிசாரத்து, திருப்பரிசாரமென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, இருந்த- எழுந்தருளியிருந்தவரான, என்- என்னுடையவரான, எனக்குத்தாயுந் தந்தையும் ரக்ஷகனும் மற்றுமுள்ள ஸமஸ்தபந்துவுமான என்றபடி. திருவாழ்மார்பற்கு- லக்ஷ்மிவாழுகிற திருமார்பையுடைய ஸ்வாமிக்கு, உருவார்- ரூபவத்ஸௌந்தர்யமான, உரு- ரூபம், ஸௌந்தர்ய ஸௌந்தர்யமான என்றபடி. சக்கரஞ்சங்கு- திருவாழி திருச்சங்குகளை, சுமந்து- விநயபாரவத்தாலே ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு, இங்கு- இந்த லோகத்திலே, உம்மோடு- ஏதேனுமொரு காலவிஶேஷத்திலே தனியே எழுந்தருளுகிற உம்மோடே, ஒருபாடு- ஒரு பார்ஶ்வத்திலே, பாடு- பார்ஶ்வம், பார்ஶ்வத்தைவிடாமல் சாயைபோலே யநுவர்த்தனென்றபடி. உழல்வான்- திரியுமவனான, ஓர்- ஒருவனான, "ஸர்வஸாதாரண ஸம்பந்த:" என்றுனக்குத்தேடவேண்டும்படி ஸம்பந்தமுனென்றபடி. அடியானும்- தாஸபூதனும், உளனென்று- வித்யமாநனென்று, இல்லையென்றுகைவிடவேண்டும்படி க்ருதஜ்ஞஸம்பந்தனவனுமுளனென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக அடியானுமென்கிறவிடத்தில் உம்ஶப்தம். என்திறம்- என் விஷயமான வார்த்தையை, சொல்லார்- சொல்லுகிறார்களில்லை, செய்வதென்? இனி என்னால்செய்யலாவதெது! போவதுவருவதற்கு ஶக்தரானவவர்கள் என்பக்கல்தயைபண்ணுதபின்பு ஒரு ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் க்ஷமனன்றிக்கே "அநந்யஶரணோ வாஸஜ:" என்னும்படி கிடக்கிறவனான நான் எத்தைச்செய்யக்கடவேனென்றபடி. ॥ எ ॥

மூ — என்றேலென்னையுன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்* நின்றேயாட்செய்யநீகொண்டருளநினைப்பதுதான்*
குன்றேழ்பாரேழ்சூழ்கடன்ஞாலமுழுவேழும்* நின்றேதாவியநீள்கழலாழித்திருமாலே* ॥அ॥
திருமாலான்முகன்செஞ்சடையானென்றிவர்களெம்* பெருமான்றன்மையையாரறிகிற்பார்பேசியே* ௵

ஆ — (என்றேலென்னை) அவன்ஸர்வஜ்ஞனல்லனோ, அறிந்தருளாமையுண்டோ நினையாமையல்லதென்றுபார்த்து என்னை உன்னேரார்கோலத்திருந்தடிகீழ்நின்றே யாட்செய்யும்படி நீ விஷயீகரித்தருளநினைப்பதுதானென்றென்றறிவெகஷித்து பின்னையும் ஸவிசேஷிதஞ்செய்தருளாதொழிந்தவாறே நாமோருவாயாஸாதநம் பண்ணுமையாலாகாதே யவிசேஷிதஞ்செய்தருளாதொழிகிறதென்றுபார்த்து உன்னுடைய க்ருபையாலே நிர்ஹேதுகமாக ஸர்வலோகத்தையுமளந்தருளினாப்போலே யடியேனுடைய ஸவிசேஷிதஞ் செய்தருளாயென்கிறார். ॥அ॥

ஸ்ரீ எட்டாம்பத்து. ஸ்ரீ

இ— தம்முடையவ்யஸநத்தையவனறியான், அதையவனுக்குச் சொல்லுவாருமில்லையென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே என்னை நீ ஸ்வீகரிக்கநினைப்பதென்றைக்கென்று சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (அவனிதாதியால்) நினையாமை - உபேக்ஷை, இவ்வுதாஹரணத்தில் த்ரிவிக்ரமாவதாரகதநத்துக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன் வதுசொல்லுகைக்காக ஸமாதிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிதாதியால்) இங்குவாயஸலவம் ஸஹேதுபேசமாஷிமாத்ரமொராவாழுவாம், உதாஹரணத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதாதியால்) ॥அ॥

ஸ்ரீ ஒன்பதாம்பாட்டு. ஸ்ரீ

என்னையங்கீகரிப்பதுதானென்னறக்கென்று கீழ்ச்சொன்னத்துக்கும் ப்ரஹ்மாதிகள் அவ[illegible]

ப— என்னை - ஸத்ருசாதிஶயனானவென்னை, இதுக்குக்கொண்டருள என்கிறததோடே யந்வயம். உன் - நிரதிஶயபோக்யனான உன்னுடைய, ஏரார் கோலம்- ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களான வலங்காரங்கள், ஏர்- ஸௌந்தர்யம், கதிஶோபநங்களான ஸாமுத்ரிகங்களென்றபடி. திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ஸாமுத்ரிகலக்ஷணங்கள் நன்றாகச்சாத்தியிருக்கிற என்றபடி. அடிக்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே, நின்றே "ஸேவிதேதாதி தே" என்றொருப்ரயோஜநத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடாதே யடிமையையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றியென்று மொக்கவ்ரதமாய்நின்று, ஆள்செய்ய - நானடிமைசெய்யும்படி, நீகொண்டருள - ஸ்வீகரித்தருள, நீயேஸ்வீகரித்தாலல்லது நானுகசெய்கிறவடிமை வேண்டாவென்று கருத்து. நினைப்பதுதான் - உதீக்ஷிப்பதுதான், என்றேல் - என்றைக்கு, ஏலென்றது வாக்யாலங்காரம், இப்போதுஎன்னை ஸ்வீகரியாயாகில் ஸ்வீகரிப்பதுதான் என்றைக்குஎன்று தான்பர்யத்துக்குக்கருத்து. குன்றேழ் — ஸப்தகுலபர்வதங்களையும், பாரேழ் — ஸப்தத்வீபங்களையும், பார் — ஸப்த த்வீபங்களையுமென்றபடி. சூழ்- த்வீபங்களைச்சூழ்ந்திருக்குமவையான, கடலேழுமென்றநயிப்பது. ஸப்தஸமுத்ரங்களையும், முழுஞாலம் - இப்படிக்ருத்ஸ்ந ஸமுத்ரியையும், நின்றேதாவிய — நின்றவிடத்திலேநின்றே. அளந்ததான, நீள்கழல் - ஶேஷவஸ்துவிருந்தவிடமெங்கும்வரும்படி நீண்டதான திருவடிகளையுடையவனான, ஆழித்திருமாலே - ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்ரீயப்பதியே, திவ்யாயுததிவ்யமஹிஷிகளாலே ஶோபிதனானவனே என்றபடி. நினைப்பதுதானென்றேலென்று கீழோடே ஸந்வயம். ॥அ॥

திருமால்?- இது ஸம்போதநம். திருமாலே என்றபடி. பெரிய பிராட்டியாருக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கையா, கிற வைபவத்தையுடையவனே என்றபடி. எம்பெருமான் தன்மை. ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவத்தை, தன்மை- ஸ்வபாவம், ஸர்வேஶ்வரனை உன்னுடைய மஹிமைகளை என்றபடி. இதுக்கு அறிகிற்பாரென்கிறதோடே ஸந்வயம். நான்முகன்- வேதசதுஷ்டயமும் பாடமாகப்படிக்கலாம்படி நாலு முகங்களையுடையவனான ப்ரஹ்மா, செஞ்சடையான்- சிவந்தஜடையை யுடையவன், ஸதா தபஸ்வியானமையாலே ஜடாதாரியான ருத்ரனென்றபடி. என்றிவர்கள்யார் என்று ஸமபிப்பது. ப்ரஹ்மருத்ரனென்கிற இவர்கள் ஆர்தானென்றபடி. அறிகிற்பார்- அறியமாட்டுவார்கள், இவர்களொருவருமறியமாட்டாரென்றபடி. பேசியென்- இதைச்சொல்லி என்னப்ரயோஜநம், இது உபபாதிக்கவேண்டுமோ என்றபடி. ஆதலால் நானுன்னை யறிந்தேத்தமாட்டேனெ

மூ—ருமாமுதல்வா ஊழிப்பிரானென்னையாளுடைக்* கருமாமேனியனென்பனென்காதல்கலக்கவே* ॥௯॥

ஆ—(திருமால்) ஆகிலுமென்னையுள்ளபடியறிந்தேத்தினாலல்லது உன்முடையவபேக்ஷிதஞ் செய்யக்கடவ தன்றோவென்னில், திருமால்? எம்பெருமானாயிருந்த வுன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவகுணவிபூதிகளை ஸர்வஜ்ஞரான ப்ரஹ்மாதிகள்தானறியவல்லரோ, இவ்வர்த்தமுபபாத்யமோ, ஆனபின்பு அதிக்ஷுத்ரனான நானறிந்தேத்துகையாவதென்னென்ன, அங்ஙனேயாகில அத்விதீயபரமகாரணபூதனே "ஏகமேவ அத்விதீயம் யாமவக னுகேஸ: । ஆத்மயாமெநஹமவாநு வரிவதல்பலெ தபநி" யென்றுசொன்னாப்போலே ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே க்ருத்ஸ்நஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனே ப்ராக்ருதக்ஷுத்ரவிஷயப்ரவணனானவென்னை யுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாகக்கவல்ல நிரவதிகவாத்ஸல்யஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகுணங்களை யுடையாய், நீலமேகஸத்ருசமான திவ்யரூபத்தையுடையவனேயென்று சொல்லுவானேனென்னில காதலாலேகலக்குண்டுசொன்னேன் நானறிந்துசொன்னேனல்லேனென்கிறார். ॥௯॥

(கலக்கமில்லா) அவனையறிந்தேத்தினீராலோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞரான நிரதிசயஸக்திபரசுரர்

இ—ஸ்வத்தைபறியார்களென்கிறதற்குமனென்னசேர்த்தியுண்டென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால) யதா- கீழே, ஸர்வரையுமுன் திருவடியாலே ஸம்ஸ்பர்சித்தாயென்று த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில ஸௌசீல்யத் தையநுஸந்தித்தாப்போலே நிர்ஹேதுகமாகத் தம்முடையவபேக்ஷிதஞ்செய்கைக்கு இன்னுமொருஸௌ சீல்யவிசேஷத்தை யநுஸந்திக்கை யுசிதமாயிருக்க ப்ரஹ்மாதிகள் வைபவத்தையறியார்களென் று பரத்வத்தையநுஸந்திக்கை யஸம்கதமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் என்னவுமாம். திருமால்நான் முகன்என்று ஸாமாநாதிகரண்யமாயிருந்தாலும் திருமாலென்கிறது ஸம்போதநமாயிருக்கை யுசிதமென்றுநினை த்து அதைப்பிரித்து யோஜிக்கிறார் (திருமாலெம்பெருமானாயிருந்தவென்று) எம்பெருமான் தன்மையென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுயித்யாதியால்) பேசியென்னென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தமித்யாதியால்) வாக்யத்துக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆன பின்பித்யாதியால்) நான்ஸ்துதிக்கமாட்டேனென்றவர் ப்ரேமத்தாலேஸ்துதிக்கிறேனென்றிவ்வுத்தரார்த்தத்திலே சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (அங்ஙனேயாகிலித்யா தியால்) அதில்அத்விதீயேத்யாதியாலே ஒருமாமுதல்வாஎன்றதுவ்யாக்யாதம். ஸங்கல்பமாத்ரேத்யாதியாலே ஊழிப் பிரானென்றதுவ்யாக்யாதம். ஸங்கல்பம் - ஸஹஸ்ராம்ஸவகஷோஷாதிவரிவதநம், ஜமவுகம் - ஆகாச ராணம்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவிஷயதயா வாநம்வாநம்வரிவதநம், யாமவகர் - க்ருத்ஸ்நசாதிபாமவரிவதநம், ஆத்மயாமெந - ஸ்வாஹாமெந, வரிவதல்யமெத- ப்ரவதல்யதீத்யர்த்த:. ப்ராக்ருதேத்யாதிரூபத்தை யுடையவனேயென்னுமளவாலே என்னையாளுடைக்கருமேனியனென்றது வ்யாக்யாதம். என்பனென் காதல்கலக்கவேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காதலாலேயித்யாதியால்) ॥௯॥

✻பத்தாம்பாட்டு.✻

நானவனையறிந்தேத்த ஸக்தனல்லேனென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே நாம்புகழ்கிற்பதென்செய்வ தென் றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால) நற்றவஎன்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) முனிவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—ன்னுமிடம்கேட்பாத்யமன்றோவென்றுகருத்து. என்காதல் என்ப்ரேமமானது, கலக்க என் ஸ்வரூபஸ்தை கலக்கையாலே, இதுக்கு என்பனென்கிறதோடே யந்வயம். ஒர்- அத்விதீயமான, மாமுதல்வா- மஹாகாரண பூதனே, பரமகாரணபூதனே என்றபடி ஊழிப்பிரான்- கல்பங்களுக்குபகாரகனானவனே, கல்பாதி காலப்ரவர்த்தகனானவனே என்றபடி. என்னையாளுடை- என்னையாளாக உடைத்தான, கருமா மேனியன்- நீலமேகநீப திவ்யமங்கவிக்ரஹஸாலியானவனே, என்னை வசீகரிக்கும்படி அதிரமணீய விக்ரஹஸாலி யானவனே என்று வாக்யார்த்தம். என்பன்- என்னுகின்றேன், இப்படி சொல்லாநின்றே னென்றபடி ॥௯॥

கலக்கமில்லா - ஒரு காலத்திலும் ஜ்ஞாநத்துக்குக்கலக்க மில்லாதவர்களான நற்றவர் - நல்ல தப ஸ்ஸை யுடையவர்களான, நிரதிசய ஸக்திபாத்ரரான என்றபடி. முனிவர்- மநந ஸீலர்கள், ஸநகஸநந்தந ஸநத்குமாராதிகளான ஸந்யாஸிகளென்றபடி. கரைகண்டோர்- ஸமஸ்தஸாஸ்த்ர வேதாந்தங்களினுடைய விக்னரைக

மூ— லக்கமில்லா நற்றவமுனிவர்கரைகண்டோர்* துளக்கமில்லா வானவரெல்லாந்தொழுவார்கள்* மலக்கமெய்
தமாகடறன்னைக்கடைந்தானை* உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்செய்வதுரையீரே* ॥௰॥
உரையாவெந்நோய்தவிரவருள்நீண்முடியானை* வரையார்மாடமன்னுகுருகூர்ச்சடகோப* னுரையேய்

ஆ—ராய் ஸமஸ்த ஸாம்ஸாரிக ஸ்வபாவரான அயர்வறுமமரர்கள் அவனுடைய கல்யாண குணஸமுத்ரத்தினுடைய
விக்கரைகண்டார் ஸமஸ்தஸ்வரூபஸ்வபாவரான நித்யஸித்தஸூரிகள் அவன்றிருவடிகளில்
ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம்பண்ணுவார், க்ஷீராப்தியை க்ஷோபிக்குமாம்படி கடைந்தருளினவன் வ
ஸிஷ்டம்பண்ணப்படுகிறவன், இப்படியிருக்கிறவனை நாமுள்ளபடியறிந்து புகழுகைபாவதென்? ஆகில்
நீர்புகழுவானேனென்னில், என்காதலென்னைக்கலக்காநின்றால் நான்செய்வதென், ஆனபின்பு உன்க்ருபையா
லே யடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார். ॥௰॥
(உரையா) ஸர்வதா அவாச்யமாய் ஸர்வாதிஸயமாயிருந்த விரஹவ்யஸனத்தாலுள்ள ஸந்தாபந்தவிரும்படி நிரதி

இ— (ஸமஸ்த த்ருஷ்டியால்) கரைகண்டோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையகல்யாண
குணஸ்தத்ருஷ்டியால்) தொழுவாரென்கிறவிடத்திலே ஸ்வித்தவஸ்தையை யருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஸ்வரூ
பஸ்வத்ருஷ்டியால்) துளக்கமில்லா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸித்தவென்று) நித்ய
ஸூரிகளிலே சிலபோது சிலர் குணாநுஸந்தாநபரராயும்சிலர் ஸ்வரூபபரராயு மிருப்பரொன்
றுகருத்தாலே இப்படி இருவகையாகப்பிரித்தருளிச்செய்தது. தொழுவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளிலேயித்ருஷ்டியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷ
க்ஷோபத்ருஷ்டியால்) உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிற
வித்ருஷ்டியால்) செய்வதுரையீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்காதலித்ருஷ்டியால்) பாட்டுக்
குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்ருஷ்டியால்) ஆனபின்பு- என்னால்ஸ்துதிக்கமுடியாதபின்பு. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

உரையாவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வதாவமாவென்று) வெந்நோயென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ரா—ண்டவர்கள், "நாஹம் குணாநாம் ஸம்க்ஷிப்தநாநந்தோப ரோக்யதே" என்கையாலே அக்கரையைக் கண்
டவர்கள் என்னக்கூடாதிறே. இக்கரையிலேயிருந்து கடலைக் காணுமாபோலே ஸமஸ்தகுணங்களை ஸ்வரூ
பஸஹமாகக் காணுமவர்களென்றபடி. மற்றுள்ளாரெல்லாம் ஸமஸ்தகுணஸமுத்ர மறியாரென்று கருத்து,
துளக்கமில்லா- ஒரு காலத்திலும் ஸஞ்சலமில்லாதவர்களான, துளக்கம்- ஸஞ்சலம், நித்யஸித்தரான என்றபடி
வானவரெல்லாரும்- ஸூரிகளெல்லாரும், கைங்கர்யரஸிகரான ஸூரிகளெல்லாருமென்றபடி. தொழு
வார்கள்- ஸேவிப்பார்கள், அடிமை செய்வார்களென்றபடி. மலக்கம்- க்ஷோபத்தை, எய்த- அடையும்படி,
மாகடல்தன்னை- க்ஷீராப்தியை, கடைந்தானை- மதநம் பண்ணினவனை, ஸர்வஸ்வஸ்வருப ஸம்பந்தி குணங்களை
யுடையவனை என்றபடி. உலக்க- முடிய, குணங்களொன்றும் விடாதே என்றபடி. நாம்- ஸமஸ்தகுண
ஷஜ்ஞாநரானநாம், புகழ்கிற்பது, ஸ்துதிக்கஸமர்த்ராகையாவது, கிற்கை- ஸமர்த்தனாகை, என்- எது, நாம்
ஸ்துதிக்க ஸமர்த்தராகை யென்றொருபொருளில்லை என்றபடி. ஆனால் நீர்ஸ்துதிப்பானேனென்னில், செய்வது
ரையீர்- என்னால் செய்யலாவதைச் சொல்லீர், நிரவதிகமான ப்ரேமமானது என்னைக்கலக்கினால் என்னால்
ஸ்துதியாதிருக்க முடியுமோ என்றபடி. உரையீரென்றெம்பெருமானை கேட்கிறபடி. ॥௰॥

உரையா- உரைக்கப் போகாததான, ஸர்வாத்மஸமாகையாலே அயதார்த்தஸம்பந்தமான என்றபடி.
வெம்- க்ரூரமான, நோய்- வ்யாதியானது, விரஹஜ்வரமான தென்றபடி. தவிர- நிவ்ருத்தமாம்படி, அ
ருள்- க்ருபைபண்ணினவனை, நீள்முடியானை- உத்துங்ககிரீடதாரியான எம்பெருமானை, ஸர்வேஸ்வரத்வ
ஸூசகமான ஸர்வாதிகமான நவரத்நகிரீடதாரியானவனை என்று பட்டர்வ்யாக்யானம். வ
ரையார்- வரைபோலே யார்ந்திருக்கிற, வரை- பர்வதம், மணி பர்வதங்கள்போலே விமானங்களாயிருக்
கிற என்றபடி. மாடம்- ஸௌதங்கள், மன்னு- ஸ்திரமாயிருக்கிற, குருகூர்- திருநகரியில், சடகோபனுரை-
ஆழ்வாருரைத்ததான, ஆழ்வார்நீள்முடியானைச் சொன்னதான என்று பட்டர்வ்யாக்யானம். இதுபத்துக்கு விசேஷண
ஏய்- ஏய்ந்திருக்கிற, ஏய்கை- பொருந்துகை, "வதநாச்சாஸ்த்ராதிநிஷ்டிதேஷ்வம் ஸ்ரவணயோ:"

மூ—சொற்றொடையோராயிரத்துளிப்பத்தும்* நிரையேவல்லார்நீடுலகத்திற்பிறவாரே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஆஶ்ரயவிஷயீகாரஸூசகமான காருண்யாதிஶயப்ரகாஶநத்தாலே தம்மை விஷயீகரித்த எம்பெருமானைச் சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் ஸம்ஸாரஸாகரத்தில பிறவாரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— (ஶாஸ்த்ரீயத்யாதியால) அருள்நீள்முடியானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்யேத்யாதியால) அவன் விஷயீகாரஸூசக நிரஸநம் பண்ணிற்றென்னுமிடம் நோய்தவிரவருள்நீள்முடியென்றிவரிப்போது அருளிச்செய்கையாலே தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ||கக||

ஈ—என்கிறபடியே ஶப்தங்கள் அபிதாநும் பொருந்தியிருக்கிற என்றபடி. சொற்றொடை— ஸம்ப்ரதாயஸந்தர்ப்பத்தை யுடைத்தான, ஓர்- விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டையும், நிரையே- அடைவிலே, அதில்சொன்ன விஶேஷஸங்கத்தை யநுஸந்திப்பார்க்கித்தை யடைவுபடக்கற்கை யரிதென்று கருத்து. வல்லார்- அறிந்தவர்கள், நீடுலகத்தில்- விஸ்தீர்ணமான லோகத்திலே, கைவிஸ்தாரமாய்- ஶமதமாதிஸாதநாவஸிகர் கிடையாதபடியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்திலென்றபடி. பிறவார்- நித்யவிபூதியிலே நித்யராயிருப்பரென்றபடி. ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஸமயி ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

த்ருமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(அங்குமிங்கும்.)

ஸ்ரீபூநீளாநாயகஸ்ஸாரிஶார்ங்கதயா கல்ப்யஸிம்ஹாஸநஸ்தஸ்
ஸ்ரீஸ்தாநேஸந்நிதாநஸ்ஸர்வஹிதகரணாஸ் ஸ்ரீநிவாஸஸ்வயோநாஸ் ।
விக்ராந்தத்ரிவிஷ்டபாநாம் விதிதாரயிதாங்க்ரஸ் வைஷ்ணவஸௌஹார்த்யஸம்ப்ருத்ர
வைகுண்டாஶ்ரிதாநாம் விஹாரணஸ்தயேஶ்ரியா: ப்ராப்த்யவாதி ||கூச||

(ஸ்ரீபூநீளாநாயகஸ்) அங்கஞ்சேரும்பூமகள்மண்மகளாய்மகள் - லக்ஷ்மீபூமிநீளைகளுக்கு வல்லபனாகையாலும், (ஶரிஸார்ங்கதயா) கனலாழியரணத்திண்படையேந்திய ஆழியுஞ்சங்குஞ்சுமப்பார்தாம் - திருவாழிதிருச்சங்குகளாலே விளங்காநிற்கிற திருக்கைகளையுடையனாகையாலும், (கல்ப்யஸிம்ஹாஸநஸ்தஸ்) ஓர்முற்றுருவாகி யாலம்பெரிலையன்னவசஞ்செய்யும் - ப்ரளயகாலத்திலே பாலனாய்க்கொண்டாலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீஸ்தாநேஸந்நிதாநஸ்) கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும் புளிங்குடியும் - வதாலெகைகளாலே வர்ணநீயங்களான ப்ராஸாதங்களையுடைய திருக்கோளூர் திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேஶங்களிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (ஸர்வஹிதகரணாஸ்) பணியாவமரர்பணிவும் பண்பும்தாமேயாம் - நித்யஸூரிகளுடையபணிவுக்கும் ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் தானேவிஷயமாய்நிற்கையாலும், (ஸ்ரீநிவாஸஸ்வயோநாஸ்) திருவாழ்மார்பர்க்கு - பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலேயுடையவனாகையாலும், (விக்ராந்தத்ரிவிஷ்டபாநா) குன்றேழ்பாரேழ் ஸப்தாதி - த்ரிவிக்ரமனாயெல்லாலோகங்களையும் திருவடிகளாலே யளக்கையாலும், (விதிதாரயிதாங்க்ரஸ்) திருமாலநான்முகனித்யாதி - ப்ரஹ்மாதிகளாலே ப்ரக்ஷாளிதனாகையாலும், (வைஷ்ணவஸௌஹார்த்யஸம்ப்ருத்ர) கலக்கமில்லாநற்றவமுனிவரித்யாதி - தன்னைஶரணமாகவடைந்த பேறிட்டத்திலே மிகவும்ஸௌஹார்த்தத்தையுடையனாகையாலும், எம்பெருமான் விஹாரணஸ்தயத்திலே ஸகாகியாகையாலே ஆஶ்ரிதர்பரியவேண்டும்படி ஆதுஹேம்ஸ்தாவஸ்ந்வத்தை யுடையனாயிருக்கிறானென்று "அங்குமிங்கு" மென்கிறஶ்லோகத்திலே யாழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ||கூச||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

மூ—வார்கடாவருவியானைமாமலையின்மருப்பிணைக்குவடிறுத்துருட்டி* யூர்கொடிண்பாகனுயிர்செகுத்தரங்கின் மல்லரைக்கொன்றுசூழ்பரண்மேல்* போர்கடாவரசர்புறக்கிடமாடமீமிசைக்

ஆ—(வார்கடாவருவி) இப்படி விரஹவைதுர்யஸஹிதரான ஆழ்வாருடையவிடாயைப் போக்கியருளுகைக்காக முன்னமே திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஒருதாமரைத்தடாகம் நின்றாப்போலே தானின்றருளினபடியைக்காட்டக்கண்டு ப்ரீதியாலே ஸகலஜநநேத்ரநயநஹாரி திவ்யசேஷ்டிதஸௌந்தர்யாதிஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணகண ஸம்பந்நராகங்களைப்பேசி அந்தத்தாமரைத்தடாகமிருந்தவிடத்தேறச்செல்லவேணுமென்கிறார். நிஷ்யந்தமான மதஜலமாகிற ஸரித்தையுடைத்தான ஸாவயவமாகிற மஹாசைலத்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—திருவாறன்விளையிலே எம்பெருமானையநுபவிக்க ஆசைப்பட்டுப்பெருமையாலே தேசமாராவர்துடங்கி மூன்றுதிருவாய்மொழியாலே வ்யஸநப்பட்டவாழ்வார் அத்திருவாறன்விளை யெம்பெருமானைவிட்டு திருச்செங்குன்றூரி லெம்பெருமானையனுபவிக்கை யஸம்கதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சேஷ்டிதகுணகணஸம்பந்நராகங்களைப்பேசி ஆசை. போக்யருளுகைக்காக என்றதுக்கு காட்டவென்கிறத்தோடே அந்வயம் தாமரைத்தடாகம்போலே அதிரமணீயவிஸ்ரமஸ்தல விசித்ரதரமான திருமேனியழகைக்கண்டவாறே திருவாறன்விளையைமறந்து விரஹவ்யாகுலமெல்லாம் ப்ரஸாந்தமாய் அவ்யக்ததாமராதமிக்ஷு ஸஞ்சாரமாறுமயலையைப்போலே அத்யந்தஸுலபராய் அதிஸுலப்ரீதராய் முள்ளடங்காமலனைவணிக்கிறாராகையாலே ஸம்கதமென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

வார்கடாவருவியென்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிஷ்யந்தமாநேத்யாதியால்) ஆனைமாமலையினென்கிறதையுரைக்கிறார்

ப—வார்கடா- வார்கிற மதஜலமாகிற, வார்தல்- பெருகுதல், கடா- மதம், அயமேவநிரமனிஷ்யந்தமான மதஜலமாகிற என்றபடி. அருவி- நிஸ்ரத்தை யுடைத்தான, அய்யோ! ப்ரமாதத்தாலேகைத்தப்பு வந்ததேயென்று சோகித்துத் தானுமம்மான்ஸாவனைபண்ணி யிருக்கவேணுமென்றுபார்த்து கம்ஸன் மதகரத்ரவ்யங்களாலே *மதத்தை உந்தமாக்கி வைத்தானென்று கருத்து. ஆனைமாமலையின்- ஸாவயவபாவீயாவ்யஜமாகிற மஹாகிரியினுடைய, மருப்பு- தந்தங்களாகிற, இணைக்குவடு- த்வந்த்வமாயிருக்கிற ஸிகரங்களிலே, குவடு- ஸிகரம், இறுத்து- முறித்து, உருட்டி- அந்த யானையைஉருட்டி, தந்தமம்மதவேதநையாலே கால்மடங்கியுட்கார்ந்த வானையை கரிப்பானையை யுருட்டுமாப்போலே தன் திருவடியாலே உருட்டியென்றபடி. இதுக்குச் செகுத்து என்கிறதோடே அந்வயம். ஊர்கொள்- ஊர்கையைக்கொள்ளாநிற்கிற, ஊர்கை- ஸஞ்சரிக்கை, ஸஞ்சாரத்தை ஸாவாதியாநிற்கிற என்றபடி. அப்படி ஸந்நத்தமாய் நியமிதமான மதத்தையும் ஸிக்ஷாவஸத்தாலே நடத்திக்கொண்டு வாராநிற்கிறவனான என்கை. திண்- த்ருடனான, மதம் ஸந்நமாயும் தான் ஸந்நனாகாதவனான என்றபடி. பாகன்- மதஸாதியினுடைய, உயிர்- ப்ராணனை, செகுத்து- நஸிப்பித்து, ஆனையையுருட்டினுமிவனுயிரை நஸிப்பியாதபோது அந்தயானையை நஸிப்பித்ததாகாதென்று கருத்து. அரங்கில்- ரங்கத்திலே, அரங்கிலென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் ணகாராதேஸ:. மல்லயுத்தவிநோத ஸ்தலமான ரங்கத்திலிருக்கிற என்றபடி. மல்லரை- சாணூராதி மல்லர்களை, கொன்று- ஸ்ரீவஸுதேவனுந்தானும் மதத்தைஸஹாயராய்க்கொண்டு, மதிக்ராய் ரங்கத்திலேபுகுந்தவாறே தயாவிபுமலமேஸமராய்க்கொண்டு யாசேஷ்நவராரன மல்லர்களை ஸம்ஹரித்து என்று வாக்யார்த்தம், சூழ்- சூழ்ந்திருக்கிற, அந்த ரங்கஸ்தலத்தில் சுற்றிலுமுண்டாயிருக்கிற என்றபடி. பரண்மேல்- மஞ்சங்கள்மேலிருக்கிற, பரண்- மஞ்சம், இது அரசர்க்கு விசேஷணம். போர்- யுத்தத்தை, கடா- கடாவுகிறவர்களான, ஸமராகாநிற்கிற தங்களுடையஸேனையை யுத்தஸஜ்ஜமாக்கி உதாரோதாரம் யுத்தத்தை நடத்துமவர்களான என்றபடி. அரசர்- கம்ஸாநுவர்த்திகளான ராஜாக்கள், புறக்கிட- பின்புறம் காட்டிப்போம்படி, புறக்கு- பின்புறம், பராங்முகராய் ஓடிப்போம்படி என்கை. இதுக்கு தகர்த்த என்கிறதோடே அந்வயம். மாடமீமிசை- மாடத்தினுடைய உந்நதஸ்தலத்தில்,

மூ—கஞ்சனைத்தகர்த்த* சீர்கொள்சிற்றுயன்றிருச்செங்குன்றூறிற்றிருச்சிற்றாறெங்கள்செல்சார்வே* ॥க॥
எங்கள்செல்சார்வுயாமுடையமுதமிமையவரப்பனென்னப்பன்* பொங்குமூவுலகும்படைத்தளித்தழிக்கும்
பொருந்துமூவுருவனெம்மருவன்*செங்கயலுகளுந்தேம்பணை

ஆ—தினுடைய உத்யானமாகிற ப்ரவாஹங்களைமுறித்துநட்டி யூரகொளத்தின்பாகனுயிரசெகுத்து மஹோத்ஸவ ரூபமாய்பாரிபாய் நம்பிமூத்தபிரானும் தானும் மல்லர்களைவிளையாட்டிகளைப்புடை விரண்டுவிஷயங்கள் ஆசாரிஷ்டங்கள்நடுவே புக்காப்போலே ரங்கஸ்தலத்திலேபோய்ப்புக்கு உத்தரைக்கொன்று உயர்ந்தவாஸிஷ்டராய் உதக்ஷேபம் யாகத்தில்அபராஜிதரான ராஜாக்கள் த்ரஸ்தராய்கெடும்படி யெழப்பாய்ந்து உயர்ந்தஸ்த ஞான கம்ஸனை வெண்ணெய்விழுங்கிவெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டதனோசைகேட்டு விளையாடினுப்போலே தகர்த்த சீர்கொள்சிற்றுயன்திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெங்களுக்கு ப்ராப்யமென்கிறார். ॥க॥

(எங்கள்செல்சார்வு) நமக்குப்ராப்யமாய், நமக்குபோக்யமாய், அயாவறுமமரர்களதிபதியாய், எனக்கு ஸ்வாமியாய், நிகிலஜகஜ்ஜந்மஸ்த்திதிஸம்ஹாரகாரணனாய், த்ரிமூர்த்திரூபனாய், ப்ரத்யக்ஷனான

இ—(காமவேசத்யாதியால்) மருப்பிணக்குவடிறுத்து என்கிறதை உரைக்கிறார் (ஊதேத்யாதியால) அரங்கின்மல்லரைக்கொன்று என்கிறவிடத்திலே யதாவஸ்தானத்தை யுரைக்கிறார் (மஞ்சத்யாதியால்) சூழ்பரண்மேல்என்கிறதையுரைக்கிறார் (உத்தரவரித்யாதியால்) போர்கடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (உதக்ஷேபமித்யாதியால்) புறக்கடஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரஸ்தேத்யாதியால்) மாடமீமிசையென்கிறதையுரைக்கிறார் (உத்தேத்யாதியால) வாரணப்ரஸித்தமான கம்ஸவதப்ரகாரத்தைநினைத்து கம்ஸனைத்தகர்த்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (கம்ஸனையித்யாதியால்) ॥க॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

பொருந்துமூவுருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரிமூர்த்தித்யாதில்) அருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷேத்யாதியால்) ஆதியான்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப—மாடம்- ஹர்ம்யம், மீமிசை- உன்னதமம், கஞ்சனை- கம்ஸனை, ஸ்வயாவஸிஷ்டனான கம்ஸனை என்றபடி. தகர்த்த- ஒருபானையை உடைக்குமாப்போலே உடைத்தவனான, தகாத்தல்- உடைத்தல், "கேஸேஷ்வாக்ருஷ்ய விகளத்கிரீடமவநீதலே । ஸ கம்ஸம் பாதயாமாஸ தஸ்யோபரி பபாத ச" என்றும், "ஸ்வஜநஸ்ய ச க்ருஷ்ண நடேயத்ப்ராம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அநாயாஸேந விளையாடி ஸம்ஹரித்தவனான என்றபடி. சீர்கொள்- ஸ்ரீயைக்கொண்டிருக்கிற, சீர்- ஸ்ரீ, சிற்றுயன்- பால்யதசையனுடைய, ஸாகாரமான பால்யதசையனுயிருந்துவைத்து காலயவநஜராஸந்த ஸம்ஹாரஜநித வீரஸ்ரீயையுடையவனான க்ருஷ்ணனுடைய என்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில்- திருச்செங்குன்றூரென்கிற திவ்யதேசத்திலே, திருச்சிற்றாறு- "சுத்தஸ்பாடிகநதீ" என்றுப்ரஸித்தமான திவ்யநதியானது, எங்களசெல்சார்வு- எங்களுக்கு செல்லத்தக்கசார்வு, எங்களுக்கு செல்லவேண்டும்படியான ப்ராப்யஸ்தலமென்றபடி. ॥க॥

எங்கள் செல்சார்வு- எங்களுக்குத்தானிருந்தவிடம் தேடிச் செல்லவேண்டும்படி ப்ராப்யபூதனான, ப்ராப்யமென்னனேயென்னில்; யாமுடையமுதம்- நமக்கு போக்யபூதனான, போக்யமாகை ப்ராப்யமென்றபடி. கேசவன்தமரில்படியே தம்மநுபந்திகளும், தம்மோடு ஸம்பந்தமுடையரென்றுகருததாலே எங்கள் யாமுடை என்கிற பஹுவசநம். இமையவரப்பனென்னப்பன்- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானயென்னப்பன், நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியாகையாலே ஸர்வேச்வரனாயிருந்துவைத்து அவர்களையடிமைகொள்ளுமாப்போலே என்னை யடிமைகொள்ளுகிறவனான என்றபடி. பொங்கு- ப்ரவ்ருத்தமான, மூவுலகும்- மூன்று லோகத்தையும், படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து- ரக்ஷித்து, அழிக்கும்- ஸம்ஹரிக்குமவனான, பொருந்த மூவுருவன்- பொருந்தின மூன்று ரூபங்களை யுடையவனான, அந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குசிதமான த்ரிமூர்த்தித்வத்தை யுடையவனான என்றபடி. எம்- நம்முடையவனான, நமக்குத்தன ஸ்வரூபங்களையெல்லாம ப்ரகாசிப்பித்தவனான என்றபடி. அருவன்- ஸர்வஜ்ஞனான, ப்ரத்யக்ஷநக்ஷத்ரதிவ்யமங்களனான என்றபடி. செங்கயல் சிவந்தமத்ஸ்யங்கள், கயல்- மத்ஸ்யம், பலவநதீயோகிதங்களான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும்- துள்ளும்படியான, உகளுகை- துள்ளுகை, தேம்பணை- தேன்மிஞ்சின பணைகளாலே, ஸகலஉபவநாதி ஸர்வ வ்ருக்ஷ

மூ—புடைசூழ்திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றாறங்கமர்கின்றவாதியானல்லால்யாவர்மற்றென்னமர்துணையே
என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமானிருநிலமிடந்தவெம்பெருமான்முன்னைவல்வினைகள்முழுதுடன்மாள

ஆ—ஸர்வஸ்மாத்பரனாய், ஸகலகாரணமாய், ஸ்வாச்ரிதர்களை ஸம்ஸாரவிமுக்தராக்குகிற ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியான தாமரைக்காடுகள் சூழ்ந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனல்லது மற்றெனக்கொருதுணையில்லையென்கிறார். ௩

(என்னமர்) ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுடையனாயிருந்துவைத்து ஸர்வஸம்ஹாரகாலத்தில் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வேச்வரனான ஸம்ஹ்ருதியையெடுத்தருளினப்போலே ஸ்வவிரஹஜநித நிரவதிகவ்யஸநமனுபவிக்கவொண்ணாதென்னை யெடுத்தருளி ஸ்வவிஷயத்திலே அத்யந்தப்ரவணனாய் தக்ஷிணதிக்கிலே ஸந்நிஹிதனான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரைமீபால்நின்ற வெம்பெருமானுடையதிருவடிகளல்லது மற்றுகிணைப்பினுமெனக்கொருவராவாருமில்லையென்கிறார். ௩

இ—செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வாதியால்) பாட்டிலேஆதியனென்றது விசேஷ்யமாயிருக்க இதை விசேஷணமாக்கி திருச்சிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனென்கிறதை விசேஷ்யமாக்கிஉரைத்தது அவன் திருச்சிற்றாற்றிலிருப்பே ஆழ்வாருக்கு உத்தேச்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. செங்கயல்உகளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேதாதியால்) தேம்பணைபுடைசூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாத்வாதியால்) பணையாவும் நதீதீரவர்த்தியானாலும் தேம்பணையென்று அதற்கு ஸம்ஸ்ரிதிஸங்கஞ்சொன்னபோதே தாமரைக்காடுகளாலேயென்றுகருத்து. கீழ்த்திருவாய்மொழியி லாழ்வாருக்குச்சென்ற விரஹவ்யஸநம் வர்வாகமானப்போலே இத்திருவாய்மொழியில் செல்லுகிற ஸ்திதியும் வாசாமகோசரமென்று இப்பாட்டுக்களின் ஸகலஸங்கதிநிஷ்கர்ஷம் ஸம்பந்தமில்லாதவர்களாலே தோற்றுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகத் தாமுமதிகொண்டவிசித்ரவசநவசநங்களாலே விவரித்தருளுகிறார். இந்த விசித்ரவசநம் வக்தாவின் ரமணீயதாதிசயவ்யஞ்ஜகமுமாம். ௩

✱ மூன்றும்பாட்டு ✱

இமையவர்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேசத்வாதியால்) என்னமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வாதியால்) அதீபவாதத்தில்மாளஉத்ருத்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிரஹதாதியால்) என்னையாள்கின்றவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயத்வாதியால்) ௩

ப—ஸாரஸங்களாகையாலே தத்யுக்தமான வாபிகைகளான நதீதீரங்களாலே என்றபடி. பணை- நதீதீரம் தேன்ஸம்பந்த ஸதாஸம்ருத்தமாம்ஸ்தேம் த்ருதேசம். தேம்பணையென்று ஸாகவாதிஸம்பந்தஸௌரபமுடை- வரிஸரமெல்லாம், சூழ்- வரிவ்ருதமான, திருச்செங்குன்றூர்- திருச்செங்குன்றூரென்கிறதிவ்யநகரத்தில், திருச்சிற்றாற்றங்கு- ஸ்ரீமத்தானசிற்றாறு கிற வந்ததிவ்யதேசத்திலே, சிற்றாற்றிலென்று சொல்லலாயிருக்க அங்கு என்றொரு பதமதிகமாக ஸ்தானமிதத்து அந்த ஸ்தலத்திலுடைய ஸ்ரீமத்தம் வாசாமகோசரமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அமர்கின்ற- ஸ்திதிஸந்தனுகாரிக்கிற, அவதாரங்கள்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே. "ஸதாவிவர்த்திஸ்யதே" என்னும்படி நித்யவாஸம்பண்ணுகிறகிறவனை என்றபடி. ஆதியானல்லால்- ஸகலகாரணபூதனானவனொழிய, மற்று- வேறே, என்னமர்துணை- எனக்கமர்ந்ததுணை, எனக்கு நிதமான ஸஹாயமென்றபடி. யாவர்? யார், ஒருவருமில்லையென்றபடி. ௩

இமையவர்பெருமான் - நித்யஸூரிகளுக்குஸ்வாமியான. தத்ஸம்ச்லேஷைகபோகனானவென்றபடி. என்னமர்பெருமான் - எனக்கமர்ந்தஸ்வாமியான, என்னோடு நித்யஸம்ச்லேஷாபேக்ஷனை ஸ்வாமியானவென்றபடி. இருநிலம் - விஸ்தீர்ணயானபூமியை, இரு- விஸ்தீர்ணம், இடந்த- ப்ரளயார்ணவத்தினின்று முத்தரித்தவனை, எம்பெருமான் - என்னுடையநாயனை, முன்னை - முன்புநடந்ததான, கீழத்திருவாய்மொழியிற் சொன்னதானவென்றபடி. வல் - து:ஸஹங்களான, வினைகள் - வ்யஸநங்கள், பாபவாசியான வினைசப்தத்திருக்கு துக்கபாவ்யஸநவாசம், முழுது - க்ருத்ஸ்நமும், உடன் - யுகபத்தாகவே, மாள - நசிக்கும்படி, என்னையாள்

மூ— என்னையாள்கின்றவெம்பெருமான்* தென்றிசைக்கணிகொள் திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறங் கரைமீபால்* நின்றவெம்பெருமானடியல்லால்சரணினைப்பிலும்பிறிதில்லையெனக்கே* ॥௩॥
பிறிதில்லையெனக்குப் பெரியமூவுலகுநிறையப்பேருருவாய்நிமிர்ந்த* குறியமாணெம்மான்குரைகடல் கடைந்தகோலமாணிக்கமென்னம்மான்* செறிகுலைவாழைகமுகுதெங்கணிசூழ்திருச் செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறறியமெய்ம்மையேநின்றவெம்பெருமானடியிணையல்லதோரரணே* ॥௪॥

ஆ— (பிறிதில்லை) நிரதிசயபோக்யபூதனாய் [illegible] ஸம்ஸ்தித [illegible] ஸாவதானனாய், [illegible] ஸௌந்தர்ய [illegible] ப்ரதர்சகனாய், [illegible] ஆச்ரிதர்க்கு [illegible] த்ரமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஆச்ரிதர்க்குத்தன்னை யுள்ளபடியேயறியலாம்படி நின்றருளின வெம்பெருமானடியிணையல்லது ஓரரண்பிறிதில்லையென்கிறார். ॥௪॥
(அல்லதோரரணும்) மற்றுள்ள திருநகரிகளில் ஸாந்நித்யம் பண்ணியிருக்கிறானும் திருச்செங்குன்றூரில்நின்றந

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

இ— குறியமாணெம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயெத்யாதியால்) [illegible] னைப் - [illegible] வனைப், பெரியமூவுலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்திதெத்யாதியால்) மெய்ம்மையேயறியவென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்குத்தன்னையித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

மற்றுமுள்ளதிவ்யதேசத்திலெம்பெருமான் [illegible] திவ்யதேசத்தெம்பெருமானிற்காட்டில் வேறல்ல னென்றுசொல்லுகை யிங்கநவெக்ஷிதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (மற்றுள்ளவித்யாதியால்) நலல

ப—கின்ற - என்னையடிமைகொள்ளாநிற்கிற, எம்பெருமான்- என்னுடைய [illegible], என்னையடிமை கொள்ளுகிறத்தாலே [illegible] பெற்றவனா யிருக்கிறவனையென்றபடி. தென்திசைக்கு - தக்ஷிணதிக்குக்கு, அணிகொள் - அணியாகக்கொள்ளப்படுமதான, அலங்காரமாக எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கப்படுமதானவென்ற படி. திருச்செங்குன்றூரில் - [illegible], திருச்சிற்றாற்றங்கரை - திருச்சிற்றாற்றங்கரையினுடைய, மீபால் - [illegible]த்திலே, பால் - ஸமம, நின்ற - நின்றருளினவனான, எம்பெருமான் - அவ்வழகாலேயென்னை யடிமைகொண்டவனுடைய, அடியல்லால் - திருவடிகளையொழிய, எனக்கு - அநந்யகதிகனானவெனக்கு, நினைப்பிலும் - [illegible]திலும், பிறிதுசரண் இல்லை - வேறானவுபாயமில்லை. ॥௩॥
குறியமாண் - வாமநவேஷனான, எம்மான் - அந்த [illegible] ப்ரஹ்மசாரிவேஷத்தாலே யென்னை யடிமையாக்கிக்கொண்டவனான, பெரிய - அதிவிஸ்தீர்ணங்களான, மூவுலகும் - க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று த்ரிவியங்களானலோகங்களும், நிறைய - தன்திருமேனியாலே நிறையும்படி, பேருருவாய் - அதிவிசித்ரவிக்ரஹமாய், நிமிர்ந்த - வளர்ந்தவனான, [illegible] களான வாச்ரிதர்க்காக [illegible] தானுதயாமித்தகாயத்தலைக்கட்டின [illegible]த்தாலே தன்னையறியாமல திருமேனிவளர்ந்ததென்னும்படி க்ஷணத்திலே வளர்ந்தவனானவென்றபடி. குரைகடல் - கோஷிக்கிறஸமுத்ரத்தை, கடைந்த - மதனம்பண்ணினவனான், கோலமாணிக்கம் - அதிஸுந்தரமாணிக்யமான, [illegible] நீலமணிப்ரபாவனானவென்றபடி. என்னம்மான் - [illegible]த்தையும் அழகையுங்காட்டி என்னையடிமைகொண்டவனான, செறிகுலை- ஸாந்த்ரங்களான பழக்குலைகளையுடையவையான, செறிவு- ஸாந்த்ரி, இது கமுகுதெங்குகளுக்கு விசேஷணம், வாழைகமுகுதெங்கு - கதலீக்ரமுகநாளிகேரங்களுடைய, அணி - பங்க்தியாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - "[illegible]" திவ்ய நதீதீரஸ்தஜநங்களெல்லாமென்றபடி. மெய்ம்மையேயறிய - உள்ளபடியேயறியும்படி, மெய்ம்மையேயென்கிற [illegible]யாலே அத்யந்தஸௌலப்யம்விவக்ஷிதம். இவனே ஸர்வேச்வரனென்றெல்லாரும் நன்றாகவறியும்படியென்கை. நின்ற - எழுந்தருளியிருக்கிறவனான, எம்பெருமான் - ஸர்வஸ்வாமியினுடைய, அடியிணையல்லது - சரணத்வந்த்வமொழிய, பிறிது - வேறு, எனக்கு - [illegible]வனானவெனக்கு, ஓரரணில்லை - ஒருரக்ஷகமில்லை, அரண் - ரக்ஷகம், [illegible]மில்லையென்றபடி. ॥௪॥

௬ — அல்லதோராறுமவனில்வேறில்லை யதுபொருளாகிலுமவனை* யல்லதென்னாவி யமர்ந்துணையில்லாததலால் அலைநுறைகின்ற* நல்லநான்மறையோர் வேள்வியுண்மடுத்த நறும்புகைவிசும்பொளி மறைக்கும்* நல்லநீண்மாடத் திருச்செங்குன்றூரிற் றிருச்சிற்றாறெனக்குநல்லரணே* ௬॥

எனக்குநல்லரணையெனதாருயிரையிமையவர்தந்தைதாய்தன்னைத்* தனக்குந்தன்றன்மையறிவரியானைத்

௬ — [illegible] அவனையல்லதொன்று, ஆனபின்பு அவனேயரணென்னும் நிலைமையென்னென்னில்? அல்லாத்திருக்களில அரணாயிருக்கிறவனும் அவனேயல்லது வேறில்லை. பொருளாது ஆகிலும் என்னெஞ்சு அவனையல்லது அமர்ந்துணையில்லாது ஆதலால அவனுக்கசாதாரணமாய் [illegible] வைதிகராயிருப்பார் வர்களுடைய யாகங்களிலே [illegible] திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெனக்கு நல்லரண் என்கிறார். ௬॥

(எனக்குநல்லரணை) எனக்கு [illegible], எனக்கு [illegible] [illegible] தாவாய், [illegible] [illegible], [illegible] எம்பெருமானை [illegible] தனித்தனியே [illegible]

இ — நான்மறையோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைதிக [illegible]) வேள்வியுண்மடுத்த நறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) நல்லநீண்மாடமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ௬॥

✳ ஆறும்பட்டு ✳

மனக்கொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனித்தனியே [illegible]) இத்தால் [illegible] தம்முடைய தன்மைதிருவைக்குறிப்பிடாமல் திருச்சிற்றாறென்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

௬ — அல்லது - [illegible], [illegible] வ்யதிரிக்தமானவென்றபடி. ஓராறும் - ஏதேனும் [illegible], [illegible] இருக்கிறவனுமென்றபடி. அவனில் - இந்த [illegible] அவனிற்காட்டில், வேறில்லை - வேறாயிருப்பதில்லை, அதுபொருள் - அதுவேசுத்தம், ஆகிலும் - இப்படியானாலும், அவனல்லது - திருச்சிற்றாற்றிலெம்பெருமானையொழிய, என்னாவி - என்னெஞ்சு [illegible] அமர்ந்து - [illegible], [illegible]வைஷ்மாய்க்கொண்டு [illegible] என்றபடி. துணை - [illegible], இல்லாது - [illegible] ஸ்ரீவைகுண்டநாயன் வந்து [illegible] திருமகளிற்காட்டில் வேறுபட்டு [illegible] நின்றன்றோ இருவடி ("ஸர்வோநாநு [illegible]") என்றதென்று கருத்து. ஆதலால் - ஆகையாலே, அலைநுறைகின்ற - அவன் [illegible] வாஸம்பண்ணுகிறவிடமான, நல்ல - நல்லவர்களான, [illegible] என்றபடி. நான்மறையோர் - வதுர்வேதிகளுடைய, வேள்வியுள் - யாகங்களிலே, மடுத்த - [illegible] லவிப்பட்ட [illegible]லே, [illegible] [illegible]லேயென்றபடி. நறும் - வாஸிக்கின்ற, புகை - [illegible], விசும்பொளி - ஆகாசத்தில் தேஜஸ்ஸுக்களை - [illegible] தேஜஸ்ஸுக்களையென்றபடி. மறைக்கும் - [illegible]பண்ணும்படியிருக்கிற, இது திருச்செங்குன்றூருக்கு விசேஷணம். நல்ல - [illegible]நீயங்களான, நீண்மாடம் - [illegible] திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - [illegible], எனக்கு - [illegible] யாவகதிஷ்டனானவெனக்கு, நல்லரண் - நல்லரக்ஷாஸ்தானம், [illegible] ஸ்தானமென்றபடி. ௬॥

எனக்குநல்லரணை - நல்ல [illegible], [illegible]வென்றபடி. எனதாருயிரை - [illegible], தன்னுடைய [illegible] காட்டி [illegible] எனக்குவசத்தராயிருக்கிறவென்றபடி. இமையவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தந்தைதாய்தன்னை - பிதாவும்மாதாவுமானவனை, தன்னை [illegible]. தனக்கும் - [illegible] தனக்குங்கூட, தன்தன்மையறிவு - தன் [illegible], அரியானை - [illegible], [illegible]

மூ— தடங்கடற்பள்ளியம்மானை* மனக்கொள்சீர்மூவாயிரவர்வண்சிவனுமயனுந்தானுமொப்பார்வாழ்* கனக்கொள்திண்மாடத் திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டேனே* ॥௬॥

திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டவத்திருவடியென்றும்* திருச்செய்யகமலக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுஞ்சேவடியுஞ்செய்யகையும்* திருச்செய்யகமலவுந்தியுக

ஆ— ஸர்வேச்வரராய், த்ரிஸஹஸ்ரஸங்க்யாஸங்க்யாதரான ஜனங்களாலே அத்யாச்ரிதனாய், த்ருடதரப்ராகார பரிக்ஷிப்தமான திருச்செங்குன்றூரில திருச்சிற்றாறதனுள் கண்டேனென்கிறார். ॥௬॥

(திருச்செங்குன்றூரில்) திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள்கண்ட அந்தசீர்கொள்சிற்றாயன் ரமணீயதா ப்ரசுரஸௌந்தர்யமான திருக்கண்களும் வித்ருமஸௌந்தர்யமான திருப்பவளமும் அதிஸௌந்தர்யமான திருக்கைகளும், அதிஸௌந்தர்யமான திருநாபியும், நிஜஸ்வஜானுஸம்ச்லிஷ்டஸம்ச்லிஷ்டவ்ருத்த உபயபார்ச்வாபிராமத

இ— திவ்யதேசத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பைக் காணப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்றுஸங்கதி ஸங்க்ஷிப்தம். கனக்கொள்திண்மாடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருடதரப்ராகாரியால்)॥

✻ ஏழாம்பாட்டு ✻

திருச்செய்யகமலமார்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஜஸ்வஜகாந்தியால்) படையுமென்

ம— நவேத” என்றதிறே. தன்னுடும் பரிவேதஸக்யனவனென்றபடி. தடம்- விஸ்தீர்ணமான, கடல- க்ஷீரஸமுத்ரத்தை, பள்ளி – படுக்கையாகவுடையவனை, ஸ்வ சஸ்வஸ்வாமிக ளநுஸந்திக்கைக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளைத்தான் ரக்ஷிக்கைக்குமாக க்ஷீராணவசாயியானவென்றபடி. அம்மானை – ஸ்வாமியை. இதற்குக் கண்டேனென்கிறதோடே அந்வயம். மனக்கொள் - அநுஸந்தக்களைக்கொள்ளுமவையான, அநேகஸம்பத்களான வென்றபடி. ஸவஜநஸஸ்ருக்தங்களானவென்கை. சீர் - கல்யாணகுணங்களை யுடையவர்களான, வண் - ஸம்பன்னரான, ஜ்ஞாநாதிஸம்பத்தை யுடையவர்களானவென்றபடி. சிவனும்அயனும் - ருத்ரனும்ப்ரஹ்மாவும், தானும் - ஸர்வேச்வரனானதானும், ஒப்பார் - ஸத்ருசமாம்படியிருக்கிறவர்களான, ஒரொருவர் த்ரிமூர்த்தி ப்ரதிநிபதமான ஸ்ருஷ்ட்யாதிக்ருத்யத்தையும் செய்ப க்ஷமரானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ரஸங்க்யர்களான வைஷ்ணவர்கள், அத்திருமேனிக்குப் பரிவாரித்தனையாயிரவருண்டாயிருக்கப்பெற்றோமென்று ஹ்ருஷ்டராகிறபடி. வாழ் - வாழுகிறவிடமான, ஸமஸ்தகுணாநுஸந்தானவாஸிதராய்க்கொண்டு வஸிக்கிறவிடமானவென்றபடி. கனக்கொள் - கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கனம - மேகம், அத்யுந்நதங்களானவென்றபடி. திண - த்ருடங்களான, மாட - ப்ராஸாதங்களையுடைத்தான, அவனுக்குப்பரிவார்தானும் தன்னேத்தமாம்படி அவ்வூர்தானே ப்ரதிகூலருக்கு துஷ்ப்ரவேசமாயிருக்கப்பெற்றோமென்று கருத்து. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - திருச்சிற்றாறு என்கிற திவ்யதேசத்துக்குள்ளே, கண்டேன் - காணப்பெற்றேன். ॥௬॥

திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - ஸ்பஷ்டம், கண்ட - எல்லாராலும் காணப்பட்டவனை, அத்திருவடி - அந்தஸ்வாமியானவன், அடி - ஸ்வாமி, திருவென்றுவசனஜாக்ர, திருச்செய்யகமலக்கண்ணும் - ஸ்ரீமத்துக்களாய் காருண்யஸௌந்தர்யங்களான நேத்ரங்களும், ப்ரணதஜநங்களை முற்பட அநவயிக்ஷயாவுள ஸாக்ஷாத்காரஸம்ஸ்லேஷ வீக்ஷணவ்யாபாரங்களாலே ஆப்யாயிதஸகலகரணராக்குமவையாய் காந்திலாவண்யாதிகளாலே கொகநதேந்திவராதிகளான திருக்கண்களுமென்றபடி. செவ்வாயும் - சிவந்தவதரமும், அவர்களைக்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே ஸாமகோக்திபருளிச்செய்ய வருமாப்போலே ஸாபிப்ராயஸ்மிதவிகஸிதமாயிருக்கையாலே வாராதரமான பிம்பாதரமுமென்றபடி. செவ்வடியும் - சிவந்ததிருவடிகளும், அந்தரங்கபரிகரங்களான ஸூரிகளாலே விசதரான வைஷ்ணவர்கள் சிரஸாவிழுந்து பரிஷ்வங்கம்பண்ணிக்கொண்டால் அவர்களுக்கு விகஸிதாரவிந்தம் போலே அதிகோமளங்களாயிருக்குமவையான வடிகளுமென்றபடி. செய்யகையும் - சிவந்ததிருக்கைகளும், திருவடிகளிலேவிழுந்தவர்களை ஸ்நேஹத்தாலே யவன் ஸ்பர்சிக்கும்போது அவர்களுக்கு ஹாராவிந்தஸம்ஸ்பர்சம் போலே அதிகோமளமாய் ஸகலஸந்தாபஹாரங்களாயிருக்கும் திருக்கைகளுமென்றபடி. திருச்செய்யகமலவுந்தியும்- ஸ்ரீமத்தாய் காருண்யமான ஸௌந்தர்யமான திருநாபியும், உந்தி- நாபி, திருவடிகளிலேவிழுக்

மூ—செய்யகமலமார்புஞ்செய்யவுடையுந்* திருச்செய்யமுடியுமாரமும்படையுந்திகழுமென்சிந்தையுள்ளானே ॥
. திகழுமென்சிந்தையுளிருந்தானைச்செழுநிலத்தேவர்கள்நான்மறையோர்* திசைகைகூவியேத்துந்திருச்செங்
குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானைப்* புகர்கொள்வானவர்கள்புகலிடந் தன்னையசுரர்வன்கையர்வெங்

ஆ—மாகையாலே சிவந்ததாமரைபோலேயிருந்த திருமார்பும், திவ்யபீதாம்பரமும், நிரதிசயதேஜோமய
மான திருவபிஷேகமும், திவ்யகௌஸ்துபஹாரமும், ஶங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதங்களும், திகழுமென்சிந்தையுளி
ருந்தானென்கிறார். ॥௭॥

(திகழுமென்சிந்தையுள்) ஸர்வாத்மாக்களுக்கு ஸகலஜகத்ஸம்ஜநநவரிஷ்டாய ஸம்ஹர்த்ருத்வனாய், ஸ
க்ருத்வதோஷ்வ வஶவர்த்திவ ஹாதகஹ்ருதி ஸகலஸாரஜநஶரண்யனாய், தஸ்மை
ப்ரஸாரஜந ப்ரத்யாஸக்தனாய், வதவேத்விப்ருவராய், வரவேஷ வரணமலநாராய
யாக்ராய், க்ருதாஞ்ஜலிகளான ஸௌவராலே ஸம்ஸ்துதியமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்
றங்கரையிலே நின்றருளி என்னெஞ்சிலே நிவ்யமனுமிருந்தருளினவனை யெத்தைச்சொல்லிப்புகழுவது,

இ—கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஶங்கதாதியால்) அவன்தனிமையைநினைத்துவந்த ஶோகந்தீர்ந்தவாறே அவனை
யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதம். ॥௭॥

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

பொருந்துமூவுலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) கடாக்ஷம் - க
டாக்ஷமயோஜ்ஜ்வலம், புகர்கொளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூர்யேத்யாதியால்) அசுரரி
த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தஸ்மாயேத்யாதியால்) செழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (வரவேஷேத்யாதியால்) திசைகைகூவி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ருதேத்யாதியால்)
நிலத்தேவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸௌரேத்யாதியால்) ॥அ॥

ஶ—தவர்களை யவனெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும்போது விநயஸாத்வஸாவநதரான வவர்களுக்கு நிரந்தரமாகவ
நுபவிக்கும்படி அழகியதாய் காஞ்சனமணிகிரண விஸரணாரணமாய் வரிதஸ்தோத நிரவத்ய
ஸம்வேஶத்தாலே ஊரவிகஸித கமலஸத்ருஶமான திருநாபியுமென்றபடி. செய்யகமலமார்பும் - ஶக்தித
நாத்யந்திரஞ்ஜிதமாகையாலே கராணநவிகாஸியாதமான வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், செய்யவுடையும்- ஐந்த்ரநீ
லாசலதட வரிஷ்டம்மிஸம்வ்யாதவஸாஹமான வீதாம்பரமும், உடை - வஸ்த்ரம், திருச்செய்யமுடியும்-
உதராமணிமணவஸ்திமாகையாலே உத்ருஷ்டமணிஸத்ருஶமான திருவபிஷேகமும், ஆரமும்- திவ்யகௌஸ்துப
ஹாரமும், படையும் - ஸர்வதிஶையிலாயுதமாய் ஶோபநிஶையிலாபரணமாயிருக்குமவையான திவ்யா
யுதங்களும், படை - ஆயுதம், திகழ - விளங்க - என்றும் - ஸர்வகாலமும், என்சிந்தையுள்ளான் - எ
ன்னெஞ்சிலேயிருக்குமவன், சிந்தையிலேயிருக்குமவன் சிந்தையுள்ளான். ॥௭॥

பொருந்து- பொருந்துமவையான, தன்னுடைய குணாதிகளாலே கடாக்ஷங்களாகத்தக்கவையா
ன வென்றபடி. கடாக்ஷமயோஜ்ஜ்வலமாம்படி நிரவதிக ஶேஷங்களான வென்கை. மூவுலகும்- மூன்று
லோகங்களுடையவும், படைப்பொடு- ஸ்ருஷ்டியோடேகூட, கெடுப்புக்காப்பவன்- ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களை
யுடையவனான, கெடுப்பு- ஸம்ஹாரணம், காப்பு- ரக்ஷணம், கெடுப்புக்காப்புகளையுடையவன் கெடுப்புக்காப்
பவன், ஸ்ருஷ்டியையும் ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையும் பண்ணுமவனானவென்று வடார்த்தம், "ஸ்ருஷ்டிஸ
ம்ஹாரக்ஷ பராயணம் நிரவயிதம் ஜகத: । ஸ்திதிஸம்ஹாரகாரணே ப்ருஹ்மஸஞ்ஜ்ஞாம் கேஶவோவ்யயஸி"
என்கிறபடியே சுவராயவாஸநாஶாதக மாகையாலே ஸம்ஹாரணமும் ரக்ஷணவிஶேஷ
மாகையால், ஸர்வாத்மநாமயோஜ்ஜ்வலவிஷயத்திலே வார்த்ததோடே ஸம்ஹாரத்தையும் சொல்லக்குறை
யில்லை. புகர்கொள்- தேஜஸ்ஸைக் கொண்டிருக்கிறவர்களான, தேஜஸ்விகளானவென்றபடி. ஸமஸ்தஸகிபா
கிற ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவர்களானவென்கை. வானவர்கள்- ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும், புகலிடந்தன்னை-
ஆஶ்ரயணவிஷயமான, புகல்- ஆஶ்ரயணம், ஶரண்யனானவென்றபடி. வன்கையர்- வலியகையை யுடையவர்
களான, வலிமை- பலிஷ்டம், பலாதிகரான வென்றபடி. அசுரர்- அஸுரர்களுக்கு, வெங்கூற்றை-
க்ரூரம்ருத்யுவான, கூற்று- ம்ருத்யு, ப்ரபலம்ருத்யுவானவன் யாவனென்னும்படி க்ரூரதமரோஷ்ய

மூ— கூற்றதோர் * புகழுமாறறியேன் பொருந்து மூவுலகும் படைப்பொடு கெடுப்புக் காப்பவனே * ।அ॥ படைப்பொடு கெடுப்புக் காப்பவன் பிரமபுரமனொடு சிவபிரானவனே * இடைப்புக்கு ஓருருவும் ஒழிவில்லையவனே புகழ்வில்லையாவையுந்தானே * கொடைப்பெரும்புகழார் இனையர் தன்னானார் கூரிய விச்சையோடொழுக்கம் *

ஆ— புகழுமாறறியேனென்கிறார். ।அ॥

(படைப்பொடு) ஸர்வேச்வரராய், ஸ்வப்ரபுத்வராய், ஸ்வஸத்ருசராய், நிரதிசய ஸௌசீல்ய வேதாந்த ஸ்வாமிகளாய், ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவர்த்தராய், நித்யநைமித்திக ஸமஸ்தகர்மங்களையுடையராயிருந்த திவ்யஜநங்களாலே ஸ்வஸ்வஸேவ்யமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரைமர்ந்தநாதன் ப்ரஹ்மாதிதேவர்களையெல்லாம் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப், ஸர்வஸ்வத்வ

* ஒன்பதாம் பாட்டு *

இ— கொடைப்பெரும்புகழாரென்கிறதை ஸமர்த்திக்கத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமேதேகாரிரதிநால) இனையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யதிஷ்டராயென்று) பரிஷ்கயாகவ்யதாராயென்றபடி. தன்னானாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸத்ருசராயென்று) ஸஸ்வஸம்பந்தமுண்டாம் கூரியவிச்சையோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) வேதவ்யநிரதிசய ஸௌமாவது ப்ரஹ்மாநுஷ்டாநஸ்வேதாஸ்த்ரஷ்டகம். ஒழுக்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேத்யாதியால்) நடைப்பலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யமித்யாதியால்) இயற்கையென்கிறவிடத்தில் ஸ்வபாவஸ்வாபாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால) ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) அதில் ஸ்வநாமவிவேணவென்கிறவித்தாலே இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லையவனென்றது வ்யாவ்யாதம். யாவையுந்தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) அதில் ஸமிதாபமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) புகழ்வில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வபவத்திலித்யாதியால்) இதற்கு ஸமிதாபமருளிச்

ஸ— ஸாரவிஷயேதி க்ருபா ப்ரத்யாவானவென்றபடி. நான்மறையோர்- சதுர்வேதங்களையுடையவர்களான, மறை- வேதம், மறையுடையவர் மறையோர், செழு- விலக்ஷணரான, பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபஜ்ஞராகிறோன வென்றபடி. நிலத்தேவர்- பூதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், திசைகைகூவி- திக்குகளிலேயாம் அஞ்ஜலிபண்ணி, கூவியென்றது கூப்பியென்றபடி, ஏத்தும்- ஸ்தோத்ரிக்கும்படியிருக்கிற, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறங்கரையானை- அவ்வாற்றங்கரையிலே யிருக்குமவனை, திகழ்- ப்ரத்யக்ஷமாக, என்- சிந்தையுள்- என்னுடைய நெஞ்சுக்குள்ளே, இருந்தானை- எழுந்தருளியிருந்தவனை, புகழும்- ஸ்தோத்ரிக்கும் ப்ரகாரம், அறியேன்- அவனுடைய ஸௌசீல்யஸௌந்தர்யங்கள் வாக்மநஸ வ்ருத்திகளுக்கள்கையாலே என்னால் ஸ்தோத்ரிக்க முடியாதென்றபடி. ।அ॥

கொடைப்பெரும்புகழார்- வித்யாதாநாதி ஜநிதஸராகீர்த்தியையுடையவர்களான, கொடையென்று தானம் புகழ்- கீர்த்தி, புகழையுடையவர் புகழார், இனையர்- இன்னாரின்னாரென்று ப்ரஸித்தரான, தன்னானார்- தானானவர்களுடைய, தனக்கு ஸத்ருசராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையவென்றபடி கூரியவிச்சையோடு- ஸூக்ஷ்மங்களான வித்யையோடே, விச்சை- வித்யை, தத்வஜ்ஞாநம் முதலான ஸூக்ஷ்மவித்யைகளோடே யென்றபடி. ஒழுக்கம்- ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களான வ்யாபாரங்களும், நடைப்பலி- நித்யம் நடவாநிற்கிற பலிகளும், நித்யநைமித்திக ஸமஸ்தகர்மங்களுமென்றபடி. இயற்கை- ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவைகளையே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான வென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு- அந்த திவ்யநதீதீரத்திலே, அமர்ந்த- ப்ரதிஷ்டிதனை, நாதன்- ஸர்வேச்வரன், படைப்பொடு கெடுப்புக் காப்பவன்- ஸ்ருஷ்டியோடேகூட ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையுமுடையவன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனென்றபடி. அவனே- அந்த ஸர்வேச்வரனே, பிரமபுரமன்- ப்ரஹ்மாவாகிற பராத்பரன், நேத்ரங்களிற்காட்டில் பரரான இந்த்ராதிகளுக்கும் பரனிறே ப்ரஹ்மா, இப்படி பராத்பரனை ப்ரஹ்மாவைத்தனக்கு ப்ரகாரமாக வுடையவனென்றபடி. சிவப்பிரான்- "ப்ரஹ்மா ஸராதிநாதேவா:" என்கிறபடியே, தேவதைகளுக்கெல்லாம்

மூ— நடைப்பலியியற்கைத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறமர்ந்தநாதனே* ॥௯॥

அமர்ந்தநாதனைப் அவரவராகியவர்க்கருளருளுமம்மானை* அமர்ந்ததண்பழனத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானை* அமர்ந்தசீர்மூவாயிரவர்வேதியர்கள்தம்பதியவனிதேவர்வாழ்வு* அமர்ந்தமாயோனைமுக்கணம்மானைநான்முகனையமர்ந்தேனே* ॥௰॥

ஆ— ஜகத்காரணபூதனாய், ஸர்வஸ்வாமியுமாயிருக்கும், இவ்வர்த்தத்தில் ஸ்துதியில்லை, புகழுமாறறியேன் என்கிறார். ॥௯॥

(அமர்ந்தநாதனை) ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷைகஸ்வபாவனாய், ஸர்வநாயகனாய், ஆஸ்ரிதஸமீஹிதவிதரணதக்ஷனாய், ஸ்ரீநிகேதவக்ஷஸ்ஸ்தலவிலஸிதனாய், ஸரஸதடாகவிஸ்ருதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையை ஸாந்நித்யஸ்தலியாகவுடையவனாய், வைதிகஸ்ரேஷ்ட ஸஹஸ்ரத்ரயாஸேவ்யமானனாய் ஸ்வாஸ்ரிதபாஸுரஹ்ருதயாநுபவ ஸ்ரீமத்ஸாக்ஷாத்காராஸ்பதமான திவ்யஸந்நிதானங்கள் வாழ்வமர்ந்தமாயோனை யமர்ந்

இ—செய்கிறார் (புகழுமாறித்யாதியால) இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலே புகழுமாறென்றருளிச்செய்தவாறே படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனென்றருளிச்செய்த ஸர்வேஸ்வரத்வாதிவர்ணநமே ஸ்துதியன்றோவென்ன, அதுவோ ஸ்வகீயஸௌலப்யமல்லது ஸ்துதியன்று, ஆதலால்புகழுமாறறியேனென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை.

❋ பத்தாம்பாட்டு. ❋

அவரவராகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) அவர்க்கித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸமீஹிதேத்யாதியால்) அமர்ந்ததண்பழனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸரஸேத்யாதியால்) தம்பதி யென்கிறதை திருச்சிற்றாற்றங்கரைக்கு விஸேஷணமாக்கியதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாந்நித்யேத்யாதியால்) அமர்ந்தசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைதிகஸ்ரேஷ்டேத்யாதியால்) த்ரயஸஹஸ்ரம், தம்பதியவனிதேவரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) இத்திருவாய்மொழி பலபாட்டுக்களிலே ஸஹஸ்ரதிவ்யஜநஸேவிதத்வம் வர்ணித்

தமுவகாரகனான ஸாக்ஷாத்துமவனே யென்றபடி. அவனே- அந்த ஸர்வேஸ்வரனே, இடைப்புக்கு- நடுவேபுகுந்து, ப்ரஹ்மாதிபதார்த்தங்களைத் தரித்து என்றபடி. ஒருருவும்- ஒருபதார்த்தத்தையும், உரு- பதார்த்தம், ஒழிவில்லை- ஒரு பதார்த்தத்தையும் விடாதே ஸர்வத்தையும் ரக்ஷிக்கிறபடியென்றபடி. யாவையும்- ஸகலபதார்த்தங்களும், தானே- ஸர்வவஸ்துக்களையும் ஆகாரமாக வுடையவனவனே யென்றபடி. புகழ்வில்லை- இதில் ஸ்துதியிலலை, புகழ்வு- ஸ்துதி. இவையெல்லாம் ஸ்வரூபஸித்தஸ்வபாவங்களாகிறபடியால் மற்றுமொழிய ஸ்துதியாகமாட்டாதென்றபடி. ॥௯॥

அமர்ந்தநாதனை - ஸநாதநநாயகனை, நிரூபாதிகநாயகனானவென்றபடி. அவரவராகி - அந்தந்த ஆஸ்ரிதராய், "ராமஸீதாவிரஹேதுக்கம் தைவ்யஸம்ஜாயதே" என்கிறபடியே அவர்களோடேகீபவித்தனென்றபடி. அதாவது:— "ஸ ஸம்பந்தி தோஷைஸ்ஸம்ஸக்தோ ந லிப்யதே" என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷரஸிகனென்கை. அவர்க்கு - அந்த ஆஸ்ரிதர்க்கு, அருள் - அருளப்படுமவைகளை, அபேக்ஷிதங்களையென்றபடி. அருளுமம்மானை - ப்ரஸாதித்தருளும்ஸ்வாமியான, முக்கணம்மானை - த்ரிநேத்ரனை, "ருத்ரம் ஸமாஸ்ரிதா தேவா:" என்கிறபடியே தேவர்களுக்குஸ்வாமியான ருத்ரனுக்காதாரபூதனான, நான்முகனை - சதுர்முகாதாரபூதனான, தம்பதி - தனக்குவாஸஸ்தானமான, பதி - ஸ்தானம், தம்மென்று தன்னுடைய ஸாந்நித்யஸ்தானம். தனக்கு ஸாந்நித்யஸ்தலியானவென்றபடி. இது திருச்சிற்றாறுக்கு விஸேஷணம். அமர்ந்த - ஸநாதநங்களான, தண்பழன - ஸ்ரீஸாரமான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, தடாகங்களையுடைத்தானவென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை - அவ்வாற்றங்கரையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனை, வேதியர் - வைதிகரான, வைதிகஸ்ரேஷ்டரானவென்றபடி. அமர்ந்தசீர் - ஸநாதநகுணங்களையுடையவர்களான, ஸம்பூர்ணஜ்ஞாநாதிகுணஸாலிகளானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ரஸங்க்யரான, அவனிதேவர் - பூதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, வாழ்வு - ஸௌபாக்யத்துக்கு, அமர்ந்த- ஸநாதநனனை, அவர்களுக்கு நிரதிஸயாநந்த ஸௌகர்யஹேதுவாகைக்கு உசிதமாம்படி ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கும் ஸர்வேஸ்வரனென்றபடி. மாயோனை - ஆஸ்சர்யபூதனை, யமர்ந்தேனே-

மூ— தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத்திருந்துலகுண்டவம்மானை* வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ் மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனைக்* கோனைவண்குருகூர்வண்சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துளிப்பத்தும்* வானின்மீதேற்றியருள்செய்துமுடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— தேனென்கிறார். ||ய||

(தேனை) போக்யாபோக்யமாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணனாய், நிகிலலோகரக்ஷகனாய், ஸ்வநாபீகமலோத்பந்நசதுர்முகஸ்ரஷ்டாவாய், ஸர்வரக்ஷகனாய், ஸர்வஸ்வாமியாயிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இப்பத்தும் அருள்செய்து வானின்மீதேற்றிப் பின்னை ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தைப் போக்குமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— கையாலே கிட்டியவனை ஸ்பர்சிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றவரிப்பாட்டிலேயவனை ஸ்பர்சிக்கமாட்டுகிறிலேனாகிலும் நன்றாக அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமிதி. ||ய||

நிகமனம்.

கன்னலையென்கிறதையுரைக்கிறார் (மதுரத்தாலே) மதுரம்- கண்டசர்க்கரை, கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமித்வாதியால்) ||கக||

ப— கிட்டப்பெற்றேனே, அநுபவிக்கப்பெற்றேனேயென்றபடி. ||ய||

தேனை - போக்யபூதனை, நிரதிசய ஸௌந்தர்ய ஸ்வாதுவாயிருந்துள்ள தேன்போலே "ஸர்வரஸ:" என்னும்படி யிருக்குமவனையென்றபடி. நன்பாலை - நல்லபாலான, பரிசுத்தக்ஷீரம்போலே நிர்மலஸ்வரூபஸ்வாமியானவனென்றபடி. கன்னலை - மதுரசர்க்கரைபோலே ஸகலவஸ்துக்களுக்குக் கொண்டு போக்யனை, கன்னல்- இக்ஷுவிகாரம், இங்கே மதுரசர்க்கரையைச் சொல்லுகிறது. அமுதை - அத்யந்தபோக்யனை, திருந்து - திருந்தியிராநின்ற, வ்யவஸ்திதஸ்வபாவங்களாயிருந்துள்ளவென்றபடி. உலகு - லோகங்களை, உண்ட - ப்ரளயகாலத்தில் வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனை, அம்மானை - ஸ்வாமியான, ஸர்வரக்ஷகனையென்றபடி. வானநான்முகனை - வானத்திலேயிருக்கிற நான்முகனை, ஸத்யலோகவாஸியான சதுர்முகனையென்றபடி. இதுக்குப் படைத்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். மலர்ந்த - விகஸிதமான, தண் - சீதளமான, ஸுந்தரமானவென்றபடி. ஸுகுமாரமானவென்கை. கொப்பூழ்மலர் - திருநாபியில்பத்மத்தினுடைய, மிசை - மேலே, படைத்தமாயோனை - ஸ்ருஷ்டித்த ஆச்சர்யபூதனை, கோனை - ஸ்வாமியை, கோன் - ஸ்வாமி, வண்குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்ன - நிரதிசயஔதார்யத்தையுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற பராங்குசரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த, ஆயிரத்துளிப்பத்தும் - ஸஹஸ்ரத்திலித்தசகமானது, அருள்செய்து - க்ருபைபண்ணி, இங்கிருந்தநாள் கைங்கர்யங்களையுண்டாக்கி என்றபடி. வானின்மீது - பரமபதத்தின்மேலே, ஏற்றி - அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே யேறவிட்டு, பிறவி - ஸம்ஸாரமாகிற, மாமாயக்கூத்தினை - மஹாச்சர்யமான நாடகத்தை, முடிக்கும் - ஸமாப்தமாக்கிவிடும். ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநிதயே ஸ்ரீபராங்குசதாஸாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(வார்கடாவருவி.)

தாதர்மஹோதஸ்ஸம்ராஜ்யாநிலய ததாஸாரதீர்க்கபுஸ்தகரேஷாம்
ஸ்வாயத்தக்லேசநாசாந்ஸ்ரீதஹ்ருதிஸ தகந்தேவ தசஞ்சஷிஸந்தே ।
த்ரிதர்த்ருஸ்யோமஜ்ஜநாதபக்ருதகதேவ தாத்ருசாதெவ்ய:
ஸ்ரீசாதைகாந்தநாய:ப்ரிதவிவி.தஸத்ருக்ஸங்கஸாரவாவி ||௩௬||

(தாதர்மஹோதஸம்ராஜ) வார்கடாவருவியித்யாதி - தசத்திலுடையமிகுதியாலே யொருவராலும்

ஞ்ர — கா—கிட்டப்போகாத கோவர்த்தனத்தின் கொம்பைப்பிடுங்கிஸம்ஹரிக்கையாலும், (ஶாலிஸ்ய தயா) செங்கயலுகளுந்தேம்பணையித்யாதி - உத்ருங்கள் களித்துவர்த்திக்கிற நீர்நிலங்களாலேசூழப்பட்ட திருச்செங்குன்றூரிலேயெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஸாத்யகஸ்து தமேஷஸ்) இத்தால் மூன்றுபாட்டிலர்த்தம் ஸம்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமான் - ஸம்ஸாரத்திலிருக்கிற வேதநருக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் வாசியற ஸ்வாமியாகையாலும், பெரியமூவுலகும்நிறையப் பேருருவமாய்நிமிர்ந்த - த்ரைலோக்யம் வ்யாபிக்கும்படியாக த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தைக்கொண்டு, நிர்ஹேதுகவிஷயமாக வெங்கும் திருவடிகளை வைக்கையாலும், அல்லதோராயுமவனில்வேறில்லை - தன்னாலே கவிநாஸ்யமான ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லாதபடி வைஷம்யமின்றிக்கே நிற்குமவனாகையாலும், (ஸ்வாயத்தஸ்வ) எனதாருயிரை - தனக்காதாரமில்லாதபடி யாதாரமாகையாலும், (ஸாநாதஸ்ரீ ஸஹஸ்ராக்ஷ) திருச்செய்யகமலக்கண்ணுமித்யாதி - ஸ்ரீதருடையஹ்ருதயத்திலே திருக்கண்மலர்முதலான திவ்யாவயவங்களோடேகூட ப்ரகாசிக்கையாலும், (தேவதேஜஸ்விஸம்வேஷ்டிதாஸ்தி ஸ்வயமாகா) புகர்கொள்வானவர்கள் புகலிடந்தன்னை யசுரர்வன்கையர்வன்கூற்றை - தேவர்களுக்குரக்ஷகனும் அஸுரர்களுக்கு ம்ருத்யுமாகையாலும், (ஜகத்ரக்ஷகத்வேந) படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன் - ஜகஸ்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (தேவதாஸ்ஸர்வே) முக்கணம்மானைநான்முகனை - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலும், (திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றெம்பெருமான், ஸ்ரீதரனக்குப்பிரிந்து படப்படவேண்டாதபடி ஸந்நிதிபண்ணிக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிறானென்று "வார்கடாவருவியிலே" யாழ்வாராலே யநுபவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ௧௨ ௫

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மாயக்கூத்தா) இப்படியந்ததாமரைத்தடாகமிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறேறச்செல்லவேணுமென்று மநோரதித்துப்போக உத்யோகித்தவர் எம்பெருமானைக்காணப்பெறாத விடாயின்மிகுதியாலே போகசக்தியன்றியே நான்வரசக்தனன்றிலேன் நீவாராயென்று அத்தாமரைத்தடாகத்தைக் கூப்பிட்டழைக்கிறார். வாமநனும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் வந்து திருவவதாரம்பண்ணி ஸ்வரூபமாய், தர்ஶநீயமான திவ்யசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகிறது அடியேனுக்காகவன்றோ, பின்னையும்நான் ஸாமீப்யநனுனைக யாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அடியேனுடைய கண்களின்விடாய்த்தீரும்படி யொருநாள்காண வுன்னுடைய

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிதிருச்செங்குன்றூரிலெம்பெருமானை ஸதிஹ்ருஷ்டாய நாஹவித்துக்கொண்டு வணங்காநின்றவர் இத்திருவாய்மொழியிலே ஆகர்ராயலற்றுகை யஸம்கமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தாமரைத்தடாகமென்று ரூபகாதிஶயோக்தியாலே எம்பெருமானைச்சொன்னபடி. நீவாராயித்யாதியாலே "அவேக்ஷாஸாபேக்ஷ" மென்கிற ஸங்க்ரஹம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

வாமனா கண்ணாவென்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமநனித்யாதியால்) மாயக்கூத்தா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமித்யாதியால்) வினையேன்கண்ணாவென்று க்ருஷ்ணனை ஸம்பந்தநாஸயித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுக்காகவன்றோவென்று) இங்கு கண்ணனுக்குச்சொன்னது தத்ஸமவ்யாஹாரத்தாலே வாமநனுக்கும் க்ரூயமென்று கருத்து. தம்மை வினையேனென்று அநுஸந்தித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) நிநக்காணவென்னாதே ஒருநாள்காணவென்றதுக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவித்யாதியால்)

மூ— மாயக்கூத்தா வாமனா வினையேன் கண்ணா கண்கைகால்* தூயசெய்யமலர்களா சோதிச்செவ்வாய் முகிழ தா* சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா தாமரைநீள்* வாசத்தடம்போல வருவானே யொருநாள் காண வாராயே* ‖க‖

காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்தடியேன்*

அ— திருக்கண்கைகால்கள் தூயசெய்யமலர்களாகவும், சோதிச்செவ்வாய் முகிழதாகவும், உஜ்ஜ்வலமாயாஸ்யாமமாயிருந்த திருமேனியைக் குளிர்ந்தஇலைபாசடையுடையையாய், வாத்ஸல்யமாயவாஸிதாநந்த நிமஜ்ஜனஸ்தானமாயிருந்த நீ ஒருதாமரைத்தடாகம் நடந்துவருமாப்போலே வாராயென்று கூப்பிடுகிறார். ‖க‖

(காணவாராய்) காணவாராயென்றென்று கூப்பிட்டுக் கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து நாணிப்பாடுபடச்செய்தேயும் நீவாராதொழிந்தவாறே உன்னைநிவர்த்திக்கவல்லேனென்று ஜோகத்தாற்சொல்லுகிறாரென்றடியேனுக்ஜீத

இ— கர்த்ருத்ருஷ்டாந்தத்தென்று நகைகால நாகருநீனைக்கக்காணவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. பஜா- வாசத்தடமித்யாதியாலே தாபஹரதடாகம்போலே வரவேணுமென்றதுக்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறாரென்னவுமாம் காணவென்கிறதற்கு தாமரைமித்யாதியோடே யத்யம் தண்பாசடையாவென்கிறதை யருளிச்செய்கிறார் (குளிர்ந்தவித்யாதியால்) வாசவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (வாத்ஸல்யேத்யாதியால்) தடம்போல்வருவானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரையித்யாதியால்) ‖க‖

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

நாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாணிப்பாடித்யாதி லஜ்ஜித்தென்னுமளவாமே) இதுக்கலமர்ந்தாலென்கிறதோடே யத்யம் நனுடுடு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) தம்மைப்போலேகூப்பிடக் காணாமையாலே நாடெல்லாமவனைக்காணப்பெறாது ஸாவிதமா

பா— வாமனா- எனக்காக வாமநனானவனே, என்கண்ணா- த்ருஷ்டிக்ருதஜ்ஞனானவென்னுடைய க்ருஷ்ணா? எனக்காக க்ருஷ்ணனாய்வந்து திருவவதாரம் பண்ணினவனே யென்றபடி. திருவவதாரம் தமக்குகார்யகரமாகாமையாலே வினையேனென்கிறார். மாயக்கூத்தா- ஆச்சர்யமாய் ஸ்பர்சநீயங்களான சேஷ்டிதங்களையுடையவனே, கூத்துசப்தமிங்கு வாமனனோடு ஸம்பந்திக்கையால் த்ரிவிக்ரமாத்யாச்சர்யசேஷ்டிதங்களெல்லாவற்றையுங்காட்டுகிறது, நவநீதநாட்யத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. கூத்துடையவன் கூத்தன், கூத்தாவென்று ஸம்போதனம், கண்கைகால்- அவயவங்கள், கிட்டினாரோடு முதலுறவுபண்ணும் திருக்கண்களும், அக்கண்ணழகிலகப்பட்டாரை யணைக்குந்திருக்கைகளும், அந்த ஸ்பர்சத்துக்குத்தோற்று ப்ரணாமம்செய்விழுந்த திருவடிகளுமென்றபடி. தூய- நிர்மலங்களான, செய்யமலர்களா- சிவந்த புஷ்பங்களாக, ஸ்யாமமான திருமேனிக்கு வர்ணமாம்படி காந்திமத்களாக வென்றபடி சோதி- ஜ்யோதிஷ்டமான, தேஜஸ்ஸின்மேலுமான வென்றபடி. செவ்வாய் ஜ்யோதிர்மயமானது, முகிழ்தா- அந்த ஜ்யோதிஸ்ஸாக, அந்த காந்திக்கு முகுளமாக வென்றபடி. முகிழ- மொட்டு, “ஸ்வாக்யாநாதிபா:” என்கிற ந்யாயமாகையாலே, மாம்ஸபாஹுல்யத்தாலே ஸ்வல்பவிகாஸோந்முகமாயிறே திருப்பவளமிருப்பது சாயல்சாமத்திருமேனி காந்திமத்தாய் ஸ்யாமமான திருமேனியானது, சாயல்- காந்தி, சாயல்சாமத்திருமேனியென்று வ்யத்யயேநான்வயம். தண்பாசடையா- குளிர்ந்த பசுமையாக, அடை- இலை, பாசடை- பசுமை, சீதளஸ்யாமளமான பரிஷ்வங்கமாக வென்றபடி இப்படி இங்குதிருமேனி அனுபாவ்யமாய், ஸ்யாமளமான ஸர்வாங்கரணமாயிருக்கிறது என்றுகருத்து தாமரைநீள்வாசத்தடம்போல- தாபஹாரியுமாய், நிரதிசய விஸ்தாரமாய், பரிமளவாஸனையான தடாகம்போலே, வாசம்- வாஸனை, தடம்- தடாகம், வாசத்தடமென்று ஸமாஸவாக்யம். வருவானே- வரும்ஸ்வபாவனே, முன்புதன்பக்கலவரும்படியை நினைத்தருளிச்செய்தபடி ஒருநாள்காண- ஒருநாளாகிலுமுன்னையென்கண்ணாலேகாணும்படி, வாராய்- வந்தருளவேணும் ‖க‖

காணவாராய் என்றென்று— நானுன்னைக் காணும்படி நீவரவேணுமென்றென்று பலகாலமலமறி, காணவாராயென்றொருக்கால்சொல்லி, வரக்காணவிட்டால் ஆறியிருக்கவல்லவரன்றே, பின்னையுங்காணவாராய் காணவாராயென்பராயிற்று. கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து- நீ வருகிறாயோவென்று திக்குகள்தோறுமோயாதேபார்

மூ— நாணிநன்னாட்டலமர்ந்தாலிரங்கியொருநாணீயந்தோ* காணவாராய்கருநாயிறுதிக்குங்கருமாமாணிக்க* நாணன்மலைபோல்சுடர்ச்சோதிமுடிசேர்சென்னியம்மானே* ॥௩॥

முடிசேர்சென்னியம்மா நின்மொய்பூந்தாமத்

ஆ— து உன்னைக்காணப்பெற்று ஸம்ருத்தமான விந்நாட்டிலே நானொருவனு முன்னைக்காணப்பெறாதே கிடந்தலம ர்ந்தால் என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி ஜாஜ்வல்யமாந நீலஸகலஸம்பந்தோஜ்ஜ்வலாரம்பனாய், நீலஜ்யோதி ஸ்வரூபனாய், உதயஸூர்யமஸ்தகேவிலஸிதமாய், விஸ்தாரவைஸ்ஸமமாயிருப்பதொரு கரு மாணிக்கமலை நடந்துவருமாப்போலே காணவாராயென்கிறார். ॥௩॥

(முடிசேர்) நிரதிஶயவிஶேஷகாஸவிஶிஷ்டமான கைங்கர்யத்தையுடையவனே? யென்றென்

இ— யிருக்கிறதென் றிருக்கிறாரிவரென்றுகருத்து. இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என் பக்கலிலேயித்யாதியால்) முடிஸஹிதங்கே கருநாயிறுதிக்குமென்கிறவாக்யத்தாலே மயிர்முடியைச்சொல்லுகிற தென்றுநினைத்து சுடரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜாஜ்வல்யமாநேத்யாதியால்) ஸம்பந்தம் - ஸ ம்ரோஜாம், இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலென் விடாய்கெடும்படி தாமரைத்தடாகம்போலே வந்தருளவேணுமென்கிறார் இப்பாட்டிலே என்விடாய்கெடும்படி யழகியமயிர்முடியோடேவந்து தோற்றியருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதையாயிற்று. நீலமணிமயமாவமையாலே ஜ்வலித்தவமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நீல ஜ்யோதிரித்யாதியால்) கருநாயிறுதிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உதயஸூர்யேத்யாதியால்) நாணன்மலையென்கிறவிடத்தில் நன்ஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்தாரேத்யாதியால்) இது ஸமாஸ்தோபமமென்றுகருத்து. ॥௩॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

முடிசேர்சென்னிகடிசேர்கண்ணி யென்கிறவாக்யங்களுடைய ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே ஜ்வலித்தவமத்தை

ஈ— க்கிறகண்ணும் கூப்பிடுகிற வாயும் உலர்ந்து, கண்ணீர் கைகளால் இறைக்கும் தசையிலாவமென்று தோற் றும்படி கண்பசையற வுலர்ந்தது, கூப்பிடும்வாயும் பசையறவுலர்ந்ததென்றுகருத்து. அடியேன்- உனக்கு ஸேஷபூதமென்னலாம்படியான நிரூபகஸம்பந்தத்தை யுடையவனானான், நாணி- லஜ்ஜித்து, இப்படிவா ராதொழிந்தவாறே, நாட்டாருன்னை யென்சொல்லுவார்களோவென்று லஜ்ஜித்து என்றபடி. நன்னாட்டு- நல் லநாட்டிலே. உன்னைக்காணப்பெற்று ஸம்ருத்தமாயிருக்கிற நாட்டிலே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெற்ற தி ல்லையாகி லென்னைப்போலே கூப்பிட்டலையாதோ வென்றுகருத்து. அலமர்ந்தால்- தடுமாறினால், உன்னைக் காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டாலென்றபடி. இரங்கி- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, உனக்கென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தில் அபேக்ஷையில்லாதொழிந்தாலும் வாராதவழிங்கண்டா யிரங்கவேண்டாவோவென்று கரு த்து. சுடர்ச்சோதி- ஸ்வமாபாஸுரமாய் ஸுஸ்ஸ்நிக்தநீலஜ்யோதிஸ்வரூபமான. சுடர்- ஸ்வரூபை, முடிசேர்- ம யிர்முடியோடே சேர்ந்திருக்கிற, திவ்யாலங்காரஸம்ஶ்லிஷ்டமான வென்றபடி. சென்னி- ஶிரஸ்ஸை யுடையவ னான, அம்மானே- ஸர்வேஶ்வரனே, கருநாயிறு- நீலகாந்தியானுமிருப்பானொரு ஸூர்யன், உதிக்கும்- ஶிகரத்திலே உதியாநிற்கிற, இதுமலைக்கு விஶேஷணம். உதயஸூர்யாவிர்ப்பாவஸமயவிலஸித ஶிகரமானவென்ற படி. கருமாமாணிக்க- நீலரத்நமணிஸ்வரூபமான, நாள்- ஸமீபவமான, நாளென்று ஸமீபவவாசி. நாள்நல் மலையென்கிற விடத்திலே, ளகாரஸ்ய ணகாராதேஶம். நல்- நல்லதான, லோகத்தில் பதார்த்தங்கள்போ லன்றிக்கே அதிஸமாநகாரமான வென்றபடி. மலைபோல்- பதார்த்தம்போலே, இதுக்கு வாராயென்கிறத் தோடேயன்வயம். நீ- ஒருநாளும் பிரியவொழியாதவழகையுடையவனான நீ, அந்தோ- அய்யோ, உன்னுடைய வழகின் வைலக்ஷண்யத்தை நீயறியாதொழிந்தால் என்னுதியையுமறியாதொழிய வேணுமோவென்று கரு த்து. ஒருநாள்- பலநாள் வரவேணுமென்கிறேனோ, காண- நான்காணும்படி, ஸ்வபோகநாவஶ்யதிலோ யழை க்கிறேனோவென்று கருத்து. வாராய்- வந்தருளவேணும. ॥௩॥

முடிசேர் சென்னி- ஸுகுமாரத்தோடேசேர்ந்த உத்தமாங்கத்தை யுடையவனான, அம்மா- ஸர்வேஶ்வ ரனே, அம்மாவென்று அம்மானுக்கு ஸம்போதநம். நின்- உன்னுடையதான, உனக்கஸாதாரணமான வென்றபடி. மொய்- நிபிடமான, தொடுக்கப்பட்டதான வென்றபடி. பூம்- ஸௌரபமான, தாம- மாலை

மூ— தண்டுழாய்* கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானேயென்றென்றேங்கியழுதக்கால்* படிசேர்மகரக்குழைகளும் பவளவாயும்நாற்றோளுந்* துடிசேரிடையுமமைந்ததோர் தூநீர்முகில்போற்றோன்றாயே* ॥௩॥

தூநீர்முகில்போற்றோன்றுநின் சுடர்கொள்வடிவுங்கனிவாயுந்* தேநீர்கமலக்கண்களும்வந்தென்சிந்தைநிறைந்தவா* மாநீர்வெள்ளிமலைதன்மேல்வண்கார்நீலமுகில்போலத்* தூநீர்கடலுட்டுயில்வானேயெந்தாய்

ஆ—றேங்கியழுதக்கால கண்ணாவாஸஸம்ஸ்லிஷ்டகராகாம்பரவிஷ்ணுஸஷ்யராயர வதாபோஜாகாதக தாஸ்யமோஹிதமாய், விஸ்ஸமிவஹிவர்ணமாயிருப்பதொரு வயொஷம்போலே வந்து தோன்றுகிறிலையென்கிறார். ॥௩॥

(தூநீர்) விஸ்ஸமிவஹிவர்ணமாயிருப்பதொரு வயொஷம்போலேயிருந்த வுன்னுடைய உஜ்ஜ்வலமானதிருவடியும், கனிவாயும, ஸகுநிரஹாமாய், ஸம்ஸீராஸ்ஸாஸ்ஸமாய், ஸாஸ்ஷநாஸமாய், ரவிகர

இ—யருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஸய த்ராஷியால) துடிசேரிடையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தநூஜத்ராஷியா-) ஶேஷம்- ஸ்பஷ்டம் ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

தேநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறா (ஸகுநிரத்ராஷியால்) இவ்விஶேஷணத்தால் கஸைத்துக்குஹமித்த வதிஶயங்களையருளிச்செய்கிறா (ஸம்ஸீர த்ராஷியால) ஸஷிஷெயிறபோலே வந்தென்சிந்

ஸ—யாகமான, காம்திஸத்தான வென்றபடி. கடிசேர என்கிறதை யிங்கேயநுபிப்பது. வரிஸைம சேரா நிற்கும், கடி- வரிஸைம், நாட்செல்ல நாட்செல்ல வரிஸைம் விஞ்சி வாராநின்றுள்ள வென்றபடி. தண்டுழாய்கண்ணி- ஶீதல தாஜவிஷாஸமாலியான, பெருமானே- பெரியோனே, என்றென்று- இப்படியே நிரந்தரமாகச்சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லி யாறியிருக்கிறேனென்று தான்தேறியிருக்கிறாயோ. ஏங்கி- தீவ்ரஶோகவேகத்தாலே த்வநியும்பிறப்பிடமாட்டாதே ஸஜிவிஷ்கலாயனாய், அழுதக்கால்- நானழுதால், இதுக்குத் தோன்றுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். படிசேர்- படியாய்சேர்ந்திருக்கிற, படி- ஸ்வபாவம் கண்ணாவாஸங்களுக்கு மிகவும்அநுரூபங்களாயிருக்கிற வென்றபடி மகரக்குழைகளும்- ஸகராகாரகுண்டலங்களும், பவளவாயும்- ப்ரவாளாயரமும், நாலதோளும்- வதாபோஜாஹாக்களும், துடிசேர்- துடிக்கு ஸத்ருஶமான, துடி- டக்காவ்ய வாத்யவிஶேஷம், தநுதநுதரமான வென்றபடி. இடையும்- மத்யமும், அமைந்தது- சுமைந்ததான, இவையித்தனையுமுடைத்தாம்படி வர்ணித்ததானவென்றபடி. தூய்நீர்— விஸஜஜலத்தைபுடைத்தான, விஸ்ஸமிவஹிவர்ணமாகையால ஸ்வச்சநீரஶீதலமான வென்றபடி. ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, ஸஹஜகவர்ணமான வென்றபடி. முகில்போல்- மேகம்போலே, தோன்றாய்- தோன்றுகிறாயில்லே, உபாயமுணவுனக்கு இது உசிதமோ பிரானேயென்றபடி. நான்காணும்படி வந்துதோன்ற வேணுமென்று கருத்து. ॥௩॥

மாநீர்- ஸமாஜலத்தில், விஸ்தாரமான ஒரு ஜலௌகத்தில் கிடக்கிற வென்றபடி. வெள்ளிமலைதன்மேலே - ரஜதகிரியின்மேலே, தன்னென்று ஸ்வாஸ்யநாஷ்யொஹம். வண - உதாரமான, ரமணீயமான வென்றபடி. கார்நீலமுகில்போல - வஷாகாலத்து நீலமேகம்போல, கார் - வஷாகாலம், தூநீர - ஶுத்தஜலமான, வெளுத்தஜலத்தையுடைத்தானவென்றபடி. கடலுள் - க்ஷீராணவத்திலே, துயில்வானே - கண்வளர்ந்திருக்கிறவனே, ரஜதகிரித்ருஷ்டாந்தஸாஸைஷ்யாக, உணுதவிஶாலஶீதல ஶேஷஶயநத்தின் மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. கடலுள்துயில் என்கிறவிடத்தில ஏகாராகவரை தகாரெடகாரஷிகம் உபயொகரோகஷஶ: எந்தாய் - ஸ்வஸ்வாமிந, தூநீர்முகில்போல் - விஸஹமிவர்ணமான மேகம்போலே, கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான வஷாகாலமேகம்போலே என்றபடி. தோன்றும் - ப்ரகாஶிக்கும்ஸ்வபாவமான, நின் - ஸ்வஸாதாரணமான, சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்கிற, சுடர் - ப்ரபை, உஜ்ஜ்வலமானவென்றபடி. வடிவும் - திருமேனியும், கனிவாயும் - பிம்போஷ்டமும், கனி - பழம், இங்கு பிம்பஃபலம். தேநீர் - தேனாகிறநீரையுடைத்தான, ஸகுநிரவர்ணமானவென்றபடி. தேன்நீரென்றவிடத்திலே நகாரலோபொ வர்ணவிகாரஸ்ஸமாஸ: கமலக்கண்களும் - கமலபத்மங்களான லோசநங்களும், வந்து - என்கண்ணுக்குத்தெரியும்படி வந்து, என்சிந்தைநிறைந்தவா - என்

மூ— சொல்லமாட்டேனே* ॥ சு ॥

சொல்லமாட்டேனடியேனுன்றுளங்குசோதித்திருபாதம்* எல்லையில்சீரிளநாயிறிரண்டுபோலென்னுள்ள
வா* அல்லலென்னுமிருள்சேர்தற்குபாயமென்னேயாழிசூழ* மல்லைஞாலமுழுதுண்டமாநீர்கொண்டல்வண்
ணனே* ॥ ரு ॥

ஆ—விகஸிதமான பத்மஸரீக்ஷணம்போலேயிருந்த திருக்கண்களும், நடந்தெழாவாமன்றியே வந்தென்கிந
தைநிறைந்த வ்யஸநகாமாகிறபடி சொல்லவல்லவெனகிறார். ॥ சு ॥

(சொல்லமாட்டேன்) ப்ரத்யக்ஷஸகலஸாமக்ரீவைசிஷ்ட்யமான தேவதேவிடம்போலேயிருந்த
திருநிறத்தையுடையவனே உன்னுடைய நிரதிஶயதீப்தியுக்தமான திருவடிகள் நிரதிஶயதேஜோரூபமாய்
நிரவதிகஸௌந்தர்யயுக்தியாயிருப்பதிளநாயிறிரண்டுபோலே என்னுள்ளே விளங்குகிறபடி மறக்கவும்முடிகிறதில
லையென்கிறார். ॥ ரு ॥

(கொண்டல்வண்ணா) தேவஸ்ரேஷ்டனே, ஸௌஶீல்யாதிநாநாஹாரி திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே,

இ—நைதிறைந்தவாவென்று வஸ்துஸ்திதியைப்பேசுகை யிங்கே ஸம்பந்தமனறோவென்ன, இதுக்கு ப்ரகாரா
நுஸந்தானமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நபநேத்யாதிபடியென்னுமளவாலே) இததால வரிவர்
ணமாக ஜ்ஞாநஸாதநஸம்பந்தவாகிறக விங்ஙனேபடுவானேனென்ன அதுவேயெனக்குமிகவும் பாயகமா
கிறதென்கிறாரென்று ஸம்பந்தவர்ணிதகே. ॥ சு ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

ஆழிசூழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யேத்யாதியால்) துளங்குசோதியென்கிறத்தை
யருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால) எல்லையில்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர
திஶயதேஜோரூபமித்யாதியால) அல்லலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மறக்கவித்யாதியால்)
இத்தாலுன்னழகு என்னெஞ்சிலேநின்று என்னைநலிகிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிலேயருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே
அது மறக்கவுமமுடிகிறதில்லை என்கிறாரென்று ஸம்பந்தவர்ணிதகே. ॥ ரு ॥

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

குடக்கூத்தாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யேத்யாதியால்) ஆளென்கிறதற்குத்

ப— ஏகஸ்திதிலேநிறைந்தபடியை, சொல்லமாட்டேன் - இந்தப்படியென்றுசொல்ல ஶக்தனாகிறிலேன. ॥ சு ॥

ஆழிசூழ- ஸமுத்ரபரிவ்ருதமான, ஆழி- ஸமுத்ரம், மல்லை ஞாலம்- மஹாப்ருதிவியை, மல்லை- மஹத்,
முழுது- க்ருத்ஸ்னத்தையும், உண்ட- ஸம்ஹரித்தவனே, ப்ரளயகாலத்திலே, வ்யாபித்ததானவென்றபடி.
மாநீர- மஹாஜலத்தையுடைத்தான, முழுதுண்ட மாநீரென்று பஹுவ்ரீஹி. ப்ரளயகால ப்ரவ்ருத்தஸகல
ஜலவரிவர்ணமான வென்றபடி. கொண்டல்வண்ணனே- ஸஜலஜலத தேவதத்திலுடைய வர்ணம்போ
லேயிருக்கிற வர்ணத்தையுடையவனே, அடியேன்- உன்னழகுக்குத் தோற்றடிமையாயிருக்கிற நான், சொல்
லமாட்டேன்- ஸவம்வியனென்றுசொல்ல ஶக்தனாகிறிலேன், இப்படிசொல்ல முடியாததேதென்னில; உன்-
உன்னுடைய, துளங்குசோதி- விளங்காநிற்கும ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, துளங்குதல்- விளங்குதல்,
திருபாதம- திருவடிகள், எல்லையில- நிரவதிகமான, சீர- அழகையுடையவையான, இரண்டு இளநாயிறு
போலென்று மாறியாயிப்பது- இரண்டு பாலஸூர்யர்கள்போலே, என்னுள்ளவா- என்னுள்ளத்திராநின்
றன, திருவடிகளை பாலஸூர்யர்களாகச்சொன்னது காரணஸாரூப்யதையாலும் கண்ணாலே பருகலாயிரு
க்கையாலும பாயிக்கத்துடங்கின விதத்தையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும். அல்லலென்னும்- து:க
ரூபமாகச் சொல்லப்படுமதான, அல்லல்- து:கம். இருள்- அந்தகாரமானது, அஜ்ஞானமான தென்
றபடி. விஸ்மரணமென்கை. சேர்தற்கு- வந்து கிட்டுகைக்கு. உபாயமென்னே- உபாயமேது, ஒருபாயமொ
ன்றுமில்லையென்றபடி. சாட்சாத்து:கரூபமாகச சொல்லுகிற அஜ்ஞாநமே இத்தசையில் எனக்குத்தே
ஷ்யம். து:கநிவர்த்தகமான ஸ்மரணையுமுடைமானது என் ஹ்ருதயத்திலே விளங்குகையாலே
அதிஶயாஜ்ஞாநஸம்பந்தம் வருகைக்கு ஒரு உபாயமும் காண்கிறிலேன், அதலால்தை மறந்துபிழைக்க
வுமவழியில்லையென்று கருத்து. ॥ ரு ॥

மூ—கொண்டல்வண்ணா குடக்கூத்தா வினையேன் கண்ணா கண்ணா வென்* னண்டவாணாவென்றென்னையாளக்கூப்பிட்டழைத்தக்கால்* விண்டன்மேற்றான் மண்மேறான் விரிநீர்க்கடற்றான் மற்றுத்தான்* தொண்டனேனுன்கழல்காணவொருநாள்வந்துதோன்றாயே* ||சு||

ஆ—ஸர்வேஶ்வரனை யென்னுடைய கண்ணா கண்ணா என்று என்னையடிமைகொண்டருளுகைக்காகக் கூப்பிட்டழைத்தக்கால் திருநாட்டில்நின்றுதல் ஸம்ஸ்ருதியிலுள்ள திருநகரிகளில்நின்றுதல் திருப்பாற்கடலில்நின்றுதல் ஒருதூணில்நின்றுதல் தொண்டனேன்உன்கழல்காண வொருநாள்வந்துதோன்றாயென்கிறார். ||சு||

(வந்துதோன்றாய்) ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தமான நயநமணிவாஸஸ்தலங்களையுடைத்தாய்

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையடிமைகொண்டித்யாதியால்) விண்டன்மேற்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டில்நின்றித்யாதியால்) மண்மேற்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ருதியித்யாதியால்) மற்றுத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதூணிலித்யாதியால்) நாரஸிம்ஹவ்ருத்தாந்தத்தை நினைத்தருளிச்செய்தபடி. தாமித்தனைபாதகராய் கூப்பிட்டழைக்கச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே திருச்செங்குன்றூரில்நின்று மெழுந்தருளத்திருவுள்ளமில்லையாகிலும் மற்றெங்கேனுமிருந்தாலும் வந்துதோற்றியருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸம்ப்ரதிபத்தி. ||சு||

✳ஏழாம்பாட்டு✳

செந்தண்கமல உத்தாரியையுரைக்கிறார் (ஆத்மோத்தாரியால்) ஸ்தலஸம்பந்திங்கே ஸ்மர்தவ்யம். அந்தமிலாக்கதிர்பரப்பி யலர்ந்ததென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்)

மூ— கொண்டல்வண்ணா - மேகவர்ணா, "த்ருஷ்டவந்த ஸ்ம நம்ஸாகமேவ ஸஹஸ்ரதிரோவல:" என்கிறபடியே கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான வடிவையுடையவென்றபடி. குடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே குடக்கூத்துடையவனே, குடக்கூத்தாவது - பால்குடத்தை தலையிலேவைத்துக்கொண்டு இடையர்கள்ளிப்பாலே யாடுங்கூத்து, இதுஉபலக்ஷணம். ஸநாஹாரி திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே யென்றபடி. வினையேன்கண்ணா - தோஷங்களையுடையவனான வெனக்கு த்ருஷ்டிஸதநனவனே, கண்போலே யெனக்குஅழகாய் ஆஶ்ரயமுமாய் ஸர்வகார்யநிர்வாஹகனுமா யிருக்குமவனேயென்றபடி. இப்போதவனைக்காணப்பெறாத நிர்பந்தத்தாலே வினையேனென்கிறார். கண்ணையிழந்திருக்கும்படியான ஸஹாபாபத்தைப் பண்ணினேனென்றுகருத்து, கண்ணா - ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸுலபனாயிருக்கும் க்ருஷ்ணனே, என்னண்டவாணா - எனக்காக ஸம்பாதிவதியானவனே, வாணன் - நிர்வாஹகன், என்னை விஷயீகரிக்கைக்காக ஸம்பாதிவதியானவனே யென்றபடி. ஆஶ்ரயங்கரணாதிகளாஶ்ரிதார்த்தமாயிருக்குமாப்போலே விபூதியொழுமும் தமக்காக வென்றிருக்கிறார் என்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, என்னை - ஸ்வரூபஶ்ரேஷ்ட்யகரவிதனனவென்னை, ஆளநீயடிமைகொள்ளுகைக்காக, ஒருப்ரயோஜனாந்தரத்திற்காக வழைக்கிறேனோவென்று கருத்து. கூப்பிட்டழைத்தக்கால் - விளம்பஸஹியாமையாலே பெரியஶப்தமாய் முறையிட்டழைத்தக்கால், இதுகருத் தோன்றாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னுடைய ஶப்தம் செவிப்பட்டாலுனக்கு விளம்பிக்கவும் நினைக்கலாயிருக்கிறதோவென்றுகருத்து. விண்டன்மேற்றான் - விண்மேல்நின்றுதல், விண் - பரமபதம், விண்தன் என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸவர்ணத்வம் தகாரஸ்ய டகாராதேஶ:. தன்என்று ஸ்வார்த்தப்ரத்யயோகம். பரமபதத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மண்மேற்றான் - ஸம்ஸ்ருதிமேல்நின்றுதல், ஸம்ஸ்ருதியிலுள்ள திவ்யஸ்தலங்கள் நின்றுமாதலென்றபடி. விரிநீர் - விஸ்தீர்ணஜலவிஶாலமான, கடற்றான் - ஸமுத்ரத்தினின்றுமாதல், க்ஷீரார்ணவத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மற்றுத்தான் - இதரப்ரதேஶத்தில் நின்றுமாதல், உக்தவ்யதிரிக்தமான வேதேனுமொருப்ரதேஶத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. "ஸம்ஸேவ்ய ஜலதயா நாவி சுஜீஸநந்தநம் ஸோத்யோகமே கதவிஸம் நாரஸிம்ஹமஹம்" அன்றோவென்றுகருத்து. இதுக்கு வந்துதோன்றாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். தொண்டனேன் - தாஸனானநான், தொண்டன் - தாஸன். இஸ்ஸூத்ரத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ப்ரயோகமாயிருக்கும். ஸ்வரூபாநுரூபதாஸனான நானென்றபடி. உன்கழல்காண - ஶ்ரீபாதங்களைக்காணும்படி, ஒருநாள் - பலநாள்வேணுமென்கிறேனோ, வந்துதோன்றாய் - வந்துதோன்றியருளவேணும். ||சு||

மூ—வந்துதோன்றாயன்றேலுன்வையந்தாயமலரடிக்கீழ்* முந்திவந்துயானிற்பமுகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்*

செந்தண்கமலக்கண்கைகால்சிவந்தவாயோர்கருநாயிறு* அந்தமிலாக்கதிர்பரப்பியலர்ந்ததொக்குமம்மானே* ॥

ஒக்குமம்மானுருவமென்றுள்ளங்குழைந்துநாணாளும்* தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள்காணுந்தோறுந்தொலைவன்

ஆ—நிரவதிகதீப்தியுக்தமாயிருப்பதொரு கருநாயிறுபோலேயிருக்கிற நீ வந்துதோன்றாய், அன்றேல் ஸநாதனவிஶேஷாஶேஷ லோகஶரண்யமாய், லோகவிக்ராந்தமாயிருந்த உன்திருவடிமலர்களின்கீழே உன்திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீயருளிச்செய்வதற்குமுன்பே அறிந்துசெய்யக்கடவனாய்ச்சமைந்துநிற்க முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறார். ॥எ॥

(ஒக்குமம்மான்) உன்திருமேனிபோலொக்குமென்று தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும்

இ—வையந்தாயவென்கிறவிடத்தில் ஸூசிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸநாதனவிதேத்யாதியால்) வையந்தாயவென்கிறதையுரைக்கிறார் (லோகவிக்ராந்தமாயென்று) முந்திவந்துயானிற்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமென்னுமளவாலே) பின்னையுமவன் விளம்பித்தவாறே நீயிங்கேயெழுந்தருளுதல் அதுதிருவுள்ளமன்றாகில் என்னையங்கே யழைத்துக்கொண்டருளுதல் செய்யவேணுமென்று ஸம்ஹிதவாக்யவிவக்ஷிதமாயிற்று. ॥எ॥

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

அவதாரிகை—இதில் ஸஹிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (உன்னைமறந்தித்யாதியால்) இத்தால் நாமும்மை யழைத்துக்கொள்ளுமளவும் பஹுவிஷயங்களிலே ப்ரவணித்து நம்மைமறந்திருமென்ன? அவற்றில் ஸக

ஸா— செம- ஶுக்லமான, தண்- ஶீதளமான, கமலம்- கமலம்போலிருக்கிற, கண் கை கால்- நயநபாணி பாதங்களையுடைத்தான, சிவந்தவாய்- ஆரக்தமான, ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, ப்ரஸித்தாதித்யனுக்கு இவ்விஶேஷணங்களில்லாமையாலே ஸாம்யதோஷத்துக்காக இப்படியருளிச்செய்தபடி. கருநாயிறு- நீலவர்ணனானது, அந்தமில்லா- அபரிமிதங்களான, கதிர்- கிரணங்களை, பரப்பி- ஸகலதிக்குகளிலும் ப்ரஸரிப்பித்து, அலர்ந்ததொக்கும்- விகஸிதனானதற்கொத்திருக்குமவனை, விஷ்வக்ஸராவ்யஸவ்யாபகிரணதயாவிகஸிதனான நீலவர்ணனுக்கு ஸத்ருஶனை என்றபடி. அம்மானே- ஸர்வஸ்வாமிந், வந்துதோன்றாய்- என்கண்வட்டத்திலே நீவந்து தோற்றவேணும், அன்றேல்- அன்றாகில், ஸர்வாதாரனாகியானவுனக்கு என்னிலைக்காண ப்ரஸங்கையாலே இங்ஙனேயெழுந்தருளத் திருவுள்ளமன்றாகில் என்றபடி. இதுக்கு கூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். உன்- உன்னுடைய, இதுக்குமலரடியோடே ஸம்பந்தம். வையந்தாய- வையத்தைத் தாவின, வையம்- லோகம், லோகவிக்ராந்தமான வஸிஷ்டஶ்வபசவிபாகம்பாராதே ஸர்வஜனங்கள் தலையிலும் ஸம்ஸ்பர்ஶித்ததான வென்றபடி. மலரடிக்கீழ் கமலஸத்ருஶமான திருவடிகளின்கீழே, முந்திவந்து- உன் திருவுள்ளத்தி லபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீ யருளிச்செய்வதற்கு முன்பேயறிந்து செய்யுமவனாய்க்கிட்டி, யானிற்ப- நானிற்கும்படியாக, முகப்பே- உன்முன்பே, கூவி- என்னை யழைத்துக்கொண்டு, பணிகொள்ளாய்- நீ கைங்கர்யங்கொண்டருளவேணும், ஶரணாகதத்தாலே பரிதரிக்கும் ஸ்ரீஸாரதாழ்வான் ப்ரக்ரியபல்லேன், "ஜநா நந்தஸ்ர விஶேஷூதள" என்று இளையபெருமாள் ப்ரக்ரியானவனென்றபடி. அடிமைகொண்டல்லது நிற்க வொண்ணாதெனக்கென்று கருத்து. ॥எ॥

அம்மானுருவம் — ஸ்வாமியுடையாகாரத்தோடே, ஐஶ்வர்யஸூசகமான திருமேனியோடேயென்றபடி. ஒக்குமென்று — ஸத்ருஶமாமென்று, நீலஸ்நிக்தமங்களாஶ்யதாதிகளாலே இந்தமேகங்கள் ஸத்ருஶங்களாமென்றபடி. இதுக்கு உள்ளங்குழைந்து தொலைவனென்கிற விரண்டிடத்திலும் அந்வயம். தொக்க — ஸம்ஹதங்களான, மேகம் - மேகங்களுடைய, பல் - பஹுப்ரகாரங்களான, குழாங்கள் - ஸமூஹங்களை, காணுந்தோறும் - காணும்பொழுதெல்லாம், நாணாளும் - நாளும்நாளும், ப்ரதிதினமுமென்றபடி. நாள்நாளுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரலோபமும் நகாரமும் ணகாரமாதேஶம். உள்ளம் - நெஞ்சானது, குழைந்து - ஶிதிலமாய், நான் - நாட்டார்க்கு ஸுஸஹமான ஸேவைஷ்ணவமான துக்கமுமில்லாப் படியான நான், தொலைவன் - மாண்டுபோகாநிற்பன், தொலைவு - மாளுகை, நாஶமென்னும் படையாநிற்ப

மூ— னுன் * றக்கவைவர்தமக்காயன்றீரைம்பதின்மர்தாள்சாயப * புக்கநற்றேர்த்தனிப்பாகாவாராயிதுவோ
பொருத்தமே* ॥ அ॥
இதுவோபொருத்தமின்னாழிப்படையாயேறுமிருஞ்சிறைப்புள்* ளதுவேகொடியாவுயர்த்தானே

ஆ—நானும் உள்ளங்குழைந்து துவளநான் உன்னைமறந்திருக்கவொட்டுகிறதில்லை இந்த ஸேவைகள், உன் திருவடிகளையே த்யாவ்யமும் த்யாவகமுமென்றிருக்குமவர்க்கு ஸேஷஹாரஸ்தனாய், அன்றீரைம்பதின்மர் தாள்சாயப்புக்க நற்றேர்த்தனிப்பாகா? அத்தேரை இங்ஙனே திருத்திக்கொண்டுவாராய், இதுவோ உன்னுடைய த்ருணயித்வமென்கிறார். ॥ அ॥

இ—ஸத்ருஶவஸ்துக்களுன்னை மறக்கவொட்டுகிறதில்லை யென்கிறாரென்று ஸம்கதிஸூசிதமென தக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளையேயித்யாதியால்) ராஜ்யாதிகளிலே ஆஸக்தியுண்டாயிருந்ததாகிலும் பாண்டவர்களுக்கு ஸ்ரீநாரதாவிதசேதவ்யாஸ ஸ்ரீஹ்ருஷீகேஶத்யைவஸேஷ ஸஞ்சயமேஷு யாலே ஸஹஸ்ரணகவொத்யாவ்யங்க முண்டென்னக்குறையில்லையிறே! தேர்த்தனிப்பாகாவாராயென்கிற ஸம்பிஷ்யாஹாரத்தாலே ஸூசிதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தேரையித்யாதியால்) திருத்திக்கொண்டென்றது— திருப்பிக்கொண்டென்றபடி. ॥ அ॥

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✻

மின்னாழியென்று திருவாழிக்கு விசேஷணஸாத்ருஶ்யஞ்சொன்னதால் ஸஹித்தவார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார்

ஈ—னென்றபடி. தக்க- யோக்யமான, ஸ்வரூபணகொத்யாவ்யங்கத்யாவகங்க பாஞ்சாலிகளானவென்றபடி. ஐவர்தமக்காய் - ஐவர்களுக்கும் ஸம்மாய், தம்மென்று ஸ்வாமித்வநாஸ்தயோகம், பாண்டவர்களுக் கிஷ்டவிநியோகார்ஹனென்றபடி. அன்று - ஸாரத்யஸம் ப்ரவ்ருத்தமானகாலத்திலே, ஈரைம்பதின்மர் - துர்யோதனாதிகளானவர், ஸதஸம்க்யரான துர்யோதனாதிகளென்றபடி. ஈரைம்பது- விம்ஶதிதவஞாஸங், ஈரைம்பது ஸம்க்யையுடையவர் ஈரைம்பதின்மர், தாள்சாய - கால்சாயும்படியாக, வீணை வெட்டுண்டங்கள்போலே ஸமூஹமாக விழுந்தாம்படியென்றபடி. புக்க - ஶத்ருஸேநாமத்யப்ரவிஷ்டமான, நல்தேர் - நல்லதேருக்கு. உன்னைஸாரதியாகவுடைத்தாகையாலே ஶ்லாக்யமான ரதத்துக்கென்றபடி. தனிப்பாகா? - அத்விதீயநியந்தாவானவனே, பாகன் - நியந்தாவானவன், ரதியானஅர்ஜுநன் முதுகின்கீழேயொதுங்கும்படி த்யாநனைக்கொண்டு ஸாரதியானவனேயென்றபடி. வாராய் - வருகிறாயில்லை, "ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம்ஸ்தாபய மேச்யுத" என்றாலப்படிசெய்யலாவது அர்ஜுநனுக்கேயோ எனக்காக அந்தத்தேரை யிங்கே நடத்தலாகாதோ, ஆஶ்ரிதர்ஐவருமாய் தத்வீயகர்ஶதஸம்க்யாதருமானாலோ வுதவலாவது, நான்வனகாகியுமாய் வீபிக்கிற ஸேவாவ்ருத்தங்கள் ஶஸம்க்யாதங்களுமானா லுதவலாகாதோவென்றுகருத்து. இதுவோபொருத்தம் — இங்ஙனேயோவுன்னுடைய ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவம், ஆஶ்ரிதர்க்காக துர்யோதநாதிகளைப்பண்ணினதும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுத்ததும் எல்லாம்பொய்யோ, "நாராயணகயாதிகா" மென்று கவிபாடினவனும் உன்பக்கல் கைக்கூலியாகப்பொய்யைப்பாடின னித்தனையோவென்று கருத்து. வாராய் — எனக்கதெல்லாஞ்செய்யவேணுமோ, ஒருக்கால்முகங்காட்ட வமையுமேயென்றுதிருவுள்ளம். ॥ அ॥

மின்னாழி— மின்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிற, ஸ்வநீலஜீமூதஸங்காஶமான திருமேனிக்கு வித்யுத்ஸந்நிபம்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிற வென்றபடி. படையாய்- ஆயுதமுடையவனே, படை- ஆயுதம், படையுடையவன் படையான், படையாயென்று ஸம்போதநத்தில் ரூபம். ஏறும்- ஏறப்படுமதான, திவ்யவாஹநமான என்றபடி. இரும்சிறை- பெரியசிறகை யுடைத்தான, இரும் என்று பெரியது,. சிறை- பக்ஷம், ஆகிவிசாலபக்ஷமானவென்றபடி. புள் அதுவே— அந்த பக்ஷியையே, பஹுஶ்ருதி ப்ரஸித்தனான பெரியதிருவடியையே என்றபடி கொடியா- த்வஜமாக, உயர்த்தானே- உயரவெடுத்தவனே. கஜேந்த்ரஸ்ய நிகாஸநதனைப் ஸ்ரீமத்கஜேந்த்ராழ்வானுக்குப்போலே அவனோடேவந்தருளி யெனக்கு வடிவழகைக்காட்டியருளவேணுமென்று ஸம்போதநத்வயத்துக்கும் தாத்பர்யம். யத்வா— த்யேயஜநாதிகலசின பாண்டவர்களவன்றிக்கே சேஷசேஷாஸ்ரிரான திருவாழியாழ்வான் முதலானோடு ஸம்ஶ்லேஷிப்பதும் பொய்யோவென்று கருத்தாகவுமாம். இதுவோபொருத்தம் - இங்ஙனே

ஞூ — என்றென்றேங்கியழுதக்கால்* எதுவேயாகக்கருதுங்கொல்இம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான்* மதுவார் சோலையுத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே* ।கூ।

பிறந்தமாயா பாரதம்பொருதமாயா*நீயின்னே*சிறந்தகால்தீநீர்வான்மண்பிறவுமாய்பெருமானே*கறந்தபாலுண்

ஆ—(இதுவோபொருத்தம்) திருவாழியைப்பின்னாகவுடைய திவ்யாயுதமாகிற நீயுன்னுடையவனே ஆஶ்ரிதருடைய ஆபத்துக்கு உதவவருமதாகத்தோன்ற பெரியதிருவடியை திவ்யவாஹநமாகவுடையவனே இதுவோமுடிந்ததென்றென்றேங்கியழுதக்கால் ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணத்வரையாலே தத்ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக மதுவார்சோலை புத்தரமதுரைப்பிறந்த ஆஶ்சர்யபூதனே நீயெதுவாக நினைத்திருக்குமென்கிறார். ।கூ।

(பிறந்தமாயா) ஸாரத்யாணாமாகவும், ஜகத்காரணமாகவும், ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே பிறந்தருளின ஆஶ்சர்யபூதனே, நீயிப்படி ஸர்வதாஸந்நிஹிதனாயிருந்துவைத்து உன்னைக்காட்டியருளுகின்றிலை இனியுன்னை யெங்கேகாண்கேனென்கிறார். ।ய।

இ—(திவ்யாத்யாதிபால்) இருஞ்சிறையென்கிறவிஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடையவித்யாதிபால்) இதுவோபொருத்தமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவோமுடிந்ததென்று) பொறைதீர்ப்பானென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணத்யாதியால்) இம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்ரக்ஷணார்த்த்யாதியால்) எதுவேயாகவித்யாதியாலே தாமித்தனைகூப்பிடச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே நம்பக்கலவனெது நினைத்திருக்கிறானோவென்று ஸந்தேஹமாக விசாரிக்கிறாரென்று ஸம்பந்தமாகிறதென. ।கூ।

பத்தாம்பாட்டு.

பிறந்தமாயாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (ஸாரத்யாத்யாதியால்) இதில் ஜகத்காரணமாக என்கிறவித்தாலே "பாரதம்பொருதமாயா" என்கிறத்தின் தாத்பர்யமும்ஸூசிதம். நீர்தீவான்மண்ணத்யாதி பெருமானேஎன்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயிப்படியித்யாதியால்) கறந்தஇத்யாதிபெருமாயாவித்யாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) நாம் ஸர்வதாஸந்நி-

ய—யோவுன்னுடைய ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவம், ஸங்கிகள்பக்கல் ஸம்ஶ்லேஷமும் பொய்யோவென்றபடி. என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஏங்கியழுதக்கால் - ஸந்நிம், இதுக்கு எதுவேயாகக் கருதுங்கொலென்கிறத்தோடே யந்வயம். இம்மாஞாலம் - இந்தமஹாப்ருதிவியினுடைய, பொறை - பாரத்தை, தீர்ப்பான் - தீர்க்கைக்கு இச்சையுடையவனாய்க்கொண்டு, இதுக்குப் பிறந்தஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். மதுவார்சோலை - தேனாலே வ்யாப்தங்களான உத்யானங்களையுடைத்தான, உத்தரமதுரை - உத்தரதிக்கிலிருக்கிறதான ஸ்ரீமதுராநகரியிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனான, மாயன் - ஆஶ்சர்யபூதன், "தத்ஸர்வதேவாநாம்ஶம் ரக்ஷணம் தத்ஸமஸம்பவத்ரூபாய" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனாகவிருக்கிறவன் பிறந்த ஆஶ்சர்யபூதனென்றபடி. எதுவேயாகக்கருதுங்கொல - எதுவாகநினைத்திருக்குமோ, என் (கண்ணாரக்காண) கண்ணனீர்மார) வருவதாக நினைத்திருக்கிறானோ, கூப்பிட்டேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானோ அழுதேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானோ வென்றபடி. ।கூ।

.. பிறந்தமாயா - அப்ராக்ருதவிக்ரஹஸம்ஸ்தானத்தை மநுஷ்யஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு பிறந்தஆஶ்சர்யபூதனே, பாரதம் - பாரதயுத்தத்தை, பொருத - யுத்தம்பண்ணினவனான, "ஒடிநவாகமவதீ" இத்யாதி பாரதயுத்தத்தைச் செய்தருளினவனேயென்றபடி. மாயா - ஆஶ்சர்யபூதனே, ஆபாயமேடேனென்று ஆபாயமெடுத்தல, பகலையிரவாக்குதலான ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே' என்றபடி. சிறந்த - ஶ்ரேஷ்டமான, காரணகார்யங்களாலே அபிமதமானவென்றபடி, கால் - வாயு, தீ - அக்நி, நீர் - ஜலம், வான் - ஆகாஶம் - மண் - ப்ருதிவீ, பிறவுமாய் - அந்யங்களுமாயிருக்கிற, வாய்வாதிகார்யங்களான தேவமநுஷ்யாதிபதார்த்தங்களுமாயிருக்கிறவென்றபடி. ததந்தர்யாமியாயிருக்கிறானென. பெருமானே - ஸர்வேஶ்வரனான, நீயின்னே - நீயிப்படியிருக்கச்செய்தே, நீயிப்படி ஸந்நிஹிதனாயிருந்து வைத்துமென்றபடி. கறந்த - கறந்தஅநந்தரமான, காலதாமதமறச் சுத்தியின்மைமறதியிலதமானவென்றபடி. பாலுள் - க்ஷீரத்துக்குள், நெய்

மூ—ணெய்பெபோலிவற்றுளெங்குங்கண்டுகொ* ளிறந்துநின்றபெருமாயாவுன்னையெங்ஙனே காண்கேனே* ॥ய॥
எங்ஙனேகாண்கேனின்றுழாயம்மான்றன்னையானென்றென்* றங்ஙனேதாழ்ந்தசொற்களாலந்தண்குருகூர்ச்சட
கோபன்* செங்கேழ்சொன்னவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்க* ளிங்ஙனேகாணவிப்பிறப்பேமகிழ்வரெ
ல்லியுங்காலையே* ॥கக॥
ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(எங்ஙனேகாண்கேன்) எங்ஙனேகாண்கேனின்றுழாயம்மான்றன்னை யானென்றென்றங்ஙனே ஶ்ரவணஸுபகமாய் ஶைதிலீயவிஶிஷ்டமான சொற்களாலே அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் ஸுஜஸ்வ ஸ்வரமாகச்சொன்ன வாயிரத்துளிவையும் பத்தும்வல்லார்கள் இந்தலோகத்திலே இஜ்ஜந்மத்திலே யெல்லாருங்காண வெம்பெருமானை யெப்போதுங்காணப்பெற்று மகிழ்வரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ॥கக॥

இ—ஸிதனுயிருக்கச்செய்தே இப்போதாகவரவேணுமென்கிறதென்னென்ன? அதுக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறுரென்று ஸங்கதிவாக்யமிதெ. ॥ய॥

✳நிகமனம்.✳

அங்ஙனேதாழ்ந்தசொற்களாலென்கிறவிடத்தி லஸாத்விகஸாத்த்வத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரவணஸுபகஸ்ரவென்று) தாழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶைதில்யாதியால்) ஶைதில்யம். கஞ விஶிஷ்டஶிதிலஸ்வரஸ. செங்கேழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஜஸ்வஸ்வதீயாதியால்) ॥கக॥

ஸ—யேபோல்- நெய்ஸாரம்போல, ஸாரஸர்வக்ஷீரவ்யவஹாரஸ்த்த. க்ஷீரம் கண்ணாலேகாணப்படச்செய்தே அதிலுள்ளிருக்கிற நெய்ஸாரம் காணவரிதானப்போலென்றபடி. இவற்றுளெங்கும் – காணப்படுகிற ஸமஸ்த ஸாதிகபதார்த்தங்களெங்கும். இதுக்கு நின்றவென்கிறத்தோடே யந்வயம். கண்டுகொள் – கண்டுகொள்ளுகை. இறந்து - இல்லாமல், கண்ணாலே காண்கையில்லாதவனான வென்றபடி. 'வ்யாபிவயவஸிநிமத்ரஸா ஸமஸ்த ஸத்வதைவ ஸுவிஜ்ஞானம் । ஸதகம்ஸோபியி தவ்யம்ஸநவஸாஸோயாநமத்ஸ்தந' என்கிறபடியே ஸதிஸம ஸாதனத்தால் ஸமித்துக்காணுமத்தனையொழிய கண்ணாலேகாணவரியனாயென்றபடி. நின்ற - இப்படியேயா வஸ்தாமிருந்தவனான, பெருமாயா - ஸஹாஸ்வபஸ்ஸஹ்ருதனே, உன்னை - இப்படி நிதர்ஸநிஷிசனாயிருந்தே ஸுலபதமனானவுன்னை, எங்ஙனேகாண்கேன் – எவ்விடத்தில் காணக்கடவேன், திருநாட்டிலேகாண்கைக்கு ஶரீரஸம்பந்தமறவேணும், அவதாரங்களுக்குப் பிற்பாடனாய்விட்டேன், அர்ச்சாவதாரம் நான்நினைத்தபடி ஸம்ஶநாதிகளைச்செய்யாது, அந்தர்யாமி ஸ்வரூபங்கள் கண்ணுக்குவிஷயமன்று, இனி இவ்வி ழவோடேமுடிந்துபோமித்தனையாகாதேயென்றுகருத்து. ॥ய॥

ஈன்- அதிகமான, நிரதிஶயபோக்யமான வென்றபடி. துழாய்- ஸவ்ஶ்ரவவிஶிஷ்டமான திருத்துழாயை யுடையவனான, அம்மான்தன்னை ஸர்வேஶ்வரனை, யான்- கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதபடி வவனான நான், எங்ஙனேகாண்கேன்- எங்ஙனேகாணக்கடவேன், என்றென்று- இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லிச் சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லியாறியிருக்க மாட்டாதே, காலத்தளவுமிப்படியே சொல்லாநிற்பரித்தனையிறே. அங்ஙனே- தோளுந்திருத்துழாய்மாலையுமான வவனுடையவழகிலே, தாழ்ந்த- ஶ்ரவணங்களான, சொற்க ளால்- ஶப்தங்களாலே, இதுக்குச்சொன்ன வென்கிறதோடே யந்வயம். அம்- ஸுந்தரமான, தண்- ஶீதள மான, ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தமான வென்றபடி. குருகூர்- திருநகரியில், சடகோபன்- ஶடரான பர ஸமஸ்தஷிகள் பக்கல் கோபஸாலியான ஆழ்வார், செங்கு- ஸுஜஸ்வம், ஏழ்- எழும்படி, ஸுஜஸ்வ ஸ்வரமாக வென்றபடி. ஸநோவர்க்காபங்க ளோஸ்ரம்வமாகவென்றபடி. சொன்ன- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள் இவையும் பத்தும் வல்லார்கள்- இவையும் என்கிறவிடத்தில் வ ஶப்தம் இத்திருவாய்மொ ழியில் சொன்ன ஸாஸம்பம் உத்க்ருஷ்டமாகையாலே, இவற்றையும் சிலர் அப்யஸிக்க வல்லரோவென்றிவ ற்றினுடைய வைலக்ஷண்யத்யோதநார்த்தம். பத்துமென்கிறவிடத்தில் வ ஶப்தம் இத்தஶகத்தினுடைய கா கஸ்யஸ்வரம். இங்கே- உஹலோகத்திலேதானே, காண- எல்லாரும்காணும்படியாக, ரஹஸ்யமாக வன் றிக்கே அதிஸ்பஷ்டமாகவென்றபடி. இப்பிறப்பே- இந்த ஜந்மத்திலேதானே, எல்லியும்- ராத்ரியும், காலை யும்- பகலும். நிவாராத மொழியாதே என்றபடி. மகிழ்வர்- ஆநந்திப்பார்கள், ஸர்வதாநந்தஸ்ஹாரஶாந்த ஸாதக ராவார்களென்றபடி. ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாந்+ராஸாநந்தஜஸஹாஜெஶிகாயநம:. ॥கக॥

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(மாயக்கூத்தா.)

ஸூக்ஷ்மப்ராணாதிகத்வாத் ஸ்வமகுடதயா ஸ்வாஸ்த்ருதேர்வ்யுத்தஸாயித்வாத்।
ஜீமூதஸ்யாமளத்வாத் ஸ்ரீதஸௌஹ்ருததயா வக்ஷஸாதேவதாரோமராஜ்
ஸாரஸ்யாத் ஸ்வாம்பஸாதேர்நவநிஹராஹ்ருதேராஜ்ஞாதஸம்யோமாஜ்
ஜீவாவேக்ஷாவ்யாதீக்ஷாஸ்வதிஷ்டதேஸ்ரீவதிஸ்வதத்ருஹாணி ॥௬௯॥

((ஸூக்ஷ்மப்ராணாதிகத்வாத்) மாயக்கூத்தாவாமனா - ஸூக்ஷ்மப்ராணங்களாய் ப்ரமாணாதிகளான் வெவ்வேறு அங்கங்களையுடையனாகையாலும், (ஸ்வாமகுடதயா) சுடர்ச்சோதிமுடிசேர் சென்னியம்மானே - நிரவதிகதேஜோமயமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாகையாலும், (ஸ்வாத்ருதே:) முடிசேர்சென்னியம்மான் - அத்திருவபிஷேகத்தாலே ஸர்வேஸ்வரத்வதோற்ற நிற்கையாலும், (வ்யுத்தஸாயித்வாத்) தூநீர்கடலுள் துயில்வானே - அபிரூபமான பர்யங்கத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஜீமூதஸ்யாமளத்வாத்) மாநீர்க்கொண்டல்வண்ணனே - நீலமேகஸ்யாமமான திருநிறத்தையுடையனாகையாலும், (ஸ்ரீதஸௌஹ்ருததயா) கொண்டல்வண்ணாகுடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணனாயவதரித்து ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுஹ்ருதனாயிருக்கையாலும், (வக்ஷஸாதேவதாரோமராஜ்) செந்தண்கமலக்கண்கைகாலிதழ்வழி - செந்தாமரைப்பூத்தாப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரையும், திருக்கைகளையும், திருவடிகளையும், நிரவதிகநிர்மலநீலஸுந்தரமான திருமேனியையுமுடையனாகையாலும், (ஸாரஸ்யாத் ஸ்வாம்பஸாதேர்நவ:) தக்கவைவர்தமக்காயிதழ்வழி - ஆஸ்ரிதரான பாண்டவர்க்கு ஸாரஸ்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (நவநிஹராஹ்ருதே:) இம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான் - வடமதுரையிலேவந்தவதரித்து பூமியினுடையபாரத்தை அவஹரிக்கையாலும், (ஆஜ்ஞாதஸம்யோமாஜ்) கறந்தபாலுள்நெய்யேபோலிவற்றுளெங்குங்கண்டுகொள் - க்ஷீரத்திலே ஸர்ப்பியிருக்கிறப்போலே எல்லாவஸ்துக்களிலும் அந்தர்யாமியாய் நிற்கையாலும், எம்பெருமான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில் சேதநருடைய அபேக்ஷாவ்யாதீக்ஷனாயிருக்கிறானென்று "மாயக்கூத்தா" என்கிறதிருவாய்மொழிகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௬௯॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(எல்லியுங்காலையும்) எம்பெருமானென்னுடைய விடாவெல்லாந்தீரும்படி யருள்செய்தருளினான். ஒருவன் செய்தருளினபடியேயென்றென்று நினைத்துக்கிடக்கும்படி யருள்செய்தருளினான், அவ்வருள்தானென்றால்

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

இ— நல்லவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்று) ஸ்ரமஹேதுவாகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனிதழ்வழியால்) பாட்டில்ஸர்வாயம் ஏகவாக்யமாயிருக்க தத்ஸ்தாநம் வாக்யபேதமாய் ஸம்பந்தித்தது அருள்நல்லதென்றும் அது யாவதாத்மபாவியென்றும் இவ்வர்த்தத்திலும் இப்பதத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. போஹ்யஸமத்வேஷம்வெகேயாலே க்ருதஜ்ஞராயிருந்த வாழ்வார் நல்லவருளென்றும் யாவதாத்மபாவியென்று மித்தனை கொண்டாடுகைக்கு விஷயம் திருக்கடித்தானத்தில் ஸந்நிதிமாத்ரமாக மாட்டாமையால் இவ்வுத்தரபதம் அபேக்ஷிதமன்றோவென்று ஸங்கிக்கிறார் (அவ்வருளிதழ்வழியால்) எதுஎன்றது க்ஷேபமாத்ரமோ, திருக்கடித்தானத்தில் ஸந்நிதிமாத்ரம் ஸம்ஸ்லேஷவிஷயமாகாதென்று க்ஷேபம். இவ்வுத்தரபதம் ஸமஸ்தமாம்படி இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ— எல்லியுங்காலையுந்தன்னைநினைந்தெழ* நல்லவருள்களநமக்கேதந்தருள்செய்வா* னல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடியப்பனூர்* செல்வர்கள்வாழுந்திருக்கடித்தானமே* ॥க॥

॥க॥

ஆ— முன்னம்திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளினனென்கிறார். (திருக்கடித்தானமும்) பின்னையுஞ்செய்தருளுகிறான், திருக்கடித்தானத்தையும் என்னெஞ்சையுமொக்க.

இ—(முன்னமித்யாதியால்) முன்னமென்றதுக்குமேல்பாட்டுக்களி லருளிச்செய்யப்புகுகிற அநந்ய ஸவிஶேஷங்களுக்கும் மேல்த்திருவாய்மொழியில் அருளிச்செய்யப்புகுகிற ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கும முன்னமென்றுகருத்து. இப்படி திருக்கடித்தானத்தில் அவன்வந்துநிற்கிறவிது பஹுவிதாநந்ய ஸவப்ரவ்ருத்த ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷ ப்ரகாரமாயிருக்கிறதாகையாலே இது ஆழ்வார்க்குப்போதுமிகவும் ஶ்ராவணவிஷயமாகவற்றுகையாலிவ்வுத்தராயம் ஸங்கதமென்றதாயிற்று. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதி ஸம்ருதியாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்? மாயக்கூத்தனிலாழ்வாருடைய ஆர்த்தியைக் கேட்டு தத்ஸந்நிதியனுபவருடைய ஆர்த்திதீரும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தருளுகைக்காக வருகையிலே உத்யுக்தனனவெம்பெருமான் இனி நாம் கடுகவேவக்காட்டில் ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே தடுமாறியழியும்படியாய்ப் படுவராகையாலே ப்ரீதியைஸாதிப்பித்துப் பின்பு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று பார்த்து பதினாலாண்டு பிரிவாலேநொந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத் தாமெழுந்தருளின ப்ரீதி ஸாதித்தபின்பு திருவயோத்யையிலே புக்கருளுகைக்காகத் திருவடியை முற்படப்போகவிட்டு பெருமாள்தாம் ஸ்ரீபரத்வாஜாஶ்ரமத்தே விட்டிருந்தருளினப்போலவும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகன் தூதுஎழுந்தருளுகிறபோது ப்ரஸித்தவராரான ஸ்ரீவிதுராதிகளுக்குத் தானெழுந்தருளின ப்ரீதிஸாதித்தபின்பு ஹஸ்திநாபுரத்திலே புக்கருளுகைக்காக "காஶ்யாந்தி ஸர்வஸாத்வதரி வ்ருஷ்ணி:" என்கிறபடியே கரஸ்தலத்திலே விட்டருளியிருந்தாப்போலவும் ஆழ்வாருக்குத் தானெழுந்தருளின ப்ரீதிஸாதித்தபின்புவந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளி யிவர்பக்கல் அதிவ்யாமோஹமுடையனாயிருக்கிறபடியை யிவரநுஸந்தித்து ப்ரீதராய் இதைப்பேசி யநுஸந்திக்கிறாரென்று இங்கேஸங்கதமாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு "ஸர்வதாரண ஸஜ்ஜ" மென்கிறஸமவஸ்தானம் ப்ரதிவாத்யமென்றதாயிற்று. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

திருக்கடித்தானத்திலிருப்பை யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை வாநராஸமன்றேவென்ன லிங்கு தசாதிரிக்தமான அநந்ய ஸவிஶேஷத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) (செய்தருளுகிறான்) ஒருஅநந்ய ஸவிஶேஷத்தைஉதிஶேஷ: உமக்கு ப்ரதிஸம்பந்தங்கள் அநந்தங்

ஶ— அல்லியம்- வ்ருக்ஷங்களாலே அழகியதான, அல்லி- வ்ருக்ஷம், வ்ருக்ஷமயநாக்ஷகதயா அதிஸுந்தரமான வென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, அம்- ஸுகந்தவிஸ்தாரமான, துழாய்- திருத்துழாயை, முடி- திருமுடியிலே யுடையவனான, அப்பன்- ஸ்வாமியானவன், கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே 'மொய்பூந்தாமத்தண்டுழாய் கடிசேர்கண்ணிப் பெருமானே" என்றுநாநசைப்பட்டபடியேவந்து தோற்றின ஸ்வாமியானவனென்றபடி. எல்லியும்- ராத்ரியும், காலையும்- பகலும், ஸர்வகாலமு மென்றபடி. தன்னை- என்பக்கல் நிரதிஶயஸௌஹார்த்தத்தைப்பண்ணின தன்னை, நினைந்து- இதென்ன ஸௌஹார்த்தமென்று விஸ்மயாவர்ஜனாய் ஸ்மரித்துஸ்மரித்து, எழ- எழும்படி, உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. நல்ல- நல்லவையான, என்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படியான என்றபடி. அருள்கள்- க்ருபைகளை, நமக்கே- மற்றொருவருக்குக் கிடையாதபடி நமக்கே அஸாதாரணமாக, தந்து- ப்ரகாஶித்தருளி, க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளியென்றபடி. அருள்செய்வான்- மேல்இடைவிடாதே க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளாநிற்கிறான், ஊர்- இப்படி உபகாரியாயிருக்கிறவனெழுந்தருளியிருக்கிற திவ்யநகரம், செல்வர்கள் வாழும் திருக்கடித்தானம்- ஸ்ரீமான்கள் வாழ்கிற திருக்கடித்தானம், "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்கிறபடியே கைங்கர்யஸம்ஶ்லேஷ ஸம்பத்தையுடையவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸமஸ்தகைங்கர்யங்களாலே நித்ய ஸ்ரீமான்களாய் வர்த்திக்கிற திருக்கடித்தான மென்றபடி. ॥க॥

மூ — திருக்கடித்தானமுமென்னுடைச்சிந்தையு* மொருங்கடுத்துள்ளேயுறையும்பிரான் கண்டீர்* செருக்கெடுத் தன்றுதிகைத்தவரக்கரை* யுருக்கெடவாளிபொழிந்தவொருவனே* ॥௨॥

ஒருவரிருவரோர்மூவரெனநின்று* உருவுகரந்துள்ளுந்தோறுந்தித்திப்பான்* திருவமர்மார்பன்திருக்கடித் தானத்தை* மருவியுறைகின்றமாயப்பிரானே* ॥௩॥

ஆ — தனக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டருளினன். அவனாரென்னில்? செருக்கெடுத்தன்றுதிகைத்தவரக்கரை யுருக்கெடவாளிபொழிந்த அத்விதீயன், கண்டீரென்கிறார். ॥௨॥

(ஒருவர்) பின்னையுமொருவராயிருவராய்மூவராய்த்தோன்றி உருவுதெரியாதபடிவந்து வாளிபொழிந்தவனென்று அவன்சிலையே யநுபவித்து அதுக்குமேலே இன்றுதிருக்கடித்தானத்திலு மென்னெஞ்சிலும்

இ — ளாயிருக்க இப்படி யநுஸந்திக்கமாட்டாதொனென்கிற வதிஸங்கையைக் காட்டுகிறார் (அவனாரென்னி லென்று) ஆரென்றுக்ஷேபார்த்தம். ஒருவனுமாகமாட்டானென்றபடி. ராவணாதிநிரஸநம்பண்ணின உபகாரகனாகையாலே என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையும் நிவ்ருத்தமாக்கினனென்கிறாரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (செருக்கெடுத்தி த்யாதியால்) ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு

உபாயாநுஷ்டாநமாகையாலே "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" என்கிறபடியே யாழ்வாரை மேல்போகவொட்டுகிறதில்லையென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்), பின்னையுமென்கிறதற்கு அநுபவித்துஎன்கிறதோடந்வயம். திருக்கடித்தானத்தில் திவ்யமங்களவிக்ரஹமொன்றேயாயிருக்க இருவர்மூவரென்கையும் அதிப்போது அநுபவமொருவாரமாயிருக்க உருவுகரந்து என்கையும் ஸங்கதமல்லாமையால் கீழ்ச்சொன்ன வாளிபொழிந்தவிஷயத்திலே இதுக்கந்வயமாகவேணுமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வந்தி த்யாதியால்) சிலை - வ்யாபாரத்தை, கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதில்காட்டில்

ரூ — செருக்கு- மதம், எடுத்து- தலையெடுத்து, உத்கடமாயென்றபடி. ஸர்வலோகஜயஸௌகர்யத்தாலே மதமுபசிதமாயென்கை. திகைத்த- மோஹித்தவரான, ஸ்வரூபசக்திதிருமகனை ஜயிக்கலாமென்று நினைத்த மதிகேடரானவென்றபடி. அரக்கரை- ராக்ஷஸர்களை, ராவணாதிகளைக்குறித்து என்றபடி. இதுக்குப்பொழிந்தவென்கிறதோடேயந்வயம். அன்று - அக்காலத்தில், பிராட்டியோடேகூடிவந்தருளின தன்திருவுள்ளத்திலும் நீரிலேநெருப்பெழுந்தாப்போலே சிற்றம்விளையும்படி அவர்கள் அபசாரங்களைப்பண்ணின அந்தகாலத்திலே. உருக்கெட - ரூபங்கெடும்படி, "பிந்நம் பிந்நம் ஸரைஸ்ஸைந்யம்" என்கிறபடியே யவர்கள்சரீரங்களழியும்படியென்கை. வாளி - பாணங்களை, பொழிந்த - "ஸரவர்ஷம் வவர்ஷ ஹ" என்கிறபடியே வர்ஷித்தவனை, ஒருவன்கண்டீர் - ஏகவீரன்கண்டீர், கண்டீரென்றது ஸகலஜநப்ரஸித்தமான உபகாரகத்வஸூசகம். திருக்கடித்தானமும் - அந்ததிவ்யதேசத்தையும், என்னுடைச்சிந்தையும் - என்னுடையசித்தத்தையும், ஒருங்க - ஒருபடிப்பட, எடுத்து - ஸ்வீகரித்து, இரண்டையும்ஏகரூபமாக ஸ்வீகரித்தென்றபடி. இரண்டிலுமேகரூபமாக வாஸஞ்செய்தருளியென்கை, உள்ளே - இவற்றுக்குள்ளே, உறையும்பிரான் - வஸிப்பதிற்கிறவுபகாரகன். ॥௨॥

ஒருவர் இருவர் ஓர்மூவரெனநின்று - ஏகரூபத்தோடு ஸம்ஸம்பண்ணியருளுகிறபோது ஒருவராய், பின்பு மேலெழப்பார்க்கில் விஞ்சவிஞ்ச இருவர்மூவரென்னும்படிநின்று, அநேகரூபனாய்த்தோன்றி என்றபடி. உருவுகரந்து- அத்விதீயமான ரூபமமறைந்து, ஸகலாவியோகமான க்ஷணமில்லாதபடி பாடிவெறும்பின்னையு மதிகமானவாறே நிரதிசயதேஜோமயமான திவ்யமங்களவிக்ரஹமும் அத்ருஶ்யமாயென்றபடி. வாளிபொழிந்தவனென் றநுஸந்திப்பது. ஸராக்களைவர்ஷித்தவன், திரு - ஸ்ரீயானவள், [illegible] அமர்ந்திருக்கிற, மார்வன் - வக்ஷஸ்ஸையுடையவனுக்கொண்டு, அந்த வீரஸ்ரீயோடே வந்தவன் [illegible] லக்ஷ்மியைத் திருமார்பிலே யுடையவனுக்கொண்டு என்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - [illegible], மருவி - ஆச்ரயித்து, உறைகின்ற - அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகின்ற, மாயப்பிரான் - [illegible] உபகாரகனும், உள்ளுந்தோறும் - அநுஸந்திக்குந்தோறும், உள்ளுகை - அநுஸந்தித்தல், தித்திப்பான் - போக்யனாகின்றான். ॥௩॥

மூ—மாயப்பிரானென்வல்வினைமாய்ந்தற* நேசத்தினனெஞ்சநாடுகுடிகொண்டான்* தேசத்தமரர் திருக்கடித்
தானத்தை* வாசப்பொழில்மன்னுகோயில்கொண்டானே* ॥௪॥
கோயில்கொண்டான்றன் திருக்கடித்தானத்தைக்* கோயில்கொண்டானதனோடுமென்னெஞ்சகம்* கோ
யில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழவைகுந்தம்* கோயில்கொண்டகுடக்கூத்தவம்மானே* ॥௫॥

ஆ—பிராட்டியோடேகூடவந்து புகுந்தருளினனென்கிறார். ॥௩
(மாயப்பிரான்) இவன்திருக்கடித்தானத்தைக்காட்டிலு மென்னெஞ்சிலே வல்வினைகள்தீரும்படி ஸ்நேஹ
த்தைப்பண்ணிக்கொண்டு குடியாகவிருந்தருளினனென்கிறார். ॥௪॥
(கோயில்கொண்டான்) அங்குமிங்குமாயிருந்தருளுகையன்றியே ஸ்நேஹாதிஶயத்தாலே திருக்கடித்தா
னத்தையுங்கண்டு என்னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளினனென்கிறார். ॥௫॥

இ— அதிஶயித ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷத்திலே யிப்பாட்டுகளுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக அருளிச்
செய்கிறார் (அதுக்குமேலேயென்று) கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குமேலென்றபடி. உள்ளுந்தோறு
மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சினுமென்று) திருவமர்மார்வன் என்கிறதற்குத தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறா (பிராட்டியித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

திருக்கடித்தானத்தை வாசப்பொழிலித்யாதியாலே உத்யானஶோபாமாகச்சொல்லி நெஞ்சைக்குடியாகச்சொ
ன்னதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதிகொண்டென்னுமளவாலே) இத்தால் கீழ்ச்சொன்னஸம்
ஶ்லேஷத்திற்காட்டில் அதிகமான ஸம்ஶ்லேஷஞ்சொல்லுகிறதென்று ஸங்கதிஸூசிதமெத. நெஞ்சிலே என்கிற
தற்கு ஸ்நேஹத்தையித்யாதியோடே யந்வயம். ஸ்நேஹஶப்தத்தாலே நேசத்தினலென்கிறபதமும் வ்யாக்யாதம். ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இப்பாட்டுக்கெல்லாம் த்விதீயவாக்யார்த்தத்திலே தாத்பர்யமென்றுநினைத்து ஶப்தார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (அங்குமித்யாதியால்) ॥௫॥

ஶ— தேசத்தமரர் - தேஜஸ்ஸையுடையவரானவமரருடைய, தேசம் - தேஜஸ்ஸு, தேசமுடையவர் - தேசத்தார்,
தேசத்தமரரென்று ஸமாஸவசநம், நித்யாநுபவத்தாலே தேஜிஷ்டராயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு ப்ரா
ப்யமானவென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸப்தமீ, வாசப்பொழில் - வாஸனையுடையவையான உத்யானங்
கள், ஸர்வர்த்துஸாதாரணங்களான உத்யானங்களென்றபடி. மன்னு - மன்னியிருக்கிற, நித்யமாகவுண்
டாயிருக்கிறவென்றபடி. கோயில் - வாஸஸ்தாநமாக, உத்யாநஶோபாவமாகவென்று பாடாந்தரம். கொண்டான் -
பரிக்ரஹித்தவனை, மாயப்பிரான் - ஆஶ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடைய உபகாரகனை, என்வல்
வினை - என்னுடைய ப்ரபலபாபங்கள், வினைஶப்தமிங்கே அஶுபவாசகம். சாணவாராயென்றென்று
கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து துவர்ந்துபட்டதெல்லாமென்றபடி. மாய்ந்து - நஶித்து, அற - நிஶ்ஶேஷமாம்
படி, நேசத்தினால் - ஸ்நேஹத்தினாலே. த்ராவிடத்தில் யகாரஶகாரயோ: அபேதத்தினாலே இப்பாட்டில்வா
க்யத்வயத்திலும் த்விதீயவர்ணப்ராஸத்துக்குக் குறையில்லை. நெஞ்சம்நாடு - நாடுபோலேவிஸ்தீ
ர்ணமான என்னுடையநெஞ்சை, ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களை ஸம்ஸ்லேஷத்தநுஸ்மரித்துப் பெரியநாடுபோலேவளர்
ந்திருக்கிற நெஞ்சையென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷங்களிலும் விஶ்லேஷங்களிலும் அவனுடையகுணசேஷ்டிதாதி
களை பலகால்நித்ய ஸம்ஸ்மரிக்கையாலே த்ராவிடப்ரஸம்ஸாரவாஸநத்தால் ஸர்வாதிஶயதகுண
குணசேஷ்டிதாதிவஶமாகநிரீக்ஷயா விஶாலமானநெஞ்சையென்கை. குடிகொண்டான் - ஸபரிகரமாக நித்யவாஸம்பண்ணும்ஸ்தாநமாகவபரிக்ரஹித்தான். ॥௪॥

கோயில்கொள் - கோயிலகளைக்கொண்டவர்களாயிருக்கிற, எம்பெருமானைப்போலே தாங்களும் ஐஶ்வர்ய
யத்ராகையாலே தனித்தனியேயொரு கோயில்களையுடையவர்களான வென்றபடி. தெய்வமெல்லாம் - தெய்வங்
களெல்லாம், ஸநகவிஷ்வக்ஸேநாதிக ளெல்லாமென்றபடி. தொழ - ஸேவிக்கும்படி, வைகுந்தம் - ஸ்ரீவைகு
ண்டத்தை, கோயில்கொண்ட - தனக்குநிவாஸமாகவுடையவனை, குடக்கூத்தவம்மான் - க்ருஷ்ணாவதாரத்
து குடக்கூத்தாடினஸ்வாமியானவன், திருக்கடித்தானத்தை - ஸப்தமீ, கோயில்கொண்டான்தன் - தன்கோயில்

மூ—கூத்தவம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவு* மாய்த்தவம்மான் மதுசூதவம்மானுறை* பூத்தபொழிற்றண்டிருக்கடித்தானத்தை* யேத்தகில்லா குறிக்கொண்மினிடரே* ॥௬॥

கொண்மினிடர்கெட வுள்ளத்துக்கோவிந்தன்* மண்விண்முழுது மளந்தவொண்டாமரை* மண்ணவர்தாந்

ஆ—(கூத்தவம்மான்) இஸ்ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் திருக்கடித்தானத்தை யாஶ்ரயித்ததினாலே வந்ததென்னும்ஸ்ரீதியாலே ஶ்யாமகெடுமாகி ஆஶ்ரிதகார்யநிர்வஹணம்பண்ணினாப்போலே ஸ்வீயமானசெஷ்டிதாவிஷ்காரத்தாலே ஸவிஶேஷஜநிதமான வென்னுடைய துக்கத்தைப்போக்கியருளினவ னுறைகின்ற திருக்கடித்தானத்தை யேத்தவாருங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்துக்கொண்டு அவர்களோடேகூடவேத்துமாஜிக்கிறார். ॥௬॥

*** ஆறும்பாட்டு. ***

இ— அவன் தம்பக்கல்பண்ணுகிற உபகார ஸவிஶேஷங்களை அநுஸந்திக்கப்புக்கவிவர் திருக்கடித்தானத்தை யேத்துங்கோளென்று ஸமாவேஶம்பண்ணுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இஸ்ஸ்ருஷ்டி ஜதாதியால்) ஸ்ரீதியாலேயென்கிறதற்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையித்யாதியோடே யந்வயம். மதுசூதவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) கூத்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீயேத்யாதியால்) கொடியேனிடரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஶேஷேத்யாதியால்) தாத்பர்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏத்தவாருங்கோளித்யாதியால்) ॥௬॥

ஈ—கொண்டானென்று மாறியந்வயிப்பது. தனக்கு அஸாதாரணமான வாஸஸ்தானமாக வரிக்ரஹித்தவனைக் கொண்டு, அதனோடும் - அந்த திருக்கடித்தானத்தோடேகூட, என்னெஞ்சம் - என்னுடைய ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, அகம் - உள்ளு, கோயில்கொண்டான் - வாஸஸ்தானமாக வரிக்ரஹித்தான், கோயிலுக்குவெளியில் செருப்பை வைத்துஉள்ளேபுக்குத் திருவடித்தொழுவாரைப்போலேயாக வொண்ணாதென்று திருக்கடித்தானத்தோடே என்னெஞ்சிலேபுகுந்தருளினானென்றபடி. ॥௫॥

கூத்தவம்மான்- கூத்தையுடைய ஸ்வாமியான, விநோதார்த்தசேஷ்டிதங்களாலே லோகத்துக்கு ஸ்வாமியான வென்றபடி. கொடியேனிடர் முற்றவும்- க்ரூரனானவென்னுடைய துக்கங்களெல்லாவற்றையும், இடர்- துக்கம், காணவேணுமென்று மிகவும்நிர்பந்தித்து க்ரூரநம்பண்ணின க்ரூரனான வென்னுடைய விரஹதுக்கங்களையெல்லாமென்றபடி. மாய்த்தவம்மான்- போக்கினவென்ஸ்வாமியான, மதுசூதவம்மான்- மதுவென்கிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே ஆஶ்ரிதருடைய விரோதிகளை நிரஸிக்கும் ஸ்வபாவனான ஸர்வேஶ்வரன், உறை- உறையாநிற்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிற ஸ்தானமானவென்றபடி. பூத்தபொழில்- வாஸநாதிஶயமாகியான, அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே நித்யவஸந்தமான உத்யானங்களையுடையவென்றபடி. கடாக்ஷவிஷயம்மாறினாலிறே! வாட்டம்மாறலாவதென்று கருத்து. தண்- ஶீதளமான, ஸம்ஸாரதாபஹரமான வென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை- ஸ்தானம். ஏத்த- ஸ்தோத்ரம் பண்ணினவளவிலே, இடர்- துக்கங்களானவை, நில்லா- நிற்கமாட்டாதுகள், அதை ஸ்தோத்ரம்பண்ணவே துக்கங்களெல்லாம் நமக்கிதுவஶமன்றென்று சும்மெனாதேகைவிட்டோடும் என்றபடி. குறிக்கொண்மின்- லக்ஷ்யமாகக் கொள்ளுங்கோள், இது ஸ்துதிமாத்ரமென்றிராதே இதை நன்றாக க்ரஹியுங்கோளென்றபடி, ஆகையால் திருக்கடித்தானத்தை ஸ்தோத்ரம்பண்ண வாருங்கோளென்று கருத்து. ॥௬॥

கோவிந்தன் - கோவிந்தனுடைய, திர்யக்குக்களுக்குங்கூட ஸுலபனானவென்றபடி. இதற்குத் தாமரையென்கிறத்தோடே யந்வயம். மண்விண் - பூமியையும் ஆகாஶத்தையும், முழுதும் - அதில் ஏகதேஶத்தும் விடாதே க்ருத்ஸ்நத்தையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலே அளந்தவையான, ஒண் - ஒள்ளியதான், அதி ஸுந்தரங்களானவென்றபடி. தாமரை - தாமரையைப்போன்ற திருவடிகளை, ஒரு தாமரைப்பூவைக்கொண்டாயிற்று லோகங்களையளந்துகொண்டது, ஸௌகுமார்யாதிஶயோக்தி. திருவடிகளையென்றபடி. ஒண்டாமரையென்கிற விடத்தில் ஸ்வகாராங்காஸ்ய தகாரஸ்ய டகாராதேஶ:. மண்ணவர் – பூமியிலிருக்கிறவர்கள், இடக்கை வலக்கையறியாத ஸகலஜந்துஜாதிகளெல்லாமென்றபடி. தாம்தொழ - தாங்களேதொழாநிற்க, தங்களுக்கே அஸாதாரணமாக ஆஶ்ரயியாநிற்கவென்றபடி. பரமவைதிகர் நித்யர்க்கேயாயிருக்குமாப்போலே

மூ—தொழுவானவர்தாம்வந்து* நண்ணுதிருக்கடித்தானநகரே* ॥௭॥
தானநகர்கடலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்* வானிந்நிலங்கடன்முற்றுமெம்மாயற்கே* யானவிடத்துமென்னெஞ்சுந் திருக்கடித்* தானநகருந்தனதாயப்பதியே* ॥௮॥

ஆ—(கொண்மின்) கோவிந்தனுடைய மண்விண்முழுதுமளந்த வொண்தாமரையை மண்ணவர்தாந்தொழுகிற படியைக்காண்கைக்காக வானவர்தாம்வந்து நண்ணு திருக்கடித்தானநகரைநினையுங்கோள் இடர்கெடுமென்கிறார்॥

(தானநகர்கள்) இப்படி திருக்கடித்தானத்தையநுஸந்தித்துப் பின்னை புநஸ் தன்றிறத்துச் செய்தருளின நன்மையைச்சொல்லுகிறார். உம்முடையநெஞ்சும் திருக்கடித்தானமு மெம்பெருமானுக்கிருப்பிடமாகச்சொன்னீர் வானின்னிலங்கடல் முற்றுமவனுக்கிருப்பிடமல்லவோவென்னில்? அங்ஙனேயாகிலு மென்னெஞ்சுந் திருக்கடித்தானமு மவனுக்குப்பிறந்துடைய திருநகரியாயிருக்குமென்கிறார். ॥௮॥

✱ ஏழாம்பாட்டு ✱

இ— உள்ளத்துக்கொண்மினென்று ஸூசயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையுங்கோளென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஏத்துங்கோளென்றார், இப்பாட்டிலே நெஞ்சாலே நினைக்கவமையுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமிதை. ॥௭॥

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

தாம்பெற்றஸம்ருத்திகளுக்கெல்லாம் நிதாநம் திருக்கடித்தானமென்னும்ப்ரீதியாலே அதைக்கொண்டாடாநின்றவிவர் அதோடொக்கத் தம்முடையநெஞ்சையு மவனுக்கிருப்பிடமாகச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோ வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ராஸங்கிகம் பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருத மநுஸரிக்கிறாரென்றபடி. ஆனாலும் திருக்கடித்தானமு மென்னுடைச்சிந்தையும் என்கிறவிரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுபுநருக்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) தனதாயப்பதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறந்துடையவித்யாதியால) பிறந்துடையது - தாயப்ராப்தமானது, திருக்கடித்தானமும் தம்முடையநெஞ்சமும் மற்றஸ்தலங்களிற்காட்டில் அவனுக்கு விசேஷாதிஷ்டாநவிஷயமென்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் புநருக்தியில்லையென்றதாயிற்று. ॥௮॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விசேஷாதிஷ்டிதனாயிருக்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தை "திருக்கடித்தானத்துளாயர்க்கதிபதி யற்புத"னென் றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகையாலே இதுபுநருக்தியன்றோ

ஈ—உகந்தருளினதேசம் ப்ராயேண ஸம்ஸாரிகளுக்கேயாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம். வானவர்தாம்வந்து- நித்யஸூரிகள்தாங்களேவந்து, ஸம்ஸாரிஜநங்களுக்கு ஸுலபனாயிருக்கிற ஸௌசீல்யகுணத்தாலே ஆக்ருஷ்டராய்க்கொண்டு அவசராய்த் தாங்களேவந்தென்றபடி. இங்குள்ளார் பரமபதத்துக்குப்போவது பரத்வத்தையநுபவிக்கைக்காக, அங்குள்ளாரிங்குவருவது ஸௌசீல்யகுணாநுபவம் பண்ணுகைக்காக என்றுகருத்து. நண்ணு- கிட்டாநின்றுள்ள, திருக்கடித்தானநகர்- அந்தநகரத்தை, இடர்கெட- உங்களுடைய து:கங்கள் எல்லாம்கெடும்படியாக, உள்ளத்துக்கொண்மின்- ஹ்ருதயத்திலேகொள்ளுங்கோள், மநஸ்ஸாலே ஸ்மரியுங்கோளென்றபடி. கொண்மினென்கிறவிடத்தில ளகாரஸ்ய மகாரே பரே ணகாராதேசஃ. ॥௭॥

வான்- பரமவ்யோமம், இந்நிலம்- இந்த பூமி, கடல்- க்ஷீரார்ணவம், எங்கெங்கும் முற்றும்- கண்ட கண்டவிடங்களெல்லாம், பரமவ்யோமபூமி க்ஷீரார்ணவங்களாகிற வெல்லாவிடங்களுமென்றபடி. தலைச்சிறந்து- தலையாகச்சிறந்து, தலையென்று உத்க்ருஷ்டம், சிறக்கை- அதிசயிதமாகை. மிகவும் ஶ்லாக்யங்களென்றபடி. எம்மாயற்கே- என்பக்கலிலே அபிநிவிஷ்டனான வாத்ஸல்யபூமிதனுக்கே, தானநகர்கள்- ஆவாஸஸ்தாநங்களான நகர்கள், ஆனவிடத்தும்- ஆனவிடத்திலேயும், அவை வாஸஸ்தாநங்களாயிருந்தாலும் என்றபடி. என்னெஞ்சும் திருக்கடித்தான நகரும்- ஸமஷ்டம். தனதாயப்பதி- தன்னுடைய தாயஸ்தாநம், தனக்கஸாதாரணமாய் தாயப்ராப்தமான ஸ்தாநமென்றபடி. இதையவன் தனக்கு தாயப்ராப்தஸ்தாநமாக அபிமானித்திருக்கு மென்கை. ॥௮॥

மூ—தாயப்பதிகடலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்* மாயத்தினான்மன்னிவீற்றிருந்தானுறை* தேசத்தமர்திருக்கடித்தானத்து* ளாயர்க்கதிபதியற்புதன்றானே* ॥௯॥

அற்புதனாராயணனரிவாமனன* னிற்பதுமேவியிருப்பதென்னெஞ்சக* நற்புகழ்வேதியர்நான்மறைநின்றதிர்*

ஆ—(தாயப்பதிகள்) எல்லாமவனுக்குத் தாயப்பதிகளன்றோவென்னில்? அதப்படியேயாகிலும் திருக்கடித்தானமென்று லவன்திருவுள்ளம் விழுந்துகிடக்கும்படி ஸுஸ்பஷ்டமென்கிறார். ॥௯॥

(அற்புதன்) இப்படி திருநாடு திருப்பாற்கடல் தொடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளெல்லாவற்றிலும் மத்யஸ்தமாயிருந்த திருக்கடித்தானத்திலேநிற்பது மேவியிருப்பதென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥௰॥

இ—வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எல்லாமித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேயாகிலுமென்று) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானமித்யாதியால்) தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷத்தில் ஆஸக்தியாலே திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விஶேஷாபிமாநியாயிருக்குமென்று கருத்து. ॥௯॥

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

திருக்கடித்தானத்தை யவன் விஶேஷித்து விரும்பாநிற்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவிடத்தில் அத்தைவிரும்புகைக்கு நிபந்தநம் தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷத்தில் ஆஸக்தியென்னுமிடம் கண்டோமன்றிக்கே ஸ்வாபிப்ராயமாத்ரமாயிருக்கையாலே அதை வெளியிடுகிறதாகையாலிப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்குஶேஷமென்று ஸமதிகாட்டுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிலர்த்தத்தை அநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானத்திலேயித்யாதியால்) ॥௰॥

ஈ— தாய- தாயமான, தனக்கு நிரூபாதிகஸம்பந்தமான வென்றபடி. பதிகள் எங்கெங்கும்- ஸ்தாநங்களெல்லாவற்றிலும், இதுக்கு வீற்றிருந்தானென்கிறதோடேயந்வயம். தலைச்சிறந்து- தலையாயிருக்குமதொருபடி அதிஶயிதனாய், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்குமதொருபடி அதிஶயிதனாயென்றபடி. ஸம்ருத்திஷ்வஸ்ரீர்யாதிமாத்ரமாயிருக்கையென்கை. மாயத்தினால்- ஆஶ்சர்யமான ஸங்கல்பத்தினாலே, ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்தாலே என்னுதல். "ஜ்ஞாநமய தபஸ:" மென்றதிறே. மன்னி- ஸ்திரமாய், விடாமலென்றபடி. வீற்று- வீறுமைபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், பரவ்யூஹாதிகளைப் போலன்றிக்கே ஸௌலப்யோத்கர்ஷத்தையுடையவனாயென்றபடி. இருந்தான்- எழுந்தருளியிருந்தவனானவென்றபடி. தேசத்தமர்- ஸம்வாதநத்தாலே தேஜஸ்விகளான நித்யஸூரிகளுடைய, திருக்கடித்தானத்துள் - அவர்களுக்கு ஸேவ்யமான திருக்கடித்தானத்திலே, தானேயுறை - தானே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, தானேயென்றவதாரணத்துக்கு "நாஹம்வஸாமிவைகுண்டே நயோகிஹ்ருதயே ரவௌ । மத்பக்தா யத்ர காயந்தி தத்ர திஷ்டாமி நாரத" என்கிறபடியே மற்றஸ்தலங்களிலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு அவனுக்கிருப்பாய்த்தோன்றுகிறதில்லை, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமதுவே அவனுக்கிருப்பாகத் தோன்றுகிறதென்றுகருத்து. ஆயர்க்கதிபதி - கோபவம்ஶ்யனானவன், அற்புதன் - ஆஶ்சர்யபூதன், திவ்யஸ்தலங்களெல்லாம் தனக்குத்தாயப்பதிகளாய் தானுமவற்றிலே வீறுபெற்றருளி யிராநிற்கச்செய்தேயு மென்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு உறுப்பானதிலமென்று திருக்கடித்தானத்தை விஶேஷித்து விரும்பாநிற்கிறவவ ஆஶ்சர்யபூதனன்றோவென்றபடி. ॥௯॥

அற்புதன் - ஆஶ்சர்யபூதனை, ஆஶ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடையவனையென்றபடி. நாராயணன் — ஸகலபரைக்கைவிடாதபடி வாத்ஸல்யாதிகுணபூர்ணனாயியான, அரி - ஹரியான, ஸ்வாநந்யவ்யாத்யவ்யவஹாரஜ்ஞனென்றபடி. வாமனன் - தானர்த்தியாய்ப்பிறந்தாகிலும் மாஶ்ரிதருடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் நிர்வஹித்துக்கொடுக்குமவனான வெம்பெருமான், நிற்பது - வஸிப்பது, இதுக்குத் திருக்கடித்தானமென்கிறதோடேயந்வயம். நற்புகழ் - நல்லபுகழையுடையவர்களான, நல் புகழென்கிறவிடத்திலே லகாரலோபம் ப்ராக்ருதவைபரீத்யம். புகழ்- கீர்த்தி, க்ருதார்த்தர்களான ப்ரயோஜநர்களென்கிற கீர்த்தியையுடையவர்களானவென்றபடி. வேதியர் - வைதிகர்களுடைய, நான்மறை — நாலுவேதங்கள், அவர்களாலே உச்சரிக்கப்படுகிற நாலுவேதங்களென்றபடி. நின்று - ஸ்திரமாக, நிரந்தரமாகவென்றபடி. அதிர் — அதிராநிற்கிற, முழங்குகிற

॥ய॥

மூ— கற்பகச்சோலைத்திருக்கடித்தானமே*

சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிரு* மாலைமதிட்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாலோடமுதன்னவாயிர

தத்திப்பத்தும்* மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்வியந்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(சோலை) சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிருமால கவிக்கு ப்ரதிவாதிந், மதிள்குருகூர்ச்சடகோபன் கவிபாடுகிறான், ஆனவிவையெங்ஙனேயிருக்கிறன, இவைவல்லாரை எம்பெருமானொருக்ஷணமுபிரியில ய ஸிக்கமாட்டானென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம.✳

இ— பாலோடமுதன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனுவித்யாதியால்) ஆனவென்றது – விஷயமுமதிஸுந்தரமாய் வக்தாவுமத்யுஜ்ஜ்வலரான பின்புஎன்றபடி. எங்ஙனேயிருக்கிறனவெனறது- இதி னுடையவாக்யா ஸ்வாத்வநஸம்பாவமென்றபடி. வைகுந்தத்திருத்துமென்கிறவதிங்களுககுத் தாத்பர்யம ருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ॥கக॥

மூ—வென்றபடி. கற்பகச்சோலை - கல்பகவநங்களையுடைத்தான, திருக்கடித்தானம் - இது ஸ்வதந்த்ரமெய்ப்ரு ஷமெ, திருக்கடித்தானத்திலேயென்றபடி. மேவியிருப்பது - ஆதரித்திருப்பது, திருக்கடித்தானத்திலிருப்பு க்கு ஸமமாக உகந்திருப்பதுவென்றபடி. என்னெஞ்சகம்– என்மநஸ்ஸினுள், அகம் - உள், என்னெஞ்சிலே வந்துபுகுந்தருளுகைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறானென்றுகருத்து. ॥ய॥

சோலைத்திருக்கடித்தானத்து - உத்யாநவநங்களையுடைத்தான திருக்கடித்தானத்திலே, உறை – நித்யம் வஸிப்பாகிற்கிற, திருமாலே - ஸ்ரீபதிவதியை, மால் - ஸ்வாமீ, உதிசெய்திசேஷம். மதிள்குருகூர் - ப்ராகார ங்களையுடைத்தான திருநகரியிலே, ஸம்ஸாரதோஷிதம் புகவொண்ணாதபடி ரக்ஷையையுடைத்தான திரு நகரியிலிருக்கிறவென்றபடி. சடகோபன்சொல் - ஆழ்வாருடைய ஸூக்தியான, “ரஸோவைஸ:” என்கிறபடியே ஸ்ரீவதிவிஷயமாய் ஆழ்வாரருளிச்செய்ததாகையாலே நிரதிஶயகல்யாணமானவெ ன்று வடதாத்பர்யம். பாலோடமுது - க்ஷீரத்தோடேகூடின அம்ருதத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருஶமான, இது பத்துக்குவிசேஷணம். பாலென்கிறது - திருக்கடித்தானத்துறை திருமாலாகிறவாக்யத்தை, அமுதெனகிற து - சடகோபன்சொல்லாகிற வாசகத்தை, ஆயிரத்து – ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும - இந்தப்பத்துப்பாட்டும், வகாரத்தாலிவை அநந்யாநுஸந்தேயமாய்க்கொண்டு கார்யகரங்களென்றுதோற்றுகிறது. வியந்து- விஸ்மய ப்பட்டு, ஸம்ஸாரத்திலே நம்மை ஆஶ்ரயிப்பாரொருவனுண்டாவதே! என்று விஸ்மயப்பட்டென்றபடி. மேலை வைகுந்தத்து – உத்க்ருஷ்டமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, இருத்தும் - ப்ரதிஷ்டிதராக்கும், ஸ்தாநராஜ்ஞீஸ்திரீ ராக்குமென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டநாயனுக்கு க்ஷணவிஶ்லேஷாஸஹ்யப்ரியதமராக்குமென்கை. இத்திரு வாய்மொழியில் ஸம்பந்தமுடையாரைஉக்திசேஷ்ம். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதிஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(எல்லியுஞ்சாலை)

ஸாத்த்வாக்ஷிர்த்தாஜஸ்ரா ஶ்ரீதஸ்ருத்யஶயநாக ஶ்ரீஶவக்ஷஸ்ஸ்தாவர

ஶ்ராமுத்பாடிவக்த்ர யக்ஷாஸ்த்தாராமமஹஜநாபேக்ஷிதவிஸ்பம்ஸகக்ஷாக ।

ஶாவிரக்ஷாதிஶேஷாஸ்மத்விஷயமுதாரஸம்ஷ்டஸ்ருஷ்டிகக்ஷாக

ஸர்வாகாராஸ்ஸாத்த்வாஸ்ஸ்வஸ்திதாவைஸஜ்ஜதாஸ்வாநக்ஷத்ரம் ॥கள॥

(ஸாத்த்வாக்ஷிர்த்தாஜஸ்ரா) அல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடி - உஸர்கீபமான திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கையாலும், (ஶ்ரீதஸ்ருத்யஶயநாக) என்னுடைச்சிந்தையு மொருக்கடுத்துள்ளே யுறையும்

ஈடு — காரப்பிரான் - ஆஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா வாஸ:) திருவமர்மார்வன் - பெரியபிராட்டியார் பொருந்திவஸிக்கிற திருமார்வையுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரீபதிர்வத்ஸலயஸ:) மாயப்பிரானென் - ஆஸ்ரயணீயமாக உபகரிக்குமவனாகையாலும், (ஸாராமணஜநாஸ:) கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழ — நித்யஸூரிகளாலே நிரந்தரம் ஸேவிக்கப்படுகையாலும், (தேவஸேவித ஸகலஸ:) மதுசூதவம்மானுறை - விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனாகையாலும், (மாதவஸூஸ:) உள்ளத்துக்கோவிந்தன் - ஸர்வஸ்வாமியாகையாலும், (கமலாஸீநதீஷ்யமாணஸ்வாமித்வஸ:) வானின்னிலங்கடலித்யாதி - பரவ்யூஹவிபவாதிகளைக்காட்டிலும் ஆஸ்ரிதருடையநெஞ்சை ப்ரத்யாஸந்நமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸர்வாகாராஜாதஸ:) ஆயர்க்கதிபதியற்புதன்றனை - ஸர்வாகாரத்தாலும் ஸௌலப்யகுணனாகையாலும், ஸர்வாகாரத்தாலுமென்கிறவித்தை விவரணம்பண்ணுகிறது. "அற்புதநாராயணனரிவாமனன்" என்றுமேலிற்பாட்டு, தன்னுடைய ஸூக்ஷ்மமான ஸாரத்தைத்தான் வாஸஸ்தாநமாகவுடையனுவது, விரோதிகளான விரணநிவடிவைக்கொண்டு விரோதியைநிரஸிப்பது, சிறுகாலைக்காட்டி பெரியகாலாலேயளப்பது, இப்படிகளால் திருக்கடித்தானத்தெம்பெருமானுஸ்ரிதருக்கு ஸர்வவிதரனுத்திலே ஸுலபனாயிருக்கிறானென்று "எல்லியுங்காலை" என்கிற ஸ்லோகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥ சு௭ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இருத்தும்வியந்து) இப்படியென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளுகிறான், நான்தன்னைப்பிரிந்து பட்டபாடெல்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— மாயக்கூத்தனில் தமக்கோடின விடாயெல்லாம்மாற்றுகைக்காக எழுந்தருளின வெம்பெருமான்தம்பக்கல்செய்கிற அநந்ய ஸாதிஶயவாத்ஸல்யாதிகளை ப்ரத்யக்ஷத்தாலே அநுபவித்துக்கொண்டநுபவிக்கத்துடங்கின ஆழ்வார் அவற்றில் திருக்கடித்தானத்துநின்று செய்தருளின சிலஅநந்ய ஸாதிஶயங்களை கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பேசியநுபவித்து அநந்தரமவன் செய்தருளாநின்றதாய் தமக்கு ஸாக்ஷாத்க்ருதமான ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷாநுபவாநந்தத்தை யித்திருவாய்மொழியிலே யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிவிஶேஷமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்று) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியிலுக்த ப்ரகாரமென்றபடி. அதாவது:— தான் ஸஹாத்தாக வெழுந்தருளினால் தத்க்ஷணஸம்ஶ்லேஷநிவ்ருத்திவரும் வெள்ளமெனக்கு ஸாத்யமாமோ என்றுபார்த்து ஸடிதியெழுந்தருளாதே திருக்கடித்தானத்தில்நின்று தானெழுந்தருளினவழியை எனக்கு ஸாதிப்பித்தருளியென்றபடி. "என்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழிருத்தும்" என்கிறவித்தாலும், "கருதுதையுறவிற்றிருந்தா" னென்கிறவித்தாலும் நான் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தையபேக்ஷித்தால் தானென்னெஞ்சிலே புகுந்திராநின்றானென் றிப்பாட்டுக்குப் பொருளாகத்தோற்றுகிறதாகையாலே "[illegible]" என்கிற உபாயஸ்வரூபம்போலே இப்பாட்டும் உபாயஸ்வரூபமாய்த்தோற்றுகிறவிது "பொருத்தமுடைவாமன" னென்று அவனுக்கு ப்ராப்திகஞ்சொல்லுகிறவித்தோடுவிரோதமன்றோவென்னில் "என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீழ்" இத்யாதிவாக்யத்துக்குத் தமக்குள்ள பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமன்றிக்கே கீழ் தாம்பட்டவ்யஸநாதிஶயத்தை ப்ரஸாதப்ரகாரமாக அநாவஹித்தம்பாவத்தாலே எனக்கவன்பக்கலுள்ள ஆஸக்தியைக்காட்டினால் அவனுக்கென்பக்கலாஸக்தி ஸஹஸ்ரகுணமதிகமாயிராநின்றதென்கையிலே தாத்பர்யமாகையால் விரோதமில்லையென்றுகாட்டுகிறார் (என்னெஞ்சிலேயுத்ஸாஹி பட்டுனுமளவாலே) இவ்வநுவாதத்திற்கு ஸ்வோபாயஸம்பந்தம் பாட்டின்ஸங்க்ஷேபார்த்தத்திலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. புகுந்தருளுகிறானென்றது— க்ரியாபதமன்று, புகுந்

மூ— இருத்தும்வியந்தென்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழென்று* அருத்தித்தெனைத்தோர் பலநாளழைத்தேற்குப்*
பொருத்தமுடைவாமனன்றான்புகுந்தென்றன்* கருத்தையுறவீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே* ||க||

ஆ— லாமொன்றன்றென்னும்படி. தானென்னைப்பிரிந்து வ்யஸநப்பட்டு ஒருபண்ணமென்னைக்கண்டுகொண்டு புகுந்து ஸர்வேச்வரனிருந்தருளினான். ஒருவனுடைய ப்ரணயித்வமிருக்கும்படியென்? இவனையாகாதே நான் இதுவோ பொருத்தமென்று சொல்லிற்றென்கிறார். ||க||
(இருந்தான்) என்னுள்ளே புகுந்தருளுகிறான், என்னுடைய ஸகலகரணங்களும் மிக்கப்ரமாணமல்லது மற்றொரு *

இ—தருளுகிறவனென்றபடி.

முதற்பாட்டு.

ஒன்றன்றென்னும்படியென்றது - இதொருவ்யஸநமன்றென்று சொல்லலாம்படியென்கை. ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரைப்பிரிகையாவது - தன்னையிவர் அநுபவியாதவஸரத்தில் தனக்கிவரோடு ஸாதர்ம்யமன்றிக்கேயொழிகை, லோகத்திலும் காதலனுக்குவிரஹமாவது காமிநியினுடைய ஸம்ச்லேஷாபாவத்தால் பிறந்த ஸாதர்ம்யாபாவமிறே! வீற்றிருந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனிருந்தாரி ஸாதர்ம்யாபாவமிறே!) ... பொருத்தமுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனுடையவித்யாதியால்) இவ்வாயால் ... ஸ்வபாவத்தாலே மாயக்கூத்தனில் தாமபேக்ஷித்த ஸாம்யஸம்ச்லேஷமிப்போது ஸித்திக்கவில்லையேயாகிலும் ஸ்வநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த தம்முடைய அத்யந்தநிகர்ஷத்தையும் ஸர்வேச்வரன்தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையும்பாராதே தம்பக்கலபிநிவிஷ்டனாயிருக்கும்படிகளைக்கண்டு தஜ்ஜநிதநிரவதிகஹர்ஷத்தாலே இம்ஸம்ச்லேஷமாத்ரத்திலுமவனையிப்படி கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் "ஹ்ருஷ்ட்ரதக" மென்ற ஸித்தமவஸ்தையாண மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸம்ச்லேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயித்யாதியால்) இந்த்ரியமென்றது - இந்த ப்ராணயித்வமாணமென்றபடி. மற்றொருத்ரணமென்றது - இங்கு ஶ்ரவண்ராந்திரவாஸமயாதி ப்ராப்யதர்மாணவாம். ஸ்வயம் இக்ரணத்தை யநுபவிக்கும்போது தஜ்ஜநிதநிரவதிகநிவ்ருத்தியாலே ஸர்வகரணங்களும் ஸவிஷயாபேக்ஷையில்லாமல் அதத்ஸ்வரூபங்களாம்படியென்கை. பெருந்தாளித்யாதி

ப— என்னை- தன் விரஹத்தில் ப்ராணதாரணமஸம்பாவனான வென்னை, இதுக்கு இருத்து மென்கிறதோடே அந்வயம். வியந்து- விஸ்மயப்பட்டு, இந்த ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலே நம்மை அபேக்ஷிப்பானொருவனுண்டாவதேயென்று விஸ்மயப்பட்டு என்றபடி. தன்பொன்னடிக்கீழ- தன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளின்கீழே, இருத்தும் என்று- ப்ரதிஷ்டிதனக்கி யருளுவனென்றத்யவஸித்து, அருத்தித்து- அர்த்தித்து, இதுக்கு அழைத்தேற்கு என்கிறதோடே அந்வயம். எனைத்து- அநேகமாக, ஓர்- ஒருபடிப்பட்டவையான, ஸஹஸ்ராப்தப்ரமாணங்களான வென்றபடி. பஹூஸம்வத்ஸரம் ஸம்ச்லேஷ உத்ஸவங்களான என்கை. பலநாள்- அஸங்க்யாத திநங்கள்தோறும், மாயக்கூத்தனில் நாளும்நாளுமென்றதை அநுபாஷிக்கிறபடி. அழைத்தேற்கு- ஆக்ரந்தநம் பண்ணினவனாயிருக்கிற வெனக்காக, ஆளக்கூப்பிட்டழைத்தக் காலென்கிறதை யநுபாஷிக்கிறபடி. இது ஸ்வாபாவோக்தம். நாமிவனுடைய ப்ராணயித்வத்தையறியாதே இவன் விஷயத்தாலுகவும் நாமஸந்நிஹிதராகவும்நினைத்து ஆக்ரந்தநம்பண்ணி என்னகாரியஞ்செய்தோமென்று ஸந்திக்தம். இப்படி ஆக்ரந்தநம் பண்ணினவனாயிருக்கிறவென்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக வென்றபடி. பொருத்தமுடை- ப்ராணயித்வத்தை யுடையவனான, வாமனன்- ஸ்ரீவாமனனானவன், தன்னுடைமையைப்பெறுகைக்குத்தான் அர்த்தியாயிருக்குமவனை நானர்த்தித்து என்செய்தேனானேனென்று கருத்து. தான்கண்டுகொண்டு- என்னைக் காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டதான் ஜநஸித்ஸவானவன் நிதியைக்கண்டாப்போலே யென்னைக்காணப்பெற்று, என்தன்கருத்தை- என்னுடைய ஆசயத்தை, தன்ஸம்ஸ்வம் ஸாதகம். என்னுடைய நெஞ்சையென்றபடி, புகுந்து- ப்ரவேசித்து, உற- உறுதியாக, ஸ்தாவரமாகவென்றபடி. வீற்றிருந்தான்- வீறுபெற்றிருந்தான், வீறு- உத்கர்ஷம், ஸம்ச்லேஷ ஸமாநந்தஸத்தாலே ஸர்வேச்வரனெழுந்தருளியிருந்தானென்றபடி. ||க||

மூ — இருந்தான் கண்டுகொண்டெனதேழைநெஞ்சாளும்* திருந்தாதவோரைவரைத்தேய்ந்தறமன்னிப்* பெருந் தாட்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான்* தருந்தானருடானினியானறியேனே* ௩

ஆ — ஞானமறியாததொருபடி யிருந்தருளினான், ஆதலாலதின்மேலில்லையென்னும்படி பண்டெனக்குச்செய் தருளினவருளை யோரருளாகமதியேனென்கிறார். ௩

(அருள்தான்) என்னுள்ளேயிருந்தருளின இவ்வருளல்லது மற்றோரருளை நானோரருளாகமதியேன் அவனு

இ — அருள்தானித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) "ஸ்வ வாஞ்சா... ஷா" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்துதவியதாகையாலே யி தின்மேலில்லையென்கிறவர்த்தம் த்ருதீயபாதத்திலே ஸூசிக்குமென்றுகருத்து. எம்பெருமான் ஆ ஸ்ரிதருக்குச்செய்ததெல்லா மிவர்தமக்குச்செய்ததாக நினைத்திருப்பாரொருவராகையாலே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ் வானுக்குச் செய்தருளினதெனக்கென்கிறாரென்றுகருத்து. யானறியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (ஓரருளாகவித்யாதியால்) ௩

✻ மூன்றாம்பாட்டு ✻

நானிப்படி யவனென்பக்கல்பண்ணுகிற வாத்ஸல்யத்தைக்காட்டில் வேறொருக்ருபையை மதியேனென்று இருந்தாப்போலே அவனுமென்பக்கல் பண்ணுகிறப்போலே மற்றொன்றிலு மாஸக்திபண்ணுகிறானில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக "அருள்தானினியானறியே"னென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதிக்கிறாரென்று நினைத்.

ஶ — எனது- ஸ்வீயமான, ஏழை- சபலமான, கண்ட விஷயங்களெல்லாத்திலும் சபலமான வென்றபடி. நெஞ்சு- ஸநஸ்ஸை. ஆளும்- ஆளாநிற்குமவரான, 'விஷயஸ்ய ப்ரஸக்த... ஸ்வகாமைகர... ' என்கிறபடியே ஸ்வஸ்வகார்யங்களிலே வ்யாபாரிக்கை யாநிற்குமவரான வென்றபடி. திருந்தாத- வஶத்திலேநிக்ஷிக்கஶக்யமல்லாதவரான, எத்தனையேனும் வலவான்கள் நிக்ரஹிக்கப்புக்காலும் நிக்ரஹிக்க ஶக்யமல்லாதவரான வென்றபடி. ஓர்- லோகவிலக்ஷணரான, வஶத்திலே நிஸ்ஸமாப்யிகரான வென்றபடி. ஐவரை- பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற ஶத்ருக்களை, ப்ரயோஜன விதீயா, இவை ஸ்வஜாதீயங்களாய்க்கொண்டு படுத்தினபாடுகளை நினைத்து இவற்றை சேதநஸமாயிருப்பாலே ஐவரென்று நிர்தேசிக்கிறார். தேய்ந்து- க்ஷயித்து, அற- நசிக்கும்படி, ப்ராக்ருதஞானங்களில் ஆஸக்திமாண்டு நிவ்ருத்தவ்யாபாரங்களாயடங்கும்படி யென்கை. ஸர்வஜ்ஞனையிவ ஞானாநந்த நிவ்ருத்த விஷயாந்தர விமுக்ஷங்களாகும்படியென்று தாத்பர்யம். மன்னி- ஸ்திரனாய், என்னெஞ்சிலே ஸ்திரனாய் என்றபடி. கண்டுகொண்டு- பார்த்துக்கொண்டு, தரித்ரன்யநலாபமுண்டானால் அதைப்பார்த்துக் கொண்டேயிருக்குமாப்போலே "ஸோவநாஸ்ரவலிவஹ்ய" என்கிறபடியே என்னைப்பார்த்துக்கொண்டே என்றபடி. இருந்தான் - ஸ்திதம், பெருந்தாள் - பெருந்தாளையுடைத்தான, தாள் - கால், உத்தாநஸமரோஸ்ஸ்வ வாதயோக்யமானவென்றபடி. தேஹஸ்யள்ள்ரும் ஸ்ரீமஹாத்ஸநஜநிதவேதனை பொறுக்கமாட்டாமைக்கு ஹேதுவென்றுகருத்து. களிற்றுக்கு - கஜத்துக்கு, களிறு - கஜம், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கென்றபடி. அருள் செய்த- க்ருபைபண்ணினவனான, பெருமான் - ஸர்வேஸ்வரன், தான்தருமென்று மாறியநுவிப்பது. தான்- ஸ்வயமேவ, சக்ராயுதாதிகளன்றிக்கேயென்றபடி. தருமருள் - தான்தந்தருளினக்ருபையையும், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல் செய்தருளின க்ருபையையுமென்றபடி. ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு க்ருபைகொடுத் தது தமக்குத்தந்ததாகத் தோற்றுகையாலே தருமருளென்கிறார். தருமருளென்றது தந்தவருளென்றபடி, தருமென்கிறவர்த்தமாந நிர்தேசம் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்க லுபகாரகமான க்ருபைக்கு யாவச்சாஸ்த்ர ஸ்நேஹாநுவ்ருத்தி ஸத்யாதநார்த்தம். அருள்தானென்கிற தான்ஶப்தம் ஸ்வயம்வாசகம். இந்தக்ருபை லோகத்திலேதான் பண்ணின க்ருபையெல்லாத்திலும் அதிகமாயிருந்தாலுமென்றபடி. இனி - இந்த்ரியவ்யாபாரஸமூஹம்நீரும் படி என்பக்கல் க்ருபைபண்ணினபின்பு, யானறியேன் - நானொருக்ருபையாக எண்ணுகிறிலேனென்று படி, கிலானொருவலரஸ்திலே ஒருமுதலைபாலேக்ஷேபப்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல் அருளினது ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே ஐந்துமுதலைகளாலே கலிவுண்ட என்பக்கலருளினதோடொக்குமோ வென்றுகருத்து. ௩

மூ — அருடானினியானறியேனவனென்னு* ளிருடானறவீற்றிருந்தானிதுவல்லாற்* பொருடானெனின்மூவுலகம்பொருளல்ல* மருடானீதோமாயமயக்குமயக்கே* ||ங||

ஆ — மென்னுள்ளேயிருந்தருளின விவ்விருப்பல்லது மற்றுள்ள ஸர்வகாரணமான ஸம்பத்துக்களையும் இருநாட்டையுமொருபொருளாக மதியேனென்று, இப்படி யெம்பெருமானுக்குத் தம்பக்கலுள்ள ஸந்நிவேஸத்தைப் பேசித் தம்முடைய நிகர்ஷத்தை யநுஸந்தித்து ஸர்வவித ஸம்பந்தவிஷயமான […] எனக்கு ஸம்பவியாது, என்னுடைய ஹ்ருதயமோதல் அவனென்னை ஹ்ருதிப்பித்தானாதல் அல்லதிதுகூடாதென்கிறார். ||ங||

(மாயமயக்கு) நிரவதிகவாத்ஸல்யஸௌஸீல்யத்தையுடையனாயிருந்தவனே என்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்

இ — ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளே இத்யாதியால) இதுவல்லால் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுமென்னுள்ளேயி த்யாதியால்) இப்படியவனுடைய […]

மூன்றாம் பாட்டு.

ஆபன்னத்யமானென்கிறவடிங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகேத்யாதியால்) […] ச்சத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (என்னுடையவித்யாதியால்) தூயசுடர்ச்சோதி என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஸ — இனிதானென்னுமாறியங்கிப்பது. இனிதான் - இதுக்குமேல், அருள் - க்ருபையை, என்னுள்ளேயெழுந்தருளியிருந்த விதிறகாட்டில் வ்யதிரிக்தமாயிருக்கிற க்ருபையையென்றபடி. யானறியேன் - நானொருக்ருபையாகவெண்ணுகிறிலேன், இக்காலத்தை ஸ்வரூபமேதென்ன அவ்வஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகைக்காகத் தம்நெஞ்சிலவனிருந்ததை யநுஸந்திக்கிறார். அவன் - என்பக்கல் ஸர்வஜ்ஞ்நாயிருந்த ஸர்வேஸ்வரன், என்னுள் - என்பக்கலுள்ளவையான, இருள்தான் - ஸம்ஸாரங்களெல்லாம், ஸர்வஜ்ஞ்நாயிருக்கையாலே தானென்கிறதிங்கே காகஸாக்ஷ்யம். அஜ்ஞானமயகாரமெல்லாமென்றபடி. அற - அற்றுப்போம்படி, வீற்றிருந்தான் - ஸம்ராஜ்யம்பெற்றுப்போலே ஸர்வாதிகனாயிருந்தருளினான், இதுவல்லால் - என்னெஞ்சிலிருந்தருளுகிற விதுவல்லது, பொருள்தான் - பொருளுண்டோ, ஸாரபதார்த்தமுண்டோவென்றபடி. இங்குதான்ஸ்வரூபம் வாஸ்தவபர்யமாய்க்கொண்டு விவரணம் எனில் - என்றுவிசாரிக்கில், என்னெஞ்சிலிருந்த விருப்பிற்காட்டி லவனுக்கு வேறொருஸாரபதார்த்தமுண்டோவென்று நிரூபித்துப்பார்க்கிலென்று வட்டார்த்தம். மூவுலகும் - த்ரிவிதபதார்த்தமும், உலகு - லோகம், லோக்யதஇதிலோகஃபதார்த்தஃ, த்ரிவிதபதார்த்தமுமென்றபடி. பொருளல்ல - அவனுக்கொருபதார்த்தமுமன்று, என்னெஞ்சிலிருப்பொழிய உபயவிபூதியையுமொருபதார்த்தமாக நினைக்கிறானில்லையென்றபடி. ஈது - என்பக்கலித்தனை ஸந்நிவிஷ்டனாக அவனைநானநுபவிக்கிறவிது, இதுவென்கிறதற்கு ஈதென்றுதீர்க்கமாகவும் ப்ரயோகமுண்டு, மருள்தானோ - ஹ்ருதானோ, மாய - ஆஸ்சர்யங்களான, மயக்கு - மோஹனங்களாலே, ஓகாரத்தையநுஷங்கித்து மயக்கோவென்றதிப்பது. மோஹிப்பிக்கைக்காக வவன்தானேயோவென்றபடி. ஸர்வஸ்வதானவநராஸ்ரயோஷத்தாலெனக்கிப்படி தோற்றுகிறதோ, அன்றிக்கே மாயக்கூத்தனிலென்னுடைய ஹ்ருதயத்தை நிறுத்துகைக்காக அவன்தானென்னை ஹ்ருதிப்பிக்கிறானோவென்றபடி. ||ங||

மூ—மாயமயக்குமயக்கானென்னைவஞ்சித்* தாயனமரர்க்கரியேறெனதம்மான்* தூயசுடர்ச்சோதிதனதென்னுள்வைத்தான்* தேசந்திகழுந்திருவருள்செய்தே* ||ச||
திகழுந்தன்திருவருள்செய்துலகத்தார்* புகழும்புகழ்தானதுகாட்டித்தந்தென்னுள்* திகழுமணிக்குன்ற

ஆ— பார்த்தென்றிறத்துப்பொய்செய்த நள்ளன், ஆதலால் ஸௌலப்ய ஸ்ரீமான் அவன்திருவடிகளை யென்னுள்ளே ஸர்வலோகமுமறியும்படி மெய்யேவைத்தருளினனென்கிறார். ||ச||

(திகழும்) லோகமெல்லாமறியும்படி என்னுள்ளேயிருந்தருளின வத்தனையேயோ, இப்புகழையே லோகமெல்லாம்புகழும்படியாகவு மிருந்தருளினன், இருந்தருளுகிறான் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையு மென்னுடைய நிகர்ஷத்தையும் பார்த்து "நாமத்தைவிட்டகலுகிறேன்" என்னும்பயத்தாலே நான்தன்னைவிடமாட்

இ— மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌபத்யாதிபால்) காரீயவாதத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகமுமறியும்படியென்று) மயக்கானென்கிறவித்தால் ஸூசிதமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (மெய்யேயென்று) ||ச||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

திகழுந்தன்திருவருள்செய்தென்றது கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸ்வாத்திற்காட்டில் அதிகமானஸ்வாதஞ்சொல்லுகைக்காக வத்தையநுபவித்தபடியென்று நினைத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகமித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் உலகத்தாரித்யாதி தந்து உத்தரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்புகழையேயித்யாதியால்) பாட்டிலே கின்றுனிதநு ஏகவாக்யமாயிருந்தாலும் லோகமெல்லாம்புகழும்படியிருந்தருளுகையும் தன்னழகைக்காட்டி ஸ்வீகரிக்கையுமாகிற ஸமுதாயத்திலு மிவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக வ்யாவ்ருத்திலே இருந்தருளினனென்றிங்கே வாக்யபேதம் பண்ணியருளினர். த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இருந்தருளுகிறானித்யாதி கொண்

ஈடு— அமரர்க்கு- நித்யஸூரிகளுக்கு, அரியேறு- ஸிம்ஹஷ்ரேஷ்டனான, அரி- ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி. ஏறு- ஸ்ரேஷ்டம், ராஜாதிராஜனானவென்றபடி. ஆயன்- இப்படி ஸர்வேஸ்வரனாயிருந்துவைத்து அறிவில்லாத விடையர்க்கு ஸஜாதீயனாயவதரித்தவனான, எனதம்மான்- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனான வெனக்குந்த ஸௌஸீல்யத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தென்னை ஸ்வீகரித்தடிமைகொண்ட ஸ்வாமியானவன், என்னைவஞ்சித்து- தன்திருவடிகளிலே த்ருடமானனாவென்னை ஸம்ஶித்து, மாயமயக்கு- ஆஶ்சர்யங்களான சேஷ்டிதங்களாலே, மயக்கான்- ஸ்திப்பிபான், அவன் ஸௌஸீல்யதிஶயபாகையாலும் நான் தன்னைநம்புனவனாகையாலேயுமென்னைவஞ்சித்துஸ்திப்பியானென்றபடி. ஆஶ்ரிதவிரோதிகளான உபாயநாதிகளாயிறே ஸம்ஶித்துஸ்திப்பிப்பது என்று கருத்து. தேசந்திகழும்- தேசமெல்லாம் ப்ரகாஶிக்கும்படியான, ஸர்வலோக ப்ரஸித்தமாம்படியான வென்றபடி. தம்திருவருள்செய்து- மற்றொருவர்க்கன்றிக்கே தனக்கே அஸாதாரணமான க்ருபையை யென்பக்கலிலே செய்தருளி, தனது- தனக்கஸாதாரணமான, தூய- பாவநமான, ஸௌலப்ய ஸ்ரீமானவென்றபடி. சுடர்ச்சோதி- சுடரையுடைத்தான ஜ்யோதிஸ்ஸை, பாகவதாதிஷ்ட வஸ்துவாஸ:. சுடர்- ப்ரபை, ப்ரபாஸமாயியாய் ஸப்ரகாஶஜ்யோதிர்மயமான திவ்யவிக்ரஹத்தை, என்னுள்ளே வைத்தான்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாஶிப்பித்தருளினன். ||ரு||

திகழும்- ஸர்வலோகங்களிலும் ப்ரகாஶிக்கும்படியான, தன்திருவருள்செய்து- தனக்கே அஸாதாரணமான க்ருபையை யென்விஷயத்திலே செய்தருளி, உலகத்தார் புகழும்- என் பக்கல் தான்செய்தருளின ஸந்நிவேஶத்தைக்கண்டு லோகத்தார் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற, அது- அந்தப்ரஸித்தமான, புகழ்- ஸ்தோத்ரத்தை, தான்- என்பக்கலஸந்நிவிஷ்டனானதான், காட்டித்தந்து- எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தருளி, ஸர்வேஶ்வரனுக்கொரு வைதநன்பக்கலித்தனை யஸந்நிவேஶமுண்டாவதேயித்தென்ன வாஶ்சர்யமென்று லோகத்தாரெல்லாம் நானறியக்கொண்டாடும்படி செய்தருளியென்று வாக்யார்த்தம், என்னுள்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, இதுக்கு கின்றுனென்கிறத்தோடே யந்வயம். திகழும்- விளங்காநின்றுள்ள, மணிக்குன்ற மொன்றேயொத்து- ஒரு மணிபர்வதத்துக்கு ஸத்ருஶனாய், ஒன்றேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம், தீயமான ஆங்காரிற ஸம்வாஜதைதப்பெற்று ஸம்ருத்தமம்பெற்றாப்போலே ஆத்மஜ்யோதிர்மய விக்ரஹமாயாக்கொண்டு ப்ரஹ்மாதிமயத்தாலே அத்தைவிட்டு வலிக்கமாட்டாமல் நிற்கையாலே ஐஶ்வர்யஸம்

மூ— மொன்றேபொத்துநின்றான்* புகழும்புகழ்மற்றெனக்குமோர்பொருளே* ||௫||
பொருண்மற்றெனக்குமோர்பொருடன்னிற்சீர்க்கத்* தருமேறபின்னையார்க்கவன்றன்னைக்கொடுக்கும்*
கருமாணிக்கக்குன்றத்துத்தாமரைபோல்* திருமார்புகால்கண்கைசெவ்வாயுந்தியானே* ||௬||

ஆ— டாதபடியாகத் தன்னைக்காட்டி யென்னைவஸீகரித்துக்கொண்டருளின புகழல்லது மற்றவனுடையபுகழையொருபுகழாகமதியேனென்கிறார். ||௫||

(பொருண்மற்றெனக்கும்) தானுகிறஸம்பத்தையொழிய வேறேசிறியதொருஸம்பத்தை யெனக்குத்தந்தால் நிரவதிகஸம்பத்தையுடையனை தன்னை வேறுகொள்வாரில்லையென்று இப்படி தன்னையெனக்கு

இ— டருளினவென்னுமளவாலே) இருந்தருளுகிறானென்றது - இருந்தருளுகிறவென்றபடி. இதுக்குககாட்டி வஸீகரித்துக்கொண்டருளின இரண்டிடத்திலுமபயம். ||௫||

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

மற்றென்கிறதற்குத் காதுபடமருளிச்செய்கிறார் (தானறவித்யாதியால்) சீர்க்கவென்கிறதற்குத் காதுபடமருளிச்செய்கிறார் (சிறியதென்று) ஓர்பொருள்என்கிறதற்குத் தருமேலென்றநுபித்துத் காதுபடமருளிச்செய்கிறார் (ஒருஸம்பத்தையித்யாதியால்) உதாரபத்துக்குத் காதுபடமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிக த்யாதியால்); பின்னையார்க்கித்யாதிவாக்யம் கேஷவபரமென்றுநினைத்தநுக்குத் காதுபடமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) இவ்வாக்யம் கேஷவபரமன்றிக்கே யதாச்ருதமாகவிப்பாட்டி லெம்பெருமானுக்கொருகுணம் சொல்லிற்றாகாமையாலிது வ்யாகரணத்துக்குச்சேராதொழியும். தம்மையொழிய ஸமஸ்தகுண

ம— ஸந்நிதனைப் என்றபடி. நின்றான்- ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் நின்றான். மற்று- இதல்லது, இப்படி யென்னெஞ்சிலே யிருந்தருளின விக்ரஹகுணமல்லது என்றபடி. எனக்குமென்கிற (உகாரத்தை உம்மை) புகழும்புகழென்கிறதோடே அந்வயிப்பது. புகழும்புகழும்- ஸ்துதிக்கப்படுகிற குணமும், லோகத்தாராலே ஸ்துதிக்கப்படுகிற வேறொருகுணமுமென்றபடி. புகழுமென்கிறவிடத்தில் உகாரம் புகழுக்கு உத்கர்ஷத்யோதகம், எனக்கு- இக்குணத்தை யறிந்தவெனக்கு, ஓர்பொருளே- ஒரு வஸ்துவோ. ||௫||

பொருள் தன்னில்- வஸ்துக்களுக்குள்ளே, பொருள்- வஸ்து, தன் ஸ்வரூபம் ஸ்வாபாவிகம், மற்று- வ்யதிரிக்தமான, தானுகிற வஸ்துவிற்காட்டில் வேறானவென்றபடி. ஓர்பொருள்- ஒரு வஸ்துவை, ஐச்வர்யாதிகளிலே யொருவஸ்துவை யென்றபடி. எனக்கும்- அநந்யப்ரயோஜநனான வெனக்கும், இதற்குத்தருமென்கிறதோடே அந்வயம். சீர்க்க- சீர்மையாக, உத்க்ருஷ்டமாக வென்றபடி. தருமேல்- தந்துவிட்டானாகில், பின்னை- ஐச்வர்யாதிவஸ்துக்களைத் தந்தபின்பு நான் நிராகாங்க்ஷனான பின்பு, கருமாணிக்கக் குன்றத்துத்தாமரைபோல்- நீலரத்னமயபர்வதத்தில் உண்டான தாமரைகள்போலே, திருமார்பு- ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துபாதிவிராஜிதமான வக்ஷஸ்ஸையும், கால்- அத்திருமார்பிலழகை யநுபவித்து வேறொன்றிலபேக்ஷையற்றவர்கள் விழும் திருவடிகளையும், கண்- அவர்களை அநவதிக வாத்ஸல்யத்தோடே கடாக்ஷிக்கும் திருக்கண்களையும், கை- அவர்களை முதுகைத்தட்டி ஆச்வஸிப்பிக்கும் திருக்கைகளையும், செவ்வாய்- ஸுந்தரமான அதரத்தையும், "வாவாமேயயாமயா" என்கிறபடியே அவர்களைநோக்கி மந்தஸ்மிதம்பண்ணும் திருவதரத்தையுமென்றபடி. உந்தியான்- அவர்களுக்கு அநுபாவ்யமாய் ஜகத்காரணமான ஸ்தாவரஜங்கம சரீரகமான திருநாபியையுமுடையவனை, உந்தி- நாபி, திருமார்வுதுடங்கி உந்தி ஈறாக ஸம்பந்தம். உந்தியுடையவன்- உந்தியான் என்று அதின்மேல் பதத்வயம். நானநுபவியா விட்டாலித்தனை விரூபனாயிருக்கிற இவனை யினியாரநுபவிக்கக் கொள்ளுவரென்று ஸாவதானமாக ரக்ஷிக்க இவ்விசேஷணங்கள், இத்தனைஸௌந்தர்யமுடையவனை யாசைப்படாதாருண்டோ வென்றபிப்ராயம். அவன்- ஔதார்ய ஸ்வபாவனானவன், தன்னை- இப்படி நிரதிசயவஸ்துவானதன்னை, யார்க்குக்கொடுக்கும்- எவர்களுக்குக் கொடுக்கப்போகிறான், இனியிவரை யநுபவிப்பாருண்டோவென்றபடி. யார்க்குக்கொடுக்குமென்கிறதினுடைய ஸ்வாபிப்ராயத்தாலே தன்னையநுபவிப்பார் நித்யஸூரிகள் ஸர்வவ்யாபாரருண்டாயிருக்கச்செய்தே யென்புக்கவஸ்விசேஷத்தாலே தன்னையெனக்குத்தந்தருளினானென்று வ்யஞ்ஜகமாகிறது. ||௬||

மூ— செவ்வாயுந்திவெண்பற்சுடர்க்குழைதன்னோடு* எவ்வாய்ச்சுடருந்தம்மின்முன்வளாய்க்கொள்ளச்*
செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த* அவ்வாயன்றியானறியேன்மற்றருளே* ||எ||

ஆ— ஸௌந்தர்யமாகத்தந்தருளினனல்லனிறே, என்பக்கலுள்ள வஸ்துவிசேஷமிறேயென்கிறார். ||கசு||

(செவ்வாயுந்தி) இன்னமுமிவ்வஸ்துவிசேஷத்தையே விஸ்தரிக்கிறது, என்னோடுகலந்தருளின கலவியிலுள்ள ப்ரீதியாலே திருப்பவளத்தினழகையும் மற்றுமுள்ள திவ்யாவயவ திவ்யாபரணங்களுடைய தேஜஸ்ஸையுமெல்லாம்வளர்ந்து கொண்டுவைத்து என் முன்னே திருமுகத்திலொளிவெள்ளம்பெருகப்புறப்படும்படியாகச் செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த அவ்வஸ்துவிசேஷமானதல்லது மற்றொருதானத்தை தானமாகமதியேனென்கிறார். ||எ||

இ—ஸௌகுமார்யத்தாலே பெற்று அனுபவிக்கையாலே நிரவதிக ப்ரீதியாதிகளுண்டானவாதல் விசேஷமாமென்றுகருத்து. இத்தாலுமிவ்விடத்தில் ப்ரீதியாலேசெய்தருளினானாகில்லிறே நீரித்தனை கொண்டாடலாவது, சம்ஸம்பந்தத்தாலே செய்தருளினானோ வென்ன? இதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸங்கதிசெத. ||கசு||

✳ஏழாம்பாட்டு ✳

மணிக்குன்றமொன்றேயித்யாதியாலே ஐந்தாம்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்தாலே சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு வ்யாக்யாநாபேக்ஷையன்றேயென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) விஸ்தரிக்கிறதென்றது - ஸ்ரீகாரணமாக வர்ணிக்கிறதென்றபடி. ஸௌந்தர்யம்மை உபலக்ஷிக்கைக்காகத் தன்னழகைக்காட்டியருளினபடியை யருளிச்செய்கிறார், இங்கேதம்மோடுகலந்த ப்ரீத்யதிசயத்தாலே யவனுக்கதிகமாகவுண்டான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யநுபாஷிக்கிறாரென்கை. பதவ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதி படியாகவென்னுமளவாலே) அதில் செவ்வாயுந்தி வெண்பல்லென்று ஸமஸ்தபதமாக விருந்தாலும் செவ்வாய்முறுவலோடித்யாதியாலே இப்பாட்டு ஸ்மிதவிஶிஷ்டவர்ணநப்ரதாநமாகையாலே உந்திமுதலான அவயவாந்தரங்களிற்காட்டில் திருப்பவளத்தில் சௌந்தர்யாதிசயம் விவக்ஷிதமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக செவ்வாயைத்தனித்து நிர்தேசிக்கிறார் (திருப்பவளத்திலழகையுமென்று) உந்தியித்யாதி சுடரித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) சுடர்தம்மிலுமென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாமித்யாதியால்) முன்வளாய்க்கொள்ளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்முன்னேயித்யாதியால) திருமுகத்திலொளியென்று செவ்வாய்முறுவலோடென்கிறவிடத்தில் ஸஹிதசப்தார்த்த தாத்பர்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வஸ்துவிசேஷமித்யாதியால்) ||எ||

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

எம்பெருமானுக்குத் தம்பக்கலுள்ள ப்ரேமாதிசயத்தைப்பேசி யநுபவிக்கவந்தவிவர் இப்பாட்டிலே

ஶ— செவ்வாய் - சிவந்ததிருப்பவளம், உந்தி- திருநாபி, வெண்பல்- வெளுத்ததிருமுத்துக்கள், சுடர் குழை- சுடரையுடைத்தானகுழைகள், காந்திமாநிகளான ஸ்ரீகர்ணபூஷணங்களென்றபடி. தன்னோடு- தன் என்று ஸர்வநாமம். இவைகளோடேயென்றபடி. சுடருமென்கிறவிடத்தில் உகாரத்தை தம்மிலென்கிறத்தோடேயநயிப்பது. எவ்வாய்ச்சுடர்தம்மிலும் - எவ்வெவ்விடத்திலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்களிற்காட்டிலும், வாய்- இடம் - தம்என்று ஸர்வநாமம். செவ்வாயுந்திமுதலான அவயவங்களோடேகூட மற்றுள்ள ஸர்வதிவ்யாவயவங்களிற்காட்டிலுமென்று பதார்த்தம். முன் - என்னுடையமுன்னே, வளாய்கொள்ள - வளைத்துக்கொள்ளும்படி, ஜ்யோதிர்மய ஸர்வாவயவதேஜஸ்ஸைக்காட்டிலும் அதிகமாக விஜ்ரும்பித்தென்முன்னே ஸர்வாவயவத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டு ப்ரவாஹரூபமாக முறுவல்காந்தி புறப்படும்படியென்று பதார்த்தம். செவ்வாய்முறுவலோடு - என்னோடுஸம்ஶ்லேஷித்த ப்ரீதியாலுண்டான இவன்திருப்பவளஸ்மிதத்தோடே, எனதுள்ளத்திருந்த - என்னெஞ்சிலே யெழுந்தருளியிருந்த, அவ்வாயன்றி - அவ்விடமொழிய இப்படி என்னெஞ்சிலேயெழுந்தருளியிருந்த வஸ்துவொழியவென்றபடி. அவ்வஸ்துவிசேஷமொழியவென்கை. மற்றருள் - மற்றுள்ளகுணங்களை, யானறியேன் - தானொருகுணமாக எண்ணேனென்றபடி.

மூ— அறியேன்மற்றருளென்னையாளும்பிரானார்* வெறிதேயருள்செய்வர்செய்வார்கட்குகந்து* சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்மூவுலகுந்தன்* நெறியாவயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாரே* ‖அ‖

வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாரும்யவரும்* வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொருமூவுலகுந்தம்* வயிற்றிற்

ஆ—(அறியேனமற்றருள்) இப்படியபிநிவிஷ்டராய்க்கொண்டு தன்னுடையஸௌசீல்யத்துக்குக்கூட வென்னுள்ளே புகுந்திருக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்றால் ஒருஹேதுவின்றியே வெறிதேசெய்தருளினனென்கிறார். ‖அ‖

(வயிற்றிற்கொண்டு) ஸ்தாவரங்களையும், ஜங்கமஶக்திகளான ப்ரஹ்மாதிகளையும் ப்ரஹ்மாதி வா

இ— சிலருக்கு நிர்ஹேதுகமாக க்ருபைபண்ணியருளுமவனென்றிதைச்சொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அதில ஶபிநிவிஷ்டனாய்க்கொண்டேனென்கிறவித்தால ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தம் தன்னுடைய வித்யாதிஶயத்தாலே உத்தாரகத்வஸம்பந்தம் ஸம்ருஹீதமாயிற்று. இப்பாட்டிற்கு த்விதீயவாக்யார்த்தத்திலே தாத்பர்யமாய் மற்றெல்லாம் வ்யுத்பத்திஸாதநவாக்யார்த்தமாயிருக்குமென்று காட்டுகைக்காக அவற்றை இச்சப்தவாக்யத்தாலே ஸம்க்ரஹித்தது. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருஹேதுக்ருதீயால்) எனக்கென்றுவிஶேஷித்துச்சொல்லாதே செய்வார்கட்கென்று ஸாமாந்யேநசொன்னது தம்மைப்போலே க்ருபாவிஷயபூரான சிலர்பக்கலவனுக்கு இதுஸ்வபாவமாகையாலித உபலக்ஷணமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக வென்றுகருத்து. இவ்வாக்யார்த்தத்தைப்பார்த்தால தம்பக்கலுள்ளஹேது ஶக்யவிஷமானைபாலே இதொருவ்யாஜமாத்ரமென்றுகருத்தாலே ஒருஹேதுவுமில்லையென்கிறாரென்று திருவுள்ளம். ‖அ‖

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொருமூவுலகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தங்களையுமென்று) வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்று மூவுலகுக்கு விஶேஷணஞ்சொன்னத்தால் ஸகித்தவஸம்பந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஜங்கமஶக்திகளானவென்று) இதுப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஜந்துக்களுக்கும் ஸாதாரணவிஶேஷணமாகையால் ஸஹாவஸ்தாநவசநம். வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளையுமென்று) பாட்டிலே ஸஹாவஸ்தாநமாயிருக்கையாலே ப்ரஹ்மாதிகளையு

ப—அன்னை. ஸத்யஜநிஷ்டனான வென்னை, ஆளும பிரானார்- அடிமை கொண்டருளுகிற உபகாரகர், சிறியேனுடை- க்ஷுத்ரனான வென்னுடைய, சிந்தையுள்- மனஸ்ஸிலே, இதுக்கு நின்றொழிந்தாரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மூவுலகும்- த்ரிவித சேதநர்களையும், த்ரிவித அசேதநங்களையுமென்றபடி. நெறியா- முறையாக, ஶேஷஶேஷிபமுறைதப்பாமலென்றபடி. நம்முடைமையென்கிற அபிமாநமுடையவராயென்கை. தம்வயிற்றிற்கொண்டு என்றநயிப்பது. தம்முள்ளே தரித்துக்கொண்டென்றபடி. அவற்றையும் கூடக்கொண்டென்கை. நின்றொழிந்தார்- ஸ்திரமாக வெழுந்தருளியிருந்துவிட்டார். ஒழிந்தாரென்கிறதற்கு ஸத்யஜநிஷ்டனான வென்பக்கல் ஸம்ஸாவிதமான வினையும் செய்தருளிவிட்டாரென்று கருத்து. செய்வார்கட்கு- தாம செய்யவேண்டினவர்களுக்கு, தாம் க்ருபைசெய்தருள நினைத்த ஜநங்களுக்கென்றபடி. வெறிதே- நிர்ஹேதுகமாகவே, அருள் செய்வர்- க்ருபைசெய்தருளுவர். ஆதலாலென் பக்கலுமிப்படி செய்தருளினாரென்று கருத்து. மற்றருள்- வஸ்த்வந்தரமான க்ருபையை, அறியேன்- ஒருக்ருபையாக நினையேன். ‖அ‖

வயிற்றில்கொண்டுநின்ற - குக்ஷிக்குள்ளே நிறப்பித்துக்கொண்டிருந்த, நிறைவென்கிறவிடத்தில் அகாரம்ஸம்பீபிலே ஸாவதமாயிருக்கிறது. ஒரு - பராவரஸ்வரூபங்களான, ஸத்விஶிஷ்டரூபநங்களானவென்றபடி. மூவுலகும்- க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம், என்று த்ரிவியங்களான லோகங்களையும், ப்ரஹ்மாதிஸமஸ்தபதார்த்தங்களான படங்களையும் என்றபடி, வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரும் - தேவமநுஷ்யாதிரூபேண வ்யஷ்டிபாகக்கடவ ஜீவஸமஷ்டியெல்லாம் தங்கள்ஶரீரத்துக்குள்ளே நிறம்பியிருக்கும்படிநின்று அதனாலே அபிமாநபூர்த்தியாக க்ருதக்ருத்யராயிருந்த ப்ரஹ்மாதிவர்களையும், ப்ரஹ்மாக்கள் நாபீபத்மத்தில் ஜநிக்கும்போது வ்யஷ்டிஜீவராகக்கடவ ஜீவஸங்காஸம்ஸ்ரித்திரஹராயிறே ஜநிப்பது. ஒழிந்தாரென்கிறவடித்தாலே க்ருத

மூ—கொண்டுநின்றவண்ணநின்றமாலை* வயிற்றிற்கொண்டுமன்னவைத்தேன்மதியாலே* ॥க॥
வைத்தேன்மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே* எய்த்தேயொழிவேனல்லேனென்றுமெப்போதும்* மொய்த்தேய்
திரைமோதுதண்பாற்கடலுளாற்* பைத்தேய்சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனையே* ॥ய॥

ஆ—ஜ்ஞாநாதிகளான தேவாதிஸ்தாவராந்தமான ஸர்வஜந்துக்களையும் ஸ்வஸங்கல்பஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே நியமித்தருளுகிற வெம்பெருமான்படியை யறிந்துகொண்டேனிறே யென்கிறார். ॥க॥
(வைத்தேன்மதியால்) அவன்படியெங்ஙனே பாவறிந்ததென்றால், ஸ்ரீதர்பக்கல் ஸந்நிவிஷ்டனாயிருக்கை

இ—மென்கிற ஏகவசநம் ஜாத்யபிப்ராயம். ஸர்வ— தேவாஸுரமநுஷ்யாதிகளாய் ஸகலஜந்துக்களையுமென்று பாவமாகவுமாம் இவ்விடத்தில் வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்கிறவித்தால் ஸ்தித்வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜந்துக்களையென்பதால்) யவருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதிஸ்தாவரமென்பதால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸங்கல்பைகதேசத்தால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிந்துகொண்டேனிறேயென்று) இத்தால் எட்டுப்பாட்டாலும் ப்ரதிபாதித்தவர்த்தத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தபடியை ஸம்மதிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸித்திக்கை. ॥க॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

வைத்தேன்மதியாலென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு புநருக்தியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனிதாரியா ல்) கீழ்ப்பாட்டில் ஜகஜ்ஜந்துக்களும் அவன்படியாகத்தோற்றுகிறதேயாகிலும் ஆழ்வார் தம்பக்கலவனுடைய ஸந்நிவேசாதிசயத்தை யநுஸந்திக்கிற விப்ரகாரணத்திலே ஜகஜ்ஜந்துக்களாதிவைபவத்தை அநுஸந்திக் கைஸம்பதமல்லாமையாலே அவன்படியெங்ஙனேயாகவறிந்ததென்று ஸம்சயிக்கை உபபந்நமாகையால் அ தைவெளியிடுகிறதிப்பாட்டென்றுகருத்து. அங்கு பாவஞ்சொன்னது இப்படி பாவமிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீ தர்பக்கல் ஸந்நிவேசமவனுக்கு ஸ்வாபமென்று கொண்டாடுகைக்காகவென்று திருவுள்ளம். திருவ னந்தாழ்வானோடு ஸம்ஶ்லேஷஞ்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத

ஸா—க்ருத்யமும்தோற்றுகிறது. ப்ரத்யம்பாவ ஸகலதேவாஸுரமநுஷ்யாதிபிரவர்த்தநம். யவரும் - எல்லாரையும், தேவ மநுஷ்யாதிகளையுமென்றபடி. தம்வயிறறிற்கொண்டு- தம்முள்ளேயடக்கிக்கொண்டு, தம்முடைய ஸங்கல்ப ஸஹ ஸ்ரைகதேசத்திலே யடக்கிக்கொண்டென்றபடி. நின்றவண்ணம்நின்ற - பரிவர்த்தனாயிருந்தப்ரகாரமே யிருந்தவனை, இத்தால் ஒருஸ்யாஸமுந்தோற்றாமல் நித்யானுஜ்ஞனுயிருந்தவனையென்றபடி. மாலை-ஸர்வேஶ்வ ரனை, மதியாலே- ஸத்க்ஜ்ஞாநத்தாலே, கொண்டு- ஸ்வீகரித்து, வயிற்றில்- என்னுடையஹ்ருதயத்திலே, மன்ன- ஸ்திரனாயிருக்கும்படி, வைத்தேன் - வைத்துக்கொண்டேன், த்ருடமாகஅறிந்துகொண்டேனென்றபடி. ॥கா॥

மொய்த்து- நிபிடமாய், ஏய்- ஸந்தராபதங்களான, ஏயென்று ஸந்தராபவாசகம், திருவனந் தாழ்வான் திருவுடம்புக்கு ஸந்தராபங்களானவென்றபடி. திரை- தரங்கங்களானவை, மோது- மோதா நிற்கிற, ஆஸ்ப்ரஸ்பண்ணுகிற வென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, பாற்கடலுள்- க்ஷீரஸாகரத்திலே, ஆலென்று வாக்யபூரணம். பைத்து- பசைத்து, பசை- ஸ்தம்பிக்கை. நீளொத்தஶய்யாதைர்க்ஷ்யஸம் ஸ்வ ஸம்ஸ்ஸர்க்காதிதநம் விகஸிதபணாஸஹஸ்ரனனென்றபடி. ஏய்சுடர்- ஏற்றசுட ரையுடையவனை, ஸ்வேதீப்தமாஸாதி காந்தியெந பராபராவஹமாய்க்கொண்டு திவ்யமங்கவிக்ரஹ காந்திக்கு உசிதமானகாந்தியை யுடையவனையென்றபடி. பாம்பு- திருவனந்தாழ்வானை, அணை- ஶயந மாக வுடையவனை, நம்பரனை- நம்முடையஸ்வாமியை, எல்லாருங்காணத்திருப்பாற்கடலிலே வந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே நித்யமாகக்கண்வளருகையாலே நமக்கு ப்ரகாஶிதமான ஸ்ரீஸம்ஶ்லேஷ ஸந்நிவேசாதிசயத்தை யுடையவனை யென்றபடி. எனது- தீயமான, உள்ளத்து- மநஸ்ஸினுடைய, அகத்தே- உள்ளே, மதியால்- ஸமீசீநஜ்ஞாநத்தால், வைத்தேன்- நிதிபோலே நிக்ஷேபித்துக்கொண்டேன், அறிந்துகொண்டே னென்றபடி. என்றும்- இனி ஸர்வதிநமும், எப்போதும்- ஸர்வக்ஷணத்திலும், எய் த்தே ஒழிவேனல்லேன்- விஶ்லேஷித்து விடுவேனல்லேன், எய்த்து- விஶ்லேஷித்து, ஏகாரம் வாக்யாலங்கா ரம், ஒருநாளும் ஒரு க்ஷணமும் விடேனென்றபடி. ॥கூ॥

மூ—சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனைத்திருமாலை* யடிச்சேர்வகைவண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முடிப்பான்சொன்ன ॥கக॥
வாயிரத்திப்பத்துஞ்சன்மம்* விடத்தேய்ந்தறநோக்குந்தன்கண்கள்சிவந்தே*

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—யவன்படியென் றறிந்துகொண்டேன், இதவன்படியானபின்பு அவனை நா ளொருநாளும் விடேனல ॥௰॥
லேனென்கிறார்.

(சுடர்ப்பாம்பணை) இத்திருவாய்மொழி [Grantha] வென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— [Grantha]யால்) [Grantha]த்துக்குத் [Grantha]மருளிச்செய்கிறார் (இதவன்படியி[Grantha]யால) ॥௰॥

நிகமனம்.

சன்மம்விடவி[Grantha]க்குத் [Grantha]மருளிச்செய்கிறார் ([Grantha]யால்) ॥கக॥

ஈ— சுடர்ப்பாம்பணை - தேஜிஷ்டனான திருவனந்தாழ்வானை [Grantha]மாகவுடையனை, நம்பரனை - நமக்கு[Grantha]பான, திருமாலை - ஸ்ரிய:பதியை. இதுக்குச் சொன்னவென்கிறத்தோடே [Grantha]. இத்திருவாய்மொழியிலே [Grantha] கருத்து. வண் - [Grantha]வர்களுக்கு [Grantha]மான, குருகூர் - திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், அடிச்சேர்வகை - திருவடிக ளிலே சேரும்படியை, முடிப்பான் - முடித்துக்கொள்ள [Grantha]புடையவராய், தமக்குநிறைவேற்றிக்கொள் ள [Grantha]யுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. சொன்னவாயிரத்து - அருளிச்செய்தவிஸ்ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டும், பாட்டுகளுக்கு [Grantha]ம் வகாரம், இத்திருவாய்மொ ழியானதென்றபடி. இதற்குநோக்குமென்கிறத்தோடே [Grantha]. சன்மம் - ஜந்மானது, [Grantha]மானதென் றபடி. அறத்தேய்ந்து - மிகவும்க்ஷயித்து, விட - விட்டுப்போம்படியாக, தன்கண்கள்சிவந்துநோக்கும் - [Grantha] த்தாலே தன்நேத்ரங்கள் [Grantha]ங்களாய்ப்பார்க்கும், தன்னுடைய [Grantha]த்தாலே நசிப்பிக் குமென்றபடி. இது [Grantha]மென்கை. ॥கக॥

[Grantha]

ஸ்ரீ:

[Grantha]

(இருத்தும்வியந்து).

[Grantha]
[Grantha]
[Grantha]
[Grantha] ॥கூஅ॥

([Grantha]) இருத்தும்வியந்தென்னையிக்[Grantha] - ஆஸ்ரிதர் [Grantha]த்தபடியே செய்யுமவனுகையாலும், ([Grantha]) பெருந்தாள்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான் - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ரக்ஷகனுகையாலும், ([Grantha]) அருள்தானினியானறியேனி[Grantha] - ஆஸ்ரிதர்க்கு [Grantha]த்தை க்காட்டினு மதிகமாக [Grantha]பண்ணுமவனுகையாலும், [Grantha] - தான் ஆஸ்ரித[Grantha]த்திலேயிருந்து [Grantha]பண்ணுமதுவே தனக்கு [Grantha]மாக வெண்ணுமவனுகையாலும், ([Grantha]) அயனமரர்க்கரியேறெனதம்மான் - அயர்வறுமமரர்களுக்கு அதிபதியானதான் [Grantha]னைக்கொ ண்டு [Grantha]வர்களோடே பொருந்தியிருக்கையாலும், ([Grantha]) திகழுமணிக்குன்றமொன்றே யொத்துநின்றான் - [Grantha]மான [Grantha]தமபோலேயிருக்கிற திருமேனியையுடை யவனுகையாலும், ([Grantha]) பொருள்மற்றெனக்கி[Grantha] - ஆஸ்ரிதர்க்கு [Grantha] வல்லவனுகையாலும், ([Grantha]) செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திரு ந்த் [Grantha]த்தோடே பாஸ்ரித[Grantha]த்திலேயிருக்கையாலும், ([Grantha])

ஈ— தா— வெறிதேயருள்செய்வர் செய்வார்கட்குகந்து - தனக்கு ஸாணீயராம்படியான ஸுக்ருதிகளிடத்திலே யவிஹிதமாகவந்து க்ருபைபண்ணுமவனுகையாலும், (ஸ்வாநாம்ஸித்தாநவாயாஸ) மன்னவைத்தேன்மதியாலே - வைத்தேன்மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே - ஸூரிகளுடைய ஸந்நிதிஸாந்நித்யத்தாலே யவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில்நின்றும் பேரமாட்டாமையாலும், எம்பெருமான் ஸூரிகளோடேகலந்து அவர்கள் ஹ்ருதயத்திலே தானே நிரதனாயிருக்கிறானென்று 'இருந்தும்வியந்து' என்கிற திருவாய்மொழியிலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥கூஅ॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— கண்கள்சிவந்து பெரியவாய் வாயுஞ்சிவந்து கனிந் துள்ளே* வெண்பலிலகுசுடரிலகு விலகு மகரகுண்டலத்தன்*

ஆ—(கண்கள்சிவந்து) என்னோடேஸம்ஶ்லேஷித்த ஸம்ஶ்லேஷத்தினுடைய ஶ்லேஷாமோகத்தனுடைய நிரவயிகமான வழகைக்காட்டி என்னைவஶீகரித்துக்கொண் டென்னுள்ளே யிருந்தருளினானென்கிறார். ॥க॥

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— முதற்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயிருத்தியால்) அதில் நிரவயிகமானவழகையென்கிறவித்தாலே ஆழியானொருவனிருத்யம் ஸம்ருத்தமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

என்னைவஶீகரித்துக்கொண்டென்கிறவித்தாலே அடியேனென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. சிழ்த்திருவாய்மொழியிற்காட்டி யித்திருவாய்மொழிக்கு ஸமாஸேதமும்ஸங்கதியும் இரண்டரைப் பாட்டுக்குமேல் வ்யாக்யானத்திலேகண்டுகொள்வது. ॥க॥

ஶா— கண்கள் சிவந்து- மாயக்கூத்தனிலென்னோடு விஶ்லேஷத்தாலே விவர்ணங்களாயிருந்த திருக்கண்கள் இருத்தும் வியந்திலென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்ற ப்ரீதிஶயத்தாலே ஸாரணாராஜீவங்கள்போலே ஆதாம்ரங்களாய், பெரியவாய்- பெரியதுகளாய், என்னைக்கண்ட ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே உத்புல்லங்களாயென்றபடி. வாயுஞ்சிவந்து- திருக்கண்கள் மாத்ரமன்றிக்கே ஹஸிதவிகஸிதமான திவ்யாதரமும் ஸயிகாரணமாய், கனிந்து- பழுத்து, ஸத்ருஜ்ய ஸ்நிக்த கோமளமாயென்றபடி. உள்ளே- இந்த திவ்யாதரத்துக்குள்ளே, ஸகிரணீய திவ்யாதர காந்திப்ரவாஹச் சுழியிலே யகப்பட்டுள்ளே புகமாட்டாதே வெளியிலேநின்று பின்னையும் திருமுகத்தினொளியை யநுபவிக்கையில் ஸாவதாத்தாலே கையை நீட்டிக்காட்டுகிறார் உள்ளேயென்று. வெண்பல்- வெளுத்தமுகங்களுடைய, ஸஹிதவிஹாராரணமான திவ்யாதரத்துக்குப் வரஸாரமாம்படி முக்தாபலபங்க்திபோலேயிருந்துள்ள திருமுத்துக்களுடையவென்றபடி. இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, சுடர்- காந்தியையும், இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, கபோலமண்டலத்துக்கு நீராஜநாதீபங்கள்போலே விளங்காநின்றுள்ள வென்றபடி. விலகு-அஸ்யாநின்றுள்ள, ஹர்ஷவாரவஶ்ய வஸிஷ்ட்டதவநஸம்பந்தயா ஸம்ஶ்லிஷ்டங்களாகா நின்றுள்ளவென்றபடி. மகரகுண்டலத்தன்- மகரகுண்டலங்களையுடையவனை, குண்டலத்தையுடையவன் குண்டலத்தன், இலகுசுடர் ஸமூத்துக்கும் இலகு விலகுமகரகுண்டல ஸமூத்துக்கும் அம்ஶஸாரஸமா யதின்மேல் மதாபகாவ்யக்த்யம் பிறந்திருக்கிறது. வாயுஞ்சிவந்து கனிந்து விலகு மகரகுண்டலத்தை யுடையவனையென்று ஸம்பந்திக்கிறது. திருக்கண்கள் திருவாரங்கள் திருமுத்துக்கள் திரு மகரகுண்டலங்களென்றிப்படி சுற்றிலும்வர்ணிக்கிற விப்ரவர்ணவர்ணத்துக்கு ஹர்ஷாதிஶயத்துக்கு திவ்யகபோலங்களினுடைய காந்தியானது வர்ணிக்கைக்கு நிலமன்றென்று வ்யஞ்சிப்

மூ— கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியன்நான்குதோளன்குனிசார்ங்கன்* ஒண்சங்கதைவாளாழியான்ஒருவன் அடியேனுள்ளானே* ||க||

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளானண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான்* படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம்படியனல்லன்பரம்பரன்* கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்பதுன்பகழிநேர்மை*

ஆ—(அடியேனுள்ளான்) ஸமஸ்தவ்யாப்யமான வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனாய், நிரதிசயஸௌந்தர்யயுக்தனாய் ஸ்வாபாவிகமான ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை யுடையவனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் நிரபேக்ஷனாயிருந்து

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— அண்டத்தகத்தான் புறத்துள்ளான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தவ்யாப்யேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகேத்யாதியால்) ஒடியாவின்பப்பெருமையோன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதியால்) உணர்விலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனென்று) இவ்விசேஷணங்களால் ஸூசிதமானத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷனித்யாதியால்) இந்நதுவை

ஸ—பேக்ஷையிலே தாத்பர்யமென்று ஸ்வாபதேசம் அருளிச்செய்தருளுவர். 'நாசசிமாகளுக்கு மீனாதணிதங்கள் போலேயிருக்கிற திவ்யாபரணங்களைப் பாதத்துவணிக்கைக்கு நிலமன்றென்று கண்களசிவந்து பெரிய வாய்வாயுஞ்சிவந்து கனிந்துள்ளேவென்பவிலகுசுடரிலகுவிலகு மகரகுண்டலத்த" னென்று சுற்றடிகொள்வதென்று பரத்வதசாநத்திலே அருளிச்செய்தருளினாரிறே. கொண்டல்வண்ணன்- ஜலதவர்ணன், வர்ஷாகாலமேகம்போலே திருமேனியும்பபோது குளிர்ந்துகொடுத்ததென்று கருத்து. சுடர்முடியன் - காந்திமத்தான கிரீடத்தையுடையவனை, அவனுக்காயிராஜ்யம் ப்ரதிஷ்டிதமானதென்றே நீ ஸம்ப்ரோக்ஷித்த பின்பாகையாலே கிரீடமும்பபோது உஜ்ஜ்வலமாய்த்தென்றுகருத்து. நான்குதோளன்- சதுர்புஜனை, என்னையணைத்தபின்பு திருத்தோள்கள் மேலேவளர்ந்த மாய்த்தென்றுகருத்து. குனிசார்ங்கன்- நம்ரமாயிருந்துள்ள ஸ்ரீசார்ங்கத்தையுடையவனை, வீரர்கள்கையில வில்லு ஸஜ்யமல்லாதபோதும நம்ரமாயேயிருக்குமிறே. "திவ்யாஸ்த்ரவாஸித தநுர்தந" மென்கிறபடியே மேகசாபம்போலே யிவைசிலவாபரணங்களிருக்கும்படி யென்றுகருத்து. ஒண்சங்கு- ஒள்ளியசங்கு, ஸ்வ நீலமநதமான திருமேனிக்கு ஸாரத சந்த்ரமண்டலம்போலே அலங்காரமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யென்றபடி. சங்குகதை யென்கிறவிடத்தில் ஸந்தியில் வகாரலோபாகாரங்கள சாந்தஸங்களாய் சங்கதையென்று கிடக்கிறது. கதை- மதை, கௌமோதகீ என்றபடி. வாள்- ஸ்ரீநந்தகம், ஆழி ஸுதர்சநம், ஏதேஷாம் த்வந்த்வ:, அதின்மேல் மத்வர்த்தீயமாய் ஒண்சங்கதை வாளாழியா னென்றிருக்கிறது, இவைகளை யுடையவனை யென்றபடி. ஒருவன்- அத்விதீயன், இந்த லாவண்யத்தாலே 'ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மத:' என்றபடி திரமேதனவன், அடியேனுள்ளான்- இவ்வழகுக்குத்தோற்று பரவசனாய் "தாஸ்யம்ஸாஸ்யவதாநாதமேஷதமஸா" என்கிறபடியே அடிமைப்பட்டவனை யென்னுடைய மநஸ்ஸிலே யிராநின்றான், உள்ளம்- மநஸ்ஸு, உள்ளேயிருக்குமவன்- உள்ளான். ||க||

அண்டத்தகத்தான் — அண்டாந்தர்கதனை, அகம் - உள்ளு, அகத்திலிருக்குமவன் அகத்தான். அண்டாந்தர்கதபதார்த்தங்களுக்கு நியந்தாவானவென்றபடி. புறத்துள்ளான்- அண்டபஹிர்ஸ்தித்தங்களுக்கும் நியந்தாவென்றபடி. அவ்யக்தமஹதஹங்காராதிகளுக்கு மாநதாவான என்றபடி. இதுபடியேயென்று - இது ஸத்ருசமென்று, ஏ என்றது அவதாரணம். உரைக்கலாம்படியனல்லன் — சொல்லலாம்படியிருக்குமவனல்லாதவனை, ஸத்ருசரஹிதனை வென்றபடி. பரம்பரன்- பரமேஸ்வரனை, அதிகரஹிதனை வென்றபடி. கடிசேர் - புதுமையோடேகூடின, கடியென்றுபுதுமை, அபிநவமான வென்றபடி. நாற்றத்துள் - பரிமளத்திலே, ஆலை யென்றுதேன், அதிசயாகர வாஸதபரிமளத்திலே யென்றபடி. ஆலை — தேன், தேனுக்கு ஆலையென்றுபெயர். இன்ப - ரஸத்தினுடைய, வாஸதபரிமளத்திலும் தேனிலுமுள்ள ரஸத்தினுடையவென்றபடி. தேன்பரிமளபோக்யதையாலவரும ரஸத்தினுடையவென்கை. இதுக்கு நேர்மையென்கிறதோடே அந்வயம். துன்பக்கழி- துக்கம்கழிந்ததான,

மூ—ஒடியா இன்பப்பெருமையோன் உணர்விலும்பரொருவனை* உணர்விலும்பரொருவனை அவனதருளால் உறற்பொருட்டென்* உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன் அதுவுமவனது இன்னருளே* ௩௨.

ஆ—வைத்து என்னுடைய நிகர்ஷத்தையும் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையு மநுஸந்தித்து தன்னோடு கலந்து பரிமாறுகைக்கு நானீடல்லேனென்று அகலுகிறேனென்னும் மஹாபத்தாலே யென்னால் தன்னைவிட முடியாததொரு படி தன்னழகைக்காட்டிக்கொண்டு என்னுள்ளேயிருந்தருளுகையன்றியே என்னுடம்பினுள்ளேயும் புகுந்தருளினானென்கிறார். ௩௨.

(உணர்விலும்பர்) இப்படியெம்பெருமான் செய்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்? என்னிவ்வாத்மாவே காரணமாகச்செய்தருளினான், அதுதானென்னாலே வந்ததொன்றன்று, அதுவுமவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே

இ—த்தென்கிறதற்குப்புகுந்தருளினானென்கிறதோடே யந்வயம். இத்தனை ஸவிசேஷணனானவன் அடியேனுள்ளானுடலுள்ளானென்கிற வித்தனை ஸம்ஸ்லேஷிப்பது க்ருதஜ்ஞதையுண்டானாலல்லது கூடாமையாலே அடியேனிதாதிவாக்யத்தில் ஸம்சேஷிக்கிற வர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதாதிருபடி யென்னுமளவாலே) அடியேனுள்ளானென்று கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதிக்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகையிதாதியன்றியேயென்னுமளவாலே) இதுவேபாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஆயிற்று. ௩௨.

✻ மூன்றாம்பாட்டு ✻

என்நெஞ்சிலிருந்தருளினானென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யர்த்தம் வாநராநந்யன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) இருத்தினேனிதாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிலிதாதியால்) அதுவுமிதாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுதானிதாதியால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலேவெறிதே

ஸ—துன்பம்- து:க்கம், [illegible] நிஷ்ப்ரஸங்கமானவென்றபடி. நேர்மை- ஸாரஸம்பேவி ருக்கிற, [illegible] நிஷ்ப்ரஸவாஸம்போவிருக்கிறவென்றபடி. இது பெருமைக்கு விசேஷணம். ஒடியா- ஒடியாததான, ஹ்ராஸமல்லாததானவென்றபடி. நித்யமானவென்கை. இன்பப்பெருமையோன்- ஆநந்தோத்கர்ஷத்தையுடையவனான, பெருமையுடையவன் பெருமையோன், உணர்வில்- ஜ்ஞாநத்தில், உம்பரொருவன்- உபரிஸ்திதர்க்குள்ளே அத்விதீயன், ஸர்வஜ்ஞத்திலே நித்யஸூரிகளைக்காட்டிலும் அதிகனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. இவனுடையஜ்ஞாநம் அநந்யாயீநமிறே. அடியேனுள்ளான்- என்னுள்ளிராநின்றான், இப்படி ஸர்வப்ரகார விலக்ஷணனானவன் கிடீர்! என்பக்கலாஸக்தியாலே என்நெஞ்சிலேவந்திருந்தருளினானென்று பாவதாத்பர்யம். உடலுள்ளான்- அவ்வளவன்றிக்கே என்னுடையஶரீரத்திலும் இராநின்றானிதென்னவாஶ்சர்யமென்றபடி. உடல்- ஶரீரம், என்னுள்ளென்றுசொல்லாதே அடியேனுள்ளானென்றருளிச்செய்கையால் ப்ரத்யக்ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளிற்காட்டில் ஶேஷத்வமேயஸ்ஸாதாரணமாயிருக்கை [illegible] நித்யநிரவதிக ஸாரதம நிரதிஶயகல்யாணமான ஸ்வரூபநிரூபகதர்மமாகையாலிவ்வாத்மாவை யெப்போதும் அடியேனென்றே அநுஸந்திக்கவேணுமென்றதாயிற்று. ௩௨.

உணர்வில்- ஜ்ஞாநத்தில், உம்பர்- உபரிஸ்திதர்களுக்கும், ஜ்ஞாநவத்தாக ஸர்வஜ்ஞரான நித்யஸூரிகளுக்குமென்றபடி. ஒருவனை- அத்விதீயனை, அவர்களுக்கு நிர்வாஹகதயா ப்ரதாநனானவனை யென்றபடி. இத்தால் ஸ்வாபாவிகாகாரஞ்சொன்னபடி. "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன் கூடுவதென்று கொலோ" வென்றிறேயிவர் ப்ரார்த்தித்தது. அவனதருளால்- ததீயக்ருபையாலே, ஸ்ரீவைகுண்டமவன் க்ருபை யென்றபடி. உறல் பொருட்டு- கிட்டுகிறத்தின் பொருட்டு, உறல்- கிட்டுகை, ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவென்றபடி. என்னுணர்வினுள்ளே- என்னுடைய ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே, ஹ்ருதயஜ்ஞாநத்துக்குள்ளேயென்றபடி. இருத்தினேன்- ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக் கொண்டேன், மிகவும்நிறுத்தினேனென்றபடி. 'என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீழிருத்தியென்றருத்தி' த்தென்று கீழ்த்தாமருளிச்செய்தபடியை யிங்கே யநுவதிக்கிறதென்கையுமிதனாலேயாலே யென்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேனென்கிறதற்கு இருத்தினேனென்று பொருளாகை உசிதம். அது வும்- இந்த ஐஶ்வர்யதானும், அவனது- ததீயமான, இன்னருளே- ஸௌஹார்த்தமான க்ருபையே, "க்ருபா

மூ— யுணர்வுமுயிருமுடம்புமற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயா* முணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறியானுந்தானா யொழிந்தானே* ॥௯॥

ஆ— வந்ததென்றுகொண்டு இப்படி "இருத்தும்வியந்திற்"சொன்ன பொருளைய நுஸந்தித்துப் பின்னையும் இவ்வளவோ அவனெனக்குச் செய்தருளிற்று, ப்ருத்யஸம்ஶ்லேஷஜந்யஸுகமாநத் தன்னுடைய ஸௌந்த்ரிய விஶேஷத்தாலே யென்னைஸ்வீகரித்துவைத்ததுவும் போராமே யென்னோடேபண்ணின ஸம்ஶ்லேஷத்து க்கு, ஸமம்வருகிறதென்னுமஸபத்தாலே ஒன்றையெனக்குச் செய்யவொண்ணாததொருபடி ஸஹஜஸுகவிஶி

இ— யருள்செய்வாரென்றதும் தம்முடைய ஊர்த்வஸ்வபாவங்களும் தந்த்ரங்களென்று கருத்தாலே என்று ஸங்கதமாயிற்று. அவனுக்குத்தன்பக்கலுள்ள ஸ்நிக்தததை யநுஸந்திக்கிறப்ரகரணத்திலே யானுந்தானாயென்று ஸ்வஸ்வரூபஸ்வ ஸ்வரூபப்ரகாரகத்தை ஸ்வஸந்திக்கை யஸம்மத மன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருத்தும்வியந்திருச்சி ஜ்ஞாநாக்யத்தாலே) ஸ்வாஸநித்து ப்பின்னையுமென்கிறதற்கு ஜ்ஞாநாக்யத்தில் கிரியையோடேயன்வயம். ஸ்வஹாஸ:, நிரவத்ய நிரதிஶயஸு ஸ்வரூப ஸ்வரூப ஸ்வப்ரகாஶமான ஸஹஜஸம்பத்தைக்கொண்டு வாசிவாசுதேவன் இருத்தும்வியந்திலே ஆழ் வாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றுப் பெறுப்பேறுபெற்றானாகத் தான் ஸந்தோஷிக்கிறதாகச் செய்தே "சிறி யேனுடைச்சிந்தையுள்" ளென்று ஆழ்வார் தம்முடையநிகர்ஷத்தை யநுஸந்தித்தவாறே வகிதனைப் வளவே மூலகிற்படியே யிவர்நம்மை உத்க்ருஷ்டராயும் தம்மை நிக்ருஷ்டராயும் ஸ்வாநுஸந்தித்துத் தாம்யோக்யரன்றெ ன்று நம்மோடுஸம்ஶ்லேஷத்தைத் தவிரநினைத்தா(ரா)ரோ என்செய்யக்கடவோமென்று விஷித்தருளி, இவர்தம் மையகலநினைப்பதும் ஸ்வாதிபாக ஸ்வீகாரகநிஷ்டைபவாஸநாவி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிஶேஷ ஸாமாந்ய நவித்யாதிதோஷ ஸஹஸ்ரதூஷிதமான ஸ்வஸ்வரூப நித்யநிரவத்ய கல்யாணகுணரானநமக்கு யோக்யமன்றென்கிற விவருடையபவ்யஸியாலே வருகிறதாகையாலிதை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று பார் த்தருளி இவருடைய ஸ்வஸ்வரூபத்துக்குள்ள நைஸர்கிகஸம்பந்தத்தையும் தம்மோடொழிக்கவொ ண்ணாத ஸ்வாமிஸம்பந்தத்தையு மிவர்திருவுள்ளத்திலே ஸ்படிகமணிஸந்நிதியைப்போலே ப்ரகாஶி ப்பித்தருள, அவற்றைக்கண்டு நிரதிஶயப்ரீதியுக்தராய் ரத்நகாஞ்சநந்யாயத்தாலும் நிஸர்கஸித்தஸா மாந்ய நிவர்த்தகாரக விஶேஷந்யாயத்தாலும் ஸ்வஸ்வரூபதாதாக்களுடைய ஸ்வஸ்வரூபத்தை ஸ்வாநு ஸந்திக்கைக்காக வவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களையும் நித்யநிஷ்கிநிரவத்ய ஜ்ஞாநாநந்தவைலக்ஷண்யத் தையும் ஸ்வஸ்வரூபகுண ஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவ லக்ஷணஸௌஶீல்யகுணத்தையு மிரண்டரைப்பாட்டாலே

ஈ— வேவவ்ருத" மென்னுமாப்போலேகாரணகாரணபொரஹெத்வாவகாரம்.அவனுடையக்ருபையாலே வந்ததென்றபடி. ஸ்வகாரணத்தாலென்னாலே வந்ததன்றென்கை. உணர்வு- ஜ்ஞாநமும், வைஷயிகஜ்ஞாந முமென்றபடி. உயிரும்- வஞ்ஞப்ருதிப்ராணனும், உடம்பும்- ப்ராக்ருதஶரீரமும, மற்றுலப்பிலனவும்- மற் முள்ள ஸ்நதவதாதங்களும், உலப்பு- ஸுகம், உலப்பிலன- ஸுகங்கள், ஸமிதேந்த்ரியஜ்ஞாநஹங்கார ஙிகளும், பழுதேயாமுணர்வை- வ்யர்த்தங்களேயாயிருக்குமென்கிற ஜ்ஞாநத்தை, வாஸ்தவங்களன் றென்கிற ஜ்ஞாநத்தையென்றபடி. பெற- ஜ்ஞஶரீரகனை தானடையும்படி, ஸ்வஶரீரஸம்பந்தாதா தா னடையும்படியென்கை. ஊர்ந்து- நடந்து, வ்யாவரித்தென்றபடி. இறவேறி- முடியப்போய், இறக்கை- முடிகை, ப்ராக்ருதப்ராக்ருதவஸ்துக்கள் வாஸ்தவங்களல்லாமையை யறிவிப்பித்ததோடு மன்றிக் கே மேலுமேறிப்போயென்றபடி. அதாவது:— ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனை ஸ்வஸ்வரூபனுடைய ஸாக்ஷா த்காரவையமாக வ்யாவரித்தென்றபடி. தாம் ஸ்வஸாக்ஷாத்காரம்பெற்றபடியை யருளிச்செய்யவந்த வர் ஸாக்ஷாத்வை. வஸ்துதாவ்யக்திவிஶேஷணமாகத், தாம்காண்கையாலே "ஸஹஜாநந்த" மென்கிற கணக்கிலே ஸாத்விகப்ரஸக்தை ஸ்வவிஶேஷ்யஸம்பந்த ப்ராதாந்யமாக நிர்தேசிக்கிறாகையாலே யிவ்வக்யத்துக்கு ஸ்வஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரஸம் ஸ்ததஸம்பாதிதமென்கையிலே தாத்பர்யம். இறேபெற வூர்ந்தென்றதுக்கு மிப்படிதாத்பர்யங்கண்டுகொள்வது. யானும்- ஸ்வஸம்பந்தியும், தானாயொழிந்தா ன்- தானாய்விட்டான், நான்தனக்கவ்யக்திவிஶேஷணமாகையாலே ஜ்ஞாதாவும் ஸ்வஸ்வரூபமாகையா லே ஸஹஸம்பந்தியும் தானேயாய்விட்டானென்றபடி.

௯.

மூ— யானுந்தானாயொழிந்தானையாதுமவர்க்குமுன்னோனைத்* தானுஞ்சிவனும்பிரமனுமாகிப்பணைத்ததனி

ஆ— ஏனை தானே அஹம்ஶப்தவாச்யனென்று தோற்றும்படி தன்னைக்குறித்திவ்வாத்மாவுக்குண்டான நிரவதிகாதிஶயமாய் ஸாக்ஷாத்காரரூபமாயிருந்த ஶேஷத்வைகரஸஜ்ஞானத்தையுந் தந்தருளினனென்கிறார். ௩

(யானும்) நான் அஹமர்த்தமென்றுகொண்டென்னுடைய விஜ்ஞானரூபமாகத் தன்னையெனக்ககலவொண்ணாதபடி தன்னைக்குறித்திவ்வாத்மா ஶேஷபூதனென்னுமிடத்தைக் காட்டித்தந்தருளுகையன்றியே தன்திருவடிகளை நானே யகல்வேனல்லேனென்றிருக்கும்படியாக ஸ்வஶேஷத்வைகரஸமான இவ்வாத்மா ஸ்வரூபாதி திவ்யரூபணம்போலே யிருக்குமென்னுமிடத்தையுங் காட்டித் தந்தருளினார்.

இ— அநுஸந்தித்துப்பின்பு அநந்யார்ஹமான ஸ்வாத்மஸ்வரூபத்தை அநேகம்பாட்டுக்களாலே அநுஸந்திப்பதாகவும் அதுதன்னாலே இவனுடையவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ப்ரகாஶநப்ரயோஜனத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிப்பதாகவும் உபக்ரமித்து ஆத்மாவுக்கு ஸாரதமமான ஶேஷத்வைகஸ்வரூபத்தை முற்பட அநுஸந்தித்து அவனுடைய ஔதார்யத்தைக் கொண்டாடுகிறாரென்று திருவுள்ளம். இத்தாலிதிருவாய்மொழிக்கு "ஸ்வாத்மஸ்வரூபகடகத்வம்" என்கிறஸங்கதி ப்ரதிபாத்யமென்று ஸித்தமாயிற்று. அதனாலே என்கிறதற்கும் ஒண்ணாதொருபடி என்கிறதற்கும் தந்தருளினனென்கிறதோடே அந்வயம். தன்னை ஶேஷமென்றறிந்தால் ஶேஷிக்குத்தான் அயோக்யனென்றுநினைக்கையும் ஶேஷியைவிட்டகலநினைக்கையும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் முதலானவை யொன்றுஞ் செய்யவொண்ணாதிறே. தன்னைக்குறித்தென்கிறதற்கு ஶேஷத்வைகரஸமென்கிறதோடே அந்வயம். உண்டானவென்றது- ஸ்வாபாவிகமானவென்றபடி. இவ்வவதாரிகாக்ரமத்திலே பாட்டினுத்தரார்த்தினர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். அஹம்ஶப்தார்த்தாதியாலே யானுந் தானாயென்கிறதின் அபிப்ராயமும் நிரவதிகாதிஶயமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாதத்தில் அபிப்ராயமும் ஸாக்ஷாதாதியாலே இறவேறியென்கிறதின் தாத்பர்யமும் ஶேஷத்வாதியாலே யானுந் தானாயென்கிறதின் தாத்பர்யமும் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. ௩

* நாலாம்பாட்டு *

யானுந்தானாயொழிந்தானையென்கிற அநந்தரவாக்யத்துக்கு ப்ரயோஜனங்காட்டுகைக்காக அதைவிவரிக்கிறார் (நானித்யாதிதந்தருளுகையன்றியேயென்னுமளவாலே) தந்தருளுகை ஶாஸ்த்ரமன்றியேயென்றபடி. தாமநந்தரென்றகலாமைக்கு ஶேஷத்வதிற்காட்டில் அபிகோவபோதி இவ்வாத்மாவினுடைய ஸமஸ்தஶேஷத்வமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கை யிவ்வநந்தரவாக்யத்துக்கு ப்ரயோஜனமென்றதாயிற்று. இதுவே யிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதிஶேஷாவாக்ய ஶேஷத்தாலே) அதில் ஸ்வஶேஷத்வைகரஸமென்றது- நின்றவொன்றையென்கிற ஜீவவிஷயவாக்யத்துக்குத் தனிமுதலையென்கிறதோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே யிவனுக்குஉசித்த வாகாரத்தைச்சொன்னபடி. தேஹனும்பாலுமித்யாதியாலே ஸாத்ருஶ்யமருளிச்செய்கிறவிடத்தில இன்னார்க்கென்றுவிஶேஷியாமையாலே ஸர்வஶரீரனுக்குங்கூட ஸாத்ருஶ்யம்விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (நமுவாமேரத்யாதியால்) காட்டித்தந்தருளினனென்றது- உணர்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. நின்றவொன்றையென்கிறது ஜீவரமன்றிக்கே திவ்யாத்மஸ்வரூபவாமனோலோவென்னில்? தானாயொழிந்தானை யவர்க்கும்முன்னோனையென்று உபக்ரமத்திலே வாக்யார்த்தப்ரயோஜனத்துக்கநந்தரமாக ப்ரயோஜிக்கையாலே இச்ஶப்தம் தத்ருதி

ப— யானுந்தானாயொழிந்தானை- உக்தப்ரகாரகதயா அஹம்ஶப்தவாச்யனும் தானேயாய்விட்டவனை, யாதும்- ஸர்வசேதநங்களுக்கும், யவர்க்கும்- ஸர்வசேதநருக்கும், முன்னோனை- பூர்வபாவியான, 'ஸர்வஷ்டி' ஸர்வசேதநாசேதந காரணபூதனை யென்றபடி. தானும் சிவனும் பிரமனுமாகி- 'விஷ்ணு' வதாரரூபனான தானும் சிவனும் ப்ரஹ்மாவுமாய், பணைத்த- களைத்தவனை, பஹுஶாகனென் றென்றபடி. காரணதசையில் நாமரூப விபாகாநர்ஹதயா ஏகரூபனான தான் ஸ்ருஷ்டிகாலம் 'வந்தமாறே, விஷ்ணு' திவ்யஸம்ஹநவிஶேஷயாக்ஷனும் ஏகேகவஶ்யாவதி ஶரீரகனும் விஶிஷ்டனென்கை. தனிமுதலை- அத்விதீய காரணபூதனை, ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிவாயுஞ் ஸம்ஹாரமேகத்தை ஸ்வதந்த்ரன்

மூ—முதலைத்: தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்தென்* னூனிலுயிரிலுணர்வினினின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனே* ॥ ௫॥

ஆ—னென்கிறார். ॥ ௪॥

‘உணர்வுமுழு நலம்பும்’’ என்று தொடங்கி நாலாம்பாட்டளவும் ஸ்வநிதாந்த்யமாய் நிலைஸஹத்தை ஸௌலப்யத்தமாகப் பணிக்கொண்டுபோந்தது, இனி பின்னிலைஸமும் ஸ்வஸௌலப்யமேயாகிறது.

இ— ஸர்வஸ்வாமியாக வேண்டுகையால பானுந்தானுமென்று ப்ரஸித்தமான ப்ரத்யக்ஷவ்விஷயங்களோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே சகலப்ரகாரகவஸ்து வென்றுகருத்து. இங்ஙனன்றிக்கே இது கேவலநிவ்ருத்தஸ்வரூபமாகில் மன்னகடலமற பாட்டிற் போலே இங்கேயும் ஸாம்யமாக நிஷேதிக்கலாமிறே. ஆனாலும் உணர்வில் நின்றவென்கிறவளவும் நிவ்ருத்தஸ்வரூபமாய் ஒன்றையென்கிறமேல்வடி மொன்றுமாத்திரம் ஜீவஶரீரகவஸ்துதாமாகலாமே யென்னில்? அப்போது “பானுந்தானுமொழிந்தானே” யென்கிறதைக்கொண்டு ஸமநாகிடாம. தேனும் பாலுமித்யாதிகளான நிம்வஷங்களோடேகூட விபவஷமும் ஜீவஶரீரகவஸ்துவா மென்னுமபேக்ஷத்திலும் இப்ஸமநாக்ஷ தாமுமன்றோவென்னில்? வஸ்துப்ரகாரஸ்தமஸாத்தாவினுடைய நிரதிஶய ஸாம்யத்திலே வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே ஸமநாக்ஷியில்லையென்று திருவுள்ளம். ॥ ௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

மேற்பாட்டுக்களில் நிஷேதங்களில் ஸாம்யமன்றிக்கே கேவலநவஸம்ஸங்களாயே யிருக்கையாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ந்யாய வழிபாமைபாவிவை ஸௌலப்யங்களாகக்கூடாதே ஜீவாத்மஸ்வரூபஸ்வதாவரங்களென்னில் ஜீவஶரீரகவஸ்துதாநாமவ ப்ரகாரணத்துக்கு இப்பாட்டுகள் சேராதொழியுமேயென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (உணர்வுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுகளிலும் நிஷேதம் ஸௌலப்யமானாலும் தாத்பர்யம் ஸௌலப்யமின்றிக்கே ஸுத்ஸோத்ததிலேபாகையால் ப்ரகாரணத்துக்கு இவைசேராமையில்லையென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டில் நிஷேதித்தது ஸ்வதேஶஷதைக ரஸகவாஸமாஸம்யாநாதம்ஸமாகையாலே மேல் விஶேஷலக்ஷண்யாகாரங்களை ஸநாஸம்யிகுபீடத்தில் அப்படி நிஷேதித்தது மநவெக்ஷிதமென்றுகருத்து. வடாதிவிஷயத்தில் ஶாகநீஹாரிஶப்தங்கள்போலே வஸ்துவிஷயத்தில வேதநாவேதநவாதிஶப்தங்களெல்லாம் வெவக்ஷிகநிஷேதங்களாகையாலே யதாவிவக்ஷம் நிஷேதிக்கக்குறையில்லை,

ஸ— வென்றபடி. இங்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதி வைதாக்யத்தைச் சொன்னது; ஸமஸ்தசேதநர்களுக்கும் விஶேஷித்து அவர்களில் ப்ரயாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் அவர்களுடைய ஐஶ்வர்யாநுஸமாக ப்ராக்ருதமான வெஶ்யதாரகத்வத்தைக் கொடுத்துநடத்துகிறவன், அங்ஙனன்றிக்கே; எனையொருவனையும் விஶேஷண கடாக்ஷித்து நான் தன்னோடு ஸாயுஜ்யனென்கிற ஶஶாவிஸவத்தையும் எனக்குங்கூட நிரதிஶயமொஹனென்கிற கல்யாணகுணத்தையு மெனக்குக்காட்டித்தந்தருளினனென்கைக்காக. தேனும்பாலும்- ஶர்வவும் க்ஷீரமும், கன்னலும்- இக்ஷுவிகாரமும், ஸாம்யமுமென்றபடி. அமுதுமாகி- அம்ருதமுமாய், தித்தித்து- ரஸித்து, ஸதத ஸொரஸ்யமாயென்று வடதாத்பர்யம். இன்னார்க்கென்று விஶேஷியாமையாலே ஸம்ஸாரனுக்குங்கூட ஸொரஸ்யமென்றபடி. இவ்வாக்யம் “ஸஹாமே ஶஹஶஹ” மென்கிற ஶ்ருதியினுடைய ஶுதநிஹ்வரீகஹ வாக்யத்துக்கு விவரணமாயிருக்கிறது. இதற்குநின்றவென்கிறதோடே அந்வயம். என்னுனில்- என்னுடைய ஶரீரத்திலே, ஊன்- மாம்ஸம், இங்கே ஶரீரவாசம். உயிரில்- ப்ராணனுக்குள்ளே, உணர்வினில்- புத்தியிலே, யதாவஸ்த ஜ்ஞாநத்திலேயென்றபடி. நின்ற- ஸம்பந்தித்திருக்குமதான, இங்கு ஊனில் உயிரிலென்று ஶரீர ப்ராணங்களைச் சொல்லுகையாலும் மேல் நின்றவொன்றை யென்று விஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகையாலும் நடுவே உணர்விலென்று ஜ்ஞாநஸமாநமான ஶப்தாதிகளைச்சொல்லுகிறதென்று தோற்றுமாயிருக்கும். இதுமேல்பாட்டில் ஶரீர ப்ராணாதி ஶப்தாதிகளுக்கும் அதிஶயமென்று அருளிச்செய்ததற்கும் சேரும். ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, ப்ரத்யக்ஷதமஸ்வரூபத்தையென்றபடி. ஸர்வப்ரகாரகவஸ்துவென்கை. உணர்ந்தேனே- அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே கண்டுகொண்டேனே. ॥ ௫॥

மூ — நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுண்ணேர்மையதுவிதுவென்* றொன்றுமொருவர்க்குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது* சென்றுசென்றுபரம்பரமாயாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று* நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங்கடந்ததே* ॥ ரு ॥

ஆ — (நின்றவொன்றை) இப்படி யெம்பெருமானுடைய காருண்யத்தாலே என்னால் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாய் ப்ரக்ருதிஸம்ஸர்க்கரஹிதமாய் தேஹேந்த்ரியமநோபுத்திவ்யதிரிக்த ஸ்வபாவவிஷயாத்மவ ஸ்தாவிலக்ஷணமாய் தத்ஸ்வபாவமாத்ர ஸஹிதமாயிருந்த விவிக்தாத்மவஸ்துவைத் தொருவர்க்கறிகையுமரிது யோகத்தினாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கையுமரிதென்கிறார். ॥ ரு ॥

இ — தமக்கு ஸ்வஸ்வரூபமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ப்ரஸ்துதமான ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தினுடைய தௌர்லப்யத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகாட்டுகைக்காக (இப்படியென்கிற ஸூத்ரம்) உணர்ந்தேனுக் கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) சென்றுசென்று பரம்பரமா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) இவ்வாக்யத்தில் ஸ்வரூப ப்ராணரூப ஜ்ஞாநரூபங்களிறகாட்டில வைலக்ஷண்யஞ் சொல்லுகிறதேயாகிலும் அவற்றில் வஸ்தாவிலக்ஷணத்வமும் ஸஹிதமாகையால் தத்வைலக்ஷண்யமும் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. யாதுமின்றியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸ்வபாவேத்யாதியால்) ஒன்றுமொருவர்க்குணரலாகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கித்யாதியால்) காண்பதரிதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யோகத்தினாலே இத்யாதியால்) ॥ ரு ॥

✻ ஆறாம்பாட்டு ✻

ஸ்வாத்மாவினுடைய ஸம்ஸ்லேஷத்தை யநுபவியாநின்றுகொண்டு அம்ஶத்தாலே அவனுடைய ஔதார்யத்தை வ்யஞ்ஜிப்பியாநிற்கிறவிவ ரிப்பாட்டிலே பசையறுவித்யாதியாலே வைராக்யமுண்டானால் மோக்ஷமுண்டென்றுப் படிபேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக

மூ — நின்ற- ஸ்திரமான, தேஹேந்த்ரிய மநஃப்ராணங்களழியும்போது மழியாதே ஸ்திரமாயிவற்றுக்கு நியந்தாவாய் நின்றவென்றபடி. ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, வசிஷ்டாத்மவஸ்துவைத் தென்றபடி. உணர்ந்தேனுக்கு- ஸர்வேஶ்வரன் காருண்யத்தாலே யறிந்தவெனக்கு, இதுக்கொருவர்க்கு முணரலாகா வென்கிற தோடவயம் என்பாசிக்கு இதொருவர்க்கு மறியப்போகாதென்றே தோற்றுகிறதென்று தாத்பர்யம். அது தின்- அந்த ஆத்மவஸ்துவத்தினுடைய, நுண்- அதிஸூக்ஷ்மமான, உபாஸமான வென்றபடி. நேர்மை- வைலக்ஷண்யமானது, ஒன்றும்- ஏதேஷத்தும், ஒருவர்க்கும்- எத்தனையேனும் அதிஶயிதஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கும், அது இதுவென்று ஹேதுஸம்வதநமென்று, அதீதவஸ்துஸஜாதீயமென்றுதல் வதநஸஜாதீயமென்றுதல் என்றபடி. உணரலாகாது- ஜ்ஞாதும் ஶக்யமன்று, ஶ்ரவணமநநங்களா லறியப்போகாதென்றபடி. உணர்ந்து- ஶ்ரவணமநநங்களாலே கஷ்டப்பட்டு அறிந்து, மேலும்- ஸமாதிவிஷயமாக ஆத்மஜ்ஞன வளவிலும், காண்பு- ஸாக்ஷாத்கரிக்கை, அரிது- அரியது, அஶக்யமென்றபடி. நீரறிந்தபடி தானேதென்னில், சென்றுசென்று- போய்போய், ஸ்வரூபப்ராணரூப ஜ்ஞாநரூபங்களையெல்லாம் அதிக்ரமித்தானதென்றபடி, பரம்பரமாய்- வஸ்துவஸ்துஸாதநவஸ்துஸாதநங்களான, ப்ராணரூப ஜ்ஞாநரூபங்களைக் காட்டிலும் அவையெல்லாவற்றையு மதிக்ரமித்திருந்துள்ள அத்யந்தஸ்வரூபமாய் அவையொன்று மின்றிக்கே ஸ்வபாவங்களையுடைத்தாயென்று பர்யவஸாநம். யாதுமின்றி- அவற்றினுடைய ஸ்வபாவங்களொன்று மின்றிக்கே, விகாரஜந்யாதிக ளொன்றுமின்றிக்கே யென்றபடி தேய்ந்து- அதிஸூக்ஷ்மமாய், அற்று- அவற்றோடு ஸம்பந்தமற்று- ஸ்வஸ்வரூபஸ்வபாவத்வைலக்ஷண்யமாய் என்றபடி. நன்றுதீதென்று- நல்லது பொல்லாதென்று, அறிவு- அறிகைக்கு, அரிதாய்- அஶக்யமாய், ஸுகதுக்காதிகளைப்போலே ஹேயோபாதேயமென்று நிரூபிக்கலாகாமைப்போலே மயூராண்டவஸ்துக்களை யிட்டு ஶோபநம் அஶோபநம் என்று நிரூபிக்க அஶக்யமாயென்றபடி. நன்றாய் கல்யாணதமமாய், ஆநந்தஸ்வபாவமான ஸுவிலக்ஷண மோக்யமாயென்றபடி. ஞானங்கடந்தது- ஜ்ஞாநத்தையதிக்ரமித்தது, ப்ராக்ருதவைஷயிக ஸ்வபாவமான வைஷயிகஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமல்லாததென்றபடி. இங்ஙனேயிராநின்றதென்று ஸ்வாத்மவஸ்துவத்தை யநுபவிக்கும்படி.

மூ—நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்* தொன்றாய்க்கிடந்தவரும் பெரும்பாழுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்ந்து* சென்றாங்கின்பத்துன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றா* லன்றேயப்போதேவீடு

ஆ—(நன்றாய்) யோகத்திலே ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கையிலருமையென்னென்னில்? ப்ராக்ருதவிஷயங்களினுடைய ஸ்ரகாதி தோஷாநுஸந்தாநத்தாலே ரஸபக்ஷமாக ஸர்வேந்த்ரியங்களையு மாத்மவ்ருத்தியிலே ஸ்வவிஷயங்களினின்றும் நிவர்த்திப்பித்தால் இவ்வாத்மஸ்வரூபம் கைவருவது, ஆகையாலே காண்கையரிதென்கிறார். [கூ]

இ— அவதாரிப்பிக்கிறார் (யோகத்திலேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) இப்பாட்டில் சொல்லுகிற விஷயவைராக்யாதிகளெல்லாம் இந்த்ரியஜயசேஷமாகையாலே இதுவே பாட்டுக்கு ப்ரதாநவிஷயமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த் தென்கிறதை அவையெல்லாத்துக்கும்மேலே ஆகர்ஷித்து பசையற்றாலென்கிறத்தோடே அந்வயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸபக்ஷமாகவித்யாதியால்) ரஸோபரம: 'விஷயா விநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந:। ரஸவர்ஜம் ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே" என்கிறபடியே ரஸநிவ்ருத்தியினுடைய உத்கர்ஷத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்பாட்டிலே நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்துப்பசையற்றாலென்று இந்த்ரியஜயாபேக்ஷயா ரஸநிவ்ருத்திக்கு ஸ்வத:ப்ராதாந்யம் தோற்றுகிறதேயாகிலும் விஷயநிவ்ருத்தியும் ப்ரத்யாஹாரரூப யோகாங்கமாகத்தக்க இந்த்ரியஜயத்துக்கு சேஷமாகையால் இந்த்ரியஜயத்துக்கே ஸ்வத:ப்ராதாந்யமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே வ்யாக்யாநத்திலேயிதை ப்ரதாநமாக நிர்தேசித்தது. த்ருதீயபாதத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதியால்) கைவருவது- வச்யமாவது, யோகேந ஸாக்ஷாத்க்ருதமாவதென்றபடி. பாட்டுக்குப் ஸங்க்ரஹமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலித்யாதியால்) ॥கூ॥

ப— ஒன்றாய்க்கிடந்த- ஏகஸ்வபாவமாய்க்கிடந்ததான, தேவமநுஷ்யாதி தேஹவைஷம்யமாய்க்கொண்டு அநாதியாக ஸம்ஸ்ருஷ்டமாய்க்கிடந்த வென்றபடி. அரும்- அருமையான, "துர்த்தர்சா ஹ்யாத்மா" வென்கிறபடியே துர்த்தர்சமான வென்றபடி. பெரும்பாழ் – அபரிச்சிந்நமான ப்ரக்ருதிதத்வமாகிற, ஆத்மஸ்வரூபதிரோதாந கரமாகையாலே ஆத்மதர்சநமும் விளையாத நிலமாகையாலிதைப் பாழென்கிறார், உலப்பிலதனை- அழிவில்லாத அந்த வஸ்துவை யென்றபடி. உணர்ந் துணர்ந்து- அநேகவாரம் அநுஸந்தித்து, ஸ்ரக்சந்தநாதி தோஷதர்சநமாகத் தெளிந்தென்றபடி. ஞானம் கடந்துபோய்- ப்ராக்ருதவிஷய ஜ்ஞாநங்களை யதிக்ரமித்துப்போய், அவைகளிலே அகப்படாதே தப்பிப்போயென்றபடி. விஷயவைராக்யம் பண்ணியென்கை, நன்றாயென்கிற முதல்பதத்தை த்ருதீயபாதத்திலே ஆங்கென்கிற பதத்தோடே கூட்டி ஆங்கு நன்றாகச்சென்றென்றந்வயிப்பது. ஆங்கு- அந்த ப்ரக்ருதிவிஷயத்திலே, ஸக்சந்தநாதிரூபேண வர்ணநீயமான ப்ராக்ருதிகவஸ்துவிலேயென்றபடி. நன்றாய்ச்சென்று- ஸாவதாநமாய்ப் போய், தத்விஷயத்தில் ஸாவத்யத்திலே யீடுபடாதே ஸாவதாநப்பட்டுப்போயென்றபடி. வைராக்யம்பண்ணிப்போரச்செய்தே யத்ருச்சயா ஸந்நிஹிதமானாலும் அதை அநுபவியாதே ஸாவதாநப்பட்டுப்போயென்கை. இன்பத்துன்பங்கள்- ஸுகதுக்கங்களை, இன்பம்- ஸுகம், துன்பம்- துக்கம், செற்று- ஜயித்து, களைந்து- கழித்து, மிகவும்வர்ஜித்தென்று பதத்வயதாத்பர்யம். ஸாதநபலத்தாலே அவர்ஜநீயமான சிலவிஷயங்களை அநுபவித்தாலும் அநாஸக்தமாக ஹர்ஷசோகங்களிலகப்படாதவனாயென்றபடி. நல்லிந்திரியமெல்லாம்- நல்லவிந்த்ரியங்களெல்லாவற்றையும், நல்லவிந்த்ரியமென்று- நல்லபாம்பென்னுமாப் போலே 'பலவாநிந்த்ரியக்ராமோ வித்வாம்ஸமபி கர்ஷதி" என்னும்படி பலவத்துக்களான இந்த்ரியங்க ளெல்லாவற்றையுமென்றபடி. இதுவென்கிறதற்கு ஈதென்று ப்ரயோகிக்கிறாப்போலே இந்த்ரியமென்கிறதற்கு ஈந்திரியமென்று ஆத்யாக்ஷரதீர்க்கமாகவும் ப்ரயோகமுண்டு. ஈர்த்து- ஜயித்து, ஜயித்தென்றபடி. பசையற்றால்- ரஸம்போனால், பசை- ரஸம், ஆதரமான ஸம்ஸ்காரமும் நசித்தாலென்றபடி. அன்றே- அது நசித்தக்ஷணத்திலேயே, அப்போதே- அந்த தேஹத்யாகத்திலேயே, சரீரபாதத்துக்கு முன்பு ஒரு நாளிலும் ஒரு க்ஷணத்திலும் ஸித்தியாதென்றபடி. வீடு- மோக்ஷம், உண்டாமிதிசேஷ:, ஸாத்யாயாஸ் ப்ரகார ப்ரக்ருதி விமோக்ஷமுண்டாமென்றபடி, ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென் ஆத்மஸாக்ஷாத்

மூ— துவேவீடுவீடாமே* ।கூ॥

அதுவேவீடுவீடுபெற்றின்பந்தானுமதுதேறி* யெதுவேதானும்பற்றின்றியாதுமிலிகளாகிற்கில்* லதுவே வீடுவீடுபெற்றின்பந்தானுமதுதேறா* தெதுவேவீடேதின்பமென்றெய்த்தாரெய்த்தாரே* ॥எ॥

ஆ—(அதுவேவீடு) இந்த ஸ்வாத்மாநுபவமே மோக்ஷமாகிறது, மோக்ஷம்பெற்றால் பெறும்ஸுகமாவது மதுவே யென்றத்யவஸித்துக்கொண்டு ப்ராக்ருதவிஷயஸங்கத்தை யெல்லாம்விடில்

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

இ— அதுவேவீடென்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தவாத்மாநுபவ) ஸ்வாத்மாநுபவத்தாலே "ஸம்ஸாரவிமோசநம்" என்றது ப்ராப்தியாகிறது. கைவல்யம் மோக்ஷம் வாதஸ்ப்ருஹிக்குமென்கிற ஸாகாரவ்யவஹாரம். விஶேஷ்யஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரத்திலேயல்லது தனிஶேஷணத்தை ஸ்வாத்மாவின் யாதாத்ம்யாநுபவம் வடிவாமையால் இவ்வாத்மஸ்வரூபாநுபவத்தையே மோக்ஷமாகவத்யவஸிக்கக் குறையில்லையிறே. வீடுபெற்றின்பந்தானுமது தேறியென்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷம்பெற்றாலித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதவிஷய தாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில் அதுவேவீடு வீடுபெற்றின்பந்தானுமித்யாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி

ஸ— கரதைபிறே சொல்லவேண்டுவதென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல். அதுவே வீடு- அந்த ப்ரக்ருதிநிவ்ருத்தியே ஸ்வாத்மஸாக்ஷாத்காரரூபமோக்ஷம், ஸாவாதாரமேயிறே ஸுகமென்றுகருத்து. இதைமுற்பட ப்ரக்ருதிநிவ்ருத்திக்கு நிதர்ஶிப்பித்தது; ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தினுடைய அநிஷ்டகத்வமெத்ராதநாதம். ஸ்வாத்மாநுபவம் மோக்ஷமாயிருக்க விதை மோக்ஷமென்னக் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல், வீடாமே- ஸமஸ்தப்ரகாரஸம்ஸ்தவிபரீதஸ்வாத்மாநுபவமும் ப்ராப்யாந்தரமாகையாலே யிதுவும் மோக்ஷமாமென்றபடி.. இங்கு பொதுவையிலாத்மாநுபவத்தைச் சொல்லுகிறதேயாகிலுமிது மோக்ஷதஶை யிலாத்மாநுபவத்தோடு தாதாத்ம்யமென்று வ்யாஜிப்பிக்கைக்காகவதை மோக்ஷமாக அத்யவஸிததுச்சொன்னபடி. இப்படி ஶரணாகதமான பொழிகளுக்குங்கூட துர்லபமான வாத்மதத்வத்தையெனக்கு ப்ரகாஶிப் பித்தருளினனென்று அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக்கொண்டாடுகையிலே தாத்பர்யம். ॥கூ॥

அதுவே- அந்தஸ்வாத்மாநுபவமே, வீடு- வீடாக, மோக்ஷமாகவென்றபடி. வீடுபெற்றின்ப ந்தானும்- வீடினுடையபேற்றாலே யுண்டாமின்பந்தானும், மோக்ஷலாபத்தாலுண்டாகக்கடவ ஸுகந்தா னுமென்றபடி. அது- அதுவாக, அந்தவாத்மஸ்வரூபாநுபவமேயாக, தேறி- தெளிந்து, அத்யவஸித் தென்றபடி. அந்த ஸ்வரூபயாதாத்ம்யாநுபவமே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் அதுவே இஷ்டப்ராப்தியுமென்று நிஶ்சயி த்தென்றுவ்யாக்யாநம். எதுவேதானும்- எந்தெந்தவஸ்துக்களிலும், ஸோத்யஸோபாதிகரண ஸாதநரூபங்களான ப்ராக்ருதஸ்வஸ்துக்களிலுமென்றபடி. பற்றின்றி- ஸம்பந்தமில்லாமல், ஸங் கத்தைவிட்டென்றபடி. யாதுமிலிகள்- ஒன்றுமில்லாதவர்கள், அவற்றிலே ரஸவாஸநைகளு மில் லாதவர்களென்றபடி. ஆகிற்கில்- ஆகமாட்டினால், ரஸவாஸநாரஹிதராகப் பெற்றாலென்றபடி. யத்ராவிம ஶநத்தாலே இது அத்யந்தது:ஷ்கரமென்றுகருத்து. ஆகிற்கிலென்கிறவிடத்திலே அங்கதையென்கிறவிடத்திற்போ லே வருத்தகரமான ஸூசிதமாம் ஆகிற்கிலென்று ஸம்பயிந்கிறது. வீடு- மோக்ஷமும், வீடுபெற்றின்ப ந்தானும்- மோக்ஷலாபத்தால்வருமாநந்தமும், அதுவே- அந்தவிஷயாஸக்தியாகமே, ஸ்வானுபூதமென் னுமாப்போலே ஸோதமோஸோதநோ மோக்ஷலபவார:, ஸ்வர்க்காத விஷயவைராக்யத்தைப் பெற்றால் "மோக்ஷஸ்ய ப்ரயோஜநம் நிவ்ருத்திரேவ" என்கிறபடியே அதுவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திரூப ஸாத்தவி ஶேஷலக்ஷண மோக்ஷஸாதநமாமென்று வ்யாக்யாநம். உபாஸநநிஷ்டாவசத்தியால் ஸாதநமாமென்று விவக்ஷி தம். அதுதேறாது- அதைத்தெளியாதே, பரமாத்மப்ரகாரஸஹித ஸ்வாத்மயாதாத்ம்யாநுபவம் மோக்ஷமெ ன்று நிரூபிக்கமாட்டாதென்றபடி. எதுவேயென்கிறவிடத்தில் ஏ என்றது ஓவென்றபடி. இத்தை யேதுவென்கிற மேல்வாக்யத்தேயும் அநுஸந்திப்பது. எதுவேவீடு- ஏதேஇன்பமென்றபடி. எதுவோமோக்ஷம், மோக்ஷம்பெற் றால்வரும் ஸுகந்தானேதோவென்கை. என்று- இப்படிஸம்ஶயித்து, எய்த்தார்- இளைத்தவர்கள், விஷய ஸம்ஸர்க்கத்தில் பீரநீக்கே ஸம்ஶயிதராயிருந்தவர்களென்றபடி. எய்த்தாரெய்த்தாரே- இளைத்துப்

மூ—எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்றில்லத்தாரும்புறத்தாரும்* மொய்த்தாங்கலறி முயங்கத்தாம்போகும்போ

ஆ— ஆத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவலக்ஷணமாயிருந்த மோக்ஷம் கைவரும், இப்படிசெய்யாதார்க்குக் கைவாராது, அவர்கள் ஸம்ஸாரத்தே போமித்தனையென்கிறார். ॥௭॥

(எய்த்தார்) இவ்வாத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவலக்ஷணமோக்ஷமானது ஈஶ்வர ப்ரஸாதத்தாலே கைவாரா

இ—ச்செய்கிறார் (ஆத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவலக்ஷணமித்யாதிபால்) கைவருமென்றது அப்யாஸஸாத்யமாமென்றபடி. வ்ருத்திவிசேஷபலமென்றால் உபாஸநநிஷ்டர்க்கு ப்ராப்யமோக்ஷம் ஸாத்யமென்று வந்ததாத்பர்யம். அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிசெய்யாதார்க்கித்யாதிபால்) இத்தால "ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வபாவநகரோபமாஹ்ந" என்கிற ச்லோகத்திலே ஐந்தாம்பாட்டிலே ஆத்மயாதாத்ம்யம் ஸாங்க்யஜ்ஞாந ஜ்ஞாநமென்னுமிடத்தையும், ஆறாம்பாட்டில் போகநிஷ்டாவிரோதமென்னுமிடத்தையுமருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே உபாஸகரவலம்பநஸ்தாநத்தில் அவனுடைய ப்ரவேசமோக்ஷத்தை வெளியிட்டபடி. ஸாஸ்த்ரவமாயிருந்துள்ள வாத்ஸல்ய ப்ரவணதைக்கு பிதாவானபடி ப்ரத்யக்ஷமாகத்தந்தருளினனென்று அவனுடைய உபாயத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸித்தமென்க. ।௭॥

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸாயுஜ்யலக்ஷணத்துக் கயிகேவல்யலக்ஷணத்தை யுபபாதித்துக்கொண்டு இப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்கு சேஷமாகிறதென்று ஸங்கதிகாட்டாநின்றுகொண்டு பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மக்ருத்யாதிபால்) இதில் கண்டிருந்தொழியிலே என்கிறவித்தாலே பொழியும்போது ஐதிஹ்யம்

ம—போனவர்கள்தானே, "கர்மநக்ஜநஸாஹஸீம் ஸம்ஸாரவநவீவ ஜந்து ஶோகமூலோப்ரயாதாயாஸ" என்கிறபடியே ஜந்மஜராமரணவ்யாதிவ்ருத்திபாலே ஹாநோபாயக்கிடப்பர்களென்றபடி. இவ்வாக்யாலே யா வகாரம் ஸம்ஸாராநுவ்ருத்திவிவக்ஷிதமென்க, இப்படி ஸாயுஜ்யலக்ஷணமென்ன ஸ்வாதந்த்ர்யமான வாத்ஸல்யத்தை க்கிடேனக்கு ப்ரத்யக்ஷிப்பித்தருளினனென்றுகருத்து. ।௭॥

எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று— இளைத்தாரிளைத்தாரிளைத்தாரென்று, ஐயோ இவர்முடிந்தார்முடிந் தாரென்று என்றபடி. இதுக்கு அலறி என்கிறதோடே சம்பந்தம். ஆவேசிதாநுகாரத்துக்குக் கருத்தென்னேயெனில்? ஸாம்பாவாஸரான ஸாபத்ராதிகள் வ்யஞ்ஜனவிவன் முடிவதுதங்களுக்குநெஞ்சிலே யிஷ்டமா யிருக்கையாலே யிவனுக்கு ப்ராணஹேதுஸம்ரக்ஷணகாரிபதர்க்குமுன்னே ஊஹாவஹேது பண்ணி முடிந்தான் முடிந்தானென்றுபலகாலும் கூப்பிட்டுப் பின்னையும் கலங்கப்பண்ணுவர்க ளிதத்தைபோக்கி ப்ராணவேதநையாலே இவன்கலங்கின தசையிலே நெஞ்சுதெளிந்து பகவத்வ்யாபாரான ஸாமோஷா த்தை நினைக்கவல்லனும்படிபண்ணுவார் ஒருவருமில்லை யென்று கருதது. இல்லத்தாரும் - க்ருஹத் திலேயிருக்கிற ஸாபத்ராதிகளும், இல்லம் - க்ருஹம், இவன்தானிருந்தநாளிவர்களுக்கு ஒன்று ங்கூடாமையாலே யினியிவன் முடிந்தாலிந்த க்ருஹம நமக்கு ஸ்வாதீநமென்று இருக்கிற ஸாபத்ராதி களுமென்றபடி. புறத்தாரும் - க்ருஹத்துக்குப் புறம்புள்ளவர்களும், இவன் க்ருஹத்துக்குப்புறம்பாய் மற்றவ்வூரிலிருக்கும் ஜநங்களுமென்றபடி. இவனும் ஸாபத்ராதிகளான ஸம்பந்தமும் பொரு மையாலே யிவன் முடிந்தாலாகாதோ வென்றிருக்கிற பஹிர்ஜநங்களுமென்கை. மொய்த்து- ஸம்ஹத மாக ஸம்பவித்து, கல்யாணத்துக்கழைத்தாலும் வாராதாரிதுக்குத் தாங்களே வந்துவிழுவர்களென்று கருத்து. ஆங்கு- அந்த தசையிலே, இவனுக்கு ஜ்ஞாநங்கலங்குகிற உத்க்ராந்திதசையிலே யென்றபடி. அலறி- இ வனுக்குள்ள தெளிவும்போம்படி உச்சைர்கோஷமாக வோயாதே க்ருந்தநம்பண்ணி, இன்னம் ஜீவிக்கஸம் கையுண்டான தசையிலே பயத்தாலே ப்ராணன்போம்படி யாக்ரந்தநம்பண்ணு கிறபர்களென்றுகருத்து. முயங்க- மேலேவிழ, மேல்மேல் விழுந்துகட்டிக்கொள்ள வென்றபடி. அந்த க்ரந்தநத்துக்குத் தப்பியி ருந்தகுறை ப்ராணனும்போம்படி ஸ்நேஹிகள்போலே விழுந்து கட்டிக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. தாம் போகும்போது- தாங்கள் போகிறபோது, இந்த ஸாபத்ராதிகளையும் ஸௌக்யத்தையும் விட்டுபோகிறோ மேயென்று நெஞ்சிக்கேயிழக்கத தங்களால் மீளவொண்ணாமையாலே தாங்கள்போதும் ஶரீரத்தைவிட்டு

மூ—உன்மத்தர்போற்* பிதற்றேபெறியனுராகம்பொழியும்போதெம்பெம்மானோ* டொத்தேசென்றங்குள்ளங் கூடக்கூடிற்றாகினல்லுறைப்பே* ॥அ॥
கூடிற்றாகினல்லுறைப்புக்கூடாமையைக்கூடினா* லாடற்பறவையுயர்கொடி யெம்மாயனாவததுவதுவே*

ஆ—து, அதிசேஷமெய்யிலே ஸமவஸ்தாநாகாரத்வாநுஸந்தாநமும் வேண்டுமென்கிறார். ॥அ॥
(கூடிற்றாகில்) பரமபுருஷஸமாநாகாரதயா ஸ்வரூபேணாநுஸந்தேயமென்று சொல்லுவா னென்? அதிஸிஷ்டமன்றோவென்னில், பரமபுருஷனுக்கு மிவ்வாத்மாவுக்கும் மைக்யங்கூடுவது ஸாமாந்ய ங்களுக்கொக்யங்கூடிலன்றோ, ஆகலால் அவனுமவனே இவனுமிவனே அவனிவனாகக்கூடாது,

இ—ஸம்க்ஷிப்தம். ஸமவஸ்தாநாகார உக்த்யாதியால் எம்பெருமானோடொத்தேசென்று என்கிறது வ்யாக்யா தம், மெலெஷண மெஷம் வ்யாக்யாதம். ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

ஸாத்ருவினுடைய ஸம்ஸ்லேஷத்தையும் உத்ஸ்ரவஸ்வாதிகளையு மநுஸந்தித்து அம்ஸ்லேஷத்தாலே இவனு டைய ஸௌஸ்ஸாமயத்தைக் கொண்டாடாநிற்கிற வாழ்வார் இப்பாட்டிலே ஜீவபரயொரைக்யங் கூடாதென்று பேசுகை யஸம்ஸதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பரமைக்யாதியால்) எம்மாயனாவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபுருஷனுக்குமித்யாதியால்) கூடாமையைக் கூடினாலென்கிறதற்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாவேத்யாதியால்) ஸாவாஸாவவஸ்தாஸ்வஸாவதயா ஸ்வரூபைக்யாதிவஸ்வாஸ ஜீவ பரயொரைக்யங் கூடாதென்றுகருத்து. அதுவதுவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ம—ப்போகிற நிலையிலே யென்றபடி. உன்மத்தர்போல்- உந்மாதங்கொண்டவர்களைப்போலே, பித்தேயேறி மோஹமே சுயிகமாய், எத்தனையேனும் வீதராகருங்கூட உந்மத்தரைப்போலே அறிவுகெட்டென்றபடி. அனுராகம் பொழியும்போது- அநுராகம் வர்ஷிக்கும்போது, ஸமவஸ்தாநம் வழியாதபடி தாங்களா ஸ்ரஜநங்களைப்பண்ணின ஸாத்மான்றிக்கே இளையானை பொன்னையும் பூட்டிக்கொண்டுவந்து முன்னேநிறுத் துவர்களாகையாலே இவனுக்கு ஸ்வாத வாஸ்தவாஸ்தரணங்க ளில்லாதேபோன ஸாத்மான்றிக்கே விபரீத மாக அநுராகவ்ருஷ்டி யுண்டாய்விடுகிறதென்று கருத்து. எம்பெம்மானோடு- ஸ்வஸ்வாமியான பரமபுரு ஷனோடே, ஒத்தேசென்று- ஸமாநமாகவேநடந்து, அவனோடு ஸமாநமாகவே அநுபவித்து என்ற படி. அவனைப்போலே இவனையும ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வாவனாக அநுஸந்தித்துக்கொண்டென்கை. அங்கு- அந்த ஸ்ருதஸமயத்திலே, உள்ளம்- மநஸ்ஸானது, கூட- சேருகைக்கு, ஸ்வவ்ருத்திக்கைக்கு என்றபடி. கூடிற்றா கில்- வழிக்குமாகில், அநுராகம் பொழியும்படியான அந்த தசையிலே வித்தம்தெளிந்திருந்து இப் படி மநஸ்ஸா ஸ்வதவிஷயமாக வழித்ததாகிலென்று வஸ்து தாத்பர்யம். இத்தனை அநுஸந்தத்திலே யிதுகூடு கை அதிகஷ்டமென்று கருத்து. நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, நல்ல லாபமென்றபடி. ஸ்வதாவிஸ்தாரவ முண்டாமென்று கருத்து. ॥அ॥

கூடிற்றாகில்- ஸ்வதவாஸ்தவதோ: ஸாம்யைக்யம்வழித்ததாகில், நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, ஸமீ சீநலாபமென்றபடி. பரம்பரனோடு ஸம்பந்தமே பரமாஷார்த்தமென்றிருப்பார்க்கு அவனோடு ஸாம்ய மைக்யந்தானே லபித்துவிட்டால் ஸந்தராமமன்றோவென்கை. இது ஸாபஸமஸ்தமான வுபாஸம்ஸம். ஆடற்பறவை- ஆடாநிற்கிறபக்ஷியை, ஸர்வேஸ்வரனுக்கஸாதாரணமான விஹங்கமாயிருக்கப்பெற்ற ஸஷேத்ர ஸ்மயத்தாலே யாடாநின்றுள்ள பெரியதிருவடியையென்றபடி. உயர்கொடி- உச்ச்ரிதத்வஜமாகவுடையவ னை, தான்ஸர்வவேத வேத்யனென்று தோற்றும்படி வேதாத்மாவான மஹாஸ்த்தனத்தனக்கு விஹங்கமதவ ரிக்கரமாக வுடையவனைவென்றபடி. எமமாயனாவது- நம்முடையவாஸ்யவஸ்ததவாவது, ஜீவஸ்வரூ பனாது உதிமேஷ:. இஜ்ஜீவஸ்வரூபவானது ஆஸ்ரிதரான நமக்கநுபாவ்யனாய் ஆஸ்சர்யஸ்வதஸ்ரூபவ ஸமா வேஷிதாதிகளையுடைய ஸர்வேஸ்வரனாய்விடுவதென்றபடி. கூடாமையை- ஸம்பவியாதவஸ்த்தை, ஸாவா ஸாவயொரைக்ய ஸமவிஷாண ஸமநகாஸூராதிகளையென்றபடி. கூடினால்- வழிக்கப்பெற்றால், எம்மாய னாவதென்று கீழோடேஸம்பந்திக்கிறது. இவை ஸம்பவியாதாப்போலே ஜீவபரயொரைக்யமும் ஸம்பவி யாதென்றுகருத்து. அதுவதுவே- அந்தஸ்வதவஸ்து ஸ்வதவஸ்துவே, வேறொருவஸ்துவாக மாட்டாதென்றபடி.

மூ— வீடைப்பண்ணியொருபரிசேயெதிர்வுநிகழ்வுங்கழிவுமாயோடித்திரியும் யோகிகளுமுளருமில்லையல்லரே

ஆ— இங்ஙனே யிவற்றைச்சொல்லுவார் சிலருளரோவென்னில், ஸ்வவ்யதிரிக்த நிரஸநஸமர்த்தவாதிகனான கைவல்யநிஷ்டிகளென்றுமுளரென்கிறார், ||கூ||

(உளரும்) இப்படி ஸ்வாநுபவமாய் ஸர்வவிஷயைகரஸமாய் விலக்ஷணமுமான வாத்ஸல்யத்தை

இ— விதாத்யாதியால்) ஜீவபரயோரைக்யம் நிரஸிக்கவந்த இவ்வுத்தராபத்திலே சிலரைக் காலத்ரயத்திலு முளரென்றிதைப்பேசுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன அவதாரிகையிற்சொன்னது கைவல்ய ப்ரதிஷேபமென்கிற ஶங்காபரிஹாரார்த்தமாகையாலே ப்ரஸங்கமென்றுகாட்டுகைக்காக வந்த ஶங்கையைக்காட்டுகிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) இங்ஙனேயென்றது- கீழ்ச்சொன்னபடி இவற்றையென்றது- ஶுத்தஸாத்யஸாதநங்களையென்றபடி. ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருந்தகாலத்துக்கு ஶங்கராதிகள் காலாந்தர ஸ்வாபாவிகளாகையாலே அப்போது ஜீவபரயோரைக்யவாதமில்லாமையால தாமதைநிரஸித்தது கைவல்ய ப்ரதிஷேபமென்று தாமேஶங்கித்து பரிஹரிக்கக்குறையில்லையிறே. வீடைப்பண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதீநேத்யாதியால்) அதில் நிர்துக்கஸௌபத்தாலே ஒருபரிசேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. யோகிகளென்றது உபாஸகமென்று நினைத்து அருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யநிஷ்டிகளென்று) எதிர்வித்யாதிமேலுக்கெல்லாம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமுளரென்று) ||கூ||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

உத்தராபத்தில் கைவல்யஸாத்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி தந்தருளினிப்போதுஎன்னுமளவாலே) "பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்னும்படி நிரதிஶயஸௌஹார்த்தமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைக்கண்ட ப்ரஸங்கத்தாலே இவர்நானிதுவே பராபஷாத்மென்றிருக்கும் ஸ்வாபமான ஸம்ஸ்ருதத்திலே புகாதபடிபண்ணியருளினானென்று இப்ப்ரஸங்கத்திலே அநுஸந்திக்கிறார.

மூ— "ஸாத்தாதநேயாத்மஸாத்யந்தீஷ்யதே । நித்யஶுத்தபுத்தமுக்தஸ்வபாவஸ்து நித்யத்ருப்தஸ்த்வாதக:" என்கிறஶ்லோகத்தை யிங்கேயநுஸந்திப்பது. இப்படிநீர் நிஷேதிக்கைக்கு இப்போது ப்ரஸக்தியுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார்மேல். ஒருபரிசே- ஒருப்ரகாரமாகவே, பரிசு- ப்ரகாரம், ஶாஸ்த்ரஸித்தமன்றிக்கே ஸ்வதிவ்யதிரிக்தமான வேதேனுமொருப்ரகாரமாக வென்றபடி. ஜீவப்ரஹ்மணோ: ஸ்வரூபைக்யாவஸ்திதவமாகவென்றபிப்ராயம். வீடைப்பண்ணி- மோக்ஷத்தைகல்பித்து, இதற்குத் திரியுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். இங்கே "உக்தநிஷ்டகஸ்வபாவாதித்ரயோஷ்யதோத்:" என்கிறஸூத்ர ஸம்வாதம். எதிர்வும்- பவிஷ்யத்காலத்திலும், நிரஸநீயமான வித்யாவதம் பவிஷ்யத்காலத்தில ஶங்கராதிரூபேண ப்ரகாஶிக்கப்புகுகிறதாகையாலே இதுக்கப்போது ப்ராபல்யேன ப்ரஸக்தியுண்டென்றுகருத்தாலே வர்த்தமானகாலங்களுக்குமுன்னே பவிஷ்யத்காலத்தை நிர்தேஶித்தது. நிகழ்வும்- வர்த்தமாநகாலத்திலும், கழிவும்- பூதகாலத்திலும், ஆய்- உளராய், காலத்ரயத்திலும் ஸம்ஸாரிதரா மென்றபடி. ஓடித்திரியும்- தாங்கள்கட்டின மோக்ஷமொருவர்க்கும் கிடைப்பதொன்றலலாமையாலே "க்ஷேத்ரஜ்ஞஸாஸ்ரவம் ஸம்ஸாரவர்த்ம ஜந்து" என்கிறபடியே ஜந்மவதிஜம்பாலராய் ஓடித்திரியாநிற்கிற, யோகிகளும்- யோகிகளும், ஔபநிஷதப்ரஸ்ருதிகளான ஜ்ஞாநயோகிகளுமென்றபடி. இதுஉபாஸகம், கைவல்யநிஷ்டிகளென்கை. வகாரத்தாலே இத்தனைநிருபாதிகமான விவ்வஸ்த்ரத்தைச்சொல்லுவாரும் சிலருண்டாயிருந்ததென்றுகருத்து. உளர்- உண்டாயிருப்பார்கள், இவ்விடத்தில் வகாரம்ஸாகல்யாலங்காரம். இல்லையலலர்- இல்லாதவர்களல்லர், ப்ரதிபாதிகனைஉபந்யஸிக்கிறபடி. யதா - ஒருபரிசேவீடைப்பண்ணித்திரியும் யோகிகளும்கழிவுமாய் நிகழ்வுமுளரும் எதிர்வுமில்லையல்லரென்றநுபிப்பது. தயாவியரான கைவல்யநிஷ்டிகளும் பூதகாலத்திலுமுளராய் இப்போதும் வித்யமாநருமாம. பவிஷ்யத்காலத்திலு மிலலாதவர்களலலரென்றபடி, ஆக காலத்ரயத்திலு முளரென்றதாயிற்று இந்தயோஜனை கைவல்யநிஷ்டிகளென்று முளரென்கிற வ்யாக்யானவாக்யஸ்வாரஸ்யத்தாலே தோற்றுகிறது, இப்பக்ஷத்தில் உளருமென்கிறவகாரத்துக்கு அந்வயமும் கிடைக்கிறது, இந்தவகாரத்துக்கு பவிஷ்யத்காலத்திற்போலே ப்ராபல்யமாயில்லையாகிலும் ஸ்வீகாரமாத்ர ஸம்பாவிதராகையால் சத்ருவிஜ்ஞாநர்தல்லரென்றுகருத்து. ||கூ||

மூ—உளருமில்லையல்லராயுளராயில்லையாகியே* யுளரெம்மொருவரவர்வந்தென்னுள்ளத்துள்ளேயுறைகின்றார்* வளரும்பிறையுந்தேய்பிறையும்போலவசைவுமாக்கமும்** வளருஞ்சுடருமிருளும்போற்றெருளுமருளுமாய்த்தோமே* ‖௰‖

ஆ—வ்ருத்தஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷபர்யவஸாநமாக கேவலமுமக்ருபையாலே யெனக்குக் காட்டித்தந்தருளின னிப்போது, முன்பு இஸ்ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷபர்யவஸாநமாக நிரவதிகவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதி குணவிஶிஷ்டனைப் ஸர்வேஶ்வர கல்யாணதிவ்யமங்கள விக்ரஹத்திவ்யாயுதாபரணனை தன்னைக்காட்டிக்கொண் டென்னுள்ளேபுகுந்தருளினான், ஆதலால ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ ஜ்ஞானாஜ்ஞானவ்ருத்தி க்ஷயாதி ஸமஸ்த விரோதிகளெல்லாம் போக்கினோமென்கிறார். ‖௰‖

இ—கையாலே இவ்வாத்மவைலக்ஷண்யதர்ஶனமு மிப்படியிப்பாட்டிலே ஸங்க்ருஹீதமென்னவேணுமிறே. இப்படியென்றது உணர்வுமுயிருமுடம்புமென்று துடங்கி எட்டாம்பாட்டளவாக உக்தரீத்யாவென்றபடி. இதுக்குத் தந்தருளினானென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்தால் கீழநுஸந்தித்ததெல்லாவற்றையும் ஸ்ரீக்ருபையத்தாலே ஸாக்ஷாத்க்ருத்யாநுஸந்திக்கிறா ரிப்பாட்டிலேயென்று ஸங்கதிஸூசிதை. உபலம்பமென்றது—ஐந்தாம்பாட்டுதுடங்கி நாலுபாட்டுகளாலே அநுஸந்தித்த ஜ்ஞாநஸம்பந்தவ்யாவ்ருத்த உபலக்ஷணங்களைச்சொன்னபடி. ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷமா யென்றது யானுந்தானாயொழிந்தானை யென்றதைசசொன்னபடி. விலக்ஷணமாயென்றது- தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்து என்றதைச்சொன்னபடி. அவர்வந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி புகுந்தருளினானென்னுமளவாலே) முன்பென்றது—கீழ்த்திருவாய்மொழி பேசிக்கொண்டநுஸந்திக்கும்போதென்றபடி. ஸௌந்தர்யாதிகளெல்லாம் கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுக்தங்களா யிந்த விதீயவாக்யத்தி லொருவரென்கிறவற்றிலே ஸங்க்ருஹீதங்கள். உளரெம்மொருவரென்கிறத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரீஶ்வரேத்யாதியால்) இது ஸேஶ்வரஸாங்க்யத்துக்கும் உபலக்ஷணம். உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ ஜ்ஞானமென்றது- ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ

ஸ—இல்லையாகியே உளராய்- நிரீஶ்வர ஸாங்க்ய மதத்திலே இல்லையாயே இருக்குமவராய், அவர்கள்பக்ஷத்தில் ஸர்வஜ்ஞனாயில்லாதவரா யென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞ ஈஶ்வரனில்லையென்று அவர்களாலே ஸாதிக்கப்பட்டவரான வென்றபடி. இல்லையல்லராய்- ஸத்பாவமில்லாதவரல்லராய், உளரும்- வித்யமானருமான ஸேஶ்வரஸாங்க்ய மதத்திலே ஸர்வஜ்ஞ ஈஶ்வரனில்லையென்றதே ஸாதிக்கப்பட்டு ஸித்தனாயிரு, மான வென்றபடி. ஸர்வநியந்த்ருத்வாதி விஶேஷங்களொன்று மின்றிக்கே ஈஶ்வரனென்றொரு வஸ்து வுண்டென்றிப்படி யவர்களாலே ஸாதிக்கப்பட்டவருமானவெல்லை, பகாரம்கீழ்ச்சொன்ன ஸாதத்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம், எம்மொருவர்- நம்முடைய வொருவிலக்ஷணர், நமக்கு ஸ்வாமியாய் ஸௌந்தர்யாதி ஸ்வஸ்வலக்ஷண ஸாதாரண குணவிஶிஷ்ட விபூதிகங்களை யுடையவர், உளர்- வித்யமானராயிராநின்றார், இப்போது எனக்கு ப்ரகாஶிக்கிற விஶ்வாத்மாநுஸந்தானத்தையே ஶாஸ்த்ரமாக நிஶ்சயித்திருக்கிற நிரீஶ்வர ஸாங்க்யமதத்திலேயாதல் அப்படியேயாயிருக்கிற ஸேஶ்வரஸாங்க்யமதத்திலேயாதல் நான்புகாதபடி ஸமஸ்த கல்யாணகுண விபூத்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க் கொண்டெனக்கு ப்ரகாஶித்தாரென்றபடி, அவர்- அப்படி ப்ரகாஶித்தவர், வந்து- க்ருபையாலேதாமேவந்து, என்னுள்ளத்துள்ளே- என்மனஸ்ஸுக்குள்ளே, உறைகின்றார்- நித்யவாஸம் பண்ணுகின்றார், வளரும்பிறையும்- வர்த்தியாநிற்கிற சந்த்ரகலையும், தேய்பிறையும்போல- க்ஷயியாநிற்கிற சந்த்ரகலையும்போலேயிருக்கிற, அதுகளைப்போல் மாறிமாறி வாராநிற்கிறவென்றபடி. ஆக்கமும் அசைவும் என்று மாறியநுயிப்பது. வ்ருத்தியையும் க்ஷயத்தையுமென்றபடி, ஆக்கம்- வ்ருத்தி, அசைவு- க்ஷயம். ஶரீராஶ்ரயங்களான வ்ருத்திக்ஷயங்களையென்றபடி, இதுக்குமாய்த்தோமென்கிறத்தோடே அந்வயம். வளரும் சுடரும்- அபிவ்ருத்தமாகாநிற்கிற தேஜஸ்ஸும், ஒருநாளும் க்ஷயமில்லாதவனான ஆதித்யனுமென்றபடி, இருளும்போல்- அந்தகாரமும்போலேயிருக்கிற, ஆதித்யாந்தகாரங்களைப்போலே மாறிமாறி வாராநிற்கிற வென்றபடி, தெருளும்- ஜ்ஞானத்தையும், ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷாநுபவ ஜ்ஞானத்தையும்; மருளும்- அஜ்ஞானத்தையும், ஆத்மவைராக்யாஜ்ஞானத்தையு மென்றபடி மாய்த்தோம்- போக்கினோம், ஆத்ம

மூ—தெருளும்மருளுமாய்த்துத்தன் றிருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீ* ழருளியிருத்துமம்மானு மயனுஞ் சிவனுந திருமாலா* லருளப்பட்ட சடகோப னோராயிரத்து ளிப்பத்தா* லருளியடிக்கீழிருத்து நம்மண்ணல கருமாணிக்கமே* ‖கக‖

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(தெருளும்) உத்பத்தியாவத்துவஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்கும் நியந்தாவாய் ஸ்ரியப்பதியாயிருந்துவைத்து ப்ராக்ருதவிஷய ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதி ஸாதநஸம்வாதங்களைப்போக்கி ஸ்வாச்ரிதரைத்தன் திருவடிகளிலே சேர்ப்பிக்கும் ஸ்வபாவனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய வருளுக்கே வாச்யரான சடகோப னோராயிரத்துளிப்பததும் வல்லாரை யருளியவன் அடிக்கீழிருத்து மென்கிறார். ‖கக‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஸர்வஜ்ஞனமென்றபடி. ‖ய‖

✳ நிகமனம். ✳

அயனுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்பத்திவேத்யாதியால்) தெருளும்மருளும்மாய்த்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) ஸ்வாச்ரிதரையென்றது அத்யாஹரித்துச்சொன்னபடி. சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ‖கக‖

ஈ—பரமாத்மா ஸாக்ஷாத்க்ருதமாகையாலே அநாதிகாலஸம்பந்தத்தைப் போக்கினோம், ஸர்வேச்வரஷனை ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலே உதய்பாம் நமக்கு ப்ரதிக்ஷயாதிகளுமில்லை, ஸகலஸ்வாபாவஸங்கோசிதாநந்தநிஷ்டராகப் பெற்றோமென்று ஸ்பஷ்ட தாத்பர்யம். ‖கO‖

தெருளும்- ஜ்ஞாநத்தையும், ப்ராக்ருதவிஷயத்தில் ஸ்வீயகாரிஜ்ஞாநத்தையுமென்றபடி. மருளும்- அதில் ஸம்பந்தகதாத்ருஜ்ஞாநத்தையும், மாய்த்து- நசிப்பித்து, ஆச்ரிதர்க்கென்று கருத்து. தன்- தன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடே அந்வயம். திருந்து- திருந்தாநின்ற, விலக்ஷணங்களாயிரா நின்ற வென்றபடி. திருத்தம்- விலக்ஷணம். ஸ்வாச்ரிதருக்கு வேறொருவர்காலில் குனியவொண்ணாதபடி ஸர்வேச்வராரயவாசிஸவாரண உதாரங்களாயிராநின்ற வென்கை. இது திருவடிகளுக்கு விசேஷணம். செம்பொற்கழல்- சிவந்த பொன்னாலான கழல்களையுடையதுகளான, கழல்- வீரகடகம். அத்யாஜ்ஞாஸகமான ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணவீராதிகடகத்தை யுடையதுகளான வென்றபடி. அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, அருளியிருத்து மம்மானும்- க்ருபைபண்ணி ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக்கொள்ளும் நிரவாயிகஸ்வாதியாயிற்கிற, ஸ்வாச்ரிதரை என்கி சேஷம். அயனும்- அஜனாகாநிற்கிற, உத்பத்திவசரீரகனாகாநிற்கிற வென்றபடி. சிவனும்- ருத்ரசரீரகனாகாநிற்கிற, திருமாலால்- ஸ்ரியப்பதியாலே, அருளப்பட்ட- 'மயர்வற மதிநல மருளின' னென்கிறபடியே க்ருபைபண்ணப்பட்டவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, ஓராயிரத்துள்- அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தால்- இத்தசகத்தால், தசகாஸ்ரவ நிதிதமாகவென்றபடி. இதுக்கு இருத்து மென்கிறதோடே அந்வயம். நம்மண்ணல்- நம்முடைய ஸ்வாமியான, கருமாணிக்கம்- நீலரத்நம்போலிருக்கிற எம்பெருமான், அருளி- நிரவதிக க்ருபையைப்பண்ணி, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீபாதச்சாயைத்திலே, இருத்தும்- ப்ரதிஷ்டிதராக்கியருளும். இத்திருவாய்மொழிவல்லாரை யிதிசேஷம். ‖கக‖

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநசேவதி ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(கண்கள்சிவந்து.)

ப்ராஸாயி நேத்ராநநாதா ஸ்ப்ருஹிதவிஹிதயா யோऽஹமித்யாதிவாக்யா
ந்யாயாத் ப்ரேஷ்டத்வ ஹேத்வாத்யநுபமதயா ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶாத்।
ஸத்யஸ்யாத்ராவஸ்தாவா ஸ்வபரஸ்வாதேஷ க்ருஹஸ்யோஸக்ஷ்வாத்
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநப்ரஹ்ருதக்ஷ்யக்ருபதிஹரி: ஸம்ஸிதாஸ்யம் ஸ்வரூபே ॥௯௯॥

(ப்ராஸாயி நேத்ராநநாஸ்ப்ருதி) கண்கள்சிவந்தித்யாதி- தன்னுடைய திவ்யாவயவ திவ்யாபரணதிவ்யா யுத ஶோபைகளோடேகூட ஆஶ்ரிதஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாஶியாநிற்கையாலும், (விஹிதயாயோऽஹந்த்ர) அடியேனுள்ளானித்யாதி- விஹிதவேத வசநபூர்வாகையாலே ஸமஸ்தங்களிலும் தத்தவர்க்கங்களா யும் தத்ஸஹிதங்களாயுமிருக்கிற ஸகலஸஸாக்களிலும் வ்யாபித்துநிற்கையாலும், (உரஸ்வாக) உணர்விலும்பெரியவனை- ஜ்ஞாநாதிகரான நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளும் தன்னதீநமாம்படி ஈஶி தீயனாயிருக்கையாலும், (ந்யாயாத்ப்ரேஷ்டத்வ ஹேத்வாத்யநுபமதயா) தேனும்பாலுமித்யாதி- தேன்போ லேயும் பால்போலேயும் கன்னல்போலேயும் போக்யனாகையாலும், ஶரீரஜீவவாசிகளிலே யிருக்கையா லும், (ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶாத்) இது மூன்றுபாட்டிலர்த்தம். நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கு- நன்றாய் ஞானங்கடந்துபோய்- அதுவேவீடுவீடுபெற்றின்பம்- ஸ்வாதந்த்ரமானதன்னை ஆத்மாவாகவுடையனான ஜீவா த்மஸ்வரூபத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், (ஸத்யஸ்யாத்ராவஸ்தாவாக) எய்த்தாரெய்த்தாரித்யாதி- ஶரீ ரவாதஸம்பத்தில் ஈஶிதவ்யத்யதாலே ப்ராவண்யத்தையாலும், (ஸ்வபரஸ்வாதேஷக்ருஹ ஸ்யோஸக்ஷ் க்ஷ்வாக) கூடிற்றாகிலித்யாதி- ஜீவனுக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யஷ்ணை தனக்கு ஶேஷத்வத்தை நிவர்த்திப்பிக்கை யாலும், (ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநப்ரஹ்ருதக்ஷ்வாக) தெருளும்மருளும்மாய்த்தோமே- தன்னுடைய ஸ்வபாவத்துக்கு விரோ தியானவஜ்ஞாநத்தையும் உதரவிஷயபோக்யதாஜ்ஞாநத்தையும் போக்குகையாலும், எம்பெருமான்தன்னைக்கு றித்து ஊஸ்யமேவ தநனுக்கு ஸ்வரூபமென்று ப்ரகாஶிப்பியாநிற்கிறனென்று “கண்கள்சிவந்து” என்கிற ஶ்லோகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௯௯॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில எட்டாநதிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கருமாணிக்கமலை) எம்பெருமான் நிஷேதகமாகத் தன்னழகைக்காட்டித் தம்மைவஶீகரித்துக்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி பரிவர்த்தநரானயரா யிருக்கிற ஆழ்வார் விரஹதஶையிலபோலே இத்திருவாய்மொழி யிலே ஸந்த்யாவஶேஷத்தாலே பேசுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன வயதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதி யால்) விரஹதஶையாகவுமாம், ஸம்ஶ்லேஷதஶையாகவுமாம், ஏதேனுமொருதஶையில் அவன்பக்கல் ஆஸக்த்யதிஶயத்தாலே “நவிவேதாத்மநோமாத்ரம்” என்கிறகணக்கிலே தம்மைத்தாம் மறக்கும்படியான பாரவஶ்யமுண்டாகும்போது இவர் ஸந்த்யாவஶேஷத்தாலே இழிவரென்கை உசிதமாகையாலே இங்குப்ரீ த்யதிஶயத்தாலே ஸந்த்யாவஶேஷமாகப் பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இது கீழ்மேலொருவிடத்திலும் இபபடி கண்டதில்லையேயாகிலும் இத்திருவாய்மொழியிலே “அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே” என்றும் “கண்ணபிரா ன்திருவருள்களும் சேர்ந்தமைக்கடையாளந்திருந்தவுள” என்றும் இப்போது பரிவர்த்தநஸம்ஶ்லேஷ மும் தத்க்ருதமான ஸ்வயவகாஸ்யாதிகளும் உளதாகச்சொல்லுகையாலே இதில் விரஹமுள்ளதாகச் சொல் லக்கூடாமையால் இததிருவாய்மொழியில் ஸந்த்யாவஶேஷம் ப்ரீதிநிபந்தநமென்றே ஸங்கீகரிக்கவேணு

ஆ—கொண்டு தம்மோடுகலந்தகலவியால் தமக்குவந்த நிவ்ருத்தியை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார். இப்பிராட்டி திருப்புலியூரிலேயிருந்தருளுகிற எம்பெருமானோடே யியற்கையாலே புணர்ந்தருளின புணர்ச்சியை யறியாமையாலும் "மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில்வாழகில்லேன்" என்றிருக்கும்ஸ்வபாவத்தை யறியாமையாலும் இவளுடைய தாயாரும் உறவுமுறையாரும் மநுஷ்யரிலே இவளுக்கொருவனை அந்வேஷித்து அவனுக்குக்கொடுக்கையிலே உத்யுக்தராகிறபடியைக்கண்டு இவள்ஸ்வபாவத்தையும் இவளெம்பெருமானோடு கலந்தகல

இ—மென்று திருவுள்ளம். நிஷேதகமாக என்றது- ஸர்வாதிகஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு ஒன்றும் ஸதாவன்றென்கிறகருத்தாலே. பதா- தன்காரணத்வத்தையொழிய ஒன்றும் வ்யாநஸதாவன்றென்னவுமாம். தன்னழகைக்காட்டியென்றது- இவருடைய ஸ்வஸ்வரூபத்தின் ஸம்ஸ்தத்வத்தைக் காட்டினதுக்கும் உபலக்ஷணம். பதா- திவ்யஸம்ஸ்தாநம்போலே ஆழ்வாருடைய ஸ்வஸ்வரூபமும் "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" என்கிறபடியே இவன்திருமேனியாகையாலே இதினுடைய ஸம்ஸ்தானமும் அவனுக்கேஅழகாகை யால் தன்னழகையென்கிறவதத்தாலே இதுவுங்கூட விவக்ஷிதமாகவுமாம். அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யா திகளையும் ரக்ஷகத்வாதிகளையும் அவனுக்குங்கூட அதிஶயாவஹமாம்படியான ஸ்வஸ்வரூபஸம்ஸ்தானத் தையும் "அநந்யார்ஹஶேஷத்வம் ஸாக்ஷாத்பரமாத்மநா" என்கிறகணக்கிலே அவனுக்குத்தாம் அத்யந்த ஶேஷவிஶேஷமாய்க்கொண்டு நித்யஶேஷமாயிருக்கிறபடியையும் அவனுடைய காருண்யத்தாலே ஸா க்ஷாத்கரிக்கப்பெற்று "தாஸ்யமைஶ்வர்யயோக்த்தம் ஜ்ஞாநைகாகாரலக்ஷணம் । பரமாத்மைகஶேஷத்வம் ஸ்வபாவம் ஸர்வதேஹிநாம்" என்னும்படி அநந்யார்ஹமாய் "அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்" மென்கிறபடியே அவ னுக்கு போக்யபூதராயிருக்கிற தம்பக்கல் அவன் அநந்யகாமியாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபடியைக்க ண்டு பதிவ்ரதையாய் விரஹிணியாயிருந்த உத்தமராஜகுமாரிக்கு உத்தமராஜகுமாரனான உத்தம நாயகன் உகந்து தனக்குக்கொண்டுவந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றபோது தன்னுடைய பதிவ்ரதாத்வம் ஸபலமாகையாலே இப்படி ஸபலமான பதிவ்ரதாத்வத்தைப்பெற்று நிரவதிகநிவ்ருத்தியுண்டாமாப் போலே தமக்குமவனுடைய அநந்யார்ஹமாநீயஸம்ஶ்லேஷத்தாலே தம்முடையஶேஷத்வம் ஸபலமா கப்பெற்றதென்று மிகவும் நிவ்ருத்தியுண்டாய் இந்த ரஸாதிக்யத்தாலே பரவஶராய் ஸ்வஸ்வபாவத்தைமறந் து "ஸம்ப்ராப்தபராவஸ்தோ நாயிகாபாவஸம்ஸ்தித: । ஸ்ரீமத்பராங்குஶோ நாம ப்ரபந்நஸர்வப்ரபாவக:" என்கிறப டியே நாயிகாபாவஸம்ஸ்தநராய் இந்த ஸம்பந்தஸம்பந்தத்தாலே உத்ஸவகாலிகதஸ்ஸித ஸர்வாவயவ ராயிருக்க இந்த ஸ்வரூபத்தைக்கண்டு இவருடையபரிவரான அநன்யாதிகளும் பார்ஶ்வஸ்தரான மற்றுள்ள ஜநங்களும் இந்தஉத்ஸவத்துக்கு ஹேதுவேதென்று ஜிஜ்ஞாஸுகளாயிருக்க; ஸ்ரீமதுரகவிமுதலான அ ந்தரங்கர் இப்போது பரமபதஸம்ஶ்லேஷஸம்பந்தத்தாலே அத்யந்தஸாக்ஷாத்கநிஷ்ட ஸர்வாவ யவராயிருக்கிறாரென்று அவர்களுக்கு அறிவித்தபடியை "ஸாக்ஷாத்கூஷ்மிவாபர" என்னும்படியிருக்கிற ஒருராஜகந்யகைக்குத் திருப்புலியூர்நாயனாரோடே ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாய் அத்தாலேஇவள் உத்ஸவிநி யாயிராநின்றாளென்று இவளுடைய ஸகியானவள் அன்னைமாருக்கறிவிக்கிற வாக்யாபதேஶத்தாலே பேசி க்கொண்டு தம்முடைய க்ருதார்த்ததையை அநுஸந்தித்துப் ப்ரீதராகிறாரென்றபடி இப்படி இத்திருவாய் மொழி ப்ரஸ்தாவிகத்தையைச் சொல்லுகிறதென்கையாலே "ப்ரஸ்துதிஷாலக்ஷணக" மென்கிற ஸங்க்ர ஹணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து இப்படிஸ்வாபதேஶம் ஸம்மதமா னாலும் இவ்வந்யாபதேஶத்திலே பிராட்டிக்கு அந்தரங்கையான ஸகியானவள் இந்தஸம்ஶ்லேஷரஸத்தை யன்னைமார்க்குவெளியிடுகை யஸாதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியித்யாதி) இயல்கை யாலே- ஸ்வபாவயாதச்ச முதாநந்தநாதிவ்யாபாரதஶையிலே, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், (மானி டவர்க்கித்யாதி) மநுஷ்யரிலே யொருவர்க்கிவள் என்கிறவார்த்தையுஞ் செவிப்பட்டால்வென்றபடி. வாழகில லேன்- ஜீவிக்கமாட்டேனென்றபடி. இவள்ஸ்வபாவத்தையுமித்யாதி இவள்உத்யோகத்தை யிப்பிராட்டியறியில் ஜீவியாளாகையாலே நாமிவளையிழந்தோமாவோமென்று பயத்தாலே யவர்களுக்கித்தை வெளியிடவேண்டு வதென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியில் விரஹவ்யஸநஞ்சொல்லுகையன்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷரஸமசொல லுகிறதாகில் இதற்கென்செய்கேனோவென்று விஷண்ணையாய்ப்போலே சொல்லுவானேனென்ன வருளிச்

மூ— கருமாணிக்கமலைமேல்மணித்தடந்தாமரைக்காடுகள்போல்* திருமார்வுவாய்கண்கையுந்திகாலுடை யாடைகள்செய்யபிரான்* திருமாலெம்மான்செழுநீர்வயற்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்* அருமாயன்பேரன்றிப்

ஆ—பிறையும் அறிந்திருந்த இவளுடையதோழியானவள் தான்சொல்லிற்றை இவர்கள் ஸம்மதிக்கைக்காக அவர்களோடேகூடத் தானும் ஸஞ்சரவிஷ்டையாய்க்கொண்டு இவள் திருப்புலியூரிலிருந்தருளின வெம்பெருமானுடையகுணங்களாலே வஶீக்ருதையாய் அவன்திறமல்லது மற்றொன்றறியாள், இனிநாம் கோலினவை முடியா அவனையே வரனாகப்பார்க்கவேணுமென்றுகொண்டு அவர்களைநிவர்த்திப்பிக்க, அவர்களும் இவளுக்

இ— செய்கிறார் (தாஞ்சொல்லித்தையிக்ருதி) ஸஞ்சரவிஷ்டையாயென்றது- அவர்களைப்போலே தானுமிவளை யந்யனுக்குக்கொடுக்கையாலே பாஷ்யவிஷ்டையாயென்றபடி. தான் ஸஞ்சரவிஷ்டையல்லளென்னுமிடத்தை யவர்கள்அறிந்தார்களாகில் தான்சொன்னத்தையெல்லா மிவர்கள் அநாதரிப்பார்களென்றுபார்த்து தன்னுடைய வபிப்ராயத்தை மிகவும் கௌரவம்பண்ணுகைக்காக வவர்களோடு ஸஞ்சரவிஷ்டையாயிருந்துகொண்டெல்லாருங்கூட யிவளையொருஅந்யராஜகுமாரனுக்குக் கொடுப்பதாக உத்யோகித்து தத்வயாஸக்திகள் பண்ணுகிறச்செய்தே இஸ்ஸகியானவள் இப்பிராட்டியினுடைய ஆகாரவிசேஷத்தையும் சேஷ்டாவிசேஷங்களையும் ஆராய்ந்துபார்த்தால் இவள் திருப்புலியூர்நாயனார்பக்கல் ஆஸக்தையாய் அந்யருக்கு யோக்யையல்லாதவளாயொழிந்தாப்போலே இராநின்றாள், இதுக்கென்செய்யக்கடவோமென்று விஷண்ணையைப்போலே சொல்லுகிறாளாகையாலே இதுஸங்கதமென்றதாயிற்று. ஸஞ்சரவிஷ்டையாய்க்கொண்டு என்கிறதற்கு நிவர்த்திப்பிக்கப்புக என்கிறத்தோடேயந்வயம். *

முதற்பாட்டு.

இவள் திருப்புலியூர்ஐச்வர்யஸம்பத்துக்கு யோக்யையாகும். இவளென்றது- இந்தராஜகந்யகையென்றபடி. கோலினவை- யத்நம்பண்ணின காரியங்கள், முடியாவென்றது- நிறைவேறாதென்றபடி, இப்படி திருப்புலியூர் எம்பெருமான்பக்கல் தனக்கு பக்ஷபாதம்தோற்றுதபடி தடஸ்தையாய்க்கொண்டு வார்த்தைசொல்லுகிற இவளிம் முதற்பாட்டின்வசனத்திலே இவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களை ஸங்க்ஷேபமாகவர்ணிக்கை ஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவர்களுமிக்ருதிபால்) அவனுக்கு இவளைக்கொடுக்கையிலே ஸம்மதிப்பதாக அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளிலே யிழியும்படி இவர்களுக்கிவ்வளவுஞானமும்பிறந்தவாறே "ஜிதஸ்ஸாஹி:" என்றுகொண்டவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களை ஸங்க்ஷேபமாக

ப— கருமாணிக்கமலைமேல்- இந்த்ரநீலபர்வதத்தின்மேலிருக்கிற, மணித்தடம்- ஸ்ரீவாஸ்யமான தடாகத்திலே மணி- ஸ்ரீவாஸ்யமும், ஸுலபமுமான தடாகத்திலேயென்றபடி. தாமரைக்காடுகள்போல்- காரணவதங்கள்போலே, இதற்குச் செய்ய என்கிறத்தோடே யந்வயம். திருமார்வு- லக்ஷ்மீகளவாஸஸ்தானமான வக்ஷ:ஸ்தலமும், வாய்- திவ்யாதரமும், கண் கை யுந்தி கால்- நேத்ர ஹஸ்த நாபி பாதங்களும், உந்தி- நாபி, உடையாடைகள்- திருவரையில் திவ்யபீதாம்பரமும், உடை- அரை, ஆடை- வஸ்த்ரம், திருமார்விக்ருதி ஆடையித்யத்துக்கு ஸஞ்சாரமாகையாலே ஆடைகளென்று பஹுவசநம், செய்ய- இவையெல்லாம் சிவந்திருக்கிறவனை, இந்த்ரநீலபர்வதம்போலே நீலஜலதஶ்யாமளமான திருமேனியையும், அந்த பர்வதத்தில் ஸ்வச்சமான தடாகம்போலே காம்பீர்யமான காந்தியையும், அந்த தடாகத்தில் பத்மங்கள்போலே சிவந்திருக்கிற வக்ஷோநயநவதநாதிகளையும் உடையவனையென்று பாவார்த்தம். பிரான்- உபகாரகனை, இந்த மஹாராஜகந்யகைக்கு இப்படிஸுலபனை. நாயகனைப்பெற்ற ப்ரீதியாலே பிரானென்றும் எம்மானென்றும் கொண்டாடுகிறாள். திருமால்- ஸ்ரிய:பதியானை, "ஸர்வதேவமஹேசஜா யஸ்யஸாஜநகாத்மஜா" என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரனையென்றபடி. அழகுக்குமன்றிக்கே வாசகமுமுண்டென்றபடி. எம்மான்- என்னையுண்டவனை, கீழ்ச்சொன்ன ப்ரீதியாலே கொண்டாடுகிறபடி. செழுநீர்வயல்- ரமணீயஜலமயமான க்ஷேத்ரங்களையுடைத்தான, செழு ரமணீயம், குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- குட்டநாடென்கிற திவ்யஜநபதத்திலே திருப்புலியூரென்கிற திவ்யநகரத்தில், அருமாயன்- அருமையாய் ஆஸ்ரயணீயனானவனுடைய, விஸிஷ்டநகாதிகளிலே ப்ராதுர்பவித்தவனாய் ஸௌலப்யகுணவிசிஷ்டனாயிருக்கிற வெம்பெருமானுடையவென்றபடி. பேரன்றிப்பேச்சிலள்- கல்யாணகுணவாசகங்களான திருநாமங்களை

மூ— பேச்சிலளன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனோ* ।௧॥
அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனணிமேருவின்மீதுலவுந்* துன்னுசூழ்சுடர்ஞாயிறுமன்றியும்பல்சுடர்களும்
போல்* மின்னுநீண்முடியாரம்பல்கலன்றானுடையெம்பெருமான்* புன்னையம்பொழில்சூழ்திருப்புலியூர்

ஆ— கவனழகொக்குமோ என்றுகேட்க அவனுடைய அழகிலேயிறே இவளகப்பட்டதென்கிறார். ॥௧॥
(அன்னைமீர்) அவன் ஒப்பித்தருளினவிருக்குமழகைச்சொல்லி அவ்வழகிலேயிறே இவள்விழுந்ததென்கிறாள். ॥

இ— வர்ணிக்கிறாரென்றதாயிற்று. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய அழகிலேயித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்தினர்த்தம் இவள் திருப்புலியூரித்யாதிவாக்யத்திலே ஸங்க்ருஹீதம். அதில் குணங்களாலேயித்யாதியாலே அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. நாம் கோலினவை இத்யாதியாலே அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ।௧॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

ப்ரஸ்தாவத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) ஒப்பித்தருளினாலென்றது- அலங்கரித்துக்கொண்டாலென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகிலேயித்யாதி) அவனுக்கு ஸௌந்தர்யாதிகளுண்டோ என்றவர்கள்கேட்டதற்கு உத்தரமாகக் கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவ ஶோபைகளைச் சொல்லி இப்பாட்டிலே திவ்யாபரணஶோபையைச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௨॥

ஸ— யொழிய ஒருவார்த்தையுமில்லாதவள் கல்யாணகுணவாசகங்களான அவன்திருநாமமேயொழிய வேறொருவார்த்தையும் சொல்லுகிறாளில்லையென்றபடி. அவன்குணங்களிலே அத்யாஸக்தையாயிராநின்றாளென்கை, அன்னைமீர் தாய்மார்காள், இதற்கென்செய்கேன்- இதற்கென்னபரிஹாரத்தைச் செய்யப்புகுகிறேன், ஓ என்று விஷாதத்யோதகம், இவளை மற்றொருராஜகுமாரனுக்குக்கொடுக்கிறது அஸஹ்யமாய்த்தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ॥௧॥

அணி- அழகியதான, மேருவின்- மஹாமேருகிரியினுடைய, மீது- மேலே, உலவும்- உலவாநிற்கிற ஸஞ்சரியாநிற்கிற, உதியாநிற்கிறவென்றபடி. இது ஸூர்யனுக்கும் நக்ஷத்ரங்களுக்கும் விஶேஷணம். துன்னு- துற்றுக்கொண்டிருக்கிற, நிபிடங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. லோகத்தில் காண்கிறவளவன்றிக்கே அநேகவிஸ்தீர்ணங்களானவென்கை. சூழ்- ஸர்வதோவ்யாப்தங்களான, சுடர்- கிரணங்களையுடையவனான, ஞாயிறு- ஸூர்யனும், அன்றியும்- அவ்வளவன்றிக்கே பின்னையும், பல்- அநேகங்களான, சுடர்களும போல்- தேஜஸ்ஸுக்களும்போலே, க்ரஹநக்ஷத்ரம்போலேயென்றபடி. மின்னு- மின்னுகின்றுள்ள, ஸ்வாரஸ கிரணராஜிவிராஜிதமானவென்றபடி. நீள்- உத்துங்கமான, முடி- கிரீடத்தையும், ஆரம்- ஹாரத்தையும், ஆரம்- பதக்கமென்றுஞ்சொல்லுவர், பல்கலன்- மற்றுமுள்ளபஹுக்களான ஆபரணங்களையும். கலன்- ஆபரணம், தான்- ஸ்வயமேவ, ஸ்வாபாவிகமாகவென்றபடி. உடை- உடையவனான, மேருவைப்போலே தேஜஸ்ஸ்வரூபணீயமாய் ஶ்யாமமான திருமேனியையும் தச்சிரஸ்ஸிலே ஸூர்யனைப்போலே ஶோபிக்கிற கிரீடத்தையும் தத்கண்டாபோக நிரஸ்தபரிஸரத்யோத க்ரஹநக்ஷத்ராவளி ஸாஸ்ரபரிஷ்க்ருத பூஷணங்களையுமுடையவனானவென்று பதத்தாத்பர்யம். எம்பெருமான்- என்நாயனுடைய, இதுவே த்ருஷ்டி, இவர்களுக்கு வாயழிக்கவொண்ணாதபடி இத்தனையும் மெய்யாகவுடைய என்னப்பனென்று உகந்துகொண்டாடுகிறபடி. இதுக்குத் திருப்புலியூரென்கிறத்தோடே அந்வயம். அம்புன்னைப்பொழிலென்று மாறியன்வயிப்பது. அழகிய புன்னைப்பொழில்களாலே- ரமணீயோத்யானங்களாலே என்றபடி. சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்புலியூர்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, இவள்- பாலையான இப்பெண்பிள்ளையானவள் புகழும்- ஶ்லாகியாநிற்கிறாள், இவள்வார்த்தை சோலையில்கலந்தார்வார்த்தைபோலேயிராநின்றது. அதாவது பாலையான இவள் அவனை எங்கேகண்டாளென்று நினைத்திராதேகொள்ளுங்கோள், பூர்வஜன்மவாஸனையாகப்போய் பூர்வஜன்மத்திலே அவனைக்கண்டு அவனுடைய ஆபரணஶோபையிலும் அவ்வூரில்சோலைகளுடைய ரமணீயகத்திலும் நிமக்னையாயிருக்கிறாளாகத்தோற்றுகிறதில்லையோ இவள் வார்த்தையிலே

மூ—புகழுமிவளே* ௩௨

புகழுமிவளின்றிராப்பகற்போதேர்க்கடற்றீப்பட்டெங்கும்* திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச்செழுங்கதிராழிமுதற்* புகழும்பொருபடையேந்திப்போர்புக்கசுரரைப்பொன்றுவித்தான்* திகழுமணிநெடுமாடநீடுதிருப்புலியூர்வளமே* ௩௩

ஆ—(புகழுமிவள) அழகியனானாலென்? ஆண்பிள்ளைத்தனமுடையனாக வேண்டாவோவென்னில்? அநந்தஸௌர்யவீர்யாதிகுணங்களையேகாண் இவள் இராப்பகல்புகழாநின்றதென்கிறார். ௩௪

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— திருப்புலியூர்நாயனார்பக்கல் ஆஸக்தையாயிராநின்றாளென்று கீழ்ச்சொன்னதைச் சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வாநராகீர்த்தாதுமன்றோவென்ன இதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அழகியனித்யாதியால்) போர்புக்கசுரரைப் பொன்றுவித்தான் என்கிறதின்ஸ்வாரஸ்யத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அநந்தஸௌர்யேத்யாதியால்) ஸௌர்யம்- ஶத்ருஸமூஹநிரஸநஸாமர்த்யம், வீர்யம்- அவிகாரத்வேந பராபிபவநஸாமர்த்யம், பாட்டிலே திருப்புலியூரினழகை ஸாதிப்பாளாகிறாளென்று ஸமுச்சயமாகிறதேயாகிலும் "[illegible]" என்கிறபடியே அதுவும் அவனுடைய ஸம்பந்தத்திலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து. ௩௫

ஶ—என்றுகருத்து. அன்னைமீர்- இவளைச்சேமித்துவளர்த்த தாய்மார்காள், இதற்கு- அவனுடைய ஆபரணமொன்றிலும் அதுகாணப்பெற்றிடமான திருச்சோலையிலும் ஆஸக்தியுடையளாயிருக்கிற இதற்கு வளர்த்த உங்களாலும் காத்துக்கொண்டிருக்கிற என்னாலும்மன்றிக்கே வந்திருக்கிறவிதற்குள்ளு அன்னைமீரென்கிற ஸம்போதநத்தால் தோற்றுகிறது. என்செய்கேன்- என்னவிசாரஞ்செய்யக்கடவேன், இது ஒருகாலும் [illegible]மென்றபடி. ௩௬

பொருநீர்- [illegible] ஜலங்களையுடைத்தான, பெருநீர்- கம்பீரமாகும். ஸாமுத்ரமானத்தாலே வர்ஷத்திலும் [illegible] ஸாமியான் என்றபடி. கடல்- ஸமுத்ரமானது, தீப்பட்டு- ஜ்வலிதமாய், [illegible] அருளிச்செய்கிறபடி. இதுக்குச்செல்வதென்கிறதோடே அந்வயம். எங்கும் திகழும்- தன்னுடைய ஸர்வப்ரதேசங்களிலும் விளங்காநின்றுள்ள, எரியொடு- ஜ்வாலைகளோடே. செல்வது- நடந்து போவதற்கு, ஒப்ப- ஸத்ருஶமாக, இதுக்கு ஏந்திப்போர்புக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். செழுங்கதிர்- ஸமீசீநகிரணஸாலிகளான, செழும்- ஸமீசீநம், ஆழிமுதல்- சக்ராத்யாயுதங்களான, புகழும்- ஸாதிக்கப்படுமவையான, ஶத்ருக்களும்கூடக்கொண்டாடும்படி யிருக்கிறவையான வென்றபடி. பொரு- யுத்தஸாதநங்களான, படை- ஆயுதங்களை, ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, [illegible] வர்ணமான திருமேனியிலே ஜாஜ்வல்யமானங்களான திவ்யாயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு யுத்தத்திலே ஓடியருளுகிறபோது எங்கும் தீப்பட்டு ஜ்வலிக்கிற ஸமுத்ரம் ஓடுகிறாப்போலே ஶோபாவஹமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. போர்- யுத்தத்தில், புக்கு- ப்ரவேசித்து, அசுரரை- அஸுரர்களை, பொன்றுவித்தான்- நசிப்பித்தவனுடைய, இதுக்குத் திருப்புலியூரோடே அந்வயம். பொன்றுதல்- நாஶம், திகழும்மணி- ப்ராகாஶமானங்களான மணிகளையுடையவைகளான, நெடுமாடம்- உத்துங்கங்களான ஸௌதங்களையுடைத்தான, நீடு- விஶாலமான, ஆபாத விஸ்தாரங்களையுடைத்தான, திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்தினுடைய, வளமே- அழகையே, ஸமாநத்தாலே தம் திருநகரிவைபவத்தையும். பிராட்டி ஸ்ரீமிதிலையைவிட்டு "[illegible]" என்று திருவயோத்யையே கொண்டாடுமாப்போலே இவளும் [illegible]கொண்டாடுகிறாளென்று கருத்து. இவள்- '[illegible]' என்கிற [illegible]த்தின்படியே [illegible]வெளியான இப்பெண்பிள்ளையானவள், இராப்பகல்- நக்தந்திவம், நின்று- [illegible]மாய், [illegible]மென்றபடி. இவள் அவனைக்கண்டறியாளாகிலும் காதில் கேட்டுச் சொல்லுகிறாளித்தனையென்கைக்கு இவள் ஒருகால் சொல்லிவிட்டாளோ; [illegible] இதுவே வார்புலற்றாநின்றாளிறே யென்றுகருத்து. புகழும்- ஸ்லாகியாநிற்கிறாள். நெஞ்சால்நினைத்து [illegible]ராநின்றாளோ; நாணம் குடிபோய் வாய்விட்டு அலறாநின்றாளிறேயென்று கருத்து. ௩௭

தோவளங்கிளர்ந்த தண்பணைக் குட்டநாட்டு

மூ— ஊர்வளங்கிளர் சோலையுங்கரும்பும் பெருஞ்செந்நெலுஞ்சூழ்ந்து* பேர்வளங்கிளர்ந்தன்றிப் பேச்சிலளின்றிப்பு

த்திருப்புலியூர்* சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்* ॥௪॥

னையிழையே*

புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும்புதுக்கணிப்பு*

ஆ—(ஊர்வளம்) ஆண்பிள்ளைத்தனமே அமைபாதிறே, ஞானவானுபிருக்கவேணுமிறேயென்னில், அவனுடைய ॥௪॥

ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி குணங்களிலேயிறே அகப்பட்டதென்கிறாள்.

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

ஏர்வளமித்யாதி

இ— "அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிலே சொன்னவர்த்தத்தையே வ்யாக்யானம்பண்ணுகிறதென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொ

யாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது வ்யாக்யானமன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொ

ல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (ஆண்பிள்ளையித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யார்த்தத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்

யமென்றுகாட்டுகிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இப்படியிவள் ஸக்ருத்துக்கு பொறுக்கவொண்ணாதபடி அவன்பக்கலிலே ஸௌசீல்யாதிகளென்று உபபாதி

ஸௌ— ஊர்வளம்- ஊரினுடைய ஸம்பத்தானது, கிளர்- விஜ்ரும்பிக்கும்படியான, ஊரினுடைய ஸம்பத்தெல்

லாம் தங்களைக்கண்டவளவிலே தோன்றும்படியிருக்குமவையானவென்றபடி. சோலையும்- உத்யானங்களும்,

பெரும்ஸம்பத்தை காகாக்ஷிந்யாயேந கீழேயும் அந்வயிப்பது. பெருங்கரும்பும்- அவ்வுத்யானங்களோடு விகல்

க்கலாம்படி அதிவ்ருத்தங்களான இக்ஷுவனங்களும், பெருஞ்செந்நெலும்- தகிதாவிருக்ஷங்களான ஶாலிவ

நங்களும், சூழ்ந்து- வரிதொவ்ருதங்களாய், ஏர்வளம்- ஏர்களினுடைய அழகானது, ஏரென்று கலப்

பையில்பூட்டப்பட்ட எருதுகள், வளம்- அழகு, கிளர்- விஜ்ரும்பியாநிற்கிற, க்ருஷிக்ருஷ்யமாணங்களான

ஸம்ருத்தயா உபஜீவ்யங்களானவென்றபடி. தண்- ஜலஸம்ருத்தியாலே நித்யஶீதளங்களான, பணை- கழ

னிகளையுடைத்தான, குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்தத்திவ்யநகரத்தில், இதுக்குத் தேவபிரானென்கிறதமோ

டேயன்வயம். சீர்- கல்யாணகுணங்களுடைய, ரக்ஷகத்வோபயோகி குணங்களுடையவென்றபடி. வளம்-

ஸம்ருத்தியானது, கிளர்- கிளரும்படி, ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரகாஶிதமாம்படியென்கை. மூவுலகு- க்ருத

கம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம், என்கிற த்ரிவிதங்களான லோகங்களை, உண்டு- ப்ரளயாபத்தில் கொண்டு

போகாதபடி தான்வயிற்றிலேவைத்து, இத்தால் ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யம் வ்யஞ்ஜிதம். உமிழ- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்

பிரணம்பண்ணுமவனான, அவற்றைத் தன்வயிற்றிலநின்றும் வெளியேவிட்டுக் காரணத்வேபரப்ரஹ்மாம்ப

ண்ணி ரக்ஷிக்குமவனானவென்றபடி தேவபிரான்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கு உபகாரகனானவனுடைய,

தைத்யபீடாதிஷவங்களிலே அவர்களுக்கு ஸௌசீல்யவானானவனுடையவென்றபடி. யத்வா- நித்யஸூரிக

ளுக்கு ஸ்வஸந்தர்ஶநாதிகளாலே உபகாரகனானவனுடைய என்றுமாம். பேர்வளம்- திருநாமங்களுடைய

ஸம்ருத்தியை, ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதிகுணங்களுக்கு வாசகங்களான திருநாமங்களையென்றபடி. கிளர்ந்தன்றி-

வீத்திஶயத்தாலே ஸஸம்ப்ரமோகச்சொல்லியல்லது, கிளர்க்கை- ஸஸம்ப்ரமோகச்சொல்லுகை, இன்று- இ

ன்றைக்கு, நேற்றைக்கில்லையோ? இவளுக்கிந்த வைலக்ஷண்யமென்றுகருத்து. இப்புனையிழை- இந்தபு

னையிழையானவள், புனையப்பட்ட இழைகளையுடைய இப்பெண்பிள்ளையானவள் என்றபடி. புனைகை- பூட்டு

கை, இழை- ஆபரணம், அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லச்சொல்ல அபிகாபரணம்பூண்டாப்போலே பிரகாசி

ன்றாளென்றுகருத்து. பேச்சிலள்- மற்றொருபேச்சுடையவளல்லள், திருநாமங்களை ஸஸம்ப்ரமோக்சசொல்லு

கிறாளத்தனைபோக்கி மற்றொருவார்த்தையும் சொல்லுகிறாளில்லையென்று வாக்யார்த்தம். ॥௪॥

புனையிழைகள்- புனையப்பட்ட ஆபரணங்களையுடைய, புனைதல்- பூட்டுதல், இழை ஆபரணம், நாமிவ

ளுக்கு முன்புபூட்டிவைத்த ஆபரணங்களுடையவென்றபடி. அணிவும்- அழகாகப்பூணுகையும், முன்புபூட்

டினதிற்காட்டிலும் இப்போது அழகாகப்பூண்டிருக்கிறபடியையுமென்றபடி. ஆபரணங்கள் முன்பு நாமபூட்டி

வைத்தாப்போலே யிருந்ததோவென்றுகருத்து. ஆடைஉடையும்- பரியட்டம் உடுத்திக்கொண்டிருக்கிற வழகு

மென்றபடி, புதுக்கணிப்பும்- இவள்வடிவில்பிறந்த உல்லாஸமும், புதுக்கணிப்பு- உல்லாஸம், இவளுக்கிது

மூ—நிலையுநீர்மையதன்றிவட்கிதுநின்றுநினைக்கப்புக்கால்* சுனையினுட்டடந்தாமரைமலருந்தண்டிருப்புலியூர்*
முனைவன்மூவுலகாளியப்பன் திருவருண்மூழ்கினளே* ॥ ௬ ॥
திருவருண்மூழ்கிவைகலுஞ்செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* திருவருள்களுஞ்சேர்ந்தமைக்கடையாளத்திருந்

ஆ—(புனையிழைகள்) அவன் ஸௌந்தர்யஶீலாதிகுணங்களையுடையவனானாலென்? அவனையேற்கவே அறியப்பெற்றிலோம் வேறேயொருவனையபேக்ஷித்து அவனுக்குக்கொடுக்கக்கடவதாய்ச் செல்லாநின்றபின்பு இனிச் செய்யலாவதில்லையென்று தாயார்சொல்ல, தோழியானவள் இயற்கையிற்புணர்ச்சியைச்சொல்லுகை யீடன்றியேயிநுக்கச்செய்தே இவளை இழக்கிறோமென்னும் பயத்தினாலே முன்னமே திருப்புலியூர்முனைவனானவனோடே புணர்ந்தருளினாளென்கிறாள். ॥ ௬ ॥

(திருவருள்) இப்புதுக்கணிப்பும் புனையிழைகள் அணிவும் இவளுடையபருவத்தாலும் மேனாமூநவவேஷ-

---

இ— ததாகபின்பு பரிவஸம்ஶ்லேஷத்தை இனிச்சொல்லாதொழியலாயிருக்க கதாசம்போவநீயமான அதை "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்று இப்பாட்டிலே அன்னைமாருக்குவெளியிடுகை ப்ரஸம்ஶமன்றோவென்ன பரிஹரிப்பிக்கிறார் (அவனி த்யாதிபால்) இருக்கச்செய்தேயென்கிறதற்கு உபாவாக்யாஷத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். (இவளையிழக்கிறோமி த்யாதி) மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில் வாழகில்லேனென்றிருக்குமவளாகையாலே என்றுகருத்து. இவ்வர்த்தம் இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரமேயத்திலே யிருந்ததேயாகிலும் அதைய ப்ராஸ்தாவஸம்ஸூசிப்பிக்கிறதாகையாலே புநருக்திதோஷமில்லை. பயத்தினாலேயென்கிறதற்கு உபாவாக்யாஷத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். தாத்பர்யார்த்தம் இப்பாட்டிற்கு ப்ரதானமென்னும்கருத்தாலே அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயி த்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிலே புனையிழையி த்யாதியாலே ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கடையாளஞ்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுஞ் சொல்லுகை புநருக்திதமன்றோவென்ன பரிஹரிப்பிக்கிறார் (இப்புதுக்கணிப்புமி த்யாதியால்) புதுக்கணிப்பு பருவத்தாலும் அணிவு வேஷாவிஶேஷத்தாலுமென்று யதாஸங்க்யமந்வயம். பருவம்- வயஸ்ஸு, இங்கே-

---

ஸ—இவளுக்கு உண்டாயிருக்கிற இந்தஸௌந்தர்யாதிஶயமானது, அணிவும் உடையும் புதுக்கணிப்புமாக இவளுக்குண்டாயிருக்கிற இதுவென்று பாவார்த்தம். நின்றுநினைக்கப்புக்கால்- காலமுள்ளதனையும் நின்றுவிமர்ஶித்து அறியப்பார்த்தாலும், நிலையும்நீர்மையதன்று- நிலைகலாம்ஸ்வபாவத்தை உடையதன்று, நீர்மை- ஸ்வபாவம், நீர்மையுடையது நீர்மையது. பரிச்சேத்யஸ்வபாவமன்றென்றபடி. "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" என்கிறவிஷயம்போலே அபரிச்சின்னமாயிருக்கிறதென்கை. இது ஹேதுகர்பமாய் அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளென்று ஸூசிக்கிறது. சுனையினுள்- ஸரஸ்ஸுக்களுக்குள்ளே, சுனை- ஸரஸ்ஸு, தடந்தாமரை- விஶாலமான தாமரஸவர்ஷங்கள், ஒருவர்ஷமே தடாகமெல்லாமறைக்கும்படி விஶாலமென்கைக்காக வசுவசிலமும் மலரும்- மலராநிற்கிற, தண்- ஶீதளமான, திருப்புலியூர்- அந்தஷிவ்யநகரத்திற்கு, முனைவன்- ப்ரதாநனான, நாயகனென்றபடி. மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யநாதனான, அப்பன்- என்னப்பனுடைய, ஸகியானவள் தன்ப்ரீதியாலே என்னப்பனென்று ஸ்லாகிக்கிறாள், திருவருள்- ஸ்ரீஉபக்ருதையில், மூழ்கினள்- நிமக்னையாய்விட்டாள், பரிச்சேத்யமாய் விஷயமாய்விட்டாளென்றபடி. ஸர்வப்ரகாரஸம்ஶ்லேஷமும் பண்ணப்பெற்றாளென்கை. பெற்றனள்என்னாதே மூழ்கினள்என்றது "ஆநந்தஸாகரநிமக்நஸர்வாவயவ:" என்னும்படியிருக்கிறாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும். கடல்கொண்டாப்போலே இனிநமக்குதவாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவுமாம். ॥ ௬ ॥

செழுநீர்நிற- ஸஜலஜலதஶ்யாமஸவர்ணனான, செழுமை- ஸஜலதை, தாமரஸதள ஸத்ருஶேக்ஷணனான, கமலபத்ராக்ஷனென்றபடி. கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாயவதரித்து பெண்பிறந்தார்க்கெல்லாம் உபகரித்தவனுடைய, திருவருள்- ஸௌஹார்த்தத்திலே, வைகலும்- ஸதாகாலமும், மூழ்கி- நிமக்னையாய், ஸம்ஶ்லேஷாநந்தரமான ஸௌஹார்த்தத்துக்கு பாத்ரவிஷயமாயென்றபடி. திருவருள்களும்- ஸந்ததம் ஸம்ஶ்லேஷதஶையில் அவன் செய்தருளின ஸநாதநவிஶேஷாநுபவங்களையும், சேர்ந்தமைக்கு- இவள் அடைந்தமைக்கு, அடையாளம்- விஹ்நங்கள், திருந்த- ஸ்பஷ்டமாக, உள- உண்டாயிருக்கிறன, அவற்றுள்

திருவருட்கமுகொண்பழத்தது மெல்லியல

மூ—தவுள* திருவருளருளாலவன்சென்றுசேர்தண்திருப்புலியூர்* ௬கூ॥

செவ்விதழ்*

மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்கவீங்கிளந்தாட்கமுகின்* மல்லிலை

ஆ—விஶேஷத்தாலும் ஸம்ஶயியாதோ திருப்புலியூரெம்பெருமானோடு கலந்தகலவியால்வந்த தென்றுமிடத் துக்கடையாளமென்னென்ன? திருப்புலியூர் வாராவரங்களுக்கெல்லாம் ஸூக்ஷ்மம்பண்ணுகைக்காக அவ்வூரி லே புகுந்தருளின எம்பெருமானுடைய திருவருளாலேவளர்ந்த கமுகினுடைய ஒண்பழம்போலேயன்றோ இ வள்திருப்பவளமிருப்பதென்கிறாள். ॥கூ॥

(மெல்லிலை) இவளுக்குத்திருப்பவளத்தில அழகுதான் ஸ்வாபாவிகமன்றோ, இதவனோடுகலந்தமைக்கடை யாளமல்ல, அவன்தான்இவளோடு கலந்துபரிமாறுகைக்கீடான ஸௌந்தர்யமுடையவனோளென்ன தன்பக்கல

இ—பளவநம்பிவகஷிதம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்புலியூர்வாராவரெ த்யாதி யால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவருளாலேவளர்ந்தவித்யாதியால) ॥கூ॥

☀ ஏழாம்பாட்டு ☀

திருவருள்மூழ்கினளென்று கீழ்ச்சொன்னஸம்ஶ்லேஷத்தையே இப்பாட்டிலும் தானடைந்தனளென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இது ஸம்நாக்ஷிபன்றோவென்ன இதுகுத தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதி ப்பிக்கிறார் (இவளுக்கித்யாதியால்) (அவன்தானித்யாதி) அவன் ஸம்ஶ்லேஷஸௌந்தர்யமுடையவனன்றோஇவளு க்குத்திருப்பவளத்திலழகு தத்க்ருதமென்றறியலாம். அவன் ஸம்ஶ்லேஷஸௌந்தர்யமுடையவ னல்லாமையாலே

ய—ஒன்றைச்சொல்லென்ன? சொல்லுகிறாள்மேல். மெல்லியல்- ம்ருதுஸ்வபாவையான இவளுடைய, இயல்- ஸ்வபாவம், செவ்விதழ்- சோணாதரமானது, இதழ்- அதரம், இது ராஜநீதியோக்தி, உபலக்ஷணமா ன ஸ்வரமானதென்றபடி. இதுக்குப் பழத்ததுஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். திருவருள்- ஸ்ரீமத்க்ருபையை அதாவது— ஸமாஸமம் என்றும் ஸகுணம் நிர்குணம் என்றும் பாராதே ஸர்வாத்மவிஷயமாய், நிர்ஹேதுகமான க்ருபையையென்றபடி. அருளால்- அருளுகையின்நிமித்தமாக, செய்தருளுகைக் காகவென்றபடி. அவன்- அந்தஸர்வேஶ்வரனானவன், சென்று- ஸ்ரீவைகுண்டத்திலநின்றும் எழுந்தருளி, சேர்- சேர்ந்திருக்கிறஸ்தலமான, நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமானதென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, அவன் ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே நித்யஶ்யாமளமானதென்றபடி. திருப்புலியூர்- அந்தஉத்தமஸ்தலத்திலே, திருவருள்கமுகு- அவனுடைய திவ்யகாருண்யத்தாலே உண்டாக்கப்பட்ட, அருள்கமுகென்று ப்ரஸித்தமான ஜீவனங்க ளாலேவளருகையன்றிக்கே "வ்ருக்ஷாலநந்தவதநம்ருதம் ॥ ஶாகமலர்பூக்கஸ்தம்பக வ்ருக்ஷங்கள்" என்கிறபடியே அவனுடையகாருண்யம் த்ருஷ்டிகளாலே தானேவளர்ந்தது, "ஸுதார ஸஞ்சிதம் தரு ஸர்வ" என்கிறகணக்கிலே ஶோகவிலக்ஷண ஸாதனீயகமாக்களான திவ்ய க்ரமுக வ்ருக்ஷங்களுடையவென்றபடி. ஒண்பழத்தது- ஒள்ளியபழம்போலேயிராநின்றது. பழத்துக்குஸாத்ருஶ்யமானது பழுத்தது, வர்ணஸ்வாதநீயமும்போலே யிராநின்றதென்றபடி. ஸம்பந்தத்தால்வந்த அழகாகில் லௌகிகத்தில் க்ரமுகஸம்பந்தம்போலே யிருக்குமத்தனைபோக்கி காருண்யத்ருஷ்டித க்ரமுகஸம்பந்தமாகக்கூடுமோ? ஆதலால் இவ்வழகு அவனுடைய காருண்யத்ருஷ்டியத்தாலே வந்ததேயாமத்தனையென்றுகருத்து. ॥கூ॥

மெல்லிலை- ம்ருதுவான இலைகளையுடையவையான, செல்வ- ஸ்ரீமத்திக்களான, ஸம்பன்னங்களான வென்றபடி. வண்- உதாரங்களான, "தளபாஸஹாஸதாம்ஸமஸ்ததோஷீ ஸ்யாமியாதிந:" என்கிறபடியே ஸம்ஹதக்களான க்ரமுகவ்ருக்ஷங்களுக்கு ஸமாஶ்ரயஸ்தானமான ஸ்தானங்களானவென்றபடி. கொடி- லதைகளானவை, தாம்பூலவல்லிகளானவை யென்றபடி. புல்க- ஆஶ்லேஷம்பண்ண, வீங்கு பருத்தங் களாகாநின்றுள்ள, கொழுவல்லிகள் ஆஶ்லேஷம்பண்ணப் பண்ண தஜ்ஜநிதஸௌக்யத்தாலே ஸ்தூலமா னத்துக்களானவென்றபடி. இளந்தாள்- கொடிஆஶ்லேஷஸௌக்யத்தாலே நாளுக்குநாள் இளகாநின்றுள்ள தாள் களையுடையவையான, தாள்- ஸ்கந்தஶோபம். கமுகின்- க்ரமுகவ்ருக்ஷங்களுடைய, க்ரமுகவ்ருக்ஷ ஸம்பந்திகளானவென்றபடி. தாம்பூலவல்லி க்ரமுகஸ்தானங்களுக்கு வரிவாரிகைகள்போல ஸதாபி ஸுரவதிகளானவென்கை. இதுவாழைக்கு விஶேஷணம். மல் இலை- விஸ்தாரமுடையவைகளையும், மல்

மூ— மடல்வாழையீங்கனிசூழ்ந்துமணங்கமழ்ந்து* புல்லிலைத்தெங்கினூடுகாலுலவுந்தண்திருப்புலியூர்*
மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன்றாளடைந்தாளிம்மடவரலே* ௭
மடவரலன்னைமீர்கட்கென்சொல்லிச் சொல்லுகேன்மல்லைச்செல்வ* வடமொழிமறைவாணர்வேள்வியுள்

ஆ— அடங்காமை அவ்வூரில ஸ்தாவரங்களிலுங்கூட வெள்ளங்கோத்து அவையும் பரஸ்பர ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரவணமாயிருக்கும்படியைப்பெருக்குகிற இவனுடைய ஸௌந்தர்யவெள்ளத்திலேயிறே இவளழுந்திற்றென்கிறாள். ௭
(மடவரல) ஸௌந்தர்யஸ்வபாவம்போலே வ்ருத்தவைசித்ர்யமுண்டாகவேணுமிறேயென்ன, அவன் வ்ருத்தவைசித்ர்யமிருக்கும்படி பார்க்கலாகாதோ, மிக்கிருந்துள்ள ஸம்பத்தையுடையவரான வடமொழிமறைவாணர்

இ— இவ்வழகு விலக்ஷணஸ்வபாவஸித்தமென்றே சொல்லவேணுமென்றபடி. பாதத்ரயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்பக்கல அடங்காமையித்யாதிபால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனுடையஸௌந்தர்யமித்யாதிபால்) ௭

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

"அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன வ்ருத்தத்தையே "நாமமல்லால்" இத்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸௌந்தர்யமித்யாதிபால்) மல்லைச்செல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வ்ருத்தவைசித்ர்யமித்யாதிபால்) மறைக்கும்என்றது க்ரியாபதமன்று, திருப்புலியூருக்கு விசேஷணம். மறைக்கும்படியிருக்கிற திருப்புலியூரென்று ஸம்பந்திக்கிறது. அவ்வூர் வைதிகஸம்ருத்

ப— விவரணம். மடல்- பர்ணங்களையும் உடையவையான, கோமலஸ்வபாவமான அம்ருதமதனங்களுக்கு ஸிஸிரோபசாரமாம்படி ஸுவர்ணமயகலசங்களையுடைய ஆராதகஜநங்கள்போலே ஸுபதவிசால பத்ரங்களையும் நவ்யதாம்ரவர்ணகலசீ ஸௌந்தர்யங்கள்போலே பூமடலையும் தரித்துக்கொண்டு நிற்குமவையானவென்று தாத்பர்யம். வாழை- கதலிகளுடைய, ஈம்- இனியவையான, நிரதிசயபோக்யங்களானவென்றபடி. கனி- பழங்களை, சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, மணங்கமழ்ந்து- அதனாலே வாஸிதத்து, மணம்- வாஸனம், கமழ்கை- வாஸிக்கை, மணங்கமழ்ந்தென்று ஒருபதமாகவும் வ்யுத்பத்திக்கலாம். ஸுவாஸவாஸிதமாயியாயென்றபடி. இதுக்கு உலவுமென்கிறதோடே அந்வயம். புல்லிலை- புல்லிக்கொண்டிருக்கிற இலைகளையுடையவையான, புல்லுகை- தழுவுகை, லதைகளைப்போலே அந்த வாழைகளைத்தழுவிக்கொண்டிருக்கிற இலைகளையுடையவையானவென்றபடி, தெங்கினூடு- நாரிகேளதருக்களுடைய மத்யத்திலே ஊடு- மத்யம். கால்- மாருதமானது, உலவும்- உலவாநிற்கிற, மந்தமாக ஸஞ்சரிக்கிறவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, இப்படி ஸ்தாவரஜங்கமவிஶேஷமன்றிகளே ஸந்நித்யத்தாலே ஶீதளமானவென்றபடி. திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்தில், மல்லல்- ஸம்ருத்தமான, அதிஶயிதமானவென்றபடி. அம்- அழகியதான, செல்வ- ஸம்பத்தையுடையவனான, கண்ணன்தாள்- க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை, இம்மடவரல்- ஸௌஶீல்யையான இப்பெண்பிள்ளையானவள், மடம்- ஸௌஶீல்யம். மடம்வருகிற ஸ்வபாவமுடையவள் மடவரல- ஸௌஶீல்யையென்றபடி. அடைந்தாள்- அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்திலே ஈடுபட்டு தத்பரதந்த்ரையாய்விட்டாளென்றபடி. ௭

அன்னைமீர்கட்கு- தாய்மார்களான உங்களுக்கு, என்சொல்லிச் சொல்லுகேன்- என்னபாசுரத்தைச்சொல்லி இவனுடைய வ்ருத்தாந்தத்தை அறிவிக்கக்கடவேன், "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்னும்படி அவாங்மனஸகோசரமாகையாலே அவனுடைய வ்ருத்தாந்தத்துக்கு வாசகஶப்தமில்லையென்றபடி. ஆனாலும் அதை ஒருதேவத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிறேனென்கிறாள்மேல. மல்லைச்செல்வ- ஸம்ருத்தஸம்பத்தையுடையவர்களான, மல்லை- ஸம்ருத்தம், ஆராயக்நாவபாஸ நிரவதிகைஶ்வர்யஶாலிகளானவென்றபடி. இது வாணருக்கு விசேஷணம். வடமொழி- ஸம்ஸ்க்ருதபாஷைக்கும், வடம்- ஸம்ஸ்க்ருதம், மொழி- பாஷை, மறை- வேதங்களுக்கும், வாணர் நிர்வாஹகரான ப்ராஹ்மணர்களுடைய, பாஷைக்கு நிர்வாஹகத்வமாவது- வ்யாகரணாதிகளிலும் ஷடங்கங்களிலும் ஸமர்த்தரென்றபடி. புராணாதிகளில் ப்ரஸித்தமென்றும் சொல்லுவர். வேள்வியுள்- மஹாதுராயணாதிவ யஜ்ஞங்களிலே, வேள்வி- யஜ்ஞம். நெய்யழல்- ஆஜ்யாஹுதிகளான

மூ—நெய்யழல்வான்புகைபோய்த்* திடவிசும்பிலமரர்நாட்டைமறைக்குந்தண்டிருப்புலியூர்ப்* படவரவணை ॥ அ

யான்றன்னாமமல்லாற்பரவாளிவளே*

பரவாளிவணின்றிராப்பகற்பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* விரைவாரிசைமறைவேதியரொலி வேலையினின்

றொலிப்பக்*. கரவார்தடந்தொறுந்தாமரைக்கயந்தீவிகைநின்

றொலிப்பக்* ... நிரதிசயபோக்ய

ஆ—வேள்வியுள்நெய்யழல் வான்புகைப்போய் திடவிசும்பில் அமரர்நாட்டைமறைக்கும் நிரதிசயபோக்ய

மான திருப்புலியூரில் திருவனந்தாழ்வானை படுக்கையாகவுடையவனுடைய திருநாமமல்லது சொல்லுகிறிலளே ॥ அ

ன்கிறாள்.

(பரவாளிவள்) வ்ருத்தமுண்டானாலும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களுண்டாகவேணுமேயென்ன? அதுவுமு

ண்டு, நிரதிசயபோக்யமான ஸ்ருதியையுடைய ஸாத்விகர்களுடைய அத்யயநகோஷமும், அநுஷ்டாநவிகை

இ—ஸர்வஜ்ஞமாகையாலே அவனுக்கு வ்ருத்தவத்தைக் கேட்கவேணுமோ என்கிறாளென்றுகருத்து. தண்ணென்கிற ॥ அ

தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யமென்று)

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன திருப்புலியூர்வ்ருத்தஸம்பத்தையே வ்யதிரேகமுகேந சொல்லுகிறதா

கையாலே இது வ்யாக்யானமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (வ்ருத்தமித்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவார

த்தை ஆச்ரயித்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவார

த்துக்கு அர்த்தம் ஸ்வாரஸ்யநத்திலேகண்டுகொள்வது. இசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

(ஸாத்விகேத்யாதியால்) மறைவேதியரொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஷ்டாநேத்யாதியால்)

ஸ்ரீ— களுடைய, அழல்- வஹ்நி, உஜ்ஜ்வலிதமான ஸாரவஸ்து: ஆஜ்யாஹுதி விசிஷ்டங்களான வஹ்நிகளுடைய

வென்றபடி. வான்புகை- தூம்ரவர்ணமான புகையானது, வான்- ப்ரவ்ருத்தம், போய்- ஊர்த்வலோகத்திலேபோய்,

தி— ஊர்த்வமான, வ்ருஷ்டிவ்யாதிகளைப்போலே ஆதிக்யவர்ணாதியன்றிக்கே வ்யவஸ்திதஸ்வபாவமானவென்

றபடி. விசும்பில்- ஆகாசத்தில், அமரர்நாட்டை- தேவலோகத்தை, மறைக்கும்- ஆச்சாதிக்கும்படியிருக்கிற,

தண்- சீதளமான, போக்யமானஎன்றபடி. திருப்புலியூர்- அந்தஸ்திவ்யநகரத்தில், இப்படி ஸததயாயஜூ

கரான வைதிகர்பக்கல் நிரவதிகப்ரீதியாலே அவ்வூரில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனான என்றபடி. இப்ப

டியிருக்கிறவிவனுடைய வ்ருத்தவைசித்ரச்சொல்லவேணுமோ என்றுகருத்து. படவரவு- பணாசாலியான சேஷ

நாகத்தை, ஸாகாரதாவாசோபாஷ தநுஸம்ஸ்ர்ஷ்டி ஸஹஜவிகஸ்வர பணாசாலியான சேஷ

னையென்றபடி. அணையான்தன்- படுக்கையாகவுடையவனுடைய, அணை- படுக்கை, தன்என்றுஸ்வாமித்வம்.

ஸம்ச்லேஷதசையில் படுக்கைஅழகையே நினைத்துச்சொல்லாநின்றாளென்றுகருத்து. நாமம்அல்லால்-

திருநாமங்களையல்லது, மடவரல்- உத்க்ருஷ்டமானவையான, இவள்- இப்பெண்பிள்ளையானவள், பரவாள்- ஸ்தோ

மாகப்பேசாள், பரவுகை- ஸ்தோத்ரமாகப்பேசுகை, ஸ்தோத்ரப்படி அத்யாஸக்தியோடே சொல்லாளென்றபடி. ॥ அ

திருநாமத்தையே ஸர்வதா ஆஸக்தியோடே சொல்லாநின்றாளென்கை.

விரைவார்- பரிமளம்வ்யாப்தமாநிற்கிற, விரை- பரிமளம், வார்தல்- வ்யாப்திக்கை, நிரதிசயபோ

க்யமானவென்றபடி, ஸ்பர்சநீயமான மாநத்துக்குப் பரிமளஞ்சொல்லவொண்ணாதிறே. விரைவாரென்று

வாமானபோது- விரவிஆர்ந்ததானவென்று பொருள், அதாவது:— எங்கும்பரவி அவிச்சிந்நமாயிருந்துள்ள

என்றபடி. இசை- காநங்களையுடைத்தான, மறை- வேதத்தினுடையவும், காநவிசிஷ்டமென்கையாலே

ஸாமவேதம்விவக்ஷிதம். வேதியர்- வைதிகர்களுடையவும், அந்தவேதங்களை சீக்ஷாஸித்திறவர்களுடையவும்

என்றபடி. ஒலி- கோஷமானது, வேலையில்- ஸமுத்ரம்போலே, வேலை- ஸமுத்ரம், இங்கேஸப்தமீவிபக்தி

உபமார்த்தமென்று உறையில்நிவர்த்தம், நின்று- அவிச்சிந்நமாக, ஒலிப்ப- கோஷியாநிற்க, இத்தால்

அவ்வ் அநவரதம்வரிஷ்டமென்று ஸூசிதமாகிறது. இதற்கு மலருமென்கிறதோடே அந்வயம். கரவு- மு

தலைகளாலே, கரவு- முதலை, ஆர்- வ்யாப்தங்களான, இத்தால் அகாதஜலஸம்ருத்தி ஸூசிதே. தடங்

தேறும் தடாகங்கள்தோறும், தாமரைக்கயம்- தாமரைமலருமானது, கயம்- ஸமூஹம், தீவிகை

நின்று தீபிகைகள்போலேநின்று, நிலைவிளக்குகள்போலே அத்யுஜ்ஜ்வலங்களாய்க்கொண்டுநின்ற இடத்திலே

மூ—அலரும்* புரவார்கழனிகள்சூழ் திருப்புலியூர் புகழன்றி மற்றே* ॥௯॥

அன்றிமற்றோருபாயமென் இவளந்தண்துழாய்கமழ்தல்* குன்றமாமணிமாடமாளிகைக் கோலக்குழாங்கள் மல்கித்* தென்திசைத்திலதம்புரைக் குட்டநாட்டுத் திருப்புலியூர்* நின்றமாயப்பிரான் திருவருளாமிவள் நேர்பட்டதே* ॥௰॥

ஆ—பண்ணுவார்கோஷமும் கடல்போலே கோஷியாநிற்க; முதலை மிக்கபொய்கைகள்தோறும் தாமரைகள் நிலைவிளக்கெரியுமாப்போலே மலராநிற்பதுஞ்செய்து தலைத்தரமான கழனிகளையுடைத்தாயிருக்கிற திருப்புலியூரில் பனிநீர்நிறக் கண்ணபிரானுடைய புகழன்றி மற்றொன்றுபரவாளிவணின்றிராப்பகலென்கிறாள். ॥௯॥

(அன்றி) ஸஜாதீய-விஜாதீய-ஸஜாதீயன ப்ரணயிகளெல்லாம் வ்ருத்தவ்ருத்தங்களாதி ஸகலகுணவிசிஷ்டனாயிருந்தானேயாகிலும் இந்த வ்ருத்தமான மணத்தைத்தவிர்க்கையிடல்லவென்ன; அன்றி மற்றோருபாயமென் இவளந்தண்டுழாய்கமழ்தல் என்று அவர்களுங்கூட இசைவதோரடையாளத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு திருப்புலியூர்நின்றமாயப்பிரானோடே இவள்புணர்ந்ததருளிலென்றுஞ் சொல்லுகிறாள். ॥௰॥

இ— வேலையில்ஒலிப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடலித்யாதிபால்) கரவார்தடந்தொறும் என்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (முதலையித்யாதிபால்) தாமரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரைகளித்யாதியால்) புரவார்என்கிறதை அருளிச்செய்கிறார் (தலைத்தரமானவென்று) உத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. ॥௯॥

பத்தாம்பாட்டு.

இவளுக்கு அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே பிரான்திருவருள் இத்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வ்யக்தமிப்பிக்கிறார் (ஸஜாதீயேத்யாதியால்) மணம்- விவாஹோத்ஸவம். ஈடல்லவென்றது- யோக்யமன்றென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழ்ஸகி சொன்னது விவாஹாபாவமாகையாலே தோஷாவஹமன்றென்று ஸ்வகாபிநிவேஶாதிஶயமாகச்சொன்னது ஸக்ருதமென்று நினைத்து இவர்கள்இப்படி சொல்லுகிறார்களென்று கருத்து. ஆனால் இப்பாட்டில் சொல்லுகிறதும அப்படி ஸக்ருதஸம்காஶஸம்கிதமாகையாலே அவர்களுக்கிது உத்தரமாகக்கூடுமோவென்ன? ப்ரபோததத்தில் விஹ்வலிஶேஷாக்ஷியாலே இது ஸ்வோத்தரமாமென்கிறார் (அவர்களுங்கூடவித்யாதியால்) ॥௰॥

ப—நின்றென்றபடி. அலரும்- விகஸியாநிற்கிற, இது தடாகத்துக்குவிஶேஷணம். புரவார்- ஸத்ருஶோத்க்ருஷ்டங்களாயிருக்கிற, கழனிகள்- கேதாரங்களாலே, சூழ்- வேஷ்டிதமான, திருப்புலியூர்- அந்ததிவ்யநகரத்தில், இதுக்குப்பிரானோடேயந்வயம். பனிநீர்நிற, ஶீதஜலம்போலே ஶுத்தமாய் ஶ்யாமளமானவர்ணத்தையுடையவனான, பனி- ஶீதளம், கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்த ஸர்வோபகாரகனானவனுடைய, புகழன்றி- கல்யாணகுணங்களையொழிய, மற்று- வேறொன்றை, இவள்- அவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தை அறிந்தஇவள், இராப்பகல்- நக்தம்திவம், நின்று- ஸ்திரையாய், பரவாள்- ஸ்தோத்ரம்செய்யாள், ஸகியுக்தியாலே அடவுகெடச்சொல்லாளென்றபடி. ॥௯॥

அன்றி- ஸம்ஶ்லேஷத்தையொழிய, அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தொழியவென்றபடி. இவள்- இந்தப்பெண்பிள்ளையானவள், அம்- அழகியதான, தண்- ஶீதளமான, துழாய்கமழ்தல்- திருத்துழாய்வாஸிக்கைக்கு, மற்றுபாயம்- வேறொருஉபாயம், என்- ஏது, இது ஆக்ஷேபம். அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தொழிய இவளுடம்பு திருத்துழாய் வாஸிக்கைக்கு வேறொருஹேதுவில்லையென்றபடி. இது ஹேதுஸமர்த்தநம். ஆதலில் இவள்நேர்பட்டதாமென்று ஸம்பந்திக்கிறது. குன்றமாமணிமாடமாளிகை- கிரிஸத்ருஶங்களாய் ஶ்லாக்யங்களான ப்ராகாரபவனங்களுடையவும், குன்றம்- கிரி, மாடம்- இங்கு ப்ராகாரம், மாளிகை- பவனம், கிரிஸத்ருஶங்களாய் ஶ்லாக்யதமங்களான ப்ராகாரங்களுடையவும் பவனங்களுடையவும் என்றபடி. கோலக்குழாங்கள்- ஶோபநீயமானவஸ்துக்கள், குழாம்- வஸ்து, மல்கி- ஸம்ருத்தமாய், தென்திசை- தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதம்புரை- திலகஸத்ருஶமான, புரை- ஸத்ருஶம், இது நகரத்துக்குவிஶேஷணம். குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, நின்ற- நித்யவாஸம்பண்ணாநிற்கிற, மாயப்பிரான்- ஆஶ்சர்யபூதனாய் உபகாரகனானவனுடைய, திருவருள்- ஶ்ரீஸங்கல்பமேயாய் இவள்- இப்படி திருத்துழாய்

மூ—நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்குநாயகன்றன்னடிமை* நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொன்* நேர்பட்டதமிழ்மாலையாயிரத்துளிவைபத்தும்* நேர்பட்டாரவர்நேர்பட்டார்நெடுமாற்கடிமைசெய்யவே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நேர்பட்ட) ஸர்வவித ஸமஸ்தஸௌந்தர்யாதி குணபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரனிடத்தில் ப்ரவ்ருத்தியாலே ஸமஸ்தஶேஷத்வகாஷ்டா ப்ராப்தரான சடகோபன்சொல் நேர்பட்டதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிவைபத்தும் நேர்பட்டவர்கள் நெடுமாற்கடிமைசெய்யப்பெற்று வாழ்வரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

✱ நிகமனம். ✱

இ— அடிமைநேர்பட்டஉத்கர்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிதேத்யாதியால்) ஸமஸ்தஶேஷத்வகாஷ்டாப்ராப்தரான தம்பக்கலவனுக்கு ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே ஸாத்ம்யாஸாத்ம்யப்ரகாரஸந்தேஹாதிஶயமும் ஶேஷப்ராப்தரான தம்பக்கலவனுக்கு விவக்ஷிதங்கள். ப்ரவ்ருத்தியாலேஎன்றது- தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷாபிலாஷமும் முதலாகக் கீழ்ச்சொன்னவை விவக்ஷிதங்கள். தொண்டரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஶேஷத்வேத்யாதியால்) இது ஶேஷத்வகாஷ்டையென்றுகருத்தாலே சொன்னபடி. ||கக||

ஸ— வாஸியாநிறகுமிவள், நேர்பட்டதாம- கிட்டினதாகவேணும், அடைந்தாளாகவேணும, இதில ஸம்ஶய மில்லையென்றபடி. ||ம||

நிறைமூவுலகுக்கும்- ஸர்வ்விலக்ஷணங்களான நித்யவிபூதிலீலாவிபூதிகளுக்கும், உலகு- லோகம்; லோக்யதஇதிலோகஃவஸ்துஸமூஹஃ, ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டலீலாவிபூதிகளுக்குமென்றபடி. நேர்பட்டநாயகன்- நன்றாகவாய்த்தஸ்வாமியுடைய, "லோகத்ரயஶரீரேணச்ச" என்கிறபடியே ஸர்வலோகங்களுக்கும் நேர்பட்டஸ்வாமியுடையவென்றபடி. நித்யமாயிருக்கிற ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமாகாத்திருக்கிற ஸ்வாமியுடையவென்றபடி. நித்யமாயிருக்கிற ஸம்பந்தம் ஸாக்ஷாத்காயிகவ்ருத்தியாய்க்கொண்டு வாய்ந்திருக்கிற ஸ்வாமியுடையவென்றபடி. அவனுடைய சீர்மையையறிந்து ஸம்பந்தத்தைக்காட்டி ஸத்தைச் சொல்லுமாபபோலே வாய்ப்பாகச்சொன்னது அவனுடைய சீர்மையையறிந்து அனுஸந்திப்பார்க்கு ப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு இது ஶோபிப்பதம்போலே யிருக்குமென்னும் கருத்தாலே. தன்என்று ஸ்வாமித்வம். அடிமைநேர்பட்ட- கைங்கர்யத்துக்குவாய்த்தவரான, இது சடகோப னுக்குவிஶேஷணம். லோகங்களுக்கு அவன ஶேஷியாய்வாய்த்தாப்போலே அவனுக்கிவர் ஶேஷமாகவாய்த்ததுமென்றுகருத்து. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன்- அத்தால் தாஸதாஸதாஸருக்கும் தாஸரென்றபடி. தாம் ஶேஷமாயிருக்கிற ஸம்ப்ரதரான, தொண்டர்- ஸ்வவர், ஸமஸ்தகுணஸம்பந்தரான தாஸரென்றபடி. ஶோபிப்பிவாய்த்தாப்போலே யிருக்கிறபடியைக்கண்டு அவனுக்குப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு ஶோபிப்பிவாய்த்தாப்போலே யிருக்கிறபடியைக்கண்டு அவனுக்குப்ரத்யக்ஷம் ஸ்வாஸ்ரயமானவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, சொல- ஸ்ரீஸூக்திரூபத்தாலே ஶேஷத்வகாஷ்டை ப்ராப்தரானவென்றபடி. ஸம்ப்ரதிபானை, நேர்பட்ட- வாய்ந்ததான, ஶோபிப்போலே ஜகத்துக்கெல்லாம் அனுஸந்தானமாக ஸங்கீதபானை, நேர்பட்ட- வாய்ந்ததான, ஶோபிப்போலே ஜகத்துக்கெல்லாம் அனுஸந்தானமாக ஸங்கீர்த்தனவென்றபடிடி. தமிழ்மாலை- ஶப்தஸௌஷ்டவத்தாலே ஶ்லோகம்போலே சேர்க்கப்பட்டதான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்ததஶகத்தை, நேர்பட்டார்- கிட்டினவர்கள், அனுஸந்திக்கப் பெற்றவர்களென்றபடி. அவர்என்றிருக்கையாலே "யவர்" என்றொருவடிம் அத்யாஹாரம். யவர்நேர்பட்டார் அவர்என்றபடி. ஜாதிகுணாதிவிஶேஷமும் இதில ப்ரயோஜகமன்றென்று கருத்து. யதா:- நேர்பட்டாரவர் என்று ஸம்ஶோதமாய் அனுஸந்திக்கஜநங்களென்றபடி. நெடுமாற்கு- ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹத்தையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், அடிமைசெய்யநேர்பட்டார்- கைங்கர்யத்தையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, அவனுக்கனுஸந்தானம்போலே ப்ரியதமராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யப் பண்ணுகைக்கு வாய்த்தவர்கள், அவனுக்கனுஸந்தானம்போலே ப்ரியதமராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யப் பெறுவரென்றபடி. ||கக||

ஜ்ஞானவைராக்யநிஷ்டானஶேஷயிஶ்ரீஶைலேஶதாஸாய ஶடகோபதேஶிகாய நமஃ,

ஸ்ரீ:

த்ருமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கருமாணிக்கமலைமேல்.)

வைலக்ஷண்யாஸ்பதாங்கை: உத்கடமகுடமஹாபூஷணைர் ஹேதிதந்த்ரை:
ஸ்வாராமஸ்தாநகாவ்யாஸ்பதை: ப்ரபவவிபவதயா ஜீவநைகேக்ஷணைச்ச।
ஸத்யஸ்வார்த்தைஸ்ஸம்பந்நிரவதிகதயா ஸ்வரூபஸ்வவைசிஷ்ட்யபோதாத்
நிஷ்காந்தாஸ்யஸ்வகீயே ப்ரகடயதி ஹரிஸ் ஸௌந்தர்யராஜ்ஞீம் இதி நமக॥௯॥

(வைலக்ஷண்யாஸ்பதாங்கை:) கருமாணிக்கமலைமேலித்யாதி- நிரதிசயஸௌந்தர்யாத்யுபேத திவ்யாவயவங்களையுடைய திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (உத்கடமகுடமஹாபூஷணைர் ஹேதிதந்த்ரை:) மின்னுநீண்முடியாயிரத்யாதி- தீப்தங்களாயிருக்கிற திருவபிஷேகம்முதலான திருவாபரணங்களாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வாராமஸ்தாநகாவ்யாஸ்பதை:) செழுங்கதிராழிமுதலித்யாதி- மிக்கதேஜஸ்ஸையுடைய திருவாழிமுதலான திவ்யாயுதங்களை யுடையவனாகையாலும், (ப்ரபவவிபவதயா) மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்- ப்ரளயகாலத்திலே ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ஸ்வாமியைப்போலே ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (உஜ்ஜீவநைகேக்ஷணைச்ச) முனைவன்மூவுலகாளியப்பன்- லோகத்ரயத்தின் ஆபத்தாலே உஜ்ஜீவநத்திலே க்ருஷிபண்ணுமவனாகையாலும், (ஸத்யஸ்வார்த்தை:) செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து ஆஸ்ரிதருக்கு ஸுலபனாயிருக்கையாலும், மேல் எட்டாம்பாட்டிற்சொல்லுகிற அநந்தசயநமும் இங்கு அநுஸந்தேயம். படவரவணையான்- திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாக உடையவனாகையாலும், இங்கே க்ருஷ்ணாவதாரம்விவக்ஷிதமன்று. (ஸம்பந்நிரவதிகதயா) மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன் நிரவதிகைஸ்வர்யத்தை யுடையவனாகையாலும், விரைவாரிசைமறைவித்யாதி. அவ்வூரில்வர்த்திக்கிற ப்ராஹ்மணர்களெல்லோரும் வேதார்த்தங்களை விசாரித்துக்கொண்டு வைதிகங்களான யாகாதிகளை அநுஷ்டிக்கும்படி அத்ருஷ்டஸித்தியையுடையனாகையாலும், ஆறும்பாட்டின் முதலடியிலே செழுநீர்நிறக் கண்ணபிரானென்று ஸௌலப்யமும் மேலடியிலே ஸூரிகளுக்குமுட்பட அநுஸந்தானம்பண்ணுகையாகிற மஹோதாரத்வமும் அநாதிவேதவிசேஷாவிசேஷ லோகஸாரண்யமுஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே இவையேயிங்கு அநுஸந்தேயம். எட்டாம்பாட்டில் வேள்வியுள்நெய்யழல் என்று வைதிகஸம்பத்தும் விரைவாரிசைமறையென்று வேதார்த்தஜ்ஞாநஸம்பத்தும் நிரவதிகமென்னப்பட்டதென்று பதினெண்ணாயிரம். (ஸ்வரூபஸ்வவைசிஷ்ட்யபோதாத்) நின்றமாயப்பிரான்- ஆஸ்சர்யங்களான வ்யாபாரங்களை யுடையவனாகையாலும், திருப்புளிங்குடியில் எம்பெருமான் வேதநருக்கு ஸ்வகீயதாஸ்யத்திலே நிஷ்டையை ப்ரகடீகரிப்பாநிற்கிறானென்று "கருமாணிக்கமலைமேல்" என்கிறதசகத்திலே காரிஸூநுவாலே அநுபவித்தருளப்பட்டதென்கிறார். ॥௯௦॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ— நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போலவனைக்கருதவஞ்சித்துத்* தடுமாற்றற்றதீக்கதிகண்முற்றுந்தவிர்ந்த சதிர்நினைந்தாற்* கொடு மாவினையேன்

ஆ— (நெடுமாற்கடிமை) இப்படியெம்பெருமான் தம்மை அநந்யார்ஹமாம்படி அடிமைகொண்டபடியை அநுஸந்தித்து மிகவும் ப்ரீதராய் அந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே அவனுடைய ஸௌந்தர்யசீலாதிகளிலே யீடுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு சேஷமாகையாலே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்று அத்யவஸித்து வைசத்யாதியாய் ஸர்வேச்வரபர்யந்தமான ஸகலபுருஷார்த்தங்களும் தனித்தனியும் திரளவும் இப்பாகவதசேஷத்வ புருஷார்த்தத்தோடொவ்வாதென்கிறார். ஆச்ரிதர் பக்கல் வ்யாமோஹத்தையுடைய வெம்பெருமான்தனக்கு அடிமைசெய்கையில எனக்குள்ள ஔதாஸீந்யமே

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸம்ச்லேஷத்திலே மிகவும் ப்ரவணராகின்ற ஆழ்வார் அதைவிட்டு பாகவதசேஷத்வத்தை இத்திருவாய்மொழியிலே அநுபவிக்கிற இது அஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால) ப்ரகர்ஷத்தாலே என்கிறதற்கு அத்யவஸித்துஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே என்கிறவித்தாலே பாகவதசேஷத்வம் பகவச்சேஷத்வகாஷ்டையென்று பர்யவஸிக்கையாலே ஸ்வாஸ்யகாஷ்டாப்ரகாசகமென்கிற பரமப்ரமாணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாவ்ருத்தமென்று ஸூசிதமாகிறது. ஸர்வேச்வரபர்யந்தமான என்றது- ஆறும்பாட்டை நினைத்துச்சொன்னபடி. ஒவ்வாதென்றது- ஸத்ருசமாகாதென்றபடி. இத்தால் பயிலும்சுடரொளியில் பாகவதசேஷத்வம் இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமாக உளதென்கிறார். இத்திருவாய்மொழியில் பாகவதசேஷத்வமே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்கிறாரென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

நெடுமாற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதரித்யாதியால்) அடிமைசெய்வேன்போல் அவனைக்கருதஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமையித்யாதியால) காரணமாகஎன்கிறதற்குப்

ப— நெடுமாற்கு- ஆச்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரமான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், தன்னளவேயன்றிக்கே அடியார்களுக்குங்கூட என்னையாள்படுத்தும்படியான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸ்வாமிக்குஎன்றபடி. அடிமைசெய்வேன்போல்- அடிமைபுகுகிறவன்போலே, போல்என்கிறதால் அது ஔதாஸீந்யமென்றுகருத்து,. அவனைக்கருத- அவனை உத்தேசித்தமாத்ரத்திலேயே, இதற்குத் தவிர்ந்த என்கிறத்தோடே அந்வயம். தடுமாற்றற்ற- தடுமாறுகையன்றிக்கே யிருந்துள்ள, தடுமாறுகை- வ்யாகுலபாவம், சோகஸ்தானம் ஸாங்கத்யமுமில்லாமையாலே நிஸ்ஸந்தேஹதயா அநாதிகாலமாக அவ்யாகுலங்களாயிருந்துள்ள என்றபடி. தீ- ஈச்வரபாவங்களான, அதிப்ரஜ்வலநகங்களான என்றபடி. கதிகள்- கதிகள், ஸ்வர்க்காதி ஸாம்ஸாரிகபலங்களென்றபடி. முற்றும்- க்ருத்ஸ்நமும், தங்களுக்கு ஸ்ரேயஸ்ஸான கைவல்யாவஸாந ராசிகளோடேகூட என்றபடி. வஞ்சித்து- வஞ்சித்து, கள்ளரோடிப்போமாப்போலே தாங்கள்போனபடி ஒருவருக்குந்தெரியாதே என்றபடி. தவிர்ந்த- நிவ்ருத்தங்களாயிற்றன, இது ஹேதுவசநம், ஆதலால் அவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால் என்றநுபவிக்கிறது. சதிர்நினைந்தால்- உசிதத்தைப் பார்த்தால், சதிர்- உசிதம், இவ்வாத்மஸ்வபாவத்துக்கு உசிதமான புருஷார்த்தத்தை நிரூபித்துப்பார்த்தாலென்றபடி. அவனடியாரடியே - ஆச்ரிதவத்ஸலனை அவனுக்கு தாஸராயிருக்கிறவர்களுடைய திருவடிகளையே, அவதாரணத்தாலே பாகவதசேஷத்வமே யெனக்கு புருஷார்த்தமல்லது அவர்களோடு ஸாத்ருச்யாதிகள் ஹேயமென்றபடி. கூடுமிதுவல்லால்- அடைகையாகிற இப்புருஷார்த்தமொழிய, வியன்மூவுலகு- விஸ்மயநீயமான த்ரைலோக்யத்தை, நாநாவிதபோக ஸம்ருத்தயா ஆச்சர்யபூதமான த்ரைலோக்யைச்வர்யத்தையென்றபடி. வியன்- விஸ்மயநீயம், பெறினும்- பெற்றாலும், பெறினும்என்கிறவிடத்தில் உகாரத்துக்கு எதிர்நிகழ்கழிவினும் என்கிறவிடத்திற்போலே ஸகாராசேஷம், கொடுமாவினையேன்

மூ—னவனடியாரடியேகூடுமிதுவல்லால்* விடுமாறென்பதென்னந்தோ வியன்மூவுலகுபெறினுமே* ||க||
வியன்மூவுலகுபெறினும்போய்த் தானேதானேயானாலும்* புயன்மேகம்போற்றிருமேனியம்மான்புனைபூங் கழலடிக்கீழ்* சயமேயடிமைதலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி

ஆ—காரணமாகப்பதற்ற மற்றுநின்றநலிகிற ஸம்ஸாரது:க்கங்களையெல்லாம் போனபடி தெரியாமேபோக்கி யென்னை யடிமைசெய்வித்துக்கொண்டருளின இவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லது விஸ்மயநீய மான த்ரைலோக்யம்பெறினும் அல்லேனென்கிறார். ||க||

(வியன்மூவுலகு) சிறப்புடைய ஐஶ்வர்யஸாக்ஷாத்காரம்பெறினும்- கைவல்யாத்மாநுபவம்பண்ணப் பெற்றாலும் ஸாக்ஷாத்காரம்போலே இருக்கிறவடிமையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரதிஶய

இ—போக்கியென்கிறத்தோடே அந்வயம். தடுமாற்றற்ற என்கிறதைபுரைக்கிறார் (பதற்றமற்றுஎன்று) பதறுகையி ல்லாமலென்றபடி. பதற்றம்- பதறுகை, ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டென்கை. தீக்கதிகள்முற்றும்என்கிறதற்கு த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நலிகிறவித்யாதியால்) வஞ்சித்துத்தவிர்ந்த என்றதைபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (போனபடியித்யாதியால்) இதில் ஸங்க்ராஹமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) வியன் என் கிறதையுரைக்கிறார் (விஸ்மயநீயமானவென்று) விடுமாறென்பதென் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (அல்லேனென்று) மாட்டேனென்றபடி. ஆதை அங்கீகரியேனென்கை. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வியன்ஶப்தத்தையுரைக்கிறார் (சிறப்புடையஎன்று) சிறப்பு- வைபவம், போய்த்தானேதானேயா னாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பகவச் சேஷத்வத்துக்கு ஐஶ்வர்யம் ஸத்ருஶமன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே ஐஶ்வர்யகைவல்யங்கள் இரண்டு ங்கூடினாலும் இதுக்கு ஸத்ருஶமன்றென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதம். புயல்ஶப்தத்தையுரைக்கிறார் (ஸாக்ஷாத்என்று) புனையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) இம்மையே

ஶ—க்ரூரங்களான பாபங்களையுடையவனான நான், கொடு- க்ரூரம், ஐஶ்வர்யம் அதிக்ஷுத்ரமா யிருக்க அது பகவச்சேஷத்வஸாக்ஷாத்காரத்துக்கு ஸத்ருஶமன்றென்று ப்ரதிக்ஷேபிக்கவேண்டும்படி அதுக்கு இத்தோடே ஸாத்ருஶ்யப்ரஸங்கமுண்டாவதே என்கிற உத்வேகத்தாலே கொடுமாவினையேனென்கிறார். விடுமாறென்பது- அந்தஐஶ்வர்யத்தை அநுபவிக்கைக்காக இந்த பகவச்சேஷத்வத்தைவிடும் ப்ரகார மென்கிறது, ஆறு- ப்ரகாரம், என்- எது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. அந்த ஐஶ்வர்யத்தையே பரித்யஜிப் பனல்லது இந்தபகவச்சேஷத்வ ஸாக்ஷாத்காரத்தை விடேனென்கை, அந்தஐஶ்வர்யம் கை பிடிதராம்ஸத்தாலும் இங்கு ஸத்ருஶமன்றென்றுகருத்து, அந்தோ- அய்யோ! இதைவிடுவன் என்னும்ப்ரஸங் கந்தானுமுண்டாவதேயென்று விஷண்ணராகிறபடி. ||க||

வியன்- விஸ்தீர்ணமான, பரிபூர்ணமான வென்றபடி. மூவுலகு- த்ரைலோக்யைஶ்வர்யத்தை, பெறினும்- பெற்றாலும், போய்- வைஷயிக ஸுகங்களில் ஸங்கமற்றுப்போய், தானேயானாலும்- ஸ்வஸ்வரூ பவ்யதிரிக்த ஸகல ப்ரக்ருதிஸம்பந்த விஶேஷம் கழிந்து ஶுத்தஸ்வரூபனான தான் ஏகனேயாய் ஆத்மா நுபவமின்றிக்கே ஸாக்ஷாத்க்ருத ஸ்வஸ்வரூபனான தானேயானாலும், கைவல்யாத்மாநுபவம் பெற் றாலுமென்றபடி. தானேதானே யென்கிற அப்யாஸத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப வ்யதிரிக்த ப்ராக்ருத ஸம்பந்தங்களும் ப்ராக்ருதஸம்பந்தவிஶேஷமும் ஆத்மாநுபவம் க்ரமேண வ்யவச்சேத்யங்கள். ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்கள் இரண்டுங்கூடினாலுமென்று பரதாத்பர்யம். இதுக்கு உறுமோஎன்கிறதோடே அந்வயம். புயல்- வர்ஷுகமான, மேகம்போல்திருமேனி- மேகம்போலேயிருக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையவனான, அம்மான்- ஸ்வாமியுடைய, புனைபூங்கழல்- புனையப்பட்ட பூஷணங்களையும் கழல்களையுமுடை யவையான, புனைகை- தொடுகை, கழல்- வீரகடகம். பூஷணங்களாலும் வீரகடகங்களாலும் அலங் க்ருதங்களான வென்றபடி. அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, சயமே யடிமை- ஸ்வயமேயிருக்கிற அடிமை யையுடைய, சயம்- ஸ்வயம். ஸ்வப்ரயோஜநமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தையுடைய என்றபடி. தலை- தலைமையிலே; பரிபூர்ணகைங்கர்யத்திலே யென்று தாத்பர்யம், நின்றார்- நிஷ்டையையுடையவர்களான

மூ—யிம்மையே* பயனேயின்பம்யான்பெற்றது உறுமோபாவியேனுக்கே* ||உ||
உறுமோபாவியேனுக் கிவ்வுலகமூன்று முடனிறையச்* சிறுமாமேனி நிமிர்ந்த வென்செந்தாமரைக்கட் டிருக்குறளன்* நறுமாவிரைநாண்மல

ஆ— ஸௌலப்யமான திருவடிக்கீழ் சமீபமப்படிமை தலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி இந்தலோகத்திலே நான் பெற்ற புருஷார்த்தம் ஸ்வரூபத்துக்கொக்குமோ, இவைசொல்லவேண்டிற்றென்னும் வெறுத்தாலே "பாவியேன்" என்கிறார். ||உ||

(உறுமோபாவியேனுக்கு) வடிவுசிறித்து மஹாமஹத்வங்களையுடையராய் என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இங்கேதிரிய அவர்களைத்தவிர்ந்து இவ்வுலகமூன்றுமுடனிறையச்சிறுமாமேனி நிமிர்த்தருளின

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயென்று) பயனேயின்பமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (புருஷார்த்தசாஸ்த்ராதியால்) பரமபதத்திலே போனபின்பன்றிக்கே இந்தலோகத்திலேதானே நான்பெற்ற புருஷார்த்தமான என்றபடி. "ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய த்வே பலே ஹ்யம்ருதோபமே। காவ்யாம்ருதரஸாஸ்வாத: ஸங்கம: ஸஜ்ஜநைஸ்ஸஹ" என்றதிறே. ||உ||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

சிறுமாமனிசரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வடிவுஉத்கர்ஷியால்) வடிவுக்குச்சிறுமையாவது உதாரபுருஷஸஜாதீயமாயிருக்கை. அன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களைத்தவிர்ந்து என்று) நாண்மலர்- அபிநவபுஷ்பம், திருவடிக்கீழ்புகுதலைச்சொல்கிறது மோக்ஷஸுகத்தைச்சொன்னபடி.

ப—பாகவதர்களுடைய, திருத்தாள்- ஸ்ரீபாதங்களை, வணங்கி- ப்ரணாமம்பண்ணி, இம்மையே- இந்த சரீரத்திலேதானே, மை- சரீரம். யான்பெற்றது- நான்பெற்றதான, சரீராநந்தரமின்றிக்கே இந்த சரீரத்திலேதானே நான்பெற்றதான என்று தாத்பர்யம். பயனே- ஸுமேபாயிருக்கிற; சுவயமாசரணத்தாலே ஸாதநஸம்பந்தமும். எனக்கு ஸாதநமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸ்வயமேவ ப்ரயோஜநமாயிருக்கிறவென்றபடி. பாகவதர்கள்திருவடிகளை வணங்கி ஆநந்திக்கிறவித்து "ஸ்வஸம்பந்து தத்பக்தபரிசர்யாரதாத்மநாம்" என்கிறபடியே சிலருக்கு ஸாதநமாகவறுகிலும் எனக்கு ஸ்வயமேவ ப்ரயோஜநமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. இன்பம்- ஆநந்தத்தை, பாவியேனுக்கு- பாவியானவெனக்கு, உறுமோ- அநர்ஹமாகச் சேருமோ, அந்த வைஷ்ணவர்களும் தேவர்ஷிவிசேஷ: என்பாவிக்கு அந்த வைஷ்ணவர்களைவைகள் பாகவதபரிசரணாநந்தத்துக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டாதென்று பட்டர் தாத்பர்யம். ஸம்ஸாரன் வஸிஷ்டனுக்கு ஸத்ருசனன்றென்று சொல்லுமாப்போலே இப்படி ப்ராஸங்க ப்ரத்யேயம் தமக்கு தாஸஸமாயிருக்கையாலே தம்மைப்பாவியாக வெறுக்கிறார். ||உ||

சிறுமாமனிசராய்- சிறிய மஹாபுருஷர்களாய், மனிசர்- புருஷர், உதாரபுருஷஸஜாதீய விக்ரஹவிசிஷ்டயா சிறியவர்களாய் ப்ரபாவங்களாலே நித்யஸூரிகளிற்காட்டில் மஹத்தரபுருஷர்களாயென்றபடி. என்னையாண்டார்- தங்களுடைய இந்த பரத்வஸௌலப்ய குணங்களாலே என்னையடிமைகொண்டவர்களான, அவனடியார்- அவனுக்கு அடிமையாயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், இங்கே திரிய- இந்த லோகத்திலே வர்த்திக்கச்செய்தே, அன்றி- அதன்றியே, அவர்களுக்கு இங்கே அடிமையாயிருக்கிற வதல்லதென்றபடி. இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இவ்வுலகமூன்றும்- தன்னுடைய வைலக்ஷண்யங்களை யறியமாட்டாத இந்தலோகத்ரயமும், உடன்- கூட, யுகபதேவ என்றபடி. நிறைய- வ்யாபிக்குமாம்படி, இதுக்கு நிமிர்ந்த என்கிறதோடே அந்வயம். சிறு- சிறியதான, வாமநஹ்ரஸ்வாகாரியான என்றபடி. மா- மஹத்தரமான, ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களாலே அதிசயிதமான என்றபடி. மேனி- திருமேனியை, நிமிர்ந்த- உந்நதமாக்கினவனை, த்ரிவிக்ரமவேஷ வளரும்படி பண்ணினவனை என்றபடி. என்- என்னுடையவனை, எனக்கு ஸௌலப்யனானவனென்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணன்- அருணதாமரஸலோசனனை, கண்திரு என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய தகாராதேச உஷ்மா டகாராதேச:. திருக்குறளன்- ஸ்ரீவாமநனுடைய, இதுக்கு அடியென்கிறதோடே அந்வயம். நறு- நல்லதான, மாவிரை- மஹாபரிமளத்தையுடையதான, விரை- பரிமளம். நாண்மலர்- அபிநவபுஷ்பம்போலேயிருக்கிற, நாண்- அபிநவம்.

மூ — ரடிக்கீழ் புகுதலன்றியவனடியார்* சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டாரிங்கே திரியவே* ॥௩॥
இங்கேதிரிந்தேற் கிழுக்குற்றென் னிருமாநில முன்னுண்டுமிழ்ந்த* செங்கோலத்த பவளவாய்ச் செந்தாமரைக்க ணென்னம்மான்* பொங்கேழ் புகழ்கள் வாயவாய்ப் புலன்கொள் வடிவென்மனத்ததாய்*

ஆ— செந்தாமரைக்கண்களை யுடையவனான ஸ்ரீயஃபதியினுடைய நல்லவபிஸேகத்தையுடைய நாட்பூபோலே யிருக்கிற திருவடிக்கீழேபுகுகையுறுமோ பாவியேனுக்கென்கிறார். ॥௩॥
(இங்கே) பாகவதஶேஷத்வ பர்யந்தமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸம்ஸாரம் ப்ரதிபந்தகமாகிலும் வைகுண்டமாகக் கிடைக்கைக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப் போகவேண்டாவோவென்னில்? அவ்வனுஸந்தா

இ— இத்தால கீழ்ப்பாட்டில் பௌருஷாதிகளைப் பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தத்துக்கு ஸத்ருஶங்களன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே தத்தாத்ம்யகமான மோக்ஷமும் இங்கு ஸத்ருஶமன்றென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இது பாகவதஶேஷத்வமே பரமபுருஷார்த்தமென்றநுஸந்திக்கிற ப்ரகரணமாயிருக்க இப்பாட்டிலே பகவத்கைங்கர்யங்கள நடக்கப்பெற்றால் ஒருகுறையுமில்லையென்றநுஸந்திக்கை ஸங்கதமன்றோவென்ன ஸ்வதீபிகிறார் (பகவதேகத்ரியால்) உத்தராத்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவ்வநுஸந்

ஈ — இத்தனை ரமணீயமானாலும் இது பாகவதஶேஷத்வத்துக்கு ஸத்ருஶமாக மாட்டாதென்கைக்காகச்செந்தாமரை யித்யாதிபான விஶேஷணங்கள், அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, புகுகை- ப்ரவேசிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன் திருவடிகளிலே ஸகீஹவித்தாபபோலே இருக்கையாகிற மோக்ஷானுபவமென்றபடி. பாவியேனுக்கு- பாவியானவெனக்கு, உறுமோ- ஸதாபமாமோ, ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வமொழிய கேவலபகவச்சேஷத்வம் உசிதமன்றென்று கருத்து. பரமபுருஷார்த்தில் ப்ரயோஜனமான பகவச்சேஷத்துக்கும் பரமபுருஷார்த்தமான பாகவதஶேஷத்வத்துக்கும் தாரதம்யமுவாறிக்கவேண்டிற்றேயென்னும நிர்வேதத்தாலே தம்மைப்பாவியேன் என்று வெறுக்கிறார். ॥௩॥
இரு- விஸ்தீர்ணமான, மா- மஹத்தரமான, மோக்ஷாஸ்யமானந்தமோவயோமிதயா ஸ்ராவ்யமான என்றபடி. நிலம்- ப்ருதிவியை, முன்- பண்டும், ப்ரளயபாவத்துவந்தவளவிலே யென்றபடி உண்டு- வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்த- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே ஸௌமமோக்ஷங்களை ஸம்பாதித்துக்கொள்ளும்படி வெளியிலேவிட்டவனை, இப்படி ஜகத்துக்கு ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனானவனை என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, லோகத்திலகாண்கிற வளவன்றிக்கே அத்யுதாரணமான வென்றபடி. கோலத்த- கோலமுடையதான, கோலம்- அழகு, கோலமுடையது கோலத்தது. கோலத்தபவளமென்று ஸமஸ்தபதம். பவளவாய்- ப்ரவாளம்போலேயிருக்கிற திருவதரத்தை உடையவனை, ப்ரளயத்திலே ரக்ஷிக்கையன்றிக்கே அந்த ப்ரளயார்ணவத்திலே தள்ளினாலும் தன்னைவிடவொண்ணாதபடி மநோஹரமான திருவதரத்தை யுடையவனை என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்- அதன்மேலே காருண்யாரவிந்தங்கள்போலே விஶாலவிமல ரக்தாந்தங்களான திருக்கண்களை யுடையவனை, என்னம்மான்- இந்த அழகுகளாலே என்னைவஶீகரித்து அடிமையாக்கிக்கொண்ட ஸ்வாமியுடைய, பொங்கேழ புகழ்கள்- பொங்கி எழாநிற்கிற கல்யாணகுணங்கள், [illegible] 'யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ' என்கிறபடியே ஸ்வரூபத்தில் அடங்காதென்னும்படி ஸமுத்ரமாய் உதாரகுணமாக தத்வஸ்ரேஷ்டியை விஜ்ரும்பணங்களான கல்யாணகுணங்களென்றபடி. வாயவாய்- வாயிலே இருக்குமவையாய், என் வாயாலேசொல்லி அநுபவிக்கும்படி யென் வாக்குக்கு விஷயங்களாயென்றபடி. வாயிலேயிருக்குமவை- வாயவை, ஸந்தியிலே வாயவாயென்று ரூபமாயிருக்கிறது. புலன்கொள்- இந்த்ரியாபஹாரிகளான, புலன்- இந்த்ரியம். கொள்ளுகை- அபஹரிக்கை, 'த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்' என்கிறபடியே அதிமநோஹரமான வென்றபடி. வடிவு- திவ்யமங்கள விக்ரஹமானது, என் மனத்ததாய்- என்நெஞ்சிலேயிருக்குமதாய், மனதிலே இருக்குமது மனத்தது. 'நாவயாதி

மூ—யங்கேய்மலர்கள் கையவாய் வழிபட்டோட வருளிலே* ॥ச॥

வழிபட்டோடவருள்பெற்றுமாயன்கோலமலரடிக்கீழ்ச்* சுழிபட்டோடுஞ்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்தின்புற்றிருந்தாலும்* இழிபட்டோடுமுடலினிற் பிறந்துதன்சீர்யான்கற்று* மொழிபட்டோடுகவியமுதனுகர்ச்சி

ஆ—இங்கேகிடைக்குமாகில் இங்கே வஸிக்கத்தால் வேறுமென்னென்கிறார். ॥ச॥

(வழிபட்டோட) விரோதிஸ்வரூப ஸம்ஸாரஸம்பந்தவஸிக்களான ஶ்ரோதாக்களுக்கு பாகவதஶேஷத்வ ஸ்வரூபைக்யபகவதநுபவவ்ருத்தி லபிக்குமோவென்னில்? அந்த ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வக பகவதநுபவ

இ—நித்யஸூரிகளால்) இங்கேயிருந்தேற் கிழுக்குறவென் என்கிறதை உரைக்கிறார் (இங்கேநித்யஸூரிகளால) ॥ச॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இந்தலோகத்திலே பாகவதர்க்கு ஶேஷமாயிருக்கையே நிரதிஶயபுருஷார்த்தமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிற இப்ப்ரகரணத்தில் இப்பாட்டில் மோக்ஷானந்தமும் திருவாய்மொழிபாடுகிற ஆநந்தத்துக்கு ஸத்ருஶமன்றென்றுபேசுகை அஸம்பந்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (விரோதிநித்யஸூரிகளால்) இங்கு ஶேஷத்வம் ஶேஷவ்ருத்தி, கைங்கர்யமென்றபடி. பாகவதகைங்கர்யபர்யந்தமென்றிறே கீழேசொல்லிற்று. கரணத்ரயத்தாலும் பகவதநுபவம் நடக்கப்பெற்றாலும் விரோதியிருக்கையாலே அதில பாகவதகைங்கர்ய பர்யந்தமாம்படி பரிபூர்ணவ்ருத்தி லபிக்கமாட்டாமையாலே அது லபிக்கைக்காக விரோதியைக் கழித்து ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போக வேண்டாவோஎன்றபடி. இப்புருஷார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளி

ஈ—பதாவிக்தாக" என்கிறபடியே நிரவதிகவ்ருத்திபரவசமாயென்றபடி. அங்கேய்மலர்கள்- அவ்விடத்துக்கேய்ந்தமலர்கள், ஏய்கை- ஸத்ருஶமாகை, அவ்வடிவுக்கு ஸத்ருஶங்களான வர்ண ஸம்ஸ்தாநவிஶேஷங்களென்றபடி. கையவாய்- கையிலேயிருக்குமவையாய், திருமேனியிலே ஸேவிக்கும்படி கையிலே ஸமர்ப்பணங்களாயென்றபடி. கையிலேயிருக்குமவை- கையவை. ஸம்ஹிதாகாரத்தில் கையவாயென்று ரூபமாயிருக்கிறது. இவ்வளவால் கரணத்ரயத்துக்கும் விஷயம் சொன்னபடி. வழிபட்டு- இப்படிக்ரமத்திலேஇழிந்து, பாகவதர்களெல்லாரும் நடக்கிறதான இந்தஸந்தர்பத்திலே நானும்இழிந்தென்றபடி. ஓட- காலக்ஷேபமின்றிக்கே உத்தரோத்தரமதிகமாகநடக்கும்படி, அருளில- அவன் க்ருபைசெய்தருளினாகில், இங்கேயிருந்தேற்கு- இந்தலோகத்திலே வஸிக்கிறவெனக்கு, இழுக்குறவென்?- தாழ்வுஎது? இழுக்குறவு- தாழ்வு, ஒருதாழ்வுமில்லையென்றபடி. பாகவதகைங்கர்யபர்யந்தமான பகவதநுபவத்தை இங்கேதானே பரிபூர்ணமாகப்பெறலாமென்றபடி. ॥ச॥

வழிபட்டு- ஸ்வரூபாநுரூப கைங்கர்யக்ரமத்தைப்பெற்று, ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருப்பதிறே வழியாவது; ஓட- உத்தரோத்தரமின்றிக்கே நடக்கும்படி, அருள்பெற்று- ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான அவன் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று, மாயன்- ஆஶ்சர்யபூதகுணவிஶிஷ்டனானவனுடைய, கோலமலர்- ரமணீயபுஷ்பம்போலிருக்கிற, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீபாதமூலத்திலே, இதுக்கு இருந்தாலும் என்கிறதோடே அந்வயம். சுழிபட்டோடும்- ஆற்றுப்பெருக்குப்போலே சுழிக்களை உடைத்தாய்க்கொண்டு ப்ரவஹியாநிற்கிற, சுடர்- ப்ரபைகளையுடைத்தான, சோதிவெள்ளத்து- ஜ்யோதிஃ ப்ரவாஹத்திலே, அப்ராக்ருததேஜோமயமான பரமபதத்திலே யென்றபடி. இன்புற்று- ஆநந்தத்தை அடைந்து, இன்பு- ஆநந்தம். உறுகை- அடைகை, பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாநந்த ஸஹிதனாயென்றபடி. இருந்தாலும்- ஶிஷ்டம, முழுதும்- ஸகலமும், கீழ்சொன்ன வைஶிஷ்ட்யாதிகளுமென்றபடி. பரிபூர்ண மோக்ஷாநந்தமும் வைஶிஷ்ட்யாதிகளும் கூடினாலும் என்று வாக்யதாத்பர்யம். இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இழிபட்டு- நிக்ருஷ்டமாய், ஓடும்- நிக்ருஷ்டத்துக்கோரவதியிலே நிறுத்தவொண்ணாதபடியோடுமதான, அத்யந்தநிக்ருஷ்டமான வென்றபடி. உடலினில்- ஶரீரத்திலே, பிறந்து- ஜநித்து, ஶரீரத்தோடேபிறந்து என்றபடி. தன்சீர்- தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை, யான்கற்று- குணாநுபவத்துக்கு அத்யோக்யனான நான் அப்யஸித்து, நிரந்தரமாக அநுபவித்து என்றபடி. மொழிபட்டு- அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதியாலே ஸூக்திகளைப்பெற்று, மொழி- உக்தி, ஓடும்- உத்தரோத்தரம் நடவாநிற்கிற, கவி அமுதம்- கவிகளாகிற அம்ருதத்தை, கவிகள- பாட்டுகள். நுகர்ச்சி- பரம்பொன்னுகையை, அநுபவிக்கையை யென்றபடி. உறுமோ- ஸத்ருஶமாய்க்

கூ—புறமோ முழுதும்:* ||ரு||

நுகர்ச்சியுறுமோமூவுலகின்வீடுபேறுதன்கேழில்* புகர்செம்முகத்தகளிறட்டபொன்னாழிக்கையென்னம்மான்* நிகர்செம்பங்கியெரிவிழிகணீண்டவசுரருயிரெல்லாந்* தகர்த்துண்டுழலும்புட்பாகன்பெரியதனிமாப்புகழே* ||௬||

ஆ—ப்ரீதிதான் இங்கே திருவாய்மொழியைக்கொண்டு எம்பெருமானை அநுபவித்தால் வரும் ப்ரீதிக்குப் போருமோ என்கிறார். ||ரு||

(நுகர்ச்சி) ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வக பரமபதப்ராப்தியும் ஸ்வாமிநாவியோக பரமபதாநந்தமும் கூடினாலதான் திருவாய்மொழியாலே எம்பெருமானை யநுபவித்தாலுள்ள ப்ரீதிக்குப்போருமோ என்கிறார். ||௬||

இ—ச்செய்கிறார் (அந்தஸ்ஸமாரோதாஹரணயால்) தன்சீர்ஜ்ஞாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கே திருவாய்மொழியைப் பிரிதாயிபால்) போருமோ என்றது - ஸத்ருஶமோ என்றபடி. இழிபட்டோடுமுடலினில் பிறந்து என்கிறதின் ஸங்கம் விரோதிநிவ்ருத்திபாலே ஸம்ப்ருஷீதம். ஸம்ஸாரம் பரமபதாநந்த ப்ரீதிக்கு விரோதியேயாகிலும் திருவாய்மொழியாகிற உஜ்ஜீவநிபாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பிறக்கும் ப்ரீதி இங்கே உண்டாகக்கூடும், ஆகையால் இங்குற்ற ஸாமவந்தைக்கப்படுமே நிரதிஶயாநந்தமென்கிறா ரென்றுகருத்து. ||ரு||

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

வீடுமூவுலகின்பேறு என்றநுவதித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரோபாதாஹரணயால்) நுகர்ச்சியுறுமோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழிப்பாலேயிதாஹரணயால்) கூடினால்தான்

ஸ—சேருமோ, அதுக்கு ஸத்ருஶமாகமாட்டுமோ என்றபடி. ||ரு||

தன்கேழில்- தனக்கு ஸத்ருஶமில்லாததான, கேழ்- ஸத்ருஶம். நிரவதிகஸௌந்தர்யமான வென்றபடி. புகர்ச்செம்முகத்த- புகரையும் சிவந்தமுகத்தையும் உடைத்தான, புகர்- தேஜஸ்ஸு, உத்தேஜக ஸஹஜ ஸித்தமான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையும் க்ரோதவேகத்தாலே சிவந்த பாவத்தையுமுடையதான வென்றபடி. களிறு- கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அட்ட- அடித்ததான, ஸம்ஹாரம்பண்ணினதான வென்றபடி. பொன்னாழிக்கை- ஸ்ப்ருஹணீயங்களான ஸம்ஸ்தாநங்களை உடைத்தான திருக்கையை யுடையவனை, ஆழி- ஸம்ஸ்தாநம். குவலயாபீடத்தை ஸமரத்திலே அடித்தபோது கையும் திருவாழிமோதிரமுமாயிருந்த அழகைச்சொன்னபடி. என்னம்மான்- கையும் திருவாழிமோதிரமுமான அழகைக்காட்டி என்னை வஶீகரித்த ஸ்வாமியான, நிகர்- ஸமாநமான, ஸஜாதீய ஸமாநமான என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, ஸவர்ணமான வென்றபடி. பங்கி- முன்னும்பின்னும்தொங்குகிற கேஶங்களை யுடையவர்களான, பங்கி- தொங்குகிறமயிர். எரிவிழிகள்- ஜ்வலநஸத்ருஶ நேத்ரங்களான, நீண்ட- ஸுதீர்க்க ஶரீரரான, அசுரருயிரெல்லாம்- அஸுரர்களுடைய ப்ராணங்களையெல்லாம், - தகர்த்து- நஶித்து, உண்டு- பக்ஷித்து, நிஶ்ஶேஷமாக நஶிப்பித்தென்றபடி. உழலும்- இதுவேயாத்ரையாய் ஸஞ்சரியாநிற்கிற, புள்- வைநதேயனுக்கென்றபடி. பாகன்- நியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, பாகன்- நியந்தா, பெரிய- ஸர்வாதிகமான, தனி- அத்விதீயமான, மா- உத்க்ருஷ்டமான, நிரதிஶயமஹத்த்வமான என்றபடி. புகழ்- கல்யாணகுணங்களை, நுகர்ச்சி- அநுபவம்பண்ணுகை, திருவாய்மொழியாலே அநுபவிக்கையையென்றபடி. வீடு- மோக்ஷாநந்தமும். மூவுலகின்- த்ரைலோக்யினுடைய, பேறு- பெறுகையும், ஸ்ருஷ்டியுமென்றபடி. ஸர்வலோகஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வ ஸர்வேஶ்வரத்வமுமென்கை, உறுமோ?- ஸமாநமாகச்சேருமோ, அதன் நுகர்ச்சி ஸத்ருஶமாகமாட்டுமோ என்றபடி. இப்பாட்டை ஸாமவந்தைக்கு யோகக்ஷேமமாக யோஜிக்கும்போது நுகர்ச்சியென்கிறபதத்துக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உகப்பாம்படியாகத் திருவாய்மொழிபாடி அநுபவிக்கையென்று தாத்பர்யங்கொள்வது. இப்பக்ஷத்தில "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல்மாலைகள்சொன்னேன்" என்கிறபடியே திருவாய்மொழிபாடுகையே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைசெய்கையாலே ஸஹவாஸியமான ஸாமவந்தைக்கப்படுத்துக்கு மோக்ஷாநந்தமும் ஸர்வேஶ்வரத்வமும் கூடினால்தான் ஸத்ருஶமாகமாட்டுமோ என்று பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் வ்யவஸிதமாயிற்று.

மூ— தனிமாப்புகழே எஞ்ஞான்று நிற்கும்படியாய்த் தான்தோன்றி* முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தா யுலகமூன்று முளைப்பித்த* தனிமாத்தெய்வத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார்*

(தனிமாப்புகழே) இங்கே இப்போதே நான்பெறுகிற அநுபவிக்கிற பாகவதசேஷத்வத்திற்கு வ்யதிரேகமான பகவதநுபவமும் இங்கே வஸித்தபின்பு இதுக்கு விரோதியான பகவதநுபவமும் வேண்டா இதுக்கு வ்யதிரேக

இ— என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதையே ப்ரகாராந்தரேண த்ருடீகரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதி ஸூசிதம். இத்திருவாய்மொழியின் அவதாரிகையிலே ஸம்ஸாரவைராக்யமும் பாகவதசேஷத்வாநுஷ்டாநத்துக்கு ஸத்ருசமன்றென்றிவர் ஆறாம்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கையாலே இங்கு இத்திருவாய்மொழி அநுபவத்தாலவரும் ப்ரீதிக்கு ஸத்ருசமன்றென்றிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தது யோஜநாந்தரமாக அருளிச்செய்தபடி. இந்த யோஜநாத்வயமும் ஸ்வாபதேசத்திலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. அந்த வாக்யயோஜநையான பக்ஷத்தில் மூன்றாம்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தமும் இதுக்கு ஸத்ருசமன்றென்றருளிச்செய்தவர் நடுவே இரண்டுபாட்டுகளாலே சிலஸங்கைகளைப் பரிஹரித்து அநந்தரமிப்பாட்டிலே அந்தமோக்ஷாநந்தமும் ஸம்ஸாராநந்தமும் கூடினால்தான் இதுக்கு ஸத்ருசமாமோ என்கிறாரென்றிப்படி இப்பாட்டுக்கு மூன்றாம்பாட்டோடே ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ॥ ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பாகவதகைங்கர்யத்துக்கு வ்யதிரேகமாக பகவதநுபவமும் வேணுமென்று நாலாம்பாட்டிற்சொல்லி யிருக்க இப்பாட்டிலே அடிக்கீழ்ப்புகுதலன்றி இத்யாதியாலே பகவதநுபவநிஷேதவாக்யமான பாகவதஸாம்யத்தை ப்ராபிக்கை விரோதமன்றோவென்ன? இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக கீழ் மூன்றுபாட்டுகளினுடைய நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தத்தை அநுவதிக்கிறார் (இங்கேயித்யாதியால) அநந்யபாகவத கைங்கர்யவ்யதிரேகமான பகவதநுபவமும் அபேக்ஷிக்கையாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பகவதநுபவம் வேண்டாவென்று நிஷேதிக்கிறதாகையாலே இதுநாலாம்பாட்டுக்கு அவிரோதமென்றதாயிற்று. சேஷத்வத்துக்கென்றது- சேஷவ்ருத்திக்கென்றபடி. யதா- சேஷத்வம் சேஷபாவ:. அத்தைவர்த்திப்பிக்கையாவது- கைங்கர்யவ்யவஸாயமாக்குகையும் பாகவதர்கள்பக்கல் உள்ளகுணங்களை அறியப்பண்ணி குணக்ருததாஸ்யத்தையுமுண்டாக்கி அம்முகத்தாலே அந்த சேஷத்வத்தை ப்ரமாணீகரிக்கையும். தெய்வத்தளிரடிக்கீழ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (இதுக்குவிரோதீத்யாதியால்) ஸ்ரீவைகுண்டத்தில

ப— தனி- அத்விதீயமான, மா- மஹத்தான, அதிஶ்லாக்யமானவென்றபடி; புகழே- கீர்த்தியையே, நாமரூபங்களை இழந்து தமோபூதமாய்க்கிடக்கிற ஸமயத்திலே இவற்றையுண்டாக்கின மஹாகீர்த்தியையென்றபடி எஞ்ஞான்றும்- ஸர்வகாலமும், நிற்கும்படியாய்- வேதாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தமாய்க்கொண்டு ஸ்திரமாயிருக்கும்படியாக, தான்- ஸ்வயமேவ, ஸங்கல்பங்களாகையாலே ஜீவஜாதங்கள் தன்னை அபேக்ஷிக்கவும் அறியாதேகிடக்க காருண்யப்ரேரிதனான தான்தானேயென்றபடி. தோன்றி- "ப்ராதுராஸீத்தமோநுத:" என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனாய்த்தோற்றி, முனி- மநநம்பண்ணுமவனான, 'பஹு ஸ்யாம்' என்று ஸங்கல்பிக்குமவனானவென்றபடி. மாப்பிரமம்- மஹாப்ரஹ்மமான, பரப்ரஹ்மபூதமானவென்றபடி. பரப்ரஹ்மமென்று வேதாந்தங்களிலே ஓதப்பட்டிருந்துள்ள வஸ்துவானவென்கை. முதல்வித்தாய்- முந்தினபீஜமாய், வித்து- பீஜம், ஸர்வத்துக்கும் த்ரிவிதகாரணமாயென்றபடி. உலகமூன்றும்- லோகத்ரயத்தையும், ஸர்வலோகத்தையுமென்றபடி முளைப்பித்த- '[illegible]' என்கிறபடி தன்னிடத்திலே அங்குரிப்பித்ததான, உத்பாதநம்பண்ணினதானவென்றபடி. தனி- நிஸ்ஸமாப்யதிகமான, மாத்தெய்வம்- மஹாதேவத்தினுடைய, "ந தைவம் கேஶவாத்பரம்" என்றுசொல்லப்பட்ட பரதேவதையினுடையவென்றபடி. தளிரடிக்கீழ்- பல்லவம்போலே ஸௌகுமார்ய ஶிஶிர ஸௌரப ரமணீயங்களான திருவடிகளின்கீழே, தளிர்- பல்லவம், புகுதல்- ப்ரவேசிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன்திருவடிகளிலே ப்ரவிஷ்டனைப்போலே பிரியாமல் அடிமைசெய்கையென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், அதெனக்கு வாராமலென்றபடி. இங்குள்ள பாகவதர்களுக்கு அடிமைசெய்கைக்கு விரோதியாகையாலே அதெனக்கு வேண்டாவென்றுகருத்து. இதுக்கு வாக்யமென்கிறத்தோடே அந்வயம். வேதநருசிகந்தமோக்ஷம் அஹிகைக்காக

மூ—நனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்க நங்கட்கே* ॥௭॥

நாளும்வாய்க்கநங்கட்குநளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்துத்தன்* தாளுந்தோளும்முடிகளுஞ்சமனிலாதபலபரப்பி* நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவு நிறைபன்னாயிற்றின்* கோளுமுடையமணிமலைபோற் கிடந்தான்றமர்கள் கூட்டமே* ॥௮॥

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யுஞ்

ஆ—மான ஸர்வேச்வரன் ஸாயி ச்ரமான பாகவதஸம்ச்லேஷஸாத்மமே நாளும்வாய்க்கநங்கட்கென்கிறார். ॥ (நாளும்வாய்க்க) அவர்களோடு ஸம்ச்லேஷமவேணுமோ ஸஹவாஸமாத்ரமே என்றும் ஸித்திக்கவமை யுமென்கிறார். ॥௮॥

இ—ஸர்வேச்வரனுடையமென்றபடி ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்புகும்போது இங்குள்ளபாகவதஸம்ச்லேஷம் விஸ்மருதமாய் விடுமாகையாலே அது இதற்கு விரோதியிறே. ஸர்வேச்வரனுடையமென்கிறவிடத்தில் வகாரத்தாலே இதுஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் ப்ராப்யமாகுமென்றுதோற்றுகிறது. நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வேச்வரனுடைய உபாய த்வமாகையாலே அவனடியாரிதத்ரார்த்திவாக்யத்திலே அதுவும்ஸித்தமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (இ துகருதயச்ஸமிதத்ராதிபால) அவன்அடியார்உதத்ராதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாகவதத்ராதியாலு)॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

தமர்கள்கூட்டம் நங்கட்குநாளும்வாய்க்க என்றருளித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர் களோடிசத்ராதியால்) இதுவேஸம்ஸாதியுமாயிற்று. ஸம்ச்லேஷம் அநேகதாந்தரங்கம். ॥௮॥

ஸ—ஸர்வேச்வரன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரம்பண்ணுகிறதென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகஇங்குகாரணாகார த்தை நிரூபித்தது. அதுதானும் ஸம்ஸாரவ்யாபாரத்துக்கெல்லாம் ஹேதுமாயிருக்கிற ஸாக்ஷாத் பாகவதஸம்ச்லேஷவிரோ தியாகில எனக்குவேண்டாவென்றபடி. பாகவதஸம்ச்லேஷத்தினுடைய சீர்மையை வ்யக்தமாக்குகைக்காக, அவன டியார்- இதகாரணகாதி கல்யாணகுணங்களாலே வசீக்ருதராய் தாஸ்யரஸிகராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களுடைய, நனிமாக்கலவி- மிகவும்ச்லாக்யமான ஸம்ச்லேஷத்தில், நனியென்று அதிசயம். மா என்று ச்லாக்யம் ச்லாக்யமென்றபடி. இன்பமே- ஸுகமே, நங்கட்கு- இதுவே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென் றறியப்பெற்றநமக்கு. நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது, ப்ராப்யாந்தரம் வேண்டாமென்றும், ஸித்திக்கவேணுமென்றபடி. ॥௭॥

நளிர்நீர்- சீதளமான ஜலத்தையுடைத்தான, நளிர்- சீதளம், உபகாரமாகையால் ஸந்தாபாதி தோஷஸம்பந்தமில்லாமையால் அத்யந்தசீதளமான ஜலத்தையுடைத்தான என்றபடி. இத்தால் காரண த்ரவ்யஸம்ருத்திகமாயிற்று. கடல் ஸகாரணத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, சமனிலாத- ஸத்ருச ரஹி தங்களான, ஸௌந்தர்யாதிகளால் நிஸ்ஸமங்களான என்றபடி. பல- "ஸஹஸ்ரசீர்ஷா புருஷ:" இத்யா திகளில்படியே அநந்தங்களான, தன்- தன்னுடையவையான, தனக்கு அஸாதாரணங்களான என்றபடி. தா ளும்- திருவடிகளையும், தோளும்- புஜங்களையும் முடிகளையும்- சிரஸ்ஸுக்களையும், பரப்பி- படுக்கையான தமெல்லாம் நிறையும்படி விஸ்தாரணம்பண்ணிக்கொண்டு, இதுக்குக் கிடந்தான்என்கிறதோடே அந்வயம். நீளும்- உத்துங்கமாயிராநின்றுள்ள, படர்- விஸ்தீர்ணங்களாம்படி தழையாநின்றுள்ள, பூ- புஷ்பிதங்களான கற்பகக்காவும்- கல்பவ்ருக்ஷங்களையும், காவு- உத்யானம், இது தாள்களுக்கும் தோள்களுக்கும் உபமானம். நிறை- பரிபூர்ணங்களான, ஸமஸ்தகிரணசாலிகளான வென்றபடி. பல- அஸங்க்யாதரான, நாயிற்றின்- ஆ தித்யர்களுடைய, நாயிறு- ஆதித்யன், கோளும்- தேஜஸ்ஸுக்களையும், இது திருமுடிகளுக்கு உபமானம். உடை- உடைத்தான, மணிமலைபோல்- ரத்நபர்வதம்போல், இது திருமேனிக்கு உபமானம். கிடந்தான் அந்தகாரணத்தில கண்வளர்ந்தருளின ஸ்வாமியுடைய, தமர்கள்கூட்டம்- தாஸர்களோடு சேர்த்தியான து, கூட்டம்- சேர்த்தி, ஸஹவாஸமென்றபடி. கண்வளர்ந்தருளின அழகுக்குத்தோற்றடிமைப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு ஸஹவாஸமென்றபடி. நங்கட்கு- இதுவேபுருஷார்த்தமென் றத்யவஸிக்கப்பெ ற்றநமக்கு, நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது. ॥௮॥

தமர்கள்கூட்ட - தாஸஜநஸம்பந்தத்தினுடைய, வல்வினையை- ப்ரபலதுஷ்கர்மங்களை, நாசஞ்செய்யும்-

மூ—சதி (து) ர்மூர்த்தி* யமர்கொளாழிசங்குவாள்விற்றண்டாதிபல்படையன்* குமரன்கோலவைங்கணை வேடதாதைகோதிலடியார்தந்* தமர்கடமர்கடமர்களாஞ்சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே* ॥௯॥
வாய்க்கதமியேற்கூழிதோறூழிமா காயாம்* பூக்கொணமேனிநான்குபொன்னாழிக்கையென்னம்மா* னீக்க

ஆ—(தமர்கள்) அவர்களோடு ஸஹவாஸந்தானவேணுமோ, அவர்கள் அடியாரடியாரடியாராஞ்சதிரே வாய்க்கவமையுமெனகிறார். ॥௯॥
(வாய்க்க) இப்ப்ராப்யமேயெனக்குமென் வம்ஶத்துக்குமென்றும் வாய்க்கவேணுமென்கிறார். ॥௰॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ—பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் தாத்பர்யமும் அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

அவர்க்கே குடிகளாயித்யாதி தமியேற்குவாய்க்கவென்றபித்துத் அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்ப்ராப்யமேயித்யாதியால்) இப்ப்ராப்யமென்றது- அவர்களுக்கே வாசேஷைஸ்வஸமிருக்கையாகிற ஶேஷவ்ருத்தியமென்றபடி. என்வம்ஶத்துக்குமென்றது- குடிகளாய்ச்சொலலும் என்கிறதின் ஸ்வாரஸ்யம். வம்ஶத்துக்குமென்றது- ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாதிகளான ஸந்தானங்களுக்கு மென்றபடி. இத்தால் கீழேதமக்கிதை ப்ரார்த்தித்தவர் இப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸந்தானங்களுக்குங்கூட ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௰॥

ஈ—நாமம்பண்ணுமவனை, சதிர்மூர்த்தி- அதுக்கு உபயுக்தமாக வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்தர்களான சதுர்வ்யூஹமூர்த்திகளை யுடையவனை, சதுர்மூர்த்தியென்று வாசமானபோது சதுர்வ்யூஹவிக்ரஹஸ்வாமியான வென்றபடி. அமர்கொள்- யுத்தத்தைக்கொள்ளுமவையான, அமர்- யுத்தம், விரோதிநிரஸநார்த்தமாக யுத்தோந்முகமாய் நின்றுள்ள என்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டாதி- சக்ர ஶங்க கட்க ஶார்ங்க கதாதிகளான, வாள் கட்கம், தண்டு- கதை, பல்- அஸங்க்யாதங்களான, படையன்- ஆயுதங்களையுடையவனை, குமரன்- நித்யயுவாவான, குமரன்- யுவா, இது க்ருஷ்ணனுக்குவிஶேஷணம். கோல- ஸுந்தரனை இது காமனுக்கு விஶேஷணம். ஐங்கணை- பஞ்சபாணனை, கணை- பாணம், வேள்- காமனுடைய, வேளென்று காமனுக்குப்பெயர், தாதை- பிதாவான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, காமனுக்குங்கூட உத்பாதகனுகையாலே நிரதிஶயஸௌந்தர்யவானாயிருப்பான க்ருஷ்ணனுடையவென்றபடி. கோதில- அவத்யரஹிதரான, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரஹிதரான வென்றபடி. யத்வா- அவராவராவிரும் அதிஶயிக்குமாகிற பழுதில்லாதவர்களான வென்றபடி. அடியார்தம்- தாஸஜநங்களுடைய, தம்என்று ஸ்வாமித்வப்ரயோகம், தமர்கள்தமர்கள்- தாஸருக்குந்தாஸபூதர்களுடைய, தமர்களாம்சதிரே- தாஸபூதராகிற பாக்யமே, இங்கு பாக்யமாவது ஸர்வோத்தம நிரதிஶயபுருஷார்த்தமானதாகும், தமியேற்கு- ஸம்ஸாரத்தில் பாகவதஸ்ரீயைக்கை கிடையாமையாலே அஸஹாயனானவெனக்கு, தமியன்- ஏகாகி, இசாஸ்த்ரத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியேனென்று ரூபமாயிருக்கும், தமியேற்கென்று ஷஷ்ட்யந்தம். வாய்க்க- ஸித்திக்கவேணும். ॥௯॥

மா- மஹத்தான, அதிஶ்லாக்யமான என்றபடி. காயாம்பூ- அதஸீபுஷ்பங்களை, காயாவென்று அதஸீ. கொள்- கொள்ளாநிற்கிறதான, புஷ்பங்களைக் கொள்ளுகையாவது புஷ்பகாந்திகளைக் கொள்ளுகை. அதஸீபுஷ்பகாந்திஶாலிகளான வென்றபடி. யத்வா:— "கொண்டானேழ்விடை" என்கிறவிடத்திலேபோலே கொள்ளுகை, ஜயிக்கையாய் அதஸீபுஷ்பங்களை ஜயிக்கையாவது அதஸீபுஷ்பாதிக காந்திஶாலியான வென்றபடி, மேனி- திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையனானை, நான்குதோள்- ஆஶ்ரிதர்க்கொதுங்க நிழலாம் படி கற்பகத்தருபணைத்தாப்போலேயிருக்கிற நாலுபுஜங்களை யுடையவனை, பொன்னாழிக்கை- கற்பகதாரு பூத்தாப்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியையும் திருக்கையையும் உடையவனை, பொன் ஶப்தம் இங்கே ஸ்வரூபமான அத்யந்தஸ்ப்ருஹணீயவாசகம். என்னம்மான்- இவ்வழகுகளாலே என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியுடைய, இதுக்கு அடியார் என்கிறதோடே அந்வயம். நீக்கமில்லா. விஶ்லேஷமில்லாதவர்களான, நீக்கம்- விஶ்லேஷம், ஶாஸ்த்ரகளைப்போலே ஒருநாளும் ஶேஷித்விக்ரஹவிஶ்லேஷமில்லாதவர்களான

மூ— மில்லாவடியார்தம்மடியாரடியாரடியாரெங்கோக்களவர்க்கே குடிகளாய்ச்செல்லு நல்லகோட்பாடே. ௧௦।

ம—மென்றபடி. இத்தால் அந்யசேஷத்வமும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸ்வரக்ஷணமுமில்லாதவர்களை என்று ஸூசிதம். அடியார்- தாஸபூதர்களுடைய, தம்- மென்று ஸம்பந்தம். அடியாரடியார்- தாஸர்க்கு தாஸபூதராயிருக்குமவர்கள், எங்கோக்கள்- எங்களுக்கு ஸ்வாமிகள், கோன்- ஸ்வாமி கோக்கள் என்று பஹுவசநம். எனக்கும் என் ஸந்தாநிகளுக்கும் நிருபாதிகசேஷிகளென்றபடி. அவர்க்கே- அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கே, தேவதாந்தரசேஷத்வத்தையும் பாகவதசேஷத்வ வ்யதிரிக்தமான பகவச்சேஷத்வத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கைக்காக அவதாரணம். குடிகளாய்ச்செல்லும்- சேஷவ்ருத்தி பண்ணும் க்ரமமாய் நடக்கும்படியான, குடியென்று சேஷவ்ருத்தி பண்ணும் க்ருஹத்துக்குப்பேர். நல்லகோட்பாடு- ஸ்லாக்யமான ஸ்வீகாரமானது, கோட்பாடு- கொள்ளப்படுகை, ஸ்வீகரிக்கையென்றபடி. ஸர்வ்வேச்வரனானவர்கள் நம்மைத்தங்களுக்கு சேஷமாக ஸ்வீகரிக்கையென்கை. ஊழிதோறு- கல்பங்கள்தோறும், ஊழி- கல்பம், ஊழி- அதிலுள்ள அவாந்தரகல்பங்கள்தோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. பாகவதசேஷத்வரஸத்தில் த்ருப்தியற்றமையாலே காலத்தை பஹுவிதமாகப்பெருக்கி இவை இத்தனைகாலமுமெனக்கு ஸித்திக்கவேணுமென்று பேராசையாகச்சொல்லுகிறபடி. தமியேற்கு- அஸஹாயனானவெனக்கு, பாகவதசேஷத்வரஸமறிவார் ஒருவருமில்லாமையாலே இதையாசைப்படுகையில் நான் ஒருவனுமேயாயிருக்கிறவெனக்கென்றபடி. வாய்க்க- ஸித்திக்கவேணும். ௧௦।

இத்திருவாய்மொழியில்சொன்ன பாகவதரில் சரமேயடிமை தலைநின்றாரென்று ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வான்போல்வாரை, கோதிலடியாரென்றது- ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான்போல்வார்களை, இப்பக்ஷத்தில் கோதுசப்தம் முன்பு சொன்ன அவதாரணார்த்தவிரமன்றிக்கே நிஸ்ஸாரதையைச்சொல்லுகிறதாய் பாகவதசேஷத்வவ்யதிரிக்தமல்லாத பகவச்சேஷத்வத்தை விவக்ஷித்து கோதிலடியாரென்று தத்ஸித்தரான பாகவதர்களைச்சொல்லுகிறது. நீக்கமில்லாவடியாரென்றது- இளையபெருமாள்போல்வார்கள், இது நம்பிள்ளை அருளிச்செய்யும்படி. ௰।

"நாதே நஸ்த்ருணம் அந்ய தந்ய தபிவா தந்நாபிநாஸ்ஸிநீ நாதஸ்யாஸ்மத ணீய ஸர்வாஸ்வவஸ்தாஸ்வபி ஸர்வஸாதாரணோதேஹவிஹ்ருதயம் ஸதா அவிநாசிநம் தாதேவஸ்வபதிநவ்ருத்தாகவத்பாவ ஸக்திம் ப்ரஸக்திம்ஸதா:" என்கிறஸ்லோகம் இத்திருவாய்மொழியில் ஸாரார்த்தங்களையெல்லாம் ஸங்க்ரஹிக்கிறது. (த்ருணம்) என்றது- முதற்பாட்டிற்சொன்ன வைராக்யத்தை, (அந்ய) என்றது- இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன வைகல்யத்தை, இரண்டாந்தரம் (அந்ய)என்றது மூன்றாம்பாட்டிற்சொன்ன மோக்ஷத்தை,(அபி) சப்தம் அநுக்தஸமுச்சயமாய் ஆறாம்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வேச்வராநந்த்தைக் காணிக்கிறது. (வா) சப்தம் அநாதரவ்யஞ்சகமாய் அநுக்தமான ஸமுச்சயத்துக்கு ஸமுச்சாயகமாய் வைராக்யாதிவாக்யத்தில் ஸம்யோகத்தைப்போலே இவற்றின் ஸமுச்சயத்தையும் பரிக்ஷேபமென்கைக்காக இருக்கிறது. இத்தால் இரண்டாம்பாட்டில் வைராக்யவைகல்யயோ ஸமுச்சயஞ்சொன்னதும் ஆறாம்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தஸர்வேச்வராநந்தயோ ஸமுச்சயஞ்சொன்னதும் இவையெல்லாவற்றினுடைய ஸமுச்சயத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று ஸூசிதமாயிற்று (நபாவாதிஹ) என்றது- பாகவதசேஷத்வாஸாபேக்ஷா வைராக்யாதிகளுக்கு நிஷேதம்சொல்லுகிற இப்பாட்டில் ஸமுதாயார்த்தத்தை அருளிச்செய்தபடி. யதா:— ஏழாம்பாட்டில் கீழ்ப்புகுதலன்றி என்று மோக்ஷத்தைநிஷேதித்தது வைகல்யத்தைநிராகரித்தல் உபலக்ஷணமாயாதல் வைராக்யாதி ஸர்வப்ரகாரமும் நிஷேதமென்று நினைத்தருளிச்செய்ததாகவுமாம். (ஸர்வாஸ்வவஸ்தா) என்றது- பொங்கேழ்புகழ்கள்வாய்வாய் வழிபட்டோடுங் கவியமுதநுகர்ச்சி என்னும் நாலாமைந்தாம் பாட்டுகளிற்சொன்ன ஸர்வாவஸ்தாவிஷய கவிதாநந்தவைபவத்தை ஸூசிப்பித்தபடி. (தந்நாபிநா ஸிநீ நாதஸ்யாஸ்மத ணீய) என்கிற விசேஷணத்தாலே நாதவிஷயம் பாகவதசேஷமாகப்பெறுதே கேவல பகவச்சேஷமாய் வதாநுபவத்துக்காவகாசமுண்டாகையாலே தேவதாந்தரஸம்பந்தமும் கலசியிருக்கிறதென்றும் தம்முடைய திருப்பவளம் பாகவதவைகல்யம்பண்ணப்பெற்று தேவதாந்தரஸம்பந்தமும் மறுக்கேயிருக்கிறதென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பித்தவிது அவர்க்கேகுடிகள் என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தின் தாத்பர்யத்தை

மூ—நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும் தான்நிறைந்த* அல்லிக்கமலக்கண்ணனை அந்தண் குருகூர்ச்சட கோபன்* சொல்லப்பட்ட ஆயிரத்துள் இவையும்பத்தும் வல்லார்கள்* நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வார் கொண்ட பெண்டிர்மக்களே* ॥கஉ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(நல்ல) இப்படி பாகவதகோஷ்டி நிகேதனங்களான ஆழ்வார் இருந்தருளின தேசத்திலே புகுந்தருளப் பெற்ற ஸந்நிதியாலே புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுடையனான எம்பெருமானை ப்ரதிபாதிக்கிற இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் பாகவதகோஷ்டியை இங்கே பெற்று ஸம்ருத்தமாக வாழப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம் ✳

இ— நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால) தான்நிறைந்த அல்லிக்கமலக்கண்ணனை என்கிற ஸங்க்ரஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புகுந்தருள இத்யாதியால்) புதுக்கணித்த நவீக்ருதமான, நல்லபாசுரத்தால் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாகவதகோஷ்டியை இங்கே பெற்று என்று) கொண்ட பெண்டிர்மக்களே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தமாக என்று) ॥கக॥

ஸ— வெளியிட்டருளினபடி. (தா) என்றது முதற்பாட்டு தொடங்கி ஸப்தமாதிகளிற்காட்டில பாகவத சேஷத்வரஸத்துக்குச் சொன்ன வைலக்ஷண்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது. (பாகவதாநாம்ப்ரியம்) என்றது கோதிலடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (பாகவதாநுவர்த்திநாம்) என்றது- நீக்கமில்லாவடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (த்ருதீயப்ரப்ருதி தத்ஸாதகஸம்பாஷணம்) என்றது நல்லகோட்பாட்டென்கிறவிடத்தில் நல்லஎன்கின்ற வசநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தபடி. (வ்யவஸ்தா) என்றதால் கோட்பாடு என்றது வ்யவஸாயவிசேஷக ஸ்வீகாரவாசமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. ஏழாம்பாட்டு தொடங்கி அருளிச்செய்த ஸம்ச்லேஷஸ்மரண ஸம்பாவந ப்ரகாரங்களும் இப்பதத்திலே விவக்ஷிதங்கள். (ப்ரத்யஹம்) என்றது நாளும் வாழ்தோறும் என்கிறதின் ஸங்க்ரஹம். (ஸம்யுதம்) என்கிறது வாய்க்க என்கிறதற்கு வ்யாக்யானம். இங்கு பதாவசநத்திலே என் ஈநாவம்யிகளுக்கும் இதுவே லபிக்கவேணுமென்கிற சசயம் சொல்லிற்றாயிற்று. இனி இத்திருவாய்மொழியிலே 'நீக்க திகள்முற்றுந்தவிர்ந்த' இத்யாதிகளாலே சொன்ன ஸர்வேச்வரனுடைய ரக்ஷணப்ரகாரங்களெல்லாம் (நாமேந:) என்கிறதால ஸங்க்ருஹீதங்கள் ஆக இச்லோகத்தால இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாரோஸாரேண வ்யாக்யானம் பண்ணிற்றாயிற்று. ॥ம॥

நல்லகோட்பாட்டு- ச்லாக்யமான ஸ்வீகாரத்தையுடையவையான, பாகவதசேஷத்வ நிகேதனங்களான ஆழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கிற இடமானவென்றபடி. இங்கு டகாரலிங்கம் ஸம்பந்தபூதம் உலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்- லோகத்ரயத்திலும், ஆழ்வார் ஒருவராலே லோகத்ரயமும் ஸநாதமாய் ஸபலமாயிற்றென்றிருக்கிற ஸம்ப்ரதாயியிலே நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் என்றருளிச்செய்தது. தான்நிறைந்த- தானே பரிபூர்ணனாய், தானே ஸ்வரூபனைக்கொண்டு வ்யாப்தனானவென்றபடி. ஆழ்வார- நெடுமாற்கடிமை பாடத்தொடங்கினவாறே இனி ஜகத்தெல்லாம் பாகவதசேஷம் நிறைந்ததப்படுமென்று ப்ரீதியாலே உஜ்ஜ்வலனைக்கொண்டு லோகத்ரயத்திலும் வ்யாபித்தவனானவென்கை. அல்லிக்கமலக்கண்ணனை- விகஸிதகமலலோசநனை, அல்லி- விகஸிதம், ஆழ்வாரிருந்தவிடத்தில் வ்யாபிக்கப்பெறுகையாலவந்த ப்ரீதியாலே உல்லாஸஸ்ரீலோசநனானவனைக்குறித்து என்றபடி. இதற்குச் சொல்லப்பட்ட என்கிறத்தோடே அந்வயம் அம்ருதத்து ஸகலகல்யாணகுணங்களும் அபிவ்யக்தங்களாயிற்றனவென்றுகருத்து குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லப்பட்ட- திருநகரியில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார் அருளிச்செய்ய உண்டானதான, கடலிலே முத்துப்பட்டதென்னுமாப்போலே பட்ட என்றது ஜநித்தவென்றபடி. சடகோபன்சொல்லுகையாலே ஜநிதமானவென்று வர்ஷம். வரவம்போலே தான்தோன்றியாயிருக்கிற வேதம்போலே ஜந்மமாயிராதே "தெய்வநாதர் க்குமகன்" என்னும்படியான அவதாரம்போலே ஆழ்வாரால்சொல்லப்பட்டு ஸர்வஸாரமானவென்றபடி.

ஸு— ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையும்பத்தும் வல்லார்கள்- இப்படி ஒருவிலக்ஷணங்களான பத்து பாட்டுக்களையும் அப்யஸித்தவர்கள், நல்லபதத்தால்- ஶ்லாக்யமான அதிகாரஶரீரத்தோடே, பதம்- அதிகாரஶரீரம், ஸமவதஶேஷத்வ ஸாம்ராஜ்யத்தையுடையவராயென்றபடி. கொண்டபெண்டிர்மக்கள்- ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட ஸாயுஜ்யாதிகளையுடையராய்க்கொண்டு ஸமவதஶேஷத்வரஸத்திலே அவர்களும் அந்வயிக்கப்பெற்றவர்களாய் என்றபடி. மனை- க்ருஹத்திலே, மாஹேந்த்ரத்திலேயென்றபடி. வாழ்வார்- போகங்களை புஜிக்கப்பெறுவார்கள், ஸமவதகைங்கர்யரஸங்களை அநுபவிக்கப்பெறுவார்களென்றபடி. ॥௧௧॥

நித்யக்ஷாயாம் தஸ்யாம் ஶரணி நிஜஸம்ஸத்ஸவிஶேஷகாம் ப்ரீதிவிஹிதவத்ஸூசிவத் ।
அபேக்ஷாஸாபேக்ஷஸ்வவிதரணஸம்ஜ்ஞாஸ்ரிதஃ ஸ்வதாஸ்யஸ்ஸர்வஶ்வதயிதவீநதம்ஸ்ததா ॥
ஜ்ஞானவைராக்யாநுஷ்டானஶேஷ ஶ்ரீவத்ஸாங்கராமானுஜமஹாதேஶிகாய நமஃ.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலீ:

(நெடுமாற்கடிமை.)

வ்யாமுக்தஸ்வபக்ஷேऽம்போதநாபாவாமநத்வாத்
த்ருஷ்டோபலாஷ்டகதநாத் அஹிதநிரஸநாத் லோகஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்தேः ।
அப்தௌஶாயித்வயோகாத் ஶ்ரிதஜநிதஹ்ருதேஶ்ச அதஸீபுஷ்பகாந்த்யா
காந்த்யேஃ ஸ்வீயதாஸ்யாவதி விஶதயதீ த்ராவிடாநாஶ்ஸ்வதாஸ்யம் ॥௧௦௧॥

(வ்யாமுக்தஸ்வபக்ஷே) நெடுமாற்கடிமை. ஆஶ்ரிதரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தை உடையவனாகையாலும், (அம்போதநாபா) புயல்மேகம்போல் திருமேனியம்மான்- வர்ஷாகாலமேகம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (வாமநத்வாத்) உலகமூன்றுமுடனிறையச் சிறுமாமேனிநிமிர்ந்த- சிறிய வாமநரூபத்தைக்கொண்டு த்ரைலோக்யமும் நிறையும்படி த்ரிவிக்ரமனாய் வளருகையாலும், (த்ருஷ்டோபலாஷ்டகதநாத்) இருமாநிலமுன்னுண்டுமிழ்ந்த- மாயன்கோலமலரடிக்கீழ்- ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கையாலும், ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை யுடையவனாகையாலும், (அஹிதநிரஸநாத்) புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட- கம்ஸனாலே ப்ரேரிதமாய் அதிகோபிதமாய் வந்த குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லோகஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்தேः) உலகமூன்றுமுளப்பித்த- லோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகளில ஸமர்த்தனாகையாலும், (அப்தௌஶாயித்வயோகாத்) தண்ணீர்க்கடல்படைத்துத்யாதி- நிரதிஶயதேஜஸ்ஸையுடைய நீலரத்நபர்வதம்போலே ஸமுத்ரத்திலே சாய்ந்தருளுகையாலும், (ஶ்ரிதஜநிதஹ்ருதேஶ்ச) தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யும்சதிர்மூர்த்தி- ஆஶ்ரிதருடைய பாபங்களை நிரஸிக்குமவனாகையாலும், (அதஸீபுஷ்பகாந்த்யாகாந்த்யேஃ) மாகாயாம்பூக்கொள்- காசாம்பூபோலே ஶ்யாமமான திருமேனிகாந்தியாலே எல்லாரையும் ஆகர்ஷிப்பிக்கையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வதாஸ்யத்தை ஸ்வாஶ்ரிததாஸ்யபர்யந்தமாக விஶதீகரிப்பிக்கிறானென்று 'நெடுமாற்கடிமை'யில ஆழ்வார் நிரூபித்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௦௧॥

உத்யம்ஸம்ஸ்ரீநிதிர்த்ருத்வக்ஷோதக்ஷபதிவிஷபதவைநதேயஸ்ய ஶேஷம்
ஸாநாம்விஶேஷஶ்ரோஹ்யம் ப்ரீதிவிஹிததமதம் ஸம்ஸ்மிதிம்ஶரீஃ ।
ஸாபேக்ஷாஸ்வஸ்வாபேக்ஷம் ஸ்வவிதரணபரம் ஸம்ஸ்மிதம் ஸ்வஷ்டயஸம்
தாஸ்யம்ஸம் ஸ்வதந்திஷ்டம் தத்வயிதவீர்யா வ்ருஷ்டிஸ்ஸர்வஸ்ய ॥௧௦௨॥

இப்படி அஷ்டமஶதகத்தில பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான
அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார். (உத்யதி)

தன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்படுகிறபேர்களாலே காணப்படுமவனாய், இதரவிஷயங்களிலே பற்றற்றபேர்களாலே தானேஅநுபவ்யனுமாய், விஶ்லேஷஸமயத்தில் தனக்காஶ்ரிதர் பரியவேண்டும்படியான போக்யதையையுடையவனுமாய், ஆஶ்ரிதர்நிமித்தமாக ஸம்ருத்தவிபவனுமாய், ரக்ஷிக்குமிடத்தில அபேக்ஷாநபேக்ஷனுமாய், ஸ்வவிதரணத்தில் ஸஜ்ஜனுமாய், ஆஶ்ரிதஹ்ருதயத்திலேதானே ஸ்திதனுமாய், தன்னைக்

த்ரா—டீ— குறித்துவேதநருக்குண்டான ஸ்வரூபத்தையும், அதிலே நிஷ்டையையும், அதனுடையஎல்லைநிலத்தையும், ப்ரகாசிப்பிக்குமவனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை ஸஹ்ருதயகத்திலே ஸூசிதோத்தமதயாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௯௰௨௫

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவேங்கடேசாய மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்.

ஸ்வாநிஷ்டாவ ஸம்ஸாரஸம்யபூர்வஜிஹீஷுர்ணவிவிஹ
ஸ்த்வித்யாம்பாஹ்யேஷ்வப்ரஹிஷயிஷ்காங்க்ஷ்வராக ।
நிஜேஷ்டாஸம்வித்ரியவிதிவிதஸ்த்வித
ஸ்ரீதேஷ்டாவேதீ ரவஜதிவத ஸ்ஹ்ருதயதே ॥ ௯௰

விஷ்ணுயாம்சுபாவஹர்ஷணிநிஸ்ஸம்ஸ்ஸ
வவிஷ்ணுதேசிகாதிஸ்ரீதவிஹிதவளக்ஷ்யவிஸவ: ।
அவேக்ஷாஸாவேக்ஷவதாரணஸஜ்ஜாஹ்ருதீதா
ஸ்வாஸ்யம் தத்விஷ்டாம் தத்வயிஷ்வேஹப்ரகடயந் ॥ ௯௰அ

எட்டாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி — ஒன்பதாம்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி.

மூ— கொண்டபெண்டிர் மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும்* கண்டதோடு பட்டதல்லாற்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

✳ திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம். ✳

ஆ— (கொண்டபெண்டிர்) இந்த ஸாம்ஸாரிக ஸம்பந்த ப்ரஸங்கத்தை ஸாம்ஸாரிக ஸம்பந்திகளை பிரும்பாரோடே ஸ்ருஜிக்கையிலே அபேக்ஷையுடையவரான ஆழ்வார் தயாவிஷயரை இந்த லோகத்திலே காணாமையாலே இந்தலோகத்திலுள்ளாரையே ஸாம்ஸாரிக ஸம்பந்திகளாகக் கொண்டாலும் அவர்களோடே இப்ப்ரஸங்கத்தை ஸ்ருஜிக்கைக்காக ஸாம்ஸாரிக ஸம்பந்திகளைத்துக் கூடாமையாக அவர்களைப்பார்த்து உங்களுக்கு லௌகிகஸ்நேஹரான களத்ராதிகளோடுள்ள உறவைவிட்டு அகாரணபந்துவாய்

✳ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:. ✳

ஒன்பதாம்பத்து.

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ॥*॥

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ஸாம்ஸாரிக ஸம்பந்தமே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்று நிஷ்கர்ஷித்துத் தமக்கும் தம் அநுபவிகளுக்கும் ஸ்வீகாரமும் இதுவேயாகவேணுமென்[illegible] ஸம்ஸார விமுக்த நிஷ்டியர்த்தமாக அதை ப்ரார்த்தித்தருளின ஆழ்வார் அதையே [illegible] உபதேசியாதே இத்திருவாய்மொழியிலே "பிரான்[illegible]ரோமா" யித்யாதியாலே ஸ[illegible]த்தை உபதேசிக்கை அவசியமன்றோவென்ன [illegible]கிறார் (இந்தஸாம்ஸாரிகத்யாதியால்) இப்ப்ரஸங்கத்தை[illegible]— இந்த ஸாம்ஸாரிக ஸம்பந்த[illegible]த்தைபென்றபடி. ஸ்ருஜிக்கைக்காக உபாயமாக[illegible] இருக்கும் வ்யாக்யானத்தில் [illegible] உறவைவிட்டென்கிறதற்கு அடியோ[illegible] டேயவம். இத்தால் ப்ரவ்ருத்திபர்யந்தமென்கிற ஸம்பந்தம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஆதிவாக்யமென்று ஸூசிதம்.

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகையிலே முதற்பாட்டின் அர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். அதில் (உங்களுக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதார்த்தமும் (களத்ராதிகளித்யாதியால்) ப்ரதமபாதார்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். (உறவைவிட்டு என்கிறது) த்விதீயபாதஸூசிதார்த்தம். (அகாரணபந்துத்தரென்று) த்ருதீயபாதத்தின் [illegible]

ப— கொண்ட— ப்ரஹிக்கப்பட்டவர்களான, உங்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே மிகவும் பந்துக்களாக அத்யவஸிக்கப்பட்டவர்களான வென்றபடி. இது ஸர்வசப்தாதிகளெல்லாருக்கும் விசேஷணம். பெண்டிர்— பார்யைகளும், மக்கள்— புத்ரர்களும், உற்றார்— ஸம்பந்திகளும், சுற்றத்தவர்— ஜ்ஞாதிகளும், பிறரும்— ஸமத்ருஷ்டிகரான [illegible] மித்ரர்களும், கண்டதோடுபட்டதல்லால்— உங்கள்கையால் காணப்பட்ட அர்த்தத்தோடே ஸம்பந்தித்ததல்லது, அர்த்தமான்று உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருந்தமையும்

மூ — காதன்மற்றியாதுமில்லை* யெண்டிசையுங்கீழும்மேலுமுற்றவு முண்டபிரான்* றொண்டரோமாயுய்யலல் லாலில்லை கண்டீர்துணையே* ||க||

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போற்சுற்றத்தவர்பிறரு*மணையவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்*

அ — ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்துப் ரக்ஷித்தருளின ஸர்வேஶ்வரனான எம்பெருமானுக்கடியோமாயுய்கையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லையென்கிறார். ||க||

(துணையும்) ஸப்ரயோஜநவரைப்போலே வர்த்தியாநின்று ஸ்வப்ரயோஜநபரராயிருக்கிறவர்

இ — ஸாரம். (ப்ரளயகாலத்திலித்யாதியால்) த்ருதீயபாதமும், (அடியோமித்யாதியாலே) சதுர்த்தபாதமும் வ்யாக்யாதம். ரக்ஷித்தருளியென்றது- ஆபத்தைப்போக்கியருளியென்றபடி. இப்படியிப்பத்தின் ப்ரதமத்திலே ஸகாரணஸம்ஹாரத்தைச் சொல்லுகையாலே அவனுடைய நிரவதிகஸௌஹார்த்த மிப்பத்துக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸர்வேஶ்வரன் ஸம்ஹாரம்பண்ணுமிடத்தில் தான்நினைத்தபடியன்றிக்கே ஸாமவதந்நாதிக்ருதமாகக் கொடுத்தருளுமென்னுமிடத்தைக் கீழ்ப்பத்திலே ப்ரகாஶிப்பித்தருளி அதுக்குநிதாநம் அவனுடைய நிரவதிகஸௌஹார்த்தமென்றிப்பத்திலே ப்ரகாஶிப்பிக்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியுக்திமத்தையாயிற்று. இவ்வர்த்தத்தை "ஸுஹ்ருத்விஶதிஸ்த்ரணய:" என்று ஆசார்யன் அருளிச்செய்தார். ||க||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸப்ரேத்யாதியால்) அட்டைகள்போல் சுவைப்பரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ரயோஜநேத்யாதியால்) இத்தால்

ஶ — அத்தோடுகூடே உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருக்குமத்தனையொழியவென்றபடி. கார்யமுள்ளதனையும் அந்தக் கார்யத்துக்காக ஸ்நேஹித்திருப்பார்களத்தனையொழியவென்கை. மற்று- ப்ரகாராந்தரேண, அந்த ப்ரயோஜநாபேக்ஷையாயிருக்குமன்றிக்கேயென்றபடி. காதல்- ஸ்நேஹமானது, உங்கள்பக்கல் அவர்களுக்கு ஸ்நேஹமானதென்றபடி. யாதும்- ஒன்றும், லேஶமாத்ரமுமென்றபடி. இல்லை- இது ஸித்தாந்தம், ஆதலால் வேறு ரக்ஷகரில்லையென்று மேலே சொல்லுகிறது. எண்டிசையும்- எட்டுதிக்குக்களையும், எண்டிசையென்கிறவிடத்தில் ணகாரரேபஸ்வரஸ்ய டகாராதேஶ:. கீழும்மேலும்- அதோலோகங்களையும் ஊர்த்வலோகங்களையும், முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட- ப்ரளயகாலத்திலே தன்வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனை, பிரான்- ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, தொண்டரோமாய்- நாம்தாஸபூதராய், நித்யமாயுள்ள தாஸ்யத்தை நம்வாசியிலுமிசைந்தவர்களாயென்றபடி. அவனுக்கு நம்மதாயிருப்பதொன்று கொடுக்கவேண்டுவதில்லையென்று கருத்து. தொண்டர்- தாஸர், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டரோமென்று ப்ரயோகமிருக்கும். ஸம்ஸாரிகளைக்குறித்துச் சொல்லும்போது தொண்டீரெனவேண்டியிருக்கத் தொண்டரோமென்று சொன்னது அவர்களை ஸ்வயஞ்சந ஸஹித்து ஸௌஹார்த்தத்தாலே தம்மையும் அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டருளிச்செய்தபடி. உய்யலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கையொழிய, துணை- வேறொருஸஹாயமானது, ஆபத்தில் ஸஹாயமாகத்தக்கதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- ஒருகாலத்திலுமில்லைகிடீகோள்? கண்டீரென்றது- இதில்ஸம்ஶயமில்லையென்கைக்காக. ஆதலால் அவனுக்கே அடிமையாகுங்கோளென்று கருத்து. ||க||

துணையும்- ஸம்பத்துக்களில ஸஹாயரும், சார்வும்- ஆபத்தில் ஆஶ்ரயமும், ஆகுவார்போல்- ஆகிறவர்கள்போலே, "வசங்கோஹ்வோஸமவநா" என்கிறபடியே நம்முடைய ஸம்பத்துக்களிலே தாங்களும் ஆதுகளை நம்மோடொக்க அநுபவிப்பார்போலும் ஆபத்துவந்தால் அதைநீக்கி ரக்ஷிப்பார்போலுமென்றபடி ஸாம். இதற்குச்சுவைப்பர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். சுற்றத்தவர்- ஸம்பந்திகளாயிருக்கிறவர்களும், பிறரும்- சுற்றத்தவரல்லாத அந்யஜநங்களும், ஸாதாரணராகையாலே ஸம்பந்திகளோடும் அந்யரோடும் வாசியில்லையென்று கருத்து. அணைய- அணையும்படி, அதைத்தாங்கள் கைக்கொள்ளலாம்படி, வந்தவாக்கம்- உங்களுக்குவந்த ஸம்பத்தானது, ஆக்கம்- ஸம்பத்து, உண்டேல்- உண்டாயிருந்ததாகில், அட்டைகள்போல்- ஜலௌகைகள்போலே, சுவைப்பர்- ஸேவிப்பர், சில வ்யாதிவிஶேஷமுடையார் தங்களுக்கு ஹிதமென்று நினைத்திருக்கும்படி அவர்களது ஶரீரத்தில் ரக்தங்களை அட்டைகள் ஸ்வாதந்த்ர்யமாக

மூ— கணையொன்றாலே யேழ்மரமுமெய்தவெங்கார்முகிலைப்* புணையென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லைகண்டீர் பொருளே* ||௨||

பொருள்கையுண்டாய்ச் செல்லக்காணிற் போற்றியென் றேற்றெழுவர்* இருள்கொடுன்பத்தின்மை

ஆ— கணைவிட்டு கேவலப்ரயோஜநவான்களான் தஶரதாத்மஜனையே ரக்ஷகனாகப் பற்றப்பாருங்கோள்? வேறொருவரைப்பற்றி யொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறார். ||௨||

(பொருள்கை) இப்படி ஸப்ரயோஜநவான்களாகையாலே ப்ரயோஜநமுள்ளபோதுபற்றி தாரித்ர்யவ

இ— கீழ்ப்பாட்டில் ஸாம்ஸாரிகர்கள் ஸௌபாக்யஸஹரென்றவர் இப்பாட்டில் அதுவும் ஸஹநீயமாகு மென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிகை. எங்கார்முகிலை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவ லத்யாதியால்) தஶரதாத்மஜனையென்றது கணையொன்றாலே இத்யாதியாலே ஸூசிதம். தாரீபவா தத்தில் ஸகிவேதகாரமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனாக இத்யாதியால்) இல்லைகண்டீர்பொருளே என்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொருவரையித்யாதியால்) ||௨||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டில் பாம்யவரானார் ஸப்ரயோஜநவானரென்றவரிப் பாட்டில் அத்தால்ஸித்த தோஷாந ரத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரயோஜநகாரணத்தை ஸங்க்ரஹி க்கிறார் (ப்ரயோஜநமுள்ளபோதித்யாதியால்) அதீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரித்ர்

ஸா— தாநம்பண்ணுமாப்போலே இந்த பாம்யவாஸாஸரும் உங்களுக்கு ஹிதம்செய்வதாக வ்யவஸித்துக்கொ ண்டு தாங்கள் ஸேவித்துப்போவரத்தனை யென்றபடி. இது ஸேதாதம்ஸம், ஆகையால் இல்லைகண்டீர் பொருளென்று ஸம்பந்திக்கிறது. கணையொன்றாலே- பாணமொன்றாலே, கணை- பாணம். ஓரே பா ணத்தினாலே என்றபடி. ஏழ்மரமும்- ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும், எய்த- பேதநம்பண்ணின, எங்கார்மு கிலை- என்னுடைய காளமேகத்தை, முகில்- மேகம். என்னுடைய ஸர்வப்ரயோஜநவானான ஸர்வோ பகாரகனை யென்றபடி. எம்மென்று ஸ்வநிஷ்டஸம்பந்தம். ஸுக்ரீவராஜர் தமையனாலே ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு தரித்ரராய் நிர்ஜநமானகாட்டிலே இருக்கிற தஶையிலே தாம்வந்துகிட்டி "ஸாஹீயஸ்யாம்யஹம் ஸீதாம் ராகவ" என்கிறபடியே அவர் ஆஶ்ரயிக்கும்படி பண்ணியிருக்க "ஸப்தைகேந மஹேஷுணா" என்கிறபடியே ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும் பேதநம்பண்ணி அவருடைய ஆஶங்கையை நி ஶ்ஶேஷமாகப்போக்கியருளி உம்முடைய எல்லாகார்யமும் நாம் நிர்வஹித்துத் தரவல்லோமென்றவரை விஶ்வஸிப்பித்து ரக்ஷித்தருளி இப்படி ஸர்வோபகாரகனானவனை யென்னுடைய ஸர்வோபகாரனையென் கை. ஸுக்ரீவராஜநுக்குச் செய்தருளினதை 'எங்கார்முகிலை' யென்று ஸ்ரீஆஶ்ரயத்தாலே தம்பேறாகச்சொ ல்லுகிறார். புணையென்று- தெப்பமென்று, புணை- ப்லவம், ஸம்ஸாரார்ணவத்தில் முழுகிப்போகவொட்டாத ஸத்யோபாயமென்றத்யவஸிதமென்றபடி. அவனுக்கிட வேண்டுவதொருபச்சையில்லை, இங்ஙனே யமையுமெ ன்றுகருத்து. உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப்ரவ்ருத்தாலல்லது, உஜ்ஜீவிக்கநினைத்தா லொழியவென்ற படி. பொருள்- ப்ரயோஜநமானது, வேறொருவரை ஆஶ்ரயித்தொரு ப்ரயோஜநமானதென்றபடி. இல்லை கண்டீர்- கண்டீரென்கிறவித்தாலே இதில் ஸம்ஶயிக்கவேண்டாவென்றபடி. ஆதலால் அந்த தஶரதாத்மஜனை யே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து. ||௨||

கை- ஒருவன்கையிலே, பொருள் உண்டாய்செல்லக்காணில்- த்ரவ்யமுண்டாய் நடக்கக்கண்டார்களாகில், போற்றியென்று மங்களாஶாஸநபரங்களான ஶப்தங்களைச்சொல்லி, போற்றியென்கிறது மங்களாஶா ஸநவாசகம், இது மற்றுமுள்ள மங்களாஶாஸநங்களுக்கெல்லாம் இங்கே ப்ரதர்ஶநமாய் இரு க்கிறது. ஸ்துதிவசந ஸ்தோத்ராதிகளாலே அவனை ஸந்தோஷிப்பிக்கிக் கொண்டென்றபடி. ஏற்று- ஸ்வீகாரம் அவன் ஸ்ரீகையாலேகொடுத்த தநங்களைக்கையிலே ஏற்றுவாங்கிக்கொண்டு, எழுவர்- யதாஸ்வஸ்தம்போய் விடுவர்கள், இருள்கொள்- அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிற, பைஸ்யைக்கலங்கப்பண்ணுகிறதான வென்றபடி. துன்பத்து- து:க்கத்தையுடையதான, து:க்காவஹமான வென்றபடி. இன்மை- இல்லாமை யை, தாரித்ர்யத்தையென்றபடி. பந்துக்களுக்குக்கொடுத்தே தநமெல்லாம்போய் தரித்ரனைவிட்டபடியை

மூ— காணிலென்னையென்பாருமில்லை* மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தார்க்* கருள் கொள்ளாளாயுய்யிலல்லாலில்லைகண்டீரரணே* ॥௫॥

அரணமாவரற்றகாலைக்கென்றமைக்கப்பட்டா* ரிரணங்கொண்டதெப்பராவரின்றியிட்டாலுமஃதே* வருணித்தென்னே வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே*

ஆ—த்தில் விடும்ஸ்வபாவரான அவர்களைவிட்டு ஆபத்ஸகனான க்ருஷ்ணனுடையக்ருபைக்கு விஷயமாயுய்யிலல் லால் வேறொருரக்ஷையில்லையென்கிறார். ॥௫॥

அரணமாவர்) பந்துஜநாதிகளாலே ஆபத்துக்கு பதார்த்தங்களை ஸம்பாதித்துவைத்தால் அவர்க ளும ஆபத்துவந்தால் க்ருதக்நராய்; ஸநாதந க்ருதிரைப்போலே யுதவார், ஆதலால் அவர்களைவிட்டு உப காராபேக்ஷையன்றியே வடமதுரையிலேவந்துபிறந்து ஆபந்நரைரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனானவனுடைய கல்யாண

இ—த்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்ஸகனித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத் துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருபைக்கித்யாதியால்) ॥௫॥

* நாலாம்பாட்டு. *

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பந்துவர்க்கேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்ப த்துள்ளகாலத்திலே தாங்களேவந்து ஸ்நேஹித்தவர் ஆபத்காலம்வந்தால் வார்த்தையும்சொல்லாரென்றவர் இப் பாட்டிலே பந்துஜநாதிகளாலே நீங்கள் அவர்களை ஸம்பாதித்துவைத்தாலும் உதவாரென்கிறாரென்று ஸங் கதிஸூசிதை. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்துவந்தாலித்யாதியால்) வருணி த்தென்னே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இன்றியிட்டாலுமஃதே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் சொன்னதாகவுமாம். இரண்டு வாக்யத்துக்குமாகச் சொன்னதாகவுமாம். வட மதுரைப்பிறந்தவன் என்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகாரேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத்

ரு— யென்கை. காணில்- கண்டார்களாகில், என்னேயென்பாருமில்லை- என்னசெய்கிறாயென்றொருவார்த்தை சொல்லுவாருமில்லை, உபகாரத்தாலே தாங்கள் ஒருவார்த்தைசொன்னால் அதைக்கொண்டிவனுக்கு ஜீவநம் நடக்குமென்றாலும் வாக்ரூபமிவனாலே உபக்ருதராயிருந்தவர்க ளெவ்வளவும்செய்யநினையாரென்றுகருத்து. ஆதலால் இல்லைகண்டீர் என்று ஸம்பந்தம். மருள்கொள்- அஜ்ஞாநத்தைக்கொள்ளும்படியான, ஜகத்துக்கு நெஞ்சுகலங்கும்படி பயங்கரமானவென்றபடி. செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவர்களான, அசுரர்- அஸுரர் கள், மங்க- நசிக்கைக்கு, வடமதுரை- உத்தரமதுராநகரியிலே, பிறந்தார்க்கு- அவதரித்தருளின க்ருஷ்ணனுக்கு, பூஜாயாம் பஹுவசநம். அருள்கொள் ஆளாய்- அருள்கொள்ளும் ஆள்களாய், க்ருபா பாத்ரமான தாஸஜநங்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, அரண்- வேறொருரக்ஷையா னது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவனையே ஆச்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. ॥௫॥

அற்றகாலைக்கு- கைம்முதல் அற்றுப்போனகாலத்துக்கு, ஆபத்காலத்துக்கென்றபடி. அரணமாவரென் றென்று- நமக்குரக்ஷகராவரென்றென்று பலகால்நினைத்து, அமைக்கப்பட்டார்- பந்துவுமாக்கப்பட்டார், ஸம்ரக்ஷிக்கப்பட்டவர்களென்றபடி. இனி நமக்கிவர்கள் உபேக்ஷிதமெல்லாஞ்செய்வரென்று தேறியிரு க்கும்படி பந்துஜநாதிகளாலே வசீகரிக்கப்பட்ட ஸம்பந்திகளானவர்களென்கை. இரணம்கொண்ட- ருணம் வாங்கிக்கொண்டவர்களான, தெப்பராவர்- த்ரோஹிகளாவார்கள், தெப்பர்- த்ரோஹர், க்ருதக்நரென்றபடி. தாங்கள் ருணமாகக்கொடுத்துவைத்த தநத்தைத் திரும்பவாங்கிக்கொண்டவர்கள்போலே அவர்கள் ஆபத்காலம்வந் தபோது ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணநினையாதே க்ருதக்நராய் விடுவர்களென்றபடி. இன்றியிட்டாலும்- இல்லா மல்போனாலும், நீங்கள் தநங்களைக்கொடுத்து ஸம்பாதித்துவையாவிட்டாலும், அஃதே- அதுவே, அவர்க ள் ஆபத்திலே உதவாமல்போமதுவே நிச்சிதமென்றபடி. தநங்களைக்கொடுத்ததோடு கொடாததோடு வாசி யில்லைப்பிறேயென்கை. வருணித்து- வர்ணித்து, என்னே- என்னப்ரயோஜநம், க்ருதக்நருடைய ப்ரகாரங் களை விஸ்தரித்தென்னப்ரயோஜநமென்றபடி. அவர்களை விடுங்கோளென்றுகருத்து, வடமதுரைப்பிறந்தவ ன்- எல்லோருக்கும் ஆபத்திலே உதவுகைக்காக உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே

மூ— சரணென்றுய்யப் போகில்லல்லாலில்லைகண்டீர் சதிரே* ॥ச॥

சதிரமென்று தம்மைத்தாமே சம்மதித்தின்மொழியார்* மதுரபோகந்துற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவ* ரதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்கவடமதுரைப்பிறந்தாற்* கெதிர்கொளாளாயுய்யலல்லாலில்லை கண்டீரின்பமே* ॥ரு॥

ஆ— குணங்களை சரணமாகப்பற்றுங்கோள், அதுவேசதிரென்கிறார். ॥ச॥

(சதிரமென்று) சதிரா கவாழாநின்றோமென்று தங்களைத்தாங்களேயிசைந்து இனியபேச்சுக்களையுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய போக்யமான தேஹங்களை புஜித்தவர்களே புஜிக்கைக்கீடான ஐச்வர்யங்குன்றினவா றே அவர்களாலே மிகவும் பரிபவிக்கப்படுவர், லோகமெல்லாம் திரும்பும்படியான சேஷ்டிதங்களையுடைய

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சரணமித்யாதியால்) ॥ச॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இசைந்து என்கிறதற்குப் புஜித்தவர்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். வைகி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புஜிக்கைக்கீடானவித்யாதியால்) ஐச்வர்ய- யௌவநஸௌந்தர்யாதிகள், குன்றினவாறே- அவஸாதி தமானவாறே, மற்றொன்றுறுவர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களாலேயித்யாதியால்)

ஈ— கல்யாணகுணங்களை, வண்- கல்யாணம், புகழ்- குணம், உபாஸ்யாதிகுணங்களென்றபடி. சரணென்று- ரக்ஷகங்களென்று அத்யவஸித்து, உய்யப்போகில்லல்லால்- உஜ்ஜீவிக்க ப்ரவ்ருத்தித்தாலல்லது, சதிர்- சாதுர்யமானது, அநாயாஸேந உத்கர்ஷத்தைப்படைக்கையாகிற சாதுர்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள். ॥ச॥

சதிரமென்று- சதிராயிராநின்றோமென்று, சதிர்- சாதுர்யம், சதிரையுடையவர் சதிரர், இச்சப்த்த்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது சதிரமென்றாகிறவும். அபிமதவிஷயத்தை வசீகரித்துக்கொண்டு புஜிக்கும்சாதுர்யத்தை யுடையவராயிராநின்றோமென்று என்றபடி. தம்மைத்தாமேசம்மதித்து- தங்களைத்தாங்களே ச்லாகித்து, "ஆத்மநாத்மாநம் ப்ரசம்ஸந்தி" என்கிறபடியே இதுஸத்யமல்லாமையாலே தாங்களேதங்கள் நெஞ்சுக்குள்ளே ஸங்கல்பித்துக்கொள்ளுமத்தனைபோக்கி பிறர்க்கிதுஸம்மதமாயிருக்குமிறே. இதுக்கு துற்றவரென்கிறத்தோடே அந்வயம். இன்மொழியார்- போக்யோக்தியையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய, இன்- போக்யம், மொழி- உக்தி, "ப்ரியோக்திபிர்வசீகரம் ஸுந்தரீஜனகேவலம்" என்கிறபடியே உக்திதாம் போக்யமாகச்சொல்லி வசீகரித்துக்கொள்ளுமவரென்று கருத்து. மதுரபோகம் போக்யங்களானதேஹங்களை, துற்றவரே- துற்றுக்கொண்டவர்களே, துற்றுகை- பூர்ணமாக புஜிக்கை, பூர்ணமாக அநுபவித்தவர்களே என்றபடி. ஏகாரம் பரிபவத்தினுடைய ஸம்பாவிதத்வத்யோதநார்த்தம் அத்யந்தாஸம்பாவிதமாவதாகவுமாம். வைகி- காலம்கழிந்து, வைகை- காலம்கழிகை, யௌவநாதிகளெல்லாம் கழிந்தவாறே என்றபடி. மற்றொன்று- வேறொருபடைத்தை, கீழ்ச்சொன்ன போக்யமானதேஹங்களுக்கு விபரீதங்களான பலிதபாஷணாதி ஜரத்வபரிபவ பரம்பரைகளையென்றபடி. அந்த ஸ்த்ரீகள்பண்ணும் பரிபவம் பரபோதமாவதென்கைக்காக வேறொன்றென்று விசேஷமாக நிர்தேசித்தது, உறுவர்- அடைவர்கள், அதிஸ்நேஹகளாய்க்கொண்டு போக்யதமைகளாயிருந்த ஸ்த்ரீகளே விஷஸத்ருசராய் விடுவரென்றபடி. ஆதலாலின்பமில்லை கண்டீரென்று மேலேயோடேயந்வயம், அதிர்கொள்- அதிர்க்கையைக்கொண்டிருக்கிற, அதிர்க்கை- கம்பிக்கை, லோகங்களுக்குக் கம்பஜநகமானவென்றபடி. செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவரான, அசுரர்- அஸுரர்கள், மங்க- நசிக்கும்படி, வடமதுரை- உத்தரமதுரையிலே, பிறந்தாற்கு- ஸ்வேச்சையாலே ஸ்வீகாரமாக அவதரித்தவனுக்கு... ஸஜாதீயனாய்க்கொண்டு ஸர்வருக்கும் ஆச்ரயணீயனைக்காக அவதரித்தருளின ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு, எதிர்கொளாளாய்- எதிர்கொள்ளுமவர்களாய், "அக்ரூரஸ்ய ப்ரத்யுத்கமநம்" என்னும்படியிருக்கிறவனுக்கு ஸமாநர்களாய் ஆச்ரயிக்கவேண்டும் ஆள்களென்றபடி. உய்யலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தலல்லது, இந்த ஜீவநம் ஸர்வஸாதாரணம்: தத்ப்ராப்த்தபோக்யத்வத்தைப் பெறுதலல்லதென்றபடி. இன்பம்- ஸுகமானது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவன்பக்கலிலேயே நீங்கள் ஆச்ரயநாஹ

மூ— இல்லைகண்டீரின்பமந்தோவுள்ளதுநினையாதே* தொல்லையார்களெத்தனைவர் தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார்* மல்லைமூதூர்வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே* சொல்லியுய்யப்போகிலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே* ||௫||

ஆ— ஸம்ஸாரிகள் மயங்கும்படி வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு ஸ்வாமித்வாதிகளைப்பண்ணி யெதிர்கொள்ளுமடியாராயுய்யிலல்லால வேறு ஸாதநமில்லையென்கிறார். ||௫||

(இல்லைகண்டீர்) எம்பெருமானல்லது வேறு புருஷார்த்தமில்லையென்னும் இவ்வுண்மையை யுணராதே யெத்தனைவர் இங்ஙனே முடிந்துபோனார், நீங்களும் அங்ஙனே நசியாதே ஆஶ்ரிதர்க்காக அவதாரம்பண்ணுகைக்காக வந்துபிறந்தருளினவனுடைய ஔதார்யத்தையே சொல்லிப் புய்யுங்கோள், வேறாய்ப்பவிரகில்லை இது ஸங்க்ஷேபேண சொன்னேனென்கிறார். ||௫||

(மற்றொன்றில்லை) இச்சுருக்கை மிகப்பரவாமே வ்யக்தமாக்குகிறார். வேறுவக்தவ்யமில்லாதபடி ஸங்க்ஷே

இ— இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஐஹிகபோகங்கள் ஆபத்திலே உதவாரென்றவர் இப்பாட்டிலே அவ்வளவேயன்றிக்கே ஆபத்திலே விநாசமும் பண்ணுவார்களென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. யத்வா— கீழ்நாலுபாட்டாலும் அவர்களோ ப்ராபகாபாஸர் என்றவர் இப்பாட்டில் ப்ராப்யாபாஸரென்கிறாரென்று கருத்தாகவுமாம் எதிர்கொளளவா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வாதிகளால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||௫||

* ஆறாம்பாட்டு *

உள்ளதுநினையாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்துக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பரமபுருஷார்த்தஜ்ஞாநம் அத்யந்ததுர்லபமாகையாலே நீங்கள் அதிகாரிதுர்லபராகுங்கோளென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. சுருக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்க்ஷேபேண சொன்னேனென்று) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||௬||

* ஏழாம்பாட்டு *

அவன் கல்யாணகுணமே அநுஸந்தேயமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே குற்றமில்சீர்க்கற்றித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு புநருக்தியன்றோவென்ன பரிஹரிப்பிக்கிறார் (இச்சுருக்கையித்யாதியால்) சுருங்கச்சொன்னேனென்றிருக்கச்செய்தே வ்யக்தமாக்குகிறதென்னச்கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (மிகப்பரவாமேஎன்று) எவ்வுயிர்க்குமென்றதால ஹிதவசனத்தை

ஸ— ஸர்வாதிகாரம்படி யாகுங்கோளென்று கருத்து. ||௫||

இன்பமில்லைகண்டீர்- எம்பெருமானல்லது வேறுஸாத்யஸாதநம் இல்லைகிடிகோள், உள்ளது- அவனையொழிய வேறு ஸாதநமில்லையென்கிற இந்த யதார்த்தமான அர்த்தத்தை, நினையாதே- அநுஸந்தியாதே, பராமர்சித்துத்தெரியாதே யென்றபடி. தொல்லையார்கள்- அநாதிகாலத்திலே உள்ளவர்கள், தொல்லை- அநாதிகாலம், எத்தனைவர்- அஸங்க்யாதரான ஜநங்கள், தோன்றி- பிறந்து, கழிந்தொழிந்தார்- அதீதராய் விட்டார்கள். பரமபுருஷஜ்ஞாநம் பெருமையாலே அவர்களுக்கு ஜநநமரணமாத்ரமே பரிசேஷித்ததென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ!, இப்படி வ்யர்த்தமாய்ப் போய்விட்டார்களேயென்று சோகிக்கிறபடி, நீங்கள் அங்ஙனேயாகாதொழியப் பாருங்கோளென்று கருத்து. ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன? அருளிச்செய்கிறார். மல்லை- ஸர்வஸம்ருத்தமான, மல்லை- ஸம்ருத்தம். மூதூர்- பழைய ஊரான, மூது- பழையது, பகவத்ஸந்நிதாநமுண்டாய்ப்பின்பு ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான் நகரியாய் இப்படி அநாதியாக பகவத்ஸம்பந்தமுடைய ஊரானதென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே- ஸ்பஷ்டம். சொல்லி- கீர்த்தனம்பண்ணி, உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப் ப்ரவர்த்தித்தால் அல்லது, மற்றொன்றில்லை- வேறொரு உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை, ஆகையால் அவனையே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்று கருத்து, சுருக்கு- இது ஸங்க்ஷேபம், அதிஸாரார்த்தத்தையெடுத்து ஸங்க்ஷேபேண சொன்னேனென்றபடி. இனி இதுக்குமேல் வக்தவ்யமில்லை யென்றாகருக்க ||௫||

மூ—மற்றொன்றில்லைச் சுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்* சிற்றவேண்டா சிந்திப்பேயமையுங்கண்டீர்களந்தோ* குற்றமன்றெங்கள்பெற்றத்தாயன்வடமதுரைப்பிறந்தான்* குற்றமில்சீர்கற்றுவைகல்வாழ்தல்கண்டீர்குணமே* ௭

வாழ்தல்கண்டீர்குணமிதந்தோமாயவனடிபரவிப்*

ஆ—ஸுகோஜ்ஜீவநோபாயத்தை எல்லாருக்குஞ்சொன்னோம், இதுக்கதிகாரிநியமமும் காலநியமமும் தேசநியமமும் இல்லை, இவ்வுபாயந்தான் து:க்கரூபமென்று குறைவுபடவும்வேண்டா ஸுகரத்வமேயமையும் இது நிஷித்தமாகிலோவென்னில் இதுசெய்தால் முன்னம் ப்ரத்யவாயமில்லைபிறே, ஆதலால் ஆச்ரிதர்க்காக வடமதுரையிலேபிறந்தவனான பசுமேய்க்கும் ஆயனுடைய ஹேயப்ரத்யநீகமான கல்யாணகுணங்களை ப்ரத்யஹம் அநுஸந்தியுங்கோள், இதுதானேயமையுமென்னும்படி ஸாத்யமுமாய் பலமுமாயிருக்குமென்கிறார். ௭

இ—அருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கதிகாரிஇத்யாதியால்) சிற்றவேண்டாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயந்தானித்யாதியால்) ஸுகரமுண்டென்று சொல்லவேண்டியிருக்க அஸிஹிதாவ்ருத்திஸித்த வ்யாபாரத்தைச்சொல்லுமாபோலே குற்றமில்லையென்றுசொல்லுகை அஸம்மதமன்றோவென்ன இது ஸாமாந்யவாக்யமென்று காட்டுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (இதுநிஷித்தமித்யாதியால்) அப்படியேகாட்டுகிறார் (இதுசெய்தாலித்யாதியால்) இது ஹேதுஸாஹசமென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாலிதி) எங்கள்வடமதுரைப்பிறந்தானென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்காகவித்யாதியால்) பெற்றத்தாயனென்கிறதையுரைக்கிறார் (பசுவித்யாதியால்) குற்றமில்சீர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேயேத்யாதியால்) கற்றுவைகலித்யாதியாலே ஸித்தமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தியுங்கோளென்று) குணமேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுதானேயித்யாதியால்) ௭

ஈ— மற்றொன்றில்லை- இனியவகுப்பும் வேறொன்றில்லை, மாநிலத்து- ஸுமஹாப்ருத்வியில், விஸ்தீர்ணமான பூப்ரதேசத்திலென்றபடி. எவ்வுயிர்க்கும்- ஸர்வசேதநர்களுக்கும், ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிவைஷம்யம்பாராதே எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் என்றபடி. சுருங்கச்சொன்னோம்- அதிவிஸ்தரமின்றிக்கே சொன்னோம், இது சிலருக்குச்சொன்னோமென்றிருக்கவேண்டா, எல்லாருக்குமாகவே சொன்னோமென்றபடி. சிற்றவேண்டா- சிதறவேண்டாம், சிறுதல்- சிதறுதல், ஆயாஸப்படவேண்டாமென்றபடி. சிந்திப்பே- விசாரமாத்ரமும், சிந்திப்பு- சிந்தநம், அவதாரணம் வாசிககாயிக வ்யாபாரவ்யவச்சேதகமென்றபடி. ஏகாரத்தாலிது ... அமையும்- பர்யாப்தம், கண்டீர்கள்- பார்த்துக்கொள்ளுங்கோள், கண்டீர்களென்றது ப்ரஸித்தமென்றபடி. 'ஆயாஸோ ஸ்மரணே கோஸ்ய ஸ்ம்ருதோ யச்சதி சோபநம்' இத்யாதிகளிலே இது ப்ரஸித்தமன்றோவென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! இத்தனை ஸுகமான உபாயத்திலே ப்ரவர்த்தியாதொழிவதே என்று கிலேசிக்கிறார்கிறபடி. குற்றமன்று- தோஷமன்று, இந்த ஸாதனமானகர்மத்தில் உங்களுக்குப் ப்ரயாஸமுண்டானாலும் இதுசெய்தால் ப்ரத்யவாயமல்லவே என்றுகருத்து. ஆனால் ஸாத்யமேதென்னச் சொல்லுகிறார். எங்கள்- எங்களுடையதான, ஆச்ரிதர்க்கு ஸுலபனானவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனான, ஆச்ரிதர்க்காக வந்தவதரித்தருளினவனான என்று பாவார்த்தம். பெற்றத்தாயன்- பசுக்களையுடைய கோபாலனுடைய, பெற்றங்கள்- பசுக்கள், பெற்றங்களையுடையவன்- பெற்றத்தான், பெற்றத்தாயன் என்று ஸமாஸம். குற்றமில்- தோஷமில்லாதவையான, ஹேயப்ரத்யநீகங்களானவென்றபடி. சீர்- கல்யாணகுணங்களை, கற்று- அப்யஸித்து, உபதேசாதிகளாலே அறிந்து என்றபடி. வைகல்- ஸர்வகாலமும், வாழ்தல்கண்டீர்- குணாநுபவஸாம்ராஜ்யத்தை ஸம்பாதிக்கிடுகோள், குணம்- ஸாதநமும், ஸாத்யமும் பலமுமென்றபடி. ௭

வாழ்தலிதுகண்டீர்குணமென்றருளிப்பது, வாழுகிற இதுகிடீர் எல்லாருக்கும் குணமாவது, வாழ்கை- போகங்களை புஜிக்கை, கண்டீர்என்கிறதால் இது லோகப்ரஸித்தமன்றோ' வென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! அந்த போகத்துக்குபாயத்தை நீங்கள் அறிகிறதில்லையேயென்று கிலேசிக்கிறார்கிறபடி. அதுதானேதென்னில்? சொல்லுகிறார். மாயவன்- ஆச்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களை யுடையவனுடைய, அடி- திருவடிகளை,

மூ— போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு* வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே*
வீழ்துணையாப்போமிதனில் யாதுமில்லைமிக்கதே* ॥ அ ॥
யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்றது கருதிக்* காதுசெய்வான் கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கை

ஆ—(வாழ்தல்) தன்னுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநமே போக்யதமரான சிறியருக்கு வாழ்துணையாக வடமதுரையிலே வந்துபிறந்தருளின ஸர்வேஶ்வரனுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநத்துக்கு மேற்பட்ட புருஷார்த்தோபாயமில்லையென்கிறார். ॥ அ ॥

(யாதுமில்லை) எல்லாவற்றிலும்மேற்பட்ட புருஷார்த்தமன்றோ ஸாம்ஸாரிகது:க்கநிவ்ருத்திரூபமான கைவல்யமென்று அதைப் புருஷார்த்தமென்றுபற்றில் காதுபெருக்கவென்றுபுக்கு பண்டுள்ளத்தையும்

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

இ— மாயவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சிறியருக்கு- பூர்வருக்கு, அநந்யப்ரயோஜநரான வைஷ்ணவருக்கென்றபடி. இத்தால் அவனவதரித்தது ஸ்வகுணாநுஸந்தாநம் எல்லாருக்கும் ஸித்திக்கைக்காகவாகையாலே தத்குணாநுஸந்தாநமே எல்லாருக்கும் உபாதேயமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. வீழ்துணையாய்ப்போமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தாநத்துக்குமேற்பட்டவித்யாதியால்) ॥ அ ॥

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✻

யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவற்றிலுமித்யாதியால்) ஸாம்ஸாரிகது:க்கநிவ்ருத்திரூபமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேற்பட்டதென்று கருத்து. அதுகருதிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதையித்யாதியால்) அதுகருதியென்று ஸாமாந்யமாயிருந்ததேயாகிலும் கீழே பலன்களுடையவும் ஸ்ரீஹோமங்களுடையவும் ஹேயங்கள்சொன்னத்தாலே வைஷ்ணவர்மெல்லாமென்று பரம்வவிதமாகையால் இது கைவல்யபரமாகை உசிதமென்றுகருத்து.

ப—பரவி- ஸ்துதியாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, போழ்துபோகவுள்ள- காலம்போக்க நினைக்கைக்கு, உள்ளுகை- நினைக்கை, காலக்ஷேபம் பண்ணவேணுமென்று நினைக்கைக்கென்றபடி. கிற்கும- வல்லவர்களான, விஷயாந்தரங்களில் அகப்படாதே இப்படியே நினைக்கமாட்டினவர்களான வென்றபடி. புன்மையிலாதவர்க்கு- பொல்லாங்கில்லாதவருக்கு, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரூப தோஷரஹிதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. வாழ்துணையா- குணாநுபவ ரூபபோகத்துக்குபாயமாக, துணை- ஸஹாயம் இங்கே உபாயத்தைச்சொல்லுகிறது, வடமதுரைப்பிறந்தவன்- உத்தரமதுரையில் அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே- கல்யாணகுணங்களே, வண்- கல்யாணம். வீழ்துணையா- ஆசைப்படும்படியான ஸஹாயமாய், புருஷார்த்தோபாயமாக வென்றபடி. வீழ்- ஆசைப்படும்படியானது, ப்ராப்யமானதென்றபடி. போமிதனில்- நடக்கிற இதில்காட்டில், ஸதா அநுஸந்திக்கிற இதில்காட்டிலென்றபடி. மிக்கது- அதிகமான புருஷார்த்தோபாயம், யாதுமில்லை- ஒன்றுமில்லை, இதுவே நிரதிஶயமான உபாயமென்றபடி. ॥ அ ॥

அதனில்- அந்த கைவல்யத்தைக்காட்டில், மிக்கு- அதிகமாய், யாதுமில்லை- ஒரு புருஷார்த்தமுமில்லை, என்றென்று- இப்படி பலகாலம் அநுஸந்தித்து, அதுக்கும் அதிகமாக ஶமதமாதிஸாதநம் உள்ளதாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வாபிஸந்தித்தாலே இப்படி அநுஸந்தித்தென்றபடி. அது கருதி- அந்த கைவல்யத்தை அபேக்ஷித்து, ஒரு உபாயத்தை அநுஷ்டிக்கும்போது அதுக்குப்பலமாக அந்த கைவல்யத்தை அபேக்ஷித்தென்றபடி. கருதிஎன்றது "[illegible]" என்கிறவிடத்தில் அந்நிதயம்போலே அநுவாதமாய் கருதினுமென்று கருத்து. காதுசெய்வான்- காதுகளைச்செய்ய இச்சையுடையவனாய், கூதைசெய்து- மூளியாக்கினவனாய், காதாபரணார்த்தம் காதின்த்வாரத்தைப் பெரியதாக்கப் ப்ரவ்ருத்தித்துக் காதைமூளியாக்கினவனென்று பதார்த்தம். காதைவளர்க்கப்போய் மூளியாக்கிக்கொண்டாப்போலேயென்று கருத்து. முறைகடைவாழ்க்கையென் றுஅயிப்பது. முறை- ப்ரவ்ருத்திக்ரமமான, ப்ரவ்ருத்திமுள்ளதான வென்றபடி. கடைவாழ்க்கையும்- நிக்ருஷ்டமான போகமும், ஸாம்ஸாரிகபோகமுமென்றபடி. போம்- போய்விடும், அபேக்ஷிதநிவ்ருத்தியில்லாதேபோகிற ஆத்மாநுபவத்துக்கே இருந்த ப்ராக்ருத

மூ—யும்போம்* மாதுகிலின்கொடிக்கொண்மாட வடமதுரைப்பிறந்த* தாதுசேர்தோட்கண்ணனல்லால் இல்லைகண்டீர்சரணே* ॥௯॥

கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரணதுநிற்கவந்து* மண்ணின்பாரநீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்*
திண்ணமாநும்முடைமையுண்டேலவனடிசேர்த்துய்மினோ* எண்ணவேண்டாநும்மதாதுமவனன்றிமற்

ஆ—கெடுத்துக் கூதையாக்கிறப்போலே பண்டுள்ள ஸாம்ஸாரிகது:கத்தையு மிழக்குமித்தனை ஆகையால் ஸ்ரீமதுரையிலே திருவவதாரம்பண்ணுகையாலே புதுக்கணித்த வழகையுடையனான கண்ணனே பரமப்ராப்யமென்கிறார். ॥௯॥

(கண்ணனல்லால்) க்ருஷ்ணனல்லது சரணில்லையென்றிங்ஙனே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை நிலைநிறுத்துகைக்காக ஸ்ரீமதுரையிலேவந்துபிறந்தருளி பூபாராவதரணம்பண்ணி ஜகத்தை ரக்ஷித்தருளினான் ஆகையால் அவனேரக்ஷகன் ஆனபின்பு உங்களுக்காக அபிமாநிக்கப்படுகிறவஸ்துக்களையும் உங்களையும் அவன்

இ—இத்தால் இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. கூதை- தூளி, கடைமுறைவாழ்க்கையும்போம் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுள்ளஸாம்ஸாரிகது:காதியால்) ஸர்வத்தையும்என்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தாலே ஸாம்ஸாரிகது:காத்யந்திகநிவ்ருத்தி யில்லாதொழிகிறதாமன்றிக்கே அத்தையுமிழக்குமென்றபடி. கைவல்யம்பெற்றவனுக்கும் ஸுகது:கரூபமில்லாமையாலும் ஹேயஸ்வரூபநிவ்ருத்திரூபமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமற்றமையாலும் ஸாம்ஸாரிகது:காத்யந்திகநிவ்ருத்தியில்லையிறே. கைவல்யஸர்வம் லபிக்குமேயாகிலும்- ஹேயத்வ ப்ரமாணத்வத்தைப்பார்த்தால் இதொரு க்ஷுத்ரக்ஷணிகமாகையாலே- அதை அநாதரித்தருளிச்செய்கிறபடி. தாதுசேர்தோள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புதுக்கணித்தவித்யாதியால்) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

அதுநிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) வந்தித்யாதியாக, த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுரையிலேஇத்யாதியால்) இதில் ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்புஎன்று) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காகவித்யாதி ஸமர்ப்பியுங்கோளென்னுமளவாலே) இத்தால் அவனல்லது ப்ராப்யமும்ப்ராபகமுமில்லையென்று உபபாதித்த ஒன்பதுபாட்டுக்களிலும் அபிப்ரேதமாயிருந்த தத்ஸமர்ப்பணத்தை இப்பாட்டிலே கண்டோக்தியாலே

ஈ—ஸர்வமும் போய்விடுமென்றபடி ஆதலாவில்லைகண்டீர் என்றுமேலே அந்வயிக்கிறது. மாதுகிலின்- பெரிய பட்டவஸ்த்ரங்களுடைய, துகில்- வஸ்த்ரம். கொடி- த்வஜங்களை, விசாலபட்டவஸ்த்ரங்களாலே நிர்மிதங்களான த்வஜங்களையென்றபடி. கொள்- கொண்டிருக்கிற, உடையவையாயிருக்கிறவென்றபடி. மாட- ப்ராஸாதங்களையுடைத்தான, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனான, தாதுசேர்- சேர்ந்திருக்கிற, தாது- புஷ்பகேஸரம், லக்ஷணயா மாலையைச்சொல்லுகிறது, வைஜயந்த்யாதி மாலாலங்க்ருதங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனான, கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண்- ஶரணமானது, ப்ராப்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆகையால் அவனையே ப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோளென்றபடி. ॥௯॥

கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண் இல்லைகண்டீர்- ரக்ஷகனில்லைகிடிகோள், நீக்குதற்கே என்கிறவிடத்தில்- ஏகாரத்தை அதுநிற்க என்கிறதோடே அந்வயிப்பது. அதுநிற்கவே- தன்னுடைய அந்த ரக்ஷகத்வம் ப்ரதிஷ்டிதமாகைக்காகவே, மண்ணின்பாரம்- பூபாரத்தை, நீக்குதற்கு- நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக, வந்து- பரமவ்யோமத்தை விட்டுவந்து, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தருளினான், நும்முடைமையுண்டேல்- உங்களுக்கு சேஷமான வஸ்துக்கள் உண்டாயிருந்தனவாகில், யத்ருச்சாஸம்பந்தத்தால் வஸ்துவ்ருத்தியில் உங்களுக்கு சேஷமல்லாதவற்றை நீங்கள் அபிமாநிக்கிறதாமத்தனையென்றுகருத்து. அவனடி- அவன்திருவடிகளிலே, திண்ணம்- த்ருடமாக, சேர்த்துய்மினோ- சேரப்பண்ணுங்கோள்- ஸமர்ப்பியுங்கோளென்றபடி. நும்மது- யுஷ்மதீயங்களான, ஆதும்- ஸகலமும், அவனன்றி- அவனல்லது, மற்றில்லை- வேறொன்றில்லை, ஸர்வஸ்ய சேஷதயா அவனுக்கே சேஷமாயிருப்பதொழிய ஸ்வநிஷ்ட

(மு)

மூ— தில்லையே*

ஆதுமில்லைமற்றவனிலென்றதுவேதுணிந்து* தாதுசேர்தோட்கண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*

தீதிலாதவொண்டமிழ்களிவை யாயிரத்துளிப்பத்தும்* ஓதவல்லபிராக்கள் நம்மை யாளுடையார்கள் பண்டே* ।கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— திருவடிகளிலே சேஷத்வ ஜ்ஞானத்தையுடையவர்கள், உங்களுக்காக ஸ்வீகரிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களும் அவனுக்கே சேஷம், இதிலொரு ஸம்சயமில்லையென்கிறார். ॥(மு)॥

(ஆதுமில்லை) ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் அவனுக்கே சேஷமென்று துணிந்திருந்த சடகோபன் தாதுசேர் தோட்கண்ணனைச் சொன்ன நிர்தோஷமாய் கல்யாணமான இத்திருவாய்மொழியை ஓதவல்ல ஸ்ரோதாக்கள் நமக்குப் பண்டே ஸ்வாமிகளென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— வெளியிடுகிறாரென்று ஸம்பந்திவர்க்கத்தை. நம்மதாதுமஜ்ஞத்வாதிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காக ஸ்வீகரிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களுமித்யாதியால்) என்னவேண்டாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதில் இத்யாதியால) ॥(மு)॥

✳ நிகமனம். ✳

அதிகாரத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மேத்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥கக॥

ஈ— மாயிருப்பதொன்றில்லையென்றபடி. எண்ணவேண்டா - சங்கிக்கவேண்டாம், இதில் ஒரு ஸம்சயமில்லையென்றபடி. ॥௧௦॥

அவனில் ஆத்த க்ருஷ்ணனில்காட்டில், மற்று - வேறுபட்டது, யாதுமில்லையென்று - ஒன்றுமில்லையென்று, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் ஸ்வரூபஸ்வித விசேஷணதயா அவனுக்கே சேஷபூதங்களல்லது ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றபடி. அதுவே - அந்த அர்த்தத்தையே, துணிந்து - அத்யவஸித்து, தாதுசேர் - பராகஸம்ஸ்ருஷ்டமான, தாது - வாஸஸ்தானமாய் ப்ரவாளம், தோள்கண்ணனை - மஹாஜங்களையுடையவனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸ்பஷ்டம், தீதிலாத - அபத்ரரஹிதமான, தீது அபத்ரம், ஸர்வதோஷரஹிதமானவென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதான, ஜ்ஞானாதிசயான வென்றபடி. தமிழ்கள் - ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடங்களான, இவையாயிரத்துள் - இந்தபாட்டுக்களாயிரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டையும், ஓதவல்ல - அத்யயனம்பண்ணவல்லவர்களான, பிராக்கள் - உபகாரகரானவர்கள், "அப்யஸ்தேவ நஜம் ப்ராப்ய ஸம்ஸாரஸாகரம் । நவசத்ர நிஷ்டா ஸதீர்த்யா" என்னுமாப்போலே தமக்குபகாரகரென்றபடி பண்டே - இதுஓதுகிறதற்குமுன்னமே, அநாத்யநாதியான ஸம்பந்தம் வந்தகாலம் தொடங்கியென்றபடி. நம்மை யாளுடையார்கள் - நம்மைத்தங்களுக்கு தாஸராகவுடையவர்கள், நமக்குநாயகரென்றபடி. அலலேனென்னுதே பால்குடிக்கவேணுமென்று சிசுவைத் தாய்கொண்டாடுமாப்போலே கொண்டாடுகிறபடி. ॥கக॥

✳ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே வரவரமுநயே நம: ✳

ஸ்ரீ:

த்விதீய பத்து தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(கொண்டபெண்டிர்.)

ஸம்ஸாரஸ்வாநுபந்தித்வ ப்ரணிஜநாநாம் சஹாய ஸம்பந்நாந்

ஜாதஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வப்ரதிபாஸ்பாராயண க்ருதம் ।

ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வாமிநோ நாதஸ்யைவ அதிசய

ப்ரகாஸ நித்ய ஸம்பந்தி ஸம்ப்ராப்தி நிக்ஷேப ॥௧௦௩॥

(ஸம்ஸாரஸ்வாநுபந்தி) எண்டிசையும் கீழுமேலும் முற்றவுமுண்டபிரான - அதிகாரத்திலே

ரூ—கா— எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து அத்தாலே மிகவும் கொண்டாடப்படுகையாலும், (க்ருஷ்ணஜநநாத்) கண்ணையொன்றாலே யேழ்மராமுமெய்த வெங்கார்முகிலை- சக்ரவர்த்தித்திருமகனைப் போருதிருச்சரத்தாலே ஸத்ருஸாலங்களையும்மொழித்து "ஸம்ஹிதஸ்த்ராஸீத்" என்றிருந்த ரிஷிகளுக்கு 'ஜநயாஞ்சக்ரே' என்கிறபடியே க்ருதவிஸ்வாஸத்தை யுண்டாக்குகையாலும், (தேவக்யாநாஸாத்யஸ்வர்ஜாதக்ஷணாத்ப்ரஸ்ருத ஸர்வாங்கஜீவாதகாரம் கீர்த்யேம்) மருள்கொள்செய்கை அசுரர்மங்க வடமதுரைப் பிறந்தாககருள்கொளாளா யுய்யிலல்லால்- ஸமாஸ்ரயணஸௌலப்ய ஸ்ரவணமாத்ரமாகத் தன்வாத்ஸல்யத்தாலே வடமதுரையிலே க்ருஷ்ணனுபவந்தவதரிக்கையாலும், மேலில்பாட்டுக்கள்தோறும் 'வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழேசரணென்றுய்ய' 'அதிர்கொள்செய்கை யசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு' 'மல்லைமூதூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழேசொல்லியுய்ய' 'பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான்' 'வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்' 'மாதுகிலின் கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த' 'மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்' என்று விரோதிநிரஸநார்த்தமாக வடமதுரையிலே வந்தவதரித்தருளினதையே ப்ரஸம்ஸிக்கையாலே இவைத்தாலேதானே சுநதோஷமும் வ்யாவ்ருத்தங்களாயிற்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி ஸர்வஜநங்களுக்கும் ஸர்வைஸ்வர்யமான க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்தாலொழிய 'ஸ்வாரக்ஷணே வ்யாஸக்தஸ்ய கோ ஹேதுர்வா ரக்ஷணே' என்னும்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கு வேறு ஸஹாயமும் ப்ராப்ரார்த்தமுமில்லையென்று ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான சேர்த்தத்தை 'கொண்டபெண்டிர்' என்று உபக்ரமத்திலே காரியஸமாப்தம் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௦௭॥

"ஆவகஸவ்யாஸவிஸ்ய" என்று ஒன்பதினாயிரத்தில் பாடம். 'ஸப்தஸ்ரீஜாஸங்க்யாயாம்' என்று சிலர்பாடம், திருமலைக்கு ஸப்தகிரீ என்றும் திருநாமம் உண்டாயிருக்கிறதிறே; திருவவதாரத்திற்கு ப்ரயோஜநம் ஸாதுபரித்ராணாதி த்ரயமுமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஒவ்வொன்றிலே நோக்காயிருக்குமாப்போலே இங்கும் 'அசுரர்மங்க' விநாஸியாலேசொன்ன திருவவதாரத்துக்கும் தாத்பர்யம்சொல்லுகையுசிதம். ஜாதகவாக- பிறந்தவன், சுஜனனதான், 'ஸம்பவாமி' என்று பிறக்கையாலும், ஸமுத்ஜாதகவாக- மூதூர்பிறந்தவன், சுத்தநாபஸமுத்ரியில் வந்துபிறக்கையாலும், தேவக்யாஜாதகவாக- அசுரர்மங்க, துஷ்டநிக்ரஹமாகப் பிறந்தருளுகையாலும், உத்தரஸ்ரீஜாதகவாக- வடமதுரை, ஸப்த முக்தி க்ஷேத்ரங்களிலொன்றில் பிறந்தருளுகையாலும், ஸப்தாங்கஸ்தாபாஜாதகவாக- திருநாமமே ஹோமமானஇடத்தில் பிறந்தருளுகையாலும், ஜயஶ்ரீ- வாழ்துணையா, நிரவதிகமான தன்க்ருபையாலே அவதரிக்கையாலும், பம்யோ- பெற்றத்தாயன் உகவாசநம்பண்ணின ஜாதாபோலே பரியுமவனுகையாலே ப்ரயோஜநவம்யாவகையாலும், க்ருஷ்ண- கண்ணன், ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கையாலும், என்று பொருள்கொள்ளவடுக்குமென்று நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்வர்கள்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஸூ— பண்டைநாளாலேநின் திருவருளும்பங்கயத்தாள் திருவருளுங்* கொண்டுநின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகாற் குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யுந்* தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய்திறந்துன்றாமரைக்கண்களாலேநோக்காய்*

ஆ— (பண்டைநாளாலே) இப்படி யெம்பெருமானுடைய உறவுடைமையை அநுஸந்தித்து இவ்வுறவுடையவனோடே கலந்துபரிமாறவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு திருப்புளிங்குடியிலே போய்ப்புக்கு அவ்விடத்தில் தன்திறத்து ஸாதாரணகடாக்ஷமல்லது வேறொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளக்காணாமையாலே சாலவின்னாதாராய் என்னை உன்னழகியதிருக்கண்களாலே நோக்கியருளவேணும், திருவடிகளைத் தலையிலேவைத்தருளவேணும். திருப்பள்ளியுணர்ந்து பிராட்டியோடுகூட இருந்தருளவேணும், எழுந்திருந்-

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இருந்தும்வியந்திலேபெற்ற ஸர்வவித ஸம்ஶ்லேஷத்திற்கு விஶ்லேஷமின்றிக்கே அத்தாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே நெடுமாற்கடிமையிலே ஶேஷத்வகாஷ்டாபந்நராய் அந்தப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே தொண்டர்பெண்டரிலே ஸர்வாவஸ்தையும்பண்ணி இப்படி உத்தரோத்தரமாக ஸக்தராயிருக்கிற ஆழ்வார் விஶ்லேஷதஶையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே 'கண்களால்நோக்காய்' என்றும் 'நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்' என்றும் இப்புடைகளிலே அலற்றுகை ஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதற்றையால்) உறவுடைமை- ஸம்பந்தமுடையவனாயிருக்கை; கலந்துபரிமாறவேணுமென்றது- ஸம்ஸ்லேஷ ஸம்போகாதிகளான ஸாஹசர்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணி வ்யாபரிக்கவேணுமென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வஸம்பந்தத்தை அநுஸந்தித்தவாறே இவருக்கிப்படி ஸபரிமாரிப்போது பிறந்ததென்றுகருத்து. ஸ்வத்வம்பந்தவென்றறிந்தாலிப்படி. செய்தாலல்லது தரித்திருக்கமுடியாதிறே, இங்கு ஸாதாரணகடாக்ஷமாவது- ஸூரிகளெல்லார்பக்கலிலும் ஸர்வஸாதாரணமாக ஸூரவாதிகளன்றிக்கே ஸூக்ஷ்மஸ்வாதந்த்ர்யம் செய்தருளுகை, விசேஷகடாக்ஷமாவது- தாம்அபேக்ஷித்தபடியே ஸூரவாதிக ளெல்லாம் செய்தருளுகை, சாலவென்றது- மிகவுமென்றபடி. இன்னாதாராயென்றது- கிலேஶநராயென்றபடி. ப்ரார்த்தநங்களையடையவென்றது- ப்ரார்த்தநங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி.

முதற்பாட்டு.

நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுமென்று பாட்டிலே ஸம்பந்தமாயிருந்தாலும் ஸ்வஸம்பந்தஸ்வ-

ஈடு— தெண்டிரை- தெளிந்ததிரைகளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், தெண்டிரையென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸவர்ணமான தகாரஸம்யோகமாரகஸேயம், விகல்பதரங்கஸாரஸ்ரீயானவென்றபடி. திருமேனியின் ஸௌகுமார்யத்துக்கநுரூபமாக ஜலஸம்ருத்தியையுடையதான வென்றபடி. பொருனல்- தாம்ரபர்ணியினுடைய, தாம்ரபர்ணியோடு சேர்ந்ததானவென்றபடி. தண்பணை- குளிர்ந்தநீர்நிலங்களாலே, பணை- நீர்நிலம், சூழ்ந்த- ஸர்வவ்ருதமான, திருப்புளிங்குடி- திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேசத்திலே, கிடந்தானே- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, விபீஷணாந்வயஸாத்யத்தை பராங்முகனாய் நீ ஸர்வாதிகத்வவில் ஸம்பந்த த்தையிறே என்வரிஸரத்திலேவந்து கண்வளர்ந்தருளி யுன்னழகையெனக்குக்காட்டிற்று, அப்படியேயி ன்னமும் நான்அபேக்ஷிக்கிறதெல்லாம் செய்தருளவேணுமென்றுகருத்து. நின்திருவருளும்- நிருபாதிகமான வுன்னுடைய க்ருபையையும், பங்கயத்தாள் திருவருளும்- பங்கஜவாஸிநியினுடைய க்ருபையையும் உன்னுடையக்ருபைக்கும் நிதாநமான பெரியபிராட்டியார் க்ருபையையுமென்றபடி. உன்னுடைய வுடையீ யினுடைய க்ருபைக்கு விஷயமான என்னை நீ உபேக்ஷிக்கை உசிதமோவென்றுகருத்து. பண்டைநாளா லேகொண்டு- அநாதிகாலத்திலேபெற்று, பண்டை- அநாதிகம், நாளாலேஎன்று ஸப்தம்யர்த்தே த்ருதீயா, முன்பு நெடுநாளேதுடங்கியென்றபடி, நெடுநாள்க்ருபைபண்ணி ஸம்ஸயத்திலே கைவிடலாமோபிரானே என்றுகருத்து, நின்கோயில்- உன்னுடையதிவ்யாயதநத்திலே, சீய்த்து- ஸம்மார்ஜநாதிகைங்கர்யம் பண்ணி, சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம், உசிதகைங்கர்யங்களைப்பண்ணி யென்றபடி, பல்படிகால்- ஸந்தாநக்ரமமாக, ஸநாதநபரம்பரையாகவென்றபடி, குடிகுடி- குடிகுடியாக,

மூ— தெண்டிரைப்பொருநற்றண்பணைசூழ்ந்த திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥௧॥
குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்துநின்றீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்செய்துன்பொன்* னடிக்கடவாதேவழிவருகின்ற

ஆ—தென்னேதிரே வந்தருளவேணும், என்றிப்புடைகளிலே தம்முடைய ஸௌலப்யங்களையுடையவனைச்சொல்லுகி றார். பிராட்டி ஸந்நிதியுமாகையாலே பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதராய் ஸர்வவிதகைங்கர்யநிரதரு மாய் என்றுங்குடியாக வடிமைசெய்துவர்த்திக்கிற வடியோங்களுக்கருளி சோதிவாய்திறந்து உன்தாமரைக்க ண்களால்நோக்காய், தெளிந்ததிரையையுடைய திருப்பொருநலோடுகூடின அழகியநீர்நிலஞ்சூழ்ந்த திருப்பு ளிங்குடியிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே? யென்றுப்ரார்த்திக்கிறார். ॥௧॥
(குடிக்கிடந்து) ஸஸந்ததிகராய்ப் போஜநராய்க்கொண்டு உனக்கஸாதாரணமான வடிமைசெய்துஉன்திரு.

இ—த்தாலும் ப்ராணஸமத்தாலும் பஞ்சயத்தாள்திருவருளுமென்றது ஸமஸ்தைங்கர்யத்துக்கும் ஸேஷ தேஷ விவக்ஷிதமென்றுகாட்டுகிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) பிராட்டிக்கு ஸம்பாஷமில்லாமையாலும் ஆ த்மஸ்வரூபாநுரூப வாஸ்தல்யாதிசயத்தாலும் சேதநர்பக்கல் க்ஷமாஶ்ரயணதஶையிலே அவனுடையகடா க்ஷம் ப்ரயோஜனவியாய் 'தஸ்மிந்நவஸரே தேவி மயா தத்தம்' என்கிறபடியே தந்நாமஸம்பந்தி அவனு டையகடாக்ஷம் ஸநாதநவியாயிருக்குமென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியி னுபக்ரமமான முதற்பா ட்டில் பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதரென்கையாலே வீரக்ருதஷயகமென்கிற ஸமஸ்தகுணம் இத்திருவாய் மொழிக்குப் ப்ரதிவாத்யமென்றதாயிற்று. நின்கோயில்சீய்த்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிதேத்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஸந்ததீத்யாதியால்) குற்றேவ ல்லென்கிறதையுரைக்கிறார் (உனக்கஸாதாரணமித்யாதியால்) உன்பொன்னடிக்கடவாதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளித்யாதியால) படிக்களவாக நிமிர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ப—வாத்ஸல்யஸஹிதமாகவென்றபடி. வழிவந்து- ஸாஸ்த்ரமார்க்கத்திலேவந்து, ஸாஸ்த்ரமார்க்கம் தப்பா தபடி நிஷ்டராய்என்றபடி. ஆட்செய்யும்- அடிமைசெய்யாநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- சேஷபூதரான வெங்களுக்கு, தம்ம ஸம்பந்திகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறபடி. இப்படி அடிதடங்கி உனக்கேகுடி களாகையாலே அநந்யகதிகர்களான அடியோங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, சோதிவாய் திறந்து- உஜ்ஜ்வலமானதிருப்பவளம் திறந்து, விஷ்ணுபோலே ரஞ்ஜநீயமான திருப்பவளத்தைத்திறந்து ஒருவார் த்தை அருளிச்செய்தென்றபடி. வார்த்தை அருளிச்செய்யும்போதுள்ள திருப்பவளத்தினழகைக் காணவேணு மென்றுகருத்தாலே சோதிவாய்திறந்தென்றிவ்வளவே அருளிச்செய்தது. உன்தாமரைக்கண்களால்- என் னுடைய தாபஸம்போலே ஶீதளவிஶாலஸ்நிக்தங்களான உன்னுடையவிலோசனங்களாலே; நோக்கா ய்- கடாக்ஷித்தருளவேணும். ॥௧॥
கொடிக்கொள்- கொடிகளைக்கொண்டிருக்கிற, கொடி- த்வஜம்; த்வஜங்களையுடைத்தான வென்றபடி. பொ ன்மதிள்- கநகமய ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான, இதுபுளிங்குடிக்கு விசேஷணம். குளிர்வயல் சோலை- குளிர்ந்தவயல்களையும் உத்யாநங்களையும் உடைத்தான, திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- திருப்புளிங் குடி திவ்யதேசத்திலே ஶ்ரீதாநஸஹவர்த்திமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம்; குடி க்கிடந்து- குடியிலேகிடந்து, சேஷக்ரமாதிகரமிதப்பாதேநின்று என்றபடி. ஆக்கம்செய்து- ஸம்ருத் தியைப்பண்ணி, ஆக்கம்- வ்ருத்தி, அந்த சேஷவ்ருத்தமாநமாக பஹுவித கைங்கர்யவ்ருத்திகளை ப்பண்ணியென்றபடி. தீர்த்த நின் அடிமையென்று அநுபிப்பது. தீர்த்த- தீர்க்கமான, பாவநமானவென் றபடி. தன்னுடைய ஸ்பர்ஶத்தையாலே உதாரவ்யாபாரஷாதநீக ஸம்பந்திகமான வென்றபடி. நின்னடிமை- உன்னுடைய கைங்கர்யங்களிலே, குற்றேவல்செய்து- அஸாதாரண கைங்கர்யங்களைச்செய்து, உன்பொன் னடி- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமானதிருவடிகளை, கடவாதே- அதிக்ரமியாமல், உன்திருவடிகளல்லது வே றொருவ்யாபாரஷாந்தர்த்தை அறியாதேயென்றபடி. வழிவருகின்ற- அடிமைமுறைதப்பாதேநடக்கிற, வம்ஶ

மூ—வடியரோர்க்கருளிநீயொருநாட்* படிக்களவாகநிமிர்த்தநின்பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்* கொடிக்கோள்
பொன்மதிள்சூழ்குளிர்வயற்சோலைத்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥உ॥
கிடந்தநாள்கிடந்தாயெத்தனைகாலங்கிடத்தியுன்றிருவுடம்பசையத்* தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்துதொல்லடி
மைவழிவருந்தொண்டரோர்க்கருளித்*தடங்கொடாமரைக்கண்விழித்துநீயெழுந்துன்றாமரைமங்கையுநீயு*

ஆ—வடிகளல்லதறியாதே ஸர்வஸ்வமெனவதிக்கிற வடியோமுக்குக்க்ருபைபண்ணிஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமான நின்பாதபங்கஜமே ஒருநாள்தலைக்கணியாய், கொடிக்கொள்பொன்மதிள்சூழ் குளிர்வயல்சோலைத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனேயென்கிறார். ॥உ॥

(கிடந்தநாள்) இங்ஙனேஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபிரானே உன்திருவுடம்புநோவாதோ, உன்திரு

இ—ய்கிறார்(ஸர்வாத்மத்ருஷ்டியால்) தலைக்கணியாயென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே என்னைக்கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்றவர் இப்பாட்டில் உன்திருவடிகளை யென்தலையில் வைத்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸங்கதியிதே. ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

கிடந்தநாள்கிடந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) பிரானேயென்றுஸம்போதநமாக நிர்தேசித்ததினாலே திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே என்றதும் வ்யாவ்ருத்தம். எத்தனைகாலமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவுடம்புநோவாதோஎன்று) இதற்குஎழுந்திருந்துஇத்யாதி

ஈ—ஸர்வஸ்வமாக ஶேஷமாய்க்கிடக்கிறவென்றபடி. அடியரோர்க்கு-அடியாரானவெங்களுக்கு, இப்படி உன்னையொழிய நாயனில்லாதவெங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, நீ- ஸர்வஸ்வாமியானநீ, படிக்கு- ப்ருதிவிக்கு, படி- ப்ருதிவி, அளவாக- ஸப்ரமாணமாக, நிமிர்த்த- உஜ்ஜ்ரும்பித்த, த்ரிவிக்ரமதசையிலே ப்ருதிவியெல்லாம் வ்யாப்யமாகும்படி விஸ்த்ருதமாக்கப்பட்டவென்றபடி. ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வதந்த்ர ஸாதாரணமானவென்கை. நின்பாதபங்கயமே- உன்னுடையபாதபங்கஜத்தையே, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், த்ருஷ்டாந்தமன்று நக்கால் நாக்குநனைக்கவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறபடி. தலைக்கு- என்னுடையசிரஸ்ஸுக்கு, அணியாய்- அலங்காரமாக்கியருளவேணும். ॥உ॥

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- ஆஶ்ரிதர்க்காக திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இப்படியே ஆஶ்ரிதர்க்கு மற்றுமுள்ள அபேக்ஷிதங்களைச்செய்தருள வேண்டாவோஎன்றுகருத்து. கிடந்தநாள்கிடந்தாய்- நீகண்வளர்ந்தருளுகிற அழகைக்காண ஆசைப்பட்ட ஆஶ்ரிதர்க்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறநாளெல்லாம் இங்ஙனேஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்திருவுடம்பு- அதிஸுகுமாரமான உன்திருமேனியானது, அசைய- அசையும்படி, அசைவு- நோவு, ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே வ்யதிதமாம்படியென்கை. எத்தனைகாலங்கிடத்தி- இன்னும் எத்தனைகாலம் கண்வளர்ந்தருளக்கடவை, நீஎல்லாம் ஆஶ்ரிதர்க்காகச்செய்யுமவனுகையாலே இனி கண்வளர்ந்தருளுகையை எனக்காகத் தவிரவேணுமென்றுகருத்து. தொடர்ந்து- அநுஸரித்து, 'யதாபாலோஸநராஜாநம் யதாவத்ஸஹமப்யநம்' என்கிறபடியே ததவஸரங்களிலே 'ஸஹஶ்ரிதோந்வதாவத்ஸ' 'அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி' நிவேத்யோநம்நிவேத்யம் ஸ்வீகாரைஸுஶ்ரூஷயந்தே" என்னுப்போலே உன்னைப்பூர்யாசித்து அநுவர்த்தனக்கொண்டென்றபடி. குற்றேவல்செய்து- அந்தரங்ககைங்கர்யங்களைப்பண்ணி, தொல்- அநாதியான, அடிமை- ஶேஷத்வத்தினுடைய, வழி- மார்க்கத்திலே, அநாதிவ்ருத்தியிலேயென்றபடி. வரும்- வராநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- தாஸபூதரானவெங்களுக்கு, இப்படிஉனக்கே அடிமையாகையாலே அநந்யகதிகளானவெங்களுக்கென்றபடி. இம்மூன்றுபாட்டிலும் தாமடிமைசெய்கிறோமென்று ஸ்வாதந்த்ர்யம்சொன்னபடியன்று, ஒருவனுக்கு அடிமையாயிருந்தவனை வேறொருவர்ரக்ஷிபாரென்று தம்முடைய அநந்யகதித்வம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, தடங்கொள்- தடாகத்தைக் கவளீகரித்துக்கொண்டிருக்கிற, தடம்- தடாகம், கொள்ளுகை- க்ரஹிக்கை, அதிவிஸ்தாரமானவென்றபடி. தாமரைக்கண்- தாமரைப்பூக்கள்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள், விழித்து- அவ்வழகுகளையெல்லாம் நாங்கள்கண்டநுபவிக்கும்படி திறந்தருளி, நீ- ஸர்வஜ்ஞனானநீ, எழுந்து- ஶேஷஶயநத்தில்நின்றும்உத்திதனாய், உன்தாமரைமங்கையுநீயும்- உனக்கநுரூபவேஷையாயுள்ள

மூ—எங்கள்கண்முகப்பேயுலகர்களெல்லாமிணையடிதொழுதெழுதிறைஞ்சித்* தங்களன்பாரத்தமதுசொல்வலத்
தாற்றலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்பத்* திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா*
இங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டே* ॥ ௮ ॥

ஆ—தொழுது க்ருதஜ்ஞராய்த் தங்களுடைய ஸ்நேஹாநுகுணமாகத் தங்களுடைய ஸமர்த்தமான சொற்களாலே மிகவும் மேல்விழுந்துகொண்டாட இந்தலோகத்திலே இத்திருப்புளிங்குடியிலே பிராட்டியும்நீயுங்கூட ஒருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ॥ ௮ ॥

(வீற்றிடங்கொண்டு) என்னுடைய கண்ணிணையானது விடாய்தீர்ந்துகுளிர உன்னுடைய செவ்விப்பூப் போலேயிருக்கிற திருமேனியையோவாதே பருகும்படியாக விலக்ஷணீயமான ஸம்ஸாரத்தில் உன்னுடைய

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய வித்யாதியால்) தமதுசொல்வலத்தா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய ஸக்த்யாதியால்) தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால்) இங்கணமாஞாலத்திதனுளும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த லோகத்திலேயித்யாதியால்) வீற்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியும் நீயுமென்று) ॥ ௮ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு ✳

கண்ணிணை குளிரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய வித்யாதியால்) பாட்டிலே தம் ஸஜாதீயர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு அடியோங்களென்று பஹுவசநமிருந்ததேயாகிலும் இவருக்குப் ப்ராதாந்யவிவக்ஷயா வ்யாக்யாநத்தில் என்னுடையவென்று ஏகவசநமாக நிர்தேசித்தது. புதுமலராகத் தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய செவ்வியித்யாதியால்) செவ்வி- வைஸத்யம். பருகும்படியாகவென்கிறதற்கு இருந்தருளவேணு மென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால் இவ்விருப்பில் வாசிய றியமாட்டாத ஸம்ஸாரத்திலே நாம் இருப்பதெதற்காவென்னில்? அதில்மிகவும் ஆசையுடையவெங்களுக்காக இருந்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸமாதிஸந்திதை. வியன்கொள்மாஞாலத் திதனுளுமென்கிறதற்குத்

ஸ— திங்கள்சேர்மாட- சந்த்ரனைக்கிட்டியிருக்கிற க்ருஹங்களையுடைத்தான், அத்யுச்ச்ரிதஸௌதமயமான வென்றபடி. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே? திருவைகுந்தத்துள் ளாய்- அவ்வளவன்றிக்கே ஸூரிகளுக்காக ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற திவ்யதேசத்திலு மிருந்தருளுகிறவனே? தேவா- தேவ? பரமபதத்தில்காட்டிலும் தேஜஸ்ஸௌலப்யாதி குணங்களையுடையவனே என்றபடி. எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, உலகர்களெல்லாம்- லௌகிகரெல்லாரும், இணையடி- பரஸ்பரம் சேர்த்தியாலே ஸத்ருசமாய்களாம்படி அந்யூநமாயிருக்கிற உன்திருவடிகளை, இணை- அந்யூநம், தொழுது- ப்ரணாமம்பண்ணி, எழுது- எழுச்சிபெற்று, எழுச்சி- அதிசயம். இறைஞ்சி- ஆஸ்ரயித்து, உன்னைத்தங்களுக்கு ரக்ஷகனாக அத்யவஸித்து என்றபடி. தங்கள் அன்பு- உன்பக்கல்தங்களுக்கு ஸ்நேஹ மானது, ஆர- பரிபூர்ணமாகாநிற்க, பரிபூர்ணமாம்படி வர்த்தியாநிற்க வென்றபடி. தமது- தங்களுடைய தான, சொல்வலத்தால்- உக்திவைபவத்தாலே, தங்களுக்குள்ள உக்திஸாமர்த்யாநுகுணமாகவென்றபடி. இதற் குப்பூசிப்பவென்கிறதோடே அந்வயம். தலைத்தலைச்சிறந்து- ஒருவர்க்கொருவர் அதிஸ்பர்த்தராய், சிறப்பு- அதிஸ்பர்த்தி, அஹமஹமிகயாமேல் விழுந்தென்றபடி. பூசிப்ப- பூஜிக்க, ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியாக வென் றபடி. இதற்கு இருந்திடாயென்கிறதோடே அந்வயம். இங்கண்மாஞாலத்து- இந்தகண்ணுடைத்தான மஹா ப்ருதிவியிலே, கண என்று இடம், மாஎன்று பூர்வம், நல்லிடங்களையுடைத்தாய் நீஸஞ்சரிக்கும்படி பூர்வமான இந்த ப்ருதிவியிலேயென்றபடி. இதனுளும்- இந்த திருப்புளிங்குடியிலும், பரமபதத்தில் போலே இவ்வூரிலுமென்றபடி. இடங்கொண்டு- திவ்யமஹிஷிகளுக்கு உசிதமான ஒருதிவ்யஸ்தானத்தை ஸ்வீக ரித்துக்கொண்டு, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், அதாவது:— "தயா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: ஆஸாஞ்சக்ரே"" என்கிறபடியே பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி அத்தாலேஉண்டான ஸௌபாக்யத் தையுடையவனாயென்றபடி. ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், த்ருஷ்டாந்தமின் ஒருக்கால் நாக்குநனைக்கவேணுமென் னுமாப்போலே சொல்லுகிறார். இருந்திடாய்- திவ்யமஹிஷிகளோடேகூட இருந்தருளவேணும், இடாயென்றது ஸ்வார்த்தகவசனமோ. ॥ ௮ ॥

மூ— வீற்றிடங்கொண்டுவியன்கொள்மாஞாலத் திதனுளுமிருந்திடாயடியோம்* போற்றியோவாதேகண்ணிணைகுளிரப்புதுமலராகத்தைப்பருக* சேற்றிளவாளைசெந்நெலூடுகளும், செழும்பணைத்திருப்புளிங்குடியாய்* கூற்றமாயசுரர்குலமுதலரிந்தகொடுவினைப்படைகள்வல்லானே* ||௬||

கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாயமரர்க்கிடர்கெடவசுரர்கட்கிடர்செய்* கடுவினைநஞ்சேயென்னுடையமுதே*

அ— வ்யாவ்ருத்தி தோற்றும்படி ஒருநாளிருந்தருளவேணும்; ஆஸ்ரிதருடைய து:க்கத்தைப்போக்கவல்லையாயிருந்து அவைசெய்யாதொழியலாமோவென்கிறார். ||௬||

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மயநீய மித்யாதியால்) வீற்றுக்கொண்டு இருந்திடாயென்றபயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்த்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடைய விதாத்யாதியால்). ||௭||

பொ— செந்நெலூடு- சிவந்தநெற்பயிர்களின் மத்யத்திலே, ஊடு- மத்யம், வாகவிஸம்பந்தங்களான கேதாரங்களிலேயென்றபடி. சேறு- நித்யஜலஸம்ருத்தியாலுள்ள கர்த்தமங்களிலே, இளவாளைகள்- பாலமத்ஸ்யங்கள், வாளை- மத்ஸ்யம், வஞ்சிம்ஸதிவாஸிகரான ப்ராப்தரைப்போலே நித்யயௌவநப்ராப்திதங்களான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும்- ஹர்ஷத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, உகளுகை- தலைக்குமேலே கிளம்புகை, அவ்வூரில் வஸ்துக்களெல்லாம் ஸ்வாபிமதம்பெற்றுக் களியாநிற்க நானுமென்னபிமதம் பெறவேண்டாவோ பிராநேயென்றுகருத்து. செழும்பணை- அழகிய நீர்நிலங்களையுடைத்தான, செழுமென்று அழகியது, திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியில் எழுந்தருளியிருக்கிறவனே, கூற்றமாய்- ம்ருத்யுவாய், கூற்றம்- ம்ருத்யு, அசுரர்குலம்- அஸுரவர்க்கத்தை, முதலரிந்த- மூலத்திலே சேதித்தவனை, நிச்சேஷமாக நசிப்பித்தவனென்றபடி. இது ஸம்போதனம். கொடுவினை- ஆஸ்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்களான, வினை- கர்மம், படைகள்- ஆயுதங்களை, ஸ்ரீஸுதர்சநாதிகளையென்றபடி. வல்லானே- ஆளவல்லவனே, அவைகளை யதாபிமதமாக ப்ரயோகிக்க ஸமர்த்தனானவனே யென்றபடி. அடியோம்- சேஷபூதரான நாங்கள், போற்றி- மங்களாசாஸநம்பண்ணி, கண்ணிணை- உன்னைக்காணவேணுமென்று விடாய்த்த எங்களுடைய நயநயுகமும், குளிர- ஸந்தாபமெல்லாம்போய் ஆஹ்லாதயுக்தங்களாகும்படி, இதுக்குப் பருகவென்கிறத்தோடே அந்வயம். புதுமலராகத்தை- அபிநவபுஷ்பம்போலே ஸுகுமாரமான உன்திருமேனியை, ஆகம்- சரீரம், ஓவாதே- அவிச்சிந்நமாக, பருக- பாநம்பண்ணும்படியாக, 'பிபந்நேத்ராஞ்சலிபி:' என்கிறபடியே அதித்ருஷ்ணையோடே கண்களாலே புஜிக்கும்படியாகவென்றபடி. வியன்கொள்- விஸ்மயத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வியன்- விஸ்மயம், விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. ஸர்வவிபவாய். நிரதிசயவைசித்ர்யத்தையுடைத்தானுமாயிருக்கிற வுன்னை நினைப்பதும் செய்யாமையாலே விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. மாஞாலத்து- மஹாப்ருதிவியிலே, இதனுள்ளும்- இதுக்குள்ளேயும், இந்தத் திருப்புளிங்குடியிலேயுமென்றபடி. அவ்விருப்பில் வாசியறிவாரில்லாத விடத்திலுமென்று ஸம்பந்த தாத்பர்யம். இடங்கொண்டு- ஸ்தாநத்தை ஸ்வீகரித்து, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், உன்னுடைய உத்கர்ஷம் தோற்றும்படியென்கை. இருந்திடாய்- நீ இருந்தருளவேணும். ||௬||

கொடுவினை- கொடிதானவினைகளையுடையவர்பக்கல, கொடிது- க்ரூரம், வினை- கர்மம், உன்னுடைய ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்களான அஸுரரிடத்திலென்றபடி. படைகள்வல்லையாய்- ஆயுதமெடுக்க ஸமர்த்தனே, மற்றையிடத்தில் ஆயுதமெடுக்கஸமர்த்தனல்லனிறே, "பரிவாரவணைக்கியா" "நமேத்வாரண [illegible]" என்று ராக்ஷிக்காநிற்குமிறே, 'ரஹஸ்ய [illegible]' ஜீவாதவேவிஸ்ருஜ ஸ்ரீதாவிவாஸநவப்ரகார்ணாக என்று அவன்ஸ்வபாவத்தைப் ப்ராக்ருதகவிகளும் சொன்னார்களிறே, அமரர்க்கு- ஆஸ்ரிதரானதேவர்களுக்கு, இடர்கெட- அஸுரப்ரயுக்தமான து:க்கம் நசிக்கைக்காக, அசுரர்க்கு- அஸுரர்களுக்கு, இடர்செய்- து:க்கங்களைப்பண்ணும்ஸ்வபாவமான, கடுவினைநஞ்சே- சீக்ரகாரியானவிஷமே, கடியது- வேகமும், கடியதானவினையையுடையது கடுவினையது, சீக்ரகாரியென்றபடி. அஸுரர்க்கு விஷமென்றதால். ஆஸ்ரிதவிரோதிநாசநம்பண்ணுவதுக்கு ஸ்வபாவமென்றதாயிற்று. என்னுடையமுதே- என்னுடைய ஸ்வாதமே.

மூ— கலிவயற்றிருப்புளிங்குடியாய்* வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றைநிலமகள்பிடிக்குமெல்லடியைக்*
கொடுவினையேனும்பிடிக்கநீயொருநாள்கூவுதல்வருதல்செய்யாயே* ௱0
கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று குரைகடல்கடைந்தவன்றன்னை* மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனற்பொருநல்

ஆ— (கொடுவினை) ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸமர்த்தனுமாய், ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாய் எனக்கு நிரதிஶயபோக்யனுமாய், திருப்புளிங்குடியிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானவனே வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் அப்படியேயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் கூசிஸ்பர்ஶிக்கவேண்டும்படி ஸுகுமாரமான வுன்திருவடிகளை அதில் போக்யதையறிந்துவைத்து இழக்கைக்கீடான பாபத்தைப்பண்ணின நானும் பிடிக்கும்படி என்னையொருநாள் அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல் இங்கேவருதல் செய்தருளவேணுமென்கிறார். ௧0

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

இ— கொடுவினைப்படைகள் வல்லையாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) அஸுரர்களித்யாதி நஞ்சேஜத்வத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாயென்று) மெல்லடியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகுமாரமானவித்யாதியால்). கொடுவினையேனும் என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (அதில்போக்யதையித்யாதியால்). பிடிக்கும்படி யித்யாதி. பாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவங்களைக் காணவேணுமென்றவர் இப்பாட்டிலே 'ஸர்வம்வாஸம்ப்ரஸாரய' என்று ப்ரஸாரிதமான திருவடியைப் பிடிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி விஶேஷம். ௧0

ம— நிரதிஶயபோக்யமான உஜ்ஜீவகமேயென்றபடி. அவ்விஷயமே இவருக்குத்தேஶமாயிருக்கிறபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்ருத்தமான க்ஷேத்ரங்களையுடைத்தான, கலி- ஸம்ருத்தம், திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே இருந்தருளுகிறவனே, இவர் கூப்பிடுதற்குக் கடல்கடைதல் ஸமுத்ரத்திலேபோதல் செய்யவேண்டா, திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதமாயிற்றிவர்க்குத்தேஶம். வடிவிணையில்லா- ஸௌந்தர்யத்திலே ஸத்ருஶமில்லாதவளான, வடிவு- ஸௌந்தர்யம், இணை- ஸத்ருஶம், அவன் ஸௌந்தர்யத்திலே ஸத்ருஶனானாற்போலே இவள்ஸௌந்தர்யத்திலே ஸத்ருஶமில்லை, ப்ரம்ஹாஸ்ருஷ்டிதாவதாரியும் ஸௌந்தர்யத்திலிவளுக்கு ஸத்ருஶமாகமாட்டான், 'தவனுரூபஸத்லக்ஷணா' என்றேற்றமாய்நின்றதிறே. மலர்மகள்- பூவிலேபெண்ணானவள், தாமரைப்பூவிலுடைய ஸௌந்தர்யஸௌரப்ய ஸௌகுமார்யங்கள் ஒருபெண்ணாகப் பரிணமித்தாற்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டிக்குமென்றபடி, மற்றைநிலமகள்- மற்றொருபெண்ணான பூமிப்பிராட்டியும், மலர்மகளுக்குப் ப்ரதிஸமமென்று சொல்லலாம்படியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமென்றபடி. பிடிக்கும்- ஸம்வாஹநம்பண்ணுமதான, மெல்லடியை- ஸுகுமாரமான திருவடியை, மெல்- ஸுகுமார, கொடுவினையேனும்- க்ரூரங்களான கர்மங்களையுடையநானும், திருவடிகளினுடைய போக்யதையையறிந்துவைத்தும் காணப்பெறாதபடியான பாபத்தையுடையவனான நானுமென்றபடி. ஸாம்யத்தாலே அவர்களைப்போலே நானுமென்றபடி. பிடிக்க- ஸம்வாஹநம்பண்ணும்படி, நீ- எனக்கு ஸர்வவிதபந்துவானநீ, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், கூவுதல்- என்னை அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல், வருதல்- நீஇங்கேயெழுந்தருளுதல், செய்யாய்- செய்தருளவேணும். ௱0

குரைகடல்- கோஷத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தை, குரை- கோஷம், ஶாகவாயிலேவகஸ்ஸஸம். கடையவொண்ணாதபடி உண்ணதானமஹாப்ரயிஷ்டமான ஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்தவன்தன்னை- ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காக ஶ்ரமம்பண்ணினவனை, தன்னென்று ஸ்வாமித்வப்ரயோகம், இப்படி ஆஶ்ரிதரெல்லாருக்கும் ஸுலபனானவனையென்றபடி. மேவி- ஆஶ்ரயித்து, பரபக்திரூபமாக அநுபவித்தென்றபடி, கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று- என்னை அங்கே அழைத்துக்கொண்டருளுதல், நீநான் இருந்தவிடத்திலே எழுந்தருளுதல் செய்யவேணுமென்று, நன்கு- நன்றாக, அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்றபடி, அமர்ந்த- கிட்டினவரான, ஸங்கோசித்தவனானவென்றபடி இது சடகோபனுக்கு விஶேஷணம். வியன்புனல்- விஸ்தீர்ணமான ஜலத்தையுடைத்தான, வியன்- விஸ்தீர்ணம், பொருநல்- தாம்ரபர்ணியையுடைத்தான

மூ—வழுதிநாடன்சடகோபன்* நாவியல்பாடலாயிரத்துள்ளுமிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்கள்* ஓவுதலின்றி யுலகம்மூன்றளந்தானடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(கூவுதல்) குரைகடல்கடைந்தவன்தன்னை ப்ராப்யப்ராபகமாகப்பற்றி கூவுதல்வருதல் செய்திடாயென்று வெகுளித்த வியன்புனல்பொருநல் வழுதிநாடன்சடகோபன் நாவியல்பாடலாயிரத்தில் இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் ஆஸ்ரிதஸுலபனான எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நிரந்தரமாக ஹ்ருதயத்திலே அநுபவிக்கப்பெறுவரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ— மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமைகாந்த்யாதிபால்) ஈன்கமர்ந்தளன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவெகுளித்தவென்று) இது சடகோபனுக்குவிசேஷணம். உலகமூன்றளந்தான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதைத்யாதியால்) சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥௧௧॥

ஈ—வழுதிநாடன்- வழுதிநாட்டையுடையவரான. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நாவியல்- ஜிஹ்வாவ்யாபார ஸாத்யமான, நா- ஜிஹ்வை, இயல்- வ்யாபாரம், மநஸ்ஸஹகாரிக்கையன்றிக்கே கேவலஜிஹ்வாவ்யாபார ஸாத்யமானவென்றபடி. அதாவது:— கவிதாரசநத்தில் மநோவ்யாபாரமின்றிக்கே இவருக்கு ஸ்வபாவமாக ஜிஹ்வையிலே ஸ்வயம்பூதமானவென்கை. பாடலாயிரத்துள்- ஸாஹஸ்ரத்தில், இவையும்பத்தும்- இந்தப் பத்துப்பாட்டுக்களையும், முந்தினஉம்மை கீழ்த்திருவாய்மொழிக்குப்போலே இத்திருவாய்மொழிக்கும் ஸமவிசேஷமுண்டென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக, த்விதீயஉம்மை இப்பாட்டுக்களினுடைய அந்யாந்யஸமுச்சயார்த்தம். வல்லார்கள்- அப்யஸிக்கவல்லரானவர்கள், உலகம்மூன்று- லோகத்ரயத்தை, அளந்தான்- த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலே அளந்தவனான ஸ்வாமியுடைய, அடியிணை- சரணயுகளத்தை, உள்ளத்து- மநஸ்ஸில், ஓவுதலின்றி- விச்சேதமில்லாமல், ஓவுதல்- விச்சேதம், ஓர்வார்- த்யானிக்கப்பெறுவார், நிரந்தரமநுபவமும் பெற்று வாழ்வார்களென்றபடி. ॥௧௧॥

✳ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதிஸ்ரீமதேபராங்குசதாஸாயமஹாதேசிகாய நம:.✳

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயாவதாரஸாரஸம்க்ரஹம்.

(பண்டைநாளாலே)

லக்ஷ்மீஸம்பந்நபாதோ த்ருதபரணித[illegible] வஜ்ஞநேத்ரோபயோகாத்

ஸ்தித்யாதிஸ்த்வாதிதேஷாம் ஸ்வஹ்ருதவஸரணாச்ச ஸ்ரீமதாஜ்யேஷ்டராஜநாதாத் ।

தார்க்ஷ்யாரூட வாஸ்யம் நிகமநிலயநா [illegible]

[illegible] ॥௮௫॥

(லக்ஷ்மீஸம்பந்நபாதோ) நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு- பெரியபிராட்டியாரோடே ஒருக்காலும் பிரிவற்றவனாகையாலும், (த்ருதபரணிதல) நீ ஒருநாள் படிக்களவாகநிமிர்த்த- த்ரிவிக்ரமரூபத்தைக்கொண்டு ஜகத்தையெல்லாம் அளக்கையாலும், (வஜ்ஞநேத்ரோபயோகாத்) தடங்கொள் தாமரைக்கண்விழித்து- ஸர்வஜநமநோஹரமானகையாலும், (ஸ்தித்யாதிஸ்த்வாதிதேஷாம் ஸ்வஹ்ருதவஸரணாச்ச) புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று- திருப்புளிக்குடியிலே கண்வளர்ந்தும் வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருந்தும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நின்றருளியும் ஸ்தாநாதிசேஷ்டிதங்களாலே ஆஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்தை அபஹரிக்கையாலும், (ஸ்ரீமதாஜ்யேஷ்டராஜநாதாத்) களமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்து- அநேகாதிதமாயிருக்கவும் ஸ்வபமான முதலையின்கையிலே அகப்படுகையாலே மிகவும் இடர்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷிக்கையாலும், (தார்க்ஷ்யாரூட வாஸ்யம் நிகமநிலயநாத்) காய்சினப்பறவையூர்ந்து- த்ருதிவக்ஷத்தின்மேலே காயாநிற்கிற பெரியதிருவடிமேலேயேறியருளி

ஈ—தா— சேராசலிவரத்திலே நீலமேகமிருந்தாப்போலே ஸௌஹார்த்தனுங்கொண்டு ஸ்ரீ ஸார்ங்க ஸாரங்கபாணிமுதலான ஸமஸ்த திவ்யாயுதங்களை தரிக்கையாலும், (தைவதாஸ்ரயணீயதை) இமையவர்தமக்கு ஸாரங்களையாய் - தேவர்களுக்கும் ரக்ஷகனுமத்தனைபோக்கி அவர்களாலும் ஸ்வபாத்ரத்தாலே ஸ்தோத்ரிக்க உசிதனுகையாலும், சுசிஸாம்யத்தாலே மேலிரண்டுபாட்டுக்களின் அர்த்தங்களான தீவ்ரதர திவ்யாயுதங்கள் ஸம்ருத்தங்கள். திருப்புளிங்குடியாய்த் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா - வாஸஸ்தலத்திற்காட்டிலும் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் நிலபாதே மிக்கதேஜஸ்ஸை யுடையவனுகையாலும், கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே - விரோதிகளிடத்திலே க்ரூரமெவஷிதங்களைப் பண்ணக்கடவ திவ்யாயுதங்களை யுடையவனுகையாலும், '(த்ரைதாக்ஷிணாத்ய மாநாத்தேஷு)' கடுவினைநஞ்சேயித்யாதி - ஆச்ரிதருடைய துஷ்கர்மங்களை ஸவாஸநமாகப் போக்கும்வனுகையாலும், திருப்புளிங்குடி யெம்பெருமான் இச்சேதநனிடத்திலே நெடுநாளேதுடங்கி க்ருபைபண்ணுநின்றுனென்று "பண்டைநாள்" என்கிற உபகத்திலே ஆழ்வார் அநுஸந்தித்தருளினுரென்கிறுர்

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றுந்திருவாய்மொழி.

மூ—ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கும்* பேராயிரங்கொண்ட

ஆ— (ஓராயிரம்) இப்படி ஆழ்வார் அபேக்ஷிக்க நீரிங்ஙனே ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ? நம்மோட்டைக்குடற்றுவக்கறியீரோ? என்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய அத்தை யநுஸந்தித்தினியராகிறுர். ஓரொருதிருநாமமே ஆயிரம்படியாய் உலகேழளிக்கும்பேராயிரமுடையனுய் ஸர்வஜ்ஞஸர்வசக்தி ஸத்யஸங்கல்ப காருண்ய வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதி ஸம்பூர்ண கல்யாணகுணவிசிஷ்டனுப் வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்தாத்யவதாரவானு

- - -

முன்றுந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் தாமபேக்ஷித்த மநோரதங்களிலொன்றும் இன்னும்ஸித்திருக்க இத்திருவாய்மொழியிலே 'நங்கள்பிரானவனே' 'என்புகழ்கோவுஞசீலம்' என்றுப்போலே அவனுடையகுணங்களைக் கொண்டாடுகை கஸம்ரதமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறுர் '(இப்படியித்யாதியால்) அபேக்ஷிக்கவேன்றது - அபேக்ஷித்தவாறேஎன்றபடி. இதற்கு எம்பெருமான் அருளிச்செய்ய என்கிறதோடே அந்வயம். குடல்துவக்கு - ஒழிக்கவொழியாத ஸநாதிஸம்பந்தம், நம்மோடு குடல்துவக்குண்டாயிருக்கையாலே நம்மை ஸதாஸேவிக்கை உமக்கு ஸ்வாபாவிகமன்றோ வென்றுகருத்து - அத்தையென்கிறது - அந்தகுடல்துவக்கையென்றபடி - இனியராகிறுரென்றது - ப்ரீதராகிறுரென்றபடி. தாம் அபேக்ஷித்த மநோரதங்கள் ஒன்றும் ஸித்திக்கவில்லையாகிலும் இப்போதெம்பெருமான் இவையெல்லாமுமக்கு ஸ்வாபாவிகமாய் மேல்வரப்புகுகிறது, என்றருளிச்செய்தவாறே அவ்வாக்யார்த்தத்தாலே ஹ்ருஷ்டராய் அவ்வாக்யத்தினுடைய வாக்யார்த்தங்களாலே அவஹ்ருதவித்ருமாய் அந்தஸம்பந்தாதிகளை அநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறுர் என்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஓர்பேரிடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸர்வஜ்ஞ்ஞெதத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில் நன்மையுத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸாதுவெதத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய

- - -

ப— ஓர்- ஒருதிருநாமமே, ஆயிரமாய்- ஸஹஸ்ரஸ்வமாய், "ஸம்ஸேதாவிஸஹாஸ்ரகை" 'ஸேஷதஸ்ரதஸ்ரவ்' த்யாதிநிவசநவிசேஷத்தாலே அநேகஸங்கார்யமாயென்றபடி. உலகு- லோகங்களை, திருநாமங்கள் ரக்ஷிக்கப்புக்கால் ஒரொருத்தராகவன்றிக்கே லோகமாக ரக்ஷிக்குமென்று கருத்து. ஏழ்- ஏழுகளையும், அதிலும் ஒருலோகத்தளவே அன்றிக்கே ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்குமென்றுகருத்து. அளிக்கும்-ரக்ஷிக்கும் ஸஹாயங்களான, சேதநர்பண்ணின பாபங்களைப்பார்த்து 'க்ஷிபாமி' என்கிறதும் ஒருபோது உண்டாயிருக்குமவனுக்கு அங்ஙனன்றிக்கே ரக்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கும் திருநாமங்களுக்கென்று கருத்து. பேராயிரம் கொண்டது - நாமஸஹஸ்ரங்களையுடைத்தான, நாமஸஹஸ்ரங்களோடேகூடின வென்றபடி.

மூ—ஓர் பேரேடுடையன்* பேராயின காளநன்மேனியினன்* நாராயணன் நங்கள்பிரானவனே* ॥௧॥
அவனேயகன்ஞாலம் படைத்திடந்தான்* அவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்தளந்தான்* அவனேயவனு மவனு மவனு* மவனேமற்றெல்லாமு மறிந்தனமே* ॥௨॥

ஆ—யஶோதா ஸ்தநந்தய விஶிஷ்டநீலமேகநிறத்தவனாயிருந்த நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரனாகப் பெறுவதே என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தில இன்னும் பெல்லாம் தீர்ந்து எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை அநுஸந்திக்கிறார். ॥௧॥

(அவனே) ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் ஈஶ்வரரல்லரோ, நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரனென்னுமிடம் எங்ஙனே அறிந்தபடியென்னில்? அவனே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணாதி ஸர்வேஶ்வரஸாதாரண வ்யாபாரங்களைப் பண்ணுகையாலும் வதராஶரவவஸுவைகி ஶரணவ்யூஹாதி ஸர்வோபநிஷத்துக்களுக்கும் ஸர்வஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் தாத்பர்யத்தாலும் ஸர்வேஶ்வரன் என்னுமிடம் அறிந்தேனென்கிறார். ॥௨॥

இ—மருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனேயித்யாதியால்) இன்னுப்பு - நிர்வாஹம். ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

அவனோடுதமக்குள்ள நித்யஸம்பந்தத்தை அநுஸந்திக்கவந்தவர் இப்பாட்டில் அவனுடைய பரத்வத்தை அநுஸந்திக்கை அஸம்பந்தமன்றோவென்ன வகதஸிப்பிக்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) வ்ருத்தாத்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ,(நிர்ணயேத்யாதி பண்ணுகையாலுமென்கிறவளவாலே) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வதராஶரவேத்யாதியால்) அதில் அறிந்தனமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனே இத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௨॥

ப—ஓர்- அத்விதீயமான, பேருடையன்- ஶப்தத்தையுடையவன், பேரு- ஶப்தம்; "தேவாநாம் ஸஹஸ்ரஶ:" என்கிறபடியே ஸஹஸ்ரநாமங்களையும் தத்ப்ரதிபாத்யங்களான கல்யாணகுணாதிகளை உடையதான ஶப்தத்தையு முடையவனே என்றபடி. ஸர்வாதிஶயம்பண்ண ஸங்கல்பித்தவர்கள் சோறும் தண்ணீரும் ஸம்ருத்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே ஜகத்ரக்ஷணதீக்ஷிதனான ஈஶ்வரனுக்கும் அதுக்கு உபாதேயமாக ஆயிரம்திருநாமங்களும் கல்யாணகுண சேஷ்டிதாதிகளும் உண்டாயிருக்கிறனவென்று கருத்து. பேராயின- ஶ்ரேஷ்டமான, கார்- ஶ்ரேஷ்டம் திருமேனி ஶ்ரேஷ்டமாயிருக்கிறதென் றதேஶகாரணகம் சொன்னபடி, காள- நீலவர்ணமான, நல்- நல்லதான, ஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான வென்றபடி. மேனியினன்- திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனான, இனனென்று ஶப்தார்த்த ப்ரதிபத்யம், நாராயணன்- அந்த ஶப்தநாமங்களிலும் ப்ரதானமான நாராயணஶப்தவாச்யனான, அவனே- அந்த ஶப்தவாச்யனே, நங்கள்பிரான்- நமக்கெல்லாருக்கும் ரக்ஷகன், ஸர்வஜீவர்களுக்கும் நிருபாதிகஸ்வாமியாகப்பெற்றோமென்றபடி. ॥

அவனே- அந்தநாராயணனே, ஏவகாரத்தால் ஸஹகாரிநிரபேக்ஷ்யம் விவக்ஷிதம். அகல்ஞாலம்- விஸ்தீர்ணமான ஸ்ருஷ்டியை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்தான்- ப்ரளயார்ணவத்திலே மக்னமாய்க்கிடந்த பூமியை வராஹமாய் ஒட்டிக்கிடந்ததை உத்தரித்தான், அவனே- அந்தநாராயணனே, இங்கும் ஏவகாரம் ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷ்யபரம்; அஃது- அந்தஸ்ருஷ்டியை, உண்டு- ப்ரளயாவத்திலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தது, உமிழ்ந்தான்- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உத்காரணம்பண்ணினன், யதாபூர்வம் ஸ்ருஷ்டித்தானென்றபடி. அளந்தான்- மஹாபலிகொண்டுபோகாமே அளந்துமீட்டுக்கொண்டான். அவனே- அந்தநாராயணனே, அவனும் அவனும் அவனும்- ப்ரஹ்மாவும் ஶிவனும் இந்த்ரனும், "ஸ ப்ரஹ்மா ஸ ஶிவ: ஸேந்த்ர:" என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி அவர்கள் ஶரீரபூதராய் அவனே ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ர ஶப்தங்களுக்கும் ப்ரதானவாச்யனாயிருக்கிறவனென்றபடி. இங்கு ஏவகாரத்தால் அவர்களுக்கு ஸ்வநிஷ்டவ்யவச்சேதம்விவக்ஷிதம். அவனே- அந்த நாராயணனே, மற்றெல்லாமும்- மற்றுமுள்ள ஸர்வஶப்தங்களும், "விஶ்வம் நாராயண:" என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி, ஸர்வஶப்தங்களும் ஶரீரதயா ஸர்வவாச்யங்களாய், அவனே தத்வங்களுக்கு ப்ரதானவாச்யனாயிருக்குமென்றபடி, இவ்வளவும் வேதார்த்தம். அறிந்தனம்- ஆதலால் அவனே ஸர்வேஶ்வரனென்றறிந்தோமென்றபடி. ॥௨॥

மூ— அறிந்தனவேத அரும்பொருணூல்கள்* அறிந்தனகொள்க அரும்பொருளாக* அறிந்தனரெல்லா மரியைவணங்கி* அறிந்தனர்நோய்களறுக்குமருந்தே* ॥ ௩ ॥

ஆ— (அறிந்தன) ஸௌலப்யமாகையாலே நிரதிசயபோக்யனாய் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் ஸேவ்யனாய் ஸர்வேச்வரனான தன்னை யதாவஸ்திதமாக அறிவிக்கிற அபௌருஷேயமான ஸகலவேதங்களாலும் ஜ்ஞாநாதிகராய்த் தத்வஜ்ஞாநஸம்பந்நரான ஸத்புருஷராலும் ஸாம்ஸாரிகஸகலதுக்கபேஷஜதயா ஸர்வோபாயதயா அறியப்படுகிற அவனை நான் நிர்ஹேதுகமாக அறியப்பெற்றேனென்கிறார்.

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

இ— வேதசப்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யாதிரூபியால்) அரும்பொருள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்திரத்வத்தைரூபியால்) ஸ்திரத்வமும் ஸ்வபாவவிசேஷணம் நிரதிசயபோக்யதையும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் ஸேவ்யனாகையால். நிரதிசய போக்ய வஸ்துக்களென்றுகருத்து. ஸௌலப்யமும் நிரதிசயபோக்யமும் ஸாக்ஷாத்காரமும் ஸ்வரூபவிசேஷணமாயிருக்கிறது. யதா:— நிரதிசயாநந்த ஸ்திரப்ரயோஜநம் ஸாத்யம். இப்போது ஸௌலப்யமாகையாலே என்கிறதற்கு ஸர்வசத்தியென்கிறத்தோடே யதேஷ்டஸர்வாஸாதாரணம் என்றுகருத்து. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டில் அநுபவத்தில் நிரதிசயமும் ஸ்வாமித்வமுமாகிறதென்றுகருத்து. கொள்கவரும்பொருள் அறிந்தவென்றநுபித்து நூல்களுக்குவிசேஷணமாக்கி அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வோபாயாதிரூபியால்) த்விதீயபாதத்தில் ஆதல்என்றது சிலவிடத்தில் ஸமுச்சயம்போல் ஸமுச்சயார்த்தமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாலுமென்று) அரியைவணங்கி என்கிறவிடத்தில் ஸ்வரூபவிசேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாதிரூபியால்) அரியைவணங்கிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (தன்திருவடிகளிலேயிரூபியால்) அறிந்தனரெல்லாம்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஸத்புருஷராலுமென்று) தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகரூபியால்) ஸர்வோபாயதயாஎன்றது- அதில்ஹேதுவம்சொன்னபடி. “பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்தி ரேகாந்தாத்யந்திகீ மதா” என்கிறதை ஸ்மரிக்கிறதாகையாலே மருந்துசப்தத்திலே உபாயத்வம்ஸித்திக்குமிறே. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையோடேகூட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானிரூபியால்) இததால்கீழ்ப்பாட்டில் அறிந்தனமென்று ஸர்வேச்வரனுடைய ஜ்ஞாநலாபம் உக்தமானவாறே ஸ்ரீயப்பதியத்தாலே இப்பாட்டிலே அதை விசேஷேண கொண்டாடி அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸம்பிரதாயம். ✳

ஶ— கொள்க- கொள்ளுகைக்கு, க்ரஹிக்கைக்கு, யதாவஜ்ஜ்ஞாதமென்றபடி. அரும்- அருமையான, ஸூக்ஷ்மமானஎன்றபடி. பொருள்- அர்த்தத்தை, ஸர்வேச்வரயாதாத்ம்யத்தையென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்தனகளாயிருக்கிற, யதாவத் ப்ரதிபாதிக்கிறவையானவென்றபடி. வேத- வேதங்களாகிற, அரும்பொருள் நூல்களாதவென்றநுபிப்பது. அருமையான பொருளையுடையவையான சாஸ்த்ரங்களும், பொருள்- அர்த்தம், நூல் சாஸ்த்ரம், ஆதல்என்றது ஸமுச்சயார்த்தம், இது மேல்சொல்லப்புகுகிற ஸத்துக்களோடு வேதங்களுக்குஸமுச்சயம், ஸ்திரப்ரயோஜநமான அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதோபப்ரும்ஹண சாஸ்த்ரங்களுமென்று பதார்த்தம், அறிந்தன- ஸர்வேச்வரனை யதாவத்தாக அறிந்தவைகள், ஆதல்சப்தத்தை அநுஷங்கித்து அறிந்தனரெல்லாமாதல்என்று அந்வயிப்பது. ஸத்துக்களான ஸ்ரீவால்மீகிவ்யாஸ பராசராதிகளான ஸத்புருஷர்களும்என்றபடி. அரியைவணங்கி- ஹரியைஸேவித்து, ஸர்வேச்வரனை அவன்பக்கலிலே ப்ரவணராயென்றபடி. நோய்கள்- வ்யாதிகளை, ஸாம்ஸாரிகதுக்கங்களையென்றபடி. அறுக்கும்- போக்கத்தக்கதான, மருந்து- ஒளஷதமாக. அறிந்தனர்- அறிந்தார்கள், “பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்தி” என்கிறபடியே அவனையே ஸாம்ஸாரிகதுக்கநிவர்த்தகனையும் ஸர்வோபாயனையும் அறிந்தார்களென்றபடி. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை யதாயோக்யம்வரிப்பது, அப்படிப்பட்டவனை நாம்அறியப்பெற்றோம் இதென்ன! ஆச்சர்யமென்றபடி.

மூ — மருந்தே நங்கள் போக மகிழ்ச்சிக்கென்று* பெருந்தேவர் குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான்* கருந்தேவனெம்மான் கண்ணன் விண்ணுலகந்* தருந்தேவனைச் சோரேற் கண்டாய் மனமே* ௪

ஆ — வேதங்களாலும் வேதவித்துக்களாலும் அறியவொண்ணாதவனை நான் நிர்ஹேதுகமாக உள்ளபடியே அறியப்பெற்றேனென்றுமாம். ௩

(மருந்தே) உன்னழகாலே எங்கள் போகத்துக்கு வர்த்தகனானவனேயென்று பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரானாயிருந்துவைத்து இங்கேவந்துபிறந்தருளி ஸ்ரீதஸாஹநனைப் தன்னையாஸ்ரயித்த நம்போல்வாருக்கும் நித்யஸித்தமான ஸ்வாநுபவத்தைத் தந்தருளும்ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை ஒருவண்ணம்பெற்றோம் இனியவனைச் சோரவிடாதேகிடாய் என்னெஞ்சேயென்கிறார். ௪

(மனமே) வாத்ஸல்யாதிகுணனைத் தன்னோடொப்பாரின்றிக்கே இருக்கிறவனை விடாதேகிடாய்நெஞ்சமே.

இ — ஸம்பந்தத்துக்கிந்தயோஜனையிற்சொன்ன ப்ரஸங்கமில்லையில்காட்டில் அதிகப்ரஸங்கமில்லை விசேஷித்து மென்னுகருத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாலுமித்யாதியால) அறியவொண்ணாதவனையென்றது- த்விதீயபாதத்தில் அறிந்தனஸப்தத்தை க்ரியாபதமாக்கி கொள்கவரும்பொருளாதல் என்கிறதை க்ரியாபதத்தோடும் உத்தரார்த்தத்தில் அறிந்தனரென்கிறத்தோடும் அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தபடி. இங்கே அறியவொண்ணாமை ஸ்வஸம்வேத்யமென. ௫

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலே யித்யாதியால்) கண்ணன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கேவந் தித்யாதியால்) விண்ணுலகம்தரும்தேவனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னை யித்யாதியால்) நம்போல்வாருக்குமென்றது ஆஸ்ரிதர்க்குமென்றபடி. சோரேல் கண்டாயென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவண்ணம் பெற்றோமென்று 'இனி அவனை' இத்யாதியால் இப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குள்ள ஸமஸ்தஜ்ஞாநலாபத்தைக் கொண்டாடினவர் அது நித்யமாகச்செல்லவேணுமென்னுமாகையாலே இப்பாட்டிலே தம்மனஸ்ஸை அதிலே ஸாவதாநமாக்குகிறாரென்று ஸங்கதி த்ரஷ்டவ்யை. ௪

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸ்தேத்யாதியால்) இனமேதுமிலானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோடொப்பாரித்யாதியால்) இசைந்துகனமே சொல்லினேன் என்கிற

த்விதீயயோஜனைக்கு ஸ்வாபதேசம்.

ப — அரும்பொருளாதல்- ஐதரேயஜ்ஞாதஸாத்யமல்லாத பொருளானமையை, ஆதல்என்றது ஸாவதாரி விஷயமாய் பொருளாதல்என்றது பொருளானமையென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்ததுகள், "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" என்றதிறே; அரியைவணங்கி- ஹரியைஸேவித்து, தஸ்நேஹக்ருதராயென்றபடி. நோய்களறுக்குமருந்து- ஸர்வஸ்ரேஷ்டனையே ஸம்ஸாரரோகபேஷஜனாக, அறிந்தனரெல்லாம்- அறிந்தவரான ஸர்வஸ்ரேஷ்டர்களும், கொள்கவரும்பொருளாதல் அறிந்தனர்- ஸ்வயம், இப்படி ஸாரவதர்னாக வேதங்களாலும் வேதவித்துக்களாலும் அறியப்பட்டவனை நாம்அறிந்தனமென்று கீழ் க்ரியையோடேயந்வயம். ௩

நங்கள்- எங்களுடைய, போகமகிழ்ச்சிக்கு- போகாநுபத்திற்கு, மகிழ்ச்சி- ஆநந்தம். ஆநந்தஸ்வரூப வஹோமஜாத்யாநந்தத்திற்கென்றபடி. மருந்தேயென்று- விஸேஷியபோலே வர்த்தகனானவனே யென்று, பெருந்தேவர்- உத்க்ருஷ்டரான தேவர்களுடைய, நித்யஸூரிகளுடைய என்றபடி. குழாங்கள்- ஸமூஹங்கள், பிதற்றும்பிரான்- க்ரமமாகச்சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி உபகாரகனை, பிதற்றுகை- அக்ரமமாகச்சொல்லுகை. கருந்தேவன்- நீலவர்ணனைக்கொண்டு ஜ்யோதிர்மயனை, கண்ணன்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தவனை, எம்மான்- அத்தால் நமக்கெல்லாம் ஸ்வாமியானவனை, விண்ணுலகம்தரும்தேவனை- பரமபதத்தைத்தந்தருளும் ஸ்வபாவனானதேவனை, மனமே- என்னுடைய மனஸ்ஸே, சோரேல் கண்டாய்- விடாதேகிடாய், கண்டாயென்றது நிர்ப்பந்தம். ௪

மூ—மனமேயுன்னை வல்வினையேனிரந்து* கனமேசொல்லினேனிது சோரேற்கண்டாய்* புனமேவியபூந்தண் டுழாயலங்க* லினமேதுமிலானை யடைவதுமே* ॥ரு॥

அடைவதும்மணியார்மலர்மங்கைதோள்* மிடைவதுமசுரர்க்குவெம்போர்களே* கடைவதுங்கடலுளமு தமென்மனம்* முடைவதுமவற்கேயொருங்காகவே* ॥சு॥

ஆ—உனக்கடியேனாயிருக்கிறேனென்று பின்னையும் நெஞ்சையிரக்கிறார். ॥ரு॥

(அடைவதும்) 'அவனைவிடாதேகிடாய்' என்று நான்சொல்லிமுடிப்பதற்குமுன்னே அவனுடையசெய ல்களிலே என்னெஞ்சானது ஒருகடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்று தம்முடைய

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) "பின்னையும்" இத்யாதியால் கீழ்ச்சொன்னதையே ஆதராதிசயத்தாலே அநுபாஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிகை. ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

தாத்பர்யவாக்யத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்தாம் பண்ணின உபதேசம் ஸபலமாயிற்றென்று நெஞ்சையுகக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாயிற்று. வா க்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சானதித்யாதியால) கடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்றது— ஸாஹஸமாய்க்கொண்டு ப்ரவாஹமாகப் ப்ரவேசித்துப் பின்பு ஒருவராலும்மீட்கவொண்ணாதே தானும்

ஊ— புனமேவிய- புனத்தில் மேவியிருப்பதான, புனம்- க்ஷேத்ரம். மேவுகை- பொருந்துகை, க்ஷேத்ர த்திலே நன்றாகவளர்ந்திருப்பதான வென்றபடி. பூம்- தர்சநீயமான, தண்- சீதளமான, துழாயலங் கல்- துளஸீமாலையை யுடையவனை, அலங்கல்- மாலை, இனமேதுமிலானை- உபமானமொன்றுமில்லாத வனை, இனம்- உபமானம், ஸாத்ருச்யத்தில் ஸஜாதீயனானவனை யென்றபடி. அடைவதும்- அடையவேணும். ஸாவதாரணம். நிரந்தரமாக அநுபவிக்கவேணு மென்றபடி. இவ்விடத்தில் 'வகாரம் மிகுதி அகாரம்' என்னு மாப்போலே கீழ்ப்பாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸம்பந்தமாயிருக்கிறது. இதைச்சொல்லினே னென்கி றதோடேயாதல் இரந்து என்கிறதோடேயாதல் அந்வயிப்பது. மனமே- என்னுடையமனஸ்ஸே, இது- இந்த அர்த்தத்தை, நிரந்தரமாக அநுபவிக்கையை யென்றபடி. சோரேல்கண்டாய்- விடாதேகிடாய், உன்னை- ஸர்வவிஷயத்தில் ப்ராவண்யமே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற உன்னை, வல்வினையேன்- ஸர்வவிஷயத்தில் ஸுலப மான உன்னையும் அநுவர்த்தித்துச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லும்படியான பாபத்தைப்பண்ணின நான், இரந் து- ப்ரார்த்தித்து, கனமே- த்ருடமாகவே, சொல்லினேன்- சொன்னேன். ॥ரு॥

அடைவதும்- தனக்குப்ராப்யமாக ஸம்ச்லேஷிப்பதும், ப்ராப்யப்ராபகநிஷ்டவிசேஷ:. அணி- ஆபரணங்களாலே, ஆர்- பூர்ணமான, மலர்மங்கைதோள்- ஸர்வாபரணபூஷிதையாய் நித்யாநபாயினியா ன பெரியபிராட்டியார்திருத்தோளை, தோளழகிலே ஈடுபட்டு மற்றொருவிஷயவைலக்ஷண்யமும் காணமாட் டாதே அத்தோளிலே சாய்ந்துகிடக்குமென்றுகருத்து. மிடைவதும்- நிரந்தரமாகச்செய்தருளுவதும், மி டைதல்- நிரந்தரமாகச்செய்கை, அசுரர்க்கு- அஸுரர்களுக்கு, வெம்போர்களே- உக்ரங்களானயுத்தங்க ளே, வெம்என்று உக்ரம், போர்- யுத்தம், அவன்செய்தருளுவதும் "ஹதாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடி யே அவள்திருத்தோள்களை உத்தேச்யமாக ப்ராவண்யம்பண்ணுகைக்கு உபாயமாக ஆச்ரிதஜநஸம்ரக்ஷ ணார்த்தமாக ஸமரஸாஹஸங்களே யென்றபடி. கடைவதும்- மதனம்பண்ணுவதும், கடலுள்- ஸமுத்ர த்தில், அமுதம்- அம்ருதம், அவன்மதனம்பண்ணுவதும் 'ஸ்வஸ்தி தவாஸ்து மஹாபாஹோ ஸ்மரணம் ஸமுத்ரமந்தநே ததா । க்ஷீரோதமந்தநார்த்தாய ப்ராதுர்பூதா ஸுதா பயோநிதே' என்கிறபடியே அவளுடைய கடாக்ஷவிசேஷம்பெறுகைக்கு உபாயமாக க்ஷீ ரார்ணவத்தில் அம்ருதத்தையென்றபடி. என்மனம்- என்னுடையமனஸ்ஸானது, ஒருங்காக, ஏகாக்ரமாக, விச்சேதமின்றிக்கேயென்றபடி. உடைவதும்- ப்ரவாஹத்தாலே ப்ரவிஷ்டமாவதும், அவற்கே- அ ந்தவிசேஷங்களையுடையவனை ப்ராப்யனுக்காகவே, அவனை அநுபவிக்கைக்காகவேயென் றபடி. அவதாரணத்தால் மற்றொருவிஷயங்களிலும் கண்ணோட்டமில்லையென்றபடி. அவன் ஸம

மூ—ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாகியோர்* ஆகம்வள்ளுகிராற்பிளந்தானுறை* மாகம்வைகுந்தங்காண்பதற்கென்மன*
ஏகமெண்ணுமிராப்பகலின்றியே* ॥எ॥

ஆ— நெஞ்சைப்புகழுகிறார். ॥கூ॥

(ஆகஞ்சேர்) இந்தரூபத்தை அநுபவித்துப், பின்னையும் ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களைச் செய்தருளினவன்தன்னை அவனிருக்கிற திருநாட்டிலே சென்று காணவேணுமென்றாசைப்படாநின்றது, அதுவோ அதி துஸ்தரமாயிராநின்றது, என்னெஞ்சைக்கொண்டென்செய்கேனென்று நோகிறார். ॥எ॥

இ— மீளமாட்டாதே கிடக்கப்பெற்றேனென்றபடி. ॥கூ॥

✳ஏழாம்பாட்டு✳

ஸம்கதி ஸந்தர்ஶநம் கீழே சொன்னதை அநுவதிக்கிறார் (இந்தரூபத்தை அநுபவித்தென்று) இதுக்கு ஆசைப்படாநின்றது என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இத்தால் தம்முடைய நெஞ்சுக்குக் கீழ்ப்பாட்டிலபிறந்த ஆஸக்தி முதிர்ந்ததென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸித்தமித. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிருக்கிறவித்யாதியால்) அதில் மாகமென்கிறவிடத்தில் மாஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவோஅதித்யாதியால்), பாட்டுக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைக்கொண்டித்யாதியால்) ॥வ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

தம்முடைய மநஸ்ஸுக்கு பகவத்விஷயத்தில்பிறந்த ப்ராவண்யாதிஶயத்தை அருளிச்செய்யாநின்றவரிப் பாட்டிலே திருமலையை தேவர்கள் தொழுவார்களென்றுசொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வஙகாசிப்

ஶ— ப்ரகாரத்தாலு, மாஸக்திபண்ணுவதும் பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலேயே என்மநஸ்ஸாதிகவும் ஆஸக்தி பண்ணுமதும் அந்தபரமபுருஷன் பக்கலிலேயே, இவையிரண்டும் மற்றொருவிஷயத்தில இல்லையென்று ஈரிளுவகாரங்களாலும் ஸூசிதமாகிறது, அவன்பிராட்டிபக்கல் எப்படி ஆஸக்தனாயிருக்கும் அப்படி என் மனம் பரமபுருஷன்பக்கல் ஆஸக்தமாகிறதென்று தாத்பர்யம். ॥கூ॥

ஆகம்சேர்- ஒருஶரீரத்திலேசேர்ந்திருக்கிற, ஆகம்- ஶரீரம், நரசிங்கம்- நரத்தையும்ஸிம்ஹத்தையும் உடைத்தான, ஶரவ்யாபாதிரிதிபேஶ: நரஸ்ஸிம்ஹஸ்வங்களையுடைத்தான வென்றபடி. அதாகி- அந்தஸ்வபாவாய், நரனென்றுதல் ஸிம்ஹமென்றுதல் சொல்லவொண்ணாதபடி விலக்ஷணஸ்வபாவாகையாலே அதாகியென்று ஸாமாந்யநிர்தேஶித்தது. ஓராகம்- ஒருஶரீரத்தை, பராமரோதவாகாபிநூமான ஹிரண்யஸம்ரக்ஷத்தையென்றபடி. வள்ளுகிரால்- வளர்ந்தஉகிராலே, உஜ்ஜ்வலநகாயத்தாலே யென்றபடி, பிளந்தான்- விதாரணம்பண்ணினவன், காணவேணுமென்றெல்லாருக்கு மாசைபிறக்கும்படி ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷமுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி உறை- வஸியாநிற்கிறவிடமான, மாகம்- ஆகாஶமான, மா- மஹத்து, கம்- ஆகாஶம்; பரமேவ்யோமிவாஜநஸாமேவமாய் பரமேவ்யோமமென்று ஶ்ருதிகளாலே ஓதப்பட்டதானவென்றபடி. வைகுந்தம்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, காண்பதற்கு- காணுகைக்கு, என்மனம்- என்னுடையமநஸ்ஸானது, இராப்பகலின்றி- அஹோராத்ரவிஶேஷமின்றிக்கே, ஏகம்- ஏகாக்ரமாக, ராத்ரி ஒருகார்யமும் பகலொருகார்யமுமாயிருக்குமிறே நாட்டார்க்கு, என்னெஞ்சுக்கெப்போதுமிதுவேகார்யமாயிற்றென்று கருத்து. எண்ணும்- மநோரதியாநிற்கும, இத்தனைவ்யவஸாயமான நெஞ்சைக் கொண்டு நானென்னசெய்யக்கடவேனென்று நோகுறபடி. ॥எ॥

இருவினையும், புண்யபாபரூபங்களான அவித்யாகர்மங்களையும், இன்றிப்போக- இல்லாமல்போக, நிஶ்ஶேஷமாய்ப்போம்படியென்கை. கெடுத்து- நஶிப்பித்து, இதற்கு உய்யக்கொள்வானென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். ஒன்றி- ஸம்ஶ்லேஷித்து, திவ்யஸௌந்தர்யாதிகளை ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தென்றபடி ஆக்கை புகாமை- ஶரீரங்களிலே ப்ரவேஶியாதபடி, இந்தவிதமான ஜந்மங்களை அடையாதபடியென்கை, உய்யக்கொள்வான்- உஜ்ஜீவிப்பிக்கையே ஸ்வபாவமுடையவனான ஸர்வேஶ்வரன், நின்ற- ஸர்வஸ்ரக்ஷணத்துக்கு நின்றருளுகிறஸ்தலமான, வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடமென்கிற, நீணிலத்துள்ளது- ஶாஶ்வதமான

மூ—இன்றிப்போகவிருவினையுங்கெடுத்* தொன்றியாக்கைபுகாமையுய்யக்கொள்வா* னின்றவேங்கடநீணிலத் துள்ளது* சென்றுதேவர்கள்கைதொழுவார்களே* ॥௮॥

தொழுதுமாமலர்நீர்சுடர்தூபங்கொண்* டெழுதுமென்னுமிதுமிகையாதலிற்* பழுதில்புகழ்ப்பாம்பணைப்பள்ளியாய்த்* தழுவுமாறறியேனுனதாள்களே* ॥௯॥

ஆ—(இன்றிப்போக) அவனைக்காண்கைக்குத் திருநாட்டிலேபோகவேணுமோ, இங்கே அணித்தாகத்திருமலையிலேயன்றோ அவன்நின்றருளுகிறதென்னில்? அத்தால் என்னெனக்கு, அங்குச்சென்றடிமைசெய்வார் அயர்வறுமமரர்களல்லரோவென்கிறார். ॥௮॥

(தொழுது) உமக்குத்தானங்கேசென்றடிமைசெய்கைக்குத் தட்டென்னென்னில், ஹேயப்ரத்யநீககல்யாணகுணவிசிஷ்ட சேஷசேஷாசந ஸமாராதநோபகரண திவ்யத்ரவ்யங்களாலே வரிவஸ்யாபரனான உன்திருவடிமலர்களிலே அத்யந்தஹேயைகஸ்வரூபனான நானடிமைசெய்கைக்கநர்ஹனென்கிறார். ॥௯॥

(தாளதாமரையான்) தம்முடைய அநர்ஹாநுஸந்தாநத்தாலே அவன் திருவடிகளிலடிமைசெய்கையில்

இ—பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) அணித்தாக- ஸமீபமாக, நீணிலத்தென்கிறவிடத்தில் அபிப்ரேதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அததாலென்னெனக்கென்று) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குச்சென்றித்யாதியால்) ॥௮॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

நித்யஸூரிகளடிமைசெய்கிற இடமாகையாலே நாமவ்விடத்துக்கநர்ஹரென்றென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தையே தழுவுமாறித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸாகாங்க்ஷையன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (உமக்குத்தானித்யாதியால்) தாம் அநர்ஹரென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸூசிதமாயிருக்கையாலே அத்தை இப்பாட்டிலே வெளியிடுகிறாரென்றதாயிற்று. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஹேயேத்யாதியால்) சேஷனைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே சேஷாசநாதிக்ரஹணம். ப்ரதமபாதத்தினர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (வரிவஸ்யேத்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்யந்தமித்யாதியால்) ॥௯॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

இப்படிதாம் அநர்ஹரென்றநுஸந்தித்தால் வாசிககைங்கர்யம்பண்ணுகை யுசிதமல்லாமையாலே இப்பாட்டில் அவனைஸ்தோத்ரிக்கை அஸங்கதமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்).

ப—ஸந்நிதியிலே இராநின்றது, மீட்சி- ஸௌலப்யமாய் ஸ்வரூபத்தைக்காட்டுகிறது, திருமலையையுடைத்தாகையாலே ஸ்வப்ரதானமான ஸந்நிதியிலே யிராநின்றதென்றபடி. ஆனால்தானெனக்கென்ன ப்ரயோஜநமென்றுகருத்து. சென்று- அத்திருமலையிலேபோய், கைதொழுவார்கள்- கைங்கர்யஞ்செய்தருளுவர், தேவர்கள்- நித்யஸூரிகளன்றோ, ஆதலாலவ்விடத்துக்கு நாமாரென்றபடி. ॥௮॥

பழுதில- பழுதில்லாத, பழுது- ஹேயம், ஹேயப்ரத்யநீகமானவென்றபடி. தொல்- அநாதியான, புகழ்- கல்யாணகுணங்களையுடையவனான, பாம்பு- சேஷனாகிற, அணை- சய்யையில், பள்ளியாய்- கண்வளர்த்தியையுடையவனே? பள்ளி- சயநக்ரியை, பள்ளியையுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதநம், மாமலர்- ஸௌரப்யங்களையும், ஸ்வரூபமான வாஸநாதிபுஷ்பங்களையு மென்றபடி, நீர்- அர்க்யாதிஜலங்களையும், சுடர்- தீபாதிதேஜஸ்ஸுக்களையும், தூபம்- தூபத்தையும், கொண்டு- எடுத்துக்கொண்டு, தொழுது- ஸேவித்து, கைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி. எழுதுமென்னுமிது- எழுவோமென்கிறவிது, கைங்கர்யவ்யாஜநிதர்சனத்தாலே உஜ்ஜீவிக்கிறோமென்கிறவிதுவென்றபடி. மிகை- அபராதம், இப்படி கைங்கர்யத்தில் அதிநிவிஷ்டர் சேஷசேஷாசநாதிகளாக அஸங்க்யாதருளரென்றபடி. ஆதலில- இப்படி ஸமர்த்தசக்த திவ்யபார்ஷதர்கள் உனக்கடிமைசெய்கையாலே, உனதாள்கள்- உன்னுடைய திருவடிகளை, தழுவுமாறு- ஸம்ச்லேஷம்பண்ணும்ப்ரகாரத்தை, ஆறு- ப்ரகாரம், கைங்கர்யம்பண்ணும்ப்ரகாரத்தையென்றபடி. அறியேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், நானுனக்கடிமைசெய்கைக்கு அநர்ஹனென்றபடி. ॥௯॥

மூ— தாளதாமரையானுனதுந்தியான்* வாள்கொணீள்மழுவாளிபுன்னாகத்தான்* ளாராய்த்தொழுவாருமமரர்க* ளுநுமென்புகழ்கோவுனசீலமே* ॥௰॥

சீலமெல்லையிலானடிமேலணி* கோலநீள்குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்* மாலையாயிரத்துள்ளிவைபத்தினின்* பாலர்வைகுந்தமேறுதல்பான்மையே* ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம். ॥௧௧॥

ஆ—நமக்குப்பிறந்த கூச்சமெல்லாம்போம்படியாகத் திருவேங்கடமுடையானுடைய நிரவதிகஸௌஶீல்யகுணத்தைக்கண்டு ப்ரீதியாலே அக்குணத்தைப் புகழுகிறார். ॥௰॥

(சீலம்) சிலமெல்லையிலானாயிருந்த திருவேங்கடமுடையான்திருவடிகளுக்குத் திருவணிகலமாயிருந்த இத்திருவாய்மொழியோடே ஒருஸம்பந்தமுடையார் வைகுந்தமேறுகை ஸ்வரூபமென்றென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— இப்படி ஸௌஶீல்யகுணத்தைவர்ணித்து உபஸம்ஹரிக்கையாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு அக்குணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று, ॥௰॥

✳நிகமனம்.✳

திருவணிகலம்- திருவாபரணம், பத்தினின்பாலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியோடு ஸம்பந்தமுடையார்) பான்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமென்றென்று) ॥௧௧॥

ஈ— தாளதாமரையான்- தாளையுடைத்தான தாமரையிலிருக்குமவன், தாள்- நாளம், அப்போது வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியில்லாமையாலே தான்பிறக்கைக்கு ஒருஸ்தானமும் ஒருகிழங்குமின்றிக்கே நாபீஜாதமாயான நாபீபத்மத்தை ஸ்தானமாகவுடைய ப்ரஹ்மாவானவனென்றபடி. இப்படி பத்மயோனிப் ஸ்ருஷ்ட்யதிகாரம்பெற்ற ப்ரஹ்மாவானவனென்கை. உனதுந்தியான்- உன்னுடைய நாபியிலேயிருக்கிறவன், வாள்கொள்- காந்தியையுடைத்தான, வாள்- காந்தி, தேஜிஷ்டமானவென்றபடி. நீள்- தீர்க்கத்தான, மழுவாளி- மழுவையாளுமவன், மழு- ஆயுதம், ஸம்ஹாராதிகாரம்தோற்றும்படி ஆயுதபாணியாயிருக்கிற ருத்ரனென்றபடி. உன்னாகத்தான்- உன்னுடைய திருமேனியிலேயிருக்கிறவன், ஆகம்- ஶரீரம், “பஶ்யைகாதஶ ருத்ராந் தக்ஷிணம் பார்ஶ்வமாஶ்ரிதாந்” என்கிறபடியே உன்திருமேனியில் தக்ஷிணபார்ஶ்வஸ்தனென்றபடி. ஆளராய்- தாஸபூதராய், தொழுவாரும்- ஸேவிக்கிறவர்களும், அடிமைசெய்கிறவர்களுமென்றபடி. ஸம்பந்தம் நாபியிலும் திருமேனியிலும் இருக்கிறவர்கள்மாத்ரமன்றிக்கே அடிமைசெய்வாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர் என்கைக்காக. அமரர்கள்- அமரத்வமாகப்பெற்றிருக்கிற இந்த்ராதிதேவர்கள், உனசீலம்- இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபராதிகாரிகளான ப்ரஹ்மாதிகளோடும் நீரந்த்ரஸம்ஶ்லேஷஶீலனான உன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தை, நாளும்- ஸர்வகாலமும்கூடினாலும், என்புகழ்கோ- எதுவாகஸ்தோத்ரிக்கக்கடவேன், காலமெல்லாம்கூடினாலு மின்னபடியென்று என்னால சொல்லமுடியாதென்றபடி. ॥௰॥

சீலம்- ஸௌஶீல்யகுணம், எல்லையிலான்- அவதியில்லாமலிருக்கிறவனுடைய, அடிமேல்- திருவடிகளிலே, அணி- அலங்காரமாயிருக்கிற, இது பத்துக்குவிஶேஷணம், கோலநீள்- ஸௌந்தர்யவிஸ்தாரமாயிருக்கிற, கோலம்- ஸௌந்தர்யம், அதிரமணீயமானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான் ஆழ்வாருடைய, சொன்மாலை- ஸூக்திஸந்தர்ப்பரூபமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவைபத்தினின்பாலர்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களின் பரிஸரவர்த்திகள், பால்- பரிஸரம், பாலிலேயிருக்குமவர் பாலர், ‘தெரித்தெழுதிவாசித்துங்கேட்டும்’ என்கிறபடியே இத்திருவாய்மொழியோடே ஶ்ரவணபடநபாராயணாதிகளாக ஏதேனுமொரு ஸம்பந்தமுடையவர்களென்றபடி. வைகுந்தமேறுதல்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ப்ராபிப்பது, பான்மை- ஸ்வபாவம், பரத்துக்கும் விதுரநம்போலே இவர்களுக்கிது ஸ்வதஸ்ஸித்தமத்தனைபோக்கி ஸ்வரூபமென்றென்றபடி. ‘மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்’ மென்று தாம் ப்ரார்த்தித்தபடி இத்திருவாய்மொழிபாவத்தாலேதம்முடைய ஸம்பந்திகளாகப்பெற்றவர்களெல்லாருக்கும் தத்வஸ்வரூபமாய் வருமென்றுகருத்து. ॥௧௧॥

✳ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதிஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:

த்³ரமிடோ³பநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(ஓராயிரம்.)

நைகஶ்ரீநாமவத்த்வாஜ்ஜக³து³த³யலயஸ்தா²பநாத்ஸூரிஸங்கா³த்
நாகாத்⁴யக்ஷத்வஸௌலப்⁴யதி³ஶி வக்ஷ:ஶ்ரேணிஸம்வீதக³ந்தா⁴த் ।
ந்ருஸிம்ஹத்வாத் ஸிம்ஹாத்³ரிக்ஷாத் வ்ருஷகி³ரிகடகே ஸந்நிதா⁴நாத்ப்ரக்ருத்யா
ஶேஷஶாயித்வாத் ஸர்வதே³ஹதா⁴ரகத்வாத் ஸர்வஸ்ய ஶரண்யத்வாத் ॥ ௩௰௫ ॥

(நைகஶ்ரீநாமவத்த்வாத்) பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன் - ஸகலப்ரமாணவிஷயவிஶிஷ்டமான ஶ்ரீவாசகங்களாய் ஓரொன்றுதானே பஹுப்ரகாரமாக ரக்ஷிக்கக்கடவதான அநேகம் திருநாமங்களையுடையவனாகையாலும், (ஜக³து³த³யலயஸ்தா²பநாத்) அவனே அகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான் - லோகங்களுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²திஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸூரிஸங்கா³த்) அரியைவணங்கியறிந்தனர் - ஸூரிகளுடைய ஸமிதிகளை ஸஹிக்குமவனாகையாலும், (நாகாத்⁴யக்ஷத்வ) விண்ணுலகம்தரும் தேவனை - ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுக்குமவனாகையாலும், (×ஸௌலப்⁴யதி³ஶி) புனமேவியபூந்தண்டுழாயலங்கலித்யாதி - உபஸந்நர்களுக்கு ஸௌலப்⁴யத்தையுடைய நிரவத்³யனாயிருக்கையாலும், (வக்ஷ:ஶ்ரேணிஸம்வீதக³ந்தா⁴த்) அடைவதுமணியார் மலர்மங்கைதோள் - தன்னோடே பிரிவற்ற பெரியபிராட்டியையும், ஸகல நித்யஸூரிகளையும் பரிவாரமாக வுடையவனாகையாலும், மலர்மங்கையென்று பெரியபிராட்டியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். (ந்ருஸிம்ஹத்வாத்) ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாகியித்யாதி - ந்ருஸிம்ஹரூபத்தைக்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்து ப⁴க்தரான ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணுமவனாகையாலும், (வ்ருஷகி³ரிகடகே ஸந்நிதா⁴நாத்) உய்யக்கொள்வான்னின்ற வேங்கடம் - ஸர்வஜீவநாத²மாகத் திருமலையிலேநின்றருளுகையாலும், ப்ரஸங்கா³த்தாலே மேலிற்பாட்டில் பழுதில்தொல்புகழ பாம்பணையென்றுசொன்ன ஶேஷஶாயித்வம் ஸங்க்³ருஹீதம். (ஸர்வதே³ஹதா⁴ரகத்வாத்) தாளதாமரையானுனதுந்தியானித்யாதி - ப்³ரஹ்மருத்³ரர்களுக்குந் தன்திருமேனியிலே இடங்கொடுக்கையாலும், எம்பெருமான் ஸர்வஶரண்யனாக 'ஓராயிரம்' என்கிற ப்ரகரணத்திலே ஆழ்வாராலே உபபாதிக்கப்பட்டானென்கிறார். ॥ ௩௰௫ ॥

* "வடகாவக்ஷ:ஸம்வீதக³ந்தா⁴த்" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.

× இனமேதுமிலானை - ஈனமென்றது இனமென்று குறுகியிருக்கிறது, ஈனம் - தோஷம், என்று ஸ்ரீபெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவுள்ளம்.

ஸ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மைபார்கருங்கண்ணி) இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்யாநுஸந்தா⁴நத்தாலே நிஶ்ஶங்கராய்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படியவனுடைய ஸௌஶீல்யகுணாநுஸந்தா⁴நத்தாலே ஸக்தராயிருக்கிற ஆழ்வார் ஶ்ரீவேதமெய்யிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே 'காணக்கருதுமென் கண்ணே' 'கண்ணேயுன்னைக்காணக்கருதியென்னெஞ்சம்' இத்யாதியாலே கண்ணோடே தம்முடையநெஞ்சுமவனையாசைப்படாநிற்கிறதென்று அலற்றுகை அஸம்ப்ரதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அவஸரேஸர்வேஶ்வரனாகையாலே ஶாந்தஸ்வபா⁴வமும் கலங்கிப்போயிற்றென்றுகருத்து. *

மூ— மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேற்* செய்யாள்திருமார்பினிற்சேர்திருமாலே* வெய்யார்சுடராழிசுரிசங்கமேந்தும்* கையா! உன்னைக்காணக்கருதுமென்கண்ணே* ||௧||

ஆ— திவ்யதேஶத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய் அதுகைவாராமையாலே தாமவஸன்னராய் ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷகாரணருமாயிருந்த ஆழ்வார் லக்ஷ்மீகடாக்ஷஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷகமோஹனாய், தத்ரவஸனாய், ஶங்கசக்ரதிவ்யாயுதவிஶிஷ்டாகாரனான உன்னழகை என்கண்ணானது காணவாசைப்படாநின்றதென்கிறார். ||௧||

(கண்ணே) என்னெஞ்சமுன்னைக் காணவாசைப்படாநின்றது ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் காணவரிதா

முதற்பாட்டு.

இ— வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்மீத்யாதியால்) அதில் கடாக்ஷஶப்தம் "மையார்கருங்கண்ணி" என்கிற விஶேஷணத்துக்கும் ஸம்ஶ்லேஷஶப்தம் "மார்பினிற்சேர்" என்கிறதற்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக. கடாக்ஷஶ்ச ஸம்ஶ்லேஷஶ்சேதி த்வந்த்வ:. தத்ரவஸனாயென்று திருமாலென்கிறதுக்கும் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||௧||

இரண்டாம்பாட்டு.

உன்னையித்யாதியாக வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) ஸமுதாயத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணாசைப்படாநின்றதென்றவ ரிப்பாட்டிலென்னெஞ்சு மாசைப்படாநின்றதென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிக

ப— மையார்- அஞ்ஜநத்தாலே வ்யாப்தமான, அஞ்ஜநத்தாலே ஸம்ஸ்க்ருதமானவென்றபடி. கருங்கண்ணி- 'அஸிதேக்ஷணா' என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகநைல்யாதிஶயஶாலியான திருக்கண்களையுடையவளாய், 'லக்ஷ்மீநேத்ராஞ்ஜந ஶ்ரீவத்ஸ [illegible] ...[illegible]' என்னும்படி அவன்திருமேனிக்கு நைல்யாதிஶயாபாதகமாம்படி யதிஶயங்களான திருக்கண்களையுடையவளானவென்றபடி. கமலமலர்மேல்- தாமரஸபுஷ்பத்தின்மேலிருக்கிறவளான, செய்யாள்- சிவந்தநிறத்தையுடையவளான, ஜாம்பூநதஸத்ருஶகாந்திஶாலியான லக்ஷ்மியானவளென்றபடி. திருநாமத்தை நிர்தேஶியாதே மலர்மேற்செய்யாளென்று ஸாமாந்யநிர்தேஶித்தது அநந்தவக்த்ரத்தினுடைய ஸௌரஸ்ய ஸௌகுமார்ய ஸம்ஶ்லிஷ்டமான காந்தியானதொருபெண்ணாய் வர்ணித்ததென்னும்படி விஶ்வவிலக்ஷண ஸௌந்தர்யஶாலி நியாகையால் அநிர்வாச்யையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. திருமார்பினில்- ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸிலே, சேர்- சேர்ந்திருக்கும்படியிருக்கிறவனான, வஸிக்கும்படியென்னாதே சேரும்படியென்றததால் விரகாலம் விஶ்லேஷித்திருந்து சேர்ந்தக்ஷணம்போலே தோற்றுகிறவிவளுக்கு ஸர்வக்ஷணமுமென்றுகருத்து. இப்படி ஸர்வக்ஷணநியியான லக்ஷ்மியும் அபிநவஸம்ஶ்லேஷத்தில்போலே அநுக்ஷணத்ருஷ்டைதையாம்படியான திருமார்பில் ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனானவென்றபடி. திருமாலே- லக்ஷ்மீபக்கலவ்யாமோஹனை, மார்பிற்சேரென்றுப்போலே இங்கொருதிவ்யாவயவத்தை நிர்தேஶியாதே திருமாலேயென்கையாலே அவளுடைய ஸர்வதிவ்யாவயவங்களிலுமிவன் வ்யாமோஹனாயிருக்குமென்றுகருத்து. வெய்யார்- வெய்யாலேயாரதிருக்கிற, வெய்யென்று ஊஷ்ணம், உங்களிருவருடைய சேர்த்தியழகில தைஹாதிவதூஹ நரக்ஷாவ்யஸநியாய்க்கொண்டு விரோதிவிஷயத்தில் க்ரௌர்யத்தையுடைத்தானவென்றபடி. சுடராழி ப்ரகாஶஶாலியான திருவாழியையும், சுடர்- தேஜஸ், ஶாகவாதிர்வவகஸஸாரஸ: உங்களிருவருடைய சேர்த்திக்கு மங்களநீராஜநம்போலே ஶோபாதிஶயகரமாம்படி ஸாவரமான ஶ்ரீஸுதர்ஶநத்தையுமென்றபடி. சுரிசங்கம்- ஶோபாவஹத்தையுடைத்தான ஶங்கத்தையும், சுரி- ஶோபாவஹம், வாக்யவேகஸஸாரஸ: த்ஶநீயஸந்நிவேஶஶாலியான ஶ்ரீபாஞ்ஜந்யத்தையுமென்றபடி. ஏந்துங்கையா- தரியாநிற்கிற திருக்கைகளையுடையவனே, சங்குமுடையாயென்னாதே சங்கமேந்துங்கையா என்கையாலே அவளிவனுக்கு ஶோபாமாகைக்காக ஶ்ரீபராவிதங்களை யேந்துமாப்போலே இவனுமவளுக்கு ஶோபாமாகைக்காக வழகியதான திருக்கைகளிலே திருவாழிதிருச்சங்குகளை யேந்தாநிற்குமென்றுகருத்து, உன்னை- இப்படி 'ஶங்கசக்ரகதாதர:' ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஶ்ரீ:' என்கிற ஸர்வ பூஷணங்களையுடையவனானவுன்னை, என்கண்- என்னுடையகண்ணானது, காணக்கருதும்- காணுகைக் குஷ்டோர்யியாநின்றது. ||௧||

மூ— கண்ணேயுன்னைக்காணக்கருதியென்னெஞ்சம்* எண்ணேகொண்டசிந்தையதாய்நின்றியம்பும்* விண்ணோர்
முனிவர்க்கென்றுங்காண்பரியானை* நண்ணாதொழியேனென்றுநானழைப்பனே* ||உ||
அழைக்கின்றவடிநாயேனாய்கூழைவாலாற்* குழைக்கின்றதுபோலவென்னுள்ளங்குழையும்*

ஆ— யிருக்கச்செய்தே எனக்கு த்ருஷ்டிஸுகனாயிருந்த வுன்னையொழிய வேறெனக்குச்செல்லாமையாலே யுன்னைக்காணாதொழியில் தரியேனென்று நான்கிடந்து கதறுகின்றேனென்கிறார். ||உ||

(அழைக்கின்ற) என்னுடையநெஞ்சானது தன்னுடைய வயோவ்ருத்ததையும் ஸாத்ம்யவைகல்யத்தையும்பாராதே தன்னுடைய சாபலத்தாலே யுன்னையாசைப்பட்டு விடமாட்டுகிறதில்லை, இப்படி என்னுடையஸர்வகரணங்களும் தளராநிற்கச்செய்தே பேசாதிருந்தநளுகையாலே உபாயபூதனாயாயவனாயி

இ— னித்யாதியால்) கண்ணேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) த்ருஷ்டிஸுகனென்றது- எனக்கு ஸர்வகார்யநிர்வாஹகனாய் உபகரணம்போலே விதேயனென்றபடி. நண்ணாதொழியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையொழியவித்யாதியால்) நானழைப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்கிடந்தித்யாதியால்) ||உ||

✱ மூன்றாம்பாட்டு ✱

நாய்கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோலென்று நாய்த்ருஷ்டாந்தஞ்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி சாபலத்தாலென்னுமளவாலே) அதில் ஸாத்ம்யவைகல்யத்தையுமென்றது- கூழைவாலாலென்றதுக் கபிப்ராயஞ்சொன்னபடி. குழையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டித்யாதி) வசனவ்யாபாரத்துக்கெல்லா மபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இருந்தநளுகையாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சாநின்றேனென்கிறத்தோடே யந்வயம். இதுவேபாட்டுக்கு ஸங்கதியு

ப— கண்ணே- எனக்குக்கண்போலே ஜகத்ப்ராவிஸாயநமாய் உபகரணவிதேயனாய் ஸர்வாத்ம ஸௌலபனைப் நிரதிசயதீபனைப் ஹேனன்றென்றுசொல்லும்படியாய் இவையித்தனையும் ஸஹஜமாக வுடையவனே, உன்னை- நிரதிசயஸௌந்தர்யனானவுன்னை, காண- ப்ரத்யக்ஷமாகவநுபவிக்க, கருதி- ஸங்கல்பம்பண்ணி, ஆசைப்பட்டென்றபடி. என்னெஞ்சம்- என்னிலும்வயனான வென்னுடையமநஸ்ஸானது, எண்கொண்டசிந்தையதாயே என்று ஏகாரத்தை மேலேசுவயிப்பது, எண்கொண்ட- ஸங்கல்பத்தையஜயித்ததான, எண்- ஸங்கல்ப, கொள்ளுகை- ஜயிக்கை, ஸங்கல்பத்தை யதிக்ரமித்ததானவென்றபடி. ஸங்கல்பங்களானவென்கை. சிந்தையதாயே- விசேஷங்களையுடைத்தானதேயாய், மநோரதங்களை ஸர்வகாலமுமுடையதாயென்றபடி. நின்று- ஸ்திரமாய், விச்சேதமின்றிக்கேயென்றபடி. இயம்பும்- கூப்பிடாநிற்கும், ஆக்ரந்தங்களை யுண்டாக்காநிற்குமென்றபடி. விண்ணோர்முனிவர்க்கு- ஸூர்யாதிகளான ஊர்த்வலோகங்களிலிருக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் மநநசீலரான ஸநகாதிகளுக்கும், என்றும்- ஸர்வகாலமும், காண்பரியானை- காண்கையிலருமையானவுன்னை, காண்பு- காண்கை, அரியானென்கிறஶப்தத்தாலே கபிநவனைச்சொல்லும்போது அரியாயென்றாரூவமாயிருக்கும், நான்- அவர்களைப்போலே ஜ்ஞாநவ்ருத்திகரமான விவேகமோகவாஸமும் சேதநமுமின்றிக்கே சத்ருகேயநீசனானநான், நண்ணாது- கிட்டாமல், ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணுமலென்றபடி. ஒழியேனென்று- உபாயனேனென்று, ஊரந்தீர்ந்து யரித்திருக்கமாட்டேனென்றுஎன்றபடி. அழைப்பன்- ஆக்ரந்தம்பண்ணாநின்றேன். ||உ||

அழைக்கின்ற- ஆக்ரந்தம்பண்ணாநின்றவனான, அடிநாயேன்- அடியனானநாயேன், சந்த்ராக்ஷ்ணம்படி நித்யஶேஷபூதனைப் கிட்டவரிலுமக்கவர்ஜ்யமாம்படி யத்ருஷ்டநிஹீநனாயிருப்பேனான வென்றபடி. என்- என்னுடைய, உள்ளம்- மநஸ்ஸானது, நாய்- நாயானது, கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோல- தன்னுடைய கூழைவாலாலே குழையாநிற்கிறதுபோல, குழைகை- ஸாபிப்ராயஜகமான ஸ்வவணவ்யாபாரம், கூழைவாலென்கைபாலே பிதுக்கு ஸாபிப்ராயஜநத்தில் ஸாயநிஸம்பவம்சொல்லிற்று, நாயானது தன்னுடையவனுக்கு வாலாலேயிறே ஸாபிப்ராயத்தைப்ரகாசிப்பிப்பது. அது கூழையானால் ப்ரகாசிப்பிக்கமுடியாதிறே. இத்தால் ஆதராதிகத்தில் ஸாத்ம்யவைகல்யம் ஸூசிதம், நாயானது ஸாபிப்ராயத்தை வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாமையாலே தன்னுடையவன்முகத்தைப்பார்த்து கூழைவாலையசைத்து ஸாவகாசத்துக்கு ஸ்வவணவ்ருத்திகளைப்பண்ணுமாப்போலே யென்றபடி. குழையும்- நெகிழ்ப்படாநிற்கிறது,

மூ— மழுங்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தாய்* பிழைக்கின்றது அருளென்றுபேதுறுவனே* ।ரு॥
உறுவதிதுவென்றுனக்காட்பட்டுநின்கண்* பெறுவதெதுகொலென்றுபேதையென்னெஞ்சம்* மறுகல்செய்
யும்வானவர்தானவர்க்கென்றும்* அறிவதரிய அரியாயவம்மானே* ।ச॥
அரியாயவம்மானை அமரர்பிரானைப்* பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை*

ஆ— ருப்பாரை ரக்ஷிக்கக்கடவதான உன்னுடைய நிரவதிககாருண்யவெள்ளத்திலும் நானகப்படேனோ
வென்றஞ்சாநின்றேனென்கிறார். ।ரு॥

(உறுவது) நீ ஸுலபனாயிருக்கச்செய்தே சிலருக்கரியையாயிருக்கையாலே எனக்குமரியையா
யிருக்கில் செய்வதென்றென்று என்னெஞ்சு நடுங்காநின்றதென்கிறார். ।ச॥

(அரியாய) உம்முடைய வபேக்ஷிதந்தானென்னென்னில்? ஸம்ஸாரிகளான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்காரணபூதனா

இ— யாயிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாயேத்யாதியால) த்விதீயபாதத்துக்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால) ।ரு॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

அரியாயவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலருக்கித்யாதியால்) இத்தால் நாமாஸ்ரித
ஸுலபனாயிருக்க நீரிப்படி பயத்தாலே கலங்குவானேனென்ன வதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம
திவிகை. நின்கட்பெறுவதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குமித்யாதியால) ।ச॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

இரண்டாம்பாட்டில் பூர்வார்த்தத்திலேசொன்ன வர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பா
ட்டு பூர்வோக்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடைய வித்யாதியால) கீழ்பாட்டிலே பெறுவதெது
கொலென்று ஸாசங்கமாக சொன்னவாறே, உம்முடைய வபேக்ஷிதந்தானேதென்று ஸங்கைபிறக்கவதுக்

ப— அன்று- அந்தகாலத்திலே, இந்த்ரன் க்ரோதத்தைப் ஸம்வர்த்தமேகங்களை யேவினகாலத்திலே, மழைக்கு-
அந்தவர்ஷத்துக்காக, குன்றமெடுத்து- கோவர்த்தனத்தையெடுத்து, ஆநிரை- கோஸமூஹங்களை, ஆவென்று கோவு
க்குப்பேர், ரக்ஷாபேக்ஷைபண்ணவுமறியாத பசுக்களையென்றபடி. காத்தாய்- ரக்ஷித்தருளினவனே,
அருள்- ஸர்வவிஷயமான வுன்னுடைய க்ருபையானது, பிழைக்கின்றதென்று- தப்பாநின்றதென்று, இப்படி
ஸர்வப்ராணிஸம்ரக்ஷணப்ரவீணமான வுன்னுடைய க்ருபையானதென்னை கைக்கொள்ளாதே விடப்பா
ராநின்றதென்று என்றபடி. பேதுறுவன்- கலங்காநின்றேன், பேது- மோஹம், உறுகை- அடைகை, பயத்
தாலே கலங்காநின்றேனென்றபடி. ।ரு॥

வானவர்தானவர்க்கு- தேவதானவர்களுக்கு, என்றும்- ஸர்வகாலமும், அறிவது- உள்ளபடியறிகைக்கு,
அரிய- அஸக்யனை, அரியாய- ஹரியாய, ஹரி- ஸிம்ஹம், நரஸிம்ஹரூபனாய் ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானு
க்கு ஸுலபனானவனென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமீ, இதுஉறுவதென்று- இந்தஸேஷத்வமே நமக்கு ஸ்வரூபத்
துக்குசிதமென்று. உறுவது- உசிதம், உனக்காட்பட்டு- உனக்குதாஸனாயிருக்கையை யங்கீகரித்து, நின்
கண்- உன்பக்கல், கண்ணென்று ஸப்தமீவிபக்தியர்த்தம். கண் பெறுவதென்கிறவிடத்தில ணகாரஸ்வரூபகாரே
பரோ டகாராதேஸ:. பெறுவது- நானடையப்புகுகிறது, எதுகொலென்று- எதுவோவென்று, உன்னைக்க
ண்டுஸம்ஸ்லேஷிக்கையோ காணாதே கேவலம ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்திதியோவென்று என்றபடி. பேதை- வி
வேகஸூந்யமான, நாமபிஸம்யிபண்ணினபடியே ஸித்திக்குமென்னு மறிவில்லாததான என்றபடி. என்னெ
ஞ்சம்- என்னுடையமனஸ்ஸானது, மறுகல்செய்யும் மோஹம்செய்யாநிற்கும், மறுகல்- மோஹம், மலங்கா
நிற்குமென்றபடி. இந்த ப்ரஹ்லாதாதிகோடியிலே கூடுகிறேனோ, தேவதானவகோடியிலே கூடுகிறேனோவென்
றஞ்சிக் கலங்காநின்றதென்கை. ।ச॥

பிரமனை- ப்ரஹ்மாவை, முன்- "யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்" மென்கிறபடியே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்கு
முன்னே, படைத்தானை- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, பெரியானை- ஸர்வேஸ்வரனை, அமரர்பிரானை- நித்யஸூரி
களுக்கு ஸ்வதர்ஸநப்ரதானமென்கிற உபகாரகனை, அரியாய- ஸிம்ஹமான, "நாரஸிம்ஹவபுஸ்ஸ்ரீமான்"
என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதர்க்காக வழகியசிங்கமான, அம்மானை- இந்த வாஸ்ரிதஸௌலப்யத்தாலேயென்னை வஸீகரித்

மூ— வரிவாளரவினணைப்பள்ளிகொள்கின்ற* கரியான்கழல்காணக் கருதுங்கருத்தே* ||௫||
கருதமேயுன்னைக் காணக்கருதி யென்னெஞ்சத்* திருத்தாகவிருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்* விருத்தா
விளங்குஞ் சுடர்ச்சோதியுயரத்* தொருத்தா வுன்னை யுள்ளுமென்னுள்ள முகந்தே* ||௬||

ஆ— ஆகையாலே ஸர்வேஶ்வரனாய், அபர்வஸமரர்களதிபதியாய், ஸகலஜகந்நிதாநபூத ஆர்ஜவஸௌலப்ய விஶிஷ்டனாய், ஆஶ்ரிதர்களை ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற கரியான்கழல்காண வாசைப்படாநிற்கு மென்னெஞ்சமென்கிறார். ௫

(கருதமே) இப்படி நானுன்னைக்காண விச்சிக்குமளவில் திருநாட்டிலிருக்கும்படியே வந்தென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளின வுன்னையென்னெஞ்சகநது ஸஜீபாநின்றதென்கிறார். ௬

இ— ஆதர மருளிச்செய்கிறாரென்றாக நடத்து. பெரியானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனையென்று) அமரர்பிரானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபர்வஸமித்யாதியால்) ஆதியவம்மானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜகதித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) ௫

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

உன்னைக்காணக்கருதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விளங்குமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டி லித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்திருத்தாக விருத்தினேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலே யித்யாதியால்) இத்தால் நாமிச்சிக்குமளவில் நம்முடைய திருவுள்ளத்திலேயவன் ப்ரத்யக்ஷஸ்தனைப்போலே வந்து ப்ரகாஶிக்க வவனை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. உன்னையுள்ளுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சகமித்யாதியால்) ௬

ஶ— தனக்கு ஸத்ருஶியான, வரிவாளரவின்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான நாகத்தினுடைய, வரி- அழகு, வாள்- காந்தி, அணை- ஶய்யையிலே, நாகத்தினுடைய ஶய்யையாவது- ஶேஷனுடைய ஶரீரம் ஸ்வமாகிற ஶய்யையென்றபடி. பள்ளிகொள்கின்ற- ஶயநக்ரியையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கண்வளர்ந்தருளாநிற்கிற வென்றபடி. கரியான்- நீலவர்ணனை, இங்கு த்விதீயாவிபக்தி லோபமாயிருக்கிறது. 'கரியான்கழல் காண' என்கிற பாடமன்றிக்கே 'கரியான் தனைக்காண' என்றும் பாடமுமுண்டு. அப்போது த்விதீயாவிபக்தி ஸ்பஷ்டை. இதெல்லாமுறையிற்சொன்ன நிர்வாஹம். ரஜதகிரியின்மேலேயொரு காளமேகம் சாய்ந்தாற்போலே திருவனந்தாழ்வான் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி நீலவர்ணனான ஸ்வாமியை யென்றபடி. கழல்- திருவடிகளிலே, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக வநுபவிக்கைக்கு, அவனை திருவடிகளிலே யநுபவிக்கையாவது அவனுடைய திருவடிகளை யநுபவிக்கையென்றபடி. கரியான்தனைக்காணவென்று பாடமானபோது தனை யென்றது ஸ்வார்த்திகம். கரியானை யநுபவிக்கைக்கென்றபடி. கருத்து- ஆஶயமானது, என்னுடைய நெஞ்சானதென்றபடி. கருதும்- அபிஸந்தி பண்ணாநிற்கிறது, ஆசைப்படாநிற்கிறதென்றபடி, ௫

கருத்தே- எனக்குக் கருத்தானவனே, நானவஹானுகாதபடி எனக்குநெஞ்சாயுமானவனே என்றபடி. எனக்கு அநுபவாதிஶக்திப்ரதனே என்கை. தேவர்கட்கெல்லாம்- நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம், விருத்தா- வ்ருத்த, ஜ்ஞாநாதிவ்ருத்திமானவனே யென்றபடி. விளங்குஞ்சுடர்- உஜ்ஜ்வலமான ப்ரகாஶமாயிருக்கிற, சோதி- ஸ்வப்ரகாஶகயா ஜ்யோதீரூபமான, உயரத்து- ஊர்த்வலோகத்தில், "விஶ்வத: ப்ருஷ்டேஷு ஸர்வத: ப்ருஷ்டேஷ்வநுத்தமேஷூத்தமேஷு லோகேஷு" என்றுசொல்லப்பட்ட பரமபதத்திலிருக்கிற வென்றபடி. ஒருத்தா- அத்விதீயனே, உன்னை- ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷ ரஸிகனானவுன்னை, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கைக்கு, கருதி- இச்சித்து, என்னெஞ்சத்து- என்னெஞ்சிலே, இருத்தாக- ஸ்திரப்ரதிஷ்டனாம்படியாக, இருத்தினேன்- வைத்துக்கொண்டேன், ஒரு இச்சாமாத்ரத்திலே உன்னை யென்னெஞ்சுக்குள்ளே பெற்றேனென்று பாவம். நானிச்சித்தமாத்ரத்திலே நீயென்னெஞ்சிலே ஸ்திரனாகப்புகுந்தருளினாயென்று தாத்பர்யம். என்னுள்ளம்- என்னுடைய நெஞ்சானது, உகந்து- ஸந்துஷ்டமாய், உன்னை- இப்படி ஸாமுகனான வுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கும், உள்ளுகை- சிந்திக்கை, அநுபவியாநிற்கிறதென்றபடி. ௬

மூ—உகந்தேயுன்னையுள்ளுமென்னுள்ளத்தகம்பா* லகந்தானமர்ந்தேயிடங்கொண்டவமலா?* மிகுந்தானவன் மார்பகலமிருகூறு* நகந்தாய்நரசிங்கமதாயவுருவே* ‖எ‖

உருவாகியவாறுசமயங்கட்கெல்லாம்*

ஆ—(உகந்தே) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வுன்னழகையும் செயலையுமென்னெஞ்சுகந்துகொண்ட நாவலம்பிக்க; இதுகாரணமாக நீ மிகவும் ஸ்ரீதனாய் உன்னைக்காணப்பெறுமையாலே கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படி யென்னெஞ்சை பெற்றைக்குமிடமாகக்கொண்டருளினாயென்கிறார். ‖எ‖

(உருவாகிய) வேதபாஹ்யமான ஷட்ஸமயங்களில் நாள்புகாதபடி உபஸம்ஹரித்து ஸர்வாத்மகனை தன்னை

✱ ஏழாம்பாட்டு. ✱

இ— நரசிங்கமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமென்று) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வென்றது- கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. மிகுந்தானவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயலையுமென்று) உகந்தேயுள்ளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சித்யாதியால்) இவ்வநுவாதத்துக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இதுகாரணமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே யவனைக்காணப்பெற்றவ ரிப்பாட்டிலே யவன் தன்பக்கல் மிகவும்ஸ்ரீதனாயிருக்கும்படியைக் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. அமலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) என்னுள்ளத்தகமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைபெற்றைக்குமித்யாதியால்) ‖

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

அவனித்யம்ஸத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதியால்) எல்லாப்பொருட்க்கு மருவாகியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) காணவுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைசப்தத்தாலேகீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநஸாத

பத— நரசிங்கமதாய- நரத்வஸிம்ஹத்வமுமாய் கலந்துவந்தவிலக்ஷணமான, உருவே- ரூபத்தையுடையவனே, மிகுந்தானவன்- மிகாநின்றுள்ள ஜ்ஞாநவனுடைய, ப்ராதிகூல்யத்திலே பாகபட்டிருந்துள்ள ஹிரண்யாஸுரனையென்றபடி. தன்பக்கல் ப்ரஹ்லாதனமன்றிக்கே 'ஜாநீஹ்யாதேவதேவம்' என்கிறபடியே தனக்குமஸாத்ரவானை ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானையிறே அவன்வலித்தது, மார்பகலம்- வக்ஷஸ்ஸினுடைய [illegible]மானது, அதிவிஸாலமான வக்ஷஸ்ஸானதென்றபடி. இருகூறுநகந்தாய்- இரண்டுகூறும்படியான நகத்தையுடையவனே, கூறுமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் ஸம்ஹிதாயாம் லோபமாயிருக்கிறது. நகத்தையுடையவன் நகத்தான், இச்சப்தத்தாலே ஸம்போதனச்சொல்லும்போது நகத்தாவென்று ரூபம், நகத்தாயென்கிற ரூபம் நகந்தாயென்று ஆர்ஷஉச்சாரணமாயிருக்கிறது, இத்தைத்தமிழர் வல்லொற்றுமெல்லொற்றாயிருக்கிறதென்பர்கள், ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸானது அயாவிதாரிதமாம்படி பண்ணவல்ல நகங்களையுடையவனேயென்று வ்யாக்யம். உகந்தே- ஸந்தோஷித்துக்கொண்டே, ஏவகாரம் அயோகவ்யவச்சேதவாசம், ஸர்வகாலமும் ஸந்தோஷயுக்தமாயென்றபடி. உன்னை- நிரதிசயபோக்யனானவுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கிற, அநுஸந்தியாநிற்கிறவென்றபடி. என்னுள்ளத்து- என்மநஸ்ஸினுடைய, அகம்பாலகம்- அகம்ப்ரதேசத்தினுள்ளே, அகம்- உள்ளு, பால்- ஸ்தலம், ப்ரதேசமென்றபடி. இதுக்கு இடங்கொண்டவென்கிறத்தோடே அந்வயம். தான்- ஸர்வஸ்வதந்த்ரனென்று தாத்பர்யம். அமர்ந்தே- ப்ரீதிஷ்டனாகக்கொண்டே, அவதாரணத்தாலினி யொருநாளும் விடாதவனாய்க்கொண்டென்றபடி. இடங்கொண்ட- இருந்தருளினவனான, அமலா- நிர்மலனே, கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படியாக விருந்தருளினவனேயென்றபடி. இப்பாட்டிலவனுடைய கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லியேத்துகிற தாத்பர்யமாயிருக்கையாலே 'ப்ரஹ்மண்யதேவ! க்ருஷ்ணஸு' வாஸுதேவாநோபாஷ்டாத்ம' என்னுமாப்போலே கேவலஸம்போதநமாய் முடிந்திருக்கிறது. ‖எ‖

உருவாகிய- சிலவதாரங்களான, உரு- அவதாரம், ஸ்வாதந்த்ரீகிய விளைபுமொருவதாரமென்று தோற்றுநிற்கிறவையானவென்றபடி. ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம்- ஷட்ஸமயங்கட்கெல்லாம், பாஹ்யமான ஸாங்க்யவைசேஷிக பாசுபத ஷட்ஸமயங்களெல்லாவற்றிற்குமென்றபடி. அவன்- அந்த ஸர்வேச்வரன், பொருவாகின்றான்- தடையாகின்றான், அவைபற்றில் நாள்புகாதபடி உபஸம்ஹரித்து

மூ— பொருவாகின்றானவனெல்லாப்பொருட்கு* மருவாகியவாதியைத்தேவர்கட்கெல்லாம்* கருவாகிய
கண்ணனைக்கண்டுகொண்டேனே* ॥௮॥
கண்டுகொண்டென்கண்ணிணையாரக்களித்துப்* பண்டைவினையாயினபற்றோடறுத்துத்* தொண்டர்க்
கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொன்னேன்* அண்டத்தமரர்பெருமானடியேனே* ॥௯॥
அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யும்* நெடியானைநிறைபுகழஞ்சிறைப்புள்ளின்* கொடியானைக்

ஆ— யெனக்குக காட்டியருளினவனை நான்காணவும்பெற்றேனென்கிறார். ॥௮॥
(கண்டுகொண்டு) இப்படிகண்ணாரக்கண்டுகொண்டு அவனை யேத்தவும்பெற்றேனென்கிறார். ॥௯॥
(அடியானிவன்) பெரியதிருவடிதன் திருவடிகளில்செய்யும் வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையும் என்னையிட்டு நிர்வஹி

இ— ஸவிசேஷமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றேனென்கிறாரென்று ஸம்க்ஷேபித்தே, அந்த
ரங்கஸாதநமே ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய்த் தோற்றுகையாலே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றதாக வருளிச்
செய்கிறாரென்றுகருத்து. ॥௮॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

பாட்டுக்கு த்ருதீயவாக்யத்திலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியிதாழிபால்) இதுவே ஸங்கதியுமாயிற்று. ॥௯॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

நிறைபுகழிதாழிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிதாழிபால்) வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையுமென்றது- ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையெல்லாமென்றபடி. உபஸம்ஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டிதாழிபால்) அதில் நிர்வஹித்தகமாகவென்றது- குன்றுமலிதாழிக்குத் தாத்பர்யம். கைங்

ய—னென்றபடி. எல்லாப்பொருட்கும்- ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், அருவாகிய- ஸூக்ஷ்மமான, அந்தராத்மாவானவனென்றபடி. ஆதியை- ஜகத்காரணபூதனை, தேவர்கட்கெல்லாம்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கெல்லாம், கருவாகிய- காரணபூதனை, கரு- காரணம், கண்ணனை- ஆச்ரிதர்க்குத் தன்னைக்காட்டுகைக்காக ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூபமவதரித்தவனை, கண்டுகொண்டேனே- காணப்பெற்றேனே. ॥௮॥

என்கண்ணிணை- காணக்கருதுமென்கண்ணென்றுசொல்லப்பட்ட வென்னுடைய நேத்ரயுகளமும், இணை- யுகளம், ஆர- த்ருப்தமாம்படியாக, கண்டுகொண்டு- ஸர்வேச்வரனைக்காணப்பெற்று, ந்யாயவிஸ்தரத்திலருளிச்செய்தபடியே பரமஜப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரத்தாலே கண்களாலே காணக்குறையில்லை, உண்ணிற்சொன்னபடியே ஜ்ஞாநவைசத்யகநித்ரூபம் மிங்கு விவக்ஷிதமென்னவுமாம். களித்து- ஆநந்தித்து, பண்டை- அநாதிகாலீநங்களான, வினையாயின- கர்மங்களாயிருக்கிறவைகளெல்லாவற்றையும், வாஸநாருசிகளோடேகூட, பற்றோடு- வாஸநையோடேகூட, அறுத்து- போக்கி, அண்டத்து- ப்ரஹ்மாண்டத்தில், அமரர்- தேவர்களுக்கு, பெருமான்- ஸ்வாமியானவனுக்கு, தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மீச்வரனாயிருக்கிறவனுக்கென்றபடி. அடியேன்- தாஸனானநான், அந்தஸர்வேச்வரனாலே விசேஷவிஷயீக்ருதனான நானென்றபடி. தொண்டர்க்கு- ஸமஸ்தசேஷபூதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, தொண்டர்- பக்தர், அமுதுண்ண- அம்ருதம்போஜிக்கலாம்படியான, நிரதிசயபோக்யமாய் அநுபவிக்கலாம்படியாக வென்றபடி. சொல்மாலைகள்- ஸூக்திமாலைகளை, சொன்னேன்- சொல்லப்பெற்றேன், என்னளவேயன்றிக்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு முபகாரகனாகப் பெற்றேனென்றபடி. நானும் போகங்களைபுஜித்து என்வரிகமும்ஜீவித்து பேயாக்களுக்கும் விருந்திட வல்லனானேனென்னுமாப்போலே எம்பெருமானைக்கண்டு நானும் க்ருதார்த்தனாய் என்னுடையகண்களும் த்ருப்தங்களாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் போகங்களுண்டாம்படி திவ்யஸூக்திகளைச் சொல்லப்பெற்றேனென்கிறார். இது ஸர்வேச்வரன் தம்மைக்கடாக்ஷித் தருளினபடிகளைக்கொண்டாடுகிறபடி. ॥௯॥

நிறைபுகழ- நிறைந்த புகழையுடையவனை, புகழ- கீர்த்தி, அபரிச்சிந்நகீர்த்தியையுடைய ஸௌசீல்யாதி குணவத்தையை யுடையவனைவென்றபடி. அஞ்சிறை- அழகிய சிறகையுடையவனை, சிறை- பக்ஷம், ஸுபர்ணனென்றபடி. புள்ளின்- பக்ஷியினுடைய, ஸ்ரீபெரியதிருவடியினுடைய வென்றபடி. அவனுக்கு வாஹநமான வென்கை. கொடியானை- த்வஜத்தையுடையவனை- அவனை விஷயீகரித்தாப்போலே என்னையும்

மூ— குன்றமொருலகமளந்த* அடியானையடைந்தடியேனுய்ந்தவாறே* ॥ய॥

ஆறமதயானையடர்த்தவன்றன்னை* சேறார்வயற்றென்குருகூர்ச்சடகோபன்* நூறேசொன்னவோராயிர
த்துளிப்பத்தும்* வேறேகூறுவவானவர்தம்மின்னுயிர்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— தாஸ்யமாகச் செய்வித்துக்கொண்டருளினான், ஒருவனை யாஶ்ரயித்து நானுய்ந்தபடியேயென்கிறார் ।ய।

(ஆறமதயானை) ப்ரதிகூலநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே யென்னுடைய துர்வேத்தையெல்லாம் போக்கி
யருளினவனைச் சொன்னவிப்பத்தும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கேறுமவனைக் கருமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— பொறாமைப்ரஸங்கமென்றியே யென்றபடி. பெரியதிருவடியை விஷயீகரித்தருளினாப்போலே
யென்னையும் ஸர்வவிஷயஸௌலப்யமாக விஷயீகரித்தருளினானென்கிறாரென்று வ்யாக்யாநம் இத்
தாழ்ந்தபாட்டில ஆஸ்ரிதஸௌலப்யம்பண்ணப்பெற்றேனென்றவ ரிப்பாட்டிலே அவ்வளவன்றிக்கே ஸர்வவி
ஷயஸௌலப்யமாக ஸ்வீகரிக்கப்பட்டேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸம்கதிஸூசிதமென, தாத்பர்ய
வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனையித்யாதிபால) ।ய।

✳ நிகமனம் ✳

ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலவதாதியால்) ॥கக॥

ஸ— விஷயீகரித்தானென்கைக்காக த்ருஷ்டாந்தாபிப்ராயக மிவ்விஶேஷணம். அடியானிவனென்று- நம
க்கு தாஸபூதனிவனென்று, எனக்கு- க்ருதக்ருத்யனான வெனக்கு, ஆரருள் செய்யும்- பரிபூர்ண
க்ருபையைப் பண்ணுமவனான, ஸர்வவிஷயஸௌலப்யமான விஷயீகாரத்தைப் பண்ணுமவனான
வென்றபடி. உபஸம்ஹாரத்திலிப்படி யருளிச்செய்கையாலே ஸம்பந்தஸ்த்ரேஷ்டக மித்திருவாய்மொ
ழிக்கு ப்ரதிபாத்யதாநமென்றுமாயமருளிச்செய்தருளுவர். நெடியானை- பெரியவனான, இதுசெய்தது
பொராதென்று பின்னையும் உத்தரோத்தரம் க்ருபைசெய்தருளும்படி த்ருப்தனான வென்றபடி. குன்ற
மல்- குறையாமல், ஒருப்ரதேஶமும் குறையாமலென்றபடி. உலகமளந்த- லோகங்களையளந்தகளான, அடி
யானை- திருவடிகளையுடையவனான ஸ்வாமியை, என்னை விஷயீகரித்தருளுமிடத்தில் ஸர்வலோகப்ரஸங்க
மேதமாஸ்ரித ஸர்வஜனங்களுக்கும் த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலே ஸாமான்யமாக ஸ்பர்ஶம் கொடுத்தருளினாப்போ
லே ப்ரஸங்கமேதமாஸ்ரிதநிரபேக்ஷமாகவே விஷயீகரித்தருளினானென்றிங்கே யபிப்ரேதம். அடைந்து-
ஆஶ்ரயித்து, அடியேன்- நிரவதிகதாஸனான நான், உய்ந்தவாறே- உஜ்ஜீவித்த ப்ரகாரமென்னவாஶ்சர்யம்,
ஆறு- ப்ரகாரம், ஏகார மாஶ்சர்யத்யோதகம். ।கய॥

ஆறமத- ஆறுதஶத்தை யுடைத்தான, ஒருக்காலும் மட்டுப்படாத மதத்தையுடைத்தான வென்றபடி.
யானை- கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அடர்த்தவன் தன்னை- முறித்தவனை, தன்னை யென்று
ஸ்வார்த்தகம், உக்திஶக்திவிஶேஷ꞉. சேறார்- நித்யஜலஸம்ருத்தியாலே க்ஷேத்ரங்களுக்கு பூர்ணங்
களான, வயல்- கழனிகளையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையு
டையவரான ஆழ்வார், நூறேசொன்ன- நூறுநூறாகவே யருளிச்செய்ததான, காரணம் நூற்றாயிக
ஸங்க்யாஸ்வபாவம். ஒன்று நூறும் ஒன்றெண்பதுமென்னும்போலே சொல்லாதே எல்லாப்பத்துக்க
ளும் நூறு நூறாகவே யருளிச்செய்ததான வென்றபடி. ராமாயண ஸாரஸ்வதாதிகளில காண்டவைஷம்யம்
போலே யபிப்ராக்களிதாக நூறு நூறாக விருக்கிறவென்று கருத்து. ஓராயிரத்துள்- அத்விதீயமான ஸ
ஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்தப் பத்துப்பாட்டும், வானவர்தம்- நித்யஸூரிகளுடைய, தம் என்று ஸ்வா
ர்த்தகம். இன்னுயிர்க்கு- போக்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு, ஏறே- ப்ரதானனானவனைத்தானே, ஏறு-
ப்ராதான்யமாயிங்கு ப்ரதானவாசகம். ஸூரிகளின் ஸர்வாஶ்ரயனான . பரவாஸுதேவனைத்தானே, காரணத்தா
லே தத்விஷய ஜ்ஞாநப்ரதானைகோத்தைப்பன் றென்றபடி. தரும்- ப்ரகாஶித்தருளும், இத்தை யப்யஸித்
தவர்களுக்கிதிஶேஷ꞉. ॥கக॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்ய நாவஶிஷ்டமேதவீரஸ்ரீமத்வரவரமுநிராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம꞉. ✳

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ திவோவநிஷத்தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(மையார் கருங்கண்ணி.)

ஸ்ரீ வத்ஸவக்ஷா ஸ்வஜநவஶ்ய ... வத்வாஞ்சிதார்ணவ ...

... ஸ்ரீ ... ஸாரதா ஸர்வ ... ஶ்ரீநிவாஸ ... ।

... ஸ்வஜநவஶ்யா ...

... ॥ கஎ௦ ॥

(ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா) கமலமலர்மேற் செய்யாள் திருமார்பினிற்சேர் திருமாலே- பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வஜநவஶ்ய) கண்ணே யுன்னை... நண்ணுதொழியேன்- ... மாறுபோலே ஸ்ரீஜநருக்கு ...னாகையாலும், (...) மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தாய்- ... பசிக் கோபத்தாலே ... மலையையெடுத்துப் ... பிடையரையும் ரக்ஷிக்கையாலும், (...) வானவர் தானவர்க்கென்று மறிவரிய- தேவதைகளுக்கு ...ர்களுக்குமென்று மொக்க வறிய வரியனாயிருக்கையாலும், (...) அரியாயவம்மானே யித்யாதி- ...யாலையாலும், (...) தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா- அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தலைவனாயிருக்கையாலும், (...) உள்ளுமென்னுள்ளத் தகம்பாலகந்தானமர்ந்தே யிடங்கொண்ட- ஸ்ரீஜநருடைய ஹ்ருதயத்திலே வஸிக்கையாலும், (ஸ்வஜநவஶ்யதயா) கண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே- அவர்களுக்கு வஶ்யனாகையாலும், (...) கண்டுகொண்டு இத்யாதி- அடியானிவனித்யாதி- அதினுமவர்களிடம் ...லே யவர்களவெக்ஷித்தபடியே க்ருபைபண்ணி க்ருதார்த்தராக்க வல்லனாகையாலும், எம்பெருமான் உடையனாயாலும், லோகமெல்லா முடைமையாகையாலும் இத்தை ...த்தாலே ரக்ஷித்தருளுகிறானென்று 'மையார் கருங்கண்ணி' யிலே மாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ கஎ௦ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி

ஆ— (இன்னுயிர்ச்சேவலும்) இப்படியெம்பெருமானைப் ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே திருவுள்ளத்தாலே விஶதமாக அநுஸந்தித்து பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அது கைவாராமையாலே எம்பெருமானோடு கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியைப்போலே பரவஶராய், அவளுடைய பாசுரத்தாலே தம்முடைய ...த்தைப்பேசுகிறார். இப்பிராட்டி தான் எம்பெருமானைப் பிரிந்திருக்கிறஸமயத்திலே சிலகுயில்களுடைய கூக்

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸந்நாஹராயிருக்கிறவாழ்வார் இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியினுடைய பேச்சுக்களைப் பேசுகை ப்ரஸக்தமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே யத்யந்தவிஶதமாக அநுஸந்தித்தவாறே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே மமவைக்ஷ பிறந்ததென்று கருத்து. இப்பிராட்டி தான் ஸ்வஸந்நிதிகளான கோகிலஶாரிகாதிகளைக் குறித்து 'என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு மித்தனை வேண்டுமோ' 'என்னுயிரவன் கையதே' இத்யாதியாலே- என்னுயிரைவாங்கி யவனுக்குக்கொடுக்கைக்கு முங்களுக்கித்தனை யத்நம் வேணுமோவென்னும், என்னுயிரவன்கையி லகப்பட்டதானபின்பு நீங்களொதுக்கு யத்நம்பண்ணுகிறிகோளென்னும், இப்படிகளிலே சில ஸம்ஸாவிதாஸக்களைப்பேசுகை ப்ரஸக்தமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டிதானித்யாதியால்) இங்கு குயில்களைச்சொன்னது அன்றில் புத

மூ— இன்னுயிர்ச்சேவலுநீருங்கூவிக்கொண்டிங்கெத்தனை *யென்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின்குயிற்பேடைகாள்*

ஆ— குரலைக்கேட்டுத்தனியேசிந்திக்கிறாள். எம்பெருமான் 'என்னைமுடிக்கவேண்டும்' என்றுசொலி முடிக்குமிடத்தில் ஸவிஶ்லேஷத்தாலல்லது முடிக்கவொண்ணாமையாலே விஶ்லேஷந்தான் ஸம்ஶ்லேஷத்தை யொழியக் கூடாமையாலே விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்துப் பின்னை விஶ்லேஷிப்பதுஞ்செய்து 'இந்தவிஶ்லேஷத்தாலும் முடியாதொழியிலோ' வென்னுமஶங்கையாலே 'உபஶ்லேஷத்திலுங்கொடிதான வென்குணங்களை யவளுடையஸந்நிதியிலேசொல்லி 'யவளைமுடியுங்கோள்' என்றுசொலி யிக்குயில்களைப் போரவிட்டானென்று தன்னிலேவிஷித்து இக்குயில்களைநோக்கி அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூவி என்னைநோவுசெய்யாதே

இ— ஸாங்கதிகளுக்கு ஸூசகமம். இப்படியாயிருக்க கொகிலங்கநிர்பந்தத்தைக் கண்டருளவேண சொன்னது முதற்பாட்டின் கவதாரிகையுமிதிலே கடுநிர்ணயமேலிக்கைக்காக. இப்படி யிவ்வாக்யமும் முதற்பாட்டு உபதூத்துக்கன்றிக்கே யித்திருவாய்மொழிக்கு மவதாரிகையென்னுமிடம் தனியேவிஷிக்கிறுளென்றிங்கே ஸங்க்ரஹம்பண்ணினதாலே தோற்றுகிறது. விஷிக்கிறவாகாரமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால) ஒண்ணாமையாலேயென்கிறத்துக்கபிப்ராயம் விஶ்லேஷத்தையுண்டாகக்கோலியென் றபூர்ஹரிப்பது. ஸம்ஶ்லேஷத்தை யபூர்ஹரித்து ஒண்ணாமையாலேயும் கூடாமையாலேயும் விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்துஎன்று யோஜிப்பது. ஶங்கையாலேயென்கிறதற்குப் போரவிட்டானெனகிறதனோடே யன்வயம். போரவிட்டானென்றது- வரவிட்டானென்றபடி. விரஹார்த்தையான பிராட்டி தன்னுடைமையாலே பாதகங்களான பதார்த்தங்களைக்கண்டாகிலும் போதுபோக்கவேணுமென்று தன்னுத்யானத்திலேயெழுந்தருள; அங்குள்ள கொகிலஸாரஸாதிபதார்த்தங்களெல்லா மிவளுககாஶ்வாஸஹேதுவன்றிக்கே தங்களுடைய உபாலம்ப ஸஜிதவெஷ்டிதாதிஉபவேந வுத்தீபகங்களாகையாலே ஸந்தாபஹேதுக்களாகையாலே மிகவும் ஸந்தப்தையாய் அத்தாலேயறிவுகலங்கி இந்தகொகிலாதிகள் நம்மைநலிகைக்கு அவற்றுடுநமக்கொரு பகையில்லாமையா லிதுக்குமூலமேதென்று விஷித்து ஸர்வஶக்தனானவனிப்போது நம்மைஸம்ஹரிக்கக்கோலி யிவற்றை வரவிட்டானாகவேணுமென் றிப்படி யநுபாவமாக ஶங்கித்துச்சொல்லுகிறாளாகையாலே யிது ஸங்கதமென்றதாயிற்று. இத்தால் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணப்பெறாதே மிகவுமவஸந்நரானவாழ்வார் பாதகபதார்த்தநாஸாயநத்தாலே ஹ்ருதயத்தைபநுபாவமாககித் தரிக்கவேணுமென்றவற்றை யநுஸந்திக்கப்புக, அவையுமெல்லாம் 'ஜ்யோதீம்ஷி விஷ்ணு' ரித்யாதிவத்யையாலும் தத்பதவாச்யஶ்ருத்யாதிகளாலு மவனுக்கு ஸ்ராகங்களாய்க்கொண்டு பின்னையும் வ்யஸநத்தைவிளைக்க வவற்றாலேதாம் நலிவுபடுகிறபடியை யிவவநுபவத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருதது. என்றாணங்களையித்யாதியாலே ஸகுணஸ்ரீஉபஸ்தானவாக்யமென்கிற ஸங்கதிஸ்தானமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யார்த்தமென்றுஸமுதிதமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு

கூவிக்கொண்டுநோவமிழற்றேன்மி னென்றநுபந்தத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையித்யாதியால்) 'அருமாயன்பேரன்றிப்பேசகிலள்' என்கிற தவன்வாஸனையாலே கொகிலங்கள்கூவுகிறதெல்லா மவன்திருநாமங்களையே கூவுகிறதாகத்தோற்றுகிற திவளுக்கென்றுகருத்து. இங்கெத்தனையென்கிற

ய— குயில்பேடைகாள்- கொகிலஸ்த்ரீகாள், பேடை- ஸ்த்ரீவாசி, ஸ்த்ரீகளாவனைக்கு ஸஜாதீயரான நீங்கள் ஸம்ஶ்லேஷ விஸஜாதீயனானவனைப்போலே வர்த்திக்கலாகாதோவென்றுகருதது. இன்னுயிர்- ப்ரியதமப்ராணங்களான, இன்- போக்யமும், பஹிஶ்சரப்ராணங்கள்போலே யுங்களுக்குப் ப்ரியதமங்களுமாய் ஸஹசரர்களுமாயென்றபடி. விஶ்லேஷித்துப்போய் வாதமமர்காகின்ற சேவலையோலன்றிக்கே பஹிஶ்சரப்ராணங்கள்போலே கண்வட்டத்திலேநின்று போக்யமாய் பாரகமுமான சேவலுமுண்டாயிருப்பதேயென்றுகருத்து. சேவலும்- ஸஹசாரிகளும், நீரும்- சேவல்களுக்கு பஹிஶ்சரப்ராணங்களான நீங்களும், கூவிக்கொண்டு- அழைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லி யழைக்கின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்குமிழற்றேன்மின் என்கிறத்தோடேயந்வயம். என்னுயிர்- பண்டே விரஹத்தைப்பொறாவென்னுடையப்ராணனன்று, நோவ- வ்யதிதமாம்படியாக, மிழற்றேன்மின்- ப்ராணபஹரகங்கீ

மூ— ளென்னுயிர்க்கண்ணபிரானைநீர்வரக்கூவுகிலீர்* ரென்னுயிர்க்கூவிக்கொடுப்பார்க்குமித்தனைவேண்டுமோ॥
இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோவன்றிற்பேடைகாள்* ளெத்தனைநீருநுஞ்சேவலுங்கரைந்தேங்குதிர்*

ஆ—கொள்ளுங்கோள் இங்கத்தனைக்கு விஷயமுண்டோவென்ன? இக்குயில்கள் உன்னை நோவுசெய்கைக்காகவோ அவனைநாங்கள்கூவுகிறது என்ன? அன்றுகில அவனை வரக்கூவுகிறீகளோ என்னைமுடிக்கவிறே கூவுகிறது என்னை முடிக்கும்போதித்தனை பாரிப்புவேணுமோவென்கிறாள். ॥க॥

(இத்தனை) அன்றிறபேடைகாள்? நீருநுஞ்சேவலுங் கரைந்தேங்குதிர், என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு

இ— தறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இகத்தனைக்கித்யாதியால்) தன்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகிறனவென்றுதானெண்ணி கோகிலங்களைக்குறித்து நீர்வரக்கூவுகிலீரென்கை ப்ரஸக்தப்ரதிஷேதமன்றேவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றுகிலித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை முடிக்கும்போதித்யாதியால்) ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

இப்படி குயிலுமிவளுமாய்க்கூடி நீங்கள்கூவாதேயென்பது அவைபின்னையு முயரக்கூவுவதாய் வ்யாபாரிக்கச்செய்தே நடுவேஅன்றிலானது செவிவழியே நெருப்பையுருக்கிவார்த்தாப்போலே யுகிக்கப் புரிந்துபார்த்து 'குயில்களமையாதோ நீங்களும்வேணுமோ' என்றுஅவற்றைநோக்கி சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. அவனுக்கு கிங்கராகளாகவும் தனக்கு வைரிகளாகவுந் தான்நினைத்திருக்கிற வன்றில்களோடே வித்தகனித்யாதியாலே வயன்பக்கல குற்றம்சொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றேவென்னவவதரிப்பிக்கிறார்

ஈ— த்தைப் பண்ணுதிருங்கோள், மிழற்றுகை- ப்ரணயத்தாலே அவ்யக்தமதுராக்ஷரமாக வார்த்தைசொல்லுகை, ஸ்வயம்வருகிறதென்றால் அந்த்வ்யாபாரத்தைத் தவிரவேண்டாவோவென்றுகருத்து. இங்கெத்தனை- இங்கே எவ்வளவுவிஷயமிருக்கிறது, காமாக்நிக்கு த்ருணமாகவும்போலேயன்றோ நானுங்களுக்கென்றபடி. வார்த்தைகரைச்சொல்லுமாப்போலே சொலலுகிறதென்னென்றவை ஸங்கீத்தனமாகவெண்ணி உத்தரஞ்சொல்லுகிறாள்மேல. என்னுயிர்- எனக்குப்ப்ராணனை, எனக்கு தாரகனானவென்றபடி. தாரகமானது வஸ்துதோறும் வ்யவஸ்திதமாயிறேயிருப்பது ஜலசரங்களுக்கு ஜலம், சேதநர்களுக்கன்னம், தேவர்களுக்கம்ருதம், இவளுக்குக்க்ருஷ்ணன் 'எல்லாங்கண்ணன்' இறே! கண்ணபிரானை- க்ருஷ்ணனுக்கு உபகாரகனை. க்ருஷ்ணனவதரித்துப் பெண்களுக்குத்தன்னை ஸ்வத்வமாக்கின மஹோபகாரகனையென்றபடி. நீர்- பெண்பிறந்தார்க்குப் விபவிஸ்லேஷத்திலுண்டாம் தசைகளையறியும் நீங்கள், வரக்கூவுகிலீர்- வருப்படி அழைக்கிறிகோளில்லை, அவனையழைக்க அபிப்ராயமுண்டாயிருந்ததாகில் அவன்கண்முன்னேபோயிறே கூவவேண்டுவது, அங்ஙனன்றிக்கே என்கண்முன்னேநின்று கூவுகையாலே நீங்களென்னைமுடிக்கைக்காகவே கூவுகிறிகோளென்றுகருத்து. என்னுயிர்- முன்பே விரஹாநலதக்தமான வென்னுடையப்ராணனை, கூவி- அழைத்து, அவஹரித்தென்றபடி. கொடுப்பார்க்கும்- அவன்கையிலே கொடுக்கப்பார்க்குமவர்களுக்கும், ஸர்வப்ரயத்நஸாத்யமான அபேக்ஷிதஸித்திக்குக் காரணம். இத்தனைவேண்டுமோ- இத்தனைப்ரயத்நங்களவேணுமோ, நீங்கள் மிதுநங்களாய்வந்துநிற்கையு மவன்திருநாமங்களைக்கூவுகையும் ப்ரணயகலஹத்தைப் பண்ணுகையுமாகிற இவையெல்லாம்வேணுமோ, உங்களுடையஸந்நிதியமையாதோவென்றபடி. ॥க॥

அன்றில பேடைகாள்- ஸாரஸபக்ஷிகாள், நீங்கள் ஸாரஸஜாதீயராயிருக்க கோகிலஜாதீயங்களிற்காட்டிலுங்களுக்கு வாசிகண்டிலோம் என்னை நலிகைக்கு, அவையிரண்டோடு மொத்திராநின்றிகோளென்று கருத்து. நாங்களென்னசெய்தோமென்ன் சொல்லுகிறாள. நீரும்- நாயகஸ்வபாவத்தையறிந்து ஸம்ஸ்லேஷம் கொடுக்கிற நீங்களும், நும் சேவலும்- உங்களுடைய பாவத்தையறிந்து ஸம்ஸ்லேஷம் தருகிற உங்களுடைய ஸம்ஸ்லேஷவஸ்திகளும், எத்தனை- மிகவும், கரைந்து- பரஸ்பரவிஸ்லேஷபயாநுஸாரலே த்வனிகளாய், ஏங்குதிர்- ஏங்காநிற்கிறிகோள், ஸமுத்ஸவம் பண்ணுகின்றிகோளென்றபடி. விரஹத்தையான் வெனக்

மூ—வித்தகன்கோவிந்தன்மெய்யனல்லனொருவர்க்கு* மத்தனையாமினியென்னுயிரவன்கையதே* ।உ॥
அவன்கையதேயெனதாருயிரன்றிற்பெடைகாள்* ளவஞ்சொலகிளிகாள்குடைந்தாடுதிர்புடைசூழவே* தவஞ்
செய்தில்லாவினைபாட்டியேனுயிரிங்குண்டோ*

ஆ—இத்தனை வேண்டுவதில்லையென்று சொல்ல, அவையும் உன்னோடுள்ள கலவியே யாரகமாயிருக்கிறவனொரு ஆணமுன்னைப் பிரிபுமளவில்லவனை யிங்ஙனே கொடுமைசொல்லவேணுமோ தானேவருகிறானிறே யென்ன, அவனங்ஙனே ப்ரணயஸஹவனைப்போலே யிருக்குமத்தனைகாண், அவனொருவர்க்கும் மெய்யாகவெஹ்லவல்லன் ஆனபின்பு அவன்வருகையென்றொரு பொருளுண்டோ, ஆனபின்பு யென்னுயிரானது முடிந்ததிறே யென்கிறாள். ॥உ॥

(அவன்கையதே) எம்பெருமானோடுகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஸாஹ்ருதமெயான வென்னுயிர் நம்மேங்கு

இ— (அவையுமித்யாதியால) அவையிப்படி தடஸ்தமாகச்சொல்லுகிறனவாக ஸங்கித்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. வித்தகன் கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனங்ஙனேயித்யாதியால) மெய்யனல்லனொருவர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனொருவர்க்குமித்யாதியால்) இதுக்கு ஸமிதாஸமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

தவஞ்செய்தில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானோடித்யாதியால்) இங்கு

ஸ—இவையெல்லாம் தத்நாராவலக்ஷணங்களன்றோவென்று கருத்து. இத்தனை வேண்டுவதன்று- என் ப்ராணனை யபஹரித்து அவனுக்குக் கொடுக்கைக்கு இத்தனை யாரோபஹாட வ்யாபாரங்க ளபேக்ஷிதங்களன்று, நீங்களிது செய்யத்தொழியவேணுமென்று உபாலம்பமாக பாவிக்கிறபடி. அந்தோ- அய்யோ! தானிப்படி யாவித்துக்கொண்டு நிற்கச்செய்தேயும் த்வரிக்கத்துடங்கினவாறே ஸரணமென்ற வாயை யம்புகளாலே நிறைப்பாரைப்போலே நீங்களித்தனை க்ரூரகர்மாக்களாகவேணுமோ என்னு கருத்தாலே அய்யோவென்று சொல்லுகிறாள். ஸவிகஜீவிதனானவன் ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷித்தவாறே அவனை எங்களைக்கொண்டுன்னை நலிகிறானாகச்சொல்லுகை யுசிதமோவென்ன சொல்லுகிறாள். வித்தகன்- விஸ்மயநீயனானை, ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனைப் போலேயிருந்து துர்லபனாகத்தக்க வாஸ்யப்ரயுக்தனானவென்றபடி. பிறர்களுக்கறிய வித்தகனாயிருந்தவனிப்போ தாஸ்ரிதர்க்கறிய வித்தகனானானென்றுகருத்து. கோவிந்தன்- மொக்சளைக்காத்துரக்ஷித்த க்ருஷ்ணனவன், இது உபாலம்பஸஹம், ரக்ஷகன்போலேயிருந்து பாயகனுமவனென்றபடி. ஒருவர்க்கும்- ஸநகாதிகளோடு ப்ராக்ருதிகளோடு வாசியற வொருஜநங்களுக்கும், மெய்யனல்லன்- ஸத்யவாதனலலன், ஸத்யமான ஸ்வபாவத்தை யுடையவனலலனென்றபடி. 'ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே' 'நத்ருஜேபம் வ்ரதம் மம' என்ற ராமாவதாரம்போலே நினைத்திராதேகொள்ளுங்கோளித்தை, பகலைபிரவாக்குவது க்ருஷ்ணாவதாரமெனேடனென்றுயாமெடுப்பதாகையிறே யிவ்வவதாரத்துக்கு க்ருத்யம், இனி- இப்படியிவன வஞ்சகனாயொழிந்தபின்பு, எனனுயிர்- ஸத்ருசக்ருபமையான வெனனுடையப்ராணனானது, அவன்கையதே- அவனுக்குக்கரஸ்தமாயே, ஆமத்தனையென்று மாறியகபிபபது, ஆப்விடுமததனை- அததனையென்றது உதாரவ்யவஹாரம், ப்ராணனுகந்து வொழிய வேறுகதியில்லையென்றபடி. ॥உ॥

அன்றில்பெடைகாள்- ஸாரஸஸ்த்ரீகாள், எனது- ஸ்வீயமான, ஆருயிர்- ஸமீசீனப்ராணனானது, என்னுடைய க்ருஷ்ணப்ராணனுமென்றபடி. அவன்கையதே- அவனுக்கு கரஸ்தமாயேயிருக்கிறது, ஏகாரம் ப்ரஸித்திரூபமெஸ்ரதகம். காதிநியென்று லவளுடைய ப்ராணன் காந்தனுடையகையிலேயிறே யிருப்பது. இவ்வஸ்துக்களுக்கு ப்ராக்ருதமன்றோவென்றபடி. தவம்- தபஸ்ஸை, செய்தில்லா- செய்ததில்லாதவளான, அவனோடு நிரந்தரஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணுகைக்கு ஸாதநம்பண்ணாதவளான வென்றபடி. வினையாட்டியேன்- ஸர்வபங்களையுடையவளான வென்னுடைய, உங்களாலேயிப்படி நலிவுபடும்படிக்கீடான உபேக்ஷணங்களையுடையவளான வென்னுடையவென்றபடி. உயிர்- ப்ராணனானது, நும்- உங்களுடைய, ஏங்குகூக்குரல்- ஏங்கானின்றுள்ளகூக்குரலே- கூக்குரல்- ஆஹ்வானங்களுக்கி, ப்ரணயவாரஸ்யத்தாலே ஸஹ்ருதயத்தாய் ஸநேஹ

மூ— வெவ்வுஞ்சொல்லி நிற்றும் நும்மெங்குக் கூக்குரல்கேட்டுமே* ॥௫॥
கூக்குரல்கேட்டு நங்கண்ணன் மாயன் வெளிப்படான்* மேற்கிளைக்கொள்ளேன்மின் நீருநுஞ்சேவலும்*

ஆ— கூக்குரல்கேட்டு மயங்கிக்கிடக்கச்செய்தே அதின்மேலே ஏதேனுஞ்சொல்லிக்கொண்டு என்குடைந்தாடுகிறீகோளென்னருகே நின்றென்கிறாள். ॥௫॥

(கூக்குரல்) கோழிகாள் நீரும்நுஞ்சேவலும் மேன்மேலுமவனை யென்செய்யக் கூவுகிறீகோளென்ன? நாங்களவனை வரக்கூவுகிறோம் என்று அவைசொல்ல, அவன்வருகைக்குக் கூவுகிறீகோளாகில் அவன்வாரா

இ— ண்டோவெவ்வுஞ் சொல்லிநிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மயங்கியித்யாதியால்) இத்தால் மிகவும் நோவுபட்டவென்னைப் பீடிபாதேகொள்ளுங்கோளென் றவ்வன்றில்களைமீளவும் யாசிக்கிறாளென்று ஸம்ப்ரதிஸந்தேயம். ஸ்ரீதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமித்யாதியால்) ॥௫॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

உங்களுடையகூக்குரல் எனக்கு வ்யஸநகரமாகநிற்கிறதென்கை ப்ரகரணத்துக்குச் சேர்மாயிருக்க வப்படிச்சொல்லாதே யித்தைக்கேட்டவன்வருகிறிலனென் றிப்படிச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன; இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (கோழிகாளித்யாதியால்) இத்தாலன்றிலோடு பேசாநிற்கச்செய்தே நடுவே குக்குடங்கள் கோலாஹலம்பண்ணினவாறே யவற்றைநோக்கி வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸம்ப்ரதிஸந்தேயம். மேன்மேலுமென்றது- உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. இதுக்கு கூவுகிறீகோளென்கிறத்தோடே அந்வயம். ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வருகைக்கித்யாதியால்)

ஈ— ந்யாஸநாஸ்தமான கண்டஸ்திதியையென்றபடி. கேட்டும்- ஆகர்ணநம்பண்ணியும், அவிஸ்ரம்பமாந பரமமூர்த்தியினுடைய வசநாஸ்வாத ஸதஸ்ஸேதகம். இங்குண்டோ- என்பக்கலிருக்குமோ, அஸ்ஸமாய்விட்டதன்றேயென்றபடி. எவஞ்சொல்லி- எத்தைச்சொல்லி, நிற்றும்- நிற்போம், எந்தவலம்பநத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு தரிக்கப்புகுகிறோமென்றபடி. வாக்யார்த்தத்தாலே சொல்லுகைக்குமொரு அவலம்பநமில்லையென்றுகருத்து. நீர்- நீங்கள், வெவ்வுஞ்சொல்லி- ஏதேனுமொரு ப்ரணயஸ்ரவொக்திகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, குடைந்து- ஆஸக்த்யதிசயத்தாலே ப்ராஸாதம் ஸரீரத்துக்குள்ளே ப்ரவேசிப்பாரைப்போலே ஸகலாத்யவயவங்களை ஸகலாத்யாவயவங்களுக்குள்ளே நுழைத்துக்கொண்டு ஸம்ஸ்லேஷத்தைப்பண்ணியென்றபடி. புடைசூழவே- பரிஸரமெல்லாம் வ்யாப்தமாம்படியாகவே, புடை- பரிஸரம், என்னுடைய பரிஸரத்தைச் சுற்றிலுமென்றபடி. ஆடுதிர்- ஸஞ்சரியாநின்றீகோள், உங்களுடைய ப்ரணயகலஹதாதிதாத்தத்திலே நான் விஷயப்ரத்யேனையாயிருக்க; அதின்மேலேயித்தனைஸம்ப்ரமாதவெஷ்டிதங்களையுமென்கண்ணெதிரே செய்யவேணுமோ, நீரெதிரானவென்பக்கல் தயைபண்ணி யித்தைத்தவிரலாகாதோவென்றுகருத்து. ॥௫॥

கோழிகாள்- மயில்காள், கோழியென்று மயிலுக்குப்பேர். ஸம்போதநமீகாளென்றபடி. இவையெல்லாம் ஸ்த்ரீவசநங்களாயிறே ஸம்போதித்தது. இப்பாட்டிலேயும் மேல் நீரும்நும்சேவலும் என்று நிர்த்தேசித்ததிறே. கூக்குரல் கேட்டு- கூவுகிற த்வநியைக்கேட்டு, இதுக்கு வெளிப்படானென்கிறதோடே அந்வயம். மாயன்- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனை, ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸமயத்தில் மெய்போலேயிருக்கவல்ல வாஸ்சர்யசேஷ்டிதனையென்றபடி. நங்கண்ணன்- ப்ரவிஸ்தனான க்ருஷ்ணன், நம்மென்று ப்ரவிஷ்டி. வடபத்ரப்ரவிஷ்டிபோலே ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸாமாந்யமென்று ப்ரவிஷ்டியையுடையவனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. வெளிப்படான்- ஆவிர்ப்பவியான், 'தாஸா' மாவிராபூத்' என்று ப்ரகாஸித்தாப்போலே ப்ரகாஸியா நிற்கிறானில்லை யென்றபடி. இத்தால் கோபிகளுக்குப்போலே யெனக்கு ஸமீபஸ்தனாய்க்கொண்டு திரோஹிதனாயிருக்கிறானென்று ஸம்ப்ரதிஸந்தேயம். நீரும் நும்சேவலும்- நீங்களும்உங்களுடைய ப்ராணநாயகர்களும், மேல்கிளை- மேலானகிளையை, உச்ச்ரிதமான ஸ்திதியை யென்றபடி. கிளையென்று பக்ஷிஸமூஹத்துக்குப்பேர். ஆர்ந்தை கிளைக்கூடிற்றென்றக் கடவதிறே. கொள்ளேல்மின்- கொள்ளாதொழியுங்கோள், செய்யாதொழியுங்கோளென்றபடி. உன்ப்ராணனைபவஸநிக்கைக்கு வந்த நாங்கள் கூவாதிருப்போமோ வென்றவற்றுக்குக் கருத்தாகநினைத்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறாள்

மூ— கோழிகாள்* வாக்குமனமுங்கருமமுநமக்காங்கதே* யாக்கையுமாவியுமந்தரநின்றுழலுமே* ॥ ௪॥
அந்தரநின்றுழல்கின்றயானுடைப்பூவைகாள்* நுந்திறத்தேதுமிடையிலைகுழறேன்மினோ* இந்திரஞாலங்கள்

ஆ—தொழிகிறதென்? ஆதலால் அவன்வரக்கூவுகிறீரல்லீர் என்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகிறீர்தசனே, முன்னமேயென்னுடைய ஸகலகரணங்களும்முடிந்தன, இனியென்செய்ய வருந்துகிறிகோள் என்ன, கரணங்கள்முடிந்தனவாகில் உன்னுடையபேச்சு மிச்செவஷ்டிதங்களுங் கூடுகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில், முடியச்செய்தே யென்னுடையவாக்கையுமாவியும் நடுவேநின்று பழையவ்யஸநவாஸநையாலே யுழைக்கிறனவத்தனை யென்கிறாள். ॥௪॥

(அந்தரநின்று) உங்களுக்குநானென்னவநிஷ்டம்பண்ணினேன் நீங்கள்நடுவேநின்று அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லி என்னை வாயிபாதேகொள்ளுங்கோள் என்று பூவைகளைநோக்கிச்சொல்லி, பண்டிந்தயோகத்தைத் தனக்காக்கிக்கொள்ளுகைக்குச் சிலபொய்செய்தாப்போலே என்னோடேகலந்து பரிமாறுகிறுனைகத்தோற்

இ— பாட்டுக்குப் ப்ரஶ்நத்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயித்யாதியால்) ப்ரஶ்நதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) வருந்துகிறிகோளென்றது- ப்ரயாஸப்படுகிறிகோளென்றபடி. அவற்றினுடைய கூஜிததைத ப்ரதிஷேதிக்கைக்கு நாலாம்பாதத்தில் ஶரீரப்ராணாநுவ்ருத்திகயந உநவெக்ஷிதமாகையாலே யஸங்கதமன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (கரணங்கள்முடிந்தனவாகிலித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முடியச்செய்தேயித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அந்தரநின்றென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) மயில்களோடே வார்த்தைசொல்லாநிற்கச்செய்தே நடுவே தன்னுடையபூவைகள் தானப்யஸிப்பித்த வவன்திருநாமங்களைச் சொல்லத்துடங்கினவாறே நீங்களும்நலியவேணுமோ' என்று அவற்றைநோக்கி வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை, த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டித்யாதியால்) நமதிருமார்வனெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) நம்மாவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— வாக்கும்- வாகிந்த்ரியோபலக்ஷித ஸகலபாஹ்ய கரணங்களு மென்றபடி. மனமும்- அந்தக்கரணமும், கருமமும்- கர்மமும், க்ரியாஸாதநமான ஶரீரமுமென்றபடி. நமக்கு- விரஹாநுபவதஶைகளான நமக்கு, ஶூந்யஸ்வஹாவநம். ஆங்கதுவே- அங்கே சேர்ந்ததுவே, அவன் பக்கலிலே சேர்ந்துவிட்டதுவேயென்றபடி. ஆனாலுன்னுடைய விப்பேச்சும் வெஷ்டிதமுமெங்ஙனேயென்ன; சொலலுகிறாள். ஆக்கையுமாவியும்- ஶரீரமும் ப்ராணனும், ஶரீரோபலக்ஷித ஸகலகரணங்களு மென்றபடி. அந்தரம் நின்று- அந்தராளத்திலே நின்று, முடிந்துபோகாநிற்கச்செய்தே நடுவேசிலபோது நின்றென்றபடி. உழலும்- யாதனைப்படாநிற்கிறது. ॥௪॥

அந்தரம் நின்று- அந்தராளத்திலே நின்று, உங்களுக்கு நானொரு அநிஷ்டம்செய்யாதிருக்க நடுவே நிஷ்காரணமாக ப்ராதிகூல்யத்தில் ப்ரவர்த்தித்து என்றபடி. உழல்கின்ற- உழலாநிற்கிற, க்லேஶப்படாநிற்கிறவென்றபடி. இத்தனைக்கு ஐக்யமிங்கில்லாதிருக்கச்செய்தே வ்யர்த்தமே க்லேஶப்படாநிற்கிறவையான வென்கை. யானுடைப் பூவைகாள்- என்னுடைய ஶாரிகைகாள், பூவை- ஶாரிகை, வநஸ்தயா ஸகலஸாதாரணங்களான கொக்குநாரைகளைப் போலன்றிக்கே, எனக்கு ஸம்மாயிருக்கிற நீங்களுமென்னை நலியலாமோ, நானுங்களை யெனக்கென் றபிமாநிக்கை வ்யர்த்தமாயிற்றே. 'ஶத்ருஸ்வத்வபுத்ரோத்ராதா:' என்னதேயிங்கு ஸம்பவித்துவிட்டதோவென்று கருத்து. நுமதிறத்து- உங்கள் ஸம்பந்தத்தில், திறம்- ஸம்பந்தம் ஏதும்- ஸம்ஷித்தும், இடையில்லை- அவகாஶமில்லை, இடை- அவகாஶமாய் அந்தராளத்தைக் காட்டுகிறது. உங்கள் ஸம்பந்தவிஷயமாக வென்பக்கலிஷத்து மவகாஶமில்லையென்றபடி. நீங்கள் ஸம்பந்தஹீநர்க்காய்கொண்டித்தனை யத்நம்பண்ணுகைக்கிங்கு ஐக்யம்போராதென்கை. குழறேன்மினோ- குழறாதிருங்கோள், அவ்யக்தவர்ணமாக வவன் திருநாமங்களைச் சொல்லாதிருங்கோளென்றபடி. இந்திரஞாலங்கள்- ஐந்த்ரஜால

மூ— காட்டியிவ்வேழுலகுங்கொண்ட* நந்திருமார்வனம்மாவியுண்ண நன்கெண்ணினன் ॥ரு॥
நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தசிறுகிளிப்பைதலே* யின்குரனீமிழற்றேலென்னாருயிர்க்காகுத்த* னின்செய்யவா
யொக்கும்வாயன்கண்ணன்கைகாலின* னின்பசுஞ்சாமநிறத்தன்கூட்டுண்டுநீங்கினன்* ॥சு॥

ஆ—றும்படி சிலபொய்களைச்செய்தகன்றுபோனவிது என்னைமுடிக்கைக்கு நல்லவிரகுபார்த்தான், என்னவதா ரமே! என்று தன்னிலேநொந்துசொல்லுகிறாள். ॥ரு॥

(நன்கெண்ணி) அவன்பிரிந்தவிதெசையி லவன்திருநாமங்களையுஞ் சொல்லாமைக்கன்றோ வுன்னைநான்வ ளர்த்தது, ஆனபின்பு அவன்திருவடிவுபோலேயிருக்கு முன்வடிவைக்காட்டி அதின்மேலே யவன்திருநாம ங்களையுஞ் சொல்லி யென்னை 'நோவுசெய்யாதேகொள்ளாய்' யென்று தன் கிளிகளைக்குறித்துச் சொல்லு கிறாள். ॥சு॥

இ—(என்னைமுடிக்கைக்கித்யாதியால்) ॥ரு॥

✱ அரும்பாட்டு. ✱

நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பிரிந்தவித்யாதியால்) தி ருநாமங்களையுமென்கிறவிடத்தில் சுவிசேஷத்தால் கடோரவசனமும் பண்ணுகைக்கு நானுன்னைவளர்த்தி ருக்க, நீ யநவதாவசனங்களைப் பண்ணத்துடங்கினையென்றுகருத்து, ஸம்மதி: வசனவைபவம், இப் படிமேல்பாட்டுக்களிலுமுகிப்பது. நின்செய்யவித்யாதி நிறத்தனித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிவித்யாதியால்) இன்குரல் நீமிழற்றேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலே யித்யாதியால்) ॥சு॥

ஈ—ஜங்களை, இந்த்ரஜாலங்கள்போலே மெய்யென்று தோற்றும்படியாய் சுகிவிசித்ரமணீயங்களான மாணவி ந்ந வேஷதாதிகளை யென்றபடி. காட்டி- ப்ரஹ்மாவுக்குக்காட்டி, ஏழுலகும்- ஸப்தலோகங்களையும், கொண்ட- சுவஹரித்தவனான, நம்- நம்முடையவனான, நம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறப்போலே நம்மை வஞ்சித் தவனானவென்றபடி. திருமார்வன்- ஸ்ரீமான். நம்மாவி- நம்முடைய ப்ராணனை, உண்ண- நஶிக்கைக்கு, நன்கு- நல்லவுபாயத்தை, எண்ணினன்- நிஶ்சித்தான், நாமிவளை விஶ்லேஷிக்கை இவள் ப்ராணனை நஶி க்கைக்கு நல்லவுபாயமென்று நிஶ்சித்தானென்றபடி. ॥ரு॥

நன்கெண்ணி- நல்லதையெண்ணி, ஸம்ஶ்லேஷதசையில் தத்பரமாணவசித்ராதிகளையெல்லாம் சொல் லுகையும் விஶ்லேஷதசையி லவன்திருநாமத்தையும் சொல்லாதே யெனக்குத்துணையாயிருக்கையுமாகிற நன் மையை உத்தேஶித்தென்றபடி. நான்வளர்த்த- ஸகலஸௌந்தர்யானவள் பிள்ளையைத்தானேவளர்க்குமாப் போலே யாத்ரீஜனத்தாலன்றிக்கே நானேவளர்த்ததான, உத்க்ருஷ்டதசையிலும் ப்ரவர்த்திப்பாருண்டோவெ ன்றுகருத்து. சிறு- பால்யவயஸ்கமான, கிளிப்பைதலே- ஶுகஶாபமே, பைதல்- பாலகம், இங்குஶாபவ ரம், ஶாபமான ஶுகமேயென்றபடி. பைதல்கிளியேயென்று மாறியுமயிக்கவுமாம். பாலமானது முள்ளவ யஸ்ஸுக்குத்தக்க பக்ஷிவரிவாகமுமில்லையென்று கருத்து. நின்- உன்னுடைய, செய்யவாயொக்கும்- ஶோ ணவர்ணத்துக்கு ஸத்ருஶமாகாநிற்கிற, தத்ஸமாணரமணீயங்களானவென்றபடி. வாயன்கண்ணன்கைகாலி னன்- வதநநயநவாதிங்களையுடையவனான, வாயையுடையவன் வாயன், கண்ணையுடையவன் கண்ணன், கா லையுடையவன் காலினன், நின்- உன்னுடைய, பசுஞ்சாம- ஶ்யாமஶோபையான, பசுமை- ஸௌந்தர்யத்தை, இ ங்கு ஶ்யாமதையைக்காட்டுகிறது. நிறத்தன்- காந்தியுடையவனான, உன்னுடைய வதநகாயகாந்திகள் தத் யதிவ்யாவயவகாந்திஸாரங்களாய்க்கொண்டென்னை நலிகின்றன, ஒருடம்பிலே யெனக்கித்தனைஶத்ருக்க ளைத் தேடிவைக்கலாமோ வென்றுகருத்து. என்- எனக்கு, ஆருயிர்- ப்ராணப்ராணனான, ப்ராணனைப் போலே விஶ்லேஷத்தில் தரித்திருக்கவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனானவென்றபடி. 'தயரதற்குமகன்தன்னை யன்றிமற்றிலேன்தஞ்சமாக' வென்றிறே ஆழ்வாருடைய விஶ்வாஸம், காகுத்தன்- காகுத்ஸ்தன், கூட்டுண் டு- ஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுபவித்து, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தென்றபடி. நீங்கினான்- விஶ்லேஷித்துப்போனான், அந்தவிரஹதாவத்தாலே நான் க்ஷணமாத்ரஜீவிதேடாயிராநின்றேனென்றபடி. நீ- அவ்வாவத்துக்குத்துணையாக நான்வளர்த்திருந்த நீ, இன்குரல்- ஶ்ரோத்ரமானதுணைமிலை, இன்- ஶ்ரோத்ரம். மிழற்றேல்- மிழற்றேகொள்

மூ—கூட்டுண்டுநீங்கியகோலத்தாமரைக்கட்செவ்வாய்* வாட்டமிலென்கருமாணிக்கங்கண்ணன்மாயன்போற*
கோட்டியவில்லொடுமின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்* காட்டேன்மினும்முரு வென்னுயிர்க்கதுகாலனோ॥
உயிர்க்கதுகாலனென்றுமமையாளிரநதேறகுநீர்* குயிறபைதலகாள் கண்ணனுமமேகுழறிக்கொண்டீர்*

ஆ—(கூட்டுண்டு) என்னோடுகூட்டுண்டுநீங்கி அதினாலொருவாட்டமினறியே ஆஶ்சர்யமான வடிவையுடையவ னும் ஶாமளாதி திவ்யாவயவங்களையுடையனும் ஹாரகேயூராதி திவ்யபூஷணபூஷிதனுமாயிருநத கண்ண னைப்போலேயிருந்த 'கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்' இந்தவ்யஸநத்தின்மேலே காட்டே ன்மின் நும்முரு என்னுயிர்க்கதுகாலனென்கிறாள். ॥எ॥

(உயிர்க்கது) கண்ணனுடைய திருநாமங்களைசசொலலில் நான்முடிவன்; அவற்றைச்சொலலாதொழிய

✳ ஏழாமபாட்டு ✳

இ— உபமாநபூதமானமேகத்திற்கு 'கோட்டியவிலலொடுமின்னு' என்று விஶேஷணஞ்சொன்னதால் உபமேயத்துக்கபேக்ஷிதமான வைலக்ஷண்யத்தையருளிசசெய்கிறார் (ஶாமளாதயாதியால) யத்வா- கோலக்க ண்ணனென்றநுபவித்து கோலஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாகவுமாம். ॥எ॥

✳ எட்டாமபாட்டு. ✳

உயிர்க்கதுகாலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (கண்ணனுடையவிதயாதியால்) இதில் வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையிதயாதியால) என்றும்மையிதயாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ— கடாக்ஷஸாபேக்ஷமாகச் சொல்லாதே கிடாயென்றபடி. இது என்காதுக்கிதமென்னுமிலே தவ நாராயணஸ்ப்ருஹையென்றபடி. ॥கூ॥

கூட்டுண்டு- என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷத்தையநுபவித்து, நீங்கிய- நீங்கினவனை, விஶ்லேஷித்துப்போன வனையென்றபடி. வாட்டமில்- அத்தாலொருவாட்டமிலலாதவனை, மாயன்- ஆஶ்சர்யபூதனை, வடி வத்திற்காட்டில் மகிமையிதஸௌந்தர்யங்களை யுடையவனையென்றபடி. இதையே விவரிக்கிறார். கோலத் தாமரைக்கண- ரமணீயதாமரைஸத்ருஶநேத்ரனை, கோலம்- ரமணீயம், கண்ணென்கிறவிடத்தில் ணகார ஸ்வஸம்ஹிதாயாம் டகாராதேஶ:. செவ்வாய்- அருணாதரனை, என்கருமாணிக்கம்- விஶ்லேஷத்தாலு மெனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நீலாத்தம்போலே நீலாங்காஷ்ரயியான, என்- என்னுடையவனை, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே கையைக்காலைப்பிடித்தெனக்கு மிகவும் ஸுலபனாயிருந்தவனையென்றபடி. கண்ணன் போல்- க்ருஷ்ணனைப்போலே, கோலக்கண்ணன்போலென் றநுபவித்தவக்ஷத்தில் ஶ்யாமளாதி திவ்யாவயவ திவ்ய பூஷணங்களான அலங்காரங்களையுடைய க்ருஷ்ணனைபபோலேயென்பது, கோலம்- அலங்காரம், கோட்டிய வில்லொடு- வளைந்திருக்கிறஇந்த்ரதநுஸ்ஸோடே, கோட்டியது- வளைந்தது, மின்னு- மின்னுகின்றுள்ள, இந்த்ர தநுஸ்ஸையும் ஸௌதாமிநீகளையு முடையவனையென்றபடி. மேகக்குழாங்கள்காள்- மேகபங்க்திகாள்?, குழாம்- பங்க்தி, நும்முரு- உங்களுடையரூபத்தை, காட்டேன்மின்- எனககுக் காட்டாதிருங்கோள், ஏ னெனில்? அது- அந்தரூபமானது, அலங்க்ருதமான வவன்திருமேனிக்கு ஸத்ருஶமான வுங்களுடைய ரூபமானதென்றபடி. மேகங்களுடையவடிவைப் பாாக்கமாட்டாதே பராங்முகியாயிருந்து 'அது' என்று பரோக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாள். என்னுயிர்க்கு- விரஹஜ்வரதப்தையான வென்னுடைய ப்ராண னுக்கு, காலன்- ம்ருத்யு. அத்தைக்கண்டா லென்ப்ராணனானது விரஹாக்நியாலே தக்தமாய்விடு மென்றபடி. ॥எ॥

குயில்பைதல்காள்- கோகிலபாலகங்காள், பைதல்- பாலகம், உங்கள்பாலாத்தை யென்ப்ராணன் விஷயத்திலே காட்டிவிட்டிகோளென் றுகருத்தாலே பாலகங்களென்கிறாள். அது- அந்த திருநாமமானது, உ யிர்க்கு- என்ப்ராணனுக்கு, காலனென்று- ம்ருத்யுவென்றுசொல்லி, வீடிக்கிறதா த்மன்றிக்கே ஸம்ஹரி த்தேவிடுமென்று சொல்லியென்றபடி. உம்மை- நீங்களாகப்ப்ரார்த்தித்து என்காரியஞ் செய்யககடவிகோ ளான வுங்களை, யானிரந்தேற்கு- நானுகயாசித்தவெனக்கு, யாமென்றது ஆத்ருகவசநமெவ ஸமுஹித ஸத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு மறக்கவொண்ணாமையை த்யோதிப்பிக்கிறது. நீங்களாகச்செய்யவேண்டிய

மூ—தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலுந்தந்துசொற்* பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர்பண்புடையீரே* ॥அ॥
பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள் பண்மிழற்றேன்மின்* புண்புரைவேல்கொடுகுத்தாலொக்குநும்மின்குரல்*

ஆ— வேணுமென்று உங்களைநானிரக்க, பின்னையுமவற்றையே சொல்லிக்கொன்றிகோள், நானுங்களைவளர்த்த ப்ரயோஜநமழகிதாகப்பெற்றேனென்று தன்குயில்களை யின்னாதாகிறாள். ॥அ॥

(பண்புடை) பண்புடைவண்டொடு தும்பிகாள்? அவனைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தின்மேலே அவன்திருநாமங்களைப் பாடுகிற வித்துவொன்றும் பொருந்தலாயிருந்ததில்லை, பண் மிழற்றேன்மின் என்ன? 'அவன் திருநாமங்களைப்பாடுகை உனக்கது ஜீவியமல்லவோ' என்ற, அவைசொல்ல; அவன் தன்னழகைக காட்டியென்னை

இ—(என்றுங்களையிகழ்வால) உதாஹரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுங்களையிகழ்வால்) முதற்பாட்டிலே சந்த்ரகாசங்களைக்குறித்துச்சொன்னாள், இங்கேதான்வளர்த்த குயில்களைச்சொல்லுகிறாளாகையாலே பாநராக்கியிலலையென்றுகருத்து. இன்னாதாகிறாளென்றது- வெறுக்கிறாளென்றபடி. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

புண்புரையென்கிற த்ருஷ்டாந்தாம்ஸத்தால தாவுஷ்டாநிகத்தி லஸிப்ரேதமானவர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனையிகழ்வால்) நும்மின்குரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையிகழ்வால) வேல்கொடுகுத்தாலொக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமிகழ்வால்) காட்டேன்மின் நும்முருவென்கிறவிடத்திற்போலே யிங்கும் பண்மிழற்றேன்மினென் றிவ்வளவேயமைந்திருக்கையாலே உதாஹரணம் மதவெஷிதவவநமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவன்திருநாமங்களைப்பாடுகைபுனக்கிகழ்வால்) அவைசொல்லவென்றது- அவைசொன்னவாகத் தனக்குத்தோற்றினவாறேயென்

ஈ—காயத்தை நான்தானே பாவித்தவெனக்கு என்றபடி. அவன்திருநாமங்கள் என்ப்ராணனுக்கு ஆதாரங்களாகையாலே அவற்றைநீங்கள் சொல்லாதொழியவேணுமென்று பாவித்தவெனக்கென்று பாவார்த்தம். ஆதாவாகையாலே நிபதிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயு முங்களையாணப்புகுந்தவளான வெனக்கென்று பாவநவ த்வாயோமத்துக்குத் தாத்பர்யம். இதுக்கு குழறியென்கிறத்தோடே யந்வயம். எனக்குக் குழறியென்றது- என்னைக்குறித்துக் குழறியென்றபடி. நீர்- நிர்தயரானநீங்கள், கண்ணன்நாமமே- க்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களையே, ஏவகாரத்தால நானெத்தை ப்ரதிஷேதித்தேன், அத்தையேயென்றபடி. குழறி- அவ்யக்தமதுரமாகச்சொல்லி, கொன்றீர்- என்னைக்கொன்றிகோள், நிர்தயரானநீங்கள் ப்ராணாபஹாரகரானிகோளென்று பாவார்த்தம். தயிர்பழம்சோற்றொடு- தயிரோடுகூடின பழையதானவந்நத்தோடே, பாலடிசிலும்- க்ஷீராந்நமும், உங்கள்பருத்துக் கநுகுணமாக ப்ராதக்காலத்திலே தயிரோடுகூடினவந்நமும் மற்றகாலத்துக்கு க்ஷீராந்நமுமாக விப்படி தத்தத்காலங்களுக் குசிதங்களான வஸ்துக்களை யெல்லாமென்றபடி. தந்து- உங்களுக்குக்கொடுத்து, சொலபயிற்றிய- சொல்லுகளைப்பயிலப்பண்ணினதுக்கு, பயிலுகை- அப்யஸிக்கப்பண்ணுகை, அவன்திருநாமங்களாகிற சொல்லுகளை அப்யஸிப்பித்ததுக்கு என்றபடி. அப்யஸிப்பித்ததற்கு ப்ரத்யுபகாரமாக வென்றுகருத்து. நல்வளம- நல்லஸாவத்தை, வளம்- ஸம்பத்து, ஊட்டினீர்- ஸாக்ஷிப்பித்திகோள், என்னையிதிஸேஷ:. இது உபாலம்பிக்கிறபடி, பண்புடையீர்- நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையீர்களென்று உபாலம்பகர்ப்பமான ஸம்போதநம், பண்- ஸ்வபாவம், ரக்ஷகவிஷயத்தில் நிஷ்டுராயிருந்திகோளென்று கருத்து. ॥அ॥

பண்புடை- நல்லஸ்வபாவத்தையுடைத்தான, வண்டொடு- ஸ்வரங்களோடேகூடின, தும்பிகாள்- ப்ரமரவிஸேஷங்காள், வண்டு- ஜம்பஸ்வரமநுகரிக்கும்ப்ரமரம், தும்பி- ஷட்ஜஸ்வரமநுகரிக்கும்ப்ரமரம், நும்- உங்களுடைய, இன்- மதுரமான, குரல்- த்வநியானது, இதுக்குக் குத்தாலொக்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். புண்புரை- வ்ரணத்தின்விவரத்திலே, புரை- விவரம், வேல்கொடு- வேலென்கிறவாயுதத்தைக்கொண்டு, குத்தாலொக்கும் குத்தினால் ஸத்ருஸமாகாநிற்கிறது, குத்தினாலெப்படி து:ஸஹமாயிருக்கும், அப்படி து:ஸஹமாயிருக்கிறதென்றபடி. விரஹதஸையின்மேலே உங்கள்ஸ்வரமுங்கூடினது வ்ரணத்தின் மேலே தீக்ஷ்ணமாயுதத்தால குத்தினதுபோலே யிருக்கிறதென்று பாவார்த்தம். பண்- கானத்தை, ஸாகாங்க்ஷமானத்தை யென்றபடி. மிழற்றேன்மின்- மிழற்றாதிருங்கோள், மதுரமாக ஸப்தியாதிருங்கோளெ

மூ—தண்பெருநீர்த்தடந்தாமரைமலர்ந்தாலொக்கும்* கண்பெருங்கண்ணன் நம் மாவியுண்டெழநண்ணினான் ॥ கூ ॥
எழநண்ணிநாமுநம்வானநாடனோடொன்றினோம்* பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி*
இழைநல்லவாக்கையும்பையவேபுயக்கற்றது* தழைநல்லவின்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைக்கவே* ॥ ௰ ॥

ஆ—மாய்த்துப் போனான்காண் என்கிறாள். ॥ கூ ॥

(எழநண்ணி) அவன்கருத்துப்படியே நானும்முடிந்தேன், என்னுடையவாக்கைபுகளர்ந்தது, பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி என்றுசொல்லி பின்னையும் நான்பட்டபாடொருவரும் படாதொழிந்திடுக என்றுசொல்லிக்கொண்டு முடிந்தாளென்கிறதிப்பாட்டு. ॥ ௰ ॥

இ—றபடி. உத்தராயத்தில் கண்ணனித்ருஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தனனழைகைகாட்டியென்று) நம்மாவியித்ருஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்ருஷியால்) ॥ கூ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

வானநாடனோடொன்றினோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்ருஷியால்) த்ருதீய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்ருஷியால்) பழனநன்னாரையித்ருஷியாலே ஸஹ்ருதயமாயிருக்கிற நாரைக்குழாங்கள் தன்னைமுடிக்கைக்கு உசிக்கிறனவாகவெண்ணி அவற்றைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸம்கதி ஸூசிதமென்க. சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவித்ருஷியால்) வானநாடனோடொன்றினோ மென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதமிதிப்ராப்யப்ராப்தாலே யிவ்வாக்யாநதாமே யிவள்முடிந்ததாகத் தோற்றுகையாலே யாவரிதநவாக்யங்களைச்சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (என்றுசொல்லிக்கொண்டித்ருஷி) ஒன்றினோமென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதமிதி மிவ்வுவரிதநவாக்யோதாஹரண விலம்பஸஹாயமாய்க்கொண்டு அநந்தரபாவியான முடிவைக் காட்டுகிறதென்றுகருத்து. முடிந்தாளென்கிறதிப்பாட்டென்றது—ஸமஷ்டிதஃ ஸூக்திவாஷியாநிற்கிறதென்றபடி ॥ ௰ ॥

ஸ—ன்றபடி. தண்- ஶீதளமான, பெருநீர்- ஸம்ருத்தமானஸலிலத்தில், தடம்- பெரியதான, தாமரை- பத்மமானது, மலர்ந்தாலொக்கும்- விகஸித்தாலதுக்கு ஸத்ருஶமாயிராநின்றுள்ள, பெருங்கண்ணென்று மாறியமைப்பது, ஈஷத்விஸ்தீர்ணலோசநரானான, கண்ணன்- க்ருஷ்ணனவன், நம்மாவி- நம்முடையப்ராணனை, ஸாதிஶயபோசநம், உண்டு- ப்ரஸித்து, கபளீகரித்துக்கொண்டென்றபடி. எழ- போகைக்கு, நண்ணினான்- கிட்டினான், ஸகாஶத்தானானென்றபடி. விஶ்லேஷித்துப்போனானென்கை. ॥ கூ ॥

நாமும்- இங்கேயிருந்தவனைஸேவிக்க வாசைப்பட்டிருந்தநாமும், எழ- போகைக்கு, நம்மைமுடிக்கக்கோலியிருக்கிற வவன்ஸங்கல்பத்துக்கநுகுணமாக விந்தஶரீரத்தை விட்டுபோகைக்கென்றபடி. நண்ணி- கிட்டி, ஸகாஶராயென்றபடி. நம்வானநாடனோடு- நமக்கு ப்ராப்யமான பரமபதமாகிற நாட்டையுடையவனோடே, வானம்- பரமபதம், நாட்டையுடையவன் நாடன், ஒன்றினோம்- ஸங்கதராநோம் அவனுடைய ஸங்கல்பாநுகுண ராநோமென்றபடி. முடிந்துபோகாநிற்கிறோமென்று வர்த்தமானே பூதவத்ப்ரயோகம். இழைநல்ல- இழைபோலே நல்லதான, இழை- ஆபரணம், அவனுக்காபரணம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்றபடி. ஆக்கையும்- என்னுடையஶரீரமும், பையவே- க்ரமத்திலே, புய- புபதலே, கைவிட்டுபோகையையென்றபடி. கற்றது- அப்யஸியாநின்றது, ஶரீரம்போகத்துடங்கிற்றென்றபடி. பழன- கேதாரங்களில், பழனம்- கேதாரம், நல்- நல்லவையான, கேதாரங்களிலே ஸஞ்சரிப்பவைகளாயிருக்குமவைபான வென்றபடி. நாரைக்குழாங்கள்காள்- நாரைவர்க்கஸமூஹங்காள், இனி- இப்படிநான்முடிந்தபின்பு. பயின்று- ஸங்கதீபவித்து, பயிலுகை- கூடுகை, என்- என்னப்ரயோஜநம், நீங்கள் ஸங்கதீபவித்தாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுகிறதற் கென்னப்ரயோஜநமென்றபடி. என்னை முடிக்கநினைக்கிறவனுடைய ஸங்கல்பாநுகுணமாக நான்முடியாதபோதன்றோ வுங்களுக்கு விசிக்கவேண்டுவதென்றுகருத்து. இப்படி வ்யஸநமிகுத்து முடியாநிற்கிறவள் தன்துக்கப்பொறுமையாலே நான்பட்டதுக்கமொருவரும் படாதொழியவேணுமென்கிறாள்மேல். எங்கும்- எல்லாதேஶமும், தழை- தழைத்ததான, பாஹுள்யமானவென்றபடி. நல்ல- துக்கமிஶ்ரமல்லாததான, இன்பம்- ஸுகத்தை, பகவதநுபவம் பரமஸுகாநுபவஸுகத்தையென்றபடி. தலைப்பெய்து- அடையப்பெற்று, தழைக்க- ஸம்ருத்தமாகக்கடவது. ॥ ௰ ॥

மூ — இன்பத்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைத்தபல்லூழித்தூழி* தன்புகழேத்தத்தனக்கருள்செய்தமாயனைத்* தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்ளிவை* ஒன்பதோடொன்றுக்குமூவுலகுமுருகுமே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ — (இன்பம்) பின்னையும் "[illegible]" என்னும்படியாலே தாமுளராய் மேலருளிச்செய்கிறார். ஆநந்தவிதாக்களுக்கு நிரவதிகஸ்வபாவமாய் லோகமெல்லாம் நிறைந்த தன்புகழை ஸர்வகாலமுமேத்தேனும் தனக்கருள்செய்த மாயனைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்னவார்த்தையை யநுஸந்திப்பார் என்படியாகவேலவென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✱ நிகமனம். ✱

இ — இப்படி ஆநந்தவிசேஷத்திற்சொன்ன முடிவு ஸர்வதேசத்திலும் விஜயமாகையாலே மேல்பாடக்கூடுமோவென்ன வலதசிப்பிக்கிறார் (பின்னையும் [illegible]) இன்பம்தலைப்பெய்தென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவார்த்தையை [illegible]). ॥கக॥

வ — இன்பம்தலைப்பெய்து - ஸம்பத்தையடைந்து, ஆநந்திப்பார்க்கு நிரவதிகஸம்பந்தமாமென்றபடி. எங்குந்தழைத்த - லோகமெல்லாம் வ்யாபியாநின்ற தன்புகழ் - தன்னுடைய கல்யாணகுணத்தை, பல்லூழிக்கு - பலகல்பங்கள், பல் [illegible] ஸர்வகாலமுமென்றபடி. ஏத்த - ஸ்தோத்ரம்பண்ண, தனக்கருள்செய்த - இங்கு தனக்கென்றது ஸம்ஸ்லேஷத்தைச்சொல்லும், 'மயர்வறமதிநலமருளினன்' என்கிறபடியே தமக்கு க்ருபைபண்ணினவனான மாயனை - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, இதுக்கு சொல்லென்கிறதோடே அந்வயம். தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் - திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வாரருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவை - இப்படிப்பட்டவையான, ஆநந்தவிசேஷத்தை சொன்னவையான வென்றபடி. ஒன்பதோடொன்றுக்கும் - ஒன்பதுபாட்டோடே கூடின ஒருபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையோடே கேவலபட்ட ஒன்பதுபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசைபறுத்து கேவலப்பட்ட பத்தாம்பாட்டுக்குமென்றபடி. மூவுலகும் - விஶேஷஜ்ஞரோடு விஶேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற ஸகல லோகமுமென்றபடி. உருகும் - வைஶத்தாலே த்ரவீபூதமாம். ॥கக॥

✱ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ✱

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(இன்னுயிர்ச்சேவலும்)

ப்ராணஸ்தாநந்தகாதிப்ரவிஸ்ருதமஹிமா [illegible]

[illegible] ஸ்வாமித்வாத்ஸ்வாத்மதாநோ [illegible] ।

[illegible] க்ருஷ்ண [illegible]

[illegible] ॥க0எ॥

(ப்ராணஸ்த்ராண:) என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை ஸ்ரீதருக்கு ப்ராணஸ்தநாயிருக்கையாலும், (சதுர்த்தகாஸ:) வித்தகன்கோவிந்தன் - விஸ்மயநீயனாயிருக்கையாலும், (ஸர்வஸ்வலோகிதாநந்த) அவன்கையதே ஸகிதுஸ்வினனாகையாலும், (ஸவ்யாஸவ்யாஸ:) நந்தண்ணன்மாயன் - ஸ்ரீதருக்கு ஸௌலப்யமுடைய தாகையாலும், (ஸ்ரீவக்ஷஸ்தாவாஸ:) நம்பி நமர்வன் - பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடையவனாகையாலும், (நவ கேஜநதாஸ:) என்னருப்பிர்க்காகுத்தன் - ஸம்ஸாரத்திலே ஸக்ருதவிந்தித்திருமகள ஸ்யவதன்மையாலும், (நீலரத்நஸ்மதாப:) வாட்டமில்லன் கருமாணிக்கம் - ஒளிமாறாத நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற திவ்ய விக்ரஹத்தையுடையவனாகையாலும், (க்ருஷ்ணகாஸ:) கண்ணன்றாமே - க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்தனையாலும், (ஸ்வபத்மநேத்ர) தடந்தாமரைமலர்த்தலைக்கண்ணை நுங்கண்ணன் - ஸர்வஜ்ஞமான திருக்கண்ணை [illegible]

[[illegible] என்றும் பாடமுண்டு]

ஈடு — த: — யுடையவனுடையனாலும், (வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே) நம்மை அநாதரித்துப் போனன்றிறே. - ஸமஸ்தகல்யாண குணங்களாலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீ சார்ங்கதநுர்தரன் ஆனதுபடி ஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபங்களை ஸ்வீகரிக்கிறவனுக்கு "இன்னுயிர்ச்சேவலும்" என்கிற ப்ரகரணத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ கo ॥

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

*

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ — உருகுமால்நெஞ்சமுயிரின்பரமன்றிப் * பெருகுமாலவேட்கையுமென்செய்கேன்றொண்டனேன் *

ஆ — (உருகுமால்) இப்படி எம்பெருமானைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே முடிந்து பின்னையும் நெடும்போது கூட உஜ்ஜீவிக்கைக்கு ஸஹாயமாயிருக்க வாழ்வார், திருக்கார்க்கரைமருவிமாயன் பண்டென்னோடு கலந்து பரிமாறின பரிமாற்றங்களை நினைக்க நினைக்க ப்ரீதிஶயத்தாலே நன்னெஞ்சழிந்து நீராயுருகாநின்றது இப்படி படாநின்றால்

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படி வரிதவ்ரமாயிருக்கிற வாழ்வாரிப்போது தமக்கொரு ஸம்ஶ்லேஷமும் ஸம்பந்தமுமின்றிக்கேயிருக்க விந்திருவாய்மொழியிலே சிறியவென்னாருயிருண்ட திருவருளென்றும், தாமென்னை முற்றப்பருகினனென்றும் இப்புடைகளிலே அவன் குணங்களைச்சொல்லி ஸஞ்ஜோஷிக்கைக்கு யஸம்ஸதமன்றோவென்ன வதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருத்தபால) திருக்கார்க்கரையென்று - ஒரு உகந்தருளினதிவ்யதேஶம், பண்டென்றது - இருத்தும்வியந்திலென்றபடி. மற்றுள்ள திருவாய்மொழிகளில ஸம்ஶ்லேஷம்போலன்றிக்கே நிரதிஶயமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தது இருத்தும்வியந்திலேயாகையாலே அதுவேயிறே 'தஸ்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய' என்கிறகணக்கிலே யாழ்வாருக்கு விமர்ஶித்து ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகத்தக்கது. லோககவிதையில பிராட்டி ராமவிஶ்லேஷதஶையிருக்கச்செய்தேயும் திருவடியைக்கண்ட ஸந்தோஷஸமயத்தாலே 'ஸமா த்வாதஶ தத்ராஹம் ராகவஸ்ய நிவேஶநே । புஞ்ஜாநா மாநுஷாந் போகாந் ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ' என்று திருவயோத்யையிலே பெருமாளுந்தானுமொருபடிப்படப் பன்னிரண்டாண்டு கலந்தகலவியை ஸ்மரித்து ப்ரீதையானாப்போலே ஆழ்வாருமிப்போதொரு ஸம்ஶ்லேஷமும் ஸம்பந்தமின்றிக்கே விஶ்லேஷதஶையமாயிருக்கச்செய்தேயும் 'ஸத்ருஶாத்ருஷ்டசிந்தாத்யா: ஸ்ம்ருதிபீஜஸ்ய போதகா:' என்கிறபடியே விஷாதஸ்மரணாதிகளாலே இருத்தும்வியந்தில ஸம்ஶ்லேஷத்தைஸ்மரித்து ப்ரீதியாலே யவனுடைய குணங்களைச்சொல்லி ஸஞ்ஜோஷிக்கிறாராகையாலே யிது ஸங்கதமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகையில் முதற்பாட்டின ஸ்வரூபம ஸங்க்ரஹிதம. அதில் திருக்கார்க்கரையித்யாதியாலே உத்தரார்த்தமும், ப்ரீதிஶயத்தாலே யித்யாதியாலே பூர்வார்த்தமும், இப்படி படாநின்றால் இத்யாதியாலே

ஸ — தெருவெல்லாம் - குறுந்தெருவோடு நெடுந்தெருவோடு வாசியற ஸகலவீதிகளிலும், காவி - கருநெய்தல் புஷ்பங்கள், காவியென்று காவிப்பூக்கும் கருநெய்தலுக்கும் பெயர். கமழ் - பரிமளியாநிற்கிற, நகரத்தைச்சுற்றிலும் திவ்யஸரஸ்ஸுக்கள் வர்த்திக்கிறதுக்களாயிருக்கையாலேயென்று கருத்து. திருக்கார்க்கரை - திருக்கார்க்கரையென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, மருவிய - ஸாதரமாக வஸிக்கிற, மருவியவனை, ஸாக்ஷம்போலே தேஶவிப்ரகர்ஷமும் அவதாரங்கள்போலே காலவிப்ரகர்ஷமுமின்றிக்கே யிருந்தவனை யென்றபடி. மாயன்தன் - ஆஶ்சர்யபூதனுடைய, தன்னையென்று ஸாக்ஷிகம். ஆஶ்சர்யமான ஸௌந்தர்யாதிகளை யுடையவனுடைய வென்றபடி. மாயம் - ஆஶ்சர்யங்களை, இவைகளை நினைக்க நினைக்கவாமீருப்பாரை வநவதத்துருப்போலே யென்னை யநுபவிக்கைத்துப் பண்டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்த ஆஶ்சர்யங்களை யென்றபடி. நினைதொறே - ஸ்மரிக்கிறவந்தோறும், நெஞ்சம் - ஜ்ஞானத்துக்கு ஆஶ்ரயகாரணமான நெஞ்சானது, உருகும் -

மூ— தெருவெல்லாங்காவிகமழ் திருக்காட்கரை* மருவியமாயன் றன் மாய நினைதொறே* ||௧||

நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தொறு நெஞ்சிடிந்துகும்* வினைகொள்சீர்பாடிலும் வேமெனதாருயிர்* சுனைகொள் பூஞ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பா*

ஆ— மாயங்களை நினைக்கை தவிரலாம்போ; என்னுடைய நிரவதிகமான வ்யஸநமானது தவிர வொட்டுகிறதில்லை நானென்செய்கே னென்கிறார். ||௧||

(நினைதொறும்) எல்லாருடைய து:க்ஙளையும் போக்கக்கடவதான வுன்னுடைய விக்ரமணங்களை நினைத்தல் சொல்லுதல் பாடுதல்செய்யில் என்னெஞ்சு மிவ்வாத்மாவும் மாயாகின்றன, நீரிக்கனோயிடுபடுகைக்கு உம்மு

இ— த்விதீயவாதிகாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. தவிரவொட்டுகிறதில்லை யென்றிவ்வுபக்ரமத்தில் சொன்னவித்தாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு விஸ்லேஷாஸஹத்வமென்கிற ஸம்லக்ஷணம் ப்ரதிவாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ||௧||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

வினைகொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருடையவித்யாதியால்) இனி வாடு வர்ணத்திலுள்ள வடிக்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தலித்யாதியால்) நினைவுசொல்லுக்களிலே நெஞ்சுக்கும் பாடலிலே ஆத்மாவுக்கும் விகாரம் பாட்டில்தோற்றுகிறதேயாகிலு மர்த்தஸ்வபாவத்தாலே இவைஇரண்டுக்கும் மூன்றுக்ரியைகளிலும் ஸர்வப்ரகாரம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. மாயாநின்றனவென்றது- மிகவும் வ்யாகுலப்படாநின்றனவென்றபடி. அவன்குணங்களைக் கொண்டாடினாப்போலே நினைகிலேனித்யாதியாலே தாம்ஸங்கல்பம்பண்ணினதைக் கொண்டுகை யநுவிதமன்றோவென்ன வினாக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (நீரிக்கனோயித்யாதியால்) திறத்தில்- விஷயத்தில்,

ஈ— வ்யூத்க்ரமத்தாலே த்ருவியாகின்றது. ஆல்- விஷாதத்யோதகம். நெஞ்சைநிறுத்துபநுஸந்திக்க முடிகிறதில்லையென்று விஷாதப்படுகிறபடி. ஆனால் ஸாரணத்தைத் தவிர்ந்தாலோவென்றில்? வேட்கையும்- அபிநிவேசமும், அநுஸந்தாநஸாரஸ்யத்தாலே பிறந்த வுத்தரோத்தராபிநிவேசமு மென்றபடி. உயிரின் பரமன்றி- ஆத்மாவின் ஸாமன்றிக்கே, ஆத்மாவுக்குப் பொறுக்குமளவன்றிக்கே யதிப்ரவ்ருத்தமாயென்றபடி. பெருகும்- ப்ரவ்ருத்தியாநிற்கிறது, வேட்கையுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தால் அநுஸந்திக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சுருகி வாயிக்கிற ஜாதமன்றிக்கே அபிநிவேசமு மதிப்ரவ்ருத்தமாய் மறந்திருக்கவொட்டாதபடி பாயிக்கிறதென்றபடி. ஆல்- விஷாதாதிசயத்யோதகம். தொண்டனேன்- ஸம்லக்ஷணவிஷயத்தில் வ்யவஸாயனான நான் தொண்டன்- வ்யவஸாயன், இச்சம்பந்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனே னென்றாரிவம். என்செய்கேன்- எத்தைச்செய்யக்கடவேன், நெஞ்சையுருகாமல் நிறுத்தவோ, அபிநிவேசப்ரவாஹத்தைமட்டுப்படுத்தவோ, அவன் குணங்களை அநுஸந்தவிஷயமாகாதபடி விலக்கவோ, என் வ்யவஸாயத்தைத்தவிரவோ வென்றபடி. இவையொன்றும் முக்யமன்றென்று கருத்து. ||௧||

சுனைகொள்- ஸரஸ்ஸுக்களைக்கொண்டிருக்கிற, சுனை- ஸரஸ்ஸு, ஸரஸ்ஸுக்களையுடைத்தானவென்றபடி பூஞ்சோலை- தர்சநீயமான வுத்யாநத்தையுடைத்தான, பூம்- தர்சநீயம், தென்- ஸுந்தரமான, காட்கரை- திருக்காட்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான, என்னப்பா- என்னுடையஸ்வாமியே, வினை- எல்லாருடைய து:க்ஙளையும், வினைசப்தமிங்கே லக்ஷணயாது:க்ஙவாசகம். கொள்- கொள்ளுமவையான, கொள்ளுகை- அபஹரிக்கை, நசிப்பிக்கக்கடவையான வென்றபடி. எல்லார்க்கும் து:க்ஙங்களைப்போக்குமவை யென்னையொருவனையும் வ்யாகுலப்படுத்துகிறன வென்றுகருத்து. சீர்- ஸௌசீல்யாதிகுணங்களை நினைதொறும்- ஸ்மரிக்குங்காலமெல்லாம், நெஞ்சு- என்நெஞ்சானது, இடிந்து- ப்ரமித்ததாய், சொல்லுந்தொறும்- சொல்லுங்காலமெல்லாம், உகும்- உருகும், நீராயுருகாநிற்கும், பாடிலும்- அக்குணங்களை நம்பண்ணிலும், எனது- என்னுடைய, ராஹ்யஸிரோவஹிதமான. ஆர்- ஸ்வாஸ்யமான, ஆர்தல்- த்ருப்தியாய் ஸ்வாஸ்யத்தைக்காட்டுகிறது, உனக்கு ப்ரீதமானவென்றபடி: உயிர்- ஆத்மாவானது, வேம்- ஸந்தாபி

மூ— நினைகிலேனுனக்காட்செய்யுநீர்மையே* ॥௨॥

நீர்மையால்நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்தென்னை* யீர்மைசெய்தென்னுயிராயென்னுயிருண்டான்* சீர்மல்கு
சோலைத்தென்கார்க்கரையென்னப்பன்* கார்முகில்வண்ணன்றன்கள்வமறிகிலேன்* ॥௩॥

ஆ—டையதிறத்தில் நான்செய்ததென்னென்னில்? நான் உன்னையடிமைகொள்ளுகிறோம என்றுகொண்டுவந்து, நீயென்திறத்துச்செய்தருளின செயல்களை நினைக்கலாமோவென்கிறார். ॥௨॥

(நீர்மையால்) உம்மைபடிமைகொள்கைக்கு மேற்படச்செய்ததுண்டோவென்னில்? அடிமைகொள்வாரைப்போலே யென்னெஞ்சை வஞ்சித்துப்புகுந்து தன்குணங்களாலும் செயல்களாலுமென்னைமாய்த்து, என்னுயிராய் என்னுயிரை ஸ்வீகரித்தருளினன், முந்தறமெய்யரைபபோலேவந்து புகுந்தபடியும், பின்னைச்செய்த

இ— அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (நானுன்னையடிமையித்யாதியால்) காமுகன் காமிநீவிஷயத்தில்போலே எம்பெருமான்தம்பக்கல் ஸௌஹார்த்தத்தைக்கொண்டு உபகாரமெய்யழிந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியைத் தாமதர்க்கிசைந்திருந்தவளவைக்கண்டு தாமாள்ச்செய்ததென்று விநயோக்தியாலேசொல்லி யதைக்கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. நினைக்கலாமோவென்றது- நினைக்கஶக்யமோவென்றபடி. பவா:— க்ருதஜ்ஞதயத்தாலே நீ உபகாரமாகச்செய்தாலும் நானதைநினைக்கை யுசிதமோவென்றபடி. ஆதலாலதை யென்வாயால் சொல்லமாட்டேனென்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாமநுஸந்தித்த வைலக்ஷண்யத்தை ஹ்ருதயத்தாலே அவனைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதம். ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

அவன்குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கிற ப்ரகரணத்திலே யிப்பாட்டிலேயவனை வஞ்சகனாகச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைகொள்வாரையித்யாதியால்) என்னைநீர்மையா லீர்மைசெய்தென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்குணங்

வ்யா— ஶயமாற்றமாட்டாமையாலே தவ்யமாகாநிற்கிறது, அப்படிநாமுமக்குச் செய்வதென்னென்னில்? நான்— உனக்கத்யந்தவிதேயனானநான், உனக்காட்செய்யும்நீர்மை. உனக்கடிமைசெய்யும்ப்ரகாரத்தை, நீர்மை- ப்ரகாரம், பண்டுநீ உபகாரமாக ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்தசையில உனக்கிஷ்டவிநியோகார்ஹனா யிருந்தபடியையென்றபடி. நினைகிலேன்- நினைக்கமாட்டேன், நீசெய்தது கரைகடைந்ததாகையாலே யதைநினைக்கமாட்டுகிறிலேனென்றுகருத்து. ॥௨॥

நெஞ்சம்- என்னுடையமநஸ்ஸை, வஞ்சித்துப்புகுந்து- நம்மை யடிமைகொள்ளவருகிறோமென்று ஹ்ருதித்தம்ஶீகரிக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டுவந்துபுகுந்து, என்னை- ஶேஷஶேஷிபாவமுறை தப்பாமே யடிமைசெய்வித்துக்கொள்ள வந்தானென்றிருக்கிறவென்னை, நீர்மையால்- நல்லஸ்வபாவத்தால், தன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தாலும் தகாதமாய் ஶேஷஶேஷிபாவமுறையழியும்படி யத்யந்தஸ்நேஹமான வ்யவஹாரத்தாலுமென்றபடி, ஈர்மைசெய்து- த்ரவ்யப்படுத்தி, ஈர்மை- ஈஷிக்கை, இங்கு த்ரவ்யப்படுத்துகிறதைச் சொல்லுகிறது, அந்த குணாநுஸந்தாநாதிஶயம் பொறுக்கமாட்டாதே த்ரவ்யப்படும்படிபண்ணியென்றபடி. என்னுயிராய்- எனக்குப்ராணனாய், எனக்குத்தன்னைப்பிரியில் யஸிக்கவொண்ணாதபடியாயென்றபடி. என்னுயிர்- என்னாத்மாவை, உண்டான்- ஸ்வீகரித்தவனான, ஶரீரஶரீரஸம்பந்தப்ரயுக்த ஶேஷஶேஷிபாவத்தைப்பெற்றுப்போலே யநுஸந்தித்தவனானவென்றபடி. சீர்மல்கு- ஶ்ரீப்ரவஸ்ஸியாநிற்கிற, மல்குகை- ப்ரவஸிக்கை, உபசாரவசஸ்வஸௌந்தர்யமாகாநின்றுள்ள வென்றபடி. என்னை யநுஸந்திக்கப்பெற்றவனுடைய ஸந்தோஷத்தாலே யவ்வூருக்குங்கூட ஶோபாதிஶயமுண்டாயிற்றென்றுகருத்து. சோலை- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- அழகியதான, கார்க்கரை- அந்தத்திவ்யநகரத்தையுடையவனான, என்னப்பன்- எனக்கு நிருபாதிகபந்துவான, கார்முகில்வண்ணன்தன்- காளமேகவர்ணனுடைய, என்னையநுஸந்தித்து திருமேனியும் ஶோபாதிஶயம்பெற்றதென்றுகருத்து. கள்வம்- க்ருத்ரிமங்களை, முந்தறஶேஷிபாவமுறை தப்பாமல்வருவானைப்போலே வந்து நான் உபீக்ருதனானபின்பு ஶேஷஶேஷிபாவமுறை மாறாடி யத்யந்தமாக வென்னைஸ்வீகரித்தவிந்த க்ருத்ரிமங்களையென்றபடி. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், யதார்த்தமோ அயதார்த்தமோவென்று

ரூ — அறிகிலேன் றன்னுள்ளனைத்துலகுமிறக* நெறிமையா னூமவற்றணிறகும்பிரான்* வெறிகமழ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்* சிறியவென்னாருயிருண்டதிருவருளே* [illegible]

ஆ — படியும், ஒருவன் வஞ்சித்தபடி யொன்றுமறிகிலேனென்கிறார். [illegible]

(அறிகிலேன்) உம்முடைப்பிறத்தில் அவன்றனை ஸ்வீகரித்தானால் சிகலுண்டோவென்னில், ஸ்வீகரித்தானால்தான் மற்றுள்ளதோடு நெறிகேடாமை கலந்துபரிமாறுமாப்போலே பரிமாறவமையாதோ, தானென்னைஸ்ரஜித்தருளி நெறிகெடும்படி பரிமாறவேணுமோ, இவ்வஸ்திவெளத்துக் கொருமுடிவு காண்கிறிலேனென்கிறார். [illegible]

(திருவருள்) திருவருள்செய்பவன்போலே யென்னுள்ளேபுகுந்து என்னை ஸ்ரஜித்தருளுகையன்றியே என்னுருவமுங்கூட ஸ்ரஜித்தருளினான், ஒருவனஸிநிவெளமிருக்கும்படியே இது மூந்தறவந்துபுகுநதருளினபடி.

இ — களவுமிகாரியால்) கள்வமறிகிலே னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (மூந்தறவிகாரியால்) [illegible]

நாலாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவசனத்தைதே 'என்னுருவிருண்டதிருவருளறிகிலேன' என்றுசொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யானமென்றேவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவிகாரிபால) சிகலுண்டோவென்றது- செய்யலாவதுண்டோவென்றபடி. அதீவவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீகரித்தானாலதானிகாரியால) நெறிகெடாமையென்றது- தன்மெஷியான முறைதப்பாமேயென்றபடி. அதீவவாதஸ்வாரஸ்யத்தால் காரியவாதத்துக்கு உசிதவசனத்தைய நுளிச்செய்கிறார் (தானென்னையிகாரியால்) அறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸிநிவெளத்துக்கிகாரியால்) [illegible]

ஐந்தாம்பாட்டு.

அதீவவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறா (என்னைஸ்ரஜித்தருளுகையிகாரியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிறறு. கணங்கள்வங்கனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுமுந்த

மு — நிரூபிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. ஸவ்ரயிகளைவனிப்படி யென்பக்கல் வ்யாமோஹம்பண்ணக்கூட்டுது வுமிவனத்ஸவம் உசமாயிருக்கையாலே யிதுபொய்யென்னவுங்கூடாது, ஆதலால் நான் [illegible] வென்றபடி. இதுத்தும்மியதில் 'மருள்தானீதோ மாயமயக்குமயக்கே' என்கிறதையிந்ருசொல்லுகிறார். [illegible]

(தன்னுள்- தன் ஸங்கல்பத்திலே, அனைத்துலகும- ஸமஸ்தலோகங்களும், நிறக- 'ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே' [illegible] கொண்டு மெஷஸவ வ்யாபாரத்து முறைதப்பாமலிருக்க வென்றபடி. தானும்- மெஷியான தானும், வஸ்துவும் அவை முறைதப்பாதிருக்குமாப்போலே தானும்முறைதப்பாதிருக்கிறு னென்கைக்காக. நெறிமையால- உபாஸநையால், நெறி வழியாய் உபாஸநையைக் காட்டுகிறது. மெஷிக உபாஸநை தப்பாமலென்றபடி. அவற்றுள்- அந்த லோகங்களுக்குள்ளே, நிற்கும்- வஸிக்குமவனை, பிரான்- உபகாரகனை, வெறி- வாஸநையாலுண்டு, கமழ்- வ்யாபிக்கிற, 'ஓஷதிவாசம் வ்ருக்ஷாமதிம' [illegible] சோலை- உத்யானங்களையுடைத்தான, தென்காட்கரை- அழகியகாட்கரையை யுடையவனான, என்னப்பன்- என் ஸ்வாமியானவன், சிறிய- க்ஷுத்ரனான, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன் [illegible] ஆர்த லாயிக்யமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையைக்காட்டுகிறது. இவர் தாம் தமமை [illegible] நினைத்திருக்கச்செய்தே அவன தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமான [illegible] நினைத்திருக்கிறானென்று கருத்து. [illegible] ரை- ஶூத்தவை, உண்ட- திருவருள்- ஸ்ரஜித்தருளின விந்த ஸ்வாதந்த்ர்யமான [illegible] தயையை, அருள்- க்ருபை, இங்கு [illegible] அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், வாசிதெளிக்க முடிகிறதில்லையென்றபடி. இப்பாட்டில் [illegible] க்கிதத்தையுண் அவருக்குத்தன்னெறி யாவற்றிற்கொண்டு நின்றேழிந்தாரே' என்றும் இதுத்தும் [illegible] தென்ன வசனத்தை யிங்கு மதார்வாதித்தபடி. [illegible]

மூ— திருவருள்செய்பவன்போலென்னுட்புகுந்* துருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்* திருவளர்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்* கருவளர்மேனியென்கண்ணன்கள்வங்களே* ||ரு||

என்கண்ணன்கள்வமெனக்குச்செம்மாய்நிற்கு* மங்கண்ணனுண்டவாருயிர்க்கோதிது*

ஆ— அது பின்னைநின்றுசெய்தருளினபடி; இதுஒருவன் கள்வங்களேயென்கிறார். ||ரு||

(என்கண்ணன்) ஒருநாளிங்ஙனே யவன்கையிலகப்பட்டால பின்னைபதில் அகப்படாதே பரிஹரிக்கவொண்ணாதோ என்னில்? நாடோறுமெய்ம்மெய்யேயென்னை யடிமைகொண்டருள வருகிறானென்றெனக்குத்தோற்றும்படிவந்து கதிவுடைம் என்னுடையவை யறிவழியும்படி போஜித்துப்போம. போனவாறே பின்னைபு

இ—றவித்யாதியால்) இதுவென்றது- ஸேஷிஸ்வபாவம்கெடுக்கலயாதே யடிமைகொள்வாரைப்போலே வந்ததென்றபடி. அதுவென்றது- ஹேயமானவென்னுடைய தேஹத்தையுங்கூட தனக்கு பரமபோக்யமாக அநுபவித்ததென்றபடி. ||ரு||

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

அவன்செய்வது க்ருத்ரிமமென்று தாமறிந்துசொல்லாநிற்கச்செய்தே அவன் க்ருத்ரிமமெனக்குச் செவ்வையாய்த்தோற்றுமென்றுசொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (ஒருநாளித்யாதியால்) இப்போது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றுகிறதேயாகிலும் அவன்முகத்தைக்கண்டவாறே மெய்யென்று தோற்றுகிறதென்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. ஆத்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாடோறுமித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கதிவுமித்யாதியால) கதிவுமென்றது- க்ரியாவிஶேஷணம். இது தேவகலோகஷமாய் கதிவு

ஈ— திருவருள்- ஸ்ரீகைங்கர்யத்தை, 'வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்' என்று நானாசைப்பட்டபடியே அடிமைகொள்ளுகையாகிற ப்ரஸாதவிகாரத்தையென்றபடி. செய்பவன்போல- செய்யப்புகுகிறவன்போலே, தனக்கொன்றும்அபேக்ஷிதமன்றிக்கேயெனக்கேயுபகாரமாக செய்யநிற்கிறவன்போலே யென்றபடி. என்னுள்- என்நெஞ்சிலே, புகுந்து- ப்ரவேஶித்து, உருவமும- ரூபத்தையும், என்ஶரீரத்தையுமென்றபடி. ஆர்- அதிகமான, தனக்கு ஸ்வாத்யமானவென்றபடி. உயிரும்- ஆத்மாவையும், உடனே- கூடவே, ஹேயோபாதேயவிபாகமின்றியேயென்றபடி. உண்டான்- போஜித்தவனை, தேஹாஸோமம்பெற்றதாக அநுபவித்தவனையென்றபடி. திருவளர்- ஸ்ரீவ்ருத்தியாநின்றுள்ள, என்னை யநுபவிக்கப்பெற்ற ஸந்தோஷத்தாலே அவ்வூர்ச்சோலையும் தழைத்ததென்றுகருத்து. சோலை உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, காட்கரையென்னப்பன்- திருக்காட்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடைய வென்ஸ்வாமியான, கருவளர்- கறுப்புவளராநின்றுள்ள, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே காந்திவ்ருத்தியாநின்றுள்ளவென்றபடி. மேனி- திருமேனியையுடையவனை, என்கண்ணன்- எனக்குஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வங்களே- க்ருத்ரிமங்களானவாஶ்சர்யங்கள், கள்வங்களேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரத்தாலே விஸ்மயம்விவக்ஷிதம். வரும்போதொருபடியும் பின்பொருபடியுமான க்ருத்ரிமவ்ருத்திகளென்ன வாஶ்சர்யங்களென்றபடி. ஸஹாவஸ்தானத்தால் அடிமைகொள்வானைப்போலேவந்து தானென்பக்கல நிரபேக்ஷனாயிருக்கையும் விரோதியான ஶரீரத்தை நிவர்த்திப்பானைப்போலேவந்து அதைத்தனக்கு பரமபோக்யமாக போஜிக்கையும் தானெனக்கு போக்யமாக வருவானைப்போலே வந்து என்னைத்தனக்கு போக்யமாக போஜிக்கையும் என்பேறாக வருவானைப்போலே வந்து தன்பேறாகத்தலைக்கட்டிக்கொள்ளுகையுமாகிற க்ருத்ரிமவ்யாபாரவிஶேஷங்கள் விவக்ஷிதங்கள். ||ரு||

என்கண்ணன்கள்வம்- என்பக்கல ப்ரேமவ்யாமுக்தமான க்ருஷ்ணனுடைய வ்யாபாரங்கள், எனக்கு- அவன்முகத்தைக்கண்டவாறே பரவஶனாயிருக்கும ஸ்வபாவனானவெனக்கு, செம்மாய்நிற்கும்- ருஜுவாயிருக்கும், செம்மென்றுருஜு, க்ருத்ரிமமென்றுதோற்றாதே மெய்யென்றுதோற்றுமென்றபடி. அங்கண்ணன்- அழகிய கண்ணையுடையவன், அங்கண்ணனென்று சுதிவுமனுக்குப்பேர். உண்ட- அநுபவித்ததான, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன்போக்யமான, இதுவுயிர்கோது- இந்தவுயிர்க்கோதானது, கோது- நிஷ்ப்ரயோஜனம், நிஸ்ஸாரமாய்விட்ட விஷயதாவானதென்றபடி. அவனிதை யநுபவிக்கும்போது ரஸாதிஶயத்தாலே யறிவழிந்த விஷயதாவானதென்கை. புன்கண்மை- புல்லிதானகண்ணுடைத்தாகுகையை, புல்லியது- சிறும், கண-

மூ—புன்கண்மையெய்திப் புலம்பி இராப்பகல்* என்கண்ணனென்றவன் கார்க்கரையேத்துமே* [illegible]
கார்க்கரையேத்தும் மதனாட்கண்ணன் வென்றும்* வேட்கைநோய் கூர நினைந்து கரைந்துருகு* ஆட்கொள்
வானொத்தென் ஆருயிருண்டமாயனால்* கோட்குறைபட்டதென்னாருயிர் கோளுண்டே* [illegible]

ஆ—இவ்வவஸ்தையானது நெடும்போதுகூட வ்யவஸாயமாய் அவனையாசைப்பட்டு என்கண்ணா! என்கண்ணா என்றலற்றி அவனெழுந்தருளியிருந்த திருக்கார்க்கரையை ஏத்தாநிற்குமென்கிறார். [illegible]
(கார்க்கரையேத்தும்) இப்படி அவனைக்காணவேணுமென்னு மாசையாலே அவனை நினைத்தலைந்து, அவ லஞ்சுமவளவிலே, பின்னையும் பண்டுபோலே யென்னை யடிமை கொள்வாரைப்போலே வந்து புகுந்து, என் னுயிரைமுழு ஸாஜித்துப் பின்னையும் ஸாஜிபாதாணயிருக்கு மென்கிறார். [illegible]

இ—அறுமென்று, வ்யவஸாயம்- அறிவழியும்படியென்றது- கோதமஸூத்ரத்திற்சொன்னபடி. ஏவகாதி ஸமபத்தாலே ஜோஷிகமாம்படியென்கை. பாட்டெல்லாம் மேகவாக்யமாயிருக்க வ்யவஹாரத்தில் ஸாஜித்துப் போமென்னு இவ்வேகவாக்யஸேபம் பண்ணினது- அவன்கூத்து உம் அவன்தேவத்தைக்காணும்போது மெய் யுகவேதோற்றுமென்றும் க்ருதிமென்றறியும்படி மேலேயுமவன்பக்கலென்னுதாவுக் காசைபோகாதென்று மிவ்வபயத்திலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக. புன்கண்மையெய்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடும்போதுக்ருதியால்) புலம்பியென்கிறதில் [illegible] அருளிச் செய்கிறார் .(அவனையாசைப்பட்டுஎன்று) மேலேஷம் ஸ்பஷ்டம். [illegible]

* ஏழாம்பாட்டு *

மேலொரு கலைவிமேஷம் சொல்லுகைக்காக கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதிக்கிற திப் பூர்வ வாக்ய மென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இப்படி யென்கிறதற்கு அலற்றி யென்கிறதோடே அந்வயம். பூர்வ— கீழ்ப்பாட்டில் மோககார்யமான வ்யவஸாயம் கலோகமன்றாகிலும் ஸ்வீதமாகையாலே யதுவு மிங்கநுவதிக்க யோக்யமாகையால் இப்படி என்கிறத்துக்கு அவஸன்னமான வென்கிறதோடே அந்வயமாக வுமாம். இவ்வநுவாதத்தாலே யிப்பாட்டுக்கு கீழ்ப்பாட்டோடே யவாந்தரஸங்கதியும் ஸித்தமாயிற்று. த்விதீய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவஸன்னமானவாறே யென்று) என்னுயிரிதிமேஷம். த்ருதீய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (பின்னையும் ஸாஜிபாதாணயிருக்குமென்று) இத்தால் ஐந்தாம்பாட்டிலே யென்னுதாவையும் ஸ ரீரத்தையும் தனக்கு போக்யமாக வநுபவிப்பானென்றவ ரிப்பாட்டிலே அப்படி யநுபவித்தானென்

ப—ஆகநதி, எய்தி- அடைந்து, இப்படி ஜோஷிதமாயிருந்தது அவனநுபவித்துப்போன நெடும்போதானபின் புன்கண்மை வைவர்ண்யமாயென்றபடி. இராப்பகல்- நக்தந்திவம், என்கண்ணனென்று எனக்கு ஸுலபனா கண்ணனென்று, புலம்பி- ப்ரலபித்து. அவன்கார்க்கரை- அவனுடைய திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- ஸ்தோத்ரியாநிற்கும், அவனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை அவனைக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கொண்டாடாநிற்குமென்றபடி. [illegible]

என்- என்னுடைய, ஆர்- அவனுக்கு போக்யமான, உயிர்- ஆத்மாவானது, கார்க்கரை— அவனெழுந் தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும- அவனைக்காணவேணு மென்னுமாசையாலே ஸ்தோத்ரியாநிற்கும், அதனுள்- அதுகளுள்ளே நிற்கிற, கண்ணனென்னும்- க்ருஷ்ணா? என்றழையாநிற்கும், வேட்கை நோய்- அபிநிவேச வ்யாதியானது, நோய்- வ்யாதி, கூர- கூரும்படி, வளர்க்கும்படி யென்கை. நினைந்து- அவனை ஸ்மரித்து, கரைந்து- சிதிலமாய், உகும்- நீராயுருகாநிற்கும், இப்படி யாசைப்பட்டவாறே யிருக்குமவகாரமாக அவனமப்போலேவந்து ஸாக்ஷாத்தாலே யநுபவிக்கவும் போவதினன்கிறார்மேல். ஆட்கொள்வானொத்து- என்னை யடிமைசெய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனுக்கு ஸத்ருசனாய், என்னைக்கொண்டு மேஷியான அடிமை செய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனைப்போலே வந்தென்றபடி என்னுயிருண்ட- என்னுதாவைத்தனக்கு போக்யமாக வநுபவித்தவனான, மாயனால்- ஆச்சர்யசேஷ்டிதனாலே, இது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றாதபடி யிருக்கிற வ்யாபாரங்களாலே யென்றபடி, கோளுண்டு- கொள்ளப்படுவதை யநுபவித்து, அநுபவிக்கப்படுகை யைப் பெற்றேனென்றபடி. கோட்குறைபட்டது- கொள்ளுகையிலே குறைப்பட்டது யாதொன்றாக ஸாஜித்து,

மூ—கோளுண்டானன்றிவந்தென்னுயிர்தானுண்டான்* நாளுநாள்வந்தென்னைமுற்றவுந்தானுண்டான்* காள
நீர்மேகத்தென்காட்கரையென்னப்பற்கு* ஆளன்றேபட்டதென்னாருயிர்பட்டதே* ॥௮॥
ஆருயிர்பட்டதெனதுயிர்பட்டது* பேரிதழ்தாமரைக்கட்கனிவாயதோர்* காரெழில்மேகத்தென்காட்கரைக்

ஆ—(கோளுண்டான்) இப்படியென்னுயிரை ஸாத்மிப்பித்த பின்னையுமபூஜிபாதானுப் வந்து போஜிக்கும், இப்படி நாளுநாளும்வந்து என்னை போஜித்தருளினன், நான் தனக்கடிமையானவித்தனையன்றோ, என்னையிங்ஙனேபடுத்தவேணுமோவென்கிறார். ॥௮॥

(ஆருயிர்) அவன் உம்முடையதிறத்தில் விசேஷமாகச்செய்ததுண்டோ தன்னோடுபரியாறுவாரை யெல்லாரையுமப்படியன்றோபடுத்துவதுஎன்னில்; அவனால் நானபட்டபாடு திருநாட்டிலுள்ளார்தாம்பட்டாரோ,

இ—தாவுனதில்லையென்கிறாரென்றிப்பாட்டுக்கு ஸ்யாநஸங்கதியும் ஸூசிதையாயிற்று. ॥௯॥

எட்டாம்பாட்டு

ஸ்யஸோதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆளன்றேபட்டதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்தனக்கித்யாதியால்) என்னாருயிர்பட்டதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிங்ஙனேயித்யாதியால்) இத்தால் நாள்தோறுமென்னை அநுபவியாநின்றாலும் பெறாப்பேறுபெற்றாப்போலே போஜிக்கிறவிவனுடைய ப்ரணயித்வமொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேனென்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு

ஸௌசீல்யஸ்வாபாவ்யகாரணத்திலே 'ஆருயிர்பட்டதெனதுயிர்பட்ட' தென்று ஸ்வாபாவநம்பண்ணுகைக்கு ஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) ஸ்யஸோதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனால்நானித்யாதியால்) மேல் வாக்யத்துக்குத்

மூ—பட்டதன்றிக்கே யிராநின்றதென்றபடி. அவனிதை யநுபவித்ததும் பின்னையும் அபூர்ணமாக அநுபவியாதாரைப்போலே த்ருஷ்ணனாயிராநின்றானென்று தாத்பர்யம். ॥௭॥

கோளுண்டானன்றிவந்து- கொள்ளையுண்டானன்றியேவந்து, அநுபவத்தையொருங்காலும் பெற்றவனல்லாதவனாய் வந்ததென்றபடி. தானென்னையொருக்காலும அநுபவித்தறியாதே அபூர்வமாகவநுபவிக்கப்பெற்றாப்போலே வந்ததென்கை. என்னுயிர்- என்னாத்மாவை, தான்- ஸர்வஜ்ஞனான தான், உண்டான்- அநுபவித்தான், நாளுநாள்வந்து- இதுதானொருநாளன்றியே நாள்தோறும்வந்து, அவனுடைய அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம் இருக்கும்படி யிதுவென்றுகருத்து. என்னை- நிரதிசயபோக்யனானவென்னை, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், என்ஸ்வரூபத்தோடு குணங்களோடு சரீரத்தோடு வாசியற வெல்லாவற்றையுமென்றபடி. தானுண்டான்- ஸ்வயம்போஜித்தான், தன்பேறாகவே யநுபவித்தானென்றபடி. காளநீர்மேக- காலவர்ணமாய் ஜலபூர்ணமான, மேகம்போலிருக்கிறவனான, தென்காட்கரையென்னப்பற்கு- அழகிய திருக்காட்கரையில்வஸிக்கிற வென்னுடைய நிருபாதிகஸம்பந்தியான ஸ்வாமிக்கு, ஆளன்றேபட்டது- அடிமையன்றோபுக்கது, அன்றேயென்றது- அன்றோவென்றபடி. அடிமைபுகுந்ததத்தனை போக்கி ராவணாதிகளைப்போலே யெதிரம்புகோத்ததோவென்றபடி. என்னாருயிர்பட்டதே- என்னுடைய ஸ்வரூபமான வாத்மாபட்டதென்னவாச்சர்யம், பட்டதேயென்கிறவிடத்தில ஸாரவிசேஷத்தாலே விஸ்மயம் விவக்ஷிதம், இப்படியடிமைபுக்க விவ்வாத்மாவை யித்தனைபடுத்தவேணுமோ, ஸர்வமும்பொறுக்கலாம் இந்தப்ராணவத்தம் படுத்துகிறபாடொன்றும் பொறுக்கமுடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. ॥அ॥

பேரிதழ்- பெரியவிதழையுடைத்தான, இதழ்- தளம், ஸங்க்ஷேபத்தாலே விசாலதளஸாலியானவென்றபடி. தாமரைக்கண்- தாமரைஸாத்ருஶ்யம்போலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, கண்ணென்கிறவிடத்தில் ஸமயிநீல டகாரலோபம். கனிவாயது- கனிபோலேயிருக்கிற வாயையுடைத்தான, கனி- பழம், பிம்பபலஸாம்யமானவென்றபடி. வாயையுடைத்தானது- வாயது, ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, சமுதாயவைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகிறபடி. காரெழில்- கறுத்தவெழிலையுடைத்தான, எழில்- ஔஜ்ஜ்வல்யம், மேகம்போலேயிருக்கிற நீலமேகஶ்யாமளனை யென்றபடி. தென்காட்கரை- அழகிய திருக்காட்கரையை

மூ— கோயில்கொள்* சீரெழில்நாற்றடந்தோட் டெய்வவாரிக்கே* ௯

வாரிக்கொண்டுன்னை விழுங்குவன் காணிலென்* ஆர்வுற்றவென்னையொழியவென்னின்முன்னம்* பாரித்துத் தானென்னை முற்றப்பருகினான்*

ஆ— தனக்கென்ன குறையுண்டாயிப்படிச்செய்தருளினானென்கிறார். ௯௰

(வாரிக்கொண்டு) "நீர் தாமவனை ஸ்பர்சியாதே உம்மை ஸ்பர்சிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருப்பானேன்" என்னில்? உன்னைக்காணில் வாரிக்கொண்டுவிழுங்குவன் என்று நான் மநோரதித்துக்கொண்டிருக்க எனக்குத்தன்னை

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால) என்னகுறையென்றது— அழகிலகுறையோ வொ ஶ்வர்யத்திலகுறையோவென்றபடி. ஸர்வாதிஶயித ஸௌந்தர்யமான ஸ்வரூபவிலேயிறே யெல்லாருமாஸக்திபண்ணுவது, ஸர்வைஶ்வர்யஸம்ருத்தாலும் தானேயதிஶயிதனாயிருக்க வென்பக்கலித்தனை யாஸக்திபண்ணுவதென்னவாஶ்சர்யமென்கிறாரென்றகருத்து. ௯௰

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

அவனுடைய வஸிநிவேஶாதிஶயத்தைச் சொல்லவந்த விப்ரகரணத்திலே 'வாரிக்கொண்டு' இத்யாதியாலே தம்முடைய வஸிநிவேஶத்தைச்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன வஸ்தாபிக்கிறார் (நீர்தாமித்யாதியால்) ஆர்வுற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மநோரதித்துக்கொண்டிருக்கவென்று) என்னையொழியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தன்னையித்யாதியால்) காரொக்கு

ப— கோயில்கொள்- கோயிலாகக்கொண்டவனை, தனக்கு நித்யவாஸஸ்தாநமாகவுடையவனையென்றபடி. சீரெழில்- சீரையுமெழிலையுமுடையவனை, சீர்- ஸ்ரீ; வீரஸ்ரீயையும் ஸௌந்தர்யத்தையுமுடையவனை யென்றபடி. நால்— ஒருகல்பதருவுக்கு நாலுஶாகைகளிருக்குமப்போலே நாலாயிருக்கிற, தடம்- பெரியதுகளான, "சதுர்பாஹு" "ஶாகைஸ்வரிவோகா:" என்கிறபடியே வ்ருத்தாயதஸம்ஹதஸம்ஹநந ஸம்ஹீநங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனை, தெய்வவாரிக்கு- தெய்வஸமுத்ரத்துக்கு, வாரி- ஸமுத்ரம், ப்ராக்ருதஸந்நங்களுக்கு ஸமுத்ரம்போலே தெய்வங்களுக்கு உபஜீவ்யமான ஸமுத்ரமான வாரிக்காயென்றபடி. வாரிக்கு ஸாம்யமாயென்கை. எனதுயிர்பட்டது— என்னாத்மா பட்டபாடுகளை, ஆருயிர்பட்டது- ஆருடையவாத்மாபட்டது, நித்யஸூரிகளுடைய வாத்மாதான் பட்டதோவென்றபடி. என்னாத்மாவானது அவனாலே ஸ்பர்சிக்கப்படுகிறதென்னுமிடத்தே யவனுடைய ஸர்வாங்கஸௌந்தர்யஸம்பத்திகளைக்கொண்டு ஆநந்தாதிஶயத்தாலே ஶோகமோஹாதிகளையடைந்து வ்யாகுலப்பட்டாப்போலே நித்யஸூரிகளுடைய வாத்மாவும் பட்டதில்லையென்றபடி. நவோமேஷமான தாருண்ய நாயகஶ்ருங்காரத்திலே ஸாக்ஷாத்விகாரங்கள் ப்ரளயநாயகிபிறகாட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமாப்போலே அநாதிஸம்ஸாரியாயிருந்த விவருக்கு வாஸுதேவஸம்ஶ்லேஷம் புதியதாய்வந்ததாகையாலே ரஸாதிஶயக்ருதமான வெயாகுலீ நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமென்று நஞ்சீயாருளிச்செய்தார். ௯௰

காணில்- காணப்பெற்றேனாகில், உன்னை- ஸர்வஶேஷியானவுன்னை, வாரிக்கொண்டு- பிறர்க்கொன்றும் ஶேஷியாதபடி ஸ்ரவித்துக்கொண்டு, விழுங்குவன்என்று- கபளீகரிப்பனென்று, ஸநகஶேஷதயாதிகளுக் கவகாஶமில்லையாம்படி "ஸஹஸம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்கிறபடியே நானே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும்பண்ணி யநுபவிக்கவேணுமென்றென்றபடி. ஆர்வு- அபிநிவேஶத்தை, உற்ற- அடைந்தவனை, என்னையொழிய என்னைத்தவிர, எனக்குத்தன்னை ஸ்பர்சிக்கவொண்ணாதபடியாக வென்றபடி. என்னில்முன்னம்- தன்னை ஸ்பர்சிக்கவுத்யோகிக்கிற வென்னிலும்முன்னமே, பாரித்து- ஸாபித்து. அபிஸம்ரம்பங்களுடனென்றபடி. தான்- விஹாராய் ஸங்கல்பனதான், என்னை- கணாவாய் ஸங்கல்பனவென்னை, முற்ற- காகல்யேந, நிஶ்ஶேஷமாகவென்றபடி. ரஸாதிஶயத்தாலே பிரேமாவேஶமாகையாலே இவ்வாத்மாவையுண்டுபோயிற்றென்னும்படியாக வென்றபடி. பருகினான்- பானம்பண்ணினான், "வஸாஸாம்ஶேஷம் ஸர்வாந்நாத்யம்விஶவிஷ்ய" என்கிறபடியே தன்ஸ்நேஹவேஷிதங்களைக்காட்டி யென்னை நீராயுருக்கிப் பானம்பண்ணினானென்றபடி. என்னை முற்றவும் தானுண்டானென்று அவனுண்டபடிசொன்னாரிறே. உண்டவனுக்கு தண்ணீருமவேண்டியதாகையால் தண்ணீர்குடித்தபடி சொன்னாரிதில், இத்தாலவனுடைய உண்ணுஞ்சோறு

மூ—காரொக்குங்காட்கரையப்பன் கடியனே* ।௰॥

கடியனாய்க்கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்றன்னைக் கொடிமதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* வடிவமை யாயிரத்திப்பத்தினாற் சன்ம* முடிவெய்தி நாசங்கண்டீர்க ளெங்கானலே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஸாத்மிக்கவொண்ணாதபடி யென்னில் முன்னம்பாரித்துத்தானென்னை முற்றப்பருகினான், தன்னாலே விளைபக்கடவ ஸமஸ்தத்தினளவும்பாராதே ஸர்வேஶ்வரனான தேவும் தன்னளவிலேவஞ்சித்தாப்போலே யென்னுடைய சிறுமைபாராதே யென்னளவிலிங்ஙனே க்ருதார்த்தமாகச் செய்தருளவேணுமோவென்கிறார். ।௰।

(கடியனாய்) ஆஶ்ரிதர்க்காக வேதேனுஞ்செய்யிலு மிங்ஙனே யதார்த்தமாகச்செய்தருளும் ஸ்வபாவனை யிருந்தவனைச்சொன்னவிப்பத்து, ஸமஸ்தஸம்பந்திகளாயிரான நம்முடைய ஸம்ஸாரத்தை ஸகாரணமாகப் போக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—மென்கிற தேவஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலேயித்யாதியால்) ।௰

✳ நிகமனம். ✳

ஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதர்க்காகவித்யாதியால்) சன்மம்முடிவெய்தி யித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ—பருகுநீர் இருக்கும்படி சொல்லிற்றாயிற்று. காரொக்கும்- தேவத்துக்கு ஸத்ருஶமாகாநின்றுள்ள, காரென்றுதேவம், தேவம்போலே ப்ரத்யுபகாரத்தைப்பாராதே க்ருதார்த்தமாக்குமவனைக ஸ்வபாவனையென்றபடி. காட்கரையப்பன்- திருக்காட்கரையில் நித்யவாஸம்பண்ணுமவன், கடியன்- ஶீக்ரகாரீ. ஸ்வார்த்தத்தில்தானே முந்திக்கொள்ளுமவனென்றபடி. ॥௰॥

கடியனாய்- ஶீக்ரகாரியாய், கம்ஸனுடைய ப்ரயத்னத்திற்காட்டில் முற்பட ஸம்ஹரித்தவனென்றபடி. கஞ்சனை- கம்ஸனை, கொன்ற- ஸம்ஹரித்தவனை, பிரான்றன்னை- அத்தாலே ஆஶ்ரிதருக்கு உபகாரகனானவனை, தன்னையென்று ஸ்வாமித்வம். கொடிமதிள்- த்வஜவிராஜித ப்ராகாரஶாலியான, கொடி- த்வஜம், உபலக்ஷணமிது. தென்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, வடிவமை- அழகுவடிவமைமாயிருக்கிற, வடிவு- அழகு. அமைவு- வடிவிக்கு, ஸங்க்ரஹகாரமொழிபோன்ற வென்றபடி. ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இந்தப்பத்தினாலே, சன்மம்- ஜந்மமானது, ஜநநமரணங்களையானதென்றபடி. முடிவு- ஸமாப்தியை, எய்தி- அடைந்து, வாஞ்ஜநநம்வராமலென்றபடி. எங்கானல்- நம்முடைய த்ருஷ்டத்வேஷ்யான து, கானல்- த்ருஷ்டத்வேஷ், நம்முடைய ஸாவதான்ய ப்ரத்யக்ஷவிஷயமான ஸம்ஸாரமானதென்றபடி. எம்மென்று ஸம்பந்திகளைக்கூட்டிச்சொல்லுகிறது. இத்திருவாய்மொழிகற்பாரை ஸம்பந்திகளாக ஸ்வீகரித்துநிர்தேஶித்தபடி. நாசங்கண்டீர்கள்- நாஶமாம்கிடிகோள், நிஶ்ஶேஷமாக நசிக்கும் கிடிகோளென்றபடி. கண்டீர்களென்றாலே இதில்ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ॥கக॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யநிதாநமெனவயிஶ்ரீவேதாந்தாசார்யஜகதேஶிகாய நம:. ✳

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(உருகுமால்நெஞ்சம்.)

ஆஶ்ரிதாகாதிஹந்தா பவித்தயா வாஞ்சனாத்மகர்மார

ஶக்யஸ்பர்ஶஸ்ருதிராஜமூர்த்தநாதயாஸ்யத்ரக்ஷகத்வாத் ।

ஔதார்யாதேர்விஶிஷ்டாதவிரவஸ்ஸதாம்ஸங்கநிவர்த்தஸம்ஹா

விஶ்ராந்தௌ நவமேரஹஸ்யஷ்டிஸம்ஜீவகஸ்வேஜ்ஞானப்ரஸாதம் ॥௬௦॥

(ஆஶ்ரிதாகாதிஹந்தா) மருவிபுமாயன்றன்- ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை யுடையவனுக்கையாலும்,

ஸ்ரீ — ர்த்தா — (ஸவிலாஸஸ்மிதபாவ) தென் தார்க்கணியென்னப்பட — ஸவிலாஸஸ்மிதராகையாலும், (ஸதாநாத்மஸம்ருத்தா) என்னுயிராயென்னுயிருண்டான் — ஸதாநாத்மாவாயிருக்கையாலும், (ஸமஸ்தாஸக்தஸம்ருத்த) தன்னுளனைத் துலகும்நிற்கநெறிமையாற்றானுமவற்றுணிற்கும்பிரான் — ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் தானாதாரமாய் அவற்றை யாதாரமுமாகவுடையனாய் இவ்வழிசர்வடநாஸமர்த்யாங்கனைகையாலும், (ஜலதகாந்திய) கருவளர்மேனி — கறுப்புவளராநிற்கையாலே நீலமேகம்போலேயிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வநாகஷீரக்கவாச) என்கண்ணன்கள்வம் — கார்க்கரைமேத்துமத்தனுட் கண்ணுவென்றும் — ஆஸ்ரிதர்க்குஸுலபனுமாய் இவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை யபஹரிக்குமவனாகையாலும், (ஔதார்யபரிபூரிதவிஸ்த்ரதவிவ) காளநீர் மேகத்தென்கார்க்கரையென்னப்பற்கு — காலமேகம்வர்ஷிக்குமாப்போலே எல்லார்க்கு மபிமதங்களைவர்ஷிக்கும் ஔதார்யாதிஸயத்தை யுடையவனாகையாலும், ஆஸ்ரிதஸௌலப்யத்தாலே பேரிதழத்தாமரைக்கண்” என்று த்ருஷ்ட்யதராசாரணமான வைபவமிவைகளும் ஸம்ருதிக்கப்படுகிறது. (ஸவஸ்தாகாரக்ஷணதிவ்ய ஸம்ஹாத) என்னில்முன்னம்பாரித்து — ஸம்ஸாரிகளின் நாசனத்திலே யிவர்களைக்காட்டிலும் தானேமுன்னே பூரணனுமவனாகையாலும், எம்பெருமான் விஸ்வாரணத்துக்கஸமர்த்னென்று “உருகுமால்நெஞ்சம்” என்கிறதஸம்க த்திலே ஆழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினரென்கிறார். ௧௦௬௩

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

மூ— எங்கானலகங்கழிவாய்இரைதேர்ந்திங்கினிதமருஞ்*

ஆ— (எங்கானல்) இந்தவஸ்தாவஸ்திதமான ஞானஸம்யாதஜநிதஸ்ம்ருதியானது மாறி ஸந்த்ராவ்ருத்தமே தலையெடுத்து கந்யாவஸ்தைத்தாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறார்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸந்தோஷராயிருக்கிறவாழ்வார் கந்யகைபரிதாவஸ்தையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகை யுக்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இந்தவஸ்தாவஸ்த்யாதியாவ) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் விஷயாநுபவ ஞானஸ்மரணாதிசயத்தாலே த்ருப்திநடந்ததேயாகிலும் ஸம்ஸ்லேஷம் தலைக்கொண்டு ஸந்தோஷமாயிருந்ததாகையாலே யிப்போதும் ஸம்ஸ்லேஷாஸக்தரில்லாமையாலே பின்னையும் ஸந்தாபமே உஜ்ஜ்வலமாய்விட்டதாகையாலே மிகவுமார்த்தராகையாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகை ஸம்பவமென்றதாயிற்று. தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றது — வடிவையோர்த்தே ஸாரிஜீவித்தை யெம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு யுடைகலிவுஷயவிஷய ஸம்வித்பமென்கிற ஸம்வதனம் வ்யஞ்ஜநமென்றதாயிற்று. *

ஸ— எங்கானல் — எங்கள்கானலுடைய, கானல் — ஸமுத்ரதீரவநம், இங்கு மனைவ்யதிரஉத்யானவாரம். உங்களுக்குவயோமாஸமரம்படி எங்களுக்கொரு உத்யாநமுண்டாகப் பெற்றதேயென்றுகருத்து. அகம் — உள்ளில். இப்படியுள்ளே ஸம்ஸ்ரிதராய் வந்திருக்கும்படி யுங்களை ஸதாஸம்ஸமாகப் பெற்றோமேயென்று கருத்து. கழிவாய் — கழியினிடத்திலே, கழி — ஸமுத்ரநதிகளுடைய ஜலஸம்வாஸஸ்தாநவிசேஷம் — வாயென்று இடம். இரை — ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து — தேடி, “ஸ்வதேஹாஸக்தஸம்கிதம்” என்கிறபடியே எங்கள் தேஹவிதரவிஷயங்களான வஸ்துக்களை நீங்கள் ஸ்வீகரிக்கவும் ஸாம்யம்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இங்கு — இந்த ஸந்நிதிதேசத்திலே, தன் ஸௌந்தர்யத்தாலே யென் நெஞ்சை கவளீகரித்துக்கொண்டு என்னை விஸ்லேஷித்துப்போய் அநுவிடவேண்டும்படியாயிருக்கிற வவனைப்போலன்றிக்கே ஸந்நிஹிதராகப்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இனிது — ஸுகமாக, நிர்ப்பயமாக வென்றபடி. க்ரியாவிசேஷணம். அமரும் — ப்ரதிஷ்டிதராயிருக்கிற என்பதுகல் ஸௌஹார்த்தத்தாலே இங்கே நித்யவாஸஸ்தரராயிருக்கிற

அ— செங்கால மடநாராய் திருமூழிக்களத் துறையும்* கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங்குடக் கூத்தர்க்கென் றூதாய்* நுங்கால்களென்றலைமேற் கெழுமீரோ நுமரோடே* ||௧||

ஆ— தன்னைப்பிரியில் நான்தரிக்கமாட்டாததொருபடி, தன்னழகாலும் தன்செயல்களாலும என்னைத்தோற்பித் தடிமையாக்கி என்னோடுகலந்த நளிப்போய் திருமூழிக்களத்திலே யிருந்தருளின வெம்பெருமானுக்கென் திறம் சொல்லவேணும், உங்களுக்கடிமையே நானிருக்கிறேன, என்று நாரைகளை யிரக்கிறாள் ௧௭

முதற்பாட்டு.

இ— கொங்கார்பூந்துழாய்முடி யென்குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னைப்பிரியில் த்ருஷியால்) அதில்தன்னழகாலுமென்றது- கொங்கார்பூந்துழாய்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. தன்செயல்களாலுமென்றது- குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. என்னைத் தோற்பித்தி த்ராஷியாகச்சொன்னது- எம்மென்கிறபதத்தில விவக்ஷிதார்த்தஞ்சொன்னபடி. என் தூதாயென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறஞ்சொல்லவேணுமென்று) திறம்- ப்ரகாரம், என்விரஹக்லேஶத் தையென்றபடி. ஶேஷீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கடிமையாக) தன்னழகா லுமென்றதாலும் நாரைகளையென்றதாலும இப்பிராட்டி எம்பெருமானுடைய வழகிலேயீடுபட்டு அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷித்தவளாய், விரஹவ்யஸநிநியாய், தன்னாற்றாமையாலே ஸ்வஸ்தாநத்திலநின்று ஸமீ பஸ்தலதேஶத்திலேசென்று அங்கேயிருந்தன சிலபக்ஷிகளைக்கண்டவளாய், தன்னுடையஸகிகளும் தன் னோடு ஸமாநதுக்கிகளாகையால் அவர்கள் காரியக்ஷமரல்லாமையாலும், தான் வ்யஸநாதிஶயத்தா லறிவழிந்திருக்கையாலே 'தான்சொல்லுகிறவார்த்தையை அவையறியா' என்று விவேகிக்கமாட்டாமையா லும், அவற்றைத் தூதுபோகப் ப்ரார்த்திக்கிறாளென்று கருத்து. தன்னைப்பிரியில் த்ருஷியாலே விஶ்லேஷத்தி லென்னை யரித்திருக்கவொட்டாத ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனென்கையாலே ஸ்வதேஶத்தில் அஞ்சிறை யமடநாரையில் ஔதார்யஸாம்யம பற்றாசாகவும், வைகல்பூங்கழிவாயில் ஶேஷித்வஸம்பந்தம் பற்றாசாகவும்,

ஈ— வென்றபடி. செங்கால- சிவந்தகாலே யுடையீர்களான, என்முடியிலிருக்கும் காலபோலே யிராநின்றது நான்தலையிலே வைத்துக்கொள்ளப்புகுகிற காலுமென்று கருத்து. மடநாராய்- முக்தங்களான நாரைகாள்?, நாராய் யென்று ஜாத்யேகவசநம். திருமூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸி யாநிற்கிறவனான, தூதுபோவார்க்கு ஸுலபனும்படி, ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலே. வாக்யத்திலும் ஏற ஞ்சொல்லுகிறபடி. கொங்கார்- ஸௌரபமயமான, கொங்கு- ஸௌரபம, பூம்- தர்ஶநீயமான துழாய் முடி- திருத்துழாயைத் திருமுடியிலேயுடையவரான, எங்குடக்கூத்தர்க்கு- என்னுடைய குடக்கூத்தர்க்கு, எம்மென்று ஆத்மநிர்வசநம். இங்கு பஹுவசநாபிப்ராயமாவது ஸௌலப்யாதிஶயத்தால தன்னுடைய திவ்யாலங்காராதி ஸௌந்தர்யங்களாலும் விசித்ரசேஷ்டிதங்களாலுமென்னை வஶீகரித்தவனான வென்றபடி. குடக்கூத்தாவது- இடையர பாலகுடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டு ஆடும் ந்ருத்தவிஶேஷம், குடக் கூத்துடையவர்- குடக்கூத்தர். விசித்ரசேஷ்டிதங்களையுடைய க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. என் தூதாய்- என்னு டைய தூதிலேயாய், தூது- உக்திகருத்யம், உக்தமான உக்திகருத்யத்திலே அபிகரித்தென்றபடி. இதுசெய்கிறோமென் றங்கீகரித்தென்றபடி. இதுக்குக்கெழுமீரோவென்கிறத்தோடே அந்வயம். அங்கீகா ரமாத்ரத்தாலே நானுங்களுக்கு ஸ்வமமாகையாலே நீங்களெனக்கு நித்யஸேவ்யர்களென்று கருத்து. நுமரோடே- பக்ஷீயர்களோடே, உங்களுடைய ஸாரஸாதிகளோடேகூடவென்றபடி. இங்கு ஸா பதேஶத்தில், "ஶ்ரவணவ்யாபாரவ்யாவ்ருத்தி:" "ஶ்ரவணவ்யாபாரவ்யாவ்ருத்தி:" "ஶாஸ்த்ரார்த்த ஸம்ஶோதநபரா:" என்றது விவக்ஷிதம். நுங்கால்கள்- எங்களுக்குவகரிஷ்டரான வுங்களுடையதிருவடி களை, என்தலைமேல்- உங்களையாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற வென்னுடைய ஸ்வதத்ரமாத்திலே, தலையென்று உத்தமாங்கவ்யபதேஶம், ஸமஷ்டிஷயத்தில் ஸம்ஸாரானவர்களுடைய ஸாரம்ஸோஜத்தை ஸம்பந்தப்பெ றுகிறதென்னும் ப்ரீதியாலே தன்ஶிரஸ்ஸைக்கொண்டாடுகிறபடி. அழகியமயிர்முடியுடையார் பூச்சூடவாசைப் படுமாப்போலே ப்ரீதியாலேசொல்லுகிறபடி. கெழுமீரோ- சேரீர்களோ, கெழுமை- சேர்க்கை, சேர்த்தருள வேணுமென்றபடி. வையுங்கோளென்னாதே சேருங்கோளென்றத்தாலே யென்தலையுமுங்கள்திருவடிகளும்

மூ—நுமரோடும்பிரியாதேநீருநுஞ்சேவலுமாய்* அமர்காதற்குருகினங்காளணிமூழிக்களத்துறையு* மெமராலும்
பழிப்புண்டிங்கென்றம்மாலிழிப்புண்டு* தமரோடங்குறைவார்க்குத்தக்கிலமேகேளீரே* ॥௨॥

ஆ—(நுமரோடும்) 'அவருக்குச்சொல்லும் ஸந்தேசத்தைக்கேளுங்கோள்' என்று குருகுகளையழைத்தவ
த்து நடுவேதன்னைவாலே 'தம்மாலுபேக்ஷிதையாய் என்பந்துக்களாலும் கர்ஹிதையாயிங்கேயிருக்
கு மிவ்விருப்பென்செய்ய? விவ்விருப்பில் முடிகைபோதன்று' என்று தம்மிலேசொல்லி யின்னதாய், பின்னையுமவ
ஹனை விடமாட்டாமையாலே 'தாமுந்தம் வாஜனங்களுமாயிருந்தவிருப்பைக் காண்கைக்கு நானர்ஹதை
யாயிழந்துபோமித்தனையோ' என்று கேளீரென்றுகொண்டு தான்சொல்லப்புக்கவார்த்தையை யவற்றுக்குச்
சொல்லி முடிக்கிறாள். ॥௨॥

இ—பொன்னுலகாளீரிலே ஸுஹ்ருத்ரோடைகாஸ்யம் பற்றாசாகவும், தூதுவிட்டவர் இத்திருவாய்மொழியிலே
தன்னழகைக்கண்டநுபவித்தவர்கள் விஶ்லேஷத்தில் தரிக்கமாட்டுவர்களோ' என்று அறிவிக்கவே எழுந்த
ருளும் என்றிப்படி ஸாரூப்யம்பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்க்ரஹிக்கமாயிற்று. இப்படி இந்நாலுதி
ருவாய்மொழிகளுக்குமுள்ள அவாந்தரவிஶேஷங்களை "ஸ்வாபதேஸாஹ்வாது விஶ்லேஷம்பாரவஶ்யத
ஏகாந்த்யஸாரூப்ய ஸௌஹார்த்யகாத்ரகு:" என்று உரைக்காரர் ஸங்க்ரஹித்தருளினார். ॥௩॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வக்ஷ்யமாணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவருக்கித்யாதியால்) கீழ்நாரைகளைப் ப்ரார்
த்தித்தவள் அவற்றுக்குச் சொல்லவேண்டும்வார்த்தையை வ்யஸநாதிஶயத்தாலே வந்தகலக்கத்தாலே
குருகுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாளென்று ஸமுதாயார்த்தம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (நடுவேயித்யாதியால்) தன்னைவாலேயென்கிறதற்கு இன்னதாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்செய்யவெ
ன்கிறதற்குக்கீழோடேயந்வயம். இதென்னப்ரயோஜநத்தை ஸாதிக்கைக்காக விருக்கிறதென்றபடி. இன்னதாய்த்
திவிக்ஷண்ணையாய், சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) மாட்டாமை
யாலேயென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடே அந்வயம். ॥௨॥

ஈ— ப்ரீதிநக்கை யிவையிரண்டுக்கும் ஸாதாரணதர்மமென்றுகருத்து. ஓகாரத்தால் இதுஶேஷிக
ளுக்கு ஸ்வரூபமன்றோ? இது ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ வென்றபடி. ॥௩॥

நுமரோடும் ஸ்வகீயரோடும், உங்கள்பந்துக்களோடுமென்றபடி. ஶப்தம் உத்தரவாக்யத்தோ
டே ஸம்பந்திக்கும். பந்துக்களோடும்பிரியாதே தம்பதிகளாக ஸம்ஶ்லேஷித்துமிருக்கிறவென்று வாக்ய
பதார்த்தம். பிரியாதே- விஶ்லேஷியாதே, நீருநும்சேவலுமாய்- பதிவ்ரதாபதிகளான நீ
ரும் ஸ்வோசிதபதிகளான பதிகளுமாய், சேவல்- ஸாஹசர்யம், அமர்- அமர்ந்திருக்கிறவை
யான, விஶ்லேஷமின்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கிறவையான வென்றபடி. இப்படி ஸர்வதாஸம்ஶ்லேஷஸம்ப
த்ரான நீங்கள் விஶ்லேஷதுக்கவிதையான வென்துக்கங்களைப் போக்கவேண்டாவோ வென்றுகருத்து.
காதல்குருகினங்காள்- காதலையுடைய குருகின்ஸமூஹங்காள்?, காதல்- ப்ரேமம், காதல்குருகென்று ஸமா
ஸவாக்யவிவக்ஷை. குருகு- நாரையிலேஜாதிவிஶேஷம், இனம்- ஸமூஹம், ஸர்வஸ்வாமிநீகள்
ளான குருகுஸமூஹங்காளென்றபடி. அணி- அழகியதான, மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற
திவ்யதேசத்திலே, உறையும்— வஸிக்கிறவரான, தம்மால்- அங்குள்ளவாஜனங்களோடு ஸம்ஶ்லே
ஷவிகரான தம்மாலே, இழிப்புண்டு- உபேக்ஷையநுபவித்து, இழிப்பு- உபேக்ஷை, ஸக்ருத்ஸம்ஶ்லே
ஷமாத்ரமே உபேக்ஷிக்கப்பட்டென்றபடி. எமராலும்- ஸ்வகீயராலும், என்பந்துக்களாலுமென்றபடி.
பழிப்புண்டு- கர்ஹையையநுபவித்து, பழிப்பு- கர்ஹை, இங்கு- இந்தஸம்ஶ்லேஷகத்திலே, என்?-
என்னப்ரயோஜநம், தமரோடு- ஸ்வகீயரோடு, தமக்கநுரூபரான வாஜனங்களோடே கூடவென்றபடி.
அங்கு- அந்தத்திருமூழிக்களத்திலே, உறைவார்க்கு- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவர்க்கு, தக்கிலமே- தக்கவரல்
லோமே, பொருத்தமல்லோமோவென்றபடி. ஆத்மநிவேதநம், கேளீர்- கேளுங்கோள், தாமும் தம்வா
ஜனங்களுமா யெழுந்தருளியிருக்கிறவழகை யநுபவிக்கைக்கு நானர்ஹையல்லேனோவென்று நீங்கள்
கேட்கவேணுமென்றபடி. ॥௨॥

மூ—தக்கிலமேகேளீர்கடடம்புனல்வாயிரைதேருங்* கொக்கினங்காள்குருகினங்காள்குளிர்மூழிக்களத்துறை யுஞ்* செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்கைகால்செங்கனிவா* யக்கமலத்திலைபோலுந்திருமேனியடிகளுக்கே ௩ திருமேனியடிகளுக்குத்தீவினையேன்விடுதூதாய்* திருமூழிக்களமென்னுஞ்செழுநகர்வாயணிமுகில்கா* டிருமேனியவட்கருளீரென்றக்காலும்மைத்தன்*

ஆ—(தக்கிலமே) தன்னைக்காண்கைக்கு நானமஸம்ஸ்லேஷமின்றியே அவனழகையுங் காணப்பெறாதே யிழந்துபோ யித்தனையோவென்று கேளீரென்கிறாள். ॥௩॥

(திருமேனி) திருமூழிக்களமென்னுஞ் செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்? 'திருமேனியவர்க்கருளீர்' என்றித் தனையுஞ்சொன்னாலுமுங்களுக்குப் ஸாத்யமான திருமேனியொளியை யுங்களையிழப்பித்து அவ்வூரில்நின்றும்

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ—செக்கமலத்தித்யாதி அடிகளுக்குத்தக்கிலமேகேளீர்க ளென்றநுபித்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (தன்னைபித்யாதியால்) அவ்வழகையுமென்றவிடத்தில ஸமுச்சயத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வாரிஜந ஸௌரமௌஸைமையைக் காணப்பெறாதவளவன்றிக்கே அவன்திருமேனியழகையும் காணப்பெறேனென்கிறாளென் று ஸம்பந்திஸூசிதமெத, ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

என்னக்காலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தனையுஞ்சொன்னாலுமென்று) ஸமுச்சயமிவ்வு க்தார்த்தத்தாலு முங்களை டம்பிக்குமோவென்கைக்காக. திருமேனியொளியகற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஸ—தடம்புனல்வாய்- தடாகஜலப்ரதேசத்திலே, தடம்- தடாகம், புனல்- ஜலம், வாய்- இடம், இரை- ஆஹாரங்களை, தேரும்- தேடாநிற்கிற, நான் உபவாஸக்ருஶையாயிருக்க நீங்களிங்ஙனே யாஹாரபரா ராயிருக்கை யுசிதமோவென்றுகருத்து. கொக்கினங்காள்- பகஸமூஹங்காள், குருகினங்காள்- நாரை வஸதிவிசேஷஸமூஹங்காள், என்னஹிதிவெஸாநாநுரூணமாகத் தூதுபோகைக்குத் திரள்திரளாகக் கா ணப்பெற்றேனென்றுகருத்து. குளிர்- ஶீதளமான, ஸ்ரவஹமானவென்றபடி. என்விரஹதாபம்போ கைக்கு அவ்வூரைக் காணப்பெற்றிலேனென்று கருத்து. மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநக ரத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிறவனுன, செக்கமலத்து- செந்தாமரையினுடைய, அலர்போலும் வா ஸத்துக்கு ஸத்ருஶமாகாநிற்கிற, கண்கைகால்செங்கனிவாய்- நயநகரசரண பிம்பாதரங்களையுடையவ ரான, செங்கனி- சிவந்தபலம், பிம்பபலமென்றபடி. வாய்- அதரம், அக்கமலத்து- அந்தசெந்தாமரை யினுடைய, இலைபோலும்- இலைக்குஸத்ருஶமாகாநின்றுள்ள, திருமேனி- அந்தவிவ்யாவயவங்களுக்குப் ஆஶ் ரயமாம்படி ஶ்யாமளமான திருமேனியையுடையவனை, அடிகளுக்கு- ஸ்வாமிக்கு, பாதிஜாயாபமோஸநம், தக்கிலமே- நாம்தக்கவரல்லோமோ, அவருடையவவ்வழகை நாம் அநுபவிக்கைக்கு யோக்யரல்லோமோ வென்றபடி. கேளீர்கள்- நீங்களங்கேசென்று கேட்கவேணும். ॥௩॥

திருமூழிக்களம்என்னும்- திருமூழிக்களமென்று ப்ரஸித்தமான, செழுநகர்வாய்- ரமணீயநகரப்ரதேச த்திலே, செழு- ரமணீயம், நகரத்துக்குஸந்நிஹிதமான ஆகாஶப்ரதேசத்திலே வர்த்திக்கிறவென்றபடி. அணி- ஸுந்தரங்களான, முகில்காள்- மேகங்காள், திருமேனியடிகளுக்கு- திருமேனியாலே ஸ்வாமியாயிரு க்கிறவருக்கு, "யஶோஹரந்மகஸௌவஶ்யத்திபஸர்வேஷாம் திவௌகஸாம்" என்கிறபடியே தன்திருமேனியழகாலே ஸர்வரையும் வஶீகரித்தடிமைகொண்டிருக்கிறவருக்கென்றபடி. இதுக்கு தூதாயென்கிறத்தோடே அந்வயம், தீவினையேன்- அவ்வழகை யநுபவிக்கப்பெறாதே பிழந்து உங்கள்காலிலே விழவேண்டும்படியான க்ரூரக ர்மங்களையுடையவளானநான், விடுதூது- விடுகிறதூதிலே, நான்விடுகிற தூதக்ருத்யத்திலேயென்றபடி. ஆய்- ஸ்வீகரித்து, அதிலே ப்ரவ்ருத்தராயென்றபடி. இதுக்கு என்னக்காலென்கிறத்தோடே அந்வயம். திருமேனி- "ஸந்தாநம்ஸப்ரகாஶம்" என்கிறபடியே ஸாரபூதமாயிருக்கிற வடிவுடையதிருமேனியை அவட்கு- இத்தையாசைப்படுகிற அவளுக்கு, அருளீர்- க்ருபையாலே கொடுக்கவேணும், உமக்கவள்பக்கல் ப்ரணயிலம்போனாலும் நிர்ஹேதுகமான க்ருபையுமில்லையோ வென்றுகருத்து. என்றக்கால். இப் படிநீங்கள்சொன்னக்கால், "வாசாயுக்தோவாப்யஹம்" என்கிறபடியே உங்களுக்கொரு உக்திமாத்ரமன்றோ வேண்டு

௬—றிருமேனியொளியகற்றித்தெளிவிசும்புகடியுமே* ௪௭

தெளிவிசும்புகடிதோடித்தீவளைத்துமின்னிலகு*மொளிமுகில்காடிருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்குத்*
தெளிவிசும்புதிருநாடாத்தீவினையேன்மனத்துறையுந்*துளிவார்கட்குழலார்கடென்றூதுரைத்தல்செப்புமினே॥

ஆ—போகவடிக்குமோ. இதனையுஞ்சொன்னாலென்செய்யுமென்கிறாள். ௪௭

(தெளிவிசும்பு) அவளுக்கருளீரென்னவமையுமோ, இன்னார்க்கருளீரென்னவேண்டாவோ வென்னில், யாவளொருத்திபுடையநெஞ்சை யுமக்குத்திருநாடாகக்கொண்டு நீருறைகிறீர், அவளுக்கருளீரென்று சொல்லீரோ வென்கிறாள். ॥௫॥

(தூதுரைத்தல்) தூமெழிவாய்வண்டினங்காள், என்னுடைய சுடர்வளையுங் கலையு மிழந்தேனென்று

இ— மருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்குவடிவழகு த்ருஷ்டியால) தெளிவிசும்புகடியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவ்வூரில்நின்றுமித்ருஷ்டியால்) கீழ்ச்சொன்னவக்ஷிகள் போகாதிருந்தவாறே திருமூழிக்களத்துக்கு ஸந்நிஹிதங்களாயிருக்கிற மேகங்களோடே க்கிச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. ௪௭

ஐந்தாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டில்போலே இப்பாட்டிலும் மேகங்களைத் தூதுவிடுகிறதாயிருக்கையாலே யிது வ்ருத்தாநுவாதமாகி யன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவளுக்கித்ருஷ்டியால்) அவளுக்கென்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னாலவனறியுமோ விசேஷித்துச் சொல்லவேண்டாவோ வென்றபடி. இப்பாட்டுக்கெல்லாம் த்ருதீயவாக்யமத்திலே தாத்பர்யமென்று கருத்தாலே யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாவளொருத்தியித்ருஷ்டியால்)॥

ஆறாம்பாட்டு.

சுடர்வளையுங்கலையுந் தூதுரைத்தல்செப்புமின்களென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய

ஶ—வதென்றுகருத்து. தன்திருமேனியொளி- உங்களுக்குத்தந்தருளின ஸ்வரூபஸௌந்தர்யகாந்தியை ஒளி- காந்தி, உம்மை- உங்களை, அகற்றி- விஶ்லேஷிப்பித்து, விசேஷணம். உங்களுடையகாந்தியை நஶிப்பித்தென்றபடி. தெளிவிசும்பு- நிர்மலமானவாகாஶத்திலேநின்றும், விசும்பு- ஆகாஶம், உங்களழகு எல்லார்க்குந்தெரியும்படி நீங்கள்வர்த்திக்கிற நிர்மலாகாஶத்திலேநின்று மென்றபடி. கடியுமே- கடியுமோ, கடிகை- துரத்துகை, உங்களைத்துரத்துமோவென்றபடி. ஸ்வஸாத்ருஶ்யமன்றிக்கே வாஸஸ்தானத்தைத்தந்து ஆகாஶாத்ருஷ்டியன்றிக்கே வர்ணாகாஶஸ்ருஷ்டியு முங்களுக்குத்தாராநின்றானென்றுகருத்து. ௪௭

தெளிவிசும்பு- நிர்மலமானவாகாஶத்திலே, கடிது- ஶீக்ரமாக, ஓடி- யாவதம்பண்ணி, சிறுத்திருவடிக்கும்போலே யிவற்றின்வேகவும் ஆகாஶவாஸிகளும் தங்காபத்துக்கு ஸாயகமென்றிருக்கிறாள், தீவளைத்து- ஸ்ஷ்டிவபத்துக்குஸத்ருஶமான, தீ- ஸ்ஷ்டி, வளை- ஶங்கம், வளைத்துவென்று வளைக்குஸத்ருஶமானதுக்குப்பேர், ஸ்வாதவக ஸத்ருஶங்களானவென்றபடி, மின்னிலகும்- மின்களிலகாநிற்கிற, வித்யுத்ஸமூஹங்கள் விளங்காநிற்கிறவென்றபடி. இலகுதல்- விளங்குகல், ஒளிமுகில்காள்- காந்தியையுடைய மேகங்களே, அந்த வித்யுத்துக்களாலே வாஸாமம்பெற்ற வடிவழகையுடைய மேகங்களேயென்றபடி. திருமூழிக்களத்து- அந்ததிவ்யநகரத்திலே, உறையும் வஸியாநிற்கிற, ஒண்சுடர்க்கு- ஒள்ளியசுடரையுடையவரான, அவ்வூரில நித்யவாஸத்தாலே யத்யுஜ்ஜ்வலமான காந்தியையுடையவரானவென்றபடி. தீவினையேன்- நெஞ்சிலேவந்து காஶிக்கச்செய்தே கண்ணாலேகாணவொட்டாதபடி கடுப்பங்களான கர்மங்களையுடையேனான வென்னுடைய, மனத்து மனஸ்ஸிலே, தெளிவிசும்பு- விஶோகாஶாஸ்வமான, ஶுத்தாகாஶவாஸிஸ்யாஸ்வமான வென்றபடி. திருநாடா- திவ்யதேஶமாய். தாத்ருஶதிவ்யதேஶத்திற்போலே யாதராதிஶயயுக்தனென்றபடி. உறையும்- வஸியாநிற்கிறவரான, துளிவார்- துளித்துவாராநிற்கிற விந்துவிந்துவாய் வருவஹியாநிற்கிறவென்றபடி. கள்- ஆஸவத்தையுடைத்தான, கள்ளென்று ஆஸவமாய் இங்குமகரந்தத்தைச்சொல்லுகிறது, குழலார்க்கு- குந்தளங்களையுடையவர்களுக்கு குந்தளங்கள் கஸ்தூரிகதங்களாயிருக்கையாலே மகரந்தஸம்ருத்திகளென்றுகருத்து. குழல- குந்தளம், குழலையுடையவர் குழலார், வருஜாயாம்பை ஸங்கேதம் என்றூதுரைத்தல்- தலைவிபூவெலலாம் சருகாம்படி விரஹாதிஶயமான வென்ற ஆதிக்யாக்யத்தை, ஶஸ்த்ரமான ஆதிக்யாக்யத்தையென்றபடி. செப்புமின்- சொல்லுங்கோள். ॥௫॥

மூ— தூதுரைத்தல்செப்புமின்கடூமொழிவாய்வண்டினங்காள்* போதிரைத்துமதுநுகரும்பொழின்மூழிக்களத்துறையு* மாதரைத்தம்மார்பகத்தேவைத்தார்க்கென்வாய்மாற்றந்* தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல்சுடர்வளையுங்கலையுமே* ||சு||

சுடர்வளையுங்கலையுங்கொண்டருவினையேன்றோடுறந்த* படர்புகழான்

ஆ— சொல்லவேணும், சொல்லுமிடத்தில் அவனுங்களாமையுடமையை ஸாக்ஷியாமே பிராட்டிஸந்நிதியிலே வைத்துச் சொல்லவேணுமென்கிறாள். ||சு||

(சுடர்வளையும்) படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள், உன்னழகாலே யவளை ஸ்வீகரித்து அவளோடே

இ— விஶ்லேஷியால்) என்வாய்மாற்றம் தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல போதிரைத்த ஸம்ஶ்லேஷிமாதரையி ஶ்லேஷிசெப்புமின்களென்ற நிர்ப்பந்தமெணாயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்தில் விஶ்லேஷியால) வண்டுகளையேகீழ்ச்சொன்ன ஜீவங்களாகஹ்ருதித்தாதல் ஜீவங்கள்சொல்லாதொழிந்தவாறேயாதல வண்டுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாளென்று ஸம்மதி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது. ||சு||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பங்கயக்கட்சுடர்பவளவாயனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலேயிஶ்லேஷியால்)

ப— தூமொழிவாய்- ஶோபநங்களான வுக்திகளுடைய வாய்ப்பையுடையவையான, தூ என்றது ஶுத்தியாய் ஶோபநத்தைச்சொல்லுகிறது. வாயென்றது வாய்ப்பு, ஸாமமென்றபடி. "நாஸாமவேத விதுஷஶ்ஶக்யமேவம் ப்ரபாஷிதும்" என்கையாலே ஈஶ்வரனுக்கு வாவிதர்ஶநங்களான வுக்திகள் ஸாமஸாமமிறே; அவன் வருவோமல்லோமென்றிருந்தாலு முங்கள் வாக்கீதாய ஸ்பர்த்தாலே அவனுக்கு வரவேண்டும்படியாமென்று கருத்து. வண்டினங்காள்- ஸ்வமவஸஜாதீயங்காள், சுடர்வளையும்- காந்திமத்துக்களான வென்னுடைய வலயங்களையும், கலையும்- வஸ்த்ரத்தையும், பட்டுடைபழகையும், தூதுரைத்தல்- ஈஶ்வரஸாக்ஷியாக, செப்புமின்கள்- சொல்லுங்கோள், ஈஶ்வரஸாக்ஷியாகச் சொல்லுகையாவது விரஹக்லேஶபாகையாலே தன் வலயங்களையும் பட்டுடையழகையு மிழந்தேனென்றுசொல்லுகை, என்- என்னுடைய, வாய்- உக்தியினுடைய, மாற்றம்- ஸந்தேஶரூபமான, மாற்றம்- ஸந்தேஶகம், தன்வலயங்களையும் பட்டுடைபழகையு மிழந்தேனென்றிப்படி யென்னுடைய ஸந்தேஶரூபமானவென்றபடி. தூதுரைத்தல்- ஈஶ்வரஸாக்ஷணத்தை, செப்புதிரேல்- சொல்லுகிறிகோளாகில், இதுக்கு செப்புமின்களென்கிறத்தோடே யந்வயம். போது- ஸமயங்களிலே, வண்டுகள்விகஸிக்கிற ஸமயங்களிலேயென்றபடி. ஶ்ரீவாஸமுதலிகளுக்குப்போலே ஸம்ஸாரம் மீண்டுவருகிறபோதென்கிற நிர்ப்பந்தமுங்களுக்கில்லை, ஈஶ்வராதிகளைப்போலே விலக்குவாரு முங்களுக்கில்லையென்றுகருத்து. இரைத்து- ஹர்ஷத்தாலே கோலாஹலம்பண்ணிக்கொண்டு, மது- ஸமயங்களை நுகரும்பொழில்- உங்களுக்கு வாஸம்பண்ணும்படியான ஸந்நிதானங்களையுடைத்தான, நுகர்கை- பானம்பண்ணுகை, திருமூழிக்களத்து- அந்தஶ்ஶ்ரமமத்திலே, உறையும்- வஸிக்குமவரான, இது ஸ்வாமிக்குவிஶேஷணம். மாதரை- நாரீணாமுத்தமையான பெரியபிராட்டியை, மாதர்- உத்க்ருஷ்டை, தம்மார்பகத்தே- தம்முடைய வக்ஷஸ்தலத்துள்ளே, வைத்தார்க்கு- வைத்துக்கொண்டவரான ஸ்வாமிக்கு, செப்புமின்களென்ற நிர்ப்பந்தமிப்பது, பிராட்டி ஸந்நிதியே ஸாக்ஷியிலே அவருக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ||சு||

படர்- விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய்- உத்யாநப்ரதேஶத்தில், குருகினங்காள்- குருகு ஸமூஹங்காள், குருகு- நாரையில் ஜாதிவிஶேஷம். இனம்- ஸமூஹம், சுடர்வளையும் காந்திமத்துக்களான வென் வலயங்களையும், கலையும்- பட்டுடையழகையும், கொண்டு- அபஹரித்துக்கொண்டு, இதுக்குத்துறந்தென்கிறதோடே அந்வயம். இவைகளைத்தானிழந்தது தத்விஶ்லேஷநிமித்தமாகையாலே யவனபஹரித்தானென்கிறது. அரு- அருமையான, துஸ்ஸஹமான வென்றபடி. வினையேன்- து:க்கங்களையுடையவளான வென்னுடைய, தோத்தோடேவந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தவன் விட்டுப்போம்படியான பாபத்தை யுடையவளான வென்னுடைய வென்றபடி. தோள்துறந்த- தோளைத்யஜித்தவனை, "[illegible]" என்கிறவளவிலே யென்றோளொன்றிலுமே யாகாங்க்ஷித்தனாயிருந்தவன் இப்போதத்தைக் கைவிட்டானென்று கருத்து. படர்புகழான்- படர்ந்தபுகழை யுடையவனை, புகழ்- கீர்த்தி, என்னைக்கைவி

மூ— திருமூழிக்களத்துறையும்பங்கயத்தண்* சுடர்ப்பவளவாயனைக்கண்டொருநாளோர்தூய்மாற்றம்* படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காளெனக்கொன்றுபணியீரே* ॥எ॥
எனக்கொன்றுபணியீர்களிரும்பொழில்வாயிரைதேர்ந்து* மனக்கின்பம்படமேவும் வண்டினங்காடும்பிகாள்* கனங்கொடிண்மதிள்புடைசூழ்திருமூழிக்களத்துறையும்* புனக்கொள்காயாமேனிப்பூந்துழாய்முடியார்க்கே* ॥அ॥

ஆ—கலந்து பின்னைப்பவளத்துறந்து அதுவே புகழாகக்கொண்டிருக்கிறவிருப்பு உனக்குப்போருமோவென்று சொல்லீரோவென்கிறாள். ॥எ॥

(எனக்கொன்று) வண்டினங்காள்தும்பிகாள், உன்னழகைக்காணப்பெறாதே யவளிழந்துபோமித்தனை போவென்றுசொல்லீரோவென்கிறாள். ॥அ॥

இ— ப்ரயோஜனபாதத்திலே ஸம்ஶ்லேஷானந்தரவிஶ்லேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனோடேகலந்தென்று) ப்ரயோஜனபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையிக்ருதியால்) துறந்தபடர்புகழானென்கிற ஸாத்விகாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயிக்ருதியால்) ஓர்தூய்மாற்றமெனக்கொன்றுபணியீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குப்போருமோவிக்ருதியால்) ॥எ॥

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

ஸ்வாபதேசத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (உன்னழகையிக்ருதியால்) ॥அ॥

ஈ—ட்டமேதனக்கு ஶேஷபூதமான கீர்த்தியாகவுடையவனை யென்றபடி. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவனை, பங்கயக்கண்- பங்கஜலோசநனை, ணகாரஸ்யஸம்பள டகாரதேஶம். சுடர்ப்பவளவாயனை- உஜ்ஜ்வலவித்ருமாதரனை, என்னை ஸ்வீகரிக்கும்படியான திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களை யுடையவனை யென்றபடி. கண்டு- ஸாக்ஷாத்கரித்து, நாளுசைப்படுகிற திருக்கண்ணழகையும் திவ்யாதரஶோபையையும் காண்கையாகிற ஸாக்ஷாத்காரமெனக்கு முன்னேயுங்களுக்கு வாய்க்கிறதென்று கருத்து. எனக்கு- விரஹவ்யதை ஸஹிப்பியாயிருக்குமப்போலே யிருக்கிறவெனக்காக, இதுக்குப்பணியீரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஒருநாள்- பலநாள்வேண்டா, ஓர்- ஸக்ருத்ப்ரயோஜனமாகையாலே அத்விதீயமான, தூய்- அவிஸம்வாதமான, ஸவிஶ்வாஸ்யமான வென்றபடி. மாற்றம்- வார்த்தையை, ஒன்று- ஒன்றாக, இனியொன்றுஞ்சொல்லவேண்டாதபடி. ஸாரதமமாக வென்றபடி. பணியீர்- நீங்கள்சொல்லவேணும், பணியீரென்று ஸம்வாஸிப வஸ்துக்களாகையாலே அவற்றை ஸம்பாவித்துச் சொன்னபடி. ॥எ॥

இரும்- விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய்- உத்யானத்திலே, இரை- ஆஹாரத்தை, போக்யத்தை யென்றபடி. தேர்ந்து- தேடிக்கொண்டு, மனக்கு- உங்களுடைய ஹ்ருதயோல்லாஸத்துக்கு, இன்பப்பட- ஸுகமுண்டாம்படி, படுகை- உண்டாகை, மேவும்- ஆஶ்ரயித்து வஸிக்கிற, என்னைப்போலே விரஹக்லேஶம் பிறவாதபடி பரஸ்பரம் ஸம்ஶ்லேஷித்து வஸிக்கிற வென்றபடி. வண்டினங்காள்- ஸமூஹரூபங்காள், தும்பிகாள்- ப்ரமரவிஶேஷங்காள், கனக்கொள்- கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கநகரத்நமயமாகையாலே யதிஶோபாவஹங்களான வென்றபடி. திண்- த்ருடதரங்களான, மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, புடை- சுற்றிலும், சூழ்- பரிவ்ருதமான, இப்படி ரக்ஷையுடைத்தான தேஶத்திலவன் வஸிக்கையாலே ஸுலபஸௌகார்யமான வவன் திருமேனிக்கென்னதீங்கு வருகிறதோவென்கிற ஶங்கை தீரப்பெற்றேன், இனியென் க்லேஶமும் தீரவேணுமென்று கருத்து. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவனை; புனக்கொள்- ஸ்வக்ஷேத்ரத்தில் கொள்ளப்பட்டதான, புனம்- ஸ்வக்ஷேத்ரம். ஸ்வக்ஷேத்ரஸ்திதமாய் அத்தாலே ஸம்ஶோபிதமான வென்றபடி. காயாமேனி- அதஸீபுஷ்பஸத்ருஶமான திருமேனியை யுடையவரான, காயா- அதஸீ, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- ஶோபநீயமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவருக்கு, பூம்- ஶோபநீயம். திருமேனியழகுக்கு மேலே திவ்யாலங்காரஶோபையை யுடையவரானவர்க்கென்றபடி. எனக்கு- நீங்களொரு வார்த்தைசொல்லாவிடில் முடியும்படியாயிருக்கிற வெனக்காக, ஒன்று- ஒருவார்த்தையை, பணியீர்கள்- நீங்களருளிச்செய்யவேணும். ॥அ॥

மூ—பூந்துழாய்முடியார்க்குப்பொன்னாழிக்கையார்க்கு* ஏந்துநீரிளங்குருகே திருமூழிக்களத்தார்க்கு* ஏந்துபூண்முலைபயந்தென்னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத்* தாந்தம்மைக்கொண்டகறல்தகவன்றென்றுரையீரே* ॥ கூ ॥
தகவன்றென்றுரையீர்கட்டடம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து* மிகவின்பம்படமேவுமென்னடையவன்னங்காள்* மிகமேனிமெலிவெய்தி

ஆ—(பூந்துழாய்) ஏந்துநீரிளங்குருகே, ஏந்துபூண்முலைபயந்து என்னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத் தாம் தம்மைக்கொண்டகலுகை தம்முடைய க்ருபைக்குப் போராதென்று சொல்லுவீரோவென்கிறாள். ॥ கூ ॥

(தகவன்றென்று) மென்னடைய அன்னங்காள், தாம் தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்று நீங்கள்சொல்லவேணும். சொல்லுமிடத்தில் என்னுடையமேனியும் மிகமெலிவெய்தி, மேகலையுமீடழிந்து, என்னாத்மாவும் முடிவதற்கு முன்னே சென்று சொல்லவேணும் என்கிறாள். ॥ ய ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ—தகவன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்) ॥ கூ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

கீழ்ப்பாட்டில் வாக்யங்களைப்ரதர்ஷம்பிக்கிறார் (தாமித்யாதியால்) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க வ்யாக்யானத்தில் 'சொல்லவேணும்' என்றிங்கு வாக்யபேதம்பண்ணி 'மேனிமெலிவெய்தி' இத்யாதியைத் தனித்தொரு வாக்யமாகச்சொன்னது ஸீக்ரமாகச்சொல்லவேணுமென்கையிலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக. அகமேனியொழியாமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னாத்மாவுமித்யாதியால்)

ரா—நீர் ஏந்து என்று மாறிப்பயிப்பது. நீராலேயேந்தப்படுகிற, நீருக்குச்சேவண்டாதபடி யதுதானேயுன்னை யசிக்கும்படியாயிருக்கிறவென்றபடி. தூதுபோம்போது நடுவே நீர் தடையானாலும் ஸ்ரீவானரமுதலிகளைப் போலே யுனக்குச்சேவண்டாவிறே யென்றுகருத்து. இளங்குருகே- மதநஸாபேக்ஷத்துக்குறப்பாக தாருண்யபக்ஷமானகுருகே, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- உபரீபமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவரான, பொன்னாழிக்கையார்க்கு- ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியை திருக்கையிலேயுடையவரான, பொன்போலும் ஸ்ப்ருஹணீயமாம், திருவாழி ஆயுதமாகையன்றிக்கே திருமுடிக்குத் திருத்துழாய்போலே திருக்கைக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து திருமூழிக்களத்தார்க்கு அத்திவ்யநகரத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறவர்க்கு, விபூஷாலங்காரங்கள்போலே திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக் கலங்காரங்களான ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகளையுடையவர்க்கென்றபடி. இதுக்கு உரையீரென்கிறத்தோடே அந்வயம். பூண் ஏந்து என்றுமாறிப்பயிப்பது. ஆபரணங்களைத்தரிக்கக்கடவையான, முலை- என்னுடைய ஸ்தநங்களானவை, பயந்து- விவர்ணங்களாய், பயக்கை- விவர்ணமாகை, என்- என்னுடைய, இணைமலர்க்கண்- ஒன்றுக்கொன்றொப்பாயிருக்கிற புஷ்பங்களைப்போலேயிருக்கிறகண்கள், ஸம்ஸ்லேஷதசையிலிப்படி வர்த்திக்குமென்னுடைய கண்களானவை யென்றபடி. நீர்ததும்ப- பாஷ்பஜலங்களாலேபூர்ணமாம்படி, ததும்புகை- நிரம்புகை, இதுக்கு அகல்தலென்கிறத்தோடே அந்வயம். தாம்- கீழ்ச்சொன்ன அலங்காரங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் நிரதிசய ஸௌந்தர்யரானதாம், தம்மைக்கொண்டகல்தல்- தம்மைக்கொண்டு விஸ்லேஷிப்பது, தாம்போம்போது தம்மை வைத்துப்போகாதே தம்மையுங்கூடக்கொண்டு விஸ்லேஷித்துப்போவதென்றபடி. இது விரஹவ்யஸநத்தால வந்த கலக்கத்தாலேசொல்லுகிறபடி. தகவன்றென்று க்ருபையன்றென்று, தகவு- க்ருபை, ஸ்வயத்துக்குச்சாதிநிர்வாஹரானார் செய்யும்க்ருத்யமென்று, உரையீர்- நீங்கள்சொல்லவேணும் ॥ கூ ॥

தடம்புனல்வாய்- விபுலஜலங்களிலே, தடம் விபுலம், புனல்- ஜலம், தடாகஸரஸ்ஸுக்களிலேயென்றபடி, இரை- ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து- தேடிக்கொண்டு, மிக அதிகமாக, இன்பம்பட- ஆநந்தமுண்டாகும்படி, மேவும்- ஆஸ்ரித்துவர்த்தியாநிற்கிற, பரஸ்பரம்ஸம்ஸ்லேஷித்து வர்த்தியாநிற்கிறவென்றபடி. நீங்களிப்படி ஸம்ஸ்லிஷ்டராயிருக்கச்செய்தே பரகேவாஷகாதிகளில் ராவிபற்று விரஹமாதெதவர்த்தியாயிருக்கிற வென்னுடைய விர்த்தியைத்தீர்க்கவேண்டாவோ ஸம்ஸ்லிஷ்டரவதாரான நீங்களென்றுகருத்து. மென்னடைய- மெல லியநடையையுடையவையான, ஸ்ரீபவஸம்ஸ்லேஷஜநிதபரமயுரமயமநஸாவிகளான வென்றபடி. அ ன்னங்காள்- ராஜஹம்ஸங்காள். மேனி- என்ஸரீரமானது, மிக- அதிகம், மெலிவு- கார்ஸ்யத்தை, எய்தி-

மூ— மேகலையுமீடழிந்தென்னகமேனியொழியாமே திருமூழிக்களத்தார்க்கே* ॥௰॥

ஒழிவின்றித்திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடரை* யொழிவில்லாவணிமழலைக்கிளிமொழியாளலற்றிய சொல்* வழுவிலாவண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த* வழுவில்லாவாயிரத்திப்பத்துநோயறுக்குமே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(ஒழிவின்றி) எம்பெருமானைப்பிரிவில ஸஹிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவையாயிருப்பாளொருபிராட்டி அவனைப்பிரிந்தலற்றின பாசுரத்தாலே தத்ஸத்ருஶஸ்வபாவரான வண்குருகூர்ச்சடகோபன் எம்பெருமானைப்பிரிந்தலற்றின விபத்து, தச்ச்ரவணவ்யாதியைப் போக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— ஒண்சுடரை யொழிவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைவிஶ்லேஷியால்) அலற்றியசொல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைவிஶ்லேஷியால்) பாசுரத்தாலேயென்கிறதற்கு அலற்றினவென்கிறதோடே யந்வயம். வழுவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸத்ருஶஸ்வபாவரானவென்று) ॥௧௧॥

ஶ— அடைந்து, மேகலையும்- சேலையையும், ஈடழிந்து- கட்டுக்குலைந்து, ஈடு- இடுகை, பூட்டுகையென்றபடி. ஶரீரத்தின் க்ருஶமாகையாலே சேலையையும் ஸ்வஸ்தியிழவாயென்றபடி. என்- என்னுடைய, அகமேனி- உள்ஸ்வரூபமும், அகம்- உள்ளு, மேனிஶப்தம் இங்கு ஸ்வரூபவாசம், ஶரீரத்துக்குள்ளேயிருக்கிற வென்னுடைய ஸ்வரூபமுமென்றபடி. ஒழியாமே- உபாதமாகாதே, ஶரீரஸம்பந்தத்தை விடுவதற்குமுன்னேயென்றபடி. இதுக்கு உரையீர்களென்கிறதோடே யந்வயம். திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அந்ததிவ்யநகரத்திலேயிருக்கிறஸ்வாமிக்கு, தகவன்றென்று- தாம்தம்மைக்கொண்டகலுகை க்ருபையன்றென்று, தம்முடைய காருண்யஸ்வபாவதைக்கு விருத்தமன்றென்றபடி. உரையீர்கள்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ॥௰॥

ஒழிவின்றி- விச்சேதமின்றிக்கே, திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்ததிவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவரான, அவ்வூரில் ஸௌஹார்த்தஸம்பந்தாலே யொருநாளும் விச்சேதமின்றிக்கே யிங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை யென்றபடி. ஒண்சுடரை- ரமணீயதேஜஸ்ஸை, நிரதிஶயஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான ஸர்வேஶ்வரனை யென்றபடி. ஒழிவு ஒழிகையிலே, பிரிகையிலேயென்றபடி. இல்லா- இல்லாதவளான, “நசஸீதாத்வயாஹீநா” என்கிறபடியே அவனைப்பிரியில் வாழ்வில்லையென்னும்படி யிருக்குமவளானவென்று வடார்த்தம். இதுக்கு மொழியாளென்கிறதோடே யந்வயம். அணிமழலை- அழகியமழலையையுடைத்தான, அணி- அழகியது, மழலையென்று அநக்ஷரரஸமான வுக்திவிஶேஷம். கிளிமொழியாள- கிளியினுடையவுக்தியை யுடையவளான வொருபிராட்டியானவள், அலற்றியசொல்- ப்ரலபித்தபாசுரத்தாலே, எம்பெருமானைப் பிரிந்தலற்றினபிராட்டி வாக்யாவஶேஷத்தாலே யென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறதோடே யந்வயம். வழுவில்லா- ப்ரச்யுதியில்லாதவரான, வழுவு- ப்ரச்யுதி, அந்தபிராட்டி ஸ்வபாவத்திலே யொன்றும்குறையில்லாதவரான வென்றபடி. வண்குருகூர்சசடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார். வாய்ந்து- கிட்டி, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவங்களிலே பாவபந்தத்தையுடையவராயென்றபடி. உரைத்த- அருளிச்செய்த தான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம். வழுவில்லா- ப்ரச்யுதியில்லாததான. தன்ஸௌஹார்த்ததிஶயத்தாலே ஶ்ரோதாக்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்போகாததான வென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இந்ததஶகமானது, நோய்- வ்யாதியை, தச்ச்ரவணவ்யாதியை யென்றபடி. அறுக்கும்- ஶமிக்கும், நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தை யுண்டாக்குமென்றபடி. தன்னையப்யஸித்தார்க்கிதிஶேஷ꞉. ॥௧௧॥

✳ ஸ்ரீ கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய நம꞉ ஶ்ரீமதே வேதாந்ததேஶிகாய நம꞉. ✳

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(எங்கானலகம்.)

ஸஶ்ருக்காஸ் ஸ்ரீதுளஸ்யா ஶ்ரிதஜநஸஹித: தேவநந்தாப்ஜாக்ஷ:
ஸ்வாங்காஸ் * ஸ்வஸ்த்ரஜ்யோதிரிதிகதிதந: ஶ்ரீதரஸ்ஸத்கீர்த்தி: ।
வர்ஷிஷ்ணுச்யாமவர்ணஸ்ஸுபகதரகர: ஸ்வாயுதாட்யோ ஹ்யதேஹே
ஶ்ரீமான் ஸாத்ருஶ்யஸீமா ஸ்வஹிதபரதயா வர்ணிதோ வல்லபோ ஹி ॥ கஅகூ ॥

(ஸஶ்ருக்காஸ் ஸ்ரீதுளஸ்யா) கொங்கார்பூந்துழாய்முடி- மிக்கவாஸனையையுடைத்தான திருத்துழாய் மாலைபோலே பஶ்சாத்யமான திருமுடியையுடையவனாகையாலும், (ஶ்ரிதஜநஸஹித:) தமரோடங்குறைவார்க்கு- ஆஶ்ரிதஜநங்களோடே கூடியிருக்கையாலும், (தேவநந்தாப்ஜாக்ஷ:) செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்- சிவந்ததாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரை யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வாங்காஸ்) திருமேனியடிகளுக்கு- வடிவழகாலேதானே ஸர்வாஸ்வாதமும் தோற்றவிருக்கையாலும், (ஸ்வஸ்த்ரஜ்யோதிரிதிகதிதந:) திருமூழிக்களத்துறையு மொண்சுடர்க்கு- திருமூழிக்களத்திலே வர்த்திக்கையாலே பரஞ்சோதிப்ப்ரகாட்டிலும் மிக்கதேஜஸ்ஸையுடையனென்று சொல்லப்படுகையாலும், (ஶ்ரீதர:) மாதரைத்தம் மார்பகத்தேவைத்தார்க்கு- பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலும், (ஸத்கீர்த்தி:) படர்புகழான்- பிரவ்ருத்தகீர்த்தியை யுடைத்தாகையாலும், (வர்ஷிஷ்ணுச்யாமவர்ண:) புனக்கொள்காயாமேனி- செவ்விபெற்றிருக்கிற காயாம்பூபோலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (ஸுபகதரகர: ஸ்வாயுதாட்யோ ஹ்யதேஹே) பொன்னாழிக்கையார்க்கு- இது உபலக்ஷணம். திருக்கைகளுக்கலங்காரமாயிருக்கிற திருவாழி திருச்சங்குகளை திவ்யாயுதங்களாக வுடையவனாகையாலும், ஶ்ரீமத்வத்தாலே திருமூழிக்களத்தார்க்கு என்று ஸந்தேஶமாகச்சொல்லுகிற ஶ்ரீமத்வம் ஸம்ஸித்தம். இப்படிகளாலே திருமூழிக்களத்தெம்பெருமானை ஸ்வரூபரான வாத்ஸல்யத்தாலே விஶ்லேஷிப்பனாக "எங்கானல்" என்கிற ஶதகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥ கஅகூ ॥

[* "ஜ்யோதிராட்யம் ஸ்வாங்க்யநாஸ் ஶ்ரீதரஸ்ஸத்கீர்த்தி" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.]

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:,

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அறுக்கும்வினையாயினவாகத்தவனை * நிறுத்துமனத்தொன்றியசிந்தையினார்க்கு * வெறித்தண்

ஆ— (அறுக்கும்வினை) இப்படி தூதுப்ரேஷணம்பண்ணி பின்னையு மெம்பெருமானைவரக்காணாமையாலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி தூதுப்ரேஷணம்பண்ணினவாழ்வார் அவன்வரவுபார்த்திராதே இத்திருவாய்மொழியில் தாம் திருநாவாயென்கிற திவ்யதேஶத்தைச் செல்லவேணுமென்றலற்றுகை யனாயகமன்றோவென்ன அஸ்தமிப்பிக்கிறார் (இப்படியிசைந்தியால்) அவன்வருமளவும் பொறுக்கபடி ப்ராவண்யத்தில் அவ்யாப்திபடம்பிறக்கையாலே.

ஶ— ஆகத்து- தங்கள் ஹ்ருதயத்திலே, அவனை- நிரதிஶயபோக்யனான ஸர்வேஶ்வரனை, நிறுத்துமனத்து- நிறுத்திக்கொள்ளவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்திலே, மனமென்று இக்ஷணயாலே வ்யவஸாயமாம். ஏகஸ்மின் லக்ஷாகாரமித்த நாஶிக்கவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்தாலே யென்றபடி, ஒன்றிய- ஏகாக்ரமான, சிந்தையினார்க்கு- சிந்தையுடையவர்களுக்கு, உபாயத்தையுடையவர்களுக் கென்றபடி. இதுக்கு அறுக்குமென்கிறத்தோடே உறவம். வினையாயின- பாபமென்றுபேர்பெற்றவை யெல்லாவற்றையும், இக்ஷணயா ஸர்வேஶ்வரனையுமென்றபடி, அறுக்கும்- போக்குமதான, இது திவ்யதேஶத்துக்குவிஶேஷணம், வெறித்தண்

மூ— மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* குறுககுமவைகொலோகொடியேற்கே* ॥௧॥
கொடியேரிடைக்கோகனகத்தவள்கேள்வன்* வடிவேற்றடங்கண்மடப்பின்னைமணாளன்* நெடியானுறைச்
சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* அடிபேணுகப்பெறுநாள்களவைகொலோ* ॥௨॥

ஆ— ஸகலஜீவ ஸமஸ்தஸம்ஸாரவேக்ஷாரகிருப்பாருடைய து:க்கங்களைப்போக்கும் திருநாவாயைநமக்
கோருக்கால் குறுகக்கூடுமோவென்கிறார். ॥௧॥
(கொடியேரிடை) பெரியபிராட்டியாரோடும் நப்பின்னைப்பிராட்டியாரோடுங்கூட அவன்எழுந்தருளியிரு
க்கிற திருநாவாயிலே போய்ப்புகுவதென்றோவென்கிறார். ॥௨॥

இ— தாமநகேபோக வேணுமென்று த்வராயிக்கிறரென்றுகருத்து. இம்முதற்பாட்டினர்த்தமு மிதில்ஸங்க்ர
ஹீசம். அதில் (ஸமஸ்தஜாதிபாலே) 'ஆகத்தவனை' உதாஹ்ருதபாக அதீபவாஸ்தார்த்தமும் (து:க்கங்களைப்போ
க்குமென்கிறவித்தாலே) அறுக்கும்வினையாயின வென்கிறத்தினர்த்தமும் (நமக்குமிதுதியாலே) தாஸீட்ட
உத்தினர்த்தமும் சொல்லிற்றாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

குறுகக்கென்றது- கிட்டுகைக் கென்றபடி. உண்டே.பெ,வென்கிறவிடத்தே ஸம்பாரணம் ஸம்பாஷ
வ்யவஹாரம். உபாயமில்லாமற்போகாதே கிடைக்குமோவென்றபடி. ॥௧॥

இரண்டாம்பாட்டு.

வாச்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதிபால்) உதாரார்த்தத்துக்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிக்ருதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாவாயைக்கிட்டுகைத் குவாடம்ஸிக்கு
மோவென்றவரிப்பாட்டிலே புகுவதென்றோவென்று கூபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு

கவையில்மனமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்திகவித்தென்று) கவையிலே

மூ—மலர்ச்சோலைகள்- வர்ஷஹேதுவாய் ஸ்ரீமனமான வ்ருக்ஷாத்யங்களாலே, வெறி- வாஸனை,
ஸாகவையிலேவகைஸமஸ்தம், சூழ்- வரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- திருநாவாயென்கிற திவ்யதேசத்தை, கொ
டியேற்கு க்ரூரகர்மங்களையுடையவனை வெனக்கு, கொடியன்- க்ரூரன், இச்ஸம்பந்தத்தாலே தன்னைச்
சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேற்கென்று ராபவமாயிருக்கும், த்வராயமுடையார்க்கு விரோதியிதி
வர்த்தமானதேசத்தையும் கிட்டப்பெறாதபடி க்ரூரபாவத்தையுடையவனை வெனக்கென்றபடி. குறுக்
கும்வகை- கிட்டும்ப்ரகாரம், குறுக்குமென்றது அந்தேசஸம்பந்தபாய் குறுகுமென்றபடி. கிட்டுகைக்கு
உபாயமென்கை. உண்டுகொலோ- உண்டோ, ஆகுமோவென்றபடி. ॥௧॥

கொடியேரிடை- கொடிபோலே ஸஞ்சாரமாய் ஸுந்தரமான ஸௌந்தர்யத்தையுடையவளான, ஏர்- ஸௌந்தர்ய
ம், கோகனகத்தவள்- கோகநதவாஸிநிக்கு, பெரியபிராட்டியாருக்கென்றபடி. கேள்வன்- ஸம்பந்தியானவனு
ன, கேள்வனென்று ஸம்பந்தியன், ஸம்பந்திவல்லபனானவென்றபடி. "நகஸ்ரீஸாவராஜ்ஞீ" என்பாரும
ருகேயிருக்க நானவ்விடத்தைக்காணப்பெறாதே யிழக்கவோவென்று கருத்து. வடி- வடிந்ததான, கூர்மையானவெ
ன்றபடி. வடிகை- கூர்மையாகை, தீக்ஷ்ணமானவென்கை. வேல்- வேலுக்குவஸத்ருசங்களான, வேலென்கிறவா
யுதவிசேஷம்போலே தீவ்ரங்களானவென்றபடி. தடம்- விசாலங்களான, கண்- நேத்ரங்களையு
டையவளான, மடப்பின்னை- ஸௌந்தர்யமானவயான நீளைக்கு, பின்னை- நீளாதேவி, மணாளன்- நாயக
னை, நெடியான்- மேன்மையுடையவன், இன்னுமுள்ள ஸர்வஶீலாதிகளாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டவைபவனானவனெ
ன்றபடி உறை வஸிப்பதாயிருக்கிற, "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாம்ருதோததி" என்கிறபடியே திவ்ய
ஸ்தவிதிகளோடேகூட வவன் வஸிக்கிறவிடமானவென்று வ்யாக்யானம். சோலைகள்சூழ்- உத்யானங்களாலே
பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யதேசத்தை, அடியேன்- ஸேஷபூதனான நான், "ஸர்வம்பரிவர்த்தம
ஸித்தம்" என்கிறபடியே ஸர்வத்தியுகோசங்களுக்கு பிடிப்பிறந்தவனான நானென்றபடி. அணுகப்
பெறுநாள்- கிட்டப்பெறும்படியானதினங்கள், அணுகுகை- கிட்டுகை, யவைகொலோ- எதுகளோ, அநுப
விப்பேதே தவேணுமென்று கூபிக்கிறபடி. ॥௨॥

மூ— யவைகொலணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதும்* கவையின்மனமின்றிக்கண்ணீர்கள் கலுழ்வன்* நவையிற் றிருநாரணன்சேர்திருநாவாய்* யவையுட்புகலாவதோர்நாளறியேனே* ॥௩॥

நாளேலறியேனெனக்குள்ளனநாளும்* மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்* நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்* வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா* ॥௪॥

ஆ—(யவைகொல்) யென்றே திருநாவாயை யணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் தகிக்கவிருக்கிறேன் கண்ணீர் சோரவிருக்கிறநான் ஸபத்நீகனான திருநாரணன்சேர் திருநாவாயிலே அவனுடைய திவ்யபரிஷத்திலே போய்ப்புகுநாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ॥௩॥

(நாளேலறியேன்) நிரவதிகஸௌந்தர்யலாவண்யவிசிஷ்டையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனான உனக்கு மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன் அடிமைசெய்யும்நாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ॥௪॥

இ— ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸபத்நீகனானவென்று) அவையுளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிவ்யபரிஷத்திலேயென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவ்வூரிலேபுகவாசைப்பட்டவர் இப்பாட்டிலே அதுக்குள்ளே திவ்யபரிஷத்திலேபுகவாசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௩॥

* நாலாம்பாட்டு *

பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) உத்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்யும்நாளித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யபரிஷத்திலேபுகவாசைப்பட்டவர் இப்பாட்டிலே கைங்கர்யம்பண்ண ஆசாஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௪॥

ஸ— அணுகப்பெறுநாள்- திருநாவாயைக் கிட்டப்பெறத்தக்கநாள், யவைகொலென்று- எதுகளோவென்று, எப்போதும்- ஸர்வகாலமும், ஒருக்காலிதனைச்சொல்லி மற்றைப்போது ஸுகமாகப் போதுபோக்கப்பெற்றிலேனென்றுகருத்து. கவையில- வ்யாபாராந்தரத்தில், கவை- வ்யாபாராந்தரம், மனமின்றி- ஸங்கமில்லாமல், ஸங்கவ்ருத்தியாதே யிதிலேகாதாசித்வமென்றபடி. கண்ணீர்கள்- பாஷ்பஜலங்கள், கலுழ்வன்- ப்ரவஹியாநிற்பன, கலுழ்கை- ப்ரவஹிக்கை, நானாமுகமாகப்ரவாஹங்கள் ப்ரவஹிக்கவிருப்பனென்றபடி. நவையில்- நவையில்லாதவனான, நவை- குற்றம், ஹேயஸம்பந்தாதி ஸர்வதோஷரஹிதனானவென்றபடி. திருநாரணன்- ஶ்ரீமத்தனான நாராயணன், சேர்- வந்துசேர்ந்தவிடமான, திருநாவாயவையுள்- அந்த திவ்யநகரத்தில்திவ்யபரிஷத்திலே. அவையென்று பரிஷத்துக்குப்பேர். புகலாவது- நான்ப்ரவேசிக்கும்படியான. ஓர்நாள் அறியேன்- ஒருதினத்தையறிகிலேன், அந்தத்தினமின்னதென்றறிகிறேனில்லையென்றபடி. அந்தநாளெப்போ வரப்புகுகிறதென்று ஆசாஸிக்கிறபடி. ॥௩॥

நீள்- நீண்டவையான, உத்துங்கவிஶாலங்களானவென்றபடி. ஆர்மலர்- ஆர்ந்தமலர்களையுடையவையான, பரிபூர்ணபுஷ்பஸாலிகளானவென்றபடி. சோலைகள்சூழ- உத்யாநங்களாலே பரிவ்ருதமான, அடிமைநாம்செய்கைக்கு பாஷாத்யவகாஶவ்ருத்தியையுடைத்தான தேஶமென்றுகருத்து திருநாவாய்- இது மேலைதேஶஸ்தமாய் அத்யந்தஸுந்தரமாயிருக்கிறது. திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்திலே இருக்கிறவனேயென்றபடி. வாளேய்- வாளுக்குஸத்ருஶமான, வாள்- கட்கம், ஏய்கை- ஸத்ருஶமாகை, உஜ்ஜ்வலதீர்க்காகாரங்களானவென்றபடி. தடம்- விஶாலங்களான, கண்- நேத்ரங்களையுடையவளான, மடம்- ஸௌஶீல்யவையான, ரூபகுணங்களையன்றிக்கே ஆத்மகுணங்களாலுமுன்னை வசீகரிக்க வல்லவளானவென்றுகருத்து. பின்னைமணாளா- நப்பின்னைக்கு நாயகனானவனே, ஸௌலப்யமேயாயிருந்து தன்னூருக்குவருகிறவர் ஸ்வஜநங்கிட்டினவாறே தாய்மாரைப் பலகாலும்நினைக்குமாபோலே ஸாத்ருஶ்யம் கிட்டினவாறே பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமார்களையநுஸந்திக்கிறார். நானும்- அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரியாயிருந்தநானும், ஸம்பந்தத்தால் நித்யஸூரிகள்போலே நானுமென்றபடி. மீளா- புநராவ்ருத்தியில்லாததான, அடிமைப்பணி- கைங்கர்யரூபங்களான க்ருத்யங்களை, பணி- க்ருத்யம், செய்ய- பண்ணுகைக்கு, புகுந்தேன்- ப்ரவ்ருத்தனானேன், எனக்குள்ளன- கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்கு உண்டானவெனக்கு பரிகணிதங்களாயிருந்துள்ளவையான, நாளேல்- நாள்களையானால், அறியேன்- அறிகிலேன், அப்படிப்பட்டநாள்களெனக்கெப்போ

மூ—மணாளன்மலர்மங்கைக்குமண்மடந்தைக்கும்* கணாளனுலகத்துயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்* விணாளன்விரும்பியுறையுந்திருநாவாய்* கணாரக்களிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்டே* ॥ ரு ॥

கண்டேகளிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்க டோண்டேயுனக்காயொழிந்தேன்றுறிசின்றி* வண்டார்

ஆ— (மணாளன்) ஸ்ரீவைஷ்ணவ பரதந்திர்யமான ...களுக்கும், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனான வெம்பெருமான் விரும்பியுறையுந்திருநாவாயை இப்பஞ்சேந்த்ரியோடே கண்ணாரக்கண்டு களிப்பதென்றோவென்கிறார். ॥ ரு ॥

(கண்டே) எனக்காகத்திருநாவாயைக் கோயில்கொண்டிருக்கிற கோவலர்கோவே? உன்பக்கலிலே கூட்ட

✱ஐந்தாம்பாட்டு.✱

இ— இப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீக்களைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்னும்கருத்தாலே (நீளர்) ஸேவும். இப்படி பாட்டுதோறும் பிராட்டிமாரை ப்ரஸ்தாவிக்கையாலே ஸாமஜஸ்ய மென்கிற ஸமவேதமணமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யதிரேகமென்றுவஸ்ரீகம் 'ஸாமதிஜ ப்ரபந்நஸ்யஸாமீர்யதி' என்று உபநிஷத் வாக்யத்திலே "விஸ்வாவிஸ்ரமாஸமந்தஸ்ரேந" என்கிற வாக்யத்தின் வ்யாக்யானத்திலே ஸாரமஸ்ரீகள் வெளியிட்டருளினரிறே. இத்திருவாய்மொழியிலே பிராட்டிமார்க்கு ஸமந்தம் கண்ணமென்றுகிலும் கைங்கர்யத்தாலே வலிக்குமிறே. விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தெய்ஸீத்ராவியால) இங்கென்கிறவக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்பஞ்சேந்த்ரியோடேஎன்று) இச்சரீரத்தோடேயென்றபடி. கண்ணாரக்கண்டிருவியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே தவுராணகல்வெண்கைமத்தை யமைவித்தவரிப்பாட்டிலே தவீமஸ்ரீயான திவ்யநகரத்துடைய ஸாமீவத்தை பார்சைப்படுகிறேனென்று ஸம்மதிசொல்லிற்றயிற்று. இரண்டாம்பாட்டில் வெள்கைங்கர்யம் திவ்யநகரவஸ்தாவமும் ப்ரார்த்தித்ததாகையாலே இங்கு வாநாக்கியில்லை. ॥ ரு ॥

✱ஆறும்பாட்டு✱

திருநாவாயிக்ராதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவிக்ராதிபால்) விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலேயிக்ராதிபால்) வ்யதிரேகவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸு— வரப்புகுகிறதென்றறியேனென்றபடி. ॥ சு ॥

மலர்மங்கைக்கும்- உத்தமவதிநியான பெரியபிராட்டிக்கும், மங்கை- யுவதி, மண்மடந்தைக்கும்- ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும், மடந்தை- ஸ்வைகை, மணாளன்- நாயகனை, உலகத்து- லோகத்திலுள்ள, உயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்- ப்ரஹ்மாதிப்ராணிகள் தேவர்களென்கிற ஸமூஹங்களுக்கும், கணாளன்- நிர்வாஹகனை, விணாளன்- பரமபதத்தையுடையவன், விண்- பரமபதம், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனென்றபடி. விரும்பி- ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்காட்டிலுமாதரித்து, உறையும்- வஸிக்கும்ஸ்தானமான, திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, இங்கு- இந்தலோகத்திலே, இச்சரீரத்தோடேயென்றபடி. கணா- கண்களானவையாய்த்தீர்ந்து த்ருப்தங்களாம்படி, கண்டு- கண்ணாலேகாணப்பெற்று, களிக்கின்றது- ஆநந்திப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ? அதிபோதேவரவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறபடி. [கண்ணாளன் விணாளன் கண்ணார என்பவை இடைகுறைந்துகிடக்கிறது.] ॥ ரு ॥

வண்டார்- வண்டுகளாலே ஆரந்தவைகளான, ஸேவ்யங்களானவென்றபடி. மலர்ச்சோலைகள்சூழ- ஸாமீப்யங்களாலே வரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, கொண்டே- வீகரித்தின்றுகொண்டே, கைங்கர்யவ்யவஹாரம். இது ஆழ்வாரை வசீகரிக்கைக்கு வெருமானதெம்மென்று திருவுள்ளத்தாலே நிக்ராஹமாகவியாதின்றுகொண்டென்றபடி. உறைகின்ற- அங்கேவஸிக்கிறவனை, எம்- எங்களுடையவனை, ஆயர்க்கெல்லாம் ஸாமஞ்ஞவென்றபடி. கோவலர்கோவே- கோபாலநாயனே, கோவென்று நாயன், ஆகை- ஸ்வாமீ, உயிராஜாலங்காரம் திவ்யமென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், தொண்டேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை உனக்குஎன்கிறதுக்கோடே அந்வயிப்பது. உனக்கே- நீயுகப்பதானவுனக்கே, கைங்கர்யமதுமஹாவேதவாக்யம், தொண்டாயொழிந்தேன்- வலக்ஷணப் பிட்டேன், ஒழிந்தேனென்று "வஸீதிதாவஸரவேம்" மென்கிறதனக்கிஷல

ரூ—மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* கொண்டேயுறைகின்றவெங்கோவலர்கோவே* ॥ சு ॥
கோவாகியமாவலியைநிலங்கொண்டாய்* தேவாசுரஞ்செற்றவனே திருமாலே* நாவாயுறைகின்றவென்னாரணநம்பீ* ஆவாவடியானிவனென்றருளாயே* ॥ எ ॥

ஆ—ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்நேஹத்தையுடையேனான என்னுடையகண்கள் திருநாவாயிலே, யுன்னைக்கண்டுகளிப்பதென்றோவென்கிறார். ॥ சு ॥

(கோவாகிய) ஸ்ரீகஜேந்த்ரவைபவகாரணனாய், ஸ்ரீகஜேந்த்ர நிரஸ்த நிஸ்ஸாரணஸஹாயனுமாய், ஸ்ரீதேவஸேனனுமாய், ஸ்ரீதேவஸேனாநாதனாகத் திருநாவாயிலே ஸந்நிதானமாயிருந்த நாராணநம்பீ, ஆவாவடியானிவனென்றருளாயென்கிறார். ॥ எ ॥

(அருளாதொழிவாய்) அஜ்ஞாநமாயமில்லாததொருபடி உன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிவிஷயமான ஜ்ஞாநத்தை யுன்க்ருபையாலே யெனக்குத்தந்தருளினநீ, இன்னமு முனக்ருபையாலே 'நமடி-

இ—(என்னுடையவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் ததீயவிஷயத்திலுகை யநுபவிக்கவேணுமென்றவிப்பாட்டிலே விஷயீகரானவனை யநுபவிக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. மேலாம்பாட்டில் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷித்தார் இங்கே அநுபவத்தை யபேக்ஷிக்கிறாராகையாலே புநருக்தியில்லை. ॥ சு ॥

* ஏழாம்பாட்டு *

ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ரவைபவகாரணதயாலும்) தேவாசுரஞ்செற்றவனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ரநிரஸ்தத்யாதியால்) நாராணஶப்தவிவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேவஸேனனுமாயென்று) அருளாயென்கிறதால் கீழ் தாம்ப்ரார்த்தித்த வஸ்துக்களெல்லாம் ஸித்திக்கைக்காகத் திருநாவாயெம்பெருமானைப் ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ எ ॥

* எட்டாம்பாட்டு *

மருளேயின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநேத்யாதியால்) உன்னையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஸ்வரூபேத்யாதியால்) அருள்செய்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) அருளாதொழிவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைத்-

ரூ—ப்ரயோஜநாந்தரவ்யாவ்ருத்தர்களுடைய உபாயத்தை விவக்ஷிக்கிறது. கண்டேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை இங்குஎன்கிறத்தோடே அந்வயிக்கிறது. இங்கே- இத்திருநாவாயிலேதானே, அவதாரணம் ஸ்ரீவைகுண்டாதிவ்யாவ்ருத்யர்த்தகம். கண்கள்- நயநங்கள், கண்டு- உன்னை யநுபவிக்கப்பெற்று, களிக்கின்றது- ஸந்தோஷிப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ, அந்தநாளிப்போது வாராதோவென்றபடி. ॥ சு ॥

கோவாகிய- ஸ்வாமியான, ஐச்வர்யத்தையுடைய ஸர்வலோகத்துக்கும் தானேஸ்வாமியென்று தன்னையபிமானித்துக்கொண்டவனானவென்றபடி. மாவலியை- மஹாபலியை, நிலங்கொண்டாய்- ஸ்ருஷ்டியைவாங்கினவனை, இங்கு நிகரணமும் அதிவ்யாஸாமான்யார்த்தகம். மஹாபலியபஹரித்த ஸ்ருஷ்டியைவாங்கி இந்த்ரனுக்குக்கொடுத்தவனைவென்றபடி. தேவாசுரம்- தேவாஸுரவிரோதத்தை, தேவாசுரமென்று தேவாஸுரவிரோதத்துக்குப்பேர். செற்றவனே- தொலைத்தவனை, அஸுரர்களைநிரஸித்து தேவாஸுரவிரோதத்தைப் போக்கினவனைவென்றபடி, திருமாலே- லக்ஷ்மியினிடத்தில் வ்யாமோஹத்தையுடையவனை, மால்- வ்யாமோஹம், உத்தமமான வாஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்கும் ப்ரதிகூலநிரஸநத்துக்கும் நிதானமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தையுடையவனைவென்றபடி. இத்தாலேயவனுடைய ஸாமர்த்யமும் ஸௌலப்யமுக்தமாயிற்று, நாவாய்- திருநாவாயென்கிறதிவ்யநகரத்திலே, உறைகின்ற- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை, என்னாரணநம்பீ- எனக்கு ஸ்வாமியாய் ஸ்ரீகல்யாணகுணங்களையுடையனான பரிபூர்ணனே, நம்பி- பூர்ணன், ஆவாவடியானிவனென்று- ஹா! ஹா! நம்முடையதாஸனிவனென்று, ஆஆ என்கிறவிடத்தில் ஸம்ப்ரமார்த்தம். அய்யோ, இதைகளக்ஷ்ணப்படி நமக்கு அஸாதாரணதாஸனிவனென்றபடி. அருளாய்- க்ருபைபண்ணவேணும், என் ப்ரார்த்தனைகளெல்லாம் தலைக்கட்டித் தந்தருளவேணுமென்றபடி. ॥ எ ॥

மூ— அருளாதொழிவாய் அருள்செய்து அடியேனைப்* பொருளாக்கி உன் பொன்னடிக்கீழ்ப் புகவைப்பாய்* மருளே யின்றி உன்னை யென்னெஞ்சகத்திருத்தும்* தெருளேதரு தென்திருநாவாயென்றேவே* ॥௮॥

தேவர்முனிவர்க்கென்றுங்காண்டற்கரியன்* மூவர்முதல்வனொருமூவுலகாளி* தேவன்விரும்பியுறையுந் திருநாவாய்* யாவரணுகப்பெறுவாரினியந்தோ* ॥௯॥

ஆ— யானிவன்' என்று விஷயீகரித்தருளி, அடியேனையுன் பொன்னடிக்கீழ்ப் புகவைத்தருளுவாய், வைத்தருளாதொழிவாய், திருவுள்ளமானபடி செய்தருள், என்றுகொண்டு எம்பெருமானையின்னதாகிறார். ॥௮॥

(தேவர்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கும் அகோசரனைப், ப்ரஹ்மாதிஸூரவராத ஸர்வஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரணமீஸனை எம்பெருமான் விரும்பிக்கொண்டு ஸந்நிதானம்பண்ணுகின்ற திருநாவாயை அணுகப்பெறுமவர்கள் என்னஸௌஹ்ருதம்பண்ணினார்களோ, நான் ஸௌஹ்ருதமிழந்தே.

இ— அருளாதொழிவாயென்று) ஸஹிதாஸம்மருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளமிதற்காகியால்) இன்னதாகிறாரென்று வெறுக்கிறாரென்றபடி. கீழ்ப்பாட்டிலே தாமநிஷித்தபடி பெறாமையாலே திருவுள்ளங்கலங்கி யிப்பாட்டிலே எம்பெருமானைவெறுக்கிறாரென்று ஸாமதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௮॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

ஆர்த்திவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மகர்த்ருத்வாதியால்) அதீதபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிஸூரவரோதகாதியால்)இனி என்கிறவசநத்தாலே ஸம்ப்ரதிபதமாகிறவஸாநத்தையருளிச்செய்கிறார் (நானிதற்காகியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாமவெறுத்துச்சொன்னவிடத்திலு மவனொருவிம்ஸஷ கடாக்ஷம் பண்ணாதொழிந்தவாறே யிப்பாட்டிலே வ்யதிதாகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௯॥

ஶ— மருளேயின்றி- அஜ்ஞாநமேயில்லாமல், மருள்- அஜ்ஞாநம்; ஏகாரம் ஸகலதோஷநிவ்ருத்திவ்யவச்சேதகமாய்க் கொண்டு க்ருத்ஸ்நநிவ்ருத்திவாசி, அஜ்ஞாநகந்தமுமில்லாமலென்றபடி. உன்னை- ஸர்வதா ஸமாஸ்ரயணவிஷயத்திகளாலே அவாப்ஸமஸ்தனானவுன்னை, என்னெஞ்சகத்து- என்ஹ்ருதயத்திலே, இருத்துந்தெருளே- ஸ்திதியனுக்குகிற ஸம்யக்ஜ்ஞாநத்தையே. தெருள்- ஸம்யக்ஜ்ஞாநம், ஜ்ஞேயாஜந்யமாய் உன்னை நிரந்தரமாக விஷயீகரிக்கிற ஸாக்ஷாத்காரத்தையேயென்றபடி. ஏகாரம் ஸாக்ஷாத்விஷயஜ்ஞாநவ்யவச்சேதவாசி. தரு- தந்தருளினவனை, மயர்வறமதிநலமருளினனென்றதை யநுஸந்தித்தபடி. தென்திருநாவாய்- ஸுந்தரமான திருநாவாயிலேயிருக்கிற, தென்என்று ஸுந்தரம், என்தேவே- என்னுடையதெய்வமே, தேவு- தெய்வம்; என்னைக்குறித்து ஸர்வவ்ருத்திகளுமான ஸர்வரக்ஷகனையென்றபடி. அருள்செய்து- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, அடியேனை- உனக்கு நித்யசேஷபூதனைவென்னை பொருளாக்கி- ஒருவஸ்துவாக்கி, பொருள்- வஸ்து, த்ருணாதிகளைப்போலே யுபேக்ஷியாதே ஸ்வீயமென விஷயீகரித்தென்றபடி. உன்பொன்னடிக்கீழ்- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயங்களான திருவடிகளின்கீழே, பொன்ஸ்வரூபம் மனோஜ்ஞத்வாத் ஸ்ப்ருஹணீயவாசி. புக- ப்ரவேசிக்கும்படி, வைப்பாய்- வைத்தருள், அருளாதொழிவாய்- அப்படிக்ருபைபண்ணாதே தானொழிந்துவிடு, உனக்குத்திருவுள்ளமானபடி செய்தருளாயென்றபடி. வெறுப்பாலே அருளிச்செய்கிறபடி. ॥௮॥

தேவர்முனிவர்க்கு- ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும் ஸநகாதிமுநிகளுக்கும், என்றும்- ஸர்வகாலமும், காண்டற்கு- சக்ஷுராதிகரணங்களாலே காணகைக்கு, அரியன்- அஸக்யனை, ஸ்வயத்நத்தாலே காணவஸக்யனையென்றபடி. மூவர்முதல்வன்- ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கும் காரணபூதனை, ஒரு- அத்விதீயனை; மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யநிர்வாஹகனை, க்ருதகாக்ருதகாதிமேதபிந்ந த்ரிவிதங்களான ஸர்வலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனையென்றபடி. தேவன்- தேவநசீலன், ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலாசீலனை ஸர்வேஸ்வரனென்றபடி. விரும்பி- ஆதரித்து, உறையும்- வஸிக்கிறவிடமான, ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலே வ்யாவ்ருத்தனை விரும்பி ஸந்நிதானம்பண்ணிக்கொண்டு நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசமாவென்று வ்யாக்யாநம். திருநாவாய்- அந்தநிவ்யதேசத்தை, இதுக்கு அணுகப்பெறுவாரென்கிறதுக்கு ஆசயம். இனி- நான்காணப்பெறாதேமுடிந்தபின்பு, அந்தோ- அய்யோ! தாம்காணப்பெறாமையாலே சோகிக்கிறபடி, அணுகப்பெறுவார்- கிட்டியநுபவிக்கப்பெறுவார். அணுகை- கிட்டுகை, யாவர்- ஆர்களோ! என்ன ஸௌஹ்ருதவான்களோவென்றபடி. அவர்கள் உதாஹார்யர்; நிஸ்ஸங்கீகளென்றுகருத்து. ॥௯॥

மூ— அந்தோவணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதுஞ்* சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்* கொந்தார்மலர்ச் சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* வந்தேயுறைகின்றவெம்மாமணிவண்ணா* ||௰||

வண்ணம்மணிமாடநன்னாவாயுள்ளானைத்* திண்ணம்மதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்* பண்ணார்தமிழாயிரத் திப்பத்தும்வல்லார்* மண்ணாண்டுமணங்கமழ்வர்மல்லிகையே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ||௧௧||

ஆ— னென்று நோகிறார். ||௯||

(அந்தோ) இப்படியுன்னை யாசைப்பட்டுப்பெறாதேயொழிந்தாலும் நிராஶனாய்விடமாட்டாதே பின்னையும் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருநாவாயிலே வந்திருந்தருளின விக்ரஹத்தை யநுஸந்தித்து என்றோ வுன்னை நானணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழையா நிற்பனென்கிறார். ||௰||

(வண்ணம்) இத்திருவாய்மொழிவல்லார் வைஷ்ணவாதிஷ்டித ஸகலபோகங்களையும் ஸாதிக்கப்பெறுவரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ||௧௧||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— இப்பாட்டில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. பின்னையுமென்கிறத்துக்கு அழையாநிற்பன் என்கிறத்தோடே அந்வயம். திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவித்யாதியால்) ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யஸூசகமான வாக்யத்தை யத்யாஹரித்து யோஜிக்கிறார் (என்றோவித்யாதியால்) ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

சரமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ணவேத்யாதியால்) ||௧௧||

ரோ— த்ருஷ்டேவாஸ்யே என்று உக்தவதிஸ்வவிளம்பித்தாப்போலே விளம்பிக்கிறபடி. ||௯||

கொந்தார்மலர்— கொஞ்ஜீர(?)மென எங்கும் பரிமளங்கள் நிரம்பியிருக்கிற புஷ்பங்களை யுடையவையான, கொந்து- குஞ்ஜ- நித்யவஸந்தமாயிருக்கிறவென்று கருத்து. சோலைகள்சூழ்- உத்யானங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, வந்தேயுறைகின்ற- பூர்வவ்ருத்தமாக ஶ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் வந்தே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகிற, வந்தேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் ப்ராதம்யத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது; நிவாஸஸ்தானமாகிய ஸ்வாதந்த்ர்யம். எம்- ஸ்வாமியானன், என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாக விருக்கிறவனான வென்றபடி. மாமணிவண்ணா- மஹாமணிவர்ணா, நிரதிஶயஸௌந்தர்யமான நீலமணியினுடைய வர்ணத்தையுடையவனேயென்றபடி. அணுகப்பெறுநாள்- உன்னை நான் கிட்டப்பெறுகிறநாள், என்றோ! வென்றொருவர் மய(?)ஷாயம், விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலே க்ஷயோன்முகமாகியிருக்கிறது. அந்தோ! என்று- ஐயோவென்றிப்படி விளம்பித்து. எப்போதும்- ஸர்வகாலமும், சிந்தைகலங்கி- ஶோகத்தாலே ஹ்ருதயம்கலங்கி, திருமாலென்று- ஶ்ரியப்பதியென்று, க்ஷேமமான்யாஸ்ரயேஜேஹாதவித்தக்கள் பேரைச்சொல்லிக் கூப்பிடுமாப்போலே யென்றுகருத்து. அழைப்பன்- ஆக்ரந்தம்பண்ணுகிறப்பன் ||௰||

வண்ணம்மணிமாட- நாநாவர்ணஸ்தான ரத்னப்ரஸாதங்களையுடைத்தான, வண்ணமணியென்று த்வந்த்வ ஸமாஸம். நன்னாவாயுள்ளானை- நல்லநாவாயிலேயிருக்கிறவனை, நிரதிஶயஸௌந்தர்யமான திருநாவாயிலேயிருக்கிற ஶ்ரியப்பதியைக்குறித்தென்றபடி. இதுக்கிப்பத்தும் வல்லாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். திண்- த்ருடமான, அம்- அழகியதான, மதிள்- ப்ராகாரத்தையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வாருடைய, இதுக்கு ஆயிரத்துளென்கிறத்தோடே அந்வயம். பண்ணார்- கீதிஸம்ப்ருதமான, பண்- கீதி, தமிழ் த்ராவிடஸூக்திகளுடைய, ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்வல்லார்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும் அப்யஸித்தவர்கள், மண்- ஸம்ருத்தியை, வைஷ்ணவைஶ்வர்யத்தையென்றபடி. ஆண்டு- ஐஶ்வர்யமாக அநுபவித்து, ஸம்ஸாரமவதவிஷயத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டநுபவித்தென்றபடி. மல்லிகையே- மல்லிகைபோலே, ஏகாரமௌபம்யார்த்தகம், மணம்கமழ்வர்- பரிமளம்பரிமளிப் பார்கள், ஔதார்யாதிகுணஸ்ஸௌரபம், பரிமளவான்களாவரென்றபடி. நித்யவிபூதியிலேபோய் ஸம்பந்தவம்ஸம்ருத்திபோலே மல்லிகைபோலேபரிமளமாய் பரமஸுந்தரவிக்ரஹவான்களாவரென்றபடி. ||

ஜ்ஞானவைராக்யாநுஷ்டானஶேவதிஶ்ரீவேதாந்தாசார்யார்பணமஸ்து.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(அறுக்கும்வினையாயின.)

ஸ்ப்ருஹ்யஸ்வபாவா * ஸ்வவிஷயஸமவிகதஸ்ரீவராஹாவதாரா
ஸம்ப்ருத்யதோஷஸ்வபாவா ஸ்வாஶ்ரிதஜநஸமகரக்ஷணைகஸ்வதந்த்ர:।
ஸம்பாத்யாத்மஸ்வாமிபாவஸ்ஸுகஸமசரிததாஸவிஶ்லேஷஹாரீ
ஶ்லாக்ய: ஶ்ரீஸம்ஸாரிணாம் ப்ரதிவஸதிகஜ்ஜநமஹோதயாஸ்யம் ௧௧௦

(ஸ்ப்ருஹ்யஸ்வபாவா) உ* கொடிபோலிடைக்கோகனகத்தவள் - கொடிபோலே நுண்ணிதான இடையை யுடையவளாகையாலும், (ஸ்வவிஷயஸமவிகதஸ்ரீவராஹாவதாரா) க* திருநாரணன் - இது ஸ்வபாவமென்று சொல்லப்பட்டது. மேல் நாராயணவிஷயவைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறது. "ஸ்ரீயதேஶ்ரயதே ஸ்ருணாதி ஶ்ராவயதி ஶ்ருணாதி ஶ்ருணாதி" என்கிற நிருக்திகளையுடைத்தாய் ப்ராகிருதி ஶ்ருதிஸ்மிருதிஹாஸ புராணங்களிலே ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீஶப்தத்தாலே வாச்யையாகையாலும், (ஸம்ப்ருத்யதோஷஸ்வபாவா) க* மணாளன்மலர் மங்கைக்கு மண்மடந்தைக்கும் - மண்மடந்தையென்றது கீழும்மேலும்சொல்லும் நப்பின்னைக்குமுபலக்ஷணம் ஸம்ருத்தியாதிகளை விஷமத்தியாகவுடையவளாகையாலும், (ஸ்வாஶ்ரிதஜநஸமகரக்ஷணைகஸ்வதந்த்ர:) எ* மாவலியையிலங்கொண்டாய் திருமாலே - ஸ்வதந்த்ரமென்பதிலே "தேவதேவதேவேஶம் ஶங்கசக்ரகதாதரம் ! விஷ்ணோர்வக்ஷஸ்தலஸ்தாநாம் ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்கிறபடியே அர்த்தத்திலே இத்திக்கு காரணமாக எம்பெருமானோடே ஸஹரிக்கையாலும், (ஸம்பாத்யாத்மஸ்வாமிபாவ:) .க* திருமாலென்று - எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதருடைய தோஷங்களைப்பாராதே அங்கீகரிக்கைக்குப் பாராக்ஷாகாரமாயிருந்து ஶ்ரிப்பிக்குமவளாகையாலும், (ஸுகஸமசரித) அ* தெருளேதரு - தேவனுக்கு ஜ்ஞாநாதிகுணவிவாகத்தை யுண்டாக்கும்வளாகையாலும், (தாஸவிஶ்லேஷஹாரீ) எ* தேவாசுரஞ்செற்றவனே - ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதிகளைப்போக்குமவளாகையாலும், (ஶ்லாக்ய:) க* அணுக்கப்பெறுநாள் - எப்போதும் ஸந்நிஹிதையாயிருக்கையாலும், "ஶ்ரீதேவீதி" வென்றுஸ்வக்ஷோபதிம்' உபத்ரிதிகளிற்படியே நிரவதிகயாகஶேஷப்ரதிகளை யுடையவளாகையாலும், ஸம்ஸாரித்வெயான பிராட்டிக்கு வல்லப்னை எம்பெருமானை ஸோஹமதேயான ஜாயையையுடையவனாக "அறுக்கும்வினையாயின" வென்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ௧௧௦

இத்திருவாய்மொழியிலே ஐந்துபாட்டுக்களிலே பிராட்டிஸம்பந்தம்சொல்லுகையாலே

ஐந்துபாட்டுகளிலும் இதுவே விவக்ஷிதமென்றுதிருவுள்ளம்.

[*ஜநதிஸவிகதஸ்ரீவராஹாவதார' ஶ்லோகம்' என்றுபாடம். முதற்பாட்டில் அறுக்கும்வகையென்று ஸௌலப்யமும் ஆறாம்பாட்டில் கோவலர்கோவேயென்று ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமிஸ்வபாவமும் விவக்ஷிதம். இது பதினெண்ணாயிரத்தின்படி. ஸ என்பதை ஸாவதாநமாகக்கொண்டு ஆதையுடையவளானது கொண்டு ஸ்ரீதீஎன்று ஶப்தமாக்கி மேலே பஹுவ்ரீஹியாயிருக்கிறதென்று ஸ்ரீவேங்கடேஶாசார்யர் திருவுள்ளம். ஶ்லோகத்தின்மேல் ஸாபேக்ஷிப்பண்ணி ஸோஹநாஶீஸ்வப்ரஸ்வாமிந், என்றுதல் ஸோஹம்நித்யஜதி கதர்மிப்பண்ணி ஸ்வாமிந் என்றுதல், வைத்து, தாத்பர்யஜாயாபஸ்ய என்று ஆஶ்ரிதர்திறத்தில் ஸமைமான விஶேஷமுடையவனென்றுகருத்து. "ஸஜ்ஜநயெவிஷயே" என்னுமிடத்தில் ஶ்ரயவன்இவ்வாறே வ்யாக்யானம்பண்ணினான். ஸாக்ஷாத்காரதீதிஶயமாதா: ஸந்த்ர்ஷ்டநமதாகாக கதப்ரகாஶிஸ்வரூபத்திலஷ்பேவக நாராயணங்களைவிவக்ஷித்து தேவ்யாதநத்தையும்விவக்ஷித்துப் பொருள்கொள்ளுமாம், என்று நம்மாசார்யர்கள் அருளிச்செய்யும்படி.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஸூ— மல்லிகை கமழ் தென்றல் ஈருமாலோ

ஆ— (மல்லிகை) இப்படி வ்யஸநமக்நரானவாறே அநுபவவிச்சேதத்தாலே தம்முடைய வ்யஸநத்தைப் பேசுகிறார். வண்டுவரைப்பெருமாளோடே கலந்தாளொருபிராட்டி, அவன் பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக் கூடிய அந்தியம்போதானது வந்து அவன் வாராமையால் ஸத்ருஸேவஸமயமாய் மல்லிகைகமழ் தென்றல்

❧ ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி. ❧

இ— அறுக்கும்வினை, மல்லிகைகமழ் என்கிற இவ்விரண்டு திருவாய்மொழிகளிலும் விரஹவ்யஸநம் நடவா நிற்கக் கீழ்த்திருவாய்மொழியில்லாத வ்யஸநாதிஶயம் இத்திருவாய்மொழியிலுண்டானபடியென்னென்ன? அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலாழ்வார் பஹுப்ரகாரமாகப் ப்ரார்த்தித்துப் ப்ராப்திக்கச்செய்தேயும் ஸாதிமஷிதம் பெறுதொழிந்த விம்ஶவத்தாலேயென்றபடி. அவ்வந்யவஸ்ருப்ரகாரந்தானென்னென்ன? அதைக்காட்டாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு ஸ்ரீவ்யாக்யானஞ்செய்தருளுகிறார் (வண்டுவரையித்யாதியால்) அவன் பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம்போதென்கிறவித்தால் விஶ்லேஷவ்யஸநத்திலென்கிற ஹேதுவைக்காட்டித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநமென்று ஸூசிதமாயிற்று. வாராமையாலென்றது— க்ஷணவிளம்பிதமாகையாலென்றபடி. ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸந்த்யாவந்தநம்போலே இடையர்க்குப்பசுமேய்க்கை ஜாத்யுசிதகர்மமாகையாலே தவிரவொண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் “அட்டித்ய வநஹ்நகாநநம் ப்ராப்யாமயகேசவஸ்ய தா” என்றிருக்கிற மஹாபதாதனிக்கு அந்தப்பகலெல்லாமொருபடி கழியப்பெற்று க்ருஷ்ணன் மீண்டுவரக்கடவிய ஸாயம்வேளையும்வந்து, க்ருஷ்ணனோடு வரக்கடவிய பசுக்களும்வந்துபுகுந்து க்ருஷ்ணஸஹபாரரான கோபகுமாரஸங்கங்களுடைய வேணுநாதவிநோதகோலாஹலங்களும் நெடும்போதுதுடங்கிக் கேளாநின்றவாறே அவன் வருகிறானென்று நிஶ்சயித்து அதிமாத்ரஸங்கல்பத்தையாய்த் தான் ஸ்வீகாரத்தையுடையளாயிருக்கிற ஶய்யையிலே அதின்மேலே ஶ்ருங்காரோத்தேஜகஸம்பாதிகளும் ஸாந்த்ரசந்தனகுஸுமமாலாதிகளும் ஸாஸம்ப்ரதிஷ்டிதவிஶேஷங்களும் ஈக்ஷணவீக்ஷிதவிலாஸஸம்ப்ரமங்களும் வீதாம்பராமூர்த்த தத்பரிஷ்வங்கஹ்ருதத்துக்கு ஸ்மாரகங்களான வாஷ்பஸ்யந்தனாதிகளும் மற்றுமுள்ள வாதீவநவர்த்தனங்களுமெல்லாம் வஞ்சகங்களானவளவில அவன் க்ஷணகாலமவிளம்பித்தாலும் விரஹஸந்தாபம் ஸஹிக்கமுடியாதிறே. ஆதலால க்ஷணகாலவிளம்பத்திலே ஸ்ருஜத்வரஸமென்னுமென்றருளிச்செய்தார். இந்த ஸ்வாபதேஶத்தில ஸாமர்த்யமாவது:— எம்பெருமான்தம்மை விஷயீகரிப்பதுக்கு முன்னுண்டான காமம். அக்காலத்தில பாதகவஸ்துக்களாவன:— தம்மை விஷயீகரிக்கவபேக்ஷிக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யாதிகுணங்களும பெரியதிருவடியுடைய வக்ஷோவிஶேஷங்களும மவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களான ஶுபநிமித்தங்களும், இவை பாதகங்களானதுக்குக்காரணம்- இவை அவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களாயிருக்கச்செய்தே அவன் வாராமையால அவனைக்காணாமை இது நஞ்சீயரருளிச்செய்த நிர்வாஹம். இத்த ஸ்வாபதேஶப்ரகாரத்தை ‘ஸுமநஸ்ஸ்வஸ்ஸலிலோர்மி வாஸவாநில ஶ்ரீகரவேஷ்டோ ஶுச்ருதிவக்த்ரோஷ்ட ஹம்ஸரேவகயமக தயாவஶ விவஶமே ஸம்ஸிதரோஹிவி ஸுபுர்த ஐஹதி:— ஶ்ரீவத்ஸலாக்ஷ்மீதிதிரோஹிதாரி விஶவோ ஸ்வாதோஜ்ஜவம் ஸாராஹவராஹஸ்ஸாம் விரக்ஷஸகலாம். ஶ்ரீபுரவாஸாஸந்திஸந்நிதிக க்ருஷ்ணமவோரவிஶேஷம் ஶ்ரீயவநராஜகாரிஹ ராகிவாஹிநீரமணி ராதிகாநிதவர்த்தி:” என்று ஸங்க்ஷேபத்தில ஸ்வாபதேஶத்தில விஷ்ணுசித்தராகிய கூரத்தாழ்வான் நம் ஸூக்திபிருந்தாவனத்தருளினார்.

ப— மல்லிகைகமழ- ஶ்ரீகேசரீபுஷ்பிதமாகிற, கமழுகை- பரிமளிக்கை, ஶ்ரீஷுகாசுகோஸ்தமமாரஹ, வாஹிநியானவென்றபடி. ஸமாவேகாரணமான க்ருஷ்ணவதனம் ஹாஸஜோஷ்டைபோலே யிருக்கிற ஶுபஸ்வீஜத்துக்கு ஶ்ரீகாரமாரஹ்மேஷ நமென்றருளுத்து. ப்ராண்யாதிப்யத்துக்கும் பாதகமாய் ஸ்வாதிநம்ஶீபத்தையும் ஸ்வீபாதின்றதென்றஶிப்ராயம். தென்றல்- ஶைப்யஸமீரமானது, ஈரும்- விதாரணம் பண்ணுகின்றது, என்னை ஊதிஸ்ரஷ:, ஈருகை- ஶேஷீகரிக்கை, ஆல்- ஓ கஷ்டம்! ஆலென்றும் ஓ!

மூ— வண்குறிஞ்சிப்பசைதிவருமாலோ* செல்கதிர் மாலையும் மயக்குமாலோ* செக்கர் நன்மேகங்கள் சிதைக்குமாலோ* வல்லியந்தாமரைக்கண்ணனெம்மானாயர்களேறரியேறெம்மாயோன்* புல்லியமுலைகளுந்தோளுங்கொண்டு புகலிடமறிகிலந் தமியமாலோ* ௧

ஆ—முதலான பதார்த்தங்கள் என்னைவாயிப்பதின்றன, ஸௌந்தர்யமான அவயவங்களையுடையனுமிருந்த வெம்பெருமானைப்புல்கி அதுவேயாஸ்ரயமாயிருந்த விம்முலைகளையும் தோள்களையுங்கொண்டு புகலிடமறிகிலோம், முடிவுதோமென்று கூப்பிடுகிறாள். ௧௬

முதற்பாட்டு

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமித்யாதியால்) புகலிடமறிகிலமென்கிறதோடு ஸமுதிவ்யாவஹாரத்தால் புல்லியவென்கிறத்தில ஸூசிதமர்த்தத்தைப்பருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயாஸ்ரயமாயிருந்தவென்று) புகலிடமறிகிலமென்கிறதற்கு ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (முடிவுதோமென்று) ௧௬

ஈ—வென்றும் உத்தேச்யங்களான பதார்த்தங்கள், இவை இரண்டாலும் ஸம்ஸ்லேஷமும் விச்லேஷமுமாகிறது, ச்ரவணத்துக்கொருபுறம் பாதகமாயிருக்குமாப்போலன்றிக்கே உபகாரகத்துக்கெங்கும் பாதகமாயிராநின்றதே என்றுகருத்து. "யாநிவஸ்துநி ரமணீயாநி தமேவ ஸம்யோகே | தாந்யேவ ரமணீயாநி தாதேவ விநா | பாதகாநி ஸம்ஸ்லேஷ விச்லேஷ ஸம்யோகே" என்கிறகணக்கிலே ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே அநுகூலமாயிருந்தவைதான் இப்போது பாதகமாவதேயென்றபடி. வண்- ஔதார்யமான, குறிஞ்சிப்பசை- குறிஞ்சியென்கிற பண்ணினுடைய ஸ்வரமானது, ஸ்ரீதேசிகர் ஸம்ப்ரதாயத்திலே பாடகிற்கிகமாகப்பண்ணுகிற ஸ்வரமென்றபடி. திவரும்- சரீரத்தைத்துளையாநின்றது, திவர்தல்- துளைத்தல், சராதம்போலே சரீரத்தைத் துளையாநின்றதென்கிறார். ஆலோ! ஸங்கடம், செல்கதிர்- செல்லாநிற்கிற கதிரையுடைத்தான, கதிர்சப்தம் ஸ்வர்ணம்போலே கிரணத்துக்கும் சூர்யனுக்கும்பேர். அஸ்தமியாநின்றுள்ள ஸூர்யனையுடைத்தானவென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யையும், மாலையென்று ராத்ரிக்கும் ஸந்த்யைக்கும்பெயர். மயக்கும்- மோஹிப்பியாநின்றது, வாய்விட்டுவிளக்கவுமொட்டாதே மோஹிப்பித்துக் கொல்லாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- ஸங்கடம்! செக்கர்- சிவந்தவையான, ஸந்த்யாராகரஞ்சிதங்களானவென்றபடி. நல்- நல்லவையான, உஜ்ஜ்வலங்களானவென்றபடி. மேகங்கள்- மேகங்கள், சிதைக்கும்- சரீரத்தைச் செதுக்காநின்றது. சிதைக்கை- தக்ஷணம்பண்ணுகை, ஸ்ரீகௌஸ்துபஸாத்ருஸ்யமானவவன் திருமேனிக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு ஹிம்ஸியாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ! ஸங்கடம், இங்கு உபகாரகாதிகள்தோறும், தனித்தனியே ஆலோவென்றது இவை போராநின்றனவேயென்பதை ஸூசிப்பிக்கைக்காக. அல்லி- விகஸிதமான, அம்- அழகியதான, ரமணீயஸ்ரீயை தாத்பர்யார்த்த நாமங்களானவென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன்- அழகையுடைய தாமரைபோலேயிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனான, எம்மான்- அக்கண்ணழகாலே எனக்கு ஸ்வாமியானவன், ஆயர்களேறு- கோபஸ்ரேஷ்டனான, ஏறு- வ்ருஷபம், ஸ்ரேஷ்டனென்றபடி. "ஸம்ஸாரஸ்யாபி திஷ்டதாம் ஸரீரிணாம்" என்கிறபடியே அக்கண்ணழகாலே கோபஸ்த்ரீகளையும் வசீகரித்துக்கொண்டவனானவென்றபடி. இப்படியிருக்கிறவன் கைவிட்டதை வசீகரிக்கச்சொல்லவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. அரியேறு- ஸிம்ஹஸ்ரேஷ்டமான், அரி- ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி, இப்படி தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே ஸர்வாபிமாநரையும் வசீகரிக்கையாலே த்ருப்தஸிம்ஹம்போலே உத்தாநகராயிருக்குமவனானவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனான, ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே நம்பக்கல ஸ்நேஹாதிசயமிருந்தவனான வென்றபடி. மாயோன்- ஆச்சர்யசக்திகன், புல்லிய- ஸம்ச்லேஷம்பண்ணின, புல்லுகை- ஸம்ச்லேஷிக்கை, ... [illegible] யாரகமாயிருந்தவையானவென்றபடி. முலைகளுந்தோளுங்கொண்டு- ஸ்தநங்களையும் தோள்களையுங்கொண்டு, நாமொருபடியாற்றியிருக்கிலும் ... [illegible] ... புகலிடம்- ஒதுங்குமிடம், ... [illegible] ... அறிகிலம்- அறிகிறோமில்லை, ... [illegible] ...

மூ—புகலிடமறிகிலந்தமியமாலோ புலம்புறுமணிதென்றலாம்பலாலோ* பகலொடுமாலைவன்சாந்தமாலோ பஞ்சம முல்லைதண்வாடையாலோ* அகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந் தெங்குமளிக்கின்றவாயன்மாயோ*

ஆ—(புகலிடம்) புலம்புறுமணிதென்றல் தொடக்கமாகவுள்ளவிவையும் பாதியாநின்றன, ஸங்கேதங்களை

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

இ—புலம்புறவித்யாதியாக வந்தவஸ்துக்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்) புலம்புறுமணியித்யாதியால்) இவையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் கீழ்சொன்னபதார்த்தங்கள் மாத்ரமன்றிக்கே பின்னையுமசில பாதியாநின்றன, இப்படியிருக்கச்செய்தேயு மவன்வருகிறானில்லையென்று விஷாதிக்கிறாளென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. இகலிடத்தசுரர்கள் கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷத்யாதியால)

ஈ—யென்று வந்தவஸ்துக்களுக்கு விஶேஷிதார்த்தம். தமியம்- இத்தசையிலஸஹாயராேனாம், தமியர்- அஸஹாயர், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொலலிக்கொள்ளும்போது தமியமென்று ராஜமாயிருக்கும். இவை யித்தனைபாதகவஸ்துக்கள் வருகிறஸமயத்திலே ரக்ஷகனானதான் கூடவிருக்கவேண்டாவோ வசந்த்ருமலேக்யானவென்னை யிவற்றின்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்துத் தான் உதாஸீனனாயிருக்கலாமோ வென்றுகருத்து. ஆலோ! ஹாஹா, "ராமேணாஹிதிரு ஸஹிதாவிஹராவாகாமே திரியம்" என்று அவர்தாம் விரஹாதுரராய்க் கூப்பிடும்போதொரு தம்பியாகிலுமுண்டு நம்மைபரிசோகிக்கைக்கு, அப்படியுமொரு துணையில்லை யெனக்கென்றுகருத்து.

தமியம்- அஸஹாயானநாம், புகலிடமறிகிலம்- ரக்ஷகனாயக ஸ்தலத்தைத்தப்பியோதுங்குலைக்கு ஸ்தலம் காண்கிறிலோம். ஆலோ! ஹாஹா. ஆபத்ஸகனானவ னித்தசையிலுதவாதொழிவதே யென்று கருத்து. புலம்புறு- த்வனிக்கிற, மணி- கண்டைகள், யளவந்தருளிக்களான தாரணமவிகளோத்துடருகிற தாரண வ்ருஷபங்களுடைய கழுத்திலேயுமிகிற கண்டைகளென்றபடி. தென்றல்- மந்தமாருதம், மந்தமாருதம்வேண்டா, கேவலமாருதமேபமையுமென்னை முடிக்கைக்கென்று கருத்து. ஆம்பல்- இலைக்குழல், ஆம்பலென்று சொல்லுமவர்கள் கதிஷ்டாதிவஸ்துக்களாலே ரஜித்து வாயிலேவைத்துக்கொண்டு ஊது கிற இலைக்குழலுக்குப்பேர். ஆலோ! ஹாகஷ்டம். ஈருமாலோ, சிதைக்குமாலோ வென்றுபபோலே அவை பாதிக்கிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லாதே தத்தஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி 'ஆலோ' என்றது- புலியின்கையி லகப்பட்டவர் புலிபுலியென்றுகதறி மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுமாப்போலே, பாதாதிஶயமான படியும் ஆகிய்யமிகையாகையாலே மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுகிறபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொ ள்வது பகலடு ஸந்த்யையை நலிப்பியாநின்ற, அடுகை- நலிப்பிக்கை, மாலை- ஸந்த்யையை, பெரிய வுடையாரை முடித்துக்கொண்டு ராவணன் வந்துநின்றாப்போலே நானாபதார்த்த ஸம்ஸ்லேஷஸம்ஹர்த்தா லே கிஞ்சித்காரஸ்ஸதவான பகலை முடித்துக்கொண்டுவந்துநின்ற ஸாயம்ஸந்த்யையென்றபடி. வன்சா ந்தம்- தாமஸமிகமாம் ஸ்வபாவமான ஸமீரம், ஆலோ! பைதவைக, பஞ்சமம். பஞ்சமென்கிற ஸ்வர விஶேஷம், ஸங்கீதத்திலே ஸ்ரீதிரவிகருடைய ஸங்கீர்ணநித்ததமான பஞ்சமஸ்வரமென்றபடி. முல்லை- முல்லைவ்ருக்ஷங்கள், தண்- ஸீதளமான, வாடை- உத்தரமாருதம், ஆலோ! ஸஹாபைத, ப்ராதஸ்ஸ ஸ்வாமியான வாடையை ஸாம்ஸஸ்வாமியான தென்றலோடே சேரச்சொன்னது ஒருக்ஷணம் நிகழுமாய் தோன்றுகையாலே தென்றலும்வாடையும் மாறிமாறிவருகிறதாய்த் தோற்றுகிறவிவள் பாதியாலேஉபவ ஹம். இங்கு கீழ்ப்பாட்டிலபோலே ஸமபந்தாதிகளோரொன்றுக்குத் தனித்தனியே ஆலோ! என்னாதே மணிதென்னல் ஆம்பல ஆலோ! இத்யாதியாலே இரண்டு மூன்றைக்கூட்டி ஆலோ யென்கையாலே கீழ்பாட் டிலே அவைதனித்தனியே தன்னை நலிந்தபடியைச்சொன்னவளிப் பாட்டிலே தனக்கு பாதகமாநிவர் த்வாலே அவை திரள்திரளாககூடி நலியததுடங்கிறறனவென்று விஷாதிக்கிறபடி. தோற்றுகிறது, இகலிடத்து- யுத்தபூமியிலே, இகல்- யுத்தம், அசுரர்கள்கூற்றம்- ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான ஸத்ருக்களுக்கு ம்ருத்யுவானவனை, கூற்றம்- ம்ருத்யு, மாயோன்- ஆஸ்சர்யசக்தனை, ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாலே அநிஷ்டமுண்டாக்கிற ப்ரதிபந்தகனென்றபடி. அகலிடம்- ஸப்ரபாவரவஸ்துக்கள்படி விஸ்தீர்ணமான

மூ—ணிகளிடத்தசுரர்கள்கூற்றம்வாரானினியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென்* ௧௨

இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறெனிணைமுலைநமுகநுண்ணிடைதுடங்கத்* துணியிருங்கலவிசெய்தாகந்

ஆ—களையும்போகக்கொண்டு ஸர்வாத்மாக்களையும் பலபடியால் ரக்ஷிக்கிற பரமகாருணிகனான எம்பெருமான் வருகிறிலன், இனியிருந்து நானுஜ்ஜீவிக்கைக்கு உபாயமேதென்கிறாள். ௧௨

(இனியிருந்து) தன்னுடைய ஸ்வரூபமான ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே என்னை வசீகரித்து தன்னையொருக்ஷணம் விச்லேஷிக்கில் நிரவதிகது:க்கத்தை விளைக்கும் உக்தமான ஸம்ச்லேஷத்தைப்பண்ணி ஒரு

இ— த்ருதீயபாதார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வாதியால்) ௧௨

* மூன்றாம்பாட்டு. *

கள்வந்தனியிளஞ்சிங்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஆதிசப்தத்தாலே ஸௌந்தர்ய வாத்ஸல்யாதிகள் ஸௌசீல்யாதிகளான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்கள் விவக்ஷிதங்கள். துணிசப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னைவித்யாதியால்) இருங்கலவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உக்தோத்தத்யாதியால்) உக்தோத்தசப்தத்திலே இணைமுலையித்யாதியின் ஸாரம்

ஈ— ப்ருத்வியை, இடம்- ப்ருத்வி, படைத்து- லோகஹிதார்த்தமாக ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- வராஹரூபியாய் ப்ரளயஸம்ஹ்ருதியிலே பொட்டிக்கிடந்தவத்தை வராஹமாயுத்தரித்து, உண்டு- ப்ரளய காலத்திலே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து, பாநஸ்ய ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே உத்தரணம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அளந்து- அத்தை மஹாபலி அபஹரித்தவாறே த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்து மீட்டுக்கொடுத்து, எங்கும்- ஸர்வவிஷயத்திலும், நீசோச்சவிபாகம்பாராதே ஸர்வஜநவிஷயத்திலுமென்றபடி. அளிக்கின்ற- ரக்ஷிக்கிற, ஆயன்- கோபாலனானவன், வாரான்- என்னுடைய விச்லேஷதசையிலும் வருகிறானில்லை, இனி- ஆபத்ஸகனானவன் வாராதொழிந்தபின்பு, இருந்து- இவற்றின் ஸந்நிதானத்திலேயிருந்து, என்னுயிர்- என் ப்ராணனை, காக்குமாறென்?- ரக்ஷிக்கும் உபாயமேது, ஆறு- உபாயம், ஒரு உபாயமுமில்லையென்றபடி. ௧௨

கள்வ- வஞ்சகனை, ஸம்ச்லேஷதசையிலே ஸர்வஸ்வாபஹாரிகளான வ்யாமோஹாதிகுணங்களையுடையவனென்றபடி. தனி- அத்விதீயனை, 'அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ: யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா' என்கிறகணக்கிலே என்னோடு ஸம்ச்லேஷத்தாலே நிரதிசயாநந்தசாலிகளுள் அத்விதீயனென்று தோற்றும்படியிருந்தவனையென்றபடி. இளஞ்சிங்கம்- பாலஸிம்ஹமானது, ஸௌகுமார்யஸம்ஹநநசோபித ஸர்வப்ராணிப்ரியமாகையாலே பாலஸிம்ஹம்போலே யௌவநோத்ருதசரீரனையென்றபடி. எம்- நம்முடையவனை, விலக்ஷணங்களான விக்ரஹங்களாலே நம்மைவசீகரித்து நமக்கு ப்ராணதாயகனானவனென்றபடி. மாயன்- ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, விச்லேஷதசையிலே என்னைப்பிரியமாட்டாதே ஸந்நிஹிதனாய் ஸௌஹார்தாநுகுணமான ஸம்ச்லேஷவ்யாபாராதிகளாலே என்பக்கல் ஸ்நேஹாதிசயத்தை ப்ரகாசிப்பித்த ஆச்சர்யசேஷ்டிதனையென்றபடி. இதுக்குக் கண்ணனென்கிறதோடே அந்வயம். இணைமுலை- அம்ஸமானஸ்தநங்கள், இணை- ஸாம்யம், உச்சத்வாதிகளுக்கு வைஷம்யாவகாசமில்லாதபடி அந்யோந்யம் நிரந்தரஸம்ச்லிஷ்டங்களாயிச்சேர்த்தியழகைச் சொல்லிச்சொல்லியாறுதே ஸம்ச்லேஷதசையிலே அவன் வாய்புலற்றிக்கொண்டநுபவிக்கும்படி அம்ஸமாய்ப்பணமிகவும் சோபநங்களான என்னுடைய ஸ்தநங்களானவையென்றபடி. இணைமுலையென்றது- அவன் ச்லாகிக்கும்படியைத் தானநுவதித்தபடி. அவனுக்கு நிரதிசயபோக்யமாகப்பெற்றதென்று ப்ரீதியாலும் இன்னுமவனுக்காகவேணுமென்னுமாசையாலும் தான்கொண்டாடுகிறதாகவுமாம். நமுக- தன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலகராத்யவயவஸம்ச்லேஷ ஸ்வாதிசயத்தாலே நெகிழ்க்கமான காடிந்யமும் குலைந்துகுழையும்படி, நமுகுகை- குழைகை, நுண்- ஸூக்ஷ்மமான, இடை- என்னுடைய மத்யமானது, துடங்க- தளரும்படி, நுடங்குகை- தளருகை, ஸ்வாதிசயத்தாலே ஸ்ருக்ஷாம்பமாம்படியென்கை இதுக்குக் கலவிசெய்தென்கிறதோடே அந்வயம். துணி- து:க்கமான, துணி- து:க்கம், தன்னை ஒருக்ஷணம்பிரியில் நிரவதிகது:க்கத்தை விளைக்கும்படியானவென்றபடி. இருங்கலவி- பெரியஸம்ச்லேஷத்தை, இரும்- பெரியது, ஸர்வப்ரகாரமான ஸம்ச்லேஷத்தையென்றபடி. செய்து- என்பக்கலிலே செய்தருளி, ஆகம்தோய்ந்து- என்தேஹத்திலே ஸம்ச்லேஷித்து, ஆகம்- தேஹம்,

மூ—தோய்ந்து துறந்தெம்மையிட்டகல்கண்ணன்கள்வன்* றனியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்வாரான்றாமரைக்கண் ணுஞ்செவ்வாயுநீலப்* பனியிருங்குழல்களுநான்குதோளும்பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ*. ॥ கூ ॥

ஆ—த்ருணத்தைப் பரித்யஜித்தாப்போலே யென்னைப்பரித்யஜித்தகன்ற கண்ணன் வருகிறிலன்; அவனுடைய தாமரைக்கண்ணும், செவ்வாயும், நீலப்பனியிருங்குழல்களும, நான்குதோளும்; என்னெஞ்சைவிடாநின்றன, இனியிருந்தென்னுயிர்காக்கைக்குபாயமென்றென் றலற்றுகிறாள். ॥ கூ ॥

இ—விவக்ஷிதம். துறந்தெம்மையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒரு த்ருணத்தையித்யாதியால்) தாமரைக்கண்ணனித்யாதியாலே. பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகிறது. கீழ்ப்பாட்டிலே பஹிஸ்ஸ்ப்ருஷ்டங்களாய் ப்ரவேசிக்கிற ஆகாரங்களைச் சொலலியலற்றினவள் இப்பாட்டிலே அவனுடைய திவ்யாவயவஸௌந்தர்யங்கள் ஹ்ருதயஸ்பர்சிகளாய்நின்று பீடிக்கிறபடியைச்சொல்லி விலபிக்கிறாளென்று ஸங்கதி. ॥ கூ ॥

ஈ—தோய்க்கை- ஸம்ஶ்லேஷிக்கை, இந்த ஸம்ஶ்லேஷவிலாஸங்களாலே யென்னைநீராக்கி ஸ்ம்ஶ்லேஷகாலத்திலே மடுவிலே முழுகிக்கிடப்பாரைப்போலே ஆத்மாபிநிவேசத்தாலே யென்தேஹத்திலே மாம்ஸஸ்ப்ருஷ்டனாயிருந்தென்றபடி. ஸர்வேச்வரம் வாஞ்சிதஸாமோவாதமாய் ஸர்வகல்யாணகரமாய் அதிசயஸாதநாந்த ஸௌந்தர்யலாவண்ய வாத்ஸல்யஸௌசீல்யாதி கல்யாணகுணகணோஜ்ஜ்வலமான பரமதைவதமானது ஒருபோக்யவஸ்துவைப்போலே தன்சரீரத்திலே யித்தனைஸம்ச்லேஷவிலாஸங்களைச் செய்தருளப்பெற்றால் அதிற்காட்டில் பரமபுருஷார்த்தமில்லாமையாலும் அதையொருக்ஷணமிழந்தால் அதைக்காட்டில் துஃக்கமில்லாமையாலும் மனத வாய்விட்டுச் சொல்லிச்சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்மை- இப்படி ஸம்ஸ்லேஷமநுபவிருந்த தன்னைவிட்டுப் பிரியமாட்டாதிருக்கிற நம்மை, ஸூத்ரவிவக்ஷாவம். துறந்து- த்யஜித்து, ஸம்ஸ்லேஷித்தஸமநந்தரம் என்னைவிஸ்லேஷிக்கநினைத்து என்றபடி, இட்டு- எறிந்துவிட்டு, இடுகை- எறிகை, கல்லெறிந்தானென்கிறஸ்தானத்திலே கல்லிட்டானென்னக்கடவதிறே. ஒரு த்ருணத்தையெறியுமாப்போலே நிர்ப்பயமாக வென்னைவிட்டுவிட்டென்றபடி. அகல்கண்ணன்- விஸ்லேஷிக்கையே ஸ்வபாவமானக்ருஷ்ணன், அகலுகை- விஸ்லேஷிக்கை, அகன்றகண்ணனென்னாதே அகல்கண்ணனென்கையாலே அகலுகையே ஸ்வபாவமென்று தோற்றுகிறது. இவனுக்குஸம்ஸ்லேஷம் காதாசித்கம், அகலுகையே நிரூபகம். ஸம்ஸ்லேஷத்தாலல்லது விஸ்லேஷங்கூடாமையாலே ஸம்ஸ்லேஷித்தானத்தனையென்றுகருத்து. வாரான்- வருகிறானில்லை, தாமரைக்கணணும்- விஸ்லேஷிக்கிறபோதென்னை விடமாட்டாதே ஸாபிலாஷமாகக் குளிரப்பார்த்தநளின காருண்யஸஹ்ருதய விலோசநங்களும், செவ்வாயும்- அப்படி பார்த்தநளினவநந்தரம் போய்வருகிறேனென்று சொல்லவுபக்ரமித்து, வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே ஸ்நேஹவிஹ்வலனாகையாலே துடியாநின்று அத்தாலேமிகவும் சிவந்துதோற்றின திருவதரமும், நீல- திருமேனியிற்காட்டில் அதிநீலங்களான, பனி- சீதளங்களான, சுகந்தஸௌகுமார்யங்களானவென்றபடி. இரும்- விசாலங்களான, ஸம்ஶ்லேஷஸமயத்திலே விஸ்ரஸ்தங்களாய்ப்பின்பு விஸ்லேஷஸம்ப்ரமத்தாலே அங்ஙனே விரிந்திருந்தவையானவென்றபடி. குழல்களும்- அவனுடைய கேசபாசங்களும், நான்குதோளும்- ஸம்ஸ்லேஷவேளைகளில் வந்த ஹர்ஷங்களாலே அபிவ்ருத்தங்களான நாலுதிருத்தோள்களும், தான்வருந்தனையும தரித்திருக்கைக்காக வென்னைநெருக்கியணைத்த நாலுபுஜங்களுமென்றபடி. ஆகஸ்வயங்குபுஜமயம் திரோஹிதமென்றது ஸௌலப்யபராவஸ்தா விஷயம், ஸௌசீல்யங்களை ப்ரகாசிக்கைக்காக நாலுபுஜங்களுமவர்களுக்குப் ப்ரகாசிதமாயேயிருக்குமிறே. பாவியேன்- இவ்வழகுகளையநுபவித்திழந்தால் மறந்திருக்கப்பெறாதபடி பாபத்தைப்பண்ணினவென்னுடைய, மனத்தே- உள்ளிலே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, அவனென்கண்ணுக்கு விஷயமாகாதொழிந்தாவிவை யென்னெஞ்சுக்கு விஷயமாகாதொழிபலாகாதோ, தான்போகிறவனவற்றை யிங்கேவைத்துப் போகவேணுமோ வென்றுகருத்து. ஈரும்- விதாரணம்பண்ணுகின்றது, ஆலோ- ஹா கஷ்டம், இனி- எனக்கு ஜீவஸஞ்ஜீவநமான வவனுடையஸௌந்தர்யமே உள்ளேநின்று நலியாநின்றபின்பு, இருந்து- உயிரைத்தரித்திருந்துகொண்டு, என்னுயிர்- என்ப்ராணனை, காக்குமாறு- ரக்ஷிக்குமுபாயம், ஆறு- உபாயம், என்?- ஏது, உபாயமொன்றுங் காண்கிறிலேனென்றபடி. ॥ கூ ॥

மூ—பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ வாடைதண்வாடைவெவ்வாடையாலோ *மேவுதண்மதியம்வெம்மதியமாலோ மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாலோ* தூவியம்புள்ளுடைத்தெய்வவண்டுதுதைந்தவெம்பெண்மை

ஆ—(பாவியேன்) நக்ஷத்ரங்களும் திருப்பவளமும் திருக்குழல்களும் திருத்தோள்களழகும் என்னெஞ்சை நின்றீராநிற்கச்செய்தே அதின்மேலே தண்வாடைமுதலாயுள்ள விவையும் காதுகம்போலே என்னை நலியாநின்றன, வண்டுகள் பூமாலையை ஸாஜித்தாப்போலே பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளிவந்த க்ருஷ்ணாவதாரமாம்படி.

✳நாலாம்பாட்டு.✳

இ— பாவியேன் மனத்தே நின்றீருமாலோவென்றது இந்த வாதகாலவிசேஷத்தின்மேலே பாஹ்யபதார்த்தங்களுமவ்வளவாயிற்றென்கைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (திருக்கண்களுமித்யாதிபால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிறறு. வெவ்வாடை வெம்மதியம் வெம்பள்ளி என்கிறவதிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காதுகமித்யாதியால்) த்ருஷ்டாந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுகளித்யாதியால்) அதில் ஸாஜித்தாப்போலேயென்னுமளவாலே தெய்வவண்டு.

ஈ— பாவியேன் மனத்தே ஸர்வேச்வரன்னுடைய திருக்கண்களாயிருக்கிறவையும் அவயவங்களாம்படியான வாவதுதையுடைய வென்னுடைய நெஞ்சிலே, அபாயப்பட்டாகிலு மிவ்வழகைத்தங்கள் நெஞ்சிலேநிறுத்திக்கொண்டிறே யெல்லாரு முஜ்ஜீவிப்பது. அதுவே எனக்கு நாசஹேதுவாய் விட்டதென்று கருத்து. நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, ஈரும்- பிளவாநின்றது. என் நெஞ்சையென்று கருத்து தாமரைக்கண் செவ்வாய் முதலானவை யிதிசேஷ:. ஆலோ! ஈ கஷ்டம். தண்வாடைவாடை- குளிர்ந்தவாடையான வாடை, வாடை- உதீசிதிக்கிலனிலம். குளிர்த்தியையும் வாடைத்தனத்தையுமுடைத்தானவாடையென்றபடி. முதல் வாடைசப்தம் தத்தர்மபரம். தனக்குள்ள வாடைத்தனம்போலே குளிர்த்தியும் ஸ்வபாவமாகவுடைத்தான வாடையானதென்கை. வெவ்வாடை- வெவ்விய வாடையாயிற்று. “ஸர்வஸ்வபாவஸம்ஸ்ரித்ய யாவஸர்வஸம்வத்ஸர। ஸர்வதஸ்யிதவஸீதம் ஸாகஸம்ஜநனேநச”. என்கிறபடியே ஸம்ச்லேஷதசையிலே ஸர்வஸுகமாயிருந்த வாடையானதிப்போதெனக்கு வாவகவஸ்துவாகாநின்றதென்று பாவம். ஆலோ- கஷ்டம், மேவு- ஆதரிக்கப்படாநின்ற, எல்லாராலும் தாவதியாரணமாக வாதரிக்கப்படாநின்றதானவென்றபடி. தண்- அவர்களுக்கு சீதளமான, மதியம்- சந்த்ரனானது, மதியம்- சந்த்ரன், வெம்மதியம்- வெவ்வியசந்த்ரனாயிற்று, நாட்டார் ஸஹகாரிகளாய் ஸஹி செய்தோலேபோதுங்கக்காண்கையாலே தானுமதிலேபோதுக்கப்பார்த்தாள், தனக்கது காதுகமாயிருந்தவாறே அவர்களுக்கு சீதளமாயிருக்கிற சந்த்ரன் எனக்கு காதுகமாவதேயென்று விஷாதிக்கிறாள். ஆலோ- அய்யய்யோ, ஸம்ச்லேஷகாலத்தனைகையாலே அம்ஸம்ஹனனமே யிவனுக்கும் வந்துவிட்டதென்று கருத்து. மெல்- ம்ருதுவான, மெல்லென்கிற விசேஷணம் ஸாமான்யாதிகரணம். மலர்ப்பள்ளி- புஷ்பசயனமானது, பள்ளி- சயனம், வெம்பள்ளி வெவ்வியபள்ளியாயிற்று. புஷ்பங்கள் வாயங்களானவாறே அவற்றுக்கஞ்சிப் படுக்கையிலே போய்விழுந்தாள், அது ஸம்ஹாரஸ்தானம்போலே வதியாகின்றது. இதுவுமிங்ஙனே காதுகமாயிற்றென்று விஷாதிக்கிறாள், ஆலோ- அய்யய்யோ, தூவியம் என்கிறதை அம்தூவியென்று மாறியவிப்பது. அழகியதூவியையுடையவனான, அம்- அழகியது, தூவி- பக்ஷம், கடாக்ஷாதிகளிலேபக்ஷபாதன விராஜிக்குனவென்றபடி. புள்ளுடை- பக்ஷியையுடைத்தான, ஸ்ரீவைநதேயனை வாஹனமாகவுடைத்தானவென்றபடி. தெய்வவண்டு- திவ்யமாகிறவண்டானது, ஸ்ரீஸாரஸ்யாதிரஸாநுபவங்களாலே பரமசேதனமென்றனக்கறியலான க்ருஷ்ணஸம்ஸ்லேஷமானதென்றபடி. அவனை வண்டாகநிரூபித்ததித்தால் அவனுடைய காந்திவிசேஷமும் ஸாரக்ராஹித்வமும் ஸஞ்சாரமும் ஸௌந்தர்யாதிகளும் உபாரசௌசீல்யமும் தன்னைப்பெஷித்துக்கொண்டு தானிருந்தவிடத்திலேவந்து கிட்டினபடியும் க்ருஷ்ணாவதாரமாம்படி தன்னைஸாஜித்தபடியும் சொல்லுகை. தன்னைவிட்டு வநத்திலே ஸஞ்சரிக்கப்போனபடியும் ஸஹஜஸௌஹார்த்தமும் தனக்குஸாதாரணமாயிராதே புறம்புள்ள கோபிகள்பக்கல் போகுந்திரிகிறபடியும் விவக்ஷிதம். எம்பெண்மை- நம்முடையஸ்த்ரீத்வமாகிற, எம்மென்று க்ருதஜ்ஞநாவநம். இங்குஸ்த்ரீத்வமாவது ஸ்த்ரீகளுக்குஸாதாரணமான ஆகாரம். அதாவது—

மூ—யம்பூவிதாலோ* ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ* ||௪||
யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ*

ஆ—யென்னை ஸ்ருஜித்தருளின ப்ரகாரமின்று பாதகமாகின்றது, இவ்வாத்மாவினளவன்றியே யிப்படி ஸ்வ ஸம்பந்திகள் பாதகங்களாகின்றன, இவையெல்லாம்பொறுக்கலாமிறே ஒரு துணையுண்டாகில், என்னெஞ்சுங்கூட துணையன்றியே போயிற்றெனகிறாள். ||௫||

(யாமுடைநெஞ்சந்துணையன்றாலோ) என்னுடையநெஞ்சு துணையன்றிக்கேயொழிவது, அவனோடே

இ—யெண்மை பூ வென்கிற விசேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஸ்ருஜித்தாப்போலே யென்கிறதுக்கு ஆத்மஸ்வரூபம்படியென்கிறத்தோடே யன்வயம். பெரியவித்யாதியாலே தூவியம்புள்ளுடையென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. க்ருஷ்ணாவதாரம் விசித்ரவிசித்ரமாயாகையாலே யொருமொருவர் ஸாமிகக்கு ஸம்ஸார நிஜனும்வருகை ஸம்பாவிதமென்றுகருத்து. என்னையித்யாதியாலே எம்பெண்மையம்பூவிதாலோ என்றதைத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாயிற்று. ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ வென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினித்யாதியால்) யாமுடைநெஞ்சமெனகிறவிடத்தில் உம்மை ஸதீகஸமுச்சயமென்றுநினைத்து அத்தாலே ஸூசிதகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவையெல்லாமித்யாதியால்) ||௪||

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனோடேயித்யாதியால்)

ஈ—ஸ்தனங்களும் கந்தர்ப்பஸ்தாநாதார ஸம்பாவயவஸந்நிவேசவிசேஷமும், அம்பூ- அழகியவர்ணத்தை, இங்கு "ஜகத்ஸ்ருஜோ தாதுமம ஸ்தனஸக்தஸுதஃ । ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்ரோஜ ராஜதாம்ப்ரஸ்தநஸாரஜ" என்கிறஶ்லோகாநுஸந்தேயம், ஸ்தநாதிரூபமான ஸ்தீத்வத்தை பரிபூர்ணமாகநிரூபித்தவித்தால் அவற்றினுடைய ஸ்வரூபஸமத்வமும் ஸௌந்தர்யமும் காந்திவிசேஷமு மிவை ஸர்வமாகநிரூபித்தவனுக்கே சேஷமானபடியும் அவனுக்கு போககௌசலமாநங்களெல்லா மிதுவேயாயிருந்தபடியும் தாவாஸக்திஷ்வாஸமும் விவக்ஷிதம். துதைந்தவிது என்றனைப்பது. விஶேஷித்துஸ்ருஜித்தவிது, துதைக்கை- மிதிக்கை, இங்கு ஸம்பவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. காமஶாஸ்த்ரோக்தவிவிதவிலாஸங்களாலே என்னைவிஶேஷித்துக்கொண்டு ஸ்ருஜித்தருளினவிந்த ஶரீரஸநிவேஶமானவென்றபடி. இங்கு "ஶேஷ்யஶௌர்யஸ்வாதிரவ்யுக்திவியூஹஶேஷ்ஷுதைஃ காமிநோஹரணர்யஜ்ஞஜஸ்ருஷ்டதாமயஷ்ஷிஃ । பராஷ்ட்ரவ்யாஸங்க ஸ்வேராவஸ்ரா ஸம்மிதிகிநிருநஸஶுநஸுஹ்ரும்" என்கிறஶ்லோகமநுஸந்தேயம். ஆலோ- ஹாகஷ்டம், அதுஸத்யமெய்க்கொண்டு பாதிக்கிறதென்றபடி. வகைகள்- ப்ரகாரங்கள், கீழ்சொன்னவிவையெல்லா மென்னைபாதிக்கிறப்ரகாரங்களென்றபடி ஆவியின்பரமல்ல- ஆத்மாவின்பரமன்று, என்னுடைய ஆத்மாவுக்குப் பொறுக்கவரிதாயதென்றபடி. ஆலோ- ஹாகஷ்டம், யாமுடைநெஞ்சமும்- நமமுடையமனஸ்ஸுங்கூட, உம்மைத்தாலே வேறொருதுணையில்லாமை ஸித்தமன்றோவென்றுதோற்றுகிறது. துணையன்று- நமக்கு ஸஹாயமன்று, அதுவுமவன்பின்னே போயிற்றென்றுகருத்து. ஆலோ- ஹாஹா. ||௫||

யாமுடைநெஞ்சமும்- நம்முடையமனஸ்ஸானது, நமமதாகையாலே நமக்குத்துணையாகைக்கு ஸதீவாவுமான மனஸ்ஸுமென்றபடி. துணையன்று- நமக்குத்துணையன்றிக்கேபோயிற்று. நெஞ்சமுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால நமக்குஸ்வாமியானவன் துணையாகாதொழிந்தாப்போலே நம்மதானவிதுவும் துணையாகாதொழிந்ததென்றபடி. ஆதலால் நம்மதென்றபிமானிக்கையே நமக்குத்துணையாகாதொழிகைக்குப் ப்ரயோஜனமாயிறறேவென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ, என்னளவிலுபாயமே யபாயமாய்முடிவதேயென்றபடி. ஆபுகு- ஆக்கள்புகும்படியான, ஆக்கள்- பசுக்கள், பசுக்கள் வநத்திலின்றுமவந்து க்ருஹத்திலே ப்ரவேசிக்கும்படியான வென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யாவேளையும், ஆகின்று- ஆகாநின்றது, உண்டாகாநின்றதென்றபடி. மாலையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் நெஞ்சு துணையாகாதொழிந்தவளவன்றிக்கே யித்தஸம்ஶய்யு மிப்போதேவரவேணுமோவென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ, தீமையானவென்பக்கல்

மூ— யாமுடையாயன்றன்மனங்கல்லாலோவவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ* யாமுடைத்துணையென்னுந் தோழிமாருமெம்மின் முன்னவனுக்குமாய்வராலோ* யாமுடையாருயிர்காக் குமாறெனவனுடையருள் பெறுமபோதரிதே* ௫

ஆ—வர்க்கடவிய வஸ்த்ரங்களும் மாலையுமவனையொழியவருவது, ஒருக்ஷணமும் நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவனான அவனுடையநெஞ்சானது இப்போது நம்மைப்பிரிந்திருக்கவும்வற்றுவது, அவனுடைய வம்ச ஸ்வரமான குழலோசையானது ஸூதமாய்க்கின்றீராநிற்பது, நமக்கு ஸர்வாவஸ்தையிலுந் துணையாகக்கடவிய தோழிமாரும் நாமவனைப்பிரிந்துபடுகிற வ்யஸநம்பொறுக்கமாட்டாமை நமக்குமுன்னே தளராநிற்பது அவனுடையக்ருபைபெறுகை நமக்கரிதாவது, இனியெங்ஙனே நம்முயிரைக் காக்கும்படியென்கிறாள். ௫

ஒ—யாமுடையாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) மனங்கல்லாலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (நெஞ்சானதித்யாதியால) வற்றுவதென்றது- ஸஹஸமர்த்தமென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்குஸர்வாவஸ்தையிலுமித்யாதியால்) தளராநிற்பதென்றது- சோகத்தாலே ம்ருதப்ராயராகாநிற்பதென்றபடி. சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ஒழிவது வருவது வற்றுவது இத்யாதியானவையெல்லாம் ஸாபேக்ஷயோகங்கள். இனியித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே லஜ்ஜாதிகளான சிலவஸ்துக்கள் ஸ்வதிக்ரமங்களாம்படியைச் சொன்னவிப்பாட்டிலே தாரகங்களான ஸகலபதார்த்தங்களும் ஸ்வஸ்வபாவங்களைவிட்டு சத்ருக்களானபின் யெங்ஙனே நான்ஜீவிக்கும்படி யென்கிறாளென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ௫

ஈ—க்ஷமையைபண்ணி யொருக்ஷணமாகிலும் விளம்பித்தாலாகாதோவென்றபடி, யாமுடை- நம்முடையவனுன நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடி நமக்கு ஸ்வஸ்வாமியானவனென்றபடி. ஆயன்தன்மனம்- சோவாயனுடைய நெஞ்சானது, தன்னென்று ஸ்வாமிகம். கல்- வஜ்ரக்கல்லாய்விட்டது, நம்மைப்பிரிந்தும் தூரஸ்தமாய் உஜ்ஜீவகங்களாலும் கரையாதிருக்கக்கற்றதென்றபடி. இல்லையாகில் விஸ்லேஷத்தைக்கண்டாலவனென்னைப்போலே நீராயுருகிப்பதறிக்கொண்டுவந்து விழானோவென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ! சாஸ்த்ரைகஸமதிகம்யமான நெஞ்சு வஜ்ரஸாதிகப்ரமாணமாய்முடிவதே, கல்லைப்பெண்ணாக்கினவன் நெஞ்சுகல்லானால் அதைத்ரவீகரிக்க வல்லாரில்லையேயென்றபடி. அவனுடை- அந்தசோபாலனுடைய, தீங்குழல்- தேவயோக்யமான வேணுவானது, தீம்என்று மதுரம், ஸர்வாத்ருதமான வேணுநாதமானதென்றபடி. பகலெல்லாமுன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக்காணாதே நான்கோரம்போலே தாபார்த்தனானேன், இத்தனைபோது விளம்பிக்கையாலேயென்னுடைய ஸவ்ரூபஸ்வாதுவரிஷ்ட்டத்தையு மிழக்கப்புகுகிறேனோவென் றஞ்சாநின்றேன், வீர்யவாதம்தூதுகையாலே ஸ்வரிதாநுவர்த்தநஸம்ஸாரவிவிக்தநனுன் வென்பக்கலிலே ஸாவஹாந்ய வைப்பாக்கியைபண்ணவேணுமென்றுப்போலே சிலபாசுரங்களைவைத்தூதிக்கொண்டு வருகையாலே யெனக்கு கணச்ரோத்ரதயாயிருந்துள்ள வேணுநாதமானதென்கை. ஈரும்- தேஹத்தை விதாரணம்பண்ணாநின்றது, ப்ரதிஸமயமவனூதிக்கொண்டுவரும் வேணுவாதிபானது இப்போது ஸூசிகிவிஷயமாய்க்கொண்டு வீசிபாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நாம் தௌர்பாக்யத்தைவஹிக்கும்படி யவன்மனம்கல்லென்று நிரூபிக்கவுமொட்டுகிறதில்லையே யிதுவென்றபடி. யாமுடை- நம்முடைய, துணையென்னும்- ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸஹாயமென்று தாங்களே ஸ்வீகரித்துக்கொண்டிருக்குமவர்களான, தோழிமாரும்- ஸகிகளும், அவனுக்கு- அவன்பொருட்டு, இவளுக்கவன்வரவேணுமென்றே தத்பரமாகவென்றபடி. எம்மில்முன்- அவனைப்பிரிந்து வரிதவிக்கிற நமக்குமுன்னே, மாய்வர்- முடியாநின்றார்கள், மாய்கை- முடிகை, ஸ்ப்ருசித்தசோகவேகத்தால் ம்ருதப்ராயராகாநின்றார்களென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நெஞ்சுந்துணையன்றிக்கேயவனு முதவாதபோதும துணையாகக்கடவவிவர்களுந் துணையாகமாட்டாதொழிவதே யென்றபடி. அவனுடையருள்- அவனுடையக்ருபையை, பெறும்போது- நாமடையும்காலம், அரிது- அரிதாயிராநின்றது, துர்லபமாயிராநின்றதென்றபடி. யாமுடை- ஸநத்ருமதிகளானநம்முடைய, ஆருயிர்- ஸ்வாபநமீயமான வுயிரை, ஆத்மாவையென்றபடி. காக்குமாறு- முடியாதபடி ரக்ஷிக்கும்ப்ரகாரம், ஆறு- ப்ரகாரம், என்- எது, ஒன்றுங் காண்கிறிலேனென்றபடி. ௫

மூ— அவனுடையருள்பெறும்போதரிதாலவ்வருளல்லனவருளுமல்ல* வவனருள்பெறுமளவாவிநில்லாதடு
பகன்மாலையுநெஞ்சுங்காணேன* சிவனொடுபிரமன்வண்டிருமடந்தைசேர்திருவாகமெம்மாவியீரு* மெவமி

ஆ—(அவனுடையருள்) அவனுடையகடாக்ஷம்பெறுகிலேன், அவனுடையகடாக்ஷமல்லது மற்றொருகடாக்ஷமில்லை, அவனுடையகடாக்ஷம்பெறுமளவு மிவ்வாத்மா ஜீவித்திருக்கிறதில்லை, பகலுமாலைவந்தது துணையானவனுடைய ஸௌந்தர்யமென்னை யீராநின்றது, இனிநானெங்ஙனேபுகுவேன! என்செய்கேன்!

* ஆறாம்பாட்டு *

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துணையானவித்யாதிபால) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே.

வ்யா— அவனுடையருள்- அவனுடையக்ருபையை, இது ஸஜாதீயக்ஷேபணை, க்ருபையையும் க்ருபாவஶீ
கரணமான வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶேஷமாகி ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷங்களையுமென்றபடி. இதெல்லாம் நமக்கு
அவனுடைய க்ருபயாஹ்ராவணீயங்களென்றுகருததாலே அவனுடையருளென்று ஸாமாந்யமாகச்சொல்ல ஸஜ
ஹஸ்தக்ஷணபரிச்சேதித்தது. பெறும்போது- நாமடையுமவஸரம், அரிது- அரியதாகாநின்றது, துர்லப
மாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா! வ்யக்தஸ்வப்நஸ்ய ஸாஹஸமான க்ருஷ்ணனுடையவருளு மெனக்
கரிதாவதேயென்றபடி. அவனருள்கிடைக்குமளவும ஸம்யோகங்களுடைய ஸாம்யவாதிங்களைக் கொண்டாகி
லும் ஜீவித்திருந்தாலோவென்னில்? அவ்வருளல்லன- அவன்க்ருபையல்லாதவை, தீபக்ருபாகாயஸம
ஶ்லேஷ வ்ருத்திகளான வவையென்றபடி. ஸம்யோகஸாம்யவாதிக ளெல்லாமென்கை அருளுமல்ல-
எனக்கு ப்ராணரக்ஷணஸாதநங்க ளலலவென்றபடி. அருளுமெனகிறவிடத்தில உம்மைத்தாலவை யாஶ்ர
யகாரங்களல்லாத ஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே விடாய்த் தவனுக்கு க்ஷீணங்களைக்கொண்டு விடாயைப வஶிஶிக்
கப்பார்த்தா லவ்விக்ஷணங்களவனுக் கயிகதாவஹதாக்க ளாமாப்போலே யயிகதாவஹதாக்களா
மென்றபடி. அவனருளவஶ்யம்பாவியாகையாலே பெறுமளவுமாறிருந்தாலோவென்னில்? அவனருள்பெறுமள
வு- அவன்க்ருபை லபிக்கிறவயஸம், ஆவி- ஆத்மாவானது, நில்லாது- ஜீவித்திருக்கமாட்டாது, பகலடு
என்று மாறியுமைப்பது. பகலையட்டதான, அடுகை- நஶிப்பிக்கை, ஜயஞ்சிதாஶ்ரயகரமான பகலையும நஶி
ப்பித்ததானவென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யையும் வந்தது ஜகிஶேஷ: நெஞ்சுங்காணே. ஜவஸாயத
ஶையில் ஸஹாயமாகக்கடவ நெஞ்சையுங்காணேன், இங்கு வாக்யத்தில் உபவங்கள் வாக்யாத
யோஜநா ஸஹாயாங்கள், சிவனொடுபிரமன்- ஶிவனோடேகூட ப்ரஹ்மாவும், வண்- விலக்ஷ
ணையான, ஸௌஶீல்யகுண நிதியானவென்றபடி. வண்ணெனகிற ணகாரத்துக்கு தகாரமவரோ
டகாரதேஶ: திருமடந்தை- ஶ்ரீயாகிறபெண்ணும், மடந்தை- பெண், அவனுக்கு நிரதிஶயஸௌந்தர்ய
வையாய் நாரீணாமுத்தமையான லக்ஷ்மியுமென்றபடி. சேர்- சேர்ந்திருக்கிற, ஸகலகல்யாணநிதியான
பெரியபிராட்டியாரோடு ஸமமாக ஸாகாந்தரான ப்ரஹ்மாதிகளும தங்களுக்கு வாஸஸ்தாநமாக வாஶ்ர
யித்திருக்கிறவென்றபடி. திருவாகம்- திருமேனியானது, ஆகம்- ஶரீரம், எமமாவி- எம்முடையவாத்மாவை,
ஈரும்- ஹிம்ஸியாநிற்கிறது, "காவாந்யாகாரரூபத்தே ஸகலயஜ்ஞஸ்வரூபாய । ஸப்ரஹ்மஶிவஸௌந்தர்ய
பொதிவிஸ்பஷ்டமாபத:" என்கிறபடியே லக்ஷ்மிக்குங்கூட வாஸஸ்தாநமாயிருந்துவைத்து ஸாக
ஷாதரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு நிரூபிடமானபடியாலே யவனுடைய வநவயிகஸௌந்தர்யவ்யஞ்ஜகமாய்க்
கொண்டு விரஹதஶையானவென்னை மிகவும் பீடியாநிறகிறவென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்குங்கூ
ட ஸாம்யமானது ததேகப்ரயோஜநனான வெனக்கு ஸாதகமாவதேயென்று நான் தவியாநின்றே
னென்றுகருத்து. ஆகில் ஸாரகவமில்லாதவிடத்திலே போதுங்கவதித்தாலோவென்னில்? இனி- ஆ
பத்தில் துணையாகக்கடவ ஸௌந்தர்யமும் பாதகமாய்விழுந்தபின்பு, புகுமிடம்- ப்ரவேஶிக்குமஸ்தாநம், இ
ந்திஶாஸத்தைத் தப்பிப்போதுங்குகைக்கு ஸ்தாநமென்றபடி, எவம் எது, ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ஆனால
பொகத்யபத்தைப்பற்றி ஜீவித்தாலோவென்னில்? எவம்செய்கேன்- எதைச்செய்யக்கடவேன, ஓ! வென்றுவி
ஷாதத்யோதகம். ஒருவ்யாபாரத்தாலும் மித்தைமறந்து ஜீவிக்கவழிகாண்கிறிலேனென்றபடி. ஆனாலும்
ப்ராதஸம்ஶ்லேஷாதி கீர்த்தநமுகவேந சிலரோடே ஸல்லபித்துக்கொண்டு ஜீவித்தாலோவென்னில்? அன்னை
மீர்காள்- எனக்குநடக்கிற வ்யஸநஸ்திதியை யறியமாட்டாமையாலே யென்னைநியமிக்கிற தாய்மார்காள்!

மூ—னிப்புகு நிடமெவஞ்செய்கேனோ வாருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* ।கூ।

ஆருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காளாருயிரளவன்றிக்கூர்ந்தவாடை* காரொக்குமேனிநங்கண்ணன்

கள்வங்கவர்ந்தவத்தனிநெஞ்சமவன்கணஃதே* சீருற்றவகிற்புகையாழ்நரம்புபஞ்சமந்தண்பஞ்சுசாந்தணை

।கூ।

ஆ—ஆருக்குச்சொல்லுகேன்! அன்னைமீர்காள்? என்றலற்றுகிறாள்.

(ஆருக்கென்சொல்லுகேன்) அவனழகுக்கும் செயல்களுக்குந்தோற்று எனக்குத்துணையானநெஞ்சு பவ

ன்பின்னேபோயிற்று. என்னுருயிரளவன்றிவ்வாடை வ யிக்கிறபடி. அதெங்ஙனேயென்னில்? சீருற்றவகிற்

இ—ஜநாக்ஷுதவஸ்தூக்களெல்லாம் பாதிகளாயிற்றனவென்றவிப்பாட்டிலே யவன் ரூபவைலக்ஷண்

யதவளவிலும் ஸ்ருதிபரமாய்க்கொண்டு துணைபாகக்கடவ ஸஹஜநெஞ்சும்போது பாயகமாயிற்றெ

।கூ।

ன்றலற்றுகிறாளென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகிறது.

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

காரொக்குமேனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகுக்குமென்று) கள்வங்கவர்ந்த

வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயல்களுக்குத்தோற்றென்று) இதுக்கு போயிற்றென்கிறத்

தோடேயந்வயம். அவன்கணஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பின்னேபோயிற்றென்று)

வாடையானது பாதிக்கிறதென்று வாக்யார்த்தத்திற்சொன்ன வஸ்துத்தையே போருற்றவாடையித்யாதியாலே

உதாஹரித்திலுஞ்சொல்லுகை வாநராக்ஷிபன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயென்னிலென்று)

உத்ருதவீயதோவயாக்யமாக வாடைக்கு ஸம்ஸ்லேஷஸஹகாரபதார்த்தைச் சொல்லுகையிலே

தாத்பர்யமாகையினாலே வாநராக்ஷிபில்லையென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பாதகவஸ்துக்க

ளெல்லாம் ஸங்கீர்த்தமாய்க்கொண்டு பாதிக்கிறதென்கிறவிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாக

—

பா—ஸகிகள் உபேக்ஷிதவ்யராளுர்கள். நாட்டாரநந்யவர், பரிஹஸித்தவர் நீங்களேயென்று உதஜநம

ஸம்போயநத்துக்கருத்து. ஆருக்கு- எந்தஅதிகாரிகளுக்கு, வடுகர்க்குத் தமிழ்வார்த்தைசொன்னப்போ

லே நான்சொல்லும்வார்த்தைக்கு அதிகாரிகளாரென்றபடி. ஸம்ஸ்லேஷாதிகளின ரஸமறிந்தவர்களான

ஸகிகள் முடிந்தார்கள். இனிஇதில் ரஸமறியாத வுங்களுக்குச்சொல்லவோ? விஷயாந்தரபரராய்த்திரிகிற

நாட்டாருக்குச்சொல்லவோ? என்றுகருத்து. என்சொல்லுகேன்- எத்தைச்சொல்லக்கடவேன், ஸாதகஸாக்ஷிக

மாக நான்என்னெஞ்சில் பநாஹவிக்குமத்தனைபோக்கி யந்தரஸஹஸாமர்த்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்கொரு ।கூ।

பரிகாரமுண்டோவென்றபடி.

காரொக்கும்- நீருண்ட மேகஸங்காசமான; கார்- நீருண்டமேகம். காரொக்கு மென்கிறவிடத்தில் மகார

ஸ்வரஸம்பாதியாமொரவ். நங்கண்ணன்- நம்க்ருஷ்ணனுடைய, நமக்குஸ்வயமாயிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய

ரஸம்ஸாதியாமென்கை. கள்வங்கவர்ந்த- கள்வங்களாலே கவரப்பட்ட, க்ருத்ரிமவ்யாபாரங்களாலே அபஹரிக்கப்பட்ட

வென்றபடி. ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே யதாஜ ஸ்ரவணைப்க்கொண்டு செய்தருளின வெஷ்டிதங்களாலும்

வென்றபடி. தனி அந்நெஞ்சமென்றநயிப்பது. தனி- நம்மைவிட்டு

உபாராவங்களாலு மபஹ்ருதமான வென்கை. அந்த நெஸ்ஸானது, எனக்குத்துணையாக நான் நினைத்திருந்த வென்மனஸ்ஸு

த்தனியேயான, அந்நெஞ்சம்- அந்த நெஸ்ஸானது, எனக்குத்துணையாக நான் நினைத்திருந்த வென்மனஸ்

ஸான தென்றபடி. அவன்கணஃதே- அவனிடத்திலதே, கண்ணென்று இடம். கண்ணிலேயிருந்தது கணஃது

அவன்பக்கலிலே போயிராநின்றதென்றபடி. கூர்தண் இவ்வாடையென் றநயிப்பது. கூர்- அதிவ்யஜமான,

தண்- எல்லாருக்கும் சீதலமாயிருக்கிற, இவ்வாடை- இந்த உத்தீபநவாராதமானது. ஆருயிரளவன்று-

ஆருயிர்- அத்யந்தசீதமானவுயிர். ஆத்மாவென்றபடி. ஆத்மாவைக்கொல்லுகைக்கு

என்னுத்தாவினளவன்று. அதெங்ஙனேயென்ன விவரிக்கிறார்.

வேண்டியவளவன்றிக்கே அதிமாத்ரமாக ப்ரவர்த்தியாநின்றதென்றபடி. வாஸனை ஸம்வதஸ்யமானதென்று

சீருற்ற- ஸம்வத்யுக்தமான, சீர்- ஸம்பத்து. உறுகை- கூடுகை. வாஸனை ஸம்வதஸ்யமானதென்ற

படி. அகில்புகை- அகருதூபத்தையும்; யாழ்நரம்பு. வீணாதந்த்ரியினுடைய, யாழ்- வீணை; நரம்பு-

தந்த்ரி, பஞ்சமம்- பஞ்சமஸ்வரத்தையும், ததாமாந ரஸிகமாயகஜந வாத்யமாந வீணாதந்த்ரீஸமுத்

ஜித பஞ்சமஸ்வரத்தையு மென்றபடி. தண்- சீதலமான, பசும்- ஆர்த்ரமான, அதிநவமானவென்றபடி.

சாந்து- சந்தனத்தையும், அணைந்து- பரிஷ்வஜித்துக்கொண்டு, ஸஹவாஸிமடாதிகளைப்போலே தனக்கு

மூ—ந்து* போருற்றவாடைதண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ* ‖ எ ‖

புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோபொங்கிளவாடைபுன்செக்கராலோ* வதுமணந்தகன்றநங்கண்ணன்கள்வங்கண்ணனிற்கொடிதினியதனிலும்பர்* மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவை

ஆ—புகையாழ்நரம்பு பஞ்சமந்தண்பசுஞ்சாந்தணைந்து, இப்படி போரக்கோலங்கொண்டு போருற்றவாடை, ஸாஹாய்யம்பண்ணுவாரைப்போலேயிருந்த தண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணத்தை முகந்துகொண்டெறியாநின்றது, ஆருக்கென்சொல்லுகேன்! அன்னைமீர்காள்! என்று நிரவதிகவ்யஸநத்தோடே கூப்பிடுகிறாள். ‖ எ ‖

(புதுமணமுகந்துகொண்டு) இப்படி பொங்கிளவாடை புதுமணமுகந்துகொண்டெறியா நிற்கச்செய்தே

இ—யீடு. த்ருதீயவாக்யத்துக்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) போர்கோலம்- யுத்தஸந்நாஹவேஷம், போரக்கோலங்கொண்டென்று வாசமானால் மிகவும் பீஷணவேஷயுக்தமாயென்றபடி. த்ருதீயவாக்யத்தி லுள்ள வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹாய்யேத்யாதியால்) ‖ எ ‖

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வீசாநின்றது என்றது ஆலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்சொன்னபடி. அதின்மேலே யென்கிறதுக்கு

ஸ—ஸஹகாரிகளாகக் கூட்டிக்கொண்டென்றபடி. போருற்ற- யுத்தத்தைக்கிட்டின, போர்- யுத்தம், உறுகை- கிட்டுகை, விரஹிணீஸம்ஹார ஸந்நாஹயுக்தமானவென்றபடி. வாடை- உதீசீநதாராகமானது, தண்- ஶீதளமான, நாட்டாருக்கு ப்ரீதிகரமாயிருந்துள்ளவென்றபடி. மல்லிகைப்பூ- மல்லிகாகுஸுமங்களுடைய, புதுமணம்- அபிநவபரிமளத்தை, ஸாயம்ஸமுஜ்ஜ்ரும்பித நவபரிமளத்தையென்றபடி. மணமென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம்லோபஃ. முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்திலே நீர்முகக்குமாப்போலே நடுவே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, முகந்துகொண்டென்கையாலே ஸாயம்ஸமுத்பின்னமல்லிகா பரிமளஜாதம் வநமெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கக்கண்டு சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு வருகிறதென்றுதோற்றுகிறது. எறியும்- வீசாநின்றது, விரஹாக்நிஜ்வாலைவேகம் தன்மேலே தட்டாதபடி தான் தூரேநின்று ஶஸ்த்ராஸ்த்ரங்களை ஶத்ருக்கள்மேலே எறிவாரைப்போலே யெறியாநின்றதென்றபடி. ஆலோ! ஹாகஷ்டம், அன்னைமீர்காள்- என்னுடைய வித்தக்லேஶங்களை யொன்றுமறியமாட்டாத தாய்மார்காள், ஆருக்கென்சொல்லுகேன்- மத்விஷயஸமறியாத ஜநங்களுக்கு அநாஸ்வாத்யமான வென்னுடையவ்யஸநங்களை யென்னால்சொல்லமுடியாதென்றபடி, ஆகலாவிந்தவ்யஸநங்களை யொருவரோடுசொல்லியலற்றியாறிக்கவும் வழியில்லையென்றுகருத்து. ‖ எ ‖

பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, உத்ரோத்தரம் உஜ்ஜ்ரும்பியாநிற்கிறவென்றபடி. ஸ்ரீயுமென்றால் ஶத்ருக்களும் ஸங்கல்பியார்களோ? இத்தனைஸம்ரம்பம பண்ணுவாருண்டோவென்றுகருத்து. இளவாடை- இளகாநின்றவாடையானது, ஸ்ரீஜநஹிம்ஸாவாதகத்தாலு மாயாஸுக்ஷயமின்றியே ப்ரத்யுதயௌவநம் வஸிக்காநின்றுள் வாடையானதென்றபடி. புதுமணம்- ஸாயம்ஸமய ஸமுத்பின்னமல்லிகா குஸுமங்களுடைய அபிநவஸௌரபத்தை, முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்தில நீர்முகக்குமாப்போலே வநமெல்லாம வ்யாப்தமான ஸௌரபத்திலே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, எறியும்- வீசாநின்றது, ஆலோ- ஆஃ! கஷ்டம், புன்செக்கர்- பூலியசெக்கர், புல்லியது- அல்பம், செக்கர்- ஸந்த்யை, எல்லாங்கழிந்து அல்பாவஶிஷ்டையான ஸந்த்யையென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா, வ்யாபியாநின்றதென்றபடி. அதுமணந்து- அப்படிஸம்ஶ்லேஷித்து மணக்கை- ஸம்ஶ்லேஷிக்கை, இன்னபடியென்று விஶேஷித்துச்சொல்லவொண்ணாதபடி வாவாருமொவாங் களாலே ப்ரணயம்வேஷ்டிதங்களைப்பண்ணி ஸம்ஶ்லேஷித்ததென்றபடி. அகன்ற- விஶ்லேஷித்தவனான, நங்கண்ணன்- நமக்குஸவ்யனாயிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வம்- கபடசேஷ்டிதம், ஸம்ஶ்லேஷதஶையில அனுபண்ணின சோரசேஷ்டிதமென்றபடி. அவனிப்போது விஶ்லேஷித்துப்போகையாலே யவற்றைக்கள்வமென்கிறாள், கண்ணனில- க்ருஷ்ணனைக்காட்டிலும, கொடிது- க்ரூரம், ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்க்கொண்டு பாதிக்கிறவிடத்தி லவனைக்காட்டிலும் பாதியாநின்றதென்றபடி. இனி- இன்னமும், கிளை என்றபடி. அதினும்பர்- அதுக்குமேலே, உம்பரென்றது உபரியென்றபடி. மதுமணமல்லிகை- தேனையும் ஸௌரபத்தையுமுடைய மல்லிகாவ்ருக்ஷங்களுடைய, ஶாகவாதிவேஷ்ஸகாஃ மந்தக்கோவை- நிர்விஷயஹாஸமான

மூ—வண்பசுஞ்சாந்தினிற்பஞ்சமம்வைத்* ததுமணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கேயூதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேனான்.

ஆ— அதின்மேலே புன்செக்கர்வந்து பாதியாநின்றது, அதின்மேலே சொல்லவல்லதொருபடி அதி க்ரூரமாக வென்னுடனே கலந்தகன்ற நங்கண்ணனுடைய வக்கலவி அவன்றன்னிலும் கொடிதாய்நின்றென்னை ஹிம்ஸியாநின்றது; இனி அதுக்குமேலே மதுமணமல்லிகை மந்தக்கோவையும் வண்பசுஞ்சாந்தும் வந்து பாதியாநின்றன; அதின்மேலே நம்மோடே அங்ஙனே குரவை கோத்துக்கலந்து பரிமாறுகைக்குத்தன்பாடே நான் வருகைக்காக ஆப்ச்சியரான நமக்கேகேட்கும்படி வணுத்தைவைத் தூதுமத்தீங்குழலோசையான தொன்றுமே நின்றென்னை மாயாநின்ற தென்கிறாள். ||அ||

இ— ஈராநின்ற தென்கிறதோடே அந்வயம். அதுமணந்தகன்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லவல்ல மித்யாதியால்) கள்வமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கலவியென்று) கொடி தென்கிறவிடத்தில் ஸமிதாயமருளிச்செய்கிறார் (நின்றென்னை யித்யாதியால்) பசுஞ்சாந்தினில் தீங்குழற்கே யுய்யேனென்றதைபித்து இதில் ஸமித்தயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுஞ்சாந்தும் வந்து பாதியாநின்ற தென்று) அதுக்குமேலே யென்கிறதற்கு மாயாநின்றதென்கிறதோடே அந்வயம். அதுமணந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே யித்யாதியால்) அங்ஙனே என்றது ததாவிதமாக வென்றபடி, வாவாக மெஃறமாக வென்கை. ஆய்ச்சியர்க்கே யூதுமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (தன்பாடே யித்யாதியால்) பாடே- ஸமீபத்திலே. தீங்குழற்கேயுய்யேன் நானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீங்குழலோசையித்யாதியால்) மாயாநின்றது என்றது- கொல்லாநின்ற தென்றபடி. இங்கு அதின்மேலே அதின்மேலேயென்று உத்தரோத்தரஞ்சொல்லுகையாலே பாதகபதார்த்தங்கள் தனித்தனியேயும் ஸம்ஹிதங்களாயும் பாதித்தபடியைக் கீழெல்லாஞ்சொன்னவளிப்பாட்டிலே ஸமுச்சயத்தெகபாலேயிவையொன்றுக்கொன்று முந்திக்கொண்டு மேல்விழுந்துவந்துபாதிக்கின்றனவென்று விவக்ஷிக்கிறாளென்று ஸம்ஹிதஸங்கதி. ||

மூ—மல்லிகை, மந்தமென்று திவ்யஸந்தமானது, கோவை- மல்லிகை, வண்- ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே ஸௌந்தர்யமான, பசும்- ஸாஸ்ரீகமான, சாந்தினில்- ஸம்ஶ்லேஷத்தில்காட்டிலும், 'மந்தக்கோவைக்கும் சாந்துக்கும் அந்வயம். மந்தக்கோவையென்ன வண்பசுஞ்சாந்தென்ன விவற்றிற்காட்டிலுமென்று வடார்த்தம். இதுக்குத் தீங்குழற்கே யுய்யேனென்கிறத்தோடே அந்வயம். இந்த மல்லிகாஸம்ஶ்லேஷங்களுக்குத் தப்பிஜீவித்திருக்கக் கூடினுலுங்கூடும், இவற்றைக்காட்டி லந்தக்குழலோசைக்கே நான் ஜீவிக்கமாட்டே னென்றதாகிறது. இவைபாதிக்கிற பாதையிற்காட்டிலு மதுவே ஸஹஸ்ரகுணாதிகமாக பாதியாநிற் கிறதென்று பாவஸிதமாகிறது, அதுமணந்து- அப்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்கையை யபிஸந்திபண்ணி, வாவாக மெஃறமாக ராஸக்ரீடையில் ஸம்ஶ்லேஷிக்கையை யபிஸந்திபண்ணியென்கை. காவ்யஸம்ப்ரதாயமான பொஜயெயில் 'வரித்ருஜ' என்றதுக்கு 'வரித்ருமநஸ்ஸாய' என்று பொருளானப்போலே இங்கும் மணந்துஎன்றதுக்கு மணத்தை யபிஸந்திபண்ணி யென்றுபொருள், யதா:— மணந்துஎன்கிறவிடத்தில் ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு தாத்பர்யத்திலே லக்ஷணையாகவுமாம். நம்மோடு ராஸக்ரீடையிலே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக வென்றதாயிற்று. இதுக்கு ஊதுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். இன்னருள்- உதாரமான க்ருபையைப் பெற்றிருக்கிறவர்களான, இன்- உதாரம், இன்னருளென்று ஸமாஸவ்ருத்தி, உதாரமான தன்க்ருபைக்கு விஷயமாயிருக்குமவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்க்கே- கோபிகளுக்கே, ஆயன்- கோபன், ஸ்த்ரீலிங்கத்துக்கு ஆய்ச்சியென்று ரூபமாயிருக்கும், இடைச்சியென்னுமாப்போலே ஆய்ச்சியர்க்கேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்தால் மற்றொருவர்க்கும்கேளாதே கோபீஜநமாத்ரத்துக் குக் கேட்கும்படியாகவென்றபடி. இன்னாராக்ஷஸனுக்கென்று ஸம்பாதிக்கப்பட்ட ராவணம் மற் றொருவரைத்தொடாதே அவனையேகொல்லுமாப்போலே யிவன்குழலோசையும் கோபிகளையே நலியுமென் றுகருத்து. ஊதும்- அவனாலேயூதப்படுகிற, அத்தீங்குழற்கே- அந்தஉதாரமானவேணுவுக்கே, தீமென்று உதாரம், அந்தந்தராத்ரிகளிலே உதாரமாயிருந்த வேணுநாதத்துக்கேயென்றபடி. அவதாரணத்தால் மல்லிகாஸம்ஶ்லேஷாதிகளுக்குத் தப்பிஜீவித்தாலும் ஜீவிப்பேனென்றபடி. நான்- விரஹாதிசயமுடையனான நான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன். ||அ||

மூ—ஊதுமத்தீங்குழற்கே யுய்யேனான துமொழிந்திடையிடைதன் செய்கோலத்* தூதுசெய்கண்கள்கொண் டொன்றுபேசித் தூமொழியிசைகள் கொண்டொன்றுநோக்கிப* பேதுறுமுகஞ்செய்து

ஆ—(ஊதுமத்தீங்குழற்கே) ஊதுமத்தீங்குழற்கே யுய்யமாட்டுகிறிலேன்; அதின்மேலே அவ்வனை நம்மையழைத்துத் தூதுசெய் கண்களைக்கொண்டு பணிமொழிகளாலே ஸாதுவாதம்பண்ணி தூமொழியிசைகள்

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— அதுமொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலேயென்று) இதுக்கு என்னை நின்றீருகிறபடி யென்கிறதோடே ஸமயம் விதீயவாக்யத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வனை நம்மையழைத்தென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவன் தங்களை அழைக்கைக்காகவூதின குழலோசையானது ஸ்ருதிவிஷயமாய்க்கொண்டு வாயிராநின்றதென்றவளிப்பாட்டிலே யழைத்த வசனமங்கேசென்று கிட்டினதங்கள் விஷயத்திலவனபண்ணின ஜந்மநாஸநவெஷ்டிதங்கள் ஸ்ருதிவிஷயங்களாய் நலிகிறன வென்றலற்றுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதம். ஒன்றுபேசி யென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பணிமொழிகளாலே யித்யாதியால்) பணி (னி) மொழிகள- வுபசாரங்களான உக்திகள். பேதை நெஞ்சறவற

வ்யா— ஊதுமத்தீங்குழற்கே- நம்மையழைக்கைக்காக அவனூதுகிற வநதபோமான குழலோசைக்கே, நான்- அவனை, யொருக்ஷணம்பிரியில் யபிக்கமாட்டாதநான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன், குழற்கேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் வக்ஷ்யமாணத்தை வ்யவச்சேதித்துக்கொண்டு வஸ்தவநாதத்துக்கே நான் தப்பிஜீவிக்கமாட்டாதிருக்க விதின்மேலே பிவையும் ஸ்ருதிவிஷயமாய்நலிந்தால் நானெங்ஙனே ஜீவிப்பேனென்கைக் கருத்தாயிருக்கிறது, அதுமொழிந்து- அதுவுமொழிந்து, அதுவுந்தவிரவென்றபடி. அந்தக்குழலூதினதுமாத்ரமன்றிக்கே அதின்மேலேயுமென்கை. அதுமென்கிறவிடத்தில வஸ்பூம் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வசனத்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம். கேவலம்ஸமாகாரமாத்ரமன்றிக்கே யதின்மேலே குழலூதினதும் வாயிராநின்றது, அதுமாத்ரமன்றிக்கே யதின்மேலும் சிலவாயிராநின்றன வென்றிப்படி யிரண்டுபாட்டாலுமாகச் சொல்லிறாகிறது. இடையிடை- நடுவே நடுவே, தான் குழலூதாநிற்கச்செய்தே யதின்நடுவே நடுவேயென்றபடி. இதுக்கு ஒன்றுபேசியென்கிறதோடே ஸமயம் தன்- தன்னுடையவையான, "ஸ்வயமாகவ்ருஷஸம்ஸ்ரீக" மென்கிறபடியே தனக்கஸாதாரணங்களான வென்றபடி. செய்- சிவந்தவைகளான, சௌகுமார்ய ஸம்ப்ரம ஸமாஹ்ருத பஹுநாநா தாம ராஜிதங்களான வென்றபடி. கோல- ஸுந்தரங்களான, தூதுசெய்- தூதுசெய்யாநிற்கிறவையான, அழகுகாட்டிகளான சௌலப்யகுணங்களுக்கு அவன்நெஞ்சிலுள்ள ஸாபேக்ஷவிசேஷங்களையெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாகவ்யஞ்ஜிப்பித்து விஷயீகாரம்பண்ணி யவர்கள்கால்களிலேவிழுந்து அவர்கள்நெஞ்சை த்ரவமாக்கி யிப்படி வசீகரணமாகவும் உத்தீபநமாகவும் வ்யாபரியாநிற்கிறவையான வென்றபடி. கண்களாகொண்டு- கண்களைக்கொண்டு, ஒன்றுபேசி- ஒருவார்த்தைசொல்லி, வாசாமகோசரமான வைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லியென்றபடி, அதனைத்தன் வாயால்சொல்லமாட்டாமையாலே ஒன்றென்று ஸாகூதமாகச்சொல்லுகிறார், அவனுடைய விவக்ஷிதமெல்லாம் அவன்வாயால சொன்னதிற்காட்டிலும் மனோரதவாக்யரீதியிலே மிகவும் ஸ்பஷ்டமாகாநின்றதென்றுகருத்தாலே கண்கள்கொண்டு பேசியென்கிறாள், தூமொழி- ஸந்தேசங்களான வுக்திகளையுடையவையான, தூ- ஸாரம், இந்து ஸந்தேசமென்றபடி. ஸந்தேசங்களைப் பரவசீகரணத்தூதங்களான வாக்யஸந்தர்பங்களோடே கூடினவையானவென்றபடி. இசைகளகொண்டு- வேணுநாதங்களைக்கொண்டு, இசை- நாதம், ஒன்றுநோக்கி- ஒருபடிபார்த்தருளி, வாசாமகோசரமாமபடி நிரவதிகவைலக்ஷண்யமாக [illegible]களைப்பார்த்தருளியென்றபடி, கடாக்ஷவீக்ஷணத்தாலே அவர்கள்நெஞ்சை யுருக்குமாப்போலே வேணுநாதத்தாலும் நெஞ்சுருகப்பண்ணுகிறாரென்று கருத்தாலே யிசைகள்கொண்டு நோக்கியென்கிறாள், பேதுறுமுகஞ்செய்து- ஸ்வாவிஷ்டமாகாநின்றுள்ள ஸ்வபத்தைச்செய்து, பேது- தௌர்மநஸ்யம் உறுகை- கிட்டுகை, அவ்வெளிக்கையென்றபடி, மௌக்த்யம் ஸ்வாதந்த்ர்யமாகத்தான் பாடுபட்டது தனக்குக் கண்டிதமாயிருக்கையாலே தத்ஸமாநஜநித தௌர்மநஸ்ய ப்ரகாசகமாம்படி த்ருவிதமாய் ஸ்ரீகாகுஸ்வீதமாய், ஸஸ்நேஹமான ஸ்வபத்தையுடையவனுயென்றபடி.

மூ— நொந்து நொந்து பேதைநெஞ்சறவறப் பாடும் பாட்டை* யாதுமொன்றறிகில்ல மம்மவும்ம மாலையும் ||கூ||

வந்தது மாயன் வாரான்*

மாலையும் வந்தது மாயன் வாரான் மாமணி புலம்ப வல்லேறணைந்த* கோலநன்னாகுகள் உகளுமாலோ கொடியன

குழல்களுங் குழறுமாலோ*

ஆ— கொண்டு ஹ்ருதயம் மடங்க நோக்கியும், பேதுறுமுகஞ் செய்து நொந்து நொந்தும், உடலைத் தீர்த்துக்கொண்டு

என்மோடே குரலைகோத்து, கேட்டார் நெஞ்சுகளெல்லாம் அழியும்படி பாடினபாட்டு என்னை நினைநீருகிறபடி

ஒன்றுந் தெரிகிறதில்லை அதின்மேலே மாலையும் வந்தது! மாயன் வாரா! னென்றலற்றுகிறாள். ||கூ||

(மாலையும்) மாலையும் வந்தது, மாயன் வருகிறிலன், மாமணி புலம்ப வல்லேறணைந்த கோலநன்னாகுகள்

களித்துக்கொண்டு வாராநின்றன; வண்டுவரைப் பெருமானுடைய திருத்தோழன் மாரா குழல்களையூதிக்கொண்டு வந்து

[illegible]

இ— வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உடலைபிதார்த்தியால) உடல்- ஹ்ருதயமொரக்ஷம். தீர்த்

துக்கொண்டென்றது நிவர்த்திப்பியாநின்று கொண்டென்றபடி. யாதுமொன்றறிகில்லமென்கிறதோடு ஸங்

கீர்த்தனத்தால் பாடும்பாட்டென்கிறவிடத்தில ஸம்பந்திக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கேட்டார்நெ

ஞ்சுக விதார்த்தியால) யாதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை நின்றிதார்த்தியால) ||கூ||

* பத்தாம்பாட்டு *

உகளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (களித்திதார்த்தியால்) குழல்களுங் குழறுமென்கிற

தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுவரை யிதார்த்தியால்) இத்தமெய்யி லிதார்த்தியாலே கீழ்ப்பாட்டில

வ— நொந்து நொந்து- வ்யதிகவ்யதிதையாய், கலங்கின நெஞ்சனையும் தீராயருக்கின விதத [illegible]

[illegible] ஸஹிக்கப்புகுகிறார்களென்று மிகவும் வ்யதித

[illegible] பேதைநெஞ்சறவு அற- [illegible] விசேஷமான துகிர, பேதை-

[illegible] ஹ்ருதயமொருக்ஷஜநிதமான தென்ற

[illegible] விசேஷம். [illegible] ஹ்ருதயமொருக்ஷஜநிதமென

[illegible] பின்பு, [illegible] அவர்களுடைய ஹ்ருதயமொருக்ஷஜநிதமென

படி [illegible] பின்பு பண்பறிடி பாடும்பாட்டை- அவன்பண்ணுகிற [illegible] யாதுமொ

[illegible]

[illegible] என்றபடி. [illegible] வசிக்க [illegible]

[illegible] மென்றபடி. [illegible] விஷயிக்கிறபடி. மாலையும் வந்தது- இதின்மேலே [illegible]

[illegible] அம்மே! [illegible]

[illegible] என்கிறபடியே [illegible]

[illegible]

[illegible] மாயன்- தன்னை [illegible]

[illegible] வருகிறிலனே.

மாலையும் வந்தது- அவன்தான் வருகிறவேளை [illegible] சொல்லிவைத்துப்போன [illegible] யும்வந்தது,

[illegible] தன்சொல்லிவைத்துப்போன [illegible] வாரத்தொழிந்தானென்றால் [illegible]

[illegible] மாயன்வாரான்- தன்னைக்காணவே [illegible] தோற்றுமவனை

[illegible] வருகிறிலன், மாமணி- [illegible] புலம்ப-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மூ— வாலொளிவளர்முல்லை கருமுகைகள் மல்லிகையலம்பி வண்டாலுமாலோ வேலையும்விசும்பில் விண்டலறுமாலோ வென்சொல்லியுய்வ னிங்கவனை விட்டே* ॥௧௦॥

அவனைவிட்டகன்று யிராற்றகில்லாவணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூச*

ஆ— புகராயிருக்கிறனர். சுத்தஸத்வமான வொளிவளருகிற முல்லைக்கருமுகைகள் மல்லிகைதொடக்கமான பூக்களின் ரஸங்களைப்பருகி வண்டுகளாலாகின்றன, கடலும் கிளர்ந்துகொண்டு வாராநின்றது, இத்தசையிலே அவனைவிட்டு நானெத்தைச்சொல்லி யுய்வதென்கிறாள். ॥௧௦॥

(அவனைவிட்டு) வண்டுவரைப் பெருமாளைப்பிரிந்து தங்களைக்கொண்டு தரிக்கமாட்டாமையந்தியம்போ

இ— மாயன்வாராமையினாலே யிப்பாட்டிலே ராத்ரியும்வந்தது அவன் வாராதொழிந்தாலிந்த பாதகவஸ்துக்களின் நடுவிலே நானெங்ஙனே ஜீவித்திருக்கும்படியென்று விஷாதிக்கிறாளென்று ஸங்க்ஷேபேண சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௧௦॥

✳ நிகமனம். ✳

உயிராற்றகில்லா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களையித்யாதியால்) அணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூசலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தியம்போதித்யாதியால்) த்விதீய த்ருதீய

ஏ—நின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம்! திருத்தோழன்மார்களெல்லாரும் வந்தும் தான்வாராதிருப்பதேயென்று சோகிக்கிறபடி. வால்- அதிசயிதமான, வாலென்று அதிசயம், சுத்தஸத்வமானவென்றபடி. ஒளிவளர்- காந்திவளராநிற்கிற, முல்லைக் கருமுகைகள் மல்லிகை- இந்தவிவித புஷ்பங்களை, கருமுகையென்று முல்லையோடு ஸாத்ருஸ்யமான வொருபுஷ்பவிசேஷம், அலம்பி அவகாஹித்து, அலம்புகை- அவகாஹிக்கை, இவற்றினுள்ளேபுக்கு முழுகி ரஸங்களைப் பானம்பண்ணியென்றபடி. வண்டு- ப்ரமரங்கள், ஆலும்- ஆல, நின்றன, த்வநியாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம்! வேலையும் ஸமுத்ரமும், வேலையென்று ஸமுத்ரம், விசும்பில்- ஆகாசத்திலே, ஆகாசபர்யந்தமுத்ஸ்ரிதமாய் என்றபடி. விண்டு- வாய்விட்டு, தாரதம்யத்தை ஸர்வதோவிதமாயென்றபடி. அலறும்- அலறுகின்றது, கூப்பிடாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- ஹா ஹா! இங்கு- இத்தசையிலே, அவனைவிட்டு- அவனையொழிய, என்சொல்லியுய்வன்- எத்தைச்சொல்லி யுஜ்ஜீவிப்பன். ॥௰॥

அவனைவிட்டகன்று- க்ருஷ்ணனைவிட்டுப்பிரிந்து, உயிர்- தங்கள்ப்ராணனை, ஆற்ற- பொறுக்குகைக்கு, கில்லா- மாட்டாதவர்களான, அணியிழை அணியப்பட்ட இழைகளையுடையவர்களான, அணிகை- அலங்கரித்துக்கொள்ளுகை, இழை- ஆபரணம், ஸம்யோகஸமயம் ஸந்நிஹிதமானவாறே விவிதாபரணங்களாலே தங்களையலங்கரித்துக்கொண்டு அவனவருகிறானென்று வழிபார்த்திருந்தவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்- கோபிகைகளுடைய, மாலைப்பூசல்- ஸாயங்காலத்திலாக்ரந்தனத்தை, பூசல்- ஆக்ரந்தனம், ஸமாகமேய்த்துவருமவன் ஒருஸமயத்திலே விளம்பித்தவாறே விரஹதுக்கம் பொறுக்கமாட்டாதே அவர்களாக்ரந்தனம்பண்ணினபடியையென்றபடி. இதற்கு உண்டுமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்தவென்கிறத்தோடே யன்வயம், இததால கோபிமாரெல்லாருமாகப்பட்ட க்லேசங்களெல்லாவற்றையு மாழ்வாரொருவருமே அநுபவித்தாரென்றதாயிற்று. ஆய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்தாலே இத்திருவாய்மொழியிலேபத்துப்பாட்டும் கோபிமார்தனித்தனியே யருளினபாசுரமாயாதல், விரஹவ்யஸநம் மாற்றமாட்டாமையாலே ஸந்நிதானமும் வந்துகூடின கோபிமாரெல்லாருக்குமாக வொருத்தியுரைத்த பாசுரமாயாதல் இருக்கிறதென்று தோற்றுகிறது. இது உரையிறசொன்ன நிர்வாஹம், த்விதீயபக்ஷத்தில் ஸம்போதனத்தி லாய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்துக்கும் ‘என்னுயிர்காக்குமாறென்’ ‘என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டே’ இத்யாதிகளிலேகவசநங்களுக்கும் ஸாத்குண்யமுண்டு, ஆகிலும் ‘தமியமாலோ’ ‘தெய்வவண்டு துதைந்தவெம்பெண்மை’ யாமுடை நெஞ்சமும்’ இத்யாதிகளில் பஹுவசநங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்யமில்லை, த்ருதீயபக்ஷத்தில் ஏகவசநங்களுக்கு ஸாத்குண்யமும் கிமர்த்தபஹுவசநத்துக்கு ஸ்வாரஸ்யமுமுண்டு, ‘என்னுயிர்’ இத்யாத்யேகவசநவடிதங்களான கர்த்தவ்யங்கள் விஷாதிக்கிறவள் தன்னைத்தாம்சொல்லிக்கொண்ட பாசுரமாகையாலே வவற்றுக்கும்ஸ்வாரஸ்யமுண்டு; இப்படி பஹுவசநவடிதவாக்யங்கள் ஸமோஷ்டிக ஸர்வகோபீவிஷயங்களாயு மேகவசநவடிதவாக்யங்கள் விஷாதிதவிஷயங்களாயும் நிர்வஹிக்கும்போது இப்பத்துப்பாட்டுக்களும்

மூ—லவனைவிட்டகல்வதற்கே யிரங்கியணிகுருகூர்ச் சடகோபன்மாற*னவனியுண்டுமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்த வாயிரத்துளிவைபத்துங்கொண்* டவனியுளலறிநின் றுய்மின் றொண்டீரச்சொன்னமாலை நண்ணித் தொழுதே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தணிபிழைபாசுசியர் திரளதின்று கூப்பிட்டாப்போலே, ஆழவாருமவனைப்பிரிந்து யரிக்கமாட்டாமை கூப்பிட்டலறின வித்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அலற்றியுய்யலாமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—பாகவதர்களை ஸம்போதிக்கிறா (ஆழ்வாரு யிதயாதிபால்) ॥௧௧॥

ஈ—பெரவிமாரெல்லாருங் கூடினவிடத்தில் தனித்தனியே பாசுரங்களொன்றிப்படியொரு ஜாதீயவக்ஷராருயித்தா லிவ்விலகவவநவஸமாவவநங்களெல்லாவற்றுக்கும் ஸாத்ருச்யஸாரஸ்யமுண்டு, அவனைவிட்டகல்வதற்கு- வாஸேவாராஷிவைவிட்டு விஶ்லேஷித்திருக்கைக்கே, ஷஷ்டீ ஸம்பந்தஸாமாந்யவசொயாகையாலே யிங்கே ஹேத்வர்த்தெ, விஶ்லேஷித்திருக்கையாலே யென்றபடி. கவயாரணத்தால் ஸாம்ஸாரிகதாவங்களாலே யன்றென்றபடி. ஸாம்ஸாரிகதாவங்களிற்காட்டில் வாஸேவாராஷிவிரஹமே யதிகமாய் நலிந்ததென்றுகருத்து. இரங்கி- கரைந்து, வ்யஸனப்பட்டென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அணிகுருகூர்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. மாறன்- மாறனென்கிற குடிப்பேரையுடையவரான, சடகோபன்- ஸ்வஷ்டம், அவனி- ஸமுத்ரையை, உண்டுமிழ்ந்தவன் மேல்- ப்ரளயபதிபொழியிலே வயிற்றில்லைவைத்துரக்ஷித்து ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்ஸ்ரஜநம்பண்ணினவன் விஷயமாக, உரைத்த- அருளிச்செய்ததான, இதுபத்துக்கும்விசேஷணம், ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்துங்கொண்டு- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையுங்கொண்டு, தொண்டீர்!- ஹரிவிஷயத்தில்லவுடையராயிருப்பவர்காள்! அச்சொன்ன- அப்படி சொல்லப்பட்டவினை, அப்படி ஸ்வஷ்டாராதிபவெநரக்ஷகனுக்குச்சொலலப்பட்டவினையென்றபடி. மாலை- ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹனை க்ருஷ்ணனை, மால்- வ்யாமோஹன், நண்ணி- கிட்டி, தொழுது- ப்ரணாமம்பண்ணி, அவனியுள்- ஸமுத்ரக்குள்ளே, நின்றலற்றி- ப்ரீதியாலேநிரஹாரம் உச்சைஸ்ஸ்வரமாகஸங்கீர்த்தித்து, உய்மின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள். ॥௧௧॥

✱ ஜ்ஞாநவைராக்யாதிஸுஷ்டதமரவிந்தவேதாந்தாசார்யாநுஜ்ஞாஸம்பிகாயநம:. ✱

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(மல்லிகை)

தாத்ரீக்ஷத்ராவஸ்ருஷ்ட்யா ஜநயித்ருதயா ஸவ்ருதாபெக்ஷ்யே ஸார
ஹ்ராஸிகாவெணநாடிஷ ஸம்ப்ருத்திகஜநதயா ஸாம்ஹஷாநாதிஜாஷை:।
ப்ராதீவாதவ்யொரவதைதஸாமலெஸாமுவெஷ்டிவ ஸமுத்ர
மக்ஷபிடித்ரொர்தா விஸ்ருஷ்டநவஸதயதயா வ்யாவபதோஸ க்ருஷ்ண:॥௧௧॥

(தாத்ரீக்ஷத்ராவஸ்ருஷ்ட்யா) அலிபந்தாமரைக் கண்ணனம்மான்- "தஸ்யயதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவ மக்ஷிணீ" என்கிறபடியே, ஶம்ஸீரஸம்ஸாஸுதிஹத ஸம்ருஷ்டநாத ரவிகரவிகஸித புண்டரீகதளாமலாயதேக்ஷணனாகையாலும், (ஜநயித்ருதயா) அகிலம் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந் தளந்தெங்குமளிக்கின்றவுலகங்களெல்லாம ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஸவ்ருதாபெக்ஷ்யே) கண்ணன்கள்வம்- தனியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்- க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து ஸுலபனாகையாலும், ஆஸ்ரயத்தாலே ரஜகனும் சொல்லப்படுகிறது. (ஸாரஹ்ராஸிகாவெஸ) தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவண்டுதைந்த வெம்பெண்மையம்பூவிதாலோவண்டாவது புஷ்பத்தை ஆஸ்வாதமாக்குமாப்போலே யாஸ்ரிதருடைய ஸ்வத்யாதிகளையவஹரித்து ஆஸ்வாதமாக்க வல்லனாகையாலும் (வெணநாடிஷ ஸம்ப்ருத்திகஜநதயா) அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ-

ஈடு — தா — "மெய்ம்மை ஸௌந்தர்யபாவம்" இத்யாதிகளிற்படியே ஜந்மவ்ருத்தாதிகளால் வெல்லாரையும் ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே விக்ருதராக்கவல்லனுகையாலும், (ஸாம்யாதிஜாமேஷ்) சிவனொடுபிரமன் வண்டிருமடந்தைசேர்திருவாகம் - ஸநத்குமாரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களோடு நித்யாநபாயினியான பெரியபிராட்டியோடு வாசியறத்திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்குமவனுகையாலும், (ஸௌலப்யாத்) காரொக்குமேனி - வர்ஷுகவலாஹகம்போலே ஸ்ரமஹரமான வடிவையுடையவனுகையாலும், (ஸௌந்தர்யாத்) அதுமன்றிக் கன்ற நங்கண்ணன் கள்வம் கண்ணனிற்கொடிது - தன்னைக்காட்டினு மாகர்ஷகமான நவநீதசௌர்யாதிகளை யுடையவனுகையாலும், (ஸாஸஸௌஸ்ரேஷ்டயஸம்பந்நா) தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசித் தூமொழியிசைகள்கொண்டொன்றுநோக்கி - மாலையும்வந்தது மாயன்வாரான் தனக்கு ஸம்வாதங்களான கண்களாலும் குழலோசையாலும் ஸாஸஸல்லாபாதிகளைச் செய்யவல்லனுகையாலும், மற்றும் ஏகாந்தஸேவைக்கு யிடமுடையவனுகையாலும் வண்டுவரைப்பெருமாளை வருகைக்கு யோக்யமான ஸமயத்தை யுடையவராக "மல்லிகைகமழ்" என்கிறதிருவாய்மொழியிலே பரவசரான வாழ்வார் ப்ரீதியாதிக்கருளினரென்று அருளிச்செய்கிறார். ||௧௧||

ஸ்ரீமதே ரம்யஜாமாத்ருமுநயே நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (மாலைநண்ணி) 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டு' என்றுகிடந் தலற்றாநிற்கச்செய்தே, அவனும் பசுமேய்த்துவந்துபுகுர அவர்களவனோடே கலந்துபரிமாறினாப்போலே தம்முடைய வ்யஸநமுந்தீரும்படி திருக்கண்ணபுரத்திலே அவனைக்கண்டு அவனோடேகலந்துபரிமாறி தம்முடைய ப்ரீதிஸயத்தாலே ஸம்ஸாரிஜநங்களைக்குறித்து ஸர்வலோகஸரண்யனைக்கொண்டு திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவெம்பெருமானை ரக்ஷகனாகப்பற்றி அவன் திருவடிகளைக் கமலமலரிட்டு நீர்வினைகெடத்தொழுதெழுமின்! இதுக்கொரு

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படிவிரஹார்த்தராய் அலற்றினவாழ்வார் ஸங்கோஷ்டியிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே ஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணுகை பலமாகமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (என்சொல்லியித்யாதியால்) கலந்துபரிமாறியென்றது - தர்ஸநஸம்ஸ்லேஷங்களைப்பெற்றென்றபடி. அறுக்கும்வினையிலே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷங்களை மஹோதாரமாக ப்ரகாஸிப்பித்தருளிச்செய்துப் பெருமையாலே வ்யஸநம்ஸஹிக்கமாட்டாமல் அதனாலே தர்ஸநஸம்ஸ்லேஷம்கலங்கி மல்லிகைகமழ்தென்றலிலே விஸ்லேஷகராய் வ்யஸநப்பட்ட வாழ்வாருக்கு, இவர்பட்ட வ்யஸநமெல்லாந்திரும்படி ஸர்வேஸ்வரன்தான் திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினபடியைக் காட்டியருளி 'நாமன்றோஉம்மை யிழந்திருக்கிறோம் இச்ஸரீராவஸாநத்திலே நீரபேக்ஷித்தபடியேசெய்கிறோம்', மென்றருளிச்செய்ய, இத்தாலே மிகவும்ப்ரீதராய் தர்ஸநாபாவமிழந்திருந்த தம்முடைய வ்யஸநம்தீரும்படி யவனோடேகலந்துபரிமாறி அந்தப்ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணுகிறாரென்றுகருத்து. 'சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்' என்று இத்திருவாய்மொழியி லருளிச்செய்கையாலே இச்ஸரீராவஸாநத்திலே அபேக்ஷிதஞ்செய்கிறோமென் றெம்பெருமானருளிச்செய்தானென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறதிறே. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக் கவஸரப்ராப்திஸங்கதியென்கிறஸமாதாநம் ப்ரீதிவாக்யமென்று, ஸூசிதமாயிற்று குறித்துஎன்கிறதற்கு உபதேசவாக்யத்தில க்ரியையோடேயந்வயம்.

முதற்பாட்டு.

ப்ரீதியபாரத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகஸரண்யனித்யாதியால்). மாலை

மூ— மாலைநண்ணித்தொழுதெழுமினோ வினைகெடக்* காலைமாலைகமலமலரிட்டுநீர்* வேலைமோதுமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்* தாலின்மேலாலமர்ந்தா னடியிணைகளே* ௧

கள்ளவிழுமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்* நள்ளிசேரும்வயல்சூழ்கிடங்கின்புடை* வெள்ளியேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்*

ஆ— ஸாதநபாவாபேக்ஷையு மில்லையென்கிறார். ௧

(கள்ளவிழும்) அவன்றிருவடிகளைக் கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமிடத்தில் அவற்றைநெஞ்சாலே நினைத்துக்கொண்டு நாளுமிறைஞ்சுமினென்கிறார். ௨

இ—நண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க 'காலைமாலை' யென்றது 'ஸாயம்ப்ராதர்ஜுஹோதி' இத்யாதிவத் காலநியமவசநமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக வ்யாஹாரத்தாலே யிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கொருவித்யாதியால்) "ப்ராதர்நிஶி ததா ஸந்த்யா மத்யாஹ்நாதிஷு ஸம்ஸ்மரந் । நாராயணமவாப்நோதி ஸத்ய: பாபக்ஷயாந்நர:" இத்யாதிப்ரமாணாநுஸாரேண 'காலைமாலை' யென்றது ஸர்வகாலோபலக்ஷணமென்றுகருத்து. ௧

* இரண்டாம்பாட்டு. *

ப்ரஸாதம் இதின்மேலொரு ஸாதநவிஶேஷம்விதிக்கைக்காகக் கீழ்ச்சொன்னதுக் கநுவாதமென்று காட்டுகிறார் (அவன்றிருவடிகளையித்யாதியால்) திருக்கண்ணபுரமுள்ளியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸமாஶ்ரயணத்தை யுபதேஶித்தவரிப்பாட்டிலே த்யாநத்தையுபதேஶிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ௨

ஶ— வேலை- ஸமுத்ரமானது, மோதும்- அலைகளாலே ஸ்பர்ஶநம்பண்ணாநிற்கிற, மோதுகை- ஸ்பர்ஶிக்கை. ஸமுத்ரம் சந்த்ரஸந்நிஹிதமாகையாலே ப்ராகாரத்திலே ஸ்பர்ஶிக்கிறதென்று கருத்து. மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனை, ஆலின்மேல்- ஜலத்தின்மேலே, ஆல் என்றது ஜலத்துக்குப்பெயர். ஜலக்கட்டியை ஆலங்கட்டி யென்னக்கடவதிறே. ப்ரளயார்ணவஜலத்தின்மேலே யென்றபடி. ஆலமர்ந்தான்- ஆலிலே அமர்ந்தவனை, வடதளத்திலே கண்வளர்ந்தருளினவனை யென்றபடி. இத்தால் ஸ்ரீரக்ஷணைகாஸக்தமாக ஸ்வாமிக வடநாமசக்தியை ஸூசிப்பித்தபடி. மாலை- ஸர்வேஶ்வரனை, நண்ணி- கிட்டி, ரக்ஷகனாய்ப்பற்றியென்றபடி. அடியிணைகள்- அவன் திருவடிகளிரண்டையும், இணை- இரண்டு, இதுக்குத்தொழுது என்கிறதோடந்வயம். காலை மாலை- ப்ராத:காலத்திலும் ஸாயங்காலத்திலும், மாலை- ஸாயங்காலம். இது உபலக்ஷணம். உங்களுக்குத்தக்கன வேதேனுமொரு காலத்திலே யென்றபடி. கமலமலர்- பத்மபுஷ்பங்களை. இது ஸர்வபுஷ்பங்களுக்கு முபலக்ஷணம், யதோசிதமான புஷ்பங்களையென்றபடி. இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- ஸம்ஸாரதுக்காநுபவிகளான நீங்கள், வினைகெட- துக்கங்கள் நஶிக்கும்படி, வினை- கர்மமாய் லக்ஷணயா துக்கபரம், தொழுது- ஸேவித்து, "[illegible]" என்கிறபடியே ஶேஷவ்ருத்தியைப் பண்ணியென்றபடி. எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள், ஓ என்றது ஸம்போதநம், ஓ ஜநங்காளென்றபடி. ௧

ஓ தொண்டரே- வாரீர் பகவத்விஷயத்தில் ஆசையுடையவர்காள்?, தொண்டர்- ஆசையர், ஓ வென்றது ஸம்போதநார்த்தகம், கள்ளவிழும்- தேன்கள் ஸ்ரவிக்கிற, அவிழுகை- ஸ்ரவிக்கை, மகரந்தஸ்யந்திகளானவென்றபடி. மலர்- புஷ்பங்களை, இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- ஆசையுடைய நீங்கள், இறைஞ்சுமின்- ஆஶ்ரயியுங்கோள், நள்ளி- நண்டுகள், நள்ளியென்று நண்டுகளுக்குப்பேர், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, இத்தால் நிர்ஜலஸம்ருத்தி ஸூசிதை. வயல்- கேதாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, கிடங்கின்புடை- அகழின்பார்ஶ்வத்திலே, கிடங்கு- அகழ். இதுக்கு மதிள்சூழ் என்கிறதோடே அந்வயம். வெள்ளியேய்ந்த- ஶுக்ரனைக்கிட்டின, வெள்ளி- ஶுக்ரன், ஏய்கை- கிட்டுகை, அத்யுந்நதமானவென்றபடி, மதிள்- ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்-

மூ— மூன்னி வாளுந்தொழுதெழுமின்தொண்டர்* ॥௨॥

தொண்டர்நுந்தந்துயர்போகநீரேகமாய்* விண்டுவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்* வண்டுபாடும்பொழில்
சூழ்திருக்கண்ணபுரத்து* அண்டவாணனமரர்பெருமானையே* ॥௩॥
மானைநோக்கிமடப்பின்னைதன்கேள்வனைத்* தேனைவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்*

ஆ—(தொண்டர்) ஸகலலோகேஶ்வரனுப் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து ஸமாஶ்ரயணீ
யனைகைக்காகத் திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவனுக்கு அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு அ
டிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். ॥௩॥
(மானைநோக்கி) எல்லாருக்குமினியனய்க்கொண்டு நப்பின்னைப்பிராட்டியோடேகூடத் திருக்கண்ண

✻மூன்றாம்பாட்டு.✻

இ— அண்டவாணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்யாதியால்) அமரர்பெருமானையெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸமாஶ்ரயணீயனித்யாதியால்) நீரேகமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அ
நந்யேத்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன ஸமாஶ்ரயணத்துக் அநந்யப்ரயோஜநத்வ மங்கமாகச்சொல்லுகிறா
ரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௩॥

✻நாலாம்பாட்டு.✻

தேனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்குமித்யாதியால்) நீரிறைஞ்சுமினென்றது

ஈ—அந்தவ்யாக்யாநத்தை, இது ஸஜாதீயத்தோடே, அவ்வூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமான் திரு
வடிகளையென்றபடி. உள்ளி– விஷித்து, உள்ளுகை– விஷிக்கை, த்யாநித்துக்கொண்டென்றபடி. நாளும் –
ஸர்வதிவஸமும், ஸர்வகாலமும் ஸமயத்திலிடலாகாதென்னுமாப்போலே இதுக்கொரு நியதிகாலமில்லை
யென்றபடி. தொழுது– ஸேவித்து, எழுமின்– உஜ்ஜீவியுங்கோள். ॥௨॥
தொண்டர்– பகவத்விஷயத்தில ஆவலுமுடையவர்காள், வண்டுபாடும்– போதாஸ்வாதங்களாய்க்கொ
ண்டு வண்டுகள்பாடாநிற்கின்ற, 'வநஸ்தாவரமாயநாஹே' என்கிற த்ரைபோலே வண்டுபாடும் பெம
மென்றுகருத்து. பொழில– உத்யாநங்களாலே, சூழ– பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து– திருக்கண்
ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்குமவனை, அண்டவாணன்– ஜகத்துக்குநிர்வாஹகனை, வாணன்– நிர்வா
ஹகன், லீலாவிபூதிக்கு நிர்வாஹகனையென்றபடி. அமரர்பெருமானை– நித்யஸூரிநாதனை, நுந்த
ம்துயர்போக– உம்முடைய துயர்போம்படி, நமென்று ஸ்வாமித்வஸம்பந்தம், துயர்– து:க்கம், உங்களு
டைய ஸாம்ஸாரிகதுக்கங்களெல்லாம் தீரும்படியென்கை. நீர்– ஸமஶ்ரேஷ்டநான நீங்கள், ஏகமாய்–
ஒன்றாய், அவிஷமமாயென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமாயென்கை. ப்ரயோஜநாந்தரபரனாகில் இக்கர்
மமும் துராஸ்வயியாய் விஷமமாமிறே, இதுக்கு இறைஞ்சுமினென்கிறதோடே அந்வயம். விண்டு– விக
ஸிதமாய், வாடா– வாடாததான, மலரிட்டு– புஷ்பங்களைக்கொண்டு, புஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீரிறை
ஞ்சுமின்– நீங்களாகவே ஆராதியுங்கோள், வைகல்யமேயுங்களுக்கு ஸ்வாபாவிகமான
மென்று ரக்ஷிக்கும்படி யுங்களுடைய மோக்ஷத்தை அநாஶ்ரயித்துக்கொண்டே ஆராதியுங்கோளென்ற
படி. 'மோக்ஷேச்சவஸம்ப்ராப்த' என்னுமாப்போலே நீங்கள்நீங்களாயிருந்துகொண்டு ஆராதியுங்கோளென்று
இரண்டுநீங்கள்ஸமூஹத்துக்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௩॥
தேனை– தேனான, 'ரஸோவைஸ:' என்கிறபடியே தேன்போலே போக்யமானவனை, இது ஸகள
னுக்குவிஶேஷணம். மானைநோக்கி– மானினுடையபடியான நோக்கையுடையவளான, மரிணியினுடைய
ஸஜிபதாம்படியான கண்ணழகையுடையவளானவென்றபடி. மானைநோக்கியென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதா
ஐகாரநகாரயோ: னகாரஸாத்ருஶ்ய ஐகாரஸ்ய வோ: வ:. மடப்பின்னைதன்– ஸௌந்தர்யமானவ்யாண
பிராட்டியினுடைய, மடப்பம்– ஸௌந்தர்யம், பின்னை– நீளாதேவி, தன்னென்றுஸம்பந்தம், கேள்வனை– ஆந
ஹனைக்கொண்டு, ஆநாயகனானவனையென்றபடி. வாடாமலரிட்டு– ஸ்தோத்ரபுஷ்பங்க
ளைக்கொண்டு, ஸ்தோத்ர புஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீர்– ஜ்ஞாநமாத்ரலாபமுள்ளவரான நீங்கள், இறைஞ்சுமின்–

மூ—வானையுந்து மதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்* தான்நயந்த பெருமான் சரணாகுமே* ॥ ௪ ॥

சரணமாகுந் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்* மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்* அரணமைந்த மதிள் சூழ் திருக்கண்ணபுரத்* தரணியாளன் தனதன்பர்க்கன்பாகுமே* ॥ ரு ॥

ஆ—புரத்திலே பெருந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுக்கிப்படி கடந்யைப்ரயோஜநராய்க்கொண் டடிமைசெய்யவே தன் திருவடிகளில் நித்யஸம்பந்தமான கைங்கர்யவைபவத்தை யுங்களுக்குத்தந்து ரக்ஷித்தருளு மென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(சரணமாகும்) இப்படி ஸக்தியோகத்தாலே அவனையாச்ரயிக்கவேண்டாதே தன் திருவடிகளையே யுபாயமாகப்பற்றினார்க்கு ஒருபடியாலன்றியே யெல்லாப்படியாலும் ரக்ஷகனாய் அப்போதே யவர்களை யிப்ரக்ருதியைவிடுவித்து திருநாட்டிலே கொண்டுபோய் திவ்யப்ரக்ருதிகளாக்கி அவர்களோடே ஸம்ச்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாதிருக்கச்செய்தே அவர்களுக் கிப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் மநோவாஸநையாலே ஸஹ்யமாயிருக்கையாலே சரீரகாலத்திலே யிப்ரக்ருதிதானைவிட்டால் திருநாட்டைக்கொடுத்தருளி பின்னையு

இ—மறைஞ்சொல்லுகைக்காகக் கீழ்சொன்ன ஸ்வரூபவர்த்தை யநுபவிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படி ஸக்தியோகத்தால்) இந்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. சரணாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன் திருவடிகளில் ஸக்தியால) ॥

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஸக்தியால்) இந்நால் கீழ்நாலுபாட்டிலும் ஸக்தியோகத்தையுபதேசித்து இதில் பக்தியிலலாதார்க்குப் ப்ரபத்தியையுபதேசிக்கைக்காகப் ப்ரபத்திவிஷயத்திலவன்பண்ணு மாச்ரயங்களைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியாயிற்று. சரணமெல்லாமாகுமென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலின்றியால்) மரணமானாலென்கிறவிடத்தில் ப்ரஸங்கத்தாலே ஸவாஸநநிக்ஷேபம் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயவர்களையிதுவிடுவித்து) வைகுந்தங்கொடுக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மட்டே ஸூர்யியுங்கோள், ஆச்ரயியுங்கோளென்றபடி. வானை- ஆகாசத்தை, உந்தும்- உந்தாநிற்கிற, உயர்ந்திருக்கின்ற மதிளையுடையதென்றபடி. உந்துகை- உயர்த்துகை, உந்தும் என்கிறவிடத்தில் ஸகாரத்துக்கு ஸ்வார்த்திகமாகும். ஆகாசத்தைத் தள்ளுகிறப்போலே யத்யுந்நதமானதென்றபடி. மதிள்- ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- அந்திவ்யநகரத்தை, தான்- ஸ்வயம், தானென்கிறவிடத்தில் ஸார்வதிகமாகும். நயந்த- ஆசைப்பட்டவனான, நயக்கை- ஆசைப்படுகை, ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷத்துக்கு யோக்யமானதென்று மிகவுமாதரிக்கிறவனென்றபடி. பெருமான்- ஸர்வேச்வரனானவன், சரணாகும்- ரக்ஷகனானவன், உங்களுக்கு கைங்கர்யவைபவத்தைத் தந்தருளுமென்றபடி. ॥ ௪ ॥

தனதாள்- தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கு- உபாயமாகப் பற்றினவர்களுக்கு, தன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரானவர்களுக்கென்றபடி. சரணமெல்லாமாகும்- எல்லாச்சரணமுமாகாநிற்குமவனான, ஸர்வவிதரக்ஷகனாகுமவனென்றபடி. அவர்கள் அபேக்ஷித்த ஸகலரக்ஷைகளையுஞ் செய்யுமவனான வென்கை. மரணமானால்- அவர்களுக்கு சரீரவியோகமானால், அவர்களுக்கு இந்தசரீரம் ஸஹ்யமாயிருக்கையாலே தானிந்தை யிப்போதே விடுவிக்கமாட்டாதே ஸவாஸநநிக்ஷேபத்தின் அநுஸரணத்தாலே அந்த சரீரவியோகம் ஸமீபமாக ப்ராப்தமானாலென்றபடி. வைகுந்தங்கொடுக்கும்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் கொடுத்தருளுமவனான, பிரான்- இப்படி உபகாரகனான, அரணமைந்த- அரணாகவமைந்ததான, அரண்- ரக்ஷை. சத்ருக்களாலே பிதுப்பரிவிலுக்கென்னவருகிறதோவென்றஞ்சாதபடி நல்ல ரக்ஷையாயிருக்கிற வென்றபடி. மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்தரணியாளன்- திருக்கண்ணபுரத்திலேயிருக்கிற பூமிநாயகனானவன், ஸம்ஸாரத்தில் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ரக்ஷகனானவன். தனதன்பர்க்கு- ஸ்வகீயரான பக்தர்களுக்கு, அன்பர்- பக்திகள், அன்புக்கல் பக்தியுடையவர்களான வந்த ப்ரபந்நர்க்கென்றபடி. அன்பாகும்- பக்தனாமவன். அன்பு- பக்தம். பக்தர்க்குக் காருண்யமாகிறவளவன்றிக்கே பக்தரோடு வடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்குமென்றபடி.

மூ— அன்பனாகுந் தன தாளடைந்தார்க்கெல்லாஞ்* செம்பொன்னாகத்தவுணனுடல்கீண்டவ* னன்பொனேய்ந்த மதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தன்பனாளுந் தனமெய்யர்க்குமெய்யனே* ॥௬॥
மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்* பொய்யனாகும்புறமேதொழுவார்க்கெல்லாஞ்*

ஆ—மவர்கள்பக்கலுள்ள, ஸ்நேஹத்தாலே தானொன்றுஞ்செய்யாதானாய் இவர்களுக்கெத்தைச்செய்வே னென்றிருக்குமென்கிறார். ॥௫॥

(அன்பனாகும்) இப்படி தன் திருவடிகளிலே யநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவரானவர்கள் பக்கல் தானுமென்று மநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையனாய், ஸாமாஹவிரோதிகளையும் தானேபோக்குமென்கிறார். ॥௬॥

(மெய்யனாகும்) இப்படி அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழுவார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடியே காட்டிக்

இ—(திருநாட்டையித்யாதியால) அன்பாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்கள்பக்கலித்யாதியால்) ॥௫॥

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தின்மேலே ப்ரதிபந்தகநிவர்த்தகமான வுபகாரத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காக விப்ரதமவாக்யம் பூர்வவாக்யார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. அநந்யப்ரயோஜநஸ்வங்களாலே தனமெய்யர்க்கு மெய்யனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாநாஹவெத்யாதியால்). ॥௬॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

ப்ரதமவாக்யம் கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தை வ்யதிரேகேண த்ருடீகரிக்கைக்காக அநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயவாக்

ரூ— அவர்கள்பக்கல் வாத்ஸல்யஸ்நேஹஸாமியாவனென்கை. ॥௫॥

தனதாள்— தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்— உபாயமாகப் பற்றினவர்களெல்லார்க்கும், அவர்களுடைய ஜ்ஞாநவ்ருத்தாதிகாரதம்யம்பாராதே ஸ்நேஹிக்குமென்கைக்காக எல்லாமென்கிறவிடம், அன்பனாகும்— ஸ்நேஹியாயிருக்குமவனை, அன்பன்— ஸ்நேஹி, இது திருக்கண்ணபுரத்தன்பனுக்கு விசேஷணம். செம்பொன்னாகத்து— சிவந்தபொன்போலேயிருக்கிற சரீரத்தையுடையவனை, ஆகம்— சரீரம், அவன்தேஹம் ஹிரண்யவர்ணமாகையாலேயிறே யிவனுக்கு ஹிரண்யனென்று பேராயிற்று. ஆகத்தையுடையவன்— ஆகத்தன், ஆகத்தவுணனென்று ஸமஸ்தபதம். அவுணனுடல்— ஹிரண்யாஸுரனுடைய சரீரத்தை, அவுணன்— ஹிரண்யாஸுரன், கீண்டவன்— நகங்களாலே விதாரணம்பண்ணினவனை, நன்பொன்— நல்லபொன்னாலே, ஏய்ந்த— செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்— ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து— திருக்கண்ணபுரத்திலே, அன்பன்— ஸ்நேஹத்தையுடையவன், ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக் கநுகூலமான தேசமென்றிங்கே மிகவும் ஆதரித்து வஸிக்கிறவனென்றபடி. தனமெய்யர்க்கு— தன்பக்கல்ஸத்பாவமுடையவர்க்கு, தன்பக்கல் யதார்த்தமானஸ்நேஹத்தை யுடையவர்க்கென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவர்களுக்கென்று பரமதாத்பர்யம். ப்ரயோஜநாந்தரபரருடைய ஸ்நேஹம் ப்ரயோஜநாந்தரமாகையாலே, அயதார்த்தமிறே! நாளும்— ஸர்வகாலமும், மெய்யன்— யதார்த்தமானஸ்நேஹத்தையுடையவன். ॥௬॥

விரும்பி— ஸாதராநுஸந்தாநம் பண்ணி, ப்ரயோஜநாந்தரங்களைவிட்டுத் தன்னையே ப்ராப்யமாக அபேக்ஷித்துக்கொண்டென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்— ஆஸ்ரயிக்கிறவர்களுக்கெல்லாம், மெய்யனாகும்— யதார்த்ததர்சனவன், ப்ராப்யபூதனான தன்னை யுள்ளபடியே ப்ரகாசிப்பித்தருளுமென்றபடி. எல்லாமென்கிறத்தா லவர்களுடைய ஜ்ஞாநவ்ருத்தாதிகாரதம்யம்பாராதே செய்யுமென்றபடி. புறமே— பாஹ்யமாக, ப்ரயோஜநாந்தரார்த்தமாக வென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்— ஆஸ்ரயிப்பார்க்கெல்லாம், அவர்களைத் தேவதாந்தரமுமுக்ஷுக்களாகிலுமென்கைக்காக எல்லாமென்கிறவிடம், பொய்யனாகும்— அயதார்த்ததர்சனவன்,

மூ—செய்யில்வாளை யுகளுந்திருக்கண்ணபுரத்து* ஐயனாகத்தணைப்பார்கட்கணியனே* ॥ ௭ ॥
அணியனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்* பிணியுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிபொனேய்ந்தமதிள்
சூழ்திருக்கண்ணபுரம்* பணிமினாளும்பரமேட்டிதன பாதமே* ॥ அ ॥

ஆ—கொடுக்கும், ஸமஸ்த ப்ரயோஜநமாகத் தொழுதார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடி காட்டான், ஸமஸ்த ப்ரயோஜநமாகவோ ரக்ஷிக்கைக்காகத்தைப் பண்ணவல்லபடி ஸுலபனுமோவென்னில்? தானே ப்ராப்யன் என்றிருப்பார்க்கவன் ஸுலபனும், இவ்விடத்திலொரு ஸந்தேஹமில்லையென்கிறார். ॥ ௭ ॥

(அணியன்) இப்படி தன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமென்றுபற்றின ரெல்லாருடைய து:க்கங்களையும் து:க்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தையும்போக்கி அவர்களுக்கு ஸுலபனும், ஆதலால் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலெ

இ—துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்த ப்ரயோஜநமாகத் தொழுதார்க்கெல்லாமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதம் ப்ரயோஜநத்தினஸ்தத்தையே உபஸம்ஹரித்துச்சொல்லுகிறதாகையாலே பூர்வார்த்தத்துக்கு ஸங்கதியென்னென்ன? வ ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஸமஸ்த ப்ரயோஜநமாகவோ ரக்ஷிக்கையித்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானே ப்ராப்யமித்யாதியால) செய்கிறதோ ரக்ஷிக்காதுமாகிலும் தன்னையே ப்ராப்யமாகப்பற்றினார்க்கு ஸுலபனுமென்கையினாலே தாத்பர்யமாகையிலே பூர்வார்த்தத்துக்கியன்றென்றதாயிற்று. ॥ ௭ ॥

*** எட்டாம்பாட்டு ***

ப்ரபத்தியைப்பண்ணுங்கோளென்று உபதேசிக்கைக்காக விப்பதிகத்தில் கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யங்களை யநுபவிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இது ஹேதுவசநமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) இதுக்குப் பற்றுங்கோளென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்தால் கீழ்மூன்றுபாட்டுகளாலே ப்ரபத்தி விஷயத்தில் அவன் க்ருபைசெய்தருளும்படிகளை யுபபாதித்து இப்பாட்டிலே ததாவிதமான ப்ரபத்தியைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவியுங்கோளென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று, அதில "து:க்கங்களையு"மென்கிறத்தாலே பிணியுஞ்சாராவென்றதும் 'து:க்கஹேது' வித்யாதியாலே பிறவிகெடுத்தாளுமென்றதும் 'ஸுலபன்' னென்றத்தாலே அணியனாகும் என்கிறதுவும் வ்யாக்யாதம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டத்திலித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில் ஸ்வாபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்

ஶ—ப்ராப்யஸாதகனான தன்னை யதாவத் ப்ரகாசிப்பியானென்றபடி. செய்யில்- கேதாரங்களிலே, வாளை மத்ஸ்யங்களானவை, உகளும்- உகளாநிற்கிற, உகளுகை- உயரக்கிளம்புகை, ஜல ஸம்ருத்திஜநித ஸந்தோஷத்தாலே துள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. திருக்கண்ணபுரத்து- அந்தத்திவ்ய நகரத்திலிருக்கிற, ஐயன்- ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன். ஆகத்து- உள்ளிலே, ஆகம்- உள்ளு, தங்கள் ஹ்ருதயத்திலேயென்றபடி. அணைப்பார்கட்கு- அநுஸந்திக்குமவர்களுக்கு, ப்ராப்யமாக ஸந்தித்திருப்பார்களுக்கென்றபடி. அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன், ஸத்யஸுலபனென்றபடி. ॥ ௭ ॥

தனதாள்- தன் திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்- ப்ராப்யமாகப்பற்றினவர்களெல்லாருக்கும், அணியனாகும்- ஸந்நிக்ருஷ்டனாமவன். அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன். ஸுலபனாமவனென்றபடி. பிணியும் வ்யாதியும், பிணி- வ்யாதி, இது உபலக்ஷணம். வ்யாதயாதித்து:க்கமெல்லாமென்றபடி. "நரோகமாநோ நது:க்கதாம்" என்று ஸ்ருதியில் ரோகத்தை முற்படச்சொல்லுகையாலே பிணியையெடுத்தது. சாரா- சாரா, அவர்களையணுகாது, நிஶ்ஶேஷமாக விட்டுப்போமென்றபடி. பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரித்வத்தை யென்றபடி. கெடுத்து- நசிப்பித்து, ஆளும்- ஆளுமவன், ஸ்வசரணகைங்கர்யத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டு ரக்ஷித்தருளுமென்றபடி. பரமபதவாஸிகளிற்காட்டில் விசேஷம். இது ஹேதுகர்மம் ஆதலால் பணிமினென்றநுவதிக்கிறது. மணிபொன்- ரத்நங்களாலும் ஸுவர்ணங்களாலும், ஏய்ந்த- செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- ஸப்தம்யர்த்தே ப்ரதமா. திருக்கண்ணபுரத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறவனான வென்றபடி. பரமேட்டிதன்- பரமேஷ்டியினுடைய, தன் என்று ஸ்வார்த்தகம், பரமேஷ்டி பரமேஷ்டீ ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனுடைய வென்றபடி. பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறவனுடையவென்று பலிதார்த்தம். பாதம்- திருவடிகளை, நாளும்- ஸர்வகாலமும், இதுக்கொரு காலவிசேஷம் தேடவேண்டா, எல்லாக்காலத்திலும் வைத்துக்கொண்டு உங்களுக்குக்கூடினபோது தாகலாமென்றபடி, பணிமின்- ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோள். ப்ரணிபாதநிஷ்டர்களாகுங்கோள் [illegible]

மூ—பாதநாளும்பணியத் தணியும்பிணி* யேதஞ்சாராவெனக்கேலினியென்குறை* வேதநாவர்விரும்புந்திருக் கண்ணபுரத்* தாதியானை யடைந்தார்க்கல்லலில்லையே* ॥௯॥

ஆ—பூர்த்தருளியிருக்கும்ப்ரோலே திருக்கண்ணபுரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானைப்பெறுகைக்கு அவன் திருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றுங்கோள், இதுக்கொரு காலநியமமில்லை, வேண்டினபோதாச்ரயிக்கலாமென்கிறார். ॥அ॥

(பாதநாளும்) இப்படி யவன்றிருவடிகளை யாச்ரயிக்கவே ஸ்வாநுபவவிரோதியான வ்யாதிவ்யஸநங்களெல்லாம்போம், அதிலொருஸம்சயமுமில்லை யென்றுசொல்லி அவன்றிருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் பற்றப்பெற்றேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்டு என்றுகொண்டு ஸந்தோஷத்தைப் பேசுகிறார். ॥௯॥

(இல்லையல்லல்) அவன்றிருவடிகளையாச்ரயித்து நிரதிசயாநந்தநானேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்

இ— (எம்பெருமானைப்பெறுகைக்கென்று) பாதம்பணியென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்றிருவடிகளையித்யாதியால்) (ப்ரபத்திஸக்ருதேவ கர்த்தவ்யா) என்று சாஸ்த்ரம்சொல்லுகையாலே நாளுமென்றது ப்ரபத்தேர்ப்பாதாவிஷய காலவிசேஷநியமாபேக்ஷாராஹித்ய ஸர்வகாலமாச்ரயணீயத்வ மென்றுகாட்டுகிறார் (இதுக்கொருவித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

ஏதஞ்சாராவித்யாதம் கீழ்சொன்ன உபாயபலங்களுக்கெல்லா முபஸம்ஹாரமென்று காட்டுகிறார் (அதிலொருவித்யாதியால்) எனக்கேலினியென்குறை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்றிருவடிகளையித்யாதியால்) ப்ராப்திப்ராபகவைலக்ஷண்யஸம்பத்தாலே தமக்கேவம்விதப்ராப்திஸந்தோஷத்தை ஸ்மரித்து ஸந்துஷ்டராகிறாரென்றுகருத்து. ॥௯॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

ப்ரமேயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) கீழ்ச்சொன்னதையே சொல்லுகிற

ம்— ந்யாஸத்தாலே உபாயமாக்கிக் கொள்ளுங்கோளென்றபடி. ॥அ॥

பாதம்- அவன்திருவடிகளை, பாதமென்கிறவிடத்தில் மகாரவ்யு ஸம்ஹிதாயாம்லோபம். நாளும்- ஸர்வகாலமும், இன்னகாலமாகவேணுமென்று விசேஷித்துத் தேடவேண்டா, ஏதேனுமொருகாலத்திலேயென்றபடி, பணிய- ப்ரணிபாதம் பண்ணினவாறே. ப்ரபத்தியாலே யாச்ரயித்தவாறே யென்றபடி. பிணி- வ்யாதியானது, லக்ஷணயா த்ருக்காரணஸம்ஸ்ருதி ரூபமென்றபடி. ஸம்ஸாரமானதென்கை. தணியும்- சாந்தமாம். ஸமூலநாசமாமென்றபடி. நசிக்குமென்னாதே தணியுமென்றது ஸம்ஸாரம் நிவ்ருத்தமானது சரீரவாஸத்திலே யென்றுகருத்தாலே. ஏதம்- தோஷமானது, ஏதம்- தோஷம். உத்தராகமானதென்றபடி. இங்கு ப்ராரப்தகமான வுத்தராகம் விவக்ஷிதம். சாரா- ஆச்ரயியாது, ப்ரபன்னர்பக்கல் ச்லேஷியாதென்றபடி. வேதநாவர்- வேதத்தை நாவிலேயுடையவர்கள், நாவென்கிறது- ஜிஹ்வை. "வேதோஜிஹ்வா" மென்கிறபடியே வேதாத்யயநாப்யாஸ கதயப்ரபந்நாதிகாரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. விரும்பும்- ஆதரிக்கும் ஸ்தலமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆதியானை- ஜகத்காரணபூதனை, அடைந்தார்க்கு- ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு, அல்லல்- துக்கங்கள், து:கஹேதுபூத பாபங்களுமாத்மக கர்மங்களென்றபடி. இங்கு பூர்வோத்தராகங்களிரண்டும் விவக்ஷிதங்கள். இல்லை- நஷ்டப்ராயங்களாய்ப்போமென்றபடி. வாக்யத்தில் ஸம்சயமில்லை யென்கைக்காக, எனக்கேல்- எனக்காகில், இனி- அவன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் பற்றினபின்பு, என்குறை- என்னகுறையுண்டு. ஒருகுறையு மில்லையென்றபடி. ஏல்- என்கிறது ஸம்பாதநார்த்தகசப்தம். எனக்குக்குறை ஸம்பாவிதமோவென்று சங்கித்து நிஷேதாத்மித்தலைபோக்கி யிது நிஷேதிக்கவும் ப்ரஸக்திபிலலையென்கைக்காக. ஸுவா. இது காமபாயங்களமாய் லோகோபதேசார்த்தமாய் ஜநங்களிற்காட்டில் தமக்கு வ்யாவ்ருத்தியை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது, எனக்கேல்- உங்களைப்போலன்றிக்கே யுபதேச நிரபேக்ஷமாக வவன்றிருவடிகளை யவலம்பிக்கப் பெற்றவெனக்கோ வென்றபடி. ॥௯॥

மூ — இல்லையல்லலெனக்கேலினியென்குறை* யல்லிமாதரமருந்திருமார்பினன்* கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரஞ்* சொல்ல நாளுந்துயர்பாடுசாராவே* ॥௰॥
பாடுசாராவினைபற்றறவேண்டுவீர்* மாடநீடுகுருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாடலானதமிழாயிரத்துளிப் பத்தும்* பாடியாடிப்

ஆ — டென்று ஸ்ரீ த்ருதிமயத்தாலே பின்னையுந்தம்முடைய ஶாஸத்தைச்சொல்லி 'அவனேரக்ஷகன்' என்று விஶ்வஸிக்கமாட்டீராகில் திருக்கண்ணபுரமென்று சொல்லுங்கோள், சொல்லவே ஒருநாளும் து:க்கங்கள் வாராவென்கிறார். ॥௰॥

(பாடுசாரா) ஸாத்யஸாதநமான வுபாயத்தாலே நிரஸ்தஸமஸ்தது:க்கராய்க்கொண்டெம்பெருமானைப்பெறவேண்டுவீர்? திருவாய்மொழியைப் பாடுங்கோளென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — தாகையாலே இது ஸாதநாந்தரபன்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீ த்ருதிமயத்தாலேயித்யாதியால்) தாதீயவாக்த்தி ஸஹிதோபாயமருளிச்செய்கிறார் (அவனேரக்ஷகனித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

பாடுசாராவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யஸாதநேத்யாதியால்) வினைபற்றறவேண்டுவீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) ॥கக॥

ப — அல்லல்- து:க்கங்கள், ஆத்யாத்மிகாதிதாபத்ரயரூபங்களான து:க்கங்களுண்டாம் து:க்கங்களெல்லாமென்றபடி. இல்லை- நிரஸ்தங்களாயிற்றன, எனக்கு- இப்படியவன்றிருவடிகளைப்பற்றினவெனக்கு, ஏல என்றது ஸம்போதநம், இனி- இப்படிது:க்கங்கள் நிரஸ்தமானபின்பு, என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. அல்லிமாதர்- பத்மத்திற்பெண்ணானவள், அல்லி- பத்மம், மாதர்- பெண், பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரானவளென்றபடி. அமரும்- நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, திருமார்பினன்- வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தையுடையவனான, ரக்ஷணத்தில் குறைவுபார்த்து நம்மையவனநாதரியாதபடி நம்பக்கலுள்ள வ்யாஜமாத்ரத்தை விஷயீகரிக்கப்பண்ணும் ஸ்வபாவையான ஜகந்நாதாவோடு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருக்கிறவனுடையவென்றபடி. இதுக்குத் திருக்கண்ணபுரத்தோடே யந்வயம். கல்லில்- கல்லுகளாலே, த்ருதீயார்த்தே ஸப்தமீ, கல்லு- ரத்நம், ஏய்ந்த- ரசிதமான, மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- திருக்கண்ணபுரத்தை, சொல்ல- சொன்னக்கால், திருக்கண்ணபுரமென்று அவ்வூரின் திருநாமத்தைக் கீர்த்தநம்பண்ணினாலென்றபடி. நாளும்- ஒருகாலத்திலும், துயர்- து:க்கங்கள், பாடு- உங்கள்ஸமீபத்தை, பாடு- ஸமீபம், சாரா- கிட்டா, சாராதுஎன்கிறதற்கு பஹுவசநத்தில் சாராவென்றுரூபம். உங்கள்ஸமீபத்தைவிட்டு து:க்கங்கள் நிரஸ்தங்களாய்ப்போமென்றபடி. ॥௰॥

பாடுசாரா- க்லேஶங்கிட்டாதே, பாடு- க்லேஶம், காயக்லேஶாதிகள் கிட்டாதபடி ஸாத்யஸாதநமான வுபாயத்தாலேயென்றபடி. வினைபற்று- கர்மஸம்பந்தமானது, பற்று- ஸம்பந்தம், பரிபூர்ணானந்த ப்ரஹ்மாநுபவத்திற்கு ப்ரதிபந்தகமான கர்மஸம்பந்தமானதென்றபடி. அற- அற்றுப்போக, நிஶ்ஶேஷமாக நஶித்துப்போகவென்றபடி. வேண்டுவீர்?- அபேக்ஷிக்கிறஜநங்காள், இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், இப்படி அபேக்ஷிக்கிறீர்களாகிலென்றபிப்ராயம், மாடநீடு- மாடங்கள்நீண்டிருக்கிற, மாடம்- ஸௌதம், ஸௌதங்கள் ஔந்நத்யங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியை யுடையவரானவாழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- அருளிச்செய்ததான, பாடலான- கானஸஹிதமான, 'அவாவிலந்தாதிகளால்' என்கிறபடியே ஸ்ரீ கீதரிவாஹமாகப்பிறந்ததாகையாலே கானயோக்யமாய்க்கொண்டு பிறந்ததானவென்றபடி. தமிழ்- த்ராவிடரூபங்களான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், பாடி- ஸ்ரீ கீர்த்தநமாக கானம்பண்ணி, ஆடி-

ரு—பணிமினவன்றாள்களே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ||கக||

ப—வ் ருத்திமயத்தாலே யிருந்தவிடத்திலிராதே ஸஞ்சரித்து. ஆடுகை- ஸஞ்சரிக்கை, அவன்தாள்கள்- ஸர்வேச்வரனின் திருவடிகளை, பணிமின்- ப்ரீதியாலே ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோள், ஸம்ஸார துக்கங்க ளும் நிவ்ருத்தமாயுங்களுக்கு பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவமும் ஸித்திக்குமென்றபடி. ||கக||

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(மாலைநண்ணி)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ||ககஉ||

(ஸர்வச்ரேஷ்டாத்) மாலைநண்ணி- ஸர்வேச்வர விபூதிகளெல்லாவற்றிலும் பெரியனா யிருக்கையாலும், (ஸகீர்த்யோபஜீவநாத்) திருக்கண்ணபுரமுள்ளி னுைந்தொழுதெழுமினோ- ஆச்ரித ராலே லோகமெல்லாம்திருந்தி உஜ்ஜீவிக்கும்படி பண்ணுமவனாகையாலும், (அம்பஷ்டாயிதத்வாத்) அண் டவாணன்- அநேககோடி ப்ரஹ்மாண்டங்களுக்கு அதிபதியாகையாலும், (நீளாயாவல்லபத்வாத்) மானேநோ க்கி மடப்பின்னைதன்கேள்வனை- மான்தோற்றோடும்படி அழகிய நோக்கையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு நாயகனாகையாலும், (அபூர்வதாநாத்) தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக் கும்பிரான்- தன்திருவடிகளையே உபாயோபேயமாகப்பற்றினார்க்கு சரீராவஸாநத்தில பரமபதத்தை க்கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஸ்நேஹபாஹுல்யாத்) அன்பனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- ஆச்ரித ருக்கப்ரியனாகையாலும், (ப்ராமாணிகஸத்யவாக்) மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்- அவர் களுக்கு மெய்யையே பண்ணுமவனாகையாலும், (அதிஸூஜநதயா) அணியனாகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல் லாம்- அவர்களுக்கு அத்யந்தஸமீபஸ்தனாகையாலும், (ஜகத்காரணத்வாத்) ஆதியானை- லோகங்களுக்கெல்லாம் காரணபூதனாகையாலும், (ச்ரீசாத்) அல்லிமாதரமரும்திருமார்பினன்- ஸ்ரீபதியாகையாலும், திருக் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் ஆச்ரிதருடைய ஸம்ஸாரநிவர்த்தநத்திலே அவஸரப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறானென் று "மாலைநண்ணி" என்கிறதசகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ||ககஉ||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:.

[illegible]

[illegible] ||கஅ||

[illegible]

[illegible] ||கக||

ஒன்பதாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமச்ச்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:.
ஸ்ரீமல்லக்ஷ்மீ ஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம:.
ஸ்ரீதேவநாயக பரப்ரஹ்மணே நம:.
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

ஆ— (தாளதாமரை) திருக்கண்ணபுரத்திலெம்பெருமானை யநுபவித்தப்போது திருமோகூரிலெம்

* ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஸ்ரீமதே வேங்கடநாதாய ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:. *
கல்யாணை: காலமேகோ ஸகலதநுப்ருதாம் ஸந்ததாநந்யபந்து:
தாபம் ஸம்ஸாரஜாதம் ஜகதி ஸமயிதா ஸம்ப்ரயாஸ்யாமி பாத: ।
ஸ்ரீமத்ஸம்ஸ்தீர்ண ஸம்வித்த்ரிதச பரிஷதோ கோப்த்ருபாவம் ப்ரபந்ந:
ஸர்வேஷாம் ஸர்வதா ஸம்ஸ்ரயணீய ஸர்வலோகநாத: ॥

இ— இப்படி திருக்கண்ணபுரத்திலெம்பெருமானாழ்வாருடைய ஸமாஶ்ரிதங்களையெல்லா மிவருடைய தேஹாவஸாநத்திலே செய்தருளுகிறோமென்று ஸமாதாநஞ்செய்தருள வத்தாலே ஸமாஹித சித்தராயிப்படி தம்மை ஸமாதாநம்பண்ணின விந்த வாஶ்ரிதவ்யாமோஹ ஸௌலப்யத்தை யநுஸந்தித்து சஜாதீயவ்யக்தி யுள்ளடங்காமையாலே ஜநங்களைக்குறித்து நீங்களிப்படி ஸுலபனாயி ருக்குமிவனை யாஶ்ரயிங்கோளென் றுபதேஶித்தருளி எனக்கேவினியென்குறையென்று தம்முடைய க்ருதக்ருத்யதாநுஸந்தாநாதிகளாலே நிர்ப்பரராய் ஹ்ருஷ்டமநஸ்கராயிருக்கிற வாழ்வார் பின்னையுஞ்சிலது கதவ்யமுண்டானாப்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே "காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே" என்றும் 'நமது துணைமதிட்கேடவே' என்றும் 'இடாகேடவடிபரவுது' மென்றுமிப்புடைகளிலே தம்முடைய நம்ருதிஸத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவனை யாஶ்ரயிக்கப்பார்க்கை யஸம்கதமன்றோவென்ன? வவதரிப்பி க்கிறார் (திருக்கண்ணபுரத்திலிருந்தால்) திருக்கண்ணபுரத்திலெம்பெருமானுடைய வுக்தியாலே தேஹா வஸாநத்திலே தமக்கு ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியும் நிஶ்சிதமாய் அந்த தேஹாவஸாநமும் ஸந்நிஹிதமாகத் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே காணப்படுகையாலே ஹ்ருஷ்டராய் நித்யஸூரிகளோடே திருவயோத்யை வைக்குறித்து எழுந்தருளுகையிலே உத்யுக்தரானவாழ்வார் பிறந்தகத்தினின்று புக்ககத்துக்குப்போம்பெ ண்பிள்ளைகள் வழியிலேகளிருந்தவிடமெங்கும்புக்கு ஸம்பந்திகளையெல்லாம் நடத்திப்போமாப்போலே இங் குள்ள திருப்பதிகள்தோறும் புகவுந்யாஸித்து அவைத்திலபண்டுபுகுந்த திருப்பதிகளைவிட்டுப் பண்டுபுகாத சிலதிருப்பதிகளிலே இப்போதுபுகுந்து அநுபவிக்கிறார் ரத்தனைபோக்கியுபாயமாக வாஶ்ரயிக்கிறாரலலாமையாலே இது ஸம்கதமென்றுகருத்து. "மற்றொன்றிலங்கதியே" இத்யாதிகளும் தம்முடைய யநந்யகதிகத்தைவெளியிட் டுக்கொண்டுபாயமாக வாஶ்ரயிக்கப்பார்க்கிறபடியன்று, தமக்குப்ரயாணம் ஸந்நிக்ருஷ்டமானபடியைக்கண் டவிவர் அந்த ப்ரயாணம்வரும்போது விரஹவிதமாயிருந்த தேஹத்தையும் முகம்பழகின பந்துஜ நங்களையுமிழந்து முகமறிவாரொருத்தரையுங்காணாதே தாமபோகப்புகுகிறவிடமெல்லாம் கண்டறியாததிலமாய் போகக்கடவவழியும் நெடுந்தூரமாயிருக்கிறபடிகளை யநுஸந்தித்து அச்சமயத்திலே அவ்வழிக்குத்துணையா வான் 'ஸாரதிர்மாதா' வென்கிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவாய் நிரவதிகஸௌஹார்த்தாய் ஸர்வஶக்தனு மாய் ஸகலஜீவ ஸாக்ஷியாய் நிரவதிக வாத்ஸல்யங்களாலே நிரதிஶயஸௌஹார்த்தமுடையனாயிருக்கிற பரமேஶ்வர னேயல்லது மற்றொருத்தரில்லையென்றவனை வழித்துணையாக வரிக்கித்துக்கொண்டதுக் குயர்ந்தமான வவ னுடைய மதிக்ஷ்மத்தாரத்தை யநுஸந்திக்கும்படியென்று. திருவுள்ளம் இங்கு மதிக்ஷமாவது- ஸாரதியு வுடைதான் பரமேஶ்வரனென்றவனுக்கு உதக்தமான வழித்துணையாக ஆஶ்ரயிக்கை,

மூ— தாளதாமரைத்தடமணிவயற்றிருமோகூர்* நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்றசுரரைத்தகர்க்குந்* தோளுநான்குடைச்சுரிகுழற்கமலக்கட்கனிவாய்*

ஆ— பெருமானை யநுஸந்திக்கிறார். பண்டுசெய்த வாஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநரூபமான வ்யாபாரங்களைத் தோற்றுவிக்கிற திருத்தோள்களையு மழகாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யமாயிருந்த திருக்குழல்களையுந் திருக்கண்களையுந்

இ— "ஸாதுகோஷ்ட்யாம் க்ருஹீதஸ்ய தாயிகஸ்ய" 'நயாத்ஸௌகம்யதாம்' என்று ஸௌலப்யத்துக்கவிருத்தாதிகள் வழிநடத்துமிடத்தில் ஸௌலப்யாதிஷ்டானத்தை ப்ராபகமாகச்சொல்லிற்றிறே' இப்படியாழ்வார் ஸௌலப்யப்ரதீதியிலே உகந்து ஸகராயிங்குள்ள திருப்பதிகளில எம்பெருமானை யநுஸந்திக்கப்புகுந்து தமக்கவன் வழித்துணையாகக்கொண்டு ப்ராப்யனாகிற ப்ரகாரத்தை இப்பதினுவங்கமான வித்திருவாய்மொழியிலே யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்க்ரஹித்தருளினவித்தால் "ஸச்வக்ஷ்யாம்ஸஹாயகம்' மென்கிற ஸமஸ்தம்ம மிப்பத்துக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே யவனுடைய நிரவதிகஸௌலப்யத்தை யநுஸந்தித்தவரிப்படி ஸௌலப்யத்தானவனை யிப்போது காணவேணுமென்று மிகவுமுத்கண்டிதராயவனை வழித்துணையாக வநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்துக்கு எழுந்தருளவுத்யோகிக்கிறாரென்று கீழ்ப்பத தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியுமருளிச்செய்தபாய்த்து. இவ்வர்த்தத்தை "உதஹ்ருதி ஸௌலப்யம் நிரவதிகஸௌலஹார்த்விமாப்தெ தாதந்த்ரோத்ஸவாஜநிதவஸம்நிஜவதே। திவஸாதிக்ருதஶ்ரிநம ஸம்ஸ்தாவஸ்தித ஸஹாயீகாவர்ணப்ருதஶதகேவிஜதிஸ்ரீ:" என்று ஜீயரருளிச்செய்தருளினார்.

முதற்பாட்டு.

அசுரரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுசெய்தவித்யாதியால்) சுரிகுழலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகாலேயித்யாதியால) ஸௌந்தர்யமாயிருந்தவென்றது- திருக்குழல்கள்முதலான

ஸ— தாளதாமரை- தாளையுடையவையான தாமரைகள், தாள்- நாளம், தாளையுடையதாமரை- தாளதாமரை, சுதிஷ்டதயா கநகமிரிவஷாத்ஸமவிஸாலங்கான தங்களுடைய ஸாரவஸ்துகத்தங்களாம்படி ஸத்தகுணிஸம்ஸங்கள்போலே வ்யூஹத்ரவங்களான நாளங்களையுடையவையான வஸ்துங்களென்றபடி. தடம்- தடாகத்தை, அணி- அலங்கரியாநிற்கிற, வயல்- கழனிகளையுடைத்தான, வகைஸம்ஸ்க்ருதமான தடாகஸாலிகேதாரஶோபிதமான என்றுவதார்த்தம். திருமோகூர்- திருமோகூரென்கிற திவ்யநகரத்திலே, இதற்கு அமர்ந்துநின்று என்கிறத்தோடே யந்வயம். நாளும்- ப்ரதிதிநமும், நாளுமென்கிறவிடத்தில் மகார ஸம்ஸம்ஹிதாயாம்ஜோவ:, மேவி- ஆதரித்து, அவ்வூரின் ரமணீயகத்தாலே ப்ரதிதிநம் நவநவமான ஸ்நேஹத்தைபபண்ணியென்றபடி. அவவூரில் விடிவுதோறுமவனுக்கு 'ஸாப்ரஹா தாவந்தநிஶா' என்னும படி இருக்கிறதென்றுகருத்து. நன்கு- நன்றாக, அவ்வூரில்வாஸமே தனக்கு ஸ்வப்ரயோஜநமாக என்றபடி. அமர்ந்து- எழுந்தருளியிருந்து, நின்று- ஸ்திரனாய, திருநாட்டிலும் ஸ்ரீவபன்றிக்கே இங்கே ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதனென்றபடி. இதுக்கு தோளுநான்குடை யென்கிறததோடே யந்வயம். அசுரரை- ஆஶ்ரிதவிரோதிகளான அஸுரர்களை, தகர்க்கும்- த்வம்ஸிக்குமவையான, ஜ்யாகிணகர்க்கஶதயோஜ்ஜ்வலித வீரஸ்ரீடாலே நிஸிதவ்யாபாரஸமர்த்தங்களானவென்றபடி. இத்தால ஸச்வக்ஷ்ய ஸஹாயகேவஸ்யாதமான ஸாமர்த்யஞ்சொன்னபடி. நான்கு சதுஸ்ஸம்க்யங்களான, வழிபோம்போது நமக்கு நிழல்செய்யும்படி கற்பகச்சோலைபோலே பாஹுக்களானவென்றபடி. தோளுமுடை என்றநவயிப்பது. திருத்தோள்களையுமுடையவனை, தோளுமென்கிறவிடத்தில வஶப்தம் அமர்ந்துநின்றுஎன்று கீழ்ச்சொன்னத்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம். ரமணீயமான ஊரையுமுடையனுய் ஸர்வஸ்தாவத்யோதக ரமணீயபாஹுக்களையுமுடையவனைவென்றபடி. சுரிகுழல- குடிலகுந்தளனை, குழல்- குந்தளம், வழியிலே பின்னேபோகப்போது நிரந்தராநுபாவ்யமாய் நமக்கு சுபாஸ்ரயோத்காரமாம்படி ஸாமயிகதைபஹாவஸௌந்தர்ய குடிலகுந்தளவிராஜிதனைவென்றபடி. கமலக்கண்- பின்னேவருகிறநடையை ப்ரத்யக்ஷத்தாலே இங்ஙனே திரும்பி கடாக்ஷித்தருளக்கடவ கமலஸத்ருஶநயநங்களை யுடையவனை, கண் என்கிறவிடத்திலே ணகார ஸ்தாநகாரேவஸ்ர டகாராதேஶ:. கனிவாய்- பிம்பமும்போலே சிவந்ததிருப்பவளத்தை யுடையவனை, கனி- பழம், வழியிலே ஸ்திதப்ரியஸம்பாஷணம்பண்ணக்கடவ திருப்பவளத்தை யுடையவனை

மூ— காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே* ॥௧॥

இலங்கதிமற்றொன்றெம்மைக்குமீந்தண்டுழாய்* அலங்கலங்கண்ணி யாயிரம்பேருடையம்மான்*
நலங்கொணான்மறைவாணர்கள்வாழ்திருமோகூர்* நலங்கழல

ஆ— திருப்பவளத்தையும் காளமேகம்போலேயிருந்த திருமேனியையுமுடையனாய் திருநாட்டில்காட்டிலும் திருமோகூரிலே அதிசயித்த ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி யெழுந்தருளியிருந்த எம்பெருமானல்லது நமக்கொரு ரக்ஷகமில்லையென்கிறார். ॥௧॥

(இலங்கதி) நமக்கெத்தைக்கும் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான அவன்றிருவடிகளின்னிழலாகிற

இ— மூன்றுக்கும்விசேஷணம். நாளுமேவிநகமர்ந்துநின்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டில் காட்டில்) ரக்ஷகமில்லையென்றது- ப்ரயாணகாலம் வழிக்குத்துணையாம்படி ரக்ஷகமில்லையென்றபடி. ॥௧॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

யாமெம்மைக்குமென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) எத்தைக்குமென்றது ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸர்வதேசத்திலும் அவனொழிய ஸஹாயமில்லையென்றவ இப்பாட்டிலே ஸர்வதேசத்திலும் அவனொழிய நமக்கு ஸஹாயமில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாகிறது. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதியால்) அவனடியித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய-

---

ஸ—வென்றபடி. ‘‘காமக்ரோதவிகாரஸங்கே திருஷ்டிகேதி திவஸப்ரணைகதி’’ என்று நாகரூபமான க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே நெடுங்காலமகப்பட்டுக்கிடந்த நம்முடைய ஸந்தாபமெல்லாம் தீரும்படி ஸுகஸஞ்ஜீவநமான காமோகிகஸ்ருதாதி திவ்யாவயவஸௌந்தர்யாதிகளையுடைய ஸர்வேஶ்வரனை என்று வாக்யதாத்பர்யம். காளமேகத்தையன்றி- காளமேகத்தையொழிய, ஸர்வகாமத்யோக்ய, காளமேகஸத்ருஶனை, வேறு ஸர்வாபாஷ்ரயமொழியவென்றபடி. மற்றொன்று- வேறொன்றான, கதியிலம்- கதியுடையோமல்லோம் இங்கு கதியென்றது ஸஹாயஸ்தானம், ஸ்ரீவைகுண்டநாதராமத்துக்கு ஸஹாயமென்ன ஸஹாயஸ்தானத்தையுடையோமல்லோமென்றபடி. ॥௧॥

யாம்- நாம், எம்மைக்கும்- எல்லாஜந்மத்திலும், ஸ்ம- ஶரீரம், ஸர்வாவஸ்தையிலுமென்றபடி. இதற்கு கதியிலமென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஈன்- இனியதான, போக்யமானவென்றபடி. தண- ஸௌஶீதலமான, துழாயின்- தாளலியினுடைய, இதற்கு கண்ணியோடேயந்வயம். அலங்கல்- அலங்காரமான, அம்- அழகியதான, கண்ணி- மாலையையுடையவனை, ஆயிரம்பேருடை- கல்யாணகுணவாசகங்களான ஸஹஸ்ரநாமங்களுடையவனை, தோளுந்தோள்மாலையுமான வழகைக்கண்டு ப்ரீதிவாரவஶ்யத்தாலே ஸ்தோத்ரிக்கப் ப்ரவ்ருத்திப்பார்க்கு பஹுமானமாக ஸ்தோத்ரிக்கலாம்படி அநந்தகுணங்களையும் அநந்தநாமங்களையுமுடையனனவென்றபடி. அம்மான்- நிரூபாதிகஸ்வாமியான, அழகைக்கண்டு ஸ்தோத்ரித்தால் ‘‘யாவந்ந்ருத்ர விணவ்யொநமணிக:’’ என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே வாக்குக்கவஶ்யமாம்படி அஶக்யவிஷயமாயிராதே ‘‘நவநாயகிவேதஸநஜிஹ்வா’’ என்கிறபடியே ஸ்தோத்ரியாதார்வாக்குக்கு அசக்யவஶ்யமாம்படி நிரூபாதிகமாக ஸ்தோத்ரவிஷயமாயிருக்கிறவனென்றபடி. நலங்கொள்- நலங்களைக்கொண்டிருக்கிற, நலம்- கல்யாணகுணம், ஆநந்த்யஶம்ஸ்யாதி கல்யாணகுணஶாலிகளானவென்றபடி. அவ்வூரிலாஶ்ரயிக்கச்சென்றார்களை ‘‘அஸ்மாஹிஸ்தோத்ரகமலம்’’ என்னுமவர்களானவென்கை. நான்மறைவாணர்கள்- நாலுவேதங்களுக்கும் நிர்வாஹகரானவர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணமே பரமயோஜனமென்று எம்பெருமானுக்குங்கூட வோதிவைக்கும்படி வேததாத்பர்யநிர்வாஹரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ- வாழாநிற்கிற, ஸதாநுபவத்தாலே ஆநந்தமிக்காகிற ஸ்தலமானவென்றபடி. திருமோகூர்- ஆஶ்ரயவதீகம்வேதம். அவ்வூரிலிருக்கிறவனை வென்றபடி. நலங்கழல்- குணஶாலிகளான திருவடிகளையுடையவனை, நலம்- குணம், ஶரணாகதிலக்ஷணமாமஸம், ஆஶ்ரிதருடைய குணதோஷநிரூபணம்பண்ணாத திருவடிகளையுடையவனை வென்றபடி. அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஶேஷரசராய் அவ்வூரிலாஶ்ரயிக்க வந்தார்பக்கல் தோஷதிதைனையிலே வயதாமென்றாலும் ஸாத்யமென்று அவர்களுக்கு ஸாதனமாகக்கடவ

ஆ— வனடிகீழற் றடமன்றியாமே* ॥௨॥
அன்றியாமொருபுகலிடமிலமென்றென்றலற்றி* நின்றுநான்முகனரனொடுதேவர்களுட*. வென்றிம்மூவு
லகளித்துழல்வான் திருமோகூர்* நன்றுநாமினிநணுகுதுநமதிடர்கெடவே* ॥௩॥
இடர்கெடவெம்மைப்போந்தளியாயென்றென்றேத்திச்*சுடர்கொள்சோதியைத்தேவருமுனிவருந்தொடரப்*

ஆ— குளிர்ந்ததடாகமல்லது மற்றொருசரண்யமில்லையென்கிறார். ॥௨॥
(அன்றியாம்) ஆதலாலயிக்ஷுகணுயிருந்தவனை. திருமோகூரிலேசென்று. நம்முடைய க்லேஶமெல்லாம்
போம்படி ஸேவிப்போமென்கிறார். ॥௩॥
(இடர்கெட) ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை ப்ராதிக்கைக்கெளியனாகைக்காக திருப்பாற்கடலிலே

இ— மருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளித்யாதியால்) ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

கீழ்ப்பாட்டிலே தத்வாதிஷ்டானையொழிய ப்ராப்யமில்லையென்னவர் ஆதலாலங்கேபோயவனை யநா
ஸேவிப்போமென்கிறா ரிப்பாட்டிலென்று, ஸங்கதிஸூசிப்பிக்கிறார், (ஆதலாலென்று) இதற்கு ஸேவிப்போமென்
கிறத்தோடேயன்வயம். உழல்வானென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுயிலித்யாதியால்) திருமோகூரி
த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரித்யாதியால) ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

ப்ரதிபாத்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதீத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத்

ஸ— திருவடிகளையுடையவனானவென்கை. அவன்- அந்தஸ்வாமியினுடைய, அடிகீழல்- பாதச்சாயையாகிற, தடம-
ன்றி- தடாகத்தையொழிய, ஸந்தாபஹாரகத்வேந தடாகஸ்தாநீயமானம், மற்றொன்று- வேறொன்
றான; கதியிலம்- கதியுடையோமல்லோம், இங்கு கதியென்று கத்யவஸாயஸாதநமான கந்தவ்யமானவஸ்
துவுடையோமல்லோமென்றபடி. ॥௨॥

யாம்- நாங்கள், உன்னையென்றொருவஸ்துவ்யாஹாரம், உன்னையன்றி உன்னையொழிய, ஒருபுகலிடமிலம்-
ஒரு ஶரண்யஸ்தானத்தையுடையோமல்லோம், புகல்- ஶரண்யம். அஸாதாரணரான தங்களுக்கு விருத்த
மென்று கருத்தாலே ஶரண்யஸ்தானமாக ப்ரதிபத்திபடி, என்றென்றலற்றி- ஆர்த்திஶயத்தாலே இப்
படி நிரந்தரமாகச்சொல்லி விலபித்து, நின்று- ஸாதிஷ்டம் ஸஹிக்குமளவுந்தன்னைவிடாதேநின்று, நான்மு
கனரனொடு- சதுர்முக ருத்ரர்களோடேகூட, தேவர்கள்- தேவதைகள், நாட- தன்னைத்தேட, நா
டுகை- தேடுகை, தன்னைத்தேடிக்கொண்டு வந்தாஶ்ரயித்தவளவிலே யென்றபடி. தேவர்கணுட என்கிறவிடத்
திலே ஸகாராஸ்வர நகாரர ணகார உபரோதகாதஶ: வென்று- ஜயித்து, ஶத்ருக்களை நிரஸி
ப்பித்து என்றபடி, இம்மூவுலகு- இந்த த்ரைலோக்யத்தையும், அளித்து- ரக்ஷித்து, உழல்வான்- அதுவே யாத்
திரையாய்த் திரியுமவனை, இதற்கு நணுகுது மென்கிறத்தோடே யன்வயம். இனி- அவனே ஸர்வாவஸ்தை
யிலும் நமக்குத்துணையென்று நாமறிந்தபின்பு, திருமோகூர்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, இதுக்கும் நணுகுது
மென்கிறத்தோடேயன்வயம். நாம்- அநந்யகதிகரான நாம், நமது- அஸஹ்யமான, இடர்- க்லேஶமானது, வழித்து
னைக்கென்செய்வோமென்கிற க்லேஶமானதென்றபடி. கெட- நஶிக்கும்படி, நன்று- நன்றாக, அநந்யப்ரயோ
ஜநப்ரபோதகமாக என்றபடி. நணுகுதும்- கிட்டுவோம், கிட்டியநுபவிப்போமென்றபடி. ॥௩॥

இடர்கெட- பலவதாராதி உபத்ரவங்கள்போம்படி, எம்மை- அநந்யரக்ஷகரான எங்களை, போந்
தளியாய்- வந்து ரக்ஷித்தருளவேணும், நீ அவதரித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றபடி. என்றென்று- ஆர்த்தி
ஶயத்தாலே இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லி, ஏத்தி- ஸ்தோத்ரித்து, சுடர்கொள்- சுடரைக்கொண்டிருக்கிற,
சுடர்- காந்தி, இப்படி நம்மைச்சில ரக்ஷிக்கப்பெற்றோமென்று ஸந்தோஷத்தாலே காந்திப்ரசுரமான என்
றபடி. சோதியை- ஜ்யோதிரூபமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை, தேவரும்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளும், முனி
வரும்- பகவத்த்யாநம் பண்ணுகிற ரிஷிகளும், தொடர- அநுஸரிக்கைக்காக தங்களுக்கு
வேண்டினபோதெல்லாம் வந்தாஶ்ரயிக்கைக்காக, இதற்குபள்ளிகொள்வா னென்கிறதோடே யன்வயம். படர்
கொள்- படரைக்கொள்ளாநிற்கிற, படர்- படருகை, பரத்வாதிஸௌலப்யபர்யந்தமான ஸகலகுணங்களும்

மூ— படர்கொள் பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான் திருமோகூர்* இடர்கெட வடிபரவுதுந்தொண்டீர் வம்மினே ।௪॥
தொண்டீர் வம்மின் நஞ் சுடரொளியொருதனி முதல்வன்* அண்டமூவுலகளந்தவனணி திருமோகூர்*
எண்டிசையுமீன கரும்பொடு பெருஞ்செந்நெல் விளையக்* கொண்ட கோயிலை வலஞ்செய்திங்காடுதுங் கூத்தே॥

ஆ— புகுந்தருளின வவனைப்படியே நமக்கும் நம்முடைய வமங்களத்தை ஶரணாகதிக்கைக்கெளியனாய்க்கொண்டு திருமோகூரிலே புகுந்தருளினான், அவன் திருவடிகளையே ஸ்தோத்ரம்போம் வாருங்கோளென்கிறார். ।௪।

(தொண்டீர்) ஜகத்துக்கு த்வியகாரணபூதனாய் ஸஹஜமான வழகையுடையனுமாய் உபாஸகவிஷயத்திலே பக்ஷபாதமான த்ரைலோக்யத்தையுமளந்துகொண்ட வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கையாலே ஸம்ருத்தமான திருமோகூரை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுவோமாருங்கோளென்கிறார். ॥௫॥

(கூத்தன்) மஹாவாயனைப், உபாஸகவிரோதி நிரஸந கங்களையுடையனைப், பிறர்க்குச்செய்யும் வல்லியரான ஸஹாய...

இ— காத்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலி த்யாதியால) திருமோகூரிடர்கெடவென்கிற ஸமுதாயத்துக்குத் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேநமக்குமி த்யாதியால்) அடிபரவுதுமித்யாதிக்குத் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால) இத்தால கீழ்ப்பாட்டிலே தாமவனை ஸ்தோத்ரிக்கவுமித்யாதிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங்கூட வழைக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

ஒருதனிமுதல்வனென்கிறதற்குத் காத்யமருளிச்செய்கிறார். (ஜகத்துக்கித்யாதியால்) சுடரொளியென்கிறதற்குத் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஜமித்யாதியால்) அளந்தவனெண்டிசையுமென்று துடங்கி யமயித்துத் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) வலஞ்செய்தித்யாதிக்குத் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரயிக்கவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே அவன்திருவடிகளை ஸ்தோத்ரிப்போமென்றவரிப்பாட்டிலே யவனிருந்தவூரை யாஶ்ரயிப்போமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௫॥

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

கூத்தனென்கிறதற்குக் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாஸகவிரோதித்யாதியால்) குதற்றுவல்லிரித்யாதிக்குத் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதியால்) பிறர்க்கு- ஶேஷநம், அதீயவாசத்துக்குத் காத்யமருளிச்...

ஶ— ஸௌமகயா ஸந்த்யவிஶ்ராமமாகாநின்றுள்ள என்றபடி. பாம்பணை- காமஶயநத்திலே, பள்ளிகொள்வான்- கண்வளர்ந்தருளுமவனுடைய, திருமோகூர்- ஸ்வஸௌஶீல்யம், நமக்காகவவன் வந்தெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரிலே என்று வ்யாக்யாநம். இதற்கு பரவதுமென்கிறதோடே யந்வயம். இடர்கெட— நம்முடைய க்லேஶமெல்லாம்போம்படி, அடி- அவன் திருவடிகளை, பரவுதும்- ஸ்தோத்ரித்துக்கொண்டநுபவிப்போம், பரவுகை- ஸ்தோத்ரிக்கை, தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்தில் வாஸநையுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள், தொண்டர்- பக்தர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநம். வம்மினே- வாருங்கோள், ॥௪॥

ஒரு- ஏகமான, ஸஜாதீய ஸஹகாரிஶூந்யமாய்க்கொண்டு உபாதாநமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, நிமித்தாந்தரரஹிதயா ஸ்வயமேவ நிமித்தமுமானவென்றபடி முதல்வன்- காரணபூதனை, நம்- நம்முடையவனை, நமக்கநந்யார்ஹனானவென்றபடி. சுடரொளி- ஸ்வாபாவிகதேஜோரூபவிக்ரஹவானை, சுடர்- ப்ரபை, ஒளி- தேஜஸ், அண்டமூவுலகு- அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிற த்ரைலோக்யத்தை, அளந்தவன்- த்ரிவிக்ரமரூபியாய் அளந்துகொண்டவன், காரணபூதனைப் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்துவிடுகிற மாத்ரமன்றிக்கே, இவைத்துக்கு உபாஸகவிரோதிகளாலே பாதகம்வந்தால் ஸம்ஸாரபந்தவிமோசனை தான்வந்து அவதரித்து அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிறவித்தை ரக்ஷித்தருளுமவனை ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. இதற்குக் கொண்டவென்கிறதோடே யந்வயம். எண்டிசையும்- எட்டுதிக்கிலும், ஈன்கரும்பொடு- உதாரமான கரும்புகளோடேகூட, ஈன்- இனியது, உதாரமென்றபடி. பெருஞ்செந்நெல்- பெரியசிவந்தநெல்லுகள், கரும்புக்கு நிழல்செய்யும்படி ஸம்ருத்தஸஸ்யங்களான ஶாலிவநங்களென்றபடி. விளைய- விளையும்படி, கொண்ட கோயிலை- ஸ்வீகரித்தவாஸஸ்தானமான, அவன்ஸ்வீகாரத்தாலே அவ்வூர்க்கு அந்தஸம்ருத்திகள் உண்டாயிற்றென்று கருத்து. அணி- அலங்காரமான, திருமோகூர்- திருமோகூரை, இங்கு- இந்தஸந்நிதியிலே, வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கூத்தாடுதும்- ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணுவோம், தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்தில் வாஸநையுடையவர்காள், வம்மின்- வாருங்கோள். ॥௫॥

௬—கூத்தன்கோவலன் குதற்றுவல்லசுரர்கள் கூற்றம்* ஏத்துநங்கட்குமமரர்க்குமுனிவர்க்குமின்பன்* வாய்த்த தண்பணைவளவயல்சூழ்திருமோகூர்* ஆத்தன்றாமரையடியன்றி மற்றிலமரணே* ||௬||

௭—மற்றிலமரண்வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலாச்* சுற்றுநீர்படைத்ததன்வழித்தொன்முனிமுதலாம்* முற்றுந் தேவரோடு லகுசெய்வான்றிருமோகூர்*

ஆ—ருக்கு ம்ருத்யுவாய், நித்யஸூரிகளுக்கு மின்றாச்ரயிக்கிற நமக்கும்போக்யனாய், மிகவுமழகியதாமரை நீர்நிலங்களையுடைய வளவிதானவயல்சூழ்ந்த திருமோகூரிலே ஸந்நிதிபண்ணியெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது வேறுநமக்கரணில்லையென்கிறார். ||௬||

(மற்றிலமரண்) பெரியதாயொப்பின்றிக்கேயிருக்கிற ப்ரக்ருதியை காரணமாகக்கொண்டாவரணஜலத்தைப்படைத் தவ்வழியிலே ப்ரஹ்மாமுதலான தேவர்களோடுகூடின வெல்லாலோகங்களையு முண்டாக்கு

இ— செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யதையால்) வாய்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமினியதாகை யால்) (எம்பெருமானுடையவிநியோகத்தாலே) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்தவர்களுக்கு ஆச்ரயணீயனாக ஸர்வஜ்ஞனானவர்களுக்கு வ்யதிரிக்தவாயாரஸித்தத்தை யவர்களுக்கு அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம்பந்தியவிவேகம். ||௬||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பெருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பெரியவித்யாஷியால்) தனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பின்றியித்யாஷியால்) பாழ்முதலாமென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதித்யாஷியால்) சுற்றுநீர்படைத்து வென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆவரணஜலத்யாஷியால்) தொல்முனி என்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மஸூத்தாலே) உலகுசெய்வானென்னுமளவால் ஸித்தவஸ்த்தை யருளிச்செய்கிறார்

ஈ— கோவலன்- கோபாலனான, ரக்ஷ்யவர்க்கத்தைப்பின்சென்று ரக்ஷிக்குமவனான வென்றபடி. கூத்தன்- கூத்தையுடையவனான நடநம்போலே மநோஹாரியான சேஷ்டிதங்களையுடையவனான, குதற்று- குதற்றுமவர்களான, குதறுதல்- வ்யாகாரமானவ்ருஜ்ஜ்ரும்பணம், ஜகத்வ்யாகாரமான வ்ருஜ்ஜ்ரும்பணத்தையுடையவரானவென்றபடி. வல்- பலிஷ்டமான, அசுரர்கள்- அஸுரர்களுக்கு, கூற்றம்- ம்ருத்யுவான, அமரர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், முனிவர்க்கும்- முனிவர்களுக்கும், வைகுந்தத்தமரர் முனிவரென்று சொல்லப்பட்டவர்களாய் கைங்கர்யரஸிகராயும் குணாநுபவரஸிகராயுமுள்ள நித்யஸூரிகளெல்லார்க்குமென்றபடி. ஏத்தும்- ஏத்தாநிற்கிற, இன்றுதன்னையாச்ரயித்து ஸ்தோத்ரியாநிற்கிறவென்றபடி, நங்கட்கும்- நமக்கும், இன்பன்- போக்யனான, வாய்த்த- ஸித்தவையான, ஸம்ருத்தங்களானவென்றபடி. தண்பணை- சீதங்களான நீர்நிலங்களையுடையவையான, பணை- நீர்நிலம், வளம்- ஸம்ருத்திபங்களான, வயல்சூழ்- கழனிகளாலே பரிவ்ருதமான, திருமோகூர்- திருமோகூரிலெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆத்தன்- ஆப்தனுடைய, வேதநன்தானும் தனக்குதவமாட்டாத தசையிலே "ஸம்ஸ்காராத் ஸம்ஸ்காரம் நயாமி பரமாம் கதிம்" என்கிற பரமாப்தனுடையவென்றபடி. தாமரையடியன்றி- பத்மஸத்ருசங்களான திருவடிகளையொழிய, ஆப்தனென்றென்றும் விடவொண்ணாதபடி நிரதிசயபோக்யங்களான திருவடிகளையொழியவென்றபடி. மற்று- வ்யதிரிக்தமான, அரண்இலம்- ரக்ஷாஸாதநமுடையோமல்லோம், அரண்- ரக்ஷாஸாதநம். ||௬||

வான்- மஹத்தான, 'மஹாமேக' மென்கிறபடியே ஸர்வத்ராபிஸம்ஹிதயா ஸர்வோத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, பெரும்பாழ்- பெரியபாழானது, பாழென்று- விளையக்கடவநிலம், "க்ஷேத்ரஜ்ஞ க்ஷேத்ரஜ்ஞ" என்கிறபடியே ஸமஸ்தபோக்யமாய் போகமோக்ஷங்களைவிளைவிக்கைக்கு நிலமான மூலப்ரக்ருதியானதென்றபடி. முதலா- காரணமாக, சுற்றுநீர்- ஆவரணஜலத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அதன்வழி- தத்த்வாரா "ஸோபித்யாய சரீராத்ஸ்வாத் ஸிஸ்ருக்ஷுர்விவிதா: ப்ரஜா: । அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" மென்கிறபடியே தத்த்வாரகமாக ஸ்ருஷ்டித்தவனென்றபடி. இதுக்கு உலகுசெய்வானென்கிறதோடே யந்வயம் தொல்- ப்ராசீநனான, தேவாதிகளுக்கெல்லாம் முந்தினவனானவென்றபடி. முனி- மநநசீலன், வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிப்ரகார மநநசீலனான ப்ரஹ்மாவென்றபடி. முதலா- முதலாக, தேவரோடு- தேவதைகளோடேகூட, உலகு முற்றும் லோகமெல்லாத்தையும், செய்வான்- ஸ்ருஷ்டிக்குமவனுடைய, திருமோகூர்- திருமோகூரை,

மூ— சுற்றி நாம் வலஞ்செய்ய நம் துயர் கெடும் கடிதே* ॥ ௭ ॥

துயர்கெடுங்கடிதடைந்து வந்தடியவர் தொழுமின்* உயர்கொள்சோலையொண்டடமணியொளி திருமோகூர்*
பெயர்களாயிரமுடைய வல்லரக்கர் புக்கழுந்தத்* தயரதன்பெற்ற மரதகமணித்தடத்தினையே* ॥ அ ॥

ஆ— கையாலே நம்முடைய ரக்ஷணம் தனக்கு அவர்ஜனீயமாம்படியான எம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரைச்சுற்றி நாம்வலஞ்செய்ய அப்போதே நம்முடைய ஸர்வதுஃகங்களும் கெடுமென்கிறார். ॥ ௭ ॥

(துயர்கெடும்) ஸர்வேச்வரனான எம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரே நமக்கு ப்ராப்யமும், ஆதலால் ஆஸ்திகருமெல்லாரும் துஃகஸாகரநிமக்நராம்படி தயரதன்பெற்ற ஸகலகல்யாண குணவிசிஷ்டமான மரதகமணித்தடத்தினைத் திருமோகூரிலே மீண்டச்சென்று ஸேவியுங்கோளென்கிறார் ॥ அ ॥

இ— (நம்முடைய ரக்ஷணமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னதை யுபபாதிக்கிறது இப்பாட்டென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாய்த்து. ॥ ௭ ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

த்விதீயபாதத்தில் விசேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வர இத்யாதியால்) இத்தால் கீழிரண்டுபாட்டுகளாலே திருமோகூரிலெம்பெருமானையொழிய வேறு ப்ராப்யமில்லை என்ற அர்த்தத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்தவர் இப்பாட்டிலே அவனையொழிய வேறு ப்ராப்யமில்லையென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ஆதலாலென்கிறதற்கு மீண்டச்சென்று இத்யாதியோடே அந்வயம். வல்லரக்கர்புக்கழுந்த என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்திகருமித்யாதியால) பெயர்களாயிரமுடைய என்றதை மணித்தடத்துக்கு விசேஷணமாக்கி யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலகல்யாண இத்யாதியால்) கடிதடைந்து இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மீண்ட இத்யாதியால்) ॥ அ ॥

ஸ— நாம்- கரணஸமர்த்தரான நாம், சுற்றி- ஆவர்த்தித்து, பலவாவ்ருத்தமென்றபடி. வலஞ்செய்ய- ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணினால், நம்துயர்- நம்முடைய துஃகங்கள், நம்முடைய ஸம்ஸாரஸம்பந்த்ய துஃகங்களென்றபடி. கடிது- சீக்ரமாக, கெடும்- நசிக்கும், மற்று- இப்படி ரக்ஷகனானவனையொழிய வேறொன்றான, அரண் இலம்- ரக்ஷாஸாதனத்தை யுடையோமல்லோம். ॥ ௭ ॥

வல்- வலியரான, பலிஷ்டரானவென்றபடி. அரக்கர்- ராக்ஷஸரானவர்கள், புக்கழுந்த- புகுந்தழுந்தும்படி, விபீஷணப்ரப்ருதிகளைப்போலே துறையறிந்திழியமாட்டாமையாலே "காகுத்ஸ்த வரதாதாத்ம வேவாத்மவஸ:" என்கிறபடியே புகுந்து நிச்சேஷராய் நசித்துப்போம்படியென்கை. இதுக்குப் பெற்றவென்கிறதோடே அந்வயம். ஸர்வஸுலபமான தடாகமும் துறையறியாதிழிவார்க்கு நாசகமாமிறே! தயரதன் பெற்ற- தசரதன்பெற்றதான, பெயர்களாயிரமுடைய- நாமஸஹஸ்ரங்களையுமுடைத்தான, தத்ஜ்ஞாபக ஸ்வபாவநிமித்தகாநந்த கல்யாணகுணங்களையுமுடைத்தானவென்றபடி. ஆயிரமுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸாகல்யத்தோடே பின்னையுமநந்தகல்யாணகுணங்களையுமுடைத்தானவென்றபடி. மரதகமணி- விஷயஸாம்யமாய் ஸௌம்யமுமான ஸாரஸ்யதாஸ்ம்போலேயிருக்கிற, அதாவது:— ஆஸ்திகரவர்களுக்கு ஸம்ஸேவ்யதா விசேஷநாசகமுமாய் தன்னையடைந்தார்க்கு நிரதிசயாஹ்லாதஜநகமுமாய் சீதளஸௌந்தர்யமுமானவென்றபடி. தடத்தினை- தடாகத்தை, ராகவாதிசயோக்தி:. ஸர்வஸுலப ஸ்வபாவனான தசரதாத்மஜனையென்றபடி. இதுக்குத் தொழுமினென்கிறதோடே அந்வயம். உயர்கொள்- உயர்த்தியைக்கொண்டிருக்கிற, உந்நதங்களானவென்றபடி. சோலை- உத்யானங்களையும், ஒண்- ஒள்ளியதான, ரமணீயங்களானவென்றபடி. தடம்- தடாகங்களையும், அணி- அலங்காரமாகவுடைத்தான, ஒளி திருமோகூர்- ஒளியையுடைத்தான திருமோகூரிலே- ஒளி- காந்தி, ராகவாதிர்விலக்ஷணாவஸ:, மற்றுமுள்ள ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்திகளாலே உஜ்ஜ்வலமான திருமோகூரிலேயென்றபடி. கடிது- சீக்ரமாக, வந்தடைந்து- வந்து கிட்டி, அடியவர்?- சேஷத்வஸ்வரூபவான்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள், தொழுமின்- ஸேவியுங்கோள், துயர்- துஃகங்கள், உங்களுடைய ப்ராரப்தஸஞ்சிதாதி நிமித்த துஃகங்களென்றபடி. கெடும்- நசிக்கும். ॥ அ ॥

மூ—மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள்பவளச்செவ்வாய்* அணிக்கொளாற்றடந்தோட்டெய்வ மசுரரையென்றும்*
துணிக்கும்வல்லரட்டனுறைபொழிற்றிருமோகூர்* நணித்துநம்முடைநல்லரணுமடைந்தனமே* ||கூ||
நாமுடைந்தநல்லரணமக்கென்றுநல்லமரர்*

ஆ— (மணித்தடத்தடி) நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தையும் ஆச்ரிதரக்ஷணஸாமர்த்யத்தையு முடையவனு மிருந்த வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருந்த ஸர்வஸுலபமாய் பரமப்ராப்யமான திருமோகூரை நாமும் ஸேவிக்கப்பெற்றோமேயென்று தம்முடைய ஸாபத்தைப்பேசுகிறார். ||கூ||

(நாமடைந்த) திருமோகூரே நமக்கெத்தைக்கும் ப்ராப்யமாக நாமடையப்பெறுவதேயென்று பின்னையும் ஸ்வலாபத்தைச்சொல்லி யநுபவித்து ஆச்ரிதருடைய விரோதிநிரஸநமான வடிவைக்கொண்டு அவர்களுடைய

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— திடந்தோளென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அசுரரையித்யா திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதரக்ஷணேத்யாதியால்) நணித்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) நம்முடை நல்லரணென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமே த்யாதியால்) நாமுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் கீழ் நாமுபதேசித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநுபவிக்க ப்புகுகிறாப்போலே நாமுமநுபவிக்கப்பெற்றோமென்கிறாரென்று ஸூசிதமாகையாலிப் பரோபதேச ப்ரஸங்கத்தாலே ஸ்வலாபத்தைப்பேசுகிறாரென் றிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதிஸூசிதை. ||கூ||

பத்தாம்பாட்டு.

நாமடைந்தநல்லரணமக்கென்றும் என்பதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரிலேயித்யாதியால்) அநுபவித்துஎன்றவித்தால் பாநபாத்ரவிவக்ஷையாயிற்று. இதுக்கு உபாவாக்யாநத்தில் க்ரியை யோடே யந்வயம். நல்லமரரித்யாதிபாக த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதருடைய

ப— மணித்தடத்தடி— நீலரத்நதடாகம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளையுடையவனை, மணியென்று நீலரத்நம், தடம்போலிருக்குமது தடத்து, தடத்தடியென்று ஸமாஸம், நீலரத்நதடாகம்போலே ஸந்தாபஹரங்க ளான திருவடிகளையுடையவனை வென்றபடி. மலர்க்கண்கள்- விகஸிதபத்மஸத்ருச நயநங்களையுடையவ னை, பவளச்செவ்வாய்- ப்ரவாளாருண திவ்யாதரமாயிருப்பான, அணிக்கொள்- ஆபரணங்களைக்கொண்டி ருக்கிற, அணி- ஆபரணம், கடகாங்கதாதிதிவ்யாபரணபூஷிதங்களான வென்றபடி. நால் சதுஸ்ஸங்க்யங்களான, தடந்தோள்- மதகஜசுண்டாஸமங்கள்போலே பெரியவையான புஜங்களையுடையவனை, தெய் வம்- தெய்வமான, இவ்வழகுகளாலே த்யாதநனைவென்றபடி. தைவயாநமார்க்கத்திலே பவன்வழித் துணையாக நாம்போம்பொழுது ப்ரஸந்நமானவடிவும் தன்னுகப்புத்தோற்றும்படியான வீக்ஷணவிசங்க ளையும் “நாஸாரயதிஸாத்ராஸம் வாஹநப்ராஸவ்யஸம்ஸ்ரிதா” என்கிறபடியே வழியிலேநமக்கவாஸ்ரயமாக க்கடவ நாலுதிருத்தோள்களையு முடையவனைவென்று பட்டார்த்யம். அசுரரை- ஆச்ரிதவிரோதிகளா னவஸுரர்களை, என்றும்- ஸர்வகாலத்திலும், ஸுரர் ஆச்ரிதர்க்கு ஆச்ரிதரக்ஷித்தபோதெல்லாமென்ற படி. துணிக்கும்- வம்ஸிக்குமவனை, வல் வலியனை, பலிஷ்டனைவென்றபடி. அரட்டன்- மிடுக்கன், உ ஷாவீரனென்றபடி. நமக்கவிரோதிநாமவிரோதிகளையெல்லாம் வசீகரிக்க வல்லவனென்று தா த்பர்யம். வசீஷ்டம்- மதநகாஸாரம், உறை- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறஸ்தலமான, நணித்து- நணுகினதா ன, ப்ரத்யாஸந்நமானவென்றபடி, ஸ்ரீவைகுண்டம்போலன்றிக்கே ஸர்வஸுலபமானவென்கை நம்முடைய நல்லரண்- நமக்கு நல்லப்ராப்யமான, அரண்- ஸாக்ஷிதஸ்தாநம், பொழில்திருமோகூர்- உத்யாநங்களை யுடைத்தான திருமோகூரை- நாம்- அவனைவழித்துணையாக ஸேவிக்கிறநாம், அடைந்தனமே- அடையப் பெற்றோமே. ||கூ||

என்றும்- ஸர்வகாலத்திலும், இந்த உகாரஸ்ய ஸம்பந்தாயாம்ஸெ ஷஷ்டீ, நமக்கு- பரமபோகார்த்தி களான நமக்காக, நாமடைந்த- இத்தையடைகைக்கு ஸாஹ்யம்பண்ணி நாமடைந்ததான, நல்லரண்— ப்ராப்யபூமி, திருமோகூரிதிஷேஷ: கீழ்ச்சொன்னதை வீப்ஸாவஸ்யத்தாலே யநுவதித்தபடி. [illegible] பூர்வர்களான தேவர்கள், தங்களாபத்துக்கு பரமபோக்யங்களை நிதாநங்களை வஸ்யவஸித்தவர்கள

மூ—தீமைசெய்யும்வல்லசுரரையஞ்சிச்சென்றடைந்தால்* காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்திருமோகூர்* நாமமேநவின்றெண்ணுமினேத்துமினமர்காள்* ||௰||

ஏத்துமினமர்காளென்றுதான்குடமாடு* கூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள்* வாய்த்தவாயிரத்துளிவைவண்டிருமோகூர்க்* கீத்தபத்திவையேத்தவல்லார்க்கிடர்கெடுமே* ||கக||

ஆ—விரோதிகளைநிரஸித்து ரக்ஷித்தருளுமவனெழுந்தருளியிருந்த திருமோகூரினுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லி யவ்வூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ||௰||

(ஏத்துமின்) என்னுடைய திவ்யமானவெஷ்டிதங்களை யுகந்திருப்பாரெல்லாம் வந்தேத்திவாழுங்கோளென்று தான்குடமாடுகூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்திலித் திருமோகூரைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைக்கொண்டவ்வூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—விக்ருதியால்) ஆஸ்ரிதஸௌலப்யத்தாலே நல்லமரர்சென்றடைந்தால என்கிறதின்தாத்பர்யமும் ஐஸ்வர்யநாமமானவடியென்றத்தாலே காருண்யஸௌசீல்யமும் விரோதிஸ்வபத்தாலே தீமையிக்ருதியினுடைய தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. (திருநாமத்தையிக்ருதியால்) கீழேயவ்வூரைவந்து ஸேவியுங்கோளென்றவரிப்பாட்டிலேயதற்கு ஸக்தியில்லாதார் அதின்திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு ஸ்துதியுங்கோளென்கிறாரென்றுஸம்கதிஸூசிதை. ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

எமர்காளென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிக்ருதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ||கக||

ஸ—தைவர்களென்றபடி. இதுக்கு அடைந்தாலென்கிறத்தோடே யந்வயம். தீமைசெய்யும்- அஶ்ரேயஸ்ஸைச் செய்கிறவர்களான, வீர்யாதிஶயரான வென்றபடி. வல்- வலியரான, அசுரரையஞ்சி- அஸுரர்களுக்கு பயப்பட்டென்றபடி. சென்று- அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், அடைந்தால்- ஶரணம்புக்கால், காமரூபங்கொண்டு- அவர்களுடைய விஷாநுரூபமான விக்ரஹத்தை பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு, எழுந்து- புறப்பட்டு, அளிப்பான்- ரக்ஷிக்குமவனுடைய, அஸுரர்களை நிரஸித்தந்த தைவர்களை ரக்ஷிக்குமவனுடைய வென்றபடி. திருமோகூர்- அவனுக்கு திவ்யநகரியான திருமோகூருடைய வென்றபடி. நாமமே- திருநாமத்தையே, அவதாரணத்தால் லௌகிகஶப்தங்கள் வ்யாவ்ருத்தங்கள். எமர்காள்? அஸ்மதீயர்காள், நம்மோடே தேஹமோராநுபாயமுடையவநாக ரூஷர்காளென்றபடி. நவின்று- வாயாலேசொல்லி, நவிலுகை- சொல்லுகை, எண்ணுமின்- உதவிலும் விஷியுங்கோள், ஏத்துமின்- அவ்வளவிலே பர்யவஸியாதே ப்ரீதியாலே ஸ்துதியுங்கோள். ||௰||

எமர்காள்?- அஸ்மதீயர்காள், நம்முடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையுகந்தநுபவிக்கும் அநந்யப்ரயோஜநங்களான என்றபடி. ஏத்துமினென்று- ஸ்தோத்ரம்பண்ணுங்கோளென்று, ஸ்துதிபரவஸராயிருக்கிறநீங்கள் இந்த விஷ்ணுதிவ்யசேஷ்டிதங்களை ஸ்துதித்து ரஸியுங்கோளென் றபிப்ராயமுடையனாயென்றபடி. தான்- ஸ்வயம், ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கச்செய்தேயும் நீர்வாஹவிஹாரமன்றிக்கே பரஸ்பராவாதநைநேக ப்ரயோஜநனான தானென்றபடி. குடமாடு- குடத்தாலேயாடின, பால்க்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டாடின வென்றபடி. கூத்தனை- கூத்தையுடையவனைக்குறித்து, குருகூர்ச்சடகோபன்- ஸர்வோத்க்ருஷ்டநகரியிலே யிருக்கிற வாழ்வாருடைய, குற்றேவல்கள் அந்தரங்கைங்கர்யங்களான, வாசிககைங்கர்யங்களான வென்றபடி. வாய்த்த- வாய்த்தான, ஸ்துதிபனானவனுக்கு ஸித்தித்தானவென்றபடி. ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இந்த பத்துப்பாட்டுக்கள், வண்- உதாரமான, ஸர்வைஶ்வர்யப்ரதமானவென்றபடி. திருமோகூர்க்கு- ஸ்பஷ்டம். ஈத்தபத்து- ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதஶகம், ஈகை- ஸமர்ப்பிக்கை, இவை- இந்தபாட்டுக்களை, ஏத்தவல்லார்க்கு- ஸ்துதிக்கவல்லவர்களுக்கு, ப்ரீதியோடே சொல்லவல்லவர்களுக்கென்றபடி. இடர்- து:க்கமான து, ஸம்ஸாரவஸாநத்திலே வழித்துணையில்லாத து:க்கமானதென்றபடி. கெடும்- நஷ்டமாம், அந்த காலத்தே வழித்துணையாமென்றபடி. ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணாய ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(தாளதாமரை.)

தைத்யாநாம் நாஶகத்வாத்விஹ்ருததுலஸிகாதாமவத்த்வாஜ்ஜயித்வாத்

ஸர்பாதீஶேஶயத்வாந்நிரவதிகமஹஜ்ஜ்யோதிருத்தாரவத்த்வாத் ।

லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வயோகாதுபரயஸுதயா ஶ்ரீஸமாலிங்கிதத்வாத்

மாகாரேரேஷ்ணுஷ்டிஃஸ்வ்யாஜ்ஜஷுத்தநாதாந்திஶ்ஸ்வ்யததிதேநாஸ்யாயி ||கஅ௦||

(தைத்யாநாம் நாஶகத்வாத்) நன்கமர்ந்துநின்றசுரரைத்தகர்க்கும்- விரோதிகளானவஸுரரை நிரஸிக்குமவனுகையாலும், (விஹ்ருத துலஸிகாதாமவத்த்வாத்) ஈன்றண்டுழாய் அலங்கலங்கண்ணி- ஶ்ரமஹரமாய்க் குளிர்ந்திருக்கிற திருத்துழாய்மாலையாலே திகழாநிற்கிற திருவபிஷேகத்தை யுடையனுகையாலும், (ஜயித்வாத்) தேவர்கள்நாடவென்றிம்மூவுலகு- தேவர்களாஶ்ரயிக்க ஶத்ருவர்க்கத்தை வெல்லுமவனுகையாலும், (ஸர்பாதீஶேஶயத்வாத்) படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான்- தன்னோட்டைஸம்ஶ்லேஷத்தாலே வளராநின்றுள்ள திருவனந்தாழ்வான்மேலே பள்ளிகொள்ளுமவனுகையாலும், (நிரவதிகமஹஜ்ஜ்யோதி:) சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்- நிரவதிகமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான தேஜஸ்ஸையுடையனுகையாலும், (உத்தாரவத்த்வாத்) கூத்தன்கோவலன்- க்ருஷ்ணனுய்வதரித்து குடக்கூத்துமுதலான ஶ்ரீநாஹாஸிவேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுமவனுகையாலும், (லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வயோகாத்) வான்பெரும்பாழ் தனிமுதலாவித்யாதி- ஸ்ருஷ்டிஸமயஸம்ஹாராதி க்ருதேண ப்ரஹ்மாதிதேவர்களோடேகூட வெல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனுகையாலும், (உபரயஸுதயா) தயாதன்பெற்ற- ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக வஸுதேவ புத்ரனாகவதரிக்கையாலும், (ஶ்ரீஸமாலிங்கிதத்வாத்) மணித்தடம்- ஸ்ரீதகௌஸ்துபதடாகம்போலே ஶ்ரீஸமாமான வடிவையுடையவனுகையாலும், ஶோப்யஶப்தத்தாலே மேலிற்பாட்டில் 'காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்' என்றுசொல்லப்படுகிற ஸஹாயத்வமும் ஸம்ஹ்ருஷிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலே திருமோகூர் காளமேகப்பெருமாளே யிசைவதற்கு வழித்துணையென்று "தாளதாமரை" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ||கஅ௦||

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கெடுமிடராயவெல்லாம்) இப்படிஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடேகூட திருமோகூரிலெம்பெருமானை யநுபவித்துத் திருவனந்தபுரத்திலேயு மவர்களோடேகூட வநுபவிக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்திலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸ்ரீவைகுண்டநகரத்துக் கெழுந்தருளவுத்யுக்தரான வாழ்வாரிங்குள்ள சிலதிருப்பதிகளை யநுபவிக்கிறரென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியின் ஶேஷத்திற்சொன்னத்தாலே யித்திருவாய்மொழிக்கும் ஸங்கதிஸித்தமாயிற்றென்று ஸங்க்ஷேபித்தியாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானஞ்செய்தருளுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அதில் அநுபவிக்கைக்காக என்னுமளவும் ஸங்கதிஸங்க்ஷேபம். *

முதற்பாட்டு.

அடிபரவுதும் தொண்டீர்வம்மினேயித்யாதிகளாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்து ஸம்போதித்துக்கொண்டவனை யநுபவித்ததே யவர்களோடேகூட வநுபவித்ததென்றுகருத்து. அநுபவிக்கைக்காக என்கிறதற்கு உபஸ்காராகாங்க்ஷத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். ஶேஷவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்த

மூ— குமரனார் தாதைதுன்பந்துடைத்தகோவிந்தனாரே* ||சா||
துடைத்தகோவிந்தனாரே யுலகுயிர்தேவுமற்றும்* படைத்தவெம்பரமமூர்த்திபாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான்* மடைத்தலைவாளைபாயும்வயலணியனந்தபுரம்* கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றாற்கடுவினைகளையலாமே* ||
கடுவினைகளையலாகுங் காமனைப்பயந்தகாளை*

ஆ—(துடைத்த) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானோடு ஸஹாவனாய் ஸகலகாரணமாகையாலே ஸர்வேஸ்வரனான எம்பெருமான் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் நம்முடைய து:க்கமெல்லாம்போம் அடிமைசெய்யப்போருங்கோளென்கிறார். ||எ||

இ— துடைத்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ராதியால்) உலகுயிரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) பரமமூர்த்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரனானவித்யாதியால்) கடைத்தலை சீய்க்கப்பெறில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சென்றித்யாதியால்) கடுவினையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடைய வித்யாதியால்) து:க்கமெல்லாமென்றது ப்ராப்திவிரோதியான து:க்கமெல்லாமென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யவேணுமென்று சொன்னவர்த்தத்தை உபபாதிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ||எ||

ப— கேளுங்கோள், குமரனார்தாதை-ஸ்ரீப்ரத்யும்நபிதாவினுடைய, குமரன்- ஸ்ரீப்ரத்யும்நன், ஸர்வஜ்ஞத்வாதிஷாட்குண்யபூர்ணனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனான, தாதை- பிதா, தேவகியாகையாலே ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸ்ரீப்ரத்யும்நனுக்குங்கூட உத்பாதகனான ராமனுடையவென்றபடி. துன்பம்- ஸம்ஸாரதுக்கத்தை, துன்பம்- து:க்கம், துடைத்த- நிஸ்ஸேஷமாகப்போக்கினவரான, கோவிந்தன்- கோவிந்தனே, ஸர்வஜ்ஞாதிஷாட்குண்யபூர்ணனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனையென்றபடி. நாமும்போய்நணுகவேண்டும். நாமுமங்கேபோயடிமைசெய்யவேணும், நணுகுகை- கிட்டுகை, அடிமைசெய்கையென்றபடி. ||சா||

துடைத்த- ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானோடு ஸஹாவனானவென்றபடி. கோவிந்தனார்- கோக்களைரக்ஷிக்கையாலே திர்யக்குகளுக்குங்கூட ஸுலபனான, ஸர்வஜ்ஞாதிஷாட்குண்யபூர்ணன். ஏகாரம்வாக்யாலங்காரம். உலகு- லோகங்களையும், உயிர்- ஜீவாத்மாக்களான ப்ராணிகளையும், தேவும்- தேவஜாதியையும், மற்றும்- மற்றுமுள்ள ஸகலபதார்த்தங்களையும், படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனான, எம்- ஸ்வாமியான, ஸ்ரீகேஸவனானவென்றபடி. பரமமூர்த்தி- ஸர்வாதிகனான, மூர்த்தி- ஸர்வஸ்வாமிகம், பாம்பணை- நாகஸயநத்திலே, பள்ளிகொண்டான்- கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனுடைய, இதற்கு அனந்தபுரத்தோடே அந்வயம். மடைத்தலை- மடைகளுடைய ஸமீபத்திலே, மடை- கேதாரங்களுடைய ப்ரவேசஸ்தானம், வாளை- மத்ஸ்யங்கள், பாயும்- பாய்கிற, ஜலஸம்ருத்திகளுடைய ஆதிக்யத்தாலே உகளிதாயாவநம் பண்ணுகிறதென்றபடி. வயல்- கழனிகளை, அணி- அலங்காரமாகவுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தில், கடைத்தலை- தலைக்கடையிலே, வெளித்திருமுற்றத்திலேயென்றபடி. சீய்க்கப்பெற்றால்- திருவலகு திருப்பணிசெய்யப்பெற்றால், சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம், ஸம்மார்ஜநாதிகைங்கர்யங்களைப் பண்ணப்பெற்றாலென்றபடி. கடுவினை- கடூரமான து:க்கத்தை, வினைஸப்தமிங்கே லக்ஷணயாது:க்கபரம், ப்ராப்திவிரோதியான து:க்கத்தையென்றபடி. களையலாம்- நிஸ்ஸேஷமாகப்போக்கலாம், பாரதந்த்ர்யத்திலுண்டாகக்கடவ கைங்கர்யமெல்லாமிங்கேயுண்டாமென்றபடி. ||எ||

கடுவினை- கடூரமான கர்மத்தை, ப்ராப்திவிரோதியான கர்மத்தையென்றபடி. களையலாகும்- நிஸ்ஸேஷமாகப்போக்கலாம், நாம்சொல்லுகிறத்தைச் செய்வதிகோளாகில் என்று கருத்து. அதென்னென்? சொல்லுகிறார்மேல். காமனை- மந்மதனை, பயந்த- பெற்றவனான, ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலே அதிஸயி... சொல்லுகிறார்மேல். காமனை- மந்மதனை, பயந்த- பெற்றவனான, ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலே அதிஸயிதனான மந்மதனுக்குங்கூட உத்பாதகனாகையாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யாதிநிதியானவென்றபடி. காளை- திவ்யயுவாவான, காளையென்றுயுவாவுக்குப்பேர், காமனைப்பெற்றிருந்தாலும் 'ப்ரஸவாத்ஜநயுவாநம்'

மூ—இடவகைகொண்டதென்பரெழிலணியனந்தபுரம்* படமுடையரவிற்பள்ளிபயின்றவன் பாதங்காண*
நடமினோநமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச்சொன்னோம்* ॥அ॥
நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களுநணியவான* சேமநன்குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரம்*

ஆ—(கடுவினை) ஸமாஶ்ரயணீயனாய் ஸர்வஸ்வாமியான எம்பெருமான், எல்லாருக்கும் ஸந்நிதானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற திருநகரி திருவனந்தபுரம் என்று சொல்லாநின்றார்கள். நாமும் அங்கே கண்வளர்ந்தருளுகிற அவன்திருவடிகளைக் காணப்போமின்கோள், இஸ்ஸூக்தியை நீங்களறியாமையாலே யிழக்கலாகாதென்று உங்களுக்கறிவித்தோமென்கிறார். ॥அ॥

(நாமுமக்கு) சேமநன்குடைத்தான திருவனந்தபுரத்திலே சென்றெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்ய

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

இ— காமனைப்பயந்தகாளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமாஶ்ரயேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) படமுடையித்யாதி உள்ளீரென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமித்யாதியால்) காணப்போமின்கோளென்றது- காணவாருங்கோளென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலேபோய் ஸாயுஜ்யத்தை யநுபவியுங்கோளென்றவரிப்பாட்டிலே விஶேஷத்தை யநுபவியுங்கோள் என்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

தூபநல்வித்யாதி ஏதத்தாத்பர்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (எம்பெருமானுக்கித்யாதியால்) மாய்ந்தறுமித்யா

ப—என்கிறநீதி ஸநாதனமாய் காராதவ்யாபகபளவநஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனென்றபடி. இட- இடுகைக்கு, இடுகை- கொடுக்கை, ஆஶ்ரிதர்க்காதானம் பண்ணுகைக்காகவென்றபடி. வகை- வகையாக, உபாயமாகவென்றபடி. கொண்டது- பரிக்ரஹித்தருளினஸ்தலமென்றபடி. யத்வா- இடவகைகொண்டது- இடமாகக்கொண்டது, வகை- ப்ரகாரம், ஆஶ்ரிதர்க்காதானம்பண்ணுகைக் குசிதஸ்தலமென ஸ்வீகரித்தருளினதென்றபடி எழிலணி- அழகாலேயலங்க்ருதமான, எழில- அழகு, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரம், என்பர்- என்றுசொல்லாநிற்பார்கள், திவ்யஜ்ஞானஸ்வாமிகளிதிஶேஷ:. இது ஶைகாமஹம், ஆதலால நடமினோவென்று மேலோடேயந்விதமாகிறது, படமுடை- ஃபணங்களையுடைத்தான, ஸஹஸ்ரஶீர்ஷமஹாவிஸ்தாரஸம்ஸ்தானத்தாலே விகஸிதஃபணனாயென்றபடி. அரவில்- நாகத்தின்மேலே, ஶேஷன்மேலென்றபடி. பள்ளி- ஶயநத்திலே, கண்வளருகையிலேயென்றபடி. பயின்றவன்- பரிசயம்பண்ணினவனுடைய, நிரந்தரமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனுடையவென்றபடி. பாதங்காண- திருவடிகளைக்கண்டநுபவிக்கைக்கு, நமர்களுள்ளீர்- நம்முடையவர்களாயுள்ள ஜநங்காள், நடமினோ- நடவுங்கோள், நாம்- அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகின் சீர்மையறிந்தநாம், உமக்கு அவ்வடிவைக்காணவேணுமென்கிற அபேக்ஷையுடையவுங்களுக்கு, அறியச்சொன்னோம்- அறியும்படிசொன்னோம். ॥அ॥

செறிபொழில்- ஸஹிவ்ருக்ஷங்களான வ்ருக்ஷஸங்களையுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரமானது, சேமம்- க்ஷேமத்தை, இங்கு பதார்த்த மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம்லோப:. நன்கு- நன்றாக, உடைத்துக்கண்டீர்- உடைத்தானது கிடீர்கோள், ஆஶ்ரிதர்களெல்லாம் ஸம்ருத்தக்ஷேமராயிருக்கும் கிடீர்கோளென்றபடி. இது ஶைகாமஹம், ஆகலால வாமனனடிக்கென்றேதகவினைகள் தாமேமாய்ந்தறும் என்றதுவயிக்கிறது, தூபம்- தூபத்தையும், இங்கும் பதார்த்தமகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோப:. நல்விரை- தேஹநாதிநாநாவிதஸுரபிகளான, மலர்கள்- புஷ்பங்களையும், துவளற- தோஷமில்லாதபடி, துவள்- தோஷம், தேஹநிர்மால்யாதிகளும் க்ருமிகீடாதிகளுமாகிற தோஷமில்லாதபடியென்கை. யத்வா- ஜ்ஞானாஶ்ரயவிஷயதோஷமில்லாதபடியென்றவுமாம். ஆய்ந்துகொண்டு- ஸ்ருஷ்டிபரமப்ரேமத்தோடே ஸம்பாதித்துக்கொண்டு, வாமனனடிக்கென்று- தன்னுடைமைபெறுகைக்குத் தானிரப்பாளனாய்ப்படி யாஶ்ரிதவ்யாமோஹவானான ஸ்ரீவாமனன்திருவடிகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்து, ஏத்த- ஸ்தோத்ரிக்க, தத்ஸ்ரீகாரார்த்தமாகவவனுடைய ஸ்ரீபாதிகுணங்களை ஸ்தோத்ரிக்கவென்றபடி. வினைகள்- ஶரீரங்களான, தாமே- ஸ்வயமேவ

மூ— தூ (ம)ப நல்விரைமலர்களிவையாய்ந்துகொண்டு* வாமனனடிக்கென்றேத்தமாய்ந்தறும்வினைகடானே ॥
மாய்ந்தறும்வினைகடாமே மாதவாவென்னநாளும்* ஏய்ந்தபொன் மதிளனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று*
சாந்தொடுவிளக்கந்தூபந்தாமரைமலர்கணல்ல* ஆய்ந்துகொண்டேத்தவல்லாரந்தமில்புகழினாரே* ௰॥

ஆ— உங்களுடைய ஊர்வோக்களெல்லாம் தானேபோம், ஆனபின்பு அடிமைசெய்கைக்குவகாரணமான விரோதி கழியுமதற்குமுன்னே யிப்போதே சென்றடிமைசெய்யுங்கோள், நாமுமக்கறியச்சொன்னோமென்கிறார். ॥௯॥
(மாய்ந்தறும்) அவன் திருநாமங்களிலே யேதேனுமொருதிருநாமத்தைச்சொல்ல அடிமைசெய்கைக்கு விரோதியானவையெல்லாம் தானேபோமென்று சொல்லிமுடித்து திருவனந்தபுரத்திலே போயெம்பெருமானுக்கடிமைசெய்யும் பாக்யவான்களாரோதான், என்றுகொண்டு அவர்களைக்கொண்டாடுகிறார். ॥௰॥
(அந்தமில்) ஸ்ரீபக்தர்களுக்கு ஸ்ரீயபதிகள் ஸௌஹார்த்தமாமாப்போலே திருநாட்டிலுள்ளார்க்கும்

இ— கீழ்க்குக் காருண்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடையவிக்ருதியால) ப்ரயோஜனத்துக்குத காருண்யமருளிச்செய்கிறார் (அனன்யோபாயதியால்) முடிவதற்குமுன்னே யென்கிறவிதத்தால கிழத் திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யுங்கோள் என்றவிப்பாட்டிலே ஸீக்ரமாகப்போய்ச் செய்யுங்கோளென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸங்கதி. ப்ரயோஜனத்தில் ஸகிகாருண்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமக்கிக்ருதியால்) ॥௯॥

✱ பத்தாம்பாட்டு ✱

ப்ரயோஜனத்துக்குக் காருண்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருநாமங்களிலேயிக்ருதியால்) சொல்லிமுடித்தென்கிறவிதத்தால் இப்படிச்சொன்னவர்களுக்கு எல்லாமுவஸ்ஸாரமிப்பாட்டென்று ஸங்கதியுமவஸ்தை. முடித்துஎன்கிறதற்கு கொண்டாடுகிறாரென்கிறத்தோடே யன்வயம். மேல்வாக்யத்துக்குத் காருண்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தபுரத்திலேயிக்ருதியால்) ॥௰॥

✱ நிகமனம். ✱

உத்தராயத்துக்குக் காருண்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபக்தர்களுக்கிக்ருதியால்) அமராவதில் பைந்தொடி

ம— மாய்ந்து- நசித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவஶேஷமாய்விடுமென்றபடி. தானே என்கிறவிதத்தால் பால்குடிக்கநோய்தீருமாப்போலே ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமாக கைங்கர்யரஸத்திலே ரஸிக்கவே துக்கங்கள் தன்னடையேபோமென்றபடி. ஆகலால் அங்கேபோ யடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி. நாமுமக்கறியச் சொன்னோம் என்றதும் ‘வைற்றனாள்வரையலலேதறிகிச்சென்று’ என்று வாக்யம் நாமுங்களுக்குத்தெரியச்சொன்ன ஸர்வாவஸாநமுள்ளதும், நணிய- கிட்டினவையாக, நணியவை- கிட்டினவை, ஆன- ஆய்த்தின, ஆகலால் மீண்டப்போ யடிமைசெய்யுங்கோளென்று கருத்து. ப்ரயோஜனாதிகளிலே மகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருக்க த்ருதீயவாக்யத்திலே நாமணவவிரையென்று பகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருந்தாலும் இதுவொருவாகையாலே வணங்கநவப்ராஸாலங்காரத்துக்குக் குறையில்லை. தூமணல்விரையென்று இப்படியுமொருபாடமுண்டு என்று ரையில நிர்வாஹம். இப்பக்ஷத்தில் ப்ரதமஸ்ப்தமான தூமஸப்தமே ப்ரயோகம். ॥௯॥
மாதவாவென்ன- ஸ்ரீயபதி என்கிறதிருநாமத்தைச்சொல்லவே, வினைகள்- கர்மங்கள், கைங்கர்யவிரோதியான கர்மங்களென்றபடி. தாமே- ஸ்வயமேவ, மாய்ந்து- நசித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவஶேஷமாய்விடுமென்றபடி. நாளும்- ஸர்வகாலமும், ஏய்ந்த- அநுரூபமான, பொன்மதிள்- கநகமய ப்ராகாரத்தையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்தில், எந்தைக்கென்று- ஸ்வாமிக்கென்று ஸங்கல்பித்து, இதுக்கு ஆய்ந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே யன்வயம். சாந்தொடு- சந்தனத்தோடேகூட, விளக்கம்- தீபத்தையும், தூபம்- தூபத்தையும், தாமரைமலர்கள்- தாமரைப்புஷ்பங்களையும், நல்ல- நன்றாக, ஸமஸ்தகந்தாதிகளாகிற தோஷமில்லாமலென்றபடி ஆய்ந்துகொண்டு- கேஶகீடாதிகளில்லாதபடி ஶோதநமாக ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு, ஏத்தவல்லார்- தாங்கள் ஸம்பாதித்த உபகரணங்களை பகவத்ஸமர்ப்பித்தருளின ஸ்ரீக்கியாலே ய்வினைஸ்துதிக்கவல்லார்கள், அந்தமில்புகழினார- அந்தமில்லாதகீர்த்தியையுடையவர்கள், புகழுடையவர்- புகழினார், நித்யஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி ॥

மூ—அந்தமில்புகழனந்தபுரநகராதிதன்னைக்* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள்* ஐந்தினோடைந்தும்வல்லாரணைவர்போயமருலகில்* பைந்தொடிமடந்தயர்தம்வேய்மருதோளிணையே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—இத்திருவாய்மொழிவல்லார் போக்யமாவாரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—மடந்தையரென்று நித்யவிபூதியிலுள்ளார் நாயிகாஸ்தாநீயராகவுந் தோற்றும்படி யிப்பாட்டிலே நிர்தேஶமிருந்ததேயாகிலு மவர்களுக்கு மிவர்களுக்கும் ஶேஷஶேஷித்வத்தில் மாறாட்டமாகிறவ தளவிதர்ஶ்யாமைக்காக வத்ஸஹோஹ்யஸூத்ர தாத்பர்யமாக வ்யவஹாரம்பண்ணுகை யுசிதமென்றுநினைத்து அவர்களை நாயகஸ்தாநீயராகவு மிவர்களை நாயிகாஸ்தாநீயராகவும் வ்யவஹாரத்திலே நிர்தேஶித்தருளினார். ॥கக॥

ஈ—அந்தமில்புகழ்- அந்தமில்லாத புகழையுடையவனை, அநவதிக கல்யாணகுணநிதியான வென்றபடி, இது ஆதிக்குவிஶேஷணம். அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்திலேயிருக்கிறவனை, ஆதிதன்னை- ஸகலகாரணபூதனை, இதற்கு சொல்என்கிறத்தோடே யந்வயம். கொந்தலர்- கொத்துகளலருகிற, அநவரதவிகஸத்ஸுமநோவிராஜிதங்களானவென்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்- திருநகரியில், மாறன்- மாறனென்கிறகுடிப்பேரையுடையவரான வாழ்வார், சொல்- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், ஐந்துனோடைந்தும் -கேவலஸ்வரூபோபதேஶரூபமான மாயாவஞ்சகத்தோடேகூடத் தம்மையுங்கூட்டிக்கொண்டுபதேஶித்த மாயாவஞ்சகத்தை, வல்லார்- அப்யஸித்தவர்கள், போய்- அர்சிராதிமார்க்கத்தாலேபோய், அமருலகில்- அமர்ந்தலோகத்திலே, காலக்ருதபரிணாமமில்லாமையாலே நித்யப்ரதிஷ்டிதமான ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்திலே யென்றபடி. பைந்தொடி- பசுத்ததொடியையுடையவர்களான, பசுத்தது- அழகியது, தொடி- ஹஸ்தாபரணம், ரமணீயஹஸ்தாபரணஶாலிகளான வென்றபடி. மடந்தையர்தம்- ஸ்த்ரீகளுடைய, தம்- ஸ்வாபேக்ஷயோமம், வேய்மரு- வேயோடே மருவத்தக்கவையான, வேயென்று மூங்கில, மருவுகை- பரிசயம்பண்ணுகை, ஶீதலத்வாதப்ரஶஸ்தகுணங்களால் வ்யஜாதரவம்ஶகாண்டங்களுக்கு ஸத்ருஶங்களானவென்றபடி. தோளிணை- புஜங்களுடைய யுக்மத்தை, அணைவர்- ஸம்ஶ்லேஷிப்பர், அவர்களுடைய புஜபாஶாஶ்லேஷத்தைப் பெறும்படிதாங்கள் அவர்களுக்கத்யந்தவிஷயராவரென்றபடி. நாயிகாநாயகர்களுக்கு பரஸ்பரமுள்ள ப்ரணயரஸம்போலே அத்யந்தமாய் பரஸ்பராபிநிவேஶியான நித்யஸூரிகளுடைய ப்ரீதிக்கு பாத்ரபூதராவரென்று வாக்யார்த்தம், அவர்களுக்கத்யந்தபோக்யராவரென்று பரமதாத்பர்யம். கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்னஎன்று திவ்யதேஶநவநாதிப்ராப்யங்களெல்லாம் போமென்று முற்பட ப்ரதிஜ்ஞைக்கையாலும் அணைவர்போயமருகிலென்று, அர்சிராதிமார்க்கத்தாலே திவ்யதேஶப்ராப்தியை ப்ரதிஸம்ஹரிக்கையாலும் வ்யுபதேநக்லேஶாபோஹம் ஸாதிதமாகையால் வ்யுக்லேஶஹரமென்கிற ஸமஸ்தார்த்தமித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹார்த்தமென்றுஸூசிதம். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீஶடகோபராமாநுஜமுநயே நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ:.

(கெடுமிடராயவெல்லாம.)

ஊபெ ஸ்ரீகேஶவஶப்தோ நந்தவரிதவஹாயீஶகேதோஸ்யொஹா
நாஸஞ்ஞாஸ்வதிக்லாநநோபவரிஷதாநோதிஸூததமஸூநா ।
வ்யாபாரொரஶ்யஷ்டிநாவைப்ரவிவ ஸாஜஹஶாயிகோபவை ஶ்ரீதைர்ஈ:
ரஜ்ஞ்யேகேஶாவஹதா ஸதிவஹபாநித்யநக்ஶாரி:. ॥௧௦௫॥

(ஸ்ரீகேஶவஶப்த)கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன- விரோதிநிரஸநஸாமர்த்யத்தையாலும், (அநந்தவரித) அனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனாகையாலும், (வஹாயீஶகேதோஸ்யொஹா)

ஜீ — கா — ஜநம்புட்கொடியுமொன்றே- பெரியதிருவடியை த்வஜமாகவுடையனாகையாலும். (ஸுவாஸகவாஸ) வாசமேகமழுஞ்சோலை வயலணியனந்தபுரமித்யாதி- அணித்தான திருவனந்தபுரத்திலே வஸிக்கையாலும் (வஸிஷ்வாஸ) அண்ணலார்கமலபாதம்- எல்லார்க்கும்ஸ்வாமியாகையாலும், (ஸர்வஸம்ஷ்டிர்ஸ்ரஷ்டாதிதேவ ஸ்ரேஷ்டர்) அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரணந்தபுரத்து- ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும், (ஸ்ரவமபராஸ்ருஷ்டிஸம்ரக்ஷி) அடைத்தகோவிந்தனே யுலகுயிர்தேவும் மற்றும்படைத்த- வஸ்தாவிஜயஜஙாஜாதத்தோடேகூட விந்தலோகங்களையெல்லாமுண்டாக்கி ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஸவிஸர்கஜஸ்மாயிஸ்ஸ்ரஷ்ட்ருத்வஸ்ருஷ்டி) படமுடையரவில்பள்ளி பயின்றவன்- தன்னோட்டை ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே விகஸிதபணங்களையுடையனான திருவனந்தாழ்வான்மேலே கணவளர்ந்தருளுகையாலும், ஸௌலப்ய பாத்தாலே வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறும்வினைகள்தானே- மாதவாவென்ன என்று மேலிரண்டுபாட்டிற்சொல்லப்படுகிற வாஸநகலேசயவாஸங்கள் ஸம்ஹ்ருஷ்டதங்கள். இப்படிகளாலே திருவனந்தபுரத்தெம்பெருமான் தன்னையாச்ரயித்த விச்வேதநருக்கு போம்வழியில்வரும் க்லேசங்களைப்போக்காநிற்கிறானென்று "கேசவாய" என்கிறசுலோகத்திலே காரிஸுநு அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௧௧௦௫

ஸ்ரீமதே ரமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

ஜீ —(வேய்மருதோளிணை) இப்படியெம்பெருமானோடுகலந்து பரிமாறிச்செல்லாநிற்கச்செய்தே இவ்ப்ரக்ருதியிலே தாமிருந்தவிருப்பைக்கண்டு 'இவ்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக வெம்பெருமான்விடிலோ' என்றுள்ள அதிசங்கையாலே பயஸன்னராகிறார், வண்டுவரைப்பெருமாளோடே கலந்துபரிமாறச்செய்தே பசுமேய்க்கப்போங்காலம ப்ராப்தமானவாறே 'இவனினிப்பசுமேய்க்கப்போகிலோ' என்றுள்ள அதிசங்கையினாலே அக்கோபிமாரவஸ்தைகளானுப்போலே பயஸன்னராய் அவர்களுடையபாசுரத்தாலே பலற்றுகிறார், திருவாய்

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸந்தோஷராய்க்கொண்டு தத்தவ்யஸனங்களி லெம்பெருமானை யநுபவியாநிற்கிற ஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹிதகோபிகாவிலாபவாக்குகளைப் பேசிக்கொண்டவஸன்னராங்க பஸம்கத மன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கண்டுஎன்கிறதற்கு அவஸன்னராகிறாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். 'தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்புகுதுமின்றே' என்று தாமுபதேசித்தபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் தாமுமாகத் திருவனந்தபுரத்துக்குப்போக வுத்யோகித்து தத்க்ஷணத்திலே போகப்பெறாமையாலே இதற்கு ப்ரதிபந்தகமேதென்று விமர்சிக்கப்புக்கு தாமிந்தப்ரக்ருதியிலே யிருந்தவிருப்பைக் கண்டாரென்றுகருத்து. எம்பெருமான் விடிலோஎன்றது- இந்தப்ரக்ருதியில் இன்னமும் நம்மைவைத்தாலோ வென்றபடி. இப்படி அநுபவம் நடவாநிற்கச்செய்தே அதிசங்காதிசயத்தாலே அவஸன்னராகிறாராகில் வண்டுவரைப்பெருமாளோடே ஸம்ஸ்லேஷமாயிருக்கச்செய்தே ஏதேனுமோரதிசங்கையினாலே அவஸன்னையான பிராட்டியினுடைய பாசுரத்தைப்பேசுகை பாதிதமாமத்தனைபோக்கி "வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ" இத்யாதியாலே விரஹிணியாய்த் தன்னுடைய ஸமகாஸ்ப்ர்யாதிகளைச்சொல்லி விலபிக்கிறவளுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகை பாதிதமோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (வண்டுவரைப்பெருமாளோடேயித்யாதி) இப்படி கோபிமார்களவனோடேகூட விருக்கச்செய்தே அதிசங்காதிசயத்தாலே பயஸன்னரானார்களாகில் வேய்மருதோளிணையித்யாதியாலே தங்களை விரஹிணிகளாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதியால்) வருமளவிலென்கிறதற்கு கொண்டுஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். போனானாகக்கொண்டுஎன்றது- போனானாகவே நினைத்துஎன்றபடி. அதாவது:— இனியிவன் பசுமேய்க்கப்போகிலோ

ஆ— வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ மெலிவுமென்றனிமையும்யாதுநோக்காக்* காமருகுயில்களும் கூவுமாலோ கணமயிலவைகலந்தாலுமாலோ*.

ஆ— பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள் வண்டுவரைப்பெருமானோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன்போனதைக்கொண்டு பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமெல்லாம்பட்டு, வ்யஸநத்தையும் பிரிந்தவவன்கொடுமையையும் தோழிமாருக்குச்சொல்லுமாப்போலே அவன்றன்னைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள், உன்னைப்பிரிகையாலே, என்னுடையதோள்கள் மெலியாநின்றன, இவற்றின்மெலிவு மென்தனிமையும். மொன்றும்பாராதே இக்குயில்களானவை உன்திருநாமங்களைக் கூவாநின்றன, அதின்மேலே மயில்களும்

இ—வென்று தங்களுக்குண்டான வத்ஸம்காவாஸநாப்ரகர்ஷத்தாலே அவன்போனதாகவே தங்களுக்குத் தோற்றுகையாலே அவன்போனதாக ஹ்ருதித்துஎன்றபடி. இத்தால் ஸ்வாநுஸம்ஸ்காரஸ்வரஸமென்கிற ஸமாஸமர்த்தித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிவாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. இப்படியவன் பசுமேய்க்கப்போனதாக ஹ்ருதித்தார்களாகில் "தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ" இத்யாதியாலே அவனைநோக்கி வார்த்தை சொல்லக்கூடுமோவென்ன? ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (தோழிமார்க்கித்யாதி) "தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே" என்று தாம்போகிறவர் தம்மையிங்கேவைத்தனரோ போகக்கடவதென்று, கலங்கும் ப்ரக்ருதிகளான இவர்களுக்கிப்போது அவன்போனதை நிரூபமிருக்கச்செய்தேயும் அவன் ஸந்நிஹிதனாகவும் தோற்றக்கூடுகையாலும் லோகத்திலும் ஸ்வப்நத்தில் த்ருஷ்டவிஷயத்தைப்போலே, இதுவும் ப்ரத்யக்ஷஸமாநமாக இப்படியும் ஒருவ்ருத்திவிஶேஷமுண்டாகையாலும் அவனைநோக்கி வார்த்தைசொல்லக் கூடுமென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு.

வேய்மருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) மெலிவுமித்யாதியையுரைக்கிறார் (இவைத்தனித்யாதியால்) காமருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால்) கோகிலமயூராதிகளான உத்தீபகங்களைச் சொல்லியலற்றுகிறவிடத்திலே உத்தீபகமென்ன ப்ரஸித்தமல்லாத-

ஈ— வேய்மரு- வேயோடேமருவுமவையான, வேய்- மூங்கில், மூங்கிலுக்குஸத்ருஶங்களானவென்றபடி. வர்ணஸாம்யத்தங்களாகையாலே, வ்ருத்தாவஸம்ஸ்காரஸத்ருஶங்களான வென்கை. ஸம்ஶ்லேஷஸமயத்திலே இப்படிக்கொண்டாடிக்கொண்டு அநுபவிக்குமவையான வென்றுகருத்து. தோளிணை- என்னுடைய ஜங்களுடைய யுக்மமானது, ஸந்த்ராந்துமுண்டான சேர்த்திபழகைச்சொல்லி நீ வாய்வெருவுமபடி அழகமாயிருக்கிற வென்தோள்களானவை யென்றபடி. மெலியும்- ஸ்விரஹத்தாலே க்ருஶமாகாநின்றது, ஆல் ஓ- ஹா, கஷ்டம், கஷ்டத்தால் விஷாததிஶயம் ஸூசிதம்; என் என்கிறவத்தை காகாக்ஷிந்யாயேந ஸந்நிதாநங்களிலே யந்வயிப்பது. என்மெலிவும்- ஸ்வாஸாதிஸாமாநாலான என்னுடைய காஶ்யத்தையும், என்தனிமையும்- விரஹஸஹிஷ்ணுவல்லாத என்னுடைய விரஹத்தையும், யாதும்- ஒன்றையும், நோக்கா- பார்க்கிறனவில்லை, விரஹிணியாய் அத்தாலே க்ருஶையாயிருக்கிறவிவளுக்கு நம்முடைய த்வநிகள் பாதகங்களென்று விஶேஷிக்கிறனவில்லையென்றபடி. குயில்களுமென்றதை காகாக்ஷிந்யாயேந விஶேஷணமாக்குமவயித்து இவ்வாக்யத்துக்கு, ஶேஷபூரணம்பண்ணிக்கொள்வது, காமருகுயில்களும்- அழகிய கோகிலங்களும், காமருவென்று அழகியது, யதா- காவென்று- உத்யாநமாய், உத்யாநத்திலே மருவியிருக்கிற கோகிலங்களுமென்னுமாம். ஸ்வபா- காமருவுதல்- ஸஹவாஸமாய் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷரஸாஸ்வாதிதவங்களான கோகிலங்களுமென்றபடி. ஸஹவத்தால் நீராருமன்றிக்கே யிவையும் பாதகங்களாகாநின்றதென்றபடி, கூவும்- கூவாநின்றன, ஆலோ- ஹா, கஷ்டம், என்தஶையைக்கண்டாகிலிவைத்துக்கு வாயைப்புதைக்கவேண்டாவோ என்றுகருத்து. அவைகணமயிலென்று மாறிபயிப்பது. அந்தக்கணமயிலானவை பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலே, மணம்மணமாயிருக்கிறவந்த ஸமூஹங்களானவையென்றபடி. "ஸமூஹவாநிநஸமூநம் ரக்ஷஸாநக்ஷத்ரதாஸ்ரியா" என்கிறகணக்கிலே பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷஸமூஹங்களான அவைத்தைத்தான் கண்டுகொண்டு பார்க்கமாட்டாமையாலே ஸமூஹத்தைமாறிவைத்து அவையென்று பராக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாள், கலந்து- பரஸ்பரஸந்நிதியாலே ஸம்ஶ்லேஷித்து, ஆலும்- ஸம்ஶ்லேஷித்தஹர்ஷத்தாலே ஸம்ஸ்ருத்தம்பண்ணுகின்றன, ஆலுகை- ந்ருத்தம்பண்ணுகை, ஆலோ- ஹா கஷ்டம், இவளுடைய

மூ— வாமருவிநிரைமேய்க்கநீபோக்கொருபகலாயிரமூழியாலோ* தாமரைக்கண்களகொண்டீர்தியாலோ
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா* ||௧||
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா தடமுலைபுணர்தொறும்புணர்ச்சிக்காராச்*

ஆ— கலந்தாலாகின்றன. ஒருபகல்பிரியுமளவில் இங்ஙனேபடவேண்டுமோவென்னில்? நீ பசுமேய்க்கப்போனவாறே அவ்வொருபகற்றானாயிரமூழியாகாநிற்கும், அதின்மேலே நீயுமுன்னுடைய கண்களாலேயென்னையீராநின்றாய், உன்னைப்பிரிந்து நானிங்ஙனே படாநிற்கச்செய்தே எங்களைப்பிரிந்து நீயிருக்கவல்லையாவதே நீயிருந்தயோகத்திலும் இல்லையாகாதே க்ருபை, யோகத்திலே சிறிதுக்ருபையுண்டாகிலும் முன்பக்கலிலொரு க்ருபையில்லையென்கிறாள். ||௧||

(தகவிலை) ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான நிரவதிகநிர்வ்ருதி செல்லாநிற்கச்செய்தே யிப்படிபடுகிறதென்னென்ன?"

இ— பகலைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஒருபகலித்யாதியால்) தகவிலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்யாதியால்) நீயே தகவிலையென்றதாயிதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யோகத்திலேசிறிதவித்யாதியால்) ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ என்று விரஹஜநிதகார்ஶ்யத்தைச்சொன்னபோதே தனக்கு ஸம்ஶ்லேஷரஸவிஶேஷம் ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்க தடமுலையென்றுதுடங்கி கனவெனநீங்கி என்றிப்பாட்டிலேயத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்) தடமுலையித்யாதி கனவென

ஈ— விரஹதசையிலே நாம் ஸாரஸ்யஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கையும் ந்ருத்தம்பண்ணுகையும் ஸ்வப்நமென்றறிந்து பீருகிறதைவில்லையென்னுகருத்து. மருவினஆநிரையென்றதாயிப்பது. மரு- உன்னோடேமருவினவையான. 'மேய்ந்தபுல்லும்கடவாய்வழிசோர' என்கிறபடியே உன்பக்கலிலேப்ரேமாதிகளான வென்றபடி. இன- ஸம்ஶ்லேஷத்தங்களான; விஶ்லேஷதசையிலே க்ருபைபண்ணாதவுன்னுடைய க்ருபைக்கு வஷிணேவிஷயமாம்படி ஸம்வ்யங்களானவென்றபடி. ஆநிரை- ஆக்களுடையநிரையை, ஆஎன்று மொக்கள், நிரை- பங்க்தி, மேய்க்க- ஸாரணம்பண்ணுகைக்காக, நீபோக்கொருபகல்- நீபோகிறவொரு க்ஷணஸ்ஸானது, ஆயிரமூழி ஸஹஸ்ரகல்பமாகாநின்றது, ஆலோ- ஹாகஷ்டம், எங்களைப்பிரிந்து வுனக்கநாகூலமாயிருக்கிறபகல்களுக்கு ப்ரதிகூலமாவதென்னுகருத்து. தாமரைக்கண்கள்கொண்டு- தாமரஸஸத்ருசங்களான வுன்னுடைய திருக்கண்களைக்கொண்டு, ஈர்தி- நீஈராநிறபுதி, நீபசுமேய்க்கப்போனு லென்னெஞ்சைவிட்டுப்போகாதேநிற்கிற வுன்னுடையகண்ணழகாலே யப்பகலெல்லாம் யென்னைநீ வீபியாநின்றாயென்றபடி. ஆலோ- ஹாகஷ்டம், நீபசுமேய்க்கப்போனு லுன்கண்ணழகை யென்னெஞ்சிலேவைத்துப் போகவேணுமோ வென்னுகருத்து. தகவிலை- க்ருபையில்லை, தகவு- க்ருபை, நீயெங்களைப்பிரிந்து யபிககலாவதே நீயிருந்தயோகத்திலும் க்ருபையில்லையென்றபடி. கண்ணா- க்ருஷ்ண, நீயேதகவிலை- நீயேக்ருபையுடையையல்லை, அவதாரணத்தால் யோகத்திலேசிறிது க்ருபையுண்டானாலும் நீயொருவனுமே க்ருபையுடையவனல்லையென்றபடி. தகவிலாதவன்- தகவிலன், இச்ஶப்தத்தாலே ஸம்போதனைச்சொல்லும்போது தகவிலையென்றாமிவையமாயிருக்கும். ||௧||

கண்ணா- பெண்பிறந்தார்க்கு ஸத்ருனென்று ப்ரஸித்தனான க்ருஷ்ண?, நீ- பெண்களுக்கு ஸம்மாயிருக்கும் ஸ்வபாவனென்று, ப்ரஸித்தனான நீ, தகவிலைதகவிலையே- க்ருபையுடையையல்லை, அவாக்கியால் ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் க்ருபையுடையையல்லையென்றபடி. அவதாரணத்தால் இது நிஶ்சிதமென்றபடி. தடமுலை- விஶாலங்களான ஸ்தநங்களுடைய, தடம்- விஶாலம், ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே விஶாலமேகாந்தமாதி ஸௌந்தர்யங்களைச்சொல்லிச்சொல்லி நீயநுபவிக்கும்படியானவென் ஸ்தநங்களுடைய வென்றபடி. புணர்தொறும்- ஶ்லேஷம்தோறும், புணர்- ஶ்லேஷம், நீ ஶ்லேஷம்பண்ணும் க்ஷணந்தோறும் என்றபடி. புணர்ச்சிக்காரா- ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கடங்காததான, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், ஸம்ஶ்லேஷத்தினளவன்றிக்கே யதிப்ருத்தமான வென்றபடி. அதாவது ஸம்ஶ்லேஷகாலத்தளவாயிருக்கையன்றிக்கே [illegible] வமே [illegible]

மூ— சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தறிவைமூழ்கச்சூழ்ந்ததுகனவெனநீங்கியாங்கே* அகவுயிரகமகந்தோறுமுள் புக்காவியின்பரமல்லவேட்கையந்தோ* மிகமிகவினியுன்னைப்பிரிவையாமால் வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப் போக்கே* ॥உ॥

வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவெவ்வுயிர்கொண்டெனதாவிவேமால்*

ஆ— அந்தநிரதிசயஸம்ச்லேஷமெல்லாம் ஸ்வப்நஸமமாய் உன்பக்கலிலுள்ள நிரதிசயஸ்நேஹத்தினாலே பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நீபிரிகிறுயென்று நான்முடியக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறள். ॥உ॥

(வீவநின்) உன்பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நான்முடிவன், விரஹாக்நியாலே யென்னுடைய ஆத்மா தஹ்யமாந

இ— வித்யுக்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (அந்தநிரதிசயவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (உன்பக்கலிலுள்ளவித்யாதியால்) ஸ்நேஹத்தினாலேஎன்றதற்கு முடியக்கிடாய்ப்புகுகிற தென்கிறத்தோடேயந்வயம். உன்னைப்பிரிவையாம் நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு என்றந்வயிப்பது. இதற்குஸமர் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்) வீவன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (நான்முடியவித்யாதியால்) ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

துணையில்லையென்கிறத்தோடு ஸம்ஹிதாஸாரத்தால் யானிருந்துஎன்கிறதற்குப் ஸமித்தஸம்பந்தத்தை

ஸ— ஸமும் ஸம்பாவதிக்கும்படி யதிஸந்ஸ்நேஹமான வென்கை. சுகவெள்ளம்- ஸுகஸாகரமானது, வெள்ளம்- ஸாகரம், விசும்பிறந்து- ஆகாசத்தையதிக்ரமித்துப்போய், இறக்கை- த்யஜிக்கையாயிங்கு ஸங்கோசத் தைச்சொல்லுகிறது, நிஸ்ஸீமமாய் என்றபடி. அறிவை- என்னுடைய போதத்தை, இதற்கு சூழ்ந்து என்கிறத்தோடேயந்வயம். மூழ்க்க- மூழ்க்கும்படி, என்னுடையவறிவெல்லாம்போய் நான் மோஹிக்கையாம் படியென்கை. சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, அது- அந்த ஸுகஸாகரமானது, கனவெண- ஸ்வப்நமென்னும்படி நீங்கி- நிவ்ருத்தமாய்ப்போய், அதுகனவெனநீங்கி என்கிறவிடத்தில் சூழ்ந்து என்கிற க்ரியாத்வயத்தாலே ஆநந்தயந்தோற்றுகையால் ஸுகஸாகரமானவப்போதே நிவ்ருத்தமாய்ப்போய்விட்டதென்று சோகம் தோற்றுகிறது. நீ பசுமேய்க்கப்போகவுத்யமித்தவாறே என்றுகருத்து. ஆங்கே- அவ்வவஸ்தையிலே இதுக்கு உள்புக்கு என்கிறத்தோடேயந்வயம். வேழ்க்கை- ஸுநிவேசமானது, உத்தரோத்தர ஸம்ச்லேஷாபிநி வேசமானதென்றபடி. அகவுயிர்- அந்தர்கதமான ப்ராணனுடைய, அகமகந்தோறும்- அந்தர்கதப்ரதேசங்கள்தோறும், ப்ராணவ்யாபித்திருக்கிற சரீராந்த: ப்ரதேசங்களெங்குமென்று பாவம். உள் புக்கு- உள்ளேப்ரவேசித்து, ஆவியின்பரமல்ல- ஆத்மாவின்பாரமன்று, அதற்காச்ரயமான விக்ரஹத் தால்பொறுக்க முடிகிறதில்லையென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! விரஹவ்யஸநமுனக்கு நானுபதேசிக்க வேண்டுவதே ஸம்ச்லேஷரஸமிருவருக்குமாயிருக்க விச்லேஷது:க்க மெனக்கொருத்திக்குமேயாவதே என்று கருத்து. இனி- இதின்மேலே, இத்தனை க்லேசானுபவங்களுக்குமேலே யென்றபடி. மிகமிக- மேலமேலென, உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. உன்னைப்பிரிவையாம்- உன்னை விச்லேஷிக்கையுண்டாம்படியான, பிரிவை என்கிறவிடத்தில் ஐகாரம் வாக்யாலங்காரம். பிரிவு- விச்லேஷம், நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தமான கமநத்தாலே, போக்கென்று த்ருதீயார்த்தேப்ரதமா. வீவன்- நான்முடிவன், வீவனென்கிறவிடத்தில் அகாரஸ்ய நகாரோவர்ணலோப:. வீவுதல்- முடிதல், ஸம்ச்லேஷ ஸஹதானவுன்னுடைய கமநமானது யென்னை முடித்துவிடுமென்று பாவம். ஆதலால் காலத்ரயத்திலும் எனக்கு ஸுகமும் காணேனென்றுகருத்து. ஆல்- ஹா! ॥உ॥

நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடையகோஸம்ரக்ஷணார்த்தமானகமநத்தாலே, த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமா, வீவன்- நான்முடிவன், பசுமேய்க்கை எனக்குஸ்வயம்மன்றோ அதெனக்குதவிரப்போமோ என்றிராதே அதுஉனக்கு ஸ்வயமாய்க்கிடாய் ஸஹிக்கப்புகுகிறதென்றுகருத்து. அதெங்ஙனேயென்னவத்தை யுபபாதிக்கிறள்மேல், எனதாவி- என்னுடையாத்மாவானது, உன்னைப்போலே என்றிராதேகிடாய் யென்னையுமென்றபடி. வெவ்வுயிர்க்கொண்டு- உஷ்ணமானநிச்வாஸத்தையுடைத்தாய், வெவ்வியது- உஷ்ணமானது, உயிர்- நிச்வாஸம், விரஹது:க்கத்தாலே உஷ்ணமாகநிச்வஸித்துஎன்றபடி. வேவம்- வேவாநின்றது, நிச்வாஸவாதவெ ங்களாலே யுலர்ந்து விரஹாக்நியாலே தஹ்யமாநமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, துணை- இத்தசையிலே

மூ—யாவருந் துணையில்லை யானிருந் துன்னஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன்* போவதன்றொருபகனீயகன்றாற்பொருகயற்கண்ணிணைநீருநில்லா* சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்தவித்தொழுத்தையோர்தனிமைதானே* ॥௩॥

தொழுத்தையோர்தனிமையுந்துணைபிரிந்தார்துயரமுநினைகிலை கோவிந்தாவுன்*

ஆ—மாகாநின்றது. பின்னையொருதுணையுமில்லை, உன்வரவுபார்த்துக்கொண்டு நான்தனியேயிருப்பன், என்துணையான உன்னைவரவுகாணேன், நீயகன்றால் யிப்பகலெல்லாம் போவதுஞ்செய்யாது, இக்கண்ணணீருநில்லாது, இந்தவொருதலைமாத்திரமான ஸ்நேஹமானது சாலப்பொல்லாதாகாதேயென்கிறாள். ॥௩॥

இ—அருளிச்செய்கிறார் (உன்வரவிக்ருதியால்) உன்னஞ்சனவிக்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்துணையிக்ருதியால்) காரியவாசகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவொருதலையிக்ருதியால்) ஒருதலைமாத்ரமானவென்றது— உனக்கென்பக்கல் ஸ்நேஹமன்றிக்கே யென்கொருத்திக்குமே யுண்டாயிருக்கிறதானவென்றபடி. சாலப்பொல்லாதுஎன்றது- மிகவும்பொல்லாது என்றபடி. மரணபர்யந்தமாக்கிவிடுமென்கை. இக்கால் கீழ்ப்பாட்டிலே உன்னுடையபசுமேய்க்கப்போக்கில் நான்முடிவனென்றுசொன்னவளிப்பாட்டிலே முடியும்ப்ரகாரத்தை விஸ்தரிக்கிறாளென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௩॥

ஸ—யெனக்குத்துணையாவார், யாவருமில்லை- ஒருவருமில்லை, துணையானநீ கைவிட்டுப்போனாய், என்வ்யஸநத்தைப்பார்க்கமாட்டாமையாலே தோழிமார் எனக்குமுன்னேமாய்ந்து கிடவாநின்றார்கள், குயில்மயில்துடக்கமானவையெனக்கு உள்பகையாய்விட்டதென்றுகருத்து யானிருந்து- நான்ஜீவித்திருந்து, நீபிரிந்தால் வரக்கடவ மரணத்தைத்தான் க்ஷணத்திலேயடையப்பெற்றேனோ, இன்னமொருக்கால் காணுமோவென்றுநசையாலேயப்போதே முடியப்போகிறதில்லை, க்ஷணந்தோறு முன்னைக்காணாமையாலே வ்யஸநமும் முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. உன்னஞ்சனமேனியை- அஞ்ஜநம்போலே உஜ்ஜ்வலமான வுன்திருமேனியை, ஆட்டங்காணேன்- ஸஞ்சாரத்தைக்காணேன், ஆட்டம்- ஸஞ்சாரம், திகழ்க்கும் த்ருஷ்டிவிஷயமாவதொருவிதமும் உன்னழகியதிருமேனியோடேகூட வென்கண்முன்னேவந்து ஸஞ்சரிக்கக்காணேனென்றபடி. நீயகன்றால்- நீவிஶ்லேஷித்துப்போனால், ஒருபகல்- ஒருஅஹஸ்ஸுதானும், போவதன்று- போகத்தக்கதன்று, முடிகிறதில்லையென்றபடி. பொருகயல்- பொருகிறகயலைப்போலேயிருக்கிற, பொருகை- யுத்தம்பண்ணுகை, கலஹமாயிருக்கிற மத்ஸ்யங்கள்போலே விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலே பக்ஷ்மங்களான வென்றபடி. கண்ணிணை- நயநயுகளத்தினுடைய, நீரும்- ஜலமும், நீருமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயார்த்தமகாரஸ்யாவ:. நில்லா- நில்லாது, என்னாலே நிறுத்தமுடியாதென்றபடி. போகிறவுன்னைத்தகைய ஶக்யமானாலும் பெருகிறகண்ணீரைத்தகைய முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. இவ்வாய்க்குலத்து- இந்தகோபகுலத்தில், ஆய்ச்சியோமாய்- இடைச்சிகளாய், ஆய்ச்சியர் இடைச்சியர், இச்ஶப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது ஆய்ச்சியோமென்று ரூடமாயிருக்கும், பிறந்த- ஜநித்தவர்களான, இத்தொழுத்தையோம்- இந்ததொழுத்தைகளானவெங்களுடைய, தொழுத்தை- நிக்ருஷ்டை, இசஶப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொழுத்தையோமென்று ரூடமாயிருக்கும், கிங்கரிகளானவிந்த வெங்களுடையவென்றபடி. தனிமைதான்- தனிமையானது, தாமென்றுஸாயிக்கம், ஏகாகித்வமானதென்றபடி. அதாவது:— நீயெங்களையுபேக்ஷித்திருக்கச்செய்தே எங்களுக்குண்டான மும்பக்கலுள்ள வொருதலைக்காமமானது என்கை. சாவது- மரித்துப்போமது, மிகவும் பொல்லாததுஎன்றபடி. ஏதேனுமொன்றைபொல்லாதது என்றுசொல்லப்புக்கவர்கள் அதுபாழ்த்தது என்று சொல்லுமாப்போலே சாவது என்றுசொல்லுகிறாள். ॥௩॥

தொழுத்தையோம்தனிமையும்- உன்னழகுக்குத்தோற்றுனக்கு கிங்கரிகளான வெங்களுடைய விரஹத்தையும், துணைபிரிந்தார்துயரமும்- எங்களுக்குத்துணையான வுன்னைப்பிரிந்துகிடக்கிற வெங்களுடைய து:கத்தையும், நினைகிலை- நினைக்கிறாயில்லை, பராமர்சிக்கிறாயில்லையென்றபடி. பிரிகிறவர் நாங்களென்றுமெங்களுக்குவருகிற து:கம் உன்னைப்பிரிகையால் வருகிறதென்றும் பராமர்சிக்கிறாயில்லையென்றபடி. அதாவது:— க்ஷணஸம்ஶ்லேஷைக ஜீவிகஸ்வபாவைகளாகையாலே யுன்னைப்பிரிந்தால் நாங்களொருக்ஷணம் ஜீவிக்கலாமோ "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி" என்னும்படி நீ ஸ்நேஹபாத்ரமாகையாலும் யுன்னைப்பிரிந்தால்வரும் து:கமுமயவிஶ்லேஷியிலுந் தானடங்குமோவென்று கருத்து. கோவிந்தா- கோவிந்

மூ— தொழுத்தனிற்பசுக்களையேவிரும்பித்துறந்தெம்மை [விட்டிட்டு] இட்டவைமேய்க்கப்போதி* பழுத்தநல்லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம் பாவியேன்மனமகந்தோறுமுள்புக்கு* அழுத்தநின்செங்கனிவாயின கள்வப்பணிமொழிநினைதொறுமாவிவேமால்* ||ச||

ஆ—(தொழுத்தையோம்) அடியோங்களதனிமையையும் உன்னைப்பிரிந்து நாங்களபடுகிற வ்யஸநத்தையுமெண்ணாம்பாராதே உன்னுடைய பசுக்களையேபுகந்து எங்களைத்துறந்துபோகட்டு அவைமேய்க்கப்போதியென்னை, 'உன்னுடையகடாக்ஷமே யாபகமாயிருக்கிற நான் உன்னைப்பிரிந்துபோகையாவதென்' என்றாப்போலே ஸாரூபமாய் போக்யதமமாய் சுகிதஸ்பரமாயிருப்பன சிலபணிமொழிகளை யருளிச்செய்தருள இவையிறே நினைக்கநினைக்கவென்னை மாய்க்கிறனவென்கிறாள் ||ச||

✳நாலாம்பாட்டு.✳

இ— துணைபிரிந்தார்துயரமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்யாதியால்) எங்களைத்துறந்தித்யாதியாலே ஸம்மதியுமஸம்மதியும். எங்ஙனேயென்னில்? கீழொருதலைக்காமமென்று தான் சொன்னவர்த்தத்தை யிப்பாட்டிலேயவன் தங்களையுபேக்ஷிக்கிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி யுபபாதிக்கிறாளென்று ஸம்மதமாகிறது. அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளநேகங்களிருக்கப் பணிமொழியை விசேஷித்துச்சொல்லுகிறது எதென்ன? வ்யதிபபிக்கிறார் (உன்னுடையகடாக்ஷமேயித்யாதியால) ஸாரஸ்யமாய் போக்யதமமாய் சுகிதஸ்பரமாயென்கிறவிதத்தாலே த்ருதீயவாதாத்பர்யம். ஸம்ப்ருஹீதமாய்த்து. நினைதொறுமித்யாதிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவையிறேயித்யாதியால) ||ச||

ய— இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், கோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணினது கோகோபஜாதிகளிரண்டையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ? கோஜாதிரக்ஷணமோ த்ருதத்துக்கோ வென்றுகருத்து. உன்- உன்னுடைய, இதுக்கும் பசுக்களோடேயந்வயம். உனக்கு ரக்ஷ்யங்களானவென்றபடி. இதுவும் ஸாபிப்ராயவிசேஷணம். உனக்கு ரக்ஷ்யவர்க்கமிரண்டாயிருக்க ஒன்றையேவிரும்புகை யுசிதமோவென்றபிப்ராயம் தொழுத்தனில்- தொழுவென்று மாட்டுத்தொழுவம், தன்என்றது ஸாமீப்யம், ஒருவாஸஸ்தானதேசத்திலே நீவளைத்துவைத்த ஜந்துக்களை, யோரக்ஷிக்கலாவது, உன்தோளையே யவலம்பநமாகப் பத்திவிடாதாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ என்றுகருத்து. பசுக்களையே- கோக்களைத்தானே, ஏவகாரணம், தங்களையவஜ்ஞையாமையைக் காட்டுகைக்காக, உன்னைப்பிரிந்தால் வ்யஸநப்படவறியாதவற்றையோ நீரக்ஷிப்பது, பிரிந்தால் வ்யஸநப்படுவாரை யாதரிக்கலாகாதோவென்றுகருத்து. விரும்பி- ரக்ஷித்து. எங்களையணைத்துக்கொண்டு கிடக்கச்செய்தேயும நெஞ்சுபசுக்களின்மேலேயாய்த்திருப்பது, இங்குள்ளது திவ்யாபிரமணமே யென்றுகருத்து. எம்மை- எங்களை, துறந்து- பரித்யஜித்து, அவைத்தின்பக்கலாஸக்தியாலே யெங்கள்பக்கல ஸம்மதத்தைவிட்டுஎன்று வடதாத்பர்யம். இட்டு- எறிந்துவிட்டு, த்ருணங்களைப்போகட்டுமாப்போலே யெங்களைப்போகட்டுவிட்டு என்றபடி. அவை- அந்தப்பசுக்களை, மேய்க்கப்போதி- மேய்க்கைக்காகப்போகாநிற்புதி, ஆதலால நாங்கள் ஒருதலைக்காமத்தால் வரிதவிபாநின்றோமென்றுகருத்து உங்களையொழிய வெனக்காஸ்யாபரணமுண்டோ வென்றாப்போலே சில விநயோக்திகளை யவனருளிச்செய்ய அதைக்கேட்டுச சொலலுகிறாள்மேல, பழுத்த- பரிபக்வமான, பரிபக்வமானவென்றபடி. நல- நலலதான, நிர்தோஷயானவெனறபடி. அமுதின்- அம்ருதத்தினுடைய, இன்சாறறுவெள்ளம். இனியசாறறுவெள்ளம்போலேயிருக்கிற. இனியது- போக்யமானது, போக்யதமஸாரம்போலே யிருக்கிறவெனறபடி. இது பணிமொழிக்கு விசேஷணம். நின்- உன்னுடைய, செங்கனிவாயின்- சிவந்தபிம்பம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தினுடைய, இதுக்குப் பணிமொழியோடே அந்வயம். கள்வ- க்ருத்ரிமங்களான, எங்களுடைய ஸர்வஸ்வாபஹாரக்ஷமங்களானவென்றபடி. பணிமொழி- தாழ்வையுடைத்தான சொற்களை, பணி- தாழ்வு, மொழி- உக்தி, ஸவிநயோக்திகளையென்றபடி. பாவியேன்- சுக்ருதமும் விஷமாம்படியான பாபத்தையுடையேனான வென்னுடைய, மனமகந்தோறும். ஹ்ருதயாகாரப்ரதேசங்கள்தோறும், உள்புக்கழுத்த- உள்ளேபுக்கழுந்தும்படிபண்ண, எனக்குமறக்கவொண்ணாதபடி என்னெஞ்சிலேவைத்து ஸ்வீகரிக்கையாலேயென்றபடி. நினைதொறும்- நினைக்குஞ்க்ஷணங்களிலெல்லாவற்றிலும், ஆவி- என்னுடைய ப்ராணனானது, வேம்- வேவாநின்றது, தஹ்யமானமாகா

மூ—பணிமொழி நினைதொறுமாவிவேமால்பகனிரைமேய்க்கியபோயகண்ணா* பிணி[மது]அவிழ்மல்லிகைவாடை தூவப்பெருமதமாலையும்வந்தின்றாலோ* மணிமிகுமார்பினின்முல்லைப்போதென்வனமுலைகமழ்வித்துன் வாயமுதந்தந்து* அணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோவடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாய்* ॥௫॥

ஆ—(பணிமொழி) 'பசுமேய்க்கப் போகாதிருக்கச்செய்தே இப்படிப்படுகிறதென்' என்ன பசுமேய்க்கப் போனாயேயல்லையோ பசுமேய்க்கப்போய் பகலுமெல்லாம் முடிந்து பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப் பெருமதமாலையும் வந்ததுகிடாய் ஈண்டபகலெல்லா முன்னைப்பிரிந்தாலுள்ள வ்யஸநமெல்லாந்தீரும்படி என்னையொருக்காலபுல்கி ஸூக்தஸஞ்ஜீவநமாய் ஸூக்தங்களுமான திவ்யோக்திகளாலே யென்னையுஜ்ஜீவிப்பித்து என்னுடைய வார்த்தியெல்லாம் போம்படி யுன்னுடைய வழகியதிருக்கைகளை யென்றலையிலே யொருக்கால் வைத்தருளா யென்கிறாள். ॥௫॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

இ— பசுக்களைமேய்க்கிறாய் எங்களைவிட்டு அவைத்தைமேய்க்கப்போகாநின்றாயென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தை பகல்நிரையித்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ் சொல்லுவானேனென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்) பகல்நிரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோவென்று) உதீபவாதத்திலர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போய்ப் பகலுமெல்லாம்முடிந்துஎன்று) மணிமிகுவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டபகலெல்லாமித்யாதியால்) உன்வாயமுதந்தந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்தஸஞ்ஜீவநமித்யாதியால்) தாமீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ॥௫॥

ஈ—கின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா! ।௬।

பகல்- திவாவெல்லாம், நிரை- கோவர்க்கத்தை, நிரையென்று வர்க்கம். இங்கே கோவர்க்கம் விவக்ஷிதம். மேய்க்கிய- மேய்க்கைக்காக, போய- போய்விட்டவனான, கண்ணா- க்ருஷ்ணா? பணிமொழி- உன்னுடைய ஸவிநயோக்திகளை, நினைதொறும்- நினைக்கிறக்ஷணந்தோறும், ஆவி- என்னுடையப்ராணனானது, வேம்- வேகாநின்றது, தஹ்யமாநமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, பிணியவிழ்- கட்டவிழ்கிற, பிணி- கட்டு, தத்ஸ்வபாவமான ஸங்கோசம்போய் விகஸிப்பாநிற்கிறவென்றபடி. மல்லிகை- மல்லிகையை, மல்லிகாகுஸுமத்தையென்றபடி. வாடை- உத்தரமாருதமானது, தூவ- தூவாநிற்க, வீசாநிற்கவென்றபடி. இதுக்கு வந்தின்றாலோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெருமதம்- மஹாத்பமான, உத்தமஜம்போலே ஹர்ஷமாஹியானவென்றபடி. தனக்கு பாதகமாயிருக்கையாலே இப்படிசொல்லுகிறாள், மாலையும்- ஸாயம்ஸந்த்யையும், வந்தின்று- வந்துவிட்டது, ஆலோ- ஹாஹா, மணிமிகு- மணியானது மிகுந்திருக்கிற, ஸ்ரீகௌஸ்துபமென்றும் பரம்பியிருக்கிறவென்றபடி. மார்பினில்- உன்னுடைய வக்ஷஸ்தலத்தில், முல்லைப்போது- முல்லைபுஷ்பங்களாலே, என்வனமுலை- என்னுடையவழகிய ஸ்தநங்களை, வனமென்று- அழகியது, கமழ்வித்து- வாஸிப்பித்து, கமழ்விக்கை- வாஸிப்பிக்கை, உன்திருமார்பின் முல்லைப்பூவாலே என்முலைகளைப் வாஸிப்பிக்கவேணுமென்கையாலே ஸம்ச்லேஷித்யாகுபன்றியே ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே ஸாத்ஸம்ச்லேஷத்தையபேக்ஷித்தபடி. உன்வாயமுதம்- உன்னுடைய வாகம்ருதத்தை, உன்னுடைய ஸ்ம்ருதோக்திகளையென்றபடி, தந்து எனக்குத்தந்தருளி, கர்ணாம்ருதங்களான வுன்னுடைய உக்திகளாலே என்னையாச்வாஸிப்பித்தென்றபடி. அணிமிகு- அணிகள் மிகுத்திருந்துள்ள, அணி- அலங்காரம், ரத்நாங்குலீயகாதிதிவ்யாபரணசோபிதமானவென்றபடி. தாமரைக்கையை- தாமரைப்பூவைப்போலேயிருக்கிற வுன்னுடைய திருக்கையை, இதுக்கு அணியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடிச்சியோம- உனக்கு கிங்கரிகளானவெங்களுடைய, அடியான்- கிங்கரன், ஸ்ரீத்யாதகெ டிடைச்சியென்னுமாப்போலே அடிச்சியென்றாகிறுவமாயிருக்கும், இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அடிச்சியோமென்று ஏகவசனமாயிருக்கும், தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- எங்களுக்கு ஸூக்தஸஞ்ஜீவியான நீ, அணியாய்- அலங்காரம்போலே வைத்தருளவேண்டும், அந்தோ- அய்யோ! இது கஷ்டமான க்ஷேபணமாகும் ॥௫॥

மூ— அடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாயாழியங்கண்ணாவுன்கோலப்பாதம்* பிடித்ததுநடுவுனக்கரிவையரும்
பலரதுநிற்கவெம்பெண்மையாற்றோம்* வடித்தடங்கண்ணிணைநீருநில்லாமனமுநில்லாவெமக்கதுதன்னாலே*

ஆ—(அடிச்சியோம்) உன்னுடைய அழகியதிருக்கைகளை அடியோங்களுடைய தலையிலேவைத்தருளித் திருக்கண்களாலே குளிரப்பார்த்தருளாயென்று பின்னையுமிங்ஙனேசொல்லுமளவில் 'ஒருபகல்மாத்திரமேயன்றோ பசுமேய்க்கப்போய் நான்பிரிந்திருப்பது இதுக்கிங்ஙனேபடவேணுமோ' என்று அவன்சொல்ல பசுமேய்க்கப்போகையாவது உனக்கபிமதைகளாயிருப்பாரோடே நீகலந்து பரிமாறுகையிறே, ஆனபின்பு இங்ஙனே படவேணுமோவென்று சொல்லலாமிறே யுனக்கு, அதுநிற்க நாங்களுன்னைப்பற்றியல்லது தரிக்கமாட்டாத பிறவிபிறக்கையாலே உன்னைப்பிரியில் நாங்கள்தரிக்கமாட்டோம் இக்கண்ணுநீருநில்லாது நெஞ்சுதளராநின்றது ஆதலால் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகிறதெங்களுக்கொன்றும் பொறுக்கவொண்ணாது எங்களுயிரானது விரஹாக்நியாலே வேவக்கிடாப்புகுகிறதென்கிறாள். ॥ ௬

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

இ— அடிச்சியோமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ஆழியங்கண்ணா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கண்களாலேயித்யாதியால்) அவனுடைய பசுமேய்க்கப்போக்குநிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகிறவிப்பாட்டிலே உனக்கரிவையரும் பலரித்யாதியாலே நாயிகாந்தரஸம்ஶ்லேஷநிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகை ஸங்கதமன்றேயென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிங்ஙனேயித்யாதியால்) சொல்லுமளவிலென்கிறதற்கு அவன்சொல்லவென்கிறத்தோடே அந்வயம். அதுநடுவுனக்கரிவையரும்பலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போகையாவதித்யாதியால்) அதுநிற்க வெம்பெண்மையாற்றோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவித்யாதியால்) வெடிப்புஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுக்கொன்றுமித்யாதியால) வேமெமதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுயிரானதித்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

ப— அடிச்சியோம்— அநந்யகதிகளானவெங்களுடைய, தலைமிசை— தலைமேலே, நீ— ஸர்வேஶ்வரனான நீ, அணியாய்— அலங்காரமாகவைத்தருளவேணும், உன்தாமரைக்கையை இதிஶேஷ꞉. ஆழியங்கண்ணா— ஸமுத்ரம்போலே அழகியகண்களையுடையவனே, ஆழி— ஸமுத்ரம், அம்— அழகியது, அகாதஸமுத்ரம்போலே அதிதீர்க்கவிஶால ஶீதலஸ்வச்சகம்பீர ரமணீயகாந்திகல்லோலிதங்களான திருக்கண்களையுடையவனே யென்றபடி. இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், உன்திருக்கண்களாலே யென்னைக்குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம், அதுநடுவு— அந்தப்பசுமேய்க்கப்போகிற வ்யாபாரத்தின்நடுவே, உன்கோலப்பாதம்— உன்னுடைய அலங்காரபூதையான திருவடியை, பிடித்து— அவலம்பித்து, தங்களுக்கு போக்யமாகப்பற்றியென்றபடி. உனக்கு— நிரதிஶயஸௌந்தர்யனான வுனக்கு, அரிவையரும்— அபிமதைகளாயிருப்பார்களும் அரிவையர்— அபிமதைகள், பலர்— அநேகருளர், யத்வா, அரிபர்— அருமையான யௌவநத்தையுடையவர்கள், ஶைஶவமென்னலாம்படி ஸூக்ஷ்மமான யௌவநத்தையுடையவர்களானவென்றபடி உனக்குப்பலர்— உனக்கநேகர்களுண்டென்றபடி. அதுநிற்க— அதுகிடக்கிடு, நீமற்றும்சிலபோகிமாரை விரும்புகிறாயென்று அதுக்கு ரோஷிக்கப்படுகிறோமல்லோமென்றபடி. எம்பெண்மை— எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்தாலே, த்வதீயாபேக்ஷயா, நாங்கள் பெண்பிறவியில் பிறக்கையாலேயென்றபடி. ஆற்றோம்— பொறுக்கமாட்டோம், உன்னைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டோமென்றபடி. உங்களுக்கு த்வதீயம் ஸ்வாபாவிகமானால் வ்யாக்ஷின்வருமளவும் வருந்தியாகிலும் தரிக்கவேண்டாவோவென்னில் எங்கள்நிலையைப் பார்க்கமாட்டாயோ வென்கிறாள்மேல், வடி— கூரியதுகளான, வடியென்று கூரியது, ஸூக்ஷ்மகடாக்ஷ தீக்ஷ்ணதங்களானவென்றபடி. யத்வா— நாடகஸூத்ரபலிதமாகுமாம்படி தீக்ஷ்ணகடாக்ஷ வீக்ஷணஶாலிகளானவென்றபடி. தடம்— விஶாலங்களான, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே யுன்னைவிப்படி கொண்டாடுமவையானவென்றபடி. கண்ணிணை— நேத்ரங்களுடைய யுகளத்தில், நீரும்— பாஷ்பஜலமும், ஶோகஜந்யமான இதிஶேஷ꞉. நில்லா— நில்லாது, மனமும்— எங்களுடைய ஹ்ருதயம், அந்தர்விஷயாஸுவோ இதிஶேஷ꞉, நில்லாது— ஸ்திரமாயிராது, தரித்திருக்கமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. அதுதன்னாலே— இப்படி ஹ்ருதயாஸ்தைர்யமாகையாலே, நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு— உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தமான ஸஞ்சாரமானது, எமக்கு— எங்களுக்கு, வெடிப்பு— உத்வேககரம், ஜ்வாலை

மூ—வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவேமெமதுயிரழல்மெழுகிலுக்கே* ॥௬॥

வேமெமதுயிரழன்மெழுகிலுக்குவெள்வளைமேகலைகழன்றுவீழ்* தூமலர்க்கண்ணிணைமுத்தஞ்சோரத்துணை

முலைபயந்தெனதோள்கள்வாட* மாமணிவண்ணாவுன்செங்கமலவண்ண மென்மலரடிநோவநீபோ*

ஆ— (வேமெமதுயிர்) விரஹாக்நியாலே எங்களுயிர்வேவ ஆஶ்ரயம்முடிகையாலே வளைகளும் மேகலையும் கழன்றுவீழ உன்னைக்காணாமையாலே புதுக்கணித்தவென்கண்கள் அருவிசோர்ந்து துணைமுலைபயந்து என் தோள்கள்வாட அதின்மேலே உன்திருமேனியும் ஸுகுமாரமான வுன்திருவடிகளும்நோவ நீபோய்

✱ எழாம்பாட்டு ✱

இ— வேமெமதுயிரென்று தொடங்கி வெள்வளையித்யாதியை யநந்தரம் நிர்தேசித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆஶ்ரயமித்யாதியால்) கழன்றுவீழவென்றதுக்கு தோள்கள்வாடவென்கிறத்தோடே அந்வயம். தூமலரென்கிறவிஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) பூர்வம் உன்னைக்கண்டு ஸந்தோஷமாயிருந்தவையான வென்றபடி. அதன்மேலேயென்கிறதற்கு நோவவென்கிறத்தோடே அந்வயம். மாமணிவண்ணாவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருமேனியுமித்யாதியால்) எவன்கொலாங்கே

ஸா— ஸமமென்றபடி. வெடிப்பு என்று உபத்ரவமானதுக்குப்பேர், எமதுயிர்- அஸ்மதீயமான ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில்- அக்நிமத்யமான மெழுகில்காட்டில், அழல்- அக்நி, உக்கு- உருகி, வேம்- விரஹாக்நியாலே தக்தமாய்விடும். ॥௬॥

எமது- அஸ்மதீயமான, உயிர்- ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில்- அக்நிமத்யமானமெழுகில், உக்கு- உருகி வேம்- விரஹாக்நியாலே வேவாநின்றது. வெள்வளை- வெளுத்தவளைகளும், சங்குவளைகளுமென்றபடி. மேகலை- மேகலையும், காஞ்சீதாமமுமென்றபடி. கழன்று- தேஹத்தின் க்ருஶமாய்விடுகையாலே ஶிதிலங்களாய், வீழ- விழுந்துபோம்படியாக, தூமலர்- நிர்மலபுஷ்பம்போலிருந்ததான, தூ- நிர்மலம், பூர்வம் உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்திருந்தபோது உஜ்ஜ்வலவைஶத்யமாயிருந்ததான வென்றபடி. கண்ணிணை- நயநயுகளத்திலே, முத்தம்- முக்தாபலமானது, ஸ்படிகஶிலாதவளவிமல ஶோகாஶ்ருஸந்ததிஸத்ருஶமான பாஷ்பஜலபிந்துஸந்ததியான தென்றபடி. சோர- சேரும்படியாகவும், ஸ்ரவிக்கும்படியாகவுமென்றபடி. துணைமுலை- ஒன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கிறமுலைகள், பரஸ்பரஸாம்யத்தைக்கண்டு ஸந்தோஷிகளிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடும்படியான வென்னுடைய ஸ்தநங்களென்றபடி. பயந்து- விவர்ணமாய், பயக்கை- விவர்ணமாகை, எனதோள்கள்- என்னுடைய புஜங்களானவை, வாட- வாடும்படியாகவும், இதுக்கு நோவ என்கிறத்தோடே அந்வயம். மாமணிவண்ணா- நீலமணிவர்ணா, மா என்று நீலம், இது ஸாபிப்ராயஸம்போதனம். இத்தனை ஸௌகுமார்யமான திருமேனியைக்கொண்டு கோரமான வநத்திலே போனாலெங்களாலாறியிருக்கப்போமோ என்றபிப்ராயம். உன்- உன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடே அந்வயம். காட்டிலே போகவேண்டினால்தான் உன்னடியாலேபோகவேணுமோ. ‘[illegible]’ என்றுமாப்போல் பேராசைப்படுகிற வென்னடியாலேயன்றோ போகலாவது என்று கருத்து. செங்கமலவண்ண- அரவிந்தவர்ணமான, மென்மலர்- ஸௌகுமார்யமாயிருக்கிற, மெல் லென்று ஸௌகுமார்யம், மெல்லென்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்தானே ரேபஸ்தானே னகாராதேஶ:. லோகத்தில் ஸௌகுமார்யமெல்லாம் பத்மாதிகளிலேயென்று தோற்றும்படி அதிஶயிதஸௌகுமார்யஶாலியாய் எங்களுத்தமாங்கங்களுக்கு அலங்காரமாகப்பிறந்ததொரு போக்யவஸ்துவாயிருக்கிறதான வென்றபடி. அடி- திருவடியானது. நோவ- நோவும்படியாகவும், உன்திருவடி நோவவாவது எங்கள் ப்ராணன் நோவுகையிறே! என்று கருத்து. ‘‘யத்தே ஸுஜாதசரணாம்புருஹம் ஸ்தநேஷு பீதாஶ்ஶநை: ப்ரிய ததீமஹி கர்கஶேஷு । தேநாடவீமடஸி தத்வ்யததே ந கிம்ஸ்வித் கூர்பாதிபிர்ப்ப்ரமதி தீர்பவதாயுஷாம் ந:’’ என்கிறஶ்லோகமிங்கே யநுஸந்தேயம், நீ- துருதுருக்கையனான நீ, போய்- வநத்துக்குப்போனால்தான் நீபோகலாமோ, ப்ராணாயிகளான [illegible] திருமகளோடே தன்வழியேபோய், தன்வழிவருகைக்கு பேர்ன போனவிடமெங்கும் பூசல்விளைக்குமவனல்லையோ- அஸஞ்சாரயமான நீ வநத்திலேபோனால் எங்களா

மூ—யாமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றுன்னோடசுரர்கடலைப்பெய்யிலென்கொலாநகே* ॥எ॥
அசுரர்கடலைப்பெய்யிலெவங்கொலாங்கென்றுழுமென்னுருபிரான்பின்போகேல்க* கசிகையும்வேட்கையு
முட்கலந் துகலவிநவிபுமென்கைகழியேல்* வசிசெயுனருமரைக்கண்ணும் வாயுங்கைகளும்

ஆ—ஆமகிழ்ந்து கந்தவைமேய்க்கின்று உன்னோடசுரர்கள்தலைப்பெய்யிலென்னாய் விளையக்கடவதென்கிறுள.॥எ॥
(அசுரர்கள்) அங்கேயசுரர்கள் தலைப்பெய்யிலென்விளைகிறதென்று நடுங்காநின்றேன் பிரானே? ஆன்பி
ன்போகேல் நீபோனு லுன்பக்கலுள்ளஸ்நேஹமும அந்தஸ்நேஹகாரியமா யுன்னைக்கண்டலல்லது யசிககு

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (என்னாய்விளையவித்யாதியால) இத்தால் கிழவனுடைய
விரஹத்தால் தன்திருமேனியில்வருகிற தாவங்களைச் சொல்லியலறறினவளிப்பாட்டிலே யதிஸுகுமார
மான வவனுடைய திருமேனிக்குக் காட்டிலே யஸுரர்களாலே யென்வருகிறதோவென்று வியஸநிக்கிறளெ
ன்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமெ. ॥எ॥

✱ எட்டாம்பாட்டு ✱

ஆழுமென்னுருபிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நடுங்காநின்றேன்பிரானேயென்று) கசிகை
யுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நீபோனுலித்யாதியால) அதில ஸ்நேஹமும்என்கிறததாலே க
சிகைஸ்வாபார்த்தமும் (அந்த ஸ்நேஹத்யாதி கஷிநிவேஶமும என்னுமளவாலே) வேழ்ககைஸ்வாபார்த்தமும்
சொல்லிற்றுயிற்று· நீபோனுல்என்கிறதற்கு நலியுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஆன்பின்போகேல என்கை
கழியேல்என்கிறவித்தாலே கிழப்பாட்டிலே பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே யஸுரர்களாலே என்வருகிற
தோவென்று அஞ்சினவளிப்பாட்டிலே அவனைப்போகவேண்டாவென்றுசொல்லுகை யநாவஶ்யமன்றோ
வென்னில், ‘தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே’ என்று தாமபோகிறவர் தம்மையிங்
கேவைத்தன்றோ போகக்கடவதென்று கலங்தும் ப்ரக்ருதியானவிவளுக்கு ப்ரேமாதிஶயத்தாலே பஹுவி

ஶ—லாறியிருக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ஆமகிழ்ந்து- பசுக்களைமிகவுமவிரும்பி, ஆவென்று பசுக்களுக்
குப்பேர், எங்களைப்பார்க்ஷித்தாப்போலே நீ யுன்திருமேனியைமறந்து வநத்திலேதிரிந்தாலென்ன ப்ரமா
தம் வருகிறதோவென்று நாங்களஞ்சாநின்றோமே என்றுகருத்து. உகந்து- பசுக்களைமேய்க்கையே
பரமபுருஷார்த்தமாக வநிநஷித்து, அவைமேய்க்கின்று- அந்தப்பசுக்களை மேய்க்கிறவிடத்தில்,
உன்னோடு- அதிஸுகுமாரதநுவான வுன்னோடே, அசுரர்கள்- வஜ்ரகடோரஶரீரரான வஸுரர்கள்,
தலைப்பெய்யில்- தலைப்படில், வந்துகிட்டிவிட்டார்களாகில என்றபடி. ஆங்கே- அவ்விடத்திலே, எங்களுக்
கொருக்கால் கிட்டவொண்ணுதபடி கத்ருஷ்ப்ரமான மஹாரண்யமத்யத்திலே யென்றபடி. யவங்கொல்-
என்னவைகளோ, என்னவநர்த்தங்களுண்டாமோ வென்றபடி. அதுதன்வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே யவ
ங்கொலென்கிறுள். ॥எ॥

ஆங்கு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே. அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்- அஸுரர்கள்வந்து தலைப்ப
ட்டார்களாகில், யவங்கொல்என்று- எவைகளோவென்று, என்னவநர்த்தங்கள் விளையுமோவென்று என்
றபடி. என்னுருயிர்- என்னுடையஸ்வரூபமான வாத்மாவானது ஆர்- ஸ்வரூபம், உனக்குஸ்வநீயமான
வென்னுத்மாவானது என்றபடி. ஆழும் ஆழாநிற்கிறது, ஆழுகை- ஆழாநிற்கை, ஶபலாமப்நிமக்நமாகாநிற்கி
றதென்றபடி. ஆன்பின்- பசுக்களின்பின்னே, ஆனென்று பசுவுக்குப்பேர், போகேல்- போகாதேகொள்,
கசிகையும்- ப்ரவிஶவிக்கையும், வித்தாந்த்மஹாவகாரணமான வுன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹமும்என்றபடி. வேட்
கையும்- அபிநிவேஶமும், நீகூடவிருக்கச்செய்தேபு முத்தொராத்தரமுன்னை யநுபவிக்கவேணுமென்கிற
அபிநிவேஶமுமென்றபடி. உள்கலந்து- அந்தஃப்ரவிஷ்டமாய். எனக்கு ஸவஷ்ருதிஸித்யோவாமாய்க்கொண்
டென்றபடி. கலவியும்- ஸம்ஶ்லேஷமும்,- நலியும்- என்னைப்பீடிக்கும், என்கைகழியேல்- என்கையை
விட்டுப்போகாதேகொள், நானணைத்தகையை நீவிட்டுப்போகாதிருக்கவேணு மென்றபடி. வசிசெய்- வசத்
தைச்செய்யாநிற்கிற, வசி- வஶ்யமெ, ஸாபிப்ராயவீக்ஷணவாதாமியாலே ஸவஶீகாரமானவென்ற
படி. உன்தாமரைக்கண்ணும்- உன்னுடைய தாமரஸஸத்ருஶங்களான திருக்கண்களையும், வாயும்- அந்த
வீக்ஷணத்தினபிப்ராயத்தை யாவிஷ்கரிக்கும் முறுவலையுடைத்தான திருப்பவளத்தையும், கைகளும்- அந்த

மூ—ப்ரதகவாடைப்புக்காட்டி * பொசிசெய்நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர் நீயுகக்குநல்லவரோடு முழிதராயே *॥ அ॥

ஆ—வெண்ணெய் களவிலேஸமும் இப்போது கதைகிற கலவியுகலியும் எனக்கு சழியேலென்ன? பேசாதிருந்தவாறே பின்னையும் உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலேயீடுபட்டு உனக்கபிமதைகளாயிருப்பார் யாவர்சிலர் அவர்களும்நீயுங்கூட என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரிக்கவமையுமென்கிறாள். ॥அ॥

(உகக்கும்) உனக்கபிமதைகளாய் விலக்ஷணைகளாயுள்ளவர்களோடு திரிந்து உன்னுடையதிருவுள்ளத்தி லிடர்கெடுமளவில் நாங்கள் அங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்ததிறகாட்டினும் மிகவுமினியராவுதோம் வேறு

இ—யங்களான அபிஜனங்கள் ஸஹாயிகங்களாகையாலே யிப்போதவன் போனாக நிஷ்பாதிக்கச்செய்தேயும் ஐகஸ்ரம் போகப்புதுகிறானாவும் தோற்றக்கூடுகையா லிப்படிவ்யாக்ஷேபிக்கை யாவவனும், அயவா. இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேஶத்திலே அவர் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவனபோனாகமாத்திரத்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடியன்று, அப்படியகிலிறே இங்குவிரோயமுண்டாவது, மற்றெங்ஙனேயென்னில்? ராத்ரியெல்லாங் கூட வெழுந்தருளியிருந்து ஸஹிக்கச்செபதே ப்ரஸாதஸம்பவந்தவாறே அவன்பசுமேய்க்கப்போகச்செய்தேயும் பண்டைப்போதுமிக்காலத்திலே விஶ்லேஷிக்கக்காண்கையாலே இப்போதுமவன் போகாதொழியானென்று பக்ஷியாலே யவன்போனதாகவத்யவஸித்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடி. இப்பக்ஷத்தில் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று ப்ரத்யக்ஷேபிச்சையுவடஙகாரம், என்னைகழியேலென்று ஸம்ஶ்லேஷத்தையன்றிப் பொருக்கமாட்டாதிருக்கிறவிவள் இவளிளவாய்ச்சிபரிஸ்ரஷியாலே யுனக்கபிமதைகளான போகிகளோடேகூட நீ ஸஞ்சரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கை யஸம்ப்ரதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (பேசாதிருந்தவாறே என்று) அவன்பேசாதிருந்தவாறே யிவளுக்குப் பசுமேய்க்கையை வ்யாஜீகரித்து ஸாபிமதபோகீஜநங்களோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலே யபிப்ராயமென்று ஊஹித்து நீயேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தாலேயாகிலும் சுஸராஸ்தமான வநத்திலேபுகாதொழிகையே யெனக்குமிகவும் ப்ரியதமம், ஆதலாலநீயும் உதஸ்ரியைகளோடேகூடவாகிலும் என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருள வமையுமென்கிறாளென்று ஸங்க்ஷிப்தமாயிற்று. பின்னையுமென்றது- அவனபிப்ராயத்தையறிந்தாலும் பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலென்றபடி. இதுக்கு ஸ்வாபாக்யாநத்திலே க்ரியையோடேயந்வயம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய விஸ்ருஷியால்) நீயுகக்குமிஸ்ருஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கபிமதைகளாயிஸ்ருஷியால்) ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு *

இடர்கெடுந்தோறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இடர்கெடுமிஸ்ருஷியால்) நாங்கள்வியக்கவின்புறுதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களெங்களோடேயிஸ்ருஷியால்) எம்பெண்

ரு—ஸ்யாஸ்லீகரணத்திலும், ஸ்பர்ஶத்திலும் எதிர்விழிக்கமாட்டாதே வ்ரீடையாலே வணங்கினவர்களை யெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும் திருக்கைகளும், பீதகவாடையும்- திருப்பீதாம்பரத்தையும், காட்டி- ப்ரகாஶிப்பித்தருளி, இதுக்கு நீயுகக்குமென்கிறதோடேயந்வயம் உன்னழகைக்காட்டி வஶீகரித்து ஸ்வாதீநராவாறே நீபுகந்தருளும்படி யிருக்குமவர்களானவென்று வடதாத்பர்யம். ஒசிசெய்- ஒசிகையைச்செய்யாநிற்கிற, ஒசிகை- துவள்ச்சியென்றபடி. ஸௌகுமார்யத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலும் துவண்டிருக்கிறவென்றபடி. நுண்- ஸூக்ஷ்மமான, இடை- மத்யத்தையுடையவர்களான, இளவாய்ச்சியர்- பாலபோகிகளான, உனக்கு சாதுர்யபரிபூர்ணைகளாய் போகிகளாகையாலே ஸாத்ருஶ்யதைகளுமான வென்றபடி. நீயுகக்கும் நீயுகந்தருளும்படியிருக்குமவர்களான, உகக்குமென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஸமஹிதாயாம்லோபம், என்னைப்போலன்றிக்கே உனக்கபிமதைகளானவென்றபடி. நல்லவரோடும்- ரமணீயைகளான நாயிகைகளோடேகூடவாகிலும், ஸவநம் நீவநத்துக்குப்போகாதிருக்கப் பெறுமாகில் ஐதாபோகிகளோடேகூடவாகிலும் எழுந்தருளியிருக்கவமையும், அத்தாலெங்களுக்கொரு குறையுமில்லையென்கைக்காக, உழிதராய்- ஸஞ்சரித்தருளவேணும், உழிதருகை- ஸஞ்சரிக்கை, வநத்திலேபுகாதே என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருளவேணுமென்கை. ॥அ॥

மூ— உகக்குநல்லவரொடுமுழிதந்துன்றன் திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறுநாங்கள்* வியக்கவின்புறுதுமெம் பெண்மையாற்றோமெம்பெருமான்பசுமேய்க்கப்போகேல்* மிகப்பலவசுரர்கள்வேண்டுருவங்கொண்டுநின் றுழிதருவர்கஞ்சனேவ* அகப்படிலவரொடுநின்றோடாங்கேயவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோ!॥௬॥

ஆ—சிலரோடே ஸம்ச்லேஷிக்கப்பொறுக்கமாட்டாத பெண்மைவேண்டோம், பலவசுரர் கம்ஸப்ரேரிதராய் வேண்டினவடிவுகளைக்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்பர், அவர்கள்கையிலேயகப்படில் அவர்களோடுன்னோடேவவிடத் திலே பொல்லாங்குகளாவிளையும், ஐயோ! என்சொலகொள்ளாயென்கிறாள். ॥௬॥

இ—மையாற்றோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறுசிலரோடேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப் பாட்டிலே நீயுகக்கு நல்லவரோடுமுழிதராயே என்கிறவிடத்தில் தன்திருவுள்ளத்திலே அபிப்ரேதமாயிருந் தவர்த்தத்தை யவனுக்கு விஸ்ரம்பஜநநார்த்தமாக ஒண்ணாதபடியாலே வெளியிடுகிறாளிப்பாட்டிலென்று ஸம்கிலஷ்டு விவேதபாயிற்று கஞ்சனேவவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸேத்யாதியால்) உழிதருவாரென் கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸஞ்சரியாநிற்பரென்று) அவத்தங்களென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பொல்லாங்கென்று)॥௬॥

ஈ— உனக்குநல்லவரோடும்- நீயுகக்கும்படி நல்லவராயிருப்பார்களோடேயாகிலும், உகக்குமென்கிற விடத் திலே மகாரஸம்ஹிதாயாமஸாவர்ஷீ, நீயுகந்தருளும்படி ரமணீயமானஸௌலிகளான மௌலிகளோடேகூட வாகிலுமென்றபடி. ஸர்வம் நீவநத்திலே புகாதொழியப்பெற்றோமாகில் உத்தமமௌலிகளோடேகூட ஸஞ் சரித்தருளுகையும் எங்களுக்குப் பாராவஸ்தாந்தமென்கைக்காக, உழிதந்து- ஸஞ்சரித்தருளி, உன்றி ருவுள்ளமிடர- உன்னுடைய திருவுள்ளத்தில் துக்கமானது, தன்னென்று ஸ்வாதிக்கம், இப்போது அவ ர்களோடு கலக்கப்பெறுமையால உன்திருவுள்ளத்திலுண்டாயிருக்கிற துக்கமெல்லாமென்றபடி. கெடுந்தோ றும்- கெடும்போதெல்லாம், அவர்களோடு ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெற்று உன்திருவுள்ளத்தில் துக்கமெல்லாந்தீ ர்ந்து நீவீதனும்போதெல்லாமென்று பர்யார்த்தம். இதுக்கு இன்புறுதுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். நா ங்கள்- உன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாதநாங்கள், வியக்க- மிகவும், இங்கு வியப்பு- மிகுதி, எங்களோடு ள்ள ஸம்ச்லேஷத்திற்காட்டிலும் அதிகமாகவென்றபடி. இன்பு- ரஸத்தை, இன்பு- ரஸம், ஆநந்தத்தை யென்றபடி. உறுதும்- அடைவோம், உறுகை- கிட்டுகை, இங்கு அடைகையைச்சொல்லுகிறது, உறுதுமெ ன்று விபக்திவ்யத்யயம், உத்தமபுருஷபஹுவசநம், எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்தை. ஸ பத்நிகளோடு நாயகன் ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறாத வெங்களுடைய ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்தையென்றபடி ஆற்றோம்- ஸஹிப்போம், அந்த ஸ்த்ரீஸ்வபாவமெங்களுக்கு வேண்டாவென்றபடி. நீயுகந்த ஜநங்களையொழிய கே வலமுன்னை தரித்துகக்குமவர்களெல்லாம் காண்நாங்கள், கேவலமுன்னை தரித்துகப்பா ரூக்கறசசி (ஸாத் வர்த்தநவீ) யன்றோவென்றுகருத்து, எம்பெருமான்- எங்களுக்குஸ்வாமியானவனே, உனக்கு நித்யகிங்கரிக ளாயிருக்கிறோம், நீபசுமேய்க்கப்போகா திருக்கவல்லையேயென்றுகருத்து. நீபசுமேய்க்கப்போகேல்- நீபசு மேய்க்கப்போகாதேகொள், பலவசுரர்கள்- அநேகஅஸுரர்கள், கஞ்சனேவ- கம்ஸன்ப்ரேரிக்க, கம்ஸன் ப்ரேரிக்கையாலென்றபடி. இதுக்கு உழிதருவரென்கிறத்தோடே யந்வயம், கம்ஸப்ரேரிதராகையா லெ ங்கேதப்பிப்போனாலு மவன்தண்டிக்குமென்று பயத்தாலே ப்ராணனுக்குத்துணிந்துன்மேல் விழுவரென்றஞ் சாநின்றோமென்றுகருத்து. வேண்டுருவங்கொண்டு- வேண்டினரூபங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு, காமரூ பரூபியாயிதளாய்க்கொண்டென்றபடி. நின்று- ஸித்தப்ரதீக்ஷராய்க்கொண்டுநின்று, மிகவுழிதருவர்- மிக வும்ஸஞ்சரிப்பார்கள், வநத்திலேஉதிசேஷம், அகப்படில்- அவர்கள்கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகில், அவர் களகண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகிலென்னுமாம், ஆங்கே- அந்தவநத்திலே, அவரோடு- ஸதகொடிஸமதமா ணகபிமரான ஹிம்ஸாரகளோடும், நின்றோடு- நவநீதஸாராகந்தஸரமான வுன்னோடுகூட, அ வத்தங்கள்- அநர்த்தங்கள், அவத்தம்- அநர்த்தம், பாஷாரூபமாம், விளையும்- ப்ராதுர்பாமாகவுண்டாய்விடும், இப்படிச்சொல்லச்செய்தேயும் இடையனைக்குப்பாடினுப்போலே பவனஞ்சரித்திருந்தவாறே சொல்லுகிறாள்மேல், என்சொல்- என்னுடையசொல்லை, கொள்- க்ரஹித்தருளு, பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று நான்சொ ல்லுகிறவார்த்தையை நீயங்கீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ, எங்கள்ஸௌகுமார்யத்தைய றியாவிட்டால் உன்னுடையஸௌகுமார்யத்தையும் நீயறியாதொழியவேணுமோ, பின்னை யநாகரூபர்

மூ—அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோ அசுரர்கள்வன்கையர்கஞ்சனேவ* தவத்தவர்மறுகநின்றுழி தருவர்தனிமையும்பெரிதுனக்கிராமனையும்* உவத்தலையுடன்றிரிகிலையுமென்றென்றூடுறவென்னுடையாவி

ஆ—(அவத்தங்கள்) பயவான்களானஸாரரை கம்ஸனேவ 'உனக்கென்வருகிறதோ' என்று ரிஷிகளுங் கூடக்கலங்குவர்கள் அவன் ஸந்நிதியிலே தீமைசெய்யவொண்ணாதென்று இராமனோடேகூட திரிகிறதும் செய்கிறிலையென்று மிகவுமெனதாவாநின்றது, 'நாம்போகிலன்றோ பயப்படவேண்டுவது இதென்னவேண்டினான்' என்று முறைவல்செய்ய திருநாட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி ஆயர்தேவோ? ஆனபின்பு போனாயே

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

இ— தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கென்வருகிறதோவித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் அவத்தங்கள்விளையுமென்றருளிச்செய்தவைக்குறித்து ஸாதனத்துக்கு பலங்களாலென்வருகிறதோவென்றஞ்சுவாரைப்போலே யெனக்கஸாரர்களாலென்வருகிறதோவென்றஞ்சுகை பயமாஸ்யமன்றோவென்றருளிச்செய்யவதற்குத்தரஞ்சொல்லுகிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸம்மதிஸந்தி. தனிமையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஸந்நிதியிலித்யாதியால்) அவன் ஸந்நிதியிலென்றது- அத்தராமன் ஸந்நிதியிலேயென்றபடி. கதஞ்சித ரக்ஷணதயா பாலனைகையாலே அவனொன்று கவனித்தாலே நிக்ரஹித்தது, தீமை- துஷ்டத்தனம். ஊடுறவென்னுடையாவிவேமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால்) நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டாவென்று நிஷேதிக்கவேண்டியிருக்க வதுசெய்யாதே திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தியென்று அவனுக்கு பசுமேய்க்கை விபரீதமானபடியைச் சொல்லுவானேனென்னவிதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (நாம்போகிலன்றோவித்யாதியால்) அதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலுமித்யாதியால்) ॥ய॥

ஸ—சொல்லும் வார்த்தையைக் கேளாதபடி யுனக்குகப்பார்க்குண்டாவதே என்றுகருத்து. [கூ]

அவத்தங்கள்விளையும்- நீ வநத்திலேபுகுந்தாயாகில் அநர்த்தங்கள் ஸ்வாரமாயுண்டாய்விடும், என் சொல்கொள்- என்னுடைய வுக்தியை அங்கீகரித்தருள, அநாஸ்தாநஸ்ரூபாஸமொன்றில்லை யென்னுடைய வுக்தியை அங்கீகரிக்கிறதாமே வேண்டியதென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ! என்வார்த்தையைக்கேளாதொழிவதே; கஞ்சன்- கம்ஸனானவன், ஏவ- ப்ரேரிக்க, ப்ரேரிக்கையாலே யென்றபடி. இதுக்கு உழிதருவரென்கிறத்தோடே யந்வயம். வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான, அசுரர்- அஸுரரானவர்கள், தவத்தவர்மறுக- தபஸ்விகள் வ்யதிகரிக்கும்படி, தவம்- தபஸ்ஸு, தவத்தையுடையவர்- தவத்தவர், உனக்கென்னவருகிறதோவென்று வ்யதிக்கும்படியென்கை. நின்று- வநத்திலே ஸ்திரராயிருந்துகொண்டு, உழிதருவர்- ஸஞ்சரியாநிற்பார்கள், உனக்கு- துஷ்டநிக்ரஹஸமர்த்தனானவுனக்கு, தனிமையும்- ஏகாகித்வமும், பெரிது- அபாரம், தனிமையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையாலே அஸுரர்கள் ஸஹாயரோடே கூடினவர்களாயிருக்கச்செய்தே யதன்மேலேயுனக்குத் தனிமையுண்டாவதேயென்றபடி. இராமனையும்- ஸ்ரீபலராமனையும், உவத்தலை- அநுஸந்தம்பண்ணுமவனல்லை, உவக்குமது- உவத்து, உவக்கை- அநுஸந்திக்கை, உவந்தவுள்ளத்தனாயென்றும், பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறுமென்று சொல்லித்திறே! உவக்குமவனல்லாதவன், உவத்தவன், இச்சப்தத்தாலே அநுவர்த்தனைச்சொல்லும்போது உவத்தலையென்று ரூபமாயிருக்கும். ஸ்ரீபலராமன்ஸந்நிதியிலே தௌராத்ம்யதுஷ்டிகங்களைச் செய்யவொண்ணாதென்று மதிஸம்பயாலே அவனோடு ஸஹாயனாயிருக்கிறாயில்லையென்றபடி. இராமனையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையாலே நீயெங்களைக்கைவிட நினைக்கிறவனன்றிக்கே விதேயனான வுன்முத்தபிரானையுமுகவாதொழிவதே, இதென்ன வுன்னுடைய வதிக்ரமங்களிருக்கும்படியென்றுகருத்து. உடனுந்திரிகிலையென்று உம்மையை கீழேயநயின்னுடைய வதிக்ரமங்களிருக்கும்படி யென்றுகருத்து. உம்மையால் அநவஸ்தையிலே யவிசாரியில்லாதொழிந்தாய். அவனோடேகூடவும் திரிகிறாயில்லையென்றபடி. உம்மையால் அநவஸ்தையிலே யதிசாரியில்லாதொழிந்தாலும் ஸஹாயர்களான சத்ருக்கள் தேசத்திலேயுங்களைக்கண்டால் இவர்களிருவராகத் திரிகிறாரென்றஞ்சும்படி, இராமனோடேகூடவாகிலும் திரியலாகாதோ அதுவும் செய்கிறாயில்லையென்று ஸம்ருதிக்கமாகிறது, என்றென்று- இப்படிபலகாலம் விலக்கப்பட்டு, என்னுடையாவி- என்னுடைய ஆவியானது, ஊடுறஉள்ளிலும்ஸம்பவிக்கும்படி. ஊடு- உள்ளு, உறுகை- ஸம்பவிக்கை, ஸர்வாத்மநாவாகவென்றபடி.

மூ.—வேமால்* திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே* ॥ம॥
செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேற் பொருநற்* சங்கணிதுறைவன் வண்டென்குருகூர்
வண்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள்* மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை யவனொடுமபிரிவதற்கிறங்கித்தையல்*

ஆ.—பல்லையோவென்கிருள். ॥ம॥

(செங்கனிவாய்) செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேல் பொருநல்சங்கணி துறைவனை யிருந்த வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபனசொன்ன வாயிரத்துள் மங்கையராய்ச்சியராய்ந்த மாலையவனொடும் பிரிவாற்றாமையாலே தையல் பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான் சொன்னவிப்பத்து அவன்றிருவடிகளைசசேர் விக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ.— அவைத்தின்சார்வுஎன்கைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையிக்ருஷியால்) ॥௧௧॥

ப.—வேம்- உஹ்யமானமாகாநின்றது, ஆல்- ஹா, பசுமேய்க்கப்போகையிலே நினைவுங்கூட நமக்கில்லா திருக்கவுங்களுக்கு இதென்னவகாரவ்யர்த்தமென்று அவன் சேஷ்டிதஞ்செய்தருளினவாறே யத்திருப்பவளத்தில் அழகிலேயகப்பட்டு ஸம்ஶோயிக்கிருள், செங்கனிவாய்- காருணிகப்ரயாஜனை, எங்களாயர்தேவே- எங்கள்கோவாவர்க்கு தெய்வதமே, எங்கள்குலத்தில கோவாவர்க்கெல்லாம் ஸமாஶ்ரயண ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. திவத்திலும்- திவத்திற்காட்டிலும், பரமவ்யோமத்திற்காட்டிலு மென்றபடி. பசுநிரைமேய்ப்பு- கோவங்களைமேய்க்கையை, உகத்தி- உகந்தருளுவதி; ஆனபின்பு பசுமேய்க்கப்போகையல்லையோ திருநாட்டிலுள்ளாரையுங்கூடக் கைவிட்டுப் பசுமேய்க்கையிலே காதலுடையான நீ எங்களையுமுபேக்ஷிப்பதி என்னுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ வென்றுகருத்து ॥ம॥

செங்கனிவாய்- காருணிகப்ரயாஜனை, எங்கள்- எங்களுடையவனை, தன்திருப்பவளத்தினழகாலே 'ஸர்வலோகஹ்ருதயங்கமாஹாரிணி' மென்கிறபடியே எங்களைவஶீகரித்து எங்களுக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. ஆயர்தேவ- கோவாவர்க்குதெய்வதையானதன்னுடைய சேஷ்டிதஸௌலப்யாலே யெங்கள் நெஞ்சையவஶீகரித்தாப்போலே தனக்கு ஸஜாதீயரான கோவாவர்களுடைய நெஞ்சையுமவஶீகரித்து அவர்களுக்கு ஸர்வவிதஸமாஶ்ரயணீய ஸ்வாமியானவென்றபடி. திருவடி- ஸ்ரீசரணஸ்வாமியுடைய, அடியென்று ஸ்வாமிக்குப்பேர், திருவடிமேல்- ஸ்ரீசரணகமலவிஷயமாக, இதுக்கு சடகோபன்சொல்லென்கிறதோடே யன்வயம். பொருநல்- தாம்ரபர்ணியினுடைய, இதுக்குத் துறையோடேயன்வயம். சங்கணி- சங்குகளாலேயணியப்பட்ட ஸம்ஸ்தங்களினாலே சங்கிர்ணமானவென்றபடி. துறைவன்- துறையையுடையவரான, ஸோஜநாத்ஸ்வாதந்த்ரரான ஸாம்ஸாரிகஜநங்களோடு ஸம்வாஸத்தையுண்டாக்கி காரணமாய்ப்போருகிற ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தை மனஸ்ஸாலும் நினைக்கவொண்ணாதபடி யத்யுத்க்ருஷ்டமாயதிவ்யதீப ஸம்ஸ்தஸோபிதமான தாம்ரபர்ணித்துறையே ஸ்வாராத்யவிஹாரமறத் தமக்கிருப்பிடமாயிருக்கப்பெற்றவரான வென்றபடி. யதா:- 'க்வசித் க்வசித் மஹாராஜ த்ரவிடேஷு ச பூரிஶ: தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர' என்று ஸ்ரீபாகவதம் அருளிச்செய்துவைத்த விஷயங்களிலே ப்ரஶஸ்தமான தாம்ரபர்ணீ ஸம்பந்தத்தையுடையவராயிருக்கப்பெற்றவரானபடி, இத்தால் ருஷிகள்கொண்டாடும்படியான தம்முடையவாஸஸ்தலம் சொல்லிற்றாயிற்று. வண்- ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, தென்- ஸ்லாக்யமான, குருகூர்- குருநகரியையுடையவரான், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. வண்- உதாரரான, சடகோபன்சொல்- ஆழ்வாரருளிச்செய்த்தான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே. இதுக்கிவைப்பத்து என்கிறதோடே யன்வயம். மங்கையர்- யௌவனிகளான், மங்கையென்று யௌவதிக்குப்பேர், ஆய்ச்சியர்- இடைச்சிகள், ஆய்ந்தமாலை- விஶேஷித்தஸ்ரக்ஸம்பூர்ணமான்வென்றபடி. அவர்கள் ஸர்வாத்மநாஸாதித்த ஸகலபோக்யங்களையுடையவரான் வென்கை, இது பத்துக்குவிஶேஷணம், அவனொடும்பிரிவதற்கு- அந்தக்ருஷ்ணனோடு விஶ்லேஷிக்கைக்கு, இரங்கி- நெஞ்சுருகி, மிகவும் வ்யதிதஹ்ருதயையாயென்றபடி. தையல்- பெண்பிள்ளை யானவள். தையலென்றுபெண்பிள்ளைக்குப்பேர், ஸம்ஸாரிகளான்வந்த வ்யுத்பந்நர்களுக்கு

மூ—அங்கவன்பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பானுரைக்கவிவையும்பத்தவற்றின்சார்வே* ।கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ—குன்றே ஆவஸ்மேயாயிருப்பாளொரு பெண்பிள்ளையென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தளென்கிறத்தோடே யவ யம். மஹாவிச்வாஸல்லோருமாக ஸ்நேஹாவஸாநமஸம்பித்த வசநங்களை ஸ்மேமேபோலே எல்லோருமாகச்சொ ன்னால் செவிப்படாதென்றுபார்த்து அவனுக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நப்பின்னைப்பிராட்டிபோலே ஆவ ஸ்மேயாயிருப்பாளொருத்தி யவர்களெல்லார்க்குமாகத்தான் சொன்னாளென்று வடூதாத்பர்யமாயிற்று. அங் கு- அந்த வ்ருஷஜநமோதுதியிலே, அவன்பசுநிரைமேய்ப்பு- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய மோவஸ்திவாரணவ்யா பாரத்தை, ஒழிப்பான்- நிவர்த்திப்பிக்கவாய், ஒழிப்பானென்றது வாஞ்சமாத்ரமன்று, ஸந்தா ந்யாஜமாய் ப்ரதிபந்தகவ்ருத்தாலே ஸவர்ஜிமஸாயாரணமான ஸம்விமோஷாத்ரவம், உரைத்தன- சொன்னவையான, தையல்சொன்னதாக வாழ்வாரருளிச்செய்தவையான வென்றபடி. இவைபத்துமென் றபடி, இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களுமென்றபடி. அவைத்தின்சார்வு- அவைதத்தினுடைய ஆவஸ்த்தையு டையனவை, சார்வு ஆவஸ்மும், அந்த மோவீஜநோக்கிகளுடைய ஆவஸ்த்துக்கு ஸமமான ஆவஸ்த தை யுடையனவையென்றபடி. அவர்களுடைய வசநங்களாலே அவன்பசுமேய்க்கப் போகாதொழியவத்தாலே யவர்களுக்கவமேறு ஸம்ஸ்லேஷம்ஸித்தாப்போலே யிபயத்தை யப்யஸித்தார்க்கும் ஹமவத்பூர்ணகஜஸம்ஸ்லே ஷம்ஸிக்குமென்கை. ।கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டர்நவேஸவயிஸ்ரீஉவேதாந்தாசார்யஜஹாதேஸிகாயநம:

ஸ்ரீ:.

ஆதிவோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(வேய்மருதோளிணை)

கம்லோஜாக்ஷக்ஷத்ரியஸஜாதயாவாத்தஸ்ஸாராங்காக்ஷ

மோவிந்தாக்ஷவீர்யோத்யவாநவாதயாவக்ராராஜாயாயகஸ்ய ।

ஸ்ரீநீலாஸ்வஸ்மஸவாகிஸமோதயாமோபநிவர்தமககாக

கஷ்டாநவேஷ்டஸம்ஸ்கரஷடிஸுதிதஃஸ்ரீவக்ஃகாரிஜேந ॥ ॥கOக॥

(ஈமோஜாக்ஷக்ஷத்ர) தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ— ஸாவஸிஜஸக்ஷ்மநயநனுகையா லும், (யடிக்காஜதயா) தகவிலைதகவிலைபேகண்ணு, யடிவம்ரத்திலே க்ருஷ்ணப்பவந்தவதரிக்கையாலும், (க்ருத்தஸ்ராங்கஷ்கா) அஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன்- மைபோலேகறுத்தத ஸ்நிக்தமாயிருக்கிற தி ருமேனியையுடையானாகையாலும், (மோவிந்தாக்ஷ) நினைகிலேகோவிந்தா- ஆஸ்ரிதவத்ஸலனாகையாலும், (ஸ்ரீ யோத்யவநவாதயா) பணிமொழிகினைதொறும்- 'வேதவேதாந்தஸிப்பம்வக்' என்கிறபடியே ஸ்ரீயங்களா னவசநங்களைச் சொல்லுகிறவனாகையாலும், (வக்ராராஜாபாயகாக) ஆழியங்கண்ணா, திருவாழியை தி வ்யாயுதமாகவுடையானாகையாலும், (ஸ்ரீநீலாஸ்வஸ்மகாக) மாமணிவண்ணா நிகரில்லாத நீலரத்னம்போலே யஜ்ஜ்வலமானநிறத்தை யுடையவனாகையாலும் (ஈகிலஸமதயா) வசிசெயுன்தாமரைக்கண்ணும் வாயுமித்யாதி- ஸகிலஜகவிஷயத்தை வசீகரியாநிறகிற திருக்கண்மலர் உதுவிதவ்யஸ்திகளாலே உநோஹரனாயிருக்கை யாலும், (மோபநிவர்தமககாக) எம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல்- இவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்பு ககத்திச் செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே- மோகாஷத்திலே மோவர்களுக்கெல்லாம் வேஷ்யனாயிருந்து அவர்கள்காயமெல்லாஞ்செய்து நிவர்த்திக்குமவனாகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் வெருசாதிஸயத் தாலே கஷ்டாநேஸம்கிக்கப்படுமவராக "வேய்மருதோளிணை" என்கிறதஸகத்திலே ஆழ்வாராலே வெளியிடப்ப ட்டதென்கிறார். ॥கOக॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஸிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(சார்வே) இப்படி ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரிலே ப்ரஸ்துதமான பக்தியோகஸௌ

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—தமக்குள்ளவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாகத் தம்மை யெம்பெருமான்விடிலோவென்றஞ்சின அதிசங்கையாலே யிப்படியவஸந்நராய் விஷணித்தவநந்தரத்திலே சார்வேதவநெறிக்கித்யாதியாலே ஸர்வஸாதநத்துக்கு அவன்திருவடிகள் ப்ராப்யங்களென்று சொல்லத்தொடங்குகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரில் ப்ரஸ்துதமான பக்தியோகஸௌலப்யத்தை நிகமிக்கிறாரென்கிற விவக்ஷையாலே பத்துடையடியவர்க்கு மேலிதுக்குக் கீழ்ப்ராஸங்கிகமென்று தோற்றுகையால் இப்படியென்றது- அஞ்சிறையமடநாரைத்தொடங்கி வேய்மருதோளிணையுள்படக் கீழ்நடந்த ப்ரகாரத்தாலேயென்றபடி. ப்ராஸங்கிகத்தையென்றது- பத்துடையடியவரிலே பிறர்க்குத்தாமவனுடைய ஸௌலப்யத்தை யுபதேசித்தவாறே யிப்படி ஸுலபனானவனோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே தமக்கபேக்ஷைபிறந்து அதுகைவாராமையாலே மிகவுமவஸந்நராய் அஞ்சிறையமடநாரையிலே தூதுவிடுகையும் அத்தாலிரங்கி யவனெழுந்தருளினவாறே யவனுடைய ப்ரகர்ஷத்தைக்கண்டு வளவேழுலகிலே ஸாநுதாபாநுஸந்தாநத்தாலே தாமகலுகையும் அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக அவன் தன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினவாறே அந்த ஸௌஶீல்யகுணாநுஸந்தாநஜநித நிரவதிகவ்ருத்தியாலே பரிவதில்லீசனிலே யவனுடைய ஸ்வாராத்யத்தை யுபதேசிக்கையுமா யிப்புடைகளிலே உத்தரோத்தரம் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான நாநாகல்யாணாநுபவ ப்ரவாஹத்தையென்றபடி. பத்துடையடியவரில் ப்ரஸ்துதமானவென்றது- நாளுநின்றடுநம்பழமை யென்கிறபாட்டிலே ஓர்குறையில்லையென்கிறவாக்யத்திலே ஸாமாந்யேந ஸூசகமான என்றபடி. பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாக்யத்திலுபக்ராந்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்னக்கூடாதிறே, அது பக்தியோகஸௌலப்யமன்றிறே! காணவேணுமென்றபேக்ஷையுடையார்க்கு ஸுலபனானவனென்றிறே, பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாக்யத்துக்குப் பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளிற்று இத்தால் 'பரித்ராணாய ஸாதூநாம்' என்று சொல்லப்பட்டதாய் பக்தியோகவிஷயமான அவதாரதஶாஸௌலப்யம் பத்துடையடியவர்க்கு ப்ரக்ருதிவாக்யமென்றும் பக்தியோகத்தாலே நிஶ்ஶேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஸாத்யாவஹ மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரக்ருதிவாக்யமென்று மிவ்விரண்டுதிருவாய்மொழிகளுக்கும் ஸம்பந்தமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. நிகமிக்கிறாரென்றது- ஓர்குறையில்லையென்று ஸாமாந்யேந ஸூசித்தவத்தை யவஸரோசிதவிஸ்தரமாக விஶேஷித்துச்சொல்லி யுபஸம்ஹரிக்கிறா ரென்றபடி. இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக அவன் நம்மைவிடிலோ வென்கிறவதிசங்கையாலே யநந்தரம்வைஶாரத்யேன வேய்மருதோளிணையிலே விஷண்ணராகின்ற தம்மை யெம்பெருமானினியொருநாளு மும்மைப்பிரியேனென் றாஶ்வஸிப்பித்தருளவத்தாலே யாஶ்வஸ்தராயினியொரு ஶங்கைக்கவகாஶமுமில்லாமையாலே ப்ரீதிப்ரகர்ஷநிர்ப்பரராய்நின்ற வாழ்வாரிவ்வளவாக ப்ராஸங்கிகங்களாய்ப்போந்த ஸங்கீர்த்தநவாக்யங்களெல்லாம் முடிந்து பத்துடையடியவரில் ஸாமாந்யேந ஸூசகமாயிருந்த பக்தியோகஸௌலப்யத்தை விஶேஷித்துச்சொல்லுகைக்காக அவஸரம் ப்ராப்தமானவாறே யத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறாரென்று பட்டர் தாத்பர்யம். உயர்வறவென்கிற முதல்திருவாய்மொழியிலே ப்ரீதிப்ரகர்ஷாநுபவஜநித நிரவதிகவ்ருத்தியானது பகவதேகபரராயிருப்பார் பலரோடேகூட பகவத்குணங்களைச்சொல்லியும் கேட்டநுபவிக்கவேணுமென்று அபேக்ஷைபிறக்கையாலே யதுக்காகவிந்த லோகத்திலுள்ளாரை பகவதேகபரராக்கியாகிலு மவர்களோடேகூட யநுபவிக்கவேணுமென்று பார்த்தவர்களைக்குறித்து வீடுமின்முற்றவிலே பகவதேகபரதேவதையமான பக்தியோகத்தையும் ஸம்வித்பக்திவிஷயமாகப் பத்துடையடியவரிலே யவனுடைய ஸௌலப்யத்தையு முபதேசித்துப்போந்த விவர்க்கு அந்தவபேக்ஷையானது பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையாலே அப்போதேயஸஞ்சிதமா யஞ்சிறையமடநாரைதொடங்கி யிவ்வளவாக நாநாவிதரஸவிஶே

மூ—சார்வேதவநெறிக்குத்தாமோதரன்றாள்கள்* கார்மேகவண்ணன்கமலநயநத்தன்* நீர்வானமண்ணெரி காலாய்நின்றநேமியான்* பேர்வானவர்கள் பிதற்றும்பெருமையனே* ||க||

பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும்காண்டற்கு* அருமையனே யாகத்தணையாதார்க்கென்றும்* திருமெய்

ஈடு—ஸாத்யத்தை நிகமிக்கிறார், ஸௌலப்யத்தினாலும், ஐஶ்வர்யத்தினாலும் திவ்யவிக்ரஹயுக்தியாலும் வரிவடு ணனுமிருந்துவைத்து ஸ்ரீயஃபதியாய்ஸர்வாதிகமாக ஸஜாதீயனாயவதீர்ணனான வெம்பெருமானுடைய திருவடிகள் ஸித்தோபாயத்தினாலே ப்ராபிக்கலாம். இதிலொரு ஸம்ஶயமில்லையென்கிறார். ||க||

(பெருமையனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமீஶ்வரனாய் ஆஶ்ரிதற்குஸுலபனாய் பெரியபிராட்டியாரோடு

இ—ஷங்களும் நடந்துபோந்தனவாகையாலே யிப்போதவ்வபேக்ஷாஸம்ஶயமு மில்லாமையா லிவரந்த ஸித்தோ பாயத்தைஸ்வீகரிக்க ப்ரஸக்தியில்லையேயாகிலும் தாமிப்போது வரிவடுணர்தநாராயராய் ஸ்வஸ்தரானவா றே 'ப்ரதிஶப்தமஹவாநபேக்ஷவஸா' மென்கிறகணக்கிலே தாம்பெற்ற பாரஷாஸ்யத்தை யெல் லாரும் பெறவேணுமென்று தமக்கெப்போதொரு நிவ்ருத்ஜாஜக்ருபையுண்டாயத்தாலே பண்டுநாமிச்வெத னர்க்குப் பாரஷாஸ்யலாபமாக பத்துடையடியவரிலே யாவக்ருதித்துவைத்த ஸித்தோபாயத்தை வி ஶேஷித்துச்சொல்லி யதினுடைய ப்ரகாரங்களையு மிவர்களுக்குநன்றாக வுபதேஶித்துத் தலைக்கட்டிக்கொ டுக்கவேணுமென்று பார்த்தருளியதிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு.

த்விதீயவாக்யத்துக்குக் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யத்தினாலுமென்று) த்ருதீயவாக்யத்துக்கு த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யத்தினாலுமென்று) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (திவ்யவிக்ரஹாதியால்) தாமோதரன்தாள்களென்று உபாயஸ்வரூபமிவாய தநாத்தை யருளிச்செய் கிறார் (ஸ்ரீயஃபதித்வாதியால்) சார்வேதவநெறிக்கு என்கிற தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃபதித்வாதியால்) ||க||
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸித்தத்வாதியால்)

இரண்டாம்பாட்டு.

ஆகத்தணையாதார்க்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதற்குளென்று) இப்பாட்டுக்கு

மூ— கார்மேகவண்ணன்- காளமேகவர்ணனான, பத்துடையடியவரிலே புபர்க்கருநிறத்தனனென்றதை ப்ரத்யபிஜ்ஞாபித்தபடி. கமலநயனத்தன்- கமலநயநனான, வாத்ஸல்யகாரணஸௌஹார்த்தாநுராக வ்யஞ்ஜக ங்களாய்க்கொண்டு அதிரமணீயங்களான திருக்கண்களையுடையவனானவனென்றபடி. நீர்வானமண்ணெரிகா லாய்நின்ற- ஸலிலாகாஶப்ருதிவ்யக்நிவாயுக்களுக்கு நிர்வாஹகனாய் நின்றவனான, சத்தைஸ்ரீரக்ஷகனா யிருக்கின்ற படியை ஸமீப்பிக்கிறபடி. நேமியான்- சக்ரத்தையுடையவனானவனென்றபடி. யாவையும் யாவரும் தானாய், அமைவுடைநாரணனென்றத்தை ஸமீப்பிக்கிறபடி. நேமியான்— வனானவனென்றபடி. யாவையும் யாவரும் தானாய், அமைவுடைநாரணன் னென்றத்தைஸமீப்பிக்கிறபடி. உபாஸ்யமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணத்துக்குபாயமான திருவாழியையுடைய சக்ரத்தையுடையவனான, ஸ்வரூபமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணத்துக்குபாயமான திருவாழியையுடைய வனான வென்றபடி. பேர்வானவர்கள்- பெரியவானவர்கள், ப்ராஜ்ஞரான ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலன்றிக்கே ஸமஸ்தகாரணஸ்வரூபரான தேவர்களென்றபடி. நித்யஸூரிகளென்கை. பிதற்றும்பெருமையன்- ஸ்தி ஸமஸ்தப்ரகாரஸ்தோத்ரமாக பிதற்றும்படியான வைலக்ஷண்யத்தையுடையவனான, தாமோதரன்தாள்கள்- தாமோ ப்ரக்ஷித்தாலேயக்ருத்ரிமமாக பிதற்றும்படியான ஸௌலப்யத்தையுடையவனான, தாமோதரன்தாள்கள்- தாமோ தரனுடையதிருவடிகள், எற்றிறமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவே என்கிறத்தை ஸமீப்பித்தருளுகிற படி. தவநெறிக்கு- உபாயமாத்ரத்துக்கு, வணக்குடைத்தவநெறியென்றங்குசொன்ன ஸித்தோபாயத்துக்குளென்ற படி. சார்வே- ப்ராப்யமே, ஸாத்ரவமென்றபடி. அவதாரணமிதில் ஸம்ஶயமில்லையென்கைக்காக, ||க||

வானத்து- வைகுண்டத்தில், பரமபதலோகத்திலென்றபடி. இமையோர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், ப்ரஹ்மாதிலோகவா ஸிகளெல்லாரும் கீழ்லோகத்திலேயிருக்கத் தங்களுடைய ப்ரகாஷம் ஸ்பஷ்டமாம்படி பரமபதலோகவா ஸிகளாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட என்றபடி. அமைவுடைமுதல்கெடலொடி விடையிதாதியை ஸ்மரிப்பிக்கிறபடி. பெருமையனே- பெரியவனான, நிபுணப்ரஜ்ஞாதிஸமஸ்தப்ரகாரமேர ரதிஶயனானவனென்றபடி. ஏகாரமிவ்வஸ்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்கைக்காக ஆகத்து- ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, அணையா தார்க்கு- அணைத்துக்கொள்ளாதார்க்கு, ப்ரதிபக்ஷராய்க்கொண்டு நெஞ்சிலே யநுஸந்தியாதார்க்கென்ற படி. காண்டற்கு- காண்கைக்கு, அருமையனே- ஸுலபமல்லாதவனான, பிறர்களுக்கரியவித்தகன் என்றத் தை ப்ரதிஸந்தானம்பண்ணினபடி. ஏகாரம் உபகாரகஸ்வீகாரணாபேக்ஷம், திரு- பெரியபிராட்டியானவள்,

ஞூ—யுறைகின்ற செங்கண்மாலும்* இருமைவினைகடிந்திங்கென்னையாள்கின்றானே* ||௨||
ஆள்கின்றானாழியானாரால்குறைவுடையம்* மீள்கின்றதில்லைபிறவித்துயர்கடிந்தோம்* வாள்கெண்டையொண்

ஆ—நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டனாயிருந்த எம்பெருமான், நானும்இருமைவினைகடிந்திங்கென்னை யாளகின்றானென்றுகொண்டு, தம்முடைய ஹர்ஷத்தைக்கொண்டுபேசுகிறார். ||௨||

(ஆள்கின்றானாழியான்) ஆள்கின்றானாழியான் ஆரால்குறைவுடையம் இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் மீளக்கடவதன்று எங்ஙனேயென்னில்? இந்தஸம்ஸாரது:க்கத்தைக்கடிந்தோம் வாள்கொண்டையொண்கண் மடப்பின்னைதன்கேள்வனுடைய திருவடிகளைக்கண்டுகொண்டு என்தலைமேல் புனைந்தேனென்கிறார். ||௩||

இ—ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸக்தியோகத்தாலே யவன் ஸர்வஜ்ஞனென்றருளிச்செய்தவர் ஸக்தியோகமாத்ரமே வஸ்துவாயமில்லை, தவேனக்குங்கூட வவன்ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்க ஸக்தியோகமுடையார்க்கு ஸர்வஜ்ஞனென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்று கைங்கர்யத்தாலேயத்தை ஸூசிப்பிக்கைக்காக தம்முடையஹர்ஷத்தைப் பேசுகிறாரென்றதாய்த்து. சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||௨||

✱மூன்றாம்பாட்டு.✱

மீள்கின்றதில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிவித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே இருமைவினைகடிந்தென்று ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திரூபஹர்ஷத்தை யருளிச்செய்தவர்இப்பாட்டிலே பரமபோக்யகைங்கர்யஸ்ரீகாரணமாகவே ஸஹர்ஷவிசேஷங்களை விஸ்தரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது. ஆள்கின்றானாழியானென்று தமக்கு ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் ஸஹித்தபடி சொல்லியிருக்க இவ்வுத்தரார்த்தத்திலே தலைமேல்புனைந்தேனென்றொரு கைங்கர்யவிசேஷத்தைத் தனித்துச்சொல்லுவானேனென்ன? ஸமர்ப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே மீளக்கடவதல்லாமையை நிரூபித்தபடி யெங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. இச்சங்கைக்குத்தரஞ்சொல்லுகைக்காக என்தலைமேல்புனைந்தேனென்று விசேஷித்துச்சொல்லுகிறாரென்றதாயிற்று. ||௩||

ஈடு—மெய் தன்திருவுடம்பிலே, மெய்யென்று உடம்பு, என்றும் ஸம்ப்ரதாயமும், உறைகின்ற வஸியாநிற்கிற, அகலகில்லேனிறையுமென்றுகொண்டு நித்யவாஸம்பண்ணும்படி யவளுக்குங்கூட நிரதிசயபோக்யனாயிருக்கிறவனான வென்றபடி. மலர்மகள்விரும்பு நமரும் பெறலென்னத்தை யருளிச்செய்தபடி. செங்கண்- ஸக்தியோடு நிரஹங்காரஸம்ச்லேஷத்தாலே. தேவாநந்தரைப்போலே ஸ்நேஹஸஹிதங்களான திருக்கண்களையுடையவனான, மால்- பெரியவன், "ஸத்யம்ஸங்கல்போ யஸ்யஸாஜநகாத்மஜா" என்கிறபடியே ஸக்திவிசிஷ்டமான ஸ்நேஹாதிக்யையுடையவனான ஸர்வேச்வரனையென்றபடி. இருமை- புண்யபாபரூபமான த்விப்ரகாரங்களான, வினை- கர்மங்களை, கடிந்து- நிரஸித்து, இங்கு- இவ்வுலோகத்தில், நானும்- ப்ரதிதினமும், என்னை- ஸக்தியோகாதிமாத்ரஸாதனவாயமாகநன்னையென்னை, ஆள்கின்றான்- அடிமைகொள்ளாநின்றான், பரமபதமான தேசத்திலே போனாலல்லது கிடையாதவையான நிரவதிகைங்கர்யங்களை யிந்தப்ராக்ருதலோகத்திலேதானே யென்னைச்செய்வித்தருளுகிறானென்று ஸ்வதாத்பர்யம், இப்படியானபின்பு ஸக்தியோகமுடையார்க்கவன் ஸர்வஜ்ஞனென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்றுகருத்து. ||௨||

ஆழியான்- சக்ரபாணியானவன், ஆள்கின்றான்- நம்மையடிமைகொள்ளாநின்றான், "கைகழலாநேமியான் நம்மேல் வினைகடிவான்"என்கிறபடியே கையுந்திருவாழியுமாய்க்கொண்டு விரோதியைப்போக்கி நம்மை ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்வித்துக்கொண்டருளாநின்றானென்றபடி. ஆரால்குறைவுடையம்- ஆராலேகுறைவையுடையோம், குறைவு- அபேக்ஷை, ஸர்வேச்வரன் நம்மை ரக்ஷியாநின்றபின்பு மற்றொருவராலும் நமக்கபேக்ஷையில்லையென்றபடி. மீள்கின்றதில்லை- இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே நாமமீளுவதில்லை, இனிநாம் ஸம்ஸாரிகளாகப் புகுகிறதில்லையென்றபடி. பிறவித்துயர்- ஜந்மது:க்கத்தை, இது உபலக்ஷணம் ஜந்மஜராமரணாதிது:க்க ளெல்லாவற்றையுமென்றபடி. கடிந்தோம்- நிரஸித்தோம், வாள்கெண்டையொண்கண்- வாளுங்கெண்டையும்போலே ஒள்ளியவையான கண்களையுடையவளான, வாள்- கட்கம், கெண்டை- மத்ஸ்யம், கூர்மையாலும் தைர்க்யத்தாலும் கட்கங்கள்போலவும் ஸௌகுமார்யசாலித்வாதிசயத்தாலும்

மூ—கண்மடப்பின்னைதன்கேள்வன்* தாள்கண்டுகொண்டென்றலைமேற்புனைந்தேனே* ॥௩॥
தலைமேற்புனைந்தேன்சரணங்களாலின்* இலைமேறுயின்றானிமையோர்வணங்க* மலைமேற்றானின்றென்
மனத்துளிருந்தானை* நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே* ॥௪॥

ஆ—(தலைமேல) இனியிவனையென தலையிலநின்றும் ஒருவராலும் பேர்க்கவொண்ணாதென்கிறார். ।௪।
(நிச்சித்திருந்தேன்) இவ்வளவோஎன்றிறத்திலவன் செய்ய நினைத்திருக்கிறான்,

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— இப்பாட்டுக்கெல்லாம் ஆறாயிரப்படியாரியவாக்யங்களிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இனியிவனை யிரண்டியல்) ।௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

கள்வம்பெரிதுடையானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவோவிருந்தியால்) தமக்கு வனருகேஸமாஸநாமென்று சொல்லுகிறவிதுக்கு மெச்சப்படானிருந்தியாலே யவனுடைய வநாஶ்ரித

ஈ—வடிவழகுமானங்களாலும் உத்பலங்கள்போலவும் உல்லாஸிகளான திருக்கண்களையுடையவளான வென்றபடி. மடப்பின்னைதன்- ஸௌந்தர்யத்தையுடையவளானநப்பின்னை பிராட்டியுடைய, மடப்பம்- ஸௌந்தர்யமென்றுஸாயிக்கும், நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸம்ஶ்லேஷமேஸ்வரூபமாகிலாபூர்வகமென் களைப் பெறுகைக்காக என்னை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளாநின்றவன் அந்தவிரோதிகாலங்களைத்தானிழந்துபோக ஆஸாமிந்நமகையால் எனக்குப்ராப்தமாநாவ்ருத்தியை யுண்டாக்கவல்லனோ, வென்றுகருத்து. கேள்வன்- ஸ்வாமியுடைய, தாள்- திருவடிகளை, கண்டுகொண்டு- ஜந்துமிக்ஷாவானவன் உஹாநிதியைப்பெற்றாப்போலே ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணப்பெற்று. என்தலைமேல்- ஶிரஸ்ஸிலேம், புனைந்தேன்- யரிக்கப்பெற்றேன், புனைகை- தொடுக்கை, இங்கு யரிக்கையைக்காட்டுகிறது, ஈக்ஷிதாவ்யங்களான புஷ்பங்களைச்சூடுமாப்போலே தலையிலே யரிக்கப்பெற்றேனென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காக புனைந்தேனென்று ப்ரயோகித்தது, நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து என்றும், பாதபங்கயமேதலைக்கணியாயென்றும், நெடுங்காலமாகவாஸைப்பட்ட பாரஷார்த்தத்தையடையப்பெற்று ஆஸிவாதநாசநாய நானெனன்றபடி. இப்படியவன்திருவடிகளை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு ஶிரஸ்ஸிலேயரிக்கப்பெற்றவெனக்கு இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே பாநராவ்ருத்தியில்லையென்னுமிடம் ஸவஸ்யகமன்றோவென்றுகருத்து. ॥௩॥

சரணங்கள்- அவனுடையசரணங்களை, தலைமேல்- என்ஶிரஸ்ஸின்மேலே, புனைந்தேன்- புஷ்பங்களைத்தலையிலேசூட்டிக்கொள்ளுமாபபோலே யரித்துக்கொண்டேன், நிரதிஶயபோக்யமாக யரிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. இதுக்கொண்டதை யநுபவிக்கபடி. இதுக்கினிச் ஸம்ஶயமில்லையென்று சொல்லவருகைக்காக ஸவநுபவாதிம், இதெலாதுராதிஶயமும் ஸூசிக்கும். இப்பேறிவர்பெறுகைக்கு அவன்க்ருஷிபண்ணினபடி சொல்லுகிறதுமேல், ஆலினிலைமேல்- வடதளத்தின்மேலே, துயின்றான்- கண்வளர்ந்தவனான, ப்ரளயத்திலே கவிழவிஶேஷங்களாய்க்கிடந்தவிந்த ஸமஸ்தஜீவஜாதங்களை காரணகூபையபெரவடயிதாமாஹ ரக்ஷணாய்க்கொண்டு கடியராக் "கோரமாதவஞ்செய்தனன் கொ"லென்கிறபடியே உஹாதபஸ்ஸுபண்ணுகிறவன்போலே உஹாணவஸமுத்ரஸ்த ஒருவடவத்தத்திலே நெடுங்காலங்கிடந்தவனான வென்றபடி, இமையோர்- அநிமிஷர்கள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. வணங்க- வணங்கும்படி, இந்தஜீவஜாதங்களுக்காகத் தான்பண்ணுகிற க்ருஷிபாரவஶ்யங்களைக்கண்டு விஸ்மயவிஶராய்க்கொண்டு ஸந்தோஷத்தாலே ப்ரணிபதநவாராம்படியென்கை மலைமேல்- திருமலையின்மேலே, தானின்று- தானாகநின்று, நாமொருயத்நம் பண்ணியறியாதிருக்கத் தானேவந்துநின்று என்றபடி. அந்தஉஹாணவஸமுத்ரத்திலேபண்ணின தவஸுமுடிந்தவாறே நம்மைப்பெறுகைக்காக வடசேஷகிரியத்தில் நிற்கையாகிற உஹாதபஸ்ஸைப் பண்ணியென்றபடி. என்மனத்துள்ளிருந்தானை- இப்படிதான்பண்ணின க்ருஷிகளுக்கெல்லாம் ஃபலமாக வென்னுடையஹ்ருதயத்திலே ஸ்வாராதமாகிஶேஷியாகவிருந்தவனை, நிலைபேர்க்கலாகாமை- என்தலையில்நின்றும் ஸவிப்பிக்கஸக்யமல்லாமை, நிச்சித்து- நிஶ்சயித்து, இருந்தேன்- க்ருதக்ருத்யனாயிருந்தேன், ॥௪॥

மூ— நிச்சித்திருந்தேனென்னெஞ்சங்கழியாமை* கைச்சக்கரத்தண்ணல்கள்வம்பெரிதுடையன்* மெச்சப்ப டான்பிறர்க்கும் மெய்போலும்பொய்வல்லன்* நச்சப்படும்நமக்குநாகத்தணையானே* ॥ரு॥
நாகத்தணைபானை நாடோறுஞானத்தால்* ஆகத்தணைப்பார்க்கருள்செய்யுமம்மானை* மாகத்திளமதியஞ்

ஆ— இப்படி யெளியனோவவனென்னில்? ஸாத்விகர்க்குக்காணவரியன் நமக்கெளியன்காணென்கிறார். ॥ரு॥
(நாகத்தணைபானை) ஸ்ரீகருடைய நிகர்ஷம்பாராதே திருவனந்தாழ்வானுக் கருள்செய்யுமாப்போலே

இ— உபாஸ்யத்தைச்சொல்லுகை யநந்யார்ஹமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) ஸர்வஸ்ருஷ்டிகளுக்கும் ஸர்வத்ருஷ்டிமான்களவனே உபாஸ்யனாகைச்சொலவிற்றில்லையோவென்றபடி. த்ருதீயவா க்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்விகரோக்தியால்) நச்சப்படும்நமக்கென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால) ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

மாகத்தித்யாதி வைத்தானித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகருடையவித்யாதியால்) நாகத்தணையானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானுக்கித்யாதியால்) ஶேஷம்

ஸ— என்னெஞ்சங்கழியாமை- அவனென்னெஞ்சைவிட்டுப்போகாமையை, நிச்சித்திருந்தேன- நிஶ்சயித்திருந்தேன், தபஸ்ஸு பண்ணுவான்போலே நீரிலேகிடந்தும ஸஹகாரத்திலேநின்றும் நெடுங்காலமவருந்தி என்னெஞ்சிலே யிருக்கப்பெற்றானகையாலே யினியொருக்காலும் விட்டுப்போகானென்று நிஶ்சயித்து ஸ்வஸ்திமானாயிருந்தேனென்றபடி. கைச்சக்கரத்தண்ணல்- கையிலே சக்ரத்தையுடையவனான ஸ்வாமி, கைகழலா நேமியானென்கிறபடியே சக்ரத்தையொருகாலும் கைவிடாதாப்போலே யாஶ்ரிதரையொருக்காலும கைவிடாதஸ்வாமியானவென்றபடி. பெரிது- பெரியதான, கள்வம்- க்ருத்ரிமஸ்வபாவத்தை, உடையன்- உடையவன், என்னெஞ்சைக கைவிடாதிருக்கிறவளவன்றிக்கே என்னெஞ்சில் தானிருக்கச்செய்தேயும் எனனாலறியமுடியாத மஹாவிசக்ஷண ஸங்கல்பத்தையுடையவனென்று பாவம். பிறர்க்கு- ஸாத்விகர்க்கு. மெச்சப்பட்டான்- கொண்டாடப்பட்டான், அவர்கள் தன்குணங்களையறிந்து கொண்டாடும்படி யிராநின்றபடி. அவர்களுக்கு ஸாக்ஷாத்ப்ராப்யனென்கை. மெய்போலும்- மெய்போலேயிருக்கிற, பொய்வல்லன்- பொய்களைச்செய்யவல்லன், ஆஶ்ரிதர்க்கு மெய்செய்கிறாப்போலேயிருந்து பொய்யைச்செய்யவல்லனென்றபடி. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவன், நாகத்தினுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்தையுடையவனென்றபடி, ஶேஷனுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்கை. திருவனந்தாழ்வானோடுபோலே யாஶ்ரிதரெல்லாரோடும் நிரதிஶயஸம்ஶ்லேஷரஸிகனானவனென்று தாத்பர்யம். நமக்கு- ஆஶ்ரிதரானநமக்கு, நச்சப்படும்- ஆசைப்படும், நச்சுகை- ஆசைப்படுகை, ஆசைப்படலாம்படி ஸௌலப்யஸ்வபாவனாயிருக்குமென்றபடி. ॥ரு॥

மாகத்து- ஆகாஶத்திலே, மா- ஆகத்து, கம்- வம், ஆகாஶமென்றபடி. இளமதியம்- பாலசந்த்ரனானவன், மதிஶப்தத்தின்மேலே சந்த்ரத்வயவாசி ஸ்வாமேர்க்கார:, நவாம்ஶகநிமேஷம: சந்த்ராதி ஶப்தவாச்ய ஶப்தஸ்வபாவ:, சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, சடையானை- ஜடையையுடையவனான ருத்ரனை, விஶாலமான ஆகாஶத்திலேயிருக்கையாலே ஸூர்யசந்த்ரவாஸிகளான நக்ஷத்ராதிகளோடு ஸஹவாஸிகளான தேவதைகளோடு வாசியற எல்லார்க்கும் ஸமாஶ்ரயணீயனாயிருக்கிற சந்த்ரன் தனக்கொருவனுக்குமே ஸமாஶ்ரயணம்படி தன்தலையிலேவந்திருக்கையாலே ப்ராக்ருதவிஷயஸமூஹத்திலே ஆத்யாஸக்தவிமல தாபஸவேஷமான ஜடையையணிக்கையாலே சந்த்ரவிஷயமும் வ்யக்தமாயிருக்கிற ருத்ரனையென்று பாவார்த்தம். பாகத்து- ஸமீபத்திலே, தன்திருமேனியிலொரு பார்ஶ்வத்திலேயென்றபடி. வைத்தான்தன்- அவன்பக்கல் ப்ரீதியாலேவைத்துக்கொண்டவனான, தன்னென்று ஸ்வயமேவம், ஸ்ரீகருடைய நிகர்ஷம்பாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனானவனென்று கருத்து. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவனான, நாகராஜனுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்தைப் படுக்கையாகவுடையவனானவென்றபடி. ஞானத்தால்- ஸங்கீர்த்தநவாவணஞானத்தாலே, ஆகத்து- தங்கள் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, ஆகம்- உள்ளு, அணைப்பார்க்கு- ஸம்ஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுவார்க்கு, ப்ரீதியாலே ஸம்ஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுமாப்போலே

மூ—ஈசநஞ்சடையானைப்* பாகத்துவைத்தான்றன்பாதம்பணிந்தேனே* ॥கூ॥

பணிநெஞ்சேநாளும் பரமபரம்பரனைப்* பிணியொன்றுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிநின்றசோதி மதுசூதனென்னம்மான்* அணிநின்றசெம்பொனடலாழியானே* ॥எ॥

ஆ—அவர்களுக்கு நாடோறுமருள்செய்யுமம்மான்றன்பாதம் பணியப்பெற்றேனென்கிறார். ॥கூ॥

(பணி) ஆஶ்ரிதஸௌலப்யனை அகிலஹேயப்ரத்யநீகனை கல்யாணைகதானனாய் ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த வெம்பெருமானை நெஞ்சே வணங்கு, வணங்கில் பின்னையொருநாளுமொரு து:க்கமும் வாராது து:க்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி நம்மையடிமைகொண்டருளுமென்கிறார். ॥எ॥

இ—ஸங்க்ஷேபம். தான்கண்டுகொண்டேன்தலைமேல் புனைந்தேனென்று கீழ்ப்ராப்யத்வத்தைத் தமக்கஸாதாரணமான ஸ்வரூபவிஷயவெம்பெருமானை ஸாதனமாகவருளிச்செய்தவர் இப்பாட்டிலே அதுதன்னையே ஸாதனமாக ஸாதிக்கிறாராகையாலே ஸாதனத்வக்ஷதியில்லையென்றுகருத்து. ॥கூ॥

✳ஏழாம்பாட்டு✳

மணிநின்றசோதியென்கிறவிடத்தில் ஸௌந்தர்யத்தாலே ஸூசிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பதித்யாதியால்) மதுசூதனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அகிலஹேயேத்யாதியால்) அடலாழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணேத்யாதியால்) பரமபரம்பரனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பணியென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (வணங்குஎன்று) பிணியொன்றுஞ்சாராவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கிலித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். இப்பாட்டு ப்ராஸங்கிகமென்றுகருத்து. ॥எ॥

ப—நிரந்தரம் நம்பன்னி ஸாதிப்பார்க்கென்றபடி. நாடோறும்- நாள்தோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. அருள்செய்யும்- நிரவதிகஸௌஹார்த்தயுக்தனாயிருந் தநுக்ரஹிக்குமவனை, திருவனந்தாழ்வான்பக்கல் ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணியிருக்குமாப்போலே ஆஶ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலு மநுக்ரஹம்பண்ணும் ஸ்வபாவனனென்று பாவம். அம்மான்- ஸ்வாமியினுடைய. அணியானை அம்மானை என்கிறவிடத்தில் னகாரங்கள் த்விதீயார்த்தவ்ருத்திகங்களான ப்ரத்யயங்கள், இது உரையிற்சொன்னநிர்வாஹம், இவை வாக்யாலங்காரங்களாதல் விஶேஷணபதத்வித்வத்தாலான ஸாதுக்களாதலாகக்கடவன. பாதம்- திருவடிகளை, பணிந்தேன்- ஸேவிக்கப்பெற்றேன். ॥கூ॥

நெஞ்சே- என்னுடைய நெஞ்சே, பரமபரம்பரனை- ஸர்வர்க்கும் பரராயிருப்பார்க்குப் பரனானவனை, ஸர்வேஶ்வரனான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் பரதரரான நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனானவனையென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதினமும், பணி- ப்ரணாமம்பண்ணும், ஸ்ரீக்தியாலே நிரந்தரமாயிருக்கவனையென்றபடி. பிணி- வ்யாதிகள், ஸாம்ஸாரிகஸகலது:க்கங்களுமென்றபடி. ஒன்றும்- ஏகமாகவேனும் தநுஸம்பவியென்றபடி. பிணி- வ்யாதிகள், ஸாம்ஸாரிகஸகலது:க்கங்களுமென்றபடி. ஒன்றும்- ஏகமாகவெவித் தநுஸம்பவியென்றபடி. சாரா- நம்மையணுகியா, மணிநின்றசோதி- நீலரத்நத்திலே ஸ்திரமாயிருந்த ஜ்யோதிஸ்ஸைப் போலிருக்கிற ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, ரேகாதிகளைச்சொல்லாதே மணியைச்சொன்னதாலே மணி போலே முந்தானியிலே முடிந்தாளலாம்படியாஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்குமென்று ஸூசிதமாகிறது, மதுசூதன்- மது என்னும் அஸுரனை நிரஸித்தவனை, ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஶீலனனையென்றபடி. அணிநின்ற- அணியாநின்ற, செம்பொன்- சிவந்தபொன் தான, அணி- ஆபரணம், வலத்திருக்கைக்காபரணமாக நின்றதானென்றபடி. அடலாழி போலிருக்கிற, கையுந்திருவாழியுமான அழகையநுபவிக்கவல்லார்க்கு ஸ்வபோக்யமானவென்றபடி. அடல்- யுத்தம், ஶத்ருநிரஸநஶீலமான திருவாழியையுடையவனை என்றபடி. ஆஶ்ரிதருடைய விரோதிநிரஸநமான திருவாழியையுடையவனை என்றபடி. ஆஶ்ரிதருடைய விரோதிநிரஸநத்துக்குந் தானேயான திருவாழியையுடையவனையென்று ஸங்கத்துக்குத் தானேயாய் பாவம். என்னம்மான்- என்னுடையஸ்வாமியானவன், பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி பாவம். என்னம்மான்- என்னுடையஸ்வாமியானவன். நம்மையிட்டு ஸர்வவிதகைங்கர்யங் கெடுத்து- நஶிப்பித்து, ஆளும்- நம்மையடிமைகொண்டருளுவன். ॥எ॥

கொண்டருளுவானென்றபடி.

மூ—ஆழியானாழியமரர்க்குமப்பாலான்* ஊழியானூழிபடைத்தானிரைமேய்த்தான்* பாழியந்தோளால்வரையெடுத்தான்பாதங்கள்* வாழியென்னெஞ்சே மறவாதுவாழ்கண்டாய்* ॥அ॥
கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதங்காண்டலுமே* விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம்* தொண்டேசெய் ....

ஆ—(ஆழியான்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் அவர்களிற்காட்டிலும் விஜாதீயமான ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையுடையனாய் நித்யஸித்தனாய் காலதத்த்வமுள்ளதனையும் ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதஸௌலப்யமாக தத்ஸஜாதீயதயாவதீர்ணனாய் தத்ஸம்ரக்ஷகனாய் எல்லாருக்கும் புகலிடமாயிருந்த திருத்தோளாலேவரையையெடுத்து ஆஸ்ரிதரக்ஷணம்பண்ணியருளினவன் திருவடிகளை என்னெஞ்சேமறவாதுவாழ்கிடாயென்கிறார். ॥அ॥

எட்டாம்பாட்டு.

இ—ஆழியானென்கிறவிடத்தில் திருவாழியாழ்வானைச்சொன்னது நித்யஸூரிகளுக்கெல்லா முபலக்ஷண மென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ஆழியமரர்க்குமப்பாலானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களிற்காட்டிலுமித்யாதியால்) ஊழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸித்தனென்று) ஊழிபடைத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலதத்த்வேத்யாதியால்) நிரைமேய்த்தானென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸௌலப்யேத்யாதியால்) நிரைமேய்த்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்ரக்ஷணேத்யாதியால்) பாழியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) மறவாதுவாழ்கண்டாயென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே நெஞ்சேயவனைஸேவியென் றநுமோதந வருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே மறவாதித்யாதியாலே வ்ருத்திரோகணத்தை ஸ்வீகரிக்கிறாரென்று, ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥அ॥

ப—ஆழியான்- திருவாழியையுடையவனை; திருவாழியாழ்வான்முதலான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸேவ்யனையென்றபடி, ஆழி- கம்பீரமான; ஆழி- கம்பீரம், அதிகம்பீரஸ்வபாவனையென்றபடி; அமரர்க்கும்- நித்யஸூரிகளுக்கும், அப்பாலான்- அப்பால்பட்டவனை ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதியாலே யத்யந்த விஜாதீயமான, ஊழியான்- ஊழியிலேயிருக்குமவனை, ஊழி- காலம், ஸகலபதார்த்தங்களும் ஸம்ஹ்ருதங்களான, ப்ரளயகாலத்திலே ஸ்தாயியாயிருக்குமவனை என்றபடி. ஊழி- காலத்தை, இது உபலக்ஷணம் காலாதிஸகலபதார்த்தங்களையு மென்றபடி, படைத்தான்- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, நிரைமேய்த்தான்- க்ருஷ்ணனாய வதரித்துப் பசுக்களைமேய்த்தவனை, பாழி- விஸ்தீர்ணமான, பாழியென்று விஸ்தீர்ணம், ஸம்ஸாரிகளெல்லார்க்கும் ப்ரவேசத்துக்கொதுங்கியிருக்கலாம்படி யதிவிஸ்தீர்ணமானவென்றபடி. அந்தோளால்- அழகியதிருத்தோள்களாலே, வரையெடுத்தான்- கோவர்த்தநபர்வதத்தையெடுத்தவனுடைய, பாதங்கள்- திருவடிகளை, இதுக்கு மறவாதென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னெஞ்சே- என்னுடைய மநஸ்ஸே; 'மநோதுர்நிக்ரஹம் சலம்'' மென்கிறபடியே விபரீதவிஷயங்களிலே மூண்டுபிறக்கு ஸம்ஸாரஹேதுவாகிறுப்போலன்றிக்கே யெனக் கநுகூலமாயிருக்கிற மநஸ்ஸேயென்றபடி. வாழி- உனக்குமங்களமுண்டாயிடுக, ஸம்போதித்துவைத்து நடுவே மங்களாஸாஸநம்பண்ணுகிறார், மேற்சொல்லப்புகுகிறவார்த்தையை நன்றாய் அங்கீகரிக்கைக்காக, மறவாதுவாழ்கண்டாய்- ஒருக்காலும் மறவாதே யநுஸந்தித்து வாழப்பார்கிடாய்? கண்டாயென்றது [illegible]. ॥அ॥

பண்டே- பூர்வகாலத்திலேதானே, பரமன்- பரமபுருஷனானவன், பணித்த- அருளிச்செய்ததான, பணிவகையே- ஹிதப்ரகாரத்திலே, கீதாசார்யனருளிச்செய்த சரமஸ்லோகப்ரகாரத்திலே யென்றபடி' சரமஸ்லோகவிஹிதமான ஸரணாகதியாலேயென்கை. இதுக்கு, கண்டேனென்கிறத்தோடே யந்வயம், தொண்டேசெய்து- தன்பக்கல் பக்தியைப்பண்ணி, தொண்டு- பாவமும், இங்கு பக்தியைச்சொல்லுகிறது, ஸமாராதநத்தால் பக்தியினுடைய வைராக்யம் விவக்ஷிதம், என்றும்- ஸர்வகாலமும், தொழுது- ஸேவித்து, ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி என்றபடி. வழியொழுக- வழியிலேயொழுகும்படி, அந்த ஸர்வஶேஷவ்ருத்திப்ரவாஹவ்யாபாரத்திலே ப்ரதிபந்தகம் தலையின்றியே நடக்கும்படியென்கை. சுழலு

மூ — தென்றுந்தொழுது வழிபடுவோர்க்கு* பண்டே பரமன் பணித்த பணிவகையே*
வகையால் மனமொன்றி மாதவனை நாளும்* புகைபூவிளக்கார்ப்புதுமலரானீரால்* ॥ ௯ ॥

அ — (கண்டேன்) என்னை ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் உடைய கைங்கர்யமெல்லாம் நானே செய்வேனென்று எம்பெருமான் பண்டே பணித்த பணி வகையே அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே நிரவதிகஸ்நேஹ விஷயமான உபேயத்வத்தையும் ஸகலமும் பண்ணலாம்படி யவன் திருவடிமலர்களைக் கண்டேன்; கண்டவாறே என்னுடைய ஸகல துக்கங்களும் போயினவென்கிறார். ॥ ௯ ॥

(வகையால்) பக்தியோகத்தைச்சொல்லவுபக்ரமித்து நிர்ஹேதுகமாக நானெம்பெருமானுக்கடிமை செய்யப்பெற்றேனென்றுகொண்டு நடுவே தம்முடைய ஸம்ருத்தியைப்பேசி பின்னையும் அங்கோபாங்கத்தை நியதி த்து ஸமவெடிகவிஷயமாக்கி சதுரோபாயநொடிகமான த்ரவ்யவிசேஷங்களைக்கொண்டு

✷ஒன்பதாம்பாட்டு.✷

இ — தாத்பர்யவாக்யத்துக்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை பிரஸாதியால்) ப்ரஸாதத்தாலே என்கிறத் தோடே பவ்யம். இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன தம்முடைய ஐஶ்வர்யாதி நிவ்ருத்திகளெல்லாம் ஸ்ரீ காவாயன் ஸாரஸ்வாதத்திலருளிச்செய்தருளின ப்ரவ்ருத்தியால் ஸர்வஜ்ஞனவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸித்தனவென் கிறுரிப்பாட்டிலென்று ஸம்மதிஸமிதி, இத்தால் பத்துடையடியவரில் மாளுமோரிடத்திலும்வணக்கொ டுமோள்வதுவல்' மென்று ஸாரோத்க்ருஷ்டவ்யவஸ்தமாயிருந்த ப்ரவ்ருத்திஸமர்ப்பத்தை யிங்கே ஸாதனாநுஷ்டா னவெண விசேஷித்துச்சொல்லி நிபதித்ததாயிற்று. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவயிகைக ப்ராஷியால்) வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடியி ப்ராஷியால்) ॥ ௯ ॥

✷பத்தாம்பாட்டு.✷

வகையான்சரணமிப்ராஷியாலே பக்தியான் உகக்கவன் திருவடிகள் ப்ராப்யமென்றிப்பாட்டிற் சொல்லு கிறவித்து சார்வேதவநெறியென்கிற முதற்பாட்டைக்கொண்டு ப்ராப்யாந்தரமுன்னோருவென்ன வவதரிப்பிக்கி றார் (பக்தியோகத்தையிப்ராஷியால்) பக்தியோகத்தைச்சொல்ல வுபக்ரமித்துஎன்றது- பக்தியோகத்திற்க வன் ஸாத்யரானவனென்னுமிடத்தைக் சொல்லவுபக்ரமித்துஎன்றபடி. இவ்வர்த்தந்தானும் பத்துடையடி யவரில் ப்ராப்யமான பக்தியோகஸமர்ப்பத்தையென்று பத்துடையடியவரிலே உபக்ரமித்ததாகக் கீழேதாமருளிச்செய்திருக்க, இத்திருவாய்மொழியிலே உபக்ரமித்ததாக இங்குசொல்லுகை விரோதமன்றோ வென்னில்? இங்கு உபக்ரமித்துஎன்றது- பத்துடையடியவரில் ஓர்குறையில்லையென்று ஸாதாரணமாக உபக்ரமித்தத்தை பக்தியோகத்துக்கு ஸமவதாரணம் ஸாத்யாபவமென்றிங்ஙனே இத்திருவாய்மொழியிலே விசேஷித்துச்சொல்ல உபக்ரமித்துஎன்றபடி. ஆதலால் பத்துடையடியவரில் ப்ராப்யமென்று கீழ்ச்சொ ன்னதற்கு மித்திருவாய்மொழியி லுபக்ரமித்ததாக விங்குசொன்னதற்கும் விரோதமில்லை, நிர்ஹேதுக மாகஎன்றது- பக்தியோகாதிஸாதநாந்தரோபாயமன்றிகளே யென்றபடி. நடுவேயிப்ராஷி பக்தியோக ஸாத்ய ஸாதநாந்தரோபாயமில்லாத வெனக்குங்கூட விப்ராப்யஸாக்ஷாத்காரம் ஸுலபமாகையாலே. ப்ரபந்ந ராவ ஸாதநாந்தரோபாயமுடையார்க்கு இதமொக்ஷாத்யஸித்திமென்று, வ்யஜிப்பிக்கவேணுமென்கிற ஆஶயம்யா னுமிப்படி ஸமாப்யாஸஸாத்யமான ஸ்வஸாக்ஷாத்காரத்தை அயத்நத்தாலே பெற்றேனென்கிற ஸமா ஸமிப்படி ஸமாப்யாஸ ஸாத்யமான ஸ்வஸாக்ஷாத்காரத்தை அயத்நத்தாலே பெற்றேனென்கிற ஸமா னுமிப்படி நடுவே தம்முடைய ஸம்ருத்தியைப்பேசியென்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குக் கொஷ்டியென்கி ஷித்ததாலும் நடுவேதம்முடைய ஸம்ருத்தியைப்பேசியென்றபடி. (அங்கோபாங்கத்தை நத்தோடே பவ்யம், வகையால்மனமொன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சதுரோபாயநொடிப்ராஷியால்) த்ருதீயவா க்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சதுரோபாயநொடிப்ராஷியால்) த்ருதீயவா யிப்ராஷியால்)

— மலர்ப்பாதம். அரவிந்தம்போலே நிரதிஶய போக்யமானதிருவடியை, கண்டேன்- காணப்பெற்றேன், தமக்கு வரிவ ஸாக்ஷாத்காரம் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலே, கண்டேனென்று, விஶேஷ்யமாக நிர்தேஶி க்கிறார். கண்டதுமே- கண்டவளவிலேதானே, வினையாயினவெல்லாம்- அகங்களாயுள்ளவையெல்லாம், ஸாங்க்யவாஸ ஸ்வபாவகர்மங்களும், மென்றபடி. விண்டேயொழிந்த- விஷயங்களாய்ப்போயிற்றின. ॥ ௧௦ ॥

வகையால்- ஶாஸ்த்ரப்ரகாரத்தாலே, ஶ்ரவணமனநாதிரூப உபாஸநங்களிலுமதீக்ஷ்ணியென்றபடி. தங்கள் இச்சையை ஸமவ, மனம்- மனஸ்ஸானது, ஒன்றி- ஏகாக்ரமாய், ஸமவெடிகவிஷயமாயென்றபடி. தங்கள் இச்சை ஸமவ டிகவிஷயமாக்கிக்கொண்டென்று உபலக்ஷிதம், அதுக்கு இறைஞ்சயென்கிறத்தோடே அன்வயம். மாதவனை- மாதவனான தன்னை, வாத்ஸல்யஸௌலப்யாதி பெரியபிராட்டியாரோடு ஸம்ஶ்லேஷானுஸந்தானத்தாலே

மூ— இசைதோறமரர்கள்சென்றிறைஞ்சநின்ற* தகையான்சரணந்தமர்கட்கோர்பற்றே* ।ம।
பற்றென்றுபற்றிப்பரமபரம்பரனை* மற்றிண்டோண்மாலைவழுதிவளநாடன்* சொற்றொடையந்தாதி
யோராயிரத்துளிப்பத்தும்* கற்றார்க்கோர்பற்றாகுங்கண்ணன்கழலிணையே* ।௧௧।

ஆ— அநந்யார்ஹமாக இந்த்ராதிகளவனையாஶ்ரயிக்க அவர்களுடைய ரக்ஷகத்வத்தைச் செய்தருளுகிறவன் திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றிருப்பாருடைய ரக்ஷகஞ்செய்தருளுமே அதிலொரு ஸம்ஶயமில்லையென்று கொண்டு அந்த ஸக்தியோமத்திலே ஸாத்யாம்ஶமென்னுமிடத்தையே சொல்லிமுடிக்கிறார். ।ம।
(பற்றென்று) இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்கு எம்பெருமான்திருவடிகள் ஸாதநமாமென்கிறார். ।௧।
திருக்குருகைபபிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— உத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹமாகவித்யாதியால்) ப்ரயோஜநாந்தராநந்யார்ஹமாக என்றபடி. அநந்யார்ஹமாகவென்றது- அமரருடைய அநந்யஸாதநத்வாநந்யப்ரயோஜநத்வம், த்ருதீயபாதத்துக்கு வ்யாக்யாநமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) தமர்களுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளேயித்யாதியால்) தன்திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றிருக்கிற ஸக்தியோமநிஷ்டருடையவென்றபடி. ஓர்பற்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகஞ்செய்தருளுமித்யாதியால்) ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

பற்றாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதநமாமென்று) ॥௧௧॥

கையாலே ஸாராயணனைதன்னை யென்றபடி. இதுக்கும் இறைஞ்ச என்கிறத்தோடே அந்வயம். நாளும்- ப்ரதிதிநமும், அமரர்கள்- ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், திசைதோறு- திக்குகள்தோறும், க்ஷீராணவ- வடதிகாஶ்ரம, ஸாகேத- ஸ்ரீரங்க, வ்ருஷகிரி- ஸத்யவ்ரத, யதாசைலப்ரப்ருதிகளான திவ்யதேசங்கள்தோறுமென்றபடி. சென்று- பெரியதிருநாளுக்குப்போவாரைப்போலேபோய், புகையால்- தூபத்தாலும், விளக்கால்- தீபத்தாலும், புதுமலரால- அபிநவபுஷ்பங்களாலும், நீரால்- அர்க்யாதிஜலங்களாலும், இறைஞ்சநின்றதகையான்- ஆஶ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய, இறைஞ்சுதல்- ஆஶ்ரயிக்கை, தகை ஸ்வபாவம், தகையுடையவன்- தகையான், தேவர்கள் ஸ்வஸ்வப்ரயோஜநஸித்த்யர்த்தமாக வாஶ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸௌலப்யஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணஸ்வபாவஶாலியான பரமபுருஷனுடையவென்றபடி. சரணம்- திருவடிகள், தமர்கட்கு- ஸ்வீயர்க்கு, தமர்கள்- ஸ்வீயர்கள், ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்தையே பரமப்ராப்யமாகப்பற்றின ஸக்தியோமநிஷ்டர்க்கு என்றபடி. ஓர்பற்று- அத்விதீயமான ஆஶ்ரயம்- அவர்களுடைய ப்ராப்யமான ஸமஸ்தகல்யாணகுணப்ராப்திக்கு அத்விதீயஸாதநமென்றபடி. ஸக்தியோமநிஷ்டர்க்கு அந்த ஸக்தியோமத்தாலே பரமப்ராப்ய ப்ரஸாதந ப்ராப்யமேவாய அாரா ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்கள் ஸாத்யாம்ஶங்களென்று தாத்பர்யம். ।ம।

பரமபரம்பரனை- பரமேஶ்வரர்க்கும் பரரான இந்த்ராதிஶ்வரரான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனையென்றபடி. மல்- மல்லயுத்தத்திலே; மல்லென்று மல்லயுத்தத்துக்குப்பேர், திண்- த்ருடங்களான, வாணாஸுராதிஸம்ஹாரநிபுணங்களான வடிவங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனை, மாலை- ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹனை க்ருஷ்ணனை, மால். வ்யாமோஹன், பற்றென்றுபற்றி- ப்ராப்யமென்றவலம்பித்து, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம். வழுதிவளநாடன்- திருவழுதிஎன்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய், ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான ஜநபதத்தையுடையவர், வளம்- ஸம்பத்து, வளநாடென்று பாகவாயிதீக்ஷஸமாஸம். நாடுடையவன்-நாடன், அந்ததேசத்துக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல். சொன்னதான, தொடை- ஸந்தர்ப்பமான, 'பாதபந்தாக்ஷரஸம' என்கிறபடியே ஶப்தஸந்தர்ப்பமானவென்றபடி. அந்த தி. அந்தாதியான, கீழ்ப்பாட்டினந்த மெல்லாப்பாட்டுக்காதியாயிருக்கையாகிற ஶப்தவிஶேஷத்தையுடைத்தானவென்றபடி. ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், கற்றார்க்கு- அப்யஸித்தவர்களுக்கு, கண்ணன்கழலிணை- க்ருஷ்ணனுடையசரணயுகளமானது, ஓர்பத்தாகும்- அத்விதீயமான ப்ராப்யமாம், பத்து- அவலம்பநீயம் ப்ராப்யமென்றபடி. ।௧௧।

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஸ்ய ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(சார்வேதவனெறி.)

ஸ்ரீதாமோதரபாவதோ வஶிதயாப்யுத்க்ருஷ்டமாஹாத்ம்யபூம்நா
சக்ராயுதாயஸ்தயா வடதளஶயநாந் நாகராஜேஶயத்வாத்।
ரக்ஷாஸம்ரம்பவத்வாத் பரமபதகதே: ஶ்ரீவக்ஷாதியோகா-
தீஶாத்யாவேஶ்யம் ஸ்வஜநஸுலபம் பக்திஸாத்யம் ஶரண்யம் ஶௌரிமாஹ॥

(ஸ்ரீதாமோதரபாவத:) தாமோதரன்றாள்கள் - ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யமாக க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து வாத்ஸல்யத்தாலே அவர்களாலே கட்டுண்டு அவற்றையே நிரூபகமாக வுடையவனாகையாலும், (உத்க்ருஷ்டமாஹாத்ம்யபூம்நா) பெருமையனே வானத்திமையோர்க்கும் - அப்படி கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டானாகிலும் 'எண்ணற்கரியனிமையோர்க்கும்' என்னும்படி நிற்கையாலும், (சக்ராயுதாயஸ்தயா) ஆள்கின்றவாழியான் - திருவாழியை ஆயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (வடதளஶயநாத்) ஆலினிலைமேல்துயின்றான் - ப்ரளயகாலத்திலே ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (நாகராஜேஶயத்வாத்) நாகத்தணையானை - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையனாகையாலும், (ரக்ஷாஸம்ரம்பவத்வாத்) நாடோறும்ஞானத்தாலகத்தணைப்பார்க்கருள்செய்யும் - தன்னை ஹ்ருதயத்திலே த்யானிக்குமவர்களுக்கு ரக்ஷணம் பண்ணுமவனாகையாலும், (பரமபதகதே:) இது மூன்றுபாட்டிலுமுண்டு. பரம்பரனை - அமரர்க்குமப்பாலவன் - பண்டைபரமன்பணித்த - ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் பரரான நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் பரனாகையாலும், (ஶ்ரீவக்ஷாதியோகாத்) மனமொன்றிமாதவனைநாளுமிறைஞ்சி - ஶ்ரிய:பதியாகையாலும், ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்கள் ஸேவார்த்திகளாகவந்து ஸேவிக்கும்படி நிற்கையாலும், எம்பெருமான் எத்தனையேனு மதிஶயிதஜ்ஞாநராலும் துஷ்ப்ராபனாயிருக்கவும் தன்னிடத்தில் பக்திபண்ணினவர்களாலே ஸாத்யனாகிறானென்று "சார்வேதவனெறிக்கு" என்கிற தஶகத்திலே ஶடகோபரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௦௪॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

அ—(கண்ணன்) பக்தியோகத்தைச் சொல்லுகிறது, எம்பெருமான் திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்றிருப்பார்க்கு

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி பக்தியோகத்தாலே ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்கள் ஸாத்யனாகிறானென்று உபதேஶித்தவநந்தரம் அந்த பக்தியோகப்ரகாரத்தை உபதேஶிக்கவேண்டியிருக்க 'எண்ணுந்திருநாமந் திண்ணம்நாரணமே' என்றும் 'பாடீரவன்நாமம்' மென்றும் 'மாதவனென்றென்றோதவல்லீர்' ரென்னும் 'பேராரோதுவார்' ரென்னுமிப்படிகளிலே திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தை உபதேஶிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (பக்த்யாதி யால்) பக்தியோகப்ரகாரங்களைச் சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழியென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமித்யாதிகளும் 'ஶ்ரோத்ரஜீவநஸ்ஸங்கல்ப:' என்கிற யஜ்ஞதாநாதிகளைப்போலே 'ஸததங்கீர்த்தயந்தோமாம்' ஸ்வாத்யாயஸாத்ரீக்ருத்ய தேஜஸ்தேஜோவிஶேஷவத:' இத்யாதிகளிற்படியே பக்தியோகஸாதநாங்கவிஶிஷ்டமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல், திருவாராதனத்தையாதல், பக்தியோகவ்யஞ்ஜகமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல் சொல்லுகிறனவாகையாலே யதுவும் பக்தியோகத்தினுடைய ஒருப்ரகாரவிஶேஷகதநமென்றுகருத்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு விவிபஜநப்ரக்ரியகமென்கிற ஸங்க்ஷேபம் ப்ரதிவாக்யமென் அஸங்கதமாயிற்று.

மூ — கண்ணன்கழலிணை* நண்ணும்மனமுடையீர்* எண்ணுந்திருநாமம்* திண்ணம்நாரணமே* ॥க॥

ஆ — திருமந்த்ரத்தையே சொல்லுங்கள் அவன் திருவடிகளைப் பெறுகை நிஶ்சிதமென்கிறார். ॥க॥
(நாரணன்) திருமந்த்ரத்தினால் ப்ரதிபாத்யனை நாராயணனாகிறானென்னில்? ஸர்வேஶ்வரனாய்

முதற்பாட்டு.

ஈ — ஸாத்யவிஷயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானின் இத்யாதியால்) எண்ணும் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவித்யாதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருவடிகளைப் இத்யாதியால்) இங்கு திருமந்த்ரத்தையென்றது நாராயண என்கிற திருநாமத்தையென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமென்று திருநாமமிறே பாட்டிற்சொல்லிற்று, இது திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதானமான திருநாமமாகையாலே, மற்ற திருநாமங்களிற்காட்டில் ப்ரதானமென்னுமிதுக்கு திருமந்த்ரத்தோடொத்த வைபவமுண்டென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இது தன்னையே திருமந்த்ரமாக உபவர்ணித்தருளினார். இது தன்னையே ப்ரணவவ்யஞ்ஜநமெடுத்தாலே எட்டுதிருவக்ஷரமாகவாவிக்க திருமந்த்ரத்தோடொக்குமென்று ஸாராநாதகமென்றுவாயருளிச்செய்தருளினாரிறே. அல்லது திருமந்த்ரத்தையென்றது ஸாக்ஷாத் திருமந்த்ரத்தையே சொன்னபடி. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டிலே திருநாமமென்றது திருமந்த்ரத்துக்கு ஶ்ரேஷ்டதமவைபவ ஶப்தஶக்திகளாலே சிலபதங்கள் குறைந்தாலும் நிரபேக்ஷமான திருநாமம்போலே தன் ப்ரபாவம் குறைவற்றிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக திருமந்த்ரத்தை திருநாமஶப்தத்தாலே உபவர்ணித்தருளிச்செய்தபடியென்று கருத்து. நாரணமென்றதுவும் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியுங்குறைந்தாலு மவைகூடினவுள்ள ப்ரபாவத்திற்கு குறைவில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவென்று திருவுள்ளம் ப்ரதமபக்ஷத்திற்கு, புகட்டில் ஶ்ரீவஸாரஸ்யமும் 'நாந்த்ரஸங்கீர்த்தநே' என்கிற தாத்பர்யாந்தரஸூ வாக்யாநுகூல்யமுமுறையோடைகாஸ்யமுமுண்டு, த்விதீயபக்ஷத்திற்கு ஆறாயிரப்படி திருமந்த்ரஶப்தஸ்வாரஸ்யமும் ஒன்பதினாயிரப்படி முப்பத்தாறாயிரப்படிகளோடே ஐகார்த்யமுமுண்டு. ॥க॥

இரண்டாம்பாட்டு.

ஸித்யோபாயஶ்ரீகாரஞ்சொல்வந்த விப்ரகாரணத்திலே வாரணந்தொலைத்தவித்யாதியாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்தைவணிக்கை பலஸம்பந்தமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (திருமந்த்ர இத்யாதியால்) ஆரென்றது - க்ஷேமஸம்மானப்ராப்யம், க்ருஷ்ணனன்றோ என்றபடி. திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யம் பராத்பரமாகையாலே க்ருஷ்ணாவதாரப்ரபவமல்லாமையால் க்ருஷ்ணப்ரபவத்தையுபாஸிப்பார்க்கு திருமந்த்ர ப்ரநிஸம்ஶயமாகக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க திருமந்த்ரபாரப்ரபவத்திலே விஶேஷித்து விஶ்ஷயாகமாயிருந்தாலுமிது ஸர்வதேவதாஸாமாந்யமாகையாலே க்ருஷ்ணப்ரபவாஶ்ரயமாமென்றருளிச்செய்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டுத் திருநாமஸங்கீர்த்தநபரமானபக்ஷத்தில் திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனை அவன்திருவடிகளன்றோ முமுக்ஷுக்களுக்குப்ராப்யம், கண்ணன்கழலிணை ப்ராப்யமென்னக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க திருமந்த்ரம் ஸர்வதேவதாஸாமாந்யமாகையாலே திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யன் கண்ணனுமாகையால் விரோதமில்லையென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ப்ர — கண்ணன்கழலிணை — க்ருஷ்ணனுடைய சரணயுகளத்தை, சார்வேதவநெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்களென்று ஸித்யோபாயத்துக்கு ப்ராப்யமாக நாம்கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளையென்றபடி. நண்ணும்மனமுடையீர் — சேரவேணுமென்று நெஞ்சையுடைய ஜநங்காள், நண்ணுகை — சேருகை, ஸித்யோபாயத்தாலே சேரவேணுமென்றிச்சையுடைய முமுக்ஷுக்காளென்றபடி. திருநாமம் — திருநாமமான, அவனுக்கு ப்ரதிபாதகமானவென்றபடி. நாரணம் — நாராயணபதத்தை, யத்வா, நாரணமே — நாராயணஶப்தமான அவதாரணத்தால் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியும் வ்யபோஹங்கள், அவையில்லாவிட்டாலும் ப்ராப்யத்துக்குக் குறையில்லையென்றுகருத்து. திருநாமம் திருநாமத்தை, மனவ்ருத்த்யா திருமந்த்ரத்தையென்றபடி. எண்ணும் — எண்ணுங்கோள், அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி. திண்ணம் — த்ருடம், ஸம்ஶயமற ப்ராப்யமுண்டாகை நிஶ்சிதமென்றபடி.

॥க॥

மூ—நாரணனெம்மான்* பாரணங்காளன்* வாரணந்தொலைத்த* காரணந்தானே* ||௨||
தானேயுலகெல்லாம்* தானேபடைத்திடந்து* தானேயுண்டுமிழ்ந்து* தானேயாள்வானே* ||௩||

ஆ—ஸர்வேஶ்வரரக்ஷகனாய் ஸர்வஜகத்காரணமாய் வாரணந்தொலைத்தவனானேயென்கிறார். ||௨||
(தானே) நிஸ்ஸஹாயமாக ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணாதிகளைப் பண்ணுவானும் அந்த வாரணந்தொலைத்தருளினவனானேயென்கிறார். ||௩||

இ—நாரணனிங்கு ஸங்கதிகண்டுகொள்வது, எம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனென்று) பாரணங்காளனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரியைக் கொண்டதியால்) ஸர்வஜகத்காரணத்வம். ||௨||

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

உலகெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலலோகத்யாதிபால்) படைத்தென்கிறதினை ஜகத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிஶப்தத்தாலே) ஆள்வானென்பதினை ஜகத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ரக்ஷணஶப்தத்தாலே) ஆதிஶப்தத்தாலே இடந்துஉண்டுமிழ்ந்து என்றுசொல்லப்பட்ட ஜகத்ரக்ஷணஸம்ஹாராதிகள் விவக்ஷிதங்கள், தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாரணமித்யாதியால) இத்தால்திருவநந்தாழ்வான் ஸமஸ்தஸ்ருஷ்ட்யாதிகளான காரணகாரணங்களைச் சொல்லுகிறதாகையாலே காரணத்வத்துக்கு [illegible] ஸ்வகாரணம் ஆக்ருதியாதிமாகக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஆக்ஷேபம்பிறக்க ஸஜாதீயஸஹாயமாகப் ஸ்வதந்த்ர ஸர்வகாரணவிஶிஷ்டமாகையாலே திருவநந்தத்தில் ஸ்வநிஜமஹிமநாதிகளைக்கொண்டு ஆஶ்ரிதவத்ஸல வஸுதேவதாரணவிஶிஷ்டனான க்ருஷ்ணனேயாகத் தட்டில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸுபுத்திகொள்க. ||௩||

ஸ—நாரணன்- திருவநந்தாழ்வாதிவாஸ்யனான நாராயணன், இதுக்கு வாரணந்தொலைத்த காரணந்தானேயென்கிறதோடே அந்வயம். எம்மான்- ஸர்வஸ்வாமியானவன், ஸ்வாமியாகிய ஸர்வசேதநாசேதநங்களுக்கு ஶேஷியானவனென்றபடி. பாரணங்கு- பூமிப்பிராட்டியை, பார்- பூமி, அணங்கு- பெண், இங்குபூமியைச்சொன்னது ஸ்ரீதேவிபூமிநீளைகளெல்லாரையுமுபலக்ஷணார்த்தம், அதிலபாரென்று பூமியைமாத்ரஞ்சொல்லாதே பாரணங்கென்று பூமிக்கதிஷ்டாநமான பிராட்டியைச்சொன்னது நித்யவிபூதிக்கெல்லாம் உபலக்ஷணார்த்தம், ஆளன்- ரக்ஷிக்குமவனென, ஸர்வேஶ்வரரக்ஷகனானவனென்றபடி. வாரணந்தொலைத்த- மஜத்தைஸபேதமபண்ணினவனென, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தவனானவனென்றபடி. காரணந்தானே— ஜகத்காரணபூதன்தானே க்ருஷ்ணாவதாரம்பண்ணினவன் தானேயென்றபடி. ஸ்வயாரணத்தாலிவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ||௨||

உலகெல்லாம்- ஸர்வலோகங்களும், இச்ஶப்தமிங்கே ஸகலார்த்தவாசகமாகவும், தானே- கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணன்தானே, இந்தஸர்வநாயிகாணாம் க்ருஷ்ணஜகதா ராத்ரஶரீரமாவநிபந்தமாகையாலே ஸர்வலோகநியந்தா அந்த க்ருஷ்ணன்தானேயென்று வ்யவஸ்திதார்த்தம், ஸ்வயாரணத்தாலவன் ஸஜாதீயஸஹாயனாகையாலே இவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. தானேபடைத்து- ஸர்வத்தையும் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே விஶேஷமாய்த் தன்னையபேக்ஷிக்கவு மறியாதேகிடக்க ஸ்வயமநாதராய்க்கொண்டுதான்தானே ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- இதிலுந்தானேயென்கிறபதம் அந்வயிக்கிறது, ப்ரளயார்ணவமத்யமாய்க்கிடக்க அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகத் தான்தானே வராஹரூபியாவதரித்து, இந்த உலகெல்லாமென்று ஸர்வலோகமும் வ்யஸ்திமாயிருந்தாலும் 'ஸாஶ்வஜஸ்வயி கஸ்வஸ்தஸ்வமிதி' என்கிறவிடத்தில் ஸப்தம் த்விதீயார்த்தத்திலே அந்வயிக்கிறபடியாலே இடந்தானென்கிறது பூமியோகார்த்தத்திலே அந்வயிக்கிறது, தானேயுண்டு- எங்களையும் உன்வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கவறியாதிருக்கத் தான்தானே ப்ரளயத்திலே தன்வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு, உமிழ்ந்து- பின்னையும் ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே காரணகளேபராதிகளைக் கொடுத்து ஸ்ருஷ்டித்து, ஆள்வான்- மற்றுமுள்ள ஸர்வரக்ஷாகாரணதத்தாலும் ரக்ஷித்தருளுகிறவன், தானே- கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணன்தானே, வஸுதேவநந்தநாகாரவிஶிஷ்டதயா திருவநந்தாழ்வாதிவாஸ்யனானவன் அந்தக்ருஷ்ணன்தானேயென்று, வ்யவஸ்திதார்த்தம். ||௩||

மூ—ஆள்வானாழிநீர்க்* கோள்வாயரவணையான்* தாள்வாய்மலரிட்டு* நாள்வாய்நாடீரே* ௪॥

நாடீர்நாடோறும்* வாடாமலர்கொண்டு* பாடீரவர்நாமம்* வீடேபெறலாமே* ॥௫॥

ஆ—(ஆள்வான்) ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற வெம்பெருமான் திருவடிமலர்களிலே திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டு நாடோறும்மலரிட் டவன்திருவடிகளைப் பெறுங்கோளென்கிறார். ॥௪॥

(நாடீர்) திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லி யவன்திருவடிமலர்களிலே வாடாமலர்கொண்டு பணிமாற வவன்திருவடிமலர்களைப்பெறலா மிதுநிஶ்சிதமென்கிறார். ॥௫॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— ஆள்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகதித்யாதியால்) ஆழிநீரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) தாள்வாய்மலரிட்டென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தையித்யாதியால்) திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டென்றது- ஶ்ருதகாரணமித்யாதார்த்தகதநம், இத்தால் முதற்பாட்டிலே ஸக்ஷிப்தோக்தமான திருமந்த்ரஜபத்தையாதல் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல் அருளிச்செய்தவர் நடுவே ப்ரஸங்கங்களான ஸம்பத்ஸக்களை யிரண்டுபாட்டாலே வரிஹரித்து கூநதரம்'இப்பாட்டில் 'தோஜீ' என்ற ஸங்க்ஷிப்தோக்தமாக விதிக்கப்பட்ட வாஷ்ஷஸமர்ப்பணாத்யாராயநத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை, நாடீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால் ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வாடாமலர்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தையித்யாதியால்) இங்கும் திருமந்த்ரத்தையென்றது- ஶ்ருதகாரணமித்யாதார்த்தகதநம், தாஸீயவாசதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடியித்யாதியால்) இதுநிஶ்சிதமென்கிறவித்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வாஷ்பஸமர்ப்பணமெம்பெருமானுக்கு மிகவும் ப்ரியதமமென் றுதாராதிஶயத்தாலே யத்தையே ஸ்வீகரிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௫॥

ஸ— ஆள்வான்- ஆளுகைக்கீடுயுடையவனுப், ஆளுகை- ரக்ஷிக்கை, பசுமேய்ப்பொழிப்பானென்னுமாப்போலே ஆள்வானென்றது ஸர்வஜ்ஞத்வ்யாதஸமூஹம், ரக்ஷிதாதிஷ்டாவாய்க்கொண்டு என்றபடி. ஆழிநீர்- க்ஷீரஸமுத்ரஜலத்தில், ஆழி- ஸமுத்ரம், கோள்வாய்- காந்திஸாலிகளான முகங்களையுடையவனை, கோள்- காந்தி, ஹணாமணி ப்ரதீபாதிவஶங்களான ஸஹஸ்ரமுகங்களை யுடையவனையென்றபடி. அரவு- நாகத்தை, திருவனந்தாழ்வானை யென்றபடி. அணையான்- ஶயநமாகவுடையவனுடைய, அணை- ஶயநம், தாள்வாய்- திருவடிகளிலே, தாள்கள்- திருவடிகள், வாயென்பது- இடம், நாள்வாய்- நாளிடத்திலே, தினங்களிலேயென்றபடி. ப்ரதிதிநமுமென்கை. மலரிட்டு- புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்து, நாடீர்- தேடுங்கோள், அவன் திருவடிகளையடையப் பாருங்கோளென்றபடி. ॥௪॥

நாடோறும்- நாள்தோறும், க்ஷீரஸாகரத்திற்போலே புஷ்பஸமர்ப்பணத்தில் ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே நாடோறுமென்கிறார், வாடாமலர்கொண்டு- வாடாதபுஷ்பங்களைக்கொண்டு, ப்ரீதிபூர்வகராய் சுத்தஸௌரபஸம்ஸ்காரங்களான புஷ்பங்களை ஸம்பாதித்துக்கொண்டென்றபடி. நாடீர்- தேடுங்கோள், தத்ப்ராப்யுபேக்ஷிதராய்க்கொண்டவனை யாஶ்ரயியுங்கோளென்றபடி. அவர்நாமம்- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களை, பாடீர்- பாடுங்கோள், 'ஸதத கீர்த்தயந்தோமாம்', என்று முக்தர் ஸாமகாநம்பண்ணுமாப்போலே ப்ரீதிபூர்வகராய் காநம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. வீடு- மோக்ஷத்தை, அவன்திருவடிகளையேயென்றபடி. இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தைப்பெறலாமென்கிறத்தோடே யந்வயிப்பது, தாஸீயவாசகத்திலிருக்கிற ஏகாரம் ஶ்ருதிஸ்வபாவத்தால் பாட்டுதோறுமுள்ளதொன்றுகையாலே யதுவாக்யாலங்காரமாத்ரமிறே, பெறலாமே- நிஸ்ஸம்ஶயஸாத்யநிவ்ருத்திபூர்வகமாகயுடையலாமே, அவதாரணத்தால் பெறுகையில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ॥௫॥

மூ— மேயான்வேங்கடம்* காயாமலர்வண்ணன்* பேயார்முலையுண்ட* வாயான்மாதவனே* ॥சு॥
மாதவனென்றென்று* ஓதவல்லீரேல்* தீதொன்றுமடையா* ஏதஞ்சாராவே* ॥எ॥

ஆ— (மேயான்) ஸகலஸமாச்ரயணீயனாய் ஸ்ரீயப்பதியாயிருந்த பேயார்முலையுண்டவாயன் நம்முடைய ஸகலாதிகாரங்களுக்கு விஷயமாயிருக்கிற இவன் திருவடிகளிலடிமைசெய்யலாவதென்னில்? அவனன்றோ ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம் கதனாய் ஸர்வஸுலபனாய்க்கொண்டு திருமலையிலே புகுந்துநின்றருளுகிறானென்கிறார். ॥சு॥

(மாதவன்) இதரஸக்தியோகத்தி லநதிகாரிகள் மாதவனென்னுந் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோள், சொல்லுமிடத்தில் பாவபூர்த்திகராய்ச் சொல்லவமையும், சொல்ல ஸமர்த்தர்களன்றிக்கேயாகிலும் ப்ரா

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

இ— ஸக்தியோகமத்யகாரமொன்றுஞ்சொல்லாத விப்பாட்டு இப்ரகரணத்திலே யஸம்பத்தமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸகல கருதியால) இவ்வவதாரிகையிலே ஸகலசுருதியாலே அதீதவாதமும் ஸ்ரீயப்பதித்வத்தாலே மாதவனென்றதும் வ்யாவ்ருத்தம, இப்பாட்டுக்கு ப்ரயோஜனாந்தரமொன்றுமே விஷயமென்றுகாட்டுகைக்காக கதிதாநுவாதரூபதையை மிச்சம்காவாக்யத்திலே சேர்த்தருளிறது, ப்ரயோஜனத்துக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனன்றோவி கருதியால்) ॥சு॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்தி கருதியால்) ஓதவல்லீரேலென்று திருநாமஸங்கீர்த்தனத்திலுங்கூட ஸாமர்த்யத்தை யப்ராப்திகமாய் நிஷேதிக்கையாலே ஸக்தியோகத்தி லநதிகாரிகளும் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. இங்கு அநதிகாரிகளென்றது- பரிபூர்ணஸக்தியோகத்தி லநதிகாரிகளென்றபடி. இத்தால் இம்ஸக்தியோகமத்யகாரங்களை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே அதில் பூர்ணாதிகாரிகளல்லாதார்க்கு ஸ்வஸ்வ்யாபாயத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம்கதிஸூசிதை. பேச வல்லீரென்னாதே ஓதவல்லீரென்று நிர்தேசித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலி கருதியால்) ஓதுகென்றது- பாரம்பர்யாதாரண ரூபவாய்வ்யபதேசமாகையாலே பாவபூர்த்திகஸம்வேத்ய சிதமாகிறது என்றுகருத்து. இங்கு பாவபூர்த்திகராய்ச்சொல்லுகையாவது- ஸ்வரஸவாஸிதமான ஸாக்ஷாத்ஸக்தி தங்களுக்கில்லாமையாலே தாங்கள் பூர்த்திகராய் ஸ்வயமேவசொல்ல ப்ரவ்ருத்தியாதிருக்கத் தயாவிஸக்தரான்கள் சிலர்சொல்லக்கண்டு தங்களுக்கும் அதில் ராகம்பிறந்து தாங்களுமவர்களோடேகூடி யவர்களை யநுகரித்துச்சொல்லுகை. உத்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லஸமர்த்

ஸ— காயாமலர்வண்ணன்- ஸகலஸ்வாஸ்த்யவர்ணனுன், காயாவென்று ஸகலஸ, மாதவன்- ஸ்ரீயப்பதியான நீலமேகநிபமான திருமேனிக்குப் பரபாகமுண்டாம்படி வித்யுல்லேகைபோலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டியோடே நித்யஸம்ச்லிஷ்டையா தம்பதிப்தனனென்றபடி. தம்பதீத்வத்தை நிரவதிகஸௌந்தர்யஸம்பன்னனென்கிறது, பேய்- பூதனையினுடைய, ஆர்- பூர்ணமான, விஷபூர்ணமானவென்றபடி. முலையுண்டவாயான்- ஸ்தநத்தைப்பானம்பண்ணின வாயையுடையவன், பூதனையினுடைய விஷபூர்ணமான ஸ்தநத்தை நிவர்த்யமாக்கினாப்போலே ஸக்திப்ரதிபந்தகமான ப்ரக்ருதியை நிவர்த்திப்பிக்கவல்ல வாத்ஸல்யத்தையுடையவனுன க்ருஷ்ணனென்றபடி. வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே, மேயான்- மேவியிருக்கிறவன், மேவுகை- பொருந்துகை, எல்லாரையும் தன் திருவடிகளை யாச்ரயிப்பித்துக்கொள்ளுகைக்காகப் பொருந்தியிருக்கிறானென்றபடி இப்படி க்ருஷ்ணன் ப்ரத்யக்ஷவிஷயனாயிருக்கையாலே நிரதிசய ஸக்திப்ரவர்த்தகமாக வுங்களுக்கு அவன் திருவடிகளிலே யடிமைசெய்யக் குறையில்லையென்றுகருத்து. ॥சு॥

மாதவனென்றென்று- மாதவனென்றென்று நிரந்தரமாக, ஓத- ஓதுகைக்கு, ஓதுகை- பரோபதேசம் ஸ்வயமேவ சொல்லமாட்டிற்கோளாகில பாவபூர்த்திகராயாகிலும் சொல்லுகைக்கு என்றபடி. வல்லீரேல்- வல்லீரேளாகில், யதிபத்தால் பரிபூர்ணஸக்தியோகத்திலுங்களுக்கதிகாரமில்லையாகில் திருநாமத்தையாகிலும் நிரந்தரமாகச்சொல்ல வல்லீர்களாகிலென்றபடி. தீது- பாபங்கள், பரிபூர்ணஸக்திப்ரதிபந்தகங்களான ராஜஸதாமஸப்ரகாரத்தில ப்ரவ்ருத்திகளான பாபங்களென்றபடி. ஒன்றும்- ஒன்றும், அடையா- உங்களைக்கிட்டமாட்டா, உங்களைவிட்டு நசித்துப்போமென்றபடி. ஏதம்- பாபங்கள்

மூ— சாரா வேதங்கள்* நீரார் முகில்வண்ணன்* பேரார் ஓதுவார்* ஆரார் அமரரே* ‖அ‖

ஆ— ஸ்வாதந்த்ர்யமான ஸம்ஸாரபந்தங்களும் நசிக்குமென்கிறார். ‖எ‖

(சாரா) ஸர்வஜ்ஞரானவர்கள் அதிகாரிகளோவென்னில்? யாவர்சிலர் திருநாமஞ்சொல்லவல்லவர், அவர்களிறையித் திருநாமஞ்சொல்ல அதிகாரிகளான ஸர்வஜ்ஞராகிறாரென்கிறார். இத்திருநாமத்தைச்சொல்லுவார் யாவர்சிலர் அவர்கள் நிரவஸநஸாத்ய ப்ராப்யகராய் என்றுமவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்யப் பெறுவாரென்றபடியாம். ‖அ‖

இ— (கைங்கர்யபாத்ரதயா) கைங்கர்யத்துக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரையாயும் ஸாதநமான கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியான ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமாவதும் கைங்கர்யவிரோதியாயென்றது. ஸஜ்ஜநோபயுக்தமான விரோதி ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான சேஷவிரோதியாயென்றபடி. யத்வா— இங்கு ஸாதநமான விரோதியோடொத்து கைங்கர்யத்துக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரையாயும் ஸாதநமான கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியாய ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமாவதும் விரோதியாயென்றபடி. விரோதியாய ஸாதநமானாலும் பரம்பரையாய் வேஷமாகையாலே அதுவும் கைங்கர்யரூபமாகக் குறையில்லையிறே, ஸர்வஸ்வாமியான என்றது— விரோதிநிவர்த்தியுக்த ப்ராப்யக ஸஜ்ஜநஸாதநமாகையாலே ஸர்வஸ்வாமிகளாயும் காரணமான ப்ராப்திகளாயுமுள்ளவையான என்றபடி. ‖எ‖

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

பேராரோதுவாரென்றிப்பாட்டிலும் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தைச் சொல்லுகை ஸாதநாந்தரமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞரித்யாதியால்) திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு எங்களுக்கு யோக்யதையுண்டோவென்கிற ஸம்சயைப் பரிஹரிக்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே ஸாதநாந்தரமில்லையென்றதாயிற்று. ஆர்பேரோதுவாரென்றநுபித்துக்கொண்டு உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாவர்சிலரித்யாதியால்) இந்தப்ரயோஜநத்தில் ப்ராப்யத்துக்கு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிற ஸம்சயத்தாலே ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமத்தையித்யாதியால்) ப்ராப்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யாதியால்) ப்ராப்யஸம்பந்தம் விரோதிநிவ்ருத்திப்ராப்தியானால் ப்ராப்யமாம் அதுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமவனித்யாதியால்) ‖அ‖

மூ— ஜ்ஞாநயோக்யத்தில் ப்ராப்திகளறிகைக்கு காரணத்திலே ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களென்றபடி. சாரா— உங்களைப்பற்றுமிடமாட்டா, நிஶ்ஶேஷமாக நசித்துப்போமென்றபடி. ‖எ‖

ஆர்- யாவர், சிலஜநங்கள், நீரார்முகில்வண்ணன்- ஸர்வஜ்ஞமான தேஜஸ்ஸின் ஸ்வபாவமுடைய, வண்ணம்- ஸ்வபாவம், ஜலஸம்ருத்தமான மேகம்போலே ஸர்வத்ர ஸர்வவிஷயமின்றியே ஸர்வஜநஸாத்யமான ஸ்வரூபமுடையனென்றபடி. பேர்- திருநாமத்தை, ஓதுவார்- ஓதவல்லவர்கள், பரமப்ராப்யராயினும் சொல்லவல்லவர்களென்றபடி. ஈஶ்வரன்றிக்கே திருநாமஞ்சொல்லும்படி ஸாமர்த்யமுடையராயிருப்பாரென்கை, அவர்களென்கிற வ்யாக்யானம். அவர்கள்- அந்த திருநாமமுச்சரிக்கவல்லஜநங்கள், ஆரார்- எவர்களேயவர்களாகிலும், எத்தனைய ஸர்வஜ்ஞமான ஜந்மவ்ருத்திகளையுடையவர்களானாலுமென்றபடி. அமரரே- தேவர்களைப்போலே திருநாமஞ்சொல்லுகைக்குப் பரிபூர்ணாதிகாரிகளான ஸர்வஜ்ஞரே என்றபடி. வேதங்கள்- ஷாஸ்த்ரங்கள், ஓருகாலும் ஒன்றுமென்றபடி. சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, அதீதப்ரயோஜநத்துக்கு ஸம்பந்தம் நீரார்முகில்வண்ணன் பேர் ஸாதநமாக ஓதுவார்ஆர்- பரமப்ராப்யராயாகிலும் சொல்லுவாராயவர்சிலர், அவர்களிடத்து ப்ராப்யம், ஆரார்- ஸர்வதேவர்கள், அமரரே- நித்யஸூரிகளோ, நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸர்வத்ர கைங்கர்யங்களையும் ஸ்வயம் அநுபவிக்கப்பெறுவரென்றபடி. வேதங்கள்- அந்த கைங்கர்யப்ராப்தி ஸாதகங்களாயுள்ள பாபங்கள், சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, அவர்களுக்கு கைங்கர்யப்ராப்தி ஸாதகமெல்லாம் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி.

‖அ‖

௲ — அமரர்க்கரியானைத்* தமர்கட்கெளியானை* அமரத்தொழுவார்கட்கு* அமரா வினைகளே* ॥௰॥
வினைவல்லிருளென்னும்* முனைகள் வெருவிப்போம்* சுனைநன்மலரிட்டு* நினைமின்னெடியானே* ॥௧௧॥

ஆ — (அமரர்க்கு) ஸநாஶ்ரிதரான தேவாதிகளுக்குங்கூட அரியனாய் ஆஶ்ரிதர்க்கெளியனாயிருந்தவனை ஸத்ருத்யோஜநமாய்க்கொண்ட ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணவமையும், ஸகலபந்தகமாயிருப்பதெல்லாம் போமென்கிறார். ॥௰॥

(வினை) திருமேநியைச்சொல்லி அழகியமலர்களைக்கொண்டு அவன்திருவடிகளிலே பரிமாறி அவனை ஸேவைபண்ணுகைக்கு ப்ரீதிகொள்ளென்று ஸர்வசேஷமாய் ஸ்வயோகத்தைச்செய்விக்கிறார். ॥௧௧॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு ✳

இ — அமரத்தொழுவார்களுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநகாதிகளாதியால்) இத்தால் இவர் விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தை யருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே யந்த்ரஸத்யோஜநப்ரகாரங்களை ஸங்க்ஷேபமாக வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம்ப்ரதாயத்திலே அமரா வினைகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலகல்யாணாதியால) இங்கும் விரோதிநிவ்ருத்தியும் ப்ராப்யமாய் ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்களான என்றபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௰॥

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

சுனைநன்மலரிட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமேநியைத்தியாதியால்) திருமேநியைப் பற்றுதல் ஸர்வாபாஸேவநம், ஸமீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைச்சேவைகளாதியால்) நாமென்கிறபாட்டைக்கொண்டு இப்பாட்டு ஸாதநாங்கமென்று இத்திருவாய்மொழியை நிகமிக்கிறதாகையால் ஸாதநாங்கத்வம் இல்லையென்று காட்டுகிறார் (ஸ்வதந்த்ரயானவிஷ்ணுவாதியால) ॥௧௧॥

✳ நிகமனம் ✳

அடியார்க்கு நாம்பெறவென்கிறதற்கு சடகோபனருள்செய்படியானைன்கிற விஶேஷணத்தோடு ஸங்கதி

ஶ — அமரர்க்கு - தேவர்களுக்கு, மேலேத்தமர்களென்கையாலே இங்கு ஸநாஶ்ரிதரான தேவர்களுக்கென்று விவக்ஷிதம், அரியானை - அஸாத்யனை, ஸநாஶ்ரிதரான "யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி" என்றபடியே ஸகிஶயிதரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட துர்லபனென்றபடி. தமர்களுக்கு - ஸ்வகீயர்க்கு, ஆஶ்ரிதருக்கென்றபடி. எளியானை - ஸுலபனை, ஆஶ்ரிதர்களாகில் ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயன், ஸௌஶீல்யமுள்ளவன் என்கிறபடியே உத்கர்ஷாபகர்ஷம் பாராதே அவர்களுக்கு ஸுலபனானவனை, அமர - ஸ்நேஹமாக, ஸத்யோஜநமாகத் தாங்கிக்கொண்டு விட்டுப்போகாதே ஸத்யோஜநமாக என்றபடி தொழுவார்கட்கு - ஸேவிப்பவர்க்கு, அமரா - நில்லா. வினைகள் - ப்ராப்தியான விரோதிகளான பாவங்களென்றபடி. அமரா - நில்லா, அதிஶயமாக நசித்துப்போமென்றபடி ॥௰॥

வினை - பாபரூபமான ஸ்வகர்மங்கள், வல் - ஸுதுர்மோசமான, இருள் - அஜ்ஞாநம், அஜ்ஞாநத்தை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லப்படுமவைகள், ஸ்ப்ரஹ்மவிரோதிகளைச்சொன்ன ஜ்ஞாநவிரோதிகளென்றபடி. என்னும் என்று சொல்லப்படுமவை, முனைகள் - கூட்டங்கள், முன்பின்றானவ்ருத்திகளுக்கு மூலமாயுள்ள முனைகள் - கூட்டங்கள், வெருவிப்போம் - பயந்தோடிப்போம், அதிஶயமாக நிவ்ருத்தமாகுமென்றபடி. இதுவே ஸாதநம், ஆதலால் இதில் இதிலேயென்று இப்படி விதிக்கிறது, சுனைநன்மலர் - ஸரஸ்ஸுக்களிலுண்டான நல்ல புஷ்பங்களை, இட்டு - ஸமர்ப்பித்து, நினைமின் - த்யாநம் பண்ணுங்கோள், நெடியானே - ஸர்வேஶ்வரனானவனை, நீங்கள் தொழும்படி ஸேவிக்கவேண்டியவனை நினைத்தபடியேயிருக்கும்படி, நீங்கள் நினைத்தால் பின்னை ப்ராப்யத்தை யுங்களுக்கு நினைத்தபடியே யிருக்கும்படி ஸர்வஜ்ஞனானவனையென்றபடி. நினைமின் - ஸேவைபண்ணுங்கோள், ஸ்திரமாக த்யாநம் பண்ணுங்கோளென்றபடி. ॥௧௧॥

ஆறா—நெடியானருள்சூடும்* படியானசடகோபன்* நொடியாயிரத்திப்பத்* தடியார்க்கருள்பேறே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்

ஆ—(நெடியான்) இத்திருவாய்மொழிவல்லா ராழ்வாரைப்போலே நெடியானருள்சூடும்படி யாவரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

இ— வ்யாஸாரத்தால ஸம்பந்தமாத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரைப்போலேயித்யாதியால) ||கக||

ஈடு— நெடியான- ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்ரீபதியினுடைய, அருள்சூடும்படியான்- க்ருபையை சிரஸா வஹிக்குமஸ்வபாவரான, படி- ஸ்வபாவம், அவனுடையக்ருபையைப்பெறறு அதுதன்னையே லக்ஷணாதிகளை சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு கந்தமிகதுமாப்போலே நிரதிசயபோக்யமாக வகந்தமிக்கும் ஸ்வபாவரானவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நொடி- உக்தியான, நொடியென்று உக்திக்குப்பேர், ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில, இப்பத்து- இத்தசகம், அடியார்க்கு- இதைபப்யஸித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, அருளபேறு- க்ருபாலப்தி', இப்பத்தால் பரமபதப்ராப்திக்ருபாலப்தி யப்யஸிக்கவேணுமென்று வ்யஞ்ஜிக்கைக்காக ஸதாம்ஸதாம்ஸதமரெக்யாவரா:, இது ஸதாசாரம், 'ஸதாமஸதாம்ஸதமரெக்யம் ஸதாம்ஸமெகவிசுவாவக்ஷத' உதிலக்ஷணாத். ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேவயிஸ்ரீசடகோபராமாநுஜமுனிதேசிகாயநம:.

✤✤✤

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயவிஷயஸங்க்ரஹ:.

(கண்ணனகழலிணை.)

நாமஸங்கீர்த்தநஸ்வபாவ்யஸத்யாஸநாமாநவேஷம்
ஸம்ஸ்ப்ரூப்யாதிஷ்டாநஸ்யநிவபநோலாக்ருதிக்ருப்தாதி: ।
ஸம்பேதலக்ஷணஸ்ருதிகோக்தவிபலஜநர்தி யோகவலம்பந:
ஸ்ரீஸநாராயணேஷ்டக்ருஷ்யபதிவிஷ்ணுஸம்ஹத்பூதம் ||கம||

(நாமஸங்கீர்த்தநேநேத்யாதி) எண்ணுந்திருநாமம்- நாரணனென்னம்மான்- தானேயுலகெல்லாம்- தாள்வாய்மலரிட்டு- வாடாமலர்கொண்டுபாடுவரன்ஹமம்- பேயார்முலையுண்டவாயான்மாதவனே- மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல- பேராரோதுவார், அமரத்தொழுவார்கட்கு- சுனைநன்மலரிட்டுநினைமின்- நாராயணாதிதிருநாமஸங்கீர்த்தநத்தாலும, ஸகலலோகஸ்வாமித்வநஸ்யாநத்தாலும், ப்ரதிஷ்டாநஸ்வரணத்தாலும், ஸ்வாராஜிதஸுலக்ஷணத்தாலும், திருநாமங்களுடைய ஸஹ்யநத்தாலும், ப்ரவசநத்தாலும், ஸாத்ருஹ்ருதக்ஷிணவ்ருணாதிகளாலும், மறறும் நிகேததிக்காதி லக்ஷணாநுகளாலும, ஸம்பந்தங்களிலே சிலவற்றையருளிச்செய்தது மற்றுமுண்டான பதங்களுக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம், இவைகளிலே எம்பெருமான்தன்னை ஸஜிகைக்கு ஸஹவ்ருத்திகாரங்களை யுடையனுபிருக்கிறானென்று “கண்ணனகழலிணை” எனகிறதசகத்திலே த்ருதீயவிஷயம் யருளிச்செய்தாரென்கிறார். ||கம||

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

✤✤✤

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அருள்பெறுவாரடியார்தம்மடியனேற்காழியான்* அருடருவானமைகின்றானதுநமதுவிதிவகையே*

ஆ—(அருள்பெறுவார்) இனிதன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியைத் தன்றிருவுள்ளத்தோடேகூட

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஆழ்வார் அஞ்சிறையமடநாரை தொடங்கி ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தங்களாய்ப்போந்த ஸகல ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் நீங்கி ஸுஸ்திதராய் தாம் பரிபூர்ணகாமராய் அவ்வளவிலேநில்லாதே முன்பு தான் ஸ்ரீமிதின்முற்றிலே பாவனை செய்துவைத்த பக்தியோகத்தினுடைய ப்ரகாரவிசேஷங்களை ஸம்யக்ஜ்ஞாநாஸ்பதமாக தம்முடைய கேவலக்ருபையாலே விஸ்தாரமாகநிகழ்த்திப்பதும் செய்தருளின பின்பு மேற்சொல்லவேண்டுவதொன்றுமில்லாமையாலே யிவ்வளவிலே யிப்ரபந்தம் தலைக்கட்டலாயிருக்க; அருள்பெறுவாரில்க்ருதியாலே பின்னும் சிலவற்றைப் பேசவுபக்ரமிக்கை ப்ரஸங்கமன்றேவென்னவதரிப்பிக்கிறார் (தன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியையென்றது) தம்மைத்திருநாட்டுக்குக் கொண்டுபோக ஸங்கல்பிக்கிறபடியையு மிப்படி தான் ஸங்கல்பித்திருக்கச்செய்தேயும் 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்' என்கிறபடியே யிவர்தாமாக தன்னையாஜ்ஞாபிக்கவேணுமென்று தம்முடைய ஜ்ஞாநப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு பரகதஸ்வரூபனாயிருக்கிறபடியையு மென்றபடி. கீழ் பக்தியோகப்ரகாரங்களை யுபதேசித்துக்கை யொழிந்து ஸம்ஸாரத்தை தீர்ந்தவநந்தர மாழ்வாருக்குத்தம்பக்கல் விடாய்மிஞ்சிவருகிறபடியைக்கண்டு வராவபஸர்ப்பணிசத்தில்ணாட்டிலும் தான்விடாயுடையனாய் யிவரையிப்போதே திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவேணுமென்றுபதறி யிப்படிதான் ஸங்கல்பித்தனையும் யிவராகத்தன்னை யாஜ்ஞாபித்தபின்பு தானிவரைக் கண்டுகொண்டு போகவேணுமென்றிங்ஙனே யிவர்பக்கலிலே தனக்கொரு கிங்கரவ்ருத்திஸத்தை யாசைப்பட்டவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கிறபடியைக்கண்டு மிகவும்ப்ரீதராய் இப்படியவன் தன்றிறத்தில்செய்தருளுகிற விப்ரகாரங்களையெல்லா மந்தரங்கப்ரீதி யுள்ளடங்காமையாலே தம்திருவுள்ளத்தோடேபோ யநுஸந்திக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸம்யக்ஜ்ஞாநப்ரதீக்ஷணமென்கிற ஸங்க்ரஹணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. *

ஈ— அருள்பெறுவார்- க்ருபையைப்பெறுமவர்களான, பரமேஸ்வரனுடைய நிரவதிகக்ருபையைப்பெறுகையே தங்களுக்கு நிரூபகமாகவுடையவர்களான வென்றபடி. அடியார்- சேஷத்வஜ்ஞாநவிசிஷ்டரான பாகவதர்க்கு, தம்மடியனேர்க்கு- தங்களுடைய சேஷபூதனானவெனக்கு, தங்களுக்கே யநந்யார்ஹசேஷபூதனான வெனக்குஎன்றபடி. அடியேனென்கிறபதத்துக்கு அடியனேனென்று ஸமாஸமுண்டு, ததீயசேஷத்வமே நிரூபகமாகவுடையனாயிருக்கிற வெனக்குஎன்றபடி. அருள்தருவானென்று மேல் ஸ்வரூபாநுரூபமானஜ்ஞாநத்துக்கு ஸாதகமாக தம்பக்கலுள்ள ஸம்பந்தத்தைச்சொன்னபடி, "நீக்கமில்லாவடியார் தம்மடியார் அடியார்தமடியாரெங்கோக்கள்" என்றும், தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாஞ்சதிரேவாய்க்க" என்றும், நான்சொன்னவற்றையேபரிக்கிருக்கிறானவனென்றுகருத்து. ஆழியான்- திருவாழியாழ்வானை தனக்குநிரூபகமாகவுடையவன், திருவாழியாழ்வானைக் கைவிடலனன்றோ ஆஸ்ரிதரைநான் கைவிடுவதென்று காட்டுமாப்போலே கையுந்திருவாழியுமாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனானவென்றபடி. அருள்தருவான்- ப்ரஸாதாதிசயத்தைக் காரகட்டியனாக, திருநாட்டில் ஸர்வாநுபவ ஸாம்யமாகிற பரமஸாம்யத்தைத் தந்தருளக் கடவனாகவென்று பரமக்ருபையால், அமைகின்றான்- பரிகரனாகாநின்றான், ஸர்வஜ்ஞனாகாநின்றவனென்றபடி. அருள்பெறுவார் தம்மடியனேர்க்கென்று பாகவதர்களை யருள்பெறுவாராகச்சொல்லி யன்றேனென்றபடி. அருள்பெறுவார் தம்மடியனேர்க்கென்று பாகவதர்களை யருள்பெறுவாராகச்சொல்லி யவர்களுக்குமடியேனான வெனக்கு அருள்தருவானமைகின்றானென்கிறவித்தால் என்னுடைய ஸாதிகள்பக்கல் வர்களுக்குமடியேனானவெனக்கு அருள்தருவானமைகின்றானென்கிறவித்தால் என்னுடைய ஸாதிகள்பக்கலவன்செய்தருளினக்ருபை யென்னளவாக வெள்ளமிடாநின்றதென்று கருத்து. அதிலடியாரென்கிற வைலவன்செய்தருளின ஸாதநத்தாலு மவர்களெல்லார்பக்கலும் பண்ணுமருளை பென்னொருவன்பக்கலிலே செய்தருளாநின்றானென்றபடி. அது- அந்தஸாம்யத்தைத் தந்தருளுகையானது, நமதுவிதிவகையே- நம்முடையவிதிப்ரகாரமே, னென்றபடி.

மூ— இருடருமாஞாலத்துளினிப்பிறவியான்வேண்டேன் * மருளொழிநீமடநெஞ்சேவாட்டாற்றானடிவணங்கே ॥

வநுஸந்திக்கிறார், எம்பெருமான்றன் னருள்கூடும்படியரான வடியார்க்கடியேனாயிருக்குமிதுவே படியா
ஆ— யிருந்தவெனக்கு ஆழியான் நிரவதிகஸௌஹார்த்தயைத்தருகையாலே சமைந்திராநின்றான்; அதுவுமநான்சொன்ன
படியே, செய்தருளக்கடவனாயிராநின்றான், ஆனபின்பு இனியிந்தஸம்ஸாரத்தை நான்வேண்டேன், நீயு
மிந்தஸம்ஸாரத்தைவிட்டு அவன்நமக்குத்தந்தருளுகிற தன்றிருவடிகளாகிற ஸௌஹார்த்தயைக்கொண்டு அந்தஸௌ
ஹார்த்தயையநுபவியென்று தம்முடையநெஞ்சைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார். ॥ க ॥
(வாட்டாற்றான்) வாட்டாற்றானுடைய திருவடிகளையநுபவித்துக்கொண்டு ப்ராதிகூல்யகத்தைப்போக்.

முதற்பாட்டு.

இ— ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான்றன்னித்யாதியால்) இங்கு தன்னை
யிறதுவாயிருக்கும், இதுவேபடியாயிருந்தவெனறது- இதுவேஸ்வபாவமாயிருந்த வென்றபடி. அருள்தருவா
னமைகின்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) சமைந்திராநின்றானென்ற
படி வஸிவக்ஷவ்யனாயிராநின்றானென்றபடி. அதுநமதுவிதிவகையே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியா
ல்), மருளொழிநீஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுமித்யாதியால) வாட்டாற்றானடிவணங்கு
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்நமக்கித்யாதியால்) ॥ க ॥

இரண்டாம்பாட்டு.

வாட்டாற்றானடிவணங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாட்டாற்றானுடையவித்யாதியா
ல்) மாஞாலப்பிறப்பறுப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராதிகூல்யகத்தைபித்யாதியால்)

ஸ— நமது- ஸ்வகீயம், விதி:- ஆஜ்ஞாவசநம், ஸ்வதந்த்ரனானதான் நினைத்தபடியன்றியே நாமாஜ்ஞாபித்த
படியே செய்தருள்வானாயிராநின்றபடி. நமதுசொல்வகையே யென்னாதே நமதுவிதிவகையே யென்றத்
தால், "ஐஶ்வர்ய நிரபேக்ஷ கிங்கரஸார்வபௌமா ! ஆஜ்ஞாபய்யாஹம் தவாஸ்மி நாம" என்கிறகணக்கி
லே நம்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலேக்கொண்டு ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிராநின்ற னென்றுகருத்து. இனி-
அவனிப்படி நமக்குப்ரஸந்நனானபின்பு, இருள்தரு- அஜ்ஞாநத்தைத் தந்தருளுமதான, இருக்கவிருக்க
அஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குமதான வென்றபடி. இது ஹேதுகர்ப்பவிஶேஷணம். இது உத்தரோத்தராஜ்ஞா
நாவஹகர்மகையாலே இதில் பிறவிவேண்டேனென்றபிக்கிறது, மா- மஹத்தான, ஸவர்ணாதிகளுக்கொது
ங்கி வகிக்குமாபோலே யிதில்லாதவிடம் பார்த்தொதுங்கி வகிக்கவொண்ணாதபடி பந்தாயாமவிஸ்த்
ரமானவென்றபடி. ஞாலத்துள்- ஜகத்திலே, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலே யென்றபடி. பிறவி- ஜந்மத்தை, இந்த
ஸம்ஸாரத்தி, லிருப்பையென்றபடி. யான்- அவனுடையவஸீகாரத்தையறிந்த நான், வேண்டேன்- அபே
க்ஷியேன், 'இழிபட்டோடுமுடலினிற்பிறந்து தன்சீரையான்கற்று' என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரூபதி
யாலே முன்பிறந்த ஸம்ஸாரத்திலிருப்பை யபேக்ஷித்ததுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்த்
துக்குறப்பாகாதே பகவத்ப்ராஜ்ஞாநத்தையும் பேகாசவ்யவஹாரத்தையும் முண்டாக்குவதொன்றாகை
யாலே இனிப்பிதிலிருப்பை யபேக்ஷியேனென்றபடி. மடநெஞ்சே- எனக்குஸ்வ்யமானமநஸ்ஸே, மடம்-
ஸௌஹ்ருதம், நீமருளொழி- நீ அஜ்ஞாநத்தைபொழித்துவிடு, மருள்- அஜ்ஞாநம், "தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித்
தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையதனை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுங்கொலென்று மென்சி
ந்தனை" என்றுனக்குஸாதாரணமாகவுள்ள வஸ்த்ரவதாரஸம்பந்தமான அஜ்ஞாநத்தை யினியொழிந்து
விடுவென்றபடி. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்புங்கூட மபக்ஷப்பண்ணினதாகையாலே ப்ரத்யக்ஷமான விஸம்
ஸாரத்திலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பந்தமடியாகவுமிருக்கநினைக்கை ஸம்பிரதயாயமன்றென்றுகருத்து. வாட்டா
ற்றான்- திருவாட்டாறென்கிற திவ்யதேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய, அடி- திருவடிகளை,
வணங்கு- ப்ரஹ்ஸித்துஸேவிக்கப்பார், அதாவது உன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைவிட் டவன்திருவுள்ளத்தை
யநுஸரித்தவன்திருவடிகளை யநுபவிக்கப்பாரென்றபடி. நம்மை திருநாட்டிலேகொண்டுபோகைக்காக திரு
வாட்டாற்றிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்கிறவன்திருவடிகளை யநுபவிக்கப்பாரென்றபடி. ॥ க ॥

மூ— வாட்டாற்றானடிவணங்கி மாஞாலப் பிறப்பறுப்பான்* கேட்டாயே மடநெஞ்சே கேசவனெம்பெருமானைப்*
பாட்டாயபலபாடிப் பழவினைகள்பற்றறுத்து* நாட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனை நண்ணினமே* ||உ||
நண்ணினம் நாராயணனை நாமங்கள்பலசொல்லி* மண்ணுலகில்வளமிக்க வாட்டாற்றான்வந்தின்று*

ஆ— குணைக்காக அவனை வெகுளித்தும் கவெகுளித்தபடியே ஹ்ருதயகத்தைப்போக்கி சஜுவாநாதியாய் ஸராயிருந்த நாட்டாருடைய ஹ்ருத்யாநத்தையொழிந்து மஹவம்தஸ்யாரணராய் அவனைவந்து ஹ்ராவிக்கப் பெற்றோமே நெஞ்சே, நமக்குவிலோநதவாத்ஸி கண்டாயேயென்கிறார். ||உ||

(நண்ணினம்) நாமங்கள்பலசொல்லிக்கொண்டவெகுளித்து நாராயணனை ஹ்ராவிக்கப்பெற்றோம்

இ— பாட்டாயபலபாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையவெகுளித்துஎன்று) பழவினைகள் பற்றறுத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈவெகுளித்தபடியேயிதாதியால) நாட்டாரோடியல் வொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சஜுவாநேதாதியால்) நாரணனை நண்ணினமென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹமதியாதியால்) இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலே கரிஷ்யேமென்றவ காரங்களைச்சொல்லி யநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே கீழவன்றிறக்கிலசெய்தருளின வ்யவஹாரவாரவைமெ களை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ||உ||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

சொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லிக்கொண்டவெகுளித்தென்று) இன்றுஎன்கிற

ஈ— வாட்டாற்றானடிவணங்கி- திருவாட்டாற்றிலெம்பெருமானுடைய திருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டு, அ வன் திருவடிகளை யநுபவித்துக்கொண்டென்றபடி. மாஞாலப்பிறப்பு- மஹாப்ருதிவியிலே ஜந்மத்தை, ஸம் ஸாரஸம்பந்தத்தில் ப்ரீதியை என்றபடி. அறுப்பான்- போக்குகைக்கு ப்ரவ்ருத்தியுடையவனாய், அறுப்பானென்றது ஸம்ப்ரதாயாநுஸந்தாநம். இதற்குப்பாடியென்கிறத்தோடேயந்வயம். கேசவன்- கேசிஹந்தாவான, கேசியை நிரஸித்தாப்போலே நம்முடைய விரோதிகளை நிரஸிக்குமவனானவென்று கருத்து எம்பெருமானை- ஸ்வாமியை; பாட்டாயபலபாடி- பாட்டாயுள்ளவை யநேகங்கள்பாடி, ஸ்தோத்ரித்தாலும் ஸ்வலக்ஷண ஸ்வாதீநமாகாத ஆமோகாரிகஸம்பந்திகளான பாட்டுகளநேகங்களைப்பாடியென்றபடி. கூறு தாலும் வயலாவியங்களாக ஆநுகூல்ய ப்ராதிகூல்யங்களை பாட்டாயபலபாடியென்று ஸிக்ஷித்தவ ஷிணைவொத்தம்பண்ணியென்னுமாப்போலே யெம்பெருமானை பாட்டுகளாலே ஆராதித்துஎன்றபடி. ராகணீபாங்களானவை ஸ்வாதீநாவ்ருத்தவை, எம்பெருமானை பாட்டுகளாலே ஆராதித்து வவெகுளிக்கமெல்லாஞ்செய்கையிலே கவிதைவெறும்படி பண்ணியென்கை. ப திகளாலே யவன்நம்முடைய வவெகுளிக்கமெல்லாஞ்செய்கையிலே ஸம்பந்தம்மறும்படிபண்ணி, பற்று- ஸம்பந்தம், ஸவாஸந பழவினைகள்- அநாதிகாலங்களை, பற்றறுத்து- ஸம்பந்தமறும்படிபண்ணி, பற்று- ஸம்பந்தம், ஸவாஸந மாகப்போக்கியென்றபடி. நாட்டாரோடு- ஸம்ஸாரிகளான நாராயணரான ஸர்க்கரோடு, இயல்பு- ஸ்வபாவத் மாகப்போக்கியென்றபடி. நாட்டாரோடு- ஸம்ஸாரிகளாதிவேநகஸ்வபாவமாக ஸ்வாபரிக்கையை யென்றபடி. ஒ வை. அவர்களோடேகூடத்தாலும் ஸம்ஸாராதிவேநகஸ்வபாவமாக ஸ்வாபரிக்கையை யென்றபடி. ஒழிந்து- மறுவிடாதபடி கைவிட்டு, நாரணனை- நாரங்களுக்கெல்லாம நிர்வாஹகனான உபாயமும் ஸாதநமுமாயிருக்கிற ஸ்ரீயப்பதியை, நண்ணினம்- சேர்ந்தோம் ஸாம்ஸாரிகமெதாஷந்தட்டாதே உபாயமும் ஸாதநமுமாயிருக்கிற ப்ரியப்பதியை, நண்ணினம்- சேர்ந்தோம், மடநெஞ்சே- எனக்கு ஸ்வரூபமான உபாயமான நெஞ்சே, கேட்டாயே- ப்போலே நிர்ப்பரமாக யநுபவிக்கப்பெற்றோம், மடநெஞ்சே- எனக்குஸ்வரூபமான உபாயமான நெஞ்சே, கேட்டாயே- அவன்செய்தருளின இவ்வுபகாரபரம்பரைகளிருந்தபடி கேட்டாயோ, இங்கு கேட்டாயேயென்றது அவன்செய்தருளின இவ்வுபகாரத்தின் மஹோபகாரத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக வருளி கேட்டாயோவென்றபடி. இது தாம்சொல்லுகிற உபகாரத்தின் மஹாபாரத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக வருளிச் ||உ|| ச்செய்கிறபடி.

நாமங்கள்பலசொல்லி- பாரஸ்பர்யவ்யாவ்ருத்தமேதாதிகளுக்கு ஹேதுக்களான திரு நாமங்களநேகங்களைச்சொல்லி, ததீயமானஸ்ராவ்யாதிகநாமங்களைச் சொல்லியவெகுளித்தென்று தாத் பர்யம், நாராயணனை- ஸர்வஸ்ரேஷ்டமாய ப்ரதிபாத்யனான ஸ்ரீயப்பதியை, நண்ணினம்- சேரப்பெற்றோம் கண்டநுபவிக்கப்பெற்றோமென்றபடி. மண்ணுலகில- ஸம்ஸாரலோகத்திலே, வளம்மிக்க- ஸம்பத்துமிகுந்தி ருக்கிற, வளம் ஸம்பத்து, ஸம்ஸாரலோகத்தையாதேலே திருநாட்டிற்காட்டிலும் ரக்ஷகனானவனுக்கு ரக்ஷ்ய ஸம்ஸாரவைஸம்பத்து மிகுந்திருக்குமத்தான் என்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றைத்தனக்கு நிரூபகமாக வுடைய ஸர்வேச்வரன், வந்து- தாங்கடந்துபோகவேணும் தேசமெல்லாம் தாங்கடந்துவந்து

மூ—விண்ணுலகந்தருவானாய்விரைகின்றான்விதிவகையே* யெண்ணினவாறாகாவிக்கருமங்களென்னெஞ்சே*॥
என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்திங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து*

ஆ—அதின்மேலே அவன்தானேவந்து நிர்ஹேதுகமாக நமக்கு திருநாட்டைத்தருகையிலே விரையாநின்றான், நாம் 'இதைச்செய்' என்றுசொல்லுமதுவே தாழ்வாகவிருக்கிறனததனை, ஆனபின்பு இனியவனே நண்ணினானேயல்லனோமோ நெஞ்சே இங்ஙனேயிருப்பதொரு ஸம்ருத்தி நமக்கு விளையக்கடவதாக ஸங்கல்பத்திலேதான் நினைவுண்டோவென்கிறார். ।௩॥

(என்னெஞ்சத்துள்,) ஸநகாதிவாங்மநஸாவதிஸ்வரூபமான திருநாட்டை நம்முடையசிறுமைபாராதே நமக்குத்தந்தருளுமோவென்னில்? என்னுடைய நிகர்ஷமும் சிறுமையும்பாராதே யென்னெஞ்சுள்

இ—வடித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமாகவென்று) ஸ்வேச்சையாமாதிரமாதமாவாயமன்றிக்கே யென்றபடி. விரையாநின்றானென்றது- த்வரியாநின்றானென்றபடி. இத்தால் முதற்பாட்டிலே திருநாட்டைத்தருகையிலே வரிவக்ஷஹ்ருதயனானானென்றவரிப்பாட்டிலேயதற்கு த்வரியாநிற்கிறானென்று ஸமுச்சயராகிறானென்று ஸங்கதிஸித்திமிகை. விதிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமித்தையிதயாதியால்) இதுக்கு ஸ்வேதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) த்வரியவாசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயிங்ஙனேயித்யாதியால்) ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

நமக்கருள்செய்வானே என்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகிறவிது அருள்தருவானமைகின்றான் என்று முதற்பாட்டிற்சொன்னத்தைக்கொண்டு ஸாநாதிபன்றோவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸநகேத்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய ஐத்யாதியால்) இங்கு என் என்கிறவதும் ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநமென்று கருத்து, நிகர்ஷம்— தோஷாநுகாரபகம், சிறுமை—ஸாதநாபாவதகம், இங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து

ஸ—இன்று- இதுக்குமுன்பு காம்ஒரு ஸாதநாநுஷ்டானம்பண்ணியறியாதிருக்க வஸிஷ்டமாக இன்றைக்கு, விண்ணுலகம்- பரமபதத்தை, அங்கேயொரு குடியிருப்புமாத்ரத்தையன்றிக்கே அந்தலோகத்தை யெல்லாமென்றபடி. விதிவகையே- விதிப்ரகாரமாக, நம்முடைய வாஞ்சாப்ரகாரத்திலேயென்றபடி. தருவானாய்- தாதாவாய், விரைகின்றான்- த்வரியாநின்றான், விரைகை- த்வரிக்கை, என்னெஞ்சே— எனக்கநுகூலமானநெஞ்சே, நீயெனக்குவசகாரணமாயிருந் ததநாதிக்கையால்வந்த ஸம்ருத்தியன்றோவிதெல்லாமென்றுகருத்து. இக்கருமங்கள்- இந்தகார்யங்கள், நாமவனையிங்கே நிரந்தரமாக அநுபவிக்கப்பெறுகையும் நாம்செல்லவேணடும் தேசமெல்லா மவன்கடந்துவருகையும் திருநாட்டைத்தருகையிலே த்வரிக்கையும் அதுநம்முடைய வாஞ்சாப்ரகாரமாகையுமாகிற விக்கார்யங்களென்றபடி. எண்ணினவாறு- நாமெண்ணினப்ரகாரமாக, ஆறு- ப்ரகாரம், ஆகா- ஆகிறனவல்ல, நாமெண்ணினபடி வருகிறனவல்ல என்கை—இக்கார்யங்களிங்ஙனே ஸம்பந்நவாக ஸங்கல்பத்திலேதான் நமக்குநினைவுண்டோவென்றுகருத்து. ॥௩॥

என்னெஞ்சத்து- ஈஸாநஸாதாரணவாரஸ்யஸ்ரவ்யதனாய் ஸ்நேஹஸாதாரணமுவர்ஜ்ஜனாயிருந்த என்மநஸ்ஸினுடைய, ஸ்வாமிஸம்பந்தத்தால் மஹாராஜனைப்போலே என்ஸம்பந்தத்தால் என்னெஞ்சவனுக்கு த்ராஜ்யமென்றுநானிருக்க அவன் என்ஸம்பந்தமேஹேதுவாக என்னெஞ்சை க்ருஷியாநின்றானென்று கருத்து. உள்- உள்ளுக்குள்ளே, விடாய்பட்டவன் சமாயமானஸரஸ்ஸிலே மேல்நீரைநீக்கி ஆழமுழுகிக்கிடக்குமாப்போலே என்னெஞ்சினுள்ளுக்குள்ளே புகுந்தானென்றுகருத்து. இருந்து- ப்ரதிஷ்டிதனாய், தன்னோடுவிவக்ஷிதியையும்நினையாதே இங்கே ஸ்திரவாஸியாயிருந்து என்றபடி. இதுக்கு மொழிந்துஎன்கிறத்தோடேயந்வயம், வாக்யாப்ரகாரணஸ்ய அப்ரகாசத்துணிஸம்பவக்ஷமே தக்ஷதவஸிஷ்டயாராஜநந்மஹேதுவானுப்போலே அவன் எனமனெஞ்சுள்ளிருந்தே என்னைக்கொண்டு தான்கவிபாடுகைக்கு ஹேதுவாய்விட்டதென்றுகருத்து, இங்கு- இந்தலோகத்தில், இதற்கும் மொழிந்துஎன்கிறத்தோடேயந்வயம், திருநாட்டிலும் இல்லாததான திருவாய்மொழியாகிற ஸம்பத்தை இங்குண்டாக்கினானென்று கருத்து. இரும்— விசாலங்களான, கேட்டாரார் வானவர்களென்னும்படி நித்யஸூரிகளுமடங்காததான மஹாவைசஷ்ட்யத்தை யுடையவனானவென்றபடி. தமிழ்நூல்- த்ராவிடசாஸ்த்ரங்களான, நூல்— சாஸ்த்ரம், 'வரம்கவீநாமாயாம' மென்கிற

மூ— வன்னெஞ்சத்திரணியனைமார்பிடந்தவாட்டாற்றான்* மன்னஞ்சப்பாரதத்துப்பாண்டவர்க்காய்ப்படை தொட்டான்* நன்னெஞ்சேநம்பெருமானமக்கருடான்செய்வானே* ॥௪॥

ஆ— துத்திநந்து என்னை உபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லி ஸ்ரீகவிரோதிகளான ஹிரண்யதுர்யோதநாதிநிரஸநத்தையும் எனக்கு ஸௌஹ்ருதமாகச்செய்தருளின அநவதிகவாத்ஸல்யஸௌசீல்ய காருண்யாதிகுணங்களையுடையனுமாயிருந்தவன் இனித்திருநாட்டை நமக்குத்தந்தருளுமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லுவிக்கையாகிற ஸ்ருதஸூசியிற்காட்டிலும்

இ— என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை உபகரணமித்யாதியால்) த்விதீயத்ருதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகவிரோதிகளித்யாதியால்) நம்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு ஸௌஹ்ருதமித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்கு ஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யஸௌசீல்யத்தாலே) இருந்தமிழ்நூலித்யாதி நம்பெருமானித்யந்தமாக ஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யாத்யாதியால்) நமக்கருள்தான்செய்வானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனித்திருநாட்டையித்யாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைக்கொண்டித்யாதியால்)

ஈ— கணாகில்லே பின்புள்ளகவிகளுக்கெல்லாம் இத்தைக்கொண்டு லக்ஷணம்காட்டலாம்படி த்ரமிடகவிகளுக்கு உபஜீவ்யமான ப்ரபந்தங்களானவென்றபடி. நாமொன்றும் ஆற்றாமையாலே யலற்றுநிற்கத் தானந்தபாசுரங்களை லக்ஷணோபேதங்களாம்படி பேசுவிக்கிறானென்றுகருத்து. யதா- தமிழ்நூலென்றது- த்ரமிடப்ரபந்தங்களாய் லக்ஷ்யலக்ஷணநிர்ணயாத்மகங்களானவென்றபடி. இவை- இப்பாட்டுக்களை, இவற்றின்போக்யதை அவிஜ்ஞேயமாயிருக்கையாலே மேல்போகமாட்டாதே தம்மாலும் விசேஷித்துச் சொல்லவொண்ணாதபடியான போக்யதையினுடைய ஸ்வாதுபோக்யத்வமும் தோற்றும்படி யிவையென்று ஸாமாந்யேந நிர்தேசித்துக்கொண்டு ஸ்வாதிக்கும்படி மொழிந்து தானருளிச்செய்து '.வாசோபேக்ஷணமேகதேசே தேசோதேசாந்தரவ்யாஹாரம்: । ஸந்தர்ப்பவிஶ்லேஷ தேசபக்ஷஸ்வீகரஸ்வாதஸூ" என்கிறபடியே இப்ரபந்தமருளிச்செய்தவனவனே, நானவனுடைய ஸங்கல்பத்துக்கு விஷயமாயிருந்தேனித்தனையென்று வாடதாத்பர்யம். இதில் நம்முடைய வ்யாபாரமும் ஹேதுவாயிருக்கிறதேயாகிலும் அதெல்லாம் ப்ரயோஜககர்த்தாவான அவனுடைய தாதோர்வ்யாபாரமென்றுகருத்து. "ப்ராவ்ருஷஜலஸூச" மென்கிறவிடத்தில் ப்ராவ்ருஷென்றது ப்ராவ்ருஷகர்த்தாந:, என்று வ்யாக்யாநம்போலே இவ்விடத்திலும் மொழிந்ததென்றது மொழிந்திருக்கிறவனென்றபடி. வல்- வலியதான, வல்லென்பது வலியது, ஐகாரஸ்ய நகாரோபரே நகாராதேஶ:. ஸ்நேஹலேசமில்லாதவளவன்றிக்கே ப்ரஹ்லாதவிஷயத்வேஷகர்க்கசமான என்றபடி. நெஞ்சத்து- மனஸ்ஸையுடையவனை, நெஞ்சையுடையவன் நெஞ்சத்தான், நெஞ்சத்திரணியனென்று ஸமாஸம், இரணியனை- ஹிரண்யாஸுரனை, மார்விடந்த- வக்ஷஸ்ஸை நகங்களாலே கீண்டவனை அநேகாக்ருதிஸாத்ருஶ்யாத், அந்த வன்னெஞ்சுகிடக்கிறவிடமான வக்ஷஸ்ஸதனத்தை விதாரணம்பண்ணினவனையென்றுகருத்து. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனை, ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸ்தம்பத்திலே ஒளிந்திருந்துதவினைப்போலன்றிக்கே நித்யஸர்வஜ்ஞனாயிருந்தெல்லார்க்குமாபத்திலே யுதவுகைக்காக திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனென்றபடி. மன்- க்ஷத்ரஜாதியானது, மன்- க்ஷத்ரஜாதிக்குப்பேர், [illegible] ராஜலோகமுமென்றபடி. அஞ்ச- அஞ்சும்படி, ஸ்ரீயஸாரத்யஸிம்ஹவேஷத்தைக்கண்ட நரிக்கூட்டம்போலே பரித்ரஸ்தமாம்படியென்கை. இதற்கு தொட்டானென்கிறதோடே யந்வயம். பாரதத்து- பாரதத்திலே, பாரதயுத்தத்திலேயென்றபடி. பாண்டவர்க்காய்- பாண்டவர்களுக்காக, படை- ஆயுதத்தை, தொட்டான்- தொட்டவனை, ஆயுதமெடேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியிருக்கச் செய்தேயும் ஆஸ்ரிதரான பாண்டவர்களுக்காக தன்ப்ரதிஜ்ஞையைகுலைத்து சக்ரத்தையெடுத்தவனை யென்றபடி. நம்பெருமான்- நம்முடைய ஸ்வாமியானவன், இச்சரித்ரங்களையெல்லாம் நமக்கு ஸௌஹ்ருதமாய்ச்செய்தருளின ஸர்வேஶ்வரனானவனென்றபடி நல்- நல்லதான, ஐகாரஸ்ய நகாரோபரே நகாராதேஶ:. ஸமவிஷயமென்னுமுலக்ருதஜ்ஞவனையென்றபடி. நெஞ்சே- என் மனஸ்ஸே நமக்கு-இப்படி திருவாய்மொழிபாடும்படி தான்விஷயீகரித்தருளின நமக்கு, தான்- நம்பக்கலித்தனை யாஸங்கம்பண்ணினதான், அருள்செ

மூ— வானேறவழிதந்தவாட்டாற்றான்பணிவகையே* நானேறப்பெறுகின்றேன நரகத்தைநகுநெஞ்சே* தேனேறு மலர்த்துளவந்திகழ்பாதன்செழும்பறவை* தானேறித்திரிவான்றன்றாளிணையென்றலைமேலே* ॥ரு॥.

ஆ— சீரியதோ திருநாடென்கிறார். ॥சு॥

(வானேற) திருநாடுபெறவேணுமென்ற அபேக்ஷையுடையார்க்கெல்லார்க்கும் வானேறுகைக்கீடான உபாயத்தைக்கொடுத்தருளினான், அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே, தேனேறுமலர்த்துளவத்தினாலே ப்ரஸக்தமாயிருந்தவனுடைய தாளிணை பெரியதிருவடிமேலேறுமாபோலே என்தலைமேலே நானேறப்பெறுகின்றேன், இனியவனைப்பிரிந்திருக்கையாகிற நரகத்தை வென்றிருப்பேனென்கிறார். ॥ரு॥

இ— சீரியதோ என்றது- ச்லாக்யமானதோ என்றபடி. ॥சு॥

* ஐந்தாம்பாட்டு *

வானேறவழிதந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாடு இத்யாதியால்) வாட்டாற்றான் பணிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய இத்யாதியால) துளவந்திகழ்என்றது, தாளிணையென்கிறதற்கு விசேஷணமன்றிக்கே வாக்யமென்கிறதற்கு விசேஷணமாயிருந்தாலும் உக்தவிசேஷணவிசிஷ்டமான வாக்யத்தையே அத்தாளிணையென்று அநுவதிக்கிறதாகையாலே இவ்விசேஷணமங்கு ப்ரஸக்தமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (தேனேறு இத்யாதியால்) செழும்பறவை இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரிய இத்யாதியால்) தாளிணையென்தலைமேலேற நான்பெறுகின்றேனென்றந்வயம், நரகத்தைநகுநெஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியவனை இத்யாதியால) இத்தால மூன்றாம்பாட்டிலே நமக்குத் திருநாட்டைத்தருகையிலே ஊற்றமாகின்றானென்றவ ரிப்பாட்டிலே பெரியதிருவடிக்குஸமமாக நம்மை யாதரியாநின்றானென்று, ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று, ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ரு॥

[illegible]ய்வான்- க்ருபைசெய்தருளுவான், பரமயோகிவாங்மநஸா அபரிச்சேத்யமான திருநாட்டையுந்தந்தருளுவன், இத்திருவாய்மொழியிற்காட்டில் அதிகமோ திருநாடெனறுகருத்து. ॥சு॥

வானேற- பரமபதத்தைப்பெறுகைக்கு, வழி- உபாயத்தை, ஸித்தஸாத்யங்களையென்றபடி. தந்த- அபேக்ஷிப்பாரெல்லார்க்கும் கொடுத்தருளினவனை, உபதேசாதிமுகத்தாலே அறிவித்து அநுஷ்டாநதசையிலே ஸஹகாரியாயிருந்து ஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொடுத்தவனை யென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய, பணிவகையே- அருளிச்செய்தபடியே, அவனுடைய ப்ரஸாதாநுகுணமாக என்றபடி. நான்- அவனுக்கு க்ருபாவிஷயனான நான், இதற்கு தலைமேலே யேறப்பெறுகின்றேனென்று மேலேயந்வயமாகிறது. தேனேறு- தேன் ஏறாநிற்கிற, சரணாரவிந்த ஸம்ஸர்க்கத்தாலே நாள்செல்லநாள்செல்ல சேகரங்கள் வர்த்திக்கிறதென்றபடி. மலர்த்துளபந்திகழ்பாதம்- வாஸனைகளோடேகூடின திருத்துழாய்விளங்காநிற்கிற (திருவடிகளையுடையவனை, திகழ்பாதமென்று வாமனாலும் இதுவேபொருள்) இதற்கு திரிவானென்கிறதோடே அந்வயம், செழும்பறவை- செழித்த தானபக்ஷியை, பறவை- பக்ஷி, ஸர்வஸ்ரேஷ்ட ஸம்ஸ்பர்சத்தாலே குளிர்ந்து தர்சநீயமான வேஷத்தையுடையவனை ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. தானேறி- தானதானேயேறி, ஸ்ரீவைநதேயனுகப்புக்காக வேறொருகையன்றிக்கே யவனுடைய ஸ்கந்தாரோஹணம் தனக்கு நிரதிசய ஸுகமாயிருக்கையாலே ஸ்வயம்ஸ்வாமியாய்க்கொண்டேறியென்றபடி. திரிவான்- ஸாமர்த்யமாக ஸஞ்சரிக்கிற ஸ்வாமியுடைய, அத்தாளிணை- அந்தவாணயமானது, அ என்றது தத்பத்யநீயம், கீழ்ச்சொன்ன [illegible] என்றபடி. என்தலைமேலே- ஸ்பஷ்டம், ஏறப்பெறுகின்றேன்- ஏறியிருக்கப்பெறுகின்றேன், நெஞ்சே- என்னுடைய மநஸ்ஸே, நரகத்தை- நரகத்தை, அவனை விஸ்லேஷித்திருக்கையாகிற நரகத்தையென்றபடி. நகு- பரிஹஸி. நகுகை- பரிஹஸிக்கை இத்தனைகாலமும் நம்மைபாதித்த இந்த விஸ்லேஷநரகமினி நம்மைக்கிட்டமாட்டாமையாலே நாம் ஜயித்தோமாகையாலதை நீ பரிஹாஸம்பண்ணிக்கொண்டு ஹ்ருஷ்டமாயிரு என்றபடி.

॥ரு॥

மூ - தலைமேலதாளிணைகள் தாமரைக்கண்ணென்னம்மான் - நிலைபேரானென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமெம்பெருமான் *
மலைமாடத்தரவணைமேல்வாட்டாற்றான்மதமிக்க * கொலையானைமருப்பொசித்தான்குரைகழல்கள்குறுகினமே
குரைகழல்கள் குறுகின நங்கோவிந்தன் குடிகொண்டான் *

ஆ—(தலைமேல) திருவடிகளை என்தலைமேலேவைத்தருளினான், அழகியதிருக்கண்களாலே என்னைக்குளிரப்பார்த்தருளாநின்றான், ஒருக்காலும் என்னெஞ்சிலநின்றும் நிலைபேரான், இங்ஙனே அவன்றிருவடிகளை நாம் குறுகப்பெற்றோமென்கிறார். ||௬||

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

இ— தாமரைக்கண் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவிக்ரஹாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். கீழ்ப்பாட்டில் பெரியதிருவடிக்குஸமமாக தன்னையாஶ்ரியாநின்றானென்றவர் இப்பாட்டிலே தம்மை குளிரநோக்காநின்றுகொண்டு தம்நெஞ்சைவிடாதே எழுந்தருளியிருக்கிறனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ||௬||

வ்யா— அத்தாளிணைகள்— அந்த ஸ்வபாவமானது, அ என்று அழகியதாகவுமாம், இணைகளென்று பரஸ்பரஸாம்யாவஹம். தலைமேல்- என்தலைமேலே, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஶேஷித்வத்தாலே தலையிலிராநின்றதென்று ஸூசிக்கும், "நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைச்சேர்த்" தென்றும், "பாதபங்கயமே தலைக்கணியா" யென்றும், நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே தன்னுடையவழகிய பாதபங்களாலே என்தலையை அலங்கரித்தருளினானென்று கருத்து.. தாமரைக்கண்- அத்தால்வந்தவுகப்புத்தன்னதாகையாலே விகஸிதஸரஸிஜ விஶதவிலோசநனை, என்னம்மான்- அக்கண்ணழகாலேயென்னை வஶீகரித்தெனக்கு ஸ்வாமியானவன், என்னெஞ்சத்து- என் மநஸ்ஸிலே, எப்பொழுதும்- ஸர்வகாலமும், நிலைபேரான்- ஸ்திதியை யுடையான், என்னெஞ்சில்தான் நின்றநிலையையொருக்காலும் விடுகிறானில்லையென்றபடி. அநேகம்பெண்களுக்காக ஸஹஸ்ரமநேகம் வடிவுகொண்டாப்போலே என்னுடைய ஜ்ஞாநஸ்ருஷ்டிகளான மநோவ்ருத்திகளுக்காகத்தானுமநேகம் வடிவு கொண்டானென்று கருத்து. எம்பெருமான்- என்னெஞ்சிலிருக்கப்பெற்றபெருமையாலே ஸர்வாதிகனை, இது மருப்பொசித்தானுக்கு விஶேஷணம். மலைமாடத்து- பர்வதம்போலே உத்துங்கமான கோயில், மாடம்- ப்ராஸாதம், இங்கு கோயில விவக்ஷிதம். அரவணைமேல்- ஶ்ரீஶேஷஶயநத்தின்மேலே, அரவு- ஸர்ப்பம், வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனை, உத்துங்கமான கோயிலில் ஶேஷஶயநத்தின்மேலே, திருவாட்டாற்றிலிருக்கிறவனுவது- திருவாட்டாற்றில கோயிலிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனை யென்றபடி. அவ்வூரிற்காட்டிலும் கோயிலுயரும் விஞ்சியிருக்கிறதென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக மலைமாடத்து என்கிறாரிலே ஊருக்குமுன்னே கோயிலையும் திருவனந்தாழ்வானையும் நிர்தேஶித்தது, மதமிக்க- மதம் த்ருஷ்டமாயிருக்கிற, கொலையானை- ஸம்ஹாரஶீலமான கஜத்தினுடைய, கொலை- ஸம்ஹாரம், யானை- கஜம், ஶாகபார்த்திவாதிவத் ஸமாஸ:. குவலயாபீடத்தினுடைய வென்றபடி. மருப்பு- தந்தங்களை, ஒசித்தான்- முறித்தவனுடைய, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தாப்போலே என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நஶிப்பித்தவனுடையவென்று கருத்து. குரைகழல்கள், ஶிஞ்ஜாநாபரணங்களாலே ஶப்திக்கிறதிருவடிகளை, குரையென்று ஶப்திக்குமதுக்குப்பேர், ஆபரணஶப்திகள் தமக்கிப்போது செவிபடுகையாலே யருளிச்செய்தபடி. குறுகினம்- கிட்டப்பெற்றோம், 'தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ' என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே பெற்றோமென்றுகருத்து. ||௬||

குரைகழலகள்- சிறுசதங்கைகளாலும் கடகநூபுராதி ஆபரணங்களாலும் ஶப்தியாநிற்கிறவவன் திருவடிகளை, குறுகினம்- கிட்டிவிட்டோம், ஐஶ்வர்யாநுபவத்தை விஷயஸௌந்தர்யத்தாலே விஸ்மரித்துச்சொல்லுகிறேனல்லேன், ஸாக்ஷாத்கரித்தத்தையே சொல்லுகிறேனென்று கருத்து. இது கீழ்ப்பாட்டில்ச்சொன்னத்தையே யிப்பாட்டிலு மநுவதித்ததற்கு ப்ரயோஜநம், நங்கோவிந்தன்- நம்முடைய ஸௌலப்யநிருப்பனவன், ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபமாக ப்ரஸித்தனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. குடிகொண்டான்- தனக்கு ஸகலபரிவாரஸமேதமாக ஸ்வீகரித்தருளினான், என்னெஞ்சை இதி ஶேஷ:. குடியென்பது ஸகலபரிவாரமாக வஸிக்கும் ஸ்தாநத்துக்குப்பேர். தாண்ஸாமான்யம்க தன்னுடைய ஸமஸ்தபரிஜந ஸபரிவாரஸமேதனாய்

மூ—திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ்தென்னாட்டுத்திலதமன்ன* வரைகுழுவுமணிமாடவாட்டாற்றான்மலரடிமேல்*
விரைகுழுவுநறுந்துளபமெய்ந்நின்றுகமழுமே* ॥௭॥
மெய்ந்நின்றுகமழ்துளபவிரையேறுதிருமுடியன்* கைநின்றசக்கரத்தன்கருதுமிடம்பொருதுபுனல்*

ஆ—(குரைகழல்கள்) இப்படி நெஞ்சே நாம் குரைகழல்கள் குறுகினோம் நங்கோவிந்தன் ஸவாஸநமாக வந்தென்னுள்ளே புகுந்தருளினான், இதுக்கடையாளமென்னென்னில்? வாட்டாற்றான்திருவடிகள் திருத்துழாய் என்னுடம்பெல்லாம் கமழ்கிறபடி பாராயென்கிறார். ॥௭॥

(மெய்ந்நின்று) திருத்துழாய் தொடக்கமாக ஸமஸ்தபோக்யங்களையுடையவனுடைய ஸ்வஸ்தாநவிஷயாயிஸ்ஸ்வ...

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— குடிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவாஸநமித்யாதியால்) அவனே ஸவாஸநனாகவந்து தம்நெஞ்சிலே புகுந்திருக்கச்செய்தே தத்வரணஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட தாஜஸீவாஸிதஜலாதம் தமக்கொருவர் ஸ்பர்ஶமில்லாமையாலென்றுந் துளவமித்யாதியாலே யத்தையொருஷ்ஹமாகச்சொல்லுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன வததரிப்பிக்கிறார் (இதுக்கடையாளமென்னென்னிலென்று) தாளிணையென்தலைமேலேயித்யாதியாலே சொன்னவிவையெல்லாம் ஜ்ஞாநவிஷயமாவனாவிஶேஷமாத்ரமன்றோ அவனும்முடையவுடம்பிலே ஸந்நிஹிதனானென்னக்கூடுமோவென்று ஶங்காத்வயத்துக்கு அபிப்ராயம், இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வாதநங்களையெல்லாம் ஸத்ருஶஜ்ஞாநப்ரதஶநநேந ஜ்ஞாபீகரித்துக்கொண்டநாஸவிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸம்கதியுக்தியைதபாயிற்று. இந்த ஜ்ஞாநஸாமக்ரமன்றிக்கே ஸாவநாஸ்ரவஸ்ஸுஞானவனுடைய திவ்யஸௌரப்யம் ஆழ்வார்திருமேனியிலேவந்து ஸந்நிஹிதமாயிருக்குமென்றும் இப்படி ஸந்நிஹிதமானதுமது சக்ஷுராதிஜோசரமன்றிக்கே யொமநஸப்ரத்யக்ஷவிஷயமாயேயிருக்குமென்றும் திருவுள்ளம். ஆனாலும் வாஸநாதிகதிவ்யவிஷ்ணுஜ்ஞாநம் பாஹ்யப்ரத்யக்ஷவிஷயமாகக் குறையில்லையிறே. ஶேஷஸ்பஷ்டம். ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்துழாயித்யாதியால்) கருதுமிடம்பொருது கைநின்றசக்கரத்தனென்று கலயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வேத்யாதியால்) புனலித்யாதிக்குத்

ஶ— ஞாயாஸாதிகளோடே வந்து என்னெஞ்சிலே நிலைநின்றருளினானென்றபடி. திரைகுழுவு- தரங்கபங்க்திகளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், குழுவு- பங்க்தி, திரைகுழுவு கடலென்று ஶாகவாபிவகஸாவஸ: இக்ஷூரஸைணலவணியாந ஸமுத்ரஸத்கஷட்கரவிதம்போலே வைஜாதீதரங்கஶாலியான வென்றபடி. கடல்- ஸமுத்ரத்தாலே, புடை- பார்ஸ்வங்களிலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, இது வாட்டாற்றுக்கு விஶேஷணம். தென்னாட்டுத்திலதமன்ன- தக்ஷிணதேஶத்துக்கு திலகம்போலேயிருக்கிற, அன்ன என்று உபமாவாசகம். வரைகுழுவுமணிமாட- கநககிரிபங்க்திபோலிருக்கிற ரத்நமயநங்களையுடைத்தான, வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பரமபுருஷனுடைய, மலரடிமேல்- பத்மஸத்ருஶங்களான திருவடிகள்மேலே, விரைகுழுவுநறுந்துளபம் பரிமளம் ஸம்ருத்தமாய் பரிமளியாநிற்கிற திருத்துழாயானது, விரையென்று பரிமளம், பரணசரணஸம்பந்தத்தாலே அதிஶயிதபரிமளமாய்க்கொண்டு பரிமளிக்கிற திருத்துழாயானதென்றபடி. மெய்- என்ஶரீரத்திலே, மெய்யென்று ஶரீரம், நின்றுகமழும்- ஸ்திரமாகநின்று பரிமளியாநின்றது, ஆதலாலவன்ஶரீரத்திலே ஸந்நிஹிதனென்று மிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றுகருத்து. ॥௭॥

மெய்- திருமேனியிலே, நின்றுகமழ்- ஸ்திரமாய்நின்று பரிமளியாநிற்கிற, துளபவிரை- தாஜஸீ பரிமளமானது, ஏறுதிருமுடியன்- ஏறாநிற்கிற திருமுடியையுடையவனான, ஸம்ஸர்க்கத்தாலே திருத்துழாய்க்குங்கூட பரிமளாதிஶயித்துவருகிற திருவபிஷேகத்தை யுடையவனானவென்று பதார்த்தம். கருதுமிடம்- தான்நினைக்கிறவிடத்திலே, பொருது- யுத்தம்பண்ணி, தான்நினைத்து ப்ரேரிதகவிடத்திலே போய் ஶத்ருக்களை த்வஸ்தாக்கியென்றபடி. கைநின்ற- 'ஸ்தருணீம்பாநவாவிஶஜ' என்னுமாப்போலே மீண்டு திருக்கையிலேவந்துநின்றதான, ஸஸங்கல்பாநவிபாயியானவென்று தாத்பர்யம், சக்கரத்தன்- சக்ரத்தையுடையவனான, புனல்- ஜலமென்ன, மைநின்றவரை- நைலம் விராஜிந்நின்ற [illegible]

மூ— மையின்றவரைபோலுந்திருவுருவ வாட்டாற்றாற்* கென்னன்றிசெய்தேனா வென்னெஞ்சிற்றிகழ்வதுவே*॥ திகழ்கின்றதிருமார்பிற்றிருமங்கைதன்னோடும்* திகழ்கின்றதிருமாலார்சேர்விடந்தண்வாட்டாறு* புகழ்கின்ற

ஆ— ஸ்திரவ்ருத்திக திவ்யாபரணங்களை அப்ரமேயஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டனாயிருந்த வாட்டாற்றார்க்கு நானென்ன உபகாரம் பண்ணினேனாகக்கொண்டு தானென்னுள்ளேபுகுந்து திகழ்கிறதென்கிறார். ௮॥

(திகழ்கின்ற) தனக்கு நிரூபகலக்ஷ்மீஸம்பந்தமேகேஶரியான பெரியபிராட்டி, சேர்விடந்திருவாட்டாறு, தன்திருவடிகளில் செங்கமலமெத்தகாரமேம புகழாகவுடையனாயிருந்த பெரியதிருவடி தனக்கு நிவாஸமாயும் ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநோபகரணமும, இங்ஙனேயிருந்துவைத் தென்னுடைய நிஷ்டைத்

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகைக்யாதியால) ஸாமீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னலிக்யாதியால்) பண்ணினேனாகக்கொண்டுஎன்றது- பண்ணினேனாக ஸூசித்துஎன்றபடி. நான்ப ண்ணினதாகவோர் உபகாரவ்யக்தியையுங் காணேனென்றபடி. இத்தால் கீழ்த்தமமுடைய ஸம்பந்திகளைச் சொல்லியிருக்கிற பாட்டிலே பரம்மறுக்கநாராயணமான ஹேதுவென்பக்கல காணேனென்றுகொண்டு அவற்றினுடைய நிரதிஶயஸ்வாபகதையைப் பரமவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமெத. ௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

உபயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கிக்யாதியால்) புகழ்கின்றபுள்ளூர்தி என்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளிக்யாதியால) போரரக்கர்குலங்கெடுத்தானென்கிறதற்குப் புள்ளூர்திபொன்கிறதிதால் ஸம்ஶ்லேஷாஸாரத்தால் ஸூசிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோ திக்யாதியால்) இகழ்வின்றியென்கிறதற்கு இப்வாக்யத்தோடு ஸம்ஶ்லேஷாஸாரத்தால் ஸூசித்தவர்த்தத் தை யருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருந்துவைத்திக்யாதியால) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்பக்கல் உபகா ரஹேதுமெகாவின்றியே யிருக்கச்செய்தே யென்க்கு ஸஹாஸம்பந்தியையுண்டாக்கினானென்று ஸ்ரீகரணவ ரிப்பாட்டிலே தனக்கு நிரதிஶயகல்யாணங்களான ஸம்ப்ரதாயங்களிருக்கச்செய்தே யதிஹேயனானவென்

ம— ஸ்ரீபதெநிஶ்யஸ்வாபான ஸ்வர்த்தமென்றபடி. போலும்- ஸத்ருஶமாகாநின்றுள்ள. நீலாரம்ஸுஸம்ஸ்தானஸ்வே ஷியமென்ன, உத்ருநீலவர்ணமென்ன, இவைகளுக்கு ஸத்ருஶமாகாநின்றுள்ள என்று பதார்த்தம், திருவுருவு- திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையவனான, வாட்டாற்றார்க்கு- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிற வெம்பெருமா னுக்கு, என்னன்றிசெய்தேனா- என்னநன்மைசெய்தேனாக, என்னவாகாரவ்யாபாரணம் பண்ணினேனாக, பெரியவுடையாரைப்போலே ப்ராணவாக்யமாக வடிமைசெய்தேனாகவோ சிறுத்திருவடியைப்போலே க்ருஷ்ணாவதாரென்று வந்தேனாகவோஎன்றுகருத்து. என்னெஞ்சிற்றிகழ்வது- "என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேதான் வந்துவிளங்குகிறது, திகழ்கை விளங்குகை, இப்படிஎன்னெஞ்சிலேதான் வந்துவிளங்குகைக்கநாராயணமாக நான்தனக்குப்பண்ணின வாகாரவ்யாபாரணம் ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ௮॥

திகழ்கின்ற ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே விளங்காநின்றுள்ள, திருமார்பில்- வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில், திருமங்கை தன்னோடும்- லக்ஷ்மீபரிகிறபால்கிப்போடேயுங்கூட, மங்கை- யுவதி, தன்னென்றுஸ்வாயத்தம், திகழ்கின்ற- விளங்காநிற்கிறவனான, திருமங்கைதன்னோடுமென்கிறவிடத்தில் ஸஹபத்தால் ஸஹாத்வவதாஸநை நாவி ஸ்ரீஷ்ய ஸ்ரநஸகஸ்ரமாக' என்கிறகணக்கிலே ஸகலஸௌந்தர்யபரமணீயனாயிருக்கிறவன் லக்ஷ்மீஸாந்நி த்யத்தாலும் விளங்காநிற்கிறானென்றுகருத்து திருமாலார்- லக்ஷ்மீவிஷயத்தில் வ்யாமோஹனான வாமவர்ம ஷன், மாலென்றுவ்யாமோஹன், சேர்விடம் சேர்ந்திருக்கிறஸ்தலம், நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமென்றபடி. தண்வாட்டாறு- ஶீதலமான திருவாட்டாறு, சதிரமணீயமான திருவாட்டாறென்றபடி. சேர்விடமாவது தண்வாட்டாறென்று காரகக்ரியாகமாக விங்கு வாக்யஸம்பந்தமாகிறது, லக்ஷ்மீஸாந்நித்யஸ்தானனவ னுக்கு நித்யவாஸம்பண்ணும்படி விமானமாவாயிருக்கிறது திருவாட்டாறென்கையாலே லக்ஷ்மீபதி யோடு ஸர்வபவார்ஷாமமாயிருக்கிறது அவனுக்குத் திருவாட்டாற்றிலிருப்புமென்று கருத்து. இப்படி காரகக்ரியாகமாக ஸம்ஸ்வாக்யமான விபவஸ்வரூப ஸ்வஸ்வாயமஸம்மாயிப்படி தனக்கு கல்யா ண குணவிஶேஷங்களிருக்கச்செய்தே ஹேயனானவென்னெஞ்சிலே ஸ்வபாவிகின்றானென்று தாத்பர்யத்தோடு ஸூசிக்கிறது, புகழ்கின்ற- கீர்த்திகளெல்லாம் தன்னிடத்திலே நின்றிருக்கிறவனான 'ஸர்வஸ்வாவாஸ'

ஆ—புள்ளூர்திப்போரரக்கர்குலங்கெடுத்தான்* இகழ்வின்றியென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும்பிரியானே* ॥௧௦॥
பிரியாதாட்செய்யென்று பிறப்பறுத்து ஆளறக்கொண்டான்* அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று*

ஆ—த்தைப்பார்த்தென்னை யிகழாதே ஒருக்ஷணமென்னைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவத்தையுடையனாய்க்கொண்டென்னெஞ்சுக்குள்ளே புகுந்தருளினான், ஒருவனுடைய ஔதார்யத்தை யிருக்கும்படியே யிது வென்கிறார். ॥௧௦॥

(பிரியாது) இனியொருக்காலமும் தன்னைப்பிரியாதே ஸர்வவிதசேஷவ்ருத்தியையும் பண்ணென்றுகொண்டு என்னை, அநந்யார்ஹசேஷமாகக் கொண்டானின்று, அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று, பெரியவர் தங்களை யாச்ரயித்தவர்களுடைய, சிறுமையையுங் கொடுக்கப்படுகிறபொருளின்சீர்மையையும் பாராதே

இ—பக்கல் இத்தனைப்ரவணராகின்றானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸ்பஷ்டமே. இகழாதே யென்றது- உபேக்ஷியாதே யென்றபடி. என்னெஞ்சித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்). ॥௧௦॥

* பத்தாம்பாட்டு *

ஆளறக்கொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையநந்யார்ஹசேஷமித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியாரித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தனக்குப் பெரியபிராட்டியார்முதலான நிரதிசயகல்யாணகுணவிசிஷ்டங்களிருக்கச்செய்தே சுசிஹேயமானவென்னெஞ்சிலே ப்ரவணனாகின்றானென்றுகொண்டு ஸௌசீல்யத்தைப்பேசி அநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே "உதாரஸ்ஸம்ச்ரயணஸ்யாவேக்ஷா நைவாவலீடக்ருதிஷு ஸந்தேரஷி" என்று விசேஷமாக ஸூசிதமாயிருந்த ஔதா

ர்யாதிதாத்பர்யகளிற்படியே சேஷசேஷித்வாதிஸம்பந்தங்களுக்கெல்லாமிருப்பிடமானவென்றபடி. புள்ளூ- பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊர்தி- ஊரப்பண்ணுமவனை, நடத்துமவனையென்றபடி. அவனை வாஹநமாகவுடையவனான என்கை, போரரக்கர்- யுத்தோத்யுக்தரான ராக்ஷஸர்களுடைய, போர்- யுத்தம், ஸாகவாரிதவஸ்வாஸம், குலம்- ஸமூஹத்தை, கெடுத்தான்- நசிப்பித்தவன், அந்த மஹாப ஸம்பாயிரஷனுப்பக்கொண்டு த்வஸ்தமாக்கினவனென்றபடி. இகழ்வின்றி- உபேக்ஷையில்லாமல, இகழ்வு- உபேக்ஷை, என்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்பார்த்துபேக்ஷியாதானாயென்றபடி. எப்பொழுதும்- ஸர்வகாலமும், என்னெஞ்சத்து- என் ஹ்ருதயத்திலே, பிரியான்- விச்லேஷிக்கிறானில்லை. ॥௧௦॥

பிரியாது- இனியொருகாலமுமென்னைப்பிரியாமல், ஆட்செய்யென்று- எனக்கு சேஷவ்ருத்திபண்ணென்றருளிச்செய்து, எனக்கே ஆட்செய்யென்றருளிச்செய்ய வேணுமென்று எம்மாவீட்டிலே நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்தருளினானென்றுகருத்து- பிறப்பு- ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரஜந்மத்தையென்றபடி. அறுத்து- சேதித்து, என்பக்கல் ஸம்பந்தமியாதபடி பண்ணியென்றபடி. அறஆள்கொண்டான்- மிகவுமடிமைகொண்டான், அநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண்டானென்றபடி. எனை உதிசேஷம். "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளு"மென்று எம்மாவீட்டில் நாம் ப்ரார்த்தித்தபடி தலைக்கட்டினானென்றுகருத்து. அரியாகி- ஸிம்ஹமாய், நரஸிம்ஹரூபனாயென்றபடி. இரணியனை- ஹிரண்யனை, ஆகங்கீண்டான்- தேஹத்தைப்பிளந்தான், ஆகம்- சரீரம், கீண்டானென்றது நகங்களாலே பிளந்தானென்றபடி. அன்று- பூர்வகாலத்திலே, அன்றுமின்றுஞ்சொல்லுகையாலே ஆளறக்கொண்டானென்கிறவிடத்திலே இன்றுஎன்றொருபதமத்யாஹாரயம், இன்றைக்கு என்னை அநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண்டருளினான், அன்றைக்கு ஹிரண்யனைப்பிளந்தருளினான் இப்படி ஸர்வகாலத்திலும் எனக்குஸௌசீல்யங்களை யுண்டாக்கினானென்று, வாக்யதாத்பர்யம், இன்றைக்கென்னை சேஷமாகக்கொண்டருளினான், அன்றைக்கு, ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்தருளினானென்கிற விவக்ஷயாநுவ்ருத்திஸாமர்த்யத்தாலே ஹிரண்யஸம்ஹாரவ்யாபாரமும் தமக்காகச்செய்தருளினதென்றநுஸந்தித்தபடி தோற்றுகிறது, இவர் ஸமஸ்தஸௌசீல்யை ஸௌசீல்யமயிருக்குமவராகையாலே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்காகச்செய்ததே தமக்குச்செய்ததாகவிருக்கக் குறையில்லையிறே, இப்பரிவ்ருத்திதாத்பர்யம் வேதாந்தம், ஆதலால் வாட்டாற்றான்காட்டினானென்று உதாரதாத்பர்யத்தோடே யமையிக்கிறது,

மூ-பெரியார்க்காட்பட்டக்காற்பெறுதபயன்பெறுமாறு*வரிவாள்வாயரவணைமேல்வாட்டாற்றான்காட்டினனே॥
காட்டித்தன் கனைகழல்கள் கடுநரகம்புகலொழித்த* வாட்டாற்றெம்பெருமானைவளங்குருகூர்ச்சடகோபன்*
பாட்டாயதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிப்பத்தும்* கேட்டாரார்வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொலே*॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—பவர்களுக்கினியிலலேயென்றுஞ் சிறியபொருளைக் கொடுப்பாரென்னுமிடம் வரிவாள்வாயரவணைமேல் வாட்டாற்றானென்பக்கலிலே காட்டியருளினானென்கிறார். ॥௰॥

(காட்டி) அயர்வறுமமரர்களித்திருவாய்மொழியைக்கேட்டா லென்படுவாரோவென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—ஜ்ஞாதாக்களுடைய ஸ்வாபதேசாநுஷ்டாநத்தாலே யெனக்கிப்போது ப்ராப்தி ஸித்தமாயிற்றென்று ஸ்ரீதராக்ருதேரன்று ஸம்ஸாரியும் பரிஹ்ருதையாயிற்று. விரகாஜ்ஞாஸித்தமாயிருந்த ஸாத்விகாநாம் ப்ராப்தி ஸித்திகளாலே அநந்யார்ஹமாகுகை உபாயாந்தராநபேக்ஷைகளாயிற்ற. ॥௰॥

✳நிகமனம்.✳

ஸ்ரீயவாதிக்குக் காத்ய்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ—பெரியார்க்கு- ஜ்ஞாதாக்களுக்கு, ஆட்பட்டக்கால்- சேஷபூதராணல், பெறுதபயன்பெறுமாறு- தாதீத்ரவமானஸௌக்யத்தைப்பெறும்ப்ரகாரத்தை, ஜ்ஞாதாக்களுக்கு அடிமைப்பட்டால் தாதீத்ரவமான ஸௌக்யத்தையெல்லாம் பெறுவாரென்று சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற வசனத்தையென்றபடி. இதற்குக் காட்டினனென்கிறத்தோடே யன்வயம். வரிவாள்வாயரவணைமேல்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான சயநத்தின்மேலே,. வரி- ரேகை, வாள்- காந்தி, வரிவாள்வாயென்று அம்ஸம்ஸமாய் இதுக்கு அரவுரூபத்தோடே ஸமாநாதிகரண்யமாயிருக்கிறது, ஸஹஸ்ரதந்தமாகத் திருவுடலிலே ரேகாவிசேஷங்களையும் ஜ்வலிதாநேகமணிரத்நங்களையுமுடைத்தான திருவனந்தாழ்வானாகிற சயநத்தின்மேலேயென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவன், அரவணைமேலே வாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனாவது- திருவாட்டாற்றிலே அரவணைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. காட்டினன்- என்பக்கலிலே வ்யக்தமாக்கியருளினான், ॥௰॥

தன்கனைகழல்கள்- தன்னுடைய கனைக்கிறகழல்களை, கனைக்கை- த்வநிக்கை, கழல்- திருவடி, நூபுராதிபூஷணசோபிதமாயிருக்கிற தன் திருவடிகளையென்றபடி. காட்டி- எனக்கு ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருளி, கடுநரகம்- கடியநரகத்தை, விவேகிகளுக்கு ஸர்வதுஸ்ஸஹமான ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்தையென்றபடி. புகல்- ப்ரவேசிக்கையை, ஒழித்த- உபரதமாக்கினவனை, எனக்கு ஸம்ஸாரநிரயப்ரவேசத்தை நிவர்த்திப்பித்தவனையென்றபடி. வாட்டாற்றெம்பெருமானை- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியைக்குறித்து, இதுக்குப் பாட்டாயவென்கிறத்தோடே யன்வயம். வளங்குருகூர்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான, வளம்- அழகியது, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. சடகோபன்பாட்டாய- ஆழ்வாருடையபாட்டுக்களான, அவருடைய பக்திபரவசதசையில் ப்ரீதிப்ரவாஹமாய்க்கொண்டு ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்குமவைகளாய் 'ஸோகார்த்தஸ்யப்ரவ்ருத்தோமே ஸ்லோகோபவது நாந்யதா' என்னும்படி யிருக்குமவையானவென்றபடி. தமிழ்மாலை- த்ரமிடபாஷாரூபமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே,. செவிக்கினிய- கர்ணாம்ருதங்களான, இனியது- போக்யமானது, செஞ்சொல்- செவ்வியசொல்லான, காரணத்ரயமும் ஏககண்டமாய்ச்சொன்னவைபாகையாலே ருஜூக்களான ஸூக்திகளான என்றபடி. ஸர்வஸாதாரணமான என்கை, இப்பத்தும்- இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வானவர்கள்- நித்யஸூரிகள், கேட்டாரார்- கேட்டு த்ருப்தராகார், இத்தையவர்கள் கேட்கத்தொடங்கினால் இன்னஞ்சொல்லின்னஞ்சொல்லென்னே யிருப்பாரத்தனை போக்யமாயிருக்காலும் த்ருப்தராகாரென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷாய ஸ்ரீமதே வரதார்ய ஸுநவே ... நம:

[illegible]

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ:

(அருள்பெறுவார்.)

ஸுசக்ர: கேசவ: காதிஶிரஸி தயா ஸ்ரீஶநாராயணாக்ய:
ஸ்நேஹ ஸ்வாஸ்ரயம் ஸாநாதிபதிர் தாஸவர்ய பூஜநீயஸ்வபாவ: ।
ஸம்ஹாராஜாக்ஷஸௌரிந்த கச ஸாயஶ: ஸ்ரீவத்ஸகாஞ்சிதாங்க:
ஸ்ரீநந்தீஶோத்ருஶ்யோ ஸௌம்யவபுஷி தாரணே வேதிதே நாமஸ்வபாவி ॥ ௬௦ ॥

(ஸுசக்ர:) ஆழியான நல் தருவான்- திருவாழியைத் திருக்கையிலேயுடையனாகையாலும், (கேசவ:) கேசவனெம்பெருமானே- விரோதிநிரஸநஶீலனாகையாலும், ஆதிஶப்தத்தாலே ஸர்வேஶ்வர ஸ்வாதிஶிரஸிச) கேசவனெம்பெருமானை- மேற்சொன்ன ஸாதிக்யத்துக்கு விஸம்ஸ்ரஹிதம், (தயா ஸ்ரீஶநாராயணாக்ய:) நண்ணினம்நாராயணனை- மேற்சொன்ன ஸாதிக்யத்துக்கு விஸம்ஸ்ரஹிதம், (ஸ்நேஹ ஸ்வாஸ்ரயம்) பாரதத் ஸமரணம், ஸ்ரீமானைய் ஸர்வாபாரனைப் ஸர்வநிபந்தாவுமாகையாலும், ஸாரதயாஸத்திலே ஸூர்யவம்சேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணித்துப்பாண்டவர்க்காய்ப் படைதொட்டான்- ஸாரதயாஸத்திலே ஸூர்யவம்சேனென்று ப்ரதிஜ்ஞையழித்து ஸூர்யமேடுக்கைணினவன் ஆஸ்ரிதரான பாண்டவர்களிடத்தில் ஸ்நேஹத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞையையழித்து ஸூர்யமேடுக்கை யாலும், (ஸாநாதிபதிர் தாஸவர்ய பூஜநீயஸ்வபாவ:) தேனேறுமலர்துளவந்திகழ்பாதன்- உபாஸ்யமான திருத்துழாய்மலராலே விளங்காநிற்கிற திருவடிகளையுடையனாகையாலும், (ஸம்ஹாராஜாக்ஷ:) தாமரைக்கணனெம்பான்- ஸரஸிஜஸத்ருஶங்களான திருக்கண்மலரையுடையனாகையாலும், (ஸௌரிந்த கச:) கோவிந்தன்குடிகொண்டான்- ஆஸ்ரிதவத்ஸலனாகையாலும், (ஸாயஶ:) துளபவிரையேறு திருமுடியன்- ஸர்வோத்தமமான ஸௌஶீல்யத்தையுடையனாகையாலும் (ஸ்ரீவத்ஸகாஞ்சிதாங்க:) திகழ்கின்ற திருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும்- பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையனாகையாலும், ஆதிஶப்தத்தாலே 'வரிவாள்வாயரவணைமேல்' என்று மேலிற்பாட்டிற்சொல்லுகிற ஶேஷஶாயித்வம் ஸம்க்ருஹிக்கப்படுகிறது, இப்படிகளாலே திருவாட்டாற்றெம்பெருமான் ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸர்வாவஸ்தையிலும் மிகவும் ஸ்வைரத்தையுடையனாயிருக்கிறானென்று "அருள்பெறுவார்" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥ ௬௦ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஆறுந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (செஞ்சொற்கவிகாள்) தான்சொன்னபடிசெய்யக்கடவனாகச் சமைந்துகொண்டு தம்முடைய திருவுள்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே ஸ்வரிதஹ்ருதயனைப் தமக்கு வரவந்தானைத் தம்முடைய வாஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிராநின்றானென் றவனுடைய ஹவிதாரணதீவ்ரஸம்ப்ரமத்தை யநுஸந்தித்தவாழ்வார் தமக்கு விரகாம்க்ஷிதமாயிருந்த மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தை யாத்ருக்ஷணத்திலே கைகொண்டவிரோதிஜாதத்திலே புறப்படுகை யாவிசமாயிருக்க வதுசெய்யாதே செஞ்சொற்கவிகாளிதர்ஶியாலே கவிகளைக்குறித்துச் சிலவாவசேஶம்பண்ணுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தான்சொன்னபடியேபித்ருதியால்) சமைந்துகொண்டென்றது- ஸ்வரிதஹ்ருதயனைக்கொண்டென்றபடி. தம்மோடுகலந்தகலவியாலேயென்றது- இவர்திருமுடியிலே தன்திருவடிகளைவைத்துத் திருவுள்ளத்திலே வந்தேகாகப்புகுந்திருந்து 'விரைகுழுவுநறுந்துளபம்மெய்ந்நின்றுகமழு' மென்னும்படி இவருடைய ஶரீரத்தோடு அந்த:கரணத்தோடு மற்றுமுள்ளவவயவங்களோடு வாசியற வத்யந்தாபிநிவிஷ்டனைக்கலந்த விஶ்லேஷத்தாலேயென்றபடி ஸர்வேஶ்வரன்தனக்குத் விரகாம்க்ஷிதமான பரமபதாரோஹணத்தைத்

மூ—செஞ்சொற்கவிகாளுயிர்காத்தாட்செய்மின்

ஆ—எத்திலே புகுந்தருளினவெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்தகலவியாலே தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவரைக்குறித்து நீங்களவனுக்கடிமைசெய்யுமிடத்தி லுங்களுயிரைக் காத்துக்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோள், அவன் தனக்கடிமைசெய்வாரை ஸவாத்மமாம்படியகிறா த்ருஸம்ஶ்லே

இ—தருகையிலே அபிநிவேசத்தையுடையனாய்த் தனக்கு ஸர்வஸ்வமுமாயிருந்தானேயாகிலும் இவ்வகிறாத்ரு ஸம்ஶ்லேஷஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே இப்போது சிலவற்றைப்பேசியல்லது தரிக்கமாட்டாதவராய் இவ்வகிறாத்ரு ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரகாரத்தை யெம்பெருமானுக்குக் கவிகளாயிருப்பாரைக்குறித்துப் பேசத்துடங்குகிறாரென்றுகருத்து. ஆனால் ஸம்ஶ்லேஷாதிஶயத்தை வாசோவ்ருத்தி தந்தவி த்ருஷியாக மூன்றுபாட்டாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பேசி அநுபவித்தாரேயென்னில்? அதிற்காட்டிலிதற்கு விசேஷமுண்டு, எங்ஙனேயென்னில்? தாளிணையென் தலைமேலே' யென்றும், 'கிலேபோய் என்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும்' என்றும், 'நறுந்துழாய்மெய்நின்றுகமழு'மென்று, அவனுடைய திருமேனி தம்முடைய திருமுடியிலும் திருவுள்ளத்திலும் திருவுடம்பிலும் ஸம்ஶ்லிஷ்டமாயிருக்கப்பெற்றபடியை ஸாமாந்யமாகப்பேசி அநுபவித்தார்கீழ், இத்திருவாய்மொழியிலே 'என்னெஞ்சுமுயிருமமைவுண்டு' என்றும் 'என்னை முற்றுமுயிருண்டே' 'மாயவாக்கையிதனுள்புகுந்து' என்றும் 'நன்கென்னுடலங்கைவிடா'னென்னுமிப்புடைகளிலே தம்முடைய ஆத்மாவையும் நெஞ்சையும் திருமேனியையுமவன் ஸௌந்தர்யவஶீகரணமான ஸர்வாவயவ ஸ்பர்ஶத்தைப்பெற்றுப்போலே ஸர்வவஸ்துவையும் ஸாவஶேஷமின்றிக்கொண்டு அநுபவியாநின்றானென்றிங்ஙனே அவனுடைய ஆஶ்சர்யமாகப்பேசி ஸ்ரீ தராகிறாரென்றுகருத்து. இவரைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையிலே அபிநிவேசத்தையுடையனான ஸர்வேஶ்வரன் ஷணிகர்பக்க லத்யாஸக்தியாலே இவருடைய திருமேனியிலும் மத்யந்தவ்யாமோஹ யுக்தனானவாசியத்தாலே இவரையித்திருமேனியோடேகூடத் திருநாட்டிலே கொண்டுபோகையிலே மிகவும் மஹிநிவிஷ்டனாயித்தை யறியிலிவரிசையாரென்று பார்த்திவரைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவிப்பாரைப்போலே புகுந்திவர்திருமேனியிலே யத்யந்தாபிநிவிஷ்டனாய் அவன்படுகிற கஷ்டங்களைக்கண்டு இதென்னவாஶ்சர்யமென்றத்தை யவஶராய்ப்பேசி யநுபவிக்கிறாரென்று திருவுள்ளம், இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்வஜநதநாஸ்யதா த்யாஜ்யமென்கிற ஸம்வாதணம் ப்ரகிவாக்யமென்றதாயிற்று. ஸ்ரீ த்ருகிஶபத்தாலே என்கிறதற்கும் குறித்து என்கிறதற்கும் ஸம்பாஷணத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம்.

முதற்பாட்டு.

உயிர்காத்தாட்செய்மின் என்கிறவிடத்தில உயிர்காத்துஎன்கிற ஸம்பந்தியெயமென்றுகாட்டுகிறார் (நீங்களித்யாதியால) மாமாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தனக்கித்யாதியால்) செய்வாரை யென்கிறதற்கு வையிக்குமென்கிறத்தோடேயந்வயம், அவனுடைய வாஸ்ரிதவ்யாமோஹாதிஶய ஸம்பாவணத்

ஈ—செஞ்சொல்- செவ்வையான ஸூக்திகளையுடையவர்களான, ஸ்ரீயோஜநாதிஶாஸிஸம்யியாகிற களங்கமின்றிக்கே ஸுந்தர ஸ்ரீயோஜநங்களான ஸமஸ்தவிஷயஸூக்திகளை யுடையவர்களான என்றபடி. கவிகாள்?- எம்பெருமானுக்குக் கவிபாடுகிறவர்காள்? 'மாயவனையல்லது வாழ்த்தா'தென்று ஸுந்தரஸ்ரீயோஜநக விதாரஸிகரான முதலாழ்வார்களுடையவிட்டாரை நினைத்தருளிச்செய்கிறபடி. உயிர்காத்து- உங்களாத்மாவைக் காத்துக்கொண்டு, ஆட்செய்மின்- கைங்கர்யம்பண்ணுங்கோள், இங்கு கைங்கர்யம்பண்ணுகையாவது- கவிபாடுகையைச்சொன்னபடி. உங்களாத்மஸ்வரூபம் மாறுபடாவாய்ப்போகாதே ரக்ஷித்துக் கொண்டடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி அவனடிமைகொள்ளுவானைப்போலேவந்து ஸ்வரூபத்தையழித்துவிடும், அதாவது:— ஶேஷியைப்போலேவந்து தான் ஶேஷபூதனாய்நின்றுங்களைத்தனக்கு ஶேஷிகளாக்கி ஶேஷத்வைகஸ்வரூபமாகிறவுங்களுடைய ஸ்வரூபத்தையிங்ஙனேயழிததுவிடும், அப்படியழிந்துபோகாதே யுங்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டு கவிபாடுங்கோளென்கை அதாவது:—அவன் தன்னுடைய ஸௌஶீல்யகுணங்களிலே யீழ்ந்தாப்போலே அங்ஙனே படுத்துவது. நீங்களிதிலேயீழியாதே அவனுடைய பரத்வத்தையே உணர்ந்துப் போருங்கோளென்றபடி. யவா- உயிர்காத்தாட்செய்மின்- தன் ஸௌஶீல்யகுணங்களை யநுஸந்திப்பார்பக்கலிலே யவனதிகாரத்ரு ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணித்தன்னுடைய ஸௌஶீல்யகுணங்களையும் ஆத்மாத்ருமாக ப்ரகாஶிப்

மூ—திருமாலிருஞ்சோலை* வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்தென்* நெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து
நின்றாரறியாவண்ணமென்* நெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே* ||க||

ஆ—ஷத்தைப்பண்ணி, பாதிக்குமே, அவர்களுடைய விஷாநுகுணமாக, வடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும் ஸஹாவனல்லனோவென்னில்? அவன் பாதிக்கும் ஸஹாவனாயிருந்துவைத்தே, பாதியாதானைப்போலேயிருக்கும் ஸஹாவனுகன்கிடீர்கோள், எங்ஙனேயென்னில்? யென்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லுகையென்னும் வ்யாஜத்தாலே யென்னுள்ளேவந்துபுகுந்து கலந்து "இன்னபடிசெய்தருளினான்" என்றயர்வறுமமரர்க்குமறியு, நிலமல்லாததொருபடி யென்னெஞ்சையுமுயிரையுந் தன்னுள்ளேயடக்கித்தானேயாம்படி, மாள ஸாஜித்து பரிபூர்ணனானானென்கிறார். ||க||

இ—தைச்சொல்லவந்த வ்யுகாரணத்திலே வஞ்சக்கள்வனென்றவனை ஸஹுகளுக்குச்சொல்லுகை யஸம்ஜதமன்றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (அவர்களுடையவிஷத்யாதியால்) ஆஸ்ரிதஸாநுகுணஸமுதாய்களை ப்ரஸங்கன்றோவென்று ஶங்காஸிஷ்டாபம், வஞ்சக்கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பாதிக்குமித்யாதியால்) கவிகளாயிருப்பார்க்கு ஸதஞ்சொல்லவுபக்ஷித்து மாயக்கவியாயித்யாதியாலே தன்பக்கல் அவன் ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியைப்பேசி யநுஸவிக்கை யஸம்ஜதமன்றோவென்ன, ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இப்படியவன் பாதிக்குமென்னுமிடம் எங்கேகண்டதென்னிலென்றபடி, மாயக்கவியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுபகரணமித்யாதியால்) கலந்துஎன்கிறதற்கு அடக்கியென்கிறதோடே யன்வயம், நின்றாரறியாவண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (இன்னபடியித்யாதியால்) மாளஎன்றது— நிஶ்ஶேஷமாகவென்றபடி.

ஈடு—பித்தருளி "நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தோறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையா"யென்னும்படிசெய்து நீராயுருக்கியாத்மாவை யழியும்படிசெய்துவிடும். நீங்களந்த ஶீஷமணத்தில் அகப்படாதே பரஸ்வரூபத்தையேபாடி, யநுஸவியுங்கோளென்றபடி. இப்படி நீர்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன? அந்தஹேதுவைச்சொல்லுகிறார்மேல். திருமாலிருஞ்சோலைவஞ்சக்கள்வன்- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலிருக்கிற, வஞ்சக்கள்வனை- வஞ்சித்துக்கள்வஞ்செய்யுமவனை யென்றபடி. பாதியாதே ஸுநுகூலம்பண்ணுவானைப்போலேவந்து பாதிக்கும்ஸ்வபாவனை என்கை, மாமாயன்- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதன், ஶ்ரீமந்நாஸவரலிகர்பக்கல் தான் ஸௌஷீல்யம்தன்றுஞ் தன்ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களையாவிஷ்கரித்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு யஸாத்யமாம்படி யதிஶயஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணுமவனை வாஞ்சேஷ்டிதனென்றபடி. மாயக்கவியாய்வந்து- ஆஸ்சர்யமான கவியாய்வந்து, உம்மையுபகரணமாக்கிக்கொண்டு நான்சிலகவிகள்பாட நினையாநின்றேனென்றிப்படி யொருவ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு என்பக்கலிலேவந்தென்றபடி. தண்ணீர்வேணுமென்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு தாமணியிருந்தவிடத்திலே தராணன்வந்து புகுமாப்போலே வந்துபுகுந்தானென்றுகருத்து. என்னெஞ்சுமுயிருமுள் என்கிறத்தை என்னெஞ்சுள்ளும் என்னுயிருள்ளுமென்றனுயிப்பது, என்மநஸ்ஸினுள்ளேயு மென்னாத்மாவினுள்ளேயுமென்றபடி, நெஞ்சைச்சொன்னது தேஹத்துக்குமுபலக்ஷணம், கலந்து- ஸம்ஸ்ருஷ்டனாய்- நீரத்தில்கலந்த க்ஷீரம்போலே ஸம்ஸ்லிஷ்டனாயென்றபடி. வ்யாப்தவ்யாப்யாத்மன்றிக்கே தன்வாவனாதிஶயத்தாலே வ்யதிஸம்ஸ்ருஷ்டதானுமென்தேஹத்திலுமென்னாத்மாவிலு, மஹாபலமிஸ்ரநீரக்ஷீரங்கள்போலே ப்ருதக்வயவஸம்ஸ்லிஷ்டனுமென்கை, அவை- அந்தவென்னுடைய மநோதேஹாத்மாதிகளை, உண்டு- ஸாஜித்து, தனக்கு பிரதிஶயபோக்யமாக அநுஸவித்துஎன்றபடி. நின்றாரறியாவண்ணம்- தன்வரிஸரத்திலேநின்ற பெரியபிராட்டியார் திருவனந்தாழ்வானுள்ளிட்டாருமறியாதபடி. தன்னோடு ஸவயபஸம்ஶ்லேஷாவங்களையும் நித்யமாக அநுஸவித்துக்கொண்டு நிற்கிறவர்களுமென்பக்கல் தான்பண்ணுகிற ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரத்தை இதென்னபடிசெய்தானென்றறியமாட்டாதே. விஸ்மிதராய்நிற்கும்படியாக என்றபடி. என்னெஞ்சுமுயிருந்தானேயாகி- க்ஷீரத்தில்கலந்தநீரத்தை வேறுகாணவொண்ணாமயாலே க்ஷீரமேயாயிருக்குமாப்போலே தன்பக்கலப்படிகலந்தவென் தேஹாத்மாதிகளை வேறுகாணவொண்ணாதபடி இவையெல்லாந்தானேயாய், நிறைந்தான்- பரிபூர்ணனானான், என்னோடிப்படிகரைகடந்த ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெற்றவராயவாவ்யாகாரனை

மூ — தானேயாகி நிறைந்தெல்லாவுலகு முயிருந்தானேயாய்* தானேயானென்பானாகித் தன்னைத்தானே துதித் தெனக்குத்* தேனே பாலே கன்னலே யமுதே திருமாலிருஞ்சோலைக்* கோனேயாகி நின்றொழிந்தானென்னை முற்றுமுயிருண்டே* ॥௨॥

ஆ — (தானேயாகி) இப்படியென்னுயிரை முற்றுமுண்டு தானேயாகி பரிபூர்ணனாயிருந்தாலே ஸர்வேச்வரனுமாயென்னுயிரை மாளஸ்வீகரித்தும் த்ருப்தனாகாதே நான்சொல்லுஞ்சொற்களைக்கொண்டநுபவிக்கைக்காக வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லுவித்து இப்படியேயென்னோடுள்ள ஸம்ச்லேஷந்தனக்கு நித்யமாகைக்காக வெனக்குத்தன்னையே நிரவதிகபோக்யமாக்கியருளினன், திருமாலிருஞ்சோலைமலை நாயனாய் நின்ற நிலையவனுக்கு ஸஹஜமாயிற்றென்றுகொண்டு ஹர்ஷாதிசயத்தாலே சொல்லுகிறார். ॥௨॥

(என்னைமுற்றும்) என்னை ஸ்வீகரித்தருளுகிறவிந்த ஸௌபாக்ய ஸ்ருஷ்டியினுள்ளேபுகுந்து

இ — அதாவது. — என்னுடைய தேஹஸம்பந்திகளான ப்ராணாதிகளிலே ஓரவயவமும்விடாதென்றபடி. ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

என்னை முற்றுமுயிருண்டென்கிறத்தை அடியிலே யநுபவிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) எல்லாவுலகுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதினாலேயித்யாதியால்) அதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரையித்யாதியால்) எனக்குத்தேனேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்னோடுள்ளவித்யாதியால) ஒருத்தனை ஸ்நேஹமாய்விட்டால் தனக்கு ஸ்வாபாவிகமாகாதொழியுமென்று பார்த்து அதற்காகவெனக்கும் தன்பக்கலிலே நிரவதிகஸ்நேஹமுண்டாமபடி தன்னையெனக்கு நிரவதிக போக்யமாக்கினனென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலைமலைநாயனாயித்யாதியால்) நாயன் - நாயகன். ஹர்ஷாதிசயத்தாலேயென்றது - ஸஹர்ஷாதிசயத்தாலேயென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மோடுகலந்தகலவியைப்பேசி யநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே தம்மோடு கலந்தவநந்தரம் தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்து க்ருதக்ருத்யனாய்நின்றானென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

என்மாயவாக்கையிதனுட்புக்கு (புகுந்து) என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்வீகரித்தருளுகி

ஸா — றனென்றபடி. ஆதலால் உயிராகத்தாட்செய்மினென்று கீழோடேயந்வயிக்கிறது. ॥௩॥

என்னை - தனக்கு நிரதிசயபோக்யனானவென்னை, உயிர் - ஆத்மாவை, விசேஷணம், என்னுடைய ஆத்மாவையென்றபடி. யத்வா — "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்" மென்கிறபடியே தனக்குயிராயிருக்கிறவென்னை யென்றந்வயிக்கவுமாம். முற்றும் - நிச்சேஷமாக, விமுகனான வாத்மாவுக்கு அணுவானவிவர் ஸ்வரூபமும் போக்யதாதிசயத்தாலே கவளீகரியாய்க்கொண்டு தன் ஸ்வரூபத்திற்காட்டிலும் அதிகமாய்த்தோற்றுகிறதென்று கருத்தாலே முற்றுமென்கிறபடியும். உண்டு - அநுபவித்து, தானேயாகி - ஸம்ச்லேஷம் அவிச்சின்னமாயிருக்கச்செய்தேயும் தானேயிதற்கு போக்தாவாய் ஸம்ச்லேஷந்தனக்கே ஸஹஜமென்றிருக்குமவனென்றபடி. நிறைந்து - அத்தாலே பரிபூர்ணனாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனென்றபடி. எல்லாவுலகும் - ஸகலலோகங்களும், உயிரும் - தத்லோகவர்த்திப்ராணிகளும், தானேயாய் - ஸர்வஸ்வசரீரகனென்றபடி. என்னையநுபவிக்கப்பெறுகையாலேயிப்போது ஸர்வேச்வரனானவனென்றபடி. யானென்பான் - நானென்றுசொல்லப்படுகிறவன், தானேயாகி - தான்தானேயாய், அஹம்புத்திவ்யபதேசாநர்ஹமூர்த்தி தானேயாம்படி சரீரகனென்றபடி. தன்னை - உபயவிபூதிவிசிஷ்டனான தன்னை, தானே துதித்து - சரீரகனான தானே ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, வேதநாச்செய்தவ்யாபாரத்திலும் வ்யாபாரகன் இவனேயிறே. எனக்கு - தன்னாலே விஷயீகரிக்கப்பட்டவெனக்கு, தேனே - தேனாகவே, இதற்கு ஆகியென்கிறத்தோடே அந்வயம். அவ்யாபாரத்தால் தேன்போலேயிருக்கையன்றிக்கே தேன்தானேயாய் என்றபடி. பாலே - பாலாகவே, கன்னலே - இக்ஷுஸாரமாகவே, அமுதே - அம்ருதமாகவே, ஆகி என்றநுஷங்கித்தந்வயிப்பது. திருமாலிருஞ்சோலைக்கோனேயாகி - திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலைக்கு நாயனேயாகி, நின்றொழிந்தான் - நிலைநின்றுவிட்டான், என்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காகத் திருமாலிருஞ்சோலைக்கு நாயனாய்நின்ற நிலை ஸஹஜமாய் க்ருதக்ருத்யனானானென்றபடி. ॥௨॥

மூ—என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்மாயவாக்கையிதனுட்புக்கு[புகுந்து]* என்னைமுற்றுந்தானேயாய்நின்றமாய வம்மான்சேர்* தென்னன்திருமாலிருஞ்சோலைத்திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான்* இன்னம்போவேனேகொலோவென்கொலம்மான்திருவருளே* ‖ க ‖

ஆ—என்னை ஸஜித்து என்னைமுற்றவுந்தானேயானான், இப்பேறுபெறுகைக்கு ஹேதுவென்னவென்னில்? அவன்சேர்தென்னன திருமாலிருஞ்சோலைத்திசை கைகூப்பப்பெற்றேன், என்னுடனிப்படியே கலந்துபரிமாறியும் பின்னையுங்கலந்து பரிமாறுதானாயடிதொட்டுங்கலந்து பரிமாறுகையிலே பாரித்துநின்றான், இன்னமிதற்குமேலொரு ஸம்ச்லேஷமுண்டோ திருவுள்ளமென்தானென்கிறார். ‖ க ‖

இ—(முனி த்ருஷ்டியால்) ப்ரக்ருதியினுள்ளேயென்கிறது- ப்ரக்ருதிபரிணாமமான ஶரீரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை ஸஜித்து என்று) கீழ்மேலுள்ள பாட்டுகளில்போலே யிப்பாட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையிலே நின்றருளுகிறானவனென்றிவ்வளவும் சொல்லாதே திசைகைகூப்பினத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன வ்யதிரேகம் ப்ரகாசிப்பிக்கிறார் (இப்பேறுபெற த்ருஷ்டியால) சேர்ந்தயானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடனிப்படி த்ருஷ்டியால்) இன்னம்போவேனே கொலோ வென்கொல்லென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்ருஷ்டியால) அடி தொட்டுமென்றது- அடிதொடங்கியென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக் கொண்டு க்ருதக்ருத்யனானென்று ஸ்தோத்ரானவரிப்பாட்டிலே பின்னையும் முக்தரோத்தரஸம்ச்லேஷிக்க வாஞ்சிக்கிறானென்று ஸ்தோத்ராகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகை. கார்யபோதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமிதற்குமேலுமித்ருஷ்டியால்) ‖ க ‖

ஈ—என்- என்னுடையதான, எனக்கு அஜ்ஞாநாதிகளையுண்டாக்குகைக்கு ஹேதுவான வென்றபடி. மாய- ஆஶ்சர்யமான, ப்ரக்ருதிபரிணாமரூபமான என்றபடி. ஆக்கையிதனுள்- இந்த ஶரீரத்துக்குள்ளே, ஆக்கை- ஶரீரம், ப்ரத்யக்ஷஸித்தஹேயஸ்வபாவமான ஶரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. புகுந்து- விடாய்த்தவன் அம்ருதஸரஸ்ஸைக்கண்டால் ப்ரவேசிக்குமாப்போலே ப்ரவேசித்து. என்னை- தனக்குவிஷயபூதனானவென்னை, உயிர்- ஆத்மாவை, என்னுடைய ஆத்மாவையென்றபடி. "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமே மதம்"மென்கிறபடியே தனக்குயிரானவென்னை யென்றதுமாக்கவுமாம். முற்றும்- நிஶ்ஶேஷமாக, உண்டு- அநுபவித்து, என்னை- ஸஶரீராத்மாபிமாநியானவென்னையும், முற்றவும்- ஸ்வஸ்வரூபத்தையும், யென்னதென்றபிமானிக்கப்படுகிற தேஹாதிகளையும், குறித்து என்றொருவஸ்துஸாமான்யமாம். தானேயாய்- தானே அபிமாநியாய், இவ்விரண்டையும் தான் ஸ்வயமாகஸம்ச்லேஷிக்கையாலே தன்னில்காட்டில் ப்ருதக்காகக்காணவொண்ணாமையாலிவையிரண்டும் தானேயாயென்றபடி. நின்ற- இத்தாலே விடாய்கெட்டு ஸ்வஸ்தனான, மாயவம்மான்- இப்படியாஶ்சர்யசேஷ்டிதனான ஸர்வேஶ்வரன், சேர்- தனக்கு வாஸஸ்தானமாகவந்து சேர்ந்திருக்கிற, தென்னன்- தக்ஷிணதேஶத்துக்குநல்லதான, தக்ஷிணதேஶாலங்காரபூதமான என்றபடி. நல் என்கிறவிடத்தில் லகாரலோபம் ஆதிநான்காரதேஶம். யத்வா—தென்னனென்று தக்ஷிணதேஶத்து ராஜாவைச்சொன்னபடி. தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலை- தக்ஷிணதேஶராஜாவினுடைய திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய, அவனாலே பரிபாலி[வாஹி]தமான திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய என்றபடி. திசை- திக்கைக்குறித்து, கைகூப்பி- அஞ்ஜலிபண்ணி, சேர்ந்தயான்- அவனையிப்படிக்கிட்டப்பெற்ற நான், இன்னம்போவேனேகொலோ- இதற்கு மேலும்பேற்வேனேயோ? நானிவ்வளவில் பர்யவஸியாதே இதற்குமேலும்சில ஸம்ச்லேஷத்தைப்பெறவு ஆசைப்பிக்கிறவன்தானேயோ இதற்குமேலுமொரு ஸம்ச்லேஷப்ரகாரமுண்டோ என்று கருத்து. அவயாரணத்தால் என்னையெம்பெருமானிதுக்குமேலும் சில ஸம்ச்லேஷத்தைப்பெறவுஆசைப்பிக்கிறவனுடையே நிஶ்சயித்தானோ என்றபடி. இதுக்குமேலில்லாதபடியான ஸம்ச்லேஷத்தைப்பெற்று நான் பரிபூர்ணனாயிருக்க இவனெதற்காகவின்னமே யாதொரோத்தரஸித்தியெதிர்க்கிறானென்கிறார்மேல். அம்மான்திருவருள்- ஸர்வாதிகஸர்வஜ்ஞனுடைய க்ருபையானது, அவனுடையஸித்திவேஶமானதென்றபடி. என்கொல்- என்னவாயிருக்கிறது, இனியெதற்காக இவ்வஸித்திவேஶமென்றபடி. ‖ க ‖

மூ—என்கொலம்மான்றிருவருள்களுலகுமுயிருந்தானேயாய்* நன்கென்னுடலங்கைவிடான் ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கித்* தென்கொடிசைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை* நங்கள்குன்றங்கைவிடா னண்ணாவசுரர்நலியவே* ॥௪॥

ஆ—(என்கொல்) என்னுடைய ப்ரக்ருதியினுள்ளே புகுந்திவ்வாத்மாவை ஸாத்மீகரித்தருளுகையுமன்றியே ஸர்வஜகதீச்வரனுமிருந்தான், என்னுடைய ப்ரக்ருதிதன்னையுங்கூட தனக்கு போக்யமாகக்கொண்டொருக்ஷணம் கைவிடுகிறிலன், இப்படியென்னோடுள்ள ஸம்ச்லேஷம்பெறுகைக்கீடான தேசமேதோவென்று தேடிக்கொண்டு திருமலையிலேவந்துபுகுந்துதான் கருதினபடியே யநேகஸம்ச்லேஷித்து ஸ்ரீகனு யிந்த ஸம்ருத்தியெல்லாம் விளைவித்தது திருமலையிறேயென்றுகொண்டு திருமலையையு மென்னுயிருமுடலுமபோலே தனக்கு போக்யமாகக்கொண்டு கைவிடுகிறிலன், என்னுயிரையுமுடலையுந் திருமலையையுமநுபவித்தது ஸ்ரீகனுனென், ப்ரதிகூலரிந்தஸம்ருத்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே தறைப்படும்படி ஸ்ரீகனுனென்கிறார். ॥௪॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ—உலகுமுயிருந்தானேயாய் நன்கென்னுடலங்கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) அன்றியேயென்கிறதற்கு விடுகிறிலனென்கிறத்தோடே யந்வயம், இதுதாலகீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்பந்தமான தம்முடையஸரீரத்திலே புகுந்தானென்று ஸ்ரீகரானவரிப்பாட்டிலே யப்படியதிலேபுகுந்த ஆத்மவன்றிக்கே யதைத்தனக்கு போக்யமாகப்பற்றியொருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் ஸகலஜகத்துக்கு நிதானமாயிறறென்கிறஸ்ருஷ்டியாலே திருமாலிருஞ்சோலைமலையையும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் சொல்லியநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸாத்விகதயாயிற்று. ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஎன்னோடுள்ளவித்யாதியால்) நங்கள்குன்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தான்கருதினபடியேயித்யாதியால்) கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தஸம்ருத்தியெல்லாமித்யாதியால்) வாக்யத்வயத்துக்கும் ஸமுதித தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரையுமித்யாதியால்) நண்ணாவசுரர்நலிய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலரித்யாதியால்) ॥௪॥

ஸ—உலகும்- லோகங்களும், உயிரும்- அந்தலோகங்களிலேயிருக்கிற ப்ராணிகளும், தானேயாய்- தத்ஸ்வாமிஸம்பந்திகளுக்குத்தானே ப்ரயோஜனவிஷயனும்படி தத்ஸப்ரகாரகனென்றபடி. ஸர்வகாரணத்தாலவனுக்கு ப்ராப்யத்வம் விவக்ஷிதம், ஸர்வஜகதீச்வரனா யிருந்துவைத்துஎன்றபடி. நன்கு- நன்மையான, ஸர்வ ஸாபேக்ஷ போக்யமானவென்றபடி. என்னுடலம்- என்ஸரீரத்தை, கைவிடான்- விடமாட்டுகிறிலன், ஞாலத்தூடே- ஸாதிஸமுத்திலே, நடந்து- ஸஞ்சரித்து, உழக்கி- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்த்து, 'உழக்குகை- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்க்கை, ஆழ்வாரோடு ஸம்ச்லேஷம்பண்ணுகைக்கீடான தேசமேதோவென்று தேடிப்பார்த்துஎன்று 'வ்யாக்யா தாத்பர்யம், இதுக்கு 'நங்கள்குன்றங் கைவிடானென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்ரிவிக்ரமனைப் ஸாதுர்யவானதைத்த தம்மைபெறுகைக்கீடான தேசமேதோவென்று ஸர்வதேசங்குமிதித்துப்பார்த்தபடியாகநினைத்தருளிச்செய்தபடி. தென்கொள்- தெறகாகக்கொள்ளப்படுகிறதான, திசைக்கு- திக்குக்கு, தெறகென்று ப்ரஸித்தமானதிக்குக்குஎன்று 'வ்யாக்யாநம், திலதமாய்நின்ற- திலகமாய்நின்றதான, நிஸ்ஸமாலங்காரஹேதுவானஎன்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையாகிற, நங்கள்குன்றம்- நம்முடைய பக்ஷத்தை, அவன்கருதினபடியே அவனுக்குநம்மோடு ஸம்ச்லேஷத்தையுண்டாக்கினதான திருமலையையென்றபடி. நண்ணாவசுரர்- நண்ணாதவர்களான அஸுரர்கள், நண்ணுகை- கிட்டுகை, தன்பக்கல்விமுகரான ப்ரதிகூலஜனங்களென்றபடி. நலிய- நலிக்கும்படி, நலிகை- நலிக்கை, இவனுடைய ஸம்ருத்திகளைக் (கண்டு) கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே த்வேஷாதிகளாலே துக்கிக்கும்படியென்கை, கைவிடான்- ஒருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறானில்லை, ஆழ்வார்திருமேனிதனக்கு போக்யமாகையாலே விடமாட்டுகிறிலன், திருமாலிருஞ்சோலையதுக்கு ப்ராபகமாகையாலே விடமாட்டுகிறிலன் என்றதாயிற்று, அம்மான்திருவருள்- ஸர்வேச்வரனுடைய க்ருபையானது, அவனுடையஸௌசீல்யமானதென்றபடி, என்கொல்?- என்னாயிருக்கிறது, என்னவாச்சர்யமாயிருக்கிறதுவென்றபடி. ॥௪॥

௫.—நண்ணாவசுரர்நலிவெய்த நல்லவமரர்பொலிவெய்த* வெண்ணாதன [னே] களெண்ணும்நன்முனிவரின்பந்
தலைசிறப்பப்* பண்ணார்பாடலின் கவிகள்யானாய்த் தன்னைத்தான் பாடித* தென்னாவென்னுமென்னம்மான்

ஆ.—(நண்ணாவசுரர்) ப்ரதிகூலர் தறைப்படும்படியாகவும் தனக்குநல்லரானவமரர்கள் ஸத்தைபெறும்படியாகவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவகாரணமாயும் ஹேமைவகாரணமாயுமிருந்த நிரவதிகஸம்பத்தி களெம்பெருமானுக்குளவாயிருக்கச்செய்தே யிவையொழியவேயதின்மேலே ஸத்ருஸங்களுமிருந்த வெம்பெருமான்தன்னுடைய ஸம்பாதிக்கவொண்ணாதே வாஞ்சநஸாமைவராமான வைபவஸம்பத்தி களெம்பெருமானுக்குளவாகவேணுமென்று சிந்தியாநிற்கும் நன்முனிவர் நம்முடைய சிந்தாயத்தமான நிரவதிகஸம்பத்திகளெம்பெருமானுக்கு விளையப்பெற்றோமினிநமக்கொருகுறையில்லையென்றுகொண்டு நிரவதிகநிவ்ருத்தியை யுடையராம்படியாகவும் பண்ணார்பாடலான வின்கவிகளை யென்னையிட்டுப்பாடுவித்து இக்கவிகளாகிற ஸம்

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ.—ஸம்ஸாரம்படியாகவுமென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். எண்ணாதனகளெண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவகாரணமித்யாதியால) இருக்கச்செய்தேயென்கிறதற்கு. சிந்தியாநிற்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். இவையொழியவென்றது- நிரதிசயகல்யாணமெயபா லே இவற்றிற்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டலக்ஷணங்களாக வென்றபடி. இதின்மேலேஎன்கிறதற்கு உளவாகவேணுமென்கிறத்தோடே யந்வயம், நன்முனிவரென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோடே யந்வயம, இன்புந்தலைச்சிறப்பஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையசிந்தாமேத்யாதியால்) யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டுப்பாடுவித்துஎன்று) தென்னாவென்னுமென்கிறவிடத்தில ஸமுதிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார், (இக்கவிகளாகிறவித்யாதியால்) பருகினென்றது.

ப.—நண்ணாவசுரர்- நண்ணாதவர்களான ஸுராஸுரர்கள், பரமபுருஷஸமாஸ்ரயணவிமுகராயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகள், நலிவு- நாஸத்தை, எய்த- அடையும்படியாக. ஸமஸ்தமங்களுக்குமுண்டான திருவாய்மொழியாகிறவிந்த நிரவதிகஸம்பத்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே. நசித்துப்போம்படியாக என்கை. இதற்குப் பாடியென்கிறதோடே யந்வயம். நல்லவமரர்- ஸமஸ்தவிலக்ஷணரான தேவப்ரக்ருதிகள், பொலிவு- வ்ருத்தியை, ஜ்ஞானவைராக்யஸமஸ்தாத்மகுண ஸம்பந்ந ஸம்பத்திகளை யென்றபடி. எய்த- அடையும்படியாகவும், இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம. “வர்த்தாணாயஸாதூநாம் விநாஸாய ச துஷ்க்ருதாம்” மென்கிறபடி ஸாதுக்களுடைய ஸம்ரக்ஷணமும் ஸாதுக்களுடைய ஸம்ரக்ஷணமுமென்னுமதுதாத்பர்யமாயிற்று. எண்ணாதனகள்- கீழைக்கொருவரும் மெண்ணாதவைகளை, ஸத்வஸத்வஸ்வரூபனும் ஸம்பாதிக்கவொண்ணாமைபாலே பொருவராலும் சிந்தித்தும் நினைக்கப்படாதவைகளை யென்றபடி. அதாவது:— ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஸயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணவிஸிஷ்டபரப்ரஹ்மத்துக்கு, ஐஸ்வர்யாதிஸயிதாநந்த கல்யாணகுணவிஸிஷ்டஸம்பத்திகளையென்றபடி. எண்ணும்- ப்ரீத்யதிஸயத்தாலே நித்யம் சிந்தியாநிற்குமவர்களான, நன்முனிவர்- நல்லமுநிகள், ஸநந்தநாதிகளான ஸத்ஸ்வரூபர்களாய் ஸமஸ்தகுணஸம்பந்நராயிருக்கிற திவ்யயோகிகளென்றபடி. இன்பந்தலைச்சிறப்ப- ஆநந்தமதிஸயமாயிருக்கப்பெறும்படியாக, இன்பம்- ஆநந்தம், தலைச்சிறக்கை- அதிஸயமாகை, எம்பெருமானுக்குத்தாங்கள் சிந்தித்த ஸம்பத்திகளெல்லாம் வடிவுபெற்று நிற்கப்பெற்றோமென்று நந்திப்பராம்படியென்கை, இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஸ்ரீராமாயணம்போலே ப்ரபந்தமுண்டானதே எம்பெருமானுக்கு உபந்நமான நிரதிஸயகல்யாணகுணங்களை ஸமாவிஷ்ட ஸ்ருதஸம்பத்திகளிற்காட்டிலும் சிந்தித்த ஸம்பத்தியென்று திவ்யயோகிகளானந்திப்பராகிறார் களென்றுகருத்து. பண்ணார்பாடல்- கீதிவிஸிஷ்டமானவைகளான, பண்- கீதி, ஆர்- விஸிஷ்டம், ப்ரபோதிவாஸமாய் ஜநிக்கையாலே ஜநிக்கச்செய்தே கீதிவிஸிஷ்டமாய் ஜநித்தவையானவென்றபடி இன்கவிகள்- இனியகவிகளை, இன்- மதுரம், ‘மாதுர்யமேயவஸ்யம்’ மென்கிறபடியே கீதமாத்ரத்திலன்றிக்கே கேவலஸ்வாதநத்திலும் மதுரங்களான கவிகளையென்றபடி. யானாய்- ஸ்வரூபனாய், தன்னைத் தான்பாடி, ஸ்வஸ்வரூபஸ்வரூபனை தன்னைக்குறித்துத்தானே ஸ்துதிவாய்தின்றுபாடி. திருமாலிருஞ்சோலை,

மூ — திருமாலிருஞ்சோலையானே* ॥௫॥

திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகிச்செழுமூவுலகுந்தன்* ஒருமாவயிற்றினுள்ளேவைத்தூழியூழிதலையளிக்கும்* திருமாலென்னையாளுமாற் சிவனும்பிரமனுங்காணாது* அருமாலெய்தியடிபரவ வருளையீந்தவம்மானே*॥

ஆ — தத்தைப் பருகிக்களித்த க்ஷௌத்ரபாநம்பண்ணின வண்டுகள்போலே தென்னாதெனாவென்று திருமலையிலே நின்று பாடியருளாநின்றானென்கிறார். ॥௫॥

(திருமாலிருஞ்சோலையானே) த்ரைலோக்யமெல்லாந் தன்சிறுவயிற்றிலேவைத்து யுகந்தோறும் ரக்ஷித்தருளும் ஸர்வேஶ்வரனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளால் அநவதாரித ஸ்வரூபஸ்வபாவனாய் தத்ஸமீபஸ்த ஸுலபனாய் ஸந்நிஹிதனாயிருந்த திருமாலிருஞ்சோலையானெனக்குப்பித்தனாயென்னையறிகிறிலனென்கிறார். ॥௬॥

இ — ஸ்வாநுபவம்பண்ணியென்றபடி. களித்துஎன்கிறதற்குப் பாடியருளாநின்றானென்கிறத்தோடே அந்வயம். த்ரைலோக்ய ரக்ஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாநுபவாநந்தித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய திருவுடம்பை விடமாட்டாதிருக்கிறாரென்று ஸ்வீகரானவரிப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸர்வஸ்வீகாரா ரஸாதத்தாலே உத்ஸாஹிதராய்ப் பாடியருளினானென்று ஹர்ஷவிஸ்மயபரவ ஶராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௫॥

✱ஆறாம்பாட்டு.✱

ஒருமாவயிற்றிலென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (சிறுவயிற்றிலென்று) ஊழியூழிதலையளிக்குமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (யுகந்தோறுமித்யாதியால்) காணாதருமாலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவதாரிதேத்யாதியால்) அருளையீந்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸமீபஸ்தேத்யாதியால்) திருமாலிருஞ்சோலையான் மாலாகியென்னையாளுமென்றந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதியால்) நான்தனக்கு அநந்யனென்றறியமாட்டுகிறிலனென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸர்வஸ்வதீஸ்வீகாரத்தாலே உத்துங்கனாய்ப்பாடத்துடங்கினானென்று ஸ்வீகரானவரிப்பாட்டிலே தன்பக்கலுத்துங்கனாய்விட்டானென்று மிகவும்ஸ்வீகராகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௬॥

ஸ — லையான் - திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே நின்றவனாய்க்கொண்டு, என்னம்மான் - என்னுடைய ஸ்வாமியானவன், தென்னாவென்னும் - தென்னாவென்றுஞ்சொல்லாநிற்கும், இந்த ஸர்வஸ்வீகார ஸ்வாநுபவாநந்தனாய் அந்தஹர்ஷப்ரவாஹமுள்ளடங்காமையாலே தென்னாதெனாவென்று பாடத்துடங்காநிற்குமென்றபடி. ॥௫॥

செழு அழகியதான, விவித்தவஸ்துக்களையுமுடைத்தான வென்றபடி. மூவுலகும் - த்ரைலோக்யத்தையும், தன் - ஸ்வாபிமதகார்யதானாய் தன்னுடைய, ஒருமாவயிற்றினுள்ளே - ஒருக்ஷுத்ரமான ஜடரத்துகளுள்ளே, அத்யல்பமான ஜடரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. மா என்று அல்பவஸ்துக்குப்பேர், வைத்து - ஸ்வயாவத்திலே ஸாரக்ஷிதமாயிருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டு, வடதளஶாயியான தன்வயிற்றிலே வைத்து என்று தாத்பர்யம், ஊழியூழி - யுகந்தோறும், தலை - தலையாக, உத்க்ருஷ்டமாகவென்றபடி. விஶேஷ ணமாகவென்கை, அளிக்கும் - ரக்ஷிக்குமவனை, திருமால் - ஶ்ரீயினிடத்திலே வ்யாமுக்தனை, இதத்தால் ரக்ஷணையஜ்ஞீகேஷபில் ஸஹபத்நீசாரிணி விஶிஷ்டனை வென்றபடி. பிரமனும் - ப்ரஹ்மாவும், சிவனும் - ருத்ரனும், காணாது - காணாதே, தன்னைக்காணமாட்டாமலென்றபடி. அருமால் - அருமையான வ்யாமோஹத்தை, த்ருஷ்ப்ராவ்யமான வ்யாமோஹத்தையென்றபடி ஒருவருக்குங்கிடையாத நிரதிஶயஹர்ஷத்தையென்கை, எய்தி - அடைந்து, நிரதிஶயஹர்ஷயுக்தராயென்றபடி. அடி - தன்திருவடிகளை, பரவ - ஸ்தோத்ரிக்க, ஸ்தோத்ரித்துவாரேயென்றபடி பரவுதல் - ஸ்தோத்ரித்தல், அருளையீந்த - க்ருபையைக்கொடுத்தவனை, ஈதல் - கொடுத்தல், அவர்கள்பக்கல் க்ருபைசெய்தருளினவனையென்றபடி. அவர்களபேக்ஷிதங்களைச் செய்தருளினவனை யென்கை, அம்மான் - ஸர்வஸ்வாமியானவனை, திருமாலிருஞ்சோலையான் - அந்தத்திருமலைக்கு நாயகனை ஸர்வேஶ்வரன், இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு மாலேயாகியென்றந்வயிப்பது, என்பக்கல் வ்யாமுக்தனேயாய் அவதாரணத்தால் என்பக்கலிவன் பித்தேறினானென்னுமிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்று கருத்து. என்னை - அத்யந்தநிக்ருஷ்டனைவென்னை, ஆளும் - அடிமைகொள்ளாநின்றான், ஆளுமென்கிறவிடத்தில் ஸ்வீகாரஸௌலப்யம் ஸூசிதமாயிற்று. ॥௬॥

மூ—அருளாயேயென்னம்மானேயென்னும் முக்கணம்மானும்* தெருள்கொள்பிரமனம்மானுந்தேவர்கோனுந் தேவரும்* இருள்கள்கடியும்முனிவருமேத்துமம்மான்றிருமலை* மருள்கள்கடியும்மணிமலைதிருமாலிருஞ் சோலைமலையே* ॥எ॥

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே யென்றலையே* திருமால்வைகுந்தமே தண்டிருவேங்கடமே

ஆ— (அருளாயே) இஸ்ஸூக்தியெல்லாந் திருமலையையாஸ்ரயித்தன்றே வந்ததென்றுகொண்டு திருமலையையனுஸந்திக்கிறார். ॥எ॥

(திருமாலிருஞ்சோலைமலையே) விலக்ஷணஸூக்திதானே தென்னிலிதென்கிறார், திருமாலிருஞ்சோலைமலை- திருப்பாற்கடல்- திருநாடு- திருமலைத்தொடக்கமாகத் தானெழுந்தருளியிருக்குந் திருநகரிகளெல்லாவற்றிலுமுள்ள

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ— தம்மோடவன் ஸம்ஸ்லேஷித்தவாஸ்ரயங்களைச் சொல்லியநுபவியாநின்றவரிப்பாட்டிலே திருமாலிருஞ்சோலையையேதந்தையையஸம்மதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸூக்தியெல்லாமித்யாதியால) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அவன்தம்முடைய திருமேனியிலேபண்ணும் வ்யாமோஹாதிஸயப்ரகாரங்களை யநுபவிக்கவந்தவரிப்பாட்டிலே உத்யாநாதிதிவ்யதேஸங்களில் அவனுடைய வாத்ஸல்யாதிஸயத்தை யநுஸந்திக்கை யஸம்மதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (விலக்ஷணவித்யாதியால்) இப்படி நீர் திருமலையைக்கொண்டாடுகைக்கு அதனாலவிலக்ஷண ஸூக்திதானேதென்னிலென்றபடி. இது—என்று வக்ஷ்யமாணத்தை நிர்தேஸித்தபடி, உத்யாநாதிதிவ்யதேஸங்களில் அவனுடைய வாத்ஸல்யாதிஸயத்தைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதியால) பாட்டிலே உத்யாநாதிகளைக்

ஸ—என்னம்மானே- என்னுடையநாயகனே, அருளாயே- க்ருபையைத்தந்தருளும், ஈகை- தருகை, என் பக்கலிலே க்ருபைபண்ணியருளுமென்றபடி. என்னும்முக்கணம்மானும்- இப்படிச்சொல்லி ஸ்ரயிக்குமவனை த்ரிநேத்ரஸ்வாமியும், இப்படி ஸர்வேஸ்வரனைஸ்ரயித்து தத்ப்ரஸாதத்தாலே ஜகத்ஸ்வாமியான த்ரிநேத்ரனுமென்றபடி. தெருள்கொள்- ஜ்ஞானத்தைக்கொண்டிருக்கிற, ருத்ராதிகளுக்கும் ஜ்ஞானப்ரதனும்படி ஜ்ஞானாயிகனானவென்றபடி. ஒருஸமயத்திலேகலங்கி ஸர்வேஸ்வரனோடே எதிராடும் த்ரிநேத்ரனைப் போலன்றிக்கே "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரப்ரஸாதலப்த்தஜ்ஞானஸாலியானவென்கை. பிரமனம்மானும்- ப்ரஹ்மாவாகிற ஜகத்பதியும், தேவர்கோனும்- தேவேந்த்ரனும், தேவரும்- த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத்கோடிஸங்க்யரான தேவர்களும், இருள்கள்- ஸம்ஸயகாரங்களை, ஸம்ஸாரபாவ... விஷயஜ்ஞானாஜ்ஞானம், அந்யதாஜ்ஞானம், விபரீதஜ்ஞானம், ஸ்வையாகிற ஸம்ஸயகாரங்களை யென்றபடி. கடியும்முனிவரும்- ஸகலஸாஸ்த்ரார்த்தவேதித்வத்தாலே நிரஸிக்குமவரான ஸ்ரீவாஸிஷ்டாதிகளான திவ்யர்ஷிகளும், கடிகை- நிரஸிக்கை, ஏத்துமம்மான்திருமலை- ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய திருமலையான, அவனுக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. மருள்கள்- ம்ருத்யுக்களை, ஸமஸ்தப்ராணிகளுக்கும் உபாயங்களாய் தேஹாத்மாபிமானாதிகளான விபரீதங்களையென்றபடி. கடியும்மணிமலை- நிரஸிக்குமதாய் நிரதிஸயதேஜோரூபமானமலை, திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்கிற திவ்யதேஸமே, ஸ்வயாரணத்தால ஸம்ஸாரிகளான மற்றுள்ளவஸ்துக்களானவற்றுக்கு மிவ்வதிஸயமில்லையென்றபடி.॥

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையைத்தானே, திருப்பாற்கடலே- க்ஷீரஸமுத்ரத்தைத்தானே, என்தலையே- என்னுடையஸிரஸ்ஸைத்தானே, ஒருமாநொடியும்- ஒருக்ஷணமும் மானஸு வனகத்தில விஸ்லேஷமாகவஸம்ஸேவிக்குமபேர், நொடி- க்ஷணம், க்ஷணத்திலொரு விஸ்லேஷமாகவுமென்றபடி. பிரியான்- விஸ்லேஷிக்கிறானில்லை, இங்குப்ரத்யக்ஷயாரணங்களால ஸேவ்யஸமஸ்தஸம்ஸாரான திவ்யதேஸங்களுடைய திருமாளிகைகளில்ப்போலே தத்ப்ரதேஸங்களிலே ஸந்நிதிபண்ணியவலம்பித்ததுவ வஸிபாநின்றானென்றுமேதோற்றுமபடி யநுகவிக்ரஹவிக்ரஹம்பண்ணி தத்தத்நிரூபணம் பண்ணுகிறானென்றபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது, திருமால்வைகுந்தமே- ஸ்ரீயப்பதியினுடைய வைகுண்டத்தைத்தானே, "ஸ்ரீயாஸார்த்தம் ஜகத்பதிः" என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாருந்தானுமாக நித்யமாயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத்தானே யென்றபடி. தண்டிருவேங்கடமே- ஸீதலமான

ஸூ—வேனதுடலே* யருமாமாயத்தெனதுயிரேமனமேவாக்கேகருமமே* ஒருமாநொடியும்பிரியானென்னூழி
முதல்வனொருவனே* ॥அ॥

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்றுமொருவனுலகெல்லாம்* ஊழிதோறுந்தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்துக்

ஆ— ஸம்ஶ்லேஷத்தினால த்ருப்தனுமாப்போலே யென்னுடையவவயவங்களிலே யோரோரவயவத்தோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷத்தினாலே த்ருப்தனைப் என்னையொருக்ஷணம்பிரிவில் யரிக்கமாட்டுகிறிலன், ஒருவனுடைய வஸ்திவெ ஶமிருக்கும்படியே யிதுவென்கிறார். ॥அ॥

(ஊழி முதல்வன்) நமக்கிந்தஸம்ருத்தியெல்லாந் திருமலையாலேவந்த ஸம்ருத்திகிடாய்நெஞ்சே? யினித்திருமலையைக் கைவிடாதேகிடாயென்று நெஞ்சைக்குறித்துச்சொல்லி யிவ்வாத்மாவினுடைய நிகஷம்

இ— கணாவெணத்ருஷ்டாந்தமாக நிதர்ஶிக்கத்தாலே த்ருஷ்டாந்திகத்துக்கு தந்நாகாரியமும்தோற்றி யத்தாலே ஸம்ருத்தாநுவர்த்யாதிகளிற்போலே த்ருஷ்டாந்தாபேக்ஷயா கிஞ்சித்வைஷம்யம் தோற்றுமென்றுபார்த்து அப்படி வைஷம்யந்தோற்றாமே யத்யந்தஸாம்யம் தோற்றுகைக்காக 'ஸாமாநாதிகரண்யேந ஸர்வாத்மநா வ்யாப்யாபி ஸ்திதா । லோகவாமாயதாவாஸீ ஸ்ரீகிருஷ்ணோ மவாநபி" என்கிற ந்யாயத்தி லாஸங்காரரூபத்வேயாலே த்ருஷ்டாந்தத்ருஷ்டாந்திகங்களை ஸாம்யமாக நிதர்ஶித்திருக்கிறதென்று கருத்து. இப்ப்ரகரணத்திலே த்ருஷ்டாந்தங்களிரண்டையும் தம்மவயவங்களிலொன்றையும் நிதர்ஶிக்கையாலே யவையவங்களிலுண்டாம் த்ருப்தியைவேயோரொன்றிலே யுண்டாகிறதாக விவக்ஷிதமென்றுமி னைத்தருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ஒருமாநொடியும் பிரியானென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயவிஶேஷ த்தைகிறவஸம்ருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத்தினாலேத்ருப்தனையென்று) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ॥அ॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

என்னம்மான்தண்டிருமாலிருஞ்சோலையென்கிற ஸங்க்ரஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) உடனுமபிருமங்கவொட்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினுடையவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யவனுக்குத்தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வாவஸாதிஶயத்தை யநுஸந்தித்தவரிவன் நம்முடையவிஶ்லேஷத்திலே இத்தனைவவமுறுமிருக்கையாலே நம்மைஇவ்விஶ்லேஷத்தோடே

ஸ—ஸ்ரீவேங்கடகிரியைத்தானே, ஸம்ஸாரஸம்பந்தமான ஸ்ரீவேங்கடகிரியைத்தானே யென்றபடி, எனது- ஸ்வீயமான, உடலே- ஶரீரத்தைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியானென்று ப்ரதிபாதிப்பது அரு- அருமையான, "ஸ்வோபாதாத்யா" என்கிறபடியே தாத்யமானவென்றபடி, மா- மஹத்தான், அநந்தாயாமவிஸ்தாரமான, மாயத்து- ப்ரக்ருதியில், எனதுயிரே- ஸ்வீயாத்மாவையே, நித்யஸம்ஸாரபந்தவிசேஷமாய்க்கொண் டநாதியாக ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து அஹங்காரமமகாராதி த்ருஷிதமாயிருந்த வென்னாத்மஸ்வரூபத்தைத்தானே என்றபடி. மனமே- என்மநஸ்ஸைத்தானே, வாக்கே- என்வாக்கைத்தானே கருமமே- என்க்ரியையைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியான்- த்ரிவிதகரணவிஶிஷ்டவெனக்கு வென்க்ரியைகளுக்கு நிரஸநம் விஷயமாயிராநின்றுனென்றபடி. என்னூழிமுதல்வன்- என்னுடையவனான ஸத்திற்கு காரணபூதனானவன், ஊழி- கல்பம், இது ஸகலபதார்த்தோபலக்ஷணம், என்னைப்பெறுகைக்காக கல்பாதிஷ்டாத்ருதேவதாதி ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனான ஸர்வேஶ்வரனென்று பதார்த்தம், ஒருவன், லோகவிலக்ஷணன், அத்யாஶ்சர்யமான வாஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷாபிநிவேசத்தை யுடையவனென்றபடி. ॥அ॥

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்றும்- காலோபலக்ஷிதஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணபூதனொருவனேயென்று "ஏகமேவாத்விதீயம்" இத்யாதிஶ்ருதிகளாலே சொல்லப்படுமவனான, ஒருவன்- விஶ்வவிலக்ஷணனா ன, காரணாவஸ்தையில் ஸுக்ஷ்மசித்துக்களுடைய ஸத்தைத்தன்னதீநமாம்படி யிருக்குமவனிப்போது ஸத்தையென்னதீநமாம்படி யிராநின்றானென்று கருத்து. உலகெல்லாம்- லோகங்களெல்லாவற்றையும், ஊழிதோறும்- கல்பங்கள்தோறும், தன்னுள்ளே- ஸ்வஸங்கல்பைகதேஶத்துக்குள்ளே, படைத்துக்காத்துக்கெடுத்

மூ—கெடுத்துழலும்* ஆழிவண்ணனென்னம்மானந்தண்டிருமாலிருஞ்சோலை* வாழியமனமேகைவிடேலுடலுமுயிருமங்கவொட்டே* ||௯||

மங்கவொட்டுன்மாமாயைத்திருமாலிருஞ்சோலைமேய [ய]* நங்கள்கோனேயானேநீயாகியென்னையளித்தானே* பொங்கைம்புலனும்பொறியைந்துங்கருமேந்திரியமைம்பூதம்* இங்கிவ்வுயிரேய்

ஆ—பாரதேயித்தோடேகலந்தருளினாயேயாகிலுமென்னுடைய ஹேயமானவிந்த ப்ரக்ருதியிலவஸ்திநிவேசத்தை விட்டருளவேணுமென்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார். ||௯||

(மங்கவொட்டு) தாமிப்படி ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் தம்முடைய ப்ரக்ருதியிலுள்ள ஸ்நேஹத்தினாலேயெம்பெருமான் தம்முடையசொல்லை யாதரியாதிருக்க வவனுக்கிதினுடைய ஹேயதையை ப்ரகாசிப்பித்தருந்த

இ— திருநாட்டிலேகொண்டுபோகப் பாரிததருளுகிறானென்றவனுடைய த்வரையையறிந்து இவரிப்படி இச்சரீரத்திலே ருசிநிவேசிக்கில நமக்கிந்தஹேயஸம்பந்தம் ஒருக்காலும நிவர்த்தியாதொழியுமென்று பார்த்ததற்காகவவனை நீயிந்தருசிநிவேசத்தை விட்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாயிற்று. ||௯||

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

மங்கவொட்டென்று கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரார்த்தித்தவத்தையே இப்பாட்டிலும் ப்ரார்த்திப்பானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (தாமிப்படியிதற்காகியால்) இவ்வவதாரிகையிலே பாட்டின்பூர்வார்த்தம் ஹேதுகம், ஆச்ரிதனுடையவிருத்தியாலே உத்தாரணத்தின் காதசம்ப்ரமிந்த ஹேயமானவிருத்தியாலே வர்ண...

பத—தழலும்- ஸ்ருஷ்டித்துரக்ஷித்துஸம்ஹரித்து இதுவேயாத்ரையாய் நடக்குமவனை, ஆழிவண்ணன்- ஸமுத்ரஸ்வபாவனை, ஆழி- ஸமுத்ரம், வண்ணம்- ஸ்வபாவம், ஸமுத்ரம்போலே கம்பீரஸ்வபாவனனென்றபடி. என்னம்மான்- என்னையடிப்படி பஹுப்ரகாரமாக ஸம்ச்லேஷித்தருளின ஸ்வாமியுடைய, இதற்குத் திருமாலிருஞ்சோலைபோலே யமையும் அம்- அழகியதான, தண்- சீதளமான, அவனுக்குங்கூட நிரதிசயபோக்யமானவென்று, வட்டாக்ஷம். திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையை, மனமே- என்னுடையமனஸ்ஸே, கைவிடேல் - ஒருநாளும்கைவிடாதேகொள், நித்யமாகவநுபவியென்றபடி. வாழி- உனக்குமங்களமுண்டாகவேணும், இத்திருமலையை யநுபவிக்கையாகிற ஸம்பத்துனக்கு நித்யமாயிருக்கவேணும், இப்படிநெஞ்சைக்குறித்து அருளிச்செய்து ஸநந்தரமவனைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறார், உடலும்- என்சரீரத்தையும், உயிரும்- என்ப்ராணனையும், மங்கவொட்டு- நசிக்கும்படி நீஸம்மதித்தருளவேணும், என்தேஹத்திலுனக்குள்ள ருசிநிவேசத்தாலே இத்தைநீ நசிக்கவொட்டவொண்ணாதேயுன் ருசிநிவேசத்தைவிட்டு தேஹப்ராணாதிஸம்பந்தரூபமான விந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிநாசத்தை நீஸம்மதித்தருளவேணுமென்றபடி. ||௯||

திருமாலிருஞ்சோலைமேய- திருமாலிருஞ்சோலைமேவாநின்ற, மேவுகை- வஸிக்கை, திருமாலிருஞ்சோலையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை என்றபடி. நங்கள்கோனே- எங்களுடைய நாயனே, பரமபதமிருக்க நீதிருமாலிருஞ்சோலையிலேவந்து நின்றருளுகிறது நாங்கள் யாசித்தபடிசெய்கைக்காகவன்றோவென்று கருத்து. நீயேயாகி- என்ரக்ஷணத்திற்கு நான் யத்னிக்கவேண்டாதபடி, நீயேநானாய் என் ரக்ஷணத்துக்கு நான் பண்ணவேண்டும் யத்னங்களையெல்லாம் நீயேபண்ணினவனாயென்றபடி. என்னையளித்தானே- என்னை ரக்ஷித்தருளினவனே, நானபேக்ஷிக்கவறியாதிருக்கச்செய்தே யநாதியாகத்துடங்கி ஸயத்னம் பண்ணியென்னை இவ்வளவாக ரக்ஷித்தருளின நீ இப்போதென்னபேக்ஷையை ப்ரதீக்ஷித்திருக்கவேணுமோபிரானே என்றுகருத்து. பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, ஸத்வரஜஸ்தமோகுணாவித்தப்ரகாரங்களாய்க்கொண்டு விஜ்ரும்பிதங்களாயிருக்குமவையான என்றபடி, ஐம்புலனும்- சப்தாதிகளான- ஐந்துவிஷயங்களும், புலன்- விஷயம், பொறியைந்தும்- அவ்விஷயங்களிலே பக்ஷித்து ஸம்வதிக்கும் ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களும், பொறி- இந்த்ரியம், கருமேந்திரியம்- அவ்விஷயங்களில ப்ரவ்ருத்திக்கு ஹேதுக்களான கர்மேந்த்ரியங்களும், ஐம்பூதம்- இந்தசப்தாதிவிஷயங்களுக்கு இந்த்ரியங்களுக்கு ஆச்ரயமாய் சரீராரம்பகங்களாயிருக்கிற பஞ்சபூதங்களும், இங்கு- இந்தஸம்ஸாரதேசத்திலே, இவ்வுயிரேய்- இவ்வுயிரை

மூ— பிரகிருதிமானுங்காரமனங்களே*　　॥ ௰௧ ॥
மானுங்காரமனங்கெட ஐவர்வன்கையர்மங்கத்* தானுங்காரமாய்ப்புக்குத் தானேதானேயானானை*
தேனுங்காரப்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொலலாயிரத்துள்*

ஆ—ஹேயமான ப்ரக்ருதியிலபிநிவேஶத்தைப்பவஸம்பந்தவிட்டருளவேணுமென்றுபின்னையுமபேக்ஷிக்கிறார். ।யி
(மானுங்கார) நான்சொன்னபடியே செய்தருளுமஹாஸாநுனவாறே தனக்கத்யந்தஹிதமாயிருந்த விப்ரக்ருதியிலபிநிவேஶத்தைவிட்டருளி பெரியசெருக்கோடேகூட வென்னுள்ளேபுகுந்து கலந்தருளின வெம்பெருமானென்னோடேகலந்து பரிமாறுகையாலவனுக்குள்ள ஹர்ஷத்தைச்சொல்லுகிறதா யெம்பெருமானைப்ரதிபாதித்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும் பெரியகிளர்த்தியோடே யெழுந்தவித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலையை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கிறார். ।கக

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— பத்தின் தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ம॥

✻நிகமனம்✻

ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாம்சொன்னவித்யாதிபால்) ஸஹாஸாநுனவாறேஎன்றது- ஸஹாஸநுகையாலே என்றபடி. தானுங்காரமாய்ப்புக்குளன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியசெருக்கோடேயித்யாதியால்) செருக்கு- ஹர்ஷம், தானேதானேயானானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேகலந்தித்யாதியால்) சொல்லுகிறதாயென்கிறதற்கு எழுந்த என்கிறதோடே அந்வயம். மானுங்காரத்திலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியகிளர்த்தியோடே எழுந்தவென்று) ।கக

ஸ—ஏய்ந்திருக்கிற, ஏய்கை- சேருகை, தேஹவியோகதேஶங்களிலும் இவ்வாத்மாவைவிடாமல் சேர்த்திக்கிடக்கிறவென்றபடி. இது ப்ரக்ருத்யாதித்ரயத்துக்கும் விஶேஷணம் பிரகிருதி- மூலப்ரக்ருதியும், மான்- மஹான், மஹத்தத்வமுமென்றபடி. ஆங்காரமனங்கள்- அநந்தரத்திலே அஹங்காரத்தையிப்பிறப்பிக்கும் அஹங்காரதத்வமும் மநஸ்ஸும், உன்மாமாயை- இவையித்தனையுமாகிற வுன்னுடைய மஹாமாயையானது 'மமமாயா துரத்யயா' என்கிறபடியே ஸத்வஸங்கனான வுன்னாலே ப்ரவர்த்திதமாய் துஸ்தரமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியானதென்றபடி. காரணத்ரவ்யமே அவஸ்தாந்தரவனுமாய்க்கொண்டு கார்யமென்றுசொல்லப்படுமத்தனையாகையாலே இவையித்தனையையும் ப்ரக்ருதியென்னக்குறையில்லையிறே, மங்க- நஶிக்கும்படி, ஓட்டுநீ- அநாதிபண்ணியருளவேணும். ॥ம॥

மான்- மஹானும், என்னைப்பத்திக்கிடக்கிற மஹத்தத்வமுமென்றபடி. ஆங்காரமனம்- அஹங்காரமநஸ்ஸும், கெட- நஶித்துப்போம்படி, ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராத்யுத்பாதகத்வாரபூதமான ஶரீரமென்னைவிட்டுப்போம்படியென்று பாடாந்தரம், வன்கையர்- வலியகையையுடையவரான, அதிபலிஷ்டங்களானவென்றபடி. ஐவர்- பஞ்சேந்த்ரியங்களும், சத்ருக்களைப்போலே துர்ஜயங்களாயிருக்கிறவென்று வ்யாஜிப்பிக்கைக்காக வேதநவாக்காரேண நிர்தேஶித்தபடி, மங்க- மங்கிப்போம்படி, என்னைவிட்டுப் போம்படியென்கை; இதற்குப் புக்குளன்கிறத்தோடே அந்வயம், தானுங்காரமாய்- ஸ்வயமஹங்காரமாய், ஆழ்வார் நெஞ்சிலே புகப்பெற்றோமென்று ஹர்ஷயுக்தனாயிருக்கிற வளவன்றிக்கே ஹர்ஷந்தானொரு வடிவுகொண்டாப்போலேயாயென்றபடி, புக்கு- என்னெஞ்சிலே புகுந்தருளி, என்னுடைய தேஹஸம்பந்தம் ஸமாப்தம்போம்படி. புகுருகையாவது- தானவற்றில்பண்ணின அபிநிவேஶத்தைவிட்டவனைக்கொண்டு புகுந்தென்றபடி. தானேதானேயானானை- தானேதானாயிருக்குமவனாகவேயானவனை, புகுந்தவநந்தரமென்னோடே கலந்தகலவியாலே அத்யந்தஹர்ஷயுக்தனையே யானவனைக்குறித்து என்றபடி, அவயாரணத்தாலிந்தஹர்ஷத்துக்கினி யாதொருவயியில்லையென்றுகருத்து இதற்குச் சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம், தேனுங்காரப்பொழில்- ஸம்ஹாரஹங்காரஸாவிகளான வ்ருக்ஷநங்களையுடைத்தான, தேனென்று ஸ்ரமத்திற்குப்பேர், ஸப்ரீதிக ஸ்ரமரவிகளுடைய ஜவேஶ்ரிதவடாவிஹாரஸங்க்ருதமிவிராஜிதங்களான வ்ருக்ஷநங்களையுடைத்தானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- அருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம், ஆயிரத்துள்

மூ—மாணிக்காரத்திவைபத்துந் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ—ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, மாணிக்காரத்திவைபத்தும்- உஹாஹங்காரத்திலிப் பத்துப்பாட்டுகளும், மான்- உஹத்து, இங்கு அஹங்காரமென்றது- அதிஹஷத்தைச்சொன்னபடி, ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ்வார்பக்கல்பண் ணின தீவ்ரபாதஸம்ஶ்லேஷஸத்தாலே யாழ்வாருக்குப்பிறந்த உஹாஹஷத்திலுண்டான விப்பத்துப் பாட்டுக்களுமென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே, அக்க ரைக்கே இககரைக்கே யென்னுமாபபோலே மலைக்கேயென்றது ஸப்தம்யர்த்தம், திருமாலிருஞ்சோலைமலைவிஷய மாகச்சொன்னவையென்றபடி. ஆதலாலெம்பெருமானுக்கு மிகவுமபிமதங்களாயிருக்குமென்றுகருத்து. தஸாதிஸ ஸம்பந்தத்தை யஹ்ஸியுங்கோளென்று வாரதாதபம், இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன ஸம்ஶ்லேஷங்களெல்லாமெம் பெருமானுக்குத் திருமாலிருஞ்சோலையோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலேவந்தவையா லித்திருவாய்மொழியிலவனுடை ய ஸம்ஶ்லேஷங்களைச்சொன்னவிடமெல்லாம் ‘தஹ்மயஉபஸம்ஹாரந்யாயத்தாலே’ என்ற கணக்கிலே திருமாலிருஞ்சோ லையிலே வயவஸிதமென்றுகருத்தாலே யித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலைவிஷயமென்கிறார். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஜ்ஞாநஸேவயி ஸ்ரீவேங்கடநாதார்ய நாதமஹாதேஶிகாய நமஃ.

ஸ்ரீ:.

த்ருதிவாக்ஷிதாதயநுமதாவஸிஃ.

(செஞ்சொற்கவிகாள்.)

ஆத்மாஸ்வபஸ்வஹாவாஸ்ரயமதயா ஸ்வஸ்தாளஶ்ரோத்ரக்ஷகஸ
ஸாதிகவாஸஸர்வஸ்ய தாஹாநாஹதயா ஸ்வஸ்தாளத்ரஶ்வாவாஸ ।
தூவகவம்யாகயோமாகவஸ்வியஸவியஸாநவகேநவிவ:
ஸ்ரீஉராந த்ராதிசவஸ்யாஸ்வஜநவரிகரேஷ்ட தயோரஸம்ஜமாத ॥கஅ௦॥

(ஆத்மாஸ்வபஸ்வஹாவாஸ்ரயமதயா) மாமாயன்மாயக்கவியாய் வந்தென்னெஞ்சமுயிரு முள்கலந்து- ஸர்வபவேஷிதங்களை யுடையவனைக்கொண்டு ஆஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயமதனுபிருக்கையாலும், (ஸ்வஸ்தா ளஶ்ரோத்ரக்ஷகஸ) தானேயானென்பானாகித் தானேதுதித்து- ஸ்வவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே ஆஸ்ரிதரைஶ்ரோ ரிக்குமவனுகையாலும், (ஸாதிகவாஸ) நின்றமாயவம்மான்சேர்- எல்லாருக்கும் நிராவாயிகஸாதிகவ்யாகை யாலும், (ஸர்வஸ்ய தாஹாநாஹதயா) உலகுமுயிரும்தானேயாய்- ஸர்வதங்களுக்கு உஹாராதா வாய்நிற்கையாலும், (ஸ்வஸ்தாளத்ரஶ்வாவாஸ) பாணுப்தன்னைத்தான்பாடி- அப்படியே ஆஸ்ரிதற்கு ம ஹாராத்ரயாயிருந்து தன்னைத்தானே ஸ்தோதிக்குமவனுகையாலும், (தூவகவம்யாகயோமாகஸ) செழுமூ வுலகும் தன்னொருமாவயிற்றினுள்ளேவைத் தூழியூழிதலையளிக்கும்- ப்ரளயந்தோறும் எல்லாலோகங்களை யும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனுகையாலும, (ஸஹாவியஸவியஸாநவகேந) அம்மான்திரும லை மருள்கள்கடியும் மணிமலைதிருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேயி த்யாதி- ஸஹாவியங்களான ஸ்ரீவநாதி க்ஷீராப்தி வைகுண்ட வேங்கடாசல ஸ்ரீகஸிரஸ்ஸீராதபோநா வாஸஸ்தலங்களிலே ஸர்வதாவதிக்குமவனுகையாலும், மேலிரண்டுபாட்டிலும் ‘ஊழிமுதல்வனொருவனேயெ ன்னு மொருவனுலகெல்லாமூழிதோறும் தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்து’ என்றும் ‘நங்கள்கோனேயானேநீ யாகியென்னையளித்தானே’ என்றும் ரக்ஷகஸாதிகவாதிகளைத்தானே யருளிச்செய்கையாலே இவைகீழேவ்யா வ்யாதமாகையாலே ஸம்ஹ்ருஷ்டமாயிற்றென்று திருவுள்ளம், ஸவஸ்தஞன ஸ்ரீவநாதி யிலெம்பெருமா ன் ஆஸ்ரிதருடைய ஸரீரவ்யாஸ்திகளிலும் அத்யாதரம்பண்ணுகின்றானென்று “செஞ்சொற்கவிகாள்” எ ன்கிறதிருமுகத்திலே ஸம்வேதாவாருளிசசெய்தாரென்கிறார். ॥கக௦॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (திருமாலிருஞ்சோலைமலை) இப்படி பரிநிர்வ்ருத்தனாய்க்கொண்டு என்னோடே கலந்து பரிமாறுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன எம்பெருமானைக்கேட்டால் அங்ஙனே பரிநிர்வ்ருத்தனாயிருந்த அவனும் ஸ்வகதமான ஹேதுக்களில் ஒரு ஹேதுவுமென்பக்கல் உண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது இனி என்பக்கலில்லாத ஹேதுவை என்பக்கலிலே அத்யாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கும் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று மிச்சொல்லே சொன்னேனென்று மேற்பட்டுச்சொல்லலாவதொரு ஹேது என்பக்கலிலேயில்லை, இச்சொல்லித்தனையு

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸவிசேஷதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிக்ருதிசொல்லப்பார்க்கிலென்னுமளவாலே) அதிவிப்படி பரிநிர்வ்ருத்தனாய்க்கொண்டு என்னோடேகலந்துபரிமாறுகைக்கு ஹேதுவென்கிறவளவாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியும்ஸித்திக்கை. எங்ஙனேயென்னில்? அருள்பெறுவாரடியாரென்கிற திருவாய்மொழியிலேயவன் தம்மைத்திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையிலே ஸ்வரிதனாயிருக்கிறபடியையும் தான்ஸ்வரிதனாயிருக்கச்செய்தேயும் ‘க்ருதஜ்ஞாவேக்ஷம் தவஸ்நாம்’ என்கிறபடியே தமக்குப்ராப்தந்தானாய்க்கொண்டு தம்முடைய ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறபடியையும் செஞ்சொற்கவிகாள் என்கிறபடியே த்ருஷ்டிபாதத்தாலே தம்முடையதிருமேனியிலும் நிரவதிகமாகக்கலந்தருளித் தம்மை இததேஹத்தோடே திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவுபேக்ஷிக்கிற பரிநிர்வ்ருத்தனாயிருக்கச்செய்தேயும் ‘மங்கவொட்டுன்மாமாயை’ யென்று தாமபேக்ஷித்தவாறே தன்னபிநிவேசத்தைத்தவிர்ந்து தாமருளிச்செய்தபடியே செய்தநளக்கடவனாய்நிற்கிற நிரதிசயவாத்ஸல்யத்தையுமநுஸந்தித்து மிகவும் விஸ்மிதரானவாழ்வார் ரநாதியாக ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்வாபராதநாதி ஸம்ஸாரிகமான ஸகலஸத்வ ஸாம்யாஸநாய்க்கிடந்த வென்திறத்திலே ஸர்வேச்வரன் தன்னை பரிநிர்வ்ருத்தனாயிப்படி கலந்தருளுகைக்கு என்பக்கலுள்ள ஹேதுவேதோவென்று விஸ்மயாதிசயத்தாலே நிரூபித்துப்பார்த்தவிடத்தில தம்பக்கலுள்ள ஸாக்ஷாத்கர்விந்யாயத்தாலே யாத்ருச்சிகமாயிருப்பதொரு ஸாக்ஷாத்காரமாய் மேலுள்ள ஸாக்ஷாத்வாதமெல்லாமித்தை வ்யாஜீகரித்துக்கொண்டு உத்தரோத்தரஹேதுவாகவந்ததானேயுண்டாக்கினவையாய்ந்த யாத்ருச்சிகஸாக்ஷாத்தாலும் ஸர்வமுக்திஸாதநம் யத்ருச்சாஸாக்ஷாத்காரம்’ என்கிறபடியே தம்முடைய வநாதிஸம்ஸாரத்தில ஸர்வஜ்ஞதீக்ஷனாயிருந்த அவனுடைய கேவலஸௌஹார்த்தாலே ஜநிதமாயிருந்தபடியைக்கண்டு இத்திருவாய்மொழியிலே விஷயமெல்லாமொரு ஹேதுவென்னும்படி யதிச்சாஸ்வரூபஸாதநமாய் பொய்நின்றஞானந்தொடங்கி இவ்வளவாகத்தன்பக்கலவன்செய்தருளின வுபகாராதிசயங்களெல்லாமிப்படி நிர்ஹேதுகஸௌஹார்த்தாலே செய்தருளினானிதென்ன ஆச்சர்யமென்றந்த விஸ்மயாதிசயமுள்ளடங்காமையாலே யாவிஷ்கரித்துக்கொண்டு அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸித்திதையாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு யத்ருச்சாகமென்கிற ஸம்வாதம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. என்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது என்பது- ‘யத்ருச்சாஸாக்ஷாத்கர்’ விசேஷாநுக்ரஹ’ மென்கிற வாத்ஸல்யாதிசயத்துக்கு முதலினையாகு என்பக்கலுண்டாயிருந்ததாகச் சொல்லவொண்ணாதென்றபடி. என்பக்கல் ஸுக்ருதாதிகள் ஸர்வதைவேண்டியதில்லை யாத்ருச்சிகஸாக்ஷாத்காதிகள் ஸ்வாதீநமாகவில்லையென்றுகருத்து. அத்யாரோபித்துச் சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றது- ‘செய்தவேள்வியர்’ மென்கிறபடியே ஸுஹ்ருதகனை வென்றுபயோகமாகையாலே ஸம்பந்தனை அவன்பக்கலிலே ஜநித்திருந்த ஹேதுவை விசேஷ்யஸாதகனானவன்பக்கல் காரணமன்றிக்கே விசேஷணஸாதகனையென்பக்கலிலே அத்யாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றபடி.

முதற்பாட்டு.

திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸவிசேஷத்தாலே ஸூசிக்கிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் இதற்குமேலப்பட்டவித்ருதியால்) என்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இச்சொல்லித்தனையுமித்ருதியால்) சொன்னேனென்றது- சொன்னேனாகவென்றபடி. தான்ஹேதுவாயென்றது

மூ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத்* திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* குருமாமணியுந்துபுனற்பொன்னித்தென்பால்* திருமால்சென்றுசேர்விடந்தென்திருப்பேரே* ||க||

ஆ— மெய்யேசொன்னேனு தான்ஸஹகாரியா குருமாமணியுந்து புனல்பொன்னித்தென்பாலான திருப்பேரை

இ— தான்ஸஹகாரியாகவென்றபடி. இந்தஸஹகாரியானது ஸ்வயம்ஸித்தமின்றிக்கே ப்ரவாஹாநாதிக உபகாரகவாஸநையெனும் லவமாத்ர ஸ்வீகாரமான தன்னுடைய வந்தமென்றுகையாலே வ்யாஜமாத்ரமாகையால் ஸர்வநிர்வ்ருத்தியில்தானே ஸர்வஸஹகாரியாகவென்றபடி. யத்வா- தானென்கிறவிடத்தில் ப்ரதிபந்தகாரவிலக்ஷணமானது வ்யாஜமாத்ரமன்றிக்கே ஸகாரஸஹிதமாகவும் வாசிக்கயோக்யமாகையால் தான்ஸஹகாரியாயென்று வாக்யமாகக்கடவது, அப்போது தானென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தகைக்கு இது யாத்ருச்சிகஸாக்ஷ்யம். விசேஷஸஹகாரியாகையாலே தனக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யம் ப்ரஸங்கியாதபடி. தான்ஸாதாரணஸஹகாரியிருக்கிறவத்தனைபோக்கி 'வைஷம்யநைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத்' என்கிறபடியே இதில்விசேஷஸஹகாரியல்லாதவனாகவென்றபடி. இதற்குப் புகுந்து என்கிறத்தோடேயந்வயம். இந்தவ்யாஜத்தைக்கொண்டிதற்குமேல

ஈ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுசொன்னேன்; திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று, ஸர்வேச்வரஸ்தானமான திருமலையினுடைய திருநாமத்தை யாத்ருச்சிகமாய்ச்சொன்னேனென்றபடி. இவ்வாக்யத்தில் மலையென்கிறவிடத்திலே தாத்பர்யம் விசேஷித்திவ்வாக்யத்தை யோஜித்தால் அந்த ஸ்வரவிசேஷத்தாலே நானிதொன்றும் ஒழியப்பின்னையொன்றும் செய்திலேனென்றுஸூசிகும் என்னஎன்றவாறே- இப்படிநான் யாத்ருச்சிகமாகச் சொன்னவாறேயென்றபடி. இதற்குப் புகுந்தானென்கிறத்தோடேயந்வயம். திருமால்- லக்ஷ்மீபதியிலேவ்யாமுக்தனானவன், திரு- லக்ஷ்மீ, மால- வ்யாமுக்தன், இதுஸாபிப்ராயவிசேஷணம், லக்ஷ்மீவிசிஷ்டனாய்க்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றபிப்ராயம், வந்து- வருகிறக்ரமத்திலேவந்து, அதாவது:- இந்தவ்யாஜத்திற்குமேல் வேண்டினஸஹகாரிகளையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து என்றபடி. என்னெஞ்சுநிறைய- ஸர்வஸ்வரணஸ்மரணமின்றிக்கே அநாதிபாகப்பாழ்நடந்த வென்னுடைய நெஞ்செங்கும் நிறையும்படி, புகுந்தான்- ப்ரவேசித்தருளினான், அதிஸர்வநாசத்தில நான்ராமன் இவள்மைதிலி இவன்லக்ஷ்மணனென்று நிரூபித்துக்கொண்டு 'சோகமநுசோகஸ்ய ஸ்ந்ருதம் நிஷ்ப்ரவ்ருத்தம் தஜ்ஜஸா' என்கிறதுணைக்கிலே தண்டகாரண்யத்தில் பாழெல்லாம்தீரும்படி வந்துபுகுந்தாப்போலே என்னெஞ்சில் பாழெல்லாம் தீர்ந்து தங்களிருவருடைய திருவழகாலும் என்னெஞ்சு வசீகரிக்கும்படி வந்துபுகுந்தானென்று வ்யக்தாபிப்ராயம், திருமால்- லக்ஷ்மீவ்யாமுக்தனானவன், வதுவத்திலே லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது திவ்யதம்பதிகளிருவரும் வந்துபுகிரக்கண்டு தம்முடையநெஞ்சில ப்ரேமாவிர்பாவம் கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இங்குத்தராயத்தில் லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது 'ஸ்வாத்யாயஜ்ஞநகொஜநந்யஸ்திபம் ஸ்ரீமரவல்லீவர:' என்கிறச்லோகத்தின்படியே தன்பெண்ணையும் மணவாளப்பிள்ளையையுங்கண்டு ஸந்தோஷத்தாலே திருக்காவேரி கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, யதா- ஸாத்ருசத்திலபோலே உபாயதசையிலும் ப்ராப்யதசையிலுமுள்ள லக்ஷ்மீவைசிஷ்ட்யத்தை இப்பதிவெத்தராயங்களிலே யடவேயருளிச்செய்தபடி, சென்றுசேர்விடம்- வாஸஸ்தானவவன்தானும் பிராட்டியுமாய் ரமணீயதேசந்தேடிக்கொண்டுபோய்ச் சேர்ந்திருக்கிறவிடம், இதற்குத் திருப்பேரென்று மேலசொலலுகிறதோடே யந்வயம். குரு- ச்ரேஷ்டங்களான, ஸ்ரேஷ்டங்களானவென்றபடி. மா- மஹத்துக்களான, விசாலங்களானவென்றபடி. மணி- மாணிக்கங்களை, உந்துபுனல- உந்துகிறகிற புனலையுடைத்தான, உந்துகை- ஸ்வயம்பரமாகத்தள்ளுகை, புனல்- ஜலம், 'ஸஹமாணிக்யகோசஸ்காரா காவேரீஸஹ்ரீகமொவிப்யதீ' என்கிறபடியே தன்பெண்ணையுக்ஷிக்கும் மணவாளப்பிள்ளைக்கும் வேணுமென்று மாணிக்கங்களைக் கைகளிலேயேந்திக்கொண்டுவருமாப்போலே தரங்கங்களின்மேலே தள்ளிக்கொண்டுவருகிற ஜலங்களையுடைத்தானவென்றபடி. பொன்னி- காவேரியினுடைய, தென்பால- தக்ஷிணபாகத்தில், பாலென்று பாகம், தென்- ஸுந்தரமான, திருப்பேர்- திருப்பேரென்கிறதிவ்யதேசம், இவ்வுத்தராயம் ஸாபிப்ராயம், தான்சேர்ந்திருக்கிறவிடமித்தனை ரமணீயமாயிருக்கச்செய்தே இடாவனென்னெஞ்சிலே புகுந்திருக்கிறானென்று விஸ்மயமடையாய்க்கொண்டு ஸ்லோகமிக்கிறது.

||க||

மூ— பேரே யுறைகின்ற பிரா னின்று வந்து* பேரேனென் றென்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்* காரேழ் கடலேழ் மலையே ழுலகுண்டும்*, ஆரா வயிற்றானை யடங்கப் பிடித்தேனே* ॥உ॥
பிடித்தேன் பிறவி கெடுத்தேன் பிணி சாரேன்*

ஆ— த்திருநகரியாக வுடையனாகவிருந்த வெம்பெருமான் பெரியபிராட்டியாரோடேகூட வென்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்து இப்படியென்னோடே கலந்து பரிமாறுவதே யொருவனுடைய பாஹீநிவேசமிருக்கும்படியென்கிறார். ॥
(பேரே) ஸகாரணமாக நின்று வந்து இனிப் பேரேனென்று நெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான், இதற்கு முன்னிப்படி என்னெஞ்சில் புகுந்தருளப்பெறுமையாலே ஸர்வஜகதீஶ்வரனாயிருந்துவைத்து ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனின்றென்றனுள்ளாப் புகப்பெற்று நிரபேக்ஷனானேனென்கிறார். ॥உ॥

இ— வேண்டின நன்மைகளையெல்லாம் தானே விளைத்துக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்று கருத்து. பாட்டுக்குப் பரசீகாத்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி என்னோடே யித்யாதியால) ॥கூ॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு ✱

இன்று வந்து என்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஸகாரணமாகவென்று) ஸகாரணமாக வென்றது- ப்ரபத்யநுஷ்டாநத்தையாலே தன் காருண்யமொழிய வேறொரு வ்யாஜகாரணமின்றிகளே என்றபடி. இப்ரபத்யநுஷ்டானத்தோடே ஸஹிவ்யாஹாரத்தாலுத்தராநுஷ்டானத்தில் அபிப்ராயமான ஸமஸ்தத்தையுமருளிச்செய்கிறார் (இதற்கு முன்னித்யாதியால்) பெருமையாலேயென்கிறதற்கு ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்கிறதோடே யநபம். உலகுண்டுமித்யாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்). ஆராவயிற்றானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்று) அடங்கப்பிடித்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றென்றனுள்ளேயித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யென்பக்கலுள்ள ஸுவ்யாஜத்தைக்கொண்டு தன்னுடைய கேவலகாருண்யத்தாலே என்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தருளினானென்றவரிப்பாட்டிலே யப்படிச்செய்தருளினவதுவும் ஸ்வார்த்தமாகநினைத்து ஹ்ருஷ்டனாபிரானின்றுரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. ॥உ॥

ஶ— பேரேயுறைகின்ற- திருப்பேரிலேதானே வஸிப்பாநிற்கிற, ஸ்வயாரணத்தாலத்யாதரணீயமாகையாலே யங்கேதானே நிரஸ்ஸாலம்பண்ணுகிறவனாக என்றபடி. பிரான்- பரமோபகாரகன், இன்று வந்து- நான நாதியாக ஸம்ஸாரியாகிறதச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்குவந்து, இன்றைக்குயென்றது யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்கிப்பால்பட்ட காலத்திலேயென்றபடி. பேரேனென்று இந்த நெஞ்சைவிட்டினிசவ ஸ்ரீயேனென்றுகொண்டு திருப்பேர்நகரில்காட்டில் யென்னெஞ்சு தனக்குமிகவும் ப்ரியமாயிருக்கையாலே இத்தைவிட்டுச் ஸஞ்சிக்கமாட்டேனென்று கொண்டென்றபடி. அகலகில்லேனிறையுமென்று பிராட்டி தன் விஷயத்திலசொலலும் வார்த்தையை இவனென் விஷயத்திலே சொல்லாநின்றானென்று கருத்து. என்னெஞ்சு நிறைய- விஷயாந்தரங்கள் புகுருகைக்கவகாஶமில்லாதே யென்னெஞ்செல்லாம் தானேயாய் நிறையும்படி. புகுந்தான்- ப்ரவேஶித்தருளினான், காரேழ்- ஸப்தஸாவதர்காதிமேக ஸங்கத்தையும், காரென்று- மேகம், கடலேழ்- ஸமுத்ரஸங்கத்தையும், மலையேழ- குலாசலஸங்கத்தையும், உலகு- ஸர்வலோகங்களையும், உண்டும்- ப்ரளயத்திலே வயற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளியும், ஸர்வஜகதீஶ்வரனாயிருந்து வைத்துமென்றபடி. ஆராவயிற்றானை- த்ருப்தமாகாத ஜடரத்தையுடையவனை, என்பக்கல் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணுவதற்கு முன் இப்படியென்னெஞ்சிலே புகரப்பெறுமையாலே க்ஷுதிதரைப்போலே ஸாபேக்ஷனாயிருந்த பராத்பரனானிகனை யென்றபடி. அடங்கப்பிடித்தேன்- வ்யாப்தனாம்படி பற்றினேன், அடங்குகை- வ்யாப்தனாகை, ஸர்வாத்மநாபராமலர் ஸமீபவிநியோகம்படியென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகவைத்துக்கொள்ளப்பெற்றேனென்றபடி. ஸர்வகாலமாக ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாயிருக்கப்பெற்றவாறே ஸர்வநிரபேக்ஷனானேனென்று தாத்பர்யம். ॥உ॥

பிடித்தேன்- எம்பெருமானையினியொருநாளும் விஶ்லேஷியாதபடி ஸ்திரமாக ஸமாஶ்ரயிக்கப்பெற்றேன், பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸாநாதியாமாதி நாநாவித தேஹஸ்வரூப ஸம்ஸாரமென்றபடி. கெடுத்தேன்- நஶிப்பித்தேன், இனியெனக்குதவாதபடி பண்ணிநின்றேனென்றபடி. பிணிசாரேன்- ஶரீரவ்யா

மூ—மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோர்மாயையை* கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* அடிச்சேர்வதெனக்கெளிதாயினவாறே*
எளிதாயினவாறென்றென் ॥௪॥

ஆ—(பிடித்தேன்) எம்பெருமானையினியொருநாளும் பிரியாதபடிபற்றினேன், ஸாம்ஸாரிகமாகி நாநாவித ப்ரவாஹரூப ஜந்மத்தையும் ஜந்மநிபந்தநதுக்கத்தையும் போக்கினேன், துர்வாஸநா வாஸநாதிகளைத்தொடங்கி யின்னளவுஞ்செல்லுகிற விந்த ப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தையும் நிவ்ருத்திப்பித்தேன், இப்படி திருப்பேரானடிசேர்வதெனக்கெளிதாவதேயென்று களிக்கிறார். ॥௪॥

(எளிதாயினவாறு) திருப்பேர்நகரானைப் பெற்றென்னுடைய ஸகலகரணங்களோடுங்கூட நான்களிக்கின்

✳ மூன்றும்பாட்டு ✳

இ—பிடித்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) பிறவிகெடுத்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால) பிணிசாரேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மநிபந்தநேத்யாதியால்) மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துர்வாஸநேத்யாதியால்) மாயைமடித்தேனென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்ராக்ருதேத்யாதியால) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யவன்நிர்ஹேதுகமாகத் தன்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தபடியையு மத்தையவன்தன்னுடைய லாபமாகவுகந்திருக்கிறபடியையும் பேசியநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே யாத்ருச்சிகமாகவந்து புகுந்தவனாலே தமக்குப்ராப்தமான ஸம்ஸாரஸம்பந்தவிரோதிகளைப்பேசி யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥௪॥

✳ நாலாம்பாட்டு.✳

எளிதாயினவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(திருப்பேரித்யாதியால்)என்கண்களித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) எளிதாயினவென்கிறத்தோடு ஸம்பந்தாத்தால்

ஸ—ஸம்ஸாரநிபந்தநமான வ்யாதியை பிணியடையேன், இது உபலக்ஷணம், ஓருதுக்கங்களையுமென்றபடி, 'நரோக்ஞானோ நதுக்கிதா' மென்றத்தையருளிச்செய்தபடி, மனைவாழ்க்கையுள்- மனையில்வாழ்க்கையிலே, மனை- க்ருஹம், வாழ்க்கை- போகங்களநுபவிக்கை, ஒருக்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலேகிடந்து ஸாந்துராக்ருஹக்ஷேத்ர புத்ரகளத்ராதி ஸஹிதராய்ப்பெற்றுக்கொண்டு ஜஹாஸ்நீயங்களான ப்ராக்ருதவிஷயங்களை ஸம்ஸாரஸம்பாதிபாலே யநுபவிக்கையிலேயென்றபடி. நிற்பது- நிற்பதான, அநுவர்த்திக்குமதானவென்றபடி. ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே ப்ரதிகாரணமாகக்கொண்டு க்ஷேத்ரஜ்ஞனைவிடாதே அநுவர்த்திக்குமதானவென்றபடி. ஓர்- விலக்ஷணமான, அஸங்க்யாதஜ்ஞாநாநந்த நித்யநிர்தோஷரான வஸ்துக்களை யந்யாகரிக்கும்படியான விசித்ரசக்தியை யுடைத்தானவென்றபடி. மாயை- ப்ரக்ருதியை, மடித்தேன்- என்னைத்தொடராதபடி திருப்பிவிட்டேன், இவ்விஷயத்தில் அசேதநமாய் ஜடமாயிருக்கக் கெடுத்தேன், மடித்தேனென்று தம்மையே கர்த்தாவாகநிர்தேசித்தது 'அதனமதுவிதிவகையே' என்கிறபடியே தாம்ப்ராயோஜநகர்த்தாவாம்படி 'ஜ்ஞாநாவ்யாஹததேவலிநா' மென்கிறகணக்கிலே அவன்தமக்கு கிங்கரனாயிருக்கிறானென்று ஹர்ஷித்ததாலே அருளிச்செய்தபடி, கொடிக்கோபுரமாடங்கள்- த்வஜவிராஜிதங்களான கோபுரங்களாலும் க்ருஹங்களாலும், கொடி- த்வஜம், கொடிக்கோபுரமென்று ஸமாஸவாக்யவிசேஷம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய, அடிச்சேர்வது- திருவடிகளையடைவது, எனக்கு- அநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவெனக்கு, எளிதாயினவாறே- ஸுகரமானப்ரகாரமே, ஆறு- ப்ரகாரம், ஸகாரமாத்ரஸ்வரூபாதிகள் இப்படி ஸம்ஸாரிகளுக்கு உபாயமாக நிவ்ருத்தங்களாகையாலே திருப்பேரானடிசேர்வது எனக்குஸுகரமாய் விட்டதே இதென்னவாச்சர்யமென்று பரமைகாந்திகளுக்கு மநயம். ॥௪॥

எளிதாயினவாறென்று- ஸுலபமானப்ரகாரமென்று, இங்குஎளிது- ஸுலபம், ஸாத்யஸாதநமான விஷயமிங்ஙனே நமக்கெளிதாவதேயென்று விஸ்மிதனென்றபடி. இதற்குக் களித்தேனென்கிறத்தோடேயந்வயம்.

மூ—கண்கள்களிப்பக்* கனிதாகியசிந்தையனுக்களிக்கின்றேன்* கிளிதாவியசோலைகள்சூழ்திருப்பேரான்*
தெளிதாகியசேண்விசும்புதருவானே*
வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி* ஊனேய்குரும்பையிதனுட் ॥ச॥

ஆ—றேன், இப்படிதிருப்பேரிலே தானெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை யெனக்குக்காட்டித்தந்தருளின விவனி னிதிருநாட்டையுந் தந்தருளுமென்கிறார். ॥ச॥

(வானேதருவான்) நமக்கவன் திருநாட்டைத்தந்தருளுகைக்கு நம்பக்கலிலே ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ வென்னில்? திருப்பேர்நகரானெனக்கு வானேதருவானைப் "நானுன்னைவிட்டேன்" என்னிலுமென்னைவென்று

இ— த்ருதீயவாக்யத்தில்ஸூசிக்கிற தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படிதிருப்பேரிசூர்கியால்) த்வதீயவாக்யத் துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியிதூர்கியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குப்ராப்யவிஷயமாகப் பிறந்த வநிஷ்டநிவ்ருத்திகளை யநுபாஷித்து விஸ்தரான்வரிப்பாட்டிலே யப்படிப்ராப்யவிஷயமாகவருகிற விஷ யப்ராப்திகளையநுபாஷித்துவிஸ்தரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகை. ॥ச॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

வானேதருவானென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுவாக்யார்த்தமன்றோ வென்னப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (நமக்கவனிதூர்கியால்) இத்தால் த்ருதீயவாக்யார்த்தத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் வாக்யார்த்தமில்லையென்றதாயிற்று. என்னோ டொட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னைவிட்டேனிதூர்கியால்) நான்தன்னைப் புகிறவொட்டேனென்னிலுமென்றபடி. வென்றுஎன்றது- ஜயித்துஎன்றபடி. ஒட்டிக்கொண்டுஎன்றது- ப்ரதி

ஶ— என்கண்கள்- காணக்கருதுமென்கண்ணே" யென்று விடாய்த்தவையான வென்கண்கள், களிப்ப- ஆநந்திக்கும்படி, கனிதாகியசிந்தையனைப்- கனித்ததான சித்தத்தையுடையவனைப், நெடியானேயென்று கிடக்கு மென்னெஞ்ச' மென்கிறபடியே விடாய்த்தவென் த்ஸ்த்ராநந்திக்கும்படி பெற்றவனையென்றபடி. களிக் கின்றேன்- கூவியுங்காணப்பெறேனென்று விடாய்த்தநான் ஆநந்தியாநின்றேன், முடியானிலே கரணங்க ளுந்தாமுமாய் விடாய்த்தவரின் கரணங்களும் தாமுமாய்க் களியாநின்றோமென் றருளிச்செய்கிறபடி. கிளிதாவிய- கிளிகள்தாவாநின்றுள்ள, ஸமவாயத்ஸ்த்ராப்தி ஜநிதஹர்ஷப்ரகாஶத்தாலே பக்ஷிகள் உத்தஸ்தவாஸ ஸஞ்சரியாநின்றுள்ளவென்றபடி. சோலைகள்சூழ்- உத்யாநங்களால் பரி வ்ருதமான, திருபேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரன், தெளிதாகி ய- ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களின்றிக்கே ஶுத்தஸத்வமயமாகையாலே தெளிந்ததான, இருள்தருமாஞாலம்போலன்றிக் கே தான்ஸ்வப்ரகாஶமாய்த தன்னையடைந்தார்க்கு நிரங்குஶஜ்ஞாநப்ரஸாரணமாயிபானவென்றபடி. சேண்- அத்யுன்னதமான, 'ப்ரஹ்மஸ்தாநாத் ஊர்த்வம் தத்விஷ்ணோர்பரமம்பதம்' என்கிறபடியே ப்ரஹ்மலோகாதிகளு க்கெல்லா மூர்த்வஸ்திதமானவென்றபடி. விசும்பு- ஆகாஶத்தை, பரமவ்யோமத்தை யென்றபடி. தருவான்- இனிதந்தருளுவான். ॥ரு॥

தேனேய்- மதுக்கள் ஏய்ந்திருக்கிற, தேனென்று வண்டாகவுமாம். ஏய்கை- சேருகை, மதுப்ராப்தி வண்டுங்களான என்றபடி. பொழில- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- ஸௌந்தர்யமான, திருப்பேர் நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், எனக்கு- அநாதிஸம்ஸாரியானவென க்கு, வானேதருவானென்றநயிபபது. பரமபதத்தையே தரக்கடவனாய்க்கொண்டென்றபடி. கவயாரணம் ஸம்ஸ்லேஷத்தையும் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய லோகத்தையும் வ்யவச்சேதிக்கிறது, என்னை ஸம்ஸ்லேஷத்திலே வைத்து திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற கைங்கர்யங்கொள்ளுகையும் தவிர்ந்து "ஸோமகலைபராயணாக" என்றும்படியான ப்ரஹ்மாதிலோகங்களிவருக்குவிதங் களன்றென்றவற்றைத்தரவும் நினையாதே பரமபதத்தையே தந்தருளக்கடவனையென்றபடி. என்னோடொட்டி- என்னோடே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, ஒட்டுகை- ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகை, ஹேயமானவென்னுடம்பிலே யுன்னைப்புகரவொட்டேனென்று நான் ப்ர திஷேதித்தாலும் நான் புகுராதொழியேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி என்றபடி. ஊனேய்- ஊன்கள் ஏய்ந் திருக்கிற, ஊன்- மாம்ஸம், மாம்ஸஜடிலமான வென்றபடி. குரும்பையிதனுள்- இந்தக்குரும்பைக்குள்ளே,

மூ—புகுந்தின்று* தானே தடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தான்* தேனேய்பொழிற்றென் திருப்பேர்நகரானே* ॥௫॥
திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்* பொருப்பேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்* திருப்பேனென்றென்

ஆ—ஸர்வஜ்ஞனாகிலும் புகிரக்கடவனையொட்டிக்கொண்ட த்ருடமான வென்னுடையவிந்த ஶரீரத்திலேபுகுந்து தானேயந்த ஸம்பந்தங்களையும் போக்கியருளினனென்கிறார். ॥௫॥

(திருப்பேர்நகரான்) திருப்பேரையுந் திருமாலிருஞ்சோலையையுந் தனக்குக்கோயிலாகவுடையவன் தனக்கோரிருப்பிடமில்லாதாரைப்போலே இன்றுவந்திருப்பேனென்றென்னை யிரந்துகொண்டென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான், பின்னையுமொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனாய் நானுமவனுடைய குணங்களாகிற அம்ருதத்தைபுஜித்து களிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். ॥௬॥

இ—தெஜ்ஞபண்ணிக்கொண்டுளன்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருடமெய்யமிதி த்ருஷ்டியால்) ஶரீரியிலேயென்றது- ஶரீரிவரிணாமமான ஶரீரத்திலேயென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானேயந்தவித்ருஷ்டியால) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே யுறைகின்றபிரானின்றுவந்து என்கிறபதஸமுதாயஸங்க்ஷேபவ்யாஹாரத்தால் தோற்றுகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தனக்கோரிருப்பிடமித்ருஷ்டியால) இத்தால் என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்று முதற்பாட்டிலநுஸந்தித்தவர்த்தத்தை ஸிம்ஹாவலோகிதந்யாயத்தாலே நினைத்தருளி விவக்ஷிதராய் தனக்கிருப்பிடமானகோயில்கள் அநேகங்களுண்டாயிருக்க ஓரிடமில்லதாரைப்போலே என்னையிரந்துகொண்டு வந்தென்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தானிதென்னவாஶ்சர்யமென்று வீதராகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதையாயிற்று. இருப்பேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்ருஷ்டியால்) விருப்புப்பெற்று என்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமித்ருஷ்டியால்) அமுதமித்ருஷ்டிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்ருஷ்டியால்) ॥௬॥

ப—குரும்பையென்றது கூண்டு, அதிஹேயமாக ஶரீரத்ருஷ்டிஸமாய்க் கூண்டுபோலேயிருக்கிற வென்னுடைய தேஹத்துக்குள்ளேயென்றபடி. இன்று- அநாதியாக நான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே இன்றைக்கு, அதாவது:— யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்கு இப்பால்பட்டகாலத்திலே என்றபடி. புகுந்து- ப்ரவேஶித்தருளி, தானே- திருநாட்டத்தரக்கடவனாயிருக்கிற தான்தானே, தடுமாற்றவினைகள்- தன்னைக்காணவொட்டாதே தடுமாறப்பண்ணிவிக்கிற கர்மங்களை, தடுமாறுகை- வ்யாகுலப்படுத்துகை, ஸமஸ்தஶரீரஸம்பந்தங்களாய்க்கொண்டு க்லேஶப்படுத்துகை, ஸாத்யஸாதந ஸகலகர்மங்களையுமென்றபடி, தவிர்த்தான்- நிவர்த்திப்பித்தருளினான், தானேயென்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால் பரமேஶ்வரஸாக்ஷாத்கர்த்தருளக்கடவனாயிருக்கிறவவன்தானே ஸகலஶரீரஸம்பந்தங்களையும் நிவர்த்திப்பித்தருளினனாகையாலே நமக்கிதில் விசாரணீயமில்லையென்று கருத்து. ॥௫॥

திருப்பேர்நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யதேஶத்தையுடையவனான, திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலேதானே, பொருப்பு- மலை, ஸஶப்தயோஶப்தயமோ, உறைகின்ற- வஸியாநிற்கிறவனான, பொருப்பே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தாலி தரஸ்தலநிவாஸவ்யவச்சேதம் தோற்றுகையால் திருப்பேர்நகர் திருவயோத்யைபோலேயாய்'அயிகம் பரவாஸாத்'அபிஜனம்' என்கிறகணக்கிலே திருப்பேர்நகரில்காட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையவனுக்குமிகவும் ப்ரியதமமான திவ்யதேஶமென்று தோற்றுகிறது. பிரான்- உபகாரகனானவன், இன்றுவந்து- தானிப்படி திவ்யங்களான வாஸஸ்தானங்களை யநாதியாகவுடையவனாய் அத்தாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கச்செய்தே ஓரிடமில்லாதவனைப்போலேயின்றைக்குவந்து, இருப்பேனென்று- நானிங்கேயிருக்கப்பெறவேணுமென்று 'உஷவத்ராஸ்மிஸ்ஸாதிதே ஸாஶ்ரமே தநவக்ஷிணா' என்கிறபடியே நம்மய்யர்தாள் நிழலின்கீழே வஸிக்கப்பெறாதவிழுவெல்லாம்தீரும்படி இனிமேலுள்ளநாள் இவர் சிறகின்கீழேயொதுங்கி வஸிக்கப்பாராநின்றேனென்று பெரியவுடை

மூ—னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் * விருப்பேபெற்றமுதமுண்டுகளித்தேனே * ||௬||
உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறைமேலைத் * தொண்டுகளித்தந்திதொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேன் *

ஆ—(உண்டுகளித்தேற்கு) என்னுள்ளடங்காதே பொங்கிப்புறப்படுகிற பரமபக்திபர்யவஸாநரூபமாய் இவ்வாத்மாவினுடைய ஸமஸ்தசேஷவ்ருத்திவாசகமான திருமந்த்ரத்திலே ப்ரதிபாத்யமாயிருந்த ஸமஸ்தகைங்கர்யாதிசயத்தைப்பெற்ற நான் கண்களாரளவுந்நின்று கண்டுகளிக்கும்படியாக திருப்பேரானென்

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— மேலைத்தொண்டுஉகளித்துஎன்று பதவிபாகமாக்கி உகளித்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளிக்யாதியால்) மேலைத்தொண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபக்திஶப்தத்தாலே) அந்திஶப்தத்தையுரைக்கிறார் (சரமாவஸாநரூபமாயென்று) பரமபக்திபர்யவஸாநரூபமாயென்றது- பரமபக்திபர்யவஸாநரூபமாயென்றபடி. பாட்டில் தொண்டென்றது- தாஸ்யரஸத்தைச்சொன்னது தத்ஸம்பந்தியான பரமபக்திக்குபலக்ஷணமென்றுகருத்து. அதாவது:— பரமபக்தியினுடைய ஸர்வோத்க்ருஷ்டபரிணாமதசையில் பரிபாகரூபமாயென்றபடி. இதற்கு ப்ரதிபாத்யமாயிருந்த என்கிறதோடே அந்வயம். தொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினுடையவிக்யாதியால்) தொழுஞ்சொல்லென்றது- நமஶ்ஶப்தமாகையால் திருமந்த்ரத்தால் ப்ரதிபாத்யமென்றது திருமந்த்ரத்திலே நமஶ்ஶப்தத்தால் ப்ரதிபாத்யமென்றபடி. நமஶ்ஶப்தார்த்தவிஶேஷ ஶேஷத்வப்ரதிஷேதமாகையால் அத்தாலேயாத்மாவுக்கு ஸமஸ்தகைங்கர்யாதிசயம் ப்ரதிபாத்யமென்னக் குறையில்லையிறே! பாட்டிலே மேலைத்தொண்டென்றுதுடங்கி சொல்லப்பெற்றேனென்றுமளவாலே ஸமஸ்தகைங்கர்யத்தினுடைய பரிபாகமாய் 'நம 'இத்யேவவாதிந:'' என்றுசொல்லப்பட்டதான நமஶ்ஶப்தோச்சாரணத்தைப் பெற்றேனென்று ஶப்தஸ்வாரஸ்யமிருக்க கைங்கர்யாதிசயத்தைப்பெற்ற நானென்றிங்ஙனே வ்யாக்யானஞ் செய்தருளினது பாஹ்யமான வாசிகவ்யாபாரத்திற்காட்டில் ஆந்தரமான மாநஸிகவ்யாபாரம் ப்ரதானமாகையால் வாசிகபரிபாகமாய்வரும்படி ப்ரதானமான ஸகலவ்யாபாரதசையிலே யிவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமென்றுகருத்தாலே. ப்ரதிபாத்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்,

---

ஸ—யார்க்கீழ் தாம் ப்ராப்யகொடியாய்க்கொண்டு வர்த்திக்கையை ஆஶ்ரயித்தாப்போலே ஆழ்வாரினிமேலுள்ளநாள் நாளும்முடையநெஞ்சிலேயிருக்க வேணுமென்று பேறாகையாகவென்னை யபிமானித்துக்கொண்டு என்றபடி. என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்- நெடுங்காலம்ஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவனுக்கு மடிநிறையப்பிள்ளையுண்டாயிற்றென்றுமாபோலே என்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தானென்று ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயவாதிகளுடையத்தாலேயருளிச்செய்கிறபடி. விருப்பேபெற்று- விரும்பப்படுகையைத்தானேபெற்று, விரும்பப்படுகை- ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கை, அவதாரணத்தால் ஒருநாளும் வைராஸ்யமின்றிக்கே யொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கு நான் ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கையே பெற்றேனென்றபடி. அமுதமுண்டு- அவனுடைய குணங்களாகிறவம்ருதத்தை புஜித்து, களித்தேன்- ஆநந்திக்கப்பெற்றேன், "பத்ததோ ஹ்ருதயம் ப்ரீதிவிஶேஷாவேஶபரிணாமே" என்கிறபடியே உகந்தத்தில் ஜ்ஞாநமத்ருஷ்டாதிஷ்டப்ரயோஜனத்திலே தாங்கள் விழப்புகாநிற்கவிப்போதம்ருதம்போலே தோற்றி ஸம்பவிக்கிற க்ஷுத்ரவிஷயங்களை புஜித்துக்களிக்கும் ஸம்ஸாரிகளைப்போலன்றிக்கே உகந்தத்தில் நிரதிஶயபோக்யவாதிகமாயிப்போதும் நிரதிஶயபோக்யமான பரப்ரஹ்மகுணாம்ருதத்தை புஜித்துக்களிக்கப்பெற்றேனென்று கருத்து. ||௬||

மேலை- மேல்பட்டதான, உத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி, தொண்டு- தாஸ்யரஸமான்து, உகளித்து- உஜ்ஜ்ரும்பித்து, உகளுகை- உயரக்கிளம்புகை, அந்தி- அந்தத்தில், அந்ததாஸ்யரஸஜ்ஜ்ரும்பண பர்யவஸாநத்திலேயென்றபடி. தொழுஞ்சொல்லு- தொழுகையைச்சொல்லுகிறசொல்லை, நம: என்கிற உக்தியை என்றபடி. அந்ததாஸ்யரஸஜ்ஜ்ரும்பண பர்யவஸாநபரீவாஹமாகப்பிறக்கும் நம உக்தியையென்று ஸமாஸம், பெற்றேன்- அடைந்தேன், ஸமஸ்தகைங்கர்யாதிசய ப்ரகாஶஸ்வரூபமாயுள்ளடங்காமையாலே அந்தஸமஸ்தகைங்கர்யாதிசய ப்ரதிபாதகமான நம உக்தியை ஸ்வபரிவாஹமாகச் சொல்லப்பெற்றேனென்றபடி. இப்படி நமஉக்தியானது பரிவாஹமாம்படி, பரிவ்ருத்தமான ஸமஸ்தகைங்கர்யாதி

மூ—வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ்திருப்பேரான்* கண்டுகளிப்பக்கண்ணுள்நின்றகலானே* வண்ண கண்ணுள்நின்றகலான்கருத்தின்கட்பெரியன்* எண்ணினுண்பொருளேழிசையின்சுவைதானே* வண்ண நன்மணிமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* திண்ணமென்

ஆ—கண்ணுள்நின்றகலான், இப்படியவனை லாபித்துக் களிக்கப்பெற்றவெனக்கினிமேல் ...மாயிருப்பதொரு ...முண்டோவென்கிறார்.

(கண்ணுள்நின்றகலான்) ... திருப்பேரான் கண்ணுள்நின்றகலான், தன்னுடம் விடுவிக்கவொண்ணாதபடி என்னெஞ்சிலே புகுந்து செறிந்தான்,

இ—(இப்படியிதாதியால்) ... இருந்தாலும் ... என்கிறகணக்கிலே அந்தரங்கமெல்லாமிப்போதுள்ள ... தமக்கு க்குறைவற்றிருக்கையாலே ... யென்கிறரென்று கருதது. இததால கீழ்ப்பாட்டுகளிலே ... தமக்குச்செய்தருளின ... த்தவரிப்படி தாம் ... யைகயால் வந்ததம்முடைய ... த்தை யருளிச்செய்கிறு ரிப்பாட்டிலென்று ... ம் ... விதையாயிறறு.

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

எண்ணினுண்பொருளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (... யால்) ஏழிசையின்சுவைதானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (... யால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடமித்யாதியால்) '...' என்கிறவிடத்தில் '...' என்று ...மாயிருந்தாலும் ... விப்பாயிருக்கிறப்போலே புகுந்தான், செறிந்தானென்கிறவிடத்தில செறிந்தானென்றதும் ...மாவு ... தாலே ... செறிவைச்சொல்லுகிறதாகவேணுமென்று நினைத்தருளுகிறார் (புகுந்துசெறிந்

ப—... பெற்றேனென்று ..., வண்டுகளிக்கும்- ... களாலே ... க்கும்படியான, பொழில- உத்யானங்களாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- அவ்வூரிலிருக்கிற ..., கண்டுகளிப்ப- நான்தன்னை ... கண்டா... க்கும்படி, கண்ணுள்நின்று- கண்களுக்குள்ளே ...மாயிருநது, என்கண்களுக்குள்ளே ... யமா யிருந்தானென்றபடி. அகலான்- வி... க்கிறதில்லை, ஒருக்காலும் விடுவதின்றிக்கே என்கண்களுக்கு ... யமாகாநின்றானென்று ..., "..." என்று ... யிலருளிச்செய்தபடியே யாழ்வாருடைய திருக்கண்கள் ... ங்களாகையாலே ... ங்களாகையால் திருநகரியிலிருக்கிற தமகண்களின்றும திருப்பேர்நகரான் வி... க்ஷிபானென்னக்குறைபில்லையிறே. உண்டு- இப்படிதனனை லாபித்து, களித்தேர்க்கு- ... த்தவெனக்கு, உம்பர்- உவரி, இதுக்குமேலென்றபடி. என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி.

எண்ணில்- எண்ணப்பார்க்கில், ... த்தாலே யவனைய ... நினைத்தாலென்றபடி. இங்கு ... நுண்பொருள்- ... மான, நுண்- ..., ... லாதவனுனவென்றபடி. தானேஏழிசையின்சுவை- தான்தானே ... ங்களினுடைய ரஸமாயிருக்கிறவனுன, சுவை- ரஸம், ... போலே ... வனென்றபடி. வண்ணநன்மணி- வண்ணங்களாய் நல்லவையான மணிகளையுடையவையான, நானாவண்ணங்களாய் ... ங்களான ரத்நங்களையுடையவையான வென்றபடி. மாடங்கள்சூழ்- ... ங்களாலே வரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனுன, ..., கண்ணுள்- என்னுடைகண்ணுக்குளளே, நின்று- ...மாயிருந்து, அகலான்- விடுவிக்கிறானில்லை, ஒருக்ஷணமும் விடுவதின்றிக்கே யென்கண்களுக்கு ... னென்றபடி. திண்ணம்- ...மாக, இனி

மூ—மனத்துப்புகுந்தான்செறிந்தின்றே*
இன்றென்னைப்பொருளாக்கித்தன்னையென்னுள்வைத்தான்* ॥அ॥

ஆ— இன்னமிவ்வளவன்றவனுடைய பாரிப்பென்கிறார். ॥அ॥
('இன்றென்னை') திருப்பேர்நகரானின்றென்னை ஸவிஷயஜ்ஞாநவானாக்கித் தன்னையென்னுள்ளேவை

இ—த்தானென்று) கருத்தின்கண்பெரியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்)
பாரிப்பு- ஸம்ப்ரமம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலேயாதிருச்சிகமாகத்தாமவனாலே பரார்த்தஸ்வீகாரரானபடி
யை அநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே தாமிப்படி நிரபேக்ஷராயிருக்கச்செய்தேயு மவனுடைய ரக்ஷணஸம்ப்ர
மங்கள் அநந்தங்களாயிருக்கிறனவென்று ஸ்ரீதராகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥அ॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

பொருளாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஷயேத்யாதியால்) 'அஸந்நேவ ஸ
பவதி, ஸந்தமேநம் ததோவிதுஃ' என்கிறவாக்யார்த்தமிங்கே அபிப்ரேதமென்றுகருத்து. ஸ்ரீஅஷ்டபாஷ்யத்
தில் இன்றென்கிறபதத்துக்கு நாநாதியாக ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாக வின்
றைக்கென்றர்த்தமாகையாலே என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைக்கைக்கு நானொருஹேதுவை
க்காணேனென்று ஹேதுவைக்ஷேபிக்கிறதாக ஸங்கையாலும் ஒன்றெனக்கருள்செய்யவித்யாதியாலே இ
துக்கொருத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென்றவனை ப்ரச்நம்பண்ணுகிறதாக மூடிக்கையாலு மிஷ்டபாஷ்டம்
ஹேதுவிஷயத்தில் ப்ரச்நமாக்ஷேபமென்று நினைத்து ப்ரச்நப்ரகாரத்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னை

ப—தன்னாலும் விஸ்லேஷிக்கமுடியாதபடியாக வென்றபடி. என்மனத்து- என்னுடையமநஸ்ஸிலே, இன்று-
அநாதியாகநான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவேஇன்றைக்கு, செறிந்துபுகுந்தான்- அபிவ்ருத்தியைக்கொண்டு
புகுந்தான், செறிவு- அபிவ்ருத்தி, என்மநஸ்ஸில் புகுறத்துடங்கினவாறே அபிவ்ருத்தமான ஸௌந்தர்யலாவண்யா
தாதிகளையுடையவனாய்க்கொண்டு புகுந்தானென்றபடி. கருத்தின்கண்- அபிஸந்திகளிலே, கண்ணென்று
ஸப்தம்யர்த்தம், பெரியன்- அதிகனானவன், என்பக்கலிப்போது செய்தருளினவளவன்றிக்கே இன்
னம் பஹுவிதரக்ஷணாபிஸந்திகளையுடையவனாயிராநின்றானென்றபடி. ॥அ॥

குன்றென்ன- உபமேயங்களென்றுசொல்லலாம்படி, இகழ்- விளங்காநிற்கிற, மாடங்கள்- திவ்யஹர்
ம்யங்களாலே, சூழ- வரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வ
ஸ்வாமியின், இன்று- அநாதியாகநான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தேநடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்கு, யா
த்ருச்சிகஸாத்யத்திற் கிப்பாலப்பட்டகாலத்திலென்றபடி. என்னை- 'அஸந்நேவஸபவதி' என்கிறபடியே
ஸம்யக்ஜ்ஞாநஸம்பந்தமுமில்லாமையாலே அஸத்கல்பனாய்க்கிடந்தவென்னை, பொருளாக்கி- வஸ்துவாக்கி, ஸந்த
மேநம் ததோவிதுஃ' என்கிறபடியே ஸவிஷயஜ்ஞாநப்ரதாநத்தாலே ஸத்பாவனாக்கியென்றபடி.
தன்னை- ஸாதுக்களுக்கும் நிரதிசயஸ்ப்ருஹணீயனானதன்னை. என்னுள்- அதிஹேயமான வென்னெஞ்சிலே,
உள்- ஸ்வாந்தம், வைத்தான், 'யேந்த்ரியேந்ரியநிவேசயதி' என்கிறபடியே 'யோகிகள் ப்ரத்யாஹாராதா
ரணாதி ஸாதநங்கள்பண்ணுகிறப்போலே நானொன்றும்பண்ணாட்டாதே அஸத்கல்பனாய்க்கிடக்கச்செய்தே
தான்தானே கொண்டுவந்துவைத்தருளினான், தான்புகுந்தானென்னாதே தான்வைத்தானென்கிறவித்தால் உஹா
நியையை நலவிடந்தேடிவைத்தாப்போலே தாமென்னெஞ்சிலேபுகுந்து தனக்குக்ஷேமமாக நினைத்திருந்
தானென்றபடி. பொருளாக்கியென்கிறவிடத்தில் ஸம்யக்ஸ்வரூபஜ்ஞாநதாநமும் என்னுள்வை
த்தானென்கிறவிடத்தில் நிரதிசயஸ்ரீதிரூபதாவஸ் நிரந்தராநுஸந்தாநஸ்வாக்ஷாத்காரமும் விவக்ஷிதம
கையால புநருக்தியில்லை, இன்று என்னுள்வைத்தானென்கிறவித்தாலே இது நிர்ஹேதுகமாகச் செ
ய்தருளினானத்தனைபோக்கி யிதுக்கு நானொருஹேதுவும் காண்கிறிலேனென்று, தாத்பர்யம், என்னைப்பொரு
ளாக்கி தன்னையென்னுள்வைத்தானென்கிற வசநவ்யக்தியாலே ஸ்ரீஸூக்திரனுடைய பரஹிதப்ரவணசேஷ
சொல்லித்தாய்த்தகையாலே யவனுடைய பரஹிதப்ரவணதாரூபமான காரணமொழிய வேறொ
ருகாரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யத்துக்கு பர்யவஸிதார்த்தம், இங்கு 'திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்

மூ—அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததென்செய்வான்*

ஆ—க்குகைக்கு ஹேதுவென்? இதற்கு முன்பிப்படிச் செய்யாதொழிகைக்கு ஹேதுவென்றென்றவனை நான் கேட்கிறேன், இதற்கோருத்தரம் வல்லனாகில்சொல்லுவானென்கிறார், ஒருக்ஷணம்பிரியிலயிக்கமாட்டாதே,

இ—(பி. த்ராதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிச்செய்யாதிருந்த்ராதியால) உணர்த்துவுத்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைநான்கேழ்க்கிறேனென்று) ஒன்றெனக்கருள் செய்ய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்கொருத்தரந்த்ராதியால்) வல்லனாகிலஎன்கிறவிததால ஸர்வஜ்ஞனானவனாலும் உத்தரஞ்சொல்லமுடியாதென்று பாட்டுக்கபிப்ராயமென்றதாயிற்று, இங்கு ஹேதுவென்னஎன்றது ப்ராப்திஹேதுவென்னென்றபடி. இங்ஙனன்றிக்கே ஹேதுமாத்ரவாமாகில பாட்டிலே ஸம்ஸாரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஹேதுக்களையும் அபிப்ரேக்ஷித்ததாக வ்யாக்யானிக்கையால் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ற திருமால்வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தானென்கிற வாக்யத்தோடு விரோதமும் ஸம்ஸாரனுக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய தோஷமும் ப்ரஸங்கிக்குமிறே, ரக்ஷணத்திற்கு ப்ராப்திஹேது ஸம்ஸாரனுடைய ஸஹஜகாருண்யமாகையாலும் ஸாவராயரை ஸம்ஸரிப்பிக்கைக்கு ப்ராப்திஹேது அவனுடைய நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலும் இன்றென்னை ஸவிஷயஜ்ஞானவானாக்கி தன்னையென்னுள்ளே வைத்தருளுகைக்கு தன்காருண்யமொழிய வேறுப்ராப்திஹேதுவேது முன்பிப்படிச்செய்யாதொழிகைக்கும் தன்ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறுப்ராப்திஹேதுவேது என்று வாக்யதாத்பர்யம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுகளிலே யாத்ருச்சிகமாகவவன் தம்பக்கலபண்ணின வாஸ்துவங்களையெல்லாமநுஸந்தித்தவர் மிகவும்விஸ்மயப்பட்டு நின்றவாறே நீர் முன்பநாதிகாலம்ஸம்ஸரித்து தம்முடைய கர்மங்களாலே வந்தாப்போலே இப்போதுமக்குண்டான ஸத்ருசிகளும் உம்முடைய ஸுக்ருதங்களால் வந்தவையத்தனையன்றோ, ஸம்ஸாரவைத்துக்கு ஸாதாரணகாரணமன்றோ, தத்தம்கர்மவைசித்ர்யங்கள் தத்தத்பீஜஸஹவிசேஷ ப்ராப்தங்களாகையாலே அவைத்தில ஸாதாரணகாரணமான ஜ்யுதத்தைக்குறித்து விஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே இங்கும் கார்யஜாதத்தைப்பற்ற ஸாதாரணனான ஈஸ்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே இங்கும் கார்யஜாதத்தைப்பத்த ஸாதாரணனான ஈஸ்வரனைக்குறித்து, இத்தனைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று ஶங்கைபிறக்க வென்பக்கலுள்ள ஸுக்ருதஷ்ருக்ருதங்கள் வேதநவஸாதிகளல்லாமையாலே ஸாத்யஸாதனங்களல்லாமையாலும் கார்யத்துக்கஸாதாரண காரணங்களல்லாமையாலும் இவைத்தின் ஸ்வாபாவிகவைலக்ஷண்ய ஈஸ்வர ஸங்கல்பாதீனங்களாகையாலு மிவை யத்ருச்சிக காரணமாகையால் பண்டென்னை வாராதேவனாக்குகைக்குமின்றென்னை ஸவிசேஷனாக்கியித்தனை ஸத்ருசிகளை யெனக்குத்தந்தருளுகைக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யும் க்ருபையுமொழிய வேறொரு ப்ராப்திகாரணங்கண்டிலேன், எனக்குக்காட்டாதே ஸர்வஜ்ஞனான ஈஸ்வரன் கண்டதுண்டாகிலருளிச்செய்யவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. அன்றென்னைப்புறம்போகப் புணர்த்ததென் செய்வான் என்கிறதற்குப் பண்டென்னை ஸம்ஸாரியாக்கினது என்னசெய்யக்கடவனோவென்று ப்ரச்நமாயிருக்க, பண்டென்னை ஸம்ஸாரியாக்கினதற்கு ஹேதுவென்னவென்று ப்ரச்நம்பண்ணும்போது என்செய்வானென்கிறவாக்யம் க்லிஷ்டமாகிறதென்கிற ஸ்வாரஸ்யத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷண

ஈ—மேனென்கிற வாக்யத்தாலேயவன் காருண்யமொழியவும் தம்பக்கல் ஒருகாரணமும் இல்லையாகையாலே. அவனுடைய காருண்யமொழிய வேறொருப்ராப்திகாரணமும் கண்டிலேனென்கிற வாக்யத்துக்குப் பரத்தாத்பர்யம், அன்று - இந்தயாத்ருச்சிகஸுக்ருதவைசித்யத்துக்கு முன்புள்ளவநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்துஎன்கிறதோடே அந்வயம். என்னை - தனக்கு நித்யபரதந்த்ரனனென்னை, புறம்போக - ஸம்ஸாரதேசத்திலேபோம்படி, ஸவிஷயஜ்ஞானமின்றிக்கே ப்ராக்ருதவிஷயாநுஸந்தானவைக நிரதனும் படியெனகை, புணர்த்தது - ப்ராக்ருதயோடே ஸம்பந்திப்பித்தது, தேஹாதியாதிரூபவ ப்ராக்ருதவஸ்துக்களுக்கிவைத்தது என்றபடி. என்செய்வான் - என்னசெய்யக்கடவனோ, என்னசெய்கைக்காகவென்றபடி. புறம்போகப்புணர்த்தது எந்தஹேதுவை ஸஹாயமாகக்கொள்கைக்காக என்றுயபாவம், இது கேவலஶப்தார்த்தம், பரமப்ராப்தம், புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும்கண்டிலேனென்று ஸங்க்ரஹம், என்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும் கண்டிலேனென்று ஸங்க்ரஹம், என்னைபுறம்போக புணர்த்தது என்கிற வாக்ய

மூ—குன்றெனத்திகழுமாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான்* ஒன்றெனக்கருள்செய்யவுணர்த்தலுற்றேனே* ॥௯॥
உற்றேனுகந்துபணிசெய்துனபாதம்* பெற்றேனீதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்*

ஆ— உக்தகாரணனாயிருக்கிற விவனிதுக்குமுன்பநாதியானகாலமெல்லாமென்னைவிட்டெங்ஙனே யாரித்திருந்தானென்று கேட்கிறாரென்னுமாம். ॥௯॥

(உற்றேன்) எம்பெருமானொருத்தரங்காணாமை உம்முடைய திறத்தில் நான்செய்தசெயலெல்லாம் நீர்சொன்

இ—த்ருதீயபாதியால்) அதில் யாரகனாயிருக்கிறவிவனென்னுமளவாலே ப்ரதமபாதமுமிதுக்குமுன்பு த்ருதீயபாதியாலே த்விதீயபாதமும் கேட்கிறேனென்கிறவித்தாலே சதுர்த்தபாதமும் வ்யாக்யாதம், இந்தயோஜனையில் கீழ்ப் பாட்டுக்களிலே யாத்ருச்சிகமாகவவன் தம்பக்கல்பண்ணின ஸுக்ருதங்களை அநுஸந்தித்துவிஸ்மயித்தவர் இப்பாட்டிலே யென்பக்கலிதற்கு யாவத்காரணமாயிருக்கிறவவன் அநாதிகாலமென்னைவிட்டெங்ஙனே யாரித்திருந்தானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

இப்படியவனுடைய கேவலகாருண்யத்தாலே ஸகலஸம்பத்துகளையும்பெற்றேனென்று தாமிப்போது பரிபூர்ணராயிருக்கச்செய்தே 'ஈதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்' என்றும் ப்ரார்த்திக்கை ப ஸங்கதமன்றோவென்ன ஸமர்ப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானிருத்தரிகழியால்) காணாமையென்றது- காணாமையாலே

ஶ—வ்ருத்தியாலே யவனுடைய நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யஞ்சொலவிற்றுகிறதாகையாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய மொழிய வேறொரு காரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யார்த்தம், தடுமாற்றவினைகளென்கிற ஸம்ப்ரதாய வைபவத்தாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழியவும் தம்பக்கலொரு காரணஸம்பவமாகையாலே யவனுடையஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொருப்ரயோஜனகாரணம் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்குப் பரமதாத்பர்யம். எனக்கு- இப்படிச்சொல்லாநிற்கிறவெனக்கு, ஒன்றுஅருள்செய்ய- ஒருஉத்தரமருளிச்செய்கைக்காக, உணர்த்தல்- விஜ்ஞாபநத்தை; உற்றேன்- கிட்டினேன், உறுகை- கிட்டுகை, விஜ்ஞாபநம்பண்ண வ்யவஸாயிக்கின்றேனென்றபடி. இதற்கு ஒருஉத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென்றவனைக்கேட்க வ்யவஸாயிக்கின்றேனென்கை. விஜ்ஞாபநம்பண்ணுகிறேனென்னாதே விஜ்ஞாபநம்பண்ண வ்யவஸாயிக்கின்றேனென்றது இப்ப்ரச்நம் ப்ரத்யுத்தரமருளிச்செய்கைக்கு ஶக்யமல்லாததாகையாலே யிதையவன்ஸந்நிதியிலே கணாக வெணசொல்லுகை யுக்தமன்றென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்படிநான் ப்ரச்நம்பண்ணிலும் ஸர்வஜ்ஞனானவனும் இதுக்குத்தரமருளிச்செய்ய முடியாதென்றபிப்ராயம். இது ப்ரதமயோஜனை. த்விதீயயோஜனைக்கு ஶப்தார்த்தம், குன்றென்றத்திகழ்மாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான்- பூர்வவத், இன்று- யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துகுகப்பால்பட்ட விக்காலத்திலே, என்னைப்பொருளாக்கி- பூர்வவத், தன்னையென்னுள்வைத்தான்- தானென்னுள்புகுந்தானென்னாதே தன்னையென்னுள்வைத்தானென்று சொன்னத்தால் புறம்போரிடத்திலும் ஶக்தியற்றுத்தடுமாறுகிறதன்னை யென்னெஞ்சிலேகொண்டுவந்து நிலைநிறுத்தினானென்றபடி. என்னையொருக்ஷணமபிரியில் யரிக்கமாட்டாதவனைப் என்னெஞ்சிலேவந்துபுகுந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தானென்கை, அன்று- முன்புள்ளவநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்ததென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னை- இப்படிதனக்கத்யந்தவிபலுப்ருக்கிறவென்னை, புறம்போகப்புணர்த்தது- தன்னோடுகலவாதே விஷயாந்தரங்களிலே போமபடி பண்ணிவைத்தது. புணறுகை- ரக்ஷிக்கை, என்செய்வான்- என்னசெய்யக்கடவானாய், எப்படி யாதயாரணம் பண்ணக்கடவானாயென்றபடி. என்னோடுதான்ஸம்ஶ்லேஷியாதே என்னைவிஶ்லேஷத்தி எங்ஙனே யாரித்திருந்தானென்று விஸ்மயிக்கிறபடி, சதுர்த்தபாதம் பூர்வவத். ॥௯॥

உற்றேன்- கிட்டினேன், உன்திருவடிகளை யநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. உகந்துபணிசெய்து- ப்ரீதியுக்தராய் கைங்கர்யம்பண்ணி, ப்ரீதிபூர்வகராய்க்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுகையாகிற வாசிக கைங்கர்யம்பண்ணியென்றபடி. உனபாதம்- உன்திருவடிகளை, பெற்றேன்- அடைந்தேன், அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிந், ஈதே- இதுவே, இந்தவுன்திருவடிகளை யநுபவிக்கையேயென்றபடி. இன்னம்- மேல்யாவத்காலமும், வேண்டுவது- எனக்கபேக்ஷிதமானது, ஈதேயென்கிறவிடத்தில் ஏவ

மூ—கற்றார்மறைவாணர்கள் வாழ்திருப்பேரார்க்கு* அற்றாரடியார்தமக்கல்லல்நில்லாவே* ।ம।
நில்லாவல்லல்நீள்வயல்சூழ்திருப்பேர்மேல்* நல்லார்பலர்வாழ்குருகூர்ச்சடகோபன்* சொல்லார்தமிழாயிரத்

ஆ—னபடியே நிர்ஹேதுகமாகவேசெய்தேன், அதுநிற்க வினிநான்செய்யவேண்டுவதென்னென்ன உன்திருவடிகளைப்பெற்றேன் பெறுகிறேனுகந்துபணிசெய்துகொண்டுன் திருவடிகளைப்பெற்றேன், இன்னமுன்திருவடிகளி லடிமைசெய்யுமிதுவே யெனக்குவேண்டுவதென்றாவென் றாழ்வார்சொல்ல வெம்பெருமானுமப்படியே செய்கிறோமென்றருளிச்செய்ய ஆழ்வாருந திருப்பேர்நகரான்திருவடியைப் பற்றினார்க்கொரு து:க்கமில்லையாகாதேயென்கிறார். ।ம।

(நில்லாவல்லல்) அவன்திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தார்க்கல்லல்நில்லாவே இதுநிஶ்சிதமென்றுகொண்டு இக்

இ—என்றபடி. இதற்குவேண்டுவதென்னென்ன என்கிறத்தோடேயந்வயம். நிர்ஹேதுகமாகவென்றது- என்கார்யமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமுமொழிய வேறொருகாரணமன்றிக்கேயென்றபடி. உற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவித்யாதியால்) இவ்வர்த்தத்தையே உனபாதம்பெற்றேனென்று பின்னையுஞ்சொன்னது உகந்துபணிசெய்தென்கிற ஸ்ரீகைங்கர்யப்ரார்த்தனை விஷயலாபவாதமென்றுகாட்டுகிறார் (பெறுகிறேனித்யாதியால்) பெறுகிறேனென்றது- க்ரியாபதமன்று பெறுகிறநானென்றபடி. எந்தாயென்றுஸம்போதித்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறதாயிருக்கையாலே யுனக்குத்தாரடியார் தமக்கென்றுநிர்தேஶிக்கை யுசிதமாயிருக்க திருப்பேரார்க்கென்று பரோக்ஷமாகநிர்தேஶிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வஸங்கதிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானுமித்யாதியால்) இப்படிநிர்தேஶிக்க அவனப்படிச்செய்கிறோமென்றவாறே மிகவும்ப்ரீதராயந்த ப்ரீதிப்ரஸத்தாலே யவனுடையகுணத்தை ஸ்வகதமாக வநுஸந்திக்கிறாராகையாலே பரோக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாரென்றதாயிற்று. இல்லையாகாதேயென்றது- இல்லையன்றோவென்றபடி. ।ம।

* நிகமனம். *

அநுஸந்தித்தென்கிறதற்கு ஒராவாக்யத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம் திருப்பேர்மேலென்கிறதற்கு

ஸ—பாரணத்தால் மற்றொரு ப்ரார்த்யாந்தரமும்வேண்டா என்றபடி. அப்படியே செய்குறோமென்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய ஸ்ரீராயவனுடைய கல்யாணகுணத்தைத்தாமாக தமக்குள்ளேபேசியநுஸந்திக்கிறார்மேல், கற்றார்- அப்யஸித்தவர்களான, ஆசார்யஸேவத்தாலே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையு மப்யஸித்தவரானவென்றபடி. மறைவாணர்கள்- வேதநிர்வாஹகர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ப்ராப்தங்களான வேதார்த்தங்களையெல்லாம் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் தகாதகர்க்ஷேபிக்கப்படாதபடி நிர்வஹிக்கவல்ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ்- வாழாநிற்கிற, பகவதநுபவத்தாலே ஆநந்தியாநிற்கிற என்றபடி. திருப்பேரார்க்கு- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, அற்றார்- அறவர்களான. ஸ்வதேஹாதி எனகிறவாதத்தையும் தேவதாந்தரஶேஷத்வத்தையும் தவிர்ந்து அவனுக்கே ஶேஷமென்று தீர்ந்திருக்குமவரான என்றபடி. அடியார்தமக்கு- ஆஶ்ரிதஜநங்களுக்கு, தம்மென்று ஸ்வார்த்தகம். அல்லல்- து:க்கங்கள், ஸம்ஸாரஸம்பந்தநிபந்தநது:க்கங்களென்றபடி. நில்லாவே- நிற்கமாட்டாவே, ஸ்வகாரணத்தாலிதில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ।க௦।

அல்லல்- து:க்கங்கள், ஸர்வேஶ்வராஸ்ரயணக்ஷோபாநுஸந்தாநஜநித து:க்கங்களென்றபடி. நில்லா- நிற்கமாட்டா, திருப்பேரான்திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தார்க்கிதிஶேஷ:. கீழ்ச்சொன்னதை ஸ்ரீக்ருதிஶயத்தாலே பின்னையுமநுஸந்தித்தபடி. நீளவயல்- நீண்டவயல்களாலே, அதிவிஶாலதயா தர்ஶநீயங்களான கழனிகளாலேயென்றபடி. சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேர்மேல்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தின்விஷயமாக, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடேயந்வயம். நல்லார்- கல்யாணகுணாயிகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள, பலர்- அநேகம்பேர், வாழ்- வாழாநிற்கிற, திருவாய்மொழியைக்கேட்டநுஸந்தித்தாநந்தியாநிற்கிற என்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான வாழ்வாருடைய, சொல்- உக்தியான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம். ஆர்- பூர்ணமான, ரஸவ்ருத்தியையுடைத்தான என்றபடி. தமிழாயிரத்து- த்ராவிடரூபமான

மூ—துளிப்பத்தும்* வல்லார்தொண்டராள்வதுசூழ்பொன்விசும்பே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தையே பின்னையுமநுஸந்தித்துத் திருப்பேரை ப்ரதிபாதித்தவித்திருவாய்மொழி வல்லாரிட்டவழக்கு திருநாடென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—சொல்லென்கிறதோ டேயமயமென்று நினைத்தருளுகிறார் (திருப்பேரைப்ரதிபாதித்தவென்று) தாத்பர்ய வர்ணநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வல்லாரித்யாதியால்) ॥கக॥

ய—ஸமஸ்த்தில், இப்பத்தும் இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்-அப்யஸிக்கவல்லவர்களான, தொண்டர்-ஸம்பந்திகளானவர்கள், ஆள்வது- ப்ராஸம்பண்ணுமது, சூழ்- வ்யாபகமான, அபரிச்சிந்நமான என்றபடி. பொன்- அப்ராக்ருதமான, பொன்மயமிக்கு மணவ்யூஹ உஜ்வலமாம். விசும்பு- ஆகாசம், பரமவ்யோமஸப்தவாச்யமான பரமபதமென்றபடி. இந்த ப்ரபந்தத்தை அப்யஸித்து பரமபதத்தை ப்ராஸம்பண்ணும்படி பாகவதசேஷத்வைகநிஷ்டராய் ஸ்வதந்த்ரராவரென்று பாவம். ॥கக॥

ஜ்ஞானவைராக்யநிஷ்டாநபூர்வஸ்ரீவேதாந்தாசார்யோபாஸ்யதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

ஆதிவைஷ்ணவநிஷ்டாதாத்பர்யரத்நாவளி:.

(திருமாலிருஞ்சோலைமலை.)

ஸுகஸ்ரீகாந்தபோகாவிஷ்க்ருதயாதித்யதேஸ்ஸுகர
தேநாகேஸசேஷாதிசேஷ்டைஸ்ஸ்வய ஸ்வயசிகர்வாஸ்யாநாக: ।
த்ருஷ்டோஸதோஷ்மீவாஸாந்திகாரண ஸ்வாஸ்யாந்ப்ரகாசக
ஸாந்த்யாஸ்ஸந்ந்ஸ்த்ரீ ஸ்வமையநந்தை ஸ்ரீவதிப்ராத்யாய ॥கக॥

(ஸுகஸ்ரீகாந்தபோகாக) திருமால்வந்து- பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாகையாலும், (விவகஷவிக்யா) காரேழ்கடலேழ்மலையேழுலகுண்டும்- ப்ரளயாபதஸக்கனாகையாலும், (திவ்யதேஸஸ்ஸுகக) கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்- கொடிகளாலே யலங்க்ருதங்களான கோபுரப்ராஸாதங்களாலேசூழப்பட்ட திருப்பேரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (தேநாகேஸசேஷாகக) சேண்விசும்புதருவானே- பரமபதத்தைத்தர வாஞ்சையுடையனாகையாலும், (ததஸ்வயஸ்ஸ்வயதா) வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி- தன்னிழ்க்காக ஸம்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸ்வயசிகர்வாஸ்யாநாக) திருப்பேர்நகரானித்யாதி- திருப்பேர் திருமாலிருஞ்சோலை ஸ்ரீதனத்ரயம் இதுகளிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (த்ருஷ்டோஸதோஷ்வாஸாக) கண்ணுள்நின்றகலானே- அவர்களுடைய கண்வட்டத்திலேநின்றும் பேர்மாட்டாமையாலும், (ஆந்திகாரண:) நெஞ்சின்கட்பெரியன்- அவர்களுக்குஸாம்ஸாரிகமாகத்தன்னை யநுஸந்திக்கக்கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வாஸ்யாந்ப்ரகாசாக) இன்றென்னைப்பொருளாக்கியித்யாதி- இவ்வளவின்றி தானநாதிகாலமநாதரித்து இன்றுதரிக்கைக்குத் தன்னுடைய ஸ்வதந்த்ர்யாதிகளொழிய வேறு ப்ரயோஜகாரணமில்லையென்று தன்ஸ்வபாவத்தை ப்ரகாஸிப்பிக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வாதிஸ்வாக) ஈதேஇன்னும்வேண்டுவதெந்தாய்- ஸகலர்க்கும் ப்ராப்யபூதனாகையாலும், திருப்பேர்நகரானிச் வைஷ்ணவவிஷயத்திலே வைஷ்ணவிபாலே தானேஸந்தோஷிக்கிறானென்று "திருமாலிருஞ்சோலைமலை" என்கிறதசகத்திலே ஆழ்வாராலே தெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥ககக॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (சூழ்விசும்பு) இப்படி நிரதிஶயபோக்யமாக எம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லிஷ்டரான ஆழ்வார் தாம் திருநாட்டேற எழுந்தருளும்படியையுந் தாமெழுந்தருளும்போது ஸர்வலோகங்களும் தம்மைக் கொண்டாடும்.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி அபூர்வமாக எம்பெருமான் தம்மோடு கலந்தருளினபடிகளைக்கண்டு பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே அத்தைப்பேசிக்கொண்டு அநுபவித்த ஆழ்வார் அநந்தரமிந்த திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு தேவஸேநாபத்யாதிகளும் ஸர்வலோகங்களும் அவர்களை உபஸர்ப்பணப்ரகாரமாக ப்ரஶம்ஸித்தாரென கீழ்ப்புடைகளிலே விசித்ரமாகச் சிலவற்றை வர்ணிக்கத்துடங்குகை அஸம்பாதமன்றோ வென்ன அதுக்கு (இப்பால்), திருநாட்டேறவிருக்கிற தாமினி அநந்தரகாலத்திலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புகிறபடியையு மிப்போது ஸர்வலோகங்களும் தம்மைக்கொண்டாடப்புகிறபடியையு மிப்போது தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தென்றபடி. இப்படி பவிஷ்யத்துக்களான விவ்வர்த்தங்களை தூரியமுழக்கின என்றும் தொழுதனருலகர் களென்றும் இருப்பிடம்வகுத்தனரென்றும் கீதங்கள்பாடினரென்றும் வியந்தனரென்றும் ஏந்தினரென்றும் இப்புடைகளிலே பூதார்த்தங்களாக நிர்தேஶித்தது தமக்கிவைற்றில்ப்பிறந்த ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்கார வைஶத்யத்தாலே யிவையித்தனையுமிப்போதே தாம்பெற்றதாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே சொன்னதென்றுகருத்து. அந்யாபதேஶத்தாலேயென்றது- தம்மைவிஶேஷித்து நிர்தேஶியாதே நாரணன் தமரையித்யாதியாகச்சொன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாமாந்ய நிர்தேஶத்தாலேயென்றபடி. இத்திருவாய்மொழியில்ச் சொல்லுகிற கல்யாணஸம்பத்துகளிதற்குக்கீழ் தமக்குநடந்த நாநாகல்யாணாநுபவிதங்கள்போலே, தமக்கொருவருக்கே நியதங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தம்முடைய ஸம்பந்திகளுக்குங்கூட பாவிகளாயிருக்கிறபடியை தாமிப்போது ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலே, தம்மையொருவரையே நிர்தேஶியாதே நாரணன் தமரையித்யாதியாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமுதாயத்தை நிர்தேஶித்தருளுகிறாரென்றுகருத்து. செஞ்சொற் கவிகாள் பேசியல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடி தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியாலேயவன் தம்முடைய திருமேனியிலுங்கூட வ்யாமோஹத்தைக்கொண்டு கலந்தருளினபடியையும் திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருவாய்மொழியில் பாஶுரங்களுக்கு ஸம்பவிக்குமவையான பகவதநுபவஜநித கல்யாணஸம்பத்துகளை தமக்கவனுடைய ஸஹஜகாருண்யத்தாலே ஸித்தங்களாயிருக்கிறபடியையும் பேசி அத்தாலேயநுபவித்துநின்ற வாழ்வாரருள்பெறுவாரில்ப்படியே தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே த்வரிதனாய் தம்முடைய ப்ராப்தப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறவனுடைய திருவுள்ளத்திற்கநுகுணமாகத் தாமினியிப்போதே திருநாட்டேறப்போகவேணுமென்று அபிநிவேஶிக்கவத்தாலே அதிதஸ்ஸ்வயனான பரமபுருஷன் திருநாட்டிலுள்ள போகாநுபவத்திற்கீடாக அவர்க்குமிகவும் விடாய்பிறக்கைக்காக அஸாதாரண்யப்ரவேஶத்திற்கு எழுந்தருளுகிற ஸமயத்தில் மத்யமாகவெதாங்களிலே ப்ரஸித்தமாய் அர்ச்சிராதிமார்க்கமான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தையு மங்குள்ள ஆதிவாஹிகஸத்காரப்ரகாரங்களையு மந்தமார்க்கத்தாலேபோனற்கு ப்ராப்யமாய் ‘தாவிரஜாம் அபுநராவ்ருத்திம் ப்ரஹ்மாந்த’ மென்னும்படியான பரமபதத்தையும் நித்யஸூரிகள்வந்தெதிர்கொள்ளும்படியையும் பிராட்டிமாரும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுந்தானும் எதிரேவந்தாதரிக்கும்படியையும் “ஆநந்தகாணமம் ஸ்ரீமத் பரமவ்யோமாஸநாதநம்” என்கிற திவ்யஸ்தானத்திலே அதிரமணீயமான ஆநந்தமயமண்டபத்திலே ரத்நஸிம்ஹாஸநத்தின்மேலே சிரகாலமிருந்தாற்போலே ஏழுலகுந்தனிக்கோல்ச்செல்ல வீற்றிருந்தருளி அஸங்க்யேயதிவ்யபரிஜநபரிச்சதபூஷணாதிபரிஶோபிதனாய் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய திவ்யமஹிஷீஸமேதனைக்கொண்டு தமக்கு ப்ராப்யனாய் புகிறபடியையும் “அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ” என்று பரமப்ராப்யரான நித்யஸூரிகள்நடுவே தாமோராநுபூதியராயிருக்கப் புகிறபடியையும் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே ப்ரத்யக்ஷமாம்படி ப்ரகாஶிப்பித்தருளக்கண்டு மிகவும் ப்ரீதராய் அந்த ப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே அந்த அர்ச்சிராதிமார்க்கத்திலுள்ள கல்யாணஸம்பத்துகளைப் பேசி அநுபவிக்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் அர்ச்சிராதிகதிப்ரகாஶகமென்கிற ஸமாஸ்தநாமமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமாயிற்று.

மூ— சூழ்விசும்பணிமுகில்தூரியமுழக்கின* வாழ்கடலலைதிரைகையெடுத்தாடின* ஏழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்* வாழ்புகழ்நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்தே* ௧

நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்துநன்னீர்முகில்* பூரணபொற்குடம்பூரித்ததுயர்விண்ணில்*

ஆ—படியையும் திருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கவல்ல ஸாமர்த்யத்தாலே பேசுகிறார், திருநாடேறப்போகையிலே ஸந்நத்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டுகந்து அசேதநமான மேகங்களுங்கூட இவர்கள்போகக்கடவிய ஆகாசத்தையெல்லாம் ஸம்ருத்தித்துக்கொண்டு நின்று தூரியகோஷத்தைப்பண்ணின, கடல்களாகிறவை திரைகளாகிற கைகளையெடுத்தாடின, இப்படி லோகங்களும் மங்களமான செயல்களை செய்தனவென்கிறார். ௧

முதற்பாட்டு.

இ—நாரணன்தமரைக்கண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாடேறவிருக்கிறவர்களை) வழியிலே வைதந்தர்க்கென்று மேலேசொல்லுகையாலே திருநாடேறப்போக ஸந்நத்தரென்றவிடமிங்கு விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. சூழ்விசும்பணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களையிருக்கிறவியால்) தூரியமுழக்கினவென்னத்தையுரைக்கிறார் (கர்ஷியவிருக்கிறவால) ஏழ்பொழிலும்வளமேந்திய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவியால்) ௧௦

ஸ—என்னப்பன்- எனக்கு உபகாரகனான, வாழ்புகழ்- வாழ்விக்கும்புகழுடையவனான, ஆஸ்ரிதரை உஜ்ஜீவிப்பிக்கும் கல்யாணகுணங்களையுடையவனானவென்றபடி. நாரணன் தமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய அஸாதாரணசேஷபூதரைக்கண்டு, தமரென்று- ஸ்வகீயர், பரமபதத்திற்குப் போகவுபக்ரமிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு என்றபடி. ராஜபுத்ரன்புறப்பட்டால் ராஜகீயரெல்லாருமாதரிக்குமாப்போலே இவர்கள் நாராயணனுக்கு அஸாதாரணசேஷபூதராகையாலே இவர்களைக்கண்டால் ஸமஸ்தமான ஸம்பந்தத்திற்குமாதரிக்கவுசிதமிறே என்று கருத்து. உகந்து- மிகவும் ஸந்தோஷித்து; இதற்கு முழக்கின என்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆதரியாதொழியில் நம்மை ஸர்வேச்வரன் கொல்லுமென்றும் பீதியாலே செய்தனவல்ல, இவர்கள் ஸமஸ்தவைஷ்ணவைகரஸிகரென்று மிகவுமுகந்துசெய்தனவென்று கருத்து. சூழ்விசும்பணி- வ்யாப்தமான ஆகாசத்திற்காபரணங்களான, விசும்பு- ஆகாசம், அணி- ஆபரணம், இந்த ஸமயத்தைக்கண்டுகப்பாலே பக்திபரவசமானவாகாசமெங்கும் மேகங்கள் ஸம்ருத்தித்துக்கொண்டு நிற்கிறனவென்று கருத்து. முகில்- மேகங்கள், தூரியம் வாத்யத்தை, இங்கு பரமபதகமனகாலத்திற்கு ஸம்ஹிதாயாம்ரோவ: பட்டவாத்யங்களையென்றபடி. முழக்கின- த்வநீகரித்தன, முழக்குகை- த்வநீகரிக்கை, பட்டவாத்யகோஷத்தைத் தாங்கள்பண்ணினவென்றபடி. ஆழ்- அகாதங்களான, கடல்- ஸமுத்ரங்கள், அலைதிரை- ஹர்ஷப்ரயத்தாலேயலையாநிற்கிற தரங்கங்களாகிற, திரை- தரங்கம், அகாதங்களான ஸமுத்ரங்களுமிந்த ஸமயத்தைக்கண்டு ஹர்ஷத்தாலே க்ஷோபித்தனவாயிற்றனவென்று கருத்து. கையெடுத்து- ஹஸ்தங்களை பஹுமுகமாக ப்ரஸாரித்துக்கொண்டு, ஆடின- நர்த்தநம்பண்ணினவின, ஏழ்பொழிலும்- ஸப்தத்வீபங்களும், பொழில்- த்வீபம், வளம்- ஸம்பத்தை, உபஹாரத்ரவ்யங்களான மங்களவஸ்துக்களையென்றபடி. ஏந்திய- ஏந்தின, இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காக தரித்துக்கொண்டுநின்றன என்றபடி. "அநாத்யஜந்துஸம்ஸாரம் ஸமாச்ரித்ய ஸதுத்ஸவம் மஹோத்ஸவம்" என்கிறகணக்கிலே இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்ட அசேதநங்களுங்கூட ஹர்ஷவிகாரங்களையடைந்தனவென்று கருத்து. பொழிலென்று த்வீபஸ்தஜநங்களை லக்ஷிக்கிறதாகவுமாம். ௧௧

நாரணன்தமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய ஸ்வகீயரைக்கண்டு, நிரவதிகசேஷியான ஸர்வேச்வரனுக்கு அஸாதாரணசேஷபூதரானவர்களைக் கண்டென்றபடி, இங்கும் பரமபதத்துக்கெழுந்தருள உபக்ரமித்தவர்களையென்று விவக்ஷிதம், நல்- நல்லவையான, உபகாரஸ்வபாவமுடைய அகாராதி ஸௌசீல்யங்களானவென்றபடி. நீர்முகில்- ஜலபூர்ணமேகங்கள், ஸாகவாஸிகளாகவுமாம், உகந்து- மிகவும்ஸந்தோஷித்து, இதற்குப் பூரித்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம், ஒருக்கால் தூரியமுழக்கினதில் திருப்தியில்லை, உத்தரோத்தரம் ஸந்தோஷியாநின்றனவென்றுகருத்து. உயர்- உன்னதமான, மேகஸஞ்சாரத்திற்கு மேற்பட்டதானவென்றபடி. விண்ணில்- ஆகாசத்திலே, பூரணம்- பூர்ணங்களான, நிறைந்த

மூ—நீரணிகடல்கள்நின்றார்த்தனநெடுவரைத* தோரணநிரைத்தெங்குந்தொழுதனருலகே* ‖ ௨ ‖
தொழுதனருலகர்கள் தூபநன்மலர்மழைப்* பொழிவனர்பூமியன்றளந்தவன்றமர்முன்னே*

ஆ—(நாரணன்) நாரணன்தமரைக்கண்டு உகந்தன, ஆகாஶவாஸரான தேவாதிகளாகாஶத்திலே வாஸனைக்கலஶங்களைப் பூரித்தார்கள், நீரணிகடல்கள்நின்றார்த்தன, நெடுவரைப்போலேயிருந்த தோரணநிரைத்தெங்கும் தொழுதனருலகர்களென்கிறார். ‖ ௨ ‖

(தொழுதனர்) ஸம்ருத்தியன்றளந்தவந்தமர்முன்னே தூபநன்மலர்மழைபொழிவனர், ஸ்ரீவைகுண்டத் தேறப்போவார்க்கு வழிபிதுவென்று எதிர்வந்து இங்ஙனேயெழுந்தருளவொண்ணாதோ வென்றிருமருங்கும்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— உகந்துநன்னீர்முகிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவங்களுகந்தனவென்று) த்விதீய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகாஶத்யாதியால்) இத்தால்கீழ்பபாட்டுக்கு ஸம்ஸாரிகளு வேதநாவேதநங்கள்செய்யு உபசாரத்தைச்சொல்லுகையிலே ந்யாயநோக்காயிப்பாட்டுக்கஸாரிகளான வேதநாவேதநங்கள்செய்யு உபசாரத்தைச்சொல்லுகையிலே ந்யாயநோக்கென் றுஸம்ஸ்ரிதமாயிற்று. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ‖ ௨ ‖

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

பொழிவனரென்றது- பொழிவனராய்க்கொண்டென்றபடி. எழுமினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால) முனிவாகளித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்ஸாரிகள்செய்யும்

ஸ—வாஸனைங்களானவென்றபடி. பொற்குடம்- கநககலஶங்கள், இங்கு குடமென்கிறவசநம் ஜாத்யேகவசநம், பூரித்தது- பூரிக்கப்பட்டன, எங்கும் நிறைக்கப்பட்டனவென்றபடி. ஆரவெழிவீதிகளிற்போலே ஆகாஶதேஶத்திலெங்கும் நிவிஷ்டங்களாக வைக்கப்பட்டனவென்கை. ஆகாஶவாஸிகளான தேவாதிகளாலென்றுகருத்து. இங்கு பூரித்ததுஎன்கிறக்ரியையை உகந்துஎன்கிறத்தோடு ஸமாநகர்த்ருகத்வமல்லாமையாலே உகந்துஎன்று க்த்வாப்ரத்யயமாயிருக்கக்கூடாதாகிலும் சாந்தஸத்தில்ஸகிப்படி பிந்நகர்த்ருகஸ்த்தத்திலும் க்த்வாப்ரத்யயப்ரயோகமுண்டாகையாலே இங்குமிந்த க்த்வாப்ரத்யயப்ரயோகமுண்டாகையாலே இங்குமிந்த க்த்வாப்ரத்யயப்ரயோகஸம்பவம், 'ஊரெல்லாந்துஞ்சி யுலகெல்லாம்நல்லிருளாய் நீரெல்லாந்தேறியோர் நீளிரவாய்நீண்டதால்' என்று சாந்தஸத்தில் பிந்நகர்த்ருகஸ்த்தத்திலும் க்த்வாப்ரயோகமுண்டிறே, நீரணி- நீராலேயணியப்பட்டவையான, அணிகை- அலங்கரிக்கை, ஸமுத்ரதீரவஸந்தஸம்பந்தத்தாலே ஶோபநீயதரங்களானவென்றபடி, கடல்கள்- ஸமுத்ரங்கள், நின்று- ஸ்திரமாக, அவிச்சிந்நமாகவென்றபடி. ஆர்த்தன- கோஷித்தன, ஆர்த்தல்- கோஷித்தல், உலகு- லோகங்களை, லக்ஷணயாலோகஸ்தரான தேவர்களென்றபடி. நெடுவரைத்தோரணம்- உத்துங்கபர்வதங்கள்போலிருக்கிற தோரணங்களை, நெடியது- உத்துங்கம், வரை- பர்வதம், உத்துங்கபர்வதங்கள்போலே யதோசிதவஸ்த்ரவஸ்த்ரஸம்ஶோபிதங்களான தோரணங்களையென்றபடி. நிரைத்து- பங்க்திஶோநிவேஶித்து; எங்கும்- ஸர்வப்ரதேஶத்திலும், ஊர்த்வலோகங்களெங்குமென்றபடி. தொழுதனர்- ப்ரணாமம்பண்ணினார்கள். ‖ ௨ ‖

உலகர்கள்- லோகஸ்தஜநங்கள், தத்ஸாதிவாஸிகலோகங்களிலுள்ள ஜநங்களென்றபடி. தொழுதனர்- தங்களுடைய ஶேஷத்வாநுரூபமாக ஸஞ்ஜல்பம்பண்ணினார்கள், அன்று- ஸம்ஸாரகாலத்திலே, என்னதென்று ஸம்ருத்தியை உபஸாவஸ்யாதிநிததவக்காலத்திலேயென்றபடி. பூமி- ஸம்ருத்தியை, அளந்தவன்றமர் முன்னே- த்ரிவிக்ரமனாய்அளந்துகொண்டவனுடைய ஸ்வீயர்முன்னே, ஸ்ரீவாமநஸ்வரூபஸாரியாய்ப்போய் மஹாபலியைவஞ்சித்து ஸம்ருத்தியையளந்துகொண்டுவந்த விசித்ரசரித்ரத்தாலே வஶீக்ருதசித்தராயக் கொண்டவனுக்கஸாதாரணஶேஷபூதராயிருந்துவைத்து திருநாட்டுக்குநடவர்நிற்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸந்நிதானத்திலே என்றபடி. தூபநன்மலர்மழை- தூபங்களையும் நல்ல புஷ்பங்களுடைய வர்ஷத்தையும், நல் என்கிறவிடத்தில லகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் ணகாராதேஶ:. நல்ல புஷ்பங்களானவை பாரிஜாதாதி திவ்யபுஷ்பங்கள், பொழிவனர்- வர்ஷிக்கிறவர்களாய்க்கொண்டு, இதற்கு எதிரே

மூ—எழுமினென்றிருமருங்கிசைத்தனர்முனிவர்கள்* வழியிதுவைகுந்தற்கென்றுவந்தெதிரே* ||௩||
எதிரெதிரிமையவரிருப்பிடம்வகுத்தனர்* கதிரவரவரவர்கைநிரைக்காட்டினர்* அதிர்குரல்முரசங்களலை
கடல்முழங்கொத்த* மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன்றமர்க்கே* ||௪||

ஆ—முனிவர்கள்நின்றிசைத்தனரென்கிறார். ||௩||

(எதிரெதிர்) மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன் தமர்க்கிவர்களொருக்காலிங்கே பரமபதம் வஸிக்கப்பெறுவது காணென்னுமாசையாலே யிமையவரெதிரெதிரிருப்பிடம்வகுத்தனர், அர்ச்சிராத்யாதிவாஹிககணங்கள் 'பார்த்

இ—ஸத்காரங்களை யநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே தத்தஆதிவாஹிகலோகங்களிலுள்ளார்செய்யும் ஸத்காரங்களை யநுஸந்திக்கிறாரென்னுமென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

தமர்க்குமென்கிறதற்கு வகுத்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம். ப்ரதமபாதத்தில ஸித்தாந்தமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களொருக்கால் ஸ்ருதியால்) பரமபதவஸிக்கஎன்றது- விக்ருதிக்களென்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அர்ச்சிராதி ஸ்ருதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகலோகத்திலுள்

வ—வந்து என்கிறத்தோடே அந்வயம். பரமபதத்தைவஸிக்கையாவது வஸிஷ்டம்போலே ஆகாஸாவகாஸமெல்லாஞ்சூழ்ந்திருக்கும்படி பரிஸாமஸ்த்யமாக ப்ரயோமிக்கை. வைகுந்தற்கு- வைகுண்டத்தாற்கு, ஸ்ரீவைகுண்டத்தைப் பெறப்போகிறவர்க்கு என்னுதே ஸ்ரீவைகுண்டத்தாற்கு' என்றத்தால் ஸம்ஸாரத்தில் பிறந்துவளர்ந்து வர்ஷஞ்சீருந்த கர்மஸம்பந்திகள் ப்ரவாஸிகளாய் பெருமாளிருந்தபின்பு பரதம்தாங்கள் நெடுங்காலமிருந்தவிடமானவாரண்யமும் வாஸஸ்தலமாய் திருவயோத்யாதங்களுக்கு ஸதேஸமாயிருக்குமாப்போலே யிவர்களுக்கு மநாதிவாஸதியாயிருந்த விப்ரகர்ஷதேசமும் தாங்கள்வழிதப்பிப்புகுந்துதிரிந்த ஸீஷணாரண்யமாய் ஸ்ரீவைகுண்டமேதங்களுக்கு ஸதேஸமாய்போருகிறார்களென்று கருத்து. வழியிதுஎன்று- தேசமிதுவாயிருக்குமென்று, ஸ்ரீவைகுண்டத்தையேறப்போகுகைக்கு தேசம் வஸிஷ்டஸ்யமானதாயிருக்கிறவிந்த தேசமன்றோ வென்று தநஸ்ஸிலநுஸந்தித்துக்கொண்டு என்றபடி. ஸாமவதவிஷயத்தில் ஸதானித்து 'நாம் க்ருதார்த்தராகவேணுமென்னுமாசையாலே யவர்கள்போம்வழியையிப்படி தநஸ்ஸாலே வராதஸித்துக்கொண்டு என்கை. எதிரேவந்து- தந்தாமுடையவெல்லைகளைக்கடந்து எதிரேவந்து, முனிவர்கள்- தனநிஷ்டர்களான தஹஷிகள், இதற்கு இசைத்தனர் என்கிறத்தோடேயந்வயம். தனமிகளாயிருப்பாருமிந்த ஸாமவதர்திறத்தில் மௌனவ்ரதத்தையந்த தனநியமத்தை தவிர்ந்தார்களென்றுகருத்து. எழுமினென்று- இங்ஙனேயெழுந்தருளவேணுமென்று, இருமருங்கு- உபயபார்ஸ்வத்திலும், மருங்கு- பார்ஸ்வம், இசைத்தனர்- பாடினார்கள், பாடினாப்போலே தயாராசச்சொன்னார்களென்றபடி. ||௩||

மதுவிரி- தபாவமான விஸ்ருதமாகாநிற்கிற, தேகராங்கதொதாத்ரம் வஸிப்பதிற்கிறவென்றபடி. துழாய்முடி- திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவனான, மாதவன்- ஸ்ரீபதியினுடைய, இவர்களையெதிர்கொள்ளுகைக்காக பெரியபிராட்டியாரோடே திருத்துழாய்முதலான அலங்காரங்களாலே தன்னையலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கிறவனுடையா வென்றபடி. தமர்க்கு- ஸ்வீயர்க்கு, அஸாதாரணஸேஷஷுதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. இதற்கு வகுத்தனரென்கிறத்தோடே யந்வயம், இமையவர்- அநிமிஷரான்தேவர்கள், இங்கு அநிமிஷரென்றது ஸ்வாபாவிகயத்தமென்று, இவர்களை ஸத்கரிக்கையிலுள்ள வைகாரூத்யத்தைப் பற்றச்சொன்னபடி, எதிரெதிர்- இவர்கள்போகிறவழிக்கு முன்னேமுன்னே, இருப்பிடம்- விடுதிகளை,வகுத்தனர்- தனித்தனியே நிர்மித்தார்கள், கதிரவர்- கிரணவான்களான, கதிர்- கிரணம், கதிருடையவர்- கதிரவர், அவரவர்- அந்தந்ததேவர்கள், கிரணஸாலிகளான வஹ்ந்யாதித்யசந்த்ராதிதேவர்களென்று பதார்த்தம், இதுகூடிவாஹககணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம், யத்வா- கதிரவர்- ஆதித்யாதித்யர்கள், கதிரவரென்று ஆதித்யருக்குப்பேர், அவரவர்- தாங்கள்தாங்கள், தனித்தனியேஎன்றபடி. கை- ஸ்வஹஸ்தங்களை, நிரைகாட்டினர்- பங்க்தியாகக்காட்டினர், பார்த்தெழுந்தருளவேணும் பார்த்தெழுந்தருளவேணுமென்றடைவடைவே வழியிலே கைகாட்டினார்களென்றபடி. அதிர்குரல்- அதிராநிற்கிற குரலையுடையவையான, கம்பீரமாகப்ரகாஸிக்கிற த்வநியையுடைத்தானவென்றபடி. முரசங்கள்- வாத்யங்கள், தூரஸங்களென்றபடி. அலைகடல்முழக்கு- அலையாநிற்கிற ஸமுத்ரத்தினுடைய, கோஷத்திற்கு, முழக்கு- கோஷம், ஒத்த- ஸத்ருஸங்களாயின, ஸம்கோஷ

மூ— மாதவன்றமரென்றுவாசலில்வானவர்* போதுமினெமதிடம்புகுதுகவென்றலும்* கீதங்கள்பாடினர்கின் னரர்கருடர்கள்* வேதநல்வாயவர்வேள்வியுள்மடுத்தே* ॥ ரு ॥

ஆ— தருளீர்பார்த்தருளீரென்று கைநிரைகாட்டினர், கடலிரைத்தாப்போலே உபராஜவணவாதிவாத்யங்கள் ஸர்வலோகங்களுமபிவ்ருதமாம்படி முழக்கப்பட்டனவென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(மாதவன்றமர்) இவர்களபோகிறவழியில் வஸிக்கும்தேவர்களிவர்கள மாதவன்றமரென்றுகந்து தந்த முடையஸ்தாநங்களையும் ஐஶ்வர்யங்களையு மிவர்களுக்கிவைத்தைக்கொள்ளவேணுமென்று ஸமர்ப்பித்தார் கள், கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கருடர்கள் வேதநல்வாயவர் ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகஸித்தமான தங்கள்ஸத்ர ஹவிஸ்ஸையகொடுத்தார்களென்கிறார். ॥ ரு ॥

இ— ளார்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுபவித்தவ ரிபபாட்டிலே ஆதிவாஹிகர் தாங்கள்செய்யுமஸத்காரங் களை யநுமோதிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸங்க்ஷேபிகை. ॥ ௪ ॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

வாசலில்வானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களித்யாதியால) 'தேவஸ்ய தே நயத ஸத்க்ருதே' என்கிறபடியே தேவஸ்யாதேன் வழிநடத்த வத்தாலே மேலேபோகிறவிவர்களுடைய ஸஹகாரிகளாய்வருகைக்கு வஸிக்கும் தேவர்களென்றபடி. அவர்களாகிறார் வருணேந்த்ரப்ரஜாபதிகள். இத்தால் விஷ்ணுபார்ஷதரான ஆதிவாஹிகர்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுபவித்தவ ரிபபாட்டிலே யவர்களுக்குமேல்வருகிற வருணேந்த்ரப்ரஜாபதிகள்செய்யும ஸத்காரங்களையநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸங்க்ஷேபிகை. எமதிடமென்று ஸ்தாநத்தைச்சொன்னது ஐஶ்வர்யத்துக்குமுபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) இவர்களுக்கென்கிறதற்கு ஸமர்ப்பித்தார்களென் றத்தோடேயந்வயம். எமதிடம்புகுதுகவென்னலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றைக்கொள்ளவித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥ ரு ॥

ஈ— ஸுராஸுரஸங்கங்களாயிற்றனவென்றபடி. க்ஷீரார்ணவமதநகோலாஹலஸத்ருஶமாக உபராஜங்களுண்டாயிற் றனவென்று வடு தாத்பர்யம். ॥ ௪ ॥

வாசலில்வானவர்- வழியிலதேவர்கள், வாசல்- வழி, ஸமுத்ரனுக்குமேல் தேவஸ்யாதேன்வழிநடத்தவத்தா லே ஸஹாயராயிவர்கள்போகிறவழியில் தாங்களும் ஸஹகாரிகளாய் வழிநடத்துகைக்குநிற்கிற வருணேந்த்ரப்ரஜாபதிகளென்றபடி. இதற்கு என்னலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். மாதவன்றமரென்று- அவனுக்கு, ஸ்வீயரென்று, ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்குப்போகிறவிவர்கள் ஸ்ரீய:பதியானவனுக்கஸாதாரணஶேஷபூதரென்று மிகவும்ப்ரீதராயென்றபடி. இதற்கும் என்றலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம், போதுமின்- வாருங்கோள், இங்கேநீங்கள் எழுந்தருளவேணுமென்றபடி. எமது- ஸ்வகீயமான, இடம் ஸ்தாநத்தை, ஸத்யலோகாதி ஸ்தாநத்தையென்றபடி, புகுதுக- தேவரீர் ப்ரவேஶித்தருள, இந்தஸத்யலோகாதிவஸ்துத்தை தேவரீராங்கீ கரித்தருளவேணுமென்றபடி. என்றலும்- என்றுநிற்குமளவில், இப்படி ப்ரார்த்திக்கச்செய்தே யென்ற படி. இதற்கு மடுத்துப்பாடினரென்கிறத்தோடே யந்வயம், வேதநல்வாயவர்- வேதோச்சாரணத்தாலே நல்லதா னவாயையுடையவர்கள், ஸ்வர்க்காதிலோகங்களிலே வைதிகராய்க்கொண்டு யாகாதிநிரதரானவென் றபடி. வேள்வி- யாகங்களை, தாங்கள் த்ரவ்யஸ்வரூபமாக அநுஷ்டிக்கிற யாகாதிகர்மங்களையென்றபடி. உள்மடுத்து- உள்ளாலேஸமர்ப்பித்து, உள்ளென்று ஸ்தாநம், மடுக்கை- ஸமர்ப்பிக்கை, ஆநந்தப்ரதமாக ஸமர்ப்பித்துயென்றபடி. ஆதரத்தோடே திருவடிகளிலேஸமர்ப்பித்தனகை, இவர்கள் நிரபேக்ஷராயபோதும் செய்தேயும் 'ஸ்வர்க்காதிஸ்வதீந்த்ரியாவிஸேவ்யமான' என்கிறக்கணக்கிலே யிவர்களிவாபகக லாபத்தாலே தமக்குள்ளவித்தை ஸமர்ப்பித்தார்களென்றுகருத்து. இங்கு யாகங்களைஸமர்ப்பிக்கை யாவது யாகபலங்களாக ஸாதிகளான த்ரவ்யைஶ்வர்யங்களை ஸமர்ப்பிக்கை, கின்னரர்கெருடர்கள்- கின்னரர்களும்கருடர்களும், கீதங்கள்- கீதங்கள், பாடினர்- பாடினார்கள், மாநவிகீதியில் நிபுணராயிருக் கிறவர்களாகையாலே கின்னரகருடாதிகள் கானங்களாலே இவர்களுக்கு ஸத்காரம்பண்ணினார்களென்றபடி இங்கு, பாடினரென்கிற க்ரியையை வாக்யத்ரயத்துக்குமாயிருந்தாலும் உள்மடுத்துஎன்கிறவிடத்தில் ஸாபேக்ஷத்வப்ரயோகம்

மூ — வேள்வியுள் மடுத்தலும் விரைகமழ் நறும்புகை* காளங்கள் வலம்புரி கலந்தெங்கும் இசைத்தனர்* ஆண்மின்கள் வானகம் ஆழியான் தமரென்று* வாளொண் கண் மடந்தையர் வாழ்த்தினர் மகிழ்ந்தே* ॥௯॥

மடந்தையர் வாழ்த்தலும் மருத்தரும் வசுக்களும்* தொடர்ந்தெங்குந் தோத்திரஞ் சொல்லினர் தொடுகடல்* கிடந்த

ஆ — (வேள்வியுள்) இவர் சிலர் ஸ்வர்க்கமான பரமபதத்தைக் கொடுக்குமளவில் வேறே சிலர் தூபதீபாதிகளாலே பஹு ஸம்மானம் பண்ணினார்கள். சிலர் காளங்கள் வலம்புரி கலந்தெங்கும் இசைத்தனர், வாளொண்கண் மடந்தையரிவர்களைக் கண்டு ஸ்ரீ க்ருபையத்தாலே இவர்கள் தாங்கள் பெறப்புகுகிற ஸம்பத்திற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு ஸம்பத்தில்லாமையாலே ஆழியான் தமரானநீங்கள் ஆண்மின்கள் வானகமென்று இதுதன்னையே ஸம்பத்தாக ஆசாஸித்தார்களென்கிறார். ॥௯॥

* ஆறாம்பாட்டு *

இ — வேள்வியுள் மடுத்தலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர் சிலரித்யாதியால்) விரைகமழ் நறும்புகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறே சிலரித்யாதியால்) ஸ்ரீ க்ருபையத்தாலேயென்கிறதற்கு ஆசாஸித்தார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். சேஷம் ஸ்பஷ்டம், வாளொண்கண் மடந்தையரித்யாதியாலே இப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர் செய்யும் ஸத்காரங்களை அநுபாஷித்தவ ரிப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிக ஸ்த்ரீகள் செய்யும் ஸத்காரங்களை அநுபாஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகை. ॥௯॥

ப — ஜனரெல்லாந் துஞ்சியுலகெல்லாம் நல்லிருளாயித்யாதியிலேபோலே ப்ரதிபதவ்யாக்யானம். ॥௫॥

வேள்வி — யாகங்களை, தாங்கள் அநுஷ்டித்த யாகங்களுடைய பலங்களையென்றபடி. உள்மடுத்தலும் — உள்ளாலே ஸ்வீகரிக்குமளவில் ப்ரீதிபூர்வகமாக ஸ்ரீயோடே ஸ்வீகரிக்குமளவிலென்றபடி. இதற்கு நறும்புகையென்கிறத்தோடே அந்வயம். விரைகமழ் — பரிமளம் பரிமளியாநிற்கிற, விரை — பரிமளம், கமழ்கை — பரிமளிக்கை, பரிமளம் ப்ரவஹியாநிற்கிறயென்றபடி. நறும்புகை — ஸாமயிகளான தூபங்கள், வேள்வியுள் மடுத்தலும் நறும்புகையென்கிற ஸந்நிதியில் ஸ்வரவிசேஷத்தாலே யாகபலங்களை ஸ்வீகரித்தவளவிலே தூபங்களுண்டாயிற்றன வென்றுபலிக்கும், ஸ்வீகரித்தவளவிலே வேறேசிலர் தூபவாஸிகளைக் கொண்டு ஸத்காரம் பண்ணினார்களென்று தாத்பர்யம். காளங்கள் — காஹளங்களையும், வலம்புரிகளை — ஸங்கங்களையும், இதற்கு இசைத்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம். கலந்து — ஸம்பேதாஷாநகாரம் காஹளத்வநியும் ஸங்கத்வநியுமாகவிப்படிகலந்து என்றபடி. எங்கும் ஸர்வதிக்குகளிலும், இசைத்தனர் — த்வநிப்பித்தார்கள், சிலரிதிசேஷ:. வாளொண்கண் — காந்தியையுடையவையாய் ஒள்ளியவான கண்களையுடையவர்களான, வாள் — காந்தி, இந்த ஸாதகர்களைக்கண்ட ஸ்ரீ க்ருபையத்தாலே உத்தாராதிரஸவிஸ்த்ருதங்களாய் ப்ரகாசிதங்களானநேத்ரங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, மடந்தையர் — ஸ்த்ரீகள், கீழ்ச்சொன்ன ஆதிவாஹிகர்களுடைய ஸ்த்ரீகளென்றபடி. மகிழ்ந்து — ஸம்ஸாரம்போயிருந்துவந்த இவர்களைக்கண்டு பெருமகிழ்ச்சிகளாய், இதற்கு வாழ்த்தினரென்கிறத்தோடேயந்வயம். ஆழியான்தமர் — ஜநநிகளைப்போலே மிகவும்ப்ரீதிகளாய், ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸேஷபூதரான நீங்கள், வானகம் — பரமபதமாகிற ஸ்தானத்தை. அகம் — ஸ்தானம், ஸ்தானம்போலேயுங்களுக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரனுக்குமான பரமபதத்தையென்றபடி. ஆண்மின்களென்று — ஆளுங்கோள் என்று, ஸாம்ராஜ்யமாக பரமபதத்தை நீங்கள் ஸ்வாமித்வம் பண்ணியருளவேணுமென்று. வாழ்த்தினர் — மங்களாசாஸனம் பண்ணினார்கள். ॥௯॥

தொடுகடல் — ஸமுத்ரமான க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, தொடு என்று தோண்டுதலாய் ஸமுத்ரத்தைச்சொல்லுகிறது, கிடந்து — கண்வளர்ந்தருளினவனை, எம்கேசவன் — நம்முடைய கேசவனை, ஆச்ரிதவாத்ஸல்யமாக கண்வளர்ந்தருளினவனை, கிளரொளி — ஜ்வலமானமான ப்ரகாசமாயிருக்கிற, மணிமுடி — கிரீடத்தை ஸம்பரித்தவனையென்றபடி. கிளரொளி — ஜ்வலமான தேஜஸ்ஸையுடைய, மணிமுடி — ரத்நகிரீடத்தையுடையவனை. குடந்தையெங்கோவலன் — திருக்குடந்தையில் நம்முடைய ஸ்வாமிக்கு, க்ஷீராப்தியளவும் செல்லமாட்டாத நமக்காகத் திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுக்கென்றபடி. குடியடியார்க்கு — குடியோடேயடியாயிருக்கிறவர்களோடும் மருவும்படி ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷியானவனுக்கென்றபடி. திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளின ஸௌலப்யகுணத்தால் வசீகரிக்கிற, நமக்கும் கூடவாஸமானபடி திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளின ஸௌலப்யகுணத்தால் வசீகரிக்கிற, இந்த ஸாதகர்களுக்கென்றபடி, இவர்களைக்குறித்து ஸக்திதராய்க்கொண்டு. ஸத்தியாகவடிமையாயிருக்கிற இந்த ஸாதகர்களுக்கென்றபடி.

மூ—வென்கேசவன்கிளரொளிமணிமுடிக்* குடந்தையெங்கோவலன்குடியடியார்க்கே* ||எ||
குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்றனக்கென்று* முடியுடைவானவர்முறைமுறையெதிர்கொள்ள* கொடியணி
நெடுமதிட்கோபுரங்குறுகினர்* வடிவுடைமாதவன்வைகுந்தம்புகவே* ||அ||

ஆ—(மடந்தையர்) ஸ்ரீகௌஸ்துபதாரணாதிமாகத் திருப்பாற்கடல திருக்குடந்தைதுடக்கமாகவுள்ள தே ஶங்களிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின வெம்பெருமானுக்குக்குடியடியரான விவர்களைமடந்தை யர்வாழ்த்துமளவிலே ஸாத்யர்களும்வஸுக்களும் தந்தாமுடையலோகங்களன்றியே லோகாந்தரங்களிலு ந்தொடர்ந்து தொடர்ந்து ஸ்தோத்ரித்தார்களென்கிறார். ||எ||
(குடியடியார்) குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்தனக்கென்று இவரை ஶேஷத்வஸாம்ராஜ்யத்திலே அபிஷிக்த ராயதுக்குமுடி சூடியிருந்தவயர்வருமமரர்கள் முறைமுறையெதிரெதிர்கொள்ள வடிவுடைமாதவன்வைகுந் தம்புகுவதிற்காட்டில் மேல்பட்டதொரு ஸம்பத்திலலாமையாலே யாழியான்தமரான நீங்களாள்மின்கள்

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ—என்கேசவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்த்வாரதியால்) கேசவன்கோவலனென்று க்ருஷ்ணாவதாரஞ்சொல்லுகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டாதிதேஶங்களும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளுகிறார் (துடக்கமாகவுள்ளவித்யாதியால்) எங்குந்துடர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடைய வித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியமாகிறது. ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இவரையென்கிறதற்கு எதிர்கொள்ளவென்கிறத்தோடே அந்வயம். முடியுடைவானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷத்வாதியால்) இவர்களென்கிறதற்கு குறுகினர்களென்கிறத்தோடே அந்வயம்.

ஸ—என்று தாத்பர்யம், மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், ஸாத்யர்வஸுப்ரப்ருதிதேவர்களுடைய பத்நிகளென்றபடி. வாழ்த்தலும்- மங்களாஶாஸநம்பண்ணுமளவில், மருதரும்- ஸாத்யர்களும், வசுக்களும்- ஸாத்யவஸுக் களும், எங்கும்- ஸர்வலோகங்களிலும், தங்களெல்லையளவேயன்றிக்கே தத்ப்ராப்ததலோகங்களிலுமென் றபடி. துடர்ந்து- 'காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ' என்று ஸிரோபக்ஷிதராயிருந்தவர்களாகையாலே யிவர்கள் நிர்கமநதிலே தேஶாந்தரங்களை அதிக்ரமித்துப்போவார்களாகையாலே தங்களெல்லைக்குள்ளே ஸ்தோத்ரித்தவளவால தங்களுக்கு பர்யாப்திபிறவாமையாலே உபரிதநலோகங்களிலும் துடர்ந்துஎன்றபடி. தோத்திரம்- ஸ்தோத்ரங்களை, சொல்லினர்- சொன்னார்கள். ||எ||
இவர்- இதரஸமவதாரானவர்கள், கோவிந்தன் தனக்கு- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து ரக்ஷித்தரு ளினவனுக்கு, கோவிந்தனுக்கு என்னாதே கோவிந்தன்தனக்கு என்றது தனக்கேயல்லது மற்றொருவனுக்கு மின்றியே யென்றநந்யார்ஹத்வம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, குடியடியாரென்று- ஸகுலமாகத்தாலே ஶேஷ பூதராயிருக்கிறவர்களென்று மிகவுமுகந்தென்றபடி. இதற்கு எதிர்கொள்ள என்கிறத்தோடே அந்வயம். மு டியுடை- கிரீடங்களையுடையவர்களான, ஶேஷத்வஸாம்ராஜ்யஸூசகதிவ்யகிரீடஶோபிதரானவென் றபடி. வானவர்- பரமவ்யோமவாஸிகள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. முறைமுறை- பர்யாயம்பர்யாயமாக, எதிர் கொள்ள- ஸ்த்ருதிபயத்தாலே ப்ரத்யுத்தாநம்பண்ணினவளவிலே, இதற்குகுறுகினர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். வடிவுடை- வடிவையுடையவனான, ஆஶ்சர்யமான திவ்யவிக்ரஹத்தையும். இவர்கள் வருகிறார்களென்கிற ஹர்ஷத்தாலே உள்ளவடிதோன்றுமாம்படி பரிஷ்வங்க ஸம்பந்நனான என்றபடி. மாதவன்வைகுந்தம்- ஸ்ரீயபதியுடையவைகுண்டத்தை, முலைப்பிரியமாட்டாத ஸ்நேஹங்காணுமாப்போலே நி ரவதிகவாத்ஸல்யத்தோடே யிவர்களைக்காண்கையில் ஆசையுண்டாய்க்கொண்டு தன்னிற்காட்டிலும் அதிஶய தமையான ஐஶ்வர்யந்தானுமாயிருக்கிறவனுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தை யென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண் டமென்று திவ்யநகரத்துக்கும் திருநாமமுண்டிறே, புக- ப்ரவேஶிக்கைக்காக, இதுக்கும் குறுகினரெ ன்கிறத்தோடே அந்வயம், கொடியணி- கொடிகளாலேயலங்க்ருதமான, இவர்கள்வருகிறார்களென்று முன்ன மேத்வஜாதிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதான வென்றபடி. நெடு- உத்துங்கமான, மதிள்கோபுரம்- ப்ரா காரத்தில் கோபுரத்தை, திவ்யநகரப்ராகாரகோபுரத்தையென்றபடி. குறுகினர்- கிட்டினார்கள், இது,

மூ—வைகுந்தம்புகுதலும்வாசலில்வானவர்* வைகுந்தன்றமரெமரெமதிடம்புகுதென்று* வைகுந்தத்தமரரும்முனிவரும்வியந்தனர்* வைகுந்தம்புகுவதுமண்ணவர்விதியே* ॥௯॥

ஆ—யானமென்று இதுதன்னையே ஸம்ஸாரிகளுடைய வாஸனைக்காக விவர்கள்முன்னமே ப்ரஜைகளுக்குக் காலக்ஷேபமான பெரியதிருமேராவூரத்தைச் சென்று குறுகினர்களென்கிறார். ॥ஆ॥

(வைகுந்தம்) வைகுந்தம்புகுமளவில் வாசலில்வானவர்வைகுந்தன்தமராகையாலே எங்களுக்கு ஸ்வாமிகளானீங்கள் எங்களுடைய ஸமஸ்தகைங்கர்யமான ஸ்வீகாரக்கைக்கொள்ளவேணுமென்று ஸாதரித்து ஸமஸ்தாவஜநிகப்ரதிபத்தியாலே ஸத்க்ருதராய் ஒருஉபசாரம்பண்ணுகைக்கு கூசாரன்றியேயிருக்கும் முனிவரும் ஸந்நிதியுள்ளேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருநாட்டிலேவருகைக்கு நாமென்னஸாம்யம் பண்ணினோமோவென்று விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறார். ॥௯॥

இ—கொடியணியென்கிறத்தைபுரைக்கிறார் (முன்னமேபிதாயீயால்) இத்தாலிவ்வளவாக ஸத்காரஸம்ப்ரதாயத்தை ஆண்டாய் ஸத்காரங்களையருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே ஸத்காரஸம்ப்ரதாயத்தைய நிக்ஷித்து பரமபதத்திலேபுகுந்தவநந்தரம் நித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களையும் அவ்வுபசாரங்களோடே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தைப் போய்க்கிட்டினபடியையுமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதம். ॥இ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வைகுந்தன்தமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைகுந்தன்தமராலேயித்யாதியால்) எம்மிடம்புகுதென்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடையவித்யாதியால்) ஸாதரித்தென்கிறதற்கு விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரகோபுரவாசலில் நடந்தவுபசாரங்களையநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே திவ்யநகரப்ரவேசாநந்தரம் ஆராதகர்களான நித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களையநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை, முனிவருமென்று மநநசீலரைச்சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநப்ரகாசகதயாலிதனையுடைய நித்யஸூரிகளானவமரர் கைங்கர்யப்ரஸக்தராகை யுசிதமென்று நினைத்தருளுகிறார் (ஸமஸ்தஜ்ஞாநேத்யாதியால்) மண்ணவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிதியுள்ளேயித்யாதியால்) விதியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமென்னஸாம்யமித்யாதியால்) ॥௯॥

ஈ—பரமபதப்ரவேசாநந்தரமருளிச்செய்தநிர்வாஹம், ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரவாசத்திலெல்லையில் திருமேராவூரத்தைக்கிட்டினர்களென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. ॥ஈ॥

வைகுந்தம் ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தை. புகுதலும்- ப்ரவேசித்தவளவிலே, வாசலில்வானவர்- அந்தத்திவ்யநகரத்வாரத்தில் தேவர்கள், ஆராதகராயுள்ள நித்யஸூரிகளென்றபடி. இதற்கு வியந்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம், வைகுந்தன்தமர்- வைகுண்டநாதனுடையஸ்வகீயர், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு அநந்யார்ஹசேஷபூதரானவர்களென்றபடி, எமர்- ஸ்வகீயர், நமக்குஸ்வாமிகளென்றபடி, எமது- ஸ்வகீயமான, இடம்- ஸ்தாநத்தை, புகுதென்று- தேவர்கள்ப்ரவேசித்தருளவென்று, புகுதுஎன்றது புகுதுகஎன்றபடி. எங்களுடையவிந்த ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரஆராதகாதிகாரத்தை நீங்களங்கீகரித்தருளவேணுமென்று ஸாதரித்துஎன்று வாக்யார்த்தம், வியந்தனரென்கிறபதத்தை யிங்கேயநுஷங்கிப்பது, வியந்தனர்- விஸ்மயப்பட்டார்கள், வைகுந்தத்து- ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்திலே, அமரரும்- ஸமஸ்தாநந்தாநுபவிகளும், கைங்கர்யப்ரவ்ருத்தரான ஸூரிகளென்றபடி, முனிவரும்- மநநசீலரும், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாநுஸந்தாநநிரதரான ஸூரிகளுமென்றபடி. இதற்கு வியந்தனரென்று மேலேசொல்லப்புகிறத்தோடேயந்வயம், மண்ணவர்- மண்ணிலேயிருக்குமவர், ஸம்ஸாரத்திலேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வைகுந்தம்புகுவது- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவந்து ப்ரவேசிப்பது, விதி- ஸாம்யம். என்னவென்றொருவாக்யார்த்தமாய், நாம்பண்ணினஸாம்யமேதுஎன்றபடி. வியந்தனர்- விஸ்மயப்பட்டார்கள். ॥௯॥

மூ—விதிவகைபுகுந்தனரென்றுநல்வேதியர்* பதியினிற்பாங்கினிற் பாதங்கள்கழுவினர்* நிதியுநற்சுண்ணமும் ॥௰॥
நிறைகுடவிளக்கமும்* மதிமுகமடந்தையரேந்தினர்வந்தே*

ஆ—(விதிவகை) நம்முடையஸாம்ருத்தியாலே இங்கேபுகுந்தனரென்று ஸ்வஶிக்ஷஜ்ஞரான வயர்வறுமமரர்
கள் தங்கள்திருமாளிகையிலே யதோசிதமாகவிவர்களுடைய திருவடிகளைவிளக்கினார்கள், விரகாலவிர
ஹிதவாத்ஸல்யஸம்ஹநத்தினாலே ஜநநீஸ்தநம்தேடுமாபோலே யிவர்களைக்கண்டு ஸ்ரீமத்களாயந்த ஸ்ரீ
வைகுண்டத்திலே ஸாக்ஷாத்தில வரிவர்ணஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யமான திருமேனிவர்ணங்களையுடையரா
யத்திலே ஸாக்ஷாத்தில வரிவர்ணாதிஸம்பன்னமான திருமேனி பெரியபிராட்டியும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நப்பின்னைபிராட்டியுந் தன்னுடைய திவ்யவரிவாரிகைக
ளோடேகூட தங்களுக்குவாஸ்யநமான ஸ்ரீஸம்பேகாவம நற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் மற்றும் மங்கள ॥௰॥
ளோடேகூட தங்களுக்குவாஸ்யநமான ஸ்ரீஸம்பேகாவம நற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் மற்றும் மங்கள
மான ஸங்காரோபகரணங்களையெல்லா மேந்திக்கொண்டுவந் தெதிர்கொண்டார்களென்கிறார். ॥௰॥
(வந்தவர்) ஸர்வேஶ்வரனைப் ஸ்ரீபஞ்சதியாயிருந்த வெம்பெருமான் தானுமவர்களெதிர்கொள்ள திருமாமணி

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

இ— நல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஶிக்ஷிதத்யாதியால்) பதியினிலென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ஆராகவாடத்தைக்கடந்
துசெய்யு உபசாரங்களை யருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ஆராகவாடத்தைக்கடந்
து மாளிகைப்பெருந்தெருவீதி நடுவேசென்றவாறே திவ்யநகரத்திலுள்ளார்செய்யு உபசாரங்களைச்செய்கி
றாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை, பாங்கினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யதோசிதமாக
வென்று) மதிமுகமென்கிற விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரகாலேத்யாதியால) மடந்தைய
ரென்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (பெரியபிராட்டியுமித்யாதியால்) நிதியும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி ॥௰॥
றார் (தங்களுக்குமித்யாதியால்) சேஷம்ஸ்பஷ்டம்.

✳ நிகமனம். ✳

அவரென்கிறவ்யக்திநிர்தேசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) அந்தமில்பே

ப— விதிவகை- ஸாம்ருத்யப்ரகாரத்தாலே, நம்முடையஸாம்ருத்யவைபவத்தாலே யென்றபடி. புகுந்தனரென்று-
ஸம்ஸாரிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிங்கே வந்துபுகுந்தார்களென்று இருளதருமாஞாலமாய் விஷயங்கள்நடையாடுகிற ஸம்ஸா
ரத்திலேயிருந்துவைத்து ஸநந்த்யப்ரயோஜநராய் பகவதநுபவம் பண்ணப்பெற்றவர்களாய் விண்
ணுளாரிலும் சீரியரென்கிறவிவர்களிங்கேவந்து புகப்பெற்றது நம்முடையஸாம்ருத்யமன்றோவென்று ஸநா
தநராயித்துக்கொண்டுஎன்றபடி. இதற்குக் கழுவினரென்கிறத்தோடே யந்வயம். நல்- நல்லவர்களான, ஸ்வஶிக்ஷ
ஜ்ஞரானவென்றபடி. வேதியர்- வேதவித்வாம்ஸர், "யத்ரர்ஷயப்ரதமஜாயேபுராணா: யத்ரபூர்வே
ஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா: । தத்ராவிபவந்த்யஃ, ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:" இத்யாதிவேதவாக்யவ்ய
க்திவாக்யரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. பதியினில- தங்கள்திருமாளிகையிலே, பதி- வாஸஸ்தாநம், பாங்
கினில்- உசிதஸ்தலத்திலே, அதாவது:— இவனுடைய ஸம்ஸாரியாய்க்கிடந்த வேதநன் நாமநாதியாக வ
ஸ்துஷ்டஸம்ஸாரமயரென்று தாரதம்யமறியாதே இவனைஸிம்ஹாஸநத்திலே உயரவைத்து தாங்கள்சே
ஷபூதராய்க்கொண்டிப்படி. ஸாதிவோசிதமான ஸ்தலத்திலேயென்றபடி. பாதங்கள்- இவர்களுடை
யதிருவடிகளை, கழுவினர்- திவ்யதீர்த்தோதகங்களாலே விளக்கினார்கள், மதிமுக- பூர்ணசந்த்ரவதிகளான, மதி
ஸத்ருஶாநனைகளான, மடந்தையர்- பெரியபிராட்டியார், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிமுதலான தேவிகளும் தத்வரிவாரிகைக
ளும், மடந்தை- ஸ்த்ரீ, வந்து- விரஹார்த்திதனாயிருந்துவருகிற பர்த்தாவுக்கெதிரவருமாப்போலே உசிதோப
சாரங்களாய்க்கொண்டிவர்களுக்கெதிரேவந்து, நிதியும்- நிதியையும், தங்களுக்குவாஸ்யநமான ஸ்ரீஸம்பேகாவ
த்தையும், நிதியுமென்கிறவிடத்தில் உகாரஸமுச்சயார்த்தகமான நற்சுண்ணமும்- நல்லசுகந்தத்தை
யும் ஸ்ரீவைகுண்டநாயனுடைய திருமேனியோட்டைஸம்பந்தத்தினாலே நிரதிசயபோக்யமான திவ்யசூர்
ணாலங்காரத்தையுமென்றபடி. நிறைகுடவிளக்கமும்- பூர்ணகும்பங்களோடே கூடின தீபங்களையும்,
திவ்யமங்கலத்ரவ்யங்களான ஸந்தகும்பங்களையும், மங்களதீபங்களையுமென்றபடி. ஏந்தினர்- இவர்களுக்
கு மங்களோபசாரமாகத்தாங்கள் திருக்கைகளிலேயேந்தினார்கள். ॥௰॥

மூ—வந்தவரெதிர்கொள்ளமாமணிமண்டபத்து* அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* சந்தங்களாயிரத்திவைவல்லார்முனிவரே* ॥௧௧॥

ஆ—மண்டபத்திலேசென்று அந்தமில்பேரின்பம்விளையும்படியாக அயர்வறுமமரர்களோடேகூடத் தாமிருந்தமையைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்

இ— ரின்பத்தடியரோடி த்ருஷ்டிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தமில் த்ருஷ்டியால) ॥௧௧॥

ஶ—அவர்- அந்தஸ்ரீவைகுண்டநாயகன், வந்து இவர்களைக்காண்கையில ஔத்ஸுக்யாதிஶயத்தாலே பிராட்டிமார்களோடே தானும்வந்து, எதிர்கொள்ள- இவர்களையெதிர்கொண்டவளவிலே, இதற்கு இருந்தமையென்கிறத்தோடே அந்வயம், மா- மஹத்தான, "ததஸ்ரஹஸ்ரஸ்தூணாவஷ்டம்பநாதிவிஜ்ஞாநமண்டபம்" மென்கிறபடியே அவஸ்தித்யுக்திஸாம்யதாஸாம்யமான வென்றபடி. மணிமண்டபத்து- ஸஹஸ்ரஸ்தூணாதி வாக்யங்களாலே போதப்படுகிற திருமாமணிமண்டபத்திலே, அந்தமில- அந்தமில்லாததான, உத்தரவயியில லாததானவென்றபடி. பேரின்பத்து- பெரியவின்பத்தையுடையவர்களான, ஆநந்தம்ப்ரஹ்மமென்கிறதற்கு எதிர்தட்டாக வர்த்தமாநஸாமாந்யஸாமிகளான வென்றபடி அடியரோடு- ஸர்வஸ்வாநுபவஶேஷத்வைகரஸிகரான நித்யஸூரிகளோடு, இருந்தமை- 'அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ' வென்று ஆசைப்பட்டபடியே யிருக்கப்பெற்றபடியைக்குறித்து இதற்குச் சொல்லென்கிறதோடே அந்வயம், கொந்தலர்- கொத்துக்களலருகிற, ஊஷ்மஜங்களை விகஸிதமாகிறகிறவென்றபடி. பொழில- உத்யாநங்களையுடையதான, குருகூர்- குருநகரியையுடையவரான, சடகோபன்சொல- ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸூக்திகளான, இது இவையென்கிறதற்குவிஶேஷணம், சந்தங்கள்- ஸந்தோதவங்களான, ஸர்வாநுபவங்களாந்நிதாநக 'வாதவேலோகஸாக்ஷ:' என்கிறபடியே வஸ்துநிஷ்டங்களானவென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில, இவை- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்- அப்யஸித்தவர்கள், முனிவர்- மநநஶீலர், அந்தநித்யஸூரிகளோடேகூட ஸர்வஸ்வபக்ஷ ஸமவஸ்த்யாஸ்ரா ஸமாநாதிஸய நிரதராவாரென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்ணாநவேதாந்தஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(சூழ்விசும்பு)

ஸார்த்வாத் ஸ்ரீசநாராயணஉதியஸஹவிக்ரமாக்ராந்தலோகா

ஸ்ரீசத்வாச்சக்ரபாணேர்ஜலநிதிஶயநாத்ஸௌலப்யதோவிந்தநாமா ।

வைகுண்டஸார்த்தஸாரவிஸந்ஜநாஸ்திஸாத்யாவ்யக்த்யா

ஸார்த்ரோக்கம்வர்ணாவயேஸ்ரீபதிரிதிஸகயாம்ஸ்ரீஸம்பாவநிஷ்வ ॥௧௧௨॥

(ஸார்த்வாத்) எழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்- ஸர்வஸார்த்தியாகையாலும் (ஸ்ரீசநாராயண உதிபரமா) நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்து- ஸர்வநியந்தாவாகையாலும, (விக்ரமாக்ராந்தலோகா) பூமியன்றளந்தவன்- த்ரிவிக்ரமத்வத்தைககொண்டெல்லாலோகங்களையு மளக்கையாலும், (ஸ்ரீசத்வாத்) மதுவிரிதுழாய்முடி மாதவன- மாதவன்றமரென்று ஸ்ரீய:பதியாகையாலும, (சக்ரபாணே:) ஆழியான்தமரென்று திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (ஜலநிதிஶயநாத்) தொடுகடல்கிடந்த- ஸமீபமான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (கோவிந்தநாமா) கோவிந்தன்றனக்கென்று- எல்லார்க்கும்ஸுலபனுமபடி க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும், (வைகுண்டஸார்த்தநாமா) வைகுந்தன்றமரெமர்- விஶிஷ்டவையுந்தனித்ருஷ்டி. பரமபதத்துக்கும் அவற்றிலுள்ள ஸூரிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும் எம்பெருமானுற்றிதஜநங்களை யதிஸ்வாதிமதியாலே தன்னுடைச்சோதியை யடைவிப்பிக்கிறாரென்று "சூழ்விசும்பணிமுகிலே" ஸர்வேஶ்வரனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௧௨॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (முனியேநான்முகனே) இப்படி அந்தமில்லாப்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தவாழ்வார் தாமிந்தவ்ருகூதி யிலேயிருந்தவிருப்பைக் காணுமென்றுயேங்கிக் கூப்பிடுகிறார், நிர்வேதஞானநிர்மாணதாண ஸம்ஹாரணா

❧ பத்தாந்திருவாய்மொழி. ❧

இ— இப்படிதமக்கு ஸாவிகளாயிருந்த கல்யாணஸம்பவங்களையெல்லா மிப்போது ஸாக்ஷாத்கரித்து மிகவும்ஸந்தோஷாராயிருக்கிற வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே மாயஞ்செய்யேலென்னையென்றும் கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தேயவென்றும், உன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனோவென்றும், உன்னையென்னுள்வந்து கூடுவனென், என்று மிப்புடைகளிலே மிகவுமார்த்தராய்க்கூப்பிடுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியி த்யாதிபால) இப்படி அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்த வாழ்வாரென்றது- கீழ்த்திருவாய்மொழியின்படி மெய்த்தி லுத்தரீத்ய ஸாவிகல்யாணஸம்பவங்களில தமக்குப்பிறந்த ஸாக்ஷாத்காரமெய்ஸத்ருஶமய மெநாஜபாத்தாலும இந்த கல்யாணகணங்களி லத்யாஸக்தியாலும் நவிவேகாதமெநாமாது’ மென்கிறக ணக்கிலே தாமிப்ரகூதியிலேயிருக்கிற விருப்பைமறந்த தவ்வவிஶ்ராந்திமதியாலே யந்தமில்பேரின்பத்தடி யரோடிருந்ததாகவே தம்மையெண்ணியிருந்த வாழ்வாரென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யதிஶயேநாஸ ரமான வவிஶ்ராந்திமத்தையும் ஆதிவாஹிகஸ்ருஷ்டி ஸத்காரபூர்வக வசிஷ்டவைபவித விஸ்மய மஹோத்ஸவங்களையும் திருமாமணிமண்டபத்தை யதிக்ரமித்து ஸ்ரீவைகுண்டமத்தைக் கிட்டி னவாறே நித்யஸூரிஸம்பவங்களோக னெதிர்கொண்டுவந்து செய்தருளும்ஸம்ப்ரமங்களையு மதிக்ர மத்வேஸாந்தம மங்குள்ள நித்யஸூரிகளாதரிக்கும்படிகளையும் ஸ்ரீஸேநாபதிகளும் ஸ்ரீவை குண்டநாதனுமெழுந்தருளி யுபசரித்தருளும்படிகளையு மத்திருமாமணிமண்டபத்திலே அந்தமில்பேரி ன்பத்தடியரான நித்யஸூரிகளுடைய வழங்காலக்கத்திலே தாமாநந்திமயராயிருக்கும்படியையு மத்ய ந்தவிஶதமாக நிரதிஶயஸ்திரவதாவத ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே யநுபவித்து வரவஶராய்த் தாமிந்த ப்ரகூதியிலிருக்குமிருப்பைமறந்து நித்யஸூரிகள்நடுவே யிருக்கிறதாகவே தம்மையத்யவஸித்திருந்த வாழ்வார் தாமுமவர்களைப்போலே ஸமஸ்தகைங்கர்யங்களிலே ப்ரவ்ருத்தராய் யதுகைவாராமையாலே வகித ராய்த்தமைப வாரதமித்துத் தாமப்ருகூதிவஶராயிருக்கிறபடியைகண்டு ஜோமிவாரத்திலேயொருவ ன் நிர்மாணவனைப் ஸமைவாதாரணபிருந்துவைத்து உள்ளவமாயமாய் ஊஸரமாய் ஓரிடத்திலுமகிலை நிலவாதபடி யத்யகாரமயமான ஸம்ஸாரயந்த்திலேதள்ளுண்டால்நோவுபடுமாப்போலே மிகவுமவஸநராய் வாரவேஷாஷன்தான் நிராவரிக்ஷஸ்வவிபவாயவாய ஆநவரதவிதித நிர்ஹேதுகஜாதபாய த்ருணப் ஸவஶத்துணப் வாரகாரணிகனைப் ஆவஶவனைய் கடிஶக்தனைப் நிர்ஹேதுகஜாதஸா ணுபிருக்கத்தன் திருவடிகளொழிய வேறுமதியிலலாதம்மை யிங்ஙனே ப்ரத்யாஸமமான வ்ரு கூதியின்கையிலே காட்டிக்கொடுத்துவைப்பதேயென்று மிகவுமார்த்தராய் பசியாலும் தாஹத்தாலும் வ ரித்தமாய ஆதராவதைதபுய காணப்பெறாத ஸ்தநம்யபஶுமிஜாத்ருஶமப்தாலே கதறுமாப்போ லே நிவரணமாயிருப்பாருடைய ஹ்ருதயங்களுங்கூட விராங்குபடியாகவு மவனுக்குந்தம்மைரக்ஷித்தலல து வாரவர்த்திருப்ப தரிதாம்படியாகவு மத்யந்தமஶாந்நீயமாயதின்மேலே முன்பு பலவிடங்களில தன்னு டைய கல்யாணகுணாவிஷ்காராதிகளாலே இவர்திருவுள்ளத்தைத் தேறப்பண்ணி யநுபவமாக்கி உணித் தாப்போலே யினியவனுக்குத்தம்மை வஞ்சிக்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிட்டுக் கா ட்டுத்திலகப்பட்டாரைப்போலே போக்கடியறு ‘ஶாவாப்ரமாராயணமெஸந்நிகாதர ஜந்மாஶ்ரணம் மாரணஸ்வாரம்’ எனகிறகணக்கிலே அவனதிருவடிகளைப்பூண்டுகொண்டபடி நான்மெய்யுமவ் ப்ரகூதி யிலிருக்கிற விருப்பைப்பார்த்து வாரஷேயாஷவானநீ இனியிப்ப்ரகூதிஸம்பந்தத்தை நிஶ்ஶேஷமாக நி வர்த்திப்பித்தென்னைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோ யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றேங்கிக் கூ ப்பிடுகிறாரென்றுகருத்து.

*

❧ முதற்பாட்டு. ❧

கருமாணிக்கமேஎன்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்வேதத்யாதியால்) அதில் என்பொ

மூ— முனியேநான்முகனேமுக்கண்ணப்பாவென்பொல்லாக்*

ஆ— ஶ்ரீயஃபதி நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளையுடையவனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருந்தவன் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதி குணங்களைக்காட்டி என்னைத்தோற்பித்தடிமைபாக்கி எனக்கொருவனுக்குமுன்

இ— லலாவித்யாதிவிசேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) என்கள்வா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால) தனியேனாருயிரேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கொருவனுக்குமித்யாதியால) என்தலைமிசையாய் வந்திட்டுஎன்கிறதற்குத்

ஈ— முனியே- மநநம்பண்ணுமவனே, "ஸஹைவ ஸர்வேஷாம் ப்ரஹ்மாதீநாம், ஸ்ருஜ்யத்வேந ஸமஸ்த ப்ரஹ்மாதீநாம், ஸர்வேஷாம் நாராயணோ நாராயணஸ்ஸநாதநோ [illegible] ஸர்வ [illegible] ஸோக்ஷரஃ பரமஃ ஸ்வராட்" இத்யாதிகளின்படியே ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே முன்பு வர்ஸங்களை ஸ்வஸ்வரூபமாயிருந்த ஸ்ருஷ்டியையிழந்து அசித்ஸமங்களாய் [illegible] ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸர்வமுமில்லாதபடி கரணகளேபரங்களையுமிழந்து "[illegible]" என்னும்படியாய்த்தங்களுக்கு விசேஷித்தொரு பேரிடவொண்ணாதபடி ஸூக்ஷ்மதசையிலே பிரம்புண்டீர் போலேயிருக்குமதுவறியவிட்டிகளாய்க்கிடக்கிற சேதநரைக்கண்டு தயமாநமநாவாய் இவர்களுக்கு கரணகளேபரப்ரதாநம்பண்ணுகைக்காக "ஸதேவ ஸோம்ய! ஸதேவ ஸோம்யா! இதமக்ர ஆஸீத் [illegible], ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி" இத்யாதிகளின்படியே [illegible] ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ப்ரகாரத்தை மநநம்பண்ணுமவனான பரமேஷ்டியென்றபடி. நான்முகனைப்படைத்தவன்றைக்கு நிர்வ்யாஜமாகவென்பக்கலிலேயிருக்கும் இவ்வளவாகவருமபடியென்னையுண்டாக்கின நீ இப்போது நானுள்ளேயுன்னையபேக்ஷித்து நோவுபடாநின்றுளுதவலாகாதோ பிரானே? நீ நினைத்தவன்றுவுதவலாவது நான் நினைத்தவின்று உதவலாகாதோவென்று கருத்து. நான்முகனே- சதுர்முகனைசரீரகனாயிருக்கிறவனே, ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிகளான ஶரீரவாசிஶப்தங்கள் ஶரீரிபர்யந்தங்களாகையாலே இங்கு சதுர்முகஶப்தத்தாலே தத்பர்யந்தமான பரமாத்மாவை ஸம்போதிக்கிறது, வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிபண்ணியுபகரித்தாருமுண்டாயிருக்க ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவானவென்னை கூப்பிடுகிறதென்னென்னில்? ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிகர்த்தாலன்றிக்கே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியாலேயுபகரித்தவனும் சதுர்முகனானநீயேயன்றோ சதுர்முகனும் உனக்கு ஶரீரமானதைக்கொண்டு உபகாரனனாதுமன்றோ பிரானே என்றுகருத்தாலே இப்படி ஸம்போதித்தது. முக்கண்ணப்பா- த்ரிநேத்ரனுக்குமுபகாரகனே, இங்கும் ருத்ரவாசகஶப்தத்தாலே தத்பர்யந்தமான ஸர்வேஶ்வரனை ஸம்போதிக்கிறது, அப்பன்- உபகாரகன், ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாலன்றிக்கே ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணி யுபகரிப்பவனும் நீயேயன்றோவென்றுகருத்து. "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் ஸ ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக ஏவ ஜநார்த்தந:" என்கிறபடியே உத்பத்தி ஸ்திதி ஸம்ஹார வாஸநா ஸம்ஸ்காரமாகையாலே ஸ்ருஷ்டியிற்காட்டிலு முபகாரகமிறே ஸம்ஹாரம், என்- என்னுடைய, எனக்கு நிரதிஶயபோக்யமானவென்று தாத்பர்யம், இதுக்குக் கருமாணிக்கமென்கிறதோடே அந்வயம், கீழ் என்ஸம்பந்தத்தை யொழியாதே யிங்குமனுஸந்தித்ததனால நான்முகனேமுக்கண்ணப்பா என்கிறவிடத்தில் விஶேஷணங்களாய்த்தோற்றின ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் தமக்கு நாஸ்த்யர்ஹரென்றும் கருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில் விஶேஷணமாய்த்தோற்றுகிற திவ்யமங்கள விக்ரஹமே முனியேயென்றுசொல்லப்பட்ட திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திற்காட்டிலும் நிரதிஶயபோக்யதமமென்று தமக்கு த்ருஷ்டமென்றும் திருவுள்ளமென்று தோற்றுகிறது, கனிவாய்- கோவைப்பழம்போலிருக்கிற அதரத்தையுடையதான, "பிம்போஷ்டம்" என்றுசொல்லப்படுகிற அதரம் ஸர்வகாலமுமொரு பரிதாபத்திலே ஸ்மிதம்பண்ணிநிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது, தாமரைக்கண்- தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற கண்களையுடையதான, "ஸதைக [illegible]" என்றிருக்குமவர்களை யநவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌஹார்த்த பரிபூர்ணமான கடாக்ஷம்பண்ணும் திருக்கண்களைச்சொன்னபடி, கனகருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில கனகாரஸ்யக்கார்ஶ்யமாக [illegible] பொல்லாக்கருமாணிக்கமேயென்றனுபவிப்பது, பொல்லா- பொல்லாததான, பொல்லுதல்- துளைத்தல்

மூ— கனிவாய்த்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமேயென்கள்வா* தனியேனாருயிரேயென்றலைமிசையாய்வந்திட்டு* இனிநான்போகலொட்டேன்

ஆ— னுடைய குணங்களையே யாரகமாக்கி என்னெஞ்சுக்கிலக்காயப்புகுந்திருந்தவுன்னை இனிநான்போகவொட்டேன், இனிபண்டுபோலே உன்னுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளையென்னெஞ்சிலேகாட்டி வஞ்சித்தென்னையொன்றும் மறப்பிக்கவொண்ணாது இனிமெய்யேவந்து கலந்தருளவேணுமென்றுகொண்டு தம்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது எம்பெருமானுக்குத் திருநாட்டிலுங்கூட விருக்கவொண்ணாததொருபடி பெரியவார்த்தியோடே

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிபண்டுபோலேயித்யாதியால்) இதுக்குப் பரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— துளையாமையாலே யொருவராலுமுவமையொழிக்கப்படாமல் நித்யாஸிநவமாயிருக்குமதானஎன்றபடி. கருமாணிக்கமே- ஐந்த்ரநீலமணிக்கமே, 'ஸஜலஜலதஸந்நிபம் அதிஷ்டந்தோ ஹ நந்த' என்று ஸ்ரீகீதைக்கு ஸஜலஜலதஸந்நிபமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனே யென்றபடி. தாமரைபூத்தாப்போலே ஸ்நிக்தமாயிருப்பதொரு நீலாத்ரம் ஸ்நிக்தம்பண்ணிணைப்போலே யிருக்கிறது. திவ்யமங்களவிக்ரஹமென்று பட்டர் தாத்பர்யம், இங்கு ப்ரஹ்மாத்ருஸஹவாஸத்தால் 'ஈஸ்வரிஷ்ணுர்விஸ்வாயதாவதார:' என்கிற விஷ்ணுவதாரவிக்ரஹத்தைச்சொன்னபடி, 'ரக்ஷார்த்தம் ஸர்வபூதாநாம் விஷ்ணுத்வமுபஜக்மிவாந்' என்கிறபடியே ரக்ஷணத்துக்கே யிட்டுப்பிறந்திருக்கிறநீ நிருபாதிகவ்யஸநவாத்ஸல்யத்தை யுடைய என்னையிங்ஙனே யுபேக்ஷிக்கலாமோபிரானே என்றுகருத்து. த்ரிமூர்த்திஸாம்யமான விவ்வவதாரத்தை நான்முகனுக்கும் முக்கண்ணனுக்கும் நடுவேயநந்யஸாமயாதொழிந்தது ப்ரஹ்மாத்ருமூர்த்திகளில்போலே இந்தமூர்த்தியில் ஜீவஸம்பந்தமில்லாமையாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலும் அதனால் நமக்கு ஸமாச்ரயணார்த்தம் நிரபேக்ஷமாகையாலும் என்று கண்டுகொள்வது, என்கள்வா- என்னுடையகள்வனே, உனக்குநித்யஸமாயிருக்கிற விவ்வார்த்தையை யநாதியாக வபஹரித்தவனாயிருக்கிறவென்னை யபஹரித்தவனேயென்றபடி. கருமாணிக்கமேயென்கள்வாயென்கிற ஸாஹசர்யத்தால் 'ஸம்ஸாரஸ்ருஷ்டி த்வமாரிணி' மென்கிறபடியே யுன்வடிவழகைக்காட்டி என்னையபஹரித்தவனே யென்றுகருத்து உனக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபம்போலே நித்யஸம்மாயிருக்கிறவாத்மாவை 'திஷ்டமாவஹாரவஸ்து' தென்கிறபடியே த்ரயாணாமஹாகாரத்திலே யொருவருக்குந்தெரியாதபடி யொளித்திருந்தவஹரித்தேன் நான், நீயங்ஙனன்றிக்கே வடிவைக்கொண்டுவந்துகாட்டியேயிப்படி ஸ்வமாவொழானை வென்னையுங்கூட வபஹரித்தாயென்கை, உன்ஸௌந்தர்யாவண்யங்களைக்காட்டி என்னைவஶீகரித்துனக் கடிமையாக்கிக்கொண்டவனே யென்று தாத்பர்யம், இப்படி என்னைவஶீகரித்தாகிலும் முனைக்கடிமையாக்கிக்கொண்டநீ இப்போது நானிப்ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து நோவுபடப்பார்த்திருக்கலாமோ வென்றுகருத்து, தனியேனாருயிரே- அஸஹாயனாயிருக்கிற வெனக்கு ப்ராணப்ராணனே, ஆர்- ப்ராணம், உயிர்- ப்ராணன், ஸுகப்ராணநமவத்தி லொருதுணையன்றியே ஏகாகியாயிருக்கிற வெனக்குன்னுடைய ஸௌந்தர்யஸௌசீல்யாதிகுணங்களைக்காட்டி எனக்கு ப்ரியப்ராணபாரகனானவனே யென்றபடி. நாட்டார்க்கவுபாநங்கள்போலே எனக்கொருவனுக்கு முன்னுடையகுணங்களையே யாரகமாக்கினவனேயென்கை, தமக்கு ஶாஸ்த்ரவிரோதிவரான ஸம்ஸாரிகள்நடுவேயிருப்பு பிராட்டிக்குமொருக வநிலைகயில் ராக்ஷஸிகள்நடுவிலிருப்புப்போலே துஸ்ஸஹமாயிருக்கையாலே தனியேனென்கிறார், என்னையறியாதே வஞ்சித்துவஶீகரித்துக்கொண்டவளவன்றிக்கே யுன்குணங்களிலே யெனக்கு ரஸாதிஶயத்தையுண்டாக்கினநீ இப்போது வரிதவிக்கிறவென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோ பிரானேயென்றுகருத்து. என்தலைமிசையாய்வந்திட்டு- எனக்குத்தலைமிசையாக வந்துவைத்து, தலை- ஶ்ரேஷ்ட, மிசை- மேல், இங்குஉபரிகமென்றபடி. ஶ்ரேஷ்டமான வபிகமாயென்றதாயிற்று, அதாவது:— அத்யந்தபரிகமாயென்றபடி. ப்ரியப்ராணமாகவென்கை, என்னெஞ்சிலே ப்ரியப்ராணமாக வந்திருந்தருளிவைத்து என்று பட்டர்தாத்பர்யம், இனி- உன்னைக்கிட்டினபின்மன்றிக்கே கல்யாணகுணங்களினழகையும் பரமபதத்திலுள்ள ரஸாதிஶயங்களையுமெனக்குக்காட்டினபின்பு, போகல்- போகைக்கு, நீயென்னை விஶ்லேஷித்துப்போகைக்கு என்றபடி. நான்- கல்யாணகுணாநுபவத்தைக்கண்டநான்; ஒட்டேன்- ஸஹியேன், 'விஶ்லேஷ்யபரஸ்பராயா...

மூ—ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையே* ॥௧॥

மாயஞ்செய்யேலென்னை யுன்றிருமார்வத்துமாலைநங்கை* வாசஞ்செய் பூங்குழலாள்திருவாணை நின்னாணை கண்டாய்* நேசஞ்செய்துன்னோடென்னை யுயிர்வேறின்றியொன்றாகவே*

ஆ—பெருங்கூப்பாடாகக் கூப்பிடுகிறார். ॥௧॥

(மாயஞ்செய்யேல்) பண்டுன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டுக் காணப்பெறாமையாலே நான் வ்யஸநப்படுமளவில கண்ணுறக்கண்டாப்போலே விசதமாம்படியென்னெஞ்சிலேயுன்னைக்காட்டிக் காணவேணுமென்றவபேக்ஷையைப்பிறப்பித் தென்னுடையவ்யஸநத்தை ஸஹாயாநம்பண்ணினாப்போலே செய்தருளவொண்ணாது இனியுன்னைக்காட்டிடாதே வஞ்சித்தொளிக்கி லுனக்கு நிரவதிகவைபவத்தாய் நிரவதிகஸௌந்தர்ய,

---

இ—(இனிமெய்யேயிக்ருதியால) ॥௩॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

மாயஞ்செய்யேலென்னை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுன்னையிக்ருதியால்) உன்திருமார்வத்திக்ருதிவாக்யத்திலே ஸம்ஸ்ருஷ்டமானவர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (இனியுன்னையிக்ருதியால) உன்திருவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கிக்ருதியால) மார்வத்துமாலை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஸௌந்தர்யவைசிஷ்ட்யையாயென்று) நங்கை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஈ—யாவதேநநவஸீதத்' என்கிறபடியே யுன்னைமறித்துக்கொள்ளுவேன், 'ஹாதஸ்ஸ்ரிஷ்யஸ்தாஸஸ்' என்னும்படியிருக்கிற நானிப்படிமறித்தா லுனக்கென்னை யதிக்ரமித்துப்போக முடியுமோவென்றாகருத்து. என்னை- இப்படி விரஹஜ்வரவிஷிதனாய் ஐயநீபடிஸாவஸனாய்க்கிடக்கிற வென்னை, 'ஸஹவஸந்ஸாரீராணீ' என்னுமாப்போலே விரஹம்தின்ற தம்முடம்பைக்காட்டி ஹாஸிக்கிறவென்றபடி. ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேல்— ஒருமாயமும்செய்யாதேகிடாய், இங்கு அகஷ்டகங்கம் ஜ்ருதிஸாமான்யாபாவவனம், வஞ்சனம்போலே யுன்னுடைய விசித்ரசேஷ்டிதங்கள் வ்யாசநத்தாலே யென்னை ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸந்நதித்வம்ஸாரதசையிலேயிருத்தும்படி நீ வஞ்சியாதொழியவேணும் பிரானேயென்றபடி. ॥௧॥

என்னை- முன்புபலவிடங்களிலுண்டான வார்த்தைபோலன்றிக்கே யிப்போதொருக்ஷணம் முன்னைப்பிரியிலும் முடியும்படியையுடையவனானவென்னை, மாயஞ்செய்யேல்- வஞ்சனம்பண்ணாதேகிடாய், அதுர்லபமா ன ஒருகல்யாணகுணத்தைக்காட்டி யாஹாரித்துத்திப்ருக்ருதியைவிட்டுப் போகவேணுமென்கிற அபேக்ஷை யை மறக்கப்பண்ணி என்னைசோதியாதே பிரானேயென்றபடி. இப்படிகீழ்ப்பாட்டில் தாம்ப்ரார்த்தித்த விடத்தில் அவனொன்று மருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே பின்னையுமொருக்காலத்தையே யநுவதித்தபடி. இதின்மேலுமொன்று மருளிச்செய்யாதிருந்தவாறே ஆசாதிசயத்தாலே யாணையிடுகிறார்மேல், உன்திரு- 'விஷ்ணோ꞉ஸ்ரீ꞉' என்கிறபடியே உனக்கு ஸ்ரீயாய் 'தஸ்யாஹிரண்யநியிஷீதி'மென்கிறபடியே ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸம்பத்தாயிருக்கிற உமக்குங்கூட ஸமாஸ்ரயணநிரதிசயஸம்பத்தையுடையான வென்றபடி. 'ஸம்பத்ப்ராதுர்பாவிஜயிந꞉' என்னக்கடவதிறே! மார்வத்துமாலை- வக்ஷஸ்ஸில்மாலையான, உம்த்ருநீரஜனிஹகாஸ்ருஷ்டிருஜனீயமான உன்வக்ஷஸ்ஸுத்துக்கு அநுகூலாபகாரியையான வென்றபடி. உனக்கு சேஷஸம்பத்தாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே 'அகலகில்லேனிறையு' மென்கிறபடியே யவளுக்குங்கூட வநாகாங்க்ஷணீயமான உன்திருமார்வாலே யநவரதம்ஸேவிக்கும்படி. யுனக்குங்கூட நிரவதிகஸௌந்தர்யங்களைத் தியிர்ஷ்டியையானவென்கை, நங்கை- பூர்த்தியையான, ஸகலஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யலாவண்யாதிகளையும் பூர்த்தியையுடைய ஸ்ரீமத்யநவதிகாதிசயாஸம்பூர்த்த கல்யாணகுணகண வரிவர்த்தியையானவென்றபடி. வாசஞ்செய்- வாஸனையைச்செய்யாநிற்கிற, மார்வத்துமாலையென்று திருமேனியின்று வாஸிக்குமாயிருக்கையாலே 'ஸர்வகந்த꞉' என்னும்படியான உன்திருமேனிக்கநவதிகாவர்த்தித்திவ்யஸௌரபஸம்பாதகங்களானவென்றபடி, பூம்- ஸ்பர்சநீயங்களான, கோமளஸ்நிக்தஸுபகாவிஷ்கீயமான ஸௌகுமார்யங்களான வென்றபடி. குழலாள்- கூந்தல்களையுடையவளான, திருவாணை- ஸ்ரீயாணை, நின்னாணைகண்டாய்- உன் னாணைகிடாய், கண்டாய்என்றது இவ்வாணைகள் அதிக்ரமிக்கவொண்ணுமிடம் 'அபாவஸீதயாவைவஸ்ய ஸ்வீகாரவிரவர்த்தநத' என்று ஸ்ரீமத்தாழ்வானைக்குறித்தருளிச்செய்த வுன்திருவுள்ளமேயறியுமிறே!யென்று. வ்யாஸ்ஸ ம்பிக்கைக்காக, ஆதலால் மாயஞ்செய்யேலென்று கீழோடேஸம்பந்திக்கிறது, உம்முடைய ஸௌந்தர்யத்தை

௨॥

மூ—கூசஞ்செய்யாதுகொண்டாயென்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ* பேசுவதொன்றுண்டாக்கருமாணிக்கமே* ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னலாலறி கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோவென்றெல்லாக்கருமாணிக்கமே* ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னலாலறி கின்றிலேனான்* மேவித்தொழும்பிரமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம்*

ஆ—ஸர்வேச்வரனாயுள்ளானும் வைஷ்ணவமாயுன்திருமேனிக்கு வாஸஞ்செய்யாநின்றவழகிய திருக்குழல் களையுடையவளாயிருந்த பெரியபிராட்டி திருவாணை நின் திருவாணைகண்டாய், ஸர்வஜ்ஞையாஸ்வாமியாயிருந்த வென்னை யருவாதேயென்பக்கலிலே யதிஸ்நேஹத்தைபபண்ணி யுன்னோடொன்றென்றுசொல்லலாம்படி யென்னோடேகலந்தருளினாய்; ஆதலாலதுபெருவாணையென்று இனிச்செய்கிறேமென்னப்பெற்றது கண்டென வந்தென்னைக்கூவிக்கொள்ளாயென்கிறார். ॥௨॥

(கூவிக்கொள்ளாய்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸாம்யாபத்தி ப்ரார்த்தநைபோலன்றிக்கேயுள்ளதும் தத்வத்ரய

இ—செய்கிறார் (உன்னாலுமித்யாதியால்) இத்தால கீழ்ப்பாட்டிலே மாயஞ்செய்யேலென்றுதாம் ப்ரார்த்திக்கச் செய்தேயும் எம்பெருமான் "ஆசாஸ்தே" என்றாப்போலே ஒரு உத்தரமருளிச்செய்யக்காணாமையாலே இப் பாட்டிலே இனிதம்முடையவவேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியவனுக்கு வைஷ்ணவமான பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிடுகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாய், கூசஞ்செய்யாதென்கிறதற்குத தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞேத்யாதியால்) அருவராதே என்றது ஜுகுப்ஸைப்படாதே என்றபடி. நேச ஞ்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயித்யாதியால்) உயிர்வேறின்றி உன் னோடு ஒன்றாகவென்னைகொண்டாயென்றதயித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடித்யாதியால்) இப் ப்ரகரணத்திலே தம்முடையகார்பண்யங்களைச் சொல்லுகையுசிதமாயிருக்க நேசஞ்செய்தித்யாதியாலே முன்பு தமக்கவன்செய்தருளினவதிசயங்களைச் சொல்லுகையஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குப்பரிஹாரதாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) திருவாணையென்றது ப்ரார்த்தமல்லாதவாணையென்றபடி. அதாவது ஸர்வஸாக்ஷியானவன்தன்னை ஸாம்ராஜ்யத்திலே அபிஷேகம்பண்ணவேணுமென்று ஸாவதாரணையாணை யிட்டாலது அதுப்ராப்தமல்லாததாயிருக்குமாப்போலேயிருக்குமாணையென்கை. இத்தால் தாமவனைக்குறித்திட் டவாணை ப்ராப்தமென்கிறதுமென்கை முன்பு தமக்கவன்செய்தருளின வதிசயங்களைச்சொல்லுகையுசிதமாகை யாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. அந்தோவென்கிறதற்கு ஸமீசீநார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) ॥௨॥

✷ மூன்றும்பாட்டு. ✷

உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) மேவித்தொழுமென்று ப்ரஸாத

ஶ—ப்பாராதே நீயென்னையிப்படி யாணையிட்டுவளைக்கை யுசிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்மேல, கூசஞ் செய்யாது- ஸங்கோசம்பண்ணாதே, ஸர்வஜ்ஞஸர்வஸ்வாமியானவுன்னைக்கண்டு நீ ஜுகுப்ஸைப்படாதேயெ ன்றபடி. நேசஞ்செய்து- ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, நேசம்- ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணுமாப் போலே யென்பக்கல் ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணியென்று வசநவ்யக்த்யஸம்பவ்யாஹாரத்தால் விவக்ஷிதம், இதுக் குக் கொண்டாயென்கிறதோடே யந்வயம், உயிர்வேறின்றி- ஆத்மாவேறிலலாமல், என்னாத்மாவானதுவ்யக் ஷிதமாக வெனக்குத்தோற்றாமலென்றபடி. உன்னோடு- ஸர்வமஹாப்ரத்யநீகனானவுன்னோடு, ஒன்றாகவே- அவ்யக்திவிபாகமே ஏகத்ரவ்யதிவ்யவ்யவஹாரவிஷயமாம்படி, என்னை- ஸர்வஜ்ஞஸர்வஸ்வாமியானவென்னை, கொண்டாய்- பரிக்ரஹித்தருளினாய், உன்னோடவ்யக்திஸாக்ஷாத்காரத்தை எனக்குண்டாக்கி என்னை யங்கீகரித்தருளினாயே? யென்றுவயாக்யாநம், இப்படிநீயென்னைப் பரிக்ரஹித்தருளுகையால் நானே உபேக்ஷா நிவ்ருத்த்யர்த்தமாக உன்னையாணையிட்டுவளைத்துக்கூப்பிடுகை யநுசிதமன்றென்றுகருத்து. அந்தோ- ஐயோ! நீ தானே க்ஷமிக்கவேண்டின காரியத்துக்கு நானாணையிடவேண்டியிருப்பதேயென்றுகருத்து. வந்து- ஶீக்ரமாக வந்து, என்னை- என்பக்கல்நீபண்ணின அங்கீகாரப்ரகாரங்களையெல்லா மறிந்திருக்கிறவென்னை, கூவிக்கொ ள்ளாய்- ஆழ்வீர் வாரீரென்று திருமிடற்றோசையைக்காட்டி நீஎன்னை அழைத்துக்கொண்டருளவேணும். ॥

மேவி- ஆச்ரயித்து, உன்னைவந்துகிட்டிஎன்றபடி. தொழும்- ஸேவிக்குமவர்களான, தந்தாமைச்வர்ய ங்கள் ஸாக்ஷாத்கள்ளாகைக்காக உன்னை ஆராதிக்குமவர்களானவென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவென்ன, சிவன்- ருத்ரனென்ன. இந்திரன்- இந்த்ரனென்ன, ஆதிக்கெல்லாம்- இவர்கள்முதலான தேவர்களெல்லாருக்கும்

மூ—நாபிக்கமல முதற்கிழங்கே யும்பரந்ததுவே* ॥௩॥
உம்பரந்தண்பாழேயோ

ஆ—ஸாதநம் ஆகலாலென்னுடைய ஸஞ்ஜீவநத்துக்குபாயமும் நீயல்லதுமற்றொன்றுங்காண்கிறிலேன் நீயேயுன்திருவடிகளிலேயென்னைவாங்கியருளி பிரானே? யுன்திருவழகைக் காட்டியருளாயென்கிறார். ॥௩॥

(உம்பர்) ப்ரக்ருதிபுருஷாத்மக மஹதஹங்கார வ்யஷ்டிவ்யாதிஸம்ஹித ஸமஸ்தப்ரஹ்மாண்ட தேவாதி ஸ்தாவராந்த வேதநாவேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்குள் நீயே

இ—ஜகத்வ்யாபாரங்கு ஸாமாந்யமாகையாலே ப்ரஸாதநத்வம் ஸித்தமென்றுகருத்து. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடையவார்த்தியாலே யவனையாணையிட்டு ஸூக்ஷ்மம்பண்ணினவரிப்பாட்டிலே ப்ரஹ்மாத்யாதிகளுமிருக்க வென்னையாணையிடுகை யநாவிதமன்றேயென்ன வதுக்குத்தரஞ்சொல்லாநின்றுகொண்டு தம்முடைய ஷயநீய ஸ்வாபாவிகமான ஸம்ப்ரஸாரணஸ்வரூபத்தையும் சொல்லிக்கூப்பிடுகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாயிற்று. கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயேயுன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிரானேயித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

உம்பரந்தண்பாழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதிஶப்தத்தாலே) அதனுள்மிசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புருஷஶப்தத்தாலே) அம்பரநற்சோதியென்கிறவிடத்தில் ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டித்தையருளிச்செய்கிறார் (மஹதஹங்காரவென்று) அம்பரநற்சோதியென்றது வஸ்துஸ்ருஷ்டிகோவலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வ்யஷ்டிவ்யாதிஸம்ஹிதனென்று) அவனென்கிறபதத்தையுமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மஶப்தத்தாலே) உம்பரும்யாதவருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதிஸ்தாவரேத்யாதியால்) இச்ஶப்தங்களுக்கு நீயென்கிறஶப்தங்களோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும் ஸித்தமத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிவேத்யாதியால்) எம்பரஞ்சோதிக்கலுற்றனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ஸ—முதலென்கிறபதத்தை யிங்கேயநயிப்பது, முதல்- காரணமான, ஸத உபாதாநபூத ஸகல தேவஜநகமானவென்றபடி. நாபிக்கமலக்கிழங்கேஎன்றுகூட்டுவது- நாபீகமலத்துக்கு கந்தஸ்தானே, அவர்களுடைய ஸத்தாஸ்திதியாதிநிவர்த்தகனேஎன்று பக்ஷதாத்பர்யம், உம்பர்- உபரிவர்த்திநோர்க்கு, ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமேலாயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. ப்ரஹ்மாதிஸ்ரேஷ்டோத்க்ருஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்கென்கை, அந்ததுவே- அந்தகந்தமானவனே, அப்படி ஸத்தாஸ்திதியாதிநிவர்த்தகனானவனேயென்றபடி. ஆவிக்கு- என்னாத்மாவுக்கு, ஓர்பற்றுக்கொம்பு- ஓரவலம்பநஸாமக்ரியை, ஒரு உஜ்ஜீவநோபாயத்தையென்றபடி. பற்றுக்கொம்புஎன்கிறவிதத்தால் லதையானது உபஷ்டம்பமில்லாவிட்டால் வ்ருத்தியடையமாட்டாதாப்போலே இவ்வாத்மாவுமொருத்வேஷ்யமானவாஶ்ரயமில்லாவிட்டா லுஜ்ஜீவிக்கமாட்டாதென்றுகருத்து. நின்னல்லால்- உன்னையொழிய, யான் அறிகின்றிலேன்- நான்காண்கிறேனில்லை, என்- என்னுடைய, எனக்கு அநுபவ்யமானவென்றபடி. பொல்லா- பொல்லாததான, துளையாததானவென்றபடி. பொல்லுதல்- துளைத்தல். அபிநவமானவென்றபடி. கருமாணிக்கமே- இந்த்ரநீலரத்நமே, இந்த்ரநீலரத்நம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமேனியையுடையவனேஎன்றபடி. வந்து- நீதானேவந்தருளி, கூவிக்கொள்ளாய்- என்னையுன்திருவடிகளின்கீழே யழைத்துக்கொண்டருளவேணும், அந்தோ- அப்போ! உன்கார்யம் நான்சொல்லவேண்டுவதேஎன்றுகருத்து. ॥௩॥

உபர்- உபரிவர்த்திநமான மஹதஹங்காராதி கார்யவர்க்கங்களுக்கெல்லாம் உபாதாநகாரணமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேல்ப்பட்டதானவென்றபடி. உபாதாநகாரணதயா ஸர்வஶ்ரேஷ்டமானவென்கை அம்- அழகியதான, உனக்கு லீலோபகரணமாம்படி விசித்ரபரிணாமஶக்தியுக்தமானவென்றபடி. தண்- தணிந்ததான, தாமஸத்வாநவான ஜ்ஞாநத்ரயபர்யவஸாநரூபமான ஜ்ஞாநத்ரயஸாதநவஸ்துமாகையாலே யாத்மாக்களை ஜ்ஞாநவிஹீநமாக்குகிற தமோகுணங்களாலே கவிபாதிருப்பதானவென்றபடி. பாழ்- ஶூந்யஶப்தத்தாலே சொல்லும்படி தேவாதிநாமரூபவிபாகஶூந்யமான ப்ரக்ருதி, யதா:—

மூ—வதனுள்மிசைநீயேயோ* அம்பரநற்சோதியதனுட்பிரமனரனீ* உம்பரும்யாதவரும்படைத்தமுனிவனவனீ*
எம்பரஞ்சாதிக்கலுற் றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே* ॥௬॥
போரவிட்டிட்டென்னை நீபுறம்போக்கலுற்றாற் பின்னையான்*

ஆ—நிர்ஹேதுகனாயிருந்துவைத் தென்னுடையஸம்ஸாரத்தையும் நாமே நிவர்த்திக்கக்கடவோமாகப் பார்த்தருளினாயாகில் என்னைக்கைவிடாயென்கிறார். ॥௬॥

இ—ச்செய்கிறார் (என்னுடையஸம்ஸாரமித்யாதியால்) இத்தால்கீழே தாமாணையிட்டவநந்தரமே யவன்த்வரிதனாய்த்தம்மைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோக ஸம்ப்ரதிபந்நனாய்நிற்கச்செய்தேயும் க்ஷணவிளம்பம்பொறுக்கமாட்டாதபடியான தம்முடையவார்த்த்யதிஸயத்தாலே தம்மையவனுபேக்ஷிக்கிறதாகவெண்ணி யவனைக்குறித்து முறையிடுகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமிகை. ॥௬॥

ஸ—பாரென்றிப்போது பயிரின்றிக்கே உத்பாவகம் க்ருஷிபண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிருக்கும் நிலத்துக்குப் பேராகையாலே காரணஜலாதி கார்யஸ்வபாவத்தாலே சேதநர்க்கு போகமோக்ஷங்களை விளைத்துக்கொடுக்கவற்றான காரணாவஸ்தப்ரக்ருதியென்றபடி. இச்சப்தமிங்கு ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிவாசகம், நீயென்கிறபதத்தை யநுஷங்கித்து இங்குள்ளவகாரத்தை யத்தோடேயந்வயிப்பது, நீயே- நீதானே, ப்ரக்ருதிஶரீரகன் நீதானேயென்றபடி. ஓ! என்றது ஆர்த்தியாலேகூப்பிடுகிறபடி. க்ஷேத்ரஜ்ஞருக்கு ஸம்ஸாரநிதாநமான இப்ரக்ருதியுன்னதீநமாயிருக்க வென்தலைமேலே பாரத்தைச்சுமத்தி நீயென்னையுபேக்ஷிக்கலாமோ ப்ரானே? என்றுகருத்து. அதனுள்- அந்தப்ரக்ருதிக்குள்ளான, 'தம: பரே தேவ ஏகீபவதி' என்கிறபடியேயந்த ப்ரக்ருதியிலே ஸம்ப்ரவிஷ்டமாயிருக்கிறவென்றபடி. மிசை- மேலானது, 'ஜகத்ப்ரக்ருதிம்விஜிதே வார'மென்கிறபடியே கர்மஸம்ஸ்காராதிகளாலே யந்தப்ரக்ருதியில்க்கட்டுண்ட ஸூக்ஷ்மமான ஜீவதத்வமென்றபடி. நீயே- நீதானே, தச்சரீரகனும் நீதானேயென்றபடி. ஓ- அய்யய்யோ! ஸர்வஜீவஸ்வரூபஸ்திதிகளும் ஸ்வாதீநமாயிருக்க நீயென்தலையிலே பாரத்தைச்சுமத்தி என்னைக்கைவிடுவதேயென்றுகருத்து. அம்பரநற்சோதி- அம்பரமும் நல்லஜோதிஸ்ஸும், ஆகாயமும் ப்ரகாஸநாதிஸ்வபாவகாரகமான தேஜஸ்ஸுமென்றபடி. இது மஹாபூதங்களுக்குபலக்ஷணம், இதுக்குக்கீழ்ச்சொன்ன காரணாவஸ்தைக்கநந்தரம் கார்யாவஸ்தையைச்சொல்லுமிடத்தில் மஹதஹங்காராதிகளையெடாதே முற்படவாகாஸத்தையெடுத்ததும் அநந்தரம் வாயுவையெடாதே தேஜஸ்ஸையெடுத்ததும் 'ஆத்மந ஆகாஸஸ் ஸம்பூத:' 'தத்தேஜோஸ்ருஜத' என்று தைத்திரீயசாந்தோக்யங்களில் ப்ரதமோபாத்தபூதமான இவைத்தினுஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தை நினைத்தெடுத்தபடி. நீ- தச்சரீரகன் நீயென்றபடி, அதனுள்- அந்தமஹாபூதங்களுக்குள்ளிருக்கிற, பாஞ்சபௌதிகமான அண்டத்துக்குள்ளிருக்கிறவனானவென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவும், அரன்- ப்ரஹ்மஜனான ருத்ரனும், நீ- தச்சரீரகன்நீயென்றபடி, உம்பரும்- மேலானவர்களும், இந்த்ராதிகளுக்குமேல்ப்பட்ட தேவர்களையுமென்றபடி. யாதவரும்- ஸகலரையும், இந்த்ராதிகளான ஸகலதேவதைகளையுமென்றபடி. படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனான, முனிவனவன்னீ- முனியாகப்ரஸித்தனானவன், நீதானே 'ஸதேவாக்ர' ஐதரேயாதிகளிற்படியே தத்ஸிஸ்ருக்ஷுவாக தத்தேவதைகளுடைய ஸமஸ்தகர்மங்களை மநநம்பண்ணுமவனாக வேதாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தனானவன் நீதானேயென்றபடி. எம்பரம்- என்பாரத்தை, சாதிக்கல்- ஸாதித்துக்கொள்ளுகை, நானேஸாதித்துக்கொள்ளுவதாகவென்றபடி. உற்று- நினைத்து, உறுகை- இட்டுகை, இங்குநினைவைலக்ஷிக்கிறது, என்னை- உனக்கத்யந்தமந்தரங்கனானவென்னை, போர- போம்படி, என்னைச்சேராதேபின்னம் ஸம்ஸாரத்திலேபோம்படி த்யஜித்துவிட்டிட்டாயே, சாதிக்கலுற்றுவிட்டாயென்றது- ஸாதிக்கலுற்றாயாகில் விட்டுவிட்டாயல்லையோவென்றபடி. ॥௬॥

நீ- ஜ்ஞாநஸக்திகளால் பரிபூர்ணனானநீ, என்னை- ஜ்ஞாநஸக்திகளில் அத்யந்தஹீனனானவென்னை, போரவிட்டு- உன்பக்கல்நின்றும் த்யஜித்துவிட்டு, த்ருணவதநாதரித்து, புறம்போக்கல்- பாஹ்யவிஷயத்திலே போகைக்கு, உற்றால்- ஸங்கல்பித்தால், அதாவது:— என்காரியம்நானேசெய்வேனாகப்பார்த்து நீயென்னையுபேக்ஷித்தாலென்றபடி. பின்னை- ஸர்வஸக்தியானநீ அநாதரித்தபின்பு, யான்- அஸக்தனானநான், ஆரைக்

மூ— ஆரைக்கொண்டெற்றையந்தோ வெனதென்பதென் யானென்பதென்* தீரவிரும்புண்ட நீரதுபோல வென்னாருயிரை* ஆரப்பருக வெனக்காராவமுதானாயே* ௫

ஆ—(பேரவிட்டிட்டு) உம்முடையஸத்தை நான் நிர்வஹிக்கத்தவிர்ந்தால் அந்தஸத்தைநீரே நிர்வஹித்துக் கொள்ளலாகாதோவென்னில் நீயென்னைக்கைவிட்டு வெகஷித்தால் பின்னையாரைக்கொண் டெத்தைச்செய்வது நானென்றொன் றுண்டோ என்னுடைதென்றொன் றுண்டோ அடையமுடிந்ததிறே; ஆனபின் புஷ்கஸஹ்யமான விரும்பு காவந்திரும்படி நீரைப்பருகினாப்போலே யுன்னைப்பிரிந்தவென்னுடைய ஸத்தாவமெல்லாந்திரும்படி.

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ— ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பி த்யாதியாலே ஓேபநஸம்யித்த தம்முடைய வநந்யஸாரணாவஸ்தையை யாரைக்கொண்டி த்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவி த்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே ஆகாராய்முறையிட்டவ ரிப்பாட்டிலே யவன்வருமளவும் பொறுக்கமாட்டாத வாத்யாதிஸபத்தாலேகலங்கி யவனும்முடையஸத்தை நீரேநிர்வஹித்துக்கொள்ளுமென் றெண்ணியிருக்கிறானாகஸங்கித்து விலவிக்கிறாரென்றுகருத்து. போக்கலுற்றவித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீ என்னையி த்யாதியால்) எனதி த்யாதிவாக்யத்துக்கு வாக்யோபேக்ஷமான வஹிஷ்டமானவர்த்தத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானி த்யாதியால்) அடையஎன்றது- க்ருத்ஸ்நமென்றபடி. ஆனபின்பு எனக்கு நீயேசெய்தருளாயென்கிறத்தோடே யபயம். இரும்புண்டநீரென்கிறவிடத்தி லஸாதவிஸாதர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (சுஷ்கஸஹ்யமானவென்று) தீரஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காவந்திரும்படியென்று) என்னாருயிரையாரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தவி த்யாதியால்)

ஸ—கொண்டு- எந்தவுபாயத்தைக்கொண்டு, ஆரையென்று ஸாமாந்யமாகநிர்தேஸித்தது- ஒருவரைவேதநனலல்லது ஸாதநாநுஷ்டாநவிஸியில்லையென்கிறகருத்தாலே இதுவரையிலே தநனுக்கு அதிகிரியையோவென்று உபாஸாஹாவிஸ்தாரமெண நிர்தேஸித்தபடி. எத்தை- எந்தஸாதநாநுஷ்டாநத்தை, அந்தோ- அய்யோ! 'ஸாமேகம்ஸரணம்வ்ரஜ' என்றுவதேஸித்தவனுக்கு ஸர்வஜ்ஞனவென்வ்யாபாரங்கள் காயாகாரங்களென்று தானுவதேஸிக்கவேண்டுவதே என்றுகருத்து. ஆரைக்கொண்டெத்தை யென்கிறவயோக்யதையாலே மேல்சொலலமாட்டாதே விஷண்ணராகிறபடி. ஆதலால் கிரியாவதிமின்றிக்கே இருக்கிறது. ஆரைக்கொண்டெத்தைஸாயிப்பதென்று வாக்யதாத்பர்யம். ஒருகாரியம் ஸாயிக்கமாட்டாதவளவேயோ, யானென்பதென்- நானென்கிறவஸ்துவேது, எனதென்பதென்- என்னுதென்கிறவஸ்துவேது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞன நானொன்றுஞ்செய்யமாட்டாமையாலே உன்னையுடையப்பெருத ஸோகஸோகதாவாஸ்திபாலே என்னுடைய வாத்மாத்மீயங்களெல்லாம் முடியுமிறேயென்றுகருத்து. தீர- தீரும்படி, சுஷ்கஸம்வதத்தால்வந்த காவந்திரும்படியென்கை. இரும்புண்ட- ஸஹ்யஸாலேவீதமான, சுஷ்கத்வமான ஸஹ்யஸாலேவீதமானவென்றபடி. நீரது போல- ஜலத்தைப்போல, அதுஎன்றது ஸ்வாமிகம், இதுகுப் பருகவென்கிறத்தோடே யநவம், என்னாருயிர்- என்னுடையஸ்வாஸ்யமான வாத்மாவானது, ஆர்- ஸ்வாஸ்யம், வரிவாரணாஸமஸ்தநாஸமபொருமான வென்னாத்மாவானது என்றபடி. இவ்விடத்திலேகாரம் வாக்யவாரணமாதல் விஸர்க்கவ்ருத்யென வாயஸாஸேதிதீயையாதலாகக்கடவது. ஆர- க்ருத்ஸ்நமாம்படி, உன்னைப்பிரிந்துபடுகிற ஸஹாவமெல்லாபபோய் ஸாவிச்மாயபடியென்கை. பருக- பாநம்பண்ணும்படி, எனக்காராவமுதானாய் என்கிறத்தோடு ஸமேதிவ்யாஹாரத்தால நானுன்னைப் பாநம்பண்ணும்படியென்று தாத்பர்யம். இரும்புண்டநீரால் இரும்புக்கு ஸஹாவம்போமாப்போலே என்னுடைய ஸஹாவமபோம்படி யுன்னைநான் அநுபவிக்கும்படியாகவென்று வடிதாத்பர்யம், எனக்கு- க்ஷுத்ரமோஹமேகாவஸிகனானவெனக்கு, ஆரா- ஆராததான, எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்திவாராதபடியான வென்றபடி. அமுது- அம்ருதமாக, நிரதிஸயபோக்யமானவென்றபடி. ஆனாய்- ஆனவனே, இதுஸாஹிஸ்தாயஸம்போதநம், இது எனதென்பதென் யானென்பதென்னென்கிறத்தோடே ஸம்பந்திக்கிறது. பாத்யூமிகமாகநீயேவந்து எனக்கித்தனைபோக்யனானாப்போலே யின்னங்குறையும் நீயேசெய்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம். ௫

மூ— எனக்காராவமுதாயெனதாவியையின்னுயிரை*மனக்காரமைமன்னியுண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய்*

ஆ—யுன்னைப்பருகவெனக்காராவமுதானாய் இனிக்குறையும் நீயேசெய்தருளாய்? யென்கிறார். ॥ரு॥

(எனக்காராவமுதாய்) ஸௌந்தர்யாதிஸர்வகுணங்களினாலு முனக்கேற்குங் கோலமலர்ப்பாவைக்கு ஸோக்யமானாப்போலே எனக்குபோக்யமாயிருந்துவைத்தாயே யன்றியே யென்னுடைய ஆத்மாவையு மென்னுடையவாத்மாவைபும் நிரவதிகமான வபிநிவேசத்தோடே ஸ்வீகரித்தருளினாய் பிரானேயென்னைப்போகடாதேகொள்ளாய்? யென்கிறார். ॥சு॥

இ—அமுதானாயென்றது- க்ரியாபதமன்று, ஸம்போதநம்; அமுதானவனேயென்றபடி. பாட்டுக்குப் பதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இனிக்குறையுமித்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥ரு॥

✱ ஆறும்பாட்டு. ✱

அன்பாவென்னன்பே எனக்காராவமுதானாயென்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யமானாப்போலேயித்யாதியால்) இருந்துவைத்தாயேயன்றியே யென்றது- நீஇருந்துவைத்தவளாத்ரமன்றியே யென்றபடி. இருந்துவைத்தானென்கிறஸூத்தாலே ஈஸ்வரனைச்சொல்லும்போது இருந்துவைத்தாயென்றுபாடமாம், எனதாவியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஆத்மாவையுமென்று) ப்ராணஸம்ஸ்ருஷ்டசரீரப்ரவ்ருத்தியான ஆத்மாவையுமென்றபடி. மனக்காரமை மன்னியுண்டிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஇத்யாதியால்) இனியுண்டொழியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) போகடாதேயென்றது- உபேக்ஷியாதேயென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யவன்தம்மையுபேக்ஷிக்கிறானாக சங்கித்து நீயுபேக்ஷித்தாலென்னுடைய ஆத்மீயங்களெல்லாம் நஷ்டமாய்விடுமென்று விஜ்ஞாபித்தவரிப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலிலேபண்ணி என்னை ஸ்வீகரித்தருளினாய் இப்போதென்னையுபேக்ஷிக்கை யுசிதமோபிரானே? யென்று விஜ்ஞாபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥சு॥

ப—புனக்காயா- புனத்திலிருக்கிற காயாவினுடைய, புனம்- ஸ்தேக்ஷத்ரம், காயாஎன்று கதலீ, ஸ்வக்ஷேத்ரஸ்தயா சத்ருஜமாயிருந்த பதலீகாஸுமத்தினுடைய வென்றபடி. நிறத்த- காந்தியையுடையவனான, நிறத்தையுடையவன்- நிறத்தான், நிறத்த புண்டரீகக்கண்ணனென்று ஸந்தேஹம். புண்டரீகக்கண்ணன்- புண்டரீகவிலோசனனான, கண்ணனென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் டகாராதேசம். செங்கனிவாயுனக்கு- சாரணபிம்பாதரனானவுனக்கு, ஏற்கும்- அநுரூபையாகாநிற்கிறவளான, “தல்யசீலவயோவ்ருத்தா”மென்கிறபடியே ஸௌந்தர்யலாவண்யஸௌசீல்யகாருண்யாதி கல்யாணகுணங்களாலே சத்ருசஸ்வரூபையான என்றபடி. கோல- கோலமாயிருக்கிற, கோலம்- ஸௌந்தர்யம், ஸௌந்தர்யஸ்வரூபமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸௌந்தர்யமேவடிவுகொண்டாப்போலே இருக்கிறவளான என்றபடி. மலர்பாவைக்கு- பத்மத்தில் பெண்ணுக்கு, பாவை- ப்ரதிமை, ப்ரதிமைபோலே யத்ருசவிபவஸ்வரூபையான பெண்ணென்றபடி. ஸரஸீருஹவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார்க்கு என்கை. அன்பா- ஸ்நேஹியானவனே, அன்பன்- ஸ்நேஹீ, என்னன்பே- என்பக்கல் ஸ்நேஹமே, அன்பு- ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் ஸ்நேஹியாயிருக்குமாப்போலே யென்பக்கலிலும் ஸ்நேஹியாயிருக்கையன்றிக்கே யென்பக்கலில் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்குமவனே? என்றபடி. ஓ! என்று விஷயாதிசயத்யோதகம். இத்தனை ஸ்நேஹியாயிருந்துவைத்தென்னையிங்ஙனே யுபேக்ஷிக்கையுசிதமோபிரானே என்றுகருத்து. எனக்காராவமுதாய்- எனக்கு எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்திபிறவாதவமுதமாய், நிரதிசயபோக்யனாயென்றபடி. எனது- மதீயமான, ஆவியை- ப்ராணனை, இது உபலக்ஷணம், ப்ராணஸம்ஸ்ருஷ்டசரீரப்ரவ்ருத்தியான வென்னுடையஆத்மாவை என்றபடி. இன்- போக்யமான, உன் பாக்யா உனக்குமிகவும்போக்யமான என்றபடி உயிரை- என்னுதாவையும், இதற்கு உண்டிட்டாயென்கிறதோடே அந்வயம். மனக்கு- மத்ஸம்பந்தர்க்கு, ஆரமை- ஆராமையாலே, எத்தனையநுபவித்தாலு முன்னபிநிவேசாதிசயத்தாலே த்ருப்திபிறவாமையாலே என்றபடி. மன்னி- ஸ்திரனாய், நிரந்தரம்பவனாயென்றபடி. உண்டிட்டாய்- ஸ்வீகரித்தருளினாய்,

மூ— புண்டரீகாக்ஷனாகிறத்தபுண்டரீககட்செங்கனிவாய்* உனக்கேற்குங்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பேயோ* ॥௬॥

கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பேயோ* நீலவரை யிரண்டுபிறைகவ்விநிமிர்ந்ததொப்பக்* கோலவராகமொன்றாய் நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்* நீலக்கடல்கடைந்தாயுன்னைப்பெற்றினிப்

ஆ—(கோலமலர்ப்பாவைக்கு) பெரியபிராட்டிபக்கலிலும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிபக்கலிலும் பண்ணும்வ்யாமோஹத்தை என்பக்கலிலே பண்ணிக்கொண்டு என்னை ஸ்வீகரித்தருளின வுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நீலக்கடல்கடைந்தாய் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்கிறவதிங்களுக்குக் காத்யாயமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபிராட்டியால) நிலவரைபிறைகவ்வியெனிக்குக் காத்யாயமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியால) என்னன்பேயென்கிறதற்குக் காத்யாயமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேபிராட்டியால) விடுவேனோஎன்றது- இனிநானிழந்துபோமித்தனையோவென்று மோரகொண்டு, இத்தாலகீழ்ப்பாட்டிலே நீயென்னைப்புவைக்ஷியாதே பரிக்ஷிக்கநானவேணுமென்று தாம்சொல்லுமருவத்தக்ஷணத்திலே தாமேயவன்வர்க்காணுமையாலே மிக

மா— சக்திஸாத்யமாக வஸமாவித்தருளினாயென்றபடி. இட்டாயென்று ஸாமஞ்சஸ்யபொமம். இனி- ஊதவாம், உன்னொழியாப்- நீ ஸ்வீகரித்துவிடவேணும், முனபு ஸ்வீகரிக்கத்தொடங்கின நீ உதவேண்டுமென்க்ஷியாதே ஸ்வீகரித்திடவேணுமென்றபடி. ॥௬॥

நீலக்கடல- நீலமான ஸமுத்ரத்தை, 'க்ஷீரஸாகரமே த்ரிதசாஸ்' என்கிறபடியே க்ஷீரஸாகரமாய் உததிபாகாஸோஸஹீஹடிஸ்த்வா திவ்யஸம்ஸ்தானத்தாலே ஹரிரூபமான கண்டத்தைப்போலே ஸகலசோபிதமான க்ஷீரார்ணவத்தையென்றபடி. பலா- ரத்நாகரமாகையாலே நீலரத்நங்களையுடைத்தான க்ஷீரார்ணவத்தையென்றபடி. மாகவாஸிவஸஸோ, கடைந்தாய்- மமந்த மந்தரம் க்ருத்வா' என்கிறபடியே பிராட்டியைக்காக ஸ்ரமபண்ணினவனே? நீலவரை- ஐந்த்ரநீலமயமானது, இரண்டுபிறை- இரண்டுதம்ஷ்ட்ரைகளை, கவ்வி- வாயிலேகவவிக்கொண்டு, இது ஸ்ரீவராஹனுடைய தம்ஷ்ட்ராஸௌந்தர்யத்துக்காக திருஷ்டாந்தமருளிச்செய்தபடி. நிமிர்ந்தது எழுந்திருந்தது, ஒப்ப- ஸத்ருஸமாம்படியாக, ஒரு நீலகிரியிரண்டுதம்ஷ்ட்ரைகளைக் கவ்விக்கொண்டெழுந்திருந்தாலது தன்திருமேனிக்கு ஸத்ருஸமாம்படியாகவென்று வ்யாக்யானம். 'ஸொ‌திஷ்டேதாம் ஜயமுகமிவாஹம்' என்று ஸ்ரீவராஹமஹாநுபாவனுகாரமாக வருளிச்செய்ததை யாழ்வார் வண்ணத்துக்கதிருஷ்டாந்தமாய் உத்ப்ரேக்ஷாலங்காரமாக வருளிச்செய்தாராயிற்று இதற்குக் கோட்டிடைக்கொண்ட என்கிறத்தோடேயந்வயம். கோல- அதிரமணீயமான, கோலமென்று- அழகியது, வராகமொன்றாய்- ஒருவிலக்ஷணவராஹமாய், லோகத்தில்வராஹம்போலன்றிகே ஸுப்ராக்ருததிவ்யஸம்ஸ்தானமாய் ஸகலபலமாய் ஜ்ஞானஸ்வரூபமாய் வேதமயங்களையுடைத்தான ஸ்ரீவராஹனுபவதரித்து என்றபடி. நிலம்- பூமியை, கோட்டிடை- தம்ஷ்ட்ரையிலே, கோடு- தம்ஷ்ட்ரை, இடையென்று ஸப்தம்யர்த்தம், கொண்ட- தரித்தவனே, ப்ரளயார்ணவத்திலேமூழ்கி பாதாளித்தவனுனவென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமி, அப்படி ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திலமுழுகிக்கிடந்த வென்னைபுமிவ்வளவாக உத்தரிக்கவேணுமென்கிறார். கோல- அதிசயபமானரூபவதியான, மலர்ப்பாவைக்கு- லக்ஷ்மிக்கு, 'பத்மம் வேதம்ஸமுத்பூதாம் பத்மஹஸ்தாம் ஸுபுத்ரிகாம்' என்கிறபடியே வக்ஷத்தில்வயிரமுடைமும் கரத்திலும் லாலிதாயத்நிதங்களும் ஸமுத்திதமாய்க்கொண்டொருபெண்ணைப் படிவித்தாப்போலேயிருக்கிற லக்ஷ்மிக்குஎன்றபடி. அன்பாகிய- ஸ்நேஹியான, என்னன்பே- என்பக்கலில்ஸ்நேஹமே, அவள்பக்கலுண்டான ஸ்நேஹாதிஸயத்தாலே கடாக்ஷவிஷயீபூதனனவென்டக்கலும் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஒன்று தார்வாதிசயோக்தி, என்பக்கலித்தனை ஸ்நேஹியாயிருந்தவுன்னை யினியிழந்துவிடவோ என்றுகருத்து உன்னை- இப்படிபிராட்டிபக்கல் வ்யாமோஹிக்கபண்ணுமாப்போலே பென்பக்கல் வ்யாமோஹிபண்ணின உன்னை, பெற்று- அநுபவத்தது, ஸாக்ஷாத்கார விஷயமாக்கிட்டியிருந்துவைத்து என்றபடி. இனி- நீஸ

மூ— போக்குவனோ* ||எ||

பெற்றினிப்போக்குவனோவுன்னையென்றனிப்பேருயிரை* உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப்பயனுமவையாய்*
முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த்தூற்றிற்புக்கு* முற்றக்கரந்தொளித்தாயென்முதற்றனிவித்தேயோ ||அ||

ஆ—(பெற்றினி) பாரம்பர்யாதிகளுக்கு ஸகல ஸாக்ஷாத்கார ஸாதனங்களும் ஸமஸ்த ஸமாஸ்ரயணங்களும் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராதி க்ருத்தியத்தை உபாதான ஸஹகாரி நிமித்த காரணமாய் ஸர்வேச்வரனாயிருக்கிற விருப்பையுங்கூட வெனக்குக்காட்டித்தந்தருளி யெனக்கு யாரகனுமாயிருந்தவுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். ||அ||

வுபாதகரோய் ஏங்கி இப்பாட்டிலே யினி நானுன்னையிழந்துபோமித்தனையோவென்று ப்ரஸ்னிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸங்கதிதை. ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

இ— இருவினையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாபபுண்யாதிகளால்), உயிராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷேத்ரஜ்ஞாதிகளால்) பயனுமவையா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமென்று) முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகத்ரயாதியால்) ஸர்வ ஸகலமுமுள்ள வேதநாம ஸர்வ லோக லோகங்களையுமுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸம்ப்ரதாய ஸம்ஹாரகராதிகளான, முதலதனிவித்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகாரணபூதனென்று) தூற்றில் புக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவ்யாபிதாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கலிலேபோலே யென்டககல்வீ்சிபண்ணின வுன்னையினி யிழக்கவோவென்று ப்ரஸ்னித்தவரிப்பாட்டிலே ஸர்வஜகத்காரணபூதனாகையாலே யொருவர்க்கும் காண்கைக்கு யோக்யனல்லாத உன்னை நிரவதிகமான ஞானஸம்பந்தத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்த ப்ராப்திகளைப்பெற்று வைத்தினியிழக்கவோவென்று ப்ரஸ்னிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸங்கதிதை. என்தனிப்பேருயிரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குபாரகனுமிருந்தவென்று) ||அ||

மூ— ஸம்ப்ராப்யனைப்பின்பு, போக்குவனோ- நானிழந்துபோமித்தனையோ, ப்ராஹ்மஸம்ச்லேஷாநந்தமனுபவிக்கையிழந்துவிடுமித்தனையோவென்றபடி. ||எ||

உற்ற- ஸம்பந்தித்ததான, க்ஷேத்ரஜ்ஞரைவிடாதே ஸம்பந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறதான வென்றபடி. இரு- பாபபுண்யரூபமான த்வியமான, வினையாய்- கர்மமாய், கர்மங்களுடைய ஸத்தாஸ்திக்யாதிகள், ஸ்வாதீனங்களாம்படி யத்தைத்தனக்கு வ்யாப்தியாக விசேஷணமாக வுடையவனுமென்றபடி. உயிராய்- க்ஷேத்ரஜ்ஞஸங்காவாயிருக்கிற வாத்மாவாய். பயனுமவையாய்- ஸமமானவையெல்லாமாய்- ஸர்வேச்வரனே கர்மபலமாயிருந்துள்ள ஸர்வம்மாமென்றபடி. சரீரகனுமென்கை. மூற்ற உசுதாநந்தல ஸகலவஸ்துவுமாயிருக்கிற, இம்மூவுலகும்- இந்த த்ரைலோக்யமாயிருக்கிற, பெருந்தூறாய்- ஸமாஸதாரமமாய், இந்த ப்ரமாணஸாகாரத்தில்நின்றும் தம்மையுவணினாயெடுத்துவிடாத ஸம்ஸாரத்தைத் தூறுக்கிவெறுக்கிறார், சரீரகனுமென்றபடி. தூற்றில்- தூறுக்குள்ளே, வேதநர்க்கு ஸமமாணவிந்த ஜகத்தாகிற தூறுக்குள்ளேயென்றபடி. புக்கு ப்ரவிஷ்டனாய், முற்ற ஸர்வப்ரகாரத்தாலும், ஸர்வமான விஷயாதிகளெல்லாத்தாலுமென்றபடி. கரந்து- ஸூக்ஷ்மனாய். அந்தர்யாமியாயென்றபடி. ஒளித்தாய்- 'யம் பூதானி ந விது:' வென்கிறபடியே யொருவருக்குந் தெரியாதபடி மறைந்திருக்கிறவனே, என்- என்னுடையவனான, இப்படி அந்தர்யாமியாயிருக்கு மிருப்பையுங்கூட வெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினவனான வென்றபடி. முதல்- ப்ரதானமான, தனிவித்தே- அத்விதீயொபாதானகாரணமே, வித்து- பீஜம், நிமித்தஸஹகாரிகமான ஜகதுபாதானகாரணமே யென்றபடி. ஒன்றது ஏகவாக்யத்தாலே முறையிடுகிறபடி. என்- எனக்கு, இதுக்கு உயிரென்கிறதோடே யன்வயம். தனி- அத்விதீயமான, நிரவதிகமானவென்றபடி. பேருயிரை- பெரியவாத்மாவான, அபரிச்சேத்யமான தாரகமானவென்றபடி, க்ருதஜ்ஞதாகுணாவிஷ்டத்தாலே எனக்கு தாரகனென்று பட்டாபிஷேகம், உன்னை- நிரதிசயபோக்யதாஸ்பதனான வுன்னை, பெற்று- அடைந்துவைத்து, பஹுவித ஸம்ச்லேஷத்தாலே கிட்டியநுபவித்து என்றபடி. இனி- இப்படி நீயெனக்கு ஸம்பந்தனுமிருந்தபின்பு, போக்குவனோ

மூ—முதல்தனி வித்தேயோ முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம்* முதல்தனி உன்னை உன்னை எனைநாள் வந்து* கூடுவன்
நாயேன் முதல்தனி அங்கும் இங்கும் முழுமுற்றுறு வாழ்பாழாய்* முதல்தனி சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ

அ—(முதல்தனி) நான் ஜகத்காரணனாயிருக்கிற நிருபாதிகனை கண்டோமாகில இனி மற்றவைகளால் கருமமென்னென்னில்;
எனக்கு அதுவமையாது; நீ ஜகத்காரணனாயிருக்கிறவிருப்பன்றியே பிறர்க்கு ஒருகால் பின்றியே திருநாட்டி

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

இ— கீழ்ச்சொன்ன ஜகத்காரணத்வத்தையும் ஜகத்காரணவிஶிஷ்டத்தையுமே யிப்பாட்டிலுஞ் சொல்லிக்கூப்
பிடுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (நாளிஸ்ருஷ்டிபால) உன்னுடைய ஜகத்காரணவிஶிஷ்
டானுஸந்தானமெனக்கமையாதென்கைக்காக அநுஸந்திக்கிறதாகையாலே ஸங்கமென்றதாயிற்று. முதல்தத
னியுன்னையென்று ஜகத்காரணத்வாதிவிஶிஷ்டவேஷனை யநுஸந்தித்துவைத்து மேல்நிரூபவஷமாக உன்
னையென்று நிஷேதிக்கவிருக்கலக்ஷணத்தைக் காட்டியருளிச்செய்கிறார் (அதுஎனக்கமையாதிகாரி
யால) இரண்டாந்தரமுன்னையென்றது விஶேஷ்யவிஶேஷணமென்று ஆகக்கடவது. யஆ- முதலத்தனியுன்னையென்
றவக்ஷரம் அன்றியன்றிருவுக்தை யப்ரஸாதித்துக்கொண்டு உஷோதகாத்தயஞ் சொல்லுகிறோ

ஸ—நாளிருந்து போகவோ, பெண்பக்கல் பத்திசெய்தநாளோ பிரானேயென்று வாசிகவிக்கிறபடி. ॥ அ॥
முழு- முழுமனுனை, வனக்கதேஶமும் விகுவமாகாதே வடிவைமானவென்றபடி இது ஸவமூஹிசமான
மூவுலகிலேயமாபிக்கிறது, மூவுலகாதிக்கெல்லாம்- ஜகத் ரூபம் முதலான ஸகலவஸ்துக்களுக்கும், ஜகத்
ஆய்ம் முதலான மற்றுமுள்ள விகாரகோடிகளுக்கும் தத்வாவரணங்களுக்குமென்றபடி. முறபடமு
மூவென்றது- ஓரோருவோகங்களிலே வனகதேஶமும் விடாதேயென்றபடி. பின்பெல்லாமென்றது- ஸம்பந்
களிலும் தத்வாவரணங்களிலும் ஒன்றொன்றும்விடாதேயென்றபடி. முதல்- உபாதாநகாரணமான, கர்த்ருகா
ரணமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, ஸஹகாரிகாரணநிரபேக்ஷமானவென்றபடி. வித்தே- உபா
தாநகாரணபூதனே, த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கிறவனேயென்று வ்யாக்யாதம், அங்குமிங்கும்- ஸம்பா
ஷ்டிஸ்ருஷ்டிகளிலும் ஸம்பாஷ்டிஸ்ருஷ்டிகளிலும், முழுமுற்று- முழுமனை ஸகலவஸ்துக்களையும், ஸம்
பத்தமாதேஶ்யஸ்ருஷ்டிகளாய் வனகதேஶமும் விகுவமாகாதே வடிவைக்களான ஸராஸராத்மக
வஸ்துக்களையுமென்றபடி. உறு- வ்யாபியாநிற்கிற, வ்யாபியாநிற்கிறவென்றபடி. முதல்- உபாதாநே
க்ஷபா உபாதாநகாரணமான, தனி- உபாதாநாந்தரரஹிதமான, வாழு- வாழ்விச்சுந்தான, காரணகாரணாதி
ரூபேணாவத்தாலே வெளிநிற்குமவளித்து மோக்ஷஸாதனமாயுமுண்டாக்குமதானவென்றபடி
பாழாய் மூலப்ரக்ருதியாய், பாழென்று ஸஸூக்ஷ்மமாய் மேல்ஸ்ருஷ்டிக்கு யோக்யமான நிலத்துக்குப்
பேராகையாலே காரணகாரணாதிவஸ்தாதிஶேஷ வெகநிற்கு மோக்ஷஸாதனவ்யாபியாமி
டாதசடலமூலப்ரக்ருதியைச்சொல்லுகிறது, தத்வஸ்வரூபனேயென்றபடி முதல்- உபாதாநமான, நிபத்ரு
ஸம்ஹாரத்ருஸங்கல்பாதிகளுக்குப் ப்ரக்ருதியிலக்காட்டில் உபாதாநமானவென்றபடி. தனி- அஸங்க்யாதவ்யாப்த
த்வோபாதாநரஹிதமான, இது ஜீவதத்வத்துக்குவிஶேஷணம், சூழ்ந்து- ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதவஸ்து
க்களை பரிணதஜ்ஞாநத்தாலே வ்யாபித்தது, அகன்று- திர்யக்ஸ்ருஷ்டியிலே விஸ்த்ருதமாய், ஆழ்ந்
து- அதஸ்ஸ்ருஷ்டியிலே வ்யாப்தமாய், உயர்ந்து- ஊர்த்வஸ்ருஷ்டியிலே விஸ்த்ருதமான, பரிணதஜ்ஞா
நாஶ்ரயவஸ்துக்களிலும் வ்யாப்தமானவென்று வ்யாக்யாதம், முடிவிலீ- முடிவில்லாத ஸங்க்யே
யாநந்தமானஜீவதத்வத்தை ஸ்வப்ரகாஶவ்யாபகமாக வுடையவனேயென்றபடி. இவ்விடத்திலும் உபாத
யாநந்தரெல்லாம் ஒன்றுதல் ஸம்பந்தவிஶேஷத்தாலே யாகக்கடவதென்னுகிறபடி. முதல்- இப்படி ஜகத்காரண
த்வத்தாலும் தத்வமயத்வத்தாலும் உபாஸ்யனான, தனி- நிரவதிகனான, உன்னை- ஜகத்காரணத்வாதிவிஶிஷ்ட
னான உன்னை இதற்குக் கூடவென்றிருந்தேனே பக்ஷம், உன்னை- இதுவிஶேஷ்யவிஶேஷணம், உன்னைக்-
ஜகதாகாரனாயிருக்கிற ஆகாரமன்றிக்கே உன்னஸாதாரணாகாரவிஶிஷ்டனை வென்றபடி. அதாவது:—
ஸப்ராக்ருதஸாதாரணதிவ்யவிக்ரஹவிஶிஷ்டனாய் ஸஹஸ்ரீவிஜநவிஶிஷ்டனைவென்கை. நான்- மயா
ஶக்திவிஶேஷிதனை வுன்னைக்காணப்பெறுமையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டிருக்கிறநான், எனைநாள்-
எந்நாளிலே, வந்து- திருவாய்க்காரத்திலின்று முன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டநமாததிலேவந்து

மூ—சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவில்பெரும்பாழேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரியபரநன்மலர்ச்சோதியோ* சூழ்

ஆ—லே நீபாயிருக்கும் இருப்பைக்காண வேணுமென்கிறார். ॥௯॥

(சூழ்ந்தகன்று) இப்படியெம்பெருமானுக்கு மறுத்தருளவொண்ணாதபடி பிராட்டி திருவாணையையும் தன்திருவாணையையுமிட்டு நிவேதித்துக்கொண்டார்கள் ஆகையாலே கூப்பிடுமளவில் தாம் நோக்கின படியே எம்பெருமானுமெழுந்தருள அவனைக்கண்டு ஸஹஸ்ராதிகளெல்லாவற்றையும் வ்யாபித்து அத்தைக்காட்டிலும் பெரிதான மூலப்ரக்ருதிக்கும் அத்தையும் வ்யாபித்ததிலும் பெரிதான ஸங்கல்பத்துக்கும் அதிலும் பெரிதான வுன்னுடைய ஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்துக்கும் சூழ்ந்தாயிருந்தனை

இ—ன்னவும் பாயென்னுள்வந்துகூடுவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணும்மென்று) ॥௯॥

பத்தாம்பாட்டு.*

இப்படி ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடாநிற்கிற விவரிப்பாட்டிலே என்னவாவரச்சூழ்ந்தாயென்று ஸமாதானப்பதென்னை என்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியெம்பெருமானுக்கு இத்யாதியால்) மறுத்தருளவென்றது- இவ்வளவிலே சஞ்செய்யாதிருந்தருளவென்றபடி. தாம் நோக்கினபடியேயென்றது- தம்மைப்போலே திருநாட்டிலேயெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போம்படியாகவேயென்றபடி. எழுந்தருளவென்றது- தமக்குத்தம க்ஷணத்திலே ஸாயுஜ்யப்ரதானம்பண்ணுவதாக ஸங்கல்பித்தாகவாஹனத்தையும் ஸமாஹிப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வஸாதாரண திவ்யரூபமுடையனாய் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனாகவிருந்த தன்னைப்ரகாசிப்பித்தொரு திவ்யமங்களவிக்ரஹவிசிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸந்நிதானஞ்செய்தருளவென்றபடி. கண்டுமென்கிறதற்கு ஸாக்ஷாத்காரத்திலே கிடையாமேயென்பதாம். சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்த இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஸ்ராதிகளிதயாதியாலே) பெரும்பாழேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்திற்காட்டிலும் இத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையும்வ்யாபித்த இத்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலும்பெரிதானவுன்னுடைய இத்யாதியால்) ஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்துக்குமென்றது- ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்துக்குமென்றபடி. பரிச்சின்னஜ்ஞானத்துக்குளன்கை, சூழ்ந்தாயென்றது- சவ்யாப்திவிசிஷ்டமாயிருந்தவென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞனுடைய ஜ்ஞானத்தைக்குறித்து ஸர்வஸ்வத்துக்காத்ரவம் ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தமன்றிறே, ஸர்வஜ்ஞனமைகாரஸங்க ஸ்ரீவ்யாபீரகமென்றிறே நியவஸ்தானத்தை நிஷேதிப்பதருளிச்செய்தது, ப்ரக்ருதியையும் ஸங்கல்பத்தையும்பற்றவீஸ்வரனுக்காத்ரவமுண்டேயாகிலும் விசேஷணவாவிபாவத்துக்கு விசேஷ்யாவிர்பாவத்தோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தில வ்யாப்திவிசேஷமே ப்ரமாணமாகையால் இங்கவைற்றைப்பற்றவு மவ்யாப்திவிசேஷ்யவ

ம—து, கூடுவன்- கிட்டியனுபவிக்கப்புகின்றேன். ॥௯॥

சூழ்ந்து- ஸஹஸ்ராதிஸ்ஸகாரணங்களை எல்லாம்வ்யாபித்து, அகன்று- விஸ்த்ருதமாய், சூழ்ந்து- ஸர்வதேசங்களிலுமவ்யாபித்து, உயர்ந்த- உத்க்ருஷ்டமாயிருந்ததான, முடிவில்- முடிவில்லாததான, ஸர்வதேசகாலங்களிலுமில்லாததானவென்றபடி. பெரும்- பெரியதான, சவிஸ்தீர்ணமானவென்றபடி, கீழே தியமாதிப்ரதேசங்களிலே வ்யாப்த்யாத்ருஞ்சொல்லிற்று, இங்கத்வ்யாப்தியினுடைய அனவஸாநம் சொல்லுகிறதாகையாலே புனருக்தியில்லை. இதுப்ரக்ருதிக்கு உத்க்ருஷ்டதேசத்தில வ்யாப்திசொன்னது தியமாதிப்ரதேசங்களிலெப்போலே பரிச்சின்னமான வ்யாப்திசொன்னபடியன்று வ்யாப்த்யாத்ருஞ்சொன்னபடி. 'தமஸ்பரஸ்தாத்' தென்கையாலே உத்க்ருஷ்டதேசத்திலுமாயிறே ப்ரக்ருதியிருப்பது, பாழே- வைதிகர்க்குமோக்ஷமகடைகடவதான ஸமஸ்த ப்ரக்ருதியை மவ்யாப்திவிசேஷமாகவுடையவனே, சூழ்ந்து- அந்தப்ரக்ருதியும் பரிச்சின்னஜ்ஞானஆராய வ்யாபித்து, அதனில்- அந்தப்ரக்ருதியிற்காட்டில், பெரிய- வ்யாபகமான, பரிச்சின்னஜ்ஞானஆராய நித்யவிபூதியையும வ்யாபிக்கையாலே விஸ்தாரமானவென்றபடி, பர- உத்க்ருஷ்டமான, சதுர்தசபுவனாதி பரிச்சேதங்களையா ப்ரக்ருதியிற்காட்டி லுத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி, நல்- நல்லதான, ஜ்ஞானானந்தஸ்வரூபமானவென்றபடி. இதற்கு [illegible] ஸம்யக்தயாசேதனாசேதனங்கள், மலர்ச்சோதி- விகாஸஸ்வபாவமான ஜ்ஞானப்ரபையையுடைய [illegible] ஸங்கல்பதத்வமே, ஸர்வஸங்கல்பதத்வத்தை மவ்யாப்திவிசேஷணமாக வுடையவனே,

மூ—ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ* சூழந்ததனிற்பெரிய வென்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே* அவாவறச்சூழரியையயனையரனையலற்றி*   ௰௰

ஆ—அந்தஸம்ஸ்க ஜ்ஞாநத்திற்காட்டிலும்பெரிதாயிருந்தவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி அந்தஜ்ஞாநா[illegible]ரஞாபடியன்றியே நீயானபடியேவந்துசூழ்ந்தாய், என்னுடைய[illegible]மொருபடியேமுடிந்ததென்கிறார்.   ௰

(அவாவறச்சூழரியை) [illegible]க்களுக்கும் [illegible]

இ— [illegible]மே விவக்ஷிதமென்னக்குறையில்லையிறே! சூழந்ததனிற்பெரியவென்னவாவற என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸம்ஸ்க்[illegible]ரிதியால்) ஸம்ஸ்க ஜ்ஞாநத்திற்காட்டிலும் பெரியதென்றது- [illegible]யோக்தி, இதில் [illegible]த்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தஜ்ஞாநா[illegible]நியால்) பாட்டுக்குப் [illegible]தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய[illegible]யால) முடிந்ததேயென்றது- நிறைவேறிற்றென்றபடி. இவ்வா[illegible] லித்திருவாய்மொழிக்கு [illegible]மென்கிற [illegible] [illegible]மென்றதாயிற்று.   ௰௰

✻ நிகமனம். ✻

அயனையரனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) அயனையரனையென்று [illegible]த்தில் [illegible]ரான [illegible]ர்களையெடுத்தது, [illegible]க்களுக்கு [illegible]வென்று [illegible]க்கையிலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து, அவாவறச்சூழென்று [illegible]ஞ் சொல்லுகிறவிதி [illegible]ங்களான [illegible]களை யருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) அயனையரனையென்கிறவிடத்தில் [illegible]மஞ்சொல்

ப— யென்றபடி. சூழ்ந்து- அந்த[illegible]த்தையும் [illegible]த்து, அதனிற்பெரிய- [illegible] என்றிருக்கிற [illegible]விலக்காட்டிற் பெரியதான, அதற்குங்கூட நிவர்[illegible]மாய்க்கொண்டு [illegible]வானவென்றபடி, சுடர்- [illegible]மான, ஞானவின்பமே- ஜ்ஞாநாநந்தமே, இன்பம்- ஆநந்தம், ஆநந்த[illegible]மான ஜ்ஞாநமென்றபடி. [illegible] என்கிறந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநத்தை [illegible]மாகவுடையவனே யென்றபடி. இங்குவாதிந்தோறும் ஓ என்றது [illegible], என்று [illegible]போலே [illegible]த்தாலே [illegible] ஸம்ஸிக்கிறவென்றபடி, சூழ்ந்து- உன்னுடைய [illegible]ஜ்ஞாநத்தையும்[illegible]த்து, அதனில்- அந்தஜ்ஞாநத்திற்காட்டில், பெரிய- பெரியதான, அத்தை[illegible]த்துக்கொண்டதோடு [illegible]யிருக்கிறவளவன்றிக்கே அதெல்லாமொருசேஷமாம்படி [illegible]மானவென்றபடி, என்னவா- என்னுடைய[illegible]யானது, அவாஎன்றுக்கணை, அற- அற்றுப்போம்படி, [illegible]த்தாலே [illegible]மாம்படியென்கை, சூழ்ந்தாயே- [illegible]த்தாயே, [illegible]ன் உன்னுள்ளே [illegible] [illegible]வைப்போலே, [illegible]ம்படி நிரதிசய[illegible] [illegible]னை யுன்னை யெனக்க[illegible]மாக [illegible]ப்பித்தருளிக்கொண்டென்னோடு [illegible]த்தருளினாயென்றபடி.   ௰௦

அயனை- [illegible]னை, [illegible]னென்றபடி. அரனை- [illegible]னை, [illegible]னை என்றபடி. இது [illegible]யிலுள்ள [illegible]ங்களுக்கு[illegible] என்கைக்கு [illegible], இது அரியை என்கிறதற்கு விசேஷணம். அவா- [illegible]மானது, அற- அறும்படி, சூழ்ந்து- சூழுமவனை, தந்திருவடிகளை யுடையவேணுமென்றருமணிகரான வாழ்ரிக்குடையவுக்கணையெல்லாம் [illegible]த்தாலே [illegible]படியவர்களோடு [illegible]மாக [illegible]க்கும்[illegible]ன் என்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஸ்ரீ[illegible]னைப் நிரதிசய[illegible] [illegible]னைப் [illegible] [illegible]னைப் நிரதிசய[illegible] [illegible]னைப் [illegible] [illegible] வரிவரி[illegible]னைப் [illegible] [illegible]யிருந்த [illegible]னையென்றபடி. அலற்றி- இப்போதே [illegible]னை

மூ— அவாவற்று வீடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன* அவாவிலந்தாதிகளால் இவையாயிரமும் முடிந்த* ॥கக॥
அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார் பிறந்தார் உயர்ந்தே*

திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— நிகமத்தில் ஸர்வாதிகாதிஶயாஸம்ப்ருப கல்யாணகுணனிதியாய் ஸர்வாத்மாவாய் ப்ரஹ்மஶப்த வாச்யனாய் ... ப்ரபத்தியாலே யெம்பெருமானை யலற்றி யவாவற்று நிரதிஶய ஸம்ஸ்லேஷத்தைப் பெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன அவாவிலந்தாதிகளாலே இவையாயிரமும் அவ்வற்றிலே தம்முடைய வபேக்ஷிதம்பெற்று விடாய்தீர்ந்த பத்தையறிந்தார் பிறந்துவைத்தே அபாவநமநர்களுக்கும் மேலப்பட்டாரென்கிறார். ॥கக॥

ஆறாயிரப்படி முற்றிற்று.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— விற்றுகையாலே அரியையென்கிறவிடத்திலே நித்யவிஷயத்தியோகம் விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மதைத்யாதியால்) வீடுபெற்றவென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவஶேஷத்யாதியால்) இவையாயிரமுமென்கிறதற்கு அவாவிலந்தாதிகளாலென்று இதோடேயந்வயம். இவையாயிரமும் அவாவிலந்தாதிகளுண்டாயிற்றனவென்று தாத்பர்யம். இப்பத்திலென்கிறவிடத்தில் விஶேஷ்யத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றிலேயித்யாதியால்) பிறந்தாருயர்ந்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறந்துவைத்தேயித்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ— பரிபூர்ணமாக அநுபவிக்கவேணுமென்கிற அபேக்ஷாதிஶயத்தாலே நிரந்தரமாகக் கூப்பிட்டு, அவாவற்று- அந்த அபேக்ஷைதீர்ந்து “ஹரஸ்ய பூர்ணோSஹமபி நாபரம்” என்கிறபடியே தம்முடைய ஆகாரமும் போதும் பரிபூர்ணமாகையாலே ஶாந்தாபேக்ஷராயென்றபடி. வீடு- மோக்ஷத்தை, ஸகலஸஹ்ருதயங்களிருத்தி பூர்ணமாக நிரவதிகஸுகாநுபவத்தை என்றபடி. பெற்ற- அடைந்தவரான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வாரென்றபடி. சொன்ன- அருளிச்செய்ததான, இவையாயிரமும்- இந்தப்பாட்டுக்களாயிரமும், அவாவிலந்தாதிகளால்- அவாவில்பிறந்தவையானவவதாரிகளான ஸந்தர்ப்பங்களால, அவா என்று ஆஸக்தி, பரமபக்தி பரிபூர்ணவிஷய நிரவதிகஸக்தி என்றபடி. உள்ளடங்காதபடி நிரவதிகமான பரமபக்தி விஷயஸக்தியாலே ‘ஶோகஶ்லோகத்வமாகத:” என்கிறகணக்கிலே பரிவாஹங்களாய்க்கொண்டுபிறந்தவையாய் அந்தாதிகளான ஸந்தர்ப்பங்களாலே என்றபடி. இது காரகக்ரியாவம். இப்பாட்டுக்களாயிரமும் பரமபக்தி விஷய நிரவதிகஸக்தி பரிவாஹங்களாய்ப்பிறந்த ஸந்தர்ப்பங்களாலேயுண்டானவையென்று வாக்யதாத்பர்யம். ஆகலாவிவையவ்யாஜஸர்வாநுபவங்களாய் ஸர்வாத்மதிஶயக்ஷேத்ரங்களாகையாலே பரமபக்தி பரிவாஹங்களாய் ஶேஷவிஶேஷங்களான ஸர்வாங்கஸர்வோபாயங்களென்று பரமதாத்பர்யம் முடிந்தவவாவில- ஸுக்ஷ்மமான அபேக்ஷையில, முடிந்தது- ஸுக்ஷ்மமானது, கீழ்ப்பலவிடங்களிலுமுண்டானவபேக்ஷைகள்போலன்றிக்கே யிதுக்குமேலுமபேக்ஷிக்கவேண்டாதே உத்தரக்ஷணத்திலே பரிபூர்ணாநுபவம் ஸ்வரூபமாம்படி பர்யாப்தமாய்ப்பரிணமித்த அபேக்ஷையிலேயென்றபடி. தாத்பர்யம் அபேக்ஷையிலப்பிறந்ததான வென்கை, ஆஸ்திக்யாபேக்ஷாபரிவாஹமாய்ப்பிறந்ததான என்று தாத்பர்யம் அந்தாதி- அந்தாதிரூபமான, இப்பத்து- இத்தஶகத்தை, அறிந்தார்- அறிந்தவர்கள், அர்த்தஜ்ஞாநபூர்வகமாக அப்யஸித்தவர்களென்றபடி, உயர்ந்தேபிறந்தார்- உயர்ந்தவராயேபிறந்தவர்கள், நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலுமதிகமான வைபவத்தையுடையவர்களாய்க்கொண்டே பிறந்தவர்களென்றபடி, உயர்ந்தே என்கிறவிடத்தில் ஏவகாரணத்தால்பிறந்து சிலநாளைக்குப்பின்பன்றிக்கே “ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந் மதுஸூதந:” என்கிறகணக்கிலே பிறக்கச்செய்தேயே யிவ்வைபவத்தையுடையராய்க்கொண்டு பிறந்தவர்களென்றபடி, இத்திருவாய்மொழியப்யஸிக்க வல்லார்கள் ஸம்ஸாரத்திலேதானே ஸாரஜ்ஞர்களுக்கு நித்யஸூரிகளில்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டராயிருக்கையாகிற வைபவத்தையுடையவர்களாய்த் தோன்

ஸாயுஜ்யம் தந்தருளின ஈஶ்வரன் ராக்ஷர்களென்று திருவுள்ளம். ।௧௧௧॥

ஶக்த்யாத்ம ஸ்ம்ருதிஶ்ச மோக்ஷஸம்ஸாராஹ்வாந ஸஜ்ஜம் ஸ்வாந்தம் விஷய ஸஜ்ஜநஸ்த்ரி விஷய । ஸம்மதீ த்ராணத்ராணம் விஷயகத்வாக்தக்ருதோப்ராப்யத்வா ஸம்ஸாரணிவர்த்தநஜநாஸ்ய ஜம் ॥ ஜந்மய வ்யாப்தங்கம்வா ஸம்வி ஸ்ஹணி ஸ்ப்ருக்ஷிப்ரபாஷ்யஸ்வ வ்யாவ்யாவ்யாஜநவர்க்கு ஸமைவதுத்தே ஸஹஜஜ்ஞ ப்ராப்தேநாஜ ! ஜீபாதாகஸ்ஸஹதேஷ்டகாலத்ராணஸ்வேஸ்யஹஸ்நேர்த்தகம்ப மேவாயம்ஶ்ரீமந்நாதோ நிஜஜநி பே: வந்தணம் ம்ருதாய தீர்தூ: ॥

இருபத்தினாயிரப்படி முற்றிற்று.

ஜ்ஞாநவைராக்யாநந்தநீயஸ்ய ஸ்ரீவேங்கடநாதநாம்நே வேதாந்ததேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(முனியேநான்முகனே.)

ப்ரஹ்மேஶாத்யாத்மபாவாஜ்ஜலநிதிஸுதயா ஸங்கிராஜஸ்ரஹாரா
ஶிவ்யஸ்ரீவிக்ரஹஸ்வாதவிதநாதயாத்மீயபுஷ்டாஸ்வாத் ।
த்ருஷ்ட்யா ஸாக்ஷாத்ஸாரணகாரணதேவ வ்யாபஸ்யவாதோ
நாதோஸேதக்காதநாஸரோஷவிஷ்ஜேதுஸம்யக்பாவ ।௧௧௩॥

(ப்ரஹ்மேஶாத்யாத்மபாவாத்) முனியேநான்முகனே முக்கண்ணப்பா- ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு அந்தராத்மாவாயிருக்கையாலும், (ஜலநிதிஸுதயா ஸங்கிராஜஸ்ரஹாரா) திருமார்வத்து மலைநங்கை வாசஞ்செய் பூந்துழலாள் திருவாணை- திருமார்வுக்கு ஆபரணமாய் ஸந்நிதியுண்டாக்கும் வாஸனையுண்டாக்கும்படியான திருக்குழற்கற்றையையுடையவளாகையாலே தனக்கு த்ருஷ்டி செய்யான பெரியபிராட்டியார் மேலே மறுக்கவொண்ணாதவாணையிட்டு இச்செயலான வளைக்கப்படுமவனாகையாலும், (ஶிவ்யஸ்ரீவிக்ரஹஸ்வாத்) என் பொல்லாக்கருமாணிக்கமே- விலக்ஷணமான நீலரத்னம்போலே பிரகாஶிக்கிற திருமேனியையுடையவனாகையாலும், (ஸ்வவிதநாதயா) உம்பர்தண்பாழேயோ அதனுள் மிசைநீயே- ஸகல விலக்ஷணம் ப்ரக்ருத்யாதிகளையெல்லாம் ஸ்ரீபமாகவுடையவனாகையாலும், (ஆத்மீயபுஷ்டாஸ்வாத்) எனக்காராவமுதாய்- அநந்தமான ஆஸ்வாத்யராதபடி நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்கையாலும், (த்ருஷ்ட்யா) உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா- ‘ஸதோஷ ஸர்வதோஷீ கலெனாயதேவி தக்ஷணா’ என்கிறபடியே ஸர்வாகாரத்தாலும் தனக்கு அநுரூபையான பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாகையாலும், (ஸாக்ஷாத்ஸாரணகாரணத:) கோலவராகமொன்றாய் நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்- ஸர்வநீயமான வராஹரூபத்தைக்கொண்டு பூமியையுத்தரித்தருளுகையாலும், (வ்யாபஸ்யவாதோ) உற்றவிருவினையாயுயிராப்பயனாய்- பாபபுண்யகர்மங்களையுடைய ஜீவர்களுக்கு நியாமகனாகையாலும், ஶரணாகதர் என்கிறவித்தாலேதானே மேலிற்பாட்டில் ‘முதலந்தனிவித்தேயோ’ என்று சொல்லுகிற காரணத்வமும் ஸூசிதமாகிறது, (நாதோ) என்னைவாவநச்சூழ்ந்தாயே- ‘ஸம்ஶ்லேஷ தர்ஶனோபாயஸ்த்வம் ஸ்ரீமதே’ என்கிறபடியே ஸ்ரீமானாழ்வாரை முடியிலே வைத்து உச்சிமோந்துகொண்டு கந்தணைந்தாப்போலே தம்முடைய தேநோரதமும் வாய்க்கும்படி கலந்த எம்பெருமான்தானே மோக்ஷப்ரதனுமாய் ப்ராப்யனுமாகிறானென்னுமிவ்வர்த்தத்தை “முனியேநான்முகனில்” ப்ரதிபாதனவாழ்வார் வெளியிட்டாரென்றுகொண்டு “தேவ ஸ்வயம் ஶ்ரியா ஸாஹநேந ஸங்கத: । த்வமேவ ஸர்வ தேஹக ஸஹ்யோபதே சவம்” என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே ஸ்ரீமூர்த்திகளோடேகூட ஶேஷஶேஷாஶனமாத்மா ஹேதுவாநாமிதிஜநவர்ணிகா வர்ணவர்ணகவாணபாஹ்யைப்பைக்கொண்டு ஏழுலகம் தனிக்கோல்செலவீற்றிருந்தருளுகிற எம்பெருமான் திருவடிகளிலே “ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்” என்றுதொடங்கினபடியே ஸர்வதேஶஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும்பெற்று க்ருதார்த்தரானாரென்கிறார். ।௧௧௩॥

[illegible] ॥௧௧௪॥

[illegible] ॥௧௧௫॥

[illegible] ॥௧௧௬॥

[illegible] ।

இப்படி தஶமஶதகத்திலே பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஆஶ்ரிதர்க்கு நல்லதுணையாகவும் பொல்லாவழியில்வரும் அஶுபங்களைப்போக்குமவனும் [illegible] ஸ்நேஹத்தாலே ஶங்கிக்கப்படுமவனும் தன்னை ஆஶ்ரித்தவர்களாலே [illegible]னும் பஹுவிதஜநப்ரகாரங்களையுடையனும் ஆஶ்ரிதருக்கு ஸ்வாத்மப்ரதாநத்திலே [illegible]யையுடையனும் அவர்களுடைய ஶரீரத்திலே பக்ஷபாதயுக்தனும் அவர்கள்விஷயத்திலே ஸ்ப்ருஹையாலே ஸந்துஷ்டனும் ஆஶ்ரிதரை [illegible]த்தாலே நலிப்பிக்குமவனும் ஶோக[illegible]னும் உசிதப்ராப்யனுமான எம்பெருமானை [illegible] தஶமஶதகத்திலே ஶடகோபர் [illegible]தருளினாரென்கிறார். ॥௧௧௪॥

இப்ப்ரபந்தத்தில் பத்துஶதகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான ப்ரதாநார்த்தங்களை ப்ரதர்ஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஸௌலப்யனும், ஸேவிக்குமளவில் [illegible]னும், [illegible]னும், ஸர்வ[illegible]யும், [illegible]னும், ப்ரபந்நஸம்ரக்ஷகனும், ஆஶ்ரித[illegible]னும், ஆஶ்ரிதஜநாவலம்பியாயும், ஸர்வருக்கும் [illegible]த்தாயும், ஸர்வேஶ்வரனுமான எம்பெருமானை ஸ்வப்ராப்தியிலே [illegible] ஸ்வப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியிலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௧௫॥

இவ்வாழ்வாரருளிச்செய்த நாலுதிவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் தாத்பர்யத்தை ஒருஶ்லோகத்தினாலே ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஆழ்வார் ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்திலே ஸம்ஸாரத்தினுடைய தோஷத்தையருளிச்செய்தார், த்விதீயமான திருவாசிரியத்திலே எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபரூபாதிகளை ஸாக்ஷாத்கரித்தருளினார், த்ருதீயமான திருவந்தாதியிலே எம்பெருமானுடையபக்தியில் தமக்குண்டான [illegible]த்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினார், சதுர்த்தமான திருவாய்மொழியிலே தாம்ப்ரார்த்தித்தபடியே [illegible]த்து மோக்ஷத்தையும்பெற்றாரென்கிறார். ॥௧௧௬॥

மேல் இரண்டுஶ்லோகத்தாலே திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வாரருளிச்செய்த அர்த்தவிஶேஷங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஸ்ரீயபதியாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் நிரவதிககாருண்யவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ [illegible] கல்யாணகுணங்களையுடையவெம்பெருமான திருவடிகளிலே ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம்பண்ணின நமக்கினி கர்தவ்யாம்ஶம்

[illegible] ॥௧௨௫॥

[illegible] ॥௧௨௬॥

[illegible] ॥௧௨௭॥

[illegible] ॥௧௨௮॥

[illegible]

...மையால், என்னதான்ஸாமர்த்தியமன்று இனிவரப்புகுகிற க்லேசங்களென்ன வேறுபாருக்குத்தான் நாங்கடவோ ...சொல்கிற வ்யவஸாயத்தையுடையவர்கள் ஸதைர்யரென்று பாரமார்த்யமான திருவாய்மொழியிலே ஸமாச்ரயித்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௨௬॥

ஶரீராதிபிக்ஷுணை ஜீவாத்மாவென்ன தத்வத்ரயத்துணை பரமாத்மாவென்ன தத்வத்ரயவ்யாபகங்களான ஸக்திரூபங்களென்ன தத்வமான ஸம்பந்தமென்ன ... ப்ரஸித்தமான ... ஸகலவேதாந்தஸாரமான ... இவையனைத்தும் விஷயமாகவும் இவற்றையறிந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ... தத்வத்தையாலேவரக்கடவதான ... விஷயமாகவும் ஶாஸ்த்ரங்களிலே ... ஸாரங்களான வசனங்களையெல்லாம் த்ராவிடவேதமான திருவாய்மொழியிலே ... ஆழ்வார் ப்ரகாசிப்பித்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௨௭॥

மேலின்றி ஶ்லோகத்தாலே ஆழ்வாருடைய ஸூக்திவிசேஷமான திருவாய்மொழியினுடைய தாத்பர்ய ... தாமருளிச்செய்கின்ற ரத்நாவளியானது ஸ்ரீரங்கநாயகனுக்கும் ... ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் ... ஆகாநிற்கிறதென்கிறார்.

... அனுபவத்தாலே ஸதயிதமாய் ... த்ராவிடவேதமான திருவாய்மொழியிலே ... அக்காலேவிஶேஷஜ்ஞரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு இப்ப்ரபந்தத்தாலே வேங்கடநாததேசிகர் ... உண்டாக்கினார் இதினுடைய ... எம்பெருமானாலே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ... தானேஸாக்ஷி, ... எம்பெருமான்தானேஸாக்ஷி, ... தோடுகூடினும் ... உடையனாகையினாலே பொறுத்தருளுவன், ஆகையால் நமக்கு ... ॥௧௨௯॥

'ஶோகஸ்ஶ்லோகத்வமாகத:' என்கிறபடியே வால்மீகிமஹர்ஷிக்கு ஶோகந்தானே ஶ்லோகமானாப்போலே ஆழ்வாருடைய ... ஸூக்திரூபமாய் ... வேதாந்தாசார்யத்தையுடையராய் எல்லாராலும் ... வேங்கடநாததேசிகராலே ... தாத்பர்ய ரத்நாவளியானது ரங்கநாதனுக்கு ... ஆகாநிற்கிறது. ॥௧௩௦॥

[illegible]

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

[illegible]

ஆழ்வார் [illegible] திருவடிகளே சரணம்

[illegible]